

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

10.11.1885

Bound
JAN 22 1884

Harvard College Library

FROM THE

LUCY OSGOOD LEGACY.

"To purchase such books as shall be most
needed for the College Library, so as
best to promote the objects
of the College."

Received 20 Jan 1885

—

CONCORDANCE
TO THE
COMEDIES AND FRAGMENTS OF ARISTOPHANES
DUNBAR

London
HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE
AMEN CORNER

©

A COMPLETE CONCORDANCE

TO THE

COMEDIES AND FRAGMENTS

OF

ARISTOPHANES

BY

HENRY DUNBAR, M.D. EDIN.

—

AUTHOR OF 'A CONCORDANCE TO THE ODYSSEY AND HYMNS OF HOMER,' ETC.

C,
Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXXIII

[*All rights reserved*]

Gr 110.706

RECEIVED
JAN 20 1885
U. S. DEPT. OF AGRICULTURE

1861

JAN 20 1885

Henry Algood Fund.

PREFACE.

THIS Concordance to the Comedies and Fragments of Aristophanes has been compiled from the text of Dindorf's edition of that Author, published at Oxford in 1835, and from that of Meineke's edition of the Fragments, published at Berlin in 1840.

Much labour has been bestowed by the Author upon the work, in order to make it as accurate and useful as possible.

That the book appears, and takes a place among other contributions to Greek Literature, is due to the liberality of the Delegates of the Clarendon Press, who are ever ready to promote the interests of Classical Literature and Scholarship. To them, therefore, the Author tenders his grateful acknowledgements for undertaking the printing and publishing of this Concordance.

To Professor Geddes, the eminent incumbent of the Greek chair in Aberdeen University, for many valuable hints supplied to the Author while engaged on the work, his especial thanks are due. He it was, who, recognising the usefulness of such productions as the present, and its predecessor the Concordance to the Odyssey, to the cause of Greek Literature, first suggested to the Author's mind the idea of taking these works in hand.

The Author trusts that this Concordance to Aristophanes, and his previous work, the Concordance to the Odyssey of Homer, may meet with a favourable reception from the public, and prove acceptable and useful to those who take pleasure in the study of Attic and Ionic Greek.

HENRY DUNBAR, M.D. EDIN.

BOSCOBEL, GARELOCHHEAD,
1883.

The Author of the Concordance to Aristophanes has not lived to see the fruit of his labours, having died soon after he had penned the Preface which appears above. A son of the well-known Professor of Greek in the University of Edinburgh, George Dunbar, who was the successor of Dalzel and predecessor of Professor Blackie, Dr. Henry Dunbar naturally inherited an interest in and love for Greek literature, such as prompted him to undertake tasks most laborious to himself but highly serviceable to Greek scholars. One of these monuments of industry is now before the public, and it will no doubt be duly appreciated.

In the preceding Preface Dr. Dunbar has referred to me in kindly and courteous terms, which are all the more remarkable as I had not the pleasure of his personal acquaintance and knew him only through correspondence. With the permission of the Delegates of the Clarendon Press, I may explain briefly the circumstances that have led to the introduction of my name so prominently in the Preface.

A good many years ago he applied to me for advice as to a work which he had projected on Homeric Grammar. From the sketch and proof-sheets which he sent to me, I felt that I could not encourage him in the proposal, inasmuch as his knowledge of the subject, though very respectable for the period when he was himself a student, was far from being abreast of our present Philological Science. Hence I dissuaded him from pursuing a work which would have brought certain loss and no reputation, and suggested to him, as he was evidently an enthusiastic worker, that he should give us a Concordance to the Odyssey and the minor Homeric poems, to be a companion to the Concordance to the Iliad by Prendergast, which had just appeared. He accepted the suggestion, and, through the courteous liberality of the Clarendon Press, was enabled to complete and issue that Concordance. On the completion of it, he consulted me again as to the work to which he should now address himself. On consideration I thought our next most serious desideratum in that line was a complete Concordance to the prince of Attic Comedy, and hence the volume now offered to the public. In giving him this counsel, I recommended him to be careful as to including the readings of the Ravenna Manuscript, and also the more famous conjectures of the great critics.

The unwearied spirit still craved for new enterprises, and for the third time he consulted me what work he should next undertake. One could hardly help recalling the story of Michael Scott the magician, perplexed by his restless spirits always demanding new work whereon to employ their energies. This time I suggested a Concordance to Ovid and the Latin Elegiac Poets, and with characteristic zeal he has blocked out and shaped such a work, but unfortunately it is a Torso, with only the first letter A nearly finished, for I understand he has brought it down to the word *Auxilium*, with which ominously his MS. ends.

If it is true that the best proof of being a successful scholar is to have written a book which will not be superseded for two hundred years, Dr. Dunbar may claim that distinction, for he has produced two works, valuable to Greek scholars, such as will postpone the period of oblivion in his case to a very remote and distant generation.

W. D. G.

UNIVERSITY OF ABERDEEN:
November, 1883.

Α

ἀ—ἀγαθῶ.

ἀ. Σ. 1235. ἀντρέφεις ἐτι τὸν πόλιν' ἀ δ' ἔχεται βοπᾶς. κ.τ.λ.
 ἀ. Α. 3. ἀ δ' ὠδυνήθη, ψαμμακοσιονγράφαρα. κ.τ.λ.
 Α. 369. λῆξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀ μοι δοκεῖ. κ.τ.λ.
 ἀ. Σ. 1379. ἀ δ' τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἀγειν ταύτην λαβὼν κ.τ.λ.
 Α. 1318. ᾧ τις ἐλαφος κρότον δ' ἀμὰ ποίη χοροφελήταν' Ἄανθα. Fr. 567. 'Α.
 ἀβάτοιςιν. Α. 809. ἦν τις ἀδρυτος ἀ ἐν
 ἀβατον. Α. 482. ἐφ' ὃ τι τε μεγαλόπτερον, ἀ. ἀκρόπολιν,
 ἀβέλτεροι. Ν. 1201. εὖ γ', ὡς κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀ.,
 ἀβέλτερον. Εκ. 768. μάλιστα πάντων. ΑΝ. Β. τὸν μὲν οὖν ἀ.
 ἀβελτερώτατοι. Β. 989. τέως δ' ἀ.,
 ἀβίωτον. Π. 969. ἀ. εἰναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
 ἀβουλεύσαμεν. Εκ. 505. τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἀ.
 Ἄβυδοκίμην. Fr. 568. 'Α.
 Ἄβυδον. Fr. 560, 5. ἐς Ἐφεσον, οἱ δ' ἐς Ἄ. ἦν δὲ πάνθ' ὀδῶ
 ἀβυσσον. Β. 138. ἀ. ΔΙ. εἴτα πῶς περαιωθήσομαι;
 ἀγ'. Α. 253. ἀ., ὡς ὁ γάτερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῇ καλῶς
 Σ. 843. ἴθι νυν, ἀ. αὐτῶ δεῦρο. ΕΑ. ταῦτα χρῆ ποιεῖν.
 1518. ἀ., ὡς μεγαλάνωμα τέκνα
 ΕΙ. 508. ἀ., ὧνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνου λαβόμεθ' οἱ γεωργοί.
 937. ἴθι νυν, ἀ. ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβάν'
 Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀ. ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
 Α. 1188. ἀ., ὅπα τυ λῆς. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἀγε.
 Θ. 954. κοῦφα ποσσίν, ἀ. ἐς κύκλον,
 Β. 394. ἀ. εἴα
 ἀγαγῖν. Α. 250. ἀ. τυχερῶς τὰ κατ' ἀγροῦς Διονύσια,
 Β. 1365. ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀ. βούλομαι,
 ἀγάγησθον. Π. 529. οὔτε μύροιςιν μυρίαι στακτοῖς, ὁπόταν
 νύμφην ἀ.
 ἀγαγόν. Α. 906. λάβοιμι μέντ' ἀν κέρδος ἀ. καὶ πολλὸν,
 ἀγάθ' Α. 656. φησὶν δ' ὡμᾶς πολλὰ διδάξιν ἀ., ὥστ' εὐδαί-
 μονας εἶναι,
 Α. 982. ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀ. ἔχοντας ἐπικωμάσας,
 Ι. 98. ἀ. ἀλλ' ἐνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
 1336. ὅσα με δέδρακας ἀ. ἀφειψήσας. ΑΓ. ἐγώ;
 Ν. 805. ἀρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀ. αὐτίχ' ἔξω
 Ο. 587. ἀ. αὐτοῖςιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ μοι τῶν
 ἀγαθῶν ἐν.
 1102. ὅσ' ἀ., ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσωμεν,
 Π. 506. ὁδὸν ἦντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀ. ἀν μείζω πορίσειεν.
 593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὡς οὐ πάντ' ἐστ' ἀ.
 ὑμῖν
 1121. πάντ' ἀ. ἔωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
 1125. ἐνίστοε τοιαῦτ' ἀ. ἔχων; ΕΡ. οἶμοι τάλας,
 ἀγαθά. Α. 873. τί φέρεις; ΒΟ. ὅσ' ἐστὶν ἀ. Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 Α. 978. αὐτόματα πάντ' ἀ. τῷδ' ἐγε πορίζεται.
 ΕΙ. 423. χᾶτερ' ἐτι πόλλ' ἔξεις ἀ. πρῶτον δέ σοι
 453. ἡμῖν δ' ἀ. γένοιτ'. Ιῆ παιῶν, Ιῆ.
 888. σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀ. παραδώσω φέρων,
 947. εἰς ἀ. μεταβιβάζει.
 Α. 1045. ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀ. καὶ λέγειν
 Β. 302. τί δ' ἐστι; ΕΑ. θάρρει' πάντ' ἀ. πεπράγαμεν,
 Εκ. 435. τὰς μὲν γυναικάς πόλλ' ἀ. λέγων, σὲ δὲ
 1067. ἀτὰρ ἦντις εἴ γε, πόλλ' ἀ. γένοιτό σοι,
 1140. καὶ τᾶλλ' ἀ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
 Π. 113. γενήσεται' ἀ., πρόσχεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
 646. ὡς ἀ. συλλήβδην ἀπαντὰ σοι φέρω.
 1190. αὐτόματος ἦκων. ΙΕ. πάντ' ἀ. τοῖνον λέγεις.
 Fr. 306. ἀ. μεγάλα τῇ πόλει
 ἀγαθαῖς. Α. 1276. στήτω παρ' ἀνδρα, κᾶτ' ἐπ' ἀ. συμφοραῖς
 Β. 1502. γνώμῃς ἀ., καὶ παίδευσον

ἀγαθαῖςιν. Ι. 655. ἐπὶ συμφοραῖς ἀ. εἰσηγγεμέναις
 ἀγαθᾶν. Ν. 339. κεστρῶν τεμάχῃ μεγαλᾶν ἀ., κρέα τ' ὀρνίθεια
 κιχηλᾶν.
 ἀγαθᾶς. Α. 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀ. ὕδα'
 ἀγαθῆ. Ι. 108. ὡς δαῖμον ἀ., σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμὸν
 ἀγαθῇ. ΕΙ. 360. εἴλετ' ἀ. τις ἡμῖν τύχη.
 ἀγαθῇ. Σ. 869. ὡς Φοῖβ' Ἀπολλων Πύθι', ἐπ' ἀ. τύχῃ
 ἀγαθῇ. Ι. 1320. τίν' ἔχων φήμην ἀ. ἦκεις, ἐφ' ὅτῃ κνισῶμεν
 ἀγνιάς;
 Σ. 648. πρὸς ταῦτα μύλην ἀ. ὦρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
 865. φήμην ἀ. λέξομεν ὑμῖν,
 Ο. 545. ἀ. ἦκεις ἐμοὶ σωτήρ'
 Α. 1109. δεινὴν, ἀ., φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, * * πολὺ-
 πειρον.
 Θ. 1230. τῷ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀ.
 Β. 1528. πρῶτα μὲν εὐδοίαν ἀ. ἀπὸντι ποιητῇ
 Π. 212. ἔχω τιν' ἀ. ἐλπιδ' ἐξ ὧν εἰπέ μοι
 Fr. 94, 2. ἀνδρὸς πρεσβύτου. τελείε δ' ἀ. ἐπαοιδῇ.
 166. ἀ. γε κωδίαν.
 ἀγαθῆς. Fr. 162, 2. χαίρε λιπαρὸν δάπεδον, οὔθαρ ἀ. χθονός.
 ἀγαθοί. Ι. 225. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀ. χίλιοι
 ἀγαθοῖς. Θ. 23. πρὸς τοῖς ἀ. τοῦτοισιν ἐξεύρομ' ὅπως
 ἀγαθοῖςιν. Εκ. 1118. ἀ. ὡς Ζεῦ πολὺ δ' ὑπερπέτακεν αὐ
 ἀγαθόν. Α. 697. ἀνδρ' ἀ. ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
 Ι. 187. ὅσον πέπονθας ἀ. ἐς τὰ πράγματα.
 Ν. 826. ἐγώ γ'. ΣΤ. ὁρᾶς οὖν ὡς ἀ. τὸ μανθάνειν;
 1062. ἀ. τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπάν'
 Σ. 982. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀ. ἐστι τὸ βοφεῖν.
 1125. ἀ. ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
 ΕΙ. 215. εἰ δ' αὐτὸν τι πράξαντ' ἀ. ἀττικανικοὶ
 370. οὐκ ἤσθόμην ἀ. τοσοῦτον λαβάν;
 Ο. 459. ἀ. πορίσας. τοῦτο κοινὸν ἔσται.
 1617. ἀκούσασθ' ὅσον ὡμᾶς ἀ. ποιήσομεν.
 Α. 945. ἀ. ἔα αὐτ', ὡς δαιμονία. ΜΤ. ληρεῖς ἔχων.
 Θ. 737. ὡς μέγα καπῆλοισ ἀ., ἡμῖν δ' αὐτὸ κακόν,
 Β. 74. ἐτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀ., εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα
 Εκ. 108. δυνάμεθ', ὥστ' ἀ. τι πράξαι τὴν πόλιν
 893. εἰ τις ἀ. βούλεται πα-
 Π. 157. ὃ μὲν ἱππον ἀ., ὃ δὲ κύνas θηρευτικὰς.
 236. ἀ. γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
 462. ἀγαθόν; ΠΕ. τί δ' ἀν ὑμεῖς ἀ. ἐξεύροιθ'; ΧΡ. ὃ τι;
 535. σὺ γὰρ ἀν πορίσαι τί δύναι' ἀ., πλην φρίδων ἐκ
 βαλανείου
 1030. ἡ μὲν δ' ὀτιοῦν ἀ. δικάως ἐστ' ἔχων.
 1164. ὡς ἀ. ἐστ' ἐπονυμίας πολλὰς ἔχων
 Fr. 476, 8. μέγιστον ἀ. εἶπες, εἴπερ ἐστὶ δι' ἐνιαυτοῦ
 ἀγαθός. Ι. 943. ἀ. πολίτῃς, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
 Σ. 904. ἀ. γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
 952. ἀ. γὰρ ἐστὶ καὶ δώκει τοὺς λύκους.
 Β. 84. ἀ. ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
 ἀγαθοῦ. Ι. 85. μὰ Δί' ἀλλ' ἀκρατον οἶνον ἀ. δαίμονος.
 Ι. 106. σπονδῇ. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπείσον ἀ. δαίμονος
 Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀ. δαίμονος.
 ΕΙ. 300. νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀ. δαίμονος
 ἀγαθοῦς. Ι. 642. ἀνέκραγον' ὡς βουλῇ, λόγους ἀ. φέρων
 Σ. 1239. Ἀδμήτῳ λόγον, ὡταίρε, μαθὼν τοὺς ἀ. φίλει,
 Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀ., ὧν ἦν καὶ Ἀδάμχος
 ἦρως
 Π. 495. ὡς τοὺς ἀ. τῶν ἀνθρώπων βαδιέται κούκ ἀπολεί-
 ψει,
 ἀγαθῶ. Ι. 1226. ἐγὼ δ' ἐκλεπτον ἐπ' ἀ. γε τῇ πόλει.
 Β. 1487. ἐπ' ἀ. μὲν τοῖς πολίταις,

ἀγαθῶ. B. 1488. ἐπ' α. δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
Π. 888. οὐκ ἐπ' α. γὰρ ἐνθάδ' ἐστὼν οὐδενί.
'Αγάθων. Θ. 29. ἐνθάδ' Α. ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
Θ. 31. ἐστὶν τις Α. ΜΝ. μὴν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
49. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπής Α.,
177. Α., σοφοῦ πρὸς ἀνδρὺς, ὅστις ἐν βραχεῖ
218. Α., σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
249. Α., ἐπειδὴ στυγνὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
B. 83. Α. δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙ. ἀπολιπὼν μ' ἀποιχεται,
'Αγάθων. Fr. 300 b. καὶ κατ' Α. ἀντίθετον ἐξευρημένον.
ἀγαθῶν. A. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν α. ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
A. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν α. αἷτιος ὑμῖν γεγέννηται,
I. 807. γινώσκεται οἷον α. αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκύπτου,
1218. ὄργῃς τὰδ; ΔΗΜ. οἷμοι τῶν α., ὅσον πλέα.
Σ. 601. σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν α. οἷον ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις,
ΕΙ. 999. καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν α.
O. 587. ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ μοι
τῶν α. ἐν.
623. ἀνατείνοντες τὴν χεῖρ' α.
735. ὑπὸ τῶν α.
B. 1530. τῇ τε πύλει μεγάλων α. ἀγαθὰς ἐπινοίας.
Εκ. 839. α. ἀπάντων καὶ παρεσκευασμένοι
1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν α. εἰς ἐσπέραν
Π. 183. καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν α., εὖ ἴσθ' ὅτι.
469. α. ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
547. α. πᾶσιν τοῖς ἀθρώποις ἀποφαίνειν σ' αἷτιον οὖσαν;
804. ἡμῖν γὰρ α. σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
828. ἦκαυ μεγάλων γὰρ μούστιν α. αἷτιος.
ἀγάθων. Θ. 30. ὁ τραγοβοσκός. ΜΝ. ποῖος οὗτος α.;
Θ. 95. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἐστὶν; ΕΤ. α. ἐξέρχεται.
'Αγάθων. Θ. 88. Α. πείσαι τὸν τραγοβοδιδασκαλον
Fr. 494. ἐκφίρετε πύκας κατ' Α. φασφύρου.
'Αγάθων. Θ. 65. Α. μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ.
ἀγαλλε. Θ. 128. ὦν χάριν ἀνακτ' α. Φοῖβον [τιμῇ].
ἀγάλλεται. ΕΙ. 1298. ἀσπίδι μὲν Σαῖαν τις α., ἣν παρὰ θάμνῳ
ἀγαλμα. Σ. 314. ἀνύνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον α.
Fr. 535. 2. ἐκάτης α. φασφύρου γενήσομαι.
ἀγάλματα. N. 306. ναοὶ θ' ἰξερφεῖς καὶ α.,
ἀγαλμάτων. Εκ. 780. γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν α.,
ἀγαλοῦμεν. ΕΙ. 399. δέσποτ', α. ἡμεῖς αἰεῖ.
ἀγαμαι. A. 489. τύλησον, ἴθι, χάρησον, α. καρδίας.
O. 1744. α. δὲ λύγων. ἀγε νυν αὐτοῦ
'Αγαμέμνων. O. 509. ἐν ταῖς πύλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Α. ἡ
Μενέλαος,
ἀγαν. A. 309. οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἱς α. ἐγκείμεθα, κ.τ.λ.
ἀγανάκτε. Σ. 287. ἐσθιε, μηδ' α.
ἀγανακτεῖ. B. 1006. θυμούμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ
σπλάγχν' α.,
ἀγανακτεῖς. A. 499. ὡς σωθήσῃ, κὰν μὴ βούλῃ. ΠΡ. δεινὸν
γε λέγεις. ΑΤ. α.
ἀγανήν. A. 1109. δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, α., * *
πολύπειρον
ἀγανόφρονος. O. 1321. τότε τῆς α. Ἥσυχίας
ἀγανῶ. Σ. 1467. οὐδενὶ γὰρ οὕτως α.
ἀγανῆς. Σ. 672. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς α. τῆς σῆς τοὺς ἀργελοφύους
περιτρώγων.
Σ. 684. σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, α. οἱς αὐτὸς
ἐλαύνων
ἀγαπητήν. Θ. 761. τίς τὴν α. παιδὰ σουξήρησατο;
ἀγασός. A. 1301. Τυνδαρίδας τ' α.,
ἀγγείλας. Π. 268. ὦ χρυσὸν α. ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φράσον
μοι.
ἀγγελον. I. 614. α. ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
ἀγγεῖον. A. 940. πῶς δ' ἂν πεποιθῇ α.
ἀγγελεῖ. Π. 762. οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν α.
ἀγγελίαν. A. 1083. οἷαν ὁ κήρυξ α. ἠγγεῖλέ μοι.
ἀγγέλιος. Θ. 342. ἡ πεμπομένη τις α. ψευδεὶς φέρεται,
ἀγγέλλεται. Π. 641. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρ' α.
ἀγγέλλετε. Σ. 409. θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' α.
ἀγγέλλομεν. A. 1235. α. δ' οὐ ταῦτά τῶν αὐτῶν πέρι.
ἀγγελον. Θ. 768. οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν α.
ἀγγελος. O. 1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τειχοῦς πάρεστιν α.
O. 1168. ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν α.
1340. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελεῖς εἶν' α.
Π. 632. φαίνει γὰρ ἦκεν α. χρηστοῦ τινος.
ἀγγελοῦ. Θ. 654. ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν α.
ἀγγελοῦν. A. 1070. ὥσπερ τι δεινὸν α. ἐπείγεται.
A. 1084. αἰαί, τίνα δ' αὐ μοι προστρέχει τις α.;
Θ. 579. ἦκαυ φράσων τοῦτ' α. θ' ὑμῖν, ἵνα
595. ληρεῖς ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἤλθοι α.,
ἀγγη. Fr. 8. α. μυροφορικᾶ,

ἀγγος. A. 936. πάγχρηστον α. ἔσται,
Fr. 440. α.
ἀγε. A. 98. α. δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
A. 111. α. δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τούτον.
485. ἐπῆντο. α. νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
I. 155. α. δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί·
482. α. δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
634. α. δὴ Σαῖταλοι καὶ Φίνακες, ἦν δ' ἐγὼ,
1011. α. νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθ' μοι,
N. 478. α. δὴ, κατεῖπέ μοι σὺ τὸν σαντοῦ τρόπον,
489. α. νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλωμαι σοφὸν
636. α. δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μαρθάνειν
775. α. δὴ ταχέως τοιτὶ ξυνάρασον. ΣΤ. τὸ τί;
Σ. 211. α. νυν, ἐπειδὴ τούτον ἐσσοβήκαμεν,
303. α. νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων
381. α. νυν, ἦν αἰσθημένοι τούτῳ ζητητῶν μ' ἱσκαλα-
μάσθαι
1157. α. νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
1174. α. νυν, ἐπιστήσῃς λόγους σεμνοὺς λέγειν
1264. α. νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχεῖται.
ΕΙ. 154. ἀλλ' α., Πήγησε, χῶρεαι χαιράν,
263. α. δὴ, τί δρώμεν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπινα;
358. οὐμεθα ποιούντες, α.
431. α. δὴ, σὺ ταχέως ὑπέχε τὴν φιάλην, ὅπως
512. α. νυν, α. πᾶς
851. α. νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
886. α. δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί.
922. α. δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;
956. α. δὴ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
1056. α. νυν ἀπάρχου, κῆτα δὺς τάπαργματα.
1115. α. δὴ, θεαταί, δεῖρο συσπλαγχνεύετε
O. 209. α. σύννομοι μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
435. α. δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
656. οὕτω μὲν εἰσιώμεν. α. δὴ, Ξανθία
685. α. δὴ φύσιν ἀνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσ-
όμοιοι,
809. α. δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
837. α. νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἄερα,
1574. α. δὴ τί δρώμεν, Ἡράκλεις;
1744. ἀγαμαὶ δὲ λόγων, α. νυν αὐτοῦ
A. 1100. α. δὴ, Λάκωνες, αὐθ' ἔκαστα χρὴ λέγειν.
1119. ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης α.
1120. ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους α.
1273. α. νυν, ἐπειδὴ τάλλα πεποιήτα καλῶς,
Θ. 107. α. νυν ὄπλιζε Μούσα
213. α. νυν, ἐπειδὴ στυγνὸν ἐπιδοῦς ἐμοί,
652. α. δὴ τί δρώμεν; ΚΑ. τούτονὶ φυλάττετε
765. α. δὴ τίς ἐστὶ μηχανὴ σωτηρίας;
778. α. δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
947. α. νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυ-
ναῖσιν.
B. 277. α. δὴ, τί δρώμεν; ΞΑ. προίεναί βέλτιστα νῦν,
382. α. νυν ἐτέραν ὑμῶν ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασιλείαν.
460. α. δὴ τίνα τρωπὸν τὴν θύραν κύψω; τίνα;
1125. α. δὴ σιώπα πᾶς ἀνὴρ' λέγ', Αἰσχύλε.
1500. α. δὴ χαιράν, Αἰσχύλε, χῶρεαι,
Εκ. 149. α. νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
268. α. νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια
Π. 56. α. δὴ, σὺ πρότερον στυγνὸν ὅστις εἰ φράσον,
ἀγῶ. ΕΙ. 469. ἀλλ' α. ἔλκετον * * καὶ σφῶ.
Εκ. 82. ἀλλ' α. ὅπως καὶ τὰ πῶς τούτοις δράσασθαι,
ἀγεν. N. 615. ἀλλὰ τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὅμᾶς δ' οὐκ α. τὰς
ἡμέρας
N. 626. κατὰ σελήνην ὡς α. χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
Σ. 1379. α. δὴ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. α. ταύτην λαβὼν
ΕΙ. 884. α. παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ. ἀλλ', ὦ μέλε,
A. 121. ἀναγκάσειν τοὺς ἀνδρας εἰρήνην α.,
169. παντὰ δικαίως ἄδολον εἰράναν α.
Θ. 919. τὴν Τυνδαρεῖον παιδ', ἐπὶ Σπάρτην α.;
B. 77. μέλλεις ἀνάγειν, εἰπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' α.
169. εἰάν δὲ μὴ 'χω; ΞΑ. τότε μ' α. ΔΙ. καλῶς λέγεις.
321. κάμοι δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τούτων α.
Εκ. 1138. α. σε καὶ τασθὶ μετὰ σοῦ τὰς μεῖρας.
Π. 292. ὅμᾶς α. ἀλλ' εἰα τέκεα θαμῖν' ἐπαναβωῶντες
625. αὐτὸν τ' α. τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
ἀγας. Θ. 4. παρὰ σοῦ πειθίσθαι, ποί μ' α., Εὐριπίδη;
Εκ. 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ α.
Fr. Γεω. 24. Μ. καλὰ δὴ πάντ' α.
ἀγέλη. O. 591. ἀλλ' ἀναλέγει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς α. μία
κιγλῶν.
ἀγεν. A. 1255. α. ἔπερ τὰς κάπρας

ἀγένειοι. Fr. 361. Παῖδες δ., Στράτων.
ἀγεννή. EI. 748. τοιαύτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολο-
χεύματ' α.,
ἀγεσθαί. Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἰσὼ
μᾶλλον α.;
ἀγετε. A. 664. ἀλλ' α., λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λεμφύδριον ἤλθο-
μεν, ὅτ' ἤμεν ἐτι,
ἀγέχορον. A. 1281. ἐπὶ δὲ δίδυμον α.
ἀγῆ. O. 1078. λήψεται τάλαντον· ἦν δὲ ζῶντ' α. τις, τέτταρα,
B. 1419. ἴν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς α.
Ἀγῆνορος. B. 1226. Ἀ. παῖς. ΑΙ. Ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἀγῆρας. O. 689. τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν α., τοῖς ἀφθιτα μηδομέ-
νοισιν
ἀγῆται. A. 1314. α. δ' α. Λήδας παῖς ἀγῆν
ἀγίαις. N. 304. ἐν τελευτῇ α. ἀναδείκνυται,
ἀγίγνωσκον. Θ. 542. εἴτ' εἶπον α. ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
ἀγιον. A. 262. κατὰ μὲν α. ἔχειν βρέτας,
ἀγίους. O. 522. οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους α. τ'
ἐνόμιζον,
ἀγκύλαις. B. 704. τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν α.,
ἀγκονῶσι. A. 1311. α.,
ἀγκύλαις. I. 205. ὅτι α. ταῖς χερσὶν ἀρπάξον φέρε.
Ἀγκυλίωνος. Σ. 1397. τῆς Ἀ. θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
ἀγκυλοχῆλης. I. 197. ἀλλ' ὅπταν μάρψῃ βυρσαίετος α.
I. 204. τί δ' α. ἐστίν; ΔΗ. αὐτό που λέγει,
ἀγκυρα. Fr. 569. α.
Ἀγλαυρον. Θ. 533. οὐ τοι μὰ τὴν Ἀ. ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
ἀγλαῶς. A. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν α. ἔθρεψέ με.
ἀγλιθας. A. 763. πᾶσαι τὰς α. ἐξορύσσετε.
Σ. 680. μὰ Δ' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τρεῖς γ' α. μετέ-
περφα.
ἀγλωττον. Fr. 570. α.
ἀγνά. A. 1314. ἀγῆται δ' α. Λήδας παῖς α.
ἀγναί. B. 875. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι α.
ἀγνάν. B. 387. χαρίταν πλεῖστον ἔχουσιν μέρος, α., ἱερὰν
ἀγνεύσετε. A. 1182. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως α.,
ἀγνή. A. 912. καὶ πῶς ἐθ' α. δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
ἀγνήν. Θ. 971. Ἀρτεμιν, ἀνασσαν α.
ἀγνοίαν. Εκ. 639. διὰ τὴν α., ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ'
ὄντα
ἀγνοίας. O. 577. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' α. εἶναι νομίσωσι τὸ
μηδέν,
ἀγνών. B. 384. Δῆμητερ, α. ὀργίαν
ἀγνώς. Εκ. 640. ἀγχοῦσι. τί δῆθ', ὅταν α. ᾗ, πῶς οὐ τότε
κάπιχεσθύνται;
ἀγνώτα. B. 926. α. τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἶμοι τάλας. ΔΙ. σιάπα.
ἀγξουσ'. Εκ. 638. οὐκοῦν α. εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα
γέροντα.
ἀγομαί. N. 241. α., φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ἀγοντες. A. 91. καὶ νῦν α. ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
Π. 654. α. ἀνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
ἀγόντων. N. 621. πολλὰκις δ' ἡμῶν α. τῶν θεῶν ἀπαστῖαν,
ἀγορά. A. 729. α. ἴν' Ἀθίνας χαιρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
I. 636. α. τ', ἐν ᾗ παῖς ὦν ἐπαυδύθη ἐγώ,
O. 1006. α., φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ἀγορά. A. 21. οἱ δ' ἐν α. λαλοῦσι, κᾶνα καὶ κάτω
A. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτη γῆ μήτ' ἐν α.
I. 293. ἐν α. καγὼ τέτραμμαι.
1009. περὶ τῶν μετρούντων τάλφτ' ἐν α. κακῶς,
1245. καὶ μοι τοσούτον εἰπέ· πρότερον ἐν α.
1373. οὐδ' ἀγοράσάγενοι οὐδεὶς ἐν α.
N. 1055. εἴτ' ἐν α. τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινώ.
Σ. 492. ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν α. κυλίνδεται.
1372. οὐκ, ἀλλ' ἐν α. τοῖς θεοῖς δᾶς κἀται,
Π. 787. περὶ στεφάνωσεν ἐν α. πρεσβυτικός;
Fr. 162, 3. ἐν α. δ' αὐ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.
ἀγοράζεις. A. 625. πωλεῖν α. πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μὴ.
ἀγοράζοντας. A. 556. α. καὶ μαινομένους. ΓΓ. νῆ τὴν Παφίαν
Ἀφροδίτην.
ἀγοράζων. Σ. 557. ἀρχὴν ἄρξας ἡ πὶ στρατῶς τοῖς ξυσσίτοις α.
ἀγοραῖον. I. 297. νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν α.,
ἀγόραιος. I. 218. φωνὴ μαρὰ, γέγονας κακῶς, α. εἴ
ἀγοραῖος. EI. 750. ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοαῖς καὶ σκώμ-
μασιν οὐκ α.,
ἀγοραῖος. I. 500. Ζεὺς α. καὶ νικήσας
ἀγοραῖον. I. 410. ἡ μή ποτ' α. Διὸς σπλάγχνοις παραγενοίμην.
ἀγοραῖους. B. 1015. μὴ δ' α. μὴδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μὴδὲ
πανούργους.
Fr. 397, 4. τοὺς νοῦς δ' α. ἤττον ἢ κείνος ποῶ.
Ἀγοράκριτος. I. 1335. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀ.
Ἀγοράκριτος. I. 1257. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῖνομ' εἶπ'. ΑΛ. Ἀ.

Ἀγορακρίτῳ. I. 1259. Ἀ. τοῖνον ἐμαντὸν ἐπιτρέπω,
ἀγοράν. A. 877. ὀρνίθιας ἐς τὴν α. ἐλήλυθας.
I. 147. ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς α.
N. 991. κάπιστήσῃ μισεῖν α. καὶ βαλανείαν ἀπέχεσθαι
1003. οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν α. τριβολεκτράπελ', οἴαπερ
οἱ νῦν,
Σ. 16. καταπτάμενον ἐς τὴν α. μέγαν πάνυ
EI. 999. καὶ τὴν α. ἡμῖν ἀγαθῶν
1010. ἤκειν ὕστερον ἐς τὴν α.,
A. 558. περὶέρχονται κατὰ τὴν α. ἐν δαίμοις ὥσπερ Κορύ-
βαντες.
Θ. 457. ἀλλ' εἰς α. ἀπειμ' δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
578. ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' α. λαλούμενον,
B. 1350. κνεφαῖος εἰς α.
Εκ. 62. ἔπειθ' ὀπύθ' ἀνὴρ εἰς α. οἰχοῖτό μου
681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡ. ἐς τὴν α. κατα-
θήσῃ
711. βαδιστέον τὰρ' ἐστὶν εἰς α. ἐμοί,
728. ἐγὼ δ', ἴν' εἰς α. γὰρ τὰ σκευὴ φέρω,
759. ἐς τὴν α. κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
819. κάπειτ' ἐχώρου εἰς α. ἐπ' ἄλφιστα
Π. 874. οὐ μὲν εἰς α. ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις;
Fr. 344, 3. ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' α. πραγμάτων,
ἀγορανόμοι. A. 824. ὑπὸ του. ΔΙ. τίς ὁ φαίνομαι ἔστιν; α.,
ἀγορανόμους. A. 723. α. δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
A. 968. ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς α. καλῶ.
Σ. 1407. πρὸς τοὺς α. βλάβῃ τῶν φορτίων,
ἀγορᾶς. A. 719. ὅροι μὲν α. εἰσιν οἷδε τῆς
A. 723. ἀγορανόμους δὲ τῆς α. καθίσταμαι
896. α. τέλος ταύτην γὰρ που δώσεις ἐμοί·
I. 165. καὶ τῆς α. καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνῆς
181. ὅτι ἡ πονηρὸς κἀξ α. εἰ καὶ θρασυῖ.
Fr. 344, 8. καὶ μὴ περιμένειν ἐξ α. ἰχθυῖδια
391. τρέχω διὰ τῆς α. ἀναρίστητος ὄν.
ἀγοράς. Σ. 659. πρυτανεία, μετάλλ', α., λιμένας, μισθοὺς καὶ
δημόπρατα.
ἀγοράσάγενοις. I. 1373. οὐδ' α. οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ἀγοράσαι. Π. 984. καὶ ταῖς ἀδελφαῖς α. χιτῶνιν
ἀγοράσαι. I. 1374. ποῦ δῆτα Κλεισθένης α. καὶ Στράτων;
ἀγοράσοντας. A. 750. τί; ἀνὴρ Μεγαρκίος; ΜΕ. α. ἱκομαι.
ἀγοράσω. A. 633. α. τ' ἐν τοῖς δαίμοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
Fr. 110, 1. ἀλλ' ἀνυσσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν ὥς α.
ἀγορεύει. Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ
πόλλ' α.,
ἀγορεύειν. A. 45. ἤδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς α. βούλεται;
Θ. 379. ἡμῖν ἀπάσαις. τις α. βούλεται;
Εκ. 130. κάθιζε παριάν. τις α. βούλεται;
ἀγορεύουσιν. Θ. 306. σαν τὴν τ' α. τὰ βέλτεστα περὶ τὸν
ἀγορεύω. B. 628. ἐνταῦθα μὴδὲν ψεύδος. ΔΙ. α. τινὶ
ἀγορητῇ. N. 1057. τὸν Νέστορα α. ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἀπαντας.
ἀγους'. O. 147. κλητῆρ' α. ἔωθεν ἡ Σαλαμῖνία.
ἀγουσιν. N. 17. ὅραν α. τὴν σελήνην εἰκάδας
ἀγουςι. A. 765. α. νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ἀγαθαί,
ἀγουςιν. O. 386. μᾶλλον εἰρήνην α. ἡμῖν ὥστε τὴν χύτραν
Εκ. 223. τὰ Θεοσμόφοι α. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἀγρεῖον. Θ. 160. α. ὄντα καὶ δασύν σκέψαι δ' ὅτι
ἀγρεῖος. N. 655. α. εἰ καὶ σκαῖος. ΣΤ. οὐ γὰρ, φῶνρὲ,
ἀγρια. Θ. 455. α. γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾶ κακὰ,
Π. 298. πῆραν ἔχοντα λάχανά τ' α. δροσερά, κραιπαλῶντα,
ἀγρίοις. Θ. 456. αὐτ' ἐν α. τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
ἀγρίον. N. 567. γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης α. μοχλευτήν
ἀγρίον. N. 349. α. τινα τῶν λασίων τούτων, οἷον περ τὸν Ξενο-
φάντου,
ἀγριοποιόν. B. 837. ἀνθρωπον α., αὐθαδόστομον,
ἀγρίων. Θ. 47. θηρῶν τ' α. πόδες ὑλοδρόμων
ἀγρίως. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, α. αὐτοῖς ἐπι-
πηδᾶς.
ἀγροίκουσιν. I. 317. τοῖς α. πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύν,
EI. 595. τοῖς α. γὰρ ἦσθα χιθρα καὶ σωτηρία.
ἀγροίκον. N. 628. οὐκ εἶδον οὕτως ἀνδρ' α. οὐδένα
N. 1457. ἀλλ' ἀνδρ' α. καὶ γέροντ' ἐπῆρετε;
Π. 705. λέγεις α. ἀρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.
ἀγροίκος. I. 41. α. ὀργῆν, κυματοπρῶξ, ἀκράχολος,
I. 808. εἴθ' ἤξει σοι δρυμὸς α., κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχθυῶν.
N. 43. ἐμοὶ γὰρ ἦν α. ἡδιστος βίος,
47. ἀδελφιδὴν α. ὦν ἐξ ἄστεος,
646. ἐς κύρακας, ὡς α. εἰ καὶ δυσμαθῆς.
ἀγροικότερον. A. 674. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ
μέλος εὐτόνον, α.,
ἀγροίκους. EI. 1185. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς α. δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ
ἀστεως

ἀγροίκων. Α. 371. τοὺς τῶν δ. οἶδα χαίροντας σφόδρα
Ο. 230. ὅσοι τ' εὐσπύρους δ. γῆρας
Εκ. 279. τὸν τῶν δ. ΓΓ. Β. εὐ λέγει· ἡμεῖς δὲ γε
ἀγροίκους. Σ. 1320. σάωπτων δ. καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀγροῖς. ΕΙ. 707. γυναῖκα σαντῶ τήνδε· κῆτ' ἐν τοῖς δ.
ΕΙ. 866. ἐν τοῖς δ.
Π. 224. ἐν τοῖς δ. αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ἀγροῖκας. Θ. 58. τίς δ. πελάθει θρηγυῖς;
ἀγρόν. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν δ. εἰρήνης ἐρῶν,
Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς δ. οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ
ΕΙ. 536. κόλπου γυναίκων διατρεχουσῶν εἰς δ.,
552. τὰ γεωργικὰ σκευὴ λαβόντας εἰς δ.
555. ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὶς ἔργον εἰς δ. παιωνίας.
563. ἐμπολήσαντες τι χρυσὸν εἰς δ. ταρίχιον.
569. ὥστ' ἔγωγ' ἤδη πικρυμῶ καὶ τὸς ἐλθεῖν εἰς δ.
586. εἰς δ. ἀνερπύσαι.
1318. καὶ τὰ σκευὴ πάλιν ἐς τὸν δ. νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
1329. δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς δ.,
Fr. 169. 1. ἐξ ἄστεως νῦν εἰς δ. χωρῶμεν ὡς πάλαι δεῖ
ἀγρότερον. Α. 1262. δ. Ἄρταμι σηροκτῶν
Ἀγροτέρῳ. Ι. 660. τῇ δ' Α. κατὰ χυλίων παρήνεσα
ἀγροτέρῳ. Θ. 115. κύραν αἰέσας Ἀρτεμιν δ.
ἀγροῦ. Ο. 111. τὸ σπέρμ'; ΕΤ. ὀλίγον ζιγῶν ἂν ἐξ δ. λάβοις.
ἀγρούς. Α. 202. ἄνω τὰ κατ' δ. εἰσιῶν Διονύσια.
Α. 250. ἀγαγεῖν τυχερῶς τὰ κατ' δ. Διονύσια,
Ι. 1394. νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμι ἐς τοὺς δ.
Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς δ.
ΕΙ. 1202. ὅδ' δὲ τραδράχουμε τοὺς κάδους ἐς τοὺς δ.
ἀγρυπνίαισι. Α. 761. ταῖς δ. κακαβαζουσῶν ἀεί.
ἀγρυπνίαισιν. Α. 27. πολλοαῖσι τ' δ. ἐρμπασμένον.
ἀγρῶ. ΕΙ. 1249. τὰ σὺκ' ἐν δ. τοῖς οἰκέταισιν Ἰσάτανι.
Fr. 344. 2. οἰκεῖν μὲν ἐν δ. τοῦτον ἐν τῷ γηδῶν
ἀγρῶν. Ν. 138. σύγγραθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν δ.
ΕΙ. 632. κῆτα δ' ὡς ἐκ τῶν δ. ζυγῆλθεν οὐργάτης λεῶς,
Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν δ. τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνα-
κάσαι·
Εκ. 281. ἐκ τῶν δ. ἐς τὴν πυκν' ἤξειν ἀντικρυς
432. τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν δ.
Ἀγυαῖ. Θ. 489. παρὰ τὸν Α., κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ἀγυαῖς. Ι. 1320. τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤκει, ἐφ' ὅτφ ἐνισώ-
μεν δ.;
ἀγυαῖ. Σ. 875. ὦ δέσποτ' ἀναξ, γείτον δ. τοῦμοῦ προθύρου
προκύλαι,
ἀγυμναστας. Β. 1088. ὑπ' δ. ἔτι νυνί.
ἀγυον. Fr. 571. δ.
Ἀγύρριον. Εκ. 184. οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Α.
Ἀγύρριος. Εκ. 102. Α. γοῦν τὸν Προνόμου πύγαν' ἔχων
Π. 176. Α. δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
ἀγχειν. Ο. 1348. τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν δ. καὶ δάκνειν.
Ο. 1352. δ. ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
1575. ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἀνθρωπον δ. βούλομαι,
1578. πρέσβεις. ΗΡ. διπλάσιος μάλλον δ. μοι δοκεῖ.
ἀγχιωτέαν. Ο. 1064. Νόφν δὲ μὴ εἶναι δ., παῖδων ὄντων
ἀγχοῖς. Α. 81. κᾶν ταῦρον δ.
Ἀγχομενοῦ. Fr. 430. γενναῖα Βωάτιος ἐν Α.
ἀγχόνῃ. Α. 125. ἐς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. ταῦτα δῆτ' οὐκ δ.;
ἀγχοῦσι. Εκ. 640. δ. τί δῆθ', ὅταν ἄγνος θ. πῶς οὐ τότε κἀπι-
χεσοῦνται;
ἀγχων. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' δ. τοὺς
δὲ μεταίτων,
Β. 468. ἀπῆξας δ. κάποδρὰς ψῆχου λαβὼν.
ἀγω. Ν. 867. ἐξελθ' δ. γὰρ σοι τὸν υἱὸν τουνονί,
Β. 190. ἐσβαυε δῆ. ΔΙ. καὶ, δεῦρο. ΧΑ. δούλων οὐκ δ.,
ἀγώ. Α. 446. εὐδαιμονοῖς, Τηλέφω δ' δ. φρονῶ.
Ν. 738. ἀθήκας μυριάς δ. βούλομαι,
1009. ἦν ταῦτα ποιῆς δ. φράζω,
Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης δ. λέγω,
ΕΙ. 379. δ. προθύμως σοι φέρων ἀφικύμην.
Θ. 447. παιδάριον πέντε καταλιπὼν, δ. μύλις
δωκεν. Π. 621. ἐγκατακλινοῦντ' δ. εἰς Ἀσκληπιοῦ.
ἀγών. Α. 504. αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν οὐπὶ Ἀγναίφ τ' δ.,
Ν. 956. ἥς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν δ. μέγιστος.
ΕΙ. 276. ὠδρεῖ, τί πεισόμεσθα; νῦν δ. μέγας.
Β. 883. νῦν γὰρ δ. σοφίας ὁ μέγας χώρει πρὶς ἔργον ἤδη.
Fr. 318. δ. πρόσφιν οὐ δέχεται,
ἀγων. Α. 457. κᾶν τοῦτο κερδύνην δ. τὸ φορτίον.
Σ. 170. τὸν ὄνον δ. αὐτοῖσι τοῖς καθηλίοις·
1004. θρέψω καλῶς, δ. μετ' ἑμαντοῦ παρταχοί,
ΕΙ. 882. καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους δ.
Ο. 658. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τοῦ-
τους μὲν δ. μετὰ σαντοῦ

ἀγων. Θ. 1120. οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ, πυγίσεις δ.
Β. 159. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος δ. μυστήρια.
617. κᾶν ποτὲ μ' ἔλῃς ἀδικεῖντ', ἀπύκτεινόν μ' δ.
Π. 255. δ. ὁ δεσπότης, δις ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Fr. 369. 2. Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἤξειν δ.
ἀγών. Α. 392. ὡς σπῆμιν δ. οὗτος οὐκ ἐσδέχεται.
Σ. 533. σοὶ μέγας ἐστὶν δ.
Β. 867. οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἐστὶν δ. νῦν. ΔΙ. τί θαί;
ἀγών. Α. 481. ἄρ' οἷσθ' ὅσον τὸν δ. ἀγωνεῖ τάχα,
ἀγῶνα. ΕΙ. 894. ἐπειτ' δ. δ' εὐθὺς ἐξίσταται ποιεῖν
Β. 785. δ. ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
873. δ. κρίναι τόνδε μουσικώτατα·
Π. 583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐ-
τὸς δ.,
Fr. 446. 1. οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν δ. τόνδε τὸν τρόπον
471. 3. δ. νῦν ἐστᾶσιν.
Ἀγῶνα. Fr. 572. Α.
ἀγῶνας. Π. 1163. ποιεῖν δ. μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς.
ἀγωνεῖ. Α. 481. ἄρ' οἷσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' δ. τάχα,
Ι. 688. ἀλλ' ὅπως δ. φρόν-
ἀγῶνισμ'. Β. 284. λαβεῖν τ' δ. ἀξίον τι τῆς ὁδοῦ.
ἔδ'. Α. 769. ἡ οὐ χοῖρος ἐσθ' δ.; ΔΙ. οὐκ ἐμοιγε φαίνεται.
ῥδ'. ΕΙ. 1294. ἀπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροιςιν δ. ἰόν.
Εκ. 924. δ. ὅπως βούλει καὶ παράκνυθ' ὥσπερ γαλῆν
ἀδανεισάμην. Ν. 1463. οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' δ.
ἀδανείσατο. Ν. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; ΑΜ. δ.
ἀδαχεῖ. Fr. 360. δ. γὰρ αὐτοῦ τὸν δχορ ἐκλέγει τ' αἰεί.
Ἀδδαξ. Fr. 573. Α.
ἄδα. Α. 788. ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, α. τοὶ χοῖρος καλά.
ῥδα. ΕΙ. 1285. ταῦτ' δ., ταῦθ'. ὡς ἥσθιον κεκορημένοι.
ῥδα. Ι. 61. δ. δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρω σιβυλλῆ.
Ἀδαιμάντου. Β. 1513. μετ' Α. τοῦ Λευκολόφου
ῥδαν. Ν. 158. κατὰ τὸ στόμ' δ., ἡ κατὰ τοῦρροπύγιον.
Ν. 1358. δ. τε πίνονθ', ὥσπερ κᾶχρος γυναικ' ἀλούσαν.
1360. δ. κελεύονθ', ὥσπερ ἐτέττιγας ἐστιῶντας;
Σ. 319. δ. τί ποιήσω;
ΕΙ. 1268. ἀλλ' ὁ τι περ δ. ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
Ο. 1418. ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον δ. μοι δοκεῖ,
Α. 1237. ῥδοι Τελαμώνος, Κλειταγόρας δ. δέον,
Β. 1307. πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια τάδ' ἐστ' δ. μέλη.
Fr. 3. 2. πίνειν, ἐπειτ' δ. κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
ἄδαικων. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν
ἀπέλυσ' δ.
ῥδαις. ΕΙ. 1289. οὐδὲν γὰρ δ. πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἰ;
ΕΙ. 1300. εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαντοῦ πατέρ' δ.;
ἄδεκατέτους. Ι. 301. δ. τῶν θεῶν ἰ-
ἄδελφαῖς. Π. 984. καὶ ταῖς δ. ἀγοράσαι χιτῶνιον
ἄδελφῇ. Fr. ΕΙ. Α. 2. 3. θυγάτηρ, δ., πάντα ταῦτ' ἐχρητό μοι
ἄδελφῇ. Ν. 1372. ἄδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν δ.
Π. 549. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φάμεν εἶναι δ.
ἄδελφῇ. Ν. 47. δ. ἀγροίκος ὢν ἐξ ἄστεως,
ἄδελφοί. Σ. 1522. καρίδαν δ.
ἄδελφοῖς. Β. 1081. καὶ μινυμένας τοῖσιν δ.,
ἄδελφός. Ι. 1280. ἐστὶν οὖν δ. αὐτῷ τοὺς τρύπους οὐ ζυγηνῆς.
Ν. 1372. δ., ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφῇ.
Σ. 1506. δ. αὐτοῦ. ΦΙ. νῆ Δί' ἀφῶντ' ἄρα.
Ο. 1659. φάσκων δ. αὐτὸς εἶναι γνησίος.
Fr. 1. δ. μὲν οὖν σὺς, ἐμὸς δ' οὗτος δ. φρασάτω τί καλοῦσι
ἰδύους.
Fr. 419. 1. οὐ μὴν ὁ γε δ. οὐ
ἄδελφός. ΕΙ. 808. τὸν χορὸν εἶχον δ.
Θ. 405. κάμνει κύρη τις, εὐθὺς δ. λέγει,
ἄδελφοῦ. Ι. 1004. Γλάνιδος, δ. τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
ἄδελφῶν. Ο. 1654. οὐσαν θυγατέρ', ὄντων δ. γνησίαν;
ἄδαις. Σ. 359. φεύγειν δ. νῦν δὲ ζῶν ὅπλοις
ῥδρ. Σ. 1237. δ. Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς.
ΕΙ. 1160. δ. τὸν ἡδὲν νόμον,
Ἀδελφάγοι. Fr. 574. Α.:
ἀδικεῖ. Ι. 730. τίς, ὦ Παφλαγῶν, δ. σε; ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
Ο. 1221. δ. δι' καὶ νῦν. ἄρα γ' οἷσθα τοῦθ', ὅτι
ἀδικεῖμενός. Α. 914. καὶ σὲ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟ. τί δ.;
ἀδικεῖν. Σ. 896. τὸν τυρὸν δ. ὅτι μῦθος κατήσθιεν
Ο. 1585. ἔδοξαν δ. ΗΡ. εἶτα δῆτα σίλφον
Θ. 378. ὁ τι χρὴ παθεῖν ἐκείνον· δ. γὰρ δοκεῖ
Π. 459. δ. με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειραμένον
ἀδικεῖς. Ν. 25. Φίλων, δ. ἔλαυνε τὸν αὐτοῦ δρόμον.
Σ. 589. τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην δ. ἀνακογχυλιάζων.
1162. ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. δ. γέ με
ΕΙ. 473. ὦ Λάμαχ', δ. ἐμποδὼν καθήμενος.
ἀδικεῖσθαι. Ν. 1175. ἀδικοῦντ' δ. καὶ κακοῦργοῦντ', οἷδ' ὅτι.
ἀδικεῖται. Α. 56. ἄνδρες πρυτάνεις, δ. τὴν ἐκκλησίαν

ἀδικῆ. Ο. 1036. ἀ.
 ἀδικηθεῖς. Ο. 138. ὥσπερ ἀ. παιδὸς ὠραίου πατὴρ.
 ἀδικήσαιμι. Ν. 1467. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀ. τοὺς διδασκάλους.
 ἀδικίωμας. Α. 1148. ἀ. ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἀφατος ὡς καλός.
 ἀδικοί. Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ' ἀ.
 γεγέννηται,
 ἀδίκους. Θ. 716. ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀ. ἔργοις;
 ἀδικομηχάνω. Fr. 560, 2. ἀ. τέχνη;
 ἀδικον. Ν. 116. ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἀ. τοῦτον λόγον,
 Ν. 885. ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἀ. πάσῃ τέχνῃ.
 Π. 37. εἶναι πανούργον, ἀ., ἡγιᾶς μὴδὲ ἐν,
 Fr. 382, 1. ἦν γὰρ ἐν' ἀνδρ' ἀ. σὺ δῶκτες,
 ἀδικόν. Α. 500. ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡ. νῆ τὸν
 Διμήτρ' ἀ. γε.
 ἀδικός. Ν. 1141. ὡς ἀ. εἰμι, καὶ δικάσασθαί φασι μοι.
 ἀδικοῦμεν. Π. 460. βλέψαι πάλιν; ΧΡ. τί οὖν ἀ. τοῦτό σε,
 ἀδικουμένη. Π. 457. ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὅτι οὖν ἀ.;
 ἀδικουμένους. Π. 1026. φάσκον βοηθεῖν τοῖς ἀ. αἰ.
 ἀδικούντ'. Ν. 1175. ἀ. ἀδικεῖσθαι καὶ κακοῦργοῦντ', οἷδ' ὅτι.
 Β. 617. κἄν ποτὲ μ' ἔλθῃς ἀ., ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
 ἀδικούντας. Σ. 591. ἐψηφίσται τοὺς ἀ. τοῖσι δικασταῖς παρα-
 δοῦναι.
 ἀδικοῦσί. Θ. 367. ἀσεβοῦσ', ἀ. τε τὴν πόλιν.
 ἀδικοῦσιν. Α. 1147. ἀ. οὗτοι νῆ Δι', ὦ Λυσιστράτη.
 ἀδικῶν. Θ. 670. παράδειγμ' ὕβρεως ἀ. τ' ἔργων,
 ἀδικῶς. Ι. 1200. οἴμοι τάλας, ἀ. γε τὰμ' ὑφ' ἡρπασας.
 Π. 503. ἀ. αὐτὰ συλλεγόμενοι πολλοὶ δ' ὄντες πάννυ χρηστοὶ
 ἀδικώτατον. Ν. 657. ἐκείν' ἐκείνο, τὸν ἀ. λόγον.
 ἀδιστον. Α. 798. ἀ. ἂν τὸν ὀδεῶν ἀμπεπαρμένον.
 Ἀδμήτρου. Σ. 1239. Ἀ. λόγον, ὠταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς
 φλεῖ,
 Fr. 377, 1. ὁ μὲν ἦδεν Ἀ. λόγον πρὸς μυρρίνην,
 ᾄδοι. Α. 1237. ἔ. Τελαμώνιος, Κλειταγόρας ἔδειν δέον,
 ἀδολεσχίῃ. Ν. 1480. ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀ.
 ἀδολεσχῶν. Ν. 1485. τῶν ἀ. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία,
 Fr. 418, 2. ἡ Πρόδικος ἡ τῶν ἀ. εἰς γέ τις.
 ἀδολον. Α. 169. παντὰ δικαίως ἀ. εἰράναν ἄγειν.
 ἀδύλους. Ο. 633. ἀ., ὁσίους,
 ᾄδον. ΕΙ. 1271. ὀπλοτέρους ᾄ., καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακώδαιμον,
 ΕΙ. 1278. οἰμωγὰς ᾄ., καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
 ᾄδοντας. Σ. 271. ἔ. αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας
 Π. 1209. ἐς τοῖσι πεσθεῖν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἔ. ἔπεσθαι.
 ᾄδοντες. Α. 1231. ἔπεσθὲ νυν ἔ. ὦ τήνελλα καλλίνικος.
 Α. 1233. τήνελλα καλλίνικον ἔ.-
 ᾄδουσ'. Ο. 40. ἐπὶ τῶν κραδῶν ἔ. Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ
 Εκ. 887. ἔ. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, ἀντήσομαι.
 ᾄδουσας. Εκ. 277. ἐπεριδόμεναι βαδίζετ', ἔ. μέλος
 ᾄδουσι. Ο. 41. ἐπὶ τῶν δικῶν ἔ. πάντα τὸν βίον.
 Β. 320. ἔ. γοῦν τὸν Ἰακχὸν ὄνπερ Διαγόρας.
 ᾄδοφοῖται. Fr. 198, 6. ἄνδρες παρ' ὑμῶν ἔ.; β. νῆ Δία
 ᾄδοφοῖτας. Fr. 198, 4. οὗς ἦσαν ὄντας ἔ. καὶ θαμὰ
 ἀδρός. Β. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀ. ὁ πόλεμος
 ἔρχεται.
 ἀδύ. Α. 206. καὶ μὴν ποτὶδδὲ γ' ἀ. ναὶ τὸν Κάστορα.
 ἀδύνατον. Α. 402. ἐκάλεισεν αὐτόν. ΚΗ. ἀλλ' ἀ. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
 Α. 408. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. ΕΥ. ἀλλ' ἀ. ΔΙ. ἀλλ' ὅμως.
 ἀδύνατος. Ν. 1077. ἀπόλωλας' ἀ. γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὀμιλῶν,
 ἀδύτοιο. Ι. 1016. λαχὼν ἐξ ἀ. διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 ᾄδω. Σ. 1225. ἔ. δὲ πρῶτος Ἀρμόδιον· δέξει δὲ σύ.
 ΕΙ. 1279. ἀλλὰ τί δήτ' ἔ.; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἷσσιτις χαίρεις.
 Εκ. 931. ἔ. πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένοι τῶμ' φίλων.
 ἔδωκας. Β. 527. ἀ. αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
 ἔδωμεν. Fr. 414, 3. ἔ. εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.
 ἔδων. Ν. 721. φρουρὰς ἔ.
 Σ. 817. ἔ. ἀνοθεν ἐξεγείρη σ' οὗτοσί.
 Ο. 1341. ἔ. γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.
 Ἀδώνια. ΕΙ. 420. Μυστήρι' Ἐρμῇ, Διπόλει', Ἀ.
 Ἀδωνιασμός. Α. 389. ὅ τ' Ἀ. οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 Ἀδωνιν. Α. 393. αἰαί Ἀ., φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 Α. 396. κόπτεσθ' Ἀ., φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 Ἀδώνιον. Fr. 575. Ἀ.
 αἰ. Α. 28. ἐγὼ δ' ἀ. πρῶτιστος εἰς ἐκκλησίαν κ.τ.λ.
 Σ. 667. ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πληθους ἀ. ΒΔ. σὺ γὰρ,
 ὦ πάτερ, αὐτοὺς κ.τ.λ.
 αἰδεῖν. Ι. 1265. ἡ θοᾶν ἵππων ἐλατήρας ἀ., μὴδὲν ἐς Λυσί-
 στρατον,
 αἰνῶν. Β. 146. καὶ σκῶρ ἀ. ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
 αἰέσας. Θ. 115. κόραν ἀ. Ἀρτεμιν ἀγροτέραν.
 Ἀεῖταν. Fr. 576. Ἀ.
 αἰέκουσα. Ο. 938. τόδε μὲν οὐκ ἀ. φίλα
 αἰεπτ'. Α. 256. ἡ πόλλ' ἀ. ἐνεστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,

ἀέναοι. Ν. 275. ἀ. Νεφέλαι,
 ἀέναοις. Β. 1309. ἀλκύνες, αἱ παρ' ἀ. θαλάσσης
 ἀέρ'. ΕΙ. 81. ἱππῆδον ἐς τὸν ἀ. ἐπὶ τοῦ κανθάρου.
 ἀέρα. Ν. 198. ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀ.
 Ν. 230. λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὁμοῖον ἀ.
 393. τὸν δ' ἀ. τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα
 βροντᾶν;
 763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀ.,
 ΕΙ. 827. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀ.
 832. οὐκ ἦν ἀρ' οὐδ' ἀ. λέγουσι κατὰ τὸν ἀ.,
 Ο. 551. κἄπειτα τὸν ἀ. πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
 837. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀ.,
 970. ἡνίκαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀ.
 995. γεωμετρήσαι βούλομαι τὸν ἀ.
 1140. ὅδωρ δ' ἐφόρον κατάσθεν ἐς τὸν ἀ.
 1409. πρὶν ἂν περωθεῖς διαδράμῃ τὸν ἀ.
 1515. ἐξ οὐπερ ὑμεῖς ὤκισατε τὸν ἀ.
 Ἀέρα. Ν. 627. μὰ τὴν Ἀναπτήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀ.,
 Ν. 667. ἀλεκτρυάνας; εὔ γε νῆ τὸν Ἀ.
 ἀερία. Ο. 1389. ἀ. τινα καὶ σκότια καὶ κυανανγέα
 ἀερίας. Ν. 337. εἴτ' ἀ., διερὰς, γαμψοὺς οἰανοὺς ἀερονχηεῖς,
 ἀεροβατῶ. { Ν. 225. } ἀ. καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
 1503.
 ἀεροδονήτους. Ο. 1385. ἀ. καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς.
 ἀερονχηεῖς. Ν. 337. εἴτ' ἀερίας, διερὰς, γαμψοὺς οἰανοὺς ἀ.,
 ἀέρος. Ο. 999. ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΜΕ. κανόνες ἀ.
 ἀεροφοῖτοις. Β. 1292. κυρεῖν παρασχὼν ἱταμαῖς κυσὶν ἀ.
 ἀετοῖς. Ο. 1248. καταθαλάσω πυρφόροισιν ἀ.,
 ἀετόν. Σ. 15. ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν ἀ.
 Ο. 515. ἀ. ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ἄν'
 1110. τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέφωμεν πρὸς ἀ.
 Α. 695. ἀ. τίκοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι.
 ἀετός. Ι. 1013. ὡς ἐν νεφέλαισιν ἀ. γενήσομαι.
 Ο. 1337. γενοίμαν ἀ. ὑψιπέτας,
 ἀετοῦ. ΕΙ. 133. ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀ. πάλαι ποτὲ,
 ἀετούς. Ο. 1341. ἔδων γὰρ ὅδε τις ἀ. προσέρχεται.
 ἀετῶ. Ο. 653. φλαύρας ἐκονώσῃσιν ἀ. ποτέ.
 ἀζημίως. Π. 272. ἀ., καὶ ταῦτ' ἐμοῦ Βακτηριαν ἔχοντος;
 ἀζημίους. Β. 407. ἀ. παίξιν τε καὶ χορεύειν.
 ἀζύγα. Θ. 1139. παρθένον, ἀ. κόρην,
 ἀηδοῖ. Ο. 679. ὕμνον ἐξύντροφ' ἀ.,
 ἀηδόνα. Ο. 203. ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀ.
 Ο. 208. ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀ.
 659. ἀρίστισον εὐ· τὴν δ' ἡδυμελὴ ξύμφωνον ἀ. Μούσαις
 664. καὶ νῦν θεασάμεσθα τὴν ἀ.
 ἀηδόνιον. Β. 684. ῥύξει δ' ἐπὶ κλαυτὸν ἀ. νόμον, ὡς ἀπολείται,
 ἀηδόν. Ο. 1381. λιγυφθογγος ἀ.
 Ἀήρ. Ν. 264. ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέρητ' Ἀ., δὲ ἔχεις τὴν γῆν
 μετέωρον
 ἀήρ. Ο. 187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἀ. ἐστὶ γῆς.
 Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀ. οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι
 κόλποις·
 ἔθ'. Α. 418. ἀ. ὀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 ἀθαλάττωτος. Β. 204. ἀπείρος, ἀ. ἀσαλαμίνιος
 Ἀθάμανθ'. Ν. 257. ὥσπερ με τὸν Ἀ. ὅπως μὴ θύσετε.
 Ἀθάνα. Ν. 602. αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀ.
 Ἀθάνας. Α. 729. ἀγορὰ ἢ Ἀ. χαίρει, Μεγαρέσιν φίλα.
 Α. 829. οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀ. τοῦτ' ἐνι.
 900. ὅ τί γ' ἔστ' Ἀ., ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μὴ.
 ἀθανάταν. Θ. 1052. οὐ γὰρ ἔτ' ἀ. φλόγα λεύσσειν
 ἀθανάτας. Ν. 288. ἀ. ἰδέας ἐπιδώμεθα
 ἀθανάτοις. Ο. 688. πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀ. ἡμῖν, τοῖς αἰὲν
 ἐούσι,
 ἀθάναντον. Β. 629. ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀ. ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
 ἀθάναντος. Α. 47. ἀλλ' ἀ. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Διμήτρος ἦν
 Α. 53. ἀλλ' ἀ. ἄν, ἄνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω.
 Β. 631. ἀ. εἶναι φημι Διόνυσος Διὸς,
 ἀθάναντός. Α. 51. ἀ. εἰμ' ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 Ο. 1224. ἀλλ' ἀ. εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
 ἀθανάτων. Ο. 220. διὰ δ' ἀ. στομάτων χωρεῖ
 Ο. 700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀ., πρὶν Ἐρῶς συνέμειξεν
 ἅπαντα·
 Θ. 716. ἀ. ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις;
 ἀθάρης. Π. 673. ἀ. χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
 Π. 683. ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀ. ἀνίσταμαι.
 694. κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀ. πολλὴν ἐφλων·
 ἀθήμεστος. ΕΙ. 1097. ἀφρήτωρ, ἀ., ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
 ἀθέοις. Θ. 721. ἀ. ἔργοις γὰρ ἄντα-
 ἀθέους. Π. 491. τοὺς δὲ πογηροὺς καὶ τοὺς ἀ. τούτων τάναντια
 δῆπου.
 Π. 496. τοὺς δὲ πογηροὺς καὶ τοὺς ἀ. φευγέται· κἄτα ποιήσει

ἀθέων. Θ. 671. ἂν τε τρέπων
 Ἀθήνας. Ο. 301. χαυτήρι γε γλαυξ. ΕΤ. τί φής; τίς γλαυξ
 Ἀ. ἤγαγε;
 Ἀθήνας. Ι. 1329. ὦ τὰ λιπαρά καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλω-
 τοί Ἀ.,
 Ν. 207. αἶδε μὲν Ἀ. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
 Ἀθηναία. ΕΙ. 271. εὐ γ' ὦ πύγνια δέσποινα Ἀ. ποιῶν
 Ἀθηναίῳ. Ι. 763. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀ., τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
 Ἀθηναίαν. Ο. 828. τί δ' οὐκ Ἀ. ἐώμεν πολιὰδα;
 Ο. 1653. ἐπικληρον εἶναι τὴν Ἀ. δοκεῖς,
 Ἀθηναίῳ. Σ. 800. ἡκηυή γὰρ ὡς Ἀ. ποτε
 Ἀθηναίῳ. Α. 498. εἰ πτωχὸς ὢν ἐπειτ' ἐν Ἀ. λέγειν
 Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀ. ταχυβούλοι,
 645. ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀ. τὰ δίκαια.
 Ι. 474. ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀ. φράσω.
 563. τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀ.-
 1311. ἦν δ' ἀρίστη ταῦτ' Ἀ., καθῆσθαι μοι δοκεῖ
 Ν. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀ. καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
 918. καὶ γνωσθήσῃ ποτ' Ἀ.
 Ἀθηναίῳ. Ν. 609. πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀ. καὶ τοῖς συμμάχοις
 ΕΙ. 503. καὶ τοῖς Ἀ. παύσασθαι λέγω
 Β. 807. οὔτε γὰρ Ἀ. συνέβαιν' Αἰσχύλῳ,
 Ἀθηναίῳ. Α. 99. λέξοντ' Ἀ. ὦ Ψευδαργάβα.
 ΕΙ. 269. ἀπόλωλ' Ἀ. ἀλετρίβανος,
 Ἀθηναίῳ. Α. 145. ὃ δ' υἱὸς, ὢν Ἀ. ἐπεποθήμεθα,
 Ο. 1035. ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγίδης τὸν Ἀ.
 Ἀθηναίῳ. Σ. 1226. οὐδεὶς πώποτ' ἀτὴρ ἐγένετ' Ἀ.
 Ἀθηναίῳ. Α. 149. στρατιῶν τοσαύτην ὥστ' Ἀ. ἐρεῖν,
 Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀ. μεταβούλων.
 Ι. 811. πρὸς Ἀ. καὶ τὸν δῆμον, πεποικυῖα πλείονα χρηστά
 817. σὺ δ' Ἀ. ἐξήττησας μεροπολίτας ἀποφῆναι
 ΕΙ. 1087. ἄρα φενακίῳ ποτ' Ἀ. ἐτι παύσει;
 Α. 1120. ἴθι καὶ σὺ τοῦτους τοὺς Ἀ. ἄγε
 1149. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀ. οἶε;
 1229. ἦν τοὺς Ἀ. ἐγὼ πείσω λέγων,
 Fr. 157. μή μοι Ἀ. αἰνεῖν μολγοὶ γὰρ ἔσονται
 Ἀθήνας. Ι. 1037. Ἔστι γυνή, τέξει τε λέοντ' ἱεραῖς ἐν Ἀ.,
 Ι. 1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀ. καὶ ταῖς νήσοις ἐπικούρε,
 1323. ἐν ταῖσιν ἰοστέφανος οἰκεῖ ταῖς ἀρχαῖαισιν Ἀ.
 1327. ἄλλ' ὀλολύγατε φαινομένοιαισιν ταῖς ἀρχαῖαισιν Ἀ.
 Ἀθηναίῳ. Ι. 436. κλέψας Ἀ. ΧΟ. ἄρρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει
 Ι. 764. εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀ. γεγέννημαι
 832. τὸν Ἀ.; καὶ σ' ἐπιδείξω
 Σ. 666. ἐς τοῦτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀ. κολοσυρτὸν,
 ΕΙ. 261. οὐκ οὖν παρ' Ἀ. γε μεταβρίξει ταχύ;
 Α. 1139. ὃ Λάκων Ἀ. ἱκέτης καθίζετο
 1145. ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀ. ὑπο
 Θ. 303. ἄρστα ποιῆσαι, πολυαφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀ.-
 307. δῆμον τὸν Ἀ. καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
 Β. 980. νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀ.-
 Εκ. 218. ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀ. πόλις,
 Fr. 563. Ἀ.
 Ἀθηναίῳ. ΕΙ. 218. νῆ τὴν Ἀ. νῆ Δί, οὐχὶ πειστέον
 Ἀθήνας. Α. 639. εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθαπείσας λιπαρὰς καλέ-
 σαιεν Ἀ.,
 Ι. 311. ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀ. ἐκκεκώφηκας βοῶν,
 Σ. 499. ἡ νομίζει τὰς Ἀ. σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
 Ἀθηναίῳ. Ν. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον
 ἄκρον Ἀ.
 Ἀθηναίῳ. Ι. 1005. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΛ. περὶ Ἀ., περὶ Πύλου,
 Ι. 1007. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; ΑΛ. περὶ Ἀ., περὶ φακῆς,
 Α. 37. περὶ τῶν Ἀ. δ' οὐκ ἐπιγλαυττήσομαι
 Θ. 329. ἡμετέρας; τελείως δ' ἐκκλησιάσασθαι μὲν Ἀ.
 Fr. 476, 12. πᾶσι ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀ.
 " 15. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποιήκας ἀντ' Ἀ.
 Ἀθλίαν. Θ. 1134. μέμνησο Περσεύ μ' ὡς καταλείπεις Ἀ.
 Ἀθλίαν. Ο. 5. τὸ δ' ἐμὲ κοράνη πειθόμενον τὸν Ἀ.
 Εκ. 591. καὶ ταυτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' Ἀ.
 εἶναι,
 Π. 266. βυπῶντα, κυφὸν, Ἀ. βυσὺν, μαδῶντα, νωδὺν
 Ἀθλίος. Θ. 866. καγὼ μὴν ἐνθάδ' εἰμ' ὃ δ' Ἀ. πόσις
 Π. 118. ἄνθρωπος οὗτος ἐστίν Ἀ. φύσει.
 825. ἀνὴρ πρῶτερον μὲν Ἀ., νῦν δ' εὐτυχής.
 833. κομιδὴ μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' Ἀ.
 Ἀθλίος. Σ. 150. ἀτὰρ Ἀ. γ' εἰμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ,
 Ἀθλίος. Α. 731. ἄλλ', ὦ πονηρὰ κόρη Ἀ. πατρός,
 Ἀθλίῳ. Θ. 772. πῶθεν οὖν γίνονται ἂν Ἀ. πλάται; πῶθεν;
 Ἀθλίος. ΕΙ. 1255. οἶμ', ὦ κρανοποι, ὡς Ἀ. πεπράγαμεν.
 Π. 80. σὺ Πλούτος, οὕτως Ἀ. διακείμενος;
 Ἀθλίωτατον. Α. { 384. } ἐνσκειάσασθαι μ' οὖν Ἀ.
 { 436. }

ἀθλιώτατον. Π. 654. ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν Ἀ.,
 ἀθλιώτατος. Β. 1187. εἴτ' ἐγένετ' αὖθις Ἀ. βροτῶν.
 ἀθλιώτερον. ΕΙ. 22. οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' Ἀ.
 ἀθλιώτερος. Α. 422. ἄλλ' ἕτερος ἦν Φοῖνικος Ἀ.
 ἀθλιώτερον. Α. 420. οὐκ Οἰρέας ἦν, ἄλλ' ἔτ' Ἀ.
 ἀθλοθετία. Fr. 585. Ἀ.
 Ἀθμονεύς. ΕΙ. 190. Τρυγαῖος Ἀ., ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
 Ἀθμονεύς. ΕΙ. 919. Τρυγαῖος Ἀ. ἐγὼ,
 Ἀθροι. Ι. 436. κλέψας Ἀθηναίον. ΧΟ. Ἀ., καὶ τοῦ ποδὸς παρίει
 Σ. 140. καὶ μυστολαί τι καταδεδυνάς. ἄλλ' Ἀ.,
 ΕΙ. 538. ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡ. ἴθι νυν, Ἀ.
 Ο. 1196. Ἀ. δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν * * *
 Θ. 607. γιγνώσκωμεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας Ἀ.
 Ἀθρεῖν. Θ. 530. μὴ δάκη ῥήτορ Ἀ.
 Ἀθρήσω. Ν. 731. φέρε νυν, Ἀ. πρῶτον, ὃ τι δρῶ, τοῦτον.
 Ἀθροῖζομεν. Ο. 253. πάντα γὰρ ἐνθάδε φύλ' Ἀ.
 Ἀθρόοι. Α. 26. Ἀ. καταρρίοντες; εἰρήνη δ' ὅπως
 Σ. 1334. Ἀ. γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.
 Ἀθρόος. Εκ. 384. ὅσος οὐδέπω ποτ' ἦλθ' Ἀ. ἐς τὴν πύκνα.
 Ἀθρόους. Ν. 965. τοὺς κομήτας γυμνοῦς Ἀ., κεῖ κριμῶδη κατα-
 νίφοι.
 ΕΙ. 1006. καὶ περὶ ταῖτας ἡμᾶς Ἀ.
 Ο. 529. εἴτα λαβόντες παλοῦσ' Ἀ.
 Ἀθροῦς. Fr. 531. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὄρεακίμους Ἀ.
 Ἀθροῦν. Α. 709. ποιεῖ μ' Ἀ. πεμπάτεν τ' ἄνω κάτω.
 Ἀθροῦρων. Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκράτης Ἀ. στόμα,
 Ἀθροῦν. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὺν σώμα χρὴ πλεγγῶν Ἀ. εἶναι,
 αἰ. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τραγῆμαθ', α. πύρραι πάρα. κ.τ.λ.
 αἰ. Ι. 796. ἐκ τῆς πόλεως βαθαυγίζων, α. τὰς σπονδὰς προ-
 καλοῦνται. κ.τ.λ.
 αἰ. Α. 766. ἀντεινον, α. λῆς; ὡς παχεῖα καὶ καλὰ. κ.τ.λ.
 αἰ. Α. 732. ἀμβάτε ποτὶν μάδδαν, α. χ' εὐρητὴ πα. κ.τ.λ.
 αἰαῖ. Α. 1083. α. κ.τ.λ.
 αἰακτόν. Α. 1195. ἐκεῖνο δ' α. ἂν γένοιτό μοι,
 Αἰαντι. Β. 1294. τὸ συγκαλινέ τ' ἐπ' Ἀ.,
 αἰβοί. Α. 189. α. ΑΜ. τί ἐστίν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσιν μ', ὅτι κ.τ.λ.
 Αἰγαίου. Β. 665. ὅς Ἀ. πρῶτος ἡ γλαυκὰς μέδεις
 αἰγας. Ν. 71. ὅταν μὲν οὖν τὰς α. ἐκ τοῦ Φελλείας,
 Αἰγία. Fr. 22. τὸν Ἐρεχθία μοι καὶ τὸν Α. κάλει.
 Αἰγίδη. Ι. 1067. Α., φράσσαι κυναλῶπεκα, μή σε δολώσῃ,
 αἰγαλόν. Σ. 110. ἴν' ἔχῃ δικάζειν, α. ἐνδον τρέφει.
 αἰγίδος. Ν. 602. α. ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθῆνα
 αἰγαλάλλω. Ο. 887. -λαγκορύφω, καὶ α.,
 Αἰγίαν. Α. 653. καὶ τὴν Α. ἀπαιτοῦσιν καὶ τῆς νήσου μὲν
 ἐκείνης
 Σ. 122. διέπλευσεν εἰς Ἀ. εἴτα ξυλλαβὼν
 Αἰγίνης. Β. 363. ἐξ Α. Θερυκίων ὢν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
 Αἰγύπτιοι. Β. 1406. ὅς οὐκ ἂν ἀραυτ' οὐδ' ἑκατὸν Α.
 Αἰγυπτίους. ΕΙ. 1253. πᾶσι βαδίζων αὐτὰ τοῖς Α.;
 Π. 178. ἡ εὐμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοῖς Α.;
 Αἰγύπτιος. Ο. 1133. ὕρμιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Α.
 Αἰγυπτίον. Θ. 878. Α. ΕΤ. ὦ δύστηνος, οἱ πεπλάκαμεν.
 Fr. 476, 15. Α. αὐτῶν τὴν πόλιν πεποιήκας ἀντ' Ἀθηναίων.
 Αἰγυπτίος. Β. 1206. Α., ὡς ὁ πλείστος ἔσπαρται λόγος,
 Αἰγυπτίου. Ο. 504. Α. δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κύκευ βασι-
 λεὺς ἦν
 Θ. 856. ὅς ἀντὶ δίας ψακάδος Α. πέδον
 Αἰγυπτίῳ. Ν. 1130. κἂν ἐν Α. τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
 αἰγῶν. Π. 294. α. τε κιναβρώντων μέλη,
 αἰδ'. Σ. 1065. α. ἐπανθοῦσιν τρίχες.
 Αἰδα. Θ. 1041. πολυδάκρυτον Ἀ. γόον φλέγουσαν,
 Β. 1333. Ἀ. πρόπολον,
 αἰδα. Ν. 207. α. μὲν Ἀθήναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
 κ.τ.λ.
 Αἰδης. Σ. 763. Α. διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.
 αἰδί. Fr. 343, 2. α. κατ' αὐτὴν ἦν βλέπειν τὴν εἴσοδον.
 αἰδοῖα. Σ. 578. παῖδων τοῖνυν δοκιμαζόμενων α. πᾶρεστι θεᾶσθαι.
 αἰδοῖοισι. Ν. 978. τοῖς α. δρῶσι καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν
 ἐπὶνθῃ
 Αἰδός. Α. 390. σκοτοδασυνκνύτμχα τιν' Ἀ. κυνῆν
 Αἰδου. Β. 69. ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ΗΡ. πύτερον εἰς Ἀ. κάτω;
 Β. 118. ὥπως τάχιστ' ἀφίξόμεθ' εἰς Ἀ. κάτω
 172. ἀνθρωπε, βούλει σκενᾶμ' εἰς Ἀ. φέρειν;
 774. ὅπερ ἐστ' ἐν Ἀ. πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
 Αἰδοῦς. Ν. 995. αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Α. μέλλεις τᾶγαλμ'
 ἀναπλάττειν
 Θ. 1019. κλύεις ὦ πρὸς Α. σὲ τὰν ἐν ἀντροῖς,
 αἰδρυτος. Α. 809. ἦν τις Ἀ. ἀβίτοισιν ἐν
 αἰδῶς. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν α. τῶν παλαιῶν ἐμβαδον.
 αἰ. Ν. 1166. Ἀ. σου πατρός.
 αἰελοῦρος. Α. 879. σκάλοπας, ἐχίνως, α., πικτίδας,

αἰέν. Ο. 688. πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῶν, τοῖς α.
 αἰός. Α. 1267. φίλῳ τ' α. εὐπορος εἶη
 αἰετός. Ι. 1087. α. ὡς γίγνεται καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
 Ο. 978. α. ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δὲ κε μὴ δῶς,
 979. οὐκ ἔσει οὐ τρυγῶν οὐδ' α., οὐ δρυκολάπτῃς.
 Fr. 28. α. ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἅματα πάντα,
 αἰετοῦ. Ο. 987. καὶ φείδου μηδὲν μηδ' α. ἐν νεφέλῃσι,
 αἰθέρ'. Θ. 272. δμνυμι τοῖνον α. οἴκησιν Διός.
 Αἰθέρα. Ν. 570. Α. σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
 αἰθέρα. { Β. 100. } α. Διὸς δωμάτιον, ἡ χρόνου πόδα,
 { 311. }
 Β. 1352. ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς α. κουφοτάταις περὶ γων
 αἰθερίους. Ο. 689. τοῖς α., τοῖσιν ἀγῆρας, τοῖς ἀφθίτα μηδομέ
 νοῖσιν.
 αἰθερίον. Ο. 349. οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος α.
 Ο. 776. διὰ δ' α. νέφος ἦλθε βοά·
 1277. ὃ κλεινοτάτην α. οἰκίαν πόλιν,
 αἰθέριος. Ν. 380. ἥκιστ', ἀλλ' α. δίνος. ΣΤ. Δίνος; τουτί μ'
 ἐλελήθη.
 αἰθεροδρόμων. Ο. 1393. α.,
 αἰθέριος. Ν. 285. ὄμμα γὰρ α. ἀκάματον σελαγείται
 Ο. 1400. ἄλιμενον α. αὐλακα τέμνον.
 Θ. 1050. εἶθε με πυρφόρος α. ἀστὴρ
 1068. α. ἱράς,
 1099. ταχέϊ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ α.
 Αἰθέρ. Ν. 265. λαμπρὸς τ' Α., σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντῇ
 σικερανοῖ,
 αἰθέρ. Ο. 1183. α. δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένον·
 Θ. 14. α. γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
 43. ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος α.
 51. τίς δ' φωνήσας; ΜΝ. νήνεμος α.
 Β. 892. α., ἐμὸν βύσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
 αἰθός. Θ. 246. α. γεγέννημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
 αἰθρη. Ο. 778. κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος α.,
 αἰθρίαν. Π. 1129. ἀσκολίας' ἐνταῦθα πρὸς τὴν α.
 αἰθρίας. Ν. 371. καίτοι χρῆν α. ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
 αἰθωνα. Εἰ. 1328. λήξαι τ' α. σίδηρον.
 αἰκάλλει. Ι. 211. τὰ μὲν λόγι' α. με' θαυμάζω δ' ὅπως
 Θ. 869. ἀλλ' ὥσπερ α. τι καρδίαν ἐμῇ,
 αἰκίαν. Ο. 1671. τί δῆτ' ἄνω κέχρηται α. βλέπων;
 αἰκίας. Εκ. 663. τῆς α. οἱ τύπτοντες πῶθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὴν
 αἶμα. Ι. 83. βέλτιστον ἡμῶν α. ταῦρειον πιεῖν.
 Θ. 755. ἴν' οὖν τό γ' α. τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω.
 Fr. 492. τὸ δ' α. λέλασας τοῦμὸν ὄναξ δέσποτα.
 αἱματοπώτην. Ι. 198. γαμφήλῃσι δράκοντα κοάλεμον α.,
 αἱματοπώτης. Ι. 208. εἶθ' α. ἐσθ' ὁ τ' ἀλλὰς χῶ δράκων.
 αἵματος. Εκ. 1057. ἐξ α. φλύκταιναν ἡμφισμένην.
 αἱματοσταγής. Β. 471. Ἀχερόντιος τε σκύπελος α.
 αἱματοῦται. Εἰ. 1020. οὐδ' α. βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρον
 αἱμυλῶν. Α. 1269. καὶ τὰν α. ἀλωπέκων
 αἱμύλους. Ι. 687. ῥήμασιν θ' α.
 αἶνευ. Fr. P. 504. α.
 Fr. Γεω. 9, 2. ἐμοὶ μὲν α. μολγόν· οὐκ ἀκήκοας;
 αἰνεῖν. Fr. 157. μή μοι Ἀθηναῖος α.; μολγοὶ γὰρ ἔσονται·
 αἰνεῖτ'. Fr. Εἰ. Δ. 4. μή μοι Ἀθηναῖος α. ἡ μολγοὶ ἔσονται.
 αἰνιγμῶν. Β. 61. ὅμως γε μέντοι σοι δι' α. ἐρῶ.
 αἰνίττεται. Εἰ. 47. δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' α.,
 Αἰξωνία. Σ. 895. κύων Κυδαθηναίους Λάβητ' Α.,
 αἰόλαν. Θ. 1054. λαίμωμτ' ἄχρη δαιμονῶν, α.
 Β. 248. α. ἐφθεγγάμεσθα
 Αἰολον. Β. 863. καὶ νῆ Διὶ τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Α.
 αἰόντες. Εἰ. 1064. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἄ.
 αἵπερ. Ν. 317. α. γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῶν παρέχουσι
 αἶρ'. Εἰ. 1. α. αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καθάρῃ.
 αἶρας. Fr. 364. δράκους, πυρούς, πτισάνην, χόνδρον, ζεῖα, α.
 σεμίδαλιν.
 αἶρε. Εἰ. 1. αἶρ' α. μᾶζαν ὡς τάχιστα καθάρῃ.
 Ο. 759. προσδραμὼν εἴπη πατάξας, α. πληκτρον, εἰ μάχει.
 Π. 71. ἀλλ' α. ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὐκουν ἐρεῖς;
 αἶρέ. Εἰ. 1227. ἀλλ' α. μοι τοῦτόν γε τῆς Ἰσωνίας·
 Θ. 255. σύζωσον ἀνύσας, α. νυν στρόφιον. ΕΤ. Ἰδοῦ.
 αἶρεῖ. Α. 495. ἐπειδὴ περ αὐτὸς α., λέγε.
 Σ. 688. ἀρχεῖν α. σαυτοῦ, τοῦτοισι τοῖς βηματίοις περπεφθεῖς.
 αἶρειν. Εκ. 264. τὰς χεῖρας α. μνημονεύσομεν τότε.
 Εκ. 265. εἰθισμέναι γὰρ ἔσμεν α. τῷ σκέλῃ.
 αἶρεσθ'. Ι. 546. α. αὐτῷ πολλὸν τὸ ῥόθιον, παραπέμφατ' ἐφ' ἔν-
 δεκα κώπαις
 Α. 1292. α. ἄνω, ἰαί,
 Εκ. 1179. α. ἄνω, ἰαί, εὐαί,

αἶρεσθαι. Α. 50. ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν α. δόρυ,
 αἶρεσθαι. Β. 596. αὐθις α. σ' ἀνάγκη
 αἶρεσθε. Εκ. 868. καὶ Παρμέναν, α. τὴν παμπησίαν,
 Ο. 850. παῖ παῖ, τὸ κανοῦν α. καὶ τὴν χέρνιβα.
 αἶρεται. Εἰ. 80. ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος α.
 Ο. 1188. πόλεμος α., πόλεμος οὐ φατὸς
 αἶρετώτερος. Ι. 84. ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος α.
 αἶρήσεις. Θ. 1094. οὐκ α.; ΕΤ. οὐκ α.;
 αἶρήσομαι. Β. 1468. α. γὰρ ὕπερ ἡ ψυχὴ θέλει
 Β. 1471. ἡ γλῶττ' ὁμῶμοκ', Αἰσχύλον δ' α.
 αἶρήσω. Ι. 829. α. γὰρ τρεῖς μυριάδας.
 αἶρου'. Β. 437. α. ἂν αὐθις, ὦ παῖ.
 αἶρουιν. Β. 1438. α. αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
 αἶρόπινον. Fr. 404. ὥσπερ κύσκινον α. τέτρηται.
 αἶρου. Α. 953. α. λαβῶν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.
 Α. 1140. τὴν ἀσπίδ' α., καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λαβῶν.
 1142. α. τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.
 αἶρούμεθ'. Εκ. 247. α., ἦν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάσθ
 αἶρουμενον. Ν. 1042. α. τοὺς ἥττονας λόγους ἐπειτα νικᾶν.
 αἶροῦσι. Ι. 867. α. καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταραττῇ.
 αἶρωμαι. Β. 502. φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' α. ταδί.
 αἶρώμεθ'. Α. 370. α. ἡμεῖς θούδατος τὴν κάλιν, ὦ Ῥοδίππη.
 αἶρων. Ο. 1760. λαβούσα συγχόρευσον· α. δὲ κουφῶ σ' ἐγώ.
 αἶρωνσ'. Εκ. 261. ἡμεῖς δὲ γ', ἦν α., ἔαν κελεύσομεν.
 αἰς. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν α. ἐπάλει τοὺς λύχνους, καθελ-
 κυσας, κ.τ.λ.
 αἰσθάνει. Α. 76. ἀρ' α. τὸν κατάγελαν τῶν πρέσβων;
 Ν. 805. ἀρ' α. πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξαν
 Β. 832. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; α. γὰρ τοῦ λόγου.
 αἰσθανοῖατο. Εἰ. 209. μὴδ' ἀντιβολούντων μηδὲν α.
 αἰσθάνομαι. Β. 285. νῆ τὸν Δία καὶ μὴν α. ψόφου τινός.
 αἰσθανόμενός. Ν. 1381. α. σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
 αἰσθῆσεται. Σ. 372. ἀλλὰ τῆρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων α.
 Β. 634. εἶπερ θεὸς γὰρ ἐστὶν οὐκ α.
 αἰσθηται. Π. 670. ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις α. ψόφου,
 αἰσθοῖτο. Π. 1010. καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην α. με,
 αἰσθομένω. Σ. 381. ἀγε νυν, ἦν α. τούτω ζητήτόν μ' ἐσκαλα-
 μᾶσθα
 Αἴσιμος. Εκ. 208. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Α. κυλίνδετα.
 αἰσιν. Σ. 1028. ἵνα τὰς Μούσας α. χρήται μὴ προαγωγούς ἀπο-
 φήνῃ. κ.τ.λ.
 αἰσιον. Β. 1276. κύριός εἰμι θροεῖν, ὅδιον κράτος α., ἀνδρῶν.
 Ἄισον. Fr. 2. Ἄ. δὴ μοι σκύλιόν τι λαβῶν Ἀλκαῖον κἀνακρέ-
 οντος.
 Αἰσχινάδου. Εἰ. 1154. μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Α. τῶν καρπίμων·
 Αἰσχίνην. Σ. 459. καὶ σὺ προσθεῖς Α. ἐντυφε τὸν Σελλαρίου.
 Αἰσχίνης. Σ. 1220. εἰσὶν Θέωροι, Α., Φανός, Κλέων,
 Σ. 1243. μετὰ τοῦτον Α. ὁ Σέλλου δέξεται,
 Αἰσχίνου. Ο. 823. τά τ' Α. γ' ἅπαντα; ΠΕ. καὶ λῶστον μὲν οὖν
 αἰσχιν. Π. 590. πολλὴ τῆς πενίας πρᾶγμ' α. ζητεῖς αὐτῷ περᾶν,
 αἰσχίους. Εκ. 625. φεύγονται γὰρ τοὺς ἄ., ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
 βαδιῶνται.
 αἰσχιστα. Σ. 787. α. γὰρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
 αἰσχιστον. Β. 1474. α. ἐργον προσβλέψεις μ' εἰργασμένος;
 αἰσχίων. Εκ. 1078. οὐκ, ἦν ἑτέρα γε γραῦς ἐτ' α. φανῇ.
 αἰσχροά. Ο. 755. ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐνθάδ' α. τῷ νόμῳ κρατούμενα,
 Α. 1097. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· α. γ' ἐπάθομεν.
 Εκ. 560. οὐ γὰρ ἐτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν α. δρᾶν
 αἰσχροαῖς. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν α. ἡδοναῖς λυμαί-
 νεται,
 αἰσχροαῖς. Εκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς α.
 συνῶμεν,
 αἰσχροάν. Εκ. 618. κᾶτ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν α. πρῶθ' ὑπο-
 κρούσει.
 αἰσχροῖς. Ν. 992. καὶ τοῖς α. αἰσχύνεσθαι, κἂν σκάπτῃ τίς σε,
 φλέγεσθαι·
 Εκ. 629. ταῖσι γυναῖκιν πρὶν τοῖς α. καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσσηται.
 705. τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς α.
 αἰσχροκερδεῖς. Εἰ. 623. οἱ δ' ἄττ' ὄντες α. καὶ διειρανόζονοι
 αἰσχρόν. Ν. 995. α. ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τάγαλμ'
 ἀναπλάττειν·
 Ν. 1020. τὸ μὲν α. ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
 Σ. 1048. τοῦτο μὲν οὖν ἐσθ' ὅμιν α. τοῖς μὴ γροῦσιν παρα-
 χρήμα,
 Ο. 757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν α. τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
 Α. 485. ὡς α. ἀκωδάνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
 713. ἀλλ' α. εἰπεῖν καὶ σιωπήσαι βαρὺ.
 779. ἀλλ' εἰσώμεν. καὶ γὰρ α. τουτογί,
 923. α. γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. ὅς μοι νυν κύσαι.
 Β. 1475. τί δ' α., ἦν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ;
 Fr. 497. α. νέε γυναικί πρεσβύτης ἀνῆρ.

αἰσχρόν. Ν. 1021. τὸ καλὸν δ' α'·
 Ν. 1078. χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν α.
 Ο. 768. ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν α. ἐστὶν ἐκπερικείμεναι.
 Β. 693. καὶ γὰρ α. ἐστὶν τοὺς μὲν ναυμαχῆσας μίαν
 αἰσχροί. Θ. 168. ταὐτ' ἀρ' ὁ φιλοκλέης α. ὡς αἰσχροὺς ποιεῖ,
 αἰσχροῦ. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ὀφειλόμενος ὑμῖν καλὸν ἐξ α. πε-
 ποιήκα.
 αἰσχροῦ. Ν. 920. αὐχμείς α. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεας.
 ΕΙ. 624. τήνδ' ἀπορρίψαντες α. τὸν πόλεμον ἀνέστησαν·
 Θ. 168. ταὐτ' ἀρ' ὁ φιλοκλέης αἰσχροὺς ἂν α. ποιεῖ,
 Αἰσχύλ'. Β. 856. σὺ δὲ μὴ πρὸς ὕμνην Α., ἀλλὰ πρῶτον
 Β. 1171. Α., ἀνίστας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπέβλεπε.
 Αἰσχύλ'. Β. 832. Α., τί σιγῆς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
 Β. 843. ἀλλ' οὐ τι χαίρειν αὐτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ, Α.,
 851. ἐπίσχευς οὐτος, ὦ πολυτίμητ' Α.
 865. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Α.
 1020. Α., λέγον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε
 1125. ἄγε δὴ σιωπά πᾶς ἀνὴρ. λέγ', Α.
 1182. Α., παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ.
 1268. δὴ σὺ εὖ ποιεῖς, Α., τοῦτοι.
 1272. τρίτος, Α., σοὶ κύριος οὐτος.
 1500. ἄγε δὴ χαίρειν, Α., χάρει.
 Αἰσχύλ'. Α. 10. ὅτε δὴ κεκρήνη προσδοκῶν τὸν Α.,
 Ν. 1366. ἐγὼ γὰρ Α. νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
 Ο. 807. ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Α.
 Θ. 134. καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἰ, κατ' Α.
 Β. 768. τί θῆτα ταυτὶ τεθορύβηκεν Α.;
 788. μὰ Δι' οὐκ ἐκεῖν εἰς, ἀλλ' ἐκσε μὲν Α.,
 803. ἢ ποὺ βαρεῖα οἶμαι τὸν Α. φέρειν.
 1471. ἢ γλωττ' ὁμῶς μοι'. Α. δ' αἰρήσομαι.
 1473. ἔπειτα νικᾶν Α. τῇ γὰρ οὐ;
 Fr. 204. ἐν τοῖσι συνδείκνυσι ἑταῖρων Α.
 Αἰσχύλ'. Β. 773. ἐν' Α. καθήστο. ΞΑ. ποὺ ἐβάλλετο;
 Β. 792. ἐρεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Α. κρατῇ,
 807. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Α.,
 1154. δὲς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Α.,
 Fr. 565. Α.
 Αἰσχύλ'. Ν. 1365. τῶν Α. λέγει τί μοι· καὶ οὐτος εὐθὺς εἶπεν.
 Β. 758. χά λαιδορρημῶς; ΑΙ. Α. κενυκίδου.
 782. μετ' Α. δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
 Αἰσχύλ'. Α. 190. εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Α. ποτὲ,
 αἰσχυνοῦσθαι. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς α., κἂν σκάπτῃ τίς σε,
 φλέγεται·
 αἰσχυνοῦται. Θ. 348. οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' α.
 αἰσχυνοῦν. Εκ. 484. ἡμῖν δ' ἂν α. φέρει
 αἰσχυνοῦσθαι. Θ. 798. κἂν α. ἀνακαρῆσθ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπι-
 θυμῇ
 αἰσχυνοῦσθαι. Β. 1051. κῆρυκα πειν, α. διὰ τοὺς σοῖς Βελλε-
 ρούτας.
 αἰσχυνοῦμαι. ΕΙ. 1215. αὐτὸς σὺ τί δίδας; TP. ὅ τι δίδωμι; α.
 Εκ. 381. ἀλλ' ὅσπερ νῦν ἦλθον, ὥστ' α.,
 Π. 774. α. δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς,
 Fr. 487, 2. α. τῶ τ' οὐ φρονιότερ παιδίον.
 αἰσχυνοῦμαι. Ι. 1355. α. τοι ταῖς πρῶτον ἀμαρτίας.
 αἰσχυνοῦμενοι. Εκ. 680. ἵνα μὴ δεῖνται α'. Β. ἂν τῇ τὸν Ἀντί-
 λω χριμέν γε.
 Π. 158. α. γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσας
 αἰσχυνοῦμενοι. Π. 1077. α. τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
 αἰσχυνοῦμαι. Fr. 21. 1. οὐκ α. τὸν τάχα τούτου
 Αἰσχυνοῦ. Σ. 1259. Α. γελῶν ἢ Σαρματικῶν.
 Αἰσχυνοῦ. Σ. 1401. Α. ἀπὸ δεικνόν βαδίζοντ' ἰστέρας
 Σ. 1446. Α. οἱ Δελφοὶ ποτ' ΒΔ. ἄλγον μοι μέλει.
 Ο. 471. ἀμάρτης γὰρ εἶμι καὶ πολυπράγμων. οὐδ' Α. πεπάρησας,
 Αἰσχυνοῦ. Σ. 566. οἱ δὲ λέγουσιν μύθοις ἡμῖν, οἱ δ' Α. τί γε-
 λῶν·
 ΕΙ. 129. ἐν τοῖσιν Α. λύγους ἐξευρεθῇ
 Ο. 651. καλῶς. ΠΕ. ὅρα νῦν ὡς ἐν Α. λύγους
 αἶταν. Fr. 576. d.
 αἶτε. Ι. 66. α., ταράττει, διαδοκεῖ, λέγαν τάδε·
 Ι. 1071. α. ταχέως ἀργυρολόγουσι οἴκοι·
 αἶτεν. Π. 158. αἰσχυνοῦμενοι γὰρ ἀργύριον α. ἴσας
 Π. 990. α. μ' ἐφάρσεν, ἀλλὰ φύλιας οὐτέα,
 αἶτε. Σ. 312. σὺ δὲ σὶκά μ' α.
 Σ. 498. εἰπέ μοι, γῆτειον α., πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
 αἶτεσθαι. Ι. 1303. φασὶν α. τιν' ἡμῶν ἐκατὸν εἰς Καλχηδῶνα
 αἶτεται. Α. 423. ποῖας ποθ' ἀπὸ λαιπῶν α. πέπλαν;
 αἶτεται. Σ. 978. α. ἀντιβόλοιτε καὶ διακρίετε.
 αἶτησιν. Α. 476. κῆριστ' ἀπολαύμην, εἰ τι σ' α. ἔτι,
 αἶτησαντος. Ν. 1353. μαμμᾶν δ' ἂν α. ἔξιν σοι φέρον ἂν ἄρτων·
 αἶτησαι. Α. 444. ταύτῃ προσοίσεις, εὐαθὸς α. ταῖα,
 αἶτησον. ΕΙ. 1154. μερῶς τ' α. ἐξ Αἰσχυνοῦ τὸν κατ' ἡμῶν

αἶτια. Π. 1176. ἢ δ' α. τις ἐστίν, ὃ πρὸς τὸν θεόν;
 αἶτιαν. Σ. 506. (τὴν βίον γενναῖον ὥσπερ Μύρτος, α. ἔχω
 Β. 691. α. ἐκθείσι λύσαι τὰς πρῶτον ἀμαρτίας,
 Π. 469. ἀγαθὸν ἀπάντων οὐσαν α. ἐμὲ
 Fr. 105. 1. τὸν λαμπροφύρον τε πλείστον α. πλατειῶν
 αἰτίας. Α. 286. ἀντὶ ποίας α., ἀχαρῶν γεραίτατοι;
 ΕΙ. 640. α. ἂν προστιθέντες ὡς φρονοῖ τὰ Βρασιδα.
 αἰτιάσθαι. Ν. 1433. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν ποτ' α.
 αἰτιάσωμαι. Β. 310. τιν' α. θεῶν μ' ἀπολλύναι;
 αἰτίη. ΕΙ. 120. ἡνίκ' ἂν α. ἄρτων. πάντων με καλοῦσαι,
 αἶτιες. Ν. 579. α. τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἐξοδος
 αἶτιος. Εκ. 205. ἡμεῖς γὰρ ἐστ'. ὃ δὴ με, τούτων α.
 αἶτιον. Α. 607. ἐχειροτονήθησαν γὰρ. ΔΙ. α. δὲ τί
 Εκ. 353. τὸ δ' α. τί; ΧΡ. πλείστοις ἀνθρώποις ὄχλος,
 1158. μηδὲ τὸν κληρὸν γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν α.,
 Π. 547. ἀγαθὸν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνει σ' α. οὐσαν;
 αἶτιος. Α. 641. ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν α. ὑμῖν γεγε-
 νηται,
 Ι. 1356. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων α., μὴ φροντίσης,
 Ν. 1454. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτὸν σὺ τούτων α.,
 Ο. 339. α. μέντοι σὺ τῶν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
 Θ. 766. τίς πείρα, τίς ἐπείρα; ὁ μὲν γὰρ α.
 Π. 135. οὐκ οὐδ' ἐστὶν α., καὶ βαδίας
 182. μονάτατος γὰρ εἰ σὺ πάντων α.,
 828. ἥσασθαι γὰρ μούστιν ἀγαθὸν α.
 αἶτιος. Ν. 85. οὐτος γὰρ ὁ θεὸς α. μοι τῶν κακῶν.
 Β. 1078. ποῖαν δὲ κακῶν οὐκ α. ἐστ';
 αἰτίους. Α. 310. οὐκ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν α. τῶν πραγμάτων.
 αἶτις. Θ. 782. μόνῃν γυναικῶν α. τὴν μητέρα.
 Β. 630. αὐτὸς σεαυτὸν α. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
 αἰτιώμεθα. Α. 514. τί ταῦτα τοῖς Λακωνας α.;
 αἰτίων. ΕΙ. 627. οὐδὲν α. ἂν ἀνδρῶν τὰς κρᾶδας κατήσθιον.
 αἰτιώτατοι. Σ. 1099. α. φέρεσθαι
 Αἰτιώται. ΕΙ. 73. εἰσάγαγ' Α. μέγιστον κῆρυκα,
 Αἶτιος. Ο. 926. σὺ δὲ πᾶτερ κτίστορ Α.,
 αἰτιόη. Ι. 513. καὶ βασιλεύειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν α. κατ'
 ταυτὸν,
 αἰτιώμαι. Σ. 556. οἰκτερὸν μ', ὦ πᾶτερ, α. σ', εἰ καὶ οὐκ οὐκ οὐκ
 ὑφείλου
 αἰτιώμεθα. Ο. 189. Πιθῶδε. Βοιωτοῖς δίδωσιν α.,
 αἰτιώμεν. Ι. 578. καὶ πρὸς οὐκ α. οἶδεν, πλὴν τοσοῦτον μόνον
 αἰτιώμενοι. Β. 693. τὴν μίαν ταύτην παρῆναι ξυμφορὰν α.
 αἰτιώμενον. Ν. 1137. ἐμοὶ μέτρη' ἄττα καὶ δίκαι' α'.
 αἰτιώμεν. { Β. 1127. } σατῆρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' α.
 1152. }
 αἰτιώντι. Σ. 914. ὁ βδελυρὸς οὐτος. ΞΑ. καὶ μετέδωκε' α. μοι.
 αἰτιώσιν. Π. 156. α. οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑ. τί δαί;
 αἰτρίαν. Θ. 1001. ἐν ταῖς τῶν οἰμῶν πρὸς τὴν α.
 αἶτῶ. Ι. 1255. ἀπὸ γεγενῆσθαι δὲ ἐμὲ· καὶ σ' α. βραχὺ.
 Αἰτῶν. Ι. 79. τὰ χεῖρ' ἐν Α., ὁ νοῦς δ' ἐν Κλαυδίῳ.
 αἰτῶν. Π. 240. α. λαβεῖν τι μερὸς ἀργυρίου,
 Fr. 50. α.
 αἰφνυδίου. Θ. 127. ἡμετέρας τε δὲ α. οὐκ.
 Ἀκαδημαῖον. Ν. 1005. ἀλλ' εἰς Ἀ. κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορφαῖς
 ἀποθρίβει
 ἀκαῖρα. Θ. 462. οὐκ δ., φρένας ἔχουσα.
 Ἀκαλανθίδι. Ο. 571. γομήτρα, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀ.,
 Ἀκαλανθίς. Ο. 573. οὐκ εἰς Κολωνίς, ἀλλ' Ἀ. Ἀρτεμις.
 ἀκαλανθίς. ΕΙ. 1079. γὰρ κῆρυκα δ. ἐπισημομένη τιμὴ τίεται.
 ἀκαλῆφας. Ι. 422. ὥσπερ δ. ἐσθίαν πρὸ χειλίδων ἐκλεπτες.
 ἀκαλῆφην. Σ. 884. τὴν δ. ἀφελίσθαι.
 ἀκαλῆφον. Α. 549. ἀλλ', ὃ τρέφει ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίαν δ.
 ἀκάματον. Ν. 285. ἔμοι γὰρ αἰθέρος δ. σελαγγεῖται
 ἀκαπθαι. Fr. 266. γὰρ δ' ἀκαπτος αἰεὶ δεικνύσων· οὐ γὰρ δ.
 Fr. 407. οὐδ' ἴσας ἀτελεγες τοῖς τῶν δειπνῶν· οὐ γὰρ δ.
 ἀκαπθαι. Β. 657. οἶμαι. ΑΙ. τί ἐστι; ΞΑ. τὴν δ. ἐξέλε.
 ἀκάπθας. Σ. 969. καὶ τὰς δ., καὶ δέσπον· ἐν ταῖς μείναι.
 ἀκαρεῖ. Π. 244. γυναικὶς ἔχουσι· ἐξέτερον ἐν δ. χροῖ.
 ἀκαρεῖ. Ν. 496. εἰτ' αἶψα δ. δακρυῶν δεικνύμεται.
 Σ. 541. χρήσιμος ἐστ' οὐδ' α'.
 701. οὐκ ἀπολαίσεις πλὴν τοῦδ' ὃ φέρεις, δ. καὶ τοῦτ' ἐρίψ
 σοι
 Ο. 1649. τῶν γὰρ πατρῶν οὐδ' δ. μέτεσσι σοι
 ἀκατάβλητον. Ν. 1229. φε. κενεῖται μοι τὸν δ. λόγον.
 ἀκατον. Ι. 762. τοῖς δελφίσις μετεωρίζου καὶ τὴν δ. παρα-
 βάλλον.
 ἀκαί. Εκ. 117. ὅταν προμελετήσῃμεν δ. δεῖ λέγειν.
 ἀκαματῖαν. Fr. 119. d.
 Ἀκαστορος. Σ. 1221. ἔξω τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀ.
 ἀκήκοας. Ν. 735. δ. μερῶς ἀγὰρ βούλομαι.
 Ο. 1439. ἀκαπτεροῦται. ΣΤ. πάντες; ΠΕ. οὐκ δ.,

ἀκήκοας. Ο. 1574. δ.
Θ. 164. καὶ φρίνυχος, τοῦτον γὰρ οὖν δ.,
Fr. 157. 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ δ.;
ἀκήκοεν. Π. 334. δ. τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
ἀκίδας. ΕΙ. 443. ἐκ τῶν ὀλεκράνων δ. ἐξαιρούμενον.
ἀκίνητοι. Β. 899. οὐδ' δ. φρένες.
ἀκλεές. Α. 853. ὃ χαίρει φίλτατ'· οὐ γὰρ δ. τοῦνομα
ἀκλεής. Ο. 944. δ. δ' ἔβα σπολὰς ἀνεν χιτῶνος.
ἀκλητος. ΕΙ. 952. πρόσσειν αὐλῶν δ.-
Ο. 983. Αὐτὰρ ἐπὶ δ. ἰὼν ἀνθρωπος ἀλαζῶν
Fr. 266. χωρεῖ δ' δ. ἀεὶ δειπνήσαν· οὐ γὰρ ἀκυνθαι.
ἀκμαῖς. Β. 1352. δ. δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις
περύγων δ.
ἀκμάς. Εκ. 720. ἵνα τῶν νέων ἔχουσιν αὐταὶ τὰς δ.
ἀκμήν. Fr. 330. ἔως νεαλῆς ἐστὶν αὐτὴν τὴν δ.
ἀκμής. Π. 256. ἀλλ' ἐστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς δ., ἧ δέει παρόντ'
ἀμύνειν.
ἀκολαστανεῖτε. Ο. 1227. δ., κοῦδέπω γνῶσεσθ' ὅτι
ἀκολαστάσματα. Α. 398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν δ.
ἀκόλαστον. Β. 332. ποδὶ τὰν δ.
ἀκόλαστός. Π. 1049. οὐκ, ἀλλ' δ. ἐστὶν ἀεὶ τοῦς τρόπους.
ἀκολούθει. Β. 521. δ. παῖς, δ. δεῦρο τὰ σκευὴ φέρων.
ἀκολούθει. Π. 13. ὅστις δ. κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Π. 16. οὗτος δ' δ., κάμει προσβιάζεται,
ἀκολούθειν. Ο. 1551. ἀνωθεν, δ. δοκῶ κανηφόρῳ.
Εκ. 684. καὶ κηρύσει τοὺς ἐκ τοῦ βῆγ' ἐπὶ τὴν στοιὰν δ.
1028. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' δ. ὡς ἐμέ.
1077. ἐμοὶ γὰρ δ. σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Fr. 189. εἰ παιδαρίος δ. δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.
ἀκολουθήσεις. Ν. 505. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' δ. ἐμοὶ
ἀκολουθοίης. Ο. 340. ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκείθεν ἦγες; ΠΕ. ἴν' δ.
ἐμοί.
ἀκολουθοίς. ΕΙ. 730. τοῖς δ. δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
ἀκόλουθον. Ο. 73. ὄρνιν, ἴν' δ. διάκονόν τ' ἔχῃ.
ἀκολουθοῦμέν. Π. 19. ἦν μὴ φράσης ὅ τι τῷδ' δ. ποτε,
ἀκολουθοῦντες. Εκ. 701. τοῖς εὐπρεπέσιν δ' δ.
ἀκολουθοῦσ'. Π. 701. οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις δ. ἔμα
ἀκολουθῶ. Εκ. 593. μὴδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς,
τὸν δ' οὐδ' δ.
ἀκολουθῶν. Α. 261. ἐγὼ δ' δ. ἄσσομαι τὸ φαλλικόν
ἀκολουθεῖ. Ο. 1198. ἔπειτα κομίζεις αὐτοῖς. ΤΟ. δ., τέκνον.
ἀκοντ'. Ν. 868. δ. ἀναπέσας. ΣΩ. νηπύτιος γὰρ ἐστ' ἔτι
ἀκοντίων. Fr. 401. καὶ τῶν πλατυλόγων διβολίαν δ.
ἀκονῶν. Fr. 551. 1. ἀλλ' ὃ Δελφῶν πλείστας δ.
ἀκόρητος. Ν. 44. εὐρωτιῶν, δ., ἐλκὴ κείμενος,
ἀκου'. Θ. 28. δ. ΜΝ. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θυρίον;
ἀκουε. Ι. 1014. δ. δὴ νυν καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Σ. 1435. δ. μὴ φεύγ'. ἐν Σωβέρει γυνὴ ποτε
Ο. 1513. δ. δὴ νυν. ΠΕ. ὡς ἀκούοντος λέγει.
Θ. 371. δ. πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
Π. 649. δ. τοῖνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἀκουέ. Π. 975. δ. νυν. ἦν μοι τι μεῖράκιον φίλον,
ἀκούειν. Ι. 820. οὐκουν ταυτὶ δεινὸν δ., ὃ Δῆμ', ἐστὶν μ' ὑπὸ
τοῦτου,
Σ. 503. ταῦτα γὰρ τοῦτοισι δ. ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
ΕΙ. 61. σιγήσας, ὡς φανῆς δ. μοι δοκῶ.
Θ. 5. ἀλλ' οὐκ δ. δεῖ σε πάνθ' ὅς' αὐτίκα
7. οὐ δεῖ μ' δ.; ΕΤ. οὐχ ἂ γ' ἂν μέλλῃς δρᾶν.
8. οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ΕΤ. οὐχ ἂ γ' ἂν δ. δέξῃ.
10. οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὐτ' δ. οὐθ' ὁρᾶν.
12. τοῦ μήτ' δ. μήθ' ὁρᾶν, εὐ ἴσθ' ὅτι.
294. δούλοισι γὰρ οὐκ ἔξεστ' δ. τῶν λόγων.
563. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΤ. Γ. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' δ.;
Fr. 344. 5. ἔπειτ' δ. προβατίων βληχωμένων,
ἀκούεις. ΕΙ. 389. οὐκ δ. οἷα θαυπέουσί σ', ὡναξ δέσποτα;
Β. 632. τοῦτον δὲ δούλον. ΑΙ. ταυτ' δ.; ΕΑ. φῆμ' ἐγὼ.
Π. 261. οὐκουν πάλα δῆπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ δ.
Fr. 715. δ. ὡς στένει;
ἀκούετ'. Σ. 894. δ. ἡδὴ τῆς γραφῆς. ἐγρᾶψατο
Θ. 551. δ., ὃ γυναῖκες, οἳ εἰρηκέν ἡ πανούργος
ἀκούετε. Α. 1000. δ. λεγ'. κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χάας
Α. 1004. τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ δ.;
Ν. 1225. τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. ἵππον; οὐκ δ.,
ΕΙ. 65. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μαυίνων δ.
Ο. 448. δ. λεγ'. τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ
ἀκούετον. Α. 733. δ. δῆ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα
Π. 76. δ. δῆ, δεῖ γὰρ ὡς εἰκὲ μὲ
ἀκούομεν. Α. 1233. ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ δ.,
ἀκούοντος. Ο. 1513. ἀκουε δὴ νυν. ΠΕ. ὡς δ. λέγει.
ἀκούουσ'. Εκ. 244. ἔπειτ' δ. ἐξέμαθον τῶν βητῶν.
ἀκουούσας. Θ. 388. καὶ πολλὰ καὶ παντοῦ δ. κακά.

ἀκουούσας. Θ. 467. Εὐρπίδῃ, τοιαῦτ' δ. κακά,
ἀκουρον. Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' ὑπὲρ τὴν δ. τρέφαν;
ἀκουσ'. ΕΙ. 612. ὡς δ' ἀπᾶς τὸ πρῶτον δ. ἐβόφησεν ἀμπελος
ἀκούσαθ'. Ι. 335. καὶ μὴν δ. οὐκ ἐστὶν οὐτοσί πολίτης.
ΕΙ. 664. δ. ὑμεῖς δὲ ἔνεκα μομφῆς ἔχει.
Ο. 1617. δ. ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἀκούσαι. Α. 354. ἐθέλειν τ' δ. μὴδὲν ἴσον ἴσφ φέρον,
Α. 776. ἡ λῆς δ. φθεγγομένης; ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς
Ι. 622. ὥστ' δ. πρὸς τὰδ', ὃ βέλ-
Ν. 963. πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φανῆν γρύξαντος μὴδὲν δ.
1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις δ. βούλομαι.
Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἐστὶν δ. θάπενυ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
1047. μὴ πάποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων καωμῆδικα μὴδὲν δ.
Ο. 381. ἐστὶ μὲν λόγων δ. πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
968. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' δ. τῶν ἐπῶν.
Α. 259. ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὃ Στρυμῶνδωρ', δ.
Θ. 1162. ἐφ' ὧτ' δ. μὴδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμᾶ
Β. 896. παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν δ. τίνα λόγων
1173. κλύειν, δ. ΕΤ. τοῦθ' ἕτερον αὐτοῖς λέγει,
1174. κλύειν, δ., ταυτὸν δὲ σαφέστατα.
Εκ. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος δ.
645. ἡ Δευκολύφας, πάπαν με' καλοῖ, τοῦτ' ἡδὲ δεινὸν δ.
Π. 1009. ἐρῶν δ. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ἀκούσαι. Ι. 624. καὶ μὴν δ. γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
ἀκουσαν. { Α. 225. } ἐὰν δέ μ' δ. βιάζεται βίῃ,
226. {
ἀκούσαντες. ΕΙ. 311. ἀλλ' δ. τοιοῦτου χαίρομεν κηρύγματος.
Ο. 690. ἴν' δ. πάντα παρ' ἡμῶν ὁρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
ἀκούσας. Ι. 664. ὃ δὲ ταῦτ' δ. ἐκπλαγεῖς ἐφληνᾶφα.
Ν. 937. παίδευσιν, ὅπως ἂν δ. σφῶν
Σ. 271. ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως δ.
436. ὡς ἐγὼ πολλῶν δ. οἶδα θρίαν τὸν ψόφον.
Θ. 577. καὶ νῦν δ. πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
883. ὅστις γ' δ. ὅτι τέθηκε Πρωτέας
ἀκούσας. Ν. 319. ταῦτ' ἄρ' δ. αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχὴ μου
πεπότηται,
Α. 1127. πολλοὺς δ. οὐ μεμύσασμαι κακῶς.
ἀκούσαι. Α. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν δ., εἰ καλῶς ἐσπευσάμην.
Σ. 415. ὡγαθοί, τὸ πρᾶγμ' δ., ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ἀκούσατε. Α. 294. ἀντὶ δ' ὡς ἐσπευσάμην οὐκ οἶδατ'· ἀλλ' δ.
Α. 1123. ἐνθὲν δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων δ.
ἀκούσει. Β. 205. ὡν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. βῆστ' δ. γὰρ μέλη
ἀκούσεσθ'. Α. 322. οὐκ δ. οὐκ δ. ἐτεὺν, ὡχαρητῆσαι;
ἀκούση. Ι. 971. αὐτῶν δ. ΑΛ. πάνν γε. ΔΗΜ. καὶ σύ νυν φέρε.
Β. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτὸν τοῦτοισι, ὅπῃταν σάλπιγγος δ.
Εκ. 642. τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγνέτος δ.,
ἀκούσης. Ι. 961. πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν δ. τῶν ἐμῶν.
Σ. 725. ἡ που σοφὸς ἦν ὅστις ἐφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον δ.,
920. πρὶν ἂν γ' δ. ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὡγαθὲ,
Β. 1281. μὴ, πρὶν γ' ἂν δ. χᾶτέραν στάσιν μελῶν
ἀκούσας. Α. 296. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' δ. ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
ὡγαθοί.
Θ. 1167. κακῶς δ.: ἦν δὲ μὴ πείθῃσθέ μοι,
ἀκούσομαι. Α. 302. σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ δ. μακροῦς,
Α. 335. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ δ.
ἀκουσόμεσθα. Α. 323. οὐκ δ. δῆτα. ΔΙ. δεινὰ τὰρα πείσομαι.
ἀκουσον. Α. 467. ἀπόλωλ'. δ., ὃ γλυκύντατ' Εὐρπίδῃ
Ι. 1036. ὡ τᾶν, δ., εἴτα διάκριον τότε.
Σ. 962. δ. ὃ δαυμόνι μου τῶν μαρτύρων.
1399. δ., ὃ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
1409. μὰ Δί', ἀλλ' δ., ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
ΕΙ. 670. ἴθι νυν, δ. οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
679. ἐτι νῦν δ. οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
Ο. 1243. δ. αὐτῇ παῦε τῶν παφλασμάτων
Fr. 398. 1. καὶ μὴν δ., ὃ γύναι, θυμοῦ δίχα
ἀκουσόν. Σ. 1381. κοῦδὲν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. δ. νῦν ἐμοῦ
ἀκουστέα. Β. 1180. ἴθι δὴ λέγ'. οὐ γὰρ μούστιν ἀλλ' δ.
ἀκούσω. Α. 324. ἐξολοίμην, ἦν δ. ΔΙ. μηδαμῶς, ὡχαρητικοί.
Θ. 28. ἀκου'. ΜΝ. δ. καὶ σιωπῶ τὸ θυρίον;
ἀκούσωμεν. Α. 295. σοῦ γ' δ.; ἀπολεῖ κατὰ σε χάσομεν τοῖς
λίθοις.
ἀκούω. Σ. 621. ὅστις δ. ταῦθ' ἄπερ δ Ζεὺς;
ΕΙ. 663. εἰεν, δ. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
Θ. 19. διὰ τὴν χόανην οὖν μήτ' δ. μήθ' ὁρᾶ;
Β. 422. τὸν Κλεισθένη δ' δ.
604. δεῖν δ' εἰοικεν, ὡς δ.
ἀκούων. Ι. 1102. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν δ.· πολλὰ καὶ
Ν. 1329. ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' δ. καὶ κακά;
Σ. 638. ἠγρόν μιν δ.,
1337. ὡς οὐδ' δ. ἀνέχομαι
ΕΙ. 1292. ἡ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον δ., εἰ σὺ μὴ εἴης

ἀκούων. Ο. 217. ἴν' δ' χρυσοκύμας φοῖβος δ.
 Β. 1264. Φοῖβον Ἀχιλλεῦ. τί ποτ' ἀνδροδάκτον δ.
 Π. 479. τοιαῦτ' α.; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὐφρονῶν.
 ἀκραίφνης. Fr. 98. α. ὕδωρ;
 ἀκραν. Α. 96. ἡ περὶ δ. κάμπταν νεώσοικον σκοπεῖς;
 Ο. 391. τὴν χύτραν δ. ὄρνυται
 Λ. 436. α. προσοίσει, δημόσιος ὡν κλαύσεται.
 443. εἰ τὰρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' α.
 Θ. 239. ἐπικυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν δ.
 ἀκρατίς Β. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον δ. ἀθύρτον στόμα,
 ἀκρατεῖσθε. Π. 295. ἔπεσθ' ἀπεφωλημένοι· τράγοι δ. α.
 ἀκρατιοῦμαι. Fr. 505. α. μικρόν.
 ἀκρατον. Α. 75. α. οἶνον ἡδύν. ΔΙ. ὦ Κραταὶ πόλις,
 Α. 1229. καὶ πρὸς γ' α. ἐγγίαις ἀμυστὶν ἐξέλαβα.
 Ι. 85. μὰ Δι' ἄλλ' α. οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
 87. ἰδοὺ γ' α. περὶ ποτοῦ γούν ἐστὶ σοι
 105. ἰθὺ νυν, α. ἐγκάναζόν μοι πολὺν
 Εκ. 1123. κέρασον α., εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὀλην
 ἀκράτου. Ι. 354. θύννεα θερμὰ καταφαγῶν, κῆτ' ἐπιπῶν δ.
 Σ. 525. μηδεποτε πικρὸν α. μισθὸν δ. δαίμονος.
 ἀκράχολος. Ι. 41. ἀγχοικος ὄρην. κυμοτρώξ, α.,
 Fr. 535, 1. καὶ κύαν α.
 ἀκριβωθήσεται. Εκ. 162. τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' α.
 ἀκριβῶν. Ν. 130. λύγων α. σχινδαλάμους μαθήσομαι;
 ἀκριβῶς. Ν. 100. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἶδ' α. τοῖνομα·
 Ο. 156. σὺ γὰρ οἶσθ' α. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβὴν
 ἀκριβώσῃτε. Εκ. 274. τοῖτους α. περιηρμοσμένοι.
 ἀκρίδας. Α. 1117. οἶμ' ὡς ὑβρίεις. ΔΙ. τὰς δ. κρίνει πολὺ.
 ἀκρίδες. Α. 1116. πύτερον α. ἡδὶόν ἐστιν, ἡ κίχλαι;
 ἀκροασαί. Σ. 655. α. νυν, ὡ παπιδίον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέ-
 ταπον
 ἀκροασάμενος. Ν. 1343. οὐδ' αὐτὸς α. οὐδὲν ἀντερεῖς.
 ἀκροασώμεθα. Β. 315. ἀλλ' ἡρεμὶ πηχυντες α.
 ἀκροατίον. Ο. 1228. α. ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
 ἀκροισι. Ι. 49. κοσκυλματίους α., τοιαυτὶ λέγων·
 Β. 999. ἀλλὰ συστειλάς, α.
 ἀκροκώλι'. Fr. 200. α. ἄρτοι, κάρβαοι.
 ἀκροκώλια. Fr. 109, 1. καὶ μὴν τὸ δειν', α. δέ σοι τέτταρα
 ἀκρον. Ν. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον δ.
 Ἀθηνῶν
 ἀκρόπολιν. Α. 176. καταληγόμεθα γὰρ τὴν α. τήμερον.
 Λ. 179. θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν α.
 241. αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν α. τῆς θεοῦ
 263. κατὰ δ' α. ἐμὴν λαβεῖν,
 482. ἐφ' ὅ τι τε μεγαλύπετρον, ἄβατον α.,
 ἀκρου. Ν. 539. ἐρυσθὸν ἐξ α., παχὺ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἡ γέλασ'
 ἀκροφυσίων. Fr. 561, 2. πάντ' ἀπ' α. κίπτο κινάβευμάτων.
 ἀκροῶ. Α. 503. ἡμεῖς φράσσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ
 κλῆρς. ΑΤ. α. δὴ,
 ἀκροῶμαι. Σ. 562. ἀλλ' α. πάσας φανὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυζιν.
 Σ. 569. τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' α.
 ἀκροωμένη. Ι. 629. πῖθαι-ῶπαθ' ἡ βουλή δ' ἄπασ' α.
 ἀκροωμένοι. Β. 774. ὅπερ ἐστ' ἐν Ἀἰδοῦ πληθὺς, οἱ δ' α.
 ἀκροωμένοι. Θ. 132. καὶ μανδαλωνῶν, ὥστ' ἐμοῦ γ' α.
 ἀκροωμην. Εκ. 91. ἔταγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον α. ἄρα
 ἀκροφῶ. Σ. 391. φέκσας γούν ἐπιτῆδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' α.,
 ἀκρων. Α. 635. εὐθὺς διὰ τοῖς στεφάνους ἐπ' α. τῶν πυγιδίων
 ἐκάθησθε.
 Fr. 94, 1. ὁσφὺν δ' ἐξ α. διακίγλισον ἥτε κίγλου
 { Σ. 1032. } οὐ δεινύταται μὲν ἀπ' ὕψαλμων Κύννης δ.
 ἀκτίνας. { ΕΙ. 755. } ἐλαμπον,
 Ο. 1009. α. ἀπολάμπωσιν. ΠΕ. ἀνθρωπος θαλῆς.
 ἀκτίνων. Ο. 1711. οὐθ' ἡλίου τηλαυγὲς α. σέλας
 ἀκτίς. Ο. 1092. α. τηλαυγὲς θάλλει·
 ἀκτίσιν. Ν. 572. λάμπροις α. κατέχει
 ἀκύμων. Fr. 577. α.
 ἀκωδώνιστον. Α. 485. ὡς αἰσχροὺν α. εἶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα
 μεθέντας.
 ἀκων. Ι. 1250. ὦ στέφανε, χαίρων ἀπιθι, καὶ σ' α. ἐγὼ
 Σ. 1002. α. γὰρ αὐτ' ἔδρασα κού τοῦμοῦ τρύπου.
 Β. 1523. μηδ' α. ἐγκαθεδεύεται.
 Π. 781. α. ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
 Fr. 533. α. κτενὼ σε τέκνον·
 ἀλάβαστον. Α. 1053. ἐς τὸν α. κύαθον εἰρήνην ἔνα.
 Α. 947. λαβὲ τόνδε τὸν α. ΚΙ. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
 ἀλαβαστροθήκας. Fr. 463. α. τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μᾶς.
 ἀλαβεν. Ν. 1268. τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κελυσσον α.,
 ἀλαβες. Σ. 905. εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις α.,
 ἀλάδρμον. Ο. 1395. ὥπ'. ΚΙ. τὸν α. ἀλάμπος
 ἀλαζόνα. ΕΙ. 1121. παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν α.
 ἀλαζόνας. Ν. 102. αἰβοῖ, πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς α.,

ἀλαζόνας. Ο. 1016. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς α. δοκεῖ.
 ἀλαζονεία. Ι. 903. ἡ γὰρ θεὸς μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' α.
 ἀλαζονείας. Ι. 290. περιελῶ σ' α.
 ἀλαζονείας. Β. 919. ἴπ' α., ἴν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖται,
 ἀλαζόνες. Ν. 1492. ἐμοὶ ποιήσω, κεί σφίδρ' εἰς' α.
 ἀλαζονεύμασιν. Α. 63. καὶ τοῖς ταῦσι τοῖς τ' α.
 ἀλαζονευμάτων. Α. 87. βοὺς κριβανίτας; τῶν α.
 ἀλαζονευόμενοι. Ο. 825. α. καθυπερηκόντισαν.
 ἀλαζών. Α. 109. ποῖας ἀχάνας; σὺ μὲν α. εἰ μέγας.
 Α. 135. ἕτερος α. οὗτος ἐσκηρύττεται.
 373. ἀνὴρ α. καὶ δικαία κἀδικα·
 Ι. 269. ὡς δ' α., ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἴ' ὑπέρχεται;
 Ν. 449. μάσθλης, εἰρων, γλοῖος, α.,
 ΕΙ. 1045. τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ΟΙ. ὡς α. φαίνεται·
 Ο. 933. Αὐτὰρ ἐπὶν ἄκλῆτος ἰὼν ἀνθρωπος α.
 Β. 909. ὡς ἦν α. καὶ φένας, οἷος τε τοὺς θεατὰς
 ἀλαλαί. Α. 1291. α. ἰὴ παιῶν
 ἀλαλαλαί. Ο. 1763. α. ἰὴ Παιῶν,
 ἀλαλάν. Ο. 953. ἤλυθον α.
 ἀλάμβαν'. ΕΙ. 1123. α. αὐτὸς ἐξαπατῶν. ἐκβολβιδῶ.
 ἀλάμενος. Ο. 1395. ὥπ'. ΚΙ. τὸν ἀλάδρμον α.
 ἄλας. Α. 521. ἡ χοιρίδιον ἡ σκύροδον ἡ χύνδρους α.,
 Α. 760. α. οὐν φέρεῖς; ΜΕ. οὐχ ὑμέας αὐτὰν ἀρχετῆ;
 831. τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκύροδα καὶ τοὺς α.,
 1099. α. θυμῖτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.
 Fr. 205, 2. εἰς ὅσος ἐμβαπτύμενος ἡ λεπτὸς α.
 ἀλάται. Ο. 942. α. Στράταν,
 ἀλαί. Ν. 716. μὴ νυν βαρέας α. λίαν.
 ἀλαεῖν. Β. 221. ἐγὼ δέ γ' α. ἀρχομαι
 ἀλαεῖς. Σ. 482. ἀλλὰ νυν μὲν οὐδὲν α., ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
 Α. 254. χῶρει, Δράκῃς. ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὄμον α.
 ἀλῆγς. Π. 23. ἵνα μᾶλλον α. ΚΑ. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 ἀλῆγσεται. ΕΙ. 237. ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους α.
 ἀλῆγσιν. Θ. 147. ἡκουσα τὴν δ' α. οὐ παρεσχόμεν
 ἀλῆγστον. Σ. 1117. τοῦτο δ' ἐστ' α. ἡμῖν ἦν τις ἀστράτευτος ὡς
 ἀλῆγους. Π. 1034. ὑπὸ τοῦ γὰρ α. κατατέτῃ, ὡ φίλτατε.
 ἀλῆγούσαι. Α. 512. εἰτ' α. τάνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελά-
 σασαι.
 ἀλέα. Εκ. 541. σέ δ' ἐν α. κατακείμενον καὶ στρώμασιν
 ἀλαίνομαι. Εκ. 540. ἐπειθ' ἴν' α., ταῦτ' ἡμισχύομαι·
 ἀλεισόν. Fr. 521. γίγνωσκε τὸν α. τε καὶ τὰ γράμματα,
 ἀλειφθεσθαι. Α. 999. ὥστ' α. σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νομηνίαις.
 ἀλειφέτω. Α. 1066. νύκτωρ α. τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
 ἀλείφῃ. Σ. 608. ἀποτίξῃ καὶ τὸ πύδ' α. καὶ προσκίψασα φιλήσῃ,
 ἀλειφόβιον. Fr. 578. α.
 ἀλειψαμένη. Εκ. 63. α. τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
 ἀλειψον. Ι. 490. ἔχε νυν, α. τὸν τράχηλον τούτῳ,
 ἀλέκτορα. Ν. 666. ἀλεκτρίαναν, τὸν δ' ἕτερον α.
 Ν. 851. ἀλεκτρίαναν, τούτον δ' α.
 ἀλεκτρίαναν. Ν. 666. α., τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
 Ν. 667. α.; εὐ γε νῆ τὸν Ἀέρα·
 851. α., τούτον δ' ἀλέκτορα.
 852. α.; ταῦτ' ἐμαθες τὰ δεξιὰ
 ἀλεκτρίον'. Ν. 849. α. ΣΤ. ἄμω ταῦτό; καταγέλαστος εἰ.
 Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν α., ὡς ἐτυράννει
 ἀλεκτρυόνα. Ν. 663. α. κατὰ ταῦτό καὶ τὸν ἄρρενα.
 Ν. 848. α. ΣΤ. κολῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
 Σ. 100. τὸν α. δ', ὅς ἡδ' ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη
 Β. 1343. τὸν α. μου συναρπάσασα
 ἀλεκτρυόνας. Ν. 1427. σκέψαι δὲ τοὺς α. καὶ πᾶσι τὰ βοτὰ ταυτὶ,
 Ν. 1430. τί δὴτ', ἐπειδὴ τοὺς α. ἅπαντα μμεῖ,
 ἀλεκτρυόνης. Ν. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' α. ἡκουσ' ἐγὼ
 Σ. 794. α. μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
 Ο. 71. α.; ΤΡ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
 1366. νομίσας α. ἔχειν τοὶ δι' ἴψον.
 ἀλεκτρυόνων. Α. 897. ἐπὶ τῶν α.; ΜΤ. ἐμοιγε νῆ Δία.
 Fr. 237. πολλὰ τῶν α. βία
 ἀλεκτρυόν. Εκ. 391. α. ἐφθίγγετ'. ΒΑ. οἶμοι δείλαιος.
 Fr. 86. Ι. γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; β. α.
 237. ὡν μέγιστον τετοκεν, ὡς α.
 ἀλέκτωρ. Σ. 1490. πτήσσει Φρύγῃος ὡς τις α.,
 Ἀλεξάνδρου. Ο. 1104. ὥστε κρεῖττα· δῶρα πολλὰ τῶν Ἀ. λαβεῖν.
 ἀλεξικάκων. Σ. 1043. τοῖνδ' εὐρόντες α., τῆς χώρας τῆσδε
 καθαρτῆρ,
 ἀλεξικάκω. ΕΙ. 422. α. θύουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
 ἀλετρίβανον. ΕΙ. 259. οἷσας α. τρέχαν; ΚΥ. ἀλλ', ὡ μέλε,
 ΕΙ. 285. εἴπερ γὰρ ἤξει τὸν α. φέρον.
 ἀλετρίβανος. ΕΙ. 269. ἀπύλα' Ἀθηναίοισιν α.,
 ΕΙ. 282. καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν α.
 ἀλετρίς. Α. 643. εἰτ' α. ἡ δεκείτι οὖσα τὰρχηγέτι·
 ἀλευρον. Fr. 141. πλῆν α. καὶ ρύας.

ἄλλο. Ν. 1448. τί δ' ἄ. γ'; ἦν ταυτὶ ποιῆς.
 Ν. 1495. ἀνθρώποι, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄ. γ' ἦ
 Σ. 353. ἀλλ' ἄ. τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅτιαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
 1507. μὴ τὸν Δί' οὐδὲν γ' ἄ. πλην γε παρκεῖναι.
 ΕΙ. 103. ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ἄ. γ' ἦ
 329. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄ. μηδὲν ὀρχήσῃσθ' ἔτι,
 505. οὐδὲν γὰρ ἄ. δρᾶτε πλην δικάζετε.
 923. τί δ' ἄ. γ' ἦ ταύτην χύτρας ἰδρυτέον;
 958. ἰδοὺ· λέγοις ἂν ἄ. περιελήλυθα.
 Ο. 19. τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄ. πλην δάκνειν.
 25. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ἄ. γ' ἦ
 385. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄ. σοὶ πῶ πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.
 901. τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄ. πλην
 Θ. 534. ἀλλ' ἦ πεφάρμαχθ' ἦ κακὸν τι μέγα πεπόνθατ' ἄ.,
 Β. 198. οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄ. γ' ἦ.
 1391. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱρὸν ἄ. πλην λόγος.
 Εκ. 220. εἰ μὴ τί καὶνὸν ἄ. περιεργάζετο;
 382. μὴ τὸν Δί' οὐδὲν ἄ. γ' ἦ τὸν θύλακον.
 395. οὗτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; ΧΡ. τί δ' ἄ. γ' ἦ
 771. τί γὰρ ἄ. γ' ἦ φέρειν παρεσκευασμένοι
 ἄλλοι. Ι. 735. ἄ. τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάγαθοί,
 Ν. 558. ἄ. τ' ἦδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Τυέρβωλον,
 Εκ. 388. ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὐτ' αὐτὸς οὐτ' ἄ. συχνοί.
 Π. 630. ἄ. θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τινος.
 ἄλλοις. Ν. 425. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄ., οὐδ'
 ἂν ἀπαντῶν.
 Ν. 1118. ὕσμεν πρῶτοιςιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄ. ὕστερον.
 Σ. 1433. ὁμοῖά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄ. τρόποις.
 ΕΙ. 1008. Μοῦρχω, Τελέφ, Γλαυκίτην, ἄ.
 Ο. 197. εἰ ξυνδοκίῃ τοῖσιν ἄ. ὁρνεῖται.
 Θ. 334. καὶ ταῖσι Δηλῖασι, τοῖς τ' ἄ. θεοῖς,
 669. τοῖς ἄ. ἅπασιν ἔσται
 ἄλλοιτο. Ν. 145. ψύλλαν ὑπόσους ἄ. τοὺς αὐτῆς πόδας
 ἄλλόκοτον. Σ. 47. οὐκ οὐκ ἐκεῖν' ἄ., ὁ Θέωρος κύραξ
 ἄλλομαι. Α. 82. γυμνάδομαι γὰ καὶ ποτὶ πυγᾶν ἄ.
 ἄλλοι. Σ. 673. οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθηται τὸν μὲν σύρφακα
 τὸν ἄ.
 ΕΙ. 827. ἄ. τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν αἶρα.
 Θ. 688. οὐχ ὁρώμεν γοῦν ἔτ' ἄ. οὐδὲν ἐγκαθήμενον
 Π. 655. νῦν δ' εἰ τιν' ἄ. μακάριον κεῖνδαιμονα,
 Γρ. 301, 3. οὐδ' ἄ. ὕστις ἐπεγερεῖ τὸν ξμβολον.
 ἄλλος. Α. 726. μήτ' ἄ. ὅστις Φασισαῖός ἐστ' ἀνὴρ.
 Α. 840. ἡ συκοφάντης ἄ., οἱ-
 842. οὐδ' ἄ. ἀνθρώπων ὑποφωτῶν σε πημαίνει τίς
 Ι. 1251. λείπω· σὲ δ' ἄ. τις λαβὼν κεκτήσεται,
 Ν. 653. τίς ἄ. ἀντὶ τούτου τοῦ δακτύλου;
 Σ. 419. καί τις ἄ. προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
 Ο. 289. ἔστι γὰρ καταφαγᾶς τις ἄ. ἡ Κλεάνυμος;
 1133. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄ., οὐκ Αἰγύπτιος
 1235. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γὰρ ἐστ' ἄ. θεός;
 Θ. 664. εἰ τις ἐν τύποις ἑδραῖος ἄ. αὐτὸν λέληθεν ἄν.
 Β. 906. ἀστέια καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἱ ἄν ἄ. εἰποι.
 1373. ὅ τις ἄν ἐπενύσεν ἄ.;
 Εκ. 61. εἴπερ τις ἄ. βουκολεῖν τὸν δῆμον.
 932. σοὶ γὰρ φιλοὺς τίς ἐστίν ἄ. ἡ Γέρης;
 Π. 106. μὴ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἐστίν ἄ. πλην ἐγώ.
 420. ἀλλ' οἶον οὐδεὶς ἄ. οὐδέποτε
 Γρ. 208. ἄ. δ' εἰσέφερε πλεκτῶ κανισκίῳ ἄρτων περίλοιπα
 θρόμματα.
 ἄλλοσι. Ι. 1032. ἐξίδεται σου τοῦψον, ὅταν σύ που ἄ. χάσκη;
 ἄλλοτ'. Ο. 1374. πέτομαι δ' ὁδὸν ἄ. ἐπ' ἄλλαν μελέαν
 ἄλλότρια. Ι. 299. ἄ. τοῖνυν σοφίξει,
 ἄλλοτρίαν. Π. 235. εἰς οἰκίαν ἐκάστωτ' ἄ. πάντ'
 ἄλλοτρίας. Σ. 1020. εἰς ἄ. γαστέρας ἐνδὺς κομφεδικὰ πολλὰ
 χέασθαι
 Ο. 192. } διὰ τῆς πόλεως τῆς ἄ. καὶ τοῦ χάους
 1216. }
 Β. 1048. ἄ γὰρ ἐς τὰς ἄ. ἐποίεις, αὐτὸς τούτοιςιν ἐπλήγη.
 ἄλλότριον. Β. 481. πρὶν τίνα σ' ἰδεῖν ἄ.; ΔΙ. ἀλλ' ὠρακίῳ.
 ἄλλοτρίους. Ι. 778. ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἄ.
 παραθήσας.
 ἄλλοτρίων. Σ. 1022. οὐκ ἄ., ἀλλ' οἰκίαν Μουσῶν στόμαθ'
 ἠνιοχῆσας.
 Θ. 795. κὰν καταδάρθωμεν ἐν ἄ. παίζουσαι καὶ κοπῶσαι,
 Εκ. 642. τὰν ἄ., ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέντος ἀκούσῃ,
 ἄλλοις. Ο. 370. ἡ τίνας τισαίμεθ' ἄ. τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
 Ο. 445. κάρτι καθεύδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄ., οὗτος ἄρ'
 ἦσε.
 Α. 1132. εἰποῖμ' ἂν ἄ., εἰ με μηκύνειν θέοι·—
 Β. 1039. ἀλλ' ἄ. τοὶ πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος
 ἦρας.

ἄλλους. Εκ. 788. τὸ μηδὲ περιμένειν τοὺς ἄ. ὅ τι
 ἄλλω. Ι. 750. οὐκ ἂν καθίζοιμην ἐν ἄ. χωρίῳ
 Ν. 360. οὐ γὰρ ἂν ἄ. γ' ὑπακούοιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
 Π. 1078. οὐκ ἂν ποτ' ἄ. τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποιεῖν
 ἄλλων. Α. 697. ἀλλ' εἰ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄ., λέγε.
 Ι. 563. τῶν ἄ. τε θεῶν Ἀθῆ-
 Ν. 417. οἶνον τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίαν καὶ τῶν ἄ. ἀνσῆται;
 Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνον δρᾶμεν· τῶν δ' ἄ. οὐδεμὶ ἀρχῆ.
 ΕΙ. 538. ἄ. τε πολλῶν κάγαθων. ΕΡ. ἴθι νυν, ἄθρει
 Ο. 808. τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄ., ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.
 1226. εἰ τῶν μὲν ἄ. ἀρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
 Π. 189. τῶν μὲν γὰρ ἄ. ἐστὶ πάντων πλησμονή·
 1118. καὶ τῶν μὲν ἄ. μοι θεῶν ἦττον μέλει,
 1204. καὶ μὴν πολλὴ τῶν ἄ. χυτῶν τάναντία
 ἄλλω. Α. 114. ἄρ' ἐξαπατάμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβων;
 Ι. 11. τί κινυρόμεθ' ἄ.; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τίνα
 Ν. 1203. ἀρῆμος, πρόβατ' ἄ., ἀμφορῆς νενησμένοι;
 1269. ἄ. τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγύτι.
 Σ. 85. ἄ. φλυαρεῖν· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
 929. ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄ. ἐγώ
 ΕΙ. 92. ποῖ δὴτ' ἄ. μετεωροκοπεῖς;
 1113. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. ἄ., ὦ τῶν, ἱκετεύεις
 Ο. 4. ἀπολούμεθ' ἄ. τὴν ὁδὸν προφορομένην.
 133. καὶ μηδαμῶς ἄ. ποιήσῃ· εἰ δὲ μὴ,
 265. ἄ. ἄρ' οὐπορ', ὡς εἰκε', ἐς τὴν λύχμην
 1476. χρῆσιμον μὲν οὐδὲν, ἄ.
 Α. 252. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄ. γὰρ ἂν
 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθῇ-
 σόμεθ' ἄ.;
 Θ. 159. ἄ. τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
 290. πλουτοῦντος ἄ. τ' ἡλιθίου κάβελτέρου,
 Β. 1115. αἱ φύσεις τ' ἄ. κρᾶτισται,
 1140. τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεώτος; ΑΙ. οὐκ ἄ. λέγω,
 Εκ. 440. τανδὶ τὸ πλῆθος. ΒΑ. τίς δὲ τοῦτ' ἄ. λέγει;
 Π. 976. πενιχρὸν μὲν, ἄ. δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
 1099. φθιγγόμενον ἄ. κλανισίῳ. ΕΡ. σέ τοι λέγω,
 ἄλμάδας. Γρ. 190, 2. ἡ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἄ. ὡς ἐλάας
 ἄλμάδες. Γρ. 345. οὐ ταυτὸν ἐστίν ἄ. καὶ στίμφυλα.
 ἄλμάδος. Γρ. 345. θλαστὰς γὰρ εἶναι κρείττον ἐστίν ἄ.
 ἄλμαϊν. Γρ. 366. ἄ. πῶν.
 ἄλμη. Γρ. 366. ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄ. πρῶτον τρυχίδων ἀπε-
 βάφθη.
 ἄλμην. Σ. 1515. ἄ. κύκα τοῖτοιςιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ.
 ἄλμυρας. Ν. 567. γῆς τε καὶ ἄ. θαλάσσης ἄγρον μοχλεντήν
 Ἀλμυρίδας. Γρ. p. 502. ἔδει δὲ γε [σε] βληθείσαν εἰς Ἀ.
 ἀλοῶν. Γρ. 544. ἄ. χρῆ τὰς γνάθους.
 ἀλοκί. Ο. 234. ὅσα τ' ἐν ἄ. θαμὰ
 ἀλοκίξιν. Σ. 850. ἐγὼ δ' ἄ. ἐδεύμην τὸ χωρίον.
 Ἀλόπας. Ο. 559. καὶ τὰς Ἀ. καὶ τὰς Σεμέλας ἦνπερ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν
 ἄλοπον. Α. 736. ἦν ἄ. οἰκοὶ καταλέλοιπ'. ΑΤ. αὕτη τέρα
 Α. 737. ἐπὶ τὴν ἀμοργὴν τὴν ἄ. ἐξέρχεται.
 ἀλός. Σ. 1521. καὶ θιν' ἄ. ἀτρυγέτου.
 Β. 666. ἄ. ἐν βένθεσιν.
 ἀλουργίδα. Ι. 967. οὐμοὶ δὲ γ' αὐτὸν λέγουσιν ὡς ἄ.
 ἀλούς. Ν. 1079. μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἄ., τὰδ' ἀντερρεῖς πρὸς αὐτὸν,
 Π. 168. ὁ δ' ἄ. γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
 ἀλοῦσ'. Σ. 1177. πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λήμ' ἄ. ἐπέρδετο,
 ἀλοῦσαν. Ν. 1358. ἔδειν τε πίνονθ', ὥσπερ καὶ κάχρως γυναικ' ἄ.
 ἀλουτον. Α. 881. ἄ. ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;
 ἀλουτος. Ι. 1061. ἐγὼ δ' ἄ. τῆμερον γενήσομαι.
 Ο. 1554. μνη τίς ἐστ', ἄ. οὐ
 Α. 260. ἐξ ἐτῶν ἄ.
 ἀλοχον. Α. 1286. πύτνιαν ἄ. ὕβριαν,
 ἀλόχους. Β. 1050. ὅτι γενναῖας καὶ γενναίαν ἀνδρῶν ἄ. ἀνέπεισας
 ἀλοῶν. Θ. 2. ἀπολεῖ μ' ἄ. ἀνθρώπος ἐξ ἰωθινοῦ.
 ἀλσί. ΕΙ. 1074. ἀλλὰ τύδε πρῶτερον ΤΡ. τοῖς ἄ. γε παστῆα ταυτί.
 ἀλσίν. Ν. 1237. ἄ. διασμηχθεῖς ὄναιτ' ἂν οὗτοσί.
 ἀλσος. Θ. 1149. πύτνια, ἄ. ἐς ὑμέτερον
 Β. 440. νῦν ἱρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφύρον ἂν ἄ.
 ἀλύει. Σ. 111. τοιαῦτ' ἄ. νοηθεύμενος δ' αἰεὶ
 ἀλυκόν. Α. 403. ἐγὼ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἄ., δικαῖά γε.
 Γρ. Μ. Βαβ. 13. ἄ.
 ἀλύσεις. Γρ. 309, 12. σφραγίδας, ἄ. δακτυλίους, καταπλάσματος,
 ἀλφάνει. Γρ. 308, 2. εἰπὲν μ' ὁ κῆρυξ, οὗτος ἄ.
 Ἀλφειόν. Ο. 1121. ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀ. πνέων.
 ἀλφίτ'. Ι. 1104. ἀλλ' ἄ. ἤδη σοὶ πορῶ σκευασμένα.
 ΕΙ. 368. οὐτ' ἄ. οὕτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
 Π. 763. ὡς ἄ. οὐκ ἐνεστὶν ἐν τῷ θυλάκῳ.
 ἀλφίτα. Ι. 1359. οὐκ ἐστὶν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄ.,
 Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄ. δεῖ καὶ ξύλα κῶψον

ἄλφιστα. ΕΙ. 477. καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄ.
Εκ. 819. κάπειτ' ἐχάρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄ.
Π. 219. ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄ.
ἄλφισταμοιβοί. Ο. 491. σκυτῆς, βαλαῆς, ἄ., τορνετολυναρσι-
δοπηγοί.
ἄλφισταμοιβοὺ. Ν. 640. ὑπ' ἄ. παρεκόπη διχοκίρκ.
ἄλφισταμοίβους. Εκ. 424. τοὺς ἄ. τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
ἄλφίτοις. Π. 628. γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἄ.,
ἄλφιστον. Θ. 420. ἄ., ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἐπὶ
ἄλφιστόπωλιν. Εκ. 686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοῖαν χω-
ρεῖν τὴν ἄ.
ἄλφιστόχρωτος. Fr. 453. ἄ. κεφαλῆς.
ἄλφιστων. Ι. 857. τὰς ἐσβολὰς τῶν ἄ. ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.
Ν. 106. ἄλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρίων ἄ.
ΕΙ. 636. τοὺς πένττας ἀσθενούντας κάπορουντας ἄ.,
Π. 806. ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἄ.,
Fr. 79. Ι. ὁ δ' ἄ. γε πριάμενος τρεῖς χοίνικας
ἄλῳ. Α. 662. ἐύμαχον ἔσται, κοῦ μή ποθ' ἄ.
ΕΙ. 1234. ἵνα μή γ' ἄ. τρύπημα κλέπτων τῆς νεῦς.
ἄλῳ. Σ. 898. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπας ἄ.
ἄλῳμεν. Εκ. 287. ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν ἄ.
ἄλῳν. Α. 772. αἱ λῆς, περὶδον μοι περὶ θυμητιδᾶν ἄ.,
Α. 814. τὸ δ' ἄκρον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνος ἄ.
Εκ. 814. οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὐδοξε, τὸ περὶ τῶν ἄ.;
ἄλῳναι. Θ. 790. κάπαγορεύετε μήτ' ἐξελεῖν μήτ' ἐγκύβασαν ἄ.,
ἄλῳπεκας. Α. 878. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἄ.,
ἄλῳπεκες. ΕΙ. 1190. ἐν μάχῃ δ' ἄ.
ἄλῳπεκιδεῦσι. ΕΙ. 1067. καὶ κέποι τρήρνας ἄ. πέπεισθε,
ἄλῳπεκίζεν. Σ. 1241. οὐκ ἔστιν ἄ.,
ἄλῳπεκίσιον. Ι. 1076. ἄ. τοὺς στρατιώτας ἦκασεν,
Ι. 1078. τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἄ. ποῦ;
ἄλῳπέκων. Α. 1289. καὶ τῶν αἰμυλῶν ἄ.
ἄλῳπεχ'. Ο. 652. ἐστὶν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἄ., ὡς
ἄλῳπηξ. Ι. 1075. πῶς οὖν ἄ. προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
Θ. 1133. μαρὸς ἄ., οἶον ἐπιτήκισέ μοι.
ἄλῳς. Π. 481. ἐάν ἄ.; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. καλῶς λέγεις.
ἄλῳσει. Β. 594. εἰ δὲ παραληρῶν ἄ.
ἄλῳσεται. Σ. 893. τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἄ.
ἄμ'. Ι. 282. νῆ Δί', ἐξάγων γε τὰ πόρρηθ', ἄ. ἄρτον καὶ κρέας κ.τ.λ.
ἄμα. Α. 346. ὡς ὕδρ' ἐπὶ σείστος ἄ. τῇ στροφῇ γίγνεται. κ.τ.λ.
'Ἀμαζόνες. Α. 678. κοῦκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' 'Α.
σκόπει,
ἄμαθῆς. ΕΙ. 1272. εἰρήνην γ' οὐσθε' ἄ. γ' εἰ καὶ κατάρaton.
ἄμαθίστατ'. Σ. 1321. ἄ., οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἄμαθίστερον. Β. 1445. ἄ. πῶς εἰπέ καὶ σαφέστερον.
ἄμαθῆ. Ι. 193. ἄλλ' εἰς ἄ. καὶ βδελυρόν. ἄλλα μὴ παρῆς
ἄμαθῆς. Ν. 135. ἄ. γε νῆ Δί', ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα
Ν. 492. ἀνθρώπος ἄ. οὔτωσὶ καὶ βάρβαρος,
842. γνώσει δὲ σαντὸν ὡς ἄ. εἰ καὶ παχύς.
Ο. 471. ἄ. γὰρ ἔφους κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' ἄλῳπον πεπάτηκας,
Εκ. 201. 'Ἀργεῖος ἄ., ἄλλ' 'Ιεράνυμος σοφός.
ἄμαθια. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἄ. προσῇ
ἄμαθῶς. Α. 1117. μὴδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἄ. τοῦτ' ἔδραν,
ἄμαί. Β. 1049. καὶ τί βλάπτουσι, ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
ἄ. Σθενέβοιαι;
ἄμαίς. ΕΙ. 426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ἄνδρες. ἄλλα ταῖς ἄ.
Ο. 1145. οἱ χῆνες ὑποτύποντες ὥσπερ ταῖς ἄ.
ἄμαλδυνθήσομαι. ΕΙ. 380. ἄλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἄ.,
ἄμάξης. Π. 1014. ἐπὶ τῆς ἄ. δτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἄμαξίδα. Ν. 864. τούτου 'πριάμην σοι Διασίους ἄ.
ἄμαξίδας. Ν. 880. ἄ. τε σκυτῆνας εἰργάζετο,
ἄμαξουργοῦ. Ι. 464. οἶμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἄ. λέγεις;
ἄμαρτάνεις. Σ. 515. ἀναδιδάξεν οἶομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἄ.
ἄμαρτάνοντά. Π. 474. ἄπανθ' ἄ. σ' ἀποδείξειεν ἐγὼ,
ἄμαρτεῖν. Β. 1137. πῶς φῆς μ' ἄ.; ΕΤ. αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
ἄμαρτίαις. Ι. 1355. αἰσχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἄ.
ἄμαρτίας. Σ. 745. λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἄ.
Β. 691. αἰτίαν ἐκθεῖσι λύσαι τὰς πρότερον ἄ.
1131. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσίν γ' ἄ.
ἄμαρτωλή. Θ. 1111. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἄλλ' ἄ. γέρον,
ἄμαρτών. Α. 1173. τὸν μάρμαρον, κάπειθ' ἄ. βάλοι Κρατῖνον.
ἄμαρυνά. Ο. 925. οἷάπερ ἵππων ἄ.
ἄμας. ΕΙ. 299. ὡς τάχιστ' ἄ. λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
ἄμαυρόβιοι. Ο. 685. ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἄ., φύλλων γενεῇ
προσόμοιοι,
ἄμαχοι. Α. 253. ἄ. γυναικες καὶ μαρὰ κεκλήμεθ' ἄν.
ἄμαχώτερον. Α. 1014. οὐδὲν ἐστὶ θηρίον γυναικὸς ἄ.,
ἄμβαλώμεθα. Α. 1096. παντὰ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἄ.
ἄμβάτε. Α. 732. ἄ. ποττὰν μάδδαν, αἱ χ' εὐρηγέ πα
ἄμβροσίοι. Ο. 1320. Σοφία, Πόθος, ἄ. Χάριτες,
ἄμβροσίαν. Ι. 1095. ἄ. κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμην.

ἄμβροσίαν. ΕΙ. 724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἄ. σιτήσεται.
ΕΙ. 854. παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἄ. λείχειν ἄνα.
ἄμβροσίας. Α. 196. αὐτὰ μὲν ὄζουσι' ἄ. καὶ νέκταρος,
ἄμβροσίαν. Ο. 750. Φρύνιχος ἄ. μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν,
ἀεὶ φέ-
ἄμβροτον. Ο. 1749. ὦ Διὸς ἄ. ἔγχοις πυρφόρον,
Θ. 1154. ὄργια σεμνὰ θεῶν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄ. ὕψιν.
ἄμέ. Α. 759. παρ' ἄ. πολυτίματος, ᾧ περ τοῖ θεοί. κ.τ.λ.
ἄμέ. Α. 95. ὅ τι λῆς ποθ' ἄ. ΑΤ. νῆ Δί', ὦ φίλη γύναι.
ἄμέγαρτον. Ο. 1049. πάθος ἄ. ἐπὶ κακῶν παρουσία;
ἄμεινον. Ι. 494. ἐν' ἄ., ὦ τῶν, ἐσκοροδισμένους μάχῃ.
Ι. 1035. νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄ., ὦ Γλάνι.
Σ. 173. μὰ Δί', ἄλλ' ἄ. ἄλλα τὸν ὄνον ἐξαγε.
781. πολλῶ γ' ἄ. καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ΕΙ. 1057. ὅπταν ἄ. πρῶτον. ΙΕ. ἄλλα ταυταγί
1259. ἄ. ἡ νῦν αὐτ' ἀποδύσεται πολὺ.
Ο. 785. οὐδὲν ἐστ' ἄ. οὐδ' ἦδιον ἢ φύσει πτερά.
Β. 977. οἰκεῖν ἄ. ἢ πρὸ τοῦ,
Π. 344. ὦ Βλεψίδημ', ἄ. ἢ χθὲς πράττομεν,
498. καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄ.;
ἄμεινον'. Ι. 617. ὦ καλὰ λέγων, πολλὸ δ' ἄ. ἐπὶ τῶν λόγων
Σ. 1047. μὴ πώποτ' ἄ. ἐπὶ τούτων κομωδικὰ μὴδὲν ἀκούσαι.
ἄμεινόνως. Fr. 321. ἄ.
ἄμεινω. Ι. 1262. ἰδεῖν ἄ. τῇ Κεχηναίαν πόλει.
Α. 650. ἦν ἄ. γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
ἄμεινων. Ι. 1208. ἀνὴρ ἄ. περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
Ν. 954. ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἄ. φανήσεται.
Θ. 808. ἄλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς ἐστὶν ἄ.,
Π. 573. ὅτι ζῆτεῖς τοῦτ' ἀναπέσειεν ἡμᾶς, ὡς ἐστὶν ἄ.
ἄμείλγει. Ι. 326. ἦ σὺ πιστεύων ἄ. τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
ἄμείλει. Α. 368. ἄ. μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
Ν. 422. ἄ. θαρρῶν, οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεῖν παρέχοιμ' ἄν.
488. πῶς οὖν δυνήσῃ μαρθάνειν; ΣΤ. ἄ., καλῶς.
877. ἄ., διδάσκει· θυμὸς σοφός ἐστιν φύσει·
1111. ἄ., κοίμει τούτων σοφιστὴν δεξιόν.
Α. 172. ἡμεῖς ἄ. σοὶ τὰ γε παρ' ἡμῖν πέισομεν.
842. ἄ., ποιήσω ταῦτ' ἐγὼ. ΑΤ. καὶ μὴν ἐγὼ
935. ἄ., ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
Β. 532. ἄ., καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γὰρ τοῖ ποτε
Εκ. 800. ἄ. κομποῦσιν. ΑΝ. Β. ἦν δὲ μὴ κομίσασαι, τί;
ἄμειλῃ. Ν. 989. τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἄ. τῆς Τρι-
τογενείας.
ἄμειλῆς. Α. 882. ἐλαῶ δὴτ' ἄλλ' ἄ. αὐτῷ πατήρ
ἄμειλῆσαι. Εκ. 587. δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρ-
χαίων ἄ.
ἄμειλῆσας. Ν. 409. ἄπταν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κἄτ οὐκ
ἔσχωσιν ἄ.
Π. 557. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κομωδεῖν τοῦ σπουδάξεν ἄ.,
ἄμειλούσιν. Π. 516. ἦν ἐξῇ ζῆν ἀργοὶς ὑμῖν τούτων πάντων ἄ.;
ἄμειννά. Ο. 686. ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα
φύλλ' ἄ.,
Fr. 1. ἄ. κάρηνα.
ἄμέραισιν. Β. 243. ἡλίοις ἐν ἄ.
ἄμέις. Α. 1162. ἄ. γε λῶμες, αἱ τις ἄμιν τοῦγκυκλον
ἄμέις. Α. 168. καὶ τῶς μὲν ἄμῶν ἀνδρας ἄ. πέισομες
ἄμεταχειρίστων. Fr. 579. ἄ. τῶν κοινῶν
ἄμέτρητ'. Ν. 264. ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἄ. 'Ἀἴρ, δε ἔχεις τὴν γῆν
μετέωρον,
ἄμηγέπη. Α. 608. ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἄ.
ἄμητα. Π. 999. ἄ. προσσπέμμεν ἡμῖν τουτονί,
ἄμηχανίας. Ο. 475. ὑπ' ἄ. τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
κατορύξαι.
ἄμηχανον. Β. 1429. καὶ πόριμον αὐτῷ. τῇ πόλει δ' ἄ.
ἄμηχανῶν. Ι. 759. κάκ τῶν ἄ. πόρους εὐμηχανῶν πορίζων.
ἄμίδ'. Β. 544. χηστρίδ', εἴτ' ἦτησεν ἄ., ἐ-
ἄμίδα. Σ. 935. ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; ἄ. μοι δῶτω.
ἄμιλλα. Ι. 556. μεираίων θ' ἄ. λαμ-
ἄμιλλήσεσθον. ΕΙ. 950. οὐκ οὐκ ἄ.; ὡς
ἄμιν. Α. 821. ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἄ. ἔφν.
ἄμιν. Α. 832. καὶ χαῖρε πόλλ'. ΜΕ. ἄλλ' ἄ. οὐκ ἐπιχώριον.
Α. 1081. παντὰ τις ἐλσὼν ἄ. εἰράναν σέτω.
1162. ἄμέις γε λῶμες, αἱ τις ἄ. τοῦγκυκλον
1298. Μῶα μύλε Λάκαινα πρεπτόν ἄ.
ἄμεις. Σ. 807. ἄ. μὲν, οὐρητιάσῃ, αὐτῇ
Θ. 633. σκάφιον Ἐνέυλλ' ἦτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἄ.
'Ἀμμων. Ο. 716. ἐσμὲν δ' ὑμῖν 'Α. Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
'Απόλλων.
'Ἀμμων'. Ο. 619. οὐδ' εἰς 'Α. ἐλθόντες ἐκεῖ
ἀμνοί. ΕΙ. 935. ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἄ. τοὺς τρόπους
ἀμνοκῶν. Ι. 264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἄ.,
ἄμνόν. Ο. 1559. σφάγι' ἔχων καμήλον ἄ.-

ἀμόθεν. Fr. 580. d.
 ἀμοῖσι. A. 1181. d. AΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίσι.
 ἀμόργιδος. A. 735. τάλαυ' ἐγώ, τάλαυα τῆς δ.,
 ἀμοργιν. A. 737. ἐπὶ τὴν δ. τὴν ἄλσπον ἐξέρχεται.
 ἀμοργίνους. A. 150. κῆν τοῖς χιτανίοισι τοῖς δ.
 ἀμού. B. 1062. δ. χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆν σύ. ET. τί
 δράσας;
 ἀμουσόν. Θ. 159. ἄλλας τ' δ. ἐστὶ ποιητὴν ἰδεῖν
 ἀμουσος. Σ. 1074. βραδύς ἐγὼ διδάξω, κἄν δ. ἦ τὸ πρῖν.
 ἀμπάλλετε. B. 1358. τὰ κῶλά τ' δ., κυ-
 ἀμπάλλοντι. A. 1310. δ. πυκνὰ ποδοῖν
 ἀμπέλια. A. 512. κάμοι γὰρ ἐστὶν δ. κεκομμένα.
 EI. 596. ὥστε σὲ τὰ τ' δ.
 ἀμπελίδος. A. 995. πρῶτα μὲν ἂν δ. ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
 ἀμπελίς. O. 304. πορφύρις, κερκυνῆς, κολυμβίς, δ., φήνη, δρύοφ.
 ἀμπέλοι. N. 1124. ἥγικ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλάσαι θλαστάνουσ' αἱ τ' δ.,
 ἀμπελον. Σ. 1291. εἴτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάρις τὴν δ.
 ἀμπέλος. EI. 612. ὡς δ' ἅπας τὸ πρῶτον ἀκούσ' ἐψύφηνεν δ.
 ἀμπέλου. A. 308. τῆς δ. δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὺν ἐγκαθέντες
 B. 1320. οὐδ' ἄνδρας γάνος δ.,
 ἀμπειουργός. EI. 190. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, δ. δεξιός,
 ἀμπέλου. A. 232. μήποτε παύσων ἐτι τὰς ἐμὰς δ.
 N. 1119. εἴτα τὸν καρπὺν τε καὶ τὰς δ. φυλάζομεν,
 EI. 557. } ἀσμενὺς σ' ἰδὼν προσεπεῖν βούλομαι τὰς δ.
 Fr. EI. A. 2. }
 EI. 1162. τὰς Λημνίας δ.
 ἀμπέλων. A. 183. σπονδὰς φέρεις, τῶν δ. τετμημένων;
 A. 987. ἐξέχει θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν δ.
 ἀμπεπαρμένον. A. 796. ἀδιστον ἂν τὸν ὕδελον δ.
 ἀμπέτομαι. O. 1372. δ. δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι ποῦφας
 ἀμπέχει. A. 1024. ὦ τριακοδοβαίμων, εἴτα λευκὸν δ.;
 O. 1567. οὗτος, τι δρᾷς; ἐπ' ἀρστέρ' οὗτος δ.;
 Ek. 374. τὸ τῆς γυναικὸς δ' δ. χιτάνιον;
 ἀμπέχεται. Π. 897. ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' δ. τραβάνιον.
 ἀμπέχοντο. Fr. 309. γ. ὥμ'. δ., τρύφημα, παρυφές, ξυστίδα,
 ἀμπέσχετε. Σ. 1153. εἴπερ γ' ἀνάγκη, κίβανόν μ' δ.
 ἀμπισχύμενος. Σ. 1150. καὶ στῆθι γ' δ. ΦΙ. οἶμοι δέιλαιος
 Ek. 332. τὸ κροκατῖδιον δ., οὐνδύεται.
 ἀμπισχοῦνται. O. 1090. χλαῖνας οὐκ δ.
 ἀμπισχών. B. 1063. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας βράκι δ., ἔν'
 εἰλεῖναι
 ἀμπτάμενος. A. 106. πορπακισάμενος φροῖδος δ. ἔβα.
 ἀμνυδαλᾶς. Fr. 488. 1. ἄγε νῦν τὰς δ. λαβὼν
 Ἀμνυλαῖς. A. 1299. κλεῶα τὸν Ἀ. [Ἀπόλλω] σὶδν
 ἀμνυλοῖ. A. 1092. δ., πλακοῦντες, σσημαοῦντες, ἱτρία,
 ἀμνυλοῦς. EI. 1195. ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς δ. καὶ τὰς κίχλας
 ἀμνυθῆτε. N. 1323. δ. μοι τυπτομένη πάση τέχνη.
 ἀμνυάτε. Σ. 197. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, δ.
 ἀμνυεῖ. I. 222. ὥστε δ. τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
 ἀμνυεν. I. 577. προῖκα γενναῖος δ. καὶ θεοῖς ἐγχαίριος.
 Ek. 578. ταῖσι φίλαισιν δ.
 Π. 256. ἄλλ' ἐστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἦ δὲ παρόντ' δ.
 ἀμνύεται. N. 1428. ὡς τοὺς πατέρας δ. καίτοι τί διαφέρουσιν
 Ἀμνυία. N. 690. ὅπως ἂν; ὦδὲ, δεῦρο δεῦρ', Ἀ.
 Ἀμνυία. N. 31. τρεῖς μναὶ διφρίσκον καὶ τροχοῖν Ἀ.
 N. 689. πῶς ἂν καλέσεις ἐντυχῶν Ἀ.;
 Ἀμνυίαν. N. 691. ὄρῃς; γυναικα τὴν Ἀ. καλεῖς.
 Ἀμνυίας. N. 686. Φιλύζενος, Μελησίας, Ἀ.
 Σ. 74. Ἀ. μὲν δ' Προκῆπου φῆσ' οὐτοσί
 1267. ἄλλ' Ἀ. δ' Σέλλου μάλλον οὐκ τῶν Κρωβύλου,
 ἀμνυίας. I. 570. ἠρίθμησεν, ἄλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν δ.
 ἀμνυομένου. B. 820. φρατὺς δ. φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
 ἀμνυνοῦ. I. 244. ἄνδρες ἐγγυῖ; ἄλλ' δ., κάπαναστρέφου πάλιν.
 I. 246. ἄλλ' δ. καὶ δῖα καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.
 ἀμνυοῦμέν. Σ. 353. δ. σοὶ τὸν πρῶτον θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
 ἀμνυοῦν. A. 661. ἄλλ' δ. τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνύρχος ἐστ' ἀνὴρ.
 ἀμνυων. I. 790. καὶ μὴν εἰ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μάλλον δ.
 Ἀμνυων. Ek. 365. ἀρ' οἶδ' Ἀ.; ἄλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
 ἀμνυστιν. A. 1229. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχείας δ. ἐξέλαφα
 ἀμφορίσπερον. Fr. 432. δ.
 ἀμφίηκε. N. 1160. δ. γλάττη λάμπων,
 ἀμφί. A. 1072. τίς δ. χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ; κ.τ.λ.
 N. 595. δ. μοι αὐτὲ, Φοῖβ' ἀναξ
 ἀμφιανεκτίζειν. Fr. 151. δ.;
 ἀμφιδίας. Fr. 309. 11. χλιδάνα, περόνας, δ. ὄρμου, πέδας,
 ἀμφίσω. Π. 936. ἰν' δ. τὸν συκοφάντην τούτου,
 ἀμφιβαλῆς. O. 1737. ὁ δ' δ. Ἐρως
 Ἀμφίθεος. A. 176. χαῖρ', Ἀ. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶν τρέχων
 Ἀμφίθεος. A. 46. ἐγώ. ΚΗ. τίς ἂν; ΑΜ. Ἀ. ΚΗ. οὐκ ἂν
 θρωπος; ΑΜ. οὐ.
 A. 47. ἄλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀ. Δήμητρος ἦν

Ἀμφίθεος. A. 175. ἄλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀ. ὀξί.
 Ἀμφίθεος. A. 129. ἄλλ' Ἀ. μοι ποῦ ἔστιν; ΑΜ. οὐτοσί πάρα.
 ἀμφίθεσθε. A. 744. ἄλλ' δ. καὶ ταῖς τὰ βυγγία,
 ἀμφιλάλοισ. B. 679. φιλοτιμότεραι Κλεαφάντος, ἐφ' οὗ δὴ
 χίλειςιν δ.
 ἀμφιμασχάλου. I. 882. οὐκ ἔστιν δ. τὸν Δῆμον ἡξίωσας,
 Ἀμφίονος. O. 1247. μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δῶμον Ἀ.
 ἀμφίπολοι. B. 1338. ἀλλὰ μοι δ. λύχρον ἄφατε
 ἀμφιπόλοιο. Fr. 123. καὶ κ' ἐπιθυμήσειε νέος νῆς δ.
 ἀμφιπυττιβίεθ'. O. 235. βῶλον δ. ὥδε λεπτὸν
 ἀμφοδον. Fr. 304. δ. ἐχρὴν αὐτῷ τεθεῖσθαι τούνομα.
 ἀμφοῖν. Σ. 725. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἐφασκεν, πρὶν ἂν δ.
 μῦθον ἀκούσας,
 EI. 1233. καὶ τῇδ'. ΘΠ. ἄμ' δ. δῆτ'; TP. ἐγαγε νῆ Δία,
 1309. καὶ σμῶχετ' δ. ταῖν γνάθων; οὐδὲν γὰρ, ὦ ποιητοῖ,
 O. 35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος δ. ποδοῖν,
 B. 899. λῆμα δ' οἶκ' ἀτολμον δ.,
 Π. 512. οὐδέεις δ. δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντων ἐθελήσει
 ἀμφορία. Fr. 285. 1. τρέχ' ἐς τὸν οἶνον δ. κενὸν λαβὼν
 ἀμφορεαφορεῖν. Fr. 285. 3. κάπειτα μίσθον αὐτῶν δ.
 ἀμφορεῖδια. Ek. 1119. τούτων ἀπάντων τὰ θάσι δ.
 ἀμφορῆς. N. 1203. ἀρθμῶς, πρὸβατ' ἄλλως, δ. νενησμένοι;
 Π. 807. οἱ δ' δ. οἶνον μέλανος ἀνθοσμίου.
 ἀμφοτέρας. Ek. 1091. πῶς οὖν δικαιοῦν δ.
 ἀμφοτέρωσι. Σ. 1242. οἱ δ' δ. γίγνεσθαι φίλον.
 ἀμφοτέρων. Σ. 920. πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃ δ. ΦΙ. ἄλλ', ὦγαθὲ,
 ἀμφο. A. 1216. ἐμοῦ δὲ γε σφῶ τοῦ πέους δ. μίσου
 I. 429. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μάλλον δ.
 N. 112. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν δ. τῶ λόγῳ.
 849. ἀλεκτρύν'. ΣΤ. δ. ταυτὺ; καταγέλαστος εἰ.
 EI. 809. φῶς τε καὶ αὐτὸς, δ.
 O. 347. ὡς δὲ τῷδ' οἰμώγειν δ.
 646. δ. ΠΕ δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῖρο τοῖνυν εἰσῆτον
 Π. 581. ἄλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντας λημῶντες τὰς φρένας δ.,
 ἀμώμητον. EI. 1299. ἐντος, δ. κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
 ἀμῶν. I. 392. κῆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι. τιλλύτρινον δ. θέρος.
 ἀμῶν. A. 168. καὶ τῶς μὲν δ. ἄνδρας ἀμῆς πείσομεν
 ἀμωσγέπως. Θ. 429. ὤλεθρον τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν δ.,
 ἄν. A. 44. πᾶρθ', ὡς δ. ἐντὺς ἦτε τοῦ καθάρματος. κ.τ.λ.
 I. 13. τίς οὖν γένοντ' δ.; λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι
 λέγε, κ.τ.λ.
 ἄν. N. 89. καὶ μάνθαν' ἐλθὼν δ. ἐγὼ παραινέσω. κ.τ.λ.
 ἄν'. B. 440. νῦν ἱρὸν ἀνὰ κύκλον θεῶς, ἀνθοφόρον δ. ἄλσος
 ἄν'. Θ. 1039. ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἄλλ' δ.
 ἄνα. I. 1297. ἴθ' ὦ Ἀ., πρὸς γονάτων, ἐξέλθε καὶ σύγγναθι τῇ
 τραπέζῃ.
 ἄνά. Σ. 784. δ. τοῖ με πείθει. ἄλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
 O. 1263. μηδέ τιν' ἱερῶντον δ. δάπεδον ἐτι κ.τ.λ.
 ἀναβάδην. A. 399. οὐκ εἰδον, αὐτὸς δ' ἐνδον δ. ποιεῖ
 A. 410. Εὐρύπιδην, ET. τί λέλασας; ΔΙ. δ. ποιεῖς,
 Π. 1123. νῦν δὲ πεινῶν δ. ἀναπαύομαι.
 ἀνάβαιν'. Σ. 398. δ. ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι
 παῖε,
 Σ. 944. δ. ἀπολογοῦ, τί σεσιώπηκας; λέγε.
 ἀναβαίνει. I. 149. δ. σωτήρ τῇ πύλει καὶ νῦν φανείς.
 Σ. 1341. δ. δεῦρο χρυσομηλολόωνθον,
 ἀναβαίνειν'. Σ. 977. δ. ὦ ποιητὰ, καὶ κινυζόμενα
 ἀναβαλεῖ. Σ. 1152. οὐκ δ.; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἐγώγ'. ἄλλ', ὦγαθὲ,
 ἀναβαλλομένη. Ek. 97. δ. δείξειε τὸν Φορμίσιον.
 ἀναβαλοῦ. N. 1139. τὸ δ' δ. μοι, τὸ δ' ἀφες, οὐ φασὶν ποτε
 Σ. 1132. τῇδὲ δὲ χλαῖναν δ. τραβανικῶς.
 1135. ἐχ', δ. τῇδὲ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει.
 EI. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρῶτερον δ. νθαδί.
 ἀναβάς. Σ. 905. σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβάς κατηγύρει.
 B. 130. δ. ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ἰβήλων ΔΙ. τί δρῶ;
 ἀναβεβλήμεθα. Ek. 983. εἰσάγομεν, ἄλλ' εἰσαῦθις δ.
 ἀνάβηθι. Σ. 963. δ., τερόκησσι, καὶ λείον μέγα
 ἀναβῆναι. Fr. 317. δ. τὴν γυναῖκα βούλομαι.
 ἀναβυσσιν. B. 177. λάβ' ἐντὲ ὕβλοισι. ΝΕ. δ. νῦν πάλιν.
 ἀναβυσῶν. Fr. 725. δ. ἐκ τῆς νύσου.
 ἀναβλέψαι. Π. 117. οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν δ. ΧΡ. τί φῆς;
 ἀναβλέψας. N. 346. ἦδη ποτ' δ. εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ ὁμοίαν
 Π. 676. ἔπειτ' δ. ὁρῶ τὸν ἱερεῖα
 ἀναβλέψας. Π. 95. εἰ πάλιν δ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
 ἀναβλέψειεν. Π. 866. εἰ πάλιν δ. ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
 ἀναβλέψης. Π. 126. ἔαν δ. σὺ κἂν μικρὸν χρόνον;
 ἀναβοᾷ. Ek. 399. κάπειθ' ὁ δῆμος δ. πῶσον δοκεῖς,
 ἀναβιότομαι. Π. 639. δ. τὸν εὐπαιδα καὶ
 ἀναβόθσας. Ek. 403. ὁ δ' δ. καὶ περιβλέψας ἔφη
 ἀναβόθσων. N. 220. ἴθ' οὗτος, δ. αὐτὸν μοι μέγα
 ἀναβολάς. EI. 830. τί δ' ἔδραν; TP. ξυνελέγοιτ' δ. ποτάμους,

ἀναβολάς. Ο. 1385. ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἄ.

Ο. 1386. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἄ. λάβοι;
ἀνάβραστ'. Β. 553. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἄ. εἰκοσιν
ἀναβράττει. Α. 1005. ἄ. ἐξοπτᾷτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
ἀναβράττω. ΕΙ. 1197. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡ. ἄ. κίχλας.
ἀναγ'. Ο. 383. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴρασιν. ἄ. ἐπὶ σκέλος.

Ο. 400. ἄ. ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
ἀναγε. Ο. 1720. ἄ., διέχε, πάραγε, πάρεχε,
ἀνάγειν. Β. 77. μέλλεις ἄ., εἴπερ' γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἀγειν;
ἀνάγεσθαι. Α. 607. σὺ δὲ καλύεις ἄ.
ἀναγεύσ'. Ν. 523. πρῶτους ἤξιος' ἄ. ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
ἀναγίγνωσκε. Ι. 1065. προσέχω' σὺ δ' ἄ., τοῖς ναύταισι μοι
ἀναγινώσκοντί. Β. 52. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἄ. μοι
ἀναγκάζειν. Π. 799. προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἄ. γελᾶν.
ἀναγκάζω. Ι. 1147. κλέπτοντας' ἔπειτ' ἄ.
ἀναγκάζων. Ν. 379. ὁ δ' ἄ. ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε
φέρεισθαι;

ἀναγκάζωσι. Εκ. 467. ἔπειτ' ἄ. πρὸς βίαν ΧΡ. τί δρᾶν;
ἀναγκαῖος. Σ. 261. ὕδωρ ἄ. ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ΕΙ. 334. ἄλλα καὶ τᾶριστέρον τοί μοῦστ' ἄ. ἔχον.
ἀνάγκας. Ν. 1075. εἰεν, πάρεμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἄ.
ἀναγκάσαι. Π. 1028. ἄ. δίκαιόν ἐστι νῆ Δία
ἀναγκάσει. Εκ. 1012. ἄ. τουτί σε. ΝΕΑ. τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
ἀναγκάσειν. Α. 121. ἄ. τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἀγειν,
ἀναγκάσω. Ι. 1382. μὰ Δί', ἄλλ' ἄ. κυνηγετεῖν ἐγὼ
ἀνάγκη. Ν. 437. δρᾶσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας' ἢ γὰρ ἄ. με
πίττει

Σ. 1153. εἴπερ' γ' ἄ., κρίβανόν μ' ἀπίσχετε.
ΕΙ. 373. ἄπασ' ἄ. σ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. εὐ ἴσθ' ὅτι.
Α. 472. τὴν χεῖρ' ἔαν δὲ τοῦτο δρᾶς, κυλοιδιᾶν ἄ.
Θ. 167. ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἄ. τῇ φύσει.
171. ἄπασ' ἄ. ταῦτα γὰρ τοὶ γνοὺς ἐγὼ
Β. 596. αὐθις αἰρεσθῆναι σ' ἄ.
1058. ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἄλλ', ὦ κακὸν δαιμόν, ἄ.
Εκ. 714. ἐμὲ γὰρ ἄ. ταῦτα δρᾶν ἡρμήνῃ
1006. ἄλλ' οὐκ ἄ. μοῦστ' ἐν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
1029. καὶ ταῦτ' ἄ. μοῦστί; ΓΡ. Α. Διόμῃδεά γε.
Π. 5. μετέχειν ἄ. τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
ἀνάγκην. Ν. 377. κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἄ., εἴτα
βαρεῖαι

Ν. 969. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἄ.
Γρ. 512. 2. καὶ τῆν ἄ. ἐς κόρακας ἐντευθενί;
ἀνάγκης. Ι. 804. ἄλλ' ὑπ' ἄ. ἅμα καὶ χρεῖας καὶ μισθοῦ πρὸς σε
κεχῆρην

Ν. 405. ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κάπειθ' ὑπ' ἄ.
ἀναγνώ. Ι. 118. φέρ' αὐτὸν, ἴν' ἄ. σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
Ν. 19. κάκφερε τὸ γραμματεῖον, ἴν' ἄ. λαβὼν
ἀναγνώσσοθί. Ι. 1011. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἄ. μοι,
ἀναγρύψ'. Ν. 945. τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἄ.,
ἀναγρύψ. Α. 68. ὁ γοῦν ἄ. μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.
Ἄναγυροντῶθεν. Α. 67. πόθεν εἰσὶν; ΑΤ. Ἄ. ΚΑ. νῆ τὸν Δία
ἀναδείκνυται. Ν. 304. ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἄ.,
ἀναδέρσθον. Β. 1106. λέγετον, ἔπιτον, ἄ.,
ἀναδῆματα. Γρ. 309, 2. προκύμον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἄ.,
ἀναδῆσαι. Π. 764. νῆ τὴν Ἐκάτην, κῶγ' δ' ἄ. βούλομαι
ἀναδίδαξιν. Σ. 515. ἄ. οἶμαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.
ἀναδίδαξον. Ι. 153. τὸν χρησμὸν ἄ. αὐτόνως ἔχει
ἀναδίδασκέ. Ι. 202. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἄ. με.
ἀναδιδάσκει. Ι. 1045. ἐν οὐκ ἄ. σε τῶν λογίων ἐκὼν
ἀνάδος. Α. 245. ὦ μήτηρ, ἄ. δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἀναδύομαι. Β. 860. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἄ.,
ἀναδύσει. Β. 1460. εὕρισκε νῆ Δί', εἴπερ' ἄ. πάλιν.
ἀναδῶν. Π. 589. λήροις ἄ. τοὺς νικῶντας τὸν πλούτον ἐφ' παρ'
ἐαυτῷ.

ἀναζυγῶσαι. Γρ. 581. ἄ.
ἀναζυγῶσας. Γρ. 581. τὴν θύραν ἄ.
ἀναβαρρήσῃ. Ι. 806. καὶ χιῶρα φαγὼν ἄ. καὶ στεμφύλῳ ἐς
λόγον ἔλθῃ,

ἀναθεῖν. Ι. 1056. καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἄνθρωπος ἄ.
ἀναθεῖναι. Π. 1089. ἐλθὼν ἄ. τοὺς στεφάνους τούσδ' οὐδ' ἔχω.
ἀναθεῖς. Ν. 1453. ὑμῖν ἄ. ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.

Ο. 546. ἄ. γὰρ ἐγὼ σοι
Π. 69. ἄ. γὰρ ἐπὶ κρημὸν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
ἀναθήσων. Π. 844. καὶ τοῦτ' ἄ. ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν
Π. 848. καὶ ταῦτ' ἄ. ἔφερεσ οὖν; ΔΙ. νῆ τὸν Δία.
ἀναθίει. Γρ. 29. ὦ παρανοία καὶ ἄ.
ἀναθίει. Ι. 277. ἦν δ' ἄ. παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Ι. 409. οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἄ. μὰ τὸν Ποσειδῶν,
ἀναθίειαν. Ι. 322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἄπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἄ.
ἀναθίειας. Ν. 1236. ἀπόλοιο τοῖνυν ἔνεκ' ἄ. ἐτι.
ἀναθίδε. Α. 369. οὐδὲν γὰρ ὠδὶ θρέμμι' ἄ. ἐστὶν ὡς γυναῖκες.

ἀναιδέστεροι. Ι. 385. τῶν ἀναιδῶν ἄ. καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ
ἀναιδεῖται. Ι. 397. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἄ. κοῦ μεθί-
ἀναιδέως. ΕΙ. 48. ὡς κείνος ἄ. σπατίλῃν ἐσθίει.
ἀναιδῆ. Ι. 638. φωνὴν τ' ἄ. ταῦτα φροντίζοντι μοι
ἀναιδῆς. Α. 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἄ. οὐδεμία πόρβαλις.
ἀναιδῶν. Ι. 383. τῶν ἄ. ἀναιδέστεροι καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ
ἀναιδῶς. Θ. 525. κατὰ τὸ φανερόν ὧδ' ἄ.
ἀναισχυντεῖ. Θ. 708. τοιαῦτα ποιῶν ὧδ' ἄ.;
ἀναισχυντήσετε. Α. 460. οὐ λοιδορήσεται, οὐκ ἄ.;
ἀναισχυντός. Θ. 611. ἔασον οὐρήσαι μ'. ΚΑ. ἄ. τις εἴ.
ἀναισχυντος. Α. 287. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἄ. εἴ καὶ βδελυρῶς,
Α. 491. ἄ. ὃν σιδηροῦς τ' ἀνῆρ,
ἀναισχύντων. Θ. 531. ἄλλ' οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν ἄ. φύσει γυναικῶν
ἀνακαλεῖν. Γρ. 314, 1. μήτε Μούσας ἄ. ἑλικοβοστρύχους
ἀνακάψαι. Ο. 579. καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ'
αὐτῶν ἄ.

ἀνάκειται. Ο. 638. ὅσα δὲ γνώμη δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε
πάντ' ἄ.
ἀνακογχυλιάζων. Σ. 589. τῆς δ' ἐπικληρῶν τὴν διαθήκην ἀδι-
κεῖς ἄ.

ἀνακοινοῦσθαί. Ν. 470. βουλομένους ἄ. τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
ἀνακοινώσατε. Α. 1177. τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἄ.
ἀνακραγῶν. Σ. 1311. ὁ δ' ἄ. ἀντήκασ' αὐτὸν πάροπι
Ἄνακρέοντος. Γρ. 2. Ἄ.
ἀνακρουσθήσεται. Σ. 399. ἦν πως πρύμνην ἄ. πληγῆς ταῖς εἰρεσι-
ῶναις.

ἀνακτ'. Θ. 128. ὢν χάριν ἄ. ἀγαλλε Φοῖβον [τιμᾶ].
ἀνακτα. Β. 1259. τὸν βακχεῖον ἄ.,
ἀνακτας. Ο. 781. εἰλε δὲ θάμβος ἄ. Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χά-
ριτες Μοῦ-
ἀνακυκῶσι. Α. 671. οἱ δὲ θασίαν ἄ. λιπαράμπυκα,
ἀνακυκῶσαν. Π. 302. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἄ.,
Π. 309. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἄ.
ἀνακύπτων. Γρ. 554. ὥστ' ἄ. καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος
οὐνεκα τοῦδε

ἀνακύψεται. Ο. 146. ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἴν' ἄ.
ἀνακυδώνισον. Γρ. 288. ἴθι δὴ λαβὼν τὸν βύμβον ἄ.
ἀναλαβῶν. Ι. 682. ὕβολου κοράνους ἄ. ἐλήλυθα.
ἀναλαβεῖς. Σ. 1045. ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιή-
σατ' ἄ.

ἀναλέξει. Ο. 591. ἄλλ' ἄ. πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιχλῶν.

ἀναλίσκοις. Θ. 1131. μάτην ἄ. ἂν. ἄλλ' ἄλλην τινὰ
ἀναλίσκοντα. Ι. 913. βαρχεῖν, ἄ. τῶν
ἀναλῶν. Γρ. 15, 1. εἰς τὰς τριῆρεις δεῖ μ' ἄ. ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη.
ἀνάλουν. Γρ. 15, 2. εἰς οἶ' ἄ. οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα.
ἀναλῶσαι. ΕΙ. 1073. οὕτω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἄ.,
ἀναλῶν. Ι. 915. εἰς ἦν ἄ. οὐκ ἐφέ-

Π. 248. πάλιν τ' ἄ., ἡνίκ' ἂν τούτου δέη.
ἀναλώσαντες. Α. 654. εἴτ' ἄ. οὐκ ὠτεσφέρετε τὰς ἐσφορὰς,
ἀναλώσας. Α. 467. ὦ πολλ' ἄ. ἔπη, πρύβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
Π. 381. τρεῖς μῶας ἄ. λογίσασθαι δώδεκα.
ἀναμασώμενοι. Σ. 783. μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἄ.
ἀναμείναι. Α. 526. ταῖσι γυναιξὶν συλλαχεθείσας. ποῖ γὰρ καὶ
χρῆν ἄ.;

ἀναμείνῃ. Ι. 799. ἦν ἄ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω ἄ. γὰρ θερα-
πεύσω,
ἀνάμεινον. Ι. 1100. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἄλλ' ἄ., ὡς ἐγὼ
Β. 175. ἄ., ὦ δαιμόνι, ἔαν ξυμβῶ τί σοι.

Π. 1100. ὦ Καρίων. ἄ. ΚΑ. οὗτος, εἰπέ μοι,
ἀνάμενε. Θ. 613. ἄ. δῆτα, καὶ σκύπει γ' αὐτὴν σφόδρα
ἀνάμενέ. Σ. 798. ἄ. νυν' ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρον.
ἀναμενεῖς. Σ. 777. λέγῃ μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἄ.,
ἀναμένουσ'. ΕΙ. 728. ποθοῦντες ὑμᾶς ἄ. ἐστοκύτες.
ἀναμίνω. Θ. 612. σὺ δ' οὖν ποιεῖ τούτ'. ἄ. γὰρ ἐνθάδε
ἀναμίνω. Β. 194. ποῦ δῆτ' ἄ.; ΧΑ. παρὰ τὸν Αἰαῖνον λίθον,
ἀνάμεστα. Ν. 984. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἄ.
ἀναμετρεῖσθαι. Ν. 203. γῆν ἄ. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικὴν;
ἀναμετρήσασθαι. Γρ. 518. οὐκοῦν μ' ἐάσεις ἄ. τάδε;
ἀναμετρήσεις. Ο. 1020. οὐκ ἄ. σαυτ' ἄ. πῶν ἀλλαχῇ;
ἀναμνησκόμαι. Εκ. 552. φράσαντά σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἄ.
ἀναμνησθεῖς. Σ. 449. οὐδ' ἄ. 5θ' εὐρὼν τοὺς βύτρυς κλέπτοντά σε
ἀναμνησθέντες. ΕΙ. 571. ἄλλ' ἄ., ὦνδρες,
ἀνανεάζειν. Β. 592. ἄ. * *

(ἀνανεῖναι). Α. 114. (ἀ.
ἀναξ. Ι. 551. ἱππὶ ἄ. Πύσειδον, ᾧ
Ν. 264. ὦ δέσποτ' ἄ. ἀμέτρητ' Ἀθρ, δε ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
595. ἀμφὶ μοι αὐτε, Φοῖβ' ἄ.
Σ. 143. ἄ. Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἢ κάπνη φοφεῖ;
327. τόλμησον. ἄ. χαρίσασθαι μοι.
438. ὦ Κέκροψ ἦρος ἄ., τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,

ἄναξ. Σ. 575. ὦ δέσποτ' ἄ., γείτων ἀγίειν τοῦμοι προθύρου προκύλας.

Σ. 1531. καὶ τὺς γὰρ ὁ ποταμέδαν ἄ. πατήρ προσέρπει
ΕΙ. 90. ὦ δέσποτ' ἄ. ὡς παραταίεις.

442. μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Διόνισ' ἄ.,
Ο. 569. ὦ Σουνιέραι, χαίρ' ἄ. Πελαργικέ.

Π. 435. ἄ. Ἀπολλων καὶ θεοί. ποῖ τις φύγη;

ἄναξ. Σ. 520. πάρεστι τοῦτ', καὶ τὸς αὐτοσί.

ἀνέξας. Π. 723. ἐφ' αὐτῇ ἄ. ὁ δὲ θεὸς γέλασας ἔφη·

ἀναπαίστοις. Α. 627. περὶ τῶν σπονδῶν, ἄλλ' ἀποδύντες τοῖς
ἄ. ἐπίωμεν.

Ι. 504. τοῖς ἄ..

ΕΙ. 735. αὐτὸν ἐπὶ πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἄ.

ἀναπαίστων. Ο. 624. ἄρχον τῶν ἄ.

ἀναπαύλαις. Β. 195. ἐπὶ ταῖς ἄ. ΔΙ. μαυθάνεις; ΞΑ. πάνν
μαυθάνω.

ἀναπαύλας. Β. 113. πορνεῖ, ἄ. ἐκτροπᾶς, κρήνας, ὕδους,

Β. 155. τίς εἰς ἄ. ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;

ἀναπαύομαι. Π. 1123. νινὶ δὲ πεινῶν ἀναβᾶδην ἄ.

ἀναπειθοῦσιν. Ν. 98. λέγοντες ἄ. ὡς ἐστὶν πετιγείς

ἀναπειθώμεσθα. Σ. 565. κἂν μὴ τοῖς τοῖς ἄ., τὰ παιδάρι' εὐθὺς
ἀνέλκει,

ἀναπείρω. Α. 1007. φέρε τοὺς ἱβελίσκους, ἴν' ἄ. τὰς εἰχλάς.

ἀναπείσας. Ν. 565. ἄκοντ' ἄ. ΣΩ. νηπιῖος γὰρ ἐστ' ἐπὶ

Ο. 460. ἄλλ' ἐφ' ὅτα περ πράγματι τὴν σὴν ἦκει γνάμην ἄ.,
Εκ. 196. ὁ τοῦτ' ἄ. εὐθὺς ἀποδράς φέχτο.

ἀναπείσαι. Ν. 1020. καὶ σ' ἄ.

Ν. 1394. λαλῶν ἄ.

ἀναπείσειν. Ν. 1340. μέλλεις ἄ., ὡς δίκαιον καὶ καλὸν

Ν. 1342. ἄλλ' οἶομαι μέντοι σ' ἄ. ὥστε γε

Π. 573. ὅτι ζῆτε τοῦτ' ἄ. ἡμᾶς, ὡς ἐστὶν ἀμείνων

ἀναπείσεις. Ι. 473. διδοὺς ἄ. οὔτε προσέμπαρ φίλους,

ἀναπείσειτ'. Ι. 65. εἰ μὴ μ' ἄ., ἀποθανεῖσθε τήμερον.

ἀναπείση. Σ. 586. ἔδοκεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἄ.

ἀναπεισθῇ. Π. 507. ἄλλ' ὡς πάντων βῆσθ' ἀνθρώπων ἄ. οὐχ
ἰγαίνειν

ἀναπειστηρίαν. Ν. 875. ἡ κλῆσιν ἢ χαίνωσιν ἄ.;

ἀναπείσω. Ν. 77. ἦν ἦν ἄ. τουτονί, σαθήσομαι.

ἀναπέμψαι. Θ. 585. αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἄ. τήμερον.

ἀναπέπεικεν. Θ. 451. τοὺς ἄνδρας ἄ. οὐκ εἶναι θεοὺς·

ἀναπεπεισμένον. Σ. 101. ὅδ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἄ.,

ἀναπεπλάσμενος. Σ. 105. ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἄ.

ἀναπέφηνεν. Θ. 460. κομψότερον ἐτ' ἢ τὸ πρότερον ἄ.

ἀναπεφλασμένως. Α. 1099. αἶ κ' εἶδον ἀμὲ τάνδρες ἄ.

ἀναπηγνύσας. Εκ. 843. λαγῶ' ἄ., πόπανα πέττεται.

ἀναπηδᾶν. Σ. 1042. ὥστ' ἄ. δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέ-
μαρχον.

ἀναπήδησον. Α. 929. ἀνίστασ' ἄ. ΚΙ. ἦδη πάντ' ἔχω.

ἀναπηδῶσιν. Ο. 490. ἄ. πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς.
σκυλοδέξαι,

ἀναπισσόναι. Α. 100. ἱαρταμᾶν ἐξαρε' ἄ. σάτρα.

ἀναπηρίαν. Fr. 106. ἄ.

ἀναπλάττειν. Ν. 995. αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις
τάγαμ' ἄ.

ἀνάπλεως. Εκ. 1072. πρότερον πῆθος ἄ. ψιμθίου,

ἀναπλήσει. Α. 847. δικῶν ἄ.

Ν. 1023. καταπυγούσης ἄ.

Ἀναπνοήν. Ν. 627. μὰ τὴν Ἀ., μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,

ἀναπνέοντος. Ι. 357. καταβροχθίσας, κἄτ' ἐπιπᾶν τὸν ζῶμιν ἄ.

ἀναπράξομεν. Ο. 1621. ἄ. καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἴδω, τῷ τρώπῃ;

ἀναπτάμενος. Ο. 1206. ἄ. τρίςχρος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται;

Ο. 1384. ἄ. ἐκ τῶν κεφαλῶν καινὰς λαβεῖν

ἀναπετρούνται. Ο. 1439. ἄ. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀπήκοας,

ἀναπερώσας. Ο. 1449. ἄ. βούλομαι χρῆστοις λόγοις

ἀναπτύνται. Α. 774. ἦν δὲ ἡαστῶσιν καὶ ἄ. πτερυγέσιν

ἀναπυθίσθαι. ΕΙ. 693. οἶά μ' ἐκέλευσεν ἄ. σου. ΤΡ. τὰ τί;

ἀναρίθμητος. Σ. 1011. ἄ.

ἀναρίστητος. Fr. 391. τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἄ. ὦν.

ἀναρπάσαντα. Σ. 17. ἄ. τοῖς ὄνυξι ἀσπίδα

ἀναρπάσας. Ι. 52. βούλει παραθῶ σοι δῦρον; εἴτ' ἄ.

ἀναρρηγνύς. Ι. 626. ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασιβροντ' ἄ. ἐπὶ

ἀνάρρουσιν. ΕΙ. 890. ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἄ.

ἀνασειεῖν. Α. 347. ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἄ. βοήν,

ἀνασεράεις. Fr. 470. 2. φλύγ' ἄ. ἐπὶ τῷ

ἀνασηκῶσαι. Fr. 583. ἄ.;

ἀνάσιμον. Εκ. 940. ἄ. ἡ πρεσβυτέρα·

ἀνασκόπει. Θ. 666. καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῖρο πάντ' ἄ. καλῶς.

ἀνασκοπούμενος. Εκ. 827. ὅτε δὴ δ' ἄ. ἐφαίνετο

ἀνασπάσαι. Α. 1200. τοὺς ῥήνους ἄ.,

ἀνασπᾶντ'. Β. 902. τὸν δ' ἄ. αὐτοσπρέμους

ἀνασσα. Α. 706. ἄ. πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,

ἀνασσα. Β. 325. ἄ., συμπαραστάει,

ἀνασσαν. Θ. 123. σείβομαι λατῶ τ' ἄ.

Θ. 971. Ἀρτεμιν, ἄ. ἀγῆν.

ἀναστήλασθ'. Εκ. 265. ἀγε τιν' ἄ. ἀνω τὰ χιτῶνα·

ἀναστήσασά. Εκ. 740. πολλὰς ἄ. μ' εἰς ἐκκλησίαν

ἀναστήσει. Β. 480. ὦ καταγέλαστ', οὐκ οὐκ ἄ. ταχὺ

ἀνάστρεφ'. Θ. 955. ἄλλ' εἴ ἐπ' ἄλλ' ἄ. εὐρύθυμ' ποδῇ,

ἀναστρέφας. Π. 779. ἄλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἄ. ἐγὼ

ἀναστρέψω. Ο. 1240. Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἄ. Δίκη,

ἀνάσχεσθ'. Α. 296. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἄκουσῃ· ἄλλ' ἄ.,
ἀγαθαί.

Α. 765. ἀγοσεῖς νύκτας. ἄλλ' ἄ., ἀγαθαί,

ἀνασχετ'. Π. 895. ταῖτ' οὐκ ἄ. ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,

ἀνασχετά. Α. 618. ὦ δημοκρατία, ταῖτα δῆτ' ἄ.;

ΕΙ. 1179. ἥνικ' ἂν δ' οἶκοι γέωνται, δρῶσιν οὐκ ἄ.,

ἀνασχετόν. Ι. 1305. ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο ποῦς ἄ.,

Εκ. 941. οὐ γὰρ ἄ. τοῦτ' ἄ. ἐλευθέρω.

Π. 419. τύλημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἄ.,

ἀνάσχη. Σ. 514. ἄλλ' ἐὰν σιγῶν ἄ. καὶ μάθης ἀγῶ λέγει,

ἀνασχήσομαι. Α. 297. οὐκ ἄ.· μηδὲ λέγει μοι σὺ λόγον·

ἀνασσωαίμεσθ'. Α. 141. μὴ μετ' ἐμοῦ. τὸ πρᾶγμ' ἄ. ἐτ' ἂν,

ἀνατεθῆναι. Ι. 849. ταῖτας ἐὰν αἰτιάσι τοῖς πυρσῶν ἄ.

ἀνατεθῆσεται. Π. 938. ἐπειτα ποῦ καλλίον ἄ.

ἀνατείνας. Ο. 1254. πρῶτης ἄ. τῷ σκέλει διαμηρῶ

ἀνατείνοντες. Ο. 623. ἄ. τὰ χεῖρ' ἀγαθῶν

ἀνατέλλοι. Ν. 754. εἰ μηκέτ' ἄ. σελήνῃ μηδαμῶς,

ἀνατενῶ. } Α. 229. } οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἄ. τὰ Περσικά.

230. }

ἀνατετραμμένα. ΕΙ. 901. ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄ.

ἀνατετραμμένον. Β. 543. ἄ. κυνῶν ὄρ-

ἀνατετραμμένον. ΕΙ. 537. δοῦλης μεθυούσης, ἄ. χοῦς,

ἀνατετρυβακῶς. Ι. 310. τὴν πύλιν ἀπασαν ἡμῶν ἄ.,

ἀνατί. Εκ. 1020. ἔλκειν ἄ. λαβομένης τοῦ παττᾶλον.

ἀνατλάς. ΕΙ. 1035. τίς πύλλ' ἄ. ἐξα-

ἀνατρέψει. Ν. 854. ὅς τιδικα λέγων ἄ. τὸν κρείττονα·

ἀνατρέψω. Ν. 901. ἄλλ' ἄ. γαυτ' ἀντιλέγων·

Σ. 671. δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πύλιν ἡμῶν ἄ.

ἀνατρυβόμεν. Α. 1149. ἄ. τε τὸ δαίνα,

ἀναφαίνω. Ο. 745. Παῖν νόμους ἱεροῦς ἄ.

ἀναφανήσεται. Ι. 950. ἐμοῦ πανουργιτέρως τις ἄ.

ἀναφλάν. Fr. 99. ἄ.

Ἀναφλύστιον. Εκ. 979. Ἀ. ζῆτων τιν' ἀνθρώπων. ΓΡ. Α. τίνα;

ἀναφλύστιος. Β. 427. Σεβίνον, ὅστις ἐστίν ἄ.

ἀνάφορον. Fr. 472. ἄ.

ἀναχάσκων. Ο. 502. ἐκλυιδούμην ἱκτίνον ἰδῶν· καθ' ὕπτιος

ἄν ἄ.

ἀναχορεύων. Θ. 994. * * ἄ.

ἀναχωρῶντον. Fr. 152. ἄ.

ἀναχωρεῖν. Π. 1208. οὐκ ἐτι τοῦτον εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς.
ἄλλ' ἄ.

ἀναχωρήσει. Θ. 798. κἂν αἰσχυνθεῖς ἄ., πολὺ μᾶλλον πᾶς
ἐπιθυμεί

ἀναχωροῦσιν. ΕΙ. 984. ἄ.

ἀναχωρῶ. Ο. 1428. μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἄ. πάλιν,

ἀνδάνει. Ι. 553. καὶ χρεμετισμὸς ἄ.,

ἄνδρ'. Α. 57. τὸν ἄ. ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἠθέλει

Α. 697. ἄ. ἀγαθὸν ἔντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πύλιν;

Ι. 278. τουτονί τὸν ἄ. ἐγὼ νδεικνυμι, καὶ φῆμ' ἐξάγειν

841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄ., ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκεν

873. κρίνω σ' ὥσων ἐγὼ περὶ τὸν δῆμον ἄ. ἀριστον

Ν. 628. οὐκ εἶδον οὕτως ἄ. ἀγροικον οὐδένα

1034. εἰπερ τὸν ἄ. ἱπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

1048. καὶ μοι φρίσσον. τῶν τοῦ Διὸς παιδῶν τιν' ἄ. ἀριστον

1457. ἄλλ' ἄ. ἀγροικον καὶ γέροντ' ἐπῆρετε;

Σ. 428. ἄλλ' ἀφίει τὸν ἄ.· εἰ δὲ μὴ, φῆμ' ἐγὼ

1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἄ., ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἰσθίαν

ΕΙ. 649. ἄλλ' ἐὰ τὸν ἄ. ἐκείνον οὐπερ ἐστ' εἶναι κάτω

Ο. 324. ἄ. ἐδεξάμην ἐράστα τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

1334. πρὸς ἄ. ὄρων πτερώσεις.

1728. διὰ τὸνδε τὸν ἄ. ἄλλ' ἱμεναῖος

Α. 17. ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄ. ἐκύπτασεν.

281. οὕτως ἐπαλόμην· ἐγὼ τὸν ἄ. ἐκείνον ὡμῶς

831. ἄ. ἄ., ὄρω προσιόντα παραπεπληγμένον,

Θ. 98. ἄ. οὐδέν· ἐνθάδ' ὄντα. Κυρηνῇ δ' ὄρω.

470. μῶν τὸν ἄ. ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι.

561. οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκος ἐτέρα τὸν ἄ. ἐμηνεν,

Εκ. 35. δεῖ γὰρ τὸν ἄ. αὐτῆς λαβεῖν.

270. ὥσπερ τὸν ἄ. ἰθεῖασθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν

837. φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄ. ὅποι δεκτῆσεται·

1126. τὸν ἄ., ὅπου ὅστι, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Fr. 362, 1. ἦν γὰρ ἐν' ἄ. ἄδικον σὺ δίκως,

ἄνδρα. Α. 204. τῆδε πᾶς ἔπον δίκαιε, καὶ τὸν δ. πυρθάνου
Α. 206. ξυλλαβεῖν τὸν δ. τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύετε,
233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν δ. καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
320. μὴ οὐ καταφαίνειν τὸν δ. τοῦτον ἐς φοινικίδα;
430. οἷδ' ἄ., Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. ναλ, Τήλεφον
565. τὸν δ. τοῦτον, αὐτὸς ἀρῆσει τάχα.
688. δ. Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκῶν.
696. δ. ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
702. τῷ γὰρ εἰκὸς δ. κυθὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
707. δ. πρεσβύτερον ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκόμενον,
971. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον δ., τὸν ὑπερ-
σόφον,
Ι. 145. φέρε ποῦ τὸν δ. τοῦτον ἐξευρήσομεν;
222. χῶπαις ἀμυνεῖ τὸν δ. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος
456. χῶπαις κολᾷ τὸν δ.
459. ὡς εὐ τὸν δ. ποικίλως τ' ἐπῆλθε ἐν λόγουςιν
760. πρὸς ταῖθ' ὅπως ἔξει πολλὸς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν δ.
851. τὸν δ. κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ κγένηται.
1114. περ δ. τύραννον.
1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον δ. μὴ σφόδρα βδελύσσεται,
1304. δ. μοχθηρὸν πολίτην, ὀξύνην Γερόβολον
Ν. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν δ.
1046. ὅτι κακιστὸν ἐστὶ καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν δ.
1050. ἔγω μὲν οὐδὲν Ἡρακλέους βελτίον δ. κρίνω.
1214. εἴτ' ἄ. τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐεναι;
1346. τὸν δ. κρατήσεις,
Σ. 63. αὐθις τὸν αὐτὸν δ. μυττωτεύσομεν.
411. ὡς ἐπ' ἄ. μισόπολιν
923. κυνὸν ἀπάνταν δ. μονοφαγίστατον,
1000. φεύγοντ' ἀπολύσας δ.; τί ποτε πείσομαι;
1113. πάντα γὰρ κεντούμεν δ. ἀκαπορίζομεν βίον.
1277. πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον δ. τε σοφώτατον,
ΕΙ. 438. τοῦτον τὸν δ. μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
687. τοῦτον τέως τὸν δ. περιεζώσατο.
827. ἄλλον τιν' εἶδες δ. κατὰ τὸν ἀέρα
1028. ὅσα χρὴ σοφὸν δ.; τί δ' οὐ
1034. ἐν δ. τοιοῦτον, ὅσ-
Ο. 794. κῆθ' ὁρᾷ τὸν δ. τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
1434. ἀφ' ὧν διαζῆν δ. χρῆν τοσοῦτον
1438. δ. πτερώσεας σύ; ΠΕ. πάντες τοῖς λόγοις
1581. τὸν δ. χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
Α. 561. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν δ. κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ'
ἵππου
662. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδύμεθ', ὡς τὸν δ. δεῖ
1276. στήτω παρ' ἄ., κῆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
Θ. 149. χρὴ γὰρ ποιητὴν δ. πρὸς τὰ δράματα
454. τοῦτον κολάσαι τὸν δ. πολλῶν οὐνεκα
465. τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν δ. περιφανῶς δοῦναι δίκην,
513. θεῖ μεδιῶσα πρὸς τὸν δ. καὶ λέγει,
560. οὐδ' ὡς τὸν δ. τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπύθησεν,
584. Εὐμπίδην φάσ' ἄ. κηδεστήν τινα
599. ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν δ. καὶ ζητεῖν ὅπου
619. τίς ἐστ' ἀνὴρ σοὶ; ΜΝ. τὸν ἐμὸν δ. πυρθάνει;
832. χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις δ. χρηστὸν τῇ πόλει,
836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν δ. τις τέκοι γυνή,
911. ἔγνωις ἄρ' ὁρθῶς δ. δυστυχέστατον.
Β. 1008. ἀπόκριναί μοι, τίνας οὐνεκα χρὴ θανμάζειν δ. ποιητὴν;
1041. Πατρόκληον, Τεύκραν θυμολέονταν, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄ.
πολίτην
Εκ. 472. τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄ. δρᾶν.
511. εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν δ. με
Π. 63. δέχου τὸν δ. καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
105. ζητῶν ἔτ' ἄ. τοὺς τρύπους βελτίονα
654. ἀγοντες δ. τότε μὲν ἀθλιώτατον,
939. ἢ περὶ πονηρὸν δ. καὶ τοιχαυρύχον;
Fr. 418, 1. τὸν δ. τύνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν,
461. κούδεν δ. εἰς ἀποπὸν οὐδ' ἀνεπιήλαι μὲν.
504. ὡς οὐκ ἔτερον δ. σάρκινον
ἀνδραγαθίας. Π. 191. τιμῆς. ΚΑ. πλακούντων. ΧΡ. ἄ. ΚΑ.
Ἰσχυάδων
ἀνδράποδ' Ο. 523. νῦν δ' ἄ., ἡλιθίους, Μανᾶς.
ἀνδραποδιστήν. Ι. 1030. φράζου, Ἐρεχθεῖδην, κύνα Κέρβερον ἄ.,
ἀνδραποδιστῶν. Π. 521. ἔμπορος ἦσαν ἐκ Θετταλίας παρὰ πλεί-
στων ἄ.
ἀνδράποδοις. Εκ. 593. μὴδ' ἄ. τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ'
οὐδ' ἀκολούθῳ
ἀνδραποδῶν. Fr. 295. ἄ.
ἀνδράρια. Α. 517. ἄλλ' ἄ. μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
ἀνδρας. Α. 77. οἱ Βάρβαροι γὰρ ἄ. ἡγούνται μόνους
Α. 600. ὄρνι πολιοὺς μὲν ἄ. ἐν ταῖς τάξεσιν,
679. οἵτινες γέροντας ἄ. ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς

ἀνδρας. Ν. 833. κυκλίαν τε χορῶν ὁσματοκάμπτας, δ. μετεωρο-
φένakas,
Ν. 834. καὶ μὴδὲν εἶπες φλαῦρον δ. δεξιὸς
986. ἐξ ὧν δ. Μαραθωνομάχας ἡμῇ παιδευσίς ἐθρεψεν.
Σ. 708. τούτων εἰκοσὶν δ. βόσκειν εἰ τις προσέταξεν ἐκάστη
ΕΙ. 766. καὶ τοὺς δ. καὶ τοὺς παῖδας
Α. 121. ἀναγκάσειν τοὺς δ. εἰρήνην ἀγειν,
168. καὶ τῶς μὲν ἀμῶν δ. ἀμὲς πείσομεν
248. τοὺς δ. εὐθύς; ΑΤ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
336. τας δ. ἔρρειν, στελέχη
651. τούρανου γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ δ. ἐσφέρει,
763. ποθεῖτ' ἴσως τοὺς δ. ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
819. τοὺς πονηροὺς δ. αἶε,
1001. ἀπῆλαν τῶς δ. ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
1059. νους τινὰς Καρυστίους, ἄ.
1083. ὥσπερ παλαιστὰς δ. ἀπὸ τῶν γαστέρων
1134. Ἑλλήνας δ. καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
1152. πολλοὺς μὲν δ. Θετταλῶν ἀπάλεσαν
Θ. 400. τοὺς δ. ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις πλέκη
451. τοὺς δ. ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς
964. ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὔσαν δ., οὐκ ὁρθῶς φρονεῖ.
1178. ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄ. τινὰς.
Β. 728. δ. ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
858. δ. ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
1030. ταῦτα γὰρ δ. χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν, σκέψαι γὰρ ἐπ'
ἀρχῆς,
Εκ. 101. τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς δ. ἡγήσασθ' ὄρων;
166. γυναικας αὖ, δύστηνε, τοὺς δ. λέγεις;
180. χαλεπὸν μὲν οὖν δ. δυσαρέστους νοουθετεῖν,
224. τοὺς δ. ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
Π. 258. ὡς εἰκὸς ἐστὶν ἀσθενεῖς γέροντας δ. ἦδη;
558. οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄ.
Fr. 1. τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς δ. λέγεις
328. τοὺς δ. ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.
500, 2. πρὸς δ. εἰσὶν ἐκτετήσιμοι σχεδόν.
ἀνδράσι. Ι. 592. γὰρ τοῖς δ. τοῖσδε πά-
Σ. 1197. ἀλλ' ἔτερον εἶπέ μοι· παρ' ἄ. ξένοις
1256. οὐκ, ἦν ξυνηγ' ἄ. καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ΕΙ. 51. καὶ τοῖσιν ἀνδράσι καὶ τοῖς δ.
Α. 553. κῆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς δ. καὶ βοπαισμοῖς,
815. πολλὰ καταρασάμενος ἄ. πονηροῖς.
Θ. 824. τσίς δ' ἡμετέροις ἄ. τοῦτοισ
Εκ. 614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς δ. συγκατακεῖσθαι
ἀνδράσιν. Ν. 316. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ
ἄ. ἀργαῖαι
Ν. 833. ὥστ' ἄ. πείθει χολῶσιν; ΣΤ. εὐστόμει,
Σ. 1185. μῦς καὶ γαλαῖς μέλλεις λέγειν ἐν δ.;
ΕΙ. 52. καὶ τοῖς ὑπερτάτοις δ. φράσω
Α. 10. ὅτι παρὰ μὲν τοῖς δ. νενομίμεθα
628. καὶ διαλάττειν πρὸς ἡμᾶς δ. Λακωνικοῖς,
679. ἄς Μίκων ἐγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς δ.
Θ. 394. τὰς οὐδὲν ἰγίεις, τὰς μέγ' ἄ. κακόν
457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἀπειμ'· δεῖ γὰρ δ.
831. τοῖσιν ἄ. δικαίω· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.
1150. οὐ δὴ δ. οὐ θεμτὸν εἰσορᾶν
1168. ἄ νῦν ὑποκουρεῖτε, τοῖσιν ἄ.
Εκ. 485. πάσαισι παρὰ τοῖς δ. τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
Π. 1061. πλυνὸν με ποῖων ἐν τοσοῦτοις δ.
ἀνδρε. Ο. 318. ἄ. γὰρ λεπτὰ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.
Ο. 367. ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄ. καὶ διασπάσαι
Π. 441. ἀλλ' ἄ. δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
ἀνδρεία. Θ. 154. δ. δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἀνδρεῖά. Β. 491. ἄ. γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙ. οἶμαι νῆ Δία.
ἀνδρείας. Ι. 268. ἐστάναι μνημεῖον ὧν ἐστὶν ἄ. χάραν.
Ν. 510. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς δ.
ἀνδρεῖον. Ο. 1349. καὶ νῆ Δί' ἄ. γε πάνυ νομίζομεν,
ἀνδρείος. Ο. 91. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας· ἀγάθ', ὡς ἄ. εἴ.
ἀνδρειόταται. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς δ. γεγέ-
νησθε.
ἀνδρειοτάτη. Α. 549. ἀλλ', ὦ τηθῶν ἄ. καὶ μητριδίαν ἀκαληφῶν,
Α. 1108. χαῖρ', ὦ πασῶν ἄ.· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
ἀνδρειοτάτον. Σ. 1200. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἄ. γε τῶν ἡμῶν,
ἀνδρειότερος. Ν. 1052. καίτοι τίς δ. ἦν; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ'
ἐκεῖνα,
ἀνδρειότερους. Β. 1024. ἄ. ἐς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ'
οὐνεκα τύπτου.
ἀνδρείους. Α. 559. νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς δ. ΑΤ. καὶ μὴν τό
γε πρᾶγμα γέλοιον,
Εκ. 679. τοὺς δ. ἐν τῷ πολέμῳ, κεῖ τις δειλὸς γεγέννηται,
ἀνδρείως. ΕΙ. 498. τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἄ.
ΕΙ. 732. ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἄ.· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
D

ἀνδρείως. B. 372. χώρει νυν πᾶς ἄ.
 ἀνδρεαστρίας. Θ. 392. τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἄ. καλῶν,
 ἀνδρες. A. 238. σίγα πᾶς. ἡκούσας, ἄ., ἀρα τῆς εὐφημίας;
 A. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦτος, ἄ. δημόται,
 497. μή μοι φθονήσῃτ', ἄ. οἱ θεώμενοι,
 515. ἡμῶν γὰρ ἄ., οὐχὶ τὴν πύλιν λέγει,
 755. ἄ. πρόβουλοι τοῦτ' ἐπαττον τῇ πόλει,
 I. 225. ἄλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄ. ἀγαθοὶ χίλιοι
 242. ἄ. ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
 333. ἄλλ' ὦ τραφεῖς ὅθεν ἐπὶ εἰσὶν ἄ. οἵ περ εἰσὶ
 471. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄ. αὐτ' ἐκείθεν αὖ,
 566. ἄ. ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 654. γνῶμην ἔλεξεν' ἄ., ἥδη μοι δοκεῖ
 N. 95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄ. οἱ τὸν οὐρανὸν
 Σ. 360. ἄ. ὑπλῖται διαταζόμενοι
 553. ἄ. μεγάλοι καὶ τετραπῆχεις· κᾶπειτ' εὐθὺς προσιόντι
 908. ἄ. δικασταί, τουτονί. δεινότερα γὰρ
 1062. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄ. ἀνδρικότατοι,
 EI. 9. ἄ. κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
 244. τουτί μὲν. ἄ. οὐδὲν ἡμῶν πρᾶγμα παρ
 500. ἄ. Μεγαρή, οὐκ ἐς κόμας ἐρρήσετε;
 1065. συνθήκας πεποιθὸς' ἄ. χαροποῖσι πηθήκοις,
 1355. ὦ χαίρετε χαίρετ', ἄ.
 O. 685. ἄγε δὴ φύσιν ἄ. ἀμεινρόβιοι, φύλλων γενεὰ προσόμοιοι,
 706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄ. ἐρασταί,
 A. 351. οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδραν, οὐδ' εὐσεβεῖς
 τὰδ' ἄ.
 615. ἄλλ' ἐπαποδύμεθ', ἄ., τουτῶι τῷ πράγματι.
 621. δεῦρο συνεληλυθότες ἄ. ἐς Κλεισθέωνος
 630. ἄλλὰ ταῦθ' ὕψην ἡμῖν, ἄ., ἐπὶ τυραννίδι.
 1074. ἄ. Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
 1087. ὡς ἄ. ἡμεῖς οὐτοὶ τοιούτοι.
 1122. ἄ. Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πησίον,
 Θ. 421. ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄ. ἥδη κλειδίᾳ
 II. 254. ἄ. φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 628. γέροντες ἄ. ἐπ' ὑλγίστοις ἀλφίτοις,
 Fr. 196. 6. ἄ. παρ' ὑμῖν ἄδοφοῦται; β. νῆ Δία
 ἀνδρες. A. 115. Ἑλληνικὸν γ' ἐπένευσαν ἄ. οὐτοί,
 I. 244. ἄ. ἐγγύς· ἄλλ' ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν.
 EI. 464. ἄλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄ. ὁμοίως.
 967. δώσουσιν αὐτοῖς ἄ. TP. ἄλλ' εὐχόμεθα.
 A. 152. στύοντ' ἂν ἄ. κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
 157. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄ. ἡμᾶς, ὦ μέλε;
 1117. μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄ. ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδραν,
 Θ. 409. ἄ. γὰρ ἥδη παρακᾶθηται πησίον·
 B. 1411. ἄ. σοφοί. κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
 Εκ. 877. τί ποθ' ἄ. οὐχ ἡκούσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
 II. 767. ὡς ἄ. ἐγγύς εἰσιν ἥδη τῶν θυρῶν.
 ἀνδρεςσι. A. 520. ὁτοτύξασθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ'
 ἄ. μελήσει.
 ἀνδρῖ. N. 1219. ἐχθρὸς ἐτι πρὸς τοῦτοισιν ἄ. δημότῃ.
 O. 1319. καλὸν ἄ. μετοικεῖν;
 B. 1254. ἄ. τῷ πολλῷ πλείστα δὴ
 ἀνδριάντα. EI. 1183. εἴτα προστάς πρὸς τὸν ἄ. τὸν Πανδίωνος,
 ἀνδριάντες. O. 1115. ὥσπερ ἄ. ὡς ἡμῶν δε ἂν μὴ μὴν' ἔχρ,
 ἀνδριξέσθαι. Fr. 653. ἄ.
 ἀνδρικόν. A. 697. πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξ-
 ἄμενον ἄ. ἰδῶτα δὴ καὶ πολλὸν,
 ἀνδρικόως. I. 451. παῖ' ἄ. ΚΑ. τοῦ τοῦ,
 I. 599. ὡς δ' ἔς τὰς ἱππαγωγὰς εἰσεπήδαν ἄ.,
 EI. 478. ἄλλ' οἱ Λάκωνες, ὡγαθ', ἔλκουσ' ἄ.
 1307. ἄλλ' ἄ. ἐμβάλλετον,
 Θ. 1204. ἐγὼ δὲ λύσω τίνδε. σὺ δ' ὅπως ἄ.,
 ἀνδρικότατα. I. 81. ὅπως ἂν ἀποθάνομεν ἄ.
 I. 82. πῶς δὴτα πῶς γένοιτ' ἂν ἄ.;
 453. παῖ' αὐτῶν ἄ.,
 ἀνδρικότατοι. Σ. 1062. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἄ.,
 ἀνδρικότατον. Σ. 1077. ἄ. γένος καὶ πλείστα τήνδε τὴν πόλιν
 EI. 515. τείνομεν ἄ.
 ἀνδρίοισι. EI. 51. καὶ τοῖσιν ἄ. καὶ τοῖς ἀνδράσι
 ἀνδριστῖ. Εκ. 149. ἄγε νυν ὅπως ἄ. καὶ καλῶς ἐρεῖς,
 ἀνδροδάκτον. B. 1264. Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἄ. ἀκούων,
 ἀνδροῖν. B. 896. παρὰ σοφοῖν ἄ. ἀκούσαι τίνα λόγον
 Ἀνδροκλεῖ. Σ. 1187. ὡς ξυνεθέρεις Ἀ. καὶ Κλεισθέει.
 Ἀνδρομέδα. Θ. 1070. τί ποτ' Ἀ. περιάλλα κακῶν
 Θ. 1113. αὐτῇ γὰρ ἐστὶν Ἀ. παῖς Κηφέας.
 Ἀνδρομέδαν. Θ. 1012. ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀ. πάντως δέ μοι
 B. 53. τὴν Ἀ. πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαιφνης πόθος
 ἀνδρός. A. 707. ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἄ. τοξότου κυκώμενον,
 I. 192. ἐγ' ἐστὶν ἄ. οὐδὲ χρηστοῦ τοῦς τρόπους,
 1277. αὐτὸς ἦν ἐνθλος, οὐκ ἂν ἄ. ἐμνήσθην φίλου.

ἀνδρός. N. 810. σὺ δ' ἄ. ἐκπεπληγμένον καὶ φανερώς ἐπληγμένον
 Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἄ. ἐστ' ἀνόντος ἐς σωτηρίαν,
 EI. 774. ἄ. τὸ μέταπον ἐχόντος.
 1293. ἄ. βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
 A. 663. ἄ. ὅζειν εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθρίωσθαι πρέπει.
 O. 718. πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτήσιν καὶ πρὸς
 γάμον ἄ.
 Θ. 177. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἄ., ὅστις ἐν βραχεῖ
 289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἄ. μοι τυχεῖν
 545. ὑπὲρ ἄ. ἀντειπεῖν. ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
 B. 57. ἄλλ' ἄ.; ΔΙ. ἀτταταί. HP. ξυνεγέρον Κλεισθέει;
 534. ταῦτα μὲν πρὸς ἄ. ἐστὶ
 540. δεξιῷ πρὸς ἄ. ἐστὶ
 820. φατὸς ἀμνομένου φρενοτέκτονος ἄ.
 1499. παραφρονούντος ἄ.
 II. 61. ἄλλ' εἴ τι χαίρεις ἄ. εὐόρκου τρόποις,
 245. μετρίου γὰρ ἄ. οὐκ ἐπέτυχες πόποτε.
 355. πρὸς ἄ. οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου
 Fr. 94. 2. ἄ. πρεσβύτου. τελείει δ' ἀγαθὴν ἐπακίδην.
 510. 2. βασκανίον ἐπὶ κάμνον ἄ. χαλκίως.
 ἀνδρῶν. A. 168. ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἄ. βαρβάρων;
 A. 353. τὸν θυμὸν ἄ. ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
 482. μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄ. λέγειν;
 700. νῦν δ' ὑπ' ἄ. πονηρῶν σφόδρα διακόμεθα, κἄτα πρὸς
 ἀλίσκομεθα.
 I. 257. παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἄ. τύπτομαι ξυνομοτῶν
 611. ὦ φίλτατ' ἄ. καὶ νεανικώτατε,
 753. οἴκοι μὲν ἄ. ἐστὶ δεξιώτατος,
 1306. καὶ τιν' εἰπεῖν, ἦτις ἄ. ἄσπον οὐκ ἐληλύθει·
 1335. ὦ φίλτατ' ἄ., ἐλθὲ δεῦρ, Ἀγοράκριτε.
 N. 524. ἔργον πλείστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἄ. φορτικῶν
 525. ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἄ., οἱς ἥδ' καὶ λέγειν,
 Σ. 80. αὐτῇ γε χρηστῶν ἐστὶν ἄ. ἡ νύσος.
 439. περιόρας οὕτω μ' ὑπ' ἄ. βαρβάρων χειρούμενον.
 454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἴν' εἰδῇθ' οἷόν ἐστ' ἄ. τρόπος
 517. οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἄ., οὐς σὺ μόνον οὐ προσκυνοῖς
 1160. ἐχθρῶν παρ' ἄ. δυσμενῇ καττύματα;
 1175. ἄ. παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
 EI. 627. οὐδὲν αἰτίαν ἂν ἄ. τὰς κράδας κατήσθιον.
 779. κλειούσα θεῶν τε γάμους ἄ. τε δαΐτας
 1132. κων μετ' ἄ. ἐταί-
 1270. νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἄ. ἀρχώμεθα. TP. παῦσαι
 1276. ἐνθα δ' ἄμ' οἰμαγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἄ.
 1277. ἄ. οἰμαγῇ; κλαύσει νῆ τὸν Διόνυσον
 O. 378. αὐτίχ' αἱ πύλεις παρ' ἄ. γ' ἐμαθὼν ἐχθρῶν κοῦ φίλων
 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἄ. γενεὰς ζῶει λακέρυζα κορώνη;
 997. σὺ δ' εἴ τίς ἄ.; ME. ὅστις εἰμ' ἐγὼ; Μέτων.
 A. 50. ἄ. ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαι δόρυ,
 508. ὑπὸ σαφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἄ., αὐτ' ἐποικεῖτε
 719. οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἄ. ἀποδιδράσκουσι γάρ.
 858. νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἀν περὶ ἄ. γ' ἐμπίση
 Θ. 810. οὕτως ἡμεῖς πολλὸν βελτίους τῶν ἄ. εἰχόμεθ' εἶναι.
 B. 157. ἄ. γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολλῶν.
 806. σοφῶν γὰρ ἄ. ἀπορίαν εὐρισκέτην.
 835. ὦ δαιμόνι' ἄ., μὴ μεγάλη λῖαν λέγε.
 877. ἄ. γναιμοτύπων, ὅταν εἰς ἐριν ὀδυμερίμους
 1036. τάξεις, ἀρετὰς, ὑπλίσσεις ἄ.; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντα-
 κλέα γε
 1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχετλί' ἄ., τὴν πόλιν ἄμα
 Σθενέβοιαι;
 1050. ὅτι γενναίαις καὶ γενναίαν ἄ. ἀλόχους ἀνέπεισας
 1227. ὦ δαιμόνι' ἄ., ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
 1276. κύριός εἰμι θροεῖν ὕδιον κράτος αἰσίον ἄ.
 1369. ἄ. ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.
 Εκ. 479. ἀρ' ἐστὶ τῶν ἄ. τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 564. ὦ δαιμόνι' ἄ., τὴν γυναῖκα' ἔα λέγειν.
 624. μηδεμᾶς ἢ τρύπημα κενὺν· τὸ δὲ τῶν ἄ. τί ποιήσει;
 784. ὦ δαιμόνι' ἄ., ἔα με τῶν προύργου τι δρᾶν.
 II. 79. ἄ. ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Πλούτος ὦν;
 684. ταλάντατ' ἄ., οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
 788. ὦ φίλτατ' ἄ. καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
 1060. ταλάντατ' ἄ., οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
 Fr. 203. 1. ἀρ' ἐνδον ἄ. κεστρίαν ἀποικία;
 327. ἄ. ἐπακτῶν πᾶς' ἐγάργαιρ' ἐστία.
 ἀνδρῶν. Fr. 54. πύσους ἔχει στρατηγὰς ἄ. οἰτοσί
 ἀνδρῶνας. Εκ. 676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοὰς ἄ. πάντα
 ποιήσω.
 ἀνεβόα. B. 779. μὰ Δι', ἄλλ' ὁ δήμος ἄ. κρίσιν ποιεῖν
 ἀνεβορβόρυξαν Εκ. 433. ἄ. ΒΑ. νῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.
 ἀνέβραττεν. B. 510. ἄ. ὀρνίθεια, καὶ τραγῆματα
 ἀνεβρύαξαν. I. 602. ἐμβαλόντες ἄ., ἱππαταί· τίς ἐμβαλεῖ;

ἀνῆλθεν. Θ. 893. οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἄ, ὦ ξένη,
ἀνῆλθες. ΕΙ. 154. πῶς δεῦρ' ἄ, ὦ μαρῶν μαρῶτατε,
ἀνῆρ. Α. 42. ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἄ. ὠσιζέται.

Α. 367. ὁ δ' ἄ. ὁ λίσαν οἰτοσί τιννοτοσί.

373. ἄ. ἀλαζὺν καὶ δίκαια κῆδικα.
491. ἀναίσχυντος ἄν σιδηροῦς τ' ἄ.,
570. τειχομάχας ἄ., βοηθησάτω
726. μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἄ.
750. τί; ἄ. Μεγαρκίς; ΜΕ. ἀγοράσωτες ἴκομες.
920. ἐνθεῖς ἄν ἐς τίφην ἄ. Βοιώτιος
951. ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἄ. ἔφυ,

1019. } ἄ. κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτὺν νυν τρέπον.
Ν. 1263. }

Ι. 85. πῶς δ' ἄν μεθύων χρηστὸν τι βουλευσάτω; ἄ.

134. κρατεῖν, ὥς ἕτερος ἄ. βδελυράτερος
176. ἄ. μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
179. ἀλλαντοπώλης ἄν ἄ. γενησομαι;
328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἄ. ἕτερος πολὺ
392. κῆτ' ἄ. ἐδοξεν εἶναι, τῶν ῥητόρων ἄμων θέρος.
425. ὥστ' εἰπ' ἄ. τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα
507. εἰ μὲν τις ἄ. τῶν ἀρχαίων κομωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
639. ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἄ.
765. βέλτιστος ἄ. μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλα-

βακχῶν,
790. καὶ μὴν εἰ ποῦ τις ἄ. ἐφάνη τῷ δῆμῳ μᾶλλον ἀμύων
888. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἄ. πέπονθ', ὅταν χεσεῖρ,
899. νῆ τὸν Ποσειδῶν καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἰπ' ἄ. κύπρεις.
937. τα πρὶν φαγεῖν, ἄ. μεθῆ-
945. ἄ. γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦβολοῦ.
1056. καί κε γυνὴ φέροι δῆχθος, ἐπεὶ κεν ἄ. ἀναβείη
1208. ἄ. ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
1255. ἄ. γεγένησαι δι' ἐμέ; καὶ σ' αἰτῶ βραχὺ.

Ν. 218. φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἄ.

545. κάγω μὲν τοιοῦτος ἄ. ἄν ποιητὴς οὐ κομῶ,

823. καὶ σοι φράσω πράγμ' ὁ σὺ μάθων ἄ. ἔσει.

1167. δδ' ἐκείνος ἄ.

1421. οὐκ οὐκ ἄ. ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,

Σ. 88. φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἄ.,

150. ἀτὰρ ἀθλίως γ' εἰμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἄ.,

287. καὶ γὰρ ἄ. παχὺς ἦκει

599. ἀλλὰ θέωρος, καί τοῦστιν ἄ. Εὐφρήμου οὐδὲν ἐλάττω,

730. μὴδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἄ.

802. κἄν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἄ.

889. φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἄ.

1083. στὰς ἄ. παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίαν

1226. οὐδεὶς πάποτ' ἄ. ἐγένετ' Ἀθηναῖος

1244. ἄ. σοφὸς καὶ μουσικός; κῆτ' ἄσεται

1427. ἄ. Σωβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,

1430. κᾶπειτ' ἐπιστὰς εἰπ' ἄ. αὐτῷ φίλος

ΕΙ. 45. ὁ κᾶνθαρος δὲ πρὸς τί; κᾶτ' αὐτῷ γ' ἄ.

510. χωρεῖν τὸ πρᾶγμ' ἄσιν' ἄλλὰ πᾶς ἄ. προθυμοῦ.

909. ἡ χρηστὸς ἄ. πολί-

1120. κᾶγωγ', ὅτι τένης εἰ σὺ κᾶλαζων ἄ.

Λ. 101. πᾶσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἄ.

102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἄ. πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,

166. ἄ., ἰδὼν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.

212. } οὐκ ἐστὶν οὐδεὶς οὔτε μοιχὺς οὗτ' ἄ.

213. }

348. νας ὑποπίμπερριν ἄ.,

368. οὐκ ἐστ' ἄ. Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητὴς

524. οὐκ ἐστὶν ἄ. ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἐσθ' ἕτερός τις

661. ἄλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνύρχος ἐστ' ἄ.

688. ἔγωγε; κᾶστὴν οὐμὸς ἄ. Κινησίας.

848. ἄ.; ΚΙ. ἄ. δῆτ'. ΑΤ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

852. ἄ. ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

1024. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἄ.; εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.

1030. ἀλλὰ δρᾶσω ταῦτα; καίτοι δύσκολος ἐφύε ἄ.

1052. ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἄ. καὶ γυνή

1275. ὑμεῖς; ἄ. δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή

Θ. 141. τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἄ. τρέφει;

266. ἄ. μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γυνή

479. ὁ δ' ἄ. παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν; ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,

483. ὁ δ' ἄ. ἐρωτῶ, ποῖ σὺ καταβαίνει;—ὅποι;

504. ὁ δ' ἄ. περιήρχετ' ὠκυπόκι' ὠνούμενος;

589. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὡν ἄ.;

592. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἄ.

619. τίς ἐστ' ἄ. σοι; ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυθάνει;

628. ἵνα μὴ πακούσης ὡν ἄ. σὺ δ' εἰπέ μοι

657. ἡγείν, εἰ ποὺ κάλλος τις ἄ. ἐσελήλυθε καὶ περιθρέξαι

934. παῖ, ἦν προσή τις. ΓΤ. Η. νῆ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἄ.

941. ἵνα μὴ 'ν κροκατοῖς καὶ μίτραις γέραν ἄ.

ἀνῆρ. Β. 139. ἐν πλοιαρίᾳ τουνοντοῖ σ' ἄ. γέρον

Β. 488. οὐκ οὐκ ἕτερός γ' αὐτ' εἰργάσατ' ἄ. ΕΑ. ἀλλὰ τί;

640. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἄ.

739. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, γεννάδας ἄ.

968. Θηραμένης; σοφὺς γ' ἄ. καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

1022. ὁ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἄ. ἡράσθη δάϊος εἶναι.

1125. ἀγε δὴ σιώπα πᾶς ἄ. λέγ', Αἰσχύλε.

1165. φεύγων δ' ἄ. ἦκει τε καὶ κατέρχεται.

1182. ἦν Οἰδίπου τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἄ.,

1186. πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἄ.;

1217. οὐκ ἐστὶν ὅστις πάντ' ἄ. εὐδαιμονεῖ

1452. μακάριός γ' ἄ. ἔχων

1520. μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἄ.

Εκ. 29. μὴ καὶ τις ἄν ἄ. ὁ προσὼν τυγχάνη

37. αὐτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἄ. ὦ φιλάττη,

55. ἐκδρᾶσα παρίδων. ὁ γὰρ ἄ. τὴν νύχθ' ὄλην

121. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἄ. γενοῦ

158. μὰ Δί', ἀλλ' ἄ. ἄν τὰ θεῶν κατὰμωσας,

747. ἄ. ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.

826. κεύθους κατεχύρσου πᾶς ἄ. Εὐριπίδην

829. πάλιν κατενίπτου πᾶς ἄ. Εὐριπίδην.

1015. ἐδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἦν ἄ. νέος

1023. τί δ', ἦν ἀφανηταί μ' ἄ. τῶν δημοτῶν

1025. ὑπὲρ μέδμων ἐστ' ἄ. οὐδεὶς ἐτι.

1103. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ' ἄ. καὶ δυστυχῆς,

1130. ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νῆ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἄ.

Π. 28. ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ἄν ἄ.

209. ἄ. πρύθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,

247. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἄ.

658. ἄ. γέρον ψυχρὰ θαλάττη λούμενος.

825. ἄ. πρύτερον μὲν ἄθλιος. νῦν δ' εὐτυχῆς.

861. προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἄ.,

901. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΤ. ὡς οὐδεὶς γ' ἄ.

1066. γέρον ἄ. ἄν οὐχ ὑγαίνειν μοι δοκεῖς.

Fr. 56. ἄ. τις ἡμῖν ἐστὶν ἐγκινούμενος;

476, 3. αὐτὸς δ' ἄ. πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδύνας, ἐλάας,

497. πικρὸν νέα γυναικὶ προσβύτης ἄ.

720. ἄ. πεδητὴς ἰτίαν ἐννημμένους.

ἀνῆρ. Α. 240. ἐκποδῶν; θύσαν γὰρ ἄ. ὡς εἴοικ', ἐξέρχεται.

Α. 423. ποῖας ποθ' ἄ. λακίδας αἰτεῖται πέπλων;

479. ἄ. ὑβρίζει; κλείει πηκτὰ δομάτων.

494. ἄ. οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἰά νυν.

626. ἄ. νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπέθει

837. τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; καρπώσεται γὰρ ἄ.

1037. ἄ. ἐνεύρηκέν τι ταῖς

1178. ἄ. τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,

Ι. 440. ἄ. ἄν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερόβριους παρίει.

514. ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἄ.

758. οὗτοι τὸνδ' ὑπερβαλεῖ, ποικίλος γὰρ ἄ.

919. ἄ. παφλάζει, παῦε παῦ',

Ν. 1031. δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς εὐδοκίμηκεν ἄ.

Σ. 207. οἶμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἄ. γίγνεται

269. ἡγεῖτ' ἄν ἔδωκ' Ἐρμύχου; καὶ γὰρ ἐστὶν ἄ.

285. ἐστὶ γὰρ τοιοῦτος ἄ.

344. οὗτος ἄ. τοῦτ' ἐτόλμη

918. θερμὸς γὰρ ἄ. οὐδὲν ἤττον τῆς φακῆς.

1389. ὕδὲ γὰρ ἄ. ἐστὶν ὡς μ' ἀπώλεσεν

ΕΙ. 650. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἐτ' ἐστ' ἐκεῖνος ἄ., ἀλλὰ σὺς.

Α. 221. } ὅπως ἄν ἄ. ἐπιτυφῇ μάλιστά μου

222. }

514. ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἦ δ' ὅς ἐσθ' ἄ.,

Θ. 403. ἄ. ἐρωτῶ, τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;

446. ἐμοὶ γὰρ ἄ. ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,

495. ὑσφραίνόμενος ἄ. ἀπὸ τείχους εἰσιῶν

635. ὅδ' ἐστὶν ἄ. ἐν λέγεις. ΚΑ. τί οὖν ποιῶ;

1010. ἄ. εἴκεν οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι

Εκ. 62. ἐπειθ' ὀπίθ' ἄ. εἰς ἀγορὰν οἰχοῖτό μου,

204. ὡς ξυνετὸς ἄ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐπήνεσας.

367. οὗτος γῆρ ἄ. ἐνεκά γε στεναγμάτων

ἀνῆρετ'. Ν. 144. ἄ. ἀρτί Χαιρεφῶντα Σακράτης

Ν. 156. ἄ. αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος

ἀνῆρετο. ΕΙ. 695. πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἄ.

ἀνῆρπασαν. ΕΙ. 624. τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχροῦς τὸν πόλεμον ἄ.

ἀνήστε. ΕΙ. 318. ἐφολεῖτέ μ', ἄνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἄ.

ἀνήσεις. Fr. 508. ἄ. κροκύδα μαστιγουμένην.

ἀνήσω. Α. 128. κοῦκ ἄ. πρὶν ἂν σχοῖνός αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ

ἀνθ'. Ν. 623. σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'. ἄ. ὡν λακὼν Ἰπέρ-

βολος κ.τ.λ.

ἀνθάψεται. Β. 474. διασπαράζει, πλευμόνων τ' ἄ.

ἀνθῆ. Ν. 897. ταῦτα γὰρ ἄ. διὰ τουτουσί

ἀνθεμώδεις. Β. 410. λειμῶνας ἄ.,

ἀνθρώπων. Π. 495. ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν δ. βαδίζειται κοῦκ ἀπολείπει,
 Π. 502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν δ. ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
 507. ἀλλ' ὡ πάντων βῆσ' δ. ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
 511. οὔτε τέχνην ἀν τῶν δ. οὐτ' ἀν σοφίαν μελετῆν
 597. τοὺς δὲ πένητας τῶν δ. ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
 ἀνθρωφ' Ο. 540. ἤνεγκας δ. ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 ἀναροί. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς
 ἐχθροῖς δ.
 ἀνιάσας. ΕΙ. 764. παῦρ' δ., πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν
 τὰ δέοντα.
 ἀνίε. Β. 1462. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθύνδ' δ. τάχαθ' α.
 ἀνιππον. Ν. 125. δ. ἀλλ' εἰσεῖμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
 ἀνίσταθ'. Π. 801. δ. ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχύδας.
 ἀνίσταμαι. Εκ. 373. οὐ δῆτ' ἐτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' δ.
 Π. 683. ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης δ.
 ἀνιστάμενον. Ν. 975. εἰτ' αὐτὸν αὖθις δ. συμφῆσαι, καὶ
 προνοεῖσθαι
 ἀνίστασ'. Α. 929. δ., ἀναπήδησον. ΚΙ. ἤδη πάντ' ἔχω.
 Θ. 236. δ., ἵν' ἀφύσω σε, κάγκυφας ἔχε.
 643. δ. ὀρθός. ποῖ τὸ πῖος ὠθεῖς κάτω;
 ἀνιστάσθω. Σ. 753. στος; δ.
 ἀνίστασο. Σ. 286. ἀλλ', ὠγάθ', δ. μὴδ' οὕτως σεαυτὸν
 Σ. 998. μὴ φροντίσης, ὡ δαιμόνι', ἀλλ' δ.
 ἀνίσταται. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων δ.,
 Σ. 137. οἶμοι. ΣΠ. τί ἐστι; ΕΑ. Βδελυκλίαν δ.
 ἀνίσταται. Α. 1187. δ. τε καὶ ξυναντῶ δραπέταις
 ἀνώμαι. Α. 593. περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκον-
 σῶν δ.
 ἀνῶν. Ι. 349. ὕδωρ τε πίνων ἀπιδακνὺς τοὺς φίλους τ' δ.,
 Σ. 565. κακὰ πρὸς τοῖς οὐσιν, ἕως δ. ἀν ἰσώση τοῖσιν ἐμοῖσιν
 ἀνώσιν. Π. 538. ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν
 κεφαλὴν δ.,
 ἀννηθον. Ν. 982. οὐδ' δ. τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
 ἀνόητ'. Εκ. 474. ὅσ' ἀν δ. ἡ μῶρα βουλευσώμεθα,
 ἀνοητία. Fr. 585. δ.
 ἀνόητοι. Α. 572. παύσειν ὀλεσθ', ὦ δ.; ΑΤ. πᾶν ὑμῖν γ' εἰ τις
 ἐνὴν νοῦς,
 ἀνόητον. Β. 530. τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ δ. καὶ κενὸν
 ἀνόητος. Ι. 1349. οὕτως δ. ἐγγεγενῆμην καὶ γέρον;
 Εκ. 764. δεδογμένοισιν; ὡς δ. ἦσθ' ἀρα.
 765. δ.; ΑΝ. Β. οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
 ἀνόητους. Ν. 898. τοῖς δ.
 Ν. 919. οἷα διδάσκει τοῖς δ.
 Β. 1503. τοὺς δ. πολλοὶ δ' εἰσίν
 ἀνόητων. Ν. 417. οἶνον τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίῳ καὶ τῶν
 ἄλλων δ.,
 ἀνόητως. Ι. 545. ὅτι σαρφρονικῶς κοῦκ δ. ἐσπιδήσας ἐφλάρει,
 Α. 518. εἴτ' ἤρμεθ' ἀν' πῶς ταῦτ', ὤνερ. διαπράττεσθ' ὦδ' δ.;
 Εκ. 751. οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως δ. ἐκβαλῶ,
 ἀνοίας. Ι. 350. φῶν δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς δ.
 ἀνοίγ'. Ν. 181. δ. δ. ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
 ἀνοίγει. Α. 1189. ὅδ' δὲ καὶ οὕτως· ἀλλ' δ. τὴν θύραν.
 Ν. 183. μαθητῶν γάρ· ἀλλ' δ. τὴν θύραν.
 Ο. 92. δ. τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
 Α. 1216. δ. τὴν θύραν
 ἀνοίγειν. Ο. 1719. Μούσης δ. ἱερὸν εὐφημον στόμα.
 ἀνοίγεται. Fr. 261. δ. τις δάματ' αὐτὸς ἔρχεται.
 ἀνοίγνυμένων. Ι. 1326. ὤφεισθε δέ· καὶ γὰρ δ. ψόφος ἦδη τῶν
 προφυλαίων.
 ἀνοικισθεῖς. Ο. 1351. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' δ. ἐγὼ
 ἀνοικοδομεῖν. ΕΙ. 100. καιναῖς πλίνθοισιν δ.,
 ἀνοικτος. Θ. 1022. δ. ὅς μ' ἔδρασε τὸν
 ἀνοίξαι. Α. 250. ἤρουν' ἔχοντες ὥστ' δ. τὰς πύλας
 ἀνοίξετε. ΕΙ. 179. τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ δ.;
 ἀνοίξον. Εκ. 961. σα τὴν θύραν δ.
 Εκ. 971. } δ., ἀσπάζου με
 974. }
 ἀνοίσει. Ο. 1625. προβάτου διούν τιμὴν δ. τῷ θεῷ.
 ἀνομα. Θ. 1040. δ. πάθεα φῶτα λιτομέναν.
 ἀνομοίαν. Α. 1144. ὡς δ. ἐρχέσθον ὁδόν
 ἀνόνητον. Σ. 314. δ. ἀρ' ὡ θαλάκιον σ' εἶχον ἀγαλμα.
 ἀνόντος. Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἴστ' δ. ἐς σωτηρίαν.
 ἀνοργιάστα. Α. 898. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἰέρ' δ. σοι
 ἀνορύττω. Ο. 602. πωλῶ γαῦλον, κτώμαι σμυνῆν, καὶ τὰς
 ὑδρίας δ.
 ἀνορύττων. ΕΙ. 372. ταύτην δ. εὐρεθῇ; ΤΡ. νῦν ἀρά με
 ἀνόσια. Θ. 667. ἦν γὰρ μὴ λάθῃ δρᾶσας δ.,
 ἀνόσιά. Ο. 328. προδεδυμέθ' δ. τ' ἐπαθόμεν'
 ἀνόσιον. Ο. 334. γένος δ., ὅπερ ἐξούτ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
 ἀνοσίους, Θ. 720. λύγους τε λέξεις δ.

ἀνοσίους. Β. 850. γάμους δ' δ. ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην,
 ἀνοῦς. Α. 736. ἐγώνγα καὶ οὗτος φαμι. τίς δ' οὕτως δ.
 ἀντ'. Ν. 338. ὄμβρους θ' ὑδάταν δροσερὰν Νεφελᾶν· εἴτ' δ. αὐ-
 τῶν κατέπινον κ.τ.λ.
 ἀνταγορεύειν. Β. 1072. δ. τοῖς ἀρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἥρκα'
 ἐγὼ ζῶν,
 ἀντακροῖσθαι. Α. 527. ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθε-
 λήσῃ δ.
 ἀνταμειψόμεσθ' α. Θ. 721. ἀθέους ἔργοις γὰρ δ.
 ἀνταποδοῖτον. Θ. 1231. τοῖσιν χάριν δ.
 ἀνταποκτενῶ. Α. 326. δ. γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλότατους
 ἀνταποπαρδεῖν. Ν. 293. καὶ σέβομαι γ', ὡ πολυτίμητοι καὶ
 βούλομαι δ.
 ἀντήσσομαι. Εκ. 887. ᾄδουσ' ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, δ.
 ἀνταυγείς. Θ. 902. γύναι, τί εἶπας; στρέψον δ. κόρας.
 ἀντεδίδασκε. Σ. 1410. Λᾶσός ποτ' δ. καὶ Σιμωνίδης
 ἀντίδωκά. ΕΙ. 1251. ὅτ' δ. γ' ἀντὶ τῶνδε μῶν ποτέ
 ἀντίθηκας. Ι. 353. ἐμοὶ γὰρ δ. ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
 ἀντανον. Α. 766. α., αἱ λῆς ὡς παχεῖα καὶ καλὰ.
 ἀνταπείν. Ν. 998. μὴδ' δ. τῷ πατρί μὴδὲν, μὴδ' ἱαπετόν
 καλέσαντα
 Θ. 545. ὑπὲρ ἀνδρὸς δ., ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
 Εκ. 570. καὶ τοῦτον αὐτὸν μὴδὲν δ. ἐμοί.
 Π. 486. ἔχοι τις ἀν δίκαιον δ. ἐτι;
 ἀντίεπη. Εκ. 588. μὴ νυν πρότερον μὴδεῖς ὑμῶν δ. μὴδ' ὑπο-
 κρούση
 ἀντίεποιμ'. Ν. 1417. ἐγὼ δέ γ' δ. ἀν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες.
 ἀντίεχον. ΕΙ. 760. δ. ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὦν οὐνεκα
 νυνί
 ἀντεκτείνειν. Β. 1042. δ. αὐτὸν τούτοις, ὅπουσαν σάλπιγγος
 ἀκούση.
 ἀντελάβετο. Β. 777. κάπειτ' ἐπαρθεῖς δ. τοῦ θρόνου,
 Β. 787. οὐ καὶ Σοφοκλῆς δ. τοῦ θρόνου;
 ἀντελάττειν. ΕΙ. 613. καὶ πῖθος πληγῆς ὑπ' ὀργῆς δ. πῖθος,
 ἀντίελεγε. Fr. 407. οὐδ' ἴσως δ. τοῦτ' τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ
 ἀκανθῶν.
 ἀντεμίσει. Α. 617. κείνος ὑμῶν δ.
 ἀντεπαγῶ. Α. 230. κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἀν σχοῖνος αὐτοῖσιν δ.
 ἀντενέδωκε. Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κᾶθ' ὡς πρίαν' δ. μὲν ἔλκει,
 δ δ' δ.
 ἀντεξέκλεψαν. Α. 527. δ. Ἀσπασίας πόρνα δύο
 ἀντεραστής. Ι. 733. σὺ δ' εἰ τίς ἐτεύον; ΑΛ. δ. τουτοῦ,
 ἀντρεῖ. Α. 701. πρὸς τάδε τί δ. Μαρκίας;
 ἀντερεις. Ν. 1079. μοιχὺς γὰρ ἦν τύχης ἀλοῦς, τὰδ' δ. πρὸς
 αὐτὸν.
 Ν. 1343. οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν δ.
 Εκ. 249. πῶς δ. πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ κελευσίῳ;
 ἀντεσφέρετε. Α. 654. εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ δ. τὰς ἐσφορὰς,
 ἀντενυοῖν. Π. 1029. τὸν εὐ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' δ.
 ἀντεχειροτόνησεν. Εκ. 423. προσέθηκεν, οὐδεὶς δ. ἀν,
 ἀντήχου. Α. 1121. ἐχ', δ., παῖ. ΔΙ. καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' δ.
 Α. 161. ἔλκασιν ἡμᾶς; ΑΤ. δ. σὺ τῶν θυρῶν.
 ἀντήκασ'. Σ. 1311. ὃ δ' ἀνακραγὼν δ. αὐτὸν πᾶρνοσι
 ἀντήρκει. Ι. 540. χούτος μέντοι μόνος δ., τοτὲ μὲν πίπτω,
 τοτὲ δ' οὐχί.
 ἀντί. Α. 286. δ. ποίας αἰτίας, ὡχαρνέων γεραίτατοι; κ.τ.λ.
 ἀντιβάς. Β. 202. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' δ.
 ἀντιβεβήκως. Ι. 767. εἰ δὲ σε μωῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι
 μόνος δ.,
 ἀντιβολεῖ. Σ. 571. ὥσπερ θεὸν δ. με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπο-
 λῦσαι
 ἀντιβολεῖθ'. Εκ. 182. τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας δ. ἐκαστοτε.
 ἀντιβολεῖν. Ι. 1296. οὐκ ἀν ἐξελεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' δ.
 ἀν ὁμοίως
 ἀντιβολεῖτε. ΕΙ. 113. ἀλλ' δ. τὸν πατέρ', ὡ κακοδαίμονα.
 ἀντιβολή. ΕΙ. 785. δ. μετὰ τῶν παίδων χορεύσαι,
 ἀντιβοληθεῖς. Σ. 560. εἴτ' εἰσελθὼν δ. καὶ τὴν ὀργὴν ἀπο-
 μορχθεῖς,
 ἀντιβολήσας. Σ. 586. ἔδομεν ταύτην ὅστις ἀν ἡμᾶς δ. ἀναπείσῃ.
 ἀντιβολοίη. Σ. 279. ἀλλ' ὅπότ' δ.
 ἀντιβολούντων. Σ. 559. τουτὶ περὶ τῶν δ. ἔσται τὸ μνημόσυνόν
 μοι.
 Σ. 882. κάπιδεκρίνει δ.,
 ΕΙ. 209. μὴδ' δ. μὴδὲν αἰσθανοίαιτο.
 ἀντιβολοῦσιν. ΕΙ. 390. δ. ἡμῖν,
 ἀντιβολῶ. Α. 414. ἀλλ' δ. πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐκρίδη,
 Α. 431. τούτου δὲ δ. σέ μοι τὰ σπάργαντα.
 582. ἀλλ' δ. σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
 1031. ἴθ' δ. σ', ἦν πως κομίσομαι τὸ βύε.
 Ι. 109. εἰπ', δ., τί ἐστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
 142. εἰπ', δ., τίς ἐστιν; ΔΗ. εἶπω; ΝΙ. νῆ Δία.

ἄπανθ'. Π. 474. ἄ. ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
ἀπανθήσαντα. Εκ. 1121. τὰ δ' ἄλλ' ἄ. πάντ' ἀπέπατο
ἀπανθρακίζομεν. Ο. 1546. μόνον θεῶν γὰρ διὰ δ' ἄ.
ἄπαντ'. Σ. 805. ἰδοὺ, τί ἐτ' ἐρεῖς; ὡς ἄ. ἐγὼ φέρω
ΕΙ. 554. ὡς ἄ. ἥδη ἔστι μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
Ο. 1158. καὶ νῦν ἄ. ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
Λ. 1236. νυνὶ δ' ἄ. ἥρεσκεν' ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
Εκ. 475. ἄ. ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ζυμφέρειν.
Π. 978. ἄ. ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς
1005. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄ. ἐπήσθιν.
ἀπαντᾷ. ΕΙ. 941. τούτων κατὰ καιρὸν ἄ.
ἄπαντα. Ι. 215. ἄ., καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ
Ι. 219. ἔχεις ἄ. πρὸς πολυτελεῖαν ἄ. δεῖ
391. ἄλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἄ. τὸν βίον,
677. ἄ. τὰ τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τάγορᾳ
1215. ὦ παπιδίον; ἄ. γὰρ σοι παρεφόρου.
Ν. 40. ἐς τὴν κεφαλὴν ἄ. τὴν σὴν τρέφεται.
807. ἔτοιμος ὅδ' ἔστιν ἄ. δρᾶν
1037. ἄ. ταῦτ' ἐναντίας γνώμαισι συνταράζει.
1071. σκέψαι γὰρ, ὦ μενιάκιον, ἐν τῷ σαφρονεῖν ἄ.
1430. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρούνας ἄ. μμεῖ,
1453. ὑμῖν ἀναθεῖς ἄ. τὰμὰ πράγματα.
ΕΙ. 692. νυνὶ δ' ἄ. πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ο. 182. ἄ., διὰ τοῦτο γὰρ καλεῖται νῦν πόλις
258. ἄλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἄ.,
700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως ζυν-
έμεν ἄ.
717. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄνους, οὕτω πρὸς ἄ. τρέπεσθε,
823. τὰ τ' Ἀλσίνου γ' ἄ.; ΠΕ. καὶ λῶστον μὲν οὖν
1392. ἄ. γὰρ διειμί σοι τὸν ἀέρα
1644. πένης ἔσει σύ. σοὺ γὰρ ἄ. γίγνεται
Α. 57. ἄ. δρώσας τοῦ δέοντος ὑστερον.
573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέραν ἐπολιτεύεσθ' ἄν ἄ.
980. ἄ. δῆτα; ΚΙ. δεῦρὸ νυν, ὦ χρύσιον.
Θ. 532. οὐδὲν κίκιον εἰς ἄ., πλὴν δρ' ἡ γυναικες.
554. ἄλλ' οὐκ ἄν ἐτ' ἔχουσ' ὅσα γὰρ ἦδεις ἐξέχεας ἄ.
787. ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις καὶ ἡμῶν ἔστιν ἄ.,
Β. 731. καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἄ. χρώμεθα
958. καχ' ὑποτοπείσθαι, περνεοῖν ἄ. ΑΙ. φημὶ καγὼ.
975. ἄ. καὶ διειδέναι
Εκ. 176. τὰ τῆς πόλεως ἄ. βαρείας πράγματα.
674. μίαν οἰκησὶν φημι ποιήσιν συρρήξας' εἰς ἐν ἄ.,
1159. ὅτι προεῖληχ' ἄλλ' ἄ. ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Π. 146. ἄ. τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπὸ κα.
808. ἄ. δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ
857. ἀπολαλεῖς ἄ. τὰς τῆς οἰκίας
ἄπαντᾷ. Ι. 619. οὐκ ἄ. μοι σαφὸς
Ο. 1542. ἄ. τὰρ' αὐτῷ ταμεύει. ΠΡ. φῆμ' ἐγὼ,
Θ. 687. ἄλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἄ. πως διεσκέφθαι καλῶς,
Εκ. 458. ἄ. τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
Π. 646. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἄ. σοι φέρω.
ἀπαντᾷ. Α. 13. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἄ. ἐνθάδε
ἄπαντας. Ι. 487. ἡμᾶς ἄ. καὶ κρατὸν κεκράζεται.
Ι. 997. ἰδοὺ, θέασαι, κοῦχ ἄ. ἐκφέρω.
1383. τούτους ἄ., παυσάμενους ψηφισμάτων.
Ν. 611. ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἄ., οὐ λόγοις, ἄλλ' ἐμφανῶς.
613. ὥστε καὶ λέγειν ἄ. ἐξιόντας ἐσπείρας,
1057. τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἄ.
1316. κᾶν ἄ. οἷσπερ ἄν
Σ. 682. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ἔστιν τούτους μὲν ἄ. ἐν ἀρχαῖς
1323. τύπτων ἄ., ἦν τις αὐτῷ ξυντύχη.
ΕΙ. 867. ἄ. ὄντας ἀσφαλῶς
Ο. 1016. σποδεῖν ἄ. τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
1310. καὶ τοὺς κοφίνους ἄ. ἐμπύλη πτερῶν
1547. μισῶ δ' ἄ. τοὺς θεοὺς, ὡς οἴσθα σύ.
Α. 579. εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν ἄ.,
Εκ. 636. ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκεις; ΠΡ. τί δὲ δεῖ;
1157. σχεδὸν ἄ. οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
Π. 262. ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν ὑμᾶς ἡδέως ἄ.
584. ἴνα τοὺς Ἑλληνας ἄ. ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτον ξυναγείρει,
679. περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἄ. ἐν κύκλῳ,
864. ποῦ ποῦ ὅσθ' ὁ μόνος ἄ. ἡμᾶς πλουσίους
Fr. 211. φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἄ. ἐκλαπῆναι.
ἄπαντες. Α. 347. ἐμέλλετ' ἀρ' ἄ. ἀνασεῖν βοήν,
Α. 617. ἄ. ἐξίστω παρήνουν οἱ φίλοι.
Ι. 623. τιστε; θαρρήσας λέγ', ὡς ἄ.
670. οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἄ. ἀνέκραγον
681. ἄ. οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
Σ. 241. σίμβλον δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν ἄ. αὐτόν.
383. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρηνῶδη θυμὸν ἄ. καλέσαντες,

ἄπαντες. Σ. 522. ἀφετέ νυν ἄ. αὐτίν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε
Σ. 1516. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἄ.,
Ο. 505. χῦπύθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἄ.
520. ὦμυν τ' οὐδεὶς τότ' ἄν ἀνθρώπων θεὸν, ἄλλ' ὄρνιθας ἄ.
1281. ἐλακωνομάνουν ἄ. ἀνθρώποι τότε,
Α. 996. ἄ. ἐστύκαντι. Πελλάνας δὲ δεῖ.
1005. ἐώντι, πρὶν ἄ. ἐξ ἐνὸς λόγῳ
Εκ. 605. οὐδεὶς οὐδὲν πενία δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν ἄ.,
688. μὴ 'ξελευσθῇ καθ' ὁ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἄ.
823. τὸ δ' ἐναγχιος οὐχ ἄ. ἡμεῖς ὦμυνμεν
Π. 363. ἄλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἄ. ἥττονες.
575. ἄλλα φλυαρεῖς καὶ πτερυγίσεις. ΧΡ. καὶ πῶς φεύ-
γούσι σ' ἄ.;
671. σιγᾶν, ἄ. κοσμίως κατεκείμεθα.
753. ἐδεξιούνηθ' ἄ. ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
1166. οὐκ ἐτὸς ἄ. οἱ δικάζοντες θαμὰ
ἀπαντήσαι. Π. 770. ἐγὼ δ' ἄ. γ' ἐκείνους βούλομαι.
ἀπάντων. Α. 205. τῶν ὀδοιπόρων ἄ. τῇ πόλει γὰρ ἔξιν
Α. 310. οὐχ' ἄ. ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
311. οὐχ ἄ., ὦ πανούργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν
313. οὐχ ἄ. οὐχ ἄ. ἄλλ' ἐγὼ λέγων ὀδῶ
Ι. 164. τούτων ἄ. αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
476. ὑμῶν ἄ. τὰς ζυνωμοσίας ἐρῶ,
516. κομφοδοδισκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἄ.
1006. περὶ σοῦ περὶ ἐμοῦ, περὶ ἄ. πραγμάτων.
Ν. 368. ἄλλα τίς υἱ; τοῦτ' ἄν ἐμοί γ' ἀπόφηναι πρῶτον ἄ.
577. πλείστα γὰρ θεῶν ἄ. ὠφελοῦσαι τὴν πόλιν,
Σ. 518. ὅστις ἀρχῶν τῶν ἄ. ΒΑ. οὐ σύ γ', ἄλλ' ὑπηρετεῖς
534. καὶ περὶ τῶν ἄ.,
923. κύνων ἄ. δύνδρα μονοφαγίστατον.
1303. τούτων ἄ. ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Ο. 514. ὁ δὲ δεινότητόν γ' ἔστιν ἄ., ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασι-
λεύων
Β. 722. ἄλλα καλλίστοις ἄ. ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
Εκ. 839. ἀγαθὸν ἄ. καὶ παρεσκευασμένα,
1119. τούτων ἄ. τὰ θάσι ἀμφορείδια.
1136. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἄ. ὕστατος
Π. 79. ἀνδρῶν ἄ., εἴτ' εἰσίγας Πιλοῦτος ἄν;
446. ἔργων ἄ. ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
469. ἀγαθὸν ἄ. οὐσαν αἰτίαν ἐμὲ
522. ἄλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἄ. οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστῆς
Fr. 473, Ι. εἰκὸς δῆπου πρῶτον ἄ.
ἀπαντῶν. Ν. 425. οὐδ' ἄν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις,
οὐδ' ἄν ἄ.
ἀπαντῶντες. Ν. 452. ταῦτ' εἰ με καλοῦσ' ἄ.,
ἄπαξ. Α. 307. πῶς δ' ἐτ' ἄν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσας γ' ἄ.
Α. 923. κείπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄ.,
Ν. 551. οὕτοι δ', ὡς ἄ. παρέδωκεν λαβὴν Ἰτέρβολος,
Σ. 898. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἄ. ἀλφ.
1129. ἄλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδὴ περ γ' ἄ.
ΕΙ. 317. ἦν ἄ. ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. Ιοῦ, Ιοῦ.
612. ὡς δ' ἄ. τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἀμπελος
Ο. 183. ἦν δ' οἰκίστηε τοῦτο καὶ φράξῃθ' ἄ.,
342. κάρτα· πῶς κλαύσει γὰρ, ἦν ἄ. γε τῷφθαλμῷ 'κκοπῆς;
Θ. 1207. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἦν ἄ. λυθῶ.
Β. 95. ἄ. προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ.
206. κάλλιστ', ἐπειδὴν ἐμβάλλῃς ἄ. ΔΙ. τίνων;
ἀπαξάπανθ'. Β. 161. οἱ σοὶ φράσουσ' ἄ. ἄν ἄν δέη.
Fr. 110, 2. ἄ. ὅσ' ἄν κελεύς, ὦ γύναι.
ἀπαξάπαντα. ΕΙ. 247. ἄ. καταμεμυττωτευμένα.
ΕΙ. 655. ταῦθ' ἄ. νυνὶ
870. καὶ τᾶλλ' ἄ. τοῦ πέους δὲ δεῖ.
Ο. 1539. καὶ τᾶλλ' ἄ., τὴν εὐβουλίαν,
Θ. 515. τὰ τ' ἄλλ' ἄ. καὶ τὸ πόσθιον
Π. 206. εὐρὼν ἄ. κατακεκλειμένα
ἀπαξάπαντας. Ι. 845. ἄ. τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
Π. 1109. ἄ. ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
ἀπαξάπαντες. Π. 111. μὰ Δί', ἄλλ' ἄ. ΚΑ. οἰμάξεις μακρά·
Π. 760. ἄλλ' εἴτ' ἄ. ἐξ ἐνὸς λόγου
ἀπαξάπαντων. ΕΙ. 106. ἄ. ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.
Εκ. 557. ἄ. τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
766. ἄ. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
ἀπαξάπασαι. ΕΙ. 542. ἄ. καὶ κνύθους προσκείμενας.
Εκ. 217. ἄ., κοῦχ' μεταπειρωμένας
ἀπαξάπασας. Θ. 550. τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας
δ' ἄ.
Εκ. 719. ἄ. ΒΑ. ἴνα τί; ΠΡ. δῆλον τουτογί·
ἀπαξάπασιν. Εκ. 1148. ἄ., ἦν ἀπίωσιν οἰκαδε.
ἀπάξει. Θ. 917. ὅστις σ' ἄ., τυπτόμενος τῇ λαμπράδι.
ἀπάξει. Β. 1470. ἡ μὴν ἄ. μ' οἰκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους.
ἀπαπαί. Σ. 309. ἄ., φεύ, ἄ., φεύ, μὰ Δί' οὐκ ἐγώ γε νῦν οἶδ'
Ε

ἀπαππαί. Σ. 235. πάρεσθ'. ὁ δὲ λαὸν γ' ἐστὶν, ἀ. παπαιδῆ, ἀπαράτλλος. Α. 279. πινῶν. ῥυπῶν, ἀ., ἀπαρξέμεθα. Α. 244. κατὰθον τὸ καυῶν, ὦ θύγατερ, ἐν' ἀ. ἀπαρτί. Π. 388. ἀ. πλουτήσαι ποιήσω. ΒΑ. τί σὺ λέγεις; ἀπαρυστέον. Ι. 921. τῶν δαδίων ἀ. ἀπαρχάς. Β. 1241. θύων ἀ. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. ἀπάρχου. ΕΙ. 1056. ἀγε νυν ἀ., κῆρα δὲς τὰπάργματα. ἀπας. Ν. 955. νῦν γὰρ ἀ. ἐνθάδε κίνδυνος ἀνείται σοφίας, Σ. 422. καὶ σέ γ' αὖθις ἐξαλούμεν' ἀλλ' ἀ. ἐπίστρεφε Β. 981. ναίων ἀ. τις εἰσίων ἀπας'. Ι. 629. πιθανάταθ' ἢ βουλή δ' ἀ. ἀκροαμένη ΕΙ. 373. ἀ. ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; ΕΡ. εὐ ἴσθ' ὅτι. Θ. 171. ἀ. ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γνοῦς ἐγὼ ἀπασα. Εκ. 502. ἀ. καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθων ἐχουσα· ἀπάσαις. Θ. 378. ἡμῖν ἀ. τίς ἀγορεύειν βούλεται; Fr. 113. κατῶν ἀ. εἰς. πύελος δὲ μὴ ἀρκέσει. ἀπάσαισιν. Θ. 453. νῦν οὖν ἀ. παραινῶ καὶ λέγω ἀπασαν. Α. 577. ἀ. ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ; Ι. 310. τὴν πόλιν ἀ. ἡμῶν ἀνατετυρβακῶς, Σ. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἀ. δικτύους 1079. τῷ καννῷ τύφον ἀ. τὴν πύλιν καὶ πυρπολῶν, Εκ. 1042. τὴν γῆν ἀ. Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε. ἀπάσαις. Ι. 170. καὶ κἀνθεὶ τὰς νήσους ἀ. ἐν κύκλῳ. Θ. 536. ἡμῶς ἀ. εἰ μὲν οὖν τις ἐστίν· εἰ δὲ μὴ. ἡμεῖς 552. ἡμῶς ἀ. αὖθις αὐτῷ ΜΝ. καὶ νῆ Δί' οὐδέπω γε ἀπάσῃς. Ι. 968. χώρας ἀ. ἐσπεφανομένον βύδοις. ἀπασι. Α. 493. ἀ. μέλλεις εἰς λέγειν τὰναντία. Α. 624. ἀ. καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτῶσι Σ. 106. ἔνθ' οὐσκολίας δ' ἀ. τιμῶν τὴν μακρὰν 1277. πρῶτα μὲν ἀ. φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον, 1333. ἡμῖν ἀ., καὶ σφόδρ' εἰ νεανίας. Εκ. 1144. οὐκ οὖν ἀ. δῆτα γενναίως ἐρεῖς Π. 878. ἀ. τοῖς Ἑλλήσιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ ἀπασιν. Α. 511. σείσας ἀ. ἐμβάλοι τὰς οἰκίας Σ. 698. σκέψαι τοῖνιν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἀ., 872. ἀ. ἡμῶν ἀρμόσαι ΕΙ. 404. δ. τοῖς θεοῖς ἀ. ἐπιβουλεύεται. 485. ἀ. ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον. 910. τῆς ἐστὶν ἀ. ὁσ- 914. σωτήρ γὰρ ἀ. ἀν- 1038. ζηλωτὸς ἀ. Α. 803. γὰρ τε τοῖς ἐχθροῖς ἀ., 1180. βινεῖν ἀ.; ΑΑ. τοῖσι γούν ναὶ τῷ σιῶ Θ. 669. τοῖς ἄλλοις ἀ. ἐσται 1117. ἀ. ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὶ τὸν τῆς κύρης Εκ. 425. δεῖνον παρέχειν ἀ., ἦν κλάιν μακρὰ, 595. πῶς οὖν ἐσται κοινὸς ἀ.; ΠΡ. κατέδει σπέλεθον πρό- τερός μου. Π. 286. ὄντας γὰρ ἐστι πλουσίαις ἀ. ἡμῖν εἶναι; Fr. 21, 2. πλύνων ἀ. ὅσα σύννοδ' αὐτῷ κακὰ, ἀπασκαρίζειν. Fr. 416. ἀ. ὡς περὶ πέμνην χαμαί. ἀπαστίαν. Ν. 621. πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀ., ἀπασῶν. Ι. 582. τῆς ἱερωτάτης ἀ. Α. 680. ἀλλὰ τούτων χρὴν ἀ. ἐς τετρημένον ζύλον Ἀπατουρίων. Α. 146. ἥρα φαγεῖν ἀλλαντας ἐξ Ἀ., Θ. 558. ὥς τ' αὐτὰ κρέ' ἐξ Ἀ. ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι, ἀπαυδᾷ. Ι. 1072. ταύτας ἀ. μὴ διδοῖναι σ' ὁ Λαξίας. ἀπαυδῶ. Β. 369. τούτοις αὐδῶ καὶ τοῖς ἀ. καὶ τοῖς τῷ τρίτον μαλ' ἀ. ἀπεβάδιζον. Fr. 400, 2. μεστήν βοάκων ἀ. οἰκάδε. ἀπέβαλε. Ο. 290. πῶς ἂν οὖν Κλεόνυμους γ' ὦν οὐκ ἀ. τὸν λόφον; ἀπέβαλεν. Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀ. κὰν οὐρανῷ ἀπεβάβηθι. Fr. 366. Ὡ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τρι- χίδων ἀ. ἀπέβλισε. Ο. 498. πᾶγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀ. θαίμα- τῶν μου. ἀπεβόσκετο. Ο. 750. Φρύγιχος ἀμβροσίαν μελέων ἀ. καρπὸν, ἀεὶ φέ- ἀπεδάκρυσα. Σ. 983. ἐγὼ γὰρ ἀ. νῦν γνώμην ἐμὴν ἀπέδειξα. Ι. 774. ὅς πρῶτα μὲν, ἥνικ' ἐβούλευν σοι, χρήματα πλείστ' ἀ. ἀπέδειξας. Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτά- τους ἀ., ἀπεδειρόμην. Σ. 1236. καὶ με κακίαις ἐκτισε· κῆθ' ὅτ' ἀ., ἀπέδεσθαί. Ο. 26. βρύκουσ' ἀ. φησὶ μου τοὺς δακτύλους; ἀπεδήδοκεν. Β. 984. τίς τὴν κεφαλὴν ἀ. ἀπεδήμει. Β. 48. ποί γῆς ἀ.; ΔΙ. ἐπεβάτευσον Κλεισθέειν. ἀπεδίδου. Π. 1031. οὐκ οὖν καθ' ἐκάστην ἀ. τὴν νύκτα σοι; ἀπεδόμυσθα. ΕΙ. 1205. ἀφ' ὧν γὰρ ἀ. κἀπερδάναμεν ἀπέδοτο. Α. 542. ἀ. φήρας κυνίδιον Σεμφίαν, ἀπέδου. Α. 630. θάρρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἤς τὰ χοιριδ' ἀ. ἀπεθραμεν. Fr. 431. δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀ.

ἀπέδου. Α. 1023. ἀλλ' ἐπ' ὀργῆς γὰρ ποτηρὰς καὶ τότ' ἀ. ἐγώ. ἀπέδυσας. Θ. 744. ἀ. ἀναίσχυντε μου τὸ παιδίον, ἀπέδωκ'. Σ. 1128. ἀ. ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον. ἀπέδωκεν. Θ. 813. φορμὸν πυρῶν τάνδρὸς κλέψας· αὐθημερὸν αὐτ' ἀ. ἀπέθανε. Ι. 1377. σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀ. ἀπέθανεν. ΕΙ. 700. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἐστίν; TP. ἀ., Θ. 446. ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀ. μὲν ἐν Κύπρῳ, Fr. 592. ἀορί θανάτῳ ἀ. ἀπέθανες. Ο. 1223. ἀ., εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες; Ο. 1224. ἀλλ' ἀθάνάτος εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀ. ἀπέθανον. Α. 15. τῆτες δ' ἀ. καὶ διεστράφην Ἰδῶν, Α. 348. ὀλίγου τ' ἀ. ἀνθρακες Παρῆσιος, ἀπέθετο. Ι. 1219. ὅσον τὸ χρήμα τοῦ πλακοῦντος ἀ. ἀπει. Σ. 1340. οὐκ ἀ. σύ; * * πού 'στιν Α. 848. ἀνὴρ; ΚΙ. ἀνὴρ δῆτ'. ΑΤ. οὐκ ἀ. δῆτ' ἐκποδῶν; Β. 1415. ἐὰν δὲ κρίνω; ΠΑ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἀ., ἀπελαῖς. Ι. 696. ἥσθην ἀ., ἐγέλασα ψολοκομπίαις. ἀπελάς. Α. 249. οὐ γὰρ τοσαύτας οὐτ' ἀ. οὔτε πῦρ Β. 493. καὶ τὰς ἀ.; ΕΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρύντισα, ἀπελαῖ. Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀ. τοῦπος, ἄνδρες δημόται, ἀπελαῖν. Ν. 617. ὥστ' ἀ. φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε ἀπελαῖ. Σ. 1231. ἐὰν ἀ. νῆ Δί' ἐτίρον ἄσομαι. ἀπεαλήσω. Ι. 927. ἐγὼ δ' ἀ. μὲν οὐ- ἀπελουόντας. Α. 339. δευνότατ' ἀ. ἐπῶν, ἀπελουσίν. Ο. 308. ἀρ' ἀ. γε νῦν; οἶμοι, κεχῆνασιν γέ τοι ἀπελῶν. Ι. 922. τε τῶν ἀ. ταυτηρί. ἀπειμ'. Α. 903. κᾶγαγ' ἀ. ἐκείσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα. Εκ. 802. ἀ. ἐάσας. ΑΝ. Β. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί; Π. 70. ἀ., ἔν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθῇ πεισῶν. ἀπειμι. Α. 468. τουτὶ λαβὼν ἀ. κοῦ πρόσειμ' ἔτι Α. 471. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἀ. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν Ν. 1254. ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. ἀ., καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι Σ. 1325. ἀλλ' ἐκποδῶν ἀ. πρὶν πληγὰς λαβεῖν. Α. 877. ἀ. ΚΙ. μὴ δῆτ'. ἀλλὰ τῷ γούν παιδῶ, Θ. 279. ἐγὼ δ' ἀ. ΜΝ. δευρό νυν, ὦ Θραῦτ', ἔπου. 457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἀ. δεῖ γὰρ ἀνδράσιν Π. 944. ἀ. γιγνώσκω γὰρ ἦτταν ἂν πολὺ ἀπειπεῖν. ΕΙ. 306. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως ἀ. ἂν δοκῶ μοι τήμερον, Ο. 556. ἱερὸν πόλεμον προῦδαν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀ. ἀπείπωμεν. Α. 778. μὴ νυν ἀ. ταλαιπωρούμεναι, ἀπειργάσαντ'. Ο. 1154. ἀ.; ΑΤ. Α. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες ἀπείργεις. Σ. 467. τῶν νόμων ἡμῶς ἀ. ὡν ἐθήκεν ἡ πόλις, ἀπειρολεχῇ. Θ. 118. Ἀρτεμιν ἀ. ἀπείρονα. Fr. 247. δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀ. ἀπειρος. Β. 204. ἀ., ἀθαλάττωτος. ἀσαλαμίνιος Β. 355. ὅστις ἀ. τοῖωνδε λόγων. ἡ γνώμη μὴ καθαρεύει, Εκ. 257. ἀτ' οὐκ ἀ. οὐσα πολλῶν κρουμάτων. ἀπείροσι. Ο. 694. γῇ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρίβουε δ' ἐν ἀ. κύποις ἀπεισ'. Α. 1187. ἀ. ἐκαστος. ΑΘ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος, ἀπεισιν. Σ. 1464. τυχὼν ἀ. διὰ τὴν Β. 1486. πάλιν ἀ. οἰκάδ' αὐ, Εκ. 692. πᾶς τις ἀ. τὴν δῆδα λαβών. ἀπεκείρατ'. Ν. 836. ἀ. οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἡλείφατο ἀπέκισαν. Α. 869. τάνθεια τὰς γλάχαρος ἀ. χαμαί. ἀπέκλειον. Σ. 719. ὦν οὐνεκ' ἐγὼ σ' ἀ. δέι, ἀπεκλείσατε. Α. 487. ὅ τι βουλόμεναι τὴν πύλιν ἡμῶν ἀ. τοῖσι μοχλοῖσιν. ἀπεκναίετε. Εκ. 1087. ἔλκοντε τοὺς πλατῆρας ἂν ἀ. ἀπεκοιμήθημεν. Σ. 213. τί οὐκ ἀ. ὅσον ὅσον στίλβη; ἀπεκρίνατο. Σ. 1434. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀ. ἀπέκρυπτε. Ι. 1393. ἀ. ταύτας ἐνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις; ἀπεκρύψω. Ι. 483. νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀ. ποτὲ ἀπέκτεινας. Ο. 85. κακῶς σὺ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀ. δέει. ἀπέκτεινε. Fr. 52. ἡ βοιδάρια τις ἀ. ζεύγος χολίκων ἐπιθυμῶν. ἀπελάγχανεν. Fr. 419, 2. ἀ. ἀπελαύνει. Ι. 58. ἡμᾶς δ' ἀ., κοῦκ ἐγὼ τὸν δεσπότην ἀπελαύνεις. Ι. 795. τὴν εἰρήνην ἐξεσκέιδας. τὰς πρεσβείας τ' ἀ. ἀπέλαυσ'. Π. 236. ἀγαθὸν γὰρ ἀ. οὐδὲν αὐτοῦ πάποτε. ἀπέλαυσά. Ο. 1358. ἀ. τὰρ ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδῖ, ἀπέλαυσαν. Εκ. 426. ἵνα τοῦτ' ἀ. Ναυσικίδους πᾶγαθόν. Fr. 476, 14. ἀ. ἀρα σείβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῆς. Β. τῇ τί; ἀπελείβηθι. Ι. 525. ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὧν. ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀ. ἀπελθ'. Α. 486. ἀ. ἐκείσε, κᾶτα τὴν κεφαλὴν ἐκεί Ο. 893. ἀ. ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα· Θ. 508. ἀ. ἀ., ἥδη γὰρ ἄνερ μοι δοκῶ 626. ἀ. ἐγὼ γὰρ βασανῶ ταύτην καλῶς ἀπελθε. Α. 449. τουτὶ λαβὼν ἀ. λαλῶν σταθμῶν. Α. 458. ἀ. νῦν μοι. ΔΙ. μάλλ' ἀ. μοι δὲς ἐν μύον 465. ἀ. ταυτηρί λαβών. ΔΙ. ἀπέρχομαι.

ἀπελθε. Ν. 744. ἀφείλε δ'· κῆρα τὴν γυμνὴν πάλιν
Ο. 948. ἄ. τουτοὶ λαβάν. ΠΟ. ἀπέρχομαι,
ἀπελθεῖν. ΕΙ. 1107. ἀλλὰ τίδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἄ.
Λ. 726. πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἄ. οἴκαδε
ἀπείλθετε. Α. 844. καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἄ.
ἀπείλθης. Α. 733. μὴ διαπετάννυ, μὴδ' ἄ. μῆδαμῃ.
Β. 434. μῆδεν μακρὰν ἄ.,
ἀπείλομαι. Α. 408. οὐ γὰρ ἂν ἄ., ἀλλὰ κύψω τὴν θύραν.
ἀπελθών. Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρόν οὗτος ἄ. εἰρηναῖος διατρίψῃ
ἀπέλου. Σ. 118. εἴτ' αὐτὸν ἄ. κῆκαθαιρ', ὃ δ' οὐ μάλα.
ἀπέλυσ'. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἄ.
ἀδειπνον.
ἀπελῶσιν. Εκ. 688. μὴ 'ξελευσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τοῦτους ἄ.
ἅπαντες.
ἀπεμπολώμενοι. Α. 374. κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἄ.
ἀπενεγκέ. Α. 582. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄ. μου τὴν μορμόνα.
ἀπενέγκης. Εκ. 857. πρίν γ' ἂν ἄ. ΑΝ. Β. ἀλλ' ἀποιώσω. ΑΝ. Α.
πηνίκα;
ἀπένεγκον. ΕΙ. 1109. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. ΤΡ. σὺ δὲ τὴν
σαυτοῦ γ' ἄ.
ἀπενέμον'. Ο. 1289. εἴτ' ἄ. ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ἀπεξίρρησε. Θ. 1043. δεῖ μ' ἄ. πρῶτον,
ἀπέπαρδε. Ι. 639. ἐκ δεξιᾶς ἄ. καταπύγων ἀνὴρ.
ἀπέπαρδον. Π. 699. ἄ. ἡ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
ἀπεπελίκηναν. Ο. 1156. ἄ. τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
ἀπέπεμπεν. Ι. 538. δεῖ ἀπὸ συμκράς δαπάνης ὑμᾶς ἀρσίσζων ἄ.,
ἀπέπεμψέ. Π. 12. μελαγχολῶντ' ἄ. μου τὸν δισπότην,
ἀπέπεμψεν. Α. 98. ἀγε δὴ οὐ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἄ. φράσον
ἀπεπλίζατο. Α. 217. ἐξίφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἄ.
ἀπέπνιγον. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἤγγχον νύκτωρ καὶ τοὺς
πάσπους ἄ.
ἀπέπτατο. Ο. 90. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΤ. τοῦ γὰρ ἔστιν;
ΠΕ. ἄ.
Εκ. 1121. τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἄ.
ἀπέπτυσ'. ΕΙ. 528. ἄ. ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
ἀπεπυδάρισα. Ι. 697. ἄ. μύθονα, περιεκύκασα.
ἄπερ. Α. 560. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄ. λέγει κ.τ.λ.
ἄπερ. Α. 730. ἐπίθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἄ. ματέρα. κ.τ.λ.
Α. 1255. ἄγεν ἄ. τῶς κάπρους
ἀπέραντον. Ν. 3. ἄ. οὐδέ ποθ' ἡμέρα γενήσεται;
Ν. 393. τὸν δ' ἄερα τὸνδ' ὄντ' ἄ., πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
ἀπεριδάλητον. Β. 839. ἄ. κομποφακελορρήμονα.
ἀπεριμερίμνω. Ν. 136. ἄ. τὴν θύραν λελάκτικας
ἀπεροῦσιν. Α. 165. ἄ. οὐ γὰρ οὐδέ ποτ' εὐφρανθήσεται
ἀπερρ'. Ν. 783. ὅθλεις' ἄ., οὐκ ἂν διδαζάμην σ' ἔτι.
ἀπερρε. ΕΙ. 1294. ἄ. καὶ τοῖς λογχοφύροιςιν ἄδ' ἴον.
Εκ. 169. ἄ. καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
ἀπερυθρίασαι. Ν. 1216. ἄ. μάλλον ἢ σchein πράγματα,
ἀπέρχεται. Α. 689. ὃ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύει, κῆτ' ὀφλῶν ἄ.
Ι. 29. ὅτι τὸ δέρμα δεφομένων ἄ.
ΕΙ. 111. ὦ παιδί', ὃ πατὴρ ἀπολιπὼν ἄ.
ἀπέρχομαι. Α. 465. ἀπελθε ταυτηνὶ λαβάν. ΔΙ. ἄ.
Α. 691. οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλῶν ἄ.
Ο. 948. ἀπελθε τουτοὶ λαβάν. ΠΟ. ἄ.,
Λ. 739. ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἄ.
Β. 18. πλεῖν ἢ νιαυτῷ πρεσβύτερος ἄ.
Εκ. 936. δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἄ.
ἀπεσμηγνάμην. Fr. 378, Ι. ἄ.
ἀπεσκοτωμένα. Fr. 586. ἄ.
ἀπέσομαι. Ν. 887. ἐγὼ δ' ἄ.· τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
ἀπεστέρηκας. Π. 373. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἄ. γ' οὐδένα;
ἀπεστιν. Α. 103. ἄ. ἐπὶ Θράκης φυλάτταν Εὐκράτη.
ἀπεστολεγγισμένους. Ι. 580. μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μῆδ' ἄ.
ἀπεστράφη. Π. 702. ὑπερυθρίασε χῆ Πανάκει' ἄ.
ἀπέστω. Ν. 705. νόημα φρενὸς· ὕπνος δ' ἄ. γλυκύθυμος ὀμμάτων.
ἀπεσφακέλισεν. Fr. 369. ἄ.
ἀπέσχιζας. Ν. 1408. ἐκέισε δ' ὅθεν ἄ. με τοῦ λόγου μέτειμι,
ἀπένχομαι. Θ. 714. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μῆδαμῶς, ἄ.
ἀπέφυγεν. Σ. 997. ὄντως ἄ.; ΒΔ. νῆ Δί'. ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
ἀπέχει. Ν. 417. οἶνον τ' ἄ. καὶ γυμνασίαν καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων,
ἀπέχεσθαι. Ι. 1316. εὐφρμεῖν χρῆ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρ-
τυριῶν ἄ.,
Ν. 991. κάπστησιν μισὲν ἀγορὰν καὶ Βαλανείων ἄ.
Σ. 654. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῆ σπλάγχχνον μ' ἄ.
Β. 1032. Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἄ.
ἀπεχθάνει. Π. 910. εἰ σοι προσήκον μῆδεν εἴτ' ἄ.;
ἀπεχοίμεθ'. Α. 146. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἄ. οὐ σὺ δὴ λέγεις,
ἀπεχοίμεθα. Α. 153. ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἄ.,
ἀπεχρήσαντο. Fr. 328. τοὺς ἀνδρας ἄ. τοὺς παιδοσπόρους.
ἀπέχων. ΕΙ. 162. ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῆν' ἄ.,

ἀπεψησάμην. Β. 490. ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἄ.
ἀπεψήσαντ'. Ι. 572. τοῦτ' ἄ. ἂν, εἴτ' ἡρνούντο μὴ πεπτακέναι,
ἀπεψιλωμένον. Α. 827. τὸν κομήτην, ἀλλ' ἄ.
ἀπεψωλημένοι. ΕΙ. 903. ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἄ.
Π. 295. ἐπεσθ' ἄ.· τράγοι δ' ἀκρατεῖσθε.
ἀπεψωλημένους. Α. 161. τοισδὶ δύο δραχμαῖς τοῖς ἄ.;
ἀπεψωλημένους. Α. 1136. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἄ.
ἀπεψώλησας. Α. 592. τί μ' οὐκ ἄ.; εὖσπλος γὰρ εἴ.
ἀπηγγέλθη. Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἡνίκ' ἄ. περὶ Δαρείου
τεθνεῶτος,
ἀπηθῶν. Β. 943. χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἄ.
ἀπήλαον. Α. 1001. ἄ. τὼς ἀνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
ἀπήλθε. Ο. 1561. ὥσπερ οὐδυσσεὺς ἄ.,
ἀπήλθεν. Α. 84. τῇ πανσελήνῃ κῆτ' ἄ. οἴκαδε.
Α. 275. ἄ. ἀψάλακτος, ἀλλ'
ἀπηλιαστά. Ο. 110. ἄ. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
ἀπηλλαγμένους. ΕΙ. 1128. κρᾶνους ἄ.
ἀπήλλαξεν. Σ. 1537. ὀρχοῦμενον ὅστις ἄ. χορὸν τρυφῶδων.
ἀπῆν. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίαν ἄ.
ἀπηνέ. Ν. 974. τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἐξωθεν μῆδεν δείξειαν ἄ.
ἀπηνθράκιζ'. Β. 506. ἔτνους δὴ ἢ τρεῖς, βούν ἄ. ὅλαν,
ἀπῆντηκ'. Α. 420. τοιαῦτ' ἄ. ἐς τοιαυτὴν πρᾶγματα,
ἀπῆξας. Β. 468. ἄ. ἀγῶν καποδρὰς ὄχου λαβάν,
ἀπῆρα. Εκ. 818. μεστήν ἄ. τὴν γνάβον χαλκῶν ἔχων,
ἀπῆρκει. Fr. 395. οὐκ ἄ.
ἀπῆχθου. Α. 699. ὅστις, ὦ δύστην', ἄ. πᾶσι καὶ τοῖς γαίτοσιν.
ἀπῆναι. Α. 172. τοὺς Θράκας ἄ., παρῆναι δ' εἰς ἔτην.
ΕΙ. 550. ἴθι νυν, ἀνείπε τοὺς γεωργοὺς ἄ.
551. ἀκούετε λεγ'. τοὺς γεωργοὺς ἄ.
Ο. 449. ἀνελομένους θῶπλ' ἄ. πάλιν οἴκαδε,
1026. μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἄ.; ΕΠΙ. νῆ τοὺς θεοὺς.
ἀπῆρ. Ι. 548. ἴν' ὃ ποιητὴς ἄ. χαίρων,
ΕΙ. 985. κῆτ' ἦν ἄ. παρακύπτουσιν.
Εκ. 683. εἰδὼς ὃ λαχὼν ἄ. χαίρων ἐν ὀπίῳ γράμματι δειπνεῖ.
ἀπῆρ. Β. 748. πολλὰς ἄ. θύρας; ΑΙ. καὶ τὸθ' ἡδομαι.
ἀπῆρ'. Α. 110. ἀλλ' ἄ.· ἐγὼ δὲ βασανίω τοῖτον μόνος.
Ι. 1205. ἄ.· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Α. 1223. οὐκ ἄ., ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδοθεν
Θ. 293. ἴν' ἐλακῶν; σὺ δ' ἄ., ὦ Θράττ', ἐκποδῶν.
Εκ. 134. ἄ. ἐκποδῶν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
997. ἀλλ' ἄ., ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὀψεται.
ἀπῆρ. Ι. 1250. ὦ στέφανε. χαίρων ἄ., καὶ σ' ἄκαν ἐγὼ
Ν. 1169. ἄ. λαβὼν τὸν νῆον.
ΕΙ. 719. ἀνθρωπε, χαίρων ἄ. καὶ μέμνησός μου
Ο. 1029. ἄ. λαβὼν ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
Π. 1079. νῦν δ' ἄ. χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
ἀπῆμεν. Σ. 255. ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄ. οἴκαδ' αὐτοί·
ἀπινοεῖς. Εκ. 247. αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ' ἄ. κατεργάσθ.
ἀπίνοντ'. Ο. 140. εὐρὼν ἄ. ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
ἀπίνοντας. Εκ. 626. ἀλλὰ φυλάγουσ' οἱ φανούτεροι τοὺς καλ-
λίστους ἄ.
ἀπίνοντι. Β. 1528. πρῶτα μὲν εὐοδῖαν ἀγαθὴν ἄ. ποιητῇ
ἀπίους. Fr. 476. 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἄ. σχαδόνας,
ἐλάας,
ἀπιούσιν. Σ. 582. ἐν φορβεῖᾳ τοῖσι δικασταῖς ἐξοδὸν ἡβλήσῃ ἄ.
ἀπιστα. Ο. 416. ἄ. καὶ πέρα κλύειν.
Β. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἄ. πίσθ' ἡγώμεθα,
1444. τὰ δ' ὄντα πιστ' ἄ. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀπιστήσαιμεν. Β. 1447. τοῦτοισι ἄ., οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
ἀπιστήσουσι. Εκ. 775. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. ΑΝ. Β. ἄ. γάρ.
ἀπιστίας. Α. 770. οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἄ.
ἀπιστον. ΕΙ. 131. ἄ. εἴπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ἀπιστῶν. Εκ. 775. ἀπολεῖς ἄ. πάντ'. ΑΝ. Β. ἀπιστήσουσι γὰρ
ἀπῆτ'. Ι. 728. τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄ. ἀπὸ τῆς θύρας;
ἀπιτε. Σ. 458. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄ.; παῖε τῷ
ξύλῳ
ἀπιτον. Ι. 1161. ἄ. ΚΑ. ἰδοῦ. ΔΗΜ. θέοιτ' ἂν. ΑΑ. ὑποθεῖν
οὐκ ἐῷ.
ἀπιχθός. Fr. 480. ἄ.
ἀπιμωμεν. ΕΙ. 1260. ἄ., ὦ δορυξέ. ΤΡ. μῆδαμῶς γ', ἐπεὶ
Ο. 1056. ἄ. ἡμεῖς ὡς τάχιστα ἐντευθενί
1469. ἄ. ἡμεῖς συλλαβόντες τὰ πτερά.
1636. ἄ. οἴκαδ' αὖθις. ΠΕ. ὀλίγον μοι μέλει.
ἀπιών. Α. 1035. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ' ἄλλ' ἄ. οἰμωξέ ποι.
Ο. 1020. οὐκ ἀνεμετρήσεις σαυτὸν ἄ. ἀλλαχῇ;
ἀπιώσιν. Α. 1224. καθ' ἡσυχίαν ἄ. εὐωχημένοι;
Εκ. 1148. ἀπαξάσασιν, ἦν ἄ. οἴκαδε.
ἀπληγίδας. Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἄ. ποιῶν.
ἀπλύτους. { Σ. 1035. } φώκης δ' ὀσμῇν, Λαμίας δ' ὕρχεις ἄ.,
{ ΕΙ. 758. } πρακτὸν δὲ καμήλου.
ἀπλω̃. Α. 1151. ὡς μὲν ἄ. λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς.

Ἀπόλλω. Ο. 470. καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νῆ τὸν Ἀ. ΧΟ. τοῦτ' ἐμ' οὐκ ἐπεπύσμη.

479. νῆ τὸν Ἀ. πάντ' οὖν χρὴ βύσκειν σε τὸ λοιπόν.

772. πτεροῖς κρέκοντες ἱακχόν Ἀ.,

Α. 465. χαλὴν ἐνεῖναι; ΠΡ. νῆ τὸν Ἀ. καὶ μάλα

917. ἀρεῖ χαμαὶ νῶν. ΜΤ. μὰ τὸν Ἀ. μὴ σ' ἐγὼ,

938. βούλει μυρίσω σε; ΚΙ. μὰ τὸν Ἀ. μὴ μέ γε.

942. οὐχ ἤδ' οὐ μύρον μὰ τὸν Ἀ. τουτογί,

1299. κλεῶα τὸν Ἀμύνκλαις Ἀ. σιὸν

Θ. 269. βάδιζε τοῖνυν. ΜΝ. μὰ τὸν Ἀ. οὐκ, ἦν γε μὴ

748. ἀλλ' ἀπὸδος αὐτό. ΜΝ. μὰ τὸν Ἀ. τουτονί.

Β. 51. σφῶ; ΔΙ. νῆ τὸν Ἀ. ΗΡ. κῆτ' ἐγὼ γ' ἐξηγρόμην.

508. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀ. οὐ μὴ σ' ἐγὼ

951. οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρήν τολμῶντα; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀ.

1074. νῆ τὸν Ἀ., καὶ προσπαρεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμῳ.

1166. εὐ νῆ τὸν Ἀ. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδης;

1511. νῆ τὸν Ἀ. στίβας αὐτίς

Εκ. 160. ὦ νῆ τὸν Ἀ. ΠΡ. παῖς τοῖνυν, ὡς ἐγὼ

631. νῆ τὸν Ἀ. καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνάμη καὶ καταχρήνη

659. πολλὸν ἐνεκεν νῆ τὸν Ἀ. πρώτων δ' ἐνδὺ οὐνεκα

ἔθπου.

680. ἵνα μὴ δεικνῶσ' αἰσχυνόμην. ΒΛ. νῆ τὸν Ἀ. χάμεν γε.

Π. 987. οὐ πολλὰ τοῖνυν μὰ τὸν Ἀ. ταῦτά γε

Ἀπόλλων. Ι. 1015. φράζην, Ἐρεχθεΐδῃ λογιῶν ὕδον, ἦν σοι Ἀ.

Ο. 516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαυχ', ὅ δ' Ἀ. ὥσπερ θεράπων ἱέρακα

584. εἶθ' ὅ γ' Ἀ. ἱατρὺς γ' ἂν ἰάσθην μισθοφορεῖ δέ.

716. ἐσμέν δ' ὑμῖν Ἀμμιων, Δελφοί, Δαδῶνη, Φοῖβος Ἀ.

722. ἀρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμέν μαντεῖος Ἀ.;

Β. 232. προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτᾶς Ἀ.,

Fr. 299. ὁ Ἀ.

ἀπόλλων. Β. 1154. ὄντινά γε, πρὶν φῆναι μὲν, ἀ. ἐφη

ἀπολογεῖ. Θ. 188. ἔπειτα πᾶς οὐκ αὐτὸς ἀ. παρὼν;

ἀπολογῆσθαι. Σ. 949. ἀρεχ' ἐκποδῶν ἐγὼ γὰρ ἀ.

ἀπολογίζην. Fr. 185. ἐγὼ δ' ἀ. τε κῆτ' ἐπ' ἀνθρώπων.

ἀπολογίζεσθαι. Fr. 79. 2. κοτύλης δεούσας οἰκαδ' ἀ.

ἀπολογου. Σ. 944. ἀνάβαιν', ἀ. τί σεσιώπησας; λέγε.

ἀπολογούμενον. Σ. 778. δάκρυα σσαντὸν καὶ τὸν ἀ.

ἀπολογουμένου. Σ. 818. ἵνα γ', ἦν καθεύδης ἀ. τινὸς,

ἀπόλοι'. ΕΙ. 1072. ἐξώλης ἀ., εἰ μὴ παῖσαιο βακίωσ.

Ο. 85. κακῶς σὺ γ' ἀ., ὡς μ' ἀπέκτεινας δέει.

Θ. 757. κακῶς ἀ. ὡς φθονερὺς εἰ καὶ δυσμενῆς.

ἀπόλοιθ'. Α. 946. κάκιστ' ἀ. ὁ πρῶτον ἐήσας μύρον.

ἀπολοίμεθα. Α. 756. ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀ.

ἀπολοίμην. Α. 151. κάκιστ' ἀ., εἰ τί τοῦτων πείθομαι

Α. 476. κάκιστ' ἀ., εἰ τί σ' αἰτήσαιμ' ἐτι,

Ι. 768. ἀ. καὶ διαπρσιθῆην κατατμηθῆην τε λέπαδνα.

Σ. 630. ἀ., εἰ σε δέδοικα.

Α. 933. νῆ Δι' ἀ. ἄρα. ΜΤ. σισίραν οὐκ ἔχεις.

Θ. 203. κάκιστ' ἀ. ἂν ἡ σὺ. ΕΤ. πῶς; ΑΓ. ὅπως;

Β. 579. κάκιστ' ἀ., ἔανθιαν εἰ μὴ φιλῶ.

588. κάκιστ' ἀ., κάρχ' ἔφημος ὁ γλάμας.

ἀπόλοιτο. Ν. 6. ἀ. δὴτ', ὡς πύλεμα, πολλῶν οὐνεκα,

Ν. 1238. ἀ. τοῖνυν ἐνεκ' ἀναιδείας ἐτι.

ΕΙ. 1288. κάκιστ' ἀ., παῖδάμον, αὐταῖς μάχαις

Θ. 1106. κακῶς ἀ. ΤΟ. σίγα, κακῶδαιμον γέρον.

ἀπόλοιτο. ΕΙ. 267. ἀλλ', ὡς Διόνυσ', ἀ. καὶ μὴ ἄθροι φέρον.

ἀπολοίμεθ'. Ο. 4. ἀ. ἄλλας τὴν ὕδον προφορουμένας.

Β. 298. ἀ. ὡς Ἡρόκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ καλῆς μ',

ἀπολουμένα. Α. 778. οὐ χρήσθαι σιγῇ, ὡς κάκιστ' ἀ.

ἀπολούμεναι. Εκ. 1076. διασπᾶσθαι μ'. ὡς κακῶς ἀ.

ἀπολούμεναι. Α. 924. σελαγοῖντ' ἂν εἰθύς. ΔΙ. ὡς κάκιστ' ἀ.,

Π. 713. σὺ δὲ πῶς ἔαρας, ὡς κάκιστ' ἀ.,

ἀπολουμένη. Εκ. 1052. πῶθεν ἐξέκλυσας, ὡς κάκιστ' ἀ.;

Π. 456. σὺ δ', ὡς κάκιστ' ἀ., τί λοιπορεῖ

ἀπολούμενοι. Α. 865. πῶθεν προσέπταιθ' οἱ κακῶς ἀ.

ἀπολούμενον. Α. 952. μῶλιν γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀ.

ἀπολούμενος. ΕΙ. 368. οὐτ' ἄλφειτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀ.

Ο. 1467. οὐκ ἀπολιβάεις, ὡς κάκιστ' ἀ.;

ἀπολουμένη. ΕΙ. 2. ἰδού. ΟΙ. Α. δὺς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀ.

Θ. 879. πείθει τι τοῦτ' τῷ κακῶς ἀ.

ἀπολούσθ'. Ν. 1181. ἀ. ἀρ' αὐθ' οἱ θέντες' οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως

ἀπολούσθ'. Ν. 715. καὶ μ' ἀ.

ἀπολύσαι. Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐ-

θύνης ἀ.

ἀπολύσας. Σ. 1000. φεύγοντ' ἀ. ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;

ἀπολῶ. Ι. 702. ἀ. σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

Ν. 892. ἐν τῇς πολλοῖσι λέγων ἀ.

899. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀ. σε κακῶς.

ἀπολῶ. Σ. 1449. οἴμ' ὡς ἀ. σ' αὐτῶσι τοῖσι πανθάρους.

1503. ἀ. γὰρ αὐτὸν ἐμμελὲς κοινδύλου.

Ο. 1052. ἀ. σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.

Π. 68. ἀ. τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.

ἀπόλωλ'. Α. 467. ἀ. ἀκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ

Α. 473. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀ. ἐπελαθούμην

Ι. 752. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀ. ὁ γὰρ γέρον

Ν. 726. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἄλλ', ἀγαθ', ἀ. ἀρτίως.

ΕΙ. 269. ἀ. Ἀθηναῖοι νιν ἀλετρίβανος,

272. ἀ. ἐκείνος κῆν δέοντι τῇ πύλει.

Θ. 77. εἴτ' ἐστ' ἐτι ζῶν εἴτ' ἀ. Εὐριπίδῃ.

209. ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀ. ΜΝ. Εὐριπίδῃ,

Π. 1174. ἀ. ἐπὶ λιμού. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,

ἀπόλωλα. Α. 1027. ἀ. τῷ φθαλμῷ δακρύων τῷ βύε.

Σ. 1296. ἐγὼ δ' ἀ. στιζόμενος βακτηρία.

Π. 850. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀ. δειλῆος,

1119. ἐγὼ δ' ἀ. κάποτέτριμμαι. ΚΑ. σωφρονεῖς.

Fr. 11. ἀ. τίλλων τὸν λαγὼν ὑφθήσομαι.

ἀπολώλας. Ν. 1077. ἀ. ἀδινανος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμῶν,

ΕΙ. 364. ἀ. ὡς κακοδαίμων. ΤΡ. οὐκοῦν, ἦν λάχων.

366. ἀ., ἐξώλας. ΤΡ. ἐς τίν' ἡμίραν;

ἀπολώλατον. Π. 421. οὔτε θεὸς οὐτ' ἄνθρωπος ὥστ' ἀ.

ἀπόλωλε. ΕΙ. 281. τί ἐστι; μὴν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΤ. ἀ. γὰρ

ἀπόλωλεκ'. Ν. 857. ἀλλ' οὐκ ἀ., ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

ἀπόλωλεκεν. Ν. 26. τοῦτ' ἐστι τοῦτ' τὸ κακὸν δ' μ' ἀ.

Σ. 274. μὴν ἀ. τὰς

ἀπολώλεκεν. Α. 952. ἀ. με ἀκαπτετριφεν ἡ γυνή,

ἀπολωλεκυῖα. Εκ. 547. οἶσθ οὖν ἀ. πυρὸν ἐκτέα,

ἀπολωλεκῶς. Π. 857. ἀ. ἀπαντα τὰς τῆς οἰκίας

ἀπόλωλεν. Ν. 905. οὐκ ἀ. τὸν πατέρ' αὐτοῦ

Ο. 1514. ἀ. ὁ Ζεὺς. ΠΕ. πηνίκ' ἀττ' ἀπόλετο;

Θ. 825. ἀ. μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν

ἀπόλωλον. Θ. 1212. οἴμ' ὡς ἀ. ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτεῖ;

ἀπολωλῶς. Ι. 534. ὥσπερ Κορνᾶς, στίφανον μὲν ἔχων ἄδων,

διῆλθ' ἀ.,

ἀπόλωμαι. Εκ. 1079. ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀ. κακῶς,

ἀπομαγδαλίας. Ι. 415. ἀ. σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφεῖν.

Ι. 416. ἀ. ὥσπερ κῆν; ὡς παμπύνηρε, πῶς οὖν

ἀπόμακτρα. Fr. 586. ἀ.

ἀπομαζαμένη. Β. 1040. ὅθεν ἡμῶν φρὴν ἀ. πολλὰς ἀρετὰς

ἐποίησεν,

ἀπομάττα. Ι. 819. κάκεις μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλ-

λείων ἀ.

ἀπομερμηρίσαι. Σ. 5. οἶδ' ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀ.

ἀπομορξάμενον. Α. 693. πολλὰ δὲ ζυμποιήσαντα, καὶ θερμὸν

ἀ. ἀνδρῶν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολλόν,

ἀπομορξάμενος. Σ. 560. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν

ἰσχυρὴν ἀ.,

ἀπομόσαι. Ν. 1232. καὶ ταῦτ' ἐβλήσεις ἀ. μοι τοὺς θεοὺς;

ἀπομυζάμενος. Ι. 910. ἀ. ὡς Δῆμ' μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀσφῶ.

ἀπομώμοκα. Α. 903. κάγω γ' ἀπειμ' ἐκείσε' νῦν δ' ἀ.

ἀπομωμοκῶτας. Ο. 705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀ. παῖδας πρὸς

τέρμασιν ὥρας

ἀπονεμίμεθ'. Σ. 1217. ζεινούμεν' ἀ. ἥδη σπένδομεν.

ἀπονεμῖμενοι. Εκ. 419. ἵεναι καθευδόντας ἀ.

ἀπονίξῃ. Σ. 608. ἀ. καὶ τῷ πύθ' ἀλείφῃ καὶ προσκίψασα φιλήσῃ

ἀπόνιπτρον. Α. 616. ὥσπερ ἀ. ἐκχέοντες ἐσπείρας,

ἀπονίψομαι. Ο. 1163. ἀ. σὺ δ' αὐτὸς ἥδη τάλλα δρᾶ.

ἀπόντας. Α. 100. ἐπὶ στρατιάς ἀ.; εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι

ἀπονυχῶ. Ι. 709. ἀ. σου τὰν πρυτανεῖα σιτία.

ἀπονῶς. Fr. 313. 3. λαμπρὸν ἐκύμειν ἀ. παραβεβλημένον,

ἀποξυρεῖν. Θ. 215. ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; ΕΤ. ἀ. ταδ,

ἀποπαρδῆσομαι. Β. 10. εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀ.;

ἀποπαρδῶ. Σ. 394. κοῦ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κῆνας οὐρήσῃ

μυδ' ἀ.

ἀποπατεῖς. Εκ. 351. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀ. ἐμοὶ δ'

ἀποπατησόμενοι. Π. 1184. πλὴν ἀ. γε πλεῖν ἡ μυρία.

ἀποπατήσω. Εκ. 354. κάγω γ', ἐπειδὴν ἀ. νῦν δέ μου

ἀποπατητέον. Εκ. 326. δρᾶσιν. ὅμως δ' οὖν ἐστίν ἀ.

ἀπόπατον. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἀ. ὤχετο, στρατιὰν λαβὼν,

ἀποπειράσομαι. Β. 648. οὐκ οἶδα' τινὸς δ' αὐθις ἀ.

ἀποπειρῶ. Ν. 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀ.

ἀποπέμπει. Β. 362. ἡ προδιδάσκειν φρούρον ἡ ναῦς, ἡ τὰ πόρρητ' ἀ.

ἀποπέμπειν. Α. 1010. αὐτοκρίτορας πρέσβεις ἀ. ἐνθαδί.

Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δειπνῶν κατὰ

μῆν' ἀ.,

ἀποπέμπων. Π. 1001. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀ. ὅτι

ἀποπέμψαι. Α. 113. βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀ. χρυσίον;

ἀποπέμψον. Ν. 1244. ἀ. ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔχε νυν ἥσυχος.

Α. 747. ἀ. ὡς τάχιστα. ΑΤ. τίνα λόγον λέγεις;

ἀποπέμψω. Β. 1514. κατὰ γῆς ταχέως ἀ.

ἀποχρωθείς. ΕΙ. 1413. ὁλόμεν ὁλόμεν. ἀ
ἀπόχρη. Ο. 1403. ἐμοὶ μετὰ ταῖτα καὶ ψαλίζομαι.
ἀποχρῶσιν. Π. 406. τοῖσιν γὰρ εἴτ' ἔτι δὲ οὐ μόνον.
ἀποχρῶσαν. Fr. 417. 2. ἀ. ἡδὴ.
ἀποχρῶσιν. Ο. 1457. διὲρ ὡς ἐμ' ἀ. ἵνα τί σι φράσω.
ἀποψήσω. ΕΙ. 1231. πικρὰ δ' αὖ πικρὰ. ὠμαβίστατε;
ἀποψήσω. Α. 1405. ἀλλ' ἀ. σ' ἐγώ. καίτιν πάντων πικρὸς εἰ.
ἀποψήσωσιν. Θ. 504. ταῖσιν αὖ. τιν' χάρην. ἵνα διδασθῇ
ἀποψή. Ι. 504. ἀνιμύσμενος ὡς Διὶ μὲν πρὶν τὴν κεφαλὴν ἀ.
ἀποψήσωσθα. Π. 417. χρυσίαι, ἀ. δ' οὐ λίους ἐτι.
ἀππαπαί. Σ. 265. παρὰ θ. δὲ δὴ λικύων γ' ἐτ' ἐστὶν ἀ. παπαπαί.
ἀπράγμων. Ι. 241. ἐκ τιν' αὐτῶν γὰρ ἀ. ὥστα καὶ κεχηγνύτα.
ἀπράγμονα. Ο. 44. πλανώμεθα ζητοῦντες τύπον ἀ.
ἀπράγμοσιν. Σ. 1449. κατακλυζόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ
ταῖσιν ἀ. ἰμῶν
ἀπραγμοσύνης. Ν. 1047. μίλακος ὄξαν καὶ ἀ. καὶ λυγρὸς φυλ-
λοβουλίου.
ἀπροσδόκην. Α. 552. ταῖσι τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀ. ἔκει-
ἐπτε. Ν. 10. οἱ γὰρ τότε χαρούσιν. ἀ. παῖ, λήχουσιν;
ἐπτεσθα. Εκ. 502. ἀλλ' οἱ μέλλειν, ἀλλ' ἀ. καὶ δὴ χρὴ ταῖς
δυναμίαις.
ἐπτεται. Ι. 1237. πῶς εἶπας; ὡς μὲν χρησμός ἀ. φρενῶν.
ἐπτήρες. Ο. 607. ἀ. ἐφημέριοι. τάλαι βροτοί. ἀνέρες εἰκε-
λύνειροι.
ἐπτόμενος. Ι. 1271. σῶς ἀ. φαρίτρας Πινῶνι ἐν διὰ κακῶς
πίνεσθαι.
ἐπτου. Α. 365. ἀ. μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
ἐπτουσι. Ν. 750. ἀφ' ἧς τοῦ πύρ ἀ.; ΣΠ. τὴν ὕαλον λέγεις;
ἐπτουσι. Β. 524. ὅπως μ' ἐλέγχειν ὡς ἂν ἀ. λύγαν.
ἐπτύρνων. (Fr. 165.) τῶν γὰρ ἀ. (βοῶν)
225.
ἐπυρον. Fr. 449. πικρῶσιν ἀ. ἐχθηρῶν.
ἐπίω. Ι. 1023. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων. πρὸ σοῦ γὰρ ἀ.
ἐπύθεν. Ο. 1144. εἰσὶν οὐ μακρὰν ἀ. ἀλλ' ἐνταῦθα που
Π. 674. ὀλίγον ἀ. τῆς κεφαλῆς του γραδίου.
ἐπυθόμαι. Α. 459. ὡς θύμ', ὅρας γὰρ ὡς ἀ. δύμω.
ἐπύλωσιν. Ο. 423. χλαῖναν γὰρ ἀ. ὁ μοχθηρὸς Φρυγίαν ἔριον
δὰ τοῦτον.
ἐπύλωσα. Α. 174. οἶμοι τάλας, μυτητῶν ὕσον ἀ.
Ν. 459. ὥσπερ Περικλῆς ἐς τὸ δέον ἀ.
ἐπυλώσαν. ΕΙ. 1326. καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀ.
ἐπυλώσαν. Σ. 421. οἷς γ' ἀ. φίλιπον ἐν δίκη τὸν Γοργίου.
ΕΙ. 244. χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀ.
631. ἐμβαλόντες ἐξεμῆδμον κηλὴν ἀ.
Α. 1152. πολλοὺς μὲν ἀνδρας Θετταλῶν ἀ.
ἐπύλωσας. Ν. 456. διὰ ταῖτα δὴ καὶ θυμῶν ἀ.;
Ν. 1265. ἵππων ἑμῶν ὡς Παλλὰς, ὡς μ' ἀ.
Σ. 429. ἐπίσχεις οὗτος ὡς ὀλίγον μ' ἀ.
ΕΙ. 1210. εἰμ' ὡς προβελυμῶν μ', ὡς Τρυγαί. ἀ.
1250. ὡς δυσκόκαρτε δαίμων, ὡς μ' ἀ.
ἐπύλωσας. ΕΙ. 1212. ἀ. μὲν τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
ἐπύλωσαν. Σ. 1309. οὐδ' ἄντ' ἡγήθη ὅτι μ' ἀ.
Β. 1200. Ἄργος κατασχών. ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1213. πηλὰ χορεύων. ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1219. ἡ δυσχερὴς ὡς ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1226. Ἄγχινορος παῖς ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1233. θοαῖσιν ἵπποις ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1238. Οἰκίαις ποτ' ἐκ γῆς ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1241. θύων ἀπαρχὰς ΑΙ. ληκύθιον ἀ.
1245. ἀπολεῖ σ'. ἐρεῖ γὰρ. ληκύθιον ἀ.
Π. 639. αὐχμὲς γὰρ ὡς τῶν σκευαρίων μ' ἀ.
ἐπύλωτο. ΕΙ. 604. ῥήματ' εἰ βούλεσθ' ἀκούσαι τήνδ' ὕπας ἀ.
Ο. 1514. ἀπώλετο ὁ Ζεὺς. ΠΕ. πηρίε' ἄττ' ἀ.;
Β. 1141. πῦρ' οὐκ ἔστιν Ἐρμῆν. ὡς ὁ πατήρ ἀ.
ἐπυλώμεσθ'. Α. 333. ὡς ἀ. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἐστ' ἐμῶς.
Ο. 335. διαφορῆθηναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀ. ἀρα.
ἐπυλέμην. Α. 302. ἀ. μολυνσοπραγμονούμενος.
Θ. 1025. σαπρὴν ἀ. ὕμας.
ἐπύμνιν. Ι. 424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχὰτα τοῖς θεοῖς ἀ.
ἀπών. Ι. 612. ὅσων ἀ. παρέσχετο ἡμῖν φροντίδα.
ἀπωσάμενη. ΕΙ. 775. Μυῖσα, σὺ μὲν πολέμους ἀ. μετ' ἐμοῦ
ἀπωσάμενοι. ΕΙ. 1090. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀ. πολέμοιο
ἀπωσάμεσθα. Σ. 1026. ἀλλ' ὕμας ἀ. εἰς θεοῖς πρὸς ἐστέρα.
ἀπωτέρω. Ν. 771. ἀ. σῆς ὡς πρὸς τὸν ἥλιον
Ο. 1474. ἔκτισιν τι. καρδίας ἀ.
ἀρ'. Α. 300. ταῦτ' ἀ. ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρον. κ.τ.λ.
ἀρ'. Α. 70. ἀ. αἰσθάνει τὸν κατάγειον τῶν πρὸς βεαν; κ.τ.λ.
ἀρα. Α. 333. ὡς ὅτιν ἀ. μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν. κ.τ.λ.
ἀρα. Α. 235. σίγα πάς. ἤκούσαν', ἀνδρες, ἀ. τῆς εὐφημίας; κ.τ.λ.
ἀρά. Ν. 465. δ. γε τοῦτ' ἀρ' ἐγὼ ποτ' κ.τ.λ.
ἀραντ'. Β. 1406. οὐκ οὐκ ἂν ἀ. οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτου.

ἀράκου. Fr. 564. ἀ. πικρὸς, πτισάνην, χύδρον, ζεῖα, αἶρα,
σεμδαλιν.
ἀραμένη. Α. 502. ἀ. ταῖσιν ἐμαῖς
ἀράμενοι. ΕΙ. 1309. ἀλλ' ἀ. φέρω-
Εκ. 774. καὶ φασιν οἶσαν ἀ. ΑΝ. Β. φήσουσι γάρ.
ἀράμενος. Σ. 1446. ἀλλ' ἀ. ἐγὼ σε ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. δ. τι
ποιᾷ;
Π. 763. ταῖτας ἐπείραν. ἀλλ' ἀ. τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
Β. 32. ἐν τῇ μέρῃ σὶ τίς ἴσον ἀ. φέρε.
525. ἀλλ' ἀ. οἶσεις πάλιν τὰ πτῶματα;
ἀραντα. Α. 274. μέσση λαβὺντ'. ἀ. κατα-
ἀραντας. ΕΙ. 559. ὥστ' εὐθείας ἀ. ἡμῶς τὴν σκέλη
ἀρας. Ι. 1130. ἀ. ἐπαταξα.
Ἄρας. Fr. 421. Ἄ. ἱερὸν;
ἀράσθε. Θ. 350. ἀ. ταῖς δ' ἀλλαισιν ὑμῖν τοῖς θεοῖς
ἀρατε. Β. 1339. κάλπισι τ' ἐκ πυταμῶν δρύσον ἀ., θέρμετε δ'
ὑδωρ.
ἀργαλέα. Θ. 755. ἔριδες, νείκη, στάσια, ἀ. λύπη, πόλεμος. φέρε
δὴ νῦν.
ἀργαλέας. Α. 754. ποθεῖν ἐκείνου; ἀ. εὐ αἰδ' ὅτι
ἀργαλέων. Σ. 1279. τὸν δ' ἵπποκρῆτην ἑτέρων, ἀ. ὡς σοφῶν
Π. 1. ὡς ἀ. πρᾶγμ' ἐστίν. ὡς Ζεὺ καὶ θεοί.
ἀργαλέος. Ν. 450. κέτρου. μαρὺς. στρώφης. ἀ.
ἀργαλέων. Α. 324. ὑπὸ τε νόμῳ ἀ.
Β. 1532. ἀ. τ' ἐν ὕπλοις γινώσκων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
ἀργαλεωτάτων. Ι. 975. οἷον ἀ.
Ἄργα. Ι. 465. οὐκοῦν μ' ἐν Ἄ. οἷα πράττει λαοθάνα.
Ἄργεῖα. Fr. 153. Ἄ. σώρες
ἀργεῖα. ΕΙ. 475. οὐδ' οὐδ' γ' εἴλεον οὐδὲν ἀ. πάλαι
Ἄργεῖος. Εκ. 201. Ἄ. ἀμαθὴς. ἀλλ' Ἰεράπυμος σοφός
Ἄργεῖους. Ι. 466. πρῶτασιν μὲν Ἄ. φίλους ἡμῖν ποιεῖ
ἀργελοφους. Σ. 672. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοῦς ἀ.
περιτράγων.
ἀργήτα. Ο. 1747. δεινὸν τ' ἀ. κεραυνόν.
ἀργοί. Fr. 722. ἀ. καθήκται μοι γηπαῖκες τέτταρες.
ἀργοῖς. Ν. 316. ἥμισυ, ἀλλ' οὐράναια Νεφέλαι, μεγάλας θεαί
ἀνδράσιν ἀ.
Π. 516. ἦν ἐξ ἧς γῆν ἀ. ὑμῖν τοῦτον πάντων ἀμελοῦσαν;
Ἄργόλας. Fr. 254. 1. οὐκ ἠγύρεον; οὐτός ἐστ' οὐκ Ἄ.
ἀργόν. Β. 945. ἐπειτ' ἀπὸ τῶν πρῶτων ἐπὶ οὐδὲν παρήκε' ἂν ἀ.,
Β. 1495. διατρεβῆν ἀ. ποιεῖσθαι,
Ἄργος. Θ. 1101. Περσεύς, πρὸς Ἄ. ταυστολῶν, τὸ Γοργίον
Β. 1208. Ἄ. κατασχών ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ἀργός. Ν. 53. οὐ μὲν ἐρῶ γ' ὡς ἀ. ἦν, ἀλλ' ἐσπᾶθα.
ΕΙ. 256. ἔστηκας ἀ.; οἴτοσί σοι κινδύλος.
Εκ. 880. ἀ. μανιεμένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
Fr. 922. γῆν ἀ.; ΣΤ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις.
ἀργούς. Ν. 334. οὐδὲν δρῶντας βύσκονσ' ἀ., ὅτι ταύτας μου-
σοποιούσιν.
Ἄργους. Ι. 813. ἀ. πάλαι Ἄ., κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλῆς
ἀντιφερίζεις;
Π. 601. ἀ. πάλαι Ἄ., κλύεθ' οἷα λέγει.
Ἄργους. Β. 1382. εἰθ' ἄρεα' Ἄ. μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
ἀργύρι'. Fr. Μ. Δαιτ. 30. οὐδ' ἀ. ἐστὶ κατακερματισμένα.
ἀργύρια. Fr. 350. ἀ.
ἀργυρίδιον. Ο. 1622. ὅταν διαρθμῶν ἀ. τύχη
Α. 1051. εἰ τις ἀ. δεῖ-
Π. 147. ἐγογγῆ τοι δὴ μερὸν ἀ.
240. αἰτῶν λαβεῖν τι μερὸν ἀ.
Fr. 462. ἦτοιματι τὰς γυναῖκας ἀ.
ἀργύριον. Ι. 472. καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀ. οὔτε χρυσίον
Ν. 98. οἴτοι διδύσκονσ', ἀ. ἦν τις διδῶ,
Σ. 1255. κῆπειτ' ἀποτίνειν ἀ. ἐκ κραυγῆς.
1424. ὅτι χρὴ μ' ἀποτίσιναι τ' ἀ. τοῦ πρᾶγματος,
Α. 492. ὅτι βοῦλονται τὸ γὰρ ἀ. τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσαν.
Θ. 937. κοίλῃ προτείνειν. ἀ. ἦν τις διδῶ,
Εκ. 186. ὁ μὲν λαβὼν ἀ. ὑπερεπένεσεν,
305. καὶ ἀ. λαβὼν
447. ἱμάτια, χρυσί', ἀ., ἐκπῶματα,
601. πᾶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀ. δὲ
Π. 136. αἰτῶσιν οὐκ ἀ. οἱ χρυστοί. ΚΑ. τί δαί;
158. ἀσχητῶμενοι γὰρ ἀ. αἰτεῖν ἴσως
357. ἐκείθεν ἦκεις ἀ. ἡ χρυσίον
520. ὅταν ἀ. κάκεινος ἐλθῇ; ΧΡ. κερδαίνειν βουλούμενός τις
Fr. 255. ἀ.
ἀργυρίον. Fr. 24. οὐδ' ἀ. ἐστὶν κεκερματισμένον.
ἀργυρίου. Ι. 1197. πρὸς βεῖς ἔχοντες ἀ. βαλάντια.
ΕΙ. 121. ἐνδον δ' ἀ. μηδὲ ψακὰς ἢ πάντων πάντων.
Π. 519. ὠνησάμεθ' ἀ. δὴ πῶν. ΠΕ. τίς δ' ἐστὶ πρῶτον ὁ
πῶλιν.
508. ἀπαντα δ' ἡμῖν ἀ. καὶ χρυσίον

ἀρνός. Σ. 572. εἰ μὴ χαίρειν ἄ. φανῇ. παιδὸς φανῇ ἐλεήσειν ἀρνουμένους. Εξ. 722. ἀπ' ἂν δε διέξ. ταῦτα πάλιν ἄ. ἀρνών. Fr. 320. κεφαλὰς τ' ἄ., κεφαλὰς ἐρίφας.
 ἀρφαί. I. 965. ἄλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄ. σε δεῖ
 ΕΙ. 436. Ἐλλήσιν ἄ. πᾶσι πολλὰν κἀγαθὴν,
 ἀρφαί. Σ. 557. ἀρξην ἄ. ἡ' πὶ στρατίας τοῖς ἐσσιτοῖς ἀγοράζων
 ἀρφαί. I. 1307. ἀποτρέψαι, οὐ δὴν' ἐμοὶ γ' ἄ. ποτ', ἄλλ' ἔαν
 με χρῇ.
 ἀρφαί. I. 522. τὴν τῇ πόλει. τὴν θυμὰς τ' ἄ. ἔχων τρίαυαν,
 ἀρφαί. O. 125. ὥστ' ἄ. ἀνθρώπων μὲν ὥστερ παρ' ὅσων,
 ἀρφαί. I. 797. ἴνα γ' Ἐλλήσιν ἄ. πατῶν. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
 λογίοιςιν
 I. 501. οὐχ ἴνα γ' ἄ. μὰ Δ' Ἀρκάδας προνοούμενος. ἄλλ' ἴνα
 μάλλον
 ἀρξόμεθα. A. 1042. ἀλλὰ κοινῇ συσταλάντες τοῦ μέλους ἄ.
 ἀρξομέν. O. 1047. ἰσχύσειτ', ἦν ὀρθοίτε ἄ. καὶ;
 ἀρξομέν. B. 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἄ. ὁ δὲ θεὸς
 Ὀμηρος
 ἀρξομέν. Π. 515. ἡ γῆς ἄ. ῥήας δάπεδον καρπῶν Διοῦς
 θέμεσθαι.
 ἀρξομέν. Π. 525. ὥστ' αὐτὸς ἄ. ἐπαγαλασθεὶς καὶ σκάπτειν τάλλα
 τε μοχλεῖν
 ἀρξομέν. B. 540. ἀλγῆς, ὡ παὶ τῆς ἄ. θεοῦ;
 ἀρξομέν. B. 1533. πῶλλον ὁ βουλούμενος τούτων πατρίως ἐν ἄ.
 ἀρξομέν. Fr. 476, 8. ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἄ.
 ἀρξομέν. N. 351. τί γάρ. ἦν ἄ. τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα,
 τί δρῶσιν;
 Fr. 525. ἴσταν πατὴρβαλμον ἄ. τρέφει.
 ἀρξομέν. I. 245. καὶ τελευτῇ καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἄ.
 ἀρξομέν. N. 922. οὐδ' ἀνέστην τῶν πρεσβυτέρων ἄ. οὐδὲ
 σέλιον,
 Π. 597. τοὺς δὲ πένθητας τῶν ἀνθρώπων ἄ. πρὶν καταθεῖναι.
 ἀρξομέν. I. 802. σὺ μὲν ἄ. καὶ δωροδοκῇ παρὰ τῶν πόλεων ὁ
 δὲ δήμος
 ἀρξομέν. I. 205. ὅτι ἀγκυλαὶ ταῖς χερσὶν ἄ. φέρεται.
 I. 778. ἄ. γὰρ τοὺς ἀρτοὺς σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσῃ.
 ἀρξομέν. A. 331. στιγματίας θ'. ἄ.
 ἀρξομέν. I. 137. ἄ., περὶ κερκετῆς, Κνελοβόρου φανῇ ἔχων.
 ἀρξομέν. I. 1202. εἰς', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενήσας ἄ.
 ΕΙ. 309. πῶν γὰρ ἡμῖν ἄ. πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
 O. 1111. πᾶν λαχόντες ἀρχίδων εἰς' ἄ. βούλησθ' ἄ. τι,
 ἀρξομέν. Σ. 837. ὁ κύων παρὰς ἐς τὸν ἰκνὺν ἄ.
 O. 359. τοῖς δὲ γαμλάνουσι τοῖσι; ΠΕ. τὸν ὕβελισκον ἄ.
 392. ἰκνίοντες εἰς τούτῳ γ' οἰχοῖθ' ἄ.;
 1624. καταπτάμενοι ἰκνίοντες, ἄ. λάθρα,
 B. 994. μή σ' ὁ θυμὸς ἄ.
 ἀρξομέν. A. 1160. λόντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἄ. φεύγει.
 ἀρξομέν. ΕΙ. 1118. ἄλλ' ἄ. σφῆν αὐτὰ. κείται δ' ἐν μέσῳ.
 Εξ. 869. τῶν ἐσπερόντων ἄ. τὰ σῖτια.
 ἀρξομέν. O. 1460. ἄ. τὰ χρημάτων αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔχεις.
 Π. 801. ἀνίσταθ' ὡς ἄ. τὰς ἰσχυάδας.
 ἀρξομέν. ΕΙ. 810. Γοργῶντες ὀφθαλμοί, βατιδοσκῶντες, ἄ.,
 ἀρξομέν. A. 748. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΤ. Γ. ἄ. παιδίον.
 Εξ. 549. μὴ φροντίσῃς ἄ. γὰρ ἔτεκε παιδίον.
 ἀρξομέν. N. 652. ἀπ' ἄ. ἐστίν, ἄλλα δ' αὐτῶν θῆλεα.
 N. 652. οὐκ ἄ. ἡμῖν ἐστίν; ΣΠ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 Θ. 564. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δουλίας τεκούσης ἄ. εἴτα σαυτῇ
 ἀρξομέν. N. 659. τῶν τετραπύδων ἀπ' ἐστίν ὕβως ἄ.
 N. 663. ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτό καὶ τὸν ἄ.
 671. ἄ. καλεῖς, θῆλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῇ τρύφῃ
 672. ἄ. καλῶ γ' ὡς κάρδοπον; ΣΠ. μάλιστα γὰρ,
 685. ἄ. δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία.
 687. ἄλλ', ὡς πονηρὴ, ταῦτα γ' ἐστ' οὐκ ἄ.
 ἀρξομέν. A. 122. θυμώσαντες, ὥστε ἂν ἄ. ἔχῃ;
 ἀρξομέν. N. 302. εὐ σέβας ἄ. ἱερῶν. ἴνα
 ἀρξομέν. O. 1309. ἄλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἴαν τὰς ἄ.
 ἀρξομέν. Θ. 125. ἄ. βοᾷ δοκίμῳ
 Ἀρταμεν. A. 1262. ἀγρίτερ Ἀ. σπρονκύνε
 Ἀρταμνίω. A. 1251. ὅκα τοι μὲν ἐπ' Ἀ.
 Ἀρταμνίω. Θ. 1201. μνηστὴς τούτων τούνομ' Ἀ.
 Θ. 1214. }
 1217. } Ἀ.
 1223. }
 1225. κακὸν δαίμον' ἀλλὰ τρέψ' Ἀ.
 Ἀρτέμιδι. O. 871. γομήτρα, καὶ Ἀ. Ἀκαλανθίδι.
 Ἀρτέμιδος. B. 1274. εὐφραμεῖτε μελίσσονομοι δῶμον Ἀ. πέλας
 οἴγειν.
 Ἀρτεμιν. A. 435. εἰ τάρρα νῆ τῇν Ἀ. τὴν χεῖρά μοι
 A. 922. ποῖα ψίαθος; μὴ μοί γε. ΜΤ. νῆ τῇν Ἀ.,
 949. μηδὲν. ΜΤ. ποιῶν ταῦτα νῆ τῇν Ἀ.
 1260. ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀ.

Ἀρτεμιν. Θ. 115. κύραν δαίσατ' Ἀ. ἀγοτέρων.
 Θ. 119. Ἀ. ἀπειρολεχῇ.
 517. ταῖτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τῇν Ἀ.
 569. πρὸς τοὺς μῖνον. καλῶ σε νῆ τῇν Ἀ. ΓΤ. Γ. τί δρῶσεις;
 742. ἡνεγκον. ΜΝ. ἡνεγκας σὺ; ΓΤ. Ζ. νῆ τῇν Ἀ.
 971. Ἀ. ἀσπασαν ἀγῆν.
 Εξ. 90. πηλουμένης, τάλαρα; ΓΤ. Η. νῆ τῇν Ἀ.,
 136. ἴδον γὰρ σοὶ πίνουσι. ΓΤ. Θ. νῆ τῇν Ἀ.
 Ἀρτεμιν. O. 874. οὐκέτι Κολωνίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίδι Ἀ.
 B. 1359. Ἀ. καλὰ
 Ἀρτεμιν. A. 675. ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥστερ Ἀ.
 Θ. 1200. ὄνομα δὲ σοὶ τί ἐστίν; ΕΤ. Ἀ.
 Ἀρτεμιν. A. 550. ὁ περιπύκτος Ἀ.,
 ἀρτι. N. 144. ἀντρέτ' Ἀ. Χαιρεφώντα Σακεράτης κ.τ.λ.
 ἀρτιόζωμεν. Π. 216. στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἄ.
 ἀρτίως. A. 337. οὐδ' ἐμοὶ λέγοντος ὑμεῖς ἄ. ἡκούσατε.
 A. 1170. τῇ χειρὶ πέλεθον ἄ. κεχασμένον
 N. 726. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἄλλ', ὁ γὰρ, ἀπόλειπ' ἄ.
 1149. ἐκείνον, εἰς', ἐν ἄ. εἰσγυγας.
 Σ. 11. κάμοι γὰρ ἄ. ἐπεστρατεύσατο
 13. καὶ δὴν' ὥστερ θαυμαστὸν εἶδον ἄ.
 744. τὴν ἐπεμάνειτ' ἔργακε γὰρ ἄ.
 836. τί δ' ἐστίν ἐτεόν; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἄ.
 913. περὶ κίκιστον ἄ. ἐνήρυγεν
 O. 51. ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἄλλ' ἄ. νῆ τὸν Δία
 B. 433. ξένου γὰρ ἐσμεν ἄ. ἀφγμέναι.
 Εξ. 30. ὡρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἄ.
 Fr. 326, 1. ἄλλ' ἄ. κατέλειπον αὐτὴν σωμαίνην
 ἀρτι. Fr. 200. ἀρκοκάλι, ἄ., κάρβαοι.
 ἀρτον. I. 282. νῆ Δι', ἐξάγον γε τῆς κερκετῆς, ἄμ' ἄ. καὶ κρέας
 N. 1353. μαμμὰν δ' ἂν αἰτήσαντος ἦσαν σοὶ φέρον ἂν ἄ.
 ΕΙ. 129. ἦν δ' ἂν αἰτίητ' ἄ. πάπαν με καλοῦσας,
 253. οὐτ' ἄ. οὐτε μᾶζαν, εἰσθ' ἄ. αἰ
 Εξ. 307. πλεῖν ἅμα τ' ἄ.
 Π. 320. λαβὼν τιν' ἄ. καὶ κρέας
 1136. εἰ μοι πορίσας ἄ. τιν' εὐ πεπεμμένον
 Fr. 158. εἰτ' ἄ. ὑπὸ τῶν τυγχάνει τις ὕβελιν
 163, 4. τῆς τρυγῆς ἄ. λιπαρὸν καὶ βάφανον φέροντι.
 536, 2. τὴν ἀρτον ἄ., τὴν δὲ Τυρῶ τροφαλίδα.
 ἀρτος. A. 1297. ὁ δ' ἄ. ἀπὸ χόινικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
 ἀρτοποιία. Fr. 295. ἄ.
 ἀρτοπώλια. B. 112. τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἄ.,
 ἀρτοπώλιδας. B. 855. ἀνδρας ποιητὰς ὥστερ ἄ.
 ἀρτοπώλιδος. Σ. 238. τῆς ἄ. λαβὼντ' ἐκλεῖψαν τὸν ὄλμον,
 ἀρτοπώλιον. Fr. 199. 1. ἦκα Θεοφάντος ἄ.
 ἀρτοστροφεῖν. Fr. 557. ἄ.
 ἀρτους. I. 778. ἀρτῶν γὰρ τοὺς ἄ. σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παρα-
 θέσω.
 Σ. 1391. ἄ. δὲκ' ὕβελων κἀπὶ θῆκεν τέτταρας.
 B. 505. ἐπεττεν ἄ., ἦζε κατέρκτων χύτρας
 551. ἐκπαίδει' ἄ. κατέφαγ' ἡμῶν.
 Εξ. 606. ἄ. τεμάχη, μᾶζας, χλαῖνας, ὄνον, στεφάνους, ἐρε-
 βίνθους.
 Fr. 384. ὕβελος ἄ.:
 ἀρτον. Π. 190. ἔρατος ΚΑ. ἄ. ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τραγῆμάτων
 Π. 543. λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ; σιτεῖσθαι δ' ἀπὸ
 μὲν ἄ.
 Fr. 208. ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῶ κανισκίφ ἄ. περίλοιπα
 θρύμματα.
 ἀρτυβάλλω. I. 1094. εἴτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἄ.
 ἀρτυστῆχους. Σ. 855. ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῖσδε τοὺς ἄ.
 ἀρτυταίνας. Fr. 383. βαλανεύς δ' ὡθεῖ ταῖς ἄ.
 ἀρτυταίην. I. 1091. τοῦ δήμου καταχεῖν ἄ. πληθυγίαν.
 ἀρτυτεσθε. N. 272. εἰτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὕδατον χρυσταῖς
 ἄ. πρὶν ὅσιν,
 ἀρχά. A. 821. ὅθενπερ ἄ. τῶν κακῶν ἀμῖν ἐφ' ἄ.
 ἀρχαί. N. 1197. ἄ. τὰ πρυτανεῖ, ἄλλ' ἐν τε καὶ νέγ;
 ἀρχαία. Π. 1042. ἀσπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἄ. φίλη,
 ἀρχαία. N. 984. ἄ. γε καὶ Διπλοπλῶδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
 Σ. 1336. ἄ. γ' ἱμῶν ἀρὰ γ' ἰσθ'
 ἀρχαίαισιν. I. 1323. ἐν ταῖσιν ἰσπεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἄ. Ἀθήναις.
 I. 1327. ἄλλ' ὀλοῦσθε φαινομέναισιν ταῖς ἄ. Ἀθήναις
 ἀρχαίαν. N. 961. λέξω τοῖν τῇν ἄ. παιδείαν, ὡς διέκειτο,
 Σ. 651. ἰάσασθαι νόσον ἄ. ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
 ἀρχαϊκά. N. 821. ὅτι παιδάριον εἰ καὶ φρονεῖς ἄ.
 ἀρχαίους. Εξ. 585. ταῖς ἄ. ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἐστ' ὁ μάλιστα
 δίδοικα.
 ἀρχαιομελησιδονοφρυγχήρατα. Σ. 220. ἄ.,
 ἀρχαίον. N. 1357. ὁ δ' εὐθείας ἄ. εἰν' ἐφασκε τὸ καθαρίζειν
 Εξ. 216. βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἄ. νόμον
 Π. 323. ἄ. ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρὺν

αὔριον. I. 158. ὃ νῦν μὲν οὐδεὶς, α. δ' ὑπέρμεγας
Σ. 1332. ἡ μὴν σὺ δώσεις α. τούτων δίκην
EI. 895. ταύτην ἔχουσιν α. καλὸν πάνν.
1161. ἐξαλείφοντες δις ἡ τρίς. α. δ' ἐσθ' ἡ 'ξοδος'
αὐτ' A. 562. εἴτ' εἰ δίκαια, τούτων εἰπὲν α. ἐχρῆν; κ.τ.λ.
αὐτ'. A. 1297. Ταῦτεγον α. ἐραννὸν ἐκλιπῶα.
αὐτα. A. 781. α. 'στὶ χοῖρος; ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
αὐτά. I. 463. γομφούμεν' α. πάντα καὶ κολλώμενα. κ.τ.λ.
EI. 1043. ὕπτα καλῶς νυν α. καὶ γὰρ οὐτοσί κ.τ.λ.
αὐταί. Θ. 472. α. γὰρ ἐσμεν, κοῦδεμ' ἐκφορὰ λόγου. κ.τ.λ.
Θ. 537. α. γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβούσαι
αὐται. A. 188. α. μὲν εἰσι πεντέτεσι. γέυσαι λαβάν. κ.τ.λ.
αὐταί. A. 194. ἀλλ' α. τοῖ σοι τρακοντούτιδες κ.τ.λ.
αὐταῖν. Θ. 950. πολλάκις α. ἐκ τῶν ὠρῶν
αὐταῖς. I. 7. α. διαβολαῖς. ΔΗ. ὡ κακῶδαιμον, πῶς ἔχεις; κ.τ.λ.
αὐταῖς. Εκ. 226. α. παρ' ἐλαποῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
αὐταῖσι. I. 3. α. βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
Fr. 310. 1. ὅσ' ἦν περίεργ' α. τῶν φορημάτων
Αὐτάρ. O. 983. Α. ἐπὶν ἀκλήτος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζδὼν
αὐτάρ. EI. 1092. α. ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
αὐτάς. I. 1392. πῶς ἔλαβες α. ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν
κ.τ.λ.
A. 357. οὐ περικατὰξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' α.; κ.τ.λ.
αὐτάς. N. 350. σκαμπουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις
ἤκασαν α.
Fr. 310, 2. ὅσαι τε περιπέττουσιν α. προσθέτοις.
αὐτα. N. 595. ἀμφὶ μοι α., Φοῖβ' ἀναξ κ.τ.λ.
αὐταῖς. A. 717. τί Ζῆν' δ.; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
αὐτέκμαγμα. Θ. 514. λέων λέων σοι γέγονεν, α. σὸν,
αὐτή. I. 1090. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μούδοκει ἡ θεὸς α. κ.τ.λ.
A. 893. α. τε λυπεῖ; ΜΤ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι κ.τ.λ.
αὐτή. N. 1184. α. γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
αὐτή. A. 417. α. δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέγω, φέρει. κ.τ.λ.
αὐτή. A. 457. παρὰ σῆς, εἰπούσ' ἄτ' ἂν α. σοι δοκῇ. κ.τ.λ.
αὐτή. N. 544. ἀλλ' α. καὶ τοῖς ἐπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
αὐτηγί. A. 784. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν α. ΜΕ. σά μάν;
O. 821. ἀρ' ἐστὶν α. Νεφελοκοκκυγία,
αὐτηγί. A. 20. ἐσθλὴν ἐρμος ἡ πνύξ α.
αὐτήν. A. 583. ἰδοῦ. ΔΙ. παρὰ θες νυν ὑπτίαν α. ἐμοί. κ.τ.λ.
Σ. 681. ἀλλ' α. μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις
κ.τ.λ.
αὐτήν. N. 238. ἔλκει πρὸς α. τὴν ἱεμάδα τῆς φρωτῖδος. κ.τ.λ.
αὐτῆς. A. 789. ὡς ἐγγυγενὴς ὁ κύσθος α. θατέρω. κ.τ.λ.
αὐτῆς. N. 145. ψύλλαν ὑπύσους ἄλλοιτο τοῖς α. πύδας' κ.τ.λ.
αὐτίκ'. A. 757. α. ἀρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μάν;
κ.τ.λ.
αὐτίκα. I. 284. ἀποθανεῖσθον α. μάλα. κ.τ.λ.
αὐτίχ'. N. 804. ἀρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' α. ἔξω
κ.τ.λ.
αὐτό. I. 18. εἰπομ' ἂν α. δῆτα κομψευρικῶς; κ.τ.λ.
I. 23. α. φαθι τοῦ μάλωμεν. ΔΗ. α. ΝΙ. πάνν καλῶς. κ.τ.λ.
αὐτοδάξ. EI. 607. τὰς φύσεις ὡμῶν δεδοικὸς καὶ τὸν α. τρύπον,
A. 687. ὡς ἂν ὄξαιεν γυναικῶν α. ὠργισμένων.
αὐτόθεν. A. 116. κοῦκ ἐσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθὲν δ' α. κ.τ.λ.
αὐτόθεν. I. 119. ἀνύσας τι φέρ' ἰδο τί ἀρ' ἐνεστιν α. κ.τ.λ.
αὐτοί. A. 504. α. γὰρ ἐσμεν οὐτὶ Ληραῖοι τ' ἄγῶν, κ.τ.λ.
N. 1156. α. τε καὶ τάρχαα καὶ τόκοι τύκων' κ.τ.λ.
αὐτοῖν. N. 886. αὐτὸς μαθήσεται παρ' α. τοῖν λόγῳ. κ.τ.λ.
αὐτοῖς. I. 648. α. ἀπύρρητον ποιησάμενος ταχὺ, κ.τ.λ.
αὐτοῖσι. I. 849. ταῖτας ἔαν α. τοῖς ὠρπαξίν ἀνατεθῆναι κ.τ.λ.
αὐτοῖσι. A. 1076. ὑπὸ τοῖς Χίαις γὰρ καὶ Χύτρους α. τις
αὐτοῖσιν. A. 230. κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος α. ἀντεμπαγῶ
κ.τ.λ.
αὐτοκόμον. B. 822. φρίξας δ' α. λοξῆας λασιαίχενα χαίτην,
αὐτοκράτορ'. EI. 359. φράζε' σέ γάρ α.
αὐτοκράτορας. A. 1010. α. πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδὶ.
αὐτοκράτορες. O. 1595. τούτων περὶ πάντων α. ἤκομεν.
αὐτομάτα. A. 976. α. πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' ἐγὼ πορίζεται.
αὐτομάτη. EI. 665. ἐλθούσά φησιν α. μετὰ τὰν Πύλφ
A. 431. ἐξέρχομαι γὰρ α. τί δέ μοι χλῶν;
αὐτομάτοισιν. Fr. 556. ἐν τοῖς ὕρεσιν α. τὰ μμαῖκυλα φύεται
πολλά.
αὐτόματον. Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος α. ἐκμαθεῖν
αὐτόματος. Π. 1190. α. ἤκαν. ΙΕ. πάντ' ἀγαθὰ τοῖνυν λέγεις.
Αὐτόμενες. Σ. 1275. ὡ μακάρι' Α., ὡς σε μακαρίζομεν,
αὐτομολεῖν. EI. 451. ἡ δούλος α. παρεσκευασμένος,
αὐτομολητόν. (?) Fr. 170. α.
αὐτομολούσαν. A. 723. τὴν δ' α., τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
αὐτομολῶμεν. I. 26. μῶλωμεν αὐτὸ μῶλωμεν α. ΝΙ. ἦν,
αὐτόν. A. 139. καὶ τοῖς ποταμοῖς ἐπηξ' ὑπ' α. τὸν χρόνον, κ.τ.λ.
I. 146. ζητῶμεν α. ΝΙ. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται κ.τ.λ.

αὐτόν. EI. 67. πύσσεσθ'. ἐφασκε γὰρ πρὸς α. ἐνθαδὶ κ.τ.λ.
B. 1195. εἴτ' ἐξετίφλωσεν α. ΔΙ. εὐδαίμων ἀρ' ἦν,
αὐτοπρέμους. B. 902. τὸν δ' ἀνασπῶντ' α.
αὐτός. A. 36. ἀλλ' α. ἐφερε πάντα χωρὶς πρίαν ἀπῆν. κ.τ.λ.
A. 239. οὗτος α. ἐστὶν δὴν ζητούμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς κ.τ.λ.
αὐτός. Θ. 906. σὺ δ' εἴ τις; α. γὰρ σὲ καμ' ἔχει λόγος. κ.τ.λ.
αὐτός. A. 873. κατὰβηθι δεῦρο. ΜΤ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν α. οὐ.
αὐτόσε. Θ. 202. τί δ' ἐστὶν ὅ τι δεδοικας ἐλθεῖν α.;
αὐτότατος. Π. 83. ἐκείνος αὐτός; ΠΑ. α. ΧΡ. πόθεν οὖν,
φράσον,
αὐτοῦ. A. 646. οὕτω δ' α. περὶ τῆς τάλμης ἤδη πόρρω κλέος
ἔκει, κ.τ.λ.
αὐτοῦ. N. 401. ἀλλὰ τὸν α. γε νεὼν βάλλει καὶ Σούσιον ἄκρον
'Αθηνῶν κ.τ.λ.
αὐτοῦς. A. 372. ἐάν τις α. εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν κ.τ.λ.
Σ. 683. α. γ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφορ-
οῦντας; κ.τ.λ.
αὐτοφύες. Fr. 162, 1. ὃ πόλι φίλη Κέκροπος, α. 'Αττικῇ,
αὐτοφύωφ. Π. 455. ἐπ' α. θεῶν δρῶντ' εἰλημμένω;
αὐτόχειρες. O. 1135. ἀλλ' α., ὥστε θαυμάζω ἐμέ.
A. 269. μίαν πυρὰν νῆσαντες ἐμπρήσασιν α.
αὐτόχθονας. A. 1082. καὶ μὴν ὠρῶ γε τοῖσδε τοὺς α.
αὐτόχθονες. Σ. 1076. 'Αττικοὶ μόνον δικαίως εὐγενεῖς α.,
αὐτόχρημ'. I. 78. ὁ πρακτὴς ἐστὶν α. ἐν Χαῦσι,
αὐτῶ. A. 89. παρέθηκεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν α. φένας. κ.τ.λ.
αὐτῶ. A. 1017. α. διακονεῖται; κ.τ.λ.
αὐτῶ. N. 410. ἡ δ' ἀρ' ἐφυσᾷτ', εἴτ' ἐξάφνης διαλακῆσασα πρὸς
α. κ.τ.λ.
αὐτῶν. A. 561. δίκαια πάντα κοῦδεν α. ψεύδεται. κ.τ.λ.
αὐτῶν. O. 808. τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς α. πτεροῖς. κ.τ.λ.
αὐχένα. A. 492. ὅστις παρασχῶν τῇ πόλει τὸν α.
N. 592. εἰτα φημώσσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν α.,
A. 681. ἐγκαθαρμύσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν α.
Fr. 286. ἡ καρδοπεῖφ περιπαγῇ τὸν α.
αὐχμῆν. N. 442. α., βῆγῶν, ἀσκὸν δαίρειν.
αὐχμῆς. N. 920. α. αἰσχρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὐ πράττεις.
αὐχμόν. N. 1120. ὥστε μῆτ' α. πιέζειν μῆτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
αὐχμός. Π. 839. α. γὰρ ὦν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
αὐχμών. Π. 84. α. βαδίσεις; ΠΑ. ἐκ Πατροκλέους ἐρχομαι,
ἀφ'. I. 427. εὐ γε ἐνέειβαλεν αὐτ'. ἀτὰρ δὴλόν γ' α. οὐ
ἐνέειγν' α. κ.τ.λ.
ἀφαίρει. EI. 772. τῶν τραγαλίων, καὶ μὴ δ.
ἀφαίρειν. B. 518. ἐμελλ' α. χῆ τράπεζ' εἰσηρετο.
ἀφαίρεισθαι. Θ. 844. ἀλλ' α. βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπὼντας τοῖς.
B. 600. ταῦτ' α. πάλιν πει-
ἀφαίρη. Εκ. 665. ἀπὸ τῆς μάζης ἥς σιτεῖται ταύτην γὰρ ὅταν
τις α.,
ἀφαίρησει. A. 464. ἀνθραπ', α. με τὴν τραγωδίαν.
ἀφαίρηταί. Εκ. 1023. τί δ', ἦν δ. μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἀφαιρῶν. Fr. 360. εἴ τις σε κολακεύει παρὲν καὶ τὰς κροκύνδας α.
ἀφανῇ. Εκ. 602. καὶ Δαρεικοὺς, α. πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ
μέσση καταθήσει.
ἀφανίζων. N. 542. τύπτει τὸν παρόντ', α. ποτηρὰ σκάμματα,
N. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας α.
ἀφανίσαι. Π. 434. ἀνθ' ὧν ἐμέ ζητεῖτον ἐνθὲν δ' α.
ἀφανίσαιας. N. 760. ὥπως ἂν αὐτὴν α. εἰπέ μοι.
ἀφανισθέντων. Π. 512. οὐδεὶς ἀμφοῖν δ' ὡμῖν τούτων α. ἐθε-
λήσει
ἀφάνισιν. N. 765. εὐρηκ' α. τῆς δίκης σοφωτάτην,
ἀφανούς. B. 1333. πέμπεις ἐξ α.,
ἀφαρπάζοντα. Π. 677. τοὺς φθοῖς α. καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀφασία. Θ. 904. τουτὶ τί ἐστὶν; α. τίς τοί μ' ἔχει.
ἀφατα. A. 1080. α. τί κἂν λέγοι τις; ἀλλ' ὅσα σέλει
ἀφατον. O. 428. α. ὡς φρῶνιμος.
A. φεύ δα, τὸν ὄρκον α. ὡς ἐπαίνω.
ἀφατος. A. 1148. ἀδικίωμας· ἀλλ' ὁ πρακτὴς α. ὡς καλός.
ἀφαινανθήσομαι. Εκ. 146. δῖψη γὰρ, ὡς εἰοικ', α.
ἀφαύει. I. 394. ἐν ξύλῳ δῆσας α. παποδόσθαι βούλεται.
ἀφείλε. EI. 561. ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους α. καὶ τὰς Γοργόνας·
ἀφείλες. O. 158. πολλὴν γ' α. τοῦ βίου κιβδηλίαν.
ἀφείλετ'. Θ. 935. ὀλίγον μ' α. αὐτὸν ἱστορῶφρος.
ἀφείλκον. O. 503. ὀβολὸν κατεβρύχισα· κῆτα περὶν τὸν
θύλακον οἰκάθ' α.
ἀφειλόμην. Fr. 476, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήσας
α. ἂν.
ἀφείλον. B. 941. ἰσχυρὰ μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος α.
ἀφείμην. O. 628. οὐκ ἐστὶν ὥπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς
γνώμης εἴτ' α.
ἀφείναι. Σ. 595. εἰπὴ τὰ δικαστήρι' α. πρῶτιστα μίαν δικά-
σαντας
ἀφείς. N. 744. α. ἀπελθε' κῆτα τὴν γνώμην πάλιν

ἀφείς. Σ. 1261. τὸ πρᾶγμα ἔτρεψας, ὥστ' ἄ. σ' ἀποίχεται.
ἀφεκτέ. Α. 122. ἄ. ἐστὶ ΜΥ. τοῦ; φράσον. ΑΥ. ποιήσεται οὖν;
ἀφεκτέ. Α. 124. ἄ. τοῖνον ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους.
ἀφελε. ΕΙ. 454. ἄ. τὸ παῖεν, ἀλλ' ἢ μόνον λέγε.
Α. 38. μὴ δῆτα πάντα γ', ἀλλ' ἄ. τὰς ἐγγέλεις.
ἀφελέσθαι. Σ. 884. τὴν ἀκαλήφην ἄ.
Β. 526. τί δ' ἐστίν; οὐ δὴ πού μ' ἄ. διανοεῖ
ἀφίλη. Εκ. 563. τοῦτ' ποιήσης μὴδ' ἄ. μου τὸν βίον.
ἀφίλκετε. Α. 1005. ἀναβράττετ', ἐξοπτάτε, τρέπετ', ἄ.
ΕΙ. 427. εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἄ.
ἀφελκυσώμαι. Α. 1120. φέρε, τοῦ δόρατος ἄ. τοῦλυτρον.
ἀφίλκομαι. ΕΙ. 361. φέρε δὴ κατῖδω, ποῖ τοὺς λίθους ἄ.
ἀφελόμενος. Σ. 1380. ἄ. σε καὶ νομίμας εἶναι σαπρὸν
ἀφελουσά. Α. 1028. ἐσκάλευσον αὐτὸ, κἄτα δεῖξον ἄ. μοι
ἀφίλωμαι. Β. 586. ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἄ. χρόνου,
ἀφελών. Α. 1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἄ. δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Ι. 816. ἄ. τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε.
ΕΙ. 748. τοιαῦτ' ἄ. κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ'
ἀγεννή,
Εκ. 612. ξέρε τοῦτον ἄ. δοῦναι τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μετέξει
Π. 22. μὴ Δί', ἀλλ' ἄ. τὸν στέφανον, ἦν λυγρὴ τί με,
ἀφελών. Ι. 527. διὰ τῶν ἄ. πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως
παρασύρων
ἀφελώνται. Α. 654. οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν
ποιητὴν ἄ.
ἀφε. Ι. 1159. ἄ. ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονι,
Ν. 1139. τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄ. οὐ φασὶν ποτε
Σ. 1131. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄ.
ἀφεσθε. Εκ. 509. βακτηρίας ἄ. καὶ μέντοι σὺ μὲν
ἀφιστήκασι. Fr. 721. οὗτοι δ' ἄ. πλείν ἢ δύο δοχμά.
ἀφετ'. Α. 1166. ἄ., ὡγάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κἄτα τίνα κινήσομεν;
ἀφετά. Σ. 522. ἄ. νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε
ἀφετόν. Π. 100. ἄ. με νῦν. ἴστων γὰρ ἤδη τὰτ' ἐμοῦ.
ἀφέτω. Εκ. 1083. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑ. ἄ. νῦν μ'
αὐτή.
ἀφευ. ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἄ. τῶν φασήλων, ὡ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
ἀφεύαν. Θ. 216. τὰ κάτω δ' ἄ. ΜΝ. ἀλλὰ πρᾶττ', εἰ σοι δοκεῖ
ἀφευσεν. Θ. 590. ἄ. αὐτὸν ἀπέτιλ' Εὐριπίδης
ἀφεύσω. Θ. 236. ἀνίστασθ', ἴν' ἄ. σε, κἀγκύφας ἔχε.
ἀφεύων. Εκ. 13. λάμπεις, ἄ. τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα
ἀφελήσους. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἄ. ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πε-
ποίηκα.
ἀφῆ. Εκ. 1084. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'. ΝΕΑ. ἦν ἡδὲ μ' ἄ.
ἀφήκας. Ο. 88. δέσας ἄ. τὸν κοιόν; ΕΥ. εἰπέ μοι,
ἀφῆθ'. Α. 655. ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἄ. ὡς κωμωδῆσει τὰ
δικαία
ἀφῆλατο. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἄ.
ἀφῆρέθη. Ν. 169. πρῶν δέ γε γνῶμην μεγάλην ἄ.
Ν. 625. τὸν στέφανον ἄ. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἰσεται
ἀφῆρπασεν. Ι. 1062. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πνέλους ἄ.
ἀφήσειν. Α. 1149. ὑμᾶς δ' ἄ. τοὺς Ἀθηναίους οἶε;
ἀφήσεις. Α. 822. κλάων μεγαρίεις. οὐκ ἄ. τὸν σάκον;
Σ. 448. οὐκ ἄ. οὐδὲ νυνί μ', ὡ κάκιστον θηρίον;
ἀφήσετον. Π. 73. κακὸν τί μ' ἐργάσεσθε κούκ ἄ.
ἀφισόμεσθα. ΕΙ. 705. ὥστ' οὐδέποτ', ὡ δέσποιν', ἄ. σου.
ἀφήσω. Ι. 432. ἐγὼ δὲ συστellaς γε τοὺς ἀλλᾶντας εἴτ' ἄ.
Θ. 717. μάτην λαλεῖτε τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἄ.
Β. 513. οὐ γὰρ σ' ἄ. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
Εκ. 1000. μὴ γ' ὡς σ'. ΝΕΑ. παραφρονεῖς, ὡ γράδιον.
1075. ὡς οὐκ ἄ. οὐδέποτ' σ'. ΓΡ. Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
1085. ἀλλ' οὐκ ἄ. μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ἀφῆτ'. Θ. 693. ἦν μὴ μ' ἄ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
ἀφῆτε. Fr. 156. 3. ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἄ. β. δεχόμεθα
ἀφῆτέ. Σ. 922. μὴ νυν ἄ. γ' αὐτόν, ὡς δυν' αὐ πολλὸ
ἀφῆτα. Ο. 689. τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγῆρως, τοῖς ἄ. μηδομέ-
ροισιν.
ἀφῆτον. Ο. 702. καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάραν γένος ἄ. ὡδε
μὲν ἔσμεν
ἀφθονα. Εκ. 690. πᾶσι γὰρ ἄ. πάντα παρέχουσαν
ἀφῆγμαι. Θ. 180. ἰκέτης ἄ. πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χρεῖαν ἔχων;
ἀφίγμεθ'. Π. 960. ἄ. δντας τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἀφίγμεθα. Ο. 120. ταῦτ' οὖν ἰκέται νῦν πρὸς σέ δεῦρ' ἄ.,
Θ. 1098. ὡ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἄ.
ἀφίγμένη. Π. 962. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἄ.,
ἀφίγμενοι. Β. 732. ὡστάτοις ἄ., οἷσιν ἢ πόλιν πρὸ τοῦ
ἀφίγμενος. ΕΙ. 130. μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἄ.
Β. 436. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἄ.
ἀφίγμενος. Β. 433. ξένω γὰρ ἴσμεν ἀρίτας ἄ.
ἀφία. Σ. 428. ἀλλ' ἄ. τὸν ἀνδρ'. εἰ δὲ μὴ, φῆμ' ἐγὼ
Β. 1005. καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἄ.
ἀφίμεν. Ν. 1426. ἄ., καὶ δίδωμεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκοφθαί.

ἀφιμένην. Β. 131. ἄ. τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
ἀφίμεναι. Ι. 674. ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἄ.
ἀφίετε. Εκ. 745. τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν δχλον ἄ.
ἀφικέσθαι. Εκ. 620. οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖο
οἱ φῆς ἄ.;
ἀφικέσθον. Θ. 1158. ἤλθετον, νῦν ἄ., ἰκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.
ἀφίκετ'. Α. 786. φεύγον γάμον ἄ. ἐς ἱερμίαν,
ἀφικνουμένοις. Ι. 975. σιν καὶ τοῖς ἄ.,
ἀφικνουμένοις. Ο. 1418. τίς δ' πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἄ.;
ἀφικοίμην. ΕΙ. 68. πῶς ἂν ποτ' ἄ. ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;
ἀφίκοιτο. Β. 766. ἔως ἄ. τὴν τέχνην σοφώτερος
ἀφικόμεθα. Π. 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἄ. πρὸς τὸν θεὸν
ἀφικόμην. ΕΙ. 379. ἀγῶ προθύμως σοι φέρων ἄ.
ἀφίκου. Ι. 586. δεῦρ' ἄ. λαβοῦσα τὴν
ἀφίκου. Α. 371. τί δ', ὡ θεοὶς ἐχθρὰ, σὺ δεῦρ' ὕδαρ ἔχουσ' ἄ.;
ἀφίκται. Ι. 669. πύθησθ' ἄ. γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
Π. 265. ἔχων ἄ. δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὡ πονηροί,
ἀφίκωμαι. Β. 1518. δεῦρ' ἄ. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
ἀφίλον. Θ. 1027. ὀλοὺν, ἄ. ἐκρέμασεν κόραξι δειπνον
ἀφίξεται. Π. 405. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἄ.;
ἀφίξομαι. Εκ. 1080. φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἄ.;
ἀφίξομεθ'. Β. 118. ὅπως τάχιστ' ἄ. εἰς Ἄιδου κάτω
ἀφίξονται. Ο. 606. πῶς δ' ἐς γῆρας ποτ' ἄ.; καὶ γὰρ τοῦτ' ἐστ'
ἐν Ὀλύμπῳ
ἀφίστατον. Ι. 238. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδίας ἄ.
ἀφίχθαι. Ο. 320. φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἄ. δεῦρο πρεσβύτα δύο
ἀφίχθον. Ο. 318. ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἄ. ὡς ἐμέ.
ἀφίωσ'. Α. 157. τί δ', ἦν ἄ. ἄνδρες ἡμᾶς, ὡ μέλε;
ἀφοβόσπλαγχνος. Β. 496. καὶ τὴν λεοντὴν, εἴπερ ἄ. εἴ.
ἀφόβω. Ο. 1376. ἄ. φρενὶ σώματι τε νέαν ἐφέπων
ἀφοδον. Εκ. 1059. ἴθι νυν ἔασσον εἰς ἄ. πρῶτιστά με
ἀφορμάσθαι. Ν. 607. ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἄ. παρεσκευάσμεθα,
ἀφορμήν. Fr. 590. μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἄ.
ἀφορώμεθα. Ν. 281. τηλεφανεῖς σκοπίδας ἄ.,
ἀφραδίησι. ΕΙ. 1064. οἵτινες ἄ. θεῶν νόον οὐκ αἰσάντες
ἀφράκτοις. Θ. 581. ὑμῖν ἄ. πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
ἀφρήτωρ. ΕΙ. 1097. ἄ., ἀθέμιστος, ἀνέστιος ἐστὼν ἐκείνος,
Ἀφροδίτη. Α. 792. κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀ. θύεν.
Α. 794. οὐ χοῖρος Ἀ.; μόνον γὰρ δαιμόνων.
Ἀφροδίτη. Α. 551. ἀλλ' ἦνπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἐρως χῆ
Κυπρογενεῖ Ἀ.
Ἀφροδίτη. ΕΙ. 456. Ἐρμῇ, Χάρισιν, Ὀραιοῖς, Ἀ., Πόθω.
Ο. 565. ἦν Ἀ. θύη, πυροὺς δρομὶ φαιλῆριδι θύειν
Ἀφροδίτην. Α. 208. μὰ τὴν Ἀ. οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχης.
Α. 252. μὰ τὴν Ἀ. οὐδέποτ' ἄ. ἄλλας γὰρ ἂν
556. ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. νῆ τὴν Παφίαν Ἀ.
749. μὰ τὴν Ἀ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον
858. νῆ τὴν Ἀ. κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέση
939. νῆ τὴν Ἀ., ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μὴ
Θ. 254. νῆ τὴν Ἀ., ἡδὺ γ' ὅζει ποσθίου.
Εκ. 189. νῆ τὴν Ἀ., εὐ γε ταυταγὶ λέγεις.
190. τάλαν', Ἀ. ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν
558. νῆ τὴν Ἀ., μακαρία γὰρ ἡ πόλις
981. νῆ τὴν Ἀ., ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μὴ
999. μὰ τὴν Ἀ., ἡ μ' ἔλαχε κληροῦμένη,
1008. νῆ τὴν Ἀ. δεῖ γ' ἐμῶν σ'. ὡς ἐγὼ
1136. νῆ τὴν Ἀ. πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος.
Π. 1069. μὰ τὴν Ἀ. οὐκ ἐμοῦ γ', ὡ βδελυρὲ σὺ.
Ἀφροδίτης. ΕΙ. 40. οὐκ οἶδ'. Ἀ. μὲν γὰρ σὺ μοι φαίνεται,
Α. 832. τοῖς τῆς Ἀ. ὀργίλοις ἐλημμένον.
898. τὰ τῆς Ἀ. ἱέρ' ἀνοργιάστὰ σοι
Β. 1045. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀ. οὐδὲν σοι. ΑΙ. μὴδὲ γ'
ἐπειή.
Εκ. 8. κἂν τοῖσι δωματίοισιν Ἀ. τρόπον
Fr. 490. ἡδὺς γε πίνειν οἶνος Ἀ. γάλα.
Ἀφρόδιτος. Fr. 271. Ἀ.
ἀφρός. Α. 1257. πολλὸς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἄ. ἦνσει,
ἀφρων. Σ. 729. πιθοῦ πιθοῦ λόγῳσι, μὴδ' ἄ. γένη,
ἀφύαις. Ι. 678. ἔπειτα ταῖς ἄ. ἐδίδουν ἡδύσματα
Σ. 496. ἦν δὲ γῆτειον προσαίτη τις ἄ. ἡδυμᾶ τι,
ἀφύας. Α. 901. ἄ. ἀρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
Α. 902. ἡ κέραμον. ΒΟ. ἄ. ἡ κέραμον; ἀλλ' ἐντ' ἐκεῖ
Ι. 645. οὐκᾶποτ' ἄ. εἶδον ἀξιατέρως.
649. ἵνα τὰς ἄ. ἀνοῖντο πολλὰς τοῦβολοῦ,
672. ἦσθοντο τὰς ἄ. παρ' ἡμῖν ἀξίας;
Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐρᾶ φαγεῖν ἄ. Φαληρικὰς
77. τρέχω π' ἄ. ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον.
ἀφύδια. Fr. 422. μὴδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἄ.
ἀφύτης. Fr. 421, 1. ἄλις ἄ. μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ
κάπτω.
ἀφυκτον. Ν. 1047. ἐπίσχεσ' εὐθὺς γὰρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄ.

βάλοι. Α. 1173. τὸν μάμαρον, κἀπειθ' ἀμαρτὸν β. Κρατῖνον.
βαλόντες. Σ. 408. ἀλλὰ θαίματα β. ὡς τάχιστα, παιδία,
βάμμα. Α. 112. ἵνα μὴ σε βάψω β. Σαρδιανικόν.
 ΕΙ. 1174. ἦν ἐκεῖνος φησὶν εἶναι β. Σαρδιανικόν.
 1176. τῆρικαὺτ' αὐτὸς βίβασται β. Κυζικηνικόν.
βαπτόμενος. Ι. 523. καὶ λυδίῳ καὶ ψηγίζῳ καὶ β. βατρα-
 χείας.
βαπτῶς. Ο. 287. ὃ Πύσειδον, ἕτερος αὐτῶν β. ὄρνις οὐτοσί.
βάπτουσι. Εκ. 216. β. θερμῶ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον.
βαπτῶν. ΙΙ. 530. οὐθ' ἱματίων β. δαπάναις κοσμήσαι ποικιλο-
 μόρφων.
βάραθρον. Ι. 1362. ἀρας μετέαρον ἐς τὸ β. ἐμβαλῶ,
 Ν. 1450. τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ β.
 Β. 574. ἐγὼ δ' ἂν ἐς τὸ β. ἐμβαλοίμ' σε.
 ΙΙ. 1109. ἀπαξάπαντας ἐς τὸ β. ἐμβαλεῖν.
 Γρ. 309. 8. χιτῶνα β., ἐγκυκλιον, κομμάτριον.
βάραθρον. ΙΙ. 431. οὐκὸν ὑπόλοιπον τὸ β. σοὶ γίγνεται;
βαρβαριστί. Γρ. 45. ἡ που κατὰ στοιχοῦς κεκράζονται τι β.
βάρβαροι. Α. 77. οἱ β. γὰρ ἀνδρας ἡγοῦνται μόνους.
 ΕΙ. 411. οἱ β. θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως.
 Ο. 1520. ἀνευ θυγλῶν· οἱ δὲ β. θεοὶ.
 1525. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι β. θεοὶ τινες.
 1526. ἀνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. οὐ γὰρ εἰσι β.,
 1700. β. δ' εἰσὶν γένος.
βαρβάρους. Σ. 1145. πύθεν, ὡγὰθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι β.
 Ο. 1528. ὄνομα δὲ τοῖσι τοῖς θεοῖς τοῖς β.
βαρβαροῖσι. Σ. 1089. ὥστε παρὰ τοῖς β. πανταχοῦ καὶ νῦν ἐτι.
 ΕΙ. 408. τοῖς β. προδίδον τὴν Ἑλλάδα.
 Β. 724. ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς β. πανταχοῦ,
βαρβαρον. Θ. 1051. τὸν β. ἐξολέσειεν.
βαρβαρον. Θ. 1171. τὸν β. δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σὺ.
 Β. 682. ἐπὶ β. ἐξομένη πέταλον.
βάρβαρος. Ν. 492. ἀνθρώπος ἀμαθὴς οὐτοσί καὶ β.,
 Σ. 1078. ἀφελῆσαν ἐν μάχαισι, ἥνι' ἤλθ' ὁ β.,
 Θ. 1129. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέχαιτο β. φύσις.
βαρβάρους. Ο. 199. ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς β. ὄντας πρὸ τοῦ
βαρβάρων. Α. 107. εἰ προσδοκῶσι χρυσὸν ἐκ τῶν β.
 Α. 168. ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν β.;
 Σ. 439. περιόρῃς οὐτὸ μ' ὑπ' ἀνδρῶν β. χειρούμενον,
 Α. 1133. ἐχθρῶν παρόντων β. στρατεύμασιν.
 Θ. 1098. ὃ θεοὶ, τί' ἐς γῆν β. ἀφίγμεθα.
βαρβαρώτατον. Ο. 1573. ἐώρακα πάντων β. θεῶν.
βαρβιτίαν. Γρ. 594. β.
βάρβιτος. Ο. 137. τίς ἡ τάραις τοῦ βίου; τί β.
βαρβός. Γρ. 320. β.
βαρεῖα. Ν. 377. κατακρημνόμεναι πληρεῖς ὄμβρου δ' ἀνάγκην,
 εἴτα β.
βαρεῖας. Α. 1210. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς β.
βαρεῖας. Ν. 716. μὴ νυν β. ἀλγεί λαν.
 Σ. 114. ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον β. φέρει.
 158. σὺ δὲ τοῖτο β. ἂν φέρεις; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
 Θ. 385. β. φέρω τάλανα πολὺν ἡδὴ χρόνον.
 474. β. τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἡ τρία.
 Β. 26. φέρων γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΕΑ. β. πάνν.
 803. ἡ που β. οἶμα τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
 Εκ. 175. τὰ τῇ πόλει ἀπαντα β. πράγματα.
βάρους. Α. 255. κορμοῦ τοσοῦτον β. χλωρὰς φέρων ἑλάας.
 Α. 338. ὡς τρατάλαντον τὸ β.,
 Β. 27. οὐκὸν τὸ β. τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὐκὸν φέρει;
 941. ἰσχυρὰ μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ β. ἀφείλον.
 1367. τὸ γὰρ β. νῦν βασανίει τῶν βημάτων.
 Γρ. 130. 1. ἡμῶν ἄγκων β.
βαρύ. Α. 713. ἀλλ' αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι β.
βαρυαχέες. Ο. 1750. ὃ χθόνια β. ὀμβροφόροι θ' ὅμα βρονταί,
βαρυαχέος. Ν. 277. πατὴρ ἀπ' Ὀκεανοῦ β.
βαρύβρομον. Ν. 264. καὶ πόντον κελάδοντα β.
βαρύβρομος. Ν. 313. καὶ Μοῦσα β. αὐλῶν.
βαρυδαιμονούντων. Ι. 558. καὶ β.,
βαρυδαίμων. Εκ. 1102. ἀρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; β. μὲν οὖν
 βαρύνεται. Α. 220. καὶ παλαιῶ Λακκατῖδην τὸ σκέλος β.,
βαρυστάθμων. Β. 1397. ἀλλ' ἕτερον αὐτῶν ἦν τι τῶν β.,
βαρύτατον. Β. 1394. θάνατον γὰρ εἰσέθηκε β. κακῶν.
βασανίει. Β. 1367. τὸ γὰρ βάρος νῦν β. τῶν βημάτων.
βασανίει. Β. 502. κατ' ἐπος β. φησὶ τὰς τραγηδίας.
βασανίεις. Β. 642. πῶς οὖν β. νῦν δικαίως; ΑΙ. μάλας.
 Β. 1123. καὶ ποῖον αὐτοῦ β.; ΕΤ. πολλοὺς πάνν.
βασάνιζ'. Β. 625. μὴ δῆτ' ἐμοί γ'. οὕτω δὲ β. ἀπαγαγάν.
βασάνιζε. Σ. 547. τῇς ἡμετέρας ὡς οὐδεμῶς ἦντων ἐστὶν β.
 Β. 616. β. γὰρ τὸν παῖδα τουτοῦ λαβὼν,
βασανίζεν. Ι. 513. καὶ β., ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ'
 ἑαυτῶν,

βασανίζεν. Ι. 629. ἐμὲ μὴ β. ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
βασανίζω. Β. 618. καὶ πῶς β.; ΕΑ. πάντα τρόπον, ἐν ἐλίμμαι
βασανίζων. Α. 647. ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν
 πρεσβείαν β.,
βασανίσαι. Εκ. 523. ἐνός γε. ΠΡ. καὶ μὴν β. τοῦτ' γέ σοι
βασάνισον. Ι. 1212. ξύλλαβε σιαπῇ, καὶ β. ἄττ' ἐνι.
βασανιστέον. Α. 477. οὐ γὰρ ἐτ' ἀνεκτὰ τάδ', ἀλλὰ β.
βασανίστρια. Β. 826. ἐνθεν δὴ στοματοργῶς ἐκὼν β. λίσση
βασανῶ. Α. 110. ἀλλ' ἀπὸθ'· ἐγὼ δὲ β. τοῦτον μόνος.
 Θ. 626. ἀπελθ'. ἐγὼ γὰρ β. ταύτῃ καλῶς.
 Β. 1121. πρῶτιστον αὐτοῦ β. τοῦ δεξιού.
 Εκ. 748. μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτε γ', ἀλλὰ β.
βάσανον. Θ. 801. β. δῶμεν, πότεροι χείρου. ἡμεῖς μὲν γὰρ
 φάμεν ὑμᾶς
βάσανός. Θ. 800. ὑμῶν ἐσμὲν πολλὸν βελτίους β. τε πάρεσταν
 ἰδέσθαι.
βασίλεια. Α. 65. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς β. τὸν μέγαν,
 Α. 102. πέμψεν β. φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
βασίλει. Ι. 478. καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ β. ξυνόμωστε,
 Ο. 568. κἂν Διὶ θύῃ β. κρῖον, βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
βασίλεια. Α. 80. εἴτε τετάρτῃ δ' ἐς τὰ β. ἡλθομεν.
Βασίλεια. Ο. 1537. τίς ἐστὶν ἡ β.; ΠΡ. καλλίστη κόρη,
Βασίλεια. ΕΙ. 974. ὃ σεμνοτάτῃ β. θεᾷ,
Βασίλεια. Ο. 478. ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὄρθως ἐσθ' ἡ β.;
Βασίλειαν. Β. 382. ἀγε νῦν ἑτέραν ὑμῶν ἰδὲν τὴν παρσο-
 φόρον β.,
Βασίλειαν. Ο. 1634. τὴν δὲ β. τὴν κόρην γυναικ' ἐμοί.
 Ο. 1657. ἵνα τὴν β. καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
 1730. αὐτὸν καὶ τὴν β.
 1753. καὶ πόρεδρον β. ἔχει Διὸς.
Βασίλειαν. Ο. 1536. καὶ τὴν β. σοὶ γυναικ' ἔχειν διδῶ.
Βασίλειαν. Ο. 549. εἰ μὴ κομοῦμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμέ-
 τεραν β.
Βασίλειας. Σ. 546. ἀλλ' ὡ περὶ τῆς πάσης μέλλων β. ἀντιλο-
 γήσειν.
 Σ. 549. τῇς ἡμετέρας ὡς οὐδεμῶς ἦντων ἐστὶν β.
Βασίλειον. Εκ. 655. τὴν β. δειπνήσοντας τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
 παρὰ ταύτην,
Βασίλειον. Ι. 1333. χαῖρ', ὡ β. τῶν Ἑλλήνων καὶ σοὶ ξυγχαί-
 ρομεν ἡμεῖς.
 Ν. 2. ὃ Ζεῦ β., τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον.
 153. ὃ Ζεῦ β., τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
 Σ. 625. ὃ Ζεῦ β.
 Ο. 223. ὃ Ζεῦ β., τοῦ φθέγματος τοῦρνηθίου.
 Β. 1278. ὃ Ζεῦ β., τὸ χρῆμα τῶν κύπων ὅσον.
 ΙΙ. 1095. ὡς εὐτόνως, ὃ Ζεῦ β., τὸ γράδιον.
Βασίλειον. Ν. { 828. } Δίνος β., τὸν Δι' ἐξεληλαπεί.
 { 1471. }
Βασίλειον. Ο. 610. αἰβοί, ὡς πολλὰ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς
 ἡμῖν β.
Βασίλειον. Ο. 508. ἤρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἰ
 τις καὶ β.
Βασίλειοντας. Β. 1063. πρῶτον μὲν τοὺς β. ῥάμ' ἀμειψῶν, ἔν'
 ἑλαινόι.
Βασίλειοντων. Ο. 562. ὡς ὄρνιθων β. θύειν ὄρνις τὸ λοιπὸν.
Βασίλειον. Α. 98. ἀγε δὴ σὺ, β. ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσας.
 Α. 113. β. ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψεν χρυσίον;
 647. ὅτε καὶ β., Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
 1224. ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρειτε· ποῦ ἐστὶν ὁ β.;
 Ο. 486. διὰ ταῦτ' ἀρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ β. ὁ μέγας διαβάσκει.
 504. Αἰγύπτου δ' αὐτὸ καὶ Φοινίκης πάσης κόκευς β. ἦν.
 515. ἀετὸν ὄρνις ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, β. ἄν.
 568. κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κρῖον, β. ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
 ΙΙ. 170. μέγας δὲ β. οὐχὶ διὰ τοῦτον κομῇ;
 Γρ. Μ. Δαιτ. 9. 1. ἐπιδείκνυν β. θέαν.
Βασίλειοντας. Ι. 1087. αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς β.
Βασίλειον. Ν. 381. ὁ Ζεὺς οὐκ ἂν, ἀλλ' ἄντ' αὐτοῦ Δῖνος
 ἐνὶ β.
 Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατ' ἐξείν γ' οὗτος πρῶτος β.
 514. ὁ δὲ δεινύτατος γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν β.
Βασίλειον. Α. 61. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ β.
 Α. 62. ποῖον β.; ἀχθομαι γὰρ πρέσβει.
 94. ὁ β. ὀφθαλμὸς. ΔΙ. ἀναξ' Ἡράκλειος.
 124. τὸν β. ὀφθαλμὸν ἡ Βουλὴ καλεῖ.
Βασίλη. Ο. 467. οὔτινες ὥστε πρότερον β. ΧΟ. ἡμεῖς β.;
 τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς.
Βασίλην. Ο. 1678. καλῶν κόραινα καὶ μεγάλα β.
Βάσιν. Θ. 968. πρῶτον εὐκλείου χορείας εὐφῶ στήσαι β.
Βασκῆ. Ο. 885. δ., καὶ τέτρακι, καὶ ταῶν, καὶ ἐλεῶ, καὶ β.,
Βασκάνον. Γρ. 510. 2. β. ἐπὶ κάμνον ἀνδρὸς χαλκῶς.
Βάσκανος. Ι. 103. ἐπίπαστα λείψας δημόπραθ' ὁ β.

βιαιώς. Β. 1101. ὅταν ὁ μὲν τείνη β.,
Β. 1142. αὐτοῦ β. ἐκ γυναικείας χειρὸς
βίαν. Α. 73. ξενίζόμενοι δὲ πρὸς β. ἐπίνομεν
Σ. 443. πρὸς β. χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλοι μεμνημένοι
1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μενουῶν πρὸς β. τὰν θρήνια,
1245. χρήματα καὶ β.
Α. 163. οὐ γὰρ ἐνὶ τούτοις ἤδονή τοῖς πρὸς β.
Β. 1457. οὐ δὴν' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρήται πρὸς β.
Εκ. 467. ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς β. ΧΡ. τί δρῶν;
471. τὸ πρὸς β. δεινύτατον. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
βίαι. Ν. 164. τὸν προκτὸν ἤχειν ὑπὸ β. τοῦ πνεύματος.
βασθεῖς. Γρ. 91. νόσφ β. ἡ φίλων ἀχηνία.
βιβλία. Ο. 1288. κάπειτ' ἂν ἅμα κατήραν ἐς τὰ β.
Β. 1409. ἐμβὰς καθήσθω συλλαβῶν τὰ β.
βιβλιδάριον. Γρ. 596. β.
βιβλίον. Ο. 974. ἐνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λάβε τὸ β.
Ο. 976. καὶ σπλάγχχρα διδόν' ἐνεστι; ΧΡ. λάβε τὸ β.
980. } καὶ ταῦτ' ἐνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. λάβε τὸ β.
989. }
986. οὐδὲν λέγειν οἰμαί σε. ΠΙΕ. λάβε τὸ β.
1024. ἐπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον β.
1037. τουτί τί ἐστιν αὐ κακὸν τὸ β.;
Β. 1114. β. τ' ἔχων ἕκαστος μαθῶναι τὰ δεξιά.
Γρ. 418. τὸν ἄνδρα τόνδ' ἡ β. διέθορεν,
βιβλίον. Β. 943. χυλὸν διδοὺς στοιμυλμάτα, ἀπὸ β. ἀπθῶν
βινεῖν. Α. 934. μὰ Δί' οὐ δέομαι γ' ὡγ', ἀλλὰ β. βούλομαι.
Α. 1180. β. ἅπασιν; ΑΑ. τοῖσι γούν ναι τὸν σιῶ
Β. 740. ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ β. μόνον;
Εκ. 468. β. ἐαυτάς. ΧΡ. ἦν δὲ μὴ δυνάμεθα;
706. ἐψήφισται προτέρους β.,
1090. ψήφισμα, β. δεῖ με διαλελημμένον
1099. β. δλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
βινεῖσθαι. Θ. 50. πρῶτος ἡμέτερος. ΜΝ. μὲν β.;
βινεῖται. Εκ. 525. τί δ'; οὐχὶ β. γυνὴ κἀνευ μύρου;
βινεσκόμην. Ι. 1242. ἡλλαντοπῶλους καὶ τι καὶ β.
βινῆς. Εκ. 470. δρᾷ ταῦθ'. ἵν' ἀριστῆς τε καὶ β. ἅμα.
βινῆσας. Ο. 796. εἴτα β. ἐκείθεν αὐθις αὐ καθίξετο.
βινῆσομεν. Α. 1092. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη β.
βινῆσω. Α. 954. οἶμοι τί πάθω; τίνα β.,
βινητιώμεν. Α. 715. β., ἧ βράχιστον τοῦ λόγου.
βινόη. Α. 1052. ἵνα μὴ στρατεῖοιτ', ἀλλὰ β. μένων,
βινούμεναι. Εκ. 228. β. χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
βινουμένους. Ι. 877. ἔπαυσα τοὺς β., τὴν Γρύττων ἐξαλείψας.
Ι. 879. παῦσαι τε τοὺς β.; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
βινούμενω. Γρ. ρ. 509. κείσεσθον ὥσπερ πηρία β.,
βινῶν. Α. 966. καὶ μὴ β. τοὺς ὀφθαλμοὺς.
βινῶν. Ο. 560. σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψαλὴν, ἵνα μὴ β. ἔτ'
ἐκείνας.
βιοθρέμματα. Ν. 570. Αἰθέρα σεμνότητον, β. πάντων
βίον. Ι. 391. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ἂν ἅπαντα τὸν β.,
Ι. 1101. κριθὰς ποριῶ σοι καὶ β. καθ' ἡμέραν.
Ν. 463. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλατάτον β. ἀνθρώπων
διάξει.
838. ὥσπερ τεθνεώτος καταλόει μου τὸν β.
Σ. 506. ζῆν β. γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο β. πορίσαι τῷ δήμῳ, βῆδον ἦν ἂν.
1113. πάντα γὰρ κεντούμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν β.
ΕΙ. 439. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάζειν τὸν β.,
589. πᾶσιν ὑπόσθαι β. ἔ-
1108. ὦ πύτνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν β. ἡμῖν.
1212. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν β.,
Ο. 41. ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν β.
161. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίον β.
586. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ β., σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον,
σὲ Ποσειδά,
732. εὐδαιμονίαν, β. εἰρήνην,
Α. 217. } οἶκοι δ' ἀταυράτῃ διάζω τὸν β.
218. }
Β. 706. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν β. ἀνέρος ἡ τῆς πόλεως ἔτ'
οἰμάξεται,
1218. ἡ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει β.,
Εκ. 240. εὐδαιμονοῦντες τὸν β. διάζετε.
563. τουτί ποιήσῃς μὴδ' ἀφίλῃ μου τὸν β.
Π. 34. ἥδη νομίζων ἐκτεροφύεσθαι β.,
197. ἡ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν β.
534. διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὀπόθεν β. ἔξει.
548. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν β. εἰρήκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ'
ὑπεκρούσας.
555. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν β. αὐτοῦ κατέλεξας,
751. οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ β.

βίον. Π. 755. οὐκ ἐκ δικαίου τὸν β. κεκτημένον,
Π. 831. εἶνα νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν β.
922. ζῆν ἄργος; ΣΤ. ἀλλὰ προβατίου β. λέγει,
969. ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν β.
Γρ. 498. 1. βέβαιον ἔξεις τὸν β. δίκαιος ἂν
560, 1. τί γὰρ ἐπὶ κακότητον ἐμόλετο β.
βίος. Ν. 43. ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγροικος ἡδιστος β.,
Ο. 155. οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων β.;
1452. παπῶος ὁ β. συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
Εκ. 610. νῦν δ', ἔσται γὰρ β. ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
καταθεῖναι;
Π. 500. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ β. τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
551. ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν β. οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε
μέλλει.
552. πτωχοῦ μὲν γὰρ β., ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μὴδὲν
ἐχόντα.
βιοτῆς. Σ. 1452. ζῆρῶν τρόπων καὶ β.
βίοτιον. Π. 1165. οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ β.
βίοτον. Εκ. 594. ἀλλ' ἔνα ποῶ κοινὸν πᾶσιν β. καὶ τοῦτον
δμοιον.
Π. 526. ὀδυνηρότερον τρίψεις β. πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφα-
λὴν σοί.
βίωτος. Εκ. 669. οὐδ' ἦν γε θύραξ, ὥσπερ πρότερον. β. γὰρ
πᾶσιν ὑπάρξει.
βίοτου. Ο. 718. πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς β. ἐτήσιον καὶ πρὸς
γάμον ἀνδρός.
βίου. Α. 989. τοῦ β. δ' ἐξέβαλε δείγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν
θυρῶν.
Ν. 626. κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ β. τὰς ἡμέρας.
Σ. 509. ἀντὶ τοῦ β. λάβοιμ' ἂν σὺ με νῦν ἀποστέρεις;
Ο. 158. πολλὴν γ' ἀφείλες τοῦ β. κισθηλίαν.
412. β. διαίτης τε καὶ
Θ. 137. τίς ἡ τάραις τοῦ β.; τί βάρβιτος
Εκ. 575. μυρίασιν ἀφελίαισι β., δη-
Π. 263. ψυχροῦ β. καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας.
βίω. Α. 256. ἡ πολλὰ ἀελλ' ἐνεστιν ἐν τῷ μακρῷ β., φεῦ,
Α. 865. ὡς οὐδέμιαν ἔχω γε τῷ β. χάριν,
Β. 63. ἔττους; βαβαιάζ, μυρίασι ἐν τῷ β.
Π. 38. ὡς τῷ β. τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
923. εἰ μὴ φανείται διατριβὴ τις τῷ β.
Γρ. 503, 1. ἵνα ξυνώσιν ὥπερ ἤδεσθον β.,
βιώσομαι. Ι. 699. ἐκ τῆςδε τῆς γῆς οὐδέποτε β.
βιωτὸν. Π. 197. ἡ φησιν οὐ β. αὐτῷ τὸν β.
βλάβη. Ν. 1161. πρόβαλος ἐμὸς, σωτήρ δύοις, ἐχθροῖς β.,
βλάβη. Θ. 337. Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ β. τινί
Θ. 359. κερδῶν οὐνεκ' ἐπὶ β.,
365. χώρας [οὔνεκ' ἐπὶ β.]
βλαβῆναι. ΕΙ. 710. ἄρ' ἂν β. διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
βλάβης. Σ. 1407. πρὸς τοὺς ἀγορανόμους β. τῶν φορτίων,
βλάβος. Β. 1151. λέγ' ἕτερον αὐτῷ σὺ δ' ἐπιτῆρει τὸ β.
βλακικῶς. Ο. 1323. ὡς β. διακονεῖς
βλάπτειν. Β. 1428. βραδὺς φανέται, μεγάλη δὲ β. ταχύς,
βλάπτεις. Ο. 1642. β. δέ τοι σὺ σαντύν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
βλάπτου. Β. 1049. καὶ τί β., ὦ σχήτλι' ἀνδρῶν, τὴν πύλιν
ἁμαί Σθενέβοιαι;
βλαστάνει. Ο. 1479. β. καὶ συκοφαντεῖ,
Α. 406. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν β. βουλευματα.
βλαστάνης. Α. 384. ἄρδω σ', ὥπως ἂν β.
βλαστάνωσ'. Ν. 1124. ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐλῶαι β. αἱ τ' ἀμ-
πελοι,
βλαυτίσι. Ι. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ β. χρῶμαι.
βλέμ'. Π. 367. ἀλλ' οὐδὲ τὸ β. αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
βλέμμα. Π. 1022. τὸ β. θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν,
βλέμματος. ΕΙ. 239. ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ β.
βλέπε. Ι. 162. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ β.
Ν. 323. β. νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἥδη γὰρ δρῶ κατιούσας
Ο. 175. βλέπον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΙΕ. β. νῦν ἄνω.
βλέπει. Ν. 193. τί δὴθ' ὁ πρακτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν β.;
Σ. 900. ὦ μαρὸς οὗτος ὡς δὲ καὶ κλέπτον β.,
Α. 1203. ὀξύτερον ἐμοῦ β.
Εκ. 1142. καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρωσε β.,
Π. 424. β. γέ τοι μανικὸν τι καὶ τραγωδικόν
1048. μεθυσαν γὰρ, ὡς εἰκεν, ὀξύτερον β.
1159. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη β.,
βλέπειν. Α. 233. ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ β. Βαλλήναδε
Α. 1108. ἀνθρώπε, βούλει μὴ β. ἐς τὰς κίχλας;
Ι. 1239. κλέπτων ἐπιπορεῖν καὶ β. ἐναντία.
Σ. 643. ἡ μὲν ἐγὼ σε τήμερον σκύτῃ β. ποιήσω.
Α. 886. πολλῶν γεγενῆσθαι κἀγαπώτερον β.
Θ. 16. ὦ μὲν β. χρὴ πρῶτ' ἐμμηχανήσατο
Β. 593. καὶ β. αὐθις τὸ δεινόν,

Βοιωτία. Α. 87. ἔκει ποθ' ἔμέ. ΑΤ. νή Δί. ὦ Β.,
 Βοιωτίαν. Α. 160. καταπελάσσονται τὴν Β. ὄλην.
 Fr. 333. οὐκ ἐγγέλων Β., οὐ γλαυκόν, οὐχὶ θύνων
 Βοιωτίδων. Α. 572. ὦ χαιρε, κολλικοφάγε Β.
 Βοιώτις. Α. 953. αἶρον λαβὼν τὸν κέρανον, ὦ Β.
 Βοιώτις. Α. 1023. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Β.
 Βοιωτίας. Α. 624. ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Β.
 Α. 721. ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Β.
 Βοιώτιον. Α. 14. Δεξιθεὸς εἰσὶν ὅς οὐκ ἔστι Β.
 Βοιώτιος. Α. 920. ἐνθεὶς ἂν ἐς τήρην ἀνὴρ Β.
 Βοιώτιος. Fr. 430. γενναῖα Β. ἐν Ἀγχομενοῦ
 Βοιωτίους. Α. 1077. ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Β.
 Α. 35. Β. τε πάντας ἐξολολέναι.
 Βοιωτοί. ΕΙ. 466. οἰμώζεσθ' οἱ Β.
 Βοιωτοῖς. Α. 873. τί φέρεται; ΒΟ. ὅς' ἐστὶν ἀγαθὰ Β. ἀπλῶς,
 Ι. 480. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Β. ὤνιος;
 Βοιωτοῖσιν. Α. 900. ὁ τί γ' ἔστ' Ἀθάνας, ἐν Β. δὲ μή.
 Βοιωτοῦς. Α. 189. Πυθῶζε, Β. διοδὸν αἰτούμεθα,
 Βοιωτῶν. Ι. 479. καὶ τὰς Β. ταῦτα συντηρούμενα.
 ΕΙ. 1003. κὰκ Β. γε φέροντας ἰδεῖν
 Α. 40. αἶ γ' ἐκ Β. αἶ τε Πελοποννησίων
 75. τὰς τ' ἐκ Β. τὰς τε Πελοποννησίων
 702. παῖδα χρυστὴν κίχραπτην ἐκ Β. ἔγγελλον
 Βολαῖς. Ο. 1242. καταβαλὼν σου Λικυμνίαις Β.
 Βολβοί. Fr. 200. ἀροκάλλι, ἄρτοι, κάρβοι, Β. φακῇ.
 Βολβοῖς. Fr. 548. πολφούς δ' οὐχ ἤψον ὁμοῦ Β.
 Βολβός. Fr. 180. 1. ὀρετὰ, σιλιφιατὰ Β., τεῖτλιον,
 Βολβοῦς. Ν. 188. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. Β. ἄρα
 Βολβῶν. Εκ. 1092. καλῶς, ἵπτιδαν καταφάγεις Β. χύτραν.
 Βολίτινον. Β. 292. νῆ τὸν Ποσειδῶν, καὶ Β. θάτερον,
 Βολίτιος. Α. 1026. ἐν πᾶσι Β. ΔΙ. εἶτα νυκτὶ τοῦ δέει;
 Ι. 658. ἀγαγ' ὅτε δὴ ἦσαν τοῖς Β. ἠττημένους,
 Βομβалоβομβάξ. Θ. 48. μὴ λυίσθαι. ΜΝ. Β.
 Βομβάξ. Θ. 45. γλαυκῶν ΜΝ. Β. ΕΤ. σίγα, τί λέγεις;
 Βομβάυλια. Α. 866. ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιρέτης Β.;
 Βόμβο. Θ. 1176. τί τὸ Β. τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι.
 Βομβούσαι. Π. 538. ὑπὸ τοῦ πλῆθους, αἱ Β. περὶ τὴν κεφαλὴν
 ἀνίστανται.
 Βομβυλίς. Σ. 107. ὥσπερ μέλιτ' ἢ Β. εἰσέρχεται,
 Βοοῖν. Fr. 344. 4. κεκτημένον ζευγάριον οἰκείον Β.,
 Βοός. Ι. 316. ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλει δέρμα μοχθηροῦ Β.
 Βορά. Θ. 1033. πεπλεγμένη κῆτι Β.
 Βοράν. Ι. 417. κινὸς Β. σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυναεφάλλῃ;
 Βορβοροθύμιος. ΕΙ. 753. διαβάς βυρσῶν ὁσμάς δεινὰς κάπτελάς Β.
 Βορβορον. Ι. 866. ἰάν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν Β. κνωῶσιν,
 Β. 145. οὐ γὰρ μ' ἀποτρέφεις. ΗΡ. εἶτα Β. πολλὴν
 Βέρβορος. Σ. 259. ἀλλ' οἵ τοι μοι Β. φαίνεται πατοῦντι
 Β. τί ἐστὶ τάνταυθι; ΕΑ. σκύτος καὶ Β.
 Βορβοροτάξ. Ι. 306. καὶ γραφαὶ καὶ διακστήρι, ὦ Β. καὶ
 Βορέα. Ο. 1399. τοτὲ δ' αὖ Β. σῶμα πελάζων
 Βορέαν. Α. 922. δι' ὑδρορρίας Β. ἐπιτηρήσας μέγαν.
 Βορέας. Σ. 1124. ὅθ' ὁ Β. ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
 Βόρειον. Σ. 265. ὕδωρ γενέσθαι κάπτενύσαι Β. αὐτοῖς.
 Fr. 469. Β. τεῖχος.
 Βορόν. ΕΙ. 38. μαρὸν τὸ χρήμα καὶ κάκισμον καὶ Β.,
 Βόσκη. Α. 1204. ἐστὶ, Β. δ' οἰκίται καὶ
 Βόσκειν. Σ. 313. ἴν' ἐμοὶ πράγματα Β. παρέχης;
 Σ. 703. τούτων εἰκασιν ἄνδρας Β. εἰ τις προσέταξεν ἐκαστῇ.
 720. Β. θέλων καὶ μὴ τούτους
 Ο. 479. νῆ τὸν Ἀπόλλων πάνν τοῖν χρητ' ἄνθρωπος Β. σε τὸ
 λοιπὸν
 Βόσκημα. Β. 892. αἰθῆρ, ἱμὸν Β., καὶ γλώττης στρόφιγξ,
 Βοσκήματα. Α. 811. νῆ τὸν Δί' ἀστείω γε τὸ Β.
 Βοσκήσομεν. Εκ. 599. εἴτ' ἀπὸ τούτων ποίαν ὄντων ἡμεῖς Β.
 ὕμῃς
 Βοσκητίον. Ο. 1359. εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα Β.
 Βοσκόμεθα. Ο. 1099. ἡμῶν τε Β. παρθένια
 Βόσκουσι. Ν. 334. οὐδὲν θρωπίας Β. ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσο-
 ποιούσιν.
 Βόσκουσι. Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὐτὰ Β.
 σοφιστῆς,
 Βόσκω. Ι. 256. οὐς ἐγὼ Β. κεκραγὺς καὶ δίκαια πῆδικα,
 Βόστρυχον. Ν. 563. γράσεται γὰρ, ἥνπερ ἴδῃ, τάδε λαφύ τὸν Β.
 Βόστρυχον. Εκ. 955. τὰνδε τῶν ὤνων Β.
 Βοτά. Ν. 1427. σκίψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τάλλα τὰ Β.
 ταυτῇ,
 Βότρυν. Fr. 309. 10. δῦπας, δάλλων, πλάστρα, μαλάχιον, Β.,
 Βοτρυόδωρε. ΕΙ. 520. ὦ πότνια Β., τί προσείπω σ' ἔπος;
 Βότρυνος. Β. 1321. Β. ἔλικα παυσίπικον.
 Βότρυν. Ι. 1077. ὅτι Β. τριγυνοῖσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
 Σ. 449. οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὐρὺν τοὺς Β. κλέπτωντά σε

Βότρυν. ΕΙ. 703. ταύτη ξυνοικῶν ἐκποιοῦσαν τῇ Β.
 Εκ. 817. τὸ κύμν' ἐγένετ' ἐκείνο. παλὼν γὰρ Β.
 Fr. 476. 1. ὄφει δὲ χειμῶνος μέσου σικνοῦς, Β., ὑπάρων,
 Βουβωνιάς. Α. 987. τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμῖδ'; ἢ Β.
 Βουβωνιά. Β. 1280. ὑπὸ τῶν κύπων γὰρ τὸν νεφρὸν Β.
 Βουβωνία. Σ. 277. καὶ τὰχ' ἂν Β.
 Βουθυτεῖ. Π. 519. καὶ τὸν ὁ δεσπότης μὲν ἐνδον Β.
 Βουθύτοις. Ο. 1232. μηλοσφαγεῖν τε Β. ἐπ' ἐσχάρας
 Βουκίφαλον. Fr. 135. μὴ κλᾶ' ἐγὼ σοι Β. ἀνήσομαι.
 Βουκολεῖν. Εκ. 81. εἴπερ τις ἄλλος Β. τὸν δῆμον.
 Βουκολεῖς. Σ. 10. τὸν αὐτὸν ἀρ' ἐμοὶ Β. Σαβάζιον.
 Βουκολήσεται. ΕΙ. 153. κάτω κᾶρα ρίψας με Β.
 Βουλαῖς. Ι. 3. αὐταῖσι Β. ἀπολέσειαν οἱ θεοί
 Βούλα. Α. 870. ἀλλ' εἰ τι Β., πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
 Α. 950. Β. φέρων
 1082. Β. μάχεσθαι Γηρῶνι τετραπύλῃ;
 1108. ὠνθραπε, Β. μὴ βλάπτειν ἐς τὰς εἰχλας;
 1113. ὠνθραπε, Β. μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
 1115. Β. περιδύσθαι κάπτενύσαι Λαμάχῃ,
 Ι. 36. Β. τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
 52. Β. παραθῶ σοι δόρυον; εἴτ' ἀναρπάσας
 439. τί δῆτα; Β. τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπῶν;
 Ν. 250. Β. τὰ θεία πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
 345. ἀπύκναι νυν ἄττ' ἂν ἐρωμαι. ΣΤ. λέγε νυν ταχέως
 ὅ τι Β.
 636. ἀγε δὴ, τι Β. πρῶτα νυκτὶ μαρθάνειν
 737. αὐτὸς ὁ τι Β. πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
 1106. Β. τὸν υἱόν, ἢ δάσκει σοι λέγειν;
 1336. ἐλοῦ δ' ὅπυτερον τοῖν λύγων Β. λέγειν.
 Σ. 292. πάνν γ' ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰπέ τί Β. με πρίασθαι
 723. ὅ τι Β. σοι,
 761. τί σοι πῶθωμαι; λέγ' ὁ τι Β., πλὴν ἐνδον.
 ΕΙ. 1204. καὶ τὰνδ' ὁ τι Β. προῖκα; καὶ ταυτὶ δέχου
 Ο. 619. χαῖνόν τι πάνν. ΠΕ. Β. Νεφελοκοκκυγίαν;
 946. ξυτήμ' ὅτι βούλει τὸν χιταπύσκον λαβεῖν.
 1025. Τελέου. ΠΕ. τί; Β. δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
 1405. Β. διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένῃ
 Α. 98. ἐπερήσομαι τι μικρὸν. ΜΤ. ὁ τι Β. γε σὺ.
 133. ἀλλ' ἀλλ' ὁ τι Β.; κᾶν με χρῆ, διὰ τοῦ πυρὸς
 821. τὴν γνάθον Β. θένω;
 938. Β. μαρῶν γε; ΚΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλων μὴ μέ γε.
 Θ. 145. ἤτω σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ Β. φράσαι.
 213. κλέειν κλέειν, ἐμοὶ δ' ὁ τι Β. χρῶ λαβὼν
 234. Β. θεᾶσθαι αὐτῶν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
 899. οὐ δ' εἰ πανούργος. ΜΝ. ὅπῃ τοι Β., λέγε.
 Β. 3. νῆ τὸν Δί' ὁ τι Β. γε, πλὴν πείσομαι,
 127. Β. ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
 172. ἄνθρωπε, Β. σκευάρι' εἰς Ἀἶδον φέρειν;
 1159. χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ Β., κάρδοπον.
 Εκ. 924. ἄδ' ὅπῃ Β. καὶ παρίκνυθ' ὥσπερ γαλῆ
 995. οἶδ' οἶδ' ὁ τι Β. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δία.
 Π. 1055. Β. διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι; ΓΡ. τοῖ, τάλαν;
 Fr. 234. ὁ μηχανοποιὸς, ὅπῃ Β. τὸν τροχὸν
 Βουλείαν. Θ. 809. παραδοὺς ἐτέρῃ τὴν Β.; οὐδ' αὐτὸς τούτῳ γε
 φήσεις.
 Βούλεισθ'. Α. 331. βάλλετ', εἰ Β. ἐγὼ γὰρ τούτωι ἐκφθερῶ.
 Ν. 1262. τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο Β. εἰδέναι;
 Σ. 1009. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι Β.
 ΕΙ. 10. εἰ μὴ με Β. ἀποπνιγέτω περιδεῖν.
 604. ῥήματ', εἰ Β. ἀκούσαι τήνδ' ὅπως ἀπέλετο.
 Βούλεισθε. ΕΙ. 925. τί δαὶ δοκεῖ; Β. λαμνῶ βοᾷ;
 Ο. 813. Β. τὸ μέγα τοῦτο τοῖς Λακεδαιμόνιοις,
 1689. ἐς τοὺς γάμοις. ΗΡ. Β. δῆτ' ἐγὼ τέως
 Θ. 553. εἰρηχ' ὅσα ξυνοῖδ' ἐπεὶ Β. πλείον' εἶπω
 791. ἀλλ' οὕτω πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν Β. φελέτω;
 1160. γυναῖκες, εἰ Β. τὸν λοιπὸν χρόνον
 Β. 416. Β. δῆτα κοινῇ
 Βούλειται. Α. 45. ἤδη τις εἶπε; ΚΗ. τίς ἀγορεύειν Β.;
 Ι. 394. ἐν ξύλῳ δῆσας ἀφανέει κάποδύσθαι Β.
 1281. Ἀμφράδης ποτηρίης. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ Β.
 1314. ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ Β.,
 Ν. 1305. ἀποστερήσαι Β.
 Σ. 41. τὸν δῆμον ἡμῶν Β. διωτάται.
 338. τοῦ δ' ἐφείν. ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε Β.;
 1134. ὅθ' οὕτωσιν με νυν ἀποπνιγέτω βούλειται;
 ΕΙ. 206. ὕμῃς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὁ τι Β.
 441. ὅστις δὲ πύλεμον μάλλον εἶναι Β.,
 Ο. 753. εἰ μετ' ὕπνῳ τις ὕμῶν, ὦ θεαταῖ, Β.
 767. Β., πέρδεις γενέσθαι, τοῦ πατρὸς νεοττίων
 Α. 870. φιλῶ φιλῶ γὰρ τούτον' ἀλλ' οὐ Β.
 1210. ὅστις οὖν Β. τῶν περήτων ἴτω

βουλόμενος. Α. 1169. β. ἐν σκότῳ λάβοι
I. 939. β. ἔ-
N. 239. ἤλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. β. μαθεῖν λέγειν.
Σ. 1471. οὐ κρείττων ἦν, β.
ΕΙ. 450. κεί τις στρατηγεῖν β. μὴ ἐλλάβῃ,
585. δαιμόνια β.
B. 71. τί β.; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιού.
1533. κάλλος ὁ β. τούτων πατρίους ἐν ἀρούραις.
Π. 588. φειδόμενος γὰρ καὶ β. τούτων μηδὲν δαπανᾶσθαι,
918. ὁ β. ΣΤ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
929. ὁ β. ΚΑ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
βουλόμενός. I. 734. ἐρῶν πάλαί σου, β. τέ σ' εὖ ποιεῖν,
I. 1153. τρέπαλαi καθήμαι, β. σ' εὐεργετεῖν.
Π. 520. ὅταν ἀργύριον κάκεινός ἔχῃ; ΧΡ. κερδαίνειν β. τις
βουλομένου. Π. 1139. μὴ β. σοῦ. ΠΑ. πῶς; ΧΡ. ὅπως; οὐκ
ἐσθ' ὅπως
βουλομένους. N. 470. β. ἀνακουοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
Εκ. 181. οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν β. δεδοίκατε,
βουλομένω. O. 113. σοὶ συγγενέσθαι β. ΕΠ. τίνας πέρι;
βουλομένην. Εκ. 615. καὶ παιδοποιεῖν τῇ β. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ
πάντες ἴσασιν
Εκ. 987. τῇ β. γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
βουλόμεσθ'. I. 595. ἃ ζύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, β. ἐπανέσαι.
N. 1116. ὠφελῶς' ἐκ τῶν δικαίων, β. ἡμεῖς φράσαι.
O. 1076. β. οὖν νῦν ἀνείπειν ταῦτα χήμεις ἐνθάδε
1084. ταῦτα β. ἀνείπειν' κεί τις ὄρνιθας τρέφει
βουλόμεσθα. I. 565. εὐλογῆσαι β. τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
O. 1101. τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι β. τῆς νίκης πέρι,
βουλόμην. B. 1147. ἐτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ β.
βούλονται. N. 348. γίγνονται πάνθ' ὅ τι β. κἄτ' ἦν μὲν
ἴδασιν κομήτην,
N. 439. νῦν οὖν χρῆσθαι δ τι β.
454. κεί β.,
Σ. 703. β. γὰρ σε πένητ' εἶναι' καὶ τοῦθ' ὦν οὐνεκ', ἐρῶ σοι,
A. 492. ὅ τι β. τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
βουλυτός. O. 1500. ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. β., ἡ περαιτέρω;
βουλώμεθα. O. 188. εἴθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἵεναι β.
βούν. O. 567. ἦν δ' Ἡρακλείει θυῖ τις β., λάρῃ ναστοῦς
μελιτοῦντας
B. 506. ἔτνουσι δὲ ἡ τρεῖς, β. ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
Π. 138. οὐ β. ἀν. οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἀλλ' οὐδέεν,
βουνόμοι. B. 1383. Σπερχεῖ ποταμὲ β. τ' ἐπιστροφάι.
βούπαις. Σ. 1206. ὅτε τὸν δρομέα Φάβλλον, ὦν β. ἔτι,
βουπάλου. A. 361. ἔκοψεν ὥσπερ β., φωνῇ ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
βούς. A. 86. ἐκ κριβάνου β. ΔΙ. καὶ τίς εἶδε πάποτε
A. 87. β. κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
I. 656. εὐαγγέλια θύειν ἐκατὸν β. τῇ θεῇ.
B. 290. ποτὲ μὲν γε β., νυνὶ δ' ὀρεῖς, ποτὲ δὲ γυνή
Fr. 599. β.
βουσίν. I. 659. διακοσίαισι β. ὑπερμήκντισα
βουτόμου. O. 662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ β. τούρῳθιον,
βουφονίων. N. 985. καὶ Κηκεῖδον καὶ B. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ'
ἐστὶν ἐκεῖνα,
βοή. Θ. 506. ἵνα μὴ β., κηρίφ βεβυσμένον
βοώμενος. Σ. 1228. τουτί σὺ δράσεις; παραπολεῖ β.
βοῶν. I. 286. καταβοήσομαι β. σε.
I. 311. ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκεκώφηκας β.,
ΕΙ. 1280. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὶ τὰ τοιαυτά.
1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο β. κρέα, καὶ χένας ἵππων
O. 60. τίνες οὗτοι; τίς ὁ β. τὸν δεσπύτην;
Π. 722. ὕδυντο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ β.
βοῶντα. N. 1386. β. καὶ κεκραγὼς ὅτι
βοῶντες. I. 728. τίνες οἱ β.; οὐκ ἀπὶ ἀπὸ τῆς θύρας;
βοῶντων. A. 186. οἱ δ' οὖν β. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
βοῶσιν. Π. 275. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος' αἱ κνήμαι δέ σου β.
βράδιστος. Fr. 324. 2. Θῆας, β. τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.
βράδιν. O. 1336. οὕτως ὕρῃν σε δεῖλον ὕντα καὶ β.
βράδυν. Εκ. 500. καὶ μὴ β. ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
ἡμῶν
βραδύνειν. O. 661. μὴ β., ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
Εκ. 493. ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ β. ἐστ' ἐπαναμενούσας,
βραδύνεις. Σ. 230. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένους. ὦ Κωμία, β.;
βραδύνετε. Εκ. 1140. καὶ τὰλλ' ἀγαθὰ, πρὸς ταῦτα μὴ β.,
βραδύς. N. 129. πῶς οὖν γέρον ἂν ἀπλήσμων καὶ β.
O. 1328. πάνν γὰρ β. ἐστὶ τις ὥσπερ ὄνος.
B. 1091. β. ἀνθρώπος τις ἔθει κῆφας
1428. β. φανέται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχὺς,
βρασίδα. Σ. 475. καὶ ξυνὼν β., καὶ φορῶν κρᾶσπεδα
βρασίδα. ΕΙ. 640. αἰτίας ἂν προστιθέντες ὡς φρονεῖ τὰ β.
βράττω. Fr. 267. πτίττω, β., μάττω, δέω, πέττω, καταλῶ,
βραυρῶναδ'. ΕΙ. 874. ἐπαίωμεν β. ὑποπεπαισῶτες;

Βραυρῶνις. A. 645. κἄτ' ἔχουσα τὸν κροκῶτὸν ἄρκτος ἢ β.
βραχία. N. 482. οὐκ, ἀλλὰ β. σου πυθέσθαι βούλομαι,
βραχεῖ. Θ. 177. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν β.
βραχίονα. Εκ. 267. ἐξωμῶσάσαι τὸν ἕτερον β.
βράχιστον. A. 715. βινητιῶμεν, ὃ β. τοῦ λόγον.
βραχύ. I. 1255. ἀνὴρ γεγένησαι δ' ἐμέ' καὶ σ' αἰτῶ β.,
Θ. 938. χάρισαι β. τι μοι, καίπερ ἀποθανομένω.

B. 209.
219.
225.
235.
239.
250.
256.
261.
267.

βρεκεκεκίξ. } β. κοῤῥε κοῤῥε.

βρέμονται. Θ. 998. δάσκια καὶ νάπια πετρώδεις * * β.
βρενθῶ. N. 362. ὅτι β. τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῶφθαλμῶ παρα-
βάλλεις,
βρενθῶται. A. 887. χὰ δυσκολαίνει πρὸς ἐμέ καὶ β.,
βρενθῶται. ΕΙ. 26. β. τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
βρέτας. I. 31. θεῶν ἴντε προσπείσειν τοῦ πρὸς β.,
I. 32. ποῖον β. * * ; ἐτεδὼν ἡγεῖ γὰρ θεοῦ;
A. 262. κατὰ μὲν ἄγχιον ἔχειν β.,
βρεττία. Fr. 719. μέλαινα δεινὴ γλῶσσα β. παρῇν.
βριμήσιο. I. 855. ὥστ' εἰ σὺ β. καὶ βλέψαις ὁστρακίδα,
βρομία. N. 311. ἥρι τ' ἐπερχομένη β. χάρις,
βρόμια. Θ. 991. B. καὶ Σεμέλας παῖ,
βροντᾷ. N. 391. χῶταν χέζω, κομίδη β. παπαπαπᾶξ, ὥσπερ
ἐκεῖνα.
Σ. 624. ὅλον β. τὸ δικαστήριον,
Fr. 142. καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια β. μάλ' εὖ.
βρονταί. O. 1750. ὡ χθόνια βαρυαχέες ὁμβροφόροι θ' ἅμα β.,
βροντᾶν. N. 393. τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπεραντον, πῶς οὐκ
εἰκὸς μέγα β.;
βροντάς. N. 294. πρὸς τὰς β. οὕτως αὐτὰς τετρεμαῖν καὶ
πεφόβημαι
O. 1745. καὶ τὰς χθονίας κλήσατε β.,
βροντάτω. O. 570. ἡσθὴν σέρφω σφαγιαζομένην. β. νῦν ὁ
μέγας Ζᾶν.
βροντή. N. 369. χῶσπερ β. τὸ ζομίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ
κέκραγεν
N. 394. ταῦτ' ἄρα καὶ τάνόματ' ἀλλήλων, β. καὶ πορῇ, ὁμοίως.
583. ἀποποιούμεν δεινὰ β. δ' ἐρράγη δ' ἀστραπῇ
βροντῆς. N. 292. ἡσθὴν φωνῆς ἅμα καὶ β. μυκησαμένης θεο-
σέπτου;
N. 382. ἀτὰρ οὐδὲν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς β. μ' ἐδίδαξας.
βροντήσας. Σ. 323. ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα β.
Σ. 671. δάσπετε τὸν φόρον, ἢ β. τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
O. 576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ β. πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
βροντησικέρανοι. N. 265. λαμπρὸς τ' Αἰθὴρ, σεμναὶ τε θεαὶ
Νεφέλαι β.,
βροντῶμεν. N. 580. μηδενὶ ξὺν νῶ, τότ' ἢ β. ἡ ψακάζομεν.
βροντῶν. N. 374. ἀλλ' ὅστις ὁ β. ἐστὶ φράσσον' τοῦτό με ποιεῖ
τετρεμαῖναι.
βροντῶσι. N. 375. αὐταὶ β. κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῇ τρώφῃ,
ὡ πάντα σὺ τολμῶν;
βρόταχος. Fr. dub. vii. β.
βροτοί. I. 601. εἰτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ β.
ΕΙ. 236. ἰὼ β. β. β. πολυτλήμονες,
286. ἴσως ἂν εὖ γένοιτο' θαρρεῖτ', ὦ β.
849. εἰ πορροβοσκουσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ β.
O. 687. ἀπτήνες ἐφημέριοι, ταλαιοὶ β., ἀνέρες εἰκελόνειροι,
1609. κύφατες ἐιορκοῦσιν ἡμᾶς οἱ β.
βροτοῖς. Θ. 683. σπιν γυπαζὶ καὶ β.,
βροτοῖσι. Π. 640. μέγα β. φέγγος Ἀσκληπιόν.
βροτοῖσιν. N. 460. ἐν β. ζεῖεις.
βροτόν. O. 1266. τῇδε β. θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
βροτοῦ. ΕΙ. 180. πύθεν β. με προσέβαλ'; ὡς ἢ Ἡράκλεις,
βροτοῦς. O. 1269. δεινὸν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς β.
βροτώ. O. 107. ἀλλ' εἰπατόν μοι, σφῶ τίν' ἐστόν; ΕΤ. νῶ; β.
βροτῶν. O. 1491. τῶν β. νύκτωρ Ὀρέστη,
Θ. 1023. πολυπονώτατον β.
B. 1187. εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος β.
Fr. 211. φήμαι οὖν ἐγὼ β. ἅπαντας ἐκλαπήναι.
557. τίς ὄρεα βαθύκομα τὰδ' ἐπέστο β.;
βρόχους. O. 527. ἴσθησι β. παγίδας, ῥάβδους,
βρόκετ'. ΕΙ. 1315. πρὸς ταῦτα β., ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν.
βρόκουσ'. O. 26. β. ἀπέδεσθαι φησὶ μου τοὺς δακτύλους;
βρόκουσά. A. 367. β. σου τοὺς πλεύμονας καὶ τῶντερ' ἐξαμῆσθαι
βρύλλων. I. 1126. β. τὸ καθ' ἡμέραν,

γένοιτο. ΕΙ. 285. ἴσως ἂν εὖ γ.· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
 Α. 147. δ' μὴ γ., μάλλον ἂν διὰ τουτογί.
 857. τουτί γ., φησίν. ΕΙ. ὡ πρὸς τῶν θεῶν.
 Θ. 714. τουτο μέντοι μὴ γ. μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
 Β. 1191. ἵνα μὴ ἔτραφεῖς γ. τοῦ πατρὸς φονεύς.
 Εκ. 791. ἵνα δὴ τί; ΑΝ. Β. σειςμὸς εἰ γ. πολλάκις,
 Fr. 163, 2. γὰρ ποτ' ἐμοὶ παυσάμεν τοῦ πολέμου γ.
 γένοιτο. Α. 1195. ἐκείνο δ' ἀλατὸν ἂν γ. μοι,
 Εκ. 1067. ἀτὰρ ἦτις εἰ γέ, πόλλ' ἀγαθὰ γ. σοι,
 Fr. 80, 2. βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γ. μοι;
 γενόμεναι. Εκ. 1086. χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γ. πορθμῆς. ΓΡ. Β. τίη;
 γενομένης. Fr. 193, 3. εἰλόμεθα κοινῇ, γ. ἐκκλησίας,
 γενόμενον. Ι. 895. τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γ.; ΔΗΜ. οἶδα
 μέντοι.
 Ν. 1062. ἀγαθὸν τι γ., φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγον εἰπών.
 Β. 1189. πᾶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γ.
 γενόμενος. Ν. 242. πόθεν δ' ὑπύχρεως σαυτὸν ἔλαβες γ.;
 Ο. 1402. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γ.;
 Fr. 275. δ' δ' ἐς τὸ πλωθεῖον γ. ἐξέτρεψε.
 γένος. Σ. 223. ἀλλ', ὦ ποιητὴρ, τὸ γ. ἦν τις ὀργίσθη
 Σ. 1077. ἀνδρακάτων γ. καὶ πλείστα τήνδε τὴν πόλιν
 ΕΙ. 186. ποδαπὸς τὸ γ. δ' εἰ; φράζε μοι. ΤΡ. μαράτματος.
 Ο. 108. ποδαπὸς τὸ γ. δ'; ΕΓ. ὅθεν αἱ τρεῖς αἱ καλά;
 334. γ. ἀνύσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
 699. ἐνεύττευσεν γ. ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς
 φῶς.
 700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γ. ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως ξυνέ-
 μψεν ἅπαντα.
 702. καὶ γῇ πάντων τε θεῶν μακάρων γ. ἀφθιτον. ὦδε
 μὲν ἴσμεν
 1239. δευρὰ, ὅπως μὴ σου γ. πανώλεθρον
 1451. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΤ. τὸ γ. οὐ κατασχυνῶ.
 1696. γλαυτογαστόρων γ.,
 1700. βάρβαροι δ' εἰσὶν γ.,
 1707. ὦ τρισμακάρων πτηνὸν ὀρνίθων γ.,
 1727. γ. ὀρνίθων
 Α. 137. ὦ παγκατάπυγος θημέτερον ἅπαν γ.
 Θ. 312. δεχομένα καὶ θεῶν γ.
 960. γ. Ὀλυμπίων θεῶν
 Β. 240. ἀλλ', ὦ φιλοδὸν γ.,
 946. ἀλλ' οὐσίῳ πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γ. εἶπ' ἂν εὐθὺς
 1266. Ἐρμῶν μὲν πρόγονος τιόμεν γ. οἱ περὶ λίμαν,
 Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 1. πόθεν τὸ φῆν, τί τὸ γ., τίς ἡ σπορά;
 γενοῦ. Α. 451. πολλῶν δεόμενος σκευαρίαν· νῦν δὴ γ.
 Ν. 107. τούτων γ. μοι, σχασάμενος τὴν ἰπικίην.
 1481. καὶ μοι γ. ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφῇν
 Β. 495. σὺ μὲν γ. γὰρ, τὸ-ρύπαλον τουτί λαβῶν
 1127. } σωτήρ γ. μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.
 1152. }
 Εκ. 121. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γ.
 200. νῦν δ' εἰσὶ χρῆστοι, καὶ σὺ νῦν χρῆστος γ.
 γένους. Σ. 1510. δ' πιννοτήρης οὗτος ἐστὶ τοῦ γ.,
 Ο. 763. φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἐστὶ, τοῦ Φιλήμονος γ.
 833. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γ. τοῦ Περσικοῦ,
 1666. ἐγγυτάτω γ. μετέδωκε τὴν χρημῆταν.
 γένους. Α. 1257. πολλὸς δ' ἀμφὶ τὰς γ. ἀφρὸς ἦσει,
 γένους. Ο. 214. γ. ξουθῆς.
 Ο. 744. δι' ἐμῆς γ. ξουθῆς μελέων
 γένουσιν. Ο. 1065. ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γ. πολυφάγοις,
 γένουμαι. Εκ. 371. ἵνα μὴ γ. σκωραμῖς κωμωδικῇ.
 γένονται. ΕΙ. 1179. ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γ., δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
 Β. 685. κὰν ἴσαι γ.
 Π. 108. τύχασ' ἀληθῶς καὶ γ. πλούσιοι,
 γεραίος. Α. 419. δ' δούποτος γ. ἡγανίζετο;
 γέραιε. Θ. 961. μέλπε καὶ γ. φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
 Γεραίος. Ι. 561. ὦ Γ. παῖ Κρόνου,
 γεραίτατοι. Α. 286. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὠχαρῶν γ.;
 γεραιτέρα. Ι. 1301. καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἦτις ἦν γ.
 γεραιτέρου. Ι. 1004. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γ.
 γεραιτέρων. Ν. 1395. τὸ δέρμα τῶν γ. λάβοιμεν ἂν
 Α. 1126. τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γ. λόγους
 Εκ. 473. λόγους γέ τοι τις ἐστὶ τῶν γ.,
 γέραναι. Ο. 1137. γ., θεμελίους καταπεπακῦναι λίθους.
 γέρανος. Ο. 710. σπείρειν μὲν, ὅταν γ. κρύζουσ' ἐς τὴν λιβύην
 μεταχωρῇ.
 γεράνων. Ο. 1428. μετὰ τῶν γ. τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
 γέρας. Θ. 113. γ. ἱρὸν προφέρων.
 Β. 1146. οὕτῃ πατρῶν τουτο κέκτηται γ.
 1148. εἰ γὰρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γ.,
 Γέρης. Εκ. 932. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γ.;
 Γερητοθεοδώρους. Α. 605. Γ. Διομεταλάζυνας,

γέρον. Α. 397. πῶς ἐνδον, εἴτ' οὐκ ἐνδον; ΚΗ. ὀρθῶς, ὦ γ.
 Ν. 746. ὦ Σακρατίδην φίλτατον. ΣΠ. τί, ὦ γ.;
 Σ. 1417. οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι σ', ὦ γ.,
 ΕΙ. 860. ζηλωτὸς ἔσει, γ.,
 Θ. 63. ἡ ποῦ νέος γ' ὦν ἦσθ' ὕβριστής, ὦ γ.
 1006. κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟ. σιγᾷ, κακοδαίμων γ.
 γέροντ'. Α. 692. ταῦτα πῶς εἰκότα γ. ἀπολέσαι, πολὺν ἄνδρα,
 περὶ κλεψύδραν,
 Ν. 1457. ἀλλ' ἄνδρ' ἀγροικον καὶ γ. ἐπήρετε;
 Θ. 1212. οἴμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γ. ἐντετονί;
 γέροντα. Α. 718. τὸν γ. τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
 Α. 1129. ἐνὸρῳ γ. δειλίας φευγόμενον.
 Ι. 407. τὸν Ἰουλίον τ' ἂν οἶμαι, γ. πυρροπίπην,
 Ε. 585. αὐτοῦ, γ., δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
 Εκ. 638. οὐκοῦν ἀγχοῦσ' εὐ καὶ χρῆστος ἐξῆς τὸν πάντα γ.
 1146. καλεῖν γ., μεράκιον, παιδίσκον; ὡς
 γερονταγωγεῖν. Ι. 1099. γ. κἀναπαιδεύειν πάλιν.
 γέροντας. Α. 222. μηδὲ περ γ. ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας.
 Α. 679. οὐτινες γ. ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
 713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γ. οὐκ ἐὰν ὕπνου τυχεῖν,
 Ι. 270. χῶσπερ γ. ἡμᾶς ἐκκοβαλκεύεται.
 Ν. 1418. εἰκὸς δὲ μάλλον τοὺς γ. ἢ νέους τι κλάειν,
 Π. 258. ὡς εἰκὸς ἐστὶν ἀσθενεῖς γ. ἄνδρας ἦδη;
 γέροντάς. Θ. 410. πρὸς τοὺς γ. θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρας
 γερνόμενοι. Fr. 603. γ. παλαιστραὶ
 γέροντες. Α. 180. Ἀχαρνικοὶ, στίπτοι γ., πρίννοι,
 Α. 676. οἱ γ. οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πύλει.
 Ι. 255. ὦ γ. ἡλιασταί, φράτορες τριωβόλου,
 Ν. 1417. ἐγὼ δὲ γ' ἀντίποιμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γ.
 Π. 628. γ. ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
 959. ἄρ', ὦ φίλοι γ., ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 γέροντι. Α. 715. τῷ γ. μὲν γέρον καὶ νεῶς ὁ ξυνήγορος,
 Α. 718. τὸν γέροντα τῷ γ., τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
 Σ. 133. ἐστὶν δ' ὄνομα τῷ μὲν γ. Φιλοκλέων,
 809. σοφὸν γέ τουτί καὶ γ. πρὶςφορον
 Θ. 413. δέσποινα γὰρ γ. νυμφίῳ γυνή.
 γέροντιον. Α. 993. ἡ πάντ' γ. ἴσως νενομίκας με σύ;
 Ι. 42. Δῆμος πυκνότης, δυσκόλων γ.
 Ν. 790. ἐπιλησμοτάτων καὶ σκαυότων γ.;
 γέροντο. Ε. 1123. εἰ σπύδρ' ἐπιτυμεῖ τῇ γ. πύρσο,
 Θ. 1199. σὺ δὲ τουτο τήρει τῇ γ. γράδιον.
 γέροντος. Ι. 46. οὗτος καταγνοῦς τοῦ γ. τοὺς τρόπους,
 Ι. 70. ὑπὸ τοῦ γ. ὑκαπλάσια χέζομεν.
 Σ. 195. ὑπογαστρικὸν γ. ἡλιαστικοῦ.
 276. τὸ σφυρὸν γ. ὄντος;
 551. ἡ τρυφερώτερον, ἡ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γ.
 γερόντων. Α. 375. τῶν τ' αὐ γ. οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
 Σ. 224. τὸ τῶν γ., ἔσθ' ὁμοιον σφηκιᾷ.
 Α. 325. ὑπὸ τε γ. ὀλέθρων.
 Β. 345. γόνυ πάλ्लεται γ.
 Π. 759. ἐμβὰς γ. εὐρύθμοις προβήμασιν.
 γέροντιον. Α. 652. τοῖς δὲ δυστήνοις γ. σὺ μέτεσθ' ὕμιν, ἐπεὶ
 γέροντα. Fr. 680. γ.:
 γεραίος. Α. 980. πᾶ τῶν Ἀσανῶν ἐστὶν ἄ γ.
 Γέρον. Εκ. 848. Γ. δὲ χαιρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
 γέρον. Α. 715. τῷ γέροντι μὲν γ. καὶ νεῶς ὁ ξυνήγορος,
 Α. 997. καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γ. ὀδὸς,
 1130. κατὰχει σὺ, τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐθὺς γ.
 Ι. 61. ᾄδει δὲ χρῆσμούς· ὁ δὲ γ. σιβυλλίᾳ.
 533. τῶν θ' ἀρμονίῳ διαχασκουσῶν ἄλλὰ γ. ὡς περιέρρει,
 752. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γ.
 1349. οὕτως ἀνύητος ἐγεγενήμην καὶ γ.;
 Ν. 129. πῶς οὖν γ. ἂν ἀπὸ τῆς μῆρας καὶ βραδύς
 1304. γ. ὁδ' ἐρασθεῖς
 Σ. 178. ὅπως ἂν ὁ γ. μηδὲ παρακίλῃ πάλιν.
 273. τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν ὁ γ. οὐδ'
 ὑπακούει;
 396. μὲν ὁ γ. πηδιαδύεται αὐ; ΒΔ. μὰ Δι' οὐ δῆτ', ἀλλὰ
 καθιμᾷ
 1192. ἦδη γ. ἂν καὶ πολὺς, ἔχον δὲ τοι
 1297. τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κὰν ᾗ γ.,
 1299. οὐ γὰρ ὁ γ. ἀττηρύτατον ἄρ' ἦν κακὸν
 1316. ὁ γ. δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', εἰπέ μοι,
 1354. ἦδη γ. ἂν εἴτα τῇ πυγμῇ θενῶν
 1476. ὁ γὰρ γ. ὅς ἐπεε διὰ πολλοῦ χρόνου
 ΕΙ. 698. Σιμωπίδης; πῶς; ΤΡ. ὅτι γ. ἂν καὶ σαπρὸς
 Ο. 1256. οὕτω γ. ἂν στύομαι τρέμβολον.
 Θ. 411. ἦγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γ.
 941. ἵνα μὴ 'ν προκοπτοῖς καὶ μίτρας γ. ἀνὴρ
 1111. οὐ παρτέν' ἐστὶν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γ.,
 1219. αὐτῇ τ' ἐκείνῃ καὶ γ. τις εἶπετο.

γέρων. B. 139. ἐν πλοιαρίῳ τυννοντοφί σ' ἀνὴρ γ.
 Εκ. 323. οἰμοὶ κακοδαίμων, ὅτι γ. ἂν ἡγρόμην
 Π. 658. ἀνὴρ γ. ψυχρὰ θαλάττῃ λούμενος.
 1066. γ. ἀνὴρ ἂν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
 γεύεσθ'. Fr. 291. μηδὲ γ. ἄττ' ἂν ἐντὸς τῆς τραπέζης καταπέσῃ.
 γεύεσθε. Fr. M. HP. 2. μὴ γ. δ' ἄττ' ἂν καταπέσῃ
 γεύματα. A. 187. ἐξαγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γ.
 γεῦσαι. A. 188. αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτεται. γ. λαβάν.
 A. 191. σὺ δ' ἀλλὰ τασδί τὰς δεκέτεται γ. λαβάν.
 γεύσασθαι. Fr. 8, 2. πρὶν κατελάσας τὴν σπαθίδα γ. μύρου.
 γεύσει. B. 462. οὐ μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γ. τῆς θύρας.
 Γευσιστράτην. Εκ. 49. τὴν τοῦ καπῆλου δ' οὐχ ὄρῃς Γ.,
 γευστήριον. Fr. 285, 2. τῶν ἐνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γ.,
 γεωμετρήσαι. O. 995. γ. βούλομαι τὸν ἀέρα
 γεωμετρία. N. 202. γ. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
 γεωργεῖν. A. 1173. ἥδη γ. γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
 Εκ. 592. μηδὲ γ. τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι.
 Fr. 156, 1. ἐθέλω γ. εἶτα τίς σε καλῶναι;
 γεωργήσαν. Εκ. 651. τὴν γῆν δὲ τίς ἐσθ' ὁ γ.; ΠΡ. οἱ δοῦλοι.
 σοὶ δὲ μελήσει.
 Γεωργία. Fr. p. 505. σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; ὅ τι; Γ.
 γεωργικά. EI. 552. τὰ γ. σκευὴ λαβόντας εἰς ἀγρὸν
 γεωργικόν. EI. 590. τρέβμεν γ.
 EI. 920. καὶ τὸν γ. λεῶν,
 γεωργοί. EI. 296. ἀλλ', ὡ γ. κάμποροι καὶ τέκτονες
 EI. 508. ἀγ', ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνον λαβόμεθ' οἱ γ.
 511. οἱ τοι γ. τούργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδεῖς.
 603. ὡ σοφάτατοι γ., τὰμὰ δὴ ἐνίετε
 γεωργοῖν. A. 1036. οἰμοὶ κακοδαίμων τοῖν γ. βοιδίαν.
 γεωργοῦς. EI. 556. ὡ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γ. ἡμέρα,
 EI. 625. κῆτα τὰκείνων γε κέρδη τοῖς γ. ἦν κακά.
 Εκ. 198. τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γ. οὐ δοκεῖ.
 Fr. p. 505. ὡ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γ. ἡμέρα,
 γεωργός. Π. 903. γ. εἰ; ΣΤ. μελαγχολῶν μ' οὕτως οἶε;
 γεωργοῦς. EI. 550. ἴθι νυν, ἀνέπε τοὺς γ. ἀπέναι.
 EI. 551. ἀκούετε λεῶ' τοὺς γ. ἀπέναι.
 Γῆ. N. 364. ὡ Γ. τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ
 τερατώδες.
 γῆ. I. 305. πᾶσα μὲν γ. πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
 N. 232. οὐκ ἂν ποθ' εὖρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γ. βίᾳ
 O. 694. γ. δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπεί-
 ροσι κόλποις
 702. καὶ γ. πάντων τε θεῶν μακάραν γένος ἀφθιτον. ὦδε
 μὲν ἐσμεν
 Θ. 859. ἐμοὶ δὲ γ. μὲν πατρίς οὐκ ἀνάνυμος,
 Γῆ. Θ. 300. φη, τῇ Γ., καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρμιν, ἐκκλη-
 γῆ. A. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γ. μητ' ἐν ἀγορᾷ
 I. 598. ἀλλὰ τὰν τῇ γ. μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
 610. μήτε γ. μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππείας.
 Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γ. τ' ἀπέβαλεν κἄν οὐρανῷ
 678. σοὶ δ' ἂν ἀρχει πολλὰ μὲν ἐν γ., πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ
 πιτυλεύσας,
 γηγενεῖ. B. 825. γ. φύσῃματι·
 Γηγενεῖς. O. 824. τὸ Φλέγρας πεδῖον, ἴν' οἱ θεοὶ τοὺς Γ.
 γηγενεῖς. N. 853. εἰσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γ.;
 γῆδριον. EI. 570. καὶ τραϊνοῦν τῇ ἀκέλλῃ διὰ χρόνον τὸ γ.
 γῆδριον. Fr. 344, 2. οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γ.
 γῆδριον. Fr. 122. τῶν δὲ γ.
 γῆμ'. N. 42. ἤτις με γ. ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
 γῆμαι. A. 597. οὐδεὶς ἐθέλει γ. ταῦτην, ὅττενομένη δὲ κάθηται.
 γῆμας. O. 1725. ὡ μακαριστὸν σὺ γάμον τῆδε πόλει γ.
 Γῆν. EI. 188. οὐ τοι μὰ τὴν Γ. ἐσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
 EI. 1117. οὐ τοι μὰ τὴν Γ. ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
 O. 586. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γ., σὲ Κρόνον,
 σὲ Ποσειδῶν,
 γῆν. A. 195. κατὰ γ. τε καὶ θάλατταν. ΔΙ. ὡ Διονύσια,
 A. 235. καὶ διώκειν γ. πρὸ γῆς, ἔως ἂν εὐρεθῇ ποτέ·
 I. 156. ἔπειτα τὴν γ. πρόσκυσον καὶ τοὺς θεοὺς.
 431. ὁμοῦ τὰράτταν τὴν τε γ. καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
 819. κἀκείνοι μὲν φεύγει τὴν γ., σὺ δ' Ἀχιλλεῖον ἀπομάττει.
 N. 187. ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γ. βλέπουσιν οὐτοί;
 203. γ. ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
 264. ὡ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀἴρ, δι' ἔχεις τὴν γ.
 μετέωρον,
 Σ. 1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες ἐς τὴν γ., μόλις
 O. 118. καὶ γ. ἐπεπέτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 194. μὰ γ., μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
 474. γ. δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκείσθαι πεμπταῖον· τὴν δ'
 ἀποροῦσαν
 582. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γ. κατα-
 ροῦσιν,

γῆν. A. 977. ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γ.,
 Θ. 1098. ὡ θεοὶ, τίς ἐς γ. βαρβάρων ἀφίγμεθα
 B. 1128. }
 1153. } ἦκω γὰρ ἐς γ. τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 1156. ἦκω γὰρ ἐς γ., φησὶ, καὶ κατέρχομαι·
 1163. ἐλθεῖν μὲν ἐς γ. ἐσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
 1463. τὴν γ. ὅταν νομίωσι τὴν τῶν πολεμίων
 Εκ. 597. τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λῆξιν· τὴν γ. πρώτιστα
 ποιήσω
 601. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γ. ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
 651. τὴν γ. δὲ τίς ἐσθ' ὁ γεωργήσαν; ΠΡ. οἱ δοῦλοι.
 σοὶ δὲ μελήσει,
 1042. τὴν γ. ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
 Fr. 349. ὡς ἐς τὴν γ. κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφύα βαδίζει,
 γῆρα. A. 683. τονθορύζοντες δὲ γ. τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
 I. 519. καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γ. προδιδόντας·
 Σ. 441. εἶτα δῆτ' οὐ πολλὰ ἔνεστι δεινὰ τῷ γ. κακά;
 1167. ὅστις ἐπὶ γ. χίμελλον οὐδὲν λήψομαι.
 γῆρας. Σ. 1068. γ. εἶναι κρείττον ἢ πολ-
 EI. 336. μᾶλλον ἢ τὸ γ. ἐκδύς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.
 A. 364. εἰ μὴ σιωπήσει, θεὸν ἐκκοκίῳ τὸ γ.
 670. πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γ. τόδε.
 Εκ. 928. οὐ τοῦμὲν ὀδυνησέι σε γ. ΝΕ. ἀλλὰ τί;
 γῆρας. O. 606. πῶς δ' ἐς γ. ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἐστ'
 ἐν Ὀλύμπῳ·
 γῆραςκουσιν. A. 594. οὐκ οὐκ ἄνδρες γ.; ΔΤ. μὰ Δί', ἀλλ'
 οὐκ εἴπας ὁμοιον.
 γῆραςκουσῶν. A. 593. περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γ.
 ἀνιῶμαι.
 γῆροβοσκοῦμεσθ'. A. 678. γ. ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
 γῆρυται. Fr. 1. τίς τοῦτο τῶν ξυνγῆρον γ.;
 γῆρυν. O. 233. ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γ.
 Γῆρυόνη. A. 1082. βούλει μάχεσθαι Γ. τετραπύλῳ;
 γῆρύσαντος. EI. 805. μικροτάτην ὅπα γ. ἦκουσ',
 γῆρως. A. 689. ὁ δ' ὑπὸ γ. μασταρίζει, κῆτ' ὀφλῶν ἀπέρχεται·
 I. 524. οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γ., οὐ γὰρ ἐφ' ἡβης,
 Γῆς. N. 366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γ., οὐλύμπιος οὐ
 θεὸς ἐστιν;
 γῆς. A. 207. εἰ τις οἷδ' ὅποι τέτραπται γ. ὁ τὰς σπονδὰς φέρον.
 A. 235. καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἔως ἂν εὐρεθῇ ποτέ·
 I. 566. ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γ. ἀξιοὶ καὶ τοῦ πέπλου,
 699. ἐκ τῆσδε τῆς γ., οὐδέποτε βιώσομαι.
 1087. αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γ. βασιλεύσει.
 1088. καὶ γὰρ ἐμοί, καὶ γ. καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
 1330. δεῖξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γ. τῆσδε
 μόναρχον.
 N. 188. ζητοῦσιν οὕτοι τὰ κατὰ γ. ΣΤ. βολβὸς ἄρα
 206. αὐτῇ δέ σοι γ. περίοδος πάσης. ὄρῃς;
 227. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γ., εἴπερ. ΣΠ. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 567. γ. τε καὶ ἀλμυρὰς θαλάσσης ἀγριον μοχλευτήν·
 573. γ. πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
 Σ. 711. ἀξία τῆς γ. ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.
 1230. καὶ τῆσδε τῆς γ. ἐξελαῖν. ΦΙ. ἐγὼ δέ γε,
 EI. 159. ἴει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γ.,
 167. ἀκρίφορῆσαι τῆς γ. πολλῇν,
 198. ποί γ.; ΕΡ. ἰδοὺ γ. ΤΡ. ἀλλὰ ποί; ΕΡ. πόρρω πάνν,
 896. ἐπὶ γ. παλαίειν, τετραποδῶν ἐστάναι,
 O. 9. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γ. ἐσμέν οἷδ' ἐγαγ' ἐτι.
 187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἀήρ ἐστι γ.
 245. ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γ. τόπους
 394. κατορυχυσόμεσθα ποῦ γ.;
 470. καὶ γ. ΧΟ. καὶ γ.; ΠΕ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΧΟ. τουτὶ
 μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμη
 473. προτέραν τῆς γ., κἄπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀπο-
 θήσκειν·
 477. οὐκ οὐκ δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γ., πρότεροι δὲ θεῶν
 ἐγένοντο,
 A. 467. ὡ πολλὰ ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε τῆς γ.,
 582. καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γ. τῆσδ' εἰσιν
 ἀποικοί,
 B. 48. ποί γ. ἀποδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτευον Κλεισθένης.
 85. ποί γ. ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
 713. καὶ Κιμωλίας γ.,
 1034. γ. ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δ' ἐθέσις Ὀμηρος
 1238. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γ. ΔΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 1240. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γ. πολὺμετρον λαβὼν στάχυν,
 1514. κατὰ γ. ταχέως ἀποπέμψω.
 Π. 238. εὐθὺς κατάρυξέν με κατὰ τῆς γ. κάτω·
 515. ἡ γ. ἀρότρου ρήξας δάπεδον καρπὸν Διόου θερίσασθαι.
 606. εἰμὲ δὲ ποί γ.;
 γῆτει'. I. 677. ἅπαντα τὰ τε γ. ὅσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·

γῆτειον Σ 196. ἢν δὲ γ. πρῶταις τις ἀφ' αὐτῶν ἤδυσμί τι.
Σ 198. εἰπέ μοι, γ. αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
γῆτειον. Π 629. μὴ τύπτε τούτων μῆδ' ἔτι γ. νύφ.
γῆτῶν. Π 631. ἀλλ' ἄτ' ὦν ἄνεν γ. καὶ φίλων τὰς ἰσχυίδας
γίγναι. Ι 177. γ. γὰρ ὡς ὁ χρῆσθαι οὐτοσί λέγει,
Ι 180. εἰ αὐτὸ γῆρ τοι τοῦτο καὶ γ. μέγας,
1087. αἰετὸς ὡς γ. καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις,
Θ 862. Ἐλένη δ' ἐκλήθη. ΓΤ. Π. αὐθις αὐ γ. γυνή,
γίγνεται. Θ 1012. ἔτι δὲ με γ. Ἀνδρομέδαν· πάντως δὲ μοι
γίγνεται. Σ 1212. οὐδ' ἄμφοτέρωσι γ. φίλον.
γίγνεται. Α 48. καὶ Τρῶν πολέμου· τούτῳ δὲ Κελεὺς γ.
Α 316. ὡς ἴδω γ. πειστὸς ἦμα τῇ στρωφῇ γ.
Ι 129. ὡς πρῶτα μὲν ἀντιπαύωμαι γ.,
141. τὸ πρῶτον ἔλαττον γ.,
Ν 1288. πλεον πλεον τὰ γῆτῶν δὲ γ.,
1293. αὐτῇ μὲν, ὡς καὶ αὐτῶν, οὐδὲν γ.,
Σ 207. οἶμον κακοδαίμων στρωφῆς ἀνῆρ γ.,
660. τούτων πλεον πλεον τὰ γῆτῶν δὲ γ.,
663. γ. ἡμῖν ἐκείνῳ δῆλον καὶ πενήτην τὰς τάλαντα.
1114. ἐν Ἐκβάτῳ αἰετὶ γ. κρῖν γ. ὁδὸς γ.,
1253. καὶ τὸ πᾶν γ. ἀπὸ γῆρ οἶνον γ.,
Π 697. ἐκ τοῦ Σαρκεκλίου γ. Σιμωνίδης,
Ο 1388. τὸν διθυράμβον γῆρ τὰ λαμπρὰ γ.,
1614. πῆμα ἔστι αὐτῷ, αὐτὸ γῆρ πάντα γ.,
Α 634. ὡς δ' ἔστι γῆρ πᾶσι γ. αὐτὸ γῆρ μοι γ.,
Θ 758. τοῦ τὸ δῆμον τῆς ἱερείας γ.,
759. τί τῆς ἱερείας γ.; ΜΝ. τοῦτ' ἀσβέ.
Β 289. ποῖον τι; ΕΑ. δεινὸν παντοδαπὸν γούν γ.,
651. ἀπὸ Ἡράκλεια τὸν Διομήδεος γ.,
813. ἐκποδῶν, ἐκποδῶν γ. ἡμῖν γ.,
Εκ 178. χρῆσθαι γῆτῶν, δέκα ποιητῶν γ.,
Π 145. ἡ χάρις ἀνθρώποις, διὰ αὐτῶν γ.,
171. ἐκκλησία δ' οὐκ ἔστι τοῦτο γ.,
431. οὐκ ἔστι ἐκκλησία τὸ βίβραρον γ.,
γίγνεται. Α 795. καὶ γ. γὰρ τὰς τὰν χοίρων τὸ κρῖν
γίγνεται. Ν 1191. ὡς αἰετὸς γ. τῇ νομῇ γ.,
γίγνομαι. ΕΙ 1170. κῆρ γ. παλιν
Εκ 709. Ι. εἰθὺς δὲ φωνή γ.,
γίγνεται. ΕΙ 833. ὡς ἀστὴρ γ., ὅταν τις ἀποθάνῃ;
γίγνεται. Εκ 813. αἰετὸς γ. ἡφίσταται
γίγνεται. Σ 48. γ.; ΕΑ. ἡκιστ', ἀλλ' ἀριστὸν. ΣΩ. πῶς;
ΕΑ. ὅπως;
γίγνεται. Ν 348. γ. πᾶν ὅτι τὸ βούλονται· κῆρ ἦν μὲν ἰδοὺ
κομῆτην.
γίγνεται. Θ 264. αὐτὸ τοῦτο γ.; ἀλλ' ἔχει γῆρ ὡς δέει.
γίγνεται. ΕΙ 521. γ. τὸν ἀλκίον· τι καὶ τὰ γραμμάτια.
γίγνεται. Ο 606. γ. ἡμῖν ἦτις ἐστ' ἢ δ' ἡ γῆρ;
γίγνεται. Α 887. ὡς αὐτῶν γ. τῆς ἡμῶν; ΜΤ. ἡ Δία.
γίγνεται. Π 860. ἐγὼ ἀνέδωκα τὸ πρῶτον γ. δοκῶ.
γίγνεται. Ν 912. χρῆσθαι πᾶσι μ. αὐτῶν γ.,
Σ 1140. ἐγὼ γῆρ ἦν τὸν δ' οὐκ ἔστι γ. ΦΙ. ἐγὼ;
Θ 620. τὸν δέον γ. τοῖς ἐκ Κοθωκίδων;
γίγνεται. ΕΙ Μ. Πρ. 4. 2. ὡς μὲν γῆρ εἰσι νῆστίδες γ.,
γίγνεται. ΕΙ 208. ὡς μὲν γῆρ εἰσι νῆστίδες γ.,
γίγνεται. Σ 704. ὡς γ. τὸν τῆς αἰετῆς· κῆρ ὅταν οὗτος γ.
ἐπιστῇ.
γίγνεται. Θ 189. ἐγὼ ἀνέδωκα· τῶν μὲν γ.;
γίγνεται. Θ 607. γ. δῆρ, ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἀνέει.
Θ 614. μῶν γῆρ αὐτῶν ἀνέει, οἱ γ.,
γίγνεται. ΕΙ 635. ἔσται πρὸς τοὺς λειψομένους· οἱ δὲ
γ. εἰ;
Εκ 639. δὲ τῇ ἀνέει, ἐπὶ καὶ τῇ γ. πατέρ' ὅτα
γίγνεται. Π 944. ἀνέει γ. γῆρ ἔσται ὡς πολὺ
γίγνεται. Ι 809. ἡ εἰ γ. τὸν ἐξαπατῶν, καὶ ἀνέει, οὐκ ἔστι
πρὸς αὐτῶν.
Π 558. οἱ γ. εἰ τοῖς Πλοῖσι παρὰ Βελτίονας ἀνδρας
γλῶσσας. Β 558. καὶ αὐτῶν ἀνέει, καὶ γλῶσσας ἔστι γ.,
Εκ 254. τι δ' ἀνέει, ἀνέει γ. σε λαοὶ γ.,
308. πρῶτος Νεοκλῆς ὅς γ. παρὶς αὐτοῖς.
Γλῶσσας. Ι 1085. αὐτὸ τοῦ Ποσειδῶντος γ. ἀνέει, ὡς γ.,
Γλῶσσας. Ι 1094. Γ. ἀνέει τοῖς Βασιλεῦσι γ. ἀνέει.
Ι 1097. οὐκ ἔστι αὐτῶν γ. ἀνέει, ὡς γ.,
γλῶσσας. Ο 301. χαῖρτε γ. γλῶσσας. ΕΤ. τι δὲ γ. Ἀθηναί;
ἐγὼ γ.,
γλῶσσας. Ο 1888. ὡς δὲ ποταμὸς ἔστι ἀνέει γ.
Β 660. ὡς ἀνέει πρῶτος γ. ἀνέει.
γλῶσσας. Ο 1191. γ. ἀνέει πρῶτος γ. ἀνέει.
Γλῶσσας. ΕΙ 1008. Μοῖρα γ. Τέλει γ. ἀλλοι.
Θ 1085. Γ. ἀνέει.
γλῶσσας. Θ 45. γ. ΜΝ. Βουλαί. ΕΤ. σῖγα τι λέγει;
γλῶσσας. ΕΙ 880. οὐκ ἔστι Βουλαί. οἱ γ., οὐκ ἔστινοι.

γλῶσσας. Ο 589. ἀλλὰ γ. λῦχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχῆδαν ἐπι-
τρίβει.
Α 760. ἐγὼ δ' ὑπὸ γ. γ. τάλαν· ἀνέει.
γλῶσσας. Θ 318. γ. χρυσόλογος γ. ἀνέει.
γλῶσσας. Ι 1093. ἐκ πᾶσι ἐλθεῖν καὶ γ. αὐτῇ πικρῆσθαι.
Σ 1085. γ. γῆρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέτατο.
Ο 301. χαῖρτε γ. γ. ΕΤ. τί φῆς; τίς γλῶσσας Ἀθηναί;
ἦγε γ.,
358. τί δὲ χύτρα νῦν γ. ἀνέει; ΠΕ. γ. μὲν οὐ πρῶ-
τος γ.,
γλῶσσας. Ο 516. ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γ. ὁ δ' Ἀπύλλων ὥσπερ
θεράπων ἱέρακα.
γλῶσσας. Ο 1272. ὡς κλεινὸς γ., ὡς σοφὸς γ., ὡ γ.,
γλῶσσας. Α 874. ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ.,
γλῶσσας. Α 861. κατὰ τὸν τὸν γ. ἀνέει, ὡς γ.,
γλῶσσας. Α 869. τάνθρα τὰς γ. ἀνέει, ὡς γ.,
γλῶσσας. Ν 1004. οὐδ' ἐλκόμενος περὶ
πραγματιῶν γ.,
γλῶσσας. Α 452. γ. πρῶτος γ. ἀνέει. Εὐριπίδης,
γλῶσσας. ΕΙ 482. γ. ἀνέει, ὡς γ.,
γλῶσσας. ΕΙ 193. ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ.,
γλῶσσας. ΕΙ 160. τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὡς γ.;
γλῶσσας. Ν 449. μάστιγας, εἶρα, γ., ἀλλοι,
γλῶσσας. ΕΙ 592. πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γ.,
γλῶσσας. Ο 751. ρον γ. ἀνέει.
γλῶσσας. ΕΙ 576. τῆς τρυγῆς γ.,
γλῶσσας. Α 971. ποῖα γ.;
γλῶσσας. Θ 1192. ὡς γ. τὸ γλῶσσας, ὡς γ. Ἀττικὸς μέλις.
Γλῶσσας. Β 1344. φρουρὸς γ.,
Εκ 43. οὐκ ἔστι γ. ἀνέει; ὡς γ. κατὰ μῶσιν
Γλῶσσας. Β 1363. ἐς γ., ὡς γ.,
γλῶσσας. Σ 7. κατὰ τὰν κόριν ὡς γ. κατὰ γῆρ γ.,
Ο 535. κατὰ γῆρ ὡς γ. καὶ λειπὸν,
1637. μάστιγας. τὸ κατὰ γῆρ γ.,
γλῶσσας. Ν 705. νύμφη φρενὸς γ. ἀνέει γ. ὡς
γ.,
Α 551. ἀλλ' ἦγε γ. γ. Ἐρως γ. Κιπρῶν γ. Ἀφροδίτη
γλῶσσας. Α 1127. ταῦτ' οὐ πᾶσι γ. ὡς γ. ἀνέει γ.;
γλῶσσας. Α 462. ἀλλ' ὡ γ. Εὐριπίδης, τοῦτ' ὡς γ.,
Α 467. ἀνέει, ὡ γ. Εὐριπίδης
γλῶσσας. Α 79. οἷον τὸ κάλλος γ., σὺ φαίνεται.
Εκ 124. δέει γ. γ. Πραξάγῃ, σέλει, τάλαν,
241. εἰ γ. γ. Πραξάγῃ, καὶ δέει γ.,
γλῶσσας. Α 475. Εὐριπίδης γ. καὶ φίλων,
ΕΙ 526. γ. ὡς γ. ἀνέει, καὶ μῦθον,
Α 872. ὡ γ. Μυρρινίδης, τί ταῦτα δῆρ;
889. ὡ γ. σὺ τεκνίον κακοῦ πατρὸς,
890. φέρε σε φίλῃ γ. τῇ μαμνῇ.
Β 511. ἐφῆγε. κῆρ ἀνέει γ.,
Εκ 1046. ὡ γ. τῇ γῆρ ἀπαλλῆσά μου
γλῶσσας. Ο 1342. οὐκ ἔστι ἀνέει τὸν πέτεσθαι γ.,
Εκ 493. οὐδὲν γῆρ ὡς γ. τῶν ἰσχυίδων.
γλῶσσας. Εκ 985. ἐπὶ τῇ πρῶτῃ ἀρχῇ γ. τῇ γ. ὡ γ.;
γλῶσσας. Θ 1192. ὡς γλῶσσας τὸ γ., ὡς γ. Ἀττικὸς μέλις.
Β 827. γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
γλῶσσας. Β 595. γ. μὲν γῆρ ἡγῆται.
Εκ 719. μέλαινα δέει γ. Βρεττία παρῇ.
γλῶσσας. Β 1471. ἡ γ. ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
γλῶσσας. ΕΙ 1060. ἡ γ. ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Ο 1705. γ. ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Θ 276. ἡ γ. δ' οὐκ ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
γλῶσσας. Ο 1695. οὐκ ἔστι γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
γλῶσσας. Ι 875. τῇ γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Ι 657. τῇ γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
1254. τῇ γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Ν 424. τὸ γλῶσσας καὶ τὰς Νεοκλῆς καὶ τῇ γ. τρία
ταῦτα γ.,
1013. γ. Βαίαν, τῇ γ. ἀνέει,
1015. γ. Βαίαν, τῇ γ. ἀνέει,
1055. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Σ 547. τῇ γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
ΕΙ 1209. πρῶτος γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Β 102. γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Εκ 421. γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
γλῶσσας. ΕΙ 1. πρὶν ταῦτα γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
γλῶσσας. Ν 419. νύμφη πρῶτος καὶ Βουλαί καὶ τῇ γ.
πολεμῶν γ.,
Ν 1160. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει,
Σ 609. κα. πρῶτος γ. ἀνέει, ὡς γ. ἀνέει.

γονάτων. ΕΙ. 1113. καὶ πρὸς τῶν γ. TP. ἄλλως, ὡς τὰν, ἱκετεύεις.
 γονίας. Ν. 994. καὶ μὴ περὶ τοὺς σαντοῦ γ. σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μὴδὲν
 γόνιμον. Β. 96. γ. δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὖροις ἐτι
 Β. 98. πῶς γ.; ΔΙ. ὡδὶ γ., ὅστις φθέγγεται
 γόνον. Σ. 1116. τὸν γ. κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 Θ. 117. γ. ὀλβίουςα Λατοῦς
 γόνυ. Β. 345. γ. πάλ्लεται γερύτων
 γόνυ. Θ. 1041. πολυδάκρυτον Ἄϊδα γ. φλέγουσαν,
 Γοργάσου. Α. 1131. κλάειν κελύων Λίμαχον τὸν Γ.
 Γόργαι. Ο. 1701. Γ. τε καὶ Φίλιπποι.
 Γοργίου. Σ. 421. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκη τὸν Γ.
 Γοργό. Θ. 1104. ἔγωγε φημί. ΤΟ. Γ. τοι κάγῳ λέγι.
 Γοργολόφα. Ι. 1151. ἡ Γ. σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
 γοργολόφα. Α. 567. βοήθησον. ὡ γ., φανείς,
 γοργόν. ΕΙ. 565. καὶ πυκνὸν καὶ γ. ὥσπερ μάζα καὶ πανδαῖσια.
 Γοργόν. Α. 574. τίς Γ. ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σώματος;
 Α. 1181. καὶ Γ. ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 Γοργόνα. Α. 964. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύνομος, ὅς τὴν Γ.
 Α. 1095. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γ.
 Α. 560. ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γ. τις κῆτ' ἀνῆται κορακίνους.
 Γοργόνας. ΕΙ. 561. ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφείλε καὶ τὰς Γ.
 Γοργόνες. ΕΙ. 810. Γ. ὠφράγοι, βατιδοσκούτοι, ἀρπυιαί,
 Β. 477. διασπᾶσονται Γ. Τιθράσιαι,
 Γοργόνος. Θ. 1101. Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γ.
 Θ. 1102. κάρα κομίζων. ΤΟ. τί λέγι Γ. πέρι;
 1103. τὸ γραμματέον σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν Γ.;
 γοργόνων. Α. 1124. φέρε δαῦρο γ. ἀσπίδος κύκλον.
 γοῦν. Ι. 87. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γ. ἐστὶ σοι;
 Ι. 952. οὐμός· τὸ γ. σημειὼν ἕτερον φαίνεται,
 1217. βάδιζε γ. καὶ δαῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 Ν. 408. νῆ Δί', ἐγὼ γ. ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν.
 865. ἰδὼν δὲ μὴ, τὸν γ. ἀδικον πάσῃ τέχνῃ.
 1063. πολλοῖς. ὁ γ. Πηλεὺς ἔλαβε ὁ κακοδαίμων.
 1100. γ. οἷδ' ἐγὼ κάκωνον
 Σ. 262. ἐπεισὶ γ. τοῖσιν λύχνοις οὐτοῖς μύκτης·
 391. ὥκησας γ. ἐπίτηδες. ἰδὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροφῶ,
 622. ἦν γ. ἡμῖς θορυβήσωμεν,
 795. ταχὺ γ. καθέβεις τὰργύριον, ἡ δ' ὅς λέγῃς.
 ΕΙ. 220. ὁ γ. χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν βημάτων.
 233. μέλλει· θορυβεῖ γ. ἐνδοθεν. TP. οἶμα δέιλαιος.
 545. ἐκείνων γ. τὸν λοφοποιὸν οὐχ' ὄρεῖ
 1032. ἡ σχίζα γ. ἐνημμένη τὸν Στυλίδην πίεζει,
 1152. ἐξόφει γ. ἐνδον οὐκ οἷδ' ἅττα κάκωνον
 1344. οἰκῆσθε γ. καλῶς
 -Ο. 501. προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτινίοις. ΕΥ. νῆ τὸν Διόνυσον,
 ἔγῳ γ.
 Α. 68. γυναῖκας, οὐχ ἡκουσιν. ΚΑ. ἡ γ. Θεογένους
 63. ὁ γ. ἀνάγυρς μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.
 102. ὁ γ. ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὡς τάλαν,
 561. νῆ Δί' ἐγὼ γ. ἀνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ'
 ἔππου
 612. ἄλλ' ἐς τρίτην γ. ἡμέραν σοὶ πρὸ πάντων
 727. ἔλκουσαν. ἦδη γ. τις αὐτῶν ἐρχεται.
 877. ἀπειμ. ΚΙ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γ. παιδίῳ,
 950. ὑπαλύομαι γ. ἄλλ' ὅπως, ὡς φίλτατε,
 1180. βινεῖν ἀπασιν; ΑΑ. τοῖσι γ. καὶ τὸν σὺ
 Θ. 250. ἄλλ' ἱμάτιον γ. χρῆσον ἡμῖν τουτὰ
 263. ἀρ' ἀρμώσει μοι; ΕΥ. χαλαρὰ γ. χαίρεις φορῶν.
 688. οὐχ ὀρώμεν γ. ἐτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον·
 845. ἀρία γ. εἰ τόκου, τεκοῖσα τοιοῦτον τόκον.
 Β. 159. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γ. ὄνος ἄγων μυστήρια.
 289. ποῖόν τι; ΕΑ. δεινόν· παντοδαπὸν γ. γίγνεται·
 293. ἔμπουσα τοῖνυν ἐστί. ΕΑ. πυρὶ γ. λάμπεται
 320. ᾄδουσι γ. τὸν Ἰακχὸν ὄνπερ Διαγύρας.
 736. εὐλογον· κἂν τι σφαλῇτ', ἐξ ἀξίου γ. τοῦ ξύλου,
 930. ὁ ξυμβαλεῖν οὐ βῆδιν. ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γ.
 950. νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γ. Ἀθῆ·
 1028. ἐχάρην γ., ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεώτος,
 1037. ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαυότατον· πρῶτη γ., ἡνίκ' ἐπέμπευ,
 Εκ. 102. Ἀγύριος γ. τὸν Προνύμον πάγον' ἔχων
 137. καὶ ταῦτ' ἔ' εὐζωρον. τὰ γ. βουλευμάτα
 357. νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γ. μοι σφύδρα.
 773. λέγουσι γ. ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. Β. λέγουσι γάρ.
 794. χαρίεντα γ. πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
 872. νῆ τὸν Δία δεῖ γ. μηχανήματός τινος,
 Π. 184. κρατοῦσι γ. κἂν τοῖς πολέμοις ἐκαστοτε
 565. πάντ' γ. κλέπτειν κύσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους
 διορύττειν.
 ΕΥ. 564. ἐπτάπους γ. ἡ σκά' ὅστιν ἡ' πὶ τὸ δαῖπνον

γράφει. Θ. 1210. ὡ γ., ὡς καριέντ' σοι τὸ τυγάτριον,
 Θ. 1213. ὡ γ., ὡ γὰρ, οὐκ ἐπαινώ. γράδιο.
 γράδιο. Θ. 1194. οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΤΟ. καὶ καὶ, γ.,
 Θ. 1199. σὺ δὲ τοῦτο τῇρ' ἐγέροντο γ.
 1211. κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρῶο.—ποῦ τὸ γ.;
 1213. ὡ γράδι', ὡ γὰρ. οὐκ ἐπαινώ, γ.
 1216. οἶμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γ.;
 γράδιον. Εκ. 949. ἐξηπάτησα τὸ κατάρaton γ.
 Εκ. 1000. μὴ 'γὼ σ' ἀφήσω. ΝΕΑ. παραφρονεῖς, ὡ γ.
 1003. ἐξὸν καθέντα γ. τοιουτοῖ
 Π. 688. τὸ γ. δ' ὡς ἡσθάνετο μου τὸν ψόφον,
 1095. ὡς εὐτόνως, ὡ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γ.
 γράδιον. Π. 674. ὀλίγον ἀπώθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γ.,
 γράς. Α. 637. ἀλλὰ θώμεσθ', ὡ φίλοι γ., ταδὶ πρῶτον χαμαί.
 ΕΥ. 128. ὑποπρεσβύτεραι γ. Θεοῦ μέλανος μεστὸν * *
 γράϊ. Εκ. 927. οὐ δῆτα. ΝΕ. τί γὰρ ἂν γ. καινὰ τις λέγοι;
 γράϊαν. Θ. 1024. μῶλις δὲ γ. ἀποφυγῶν
 γράϊδιον. Π. 536. καὶ παιδαρίον ὑποπεινύνταν καὶ γ. κολο-
 συντόν;
 γράϊαν. ΕΥ. 108. b. γ.:
 γράμμα. Εκ. 687. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὲ Δί', ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ
 δειπνῶσιν. ΒΑ. ὅτ' ὅτ' δὲ τὸ γ.
 Π. 277. ἐν τῇ σοφῇ νινὶ λαχὼν τὸ γ. σου δικάζειν,
 γράμμασιν. Π. 1167. σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγραμμένοι γ.
 γράμματ'. Ν. 772. τὰ γ. ἐκτίξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
 γράμματα. Σ. 960. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γ.,
 ΕΥ. 521. γίγνωσκε τὸν ἄλειςόν τε καὶ τὰ γ.,
 γραμματεῖον. Ν. 19. κῆφερε τὸ γ., ἴν' ἀναγνῶ λαβὼν
 ΕΥ. 206. τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γ. ἡσθίων.
 γραμματέον. Θ. 1103. τὸ γ. σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόνας;
 γραμματεῖς. Ν. 770. ὅπυτε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γ.,
 γραμματέων. Β. 1084. ὑπὸ γ. ἀνεμεισθήσθαι,
 γραμματέως. Θ. 432. τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γ. συγγράφομαι
 γράμματι. Εκ. 683. εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὴ χαίρων ἐν ὀπίφ' γ.
 δειπνῇ·
 Π. 972. ἄλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γ.;
 γραμμάτων. Ι. 189. πλὴν γ., καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
 Εκ. 1050. ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γ. εἰρηκίτων
 γραμμή. Α. 483. πρόβαινε νῦν, ὡ θυμέ· γ. δ' αὐτῇ.
 γραμμήν. ΕΥ. 496. χωρεῖ πὶ γ. λορῶς ὡς εἰς ἐμβολήν.
 γρῶ. Θ. 1222. ὡ μαρὰ γ.· ὑτέρα τρέξι τὴν ὁδὸν;
 γράς. Α. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον
 παρὰ γ.
 Α. 635. τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξι τῆσδε γ. τὴν γράθον.
 826. καίπερ οὐσῆς γ. ὄντ' αὐ·
 Π. 1024. γ. καπρῶσῃς τάφοδα κατεσθίειν.
 1207. τῆς γ. ἐπιπολῆς ἐπεισιν αἱ χύτραι.
 γρασόβαι. ΕΙ. 511. γ., μαροῖ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολύμαι·
 γράυ. Α. 506. τοῦτο μὲν, ὡ γ., σαυτὴ κρῶξαι· σὺ δὲ μοι λέγε.
 ΑΥ. ταῦτα ποιήσω.
 Α. 797. βούλομαι σε, γ., κύσαι,
 Θ. 1073. ἀπολείς μ'. ὡ γ., στωμυλλομένη.
 1213. ὡ γράδι', ὡ γ. οὐκ ἐπαινώ, γράδιο.
 Εκ. 904. θεῖ· σὺ δ', ὡ γ., παραλέξαι κινέτρεφαι,
 γράϊν. Ν. 555. προσθεῖς αὐτῷ γ. μεθύσθαι τοῦ κύρδακος οὐνεχ', ἦν
 Θ. 1217. τὴν γ. ἐρωτᾷς, ἡ φέρει τὰς πηκτίδας;
 Β. 1193. ἐπειτα γ. ἐγγίμην αὐτὸς ἂν νέος,
 Εκ. 1017. τὴν γ. προκρούσῃ πρῶτον. ἦν δὲ μὴ θέλῃ
 1046. ὡ γλυκύτατον, τὴν γ. ἀπαλλάξασά μου
 ΕΥ. 277, 2. ἵνα μὴ με προσπράττωσι γ. οἱ φράτορες.
 γράυς. Ν. 1184. αὐτὴ γένοιτ' ἂν γ. τε καὶ νέα γυνή·
 Θ. 345. ἡ δῶρά τις δίδωσι μοιχῶ γ. γυνή,
 505. τὸ δ' εἰσέφερε γ. ἐν χύτρῃ τὸ παιδίον,
 512. εἶθ' ἡ μαρὰ γ. ἡ φέρει τὸ παιδίον,
 896. ξένη, τίς ἡ γ. ἡ κακορροβοῦσά σε;
 1214. διέβαλέ μ' ὡ γ. ἀπύτρεκ' ὡς τάκιστα σὺ·
 Β. 950. χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γ. ἂν. ΑΙ. εἶτα δῆτα
 Εκ. 1073. ἡ γ. ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
 1078. οὐκ, ἦν ἑτέρα γ. γ. ἐτ' αἰσχίον φανῇ.
 Π. 1206. ἡ γ. ἐπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
 γραφαί. Ι. 306. καὶ γ. καὶ δικαστήρι', ὡ βορβοροτάραξ καὶ
 γραφάς. Α. 679. οἵτινες γέροντας ἀνδρας ἐμβαλόντες ἐς γ.
 Α. 714. ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γ., ὅπως ἂν ᾗ
 Ι. 442. φεύγει γ. ἐκατονταλάντους τέτταρας.
 Σ. 848. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γ.
 γραφένων. Εκ. 995. τὸν τῶν γ. ἄριστον. ΓΡ. Α. οὗτος δ' ἐστὶ
 τίς;
 γραφῆν. Ν. 1481. καὶ μοι γενεὸν ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γ.
 Σ. 542. κατηγορήσιν, ἦν τις εἰσάγῃ γ.
 γραφῆς. Σ. 594. ἀκούετ' ἤδη τῆς γ. ἐγράφατο
 Σ. 907. τῆς μὲν γ. ἡκούσας ἦν ἐγραμμένη,

- γυναῖκες. Θ. 735. ὃ θερμόταται γ. ὃ ποτίσταιται,
830. πόλλ' ἂν αἱ γ. ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
983. παίσωμεν, ὃ γ., οἷα περ νόμος
1036. γοᾶσθ' ἡ γ., ὃ γ., ὡς
1046. ἱερὸν, ἐνθα γ.
1160. γ., εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
Εκ. 165. ἔμοι γὰρ, ὃ γ. αἱ παθήμεναι,
246. καὶ σε στρατηγὸν αἱ γ. αὐτόθεν
504. ταυτὶ μὲν, ὃ γ., ἡμῖν εὐτυχῶς
693. αἱ δὲ γ. κατὰ τὰς διόδους
831. νῦν δ' αἱ γ. ΑΝ. Β. ἀς ἐγὼ φυλάξομαι
1125. ἀλλ', ὃ γ., φράσετέ μοι τὸν δεσπότην,
1164. ὃ φίλοι γ., εἴπερ μέλλομεν τὸ χρέμα δρᾶν,
Fr. 116. 1. οὐκ ἐτὸς, ὃ γ.,
336. αἱ γ. τὸν δορίαλον φράγνυνται.
722. ἀργοὶ κἀθηνρᾶι μοι γ. τέτταρες.
γυναῖκες. ΕΙ. 966. οὐχ αἱ γ. ἔλαβον. ΟΙ. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
γυναῖκί. Ν. 61. ἐμοὶ τε δὴ καὶ τῇ γ. τάγαθῃ,
Σ. 1413. γ. κλητεύειν ἔοικας θαμνῇ,
ΕΙ. 28. ὥσπερ γ. γογγύλῃ μεμαγμένην.
Ο. 441. ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γ. διέθετο,
Α. 166. ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γ. συμφέρῃ
Εκ. 67. καὶ μηδὲν εἶπεν ἐτι γ. προσφέρῃς.
516. οὐδεμῶ γὰρ δεινότερα σου ζυμύζας' οἶδα γ.,
Fr. 497. αἰσχροὺς νέας γ. προσβύτης ἀνὴρ.
Μ. Γηρ. 8. 2. γ. τῇδ' ἡ παρῆχεν σε πράγματα.
γυναῖκίς. Θ. 268. γ. εὐ καὶ πιδανῶς. ΜΝ. πειράσομαι.
γυναῖκίσεως. Θ. 863. πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γ. δίκην;
γύναικο. Θ. 1097. ἅλο καὶ κατάρτο γ.
γυναῖκομανῶ. Θ. 576. γ. παρ' ἐξενῶ θ' ὅμων δέ.
γυναῖκός. ΕΙ. 1139. τῆς γ. λουμένης.
Ο. 368. τῆς ἑμῆς γ. ὄντε ζυγγενὴ καὶ φυλέτα;
784. κἄθ' ὅρῳ τὸν ἀνδρα τῆς γ. ἐν βουλευτικῷ
1639. ἡμεῖς περὶ γ. μᾶς πολέμησομεν;
1652. ὣν γε ἔστις γ. ἡ πῶς ἂν ποτε
1713. ἔχων γ. κάλλος οὐ φατὸν λέγεις,
Α. 409. ὀρχομένης μου τῆς γ. ἐστέρας
416. ὃ σκυτοτόμος, τῆς μου γ. τοὺς πόδας,
596. τῆς δὲ γ. μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ πιδάβηται,
1014. οὐδὲν ἐστι θηρίον γ. ἀμαχύτερον,
Θ. 92. λάθρα, στολὴν γ. ἡμφιεσμένην.
435. πολυπολεμότερας γ.
803. παραβάλλουσαι τῆς τε γ. καὶ τὰνδρὸς τούτου' ἕκαστον.
Β. 56. γ.; ΔΙ. οὐ δὴτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. οὐδ' αὖτως.
Εκ. 318. τούτῳ τὸ τῆς γ. ἡμιδιπλοῖδον,
331. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γ. ἐξελέλυθα
374. τὸ τῆς γ. δ' ἀμπεῖται χιτῶνιον;
Π. 384. καὶ τῆς γ. κοῦ διόσονται' ἀντικρυς
615. τῆς τε γ., καὶ λουσόμενος
Fr. 90. ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γ. του φέρω.
γυναῖκοφώνος. Θ. 192. γ. ἀπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
γυναῖκων. Ν. 800. κἄστ' ἐκ γ. εὐπρέραν τῶν Κοισύρας.
Ν. 1073. παῖδαν, γ., κοττάβαν, ὄφιν, πύταν, καχασμῶν.
1081. ἀκείνους ὡς ἦσαν ἑρατοὺς ἐστί καὶ γ.
ΕΙ. 536. κόλπου γ. διατρεχουσῶν εἰς ἀγρόν,
662. ἴθ' ὃ γ. μισοπορπακιστάτη.
Α. 9. καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γ. ἀχθομαι,
16. ἡξοῦσι' χαλεπὴ τοι γυναῖκων ἔξοδος.
94. τὸν τῶν γ.; ΔΤ. ἡδ' ἐγώ. ΑΑ. μῦσιδδ' τοι
317. δέσποινά· Νίκη ζυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γ.
353. ἐσμός γ. οὐτοσί θύρασιν αὐ βοήθει.
387. ἀρ' ἐξέλαμψε τῶν γ. ἡ τρυφή
423. ὑπὸ τῶν γ. ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
450. ἀτὰρ οὐ γ. οὐδέποθ' ἐσθ' ἥττητ' ἔα
454. μαχίμων γ. ἐνδον ἐξαπλισμένον.
687. ὡς ἂν ὄζωμεν γ. αὐτοδὲ ἀργισμένον.
708. κακῶν γ. ἔργα καὶ θήλεια φρήν
1008. ὑπὸ τῶν γ. ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
Θ. 204. δοκῶν γ. ἔργα νυκτερήσια
308. δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γ.,
336. τῷ τῶν γ., ἡ πικρυκεύεται
372. τῇ τῶν γ. Τιμώκει' ἐπιστάται·
531. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐστί τῶν ἀνασχύντων φύσει γ.
550. τῶν νῦν γ. Πηνελόπην, Φαίδρα δ' ἀπαξάσας.
732. μόνην γ. αἰτιῶ τὴν μητέρα.
1145. δῆμῳς τοι σε καλεῖ γ.
Β. 157. ἀνδρῶν γ., καὶ κρύτον χειρῶν πολύν.
Εκ. 110. καὶ πῶς γ. θηλυφρων ζυνουσία
847. τὰ τῶν γ. διακαθαίρει τρυβλία.
Fr. 663. αἱ τῶν γ. παγίδες;
γυναῖκονίτισιν. Θ. 414. εἴτα διὰ τούτου ταῖς γ.

- γυναῖξ. Α. 405. ταῖσιν γ. καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
Α. 538. πόλεμος δὲ γ. μολήσει.
892. πείθει γ., κἄμ' ἐ' ἀχθεσθαι ποιεῖς
Θ. 90. ἐκκλησιάσονται' ἐν ταῖς γ. χῶν δέη,
683. σὺν γ. καὶ βροτοῖς,
Εκ. 210. ταῖς γὰρ γ. φημί χρῆναι τὴν πόλιν
430. ὡς χρῆ παραδοῦναι ταῖς γ. τὴν πόλιν.
463. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γ. ταῦτ' ἤδη μέλει·
Fr. 302. 8. γ. κοπιώσασιν ἐπεκουρήσατε;
γυναῖξιν. Ν. 341. εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖ
εἴσασιν γ.;
Ν. 344. κοῦχί γ., μὰ Δί', οὐδ' ὅτιον' αὐταὶ δὲ βῖνας ἔχουσιν.
Α. 30. ἐν ταῖς γ. ἐστὶν ἡ σωτηρία.
31. ἐν ταῖς γ.; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο.
204. τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γ. εὐμενῆς.
464. ἥκειν ἐνόμισας, ἡ γ. οὐκ οἶε
526. ταῖσι γ. συλλεχθεῖσαι. ποῦ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμείναι;
820. ταῖσι δὲ γ. ἦν φίλατος.
Θ. 185. ἐν ταῖς γ., ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,
371. καίπερ γ. οὐσαι.
589. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γ. ἂν ἀνὴρ;
947. ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γ.,
Β. 444. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κύραις εἰμι καὶ γ.,
Εκ. 629. ταῖσι γ. πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρῶ
σονται.
1015. ἔδοξε ταῖς γ., ἦν ἀνὴρ νέος
1019. ταῖς πρεσβυτέραις γ. ἔστω τὸν νέον
Π. 971. ἐν ταῖς γ. ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
Fr. 236. 1. πάσαις γ. ἐξ ἐνὸς γέ του τρόπου
γυναικῶν. Σ. 610. καὶ τὸ γ. μ' ὑποθαπύσαν φυστὴν μᾶζαν προσ
ενέγκη,
Θ. 792. κἂν ἐξέλθῃ τὸ γ. ποι. κἄθ' εὐρητ' αὐτὸ θύρασαν,
γυναῖξ'. Α. 1186. κάπειτα τὴν αὐτοῦ γ. ὅμων λαβὼν
Εκ. 324. γ. δ' αἰς εἰμ' ἀξίους πλεγάς λαβεῖν.
γυνή. Α. 1062. ὅτι γ. 'στί του πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
I. 1037. 'Ἔστι γ., τέρε τε λείονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
1056. καὶ κε γ. φέροι ἀχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείῃ
Ν. 1070. γ. δὲ σιναιμαρυνμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ κρύοντοπος.
1184. αὐτὴ γίνεοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γ.
Σ. 1351. ἐὰν γένη δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γ.,
1435. ἄκουε, μὴ φεύγ'. ἐν Συβάρει γ. ποτε
Ο. 830. ὅπου θεός, γ. γεγονυῖα, πανοπλίαν
Α. 4. νῦν δ' οὐδεμῶς πάρεστιν ἐνταυθί γ.,
58. ἀλλ' οὐδὲ Παράλιν οὐδεμῶς γ. πάρα,
145. ὃ φιλάττη σὺ καὶ μόνῃ τούτων γ.
392. πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γ. δ' ὀρχομένη,
395. ἡ δ' ὑποπεπωκυ', ἡ γ. 'πὶ τοῦ τέγοντος,
649. εἰ δ' ἐγὼ γ. πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
677. ἱπποκῶτατον γὰρ ἐστί χρέμα κῶποχον γ.
741. ἐτέρα γ. ταυτὸν ποιεῖν βουλῆσεται.
855. δέ γὰρ ἡ γ. σ' ἔχει διὰ στόμα.
859. λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γ.
919. ἡ τοι γ. φιλεῖ με, δῆλη 'στὶν καλῶς.
952. ἀπολώλεκεν με κἀπιτέτρεφεν ἡ γ.,
1050. ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γ.
1124. ἐγὼ γ. μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἐνεστί μοι·
1275. ὑμεῖς ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γ.
Θ. 143. ἀλλ' ὡς γ. δῆτ'; εἴτα ποῦ τὰ τιθῆα;
185. ἐν ταῖς γυναῖξιν, ὡς δοκεῖν εἶναι γ.,
268. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γ.
345. ἡ δῶρά τις δίδωσι μοιχῶ γραῦς γ.,
401. γ. στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ κἂν ἐκβάλῃ
407. εἰς γ. τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
413. δέσποινά γὰρ γέροντι νυμφίω γ.
499. ὡς ἡ γ. δεικνύσα τὰνδρὶ τοῦ γυνεῶν
502. ἐτέραν δ' ἐγὼδ' ἡ φασκεν ὠδίνειν γ.
539. γ. γυναῖκας οὐσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
546. ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γ. ποτηρὰ
548. οὐδ' αὖτ' ἐποίησ', ὅτι γ. σάφρων ἔδοξε εἶναι.
560. οὐδ' ὡς τὸν ἀνδρα τῷ πελέκει γ. κατεσπύδωσεν,
571. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γ. τις ἡμῶν
605. ἐμ' ἦτις εἰμ' ἦρον; Κλεωνύμων γ.
606. γιγνώσκειθ' ὑμεῖς ἦτις ἐσθ' ἡδ' ἡ γ.;
811. οὐδ' ἂν κλέψασα γ. ζεύγει κατὰ πενήκοντα τάλας
836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ ποτηρὸν ἀνδρα τις τέκει γ.,
862. 'Ελλην δ' ἐκλήθη. ΓΤ. Η. αὐθις αὐ γίγναι γ.,
907. 'Ελληνίς εἰ τις ἡ πικωρία γ.;
1090. μὰ Δί' ἀλλὰ γ. πλησίον αὐτῇ
Β. 290. ποτὲ μὲν γε βούς, νυνὶ δ' ὄρευς, ποτὲ δὲ γ.
292. ἀλλ' οὐκέτ' αὐ γ. 'στὶν, ἀλλ' ἤδη κύων.
567. πρύρριζος αὐτὸς, ἡ γ., τὰ παιδία,

γυνή. B. 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γ. τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦττον,
 1408. αὐτὰς, τὰ παῖδ', ἡ γ., Κηφισοφῶν,
 108. λέλθες· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γ.
 236. χρήματα πορίζειν εὐποράτατον γ.,
 311. τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γ. φρούδη· στί μοι;
 348. τί θῆτ' ἀν εἰη; μὲν ἐπ' ἀριστον γ.
 460. οὐδ' ἐς δικαστήριον ἀρ' εἰμ', ἀλλ' ἡ γ.;
 461. οὐδ' ἐτι σὺ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γ.
 525. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γ. κἄνεν μύρου;
 528. γ. μέ τις νύκτωρ ἑταῖρα καὶ φίλη
 1040. μήτηρ ἀν αὐτῷ μάλλον εἴης ἡ γ.
 1137. ἄμωσ δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γ.
 γυνή. Θ. 136. ποδαπὸς ὁ γ.; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
 γυναικίους. I. 793. καὶ γ. καὶ πυργιδίους ἔτος ὀγδοὺν οὐκ
 ἐλαίρει,
 γυνή. O. 891. ἀλιατεύου καὶ γ.; οὐχ ὀρᾷς ὅτι

γύργαθος. Fr. 19. εἰ μὴ δικῶν τε γ. ψηφισμάτων τε θαμῶς.
 γύψ. O. 1181. κερχῆς τριόρχης, γ., κύμνδης, ἀετός·
 'γχεσάμ'. Εκ. 347. ἵνα μὴ γ. ἐς τὴν σισύραν· φανή γὰρ ἦν.
 'γχεύσα. A. 48. χῆ γ. καὶ τὰ διαφανή χιτῶνια.
 'γχεύς. Σ. 616. κἄν οἶνον μοι μὴ γ. σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'
 ἐσκεκόμισμαι
 'γῶ. A. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὄτου γ. ῥύπτομαι κ.τ.λ.
 N. 385. φέρε τουτὶ τῷ χρῇ πιστεύειν; ΣΠ. ἀπὸ σαντοῦ γ.
 σε διδάξω. κ.τ.λ.
 'γῶγ'. A. 758. ἀλλ' οὐ δύναμαι γ. οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει, κ.τ.λ.
 'γῶγ'. Fr. 277, 1. ἀλλ' εὐχομαι γ. ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν,
 'γῶγε. B. 276. νῆ τὸν Ποσειδῶ γ., καὶ νυνὶ γ' ὀρῶ.
 γῶν. A. 155. ὁ γ. Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μάλ' ἀπο
 γωνίαν. Σ. 910. ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γ. τυρὸν πολλὴν
 γωνίαν. B. 1313. αἶθ' ὑπαυρόφιοι κατὰ γ.
 γωνιασμούς. B. 956. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπὶ τὴν γ.,

δ'. A. 3. δ δ' ὠδυνήθη, ψαμμοκοισιόγαρα. κ.τ.λ.
 δδ. A. 198. φεῦ δ., τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινῶ.
 δδδ. N. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μῆνός ἐς δ. οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
 N. 614. μὴ πᾶρ, παῖ, δ., ἐπειδὴ φῶς Σεληνάης καλὸν.
 1490. ἐμοὶ δδ δ. ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
 Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δ. ἡ λυχνον.
 Εκ. 978. τοῦ δαὶ δεύμενος δ. ἔχων ἐλήλυθας;
 Π. 1041. στεφάνους γέ τοι καὶ δ. ἔχων πορεύεται.
 δδδδ. Εκ. 692. πᾶς τις ἀπεισιν τὴν δ. λαβάν.
 Εκ. 1150. ἔχω δέ τοι καὶ δ. ταυτηνὶ καλῶς.
 Π. 1052. τὴν δ. μὴ μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εὐ μέντοι λέγει.
 δδδδδ. N. 543. οὐδ' εἰσῆγε δ. ἔχουσα, οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοῶ.
 Π. 425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δ. ΒΛ. οὐκοῦν κλαύσεται.
 1194. ἀλλ' ἐκδοῦναι τις δεῦρο δ. ἡμμένας,
 δδδδδδ. EI. 1317. δ. τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγχαίρειν
 κάπιχορεύειν.
 δδδδ. Σ. 1331. δ. φρυκτοὺς σκευάσω.
 Σ. 1390. τῇ δ. παῖων, κάξέβαλεν ἐντευθενὶ
 δδδδδδ. I. 921. τὸν δ., ἀπαρωστὸν
 δδδδδδ. Σ. 1377. ὅζος μὲν οὖν τῆς δ. οὗτος ἐξέχει.
 δδδδδδ. B. 318. αὐτῶν πνοῆς. ΔΙ. ἐγῶγε, καὶ δ. γέ με
 δδδ. A. 105. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δ. λέγει;
 κ.τ.λ.
 A. 802. τί δ.; φιβάλεως ἰσχάδας; ΚΟ. κοῖ κοῖ. κ.τ.λ.
 Δαυδάλα. Fr. 232. Δ.:
 δαίαν. B. 897. ἐπιτε δ. ὀδόν.
 δαίαν. A. 1284. δ.,
 δαίαν. I. 108. ὦ δ. ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
 N. 1264. ὦ σκληρὰ δ., ὦ τύχαι θραυσάντ' ἑ
 EI. 1250. ὦ δυσκάθαρτε δ., ὡς μ' ἀπώλεσας,
 B. 1341. ἰὼ πόντιε δ.,
 δαίαν. Fr. 332. τὴν κρατίστην δ., ἥ νῦν θερμὸς ἐσθ' ὁ βαιμός.
 δαίαν. O. 544. σὺ δέ μοι κατὰ δ. καὶ κατὰ συντυχίαν
 δαίαν. A. 1287. εἴτα δδ δ., οἷς ἐπιμάρτυσι
 Θ. 106. δ. ἔχει σεβίσαι.
 674. πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δ.,
 δαίαν. B. 1529. ἐς φῶς ὀρνυμένῳ δῦτε, δ. οἱ κατὰ γαίας,
 Π. 81. ὦ φοῖβ' Ἀπολλὼν καὶ θεοὶ καὶ δ.
 δαίαν. Π. 853. οὕτω πολυφύρῳ συγέκραιμ' ἡ δ.
 δαίαν. Σ. 967. ὦ δ., ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
 Σ. 998. μὴ φροντίσῃς, ὦ δ., ἀλλ' ἀνίστασο.
 O. 1638. ὦ δ. ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρε;
 B. 175. ἀνάμεινον, ὦ δ., ἐὰν ἐνυμβῶ τί σοι
 835. ὦ δ. ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῖαν λέγε.
 1227. ὦ δ. ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
 Εκ. 564. ὦ δ. ἀνδρῶν, τὴν γυναικ' ἑα λέγειν.
 784. ὦ δ. ἀνδρῶν, ἑα με τῶν προὔργων τι δρᾶν.
 δαίαν. EI. 585. δ. βουλόμενος
 A. 883. ἔστιν. ΚΙ. κατὰβηθ', ὦ δ., τῷ παιδίῳ.
 945. ἀγαθόν· ἑα αὐτ', ὦ δ. ΜΤ. ληρεῖς ἔχων.
 δαίαν. I. 860. ὦ δ., μὴ τοῦ λέγοντος ἰσθί, μὴδ' οἰηθῇς
 N. 38. ἔασον, ὦ δ., καταδαρθεῖν τί με.
 816. ὦ δ., τί χρήμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
 1138. ὦ δ., τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,
 O. 961. ὦ δ., τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
 1436. ὦ δ., μὴ νοθεύει μ', ἀλλὰ πτέρου.

δαίαν. Θ. 64. ὦ δ., τοῦτον μὲν ἑα χαίρειν, σὺ δὲ
 B. 44. ὦ δ., πρόσελθε· δέομαι γὰρ τί σου.
 δαίαν. Σ. 962. ἀκουσον ὦ δ. μου τῶν μαρτύρων.
 δαίαν. Σ. 1052. ὦ δ., τοὺς ζητούντας
 δαίαν. Θ. 126. τῷ φῶς ἐσσοτο δ. ὄμμασιν,
 δαίαν. N. 76. μίαν εὐρον ἀτραπὸν δ. ὑπερφύα,
 EI. 541. καὶ ταῦτα δ. ὑπωπιασμένα
 Π. 675. ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δ. ἐφερπύσαι.
 δαίαν. I. 85. μὰ Δι' ἀλλ' ἀκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δ.
 I. 106. σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δ.
 107. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δ. τοῦ Πραμνίου.
 111. ἔως καθέυδει. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δ.
 Σ. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δ.
 EI. 300. νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δ.
 O. 1197. ὡς ἐγγὺς ἦδ' ὁ πεδαροῖον
 δαίαν. A. 794. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτῃ; μόνα γὰρ δ.
 N. 578. δ. ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 1261. τῶν Καρκίνου τις δ. ἐφθέγγετο;
 EI. 39. χῶτον ποτ' ἐστὶ δ. ἡ προσβολή
 394. θαυρότατε δ.,
 O. 1764. τήνελλα καλλίνικος, ὦ δ. ὑπέρτατε.
 Θ. 104. τί νῦν δ. ὁ κῶμος;
 Π. 123. ἀληθεῖς, ὦ δειλότατε πάντων δ.;
 230. σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δ.,
 δαίαν. Θ. 1054. λαμβόμηντ' ἀχῇ δ., ἀόλαν
 δαίαν. N. 253. ταῖς ἡμετέραισι δ.; ΣΤ. μάλιστά γε.
 δαίαν. N. 574. ἐν θνητοῖσι τε δ.
 Σ. 1475. δ. τις ἐσκεκλήκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
 EI. 946. νῦν γὰρ δ. φανερώς
 Θ. 1047. ἰὼ μοι μοῖρας ἀτεγχετε δ.
 Π. 7. κρατεῖν ὁ δ., ἀλλὰ τὸν ἐαρημένον.
 726. ὡς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δ. καὶ σοφός.
 δαίαν. EI. 1280. ὡς οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτ'
 EI. 1282. ὡς οἱ μὲν δ. βοῶν κρέα, καὶ χένας ἵππων
 δαίαν. B. 828. ῥήματα δ. καταλεπτολογήσει
 δαίαν. N. 335. ταῦτ' ἀρ' ἐποιοῦν ὑγρὰν Νεφέλῃν στρεπταὶ γλῶν
 δ. ὄρμαν,
 δαίαν. B. 1022. δ. θεασάμενος πᾶς ἀν τις ἀνὴρ ἡράσθη δ. εἶναι.
 δαίαν. N. 442. αὐχμῖν, βιγῶν, ἀσκὸν δ.,
 δαίαν. Fr. M. Δαιτ. 9, 2. τοῖς δ., ὥσπερ ἄξιον λόγον,
 δαίαν. EI. 779. κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δ.
 δαίαν. A. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφου δ.,
 Σ. 374. ξη τι, ποιήσω δ. τὴν
 δαίαν. O. 1069. ἐρπετά τε καὶ δ. πάνθ' ὅσα περ
 δαίαν. I. 1029. ἵνα μὴ μ' ὁ χρῆσμός ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δ.
 Θ. 530. μὴ δ. ῥήτωρ ἀθρεῖν.
 δαίαν. N. 37. δ. με δημαρχὸς τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
 Σ. 253. οὐ γὰρ δ. σ', ὅταν δέη τίμον πρίσθαι.
 972. τοῦτον μετατεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δ.
 A. 298. ὥσπερ κύων λυτῶσα τῷ φθαλμῷ δ.
 1029. ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δ.
 δαίαν. I. 496. δ., διαβάλλειν, τοὺς λύφους κατεσθίειν,
 O. 19. τῷ δ' οὐκ ἀρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δ.
 352. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἦδη τῷδε τίλλειν καὶ δ.
 442. ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δ. τοῦτους ἐμὲ
 1348. τὸν πατέρα τοῖς ὀρνίσις ἀγχείν καὶ δ.

μεν. Θ. 519. οὐδὲν παθεῖναι μεῖζον ἢ δ. ;
 s. I. 1336. ὅσα με δ. ἀγάθ' ἀφειρήσας. ΑΓ. ἐγώ;
 2. ὅρως δ. δ. ; πράγματ' αὐτὸ καὶ δίκας
 19. δ., εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
 . καὶ δ. τοῦτο τυύργον ; ΕΠ. καὶ δεδρακώς γ' ἦδομαι.
 οὗτος, τί δ. ; ΔΙ. ἐγκέχοντα· κάλει θεόν.
 λ. τί δ., ὡ μαράτατ' ἀνθρώπων ; ΔΙ. ἐγώ ;
 γε. Εκ. 59. ὅσα Σκίροις ἐδουξεν εἰ δ.
 γον. Π. 429. ἀληθες ; εἰ γὰρ δεινότερα δ.,
 Σ. 827. τί τις κακὸν δ. τῶν ἐν τῷ κίβητι ;
 . ἔργων δ. κῆμ' καὶ τὸ ῥυπαπαῖ.
 . καὶ τίνα δ. δῆτα τοῦτ' ; ΣΤ. ἐμὲ τουτονί.
 . Σ. 1536. ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δ.,
 ἢ δεινὰ νῶ δ. οὐκ τῶν ὀνείων,
 ὑπὲρ ἀνδρῶν ἀντεπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δ.
 οἶον αὐτὸ δ. ἔργον, οἶον αὐτὸ φίλοι, τῷδε.
 s. I. 823. μορῶτατος, ὡ Δημακίδιον, καὶ πλείστα
 πανούργα δ.,
 . καὶ δέδρακας τοῦτο τυύργον ; ΕΠ. καὶ δ. γ' ἦδομαι.
 α. Εκ. 578. μήτε δ. μήτ' εἰ-
 . ΕΙ. 1039. ταυτὶ δ. τίθεσο τὸ μὴν λαβών.
 I. 841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἀνδρ', ἐπειδὴ σοὶ λαβὴν δ.
 1026. ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἴτα νυνὶ τοῦ δ. ;
 κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὡς μ' ἀπέκτεινας δ.
 . σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὦν δ.
 . μάλιστα· ΧΡ. ἐπειτα τοῦ δ. ; ΔΙ. πρὸς τὸν θεόν
 5. εἰ τοῦ δ. γ' ὦν δυνατός εἰμι σ' ὠφελεῖν.
 493. δεδοικὰ σ', ὡ πρεσβύτα, μὴ πληγῶν δ.
 κᾶθ' ὅταν θύειν δ., στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
 οἷς ἐκαλοῦνται τοῦτον. ΣΠ. οὐκοῦν, ἦν δ.,
 οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δ. τίμον πρίασθαι.
 ροφεῖν εἰαν δ. τι. ΦΙ. τοῦτ' αὐτὸ δεξιόν·
 5. ἦν δὲ που δ. μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
 ποιήσομεν, κᾶν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δ.
 ἀλλ' ἐγὼ πολέσθαι τᾶρι ; ΑΥ. ἦν τούτου δ.
 οὐδ' ἄρ' ὄραν δέ μ' ; ΕΥ. οὐχ ἂ γ' ἂν ἀκούειν δ.
 ἐκκλησιάζουσιν· ἐν ταῖς γυναιξί. χᾶν δ.,
 οἱ σοὶ φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὦν ἂν δ.
 λ. ἀπανθ' ὅπως ἂν δ.
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δ.
 Σ. 109. ψήφω δὲ δέισας μὴ δ. ποτὲ,
 . Π. 836. ὄντως βεβαίους, εἰ δ. ποτέ·
 καὶ χρηστὸν εἰ γὰρ τοῦ δ. ἐγώ,
 . Β. 533. ἐμοῦ δ. ἂν, εἰ θεὸς θέλοι.
 . 291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὡ πάτερ, ἦν σοῦ τι δ. ;
 . 1059. τὸ δ. τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μοι σφόδρα,
 Ε. 612. ἐντραγε τοῦτ'· τοῦτοισιν ἐγὼ γάνυμαι κεί μὴ
 με δ.
 2. καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δ.
 ρθ'. Π. 1160. ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δ. ἐτι.
 77. δ. γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
 ἀλλὰ δ. ζητεῖν τὸν ἀνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε
 δ. γὰρ με λείπει τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
 δ. γὰρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
 καίτοι τί δράσω ; δ. γὰρ ἐνδε, οὐ μὴ τυχὼν
 καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν ; ἢ πολλοῦ γε δ.
 ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἂ δ.
 νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δ.
 νῦν δὲ σε πάντα δ. κάλων ἐξίεναι σεαυτοῦ,
 ὡς τούτον δ. ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντῶβολον ἠλιάσασθαι,
 μολγὸν γενέσθαι δ. σε. ΑΛ. κᾶν γε τουτῶν,
 ψαλὸν γενέσθαι δ. σε. μέχρι τοῦ μυρρίνου.
 ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δ.
 . ὁ χρησμὸς, ὧς σε δ. προσέχειν τὸν νοῦν πάνν.
 . εἰ μὲν οὖν ἀνθρώπος, ὃν δ. πόλλ' ἀκούσαι καὶ κακὰ,
 ἀλλ' ἕτερα δ. σε πρῶτερα τούτων μαθάνειν,
 . ἐθ' ἐν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθῆναι σε δ.,
 τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἀλφίτα δ. καὶ ξύλα κῶψον·
 ἀλλ' ἄλλο τι δ. ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπως δ' οὐκ ἔστι
 γενέσθαι.
 γυμνασίῳ λέγειν τι δ.
 δ. δὲ σε παντοίας πλέκειν
 λ. ἀλλὰ κᾶκ τῶν λειψάνων δ. τῶνδε βῶμην
 2. ὄρως δ. δέδρακας ; πράγματ' αὐτὸ καὶ δίκας
 . δ. γὰρ μνησθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι.
 . καὶ τὰλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πῖους δὲ δ.
 ἔτρουσ' ἐπιθυμεί, δ. τορύνῃς καὶ χύτρας·
 οὐ πρῶτα μὲν δ. ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
 ὡς δ. τῶδ' οὐμώζειν ἄμωρ
 . ὅτι μένοντε δ. μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτῶν.
 . καὶ δικάειν γ' ἐστὶ, κῆμοι δ. νέμειν ὑμᾶς χάριν.

δεῖ. Ο. 569. ὃ προτέρω δ. τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνὸρχην σφαγι-
 αζειν.
 607. ἢ παιδάρ' ὄντ' ἀποθνήσκειν δ. ; ΠΕ. μὰ Δί, ἀλλὰ
 τριακῶσι· αὐτοῖς
 613. οἰκοδομεῖν δ. λιθίνους αὐτοῖς,
 637. ἀλλ' ὅσα μὲν δ. βῶμην πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ'
 ἡμεῖς·
 638. ὅσα δὲ γνῶμην δ. βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
 ἀνάκειται.
 641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δ. τι δρᾶν· πρῶτον δὲ γε
 896. δ. με δευτέρω μίλος
 947. ἀπόδουθι· δ. γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
 1185. ἥδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δ. λαμβάνειν
 1307. ὥστε πτερῶν σοὶ τοῖς ἐποίκοις δ. ποθέν.
 1357. δ. τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
 1419. ἰδὲ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δ. χρεὶ λέγειν.
 1420. πτερῶν πτερῶν δ.· μὴ πύθη τὸ δεύτερον.
 1461. βεμβικος οὐδὲν διαφέρειν δ. ΠΕ. μαθάνω
 Α. 73. ἀλλ' εἴ τι πάνν δ., ταῖς παρούσαισιν λέγε.
 119. λέγοιμ' ἂν· οὐ δ. γὰρ κεκρύφθην τὸν λόγον.
 144. ὁμας γὰρ μάν· δ. τὰς γὰρ εἰράνας μάλ' αὐ.
 431. ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτῃ. τι δ. μοχλῶν ;
 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δ. μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν,
 434. φυλλάμβαν' αὐτὴν κύπτιον τῷ χεῖρι δ.
 497. ἀλλ' οὐδὲν δ. πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθῇ-
 σόμεθ' ἄλλως ;
 605. τοῦ δ. ; τί ποθεῖς ; χώρει 'ε τὴν ναῦν·
 662. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυόμεθ', ὡς τὸν ἀνδρα δ.
 667. νῦν δ., νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κῆναπτερωσάσαι
 996. ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλᾶνας δὲ δ.
 1076. τί δ. ποθ' ἔμμε πολλὰ μυσιδδεν ἔπη ;
 1106. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς εἰοικε, δ. καλεῖν·
 1108. χαῖρ', ὡ πασῶν ἀνδρειοτάτῃ· δ. δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 1219. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ΘΕ. εἰ δὲ πάνν δ. τοῦτο δρᾶν,
 Θ. 5. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δ. σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
 7. οὐ δ. μ' ἀκούειν ; ΕΥ. οὐχ ἂ γ' ἂν μέλλης δρᾶν.
 8. οὐδ' ἄρ' ὄραν δ. μ' ; ΕΥ. οὐχ ἂ γ' ἂν ἀκούειν δέγῃ.
 150. ἂ δ. ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
 152. μετουσίαν δ. τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
 257. κεκρυφάλου δ. καὶ μίτρας. ΑΓ. ἦδὲ μὲν οὖν
 262. ὑποδημάτων δ. ΑΓ. τὰμὲ ταυτὶ λάμβανε.
 457. ἀλλ' εἰς ἄγοράν ἀπειμ' δ. γὰρ ἀνδράσι
 464. πῖθανά πάντα. δ. δὲ ταύτης
 543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δ. δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν ;
 544. οὐ γὰρ σε δ. δοῦναι δίκην ; ἥτις μόνῃ τέτληκας
 1012. ὅτι δ. με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δὲ μοι
 Β. 77. μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκείθεν δ. σ' ἄγειν ;
 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δ. μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ'
 ἀπορεῖν με,
 1056. πάνν δὲ δ. χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἦν οὖν σὺ
 λέγῃς Λυκαβηττοῦς
 1304. ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δ.
 1368. ἴτε δεῦρὸ νῦν, εἴπερ γε δ. καὶ τοῦτό με
 δ. τὰς ἐτέρας πῶς κάγκαθεζόμενας λαθεῖν.
 Εκ. 23. δ. γὰρ τὸν ἀνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.
 35. νῆ τὸν Δί, ὥστε δ. σε καταλαβεῖν ἔδρας
 86. ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δ. λέγειν.
 117. ναῦς δ. καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
 197. ὦν δ. σ' ἀποδείξαι·
 295. νῦν δὲ δ. σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
 636. ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν ; ΠΡ. τί δὲ δ. ; πατέρας
 γὰρ ἅπαντας
 700. πρ. τερον μέντοι δ. σε καθέουδειν
 721. καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δ. κοσμουμένας
 762. τί δ. ; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοις δ. ;
 767. τὸ ταπτόμενον γὰρ δ. ποιεῖν τὸν σάφρονα ;
 779. ἡμᾶς μόνον δ. νῆ Δί. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
 861. τὰ δυνατὰ γὰρ δ. τῇ πόλει φυλλάμβανειν
 872. νῆ τὸν Δία δ. γοῦν μηχανημάτων τινος,
 914. καὶ τᾶλλ' οὐδὲν με ταῦτα δ. λέγειν.
 1008. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δ. γε μέντοι σ'. ὡς ἐγώ
 1013. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δ. βαδίζειν ὡς ἐμέ.
 1026. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν ; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δ. στροφῆς.
 1090. ψήφισμα, βινεῖν δ. με δ. αλελημμένον.
 1098. ὡ τρισκαποδαῖμων, εἰ γυναῖκα δ. σαπρὰν
 Π. 76. ἀκούετον δὴ. δ. γὰρ ὡς εἰοικέ με
 232. αὐτῇ 'στὶν ἦν δ. χρημάτων σε τήμερον
 256. ἀλλ' ἐστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δ. παρόντ' ἀμύνειν.
 400. οὐ τῷ μεταδοῦναι ; ΧΡ. μὰ Δί. δ. γὰρ πρῶτα ΒΛ. τί ;
 477. οὐ δ. σχετλιάζειν καὶ βοᾶν-πρὶν ἂν μάθῃς.
 482. τὸ γὰρ αὐτ', εἰαν ἡττάσθῃ, καὶ σφῶ δ. παθεῖν.

δει. Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δ. σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Π. 1156. Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δ. τρέφειν;
1209. ἐς τοῦπιθεν δ. γὰρ κατόπιν τούτων ἔδοντας ἔπεισθαι.
Fr. 15. εἰς τὰς τμήρεις δ. μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τεῖχη.
53. 1. δ. διακοσίαν δραχμῶν.
169. 1. ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν ὡς πάλα δ.
169. εἰ παιδαρίους ἀκολουθεῖν δ. σφαίραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.
406. ἀλλὰ συσπᾶσθαι δ. τὰς κοχάνας.
Ψα. Εκ. 939. καὶ μὴ δ. πρότερον διασποδῆσαι
δειγμα. Α. 929. τοῦ βίου ἐξέβαλε δ. τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
δείγματα. I. 979. ἐν τῷ δ. τῶν δικῶν
δεικνύς. Ν. 54. ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δ. τοῖδ'
Ο. 51. ἀνὰ κέχνηεν ὥσπερ δ. τί μοι;
Β. 912. Ἀχιλλεῖα τιν' ἢ Νιύβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δ.,
δεικνύσα. Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δ. τάνδρ' ἐπὶ τοῦκυκλον
δεικνύσι. Ο. 1050. εἴτα φουσὼν τὰς κίχλας δ. καὶ λυμαίνεται,
δειλαίον. Ν. 552. τούτων δ. κολετρῶν ἄει καὶ τὴν μητέρα.
δειλαίος. I. 139. ἐπὶ βυρσώπῳ; ΔΗ. νῆ Δί'. ΝΙ. οἶμοι δ.
Ν. 12. ἄλλ' οὐ δύναμαι δ. εὐδεῖν δακνύμενος
709. ἀπύλλυμαι δ. ἐκ τοῦ σκίμπεδος
1473. διὰ τουτονὶ τὸν Δίνον. οἶμοι δ.,
1504. οἶμοι τάλας, δ. ἀποπνιγίσσονται.
Σ. 40. ἴσθι βόειον δημόν. ΞΑ. οἶμοι δ.
165. ἄλλ' οὐχ ἔχεις ὕδντας. ΦΙ. οἶμοι δ.
202. ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΣΩ. οἶμοι δ.
1150. καὶ στήθ' ἢ ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἶμοι δ.
ΕΙ. 233. μέλλει θορυβεῖ γούν ἐνδοθεν. ΤΡ. οἶμοι δ.
Ο. 990. οὐκ εἰ θύρα; ἐς κύρακος; ΧΡ. οἶμοι δ.
Εκ. 391. ἀλεκτρῶν ἐφθέγγετ'. ΒΑ. οἶμοι δ.
1051. πρότερον καθυδεῖν αὐτόν; ΝΕΑ. οἶμοι δ.
Π. 850. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπύλαλα δ.,
δειλάκρα. Π. 973. σκώπτεις ἐγὼ δὲ καταέκτισσαι δ.
δειλακρίων. ΕΙ. 193. ὦ δ., πῶς ἦλθες; ΤΡ. ὦ γλίσχρων ὕρᾳς
Ο. 143. ὦ δ. σὺ τῶν κακῶν οἶων ἐρᾷς.
δειλίαν. Π. 207. εἴτ' ἀνύμασέ μου τὴν πρόνοιαν δ.
δειλίας. Α. 1129. ἐνορῶ γέροντα δ. φευγόμενον.
I. 368. διῶξομαι σε δ.
δειλόν. I. 390. δ. εὐρήσεις; ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
Ν. 1046. ὅτι καί στυν ἐστὶ καὶ δ. ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
Ο. 1336. οὕτως ὡρῶν σε δ. ὅντα καὶ βραδύν.
1477. λας δὲ δ. καὶ μέγα.
Θ. 836. εἰ δὲ δ. καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
δειλός. Α. 664. δ. καὶ λακαταπύγων.
Ο. 1329. Μανῆς γὰρ ἐστὶ δ.
Β. 457. πῶς δ., ὅστις σπογγιὰν ἤτησά σε;
489. κατέκειτ' ἂν ὕσφραινόμενος, εἴπερ δ. ἦν
500. εἰ δ. ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
Εκ. 679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ; καὶ τις δ. γεγέννηται,
δειλότατε. Β. 426. ὦ δ. θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
Π. 123. ἀλθες, ὦ δ. πάντων δαιμόνων;
δειλότατον. Ν. 354. ὅτι δ. τοῦτον ἑώραν, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἔγένοντο.
Ο. 87. ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δ. σὺ θηρίον,
Π. 439. οὕτως, τί δρᾷς; ὦ δ. σὺ θηρίον,
δειλότατόν. Π. 203. δ. ἐσθ' ὃ πλούτος. ΠΑ. ἦμιστ', ἀλλὰ με
δειμαίνοντας. Σ. 1042. ὥστ' ἀναπηδᾶν δ. πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
δείματα. Β. 688. ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας ἀφελεῖν τὰ δ.
δειμάτου. Β. 144. δεινύτατα. ΔΙ. μὴ μ' ἐκπληττε μὴδὲ δ.
δειν. Ν. 1032. δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δ. πρὸς αὐτόν,
Θ. 940. κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δ. τὸν τοξότην,
943. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δ.,
Β. 604. δ. δ' εἰκεν, ὡς ἀκούω
Fr. 157. ὅτ' ἀκούεις σοι δ. μάλιστα τῇ πύλει;
δειν'. Ο. 860. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δ. ἰδὼν,
Θ. 477. εὐνοῖδ' ἔμαυτὴ πολλὰ δ. ἐκείνο δ' οὖν
Β. 279. τὰ δ. ἐφασκ' ἐκείνος. ΔΙ. ὡς οἰμάζεται.
925. ὥφρ' ἔχοντα καὶ λύκους, δ. ἅττα μορμωρῶν,
δειν'. ΕΙ. 879. οὗτος, τι περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δ., εἰς ἴσθμα
Θ. 621. τὸν δεινὰ; ποῖον; ΜΝ. ἐσθ' ὃ δ., ὅς καὶ ποτε
625. ἢ δ. ἐμοί γ'. οἶμοι τάλας.
Fr. 109. 1. καὶ μὴν τὸ δ., ἀκροκάλια δέ σοι τέτταρα
δεινὰ. Α. 323. οὐκ ἀκονοσύμεσθα δὴτα. ΔΙ. δ. τὰρα πείσομαι.
Α. 501. ἐγὼ δὲ λέξω δ. μὲν, δίκαια δέ.
678. γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δ. πάσχομεν,
770. οὐ δ.; θάσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας
1079. οὐ δ. μὴ 'ξείναι με μὴδ' ἐυτάσαι;
I. 609. δ. γ', ὦ Πύσειδον, εἰ μὴδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
1015. ὅς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δ. κεκραγῶς

δεινὰ. Ν. 388. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δ. ποιεῖ γ' εὐθύ μοι, καὶ τετάρακται
Ν. 389. χάσπερ βροντῇ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δ. κέκραγεν
583. κάποιούμεν δ. βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς
610. εἴτα θυμαίνειν ἐφασκε' δ. γὰρ πεπονθέναι,
Σ. 417. ταῦτα δὴτ' οὐ δ. καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
441. εἴτα δὴτ' οὐ πύλλ' ἐνεστι δ. τῷ γῆρα κακῷ;
524. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δ., τῇ διαίτῃ μὴ μμένῃς;
1368. οὐ δ. ταθάσειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Ο. 13. ἢ δ. νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
648. ἀτὰρ τὸ δ. δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
1033. οὐ δ.; καὶ πέμπουσιν ἤδη πικρύνουσιν
1472. δ. πράγματ' εἶδομεν.
Α. 571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δ.
608. εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δ. πάσχειν ἐστ' ἐμέ;
626. δ. γὰρ τοὶ τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νοουθετεῖν,
1098. ὦ πολυχαρίδα, δ. τὰν ἐπεπνύμεμε.
Θ. 705. ταῦτα δὴτ' οὐ δ. πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
706. δ. δὴθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρκάσας τὸ παιδίον.
Β. 252. δ. τὰρα πεισόμεσθα.
612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δ. ΞΑ. καὶ μὴν νῆ Δία,
796. κἀνταῦθα δὴ τὰ δ. κινηθήσεται.
996. δ. γὰρ κατηγγύρηκεν.
1093. καὶ δ. ποικῶν κῆθ' οἱ Κεραμῆς
Εκ. 400. οὐ δ. τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
812. δ. γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὀρῶν
Π. 455. ἐπ' αὐτοφῶρ δ. δρῶντ' ἐληγμένω;
967. πείνοθα δ. καὶ παρῶν, ὦ φίλτατε
Fr. 116. 4. δ. γὰρ ἔργα δρῶσαι
δεινὰ. Α. 1149. ἀνατραβομένην τε τὸ δ.
ΕΙ. 268. οὕτως. ΚΤ. τί ἐστιν; ΠΟ. οὐ φέρεις; ΚΤ. τὸ δ. γὰρ,
Α. 921. καίτοι, τὸ δ., ψιάθους ἐστ' ἐξοιστέα.
926. καίτοι, τὸ δ., προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
1168. τὸ δ. τοῖνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
Θ. 620. τὸν δ. γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
621. τὸν δ.; ποῖον; ΜΝ. ἐσθ' ὃ δεινόν, ὅς καὶ ποτε
622. τὸν δ. τὸν τοῦ δ. ΕΛ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
Β. 918. σάφ' ἐσθι. ΔΙ. κἀμαντῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὃ δ.;
δεινόν. Ν. 967. ἢ Παλλάδα περσέπολιν δ., ἢ Τηλέπορον τι βύαμα,
Β. 1336. φρικώδη δ. ὤμιν,
δεινὰς. ΕΙ. 753. διαβάς βυσσῶν ὕμας δ. κάπειλας βορβοροθύμους.
Ο. 1239. δ., ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
δεινὴ. Ν. 243. νύσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δ. φαγεῖν.
Εκ. 245. οὐκ ἐτύς ἀρ', ὦ μέλ', ἦσθα δ. καὶ σόφῃ.
Fr. 719. μέλαινα δ. γλῶσσα Βρεττία παρῇ.
δεινὴν. Α. 1109. δ., ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανήν. * * πολυπείρον
δεινῆς. Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δ. γνώμης καὶ μείζονος ἢ πᾶν τρυγῶδες,
Β. 816. ἀντιτέχνον' τότε δὴ μανίας ὑπὸ δ.
δεινοῖς. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δ. ἀνδρείεσσιν
γεγέννησθε.
δεινόν. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαι τι δ. ἔργον καὶ μέγα.
Α. 315. τοῦτο τοῦπος δ. ἦδη καὶ παραξικάρδιον,
352. δ. γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι
1070. ὥσπερ τι δ. ἀγγελῶν ἐπείγεται.
1183. πρὸς ταῖς πέτραισι δ. ἐξήνδα μέλος
I. 810. οὐκοῦν δ. ταυτί σε λέγειν δὴτ' ἐστ' ἐμέ καὶ διαβάλλειν
820. οὐκοῦν ταυτὶ δ. ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστὶν μ' ὑπὸ τοῦτ' οὗ,
875. οὐ δ. οὖν δὴτ' ἐμβάδας τοσούτονι δύνασθαι,
878. οὐκοῦν σε δὴτα ταῦτα δ. ἐστὶ πρακτοτηρεῖν,
1305. ταῖς δὲ δοῖαι δ. εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετόν,
Ν. 1313. εἶναι τὸν νῦν δ. οἱ
Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἐστὶ δ. οὐ μὰ τοὺς θεοὺς.
27. δ. γε τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
426. τοῦτο μέντοι δ. ἦδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα
834. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δ. ἢ φιλοχωρία.
ΕΙ. 403. καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δ. καὶ μέγα,
491. οὐκοῦν δ. * * *
608. πρὶν παθεῖν τι δ., αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πύλιν,
Ο. 27. οὐ δ. οὖν δὴτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
63. οὕτως τι δ. οὐδὲ κάλλιον λέγειν;
1012. τί δ' ἐστὶ δ.; ΠΕ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
1175. ὦ δ. ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένον.
1269. δ. γε τὸν κηρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
1747. δ. τ' ἀργήτα κεραυνόν.
Α. 296. ὡς δ., ἄναξ Ἡράκλειε,
366. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δ.

δείσας. Β. 308. ὅδ' δὲ δ. ὑπερπυρρίασέ μου.
 Π. 708. δ., ἐκείνους δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
 δείσασα. Β. 484. ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. δ. γὰρ
 δείσασαί. Β. 565. ἡ Δία, τάλαί α. ΠΑΝ. Β. νῦν δὲ δ. γέ που
 δείσας. Σ. 387. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δ. ἀλλ' ὡς βέλτιστε, καθίει
 Εκ. 586. περὶ μὲν τῶν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δ.: τοῦτο γὰρ
 ἡμῖν
 621. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΑ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ δ.,
 οὐχὶ μαχοῦνται.
 δείσῃτον. Β. 1117. μῆδ' οὐδ' ἄλλ' α.
 δείσθαι. Ο. 1417. δ. δ' εἰκεν οὐκ ὀλίγον χελιδύνων.
 δείσθον. Π. 532. παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν ἄν
 δ.: ἐγὼ γὰρ
 δείσωσ'. Σ. 715. ἀλλ' ὕπταν μὲν δ. αἰτοί, τὴν Εὐβοίαν
 διδύσας.
 δείται. Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δ. νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 βούλους.
 Α. 1057. δ. παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέγει μόνῃ.
 Σ. 264. δ. δὲ καὶ τῶν κορίμων ἅττα μὴ ὅστι πρῶτα
 Ο. 74. δ. γὰρ ὄρνις καὶ δακύνου τινός;
 1375. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δ. πτερόν.
 Α. 1051. εἰ τις ἀργυρίδιον δ.
 Εκ. 577. ρος δέ· δ. γὰρ τι σοφοῦ τινὸς ἔξεν-
 δείται. Α. 1059. τὸ δέημα τῆς νύμφης, δ. δ. μου σφόδρα,
 δέκ'. Σ. 1391. ἄρτους δ. ὁβολῶν ἀπὸ τῆς τέτταρας.
 ΕΙ. 990. τρία καὶ δ. ἔτη·
 δέκα. Α. 710. ἀλλὰ κατεπάλασεν ἄν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δ.,
 Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὐ οἶδα δ. τάλαντα.
 Θ. 741. τουτὶ τεκεῖν φῆς; ΓΓ. Ζ. καὶ δ. μῆρας αὐτ' ἐγὼ
 876. ἐπεὶ τίθηκε Πρωτέας ἔτη δ.
 Εκ. 178. χρυσίους γένηται, δ. πονηρὸς γίνεσθαι.
 Π. 737. καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπεῖν οἶνον δ.
 δεκάμην. ΕΙ. 1224. τί δαὶ δ. τῷδε θάρακος κύτει
 ΕΙ. 1235. ἐπειτ' ἐπὶ δ. χρεοῖ καθήμενος;
 δεκάπαλα. Ι. 1154. ἐγὼ δὲ δ. γε καὶ δεκάπαλαι
 δεκάπουν. Εκ. 652. ὅταν ᾗ δ. τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δ.
 δεκατέλειαντος. ΓΓ. 264. λίθος δ.
 δεκατέλειος. ΓΓ. 392. ἐλλειμνίζεις ᾗ δ.
 δεκάτη. Σ. 664. οὐδ' ᾗ δ. τῶν προσιώντων ἡμῖν ἄρ' ἐγγίγν' ὁ
 μισθός·
 δεκάτην. Ο. 494. ἐς δ. γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπειν ἐν
 ἄστει,
 Ο. 922. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δ. ταύτης ἐγὼ,
 δεκέτης. Α. 191. σὺ δ' ἄλλὰ ταῦδ' ἴσθ' ὅτι γένοιαι λαβάν.
 δεκέτης. Α. 643. εἴτ' ἀλετριεῖς ᾗ δ. οὐσα τάρχηγιτι·
 δελεάσασιν. Ι. 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολλὸν μικροτέρους τού-
 των δ. εἴλες.
 δέλτα. Α. 151. γυναιὶ παρίομεν, δ. παρατετιλμένα,
 δέλτοι. Θ. 778. ἄγε δὴ πῶς ἄν ξεστῶν δ.,
 δελφάκιον. Α. 1060. κάστιν ἔτνος τι, καὶ δ. ᾗν τί μοι,
 Θ. 237. οἶμοι κακοδαίμων, δ. γενήσομαι.
 δελφάκιον. ΓΓ. 5. καὶ δ. ἀπαλῶν κωλαὶ καὶ χραυμάτια πτε-
 ρέοντα.
 δελφάκος. ΓΓ. 302, 6. οὐδὲ σχαδύνες, οὐδ' ἡτριάων δ.,
 ΓΓ. 421, 4. σπληνός, ᾗ νῆστιν, ᾗ δ. ὁπαρνήτης
 δελφάκουμένα. Α. 756. νέα γὰρ ἐστίν. ἀλλὰ δ.
 δελφίνας. Ι. 762. τοὺς δ. μεταωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παρα-
 βάλλου.
 δελφίνων. Ι. 560. δ. μεδέων, Σουνιάρατε,
 δελφίς. Β. 1317. ἴν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δ.
 δελφίσιν. Ν. 605. Βάκχαις Δ. ἐμπρέπων,
 Δελφοί. Σ. 1446. Αἰσάπον οἱ Δ. ποτ' ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
 Ο. 716. ἐσμέν δ' ὑμῖν Ἀμμιαν, Δ., Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Δελφοῖς. Σ. 159. μαντευομένην μούχρησεν ἐν Δ. ποτὶ,
 Δελφοῖς. Ο. 618. ὁ νεὸς ἐστὶν· οὐκ ἐς Δ.
 Δελφῶν. ΓΓ. 551, 1. ἀλλ' ὡς Δ. πλείστας ἀκονῶν
 δέμας. ΓΓ. 128, 4. τερον δ. οὐδένα κόσμον.
 δένδρεσι. Ο. 1066. δ. τ' ἐφεζύμενα καρπὸν ἀποβόσκειται·
 δενδροκόμους. Ν. 280. δ., ἵνα
 δένδρον. Ο. 1. ὁρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δ. φαίνεται;
 Ο. 617. τῶν ὀρνίθων δ. ἐλάας
 1473. ἐστὶ γὰρ δ. πεφυκός
 δέξαι. Σ. 876. δ. τελετὴν καινὴν, ὅναξ, ᾗν τῷ πατρὶ καινοτο-
 μοῦμεν
 ΕΙ. 977. δ. θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
 978. δ. δῆτ', ὡς πολυτιμότης,
 Α. 204. τὰ σφάγια δ. ταῖς γυναῖδ' ἐὺμενής.
 603. καὶ ταυτασί δ. παρ' ἐμοῦ.
 δέξαιτο. Θ. 872. ὅστις ἐίνους δ. ποτιφῶ σάλη
 δεινόμεναι. Ν. 274. ὑπακούσατε δ. θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι
 χαρίζαι.

δεινόμεναι. Θ. 101. ἱερὴν χθονίαις δ.
 δέξασθε. Θ. 779. δ. σμίλιν ὀλοῦς,
 δέξασθ' Ν. 1103. πρὸς τῶν θείων δ. μου
 Θ. 282. ἀλλ' ὡς περικαλλὴ Θεσμοφόροι, δ. με
 Π. 1147. ἀλλὰ ξύνεικον πρὸς θεῶν δ. με.
 δέξει. Σ. 1222. τοῦτοις ξυνὼν τὰ σκύλι' ὅπως δ. καλῶς.
 Σ. 1225. ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμόδιον δ. δὲ σύ.
 Π. 794. εἴτ' οὐχὶ δ. δῆτα τὰ καταχύσματα;
 δέξεται. Σ. 1223. ἀληθεῖς; ἄς οὐδεὶς Διακρίαν δ.
 ΕΙ. 144. λιμὴν δὲ τίς σε δ. φοροῦμενος;
 Ο. 350. οὐτε πολλὸν πέλαγος ἔστιν ὅτι δ.
 395. ὁ Κεραμεικὸς δ. νῶ.
 δεξιά. Ν. 852. ἀλεκτρυάιναν; ταῦτ' ἐμαθες τὰ δ.
 Β. 1114. βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δ.
 δεξιά. Ν. 734. οὐδὲν γε πλὴν ᾗ τὸ πῶς ἐν τῇ δ.
 Β. 1402. σιδηροβριθὲς τ' ἔλαβε δ. ζύλον.
 Εκ. 50. ἔχουσιν ἐν τῇ δ. τὴν λαμπάδα,
 δεξιά. Β. 762. ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλα καὶ δ.,
 δεξιά. Ν. 81. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δ.
 Ο. 1568. οὐ μεταβαλεῖς θολμάτιον ὡδ' ἐπὶ δ.
 Ο. 221. κάθιζε φύσα τὴν γνάθον τὴν δ.
 Β. 754. ὡς Φοῖβ' Ἀπολλων, ἐμβαλέ μοι τὴν δ.,
 789. ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δ.,
 δεξιά. Ν. 548. οὐδὲν ἀλλήλῃσιν ὁμοίας καὶ πάσας δ.
 δεξιά. Ι. 639. ἐκ δ. ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνῆρ.
 Σ. 1237. ἄδῃ Κλέαντος λαβύμενος τῆς δ.,
 Θ. 936. ὡς πρῶτον, πρὸς τῆς δ., ἡμερ φιλεῖς
 Εκ. 488. τάς δ., μὴ ἐμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
 δεξιόθεος. Α. 14. Δ. εἰσῆλθ' ἀσύμμετρος Βοώτιον.
 δεξιόκομος. Π. 800. εὖ πᾶν ἡ λέγει· ὡς Δ. οὐτοσί
 δεξιοί. Σ. 1394. λόγος διαλλάξουσιν αὐτὰ δ.
 Β. 1370. ἐπίπονοι γ' οἱ δ.
 δεξιοῖς. Ν. 1399. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δ. ὁμλεῖν,
 δεξιών. Ι. 96. τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δ.
 Ι. 114. [τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δ.]
 174. τὸν δ., τὸν δ' ἔτερον ἐς Καλχηδῶνα.
 233. γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δ.
 243. ὡς Παναίτι, οὐκ ἐλάττω πρὸς τὸ δ. κέρας;
 Ν. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δ. ἄνδρα,
 757. εὖ γ'. ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλὼν τι δ.,
 1111. ἀμείλει, κοίμει τοῦτον σοφιστὴν δ.
 Σ. 812. ῥοφεῖν ἐὰν δέη τι. ΦΙ. τοῦτ' αὖ δ.
 ΕΙ. 332. τὸ σκέλος ῥέφαντες ἦδη λήγοντες τὸ δ.
 1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δι' Ὀμηρος δ. εἴπεν·
 Ο. 353. ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δ. κέρας.
 δεξιά. Α. 629. οὕτως παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δ.
 ἐστίν·
 Ι. 228. καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δ.,
 Ν. 428. ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δ. εἶναι.
 Σ. 1265. πολλὰς δὴ 'δοξ' ἐμὰν τὸ δ. πεφυκέναι,
 1315. οὗτος δὲ διεμύλλανεν ὡς δὴ δ.
 ΕΙ. 190. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελοουργὸς δ.,
 δεξιότητος. Ι. 719. καὶ νῆ Δι' ὑπὸ γε δ. τῆς ἐμῆς
 Σ. 1059. δέξεται δ.
 Β. 1069. δ. καὶ νοουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιούμεν
 δεξιά. Β. 71. τί βουλούμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δ.
 Β. 540. δ. πρὸς ἄνδρ' ἐστὶ
 1121. πρῶτιστον αὐτοῦ βασιανῶ τοῦ δ.
 δεξιός. Ν. 521. ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δ.
 Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προβάσω τοὺς δ.
 834. καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἄνδρας δ.
 Π. 387. ἐγὼ γὰρ καὶ τοὺς δ. καὶ σώφρονας
 δεξιών. Σ. 1175. ἀν' ἄνδ' παρόντων πολυμαθῶν καὶ δ.;
 δεξιά. Ι. 1377. σοφός γ' ὁ Φαίλαξ, δ. τ' οὐκ ἀπέθανε.
 Σ. 1345. ὁρᾷς ἐγὼ σ' ὡς δ. ὑφειλόμην
 ΕΙ. 1230. ὡδὲ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δ.;
 Θ. 9. πῶς μοι παρανεῖς; δ. μέντοι λέγεις.
 Εκ. 241. εὖ γ', ὡς γλυκντάτη Πραξαγόρα, καὶ δ.
 δεξιότατα. Ν. 148. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ΜΑ. δ.
 δεξιότατον. Ι. 421. ὡς δ. κρέας, σοφῶς γε προῦνσήσω
 δεξιότατος. Ι. 753. οἶκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δ.,
 Εκ. 408. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δ.
 δεξιότερον. Σ. 65. ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δ.,
 δέομαι. Ο. 1312. ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιώντας δ.
 δέοι. ΕΙ. 926. βοῖ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βυθθεῖν ποι δ.
 Α. 1132. εἰποῦν ἄν ἄλλους, εἰ με μητύειν δ.;—
 δεοίμην. Β. 110. τοὺς σοὺς φράσεις, εἰ δ., οἷσι σὺ
 δέει. Σ. 1426. σὺ λέγε. δίκων γὰρ οὐ δ. οὐδὲ πραγμάτων.
 Α. 927. ἀλλ' οὐ δ. οὐδὲν ἐγὼ γὰρ. ΜΤ. νῆ Δι' ἄλλ' ἐγὼ.
 δέομαι. Ν. 429. ὡς δέσπονοι, δ. τοῖνυν ὑμῶν τουτὶ πᾶν μικρὸν
 Ο. 1424. καὶ πραγματοδότης. εἴτα δ. πτερὰ λαβὼν

δέομαι. Α. 501. σωστέον, ὡ τὰν. ΠΡ. κεί μὴ δ.; ΑΤ. τοῦθ' οὐνεκα καὶ πολλὰ μάλλον
934. μὰ Δι' οὐ δ. 'γαυ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Β. 44. ὡ δαίμονι, πρόσελθε' δ. γὰρ τί σου.
71. τί βουλόμενος; ΔΙ. δ. ποιητοῦ δεξιού.
δέομαι. Α. 448. ἀτὰρ δ. γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
δεόμεθ'. ΕΙ. 474. οὐδὲν δ., ἀνθρώπε, τῆς σῆς μορμόνος.
δεόμεθα. Ι. 678 οὐ δ. σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
Σ. 857. ὅσων δ., πλὴν γε δὴ τῆς κλειψύδρας.
Α. 1164. ὥσπερ πάσαι δ. καὶ βλαιμάδδομες.
δεόμενοι. Ο. 1306. πτερόν δ. καὶ τρύπαν γαμφανόχων·
Π. 664. ἦσαν δὲ τινες κἄλλοι δ. τοῦ θεοῦ;
δεομένοις. Εκ. 415. ἦν γὰρ παρέχωνι τοῖς δ. οἱ κναφῆς
Π. 830. λαβὼν ἐπῆρκον τοῖς δ. τῶν φίλων,
δεόμενον. Α. 1157. δ., ἢ δ' ὠπημένη
Εκ. 412. ὁρᾶτε μὲν με δ. σατηρίας
δεόμενος. Α. 451. πολλῶν δ. σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
Ο. 1557. δ. ψυχὴν ἰδεῖν, ἢ
Α. 875. οὐ γὰρ δ. οὐδὲν ἐκαλεῖς ἐμέ.
876. ἐγὼ οὐ δ.; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
Εκ. 935. δ. οὐδὲν. ΓΡ. Α. νῆ Δι', ὡ φθίνυλλα σύ.
978. τοῦ δαι δ. δᾶδ' ἔχων ἐλῆλυθας;
Π. 54. καὶ τοῦ δ. ἦλθε μετὰ νῦν ἐνθαδὶ,
Fr. 510, 1. πλὴν εἰ τις πρῶταυτο δ.
δεομένους. Ο. 27. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δ.
Π. 835. εὐηργέτησα δ. ἔξιν φίλους
δεομένω. Ο. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δ. δεῦρ' ἤλθετον;
δεομένων. Α. 538. κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δ. πολλάκις.
Ο. 47. τὸν ἔποσα, παρ' ἐκείνου πνέσθαι δ.,
δέος. Ν. 859. ὥσπερ Περικλῆς ἐς τὸ δ. ἀπάλεσα.
Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχωσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίος δ.
αὐτοῦς
Α. 422. καπῆς ἔσονται, τάργυριον νυνὶ δ.,
1237. ᾗδοι Τελαμώνος, Κλειταγόρας ᾗδειν δ.,
δέοντα. ΕΙ. 764. παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
σχῶν τὰ δ.
δέοντι. ΕΙ. 272. ἀπόλων' ἐκείνος κὰν δ. τῇ πόλει.
δέοντος. Α. 57. ἀπαντα δρώσας τοῦ δ. ὕστερον.
δέος. Εκ. 650. ὥστ' οὐχὶ δ. μή σε φιλήσῃ. ΒΛ. δεινὸν μέντ' ἔ-
πεπύονθη.
δέουσι. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δ. δὲ τῆς μαρίλης μοι συχρὴν
Α. 581. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ τῶν ὅλων ἱλιγγῶ.
Ι. 231. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἠθέλει
ΕΙ. 933. ὑπὸ τοῦ δ. λέγωσ' ἰανικῶς ὅτι,
Ο. 87. ὑπὸ τοῦ δ. ΠΕ. ὡ δειλότατον σὺ θηρίον,
Εκ. 1062. ὑπὸ τοῦ δ. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἐνδον χεσεῖ.
Π. 693. ὑπὸ τοῦ δ. βδέουσα δριμύτερον γαλήης.
δεοῦσας. Fr. 79, 2. κοτύλης δ. οἶκαδ' ἀπολογίζεται.
δεουσῶν. Fr. Μ. Ηρω. 7. ὀβολῶν δ. τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.
δεπᾶσσιν. ΕΙ. 1093. ἔσπενδον δ.· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμόνευον.
δέρειν. Σ. 485. ἢ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δ. δι' ἡμέρας.
Α. 158. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κῖνα δ. δεδαρμένην.
δέρεσθαι. Σ. 485. ἢ δέδοκται μοι δ. καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
Δερκέτου. Α. 1028. ἀλλ' εἰ τι κήδει Δ. Φυλασίου,
δέρομαι. Θ. 700. ὡ πότνια Μοῖραι, τί τόδε δ.
Β. 1337. φόνια φόνια δ.,
Δερκύλον. Σ. 78. ὅδ' ἐφ' ἡσσι Σωσίας πρὸς Δ.
δέρμ'. ΕΙ. 746. ὡ κακὸδαίμων, τί τὸ δ. ἔπαθες; μῶν ὕστρεχλις
εἰσέβαλιν σοι
δέρμα. Ι. 29. ὅτι τὸ δ. δεφομένον ἀπέρχεται.
Ι. 316. ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλει δ. μοχθηροῦ Βοδῆ
Ν. 1395. τὸ δ. τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν
Θ. 758. τοῦτ' ἐπὶ δ. τῆς ἱερείας γίγνεται.
Β. 528. κατάθου τὸ δ.· ἩΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
δέρματι. Ι. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νῆ Δι'· πλὴν γε περὶ τῷ δ.
δέρματος. Σ. 429. τὰς χελῶνας μακαριεῖν σε τοῦ δ.
Σ. 1292. ἰὼ χελῶνας μακάριαι τοῦ δ.,
δερω. Ι. 370. δ. σε θύλακον κλοπῆς.
δέρων. Β. 619. δῆσας, κρεμάσας, ὕστριχίδι μαστιγῶν, δ.,
δεσούχωνες. Fr. 648. δ.
δέσγ'. ΕΙ. 1073. οὕτω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δ. ἀναλῦσαι,
Θ. 1013. τὰ δ. ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἔτ' ἐσθ' ὅτι
δεσμά. Θ. 1125. μὰ Δι', ἀλλὰ λύσω δ. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
Fr. 221. δ. καὶ κατάπασμα.
δεσμίφ. Θ. 1035. παιῶνι, δ. δὲ,
δεσμοῖσιν. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δ. ἐμ-
δεσμών. Θ. 1108. λῦσόν με δ. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.
δέσποθ'. Σ. 821. ὡ δ. ἦρω, ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
ΕΙ. 275. ἀνίστας τι; ΚΤ. ταῦτ', ὡ δ. ΠΟ. ἡκέ νυν ταχύ.
385. μηδαμῶς, ὡ δ. Ἑρμῇ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
648. βυρσοπάλης. ΤΡ. παῦε παῦ, ὡ δ. Ἑρμῇ, μὴ λέγε,

δέσποθ'. ΕΙ. 711. ὡ δ. Ἑρμῇ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;
ΕΙ. 824. ὡ δ., ἦκει; ΤΡ. ὡς ἐγὼ πνέουμην τῶν δ.
Β. 318. τοῦτ' ἐστ' ἐκείν', ὡ δ., οἱ μεμνημένοι
δέσποιν'. ΕΙ. 271. εὐ γ', ὡ πότνια δ. Ἀθηναία, ποιῶν
ΕΙ. 705. ὥστ' οὐδέποτε, ὡ δ., ἀφυσόμεσθ' σου.
Π. 533. τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δ. ἐπαναγκάζουσα κἀνθημα
644. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὡ δ., ἵνα
738. ὁ Πλούτος, ὡ δ., ἀνεστήκει βλέπων·
δέσποινα. ΕΙ. 976. δ. χορῶν, δ. γάμων,
Ο. 877. δ. Κυβέλη, στρουθὲ, μήτηρ Κλεοκρίτου.
Α. 203. δ. Πειθοῖ καὶ κύλει φιλοποσία,
317. δ. Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
Θ. 286. δ. πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
413. δ. γὰρ γέροντι νυμφίφ' ἑνὴ.
Εκ. 1113. αὐτὴ τέ μοι δ. μακαριωτάτη,
δέσποινα. Ν. 266. ἀρῆτε, φάνητ', ὡ δ., τῷ φροντιστῇ με-
τέρωροι.
Ν. 356. χαίρετε τοῖνυν, ὡ δ.: καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλω,
429. ὡ δ., δέομαι τοῖνυν ὑμῶν τουτὶ πάνν μικρόν,
δέσποιναν. Fr. 116. τὴν δ. ἐρεΐδεις.
δεσποινῇ. Ι. 763. τῇ μὲν δ. Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
δεσποσύνων. Θ. 43. τῶν δ. μελοποιῶν.
δέσποτ'. Ι. 960. μὴ δῆτ' ἄν γ', ὡ δ., ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
Ν. 264. ὡ δ. ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀθρ, δε ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Σ. 875. ὡ δ. ἀναξ, γείτον ἀγνέῳ τοῦμοῦ προθύρου προπύλαις,
ΕΙ. 90. ὡ δ. ἀναξ, ὡς παραπαίεις.
399. δ., ἀγαλούμεν ἡμεῖς δέ.
Θ. 988. δ.: ἐγὼ δὲ κάμοις
Εκ. 1129. ὡ δ., ὡ μακάριε καὶ τρισόβιε.
Π. 20. ὡ δ., ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
δέσποτα. Α. 247. καὶ μὴν καλόν γ' ἐστ', ὡ Διώνυσε δ.,
Σ. 142. σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ', ὡ δ.
389. ὡ Λύκε δ., γείτων ἦρω· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄρες, ὡ δ.;
ΕΙ. 257. ὡς δριμύς. ΚΤ. οἶμοι μοι τάλας, ὡ δ.
377. ἡμῶν κατεῖπες, ἀντιβολῶ σε, δ.
389. οὐκ ἀκούεις οἷα θαπεινούς σ', ἀναξ δ.;
875. σάφ' ἴσθι, κἀλήφθῃ γε μόλις. ΟΙ. ὡ δ.,
Ο. 835. Ἀρεῶς νεοττός. ΕΤ. ὡ νεοττὲ δ.
Α. 940. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὡ Ζεῦ δ.
Β. 1. εἴπω τι τῶν εἰσθότων, ὡ δ.,
272. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ἩΑ. χαῖρ', ὡ δ.
301. ἴθ' ἥπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὡ δ.
Π. 67. καὶ μὴν δ' λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὡ δ.
Fr. 492. τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν ἀναξ δ.
δεσπότης. Β. 812. ἀλλ' εἰσώμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δ.
δεσπότης. Β. 694. καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δ.
δεσπότη. Ι. 53. δ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ. τῷ δ.
Θ. 341. προσαγωγὸς οὐσ' ἐνετρυλίσειν τῷ δ.,
Β. 746. ὅταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δ.
810. φύσεις ποιητῶν· εἴτα τῷ σῷ δ.
Π. 253. ὡ πολλὰ δὴ τῷ δ. ταυτὸν θύμον φαγόντες,
δεσπότην. Ι. 47. ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσῶν τὸν δ.
Ι. 58. ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦκ ἐγὼ τὸν δ.
Ν. 1488. τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δ.,
Σ. 442. δηλαδὴ· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δ.
Ο. 60. τίνες οὗτοι; τίς δ. βοῶν τὸν δ.
80. οἷσθ οὖν δ. δρᾶσον, ὡ τροχίλε; τὸν δ.
Εκ. 1125. ἀλλ', ὡ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δ.,
Π. 12. μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δ.,
740. τὸν δ. τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δ. τρέχων ταχύ,
Fr. 78, 1. ὥρα βαδίζειν μοῦστ' ἰπρὸς τὸν δ.
414, 3. ἥδομεν εἰς τὸν δ. ἐγκώμιον.
δεσπότης. Ι. 40. λέγοιμ' ἂν ἥδη. νῦν γὰρ ἐστὶ δ.
Σ. 67. ἔστιν γὰρ ἡμῖν δ. ἐκείνοσι
ΕΙ. 54. ὁ δ. μου μαίνεται καὶνὸν τρόπον,
80. ὁ δ. γὰρ μου μετέωρος αἶρεται
Ο. 71. ἀλεκτρονύκος; ΤΡ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δ.
Β. 670. ὁ δ. γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γινώσκειται
739. ὁ δ. σου. ἩΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
742. ὅτι δούλος ἂν ἐφασκες εἶναι δ.
950. χῶ δ. χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἂν. ΑΙ. εἴτα δῆτα
Π. 201. ἔχειν με, ταύτης δ. γενήσομαι.
260. { ὅτου χάριν μ' ὁ δ. ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
281. {
262. ὁ δ. γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἄπαντες
285. ἄγων ὁ δ., ὅς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
633. ὁ δ. πέπραγεν εὐτυχέστατα,
819. καὶ νῦν ὁ δ. μὲν ἐνδον βουθυεῖ
δεσπότη. Ι. 20. ἀλλ' εὐρὲ τιν' ἀπόκειν ἀπὸ τοῦ δ.

Δῆμα. I. 50. ὦ Δ., λούσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
I. 725. ὦ Δ., δεῦρ' ἐξελθε. ΑΛ. νῆ Δί', ὦ πάτερ,
773. καὶ πῶς ἂν ἐμοὶ μάλλων σε φιλῶν, ὦ Δ., γένοιτο
πολίτης;
850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ'. ὦ Δ., μηχανήμ', ἴν', ἣν σὺ βούλῃ
905. ὦ Δ., μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον βοῆσαι.
1111. ὦ Δ., καλὴν γ' ἔχεις
1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δ., θεραπεύσαι καλῶς,
Δημέ. I. 910. ἀπομυζόμενος ὦ Δ. μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
Δῆμα. Εκ. 205. ἡμεῖς γὰρ ἐστ', ὦ Δ., τούτων αἷται.
δημηγορεῖν. Σ. 35. δ. φίλαινα πανδοκεύτρια,
Εκ. 400. οὐ δεῖνὰ τολμᾶν τουτονὶ δ.
δημηγορήσαι. Εκ. 111. δ.; ΠΠ. πολλὴ μὲν οὖν ἀριστά που.
δημηγορήσων. Εκ. 429. δ., κάπεχειρήσεν λέγειν
δημηγοροῦσι. Ν. 1093. δ. δ' ἐκ τίνων;
δημηγορῶν. I. 956. λάρος κεχρητὸς ἐπὶ πέτρας δ.
Δῆμητερ. Θ. 266. δέσπονα πολυτίμητε Δ. φίλη
Θ. 384. Δ., ἀγνῶν ὀργίαν
880. Δ. ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
Δημήτηρ. Ο. 560. κάπειτ' αὐτοῖς ἡ Δ. πυροὺς πεινῶσι μετρίτω.
Δημήτρ. Α. 708. δε μὰ τὴν Δ., ἐκείνος ἥνικ' ἦν Θουκυδίδης.
I. 833. νῆ τὴν Δ., ἡ μὴ ζῶην,
1021. ταυτὶ μὰ τὴν Δ. ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
Ν. 455. νῆ τὴν Δ. ἐκ μου χορδὴν,
Σ. 1442. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. ἐτ' ἐνταυθὶ μενεῖς,
Ο. 517. νῆ τὴν Δ. εὐ ταῦτα λέγεις. τίνος οὖνεκα ταῦτ' ἀρ'
ἐχουσιν;
Α. 271. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἐμοὶ ζῶντος ἐγχαυνούται;
500. ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὁμοι. ΠΠ. νῆ τὴν Δ. ἀδι-
κόν γε.
Θ. 225. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἐτ' ἐνταυθὶ μενῶ
Εκ. 662. νῆ τὴν Δ. εὐ γε διδάσκεις. τουτὶ τῶν φρασάτω
μοι,
Π. 364. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. ὑγαίνειν μοι δοκεῖς.
Δημήτρα. I. 435. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. καταπρόξει τάλαστα πολλὰ
I. 812. νῆ τὴν Δ. Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν πόλιν ἦδη;
941. εὐ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλων καὶ τὴν Δ.
Ν. 121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δ. τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
Σ. 629. νῆ τὴν Δ., δέδουκας. ἐγὼ δ'
Β. 42. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαι μὴ γελᾶν
383. Δ. θεῶν, ἐικοσμοῦντες ἱαθείας μολπαῖς κελαδεῖτε,
667. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαι πω μαθεῖν
1067. νῆ τὴν Δ., χιτῶνά γ' ἔχων οὐλαν ἱρίων ὑπένερε.
1222. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δ. φροντίσαιμι γε
Π. 64. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. χαιρήσεις ἐτι.
Δημήτρ. I. 461. ταυτὶ μὰ τὴν Δ. μ' οὐκ ἐλάνθανεν
I. 698. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. γ', εἰ μὴ σ' ἐκφάγω
Δημήτρι. Θ. 296. μοφόροι, τῇ Δ. καὶ τῇ Κόρη, καὶ τῇ
Δημητρί. Ν. 684. Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δ.
Δημήτρος. Α. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δ. ἦν
Β. 337. ὦ πότνια πολυτίμητε Δ. κόρη,
Δημήδιον. I. 726. ἐξελθε δῆτ'. ΚΑ. ὦ Δ. ὦ φίλτατον,
I. 1199. ὦ Δ., ὁρᾶς τὰ λαγῶν ἅ σοι φέρω;
δημιζόντων. Σ. 699. ὑπὸ τῶν αἰδὶ δ. οὐκ οἶδ' ὅτῃ ἐγκεκύκλησαι;
δήμιον. Εκ. 81. εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δ.
δημιόπραθ'. I. 103. ἐπίπαστα λείψας δ. ὁ βάσκανος
δημιόπρατα. Σ. 659. πρυτανεία, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας,
μισθοὺς καὶ δ.
δημιουργικῶς. ΕΙ. 429. ἄττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστὸς φράζε δ.
δημιουργοί. ΕΙ. 297. καὶ δ. καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
δημιουργῶν. I. 650. τῶν δ. ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
Α. 407. οἱ λέγοντες ἐν τῶν δ. τοιαδί;
δημοκρατία. Α. 618. ὦ δ., ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Ο. 1570. ὦ δ., ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε,
δημοκρατίαν. Π. 949. τὴν δ., οὔτε τὴν βουλὴν πῶδον
δημοκρατικόν. Β. 952. δ. γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν
ἔασον, ὦ τῶν.
δημοκρατούμεθα. Εκ. 945. ἔστι δίκαιον, εἰ δ.
δημοκρατοῦνται. Α. 642. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν
δείξας, ὡς δ.
δημολογοκλίαν. Σ. 342. νεῖν ὁ Δ. δδ',
Δῆμον. I. 882. οὐ πάποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δ. ἥλιοντας,
I. 1321. τὸν Δ. ἀφειψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ ἀλσχροῦ πεποιήκα.
Σ. 98. υἱὸν Πυρλάμπους ἐν θύρᾳ Δ. καλὸν,
Δῆμον. Α. 33. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δ. ποδῶν,
Α. 267. τὸν δ. ἐλθὼν ἄσμενος,
626. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγους, καὶ τὸν δ. μεταπέθει
631. ὡς καμφοδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δ. καθυβρίζει,
I. 212. τὸν δ. οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἰμ' ἐγὼ.
215. ἅπαντα, καὶ τὸν δ. αἰεὶ προσποιῶ
426. οὐκ ἐστ' ὅπως ὁ παῖς δδ' οὐ τὸν δ. ἐπιτροπεύσει.

Δῆμον. I. 710. ἔλξω σε πρὸς τὸν δ., ἵνα δῶς μοι δίκην.
714. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δ. σεαυτοῦ νερόμικας.
720. δύναμαι ποιεῖν τὸν δ. εὐρὺν καὶ στενόν.
723. ἴωμεν ἐς τὸν δ. ΑΛ. οὐδὲν καλὸν εἶ
741. εὐ γὰρ ποιῶ τὸν δ. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
764. εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δ. τὸν Ἀθηναίων γεγέννηται
811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δ., πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ
831. μαρώτατος ἂν περὶ τὸν δ.
848. οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δ., ἐκ προνοίας
873. κρίνω σ' ὅσον ἐγώδᾳ περὶ τὸν δ. ἀνδρ' ἀριστον
Σ. 41. τὸν δ. ἡμῶν βούλεται διστάναι.
888. τὸν δ. ἡσθόμεσθ' σου
ΕΙ. 683. ἀποστρέφεται τὸν δ. ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Α. 1156. τὸν δ. ὑμῶν χλαῖναν ἡμισχον πάλιν;
Θ. 309. δ. τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
Β. 1086. ἐξαπατάντων τὸν δ. αἰε'
Εκ. 453. δ. καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κάγαθ',
575. δ. ἐπαγλαῖουσα
Π. 567. ὡσι πένητες, περὶ τὸν δ. καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
Δημόν. Σ. 40. ἴστη βόειον δ. ΕΑ. οἶμοι δελταῖος
δημοπυθῆκων. Β. 1085. καὶ βωμολόχων δ.
Δῆμος. I. 802. σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων
ὁ δὲ δ.
Σ. 590. ἐτι δ' ἡ βουλὴ χά δ. ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ'
ἀπορήσῃ.
ΕΙ. 686. ἀπορῶν ὁ δ. ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ἂν
Β. 779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δ. ἀνέβωα κρίσιν ποιεῖν
Εκ. 96. ὁ δ. ἂν, κάπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
399. κάπειθ' ὁ δ. ἀναβοᾷ πύσον δοκεῖς,
1112. ὦ μακάριος μὲν δ., εὐδαίμων δ' ἐγὼ,
Fr. 563. δ.
Δῆμος. Θ. 1145. δ. τοί σε καλεῖ γυναι-
Fr. 43. Σαμίαν ὁ δ. ἔστιν. ὡς πολυγράμματος.
Δῆμος. I. 42. Δ. πυκνίτης, δύσκολον γερνόντιον
I. 1328. καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυμήνοισι, ἵν' ὁ κλεινὸς Δ.
ἐνοικεῖ.
Δημόσια. Ο. 396. δ. γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Εκ. 206. τὰ δ. γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
δημοσιεύων. Α. 1030. ἀλλ', ὦ πονήρ', οὐ δ. τυγχάνω.
δημοσίους. Εκ. 627. ἀπὸ τοῦ δειννοῦ καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ ταῖ-
σιν δ.
Δημόσιος. Α. 436. ἄκραν προσοίσει, δ. ἂν κλαύσεται.
Δημοσίους. I. 1136. περ δ. τρέφεις
Δημόσιον. Α. 581. καί τις ὀφείλει τῷ δ., καὶ τούτους ἐγκαταμίξει
Δημοσίον. I. 827. μυστιλάται τῶν δ.
Ν. 351. τί γὰρ. ἦν ἄραγα τῶν δ. κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σ. 554. ἐμβάλλει μὴ τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δ. κεκλοφαίαν
Θ. 812. ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δ.; ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
Δημόστρατος. Α. 391. ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δ.
Α. 393. αἰαί Ἀδανιν, φησὶν, ὁ δὲ Δ.
Δημότα. Α. 319. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δ.,
Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦτος, ἄνδρες δ.,
Ν. 210. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὐμοὶ δ.;
1210. χοί δ.
Εκ. 1115. οἱ γείτονές τε πάντες οἱ τε δ.,
Π. 254. ἄνδρες φίλοι καὶ δ. καὶ τοῦ πονεῖν ἔρασταί,
322. χαιρεῖν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ἄνδρες δ.,
Δημότασι. I. 320. πάμπολον τοῖς δ. καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
Δημότας. Α. 685. τήμερον τοὺς δ. βαστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτού-
μενον
Δημότη. Ν. 1219. ἐχθρὸς ἐτι πρὸς τοῖτοις ἀνδρὶ δ.
Δημότην. Α. 675. ὡς ἐμὲ λαβούσα τὸν δ.
ΕΙ. 920. τὸν δ.
Δημότης. Α. 333. ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δ. δδ' ἐστ' ἐμῆς.
Δημοτική. Εκ. 631. νῆ τὸν Ἀπόλλων καὶ δ. γ' ἡ γνώμη καὶ
καταχῆνη
Δημοτικοῖσιν. Ο. 1584. ἐπανιστάμενοι τοῖς δ. ὁρνεῖς
Δημοτικόν. Ν. 205. τὸ γὰρ σόφισμα δ. καὶ χρήσιμον.
Δημοτικῶν. Σ. 709. δύο μυριάδες τῶν δ. ἔζων ἐν πᾶσι λαγῶσι
Δημοτικωτάτους. Εκ. 411. κάπειτ' ἔλεξε δ. λύγους
Δημότιον. Α. 333. δ. καομέναις
Δημοτῶν. Α. 349. καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δ.
Εκ. 1023. τί δ', ἦν ἀφαρηγὰ μ' ἀνὴρ τῶν δ.
Δημοῦ. I. 954. δ. Βοεῖον θρίον ἐξωπηγμένον.
Δῆμου. I. 396. καὶ τὸ τοῦ δ. πρῶτον μακροῦ καθήμενον.
I. 1038. δὲ περὶ τοῦ δ. πολλοὶς κἀναψὶ μαχεῖται,
1091. τοῦ δ. καταχεῖν ἀρυταίην πλουθυγίαν.
1216. αὐτὴ μὲν ἡ εἰσὶν τὰ τοῦ δ. φρονεῖ.
Δῆμος. Α. 642. καὶ τοὺς δ. ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρα-
τοῦνται.
Δῆμω. I. 236. ὅτι π' ἐπὶ τῷ δ. ξυνόμνυτον πάλα.

δήμω. I. 790. καὶ μὴν εἰ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δ. μάλλον ἀμύνων
N. 432. ἐν τῷ δ. γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
Σ. 594. κὰν τῷ δ. γνώμας οὐδεὶς πάποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δ., ῥάδιον ἦν ἄν.
A. 514. ἐν τῷ δ. τήμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἤ δ' δεῖ ἄν
ἀνὴρ,
586. πολλὴν μεγάλην, κᾶτ' ἐκ ταύτης τῷ δ. χλαῖναν
ὑφῆναι.
Θ. 335. εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δ. κακόν
353. πόλει, τέλεα δὲ δ.
II. 570. ἐπιβουλεύουσι τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δ. πολεμοῦσιν.
δήμοις. A. 325. ὡς τεθνήσκων ἴσθι νυνί. ΔΙ. δ. ὑμᾶς ἐγώ.
Δηοῦς. II. 515. ἡ γῆς ἀρότροις ῥήσας δάπεδον καρπὸν Δ. θερί-
σασθαι,
δηοῦτε. A. 1146. δ. χώραν, ἥς ὑπ' εὐ πεπόνθατε;
δήπου. A. 122. δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δ. Στράτων; κ.τ.λ.
δήπουθεν. Σ. 295. καλὸν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δ., ὦ
παῖ.
ΕΙ. 1019. οὐχ ἤδετα δ. Εἰρήνην σφαγαῖς,
O. 187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δ. ἀρ' ἐστὶ γῆς.
II. 140. ἀνίσταται δ., ἣν οὐ μὴ παρὼν
δήσαί. I. 1049. δ. σ' ἐκέλευε πεντεσυρῆγγον ξύλῳ.
δήσας. I. 394. ἐν ξύλῳ δ. ἀφαίνει κάποδόσθαι βούλεται.
N. 906. δ.; ΔΙ. αἰβοῖ, τοῦτ' καὶ δὴ
Σ. 380. δ. σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπέθους.
397. αὐτὸν δ. ΣΩ. ὦ μαράττατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ κατα-
βῆσαι;
B. 619. δ., κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέραν,
δήσεις. I. 187. δ., φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαϊκάσει.
δήσετον. A. 438. καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δ.;
δήσον. A. 1136. τὰ στρόματ', ὦ παῖ, δ. ἐκ τῆς ἀσπίδος.
A. 1137. τὸ δεικνόν, ὦ παῖ, δ. ἐκ τῆς κιστίδος.
Θ. 930. οὗτος, τί κύπτεις; δ. αὐτὸν εἰσάγων,
δήσω. I. 367. οἶόν σε δ. τῷ ξύλῳ.
I. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δ. σε νῆ τὸν οὐρανόν.
δήτ'. A. 86. καὶ δ. ἐπρυχόμεσθα παρὰ Καθστριον κ.τ.λ.
δήτα. A. 142. καὶ δ. φιλαθήναιος ἦν ὑπερφύως, κ.τ.λ.
δήτά. N. 87. ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δ. σοι; κ.τ.λ.
ΔΙ. A. 922. δ. ὑδρὸρρας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. κ.τ.λ.
ΔΙ. I. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νῆ Δ.· πλὴν γε περὶ τῷ δέσματι
I. 319. νῆ Δ. καμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελαν
Θ. 206. ἰδοὺ γε κλέπτειν νῆ Δ., βινεῖσθαι μὲν οὖν.
240. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δ., πλὴν γ' ἐτι κάομαι.
640. καὶ νῆ Δ. τιθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
B. 41. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΕΑ. νῆ Δ., μὴ μαίναίῳ γε.
164. καὶ χαιρε πόλλ'. ὦδελφέ. ΔΙ. νῆ Δ. καὶ σὺ γε
863. καὶ νῆ Δ. τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἰόλον
Εκ. 779. ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δ. καὶ γὰρ οἱ θεοί
ΔΙ. A. 88. καὶ ναι μὰ Δ. ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
A. 137. μὰ Δ. οὐκ ἄν, εἰ μισθὸν γε μὴ φέρες πολύν.
368. ἀμέλει μὰ τὸν Δ. οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
461. οὕτω μὰ Δ. οἷσθ' οἱ αὐτὸς ἐργάζει κακά.
752. ἀλλ' ἡδύ τοι νῆ τὸν Δ., ἦν αὐλὸς παρῆ.
811. νῆ τὸν Δ. ἀστείω γε τῷ βοσκήματι
966. οὐκ ἄν μὰ Δ., εἰ δοῖν γέ μοι τὴν ἀσπίδα
1025. καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δ. ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
I. 85. ἀλλ' ἀκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
139. ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νῆ Δ. ΝΙ. οἶμοι δειλαιοί.
282. νῆ Δ., ἐξάγων γε τὰπύρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
336. οὐκ αὖ μ' ἔδσεις; ΑΑ. μὰ Δ., ἐπεὶ κἀγὼ πονηρὸς εἰμι.
375. καὶ νῆ Δ. ἐμβαλόντες αὐ-
417. καὶ νῆ Δ. ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
719. καὶ νῆ Δ. ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
725. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξελθε. ΑΑ. νῆ Δ., ὦ πάτερ,
801. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δ. Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ'
ἵνα μάλλον
901. καὶ νῆ Δ. ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.
972. ἰδοὺ. ΑΑ. ἰδοὺ νῆ τὸν Δ.· οὐδὲν καλῶν.
1000. καὶ νῆ Δ. ἐτι γε μούστι κιβατὸς πλέα.
1163. ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δ. ἡ γὼ θρύψομαι,
1347. τὰ δ' ὧτά γ' ἄν σου νῆ Δ. ἐξεπετάννυτο
1382. μὰ Δ., ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
N. 135. ἀμαθὴς γε νῆ Δ., ὅστις οὐτως σφόδρα
217. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δ. ΣΤ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
251. ἀπ' ἐστὶν ὁρῶς; ΣΤ. νῆ Δ., εἴπερ ἐστὶ γε.
261. ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμῖ. ΣΤ. μὰ τὸν Δ. οὐ ψεύσει γέ με
328. νῆ Δ. ἐγὼ γ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατ-
έχουσι.
330. μὰ Δ., ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγοῦμην καὶ
καπνὸν εἶναι.

ΔΙ. N. 331. οὐ γὰρ μὰ Δ. οἷσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ βόσ-
κουσι σοφιστὰς,
344. κοῦχί γυναιξίν, μὰ Δ., οὐδ' ὅτι οὖν αὐταὶ δὲ βίνας
έχουσιν.
373. καίτοι πρότερον τὸν Δ. ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνου
οὐρεῖν.
408. νῆ Δ., ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τοῦτ' ποτε Δια-
σίοισιν.
652. κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δ. ἀλλ' οἷδ'. ΣΩ. εἰπὲ δὴ.
694. οὐδὲν μὰ Δ., ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ;
733. ἔχεις τι; ΣΤ. μὰ Δ. οὐ δὴτ' ἐγὼ γ'. ΣΩ. οὐδὲν
πάνυ;
818. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δ. Ὀλύμπιον τῆς μαρίας
828. } Δίνος βασιλεύει, τὸν Δ. ἐξεληλακώς.
1471. }
1066. εἰληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δ. οὐ μάχαυραν.
1080. ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας εἴτ' ἐς τὸν Δ. ἐπανενεγκεῖν,
1227. καὶ νῆ Δ. ἀποδώσειν γ' ἐπώμους τοὺς θεοῖς.
1228. μὰ τὸν Δ.· οὐ γὰρ πῶ τότ' ἐξηπίστατο
1291. νυνὶ νομίζεις ἡ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δ., ἀλλ' ἴσθην.
1338. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νῆ Δ., ὦ μέλε,
1379. ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. νῆ τὸν Δ., ἐν
δίκῃ γε.
1406. ἴππευε τοῖνυν νῆ Δ., ὡς ξμοιγε κρεῖττόν ἐστιν.
Σ. 76. μὰ Δ., ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
97. καὶ νῆ Δ. ἦν ἴδη γέ που γεγραμμένον
146. νῆ τὸν Δ. ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
169. μὰ τὸν Δ. οὐ δὴτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
173. μὰ Δ., ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
186. Οὔτις μὰ τὸν Δ. οὐ τι χαίρησάν γε σύ.
193. ἐγὼ πονηρὸς; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
205. μὺς; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ὑποδύμενός τις οὔτος;
209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. νῆ Δ. ἡ μοι κρεῖττον ἦν
217. νῆ τὸν Δ., ὥσπερ νῦν ἀνεστήκασι γάρ.
231. μὰ τὸν Δ., οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἰμὰς
κύνειος
254. εἰ νῆ Δ. αὖθις κονδύλοις νοθετήσῃς ἡμᾶς,
296. μὰ Δ., ἀλλ' ἰσχύδας, ὦ παππία, ἦδιον γάρ. ΧΟ.
οὐκ ἄν
297. μὰ Δ., εἰ κρέμασθ' γ' ὑμεῖς.
298. μὰ Δ. οὐ τὰρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
309. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ. φεῦ, μὰ Δ. οὐκ ἐγὼ γε νῶν οἷδ'
396. μῶν ὁ γέρον πη διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δ. οὐ δὴτ',
ἀλλὰ καθιμῶ
416. νῆ Δ. ἐς τὸν οὐρανόν γ' ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
426. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἦδη νῆ Δ., εἰ μαχοῦμαι
461. ἀλλὰ μὰ Δ. οὐ ῥάδιος οὕτως ἄν αὐτοὺς διέφυγες,
477. νῆ Δ. ἡ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ
πατρὸς
508. νῆ Δ. ἐν δίκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἄν ὀρνίθων γάλα
512. νῆ Δ. εἰθίσθης γὰρ ἤδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν
665. μὰ Δ. οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πείτα τὰ χρή-
ματα τῆλλα;
680. μὰ Δ. ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τρεῖς γ' ἀγλιθας
μετέπεμψε.
832. μὰ τὸν Δ. οὐ πάρεστιν ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
841. μὰ Δ. οὐκ ἐγὼ γ'. ἀλλ' ἄτερὸς φησὶν κύων
912. νῆ τὸν Δ., ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'. ξμοιγέ τοι
934. ὤλεκτρον; νῆ τὸν Δ., ἐπιμύει γέ τοι.
954. μὰ Δ., ἀλλ' ἀριστὸς ἐστὶ τῶν νυνὶ κυνῶν,
966. φησὶ κατακτῆται. ΦΙ. νῆ Δ., ἀλλὰ ψεύδεται.
997. ὄντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νῆ Δ. ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
1126. μὰ τὸν Δ., οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
1141. μὰ τὸν Δ. οὐ τοῖνυν ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
1152. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δ. οὐκ ἐγὼ γ'. ἀλλ', ὦγαθὲ,
1231. ἐὰν ἀπειλῇ, νῆ Δ. ἐτέρων ἥσομαι.
1371. νῆ τὸν Δ., αὐτὴ ποῦ στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
1387. νῆ τὸν Δ. ἐξέμαθες γε τὴν Ὀλυμπίαν.
1404. εἰ νῆ Δ. ἀντί τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
1409. μὰ Δ. ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
1496. οὐκ εἰ μὰ Δ. οὐ δὴτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
1506. ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νῆ Δ. ἀφάνηκ' ἄρα.
1507. μὰ τὸν Δ. οὐδὲν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνους.
ΕΙ. 6. οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. B. μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἐξαπώσας
19. νῆ τὸν Δ. ἐς κόρακας γε, καὶ σαυτὸν γε πρὸς.
104. ὡς τὸν Δ. ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. A. τίνα νοῦν ἔχω;
195. ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δ. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
218. νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, νῆ Δ. οὐχὶ πειστόν;
262. ἐγὼ γε νῆ Δ.· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
439. μὰ Δ., ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
483. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δ. ἐξολωλότες.

δει. Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δ. σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
 Π. 1156. Ἐρμῆν παλιγκάπηνον ἡμᾶς δ. τρέφειν;
 1209. ἐς τοῦπισθεν δ. γὰρ κατ'ὕψιν τούτων ἔδοντας ἔπεσθαι.
 Fr. 15. εἰς τὰς τμήρεις δ. μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
 53. 1. δ. διακοσίαν δραχμῶν.
 169. 1. ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν ὡς πάλαι δ.
 189. εἰ παιδαρίοι ἀκολουθεῖν δ. σφαῖραν καὶ σπλεγγίδ' ἔχοντα.
 406. ἀλλὰ συσπᾶσθαι δ. τὰς κοχῶνας.
 Ψα. 939. καὶ μὴ δ. πρότερον διασποδῆσαι
 δειγμα. Α. 989. τοῦ βίου ἐξέβαλε δ. τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
 δειγματι. Ι. 979. ἐν τῷ δ. τῶν δικῶν
 δεικνύς. Ν. 54. ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δ. τοδὶ
 Ο. 51. ἀνὰ κίχηνεν ὡσπερὶ δ. τί μοι
 Β. 912. Ἀχιλλεῖα τιν' ἢ Νιύβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δ.,
 δεικνύσα. Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δ. τάνδρι τοῦγεκυκλον
 δεικνύσι. Ο. 1080. εἰτα φυσῶν τὰς κίχλας δ. καὶ λυμαίνεται,
 δειλαιον. Ν. 552. τοῦτον δ. κολετρῶσ' αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα.
 δειλαιος. Ι. 139. ἐπὶ βυρσοπώλῃ; ΔΗ. νῆ Δί'. ΝΙ. οἶμοι δ.
 Ν. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δ. εὐδεῖν δακνόμενος
 709. ἀπώλλυμαι δ. ἐκ τοῦ σκίμπιδος
 1473. διὰ τουτονὶ τὸν Δίνον. οἶμοι δ.,
 1504. οἶμοι τάλας, δ. ἀποπνιγίσσονται.
 Σ. 40. ἴσση βόειον δημῶν. ΞΑ. οἶμοι δ.
 165. ἀλλ' οὐχ ἔχεις ὀδύντας. ΦΙ. οἶμοι δ.
 202. ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. ΣΩ. οἶμοι δ.
 1150. καὶ στήθι γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἶμοι δ.
 ΕΙ. 233. μέλλει θορυβεῖ γούν ἐνδοθεν. ΤΡ. οἶμοι δ.
 Ο. 990. οὐκ εἰ θύραξ' ἐς κύρακος; ΧΡ. οἶμοι δ.
 Εκ. 391. ἀλεκτρῶν ἐφθίγγετ'. ΒΑ. οἶμοι δ.
 1051. πρότερον καθεύδειν αὐτὸν; ΝΕΑ. οἶμοι δ.
 Π. 550. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλαλα δ.,
 δειλάκρα. Π. 973. σκώπτεις ἐγὼ δὲ κατακένισμαι δ.
 δειλακρίων. ΕΙ. 193. ὦ δ., πῶς ἤλθες; ΤΡ. ὦ γλίσχρον ὄρῃς
 Ο. 143. ὦ δ. σὺ τῶν κακῶν οἶον ἔρῃς.
 δειλίαν. Π. 207. εἴτ' ἀνύμασέ μου τὴν πρῶκαν δ.
 δειλίαν. Α. 1129. ἐνορῶ γέροντα δ. φευζόμενον.
 Ι. 368. διῶξομαι σε δ.
 δειλόν. Ι. 390. δ. εὐρήσεις ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
 Ν. 1046. οὔτις κἀκιστὴν ἐστὶ καὶ δ. ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
 Ο. 1336. οὕτως ὄρων σε δ. ὄντα καὶ βραδύν.
 1477. λας δὲ δ. καὶ μέγα.
 Θ. 836. εἰ δὲ δ. καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκει γυνή,
 δειλός. Α. 664. δ. καὶ λακαταπύγων.
 Ο. 1329. Μανθὴ γὰρ ἐστὶ δ.
 Β. 487. πῶς δ., ὅστις σπογγιὰν ἤτησά σε;
 489. κατέκειτ' ἂν ὕσφραινόμενος, εἴπερ δ. ἦν
 500. εἰ δ. ἐσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
 Εκ. 679. τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεί τις δ. γεγέννηται,
 δειλότατε. Β. 486. ὦ δ. θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
 Π. 123. ἀλθες, ὦ δ. πάντων δαιμόνων;
 δειλότατον. Ν. 354. ὅτι δ. τοῦτον ἑώραν, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
 Ο. 87. ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δ. σὺ θηρίον,
 Π. 439. οὗτος, τί ὄρῃς; ὦ δ. σὺ θηρίον,
 δειλότατόν. Π. 203. δ. ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΑ. ἥκιστ', ἀλλὰ με δαιμόνιοντας. Σ. 1042. ὥστ' ἀναπηδᾶν δ. πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
 δειμάτα. Β. 688. ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας ἀφέλειν τὰ δ.
 δαιμάτου. Β. 144. δεινότητα. ΔΙ. μή μ' ἐκπληττε μὴδὲ δ.
 δειν. Ν. 1032. δεινῶν δὲ σοὶ βουλευμάτων ἔοικε δ. πρὸς αὐτόν,
 Θ. 940. κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δ. τὸν τοξότην,
 943. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δ.,
 Β. 604. δ. δ' εἰκεν, ὡς ἀκούω
 Fr. 157. ὅτῳ δοκεῖ σοὶ δ. μάλιστα τῇ πόλει;
 δειν'. Ο. 860. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δ. ἰδὼν,
 Θ. 477. εὐνοῖδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δ. ἐκείνο δ' οὐν
 Β. 279. τὰ δ. ἔφασκε ἐκείνος. ΔΙ. ὡς οἰμᾶται.
 925. ὕφρυν ἔχοντα καὶ λύφους, δ. ἄττα μορμωραπὰ,
 δειν'. ΕΙ. 879. οὗτος, τί περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δ., εἰς Ἰσθμια
 Θ. 621. τὸν δεινα; ποῖον; ΜΝ. ἐσθ' ὁ δ., ὅς καὶ ποτε
 625. ἢ δ. ἐμοι γ'. οἶμοι τάλας.
 Fr. 109. 1. καὶ μὴν τὸ δ., ἀκροκάλια δὲ σοὶ τέτταρα
 δεινά. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δ. τάρα πείσομαι.
 Α. 501. ἐγὼ δὲ λέξω δ. μὲν, δίκαια δέ.
 678. γηροβουσκόμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δ. πάσχομεν,
 770. οὐ δ.; θάσθε τούδε τὰς ἀπιστίας;
 1079. οὐ δ. μὴ 'ξεῖναι με μὴδ' ἐυρτάσαι;
 Ι. 609. δ. γ', ὦ Πύσειδον, εἰ μὴδ' ἐν βοῦθ' δυνήσομαι,
 1018. ὅς πρὸ σέθεν χάσκαν καὶ ὑπὲρ σοῦ δ. κεκραγῇς

δεινά. Ν. 388. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δ. ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται
 Ν. 389. χῶσπερ βροντῇ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δ. κέκραγεν
 583. κάποιούμεν δ. βροῖτῃ δ' ἐρράγη δ' ἄστραπῃ;
 610. εἴτα θυμαίνειν ἔφασκε δ. γὰρ πεπονθένει,
 Σ. 417. ταῦτα δῆτ' οὐ δ. καὶ τυραννὶς ἐστὶν ἐμφανής;
 441. εἴτα δῆτ' οὐ πῶλλ' ἐνεσσι δ. τῷ γῆρῳ κακά;
 524. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δ., τῇ δαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
 1368. οὐ δ. ταθάξειν σε, τὴν αὐλητρίδα
 Ο. 13. ἢ δ. νῶν δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
 648. ἀτὰρ τὸ δ. δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
 1033. οὐ δ.; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκίπους
 1472. δ. πράγματ' εἶδομεν.
 Α. 571. ἐξ ἑρίαν δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δ.
 608. εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δ. πάσχειν ἐστ' ἐμέ;
 626. δ. γὰρ τοὶ τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νοουθετεῖν,
 1098. ὦ πολυχαραῖδα, δ. τὰν ἐπεπνόμενες.
 Θ. 705. ταῦτα δῆτ' οὐ δ. πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
 706. δ. δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
 Β. 252. δ. τάρα πείσομεσθα.
 612. σχέτλια μὲν οὐν καὶ δ. ΞΑ. καὶ μὴν νῆ Δία,
 796. κἀνταῦθα δὴ τὰ δ. κινηθήσεται.
 996. δ. γὰρ κατηγύρηκεν.
 1093. καὶ δ. ποιῶν' κᾶθ' οἱ Κεραμῆς
 Εκ. 400. οὐ δ. τολμᾶν τουτονὶ δημγορεῖν,
 812. δ. γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὄρων
 Π. 455. ἐπ' αὐτοφώρῳ δ. δρῶντ' εἰλημμένω;
 967. πέπονθα δ. καὶ παρὰνομ', ὦ φίλτατε
 Fr. 116. 4. δ. γὰρ ἐργα δρῶσαι
 δεινά. Α. 1149. ἀνατρυφόμεν τε τὸ δ.
 ΕΙ. 268. οὗτος. ΚΤ. τί ἐστίν; ΠΟ. οὐ φέρεις; ΚΤ. τὸ δ. γὰρ,
 Α. 921. καίτοι, τὸ δ., ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
 926. καίτοι, τὸ δ., προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
 1168. τὸ δ. τοῖνον παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
 Θ. 620. τὸν δ. γηγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
 621. τὸν δ.; ποῖον; ΜΝ. ἐσθ' ὁ δειν', ὅς καὶ ποτε
 622. τὸν δ. τὸν τοῦ δ. ΚΑ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
 Β. 918. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κάμαντῳ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρας' ὁ δ.;
 δεινάν. Ν. 967. ἢ Παλλάδα περσέπολιν δ., ἢ Τηλέπορον τι βίωμα,
 Β. 1336. φρικώδη δ. ὕψιν,
 δεινάς. ΕΙ. 753. διαβάς βυρῶν ὕσμας δ. καπέιλὰς βορβοροθύμους.
 Ο. 1239. δ., ὅπως μὴ σοὺ γένος πανώλεθρον
 δεινή. Ν. 243. νύσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δ. φαγεῖν.
 Εκ. 245. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δ. καὶ σοφή.
 Fr. 719. μέλαινα δ. γλῶσσα Βρεττία παρῆν.
 δεινήν. Α. 1109. δ., ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανήν, * * πολυέπειρον
 δεινῆς. Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δ. γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγηδοῖς,
 Β. 816. ἀντιτέχον· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δ.
 δεινοῖς. Εκ. 519. ἐν τῷ θορύβῳ καὶ ταῖς δ. ἀνδρείυταται γεγέννησθε.
 δεινόν. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαι τι δ. ἔργον καὶ μέγα.
 Α. 315. τοῦτο τοῦπος δ. ἤδη καὶ ταρακτικάρδιον,
 352. δ. γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφύκειναι
 1070. ὥσπερ τι δ. ἀγγελῶν ἐπείγεται.
 1183. πρὸς ταῖς πέτραισι δ. ἐξηῦδα μέλος
 Ι. 810. οὐκ οὐν δ. ταυτὶ σε λέγειν δῆτ' ἐστ' ἐμέ καὶ διαβάλλειν
 820. οὐκ οὐν ταυτὶ δ. ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστὶν μ' ὑπὸ τούτῳ,
 875. οὐ δ. οὐν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
 878. οὐκ οὐν σε δῆτα ταῦτα δ. ἐστὶ πρακτοτηρεῖν,
 1305. ταῖς δὲ δόξαι δ. εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετόν,
 Ν. 1313. εἶναι τὸν υἱὸν δ. οἶ
 Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἐστὶ δ. οὐ μὰ τοὺς θεοὺς.
 27. δ. γε τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὕπλα.
 426. τοῦτο μέντοι δ. ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα
 834. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δ. ἢ φιλοχωρία.
 ΕΙ. 403. καὶ σοὶ φράσω τι πρᾶγμα δ. καὶ μέγα,
 491. οὐκ οὐν δ. * * *
 608. πρὶν παθεῖν τι δ., αὐτὸς ἐξέβλεψε τὴν πόλιν,
 Ο. 27. οὐ δ. οὐν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
 63. οὕτως τι δ. οὐδὲ κάλλιον λέγειν;
 1012. τί δ' ἐστὶ δ.; ΠΕ. ὥσπερ ἐν Λακεδαιμόνι
 1175. ὦ δ. ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
 1269. δ. γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
 1747. δ. τ' ἀργήτα κεραυνῶν.
 Α. 296. ὡς δ., ἀναξ' Ἡράκλεις,
 366. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ δ.

δεινόν. Α. 494. ὑμεῖς ταμεύσετε τὰργύριον; ΑΥ. τί δὲ δ. τοῦτο νομίζεις;
 Α. 499. ὡς σωθήσεται, κἄν μὴ βούλῃ. ΠΡ. δ. γε λέγεις. ΑΥ. ἀγανακτεῖς
 529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δ. γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε. ΑΥ. σῶπα.
 587. οὐκ οὖν δ. ταυτὶ ταύτας βαρδίζεις καὶ τολυπεύεις,
 712. τί δ' ἐστὶ δ.; φράζε ταῖς σαντῆς φίλῃς.
 Θ. 581. ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δ. καὶ μέγα.
 597. τὸ πρᾶγμα τοῦτ' δ. εἰσαγγέλλεται.
 Β. 289. ποῖόν τι; ΕΑ. δ. παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται.
 593. καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δ.,
 680. δ. ἐπιβρέμεται
 814. ἥ που δ. ἐριβρέμετας χόλον ἐνδοθεν ἔξει,
 823. δ. ἐπισπύνιον ἐντάγον βρυχώμενος ἦσει
 Εκ. 115. οὐκ οἶδα δ. δ' ἐστὶν ἡ μὴ μπειρία.
 465. ἐκεῖνο δ. τοῖσιν ἡλίκοις νῶν,
 645. ἡ λευκολόφος, πάπαν με καλοῖ τοῦτ' ἦδη δ. ἀκούσαι.
 650. ὥστ' οὐχὶ δεός μὴ σε φιλήσῃ. ΒΑ. δ. μέντ' ἀν
 ἐπεκόνθῃ.
 812. δεινὰ γε λέγεις. ΑΝ. Β. τί δ.; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
 Π. 329. δ. γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὐνεκα
 δεινός. Α. 429. χαλκός, προσαιτῶν, στομύλος, δ. λέγειν.
 Α. 964. ὁ δ., ὁ ταλαύριος, ὅς τ' ἔστιν ὅσπερ ὁ Γοργόνα
 Σ. 1091. ἀρα δ. ἡ τὸ δ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
 ΕΙ. 241. ὁ δ., ὁ ταλαύριος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
 Β. 968. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δ. ἐς τὰ πάντα,
 Εκ. 364. τίς τῶν καταπρόκτων δ. ἐστὶ τὴν τέχνην;
 δεινότατ'. Α. 339. δ. ἀπειλοῦντας ἐπὶ
 δεινότατα. Σ. 908. ἀνδρες δικασταί, τουτονί. δ. γὰρ
 Ο. 1171. τί τὸ πρᾶγμα τοῦτ'; ΑΓ. Β. δ. πεπνῶσθαι.
 1225. δ. γὰρ τοὶ πεπνῶσθαι, ἐμοὶ δοκεῖ,
 Β. 144. δ. ΑΙ. μὴ μ' ἐκπληττε μὴδὲ δειμάτου
 Π. 429. ἀλγῆες; οὐ γὰρ δ. δεδράκατον,
 1112. ἡμᾶς; ΕΡ. ὅτι δ. πάντων πραγμάτων
 δεινότατα. { Σ. 1032. } οὐ δ. μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες
 { ΕΙ. 755. } ἐλαμπον,
 δεινότατον. Β. 880. δ. στομάτοις πορίσασθαι
 δεινότατον. Θ. 478. δ., ὅτε νύμφῃ μὲν ἡ τρεῖς ἡμέρας,
 Εκ. 471. τὸ πρὸς βίαν δ. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
 Π. 445. καὶ μὴν λέγω, δ. ἔργον παρὰ πολὺ
 δεινότατον. Ο. 514. ὁ δὲ δ. γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν
 βασιλεύων
 δεινότατος. Ο. 334. ὅσπερ λέγεται δ. εἶναι πανταχοῦ
 δεινότατος. Εκ. 113. πλείστα σποδοῦνται, δ. εἶναι λέγειν
 δεινότερα. Β. 254. δ. δ' ἐγὼ γ', ἐλαύνων
 Θ. 436. οὐδὲ δ. λεγούσης.
 δεινότερα. Εκ. 516. οὐδεμῶ γὰρ δ. σου ἐνμύζας οἶδα γυναικί.
 δεινότερον. Σ. 551. ἡ τρυφερότερον, ἡ δ. ζῶν, καὶ ταῦτα
 γέροντος;
 Εκ. 646. πολὺ μέντοι δ. τοῦτο τοῦ πράγματός ἐστι. ΒΑ. τὸ
 ποῖον;
 δεινὸν. Α. 959. ἐν δ. γ', ὡς δύστηνη, κακῶ
 δεινόν. Ν. 1032. δ. δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
 ΕΙ. 920. δ. ἀπαλλάξας πόνων
 Α. 967. ὡς Ζεὺς, δ. ἀντισπασμῶν.
 δεινός. Ο. 1442. δ. γέ μου τὸ μετρίκιον Διτρήφης
 Α. 1079. δ. τεθερμῶσθαι γε χεῖρον φαίνεται.
 δείσας. Α. 642. καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δ., ὡς δημοκρα-
 τούνται.
 Fr. 558. αὐτὸς δ. ἐν θ' ἀρμονίαις χιάζων ἡ σιφνιάζων.
 δείξατε. Ι. 1330. δ. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
 μόνταρχον.
 δείξα. Α. 375. τοῦτον σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΤ. τοῦργον
 τάχ' αὐτὸ δ.
 Θ. 673. δ. τ' ἦδη
 Β. 1261. πάνν γε μέλη θαυμαστά. δ. δὴ τάχα.
 Εκ. 933. δ. γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.
 936. δ. τάχ' αὐτὸς, ὡς ἐγὼ γ' ἀπέρχομαι.
 δείξαι. Εκ. 97. ἀναβαλλομένη δ. τὸν Φορμίσσον.
 δείξαν. Σ. 994. δ. εἰκοθεν ἐκπέφυγας, ὡς Λάβης.
 δείξας. Β. 1205. ἰδοῦ, σὺ δ.; ΑΙ. φημί. ΑΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
 δείξαι. Ν. 949. νῦν δ. τὸ πῶς οὖν τοῖς περιδεξίαισι
 δείξω. Ι. 334. νῦν δ. ὡς οὐδὲν λέγειν τὸ σφρόνους τραφῆναι.
 Ν. 182. καὶ δ. ὡς τάχιστα μοι τὸν Σακράτη.
 324. ἡσυχὴ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δ. ΣΠ. χωροῦσ' αὐ-
 ται πάνν πολλὰι,
 889. χώρει δευρί, δ. σαντὸν
 Α. 1028. ἐσκάλευσον αὐτὸ, κἄτα δ. ἀφελούσά μοι
 Β. 400. πρὸς τὴν θεὸν καὶ δ. ὡς

δείξουσ'. Ο. 599. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δ. οὗς οἱ πρότερον
 κατέθεντο
 δείξω. Ο. 1045. πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δ. νόμους.
 Β. 1204. ἐν τοῖς λαμβείοισι. δ. δ' αὐτίκα.
 Π. 780. δ. τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
 δείπνα. Fr. 413. 1. τί πρὸς τὰ Λυδῶν δ. καὶ τὰ Θετταλῶν;
 δειπνεῖ. Εκ. 683. εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὲρ χαίρων ἐν ὁποῖα γράμ-
 ματι δ.
 δειπνεῖν. Α. 1088. ἀλλ' ἐγκόνοι' δ. κατακαλύψεις πάλας.
 Ι. 766. ὥσπερ νυνὶ μὴδὲν δράσας δ. ἐν τῷ πρυτανείῳ
 Ο. 495. κἄρτι καθεῦδον καὶ πρὶν δ. τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ἦσε,
 Β. 107. δ. με δίδασκε. ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
 1478. τὸ πνεῖν δὲ δ., τὸ δὲ καθεῦδειν κώδιον;
 Fr. 125. 2. ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δ. χρεών.
 δειπνεῖς. Εκ. 988. ἀλλ' οὐδὲ δ. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
 δειπνῆς. Ι. 1031. ὅς κέρκω σαίνων σ', ὅπῳταν δ., ἐπιτηρῶν,
 δειπνήσει. Εκ. 688. μὴ 'ξελευσθῇ καθ' ὃ δ., τοῦτους ἀπελῶσιν
 ἅπαντες.
 δειπνήσειν. Ο. 464. κατὰ χεῖρς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δ.
 μέλλομεν, ἡ τί;
 δειπνήσεις. ΕΙ. 1084. οὐποτε δ. ἐτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
 δειπνήσεις. Εκ. 837. φράση καθ' ἑκαστον ἀνδρ' ὅποι δ.
 δειπνήσετον. Π. 890. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δ.
 δειπνήσομεν. Εκ. 1180. δ., εὐοί, εὐαί,
 δειπνήσονται. Εκ. 876. ὁμῶς ἐστὶ δ. κοῦ μελλήτερον.
 δειπνήσοντας. Εκ. 685. τὴν βασιλείον δ.: τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
 παρὰ ταύτην,
 δειπνήσων. Εκ. 860. βαδίζει δὲ δ. ὅμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ πάθω;
 Fr. 266. χωρεῖ δ' ἀκλήτος ἀεὶ δ.: οὐ γὰρ ἀκλῆται.
 δειπνήτῃ. Ο. 1113. ἦν δὲ που δ., πρηγοράνας ὑμῖν πέμφομεν,
 δειπνητικῶς. Α. 1016. κομψῶς τε καὶ δ.
 δειπνίῳ. Fr. 407. οὐδ' ἴσως ἀντέλεγε τούτῳ τῷ δ.: οὐ γὰρ
 ἀκλῆται.
 δειπνον. Α. 988. * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δ. ὅμα καὶ μεγάλα δὴ
 φρονεῖ,
 Α. 1085. Δικαίπολι. ΑΙ. τί ἐστίν; ΚΗ. ἐπὶ δ. ταχὺ
 1137. τὸ δ., ὡ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
 1142. αἶρον τὸ δ. συμποτικά τὰ πράγματα.
 Ν. 175. ἐχθρὸς δὲ γ' ἡμῖν δ. οὐκ ἦν ἐσπέρας.
 Σ. 60. οὐθ' Ἑρακλῆς τὸ δ. ἐξαπατῶμενος,
 311. ὁπόθεν γε δ. ἔσται.
 1005. ἐπὶ δ., ἐς ἐνυπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
 1250. ὅπως δ' ἐπὶ δ. ἐς Φιλοκτῆμονος ἴμεν.
 1251. παῖ παῖ, τὸ δ., Χρυσέ, συσκεύαζε νῶν,
 ΕΙ. 1192. ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δ. ἡλθ' ἐς τοὺς γάμους.
 1208. ἐπὶ δ. ὡς τάχιστα καὶ γὰρ οὐτοσί
 Θ. 1027. ὁλοδν, ἀφίλον ἐκρέμασεν κόραφι δ.
 Εκ. 425. δ. παρέχειν ἅπασιν, ἡ κλάειν μακρὰ,
 652. ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν
 ἐπὶ δ.
 675. ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΑ. τὸ δὲ δ. ποῦ
 παραθήσεις;
 856. ἐπὶ δ. ΑΝ. Α. οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῆ,
 1128. μάλισθ' ὁδὸ γὰρ ἐπὶ τὸ δ. ἐρχεται.
 1135. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΔΕ. ἐπὶ τὸ δ. ἐρχομαι.
 1147. τὸ δ. αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
 1149. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δ. ἦδη 'πέφομαι,
 1165. ἐπὶ τὸ δ. ὑπανακείν. Κρητικῶς οὖν τὸ πόδε
 Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δ. κατὰ μῆν' ἀπο-
 πέμπειν,
 Fr. 564. ἐπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δ.
 δειπνόν. Α. 1096. συγκλείε, καὶ δ. τις ἐνσκευαζέτω.
 δειπνον. Α. 1112. ἀλλ' ἡ πρὸ δ. τὴν μάρμαρον κατέδομαι.
 Ν. 618. ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δ., κἀπίωσιν οἴκαδε
 Σ. 1401. Αἰσῶπον ἀπὸ δ. βαδίζονθ' ἐσπέρας
 ΕΙ. 839. οἱ καόμενοι θεοῦσιν; ΤΡ. ἀπὸ δ. τινὲς
 Εκ. 627. ἀπὸ τοῦ δ. καὶ τηρήσονται ἐπὶ τοῖσιν δημοσίαισιν
 694. προσπίπτουσα τοῖς ἀπὸ δ.
 δειπνούμεν. Σ. 1217. δ. ἀπονενίμεθ' ἥδη σπένδομεν.
 δειπνούντ'. Ν. 981. οὐδ' ἂν ἐλίσσεται δ. ἐξῆν κεφάλαιον τῆς
 λαφανίδος,
 δειπνούντα. Σ. 1269. δ. μετὰ Λεωγόρου.
 δειπνούντος. Ι. 60. δ. ἐστὼς ἀποσοβεί τοὺς ῥήτορας.
 δειπνώσ'. Εκ. 680. ἵνα μὴ δ. αἰσχυνόμενοι. ΒΑ. νῆ τὸν
 'Απόλλων χάριν γε.
 δειπνώσιν. Εκ. 687. ἵνα κάπτασιν; ΠΡ. μὰ Δῖ, ἀλλ' ἔν' ἐκεῖ
 δ. ΒΑ. ὅτ' ἔν' ἐν τῷ γράμματι
 δείρε. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖς. δ., κόπτε πρῶτην τὴν χύτραν.
 δείσας. Σ. 109. ψήφω δὲ δ. μὴ δεηθῇ ποτὲ,
 Σ. 1036. τοιούτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δ. καταδωροδοκῆσαι,
 Ο. 88. δ. ἀφήκας τὸν κολοῖον; ΕΤ. εἰπέ μοι,

- δείσας. B. 365. *ὡς δὲ δ. ὑπερεντυρίασέ μου.*
 Π. 708. δ. ἐκείν. δ' ἐν εἰκάδ. τὰ νοστήματα
 δείσας. B. 414. ἐπ' αὐθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. δ. γὰρ
 δείσασαί. B. 545. ἐγὼ Δία, τίλαιναι. ΠΑΝ. B. γ. δὲ δ. γέ που
 δείσας. Σ. 387. οὐδὲν τέλει μὴδὲν δ. ἀλλ' αὖ βέλτιστε. καθίει
 Εκ. 586. περὶ μὲν τῶν τοῦ καινοτομῶν μὴ δ. τοῦτο γὰρ
 ἡμῖν
 621. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ δ.,
 οὐχὶ μαχοῦνται.
 δείσῃτον. B. 1117. μὴ ἐν οὖν δ. ἀλλὰ
 δείσθαι. O. 1417. δ. δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγον χελιδίνων.
 δείσθον. Π. 532. παρ' ἐμοῦ δ' ἐστὶν ταῖτ' εἴπορα πάνθ' ἱμῖν ὦν
 δ. ἐγὼ γὰρ
 δείσωσ'. Σ. 715. ἄλλ' ἐπ' ἔταν μὲν δ. αἰτοί, τὴν Εὐβοίαν
 δείσαν.
 δείται. A. 632. ἀποκρίνεσθαι δ. νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 βοίλοις.
 A. 1657. δ. παρὶ τῆς νύμφης τί σοι λέγει μίνω.
 Σ. 264. δ. εἰ καὶ τῶν καρτίμων ἄντα μὴ ἴσθι πρῶτα
 O. 74. δ. γὰρ ἔρως καὶ δ' ἀκύνου τινος;
 1375. τοῦτ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δ. πτεράων.
 A. 1151. εἰ τις ἀργυρίδιον δ.
 Εκ. 577. ροσ δέ δ. γὰρ τι σοφοῦ τινὸς ἔξου-
 δείται. A. 1' 59. τὸ δῆμα τῆς νύμφης. δ. δ. μου σφύδρα,
 δέκ'. Σ. 1391. ἄρτοις δ. ὁβολῶν κατέθηκεν τέτταρας.
 ΕΙ. 990. τρία καὶ δ. ἔτη
 δέκα. A. 719. ἀλλὰ κατετάλαισεν ἄν μὲν πρῶτον Εἰθάλους δ.,
 I. 435. σέ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὐ οἶδα δ. τάλαντα.
 Θ. 741. τοῦτ' ἐκείν φησι; ΓΥ. Ζ καὶ δ. μῆρας αὐτ' ἐγὼ
 876. ἐπεὶ τίθηκε Πρατίαν ἔτη δ.
 Εκ. 178. χρηστὸς γένηται, δ. ποντὶς γίγνεται.
 Π. 737. καὶ πρὶν σε κοτίλας ἐκτείνει οἶνον δ.
 δεκάμω. ΕΙ. 1224. τί δαὶ δ. τῶδε θύρακος κύνει
 ΕΙ. 1235. ἔπειτ' ἐπὶ δ. χρεοὶ καθήμενος;
 δεκάπαλα. I. 1154. ἐγὼ δὲ δ. γε καὶ δεκάπαλαι
 δεκάπου. Εκ. 652. δταν β' δ. τὸ στοιχείον, λιπαρὸς χωρεῖν ἐπὶ δ.
 δεκατάλαντος. Fr. 264. λίθος δ.
 δεκατέως. Fr. 392. ἐλλομενέως ἢ δ.
 δεκάτη. Σ. 664. οὐδ' ἢ δ. τῶν προσιώντων ἡμῖν ἀρ' ἐγγίγνθ' ὁ
 μισθός
 δεκάτην. O. 494. ἐς δ. γὰρ ποτε παιδαρίον κληθεὶς ὑπέπνον ἐν
 ἄστει,
 O. 922. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δ. ταύτην ἐγὼ,
 δεκάτης. A. 191. σὺ δ' ἀλλὰ ταυδί τὰς δ. γεῦσαι λαβάν.
 δεκάτης. A. 643. εἴτ' ἀλετρίῃ ἢ δ. οὐσα τέρχρηγιτι
 δελιάσμοισιν. I. 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτῶν πολλὸν μικροτέρους τοῦ-
 των δ. εἶλες.
 δέλα. A. 151. γυμναὶ παρίομεν, δ. παρατετιλμένα,
 δέλας. Θ. 778. ἀγε δὴ πνέων ζεστῶν δ.,
 δελφέκιον. A. 1060. κῶστιν ἔντος τι, καὶ δ. ἦν τί μοι,
 Θ. 237. οἶμοι κακοδαίμων, δ. γνήσιοι.
 δελφικίαν. Fr. 5. καὶ δ. ἀπαλὴν καλαὶ καὶ χραυμάτια πτε-
 ρόντα.
 δελφικός. Fr. 302. β. οὐδὲ σχαδύνει, οὐδ' ἡτταῖον δ.,
 Fr. 421. 4. σπληνός. ἢ νῆστιν, ἢ δ. ὁπαρινῆς
 δελφακομένη. A. 786. νέα γὰρ ἐστίν. ἀλλὰ δ.
 δελφίνας. I. 762. τοῖς δ. μετεωρίζου καὶ τὴν ἄετον παρα-
 βάλλου.
 δελφίνων. I. 560. δ. μελίαν, Σοννιάρατε,
 δελφίς. B. 1317. ἴν' ὁ φίλαυλος ἐπαλλε δ.
 δελφίσιν. N. 605. Βάκχαις Δ. ἐμπρέπον,
 Δελφοί. Σ. 1446. Αἰσάπον οἱ Δ. ποτ' ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
 O. 716. ἐσμέν δ' ἱμῖν Ἀμμαν, Δ., Δαδῶν, Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Δελφοῖς. Σ. 159. μαντευομένη μούχρησεν ἐν Δ. ποτὶ,
 Δελφούς. O. 618. ὁ νεὺς ἔσται· κοῦκ ἐς Δ.
 Δελφῶν. Fr. 551. 1. ἀλλ' ὦ Δ. πλείστας ἀκονῶν
 δίμας. Fr. 126. 4. τερον δ. οὐδένα κίσμον.
 δένδρεσι. O. 1066. δ. τ' ἐφεζύμενα καρπὸν ἀποβύσκειται
 δενδροκόμους. N. 260. δ., ἵνα
 δένδρον. O. 1. ὕρθην κελεύεις, ἢ τὸ δ. φαίνεται;
 O. 617. τῶν ὕρθων δ. ἐλάας
 1473. ἐστὶ γὰρ δ. πεφυκός
 δέξαι. Σ. 876. δ. τελετὴν καινὴν, ὡναξ, ἦν τῷ πατρὶ καινοτο-
 μοῦμεν
 ΕΙ. 977. δ. θυσιᾶν τὴν ἡμετέραν.
 978. δ. δῆτ', ὡ πολυτιμότη,
 A. 204. τὰ σφάγια δ. ταῖς γυναιξὶν εὐμενῆς.
 603. καὶ ταυτασί δ. παρ' ἐμοῦ.
 δέξαιτο. Θ. 272. ὅστις ξένους δ. ποντίφ. σάλφ
 δέξάμεναι. N. 274. ὑπακούσατε δ. θυσιᾶν καὶ τοῖς ἱεροῖσι
 χαρεῖσαι.
 δέξάμεναι. Θ. 101. ἱερὴν χθονίαν δ.
 δέξασθε. Θ. 779. δ. σμύλῃς ὀλκῆς,
 δέξασθαι. N. 1103. πρὸς τῶν θῶν δ. μω
 Θ. 252. ἀλλ' αὖ περικαλλὴ Θεσμοφ. ραί. δ. με
 Π. 1147. ἀλλὰ ξυνοικον πρὸς θεῶν δ. με.
 δέξαι. Σ. 1222. τοῖς τῶν τὰ σμύλῃς ὀλκῆς δ. καλῶν.
 Σ. 1225. ἔδωκε δὲ πρῶτος Ἀρμόδιον δ. δὲ σὺ.
 Π. 794. εἴτ' οὐχὶ δ. δῆτα τὰ κατὰ χύματα;
 δέξεται. Σ. 1223. ἀλῆρες; ὅς οὐδεὶς διακρίαν δ.
 ΕΙ. 144. λιμὴν δὲ τ. σε δ. φορῶμενον;
 O. 350. οὐτε πολλὴν πελαγος ἐστὶν ὅτι δ.
 395. ὁ Κεραμικός δ. νῶ.
 δέξαι. N. 552. ἀλετρίων; ταῖτ' ἔμαθες τὰ δ.
 B. 1114. βαβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μαθήσει τὰ δ.
 δέξαι. N. 734. οὐδὲν γε πλὴν ἢ τὸ πῶς ἐν τῇ δ.
 B. 1402. σ. δ. η. ρ. β. ρ. θ. εἰλαβε δ. εἰλῶν.
 Εκ. 50. ἔχουσιν ἐν τῇ δ. τὴν λαμνάδα,
 δέξαι. B. 762. ἀπὸ τῶν τεχνῶν. ὅσαι μεγάλα καὶ δ.,
 δέξαι. N. 81. κίσσον με καὶ τὴν χεῖρ' ὅς τὴν δ.
 O. 1568. οὐ μεταβαλεῖς θειράτιον ὡς ἐπὶ δ.
 Θ. 221. κάθ' ἑ φῦσα τὴν γράβον τὴν δ.
 B. 754. αὖ Φοῖβ' Ἀπόλλων, ἐμβαλε μοι τὴν δ.,
 789. ὅτε δὴ κα' ἦλθε, κινέβαλε τὴν δ.,
 δέξαι. N. 545. οὐδὲν ἀλλήλαιον ὅμοια καὶ πάσας δ.
 δέξαι. I. 639. ἐς δ. ἀνέπαρδε καταπίπτει ἀνὴρ.
 Σ. 1237. ἔδωκε Κλέας λαβόμενος τῆς δ.,
 Θ. 936. ὡ πρίτανι, πρὸς τῆς δ., ἡνερ φαίει
 Εκ. 488. τὰς δ., μὴ ξεμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
 Δεξίθεος. A. 14. Δ. εἰσ' ἄλθ' ἀσύμμενος Βωώτιον.
 Δεξίνικος. Π. 800. εὐ πᾶν λέγεις ὡς Δ. οἴτοσι
 δέξαι. Σ. 1394. Λύγος διαλλάξουσιν αἰτὰ δ.
 B. 1370. ἐπὶ ποτὶ γ' οἱ δ.
 δέξοις. N. 1399. ὡς ἡ' ὅ καινοῖς πράγμασιν καὶ δ. ὁμιλεῖν,
 δέξοι. I. 96. τὸν νῦν ἴν' ἄρως καὶ λέγει τι δ.
 I. 114. [τὸν νῦν ἴν' ἄρως καὶ λέγει τι δ.]
 174. τὸν δ., τὸν δ' ἕτερον ἐς Καλχηδῶνα.
 233. γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δ.
 243. ὡ Παναίτι, οὐκ ἔλατε πρὸς τὸ δ. κέρας;
 N. 418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰπὺς δ. ἄνδρα,
 757. εὐ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὐ σοι προβαλῶ τι δ.,
 1111. ἀμείλει, κοίμει τοῦτον σοφιστὴν δ.
 Σ. 812. βορεῖν ἂν δὴ τι. ΦΙ. τοῦτ' αὐ δ.
 ΕΙ. 332. τὸ σκέλος ρίξαντες ἤδη λήγοντες τὸ δ.
 1696. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δι' Ὀμηρος δ. εἴπεν
 O. 353. πῶς ὅσ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δ. κέρας.
 δέξοις. A. 629. οἴπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δ.
 ἐστίν
 I. 228. καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δ.,
 N. 428. ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ἡτῶν δ. εἶναι.
 Σ. 1265. πολλάκις δὴ ὅς' ἐμαυτῷ δ. πεφυκέναι,
 1315. οὗτος δὲ διεμύλλαιεν ὡς δὴ δ.
 ΕΙ. 190. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελοργὸς δ.,
 δέξοις. I. 719. καὶ νῆ Δι' ὑπὸ γε δ. τῆς ἡμέρας
 Σ. 1659. ὁρῶσι δ.
 B. 1009. δ. καὶ νοθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιούμεν
 δέξοις. B. 71. τί βουλούμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δ.
 B. 540. δ. πρὸς ἀνδρῶν ἐστὶ
 1121. πρᾶτιστον αὐτῷ βασανῶ τοῦ δ.
 δέξοις. N. 521. ὡς ὅπως ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δ.
 N. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἡμῶν πῶς ἐκὼν προδώσω τοὺς δ.
 834. καὶ μὴδὲν εἴπης φλαῦ.ον ἀνδρας δ.
 Π. 387. ἐγώ γε καὶ τοὺς δ. καὶ σώφρονας
 δέξοις. Σ. 1175. ἀνδρῶν παρὶντων πολυμαθῶν καὶ δ.;
 δέξοις. I. 1377. σοφὸς γ' ὁ Φαίλας, δ. τ' οὐκ ἀπέθανε.
 Σ. 1345. ὁρᾶς ἐγὼ σ' ὡς δ. ὑπερλόμην
 ΕΙ. 1230. ὡδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δ.;
 Θ. 9. πῶς μοι παρανεῖς; δ. μέντοι λέγεις.
 Εκ. 241. εὐ γ', ὡ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δ.
 δέξοις. N. 148. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ΜΑ. δ.
 δέξοις. I. 421. ὡ δ. κρέας, σοφῶς γε προῖνός σου
 δέξοις. I. 753. οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δ.,
 Εκ. 408. μετὰ τοῦτον Εὐαῖον ὁ δ.
 δέξοις. Σ. 65. ὅπως μὲν αὐτῶν οὐχὶ δ.,
 δέξοις. O. 1312. ἐγὼ δ' ἐκείνων τοῖς προσιώντας δ.
 δέξοις. ΕΙ. 926. βοῖ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δ.
 A. 1132. εἰπομ' ἄν ἄλλοις, εἰ με μνηστὴρ εἰν δ.;—
 δέξοις. B. 110. τοῖς σοῖς φράσεως, εἰ δ. οἷσι σὺ
 δέξοις. Σ. 1426. σὺ λέγε. δέξοις γὰρ οὐ δ. οὔτε πραγμάτων.
 A. 927. ἀλλ' οὐ δ. οὐδὲν ἐγώ γε. ΜΤ. νῆ Δι' ἀλλ' ἐγὼ.
 δέξοις. N. 429. ὡ δέξοις, δ. τοῖνυν ὅπως τοῦτ' ἅπαν μικρὸν
 O. 1424. καὶ πραγματοδότης. εἴτα δ. πτερὰ λαβὼν

δέομαι. Α. 501. σωστέον, ὡ τῶν. ΠΡ. κεί μὴ δ.; ΑΤ. τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολλὸ μάλλον
934. μὰ Δί' οὐ δ' ἔγωγ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Β. 44. ὦ δαιμόνιε, πρόσσελθε· δ. γὰρ τί σου.
71. τί βουλόμενοι; ΔΙ. δ. ποιητοῦ δεξιῶ.
δέομαι. Α. 448. ἀτὰρ δ. γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
δεόμεθ'. ΕΙ. 474. οὐδὲν δ., ἄνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
δεόμεθα. Ι. 673 οὐ δ. σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐπείτω.
Σ. 857. ὥσαν δ., πλὴν γε δὴ τῆς κλειψύδρας.
Α. 1164. ἄσπερ πάλοι δ. καὶ βλιμάδδομες.
δεόμενοι. Ο. 1306. πτερῶν δ. καὶ τρύπαν γαμφανύχων·
Π. 664. ἦσαν δὲ τινες κἄλλοι δ. τοῦ θεοῦ;
δεομένοις. Εκ. 415. ἦν γὰρ παρέχασιν τοῖς δ. οἱ κναφῆς
Π. 830. λαβὼν ἐπὶ ἔρκου τοῖς δ. τῶν φίλων,
δεόμενον. Α. 1157. δ., ἡ δ' ὠπτημένη
Εκ. 412. ὁρᾶτε μὲν με δ. σωτηρίας
δεόμενος. Α. 451. πολλῶν δ. σκευαρίων· νῦν δὲ γενοῦ
Ο. 1557. δ. ψυχὴν ἰδεῖν, ἡ
Α. 875. οὐ γὰρ δ. οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
876. ἐγὼ οὐ δ.; ἐπιτετριμμένους μὲν οὖν.
Εκ. 935. δ. οὐδέν. ΓΡ. Α. νῆ Δί', ὡ φθίνυλλα σύ.
978. τοῦ δαί δ. δᾶδ' ἔχων ἐλῆλυθας;
Π. 54. καὶ τοῦ δ. ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ,
Fr. 510, 1. πλὴν εἰ τις πρῶτο δ.
δεομένοις. Ο. 27. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δ.
Π. 835. εὐηργέτησα δ. ξεῖν φίλους
δεομένο. Ο. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δ. δεῦρ' ἤλθετον;
δεομένων. Α. 538. κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δ. πολλάκις.
Ο. 47. τὸν ἔσπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δ.,
δεόν. Ν. 859. ὥσπερ Περικλῆς ἐς τὸ δ. ἀπώλεσα.
Ν. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίους δ.
αὐτοὺς
Α. 422. καπῆς ἔσσονται, τάρχυριον νυνὶ δ.,
1237. ἔδοι Τελαμώνιος, Κλειταγόρας ἔδειν δ.,
δεόντα. ΕΙ. 764. παῦρ' ἀνίσσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
σχῶν τὰ δ.
δεόντι. ΕΙ. 272. ἀπόλοι' ἐκείνους κἄν δ. τῇ πόλει.
δεόντος. Α. 57. ἅπαντα δρώσας τοῦ δ. ὕστερον.
δεός. Εκ. 650. ὥστ' οὐχὶ δ. μή σε φιλήσῃ. ΒΑ. δεινὸν μὲντᾶν
ἐπεπόνθη.
δέουε. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δ. δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
Α. 581. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ τῶν ὅλων ἰλιγγῶ.
Ι. 281. ὑπὸ τοῦ δ. γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
ΕΙ. 933. ὑπὸ τοῦ δ. λέγασθ' Ἰωνικῶς ὅτ,
Ο. 87. ὑπὸ τοῦ δ. ΠΕ. ὡ δειλότατον σὺ θηρίον,
Εκ. 1062. ὑπὸ τοῦ δ. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἐνδον χεσεῖ.
Π. 693. ὑπὸ τοῦ δ. βδέουσα δριμύτερον γαλήης.
δεοῖσας. Fr. 79, 2. κοτύλης δ. οἰκαδ' ἀπολογίζεται.
δεουσῶν. Fr. Μ. Ηρω. 7. ὀβολῶν δ. τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς.
δεπάεσσιν. ΕΙ. 1093. ἔσπευδον δ.: ἐγὼ δ' ὅδον ἡγεμόνευον.
δέρειν. Σ. 485. ἡ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δ. δι' ἡμέρας.
Α. 158. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δ. δεδαρμένην.
δέρεσθαι. Σ. 485. ἡ δέδοκται μοι δ. καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
Δερκέτου. Α. 1028. ἀλλ' εἴ τι κῆδει Δ. Φυλασίου,
δέρομαι. Θ. 700. ὡ πότνια Μοῖρα, τί τόδε δ.
Β. 1337. φόνια φόνια δ.,
Δερκύλον. Σ. 78. ὁδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δ.
δέριμ'. ΕΙ. 746. ὡ κακόδαιμον, τί τὸ δ. ἐπαθες; μὲν ὕστρεχίς
εἰσέβαλιν σοι
δέριμα. Ι. 29. ὅτι τὸ δ. δεφομένων ἀπέρχεται.
Ι. 316. ὅστις ὑποτέμνων ἐπάλλεις δ. μοχθηροῦ βοδὸς
Ν. 1396. τὸ δ. τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
Θ. 758. τουτὶ τὸ δ. τῆς ἱερείας γίγνεται.
Β. 528. κατάρθου τὸ δ. ΕΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
δέριματι. Ι. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νῆ Δί'· πλὴν γε περὶ τῷ δ.
δέριματος. Σ. 429. τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δ.
Σ. 1292. ἰὼ χελώναι μακάριαι τοῦ δ.,
δερώ. Ι. 370. δ. σε θύλακον κλοπῆς.
δέρων. Β. 619. δῆσας, κρεμάσας, ὕστριχίδι μαστιγῶν δ.,
δεσάυχονες. Fr. 648. δ.
δέσιμ'. ΕΙ. 1073. οὐπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δ. ἀναλύσαι,
Θ. 1013. τὰ δ. ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἔτ' ἐστ' ὅτι
δεσμός. Θ. 1125. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δ. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
Fr. 221. δ. καὶ κατάπλασμα.
δεσμίω. Θ. 1035. παῖων, δ. δέ,
δεσμοῖσιν. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δ. ἐμ-
δεσμών. Θ. 1108. λυσόν με δ. ΤΟ. οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.
δεσποθ'. Σ. 821. ὡ δ. ἥρας, ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
ΕΙ. 275. ἀνύσας τι; ΚΥ. ταῦτ', ὡ δ. ΠΟ. ἡκέ νυν ταχύν.
385. μηδαμῶς, ὡ δ. Ἐρμῇ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
648. βυρσώπλη. ΤΡ. παῦε παῦ, ὡ δ. Ἐρμῇ, μὴ λέγε,

δεσποθ'. ΕΙ. 711. ὡ δ. Ἐρμῇ, τῇ Ὀπάρας κατελάσας;
ΕΙ. 824. ὡ δ., ἡκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμεν τινός.
Β. 318. τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖν', ὡ δ., οἱ μεμνημένοι
δεσποῖν'. ΕΙ. 271. εὐ γ', ὡ πότνια δ. Ἀθηναία, ποιῶν
ΕΙ. 705. ὥστ' οὐδέποτ', ὡ δ., ἀφροσύμεσθ' σου.
Π. 533. τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δ. ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
644. ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὡ δ., ἵνα
738. ὁ Πλούτος, ὡ δ., ἀνιστῆκε βλέπων
δεσποῖνα. ΕΙ. 976. δ. χορῶν, δ. γάμων,
Ο. 877. δ. Κυβέλη, στρουθί, μήτηρ Κλεοκρίτου.
Α. 203. δ. Πειθοῖ καὶ κύλις φιλοτησία,
317. δ. Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
Θ. 286. δ. πολυτίμητη Δήμητερ φίλη
418. δ. γὰρ γέροντι νυμφίω γυνή.
Εκ. 1113. αὐτὴ τέ μοι δ. μακαριωπάτη,
δεσποῖνα. Ν. 266. ἀρῆτε, φάνητ', ὡ δ., τῷ φροντιστῇ με-
τέρωρα.
Ν. 356. χαίρετε τοῖνυν, ὡ δ.: καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
429. ὡ δ., δέομαι τοῖνυν ὑμῶν τουτὶ πάννυ μικρὸν,
δεσποῖνα. Fr. 116. τῇ δ. ἐρείδεις.
δεσποῖν'. Ι. 763. τῇ μὲν δ. Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδούσῃ,
δεσποσύνων. Θ. 43. τῶν δ. μελοποιῶν.
δεσποτ'. Ι. 960. μὴ δῆτ' ἀπὸ γ', ὡ δ., ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
Ν. 264. ὡ δ. ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀθρ. δε ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Σ. 875. ὡ δ. ἀναξ, γαίτων ἀγυιῶ τοῦμοῦ προθύρου προκύλας,
ΕΙ. 90. ὡ δ. ἀναξ, ὡς παραπαίεις.
399. δ., ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
Θ. 988. δ.: ἐγὼ δὲ κάμωις
Εκ. 1129. ὡ δ., ὡ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
Π. 20. ὡ δ., ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα.
δεσποτα. Α. 247. καὶ μὴν καλὸν γ' ἐστ', ὡ Διόνυσε δ.,
Σ. 142. σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ', ὡ δ.
389. ὡ Λύκε δ., γαίταν θρῶν· σὺ γὰρ οἴσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄρας, ὡ δ.;
ΕΙ. 257. ὡς δριμύς. ΚΥ. οἶμοι μοι τάλας, ὡ δ.
377. ἡμῶν κατεῖπες, ἀντιβολῶ σε, δ.
389. οὐκ ἀκούεις οἱ ἀσπεύουσιν σ', ἀναξ δ.;
875. σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις. ΟΙ. ὡ δ.,
Ο. 835. Ἄρεως νεοττός. ΕΥ. ὡ νεοττὲ δ.
Α. 940. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὡ Ζεῦ δ.
Β. 1. εἴπω τι τῶν εἰσθότων, ὡ δ.,
272. ἰαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΕΑ. χαῖρ', ὡ δ.
301. ἴθ' ὅπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὡ δ.
Π. 67. καὶ μὴν δ' ἐγὼ βέλτιστόν ἐστ', ὡ δ.
Fr. 492. τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν ἀναξ δ.
δεσποτάς. Β. 812. ἀλλ' εἰσῶμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δ.
δεσποτάς. Β. 694. καὶ Παλαταῖς εὐδὸς εἶναι κἀντὶ δούλων δ.
δεσποτή. Ι. 53. ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ. τῷ δ.
Θ. 341. προαγωγὸς οὗσ' ἐνετρίλισεν τῷ δ.,
Β. 746. ὅταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δ.
810. φύσεις ποιητῶν· εἴτα τῷ σῷ δ.
Π. 253. ὡ πολλὰ δὴ τῷ δ. ταυτὸν θύμον φαγόντες,
δεσποτήν. Ι. 47. ὁ βυρσώπληγῶν, ὑποπείων τὸν δ.
Ι. 58. ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦκ ἐγὼ τὸν δ.
Ν. 1488. τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δ.,
Σ. 442. θηλαδὴ· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δ.
Ο. 60. τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δ.
80. οἶσθ οὖν δ' δρώσων, ὡ τροχίλε; τὸν δ.
Εκ. 1125. ἀλλ', ὡ γυναικες, φράσατέ μοι τὸν δ.,
Π. 12. μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψε μοι τὸν δ.,
740. τὸν δ. τ' ἡγείρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δ. τρέχων ταχὺ,
Fr. 78, 1. ὥρα βαδίζειν μοῦσιν πρὸς τὸν δ.
414. δ. ῥῥωμεν εἰς τὸν δ. ἐγκώμιον.
δεσποτή. Ι. 40. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῦν γὰρ ἐστὶ δ.
Σ. 67. ἐστὶν γὰρ ἡμῖν δ. ἐκείνοισι
ΕΙ. 54. ὁ δ. μου μαίνεται καὶνὸν τρόπον,
80. ὁ δ. γὰρ μου μετέωρος αἶρεται
Ο. 71. ἀλεκτρύνος; ΤΡ. οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δ.
Β. 670. ὁ δ. γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνῶσεται
739. ὁ δ. σου. ΕΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
742. ὅτι δούλος ἂν ἐφασκες εἶναι δ.
950. χῶ δ. χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἂν. ΑΙ. εἴτα δῆτα
Π. 201. ἔχιν με, ταύτης δ. γενήσομαι.
280. }
281. } ὅτου χάριν μ' ὁ δ. ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
262. ὁ δ. γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντες
285. ἄγων ὁ δ., ὡς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
633. ὁ δ. ἐπράγεν εὐτυχεστάτα,
819. καὶ νῦν ὁ δ. μὲν ἐνδον βουθυτεῖ
δεσποτή. Ι. 20. ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκρινον ἀπὸ τοῦ δ.

- δεσπότου. Σ. 87. φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δ.
 Π. 2. δοῦλον γενέσθαι παραφρονούντος δ.
 319. βουλήσομαι τοῦ δ.
 1139. καὶ μὴν ὅποτε τι σκενέριον τοῦ δ.
 δεσποτῶν. Β. 750. ὁμῶς Ζεῦ καὶ παρακούων δ.
 δετῆς. Σ. 1361. ἀλλ' ὥς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δ.
 δεῦρ'. Α. 155. οἱ Θράκες ἴτε δ., οὗς Θέαιρος ἤγαγεν.
 Α. 1118. παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δ. ἔξω φέρε.
 Ι. 148. ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δ., ὦ φίλτατε,
 150. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δ. ἔλθ', ἵνα πύθῃ
 559. δ. ἔλθ' ἐς χορὸν. ὦ χρυσοστράϊν', ὦ
 586. δ. ἀφικου λαβούσα τὴν
 725. ὦ Δῆμε, δ. ἐξελθε. ΑΛ. νῆ ΔΓ, ὦ πάτερ,
 1335. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δ., Ἀγοράκριτε.
 1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δ. ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
 Ν. 58. δ. ἔλθ', ἵνα κλῆρς. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
 607. ἡνίχ' ἡμεῖς δ. ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
 690. ὅπως ἂν; ὦδλ, δεῦρο δ., Ἀμυνία.
 866. εὐ γ' ὅτι ἐπέισθης. δεῦρο δ., ὦ Σάκρατες,
 932. δ. ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
 1485. τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δ., ὦ Εὐανθία,
 Σ. 138. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δ. ἄτερος;
 1099. τὸν φέρον δ. ἐσμέν, ὃν κλέ-
 ΕΙ. 79. οἶμοι τάλας ἴτε δεῦρο δ., ὦ γείτονες
 184. πῶς δ. ἀνῆλθες, ὦ μαρῶν μαράντατε,
 298. καὶ νησιῶται, δ. ἴτ', ὦ πάντες λεφί,
 709. ὦ φίλτατ', δ. ἐλθὲ καὶ δὲς μοι κύσας.
 726. τῇδ' παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. ΤΡ. δ., ὦ κόραι,
 845. καὶ ταῦτα δρᾶσας ἦκε δ. αὐτὴς πάλιν
 1021. θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δ. ἔφερε,
 1266. οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δ., ἵνα
 1329. δ., ὦ γύναι, εἰς ἀγρόν,
 Ο. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένου δ. ἤλθετον;
 120. ταῦτ' οὖν ἰκέται νῦν πρὸς σέ δ. ἀφίγμεθα,
 252. δ. ἴτε πεισόμενοι τὰ νεώτερα,
 318. ἀνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δ. ἀφίχθον ὥς ἐμέ.
 372. καὶ διδάσκοντές τι δ. ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
 648. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δ. ἐπανάκρουσαι πάλιν
 660. κατὰλειψ' ἡμῖν δ. ἐκβίβασαι. ἵνα παίσωμεν μετ'
 ἱερίης.
 916. ἀτὰρ, ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δ. ἀνεφθάρης;
 1351. διὰ ταῦτα μέντοι δ. ἀνοικισθεῖς ἐγώ
 1418. τίς δ. πτερῶν δ. ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
 1647. δ. ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
 Α. 64. ὡς δ. ἰούσα θούκατειον ἤρετο.
 371. τί δ', ὦ θεοὶ ἐχθρὰ, σὺ δ. ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
 738. χώρει πάλιν δ. ΓΓ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
 829. ἰοὺ ἰοὺ γυναικες, ἴτε δ. ὡς ἐμέ
 1135. εἰς μὲν λόγος μοι δ. δεῖ περαίνεσθαι.
 1271. δ. ἴθι, δ., ὦ
 Θ. 65. Ἀγαθῶνά μοι δ. ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ
 585. αὐτοῦ γέροντα δ. ἀναπέμψαι τῆμερον.
 617. τί καρδαμύεις; οὐ βαδίει δ. ὡς ἐμέ;
 634. οὐδὲν λέγεις. δ. ἐλθὲ, δ., ὦ Κλεισθένης
 646. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΓ. Ε. μάλλ' δ. ἦκει πάλιν.
 893. οὗτος πανουργῶν δ. ἀνῆλθεν, ὦ ξίνα,
 Β. 81. κὰν ξυναποδρᾶναι δ. ἐπιχειρήσειέ μοι
 301. ἴθ' ἥπερ ἔρχει. δεῦρο δ., ὦ δέσποτα,
 503. ὦ φίλτατ' ἦκεις Ἡράκλεις; δ. εἰσιθι.
 549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δ. ἔλθ', ὁ πανούργος οὐτοσί,
 613. εἰ πάπον' ἦλθον δ., ἐθέλω τεθνησκέναι,
 1518. δ. ἀφίκαμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
 Εκ. 124. δ. ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλας,
 496. ἀλλ' εἴα δ. ἐπὶ σκιάς
 734. ποῦ 'σθ' ἡ διφροφίρος; ἡ χύτρα δ. ἔξιθι,
 737. ἴστω παρ' αὐτὴν, δ. ἴθ' ἡ κομμάτρια.
 739. ἐνταῦθα σὺ δὲ δ. ἡ κιθαρωδὸς ἔξιθι,
 882. παρόντα. Μοῦσαι, δ. ἴτ' ἐπὶ τοῦμὸν στόμα,
 1005. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλας, ἀλλ' ἔπου δ. ὡς ἐμέ.
 1028. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δ. ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
 1058. ἔπου, μαλακίαν, δ. ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
 1074. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δ. ἔπου. ΓΡ. Β. δευρὶ μὲν οὖν.
 1083. οὐκ ὀλοθα; βαδίει δ. ΝΕΑ. ἀφέντω νῦν μ' αὐτή.
 1106. ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασπαβάδων, δ. ἐσπλέων.
 Π. 231. εἰσω μετ' ἐμοῦ δ. εἰσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία
 263. δ. ἡλθον, πολλῶν θύμων ῥίξας διεκπερῶντες.
 Δευρὶ. Ι. 162. ὦ μαίρε, ποῖας κοιλίας; δ. βλέπε.
 Ι. 273. ἦν δ' ἐπεκλίνῃ γε δ., τὸ σέλιος κυρβάσει.
 Ν. 323. βλέπε νῦν δ. πρὸς τὴν Πάρνηθ' ἤδη γὰρ ὠρῶ κα-
 τιούσας
 506. ἀνύσας τι δ. θάττων; ΣΤ. ἐς τὸ χεῖρ νῦν

- Δευρὶ. Ν. 632. αὐτὸν καλῶ θύραζε δ. πρὸς τὸ φῶς.
 694. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δ. ΣΤ. τί δρᾶ;
 889. χώρει δ., δεῖξον σαυτὸν
 Σ. 1208. παῦ' ἀλλὰ δ. κατακλινεῖς προσμάνθανε
 1423. ἀλλ' ἐλθὲ δ. πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοί,
 ΕΙ. 1024. σχίζας δ. τιθέναι ταχέως
 1102. ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχχνων φέρε δ.
 Ο. 202. δ. γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
 Θ. 25. βάδιζε δ. καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδοῦ.
 Β. 609. χωρεῖτε δ. καὶ μάχεσθε τουτάρ.
 1077. καὶ πλεῖν δ. καὶθις ἐκείσε.
 1509. ὡς ἐμέ δ. καὶ μὴ μέλλειν
 Εκ. 1074. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. ΓΡ. Β. δ. μὲν οὖν
 1084. δ. μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμ' ΝΕΑ. ἦν ἡδὲ μ' ἀφῆ.
 δεῦρο. Α. 239. οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δ. πᾶς
 Α. 245. ὦ μήτερ, ἀνάδος δ. τὴν ἐτηγρυσιν,
 365. θεὸς δ. τοῦπίπηνον ἐγχείρει λέγειν.
 665. δ. Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονον
 Ἀχαρνική.
 888. τὴν ἐσχάραν μοι δ. καὶ τὴν βίβδα.
 1061. φέρε δ. τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
 1063. ὑπεχ' ὥδε δ. τοῦξάλειπτρον, ὦ γύναι.
 1097. παῖ παῖ, φέρ' ἐξω δ. τὸν γύλιον ἐμοί.
 1098. παῖ παῖ, φέρ' ἐξω δ. τὴν κίστην ἐμοί.
 1101. θρίον τὰρίχουσι οἶσε δ., παῖ, σαπροῦ.
 1103. ἐνεγκε δ. τὸ πτερὸν τῷ 'κ τοῦ κράνους.
 1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δ. τὴν χορδὴν φέρε.
 1124. φέρε δ. γοργόνωντον ἀσπίδος κύκλον.
 1132. φέρε δ., παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
 Ι. 148. ἀλλαντοπῶλα, δ. δεῦρ', ὦ φίλτατε,
 591. νῦν οὖν δ. φάνηθι· δεῖ
 1217. βάδιζε γοῦν καὶ δ. πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 Ν. 575. ὦ σοφάτατοι θεαταί, δ. τὸν νοῦν πρόσχετε
 690. ὅπως ἂν; ὦδλ, δ. δεῦρ', Ἀμυνία.
 866. εὐ γ' ὅτι ἐπέισθης. δ. δεῦρ', ὦ Σάκρατες,
 1485. τῶν ἀδολεσχῶν. δ. δεῦρ', ὦ Εὐανθία,
 Σ. 267. πείνοθεν, ὡς οὐ φαίνεται δ. πρὸς τὸ πλῆθος;
 347. ἦτις σε λάθρα τὰνδρὸς τουτὶ καταβῆναι δ. ποιήσει.
 423. δ. κἀφείρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
 433. ὦ Μίδα καὶ Φρύξ βοήθει δ. καὶ Μασσητία,
 529. ἐνεγκάτω μοι δ. τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
 843. ἴθι νῦν, ἀγ' αὐτὸν δ. ΕΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
 1341. ἀνάβαινε δ. χρυσομηλολύνθιον,
 1378. τί λέγεις σὺ; ποῖος ὅζος; οὐκ εἰ δ. σὺ;
 ΕΙ. 79. οἶμοι τάλας ἴτε δ. δεῦρ'. ὦ γείτονες
 301. δ. πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺς τῆς σπητρίας.
 861. οὕτως λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δ. σὺ
 1115. ἀγε δὴ, θεαταί, δ. συσπλαγχνεύετε
 1316. εὐφραμὲν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἐξω τιρὰ δ. κομίζειν,
 δ. δ. δ. δ.
 Ο. 329. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δ. πρεσβύτα δύο
 426. τὸ δ. προσβιβᾶ λέγων.
 646. ἀμφω. ΠΕ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δ. τοῖνον εἰσιτον.
 1022. ἐπίσκοπος ἦκω δ. τῷ κυνίμῳ λαχὼν
 1024. ἐπεμψε δὲ τίς σε δ.; ΕΠΙ. φαῖλον βιβλίον
 1039. ἦκω παρ' ὑμᾶς δ. παλήσαν. ΠΕ. τὸ τί,
 1169. ἐσθεὶ πρὸς ἡμᾶς δ., πυρρίχην βλέπων.
 1186. καὶ τόξα· χώρει δ. πᾶς ὑπηρέτης
 1305. ἤξουσ' ἐκείθεν δ. πλεῖν ἡ μύριοι
 1379. τί δ. πύδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
 1459. κἀπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δ., σὺ δ' ἐκείσ' αὐ πέτει
 1532. ἤξουσι πρέσβεις δ. περὶ διαλλαγῶν
 Α. 62. πρῶτας παρέσσεσθαι δ. τὰς Ἀχαρνέων
 585. δ. ξυνάγειν καὶ συναθροίσειν εἰς ἐν, κἀπειτα ποιῆσαι
 621. δ. συνελθούτες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
 873. κατὰβηθι δ. ΜΤ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὐ.
 1101. ἐπὶ τί πάρεστε δ.; ΑΛ. περὶ διαλλαγῶν
 1138. οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δ. Περικλείδας ποτὲ
 1263. μύλε δ., παρίνε σιδ,
 Θ. 229. προδῶς με. χώρει δ. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
 283. ἀγαθὴ τύχη καὶ δ. καὶ πάλιν οἰκαδε.
 319. οἰκούσα περιμάχτην, ἐλθὲ δ.
 623. ἀνῆλθες ἤδη δ. πρότερον; ΜΝ. νῆ Δία,
 666. καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δ. πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
 1119. ἀτὰρ εἰ τὸ πρᾶκτὸ δ. περιστραμμένον,
 1137. δ. καλεῖν νόμος ἐς χορὸν,
 Β. 190. ἐσβαυε δὴ. ΔΙ. παῖ, δ. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἀγα-
 272. καῦ. ΔΙ. βάδιζε δ. ΕΑ. χαίρ', ὦ δέσποτα,
 301. ἴθ' ἥπερ ἔρχει. δ. δεῦρ', ὦ δέσποτα,
 395. νῦν καὶ τὸν ὠραίον θεὸν παρακαλεῖτε δ.
 399. ἡδίστον εὐρῶν, δ. συνακολουθεῖ

Δῆμα. I. 50. ὦ Δ., λούσαι πρῶτον ἐκδιάσας μίαν.
I. 725. ὦ Δ., δεῦρ' ἐξελθε. ΑΛ. νῆ Δί', ὦ πάτερ,
773. καὶ πῶς ἂν ἐμοὶ μᾶλλον σε φίλων, ὦ Δ., γένοιτο πολίτης;
850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ'. ὦ Δ., μηχανήμ', ἔν', ἢν σὺ βούλῃ
905. ὦ Δ., μηδὲν δρᾶν τι μισθοῦ τρυβλίου βοήθειαι.
1111. ὦ Δ., καλὴν γ' ἔχεις
1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δ., θεραπεύσω καλῶς,
Δῆμ. I. 910. ἀπομυζόμενος ὦ Δ. μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
Δῆμα. Εκ. 205. ἡμεῖς γὰρ ἐστ', ὦ Δ., τούτων αἷται.
δημηγορεῖν. Σ. 35. δ. φάλαρα πανδοκεῦτρα,
Εκ. 400. οὐ δευὰ τολμᾶν τούτοις σου.
δημηγορήσα. Εκ. 111. δ.; ΠΠ. πολλὸν μὲν οὖν ἀριστὰ πον.
δημηγορήσων. Εκ. 429. δ., ἀπεχείρησεν λέγειν
δημηγοροῦσι. Ν. 1093. δ. δ' ἐκ τίνων;
δημηγορῶν. I. 956. λάρος κεχηρὸς ἐπὶ πέτρας δ.
Δῆμηγερ. Θ. 256. δίσκουα πολυτίμητε Δ. φίλη
Θ. 384. Δ., ἀγνῶν ὀργίαν
880. Δ. ἡ θρήνησα τὴν ἐμὴν φρένα,
Δῆμηγερ. Ο. 560. κἀπει' αὐτοῖς ἡ Δ. πορὺς πεινῶσι μετρίτω.
Δῆμηγερ. Α. 708. δε μὰ τὴν Δ., ἐκεῖνος ἥρως ἦν Θουκυδίδης.
I. 833. νῆ τὴν Δ., ἡ μὴ ζῆγν,
1021. ταυτὶ μὰ τὴν Δ. ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
Ν. 455. νῆ τὴν Δ. ἐκ μου χορδῇ,
Σ. 1442. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. ἐτ' ἐνταυθὶ μενεῖς,
Ο. 517. νῆ τὴν Δ. εὐ ταῦτα λέγεις. τίνας οὐνεκα ταῦτ' ἀρ'
ἐχουσιν;
Α. 271. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἐμοὶ ζῶντος ἐγχαυνούται
500. ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὁμοῖ. ΠΠ. νῆ τὴν Δ. δι-
κόν γε.
Θ. 225. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δ. ἐτ' ἐνταυθὶ μενῶ
Εκ. 662. νῆ τὴν Δ. εὐ γε διδάσκεις. ταυτὶ τόνων φρασάτω
μοι,
Π. 364. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. ὑγαινεῖν μοι δοκεῖς.
Δῆμηγερ. I. 435. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. καταπρόξει τάλαστα πολλὰ
I. 812. νῆ τὴν Δ. Θεμιστοκλέους πολλῶν περὶ τὴν πόλιν ἦδη;
941. εὐ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλων καὶ τὴν Δ.
Ν. 121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δ. τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
Σ. 629. νῆ τὴν Δ., δέδοικας. ἐγὼ δ'
Β. 42. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαι μὴ γελᾶν
383. Δ. θεῶν, εἰκοσμοῦντες (αἰεὶς) μοι παῖς κελαδεῖτε,
667. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. δύναμαι πω μαθεῖν
1067. νῆ τὴν Δ., χιτῶνά γ' ἔχων οὐλαν ἐρίαν ὑπέρερθε.
1222. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δ. φροντίσαιμι γε
Π. 64. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. χαιρήσεις ἐτι.
Δῆμηγερ. I. 461. ταυτὶ μὰ τὴν Δ. μ' οὐκ ἐλάνθανεν
I. 698. οὐ τοι μὰ τὴν Δ. γ', εἰ μὴ σ' ἐκφάγω
Δῆμηγερ. Θ. 296. μοφροῖν, τῇ Δ. καὶ τῇ Κόρη, καὶ τῇ
Δημητρίᾳ. Ν. 684. Λυσίλλα, Φιλίνα, Κλειταγόρα, Δ.
Δῆμηγερ. Α. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δ. ἦν
Β. 387. ὦ πότνια πολυτίμητε Δ. κόρη,
Δημίδιον. I. 726. ἐξελθε δῆτ'. ΚΑ. ὦ Δ. ὦ φίλτατος,
I. 1199. ὦ Δ., ὄρῃς τὰ λαγῶν ἅ σοι φέρω;
δημιζόντων. Σ. 699. ὑπὸ τῶν δέι δ. οὐκ οἶδ' ὅτῃ ἐγκεκύλησαι
δήμιον. Εκ. 81. εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δ.
δημιόπραθ'. I. 103. ἐπίπαστα λείψας δ. ὁ βάσκανος
δημιόπρατα. Σ. 659. πρυτανεία, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας,
μισθοὺς καὶ δ.
δημιουργικῶς. ΕΙ. 429. ἄττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστὸς φράζε δ.
δημιουργοί. ΕΙ. 297. καὶ δ. καὶ μέτοιχοι καὶ ξένοι
δημιουργῶν. I. 650. τῶν δ. ζυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
Α. 407. οἱ λέγονται ἐν τῶν δ. τοιαυτῶν;
δημοκρατία. Α. 618. ὦ δ., ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Ο. 1570. ὦ δ., ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
δημοκρατίαν. Π. 949. τὴν δ., οὔτε τὴν βουλὴν πῶθον
δημοκρατικόν. Β. 952. δ. γὰρ αὐτ' ἔδρα. ΔΙ. τοῦτο μὲν
ἔασον, ὦ τῶν.
δημοκρατούμεθα. Εκ. 945. ἔστι δίκαιον, εἰ δ.
δημοκρατούνται. Α. 642. καὶ τοὺς δῆμονες ἐν ταῖς πόλεσιν
δείξας, ὡς δ.
δημολογοκλήν. Σ. 342. νεῖν ὁ Δ. δδ',
Δῆμον. I. 882. οὐδέποτε ἀμφιμασχάλον τὸν Δ. ἡξίωσας,
I. 1321. τὸν Δ. ἀφειθήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποιήσα.
Σ. 98. οὐδὲν Πυρράμους ἐν θυρᾷ Δ. καλὸν,
Δῆμον. Α. 33. στυγῶν μὲν ἔστω, τὸν δ' ἐμὸν δ. ποθῶν,
Α. 267. τὸν δ. ἐλθὼν ἄσμενος,
626. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγους, καὶ τὸν δ. μεταπέθει
631. ὡς καμπεδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δ. καθυβρίζει,
I. 212. τὸν δ. οἷός τ' ἐπιτροπνεῖν εἰμ' ἐγώ.
215. ἅπαντα, καὶ τὸν δ. αἰεὶ προσποιῶ
426. οὐκ ἐστ' ὅπως ὁ παῖς δδ' οὐ τὸν δ. ἐπιτροπνεύσει.

Δῆμον. I. 710. ἔλθω σε πρὸς τὸν δ., ἵνα δῶς μοι δίκην.
714. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δ. σεαυτοῦ νερόμικας.
720. δύναμαι ποιεῖν τὸν δ. εὐρὺν καὶ στενόν.
723. ἴωμεν ἐς τὸν δ. ΑΛ. οὐδὲν καλῶς
741. εὐ γὰρ ποιῶ τὸν δ. ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
764. εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δ. τὸν Ἀθηναίων γεγένηται
811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δ., πεποιήματα κλέισα χρηστὰ
831. μαρώτατος ἂν περὶ τὸν δ.
848. οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δ., ἐκ προνοίας
873. κρίνω σ' ὅσων ἐγὼδα περὶ τὸν δ. ἀνδρ' ἀριστον
Σ. 41. τὸν δ. ἡμῶν βούλεται διστάναί.
888. τὸν δ. ἡσθόμεσθ' σου
ΕΙ. 683. ἀποστρέφεται τὸν δ. ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Α. 1156. τὸν δ. ὑμῶν χλαῖναν ἡμισχον πάλιν;
Θ. 309. δ. τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
Β. 1086. ἐξαπατάτω τὸν δ. αἰε'
Εκ. 453. δ. καταλύνει, ἀλλὰ πολλὰ κατὰθῃ,
575. δ. ἐπαγαλιούσα
Π. 567. ὡς πένητες, περὶ τὸν δ. καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
Δῆμον. Σ. 40. ἴσθη βόειος δ. ΕΑ. οἶμοι δειλαιοὶ
δημοπρόθετος. Β. 1085. καὶ βωμολόχων δ.
Δῆμος. I. 802. σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόνων
ὁ δὲ δ.
Σ. 590. ἐτι δ' ἡ βουλὴ χῶ δ. ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ'
ἀπορήσῃ.
ΕΙ. 686. ἀπορῶν ὁ δ. ἐπιτρόπου καὶ γυνὸς ἂν
Β. 779. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δ. ἀνεβία κρίσιν ποιεῖν
Εκ. 96. ὁ δ. ἂν, κἀπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
399. κἀπειθ' ὁ δ. ἀναβοᾷ πύσον δοκεῖς,
1112. ὦ μακάριος μὲν δ., εὐδαίμων δ' ἐγὼ,
Fr. 563. δ.
Δῆμος. Θ. 1145. δ. τοί σε καλεῖ γυναι-
Fr. 43. Σαμίαν ὁ δ. ἔστιν ὡς πολυγρᾶμματος.
Δῆμος. I. 42. Δ. πυκνότης, δύσκολον γέρνυτον
I. 1328. καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυμήνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δ.
ἔνοικε.
Δημόσια. Ο. 396. δ. γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Εκ. 206. τὰ δ. γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
δημοσιεύων. Α. 1030. ἀλλ', ὦ ποιήρ', οὐ δ. τυγχάνω.
δημοσιόσιν. Εκ. 627. ἀπὸ τοῦ δεινίου καὶ τμήσουσ' ἐπὶ ταῖ-
σιν δ.
Δημόσιος. Α. 436. ἄκραν προσοίσει, δ. ἂν κλαύσεται.
Δημοσίους. I. 1136. περ δ. τρέφεις
Δημοσίω. Α. 581. καὶ τίς ὀφείλει τῷ δ., καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι
Δημοσίων. I. 827. μυστιλᾶται τῶν δ.
Ν. 351. τί γὰρ. ἦν ἀρπαγα τῶν δ. κατὶδασί Σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σ. 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δ. κεκλοφύσας
Θ. 812. ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δ.; ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ' ὑφέληται,
Δημόστρατος. Α. 391. ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δ.
Α. 393. αἰατ' Ἀδανιν, φησὶν, ὁ δὲ Δ.
Δημότα. Α. 319. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δ.,
Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦτος, ἀνδρες δ.,
Ν. 210. καὶ τοῦ Κικιννήϊς εἰσὶν οὐμοὶ δ.;
1210. χοῖ δ.
Εκ. 1115. οἱ γείτορές τε πάντες αἶ τε δ.,
Π. 254. ἀνδρες φίλοι καὶ δ. καὶ τοῦ πορεῖν ἔρασταί,
322. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ἀνδρες δ.,
Δημότασι. I. 320. πάμπολον τοῖς δ. καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
Δημότας. Α. 685. τήμερον τοὺς δ. βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτού-
μενον
Δημότη. Ν. 1219. ἐχθρὸς ἐτι πρὸς τοῖτοισιν ἀνδρὶ δ.
Δημότην. Α. 675. ὡς ἐμὲ λαβούσα τὸν δ.
ΕΙ. 920. τὸν δ.
Δημότης. Α. 333. ὡς ἀπαλόμεσθ'. ὁ λάρκος δ. δδ' ἐστ' ἐμός.
Δημοτική. Εκ. 631. νῆ τὸν Ἀπόλλων καὶ δ. γ' ἡ γνάμη καὶ
καταχῆνη
Δημοτικοῖσιν. Ο. 1584. ἐπανιστάμενοι τοῖς δ. ὁρνεῖς
Δημοτικόν. Ν. 205. τὸ γὰρ σόφισμα δ. καὶ χρήσιμον.
Δημοτικῶν. Σ. 709. δύο μυριάδες τῶν δ. ἔζω ἐν πᾶσι λαγφίοις
Δημοτικωτάτους. Εκ. 411. κἀπειτ' ἔλεξε δ. λόγους
Δημοτίσιν. Α. 333. δ. καομένας
Δημοτῶν. Α. 349. καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δ.
Εκ. 1023. τί δ', ἦν ἀπαρητᾷ μ' ἀνὴρ τῶν δ.
Δημοῦ. I. 954. δ. βοεῖον θρίον ἐξωπηγμένον.
Δῆμου. I. 396. καὶ τὸ τοῦ δ. πρόσωπον μακροῦ καθήμενον.
I. 1038. δς περὶ τοῦ δ. πολλοὶς κῶναφι μαχεῖται,
1091. τοῦ δ. καταχεῖν ἀρυταίην πλουθυγίαν.
1216. αὐτὴ μὲν ἡ εἰσθητὰ τοῦ δ. φρονεῖ.
Δῆμους. Α. 642. καὶ τοὺς δ. ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρα-
τούνται.
Δῆμω. I. 236. ὅτι γ' ἐπὶ τῷ δ. ξυνόμνυτον πάλα.

- δήμω. I. 790. καὶ μὴν εἰ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δ. μάλλον ἀμύνων
N. 432. ἐν τῷ δ. γνῶμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σὺ.
Σ. 594. κὰν τῷ δ. γνῶμας οὐδεὶς πάποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δ., βῆδιον ἦν ἄν.
A. 514. ἐν τῷ δ. τήμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἦ δ' οὐκ ἂν
ἀνὴρ,
586. τολύπην μεγάλην, κῆτ' ἐκ ταύτης τῷ δ. χλαῖναν
ὑφηναι.
Θ. 335. εἰ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δ. κακὸν
353. πόλει, τέλεα δὲ δ.
Π. 570. ἐπιβουλεύουσιν τε τῷ πληθὲι καὶ τῷ δ. πολέμοισιν.
δήξομαι. A. 325. ὡς τεθνήσκων ἴσθι νυνί. ΔΙ. δ. ὑμᾶς ἐγώ.
Δηοῦς. Π. 515. ἡ γῆς ἀρότροις βῆξας δάπεδον καρπὸν Δ. θερί-
σασθαι.
δηοῦτα. A. 1146. δ. χάραν, ἥς ὑπ' εὐ πεπνῶντα;
δήπου. A. 122. ὅδ' ὅτι τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δ. Στράτων; κ.τ.λ.
δήπουθεν. Σ. 295. καλόν; οἶμαι δέ σ' εἰρεῖν ἀσπράγγλους δ., ὦ
παῖ.
ΕΙ. 1019. οὐχ ἥδετα δ. Εἰρήνη σφαγαῖς,
O. 187. πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δ. ἀήρ ἐστι γῆς.
Π. 140. ἀνήσεται δ., ἦν σὺ μὴ παρὰν
δήσαι. I. 1049. δ. σ' ἐκέλευε πεντεσυρῆγγον ξύλῳ.
δήσαι. I. 394. ἐν ξύλῳ δ. ἀφαυεῖ ἀποδόσθαι βούλεται.
N. 906. δ.; ΔΙ. αἰβοί, τουτί καὶ δὴ
Σ. 380. δ. σπαντὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπίθους.
397. αὐτὸν δ. ΣΩ. ὦ μαράντα, τί ποιεῖς; οὐ μὴ κατα-
βῆσαι;
B. 619. δ. κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρον,
δήσαι. I. 167. δ., φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαϊκάσει.
δήσεται. A. 438. καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δ.;
δήσον. A. 1136. τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δ. ἐκ τῆς ἀσπίδος.
A. 1137. τὸ δειπνόν, ὦ παῖ, δ. ἐκ τῆς κιστίδος.
Θ. 930. οὗτος, τί κύπτεις; δ. αὐτὸν εἰσάγων,
δήσω. I. 367. οἶόν σε δ. τῷ ξύλῳ.
I. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δ. σε νῆ τὸν οὐρανόν.
δήτ'. A. 66. καὶ δ. ἐτρυχύμεσθα παρὰ Καύστριον κ.τ.λ.
δήτα. A. 142. καὶ δ. φιλαθήναιος ἦν ὑπερφύως, κ.τ.λ.
ἐγῆτ'. N. 87. ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δ. σοι; κ.τ.λ.
ΔΙ. A. 922. δ. ὑδρορροάς, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. κ.τ.λ.
ΔΙ. I. 27. οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νῆ Δ. πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
I. 319. νῆ Δ. κάμει τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων
Θ. 206. ἰδοὺ γε κλέπτειν νῆ Δ., βινεῖσθαι μὲν οὖν.
240. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δ., πλὴν γ' ὅτι κάομαι.
640. καὶ νῆ Δ. τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
B. 41. ὡς σφόδρα μ' ἔδρασε. ΕΞ. νῆ Δ., μὴ μαιναιό γε.
164. καὶ χαῖρε πόλλ'. ὠδελφέ. ΔΙ. νῆ Δ. καὶ σὺ γε
863. καὶ νῆ Δ. τὸν Πηλῆα γε καὶ τὸν Αἰόλον
ΕΞ. 779. ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δ. καὶ γὰρ οἱ θεοί.
ΔΙ'. A. 88. καὶ ναὶ μὰ Δ. ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
A. 137. μὰ Δ. οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ φέρες πολύν.
368. ἀμέλει μὰ τὸν Δ. οὐκ ἐνασιπιδώσομαι,
461. οὐπω μὰ Δ. οἷσθ' οἱ αὐτὸς ἐργάζει κακά.
752. ἀλλ' ἡδύ τοι νῆ τὸν Δ., ἦν αὐλὸς παρῇ.
811. νῆ τὸν Δ. ἀστείω γε τὸ βοσκήματ'
966. οὐκ ἂν μὰ Δ., εἰ δόκη γέ μοι τὴν ἀσπίδα
1025. καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δ. ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
I. 85. μὰ Δ. ἀλλ' ἀκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
139. ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νῆ Δ. ΝΙ. οἶμοι δειλαιοί.
282. νῆ Δ., ἐξάγων γε τάπρρηθ', ἄμ' ἄρτον καὶ κρέας
336. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. μὰ Δ., ἐπεὶ ἀγῶν πονηρὸς εἰμι.
375. καὶ νῆ Δ. ἐμβαλόντες αὐ-
417. καὶ νῆ Δ. ἀλλὰ γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
719. καὶ νῆ Δ. ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
725. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξελθε. ΑΛ. νῆ Δ., ὦ πάτερ,
801. οὐχ ἵνα γ' ἀρξῇ μὰ Δ. Ἀρεαδίας προνοούμενος, ἀλλ'
ἵνα μάλλον
901. καὶ νῆ Δ. ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.
972. ἰδοῦ. ΑΛ. ἰδοῦ νῆ τὸν Δ. οὐδὲν κωλύει.
1000. καὶ νῆ Δ. ἔτι γε μουστικὴ κιβωτὸς πλέα.
1163. ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δ. ἡ γ' ἰθὺ θρόμβομαι,
1347. τὰ δ' ἄτ' ἄν σου νῆ Δ. ἐξεπετάννυτο
1382. μὰ Δ., ἀλλ' ἀναγκάσω κνηγετεῖν ἐγὼ
N. 135. ἀμαθὴς γε νῆ Δ., ὅστις οὕτως σφόδρα
217. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δ. ΣΤ. οἰμώζεσθ' ἄρα.
251. ἄτ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤ. νῆ Δ., εἴπερ ἐστὶ γε.
261. ἀλλ' ἐχ' ἀτρεμέ. ΣΤ. μὰ τὸν Δ. οὐ ψεύσει γέ με
328. νῆ Δ. ἐγὼ γ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἦδη κατ-
έχουσι.
330. μὰ Δ., ἀλλ' ὁμήχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγοῦμένην καὶ
καπνὸν εἶναι.

- ΔΙ'. N. 331. οὐ γὰρ μὰ Δ. οἷσθ' ὅτι πλείστους αὐται βόσ-
κουσι σοφιστὰς,
344. κοῦχί γυναιξίν, μὰ Δ., οὐδ' ὅτι οὖν αὐται δὲ βίνας
ἐχουσιν.
373. καίτοι πρότερον τὸν Δ. ἀληθῶς φῆμιν διὰ κοσκίνον
οὐρεῖν.
408. νῆ Δ., ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Δια-
σίοισιν.
652. κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δ. ἀλλ' οἷδ'. ΣΩ. εἰπέ δὴ.
694. οὐδὲν μὰ Δ., ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ ΣΤ. τί δρῶ;
733. ἔχεις τι; ΣΤ. μὰ Δ. οὐ δῆτ' ἐγὼ γ'. ΣΩ. οὐδὲν
πάνυ;
818. ἰδοῦ γ' ἰδοῦ Δ. Ὀλύμπιον τῆς μαρίας
828. } Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δ. ἐξεληλακώς.
1471. }
1066. εἰλῆφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δ. οὐ μάχαιραν.
1080. ὡς οὐδὲν ἡδίκησας εἴτ' ἐς τὸν Δ. ἐπανενεγκεῖν,
1227. καὶ νῆ Δ. ἀποδώσειν γ' ἐπώμους τοὺς θεοὺς.
1228. μὰ τὸν Δ. οὐ γὰρ πῶ τὸτ' ἐξηπίστατο
1291. νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; ΑΜ. μὰ Δ., ἀλλ' ἴσῃν.
1338. ἐδιδάξαμην μέντοι σε νῆ Δ., ὦ μέλε,
1379. ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. ΦΕ. νῆ τὸν Δ., ἐν
δίῃ γε.
1406. ἵππευε τοῖνυν νῆ Δ., ὡς ἐμοίγε κρεῖττόν ἐστιν.
Σ. 76. μὰ Δ., ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
97. καὶ νῆ Δ. ἦν ἰδῇ γέ που γεγραμμένον
146. νῆ τὸν Δ. ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
169. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
173. μὰ Δ., ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
186. Οἷσθις μὰ τὸν Δ. οὐ τι χαίρησάν γε σὺ.
193. ἐγὼ πονηρὸς; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' οὐκ οἷσθ' αὐτὸν
205. μῦς; οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ὑποδύομένους τις οὐτοσὶ
209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΔ. νῆ Δ. ἡ μοι κρεῖττον ἦν
217. νῆ τὸν Δ., ὅψ' ἐν ἄνεσθήκασιν γάρ.
231. μὰ τὸν Δ., οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμάς
κύνειος
254. εἰ νῆ Δ. αὖθις κονδυλοῖς νουθετήσθ' ἡμᾶς,
296. μὰ Δ., ἀλλ' ἰσχύδας, ὦ παππία, ἦδιον γάρ. ΧΟ.
οὐκ ἂν
297. μὰ Δ., εἰ κρέμαισθ' γ' ὑμεῖς.
298. μὰ Δ. οὐ τὰρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
309. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ. φεῦ, μὰ Δ. οὐκ ἐγὼ γε νῶν οἷδ'
396. μόν' οὐ γέρον πη διαδύεται αὖ; ΒΔ. μὰ Δ. οὐ δῆτ',
ἀλλὰ καθιμῶ
416. νῆ Δ. ἐς τὸν οὐρανόν γ' ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
426. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἦδη νῆ Δ., εἰ μαχοῦμεθα
461. ἀλλὰ μὰ Δ. οὐ βῆδῖος οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
477. νῆ Δ. ἡ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ
πατρὸς
508. νῆ Δ. ἐν δίῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
512. νῆ Δ. εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιοῦτοις πράγμασιν
665. μὰ Δ. οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πείτα τὰ χρή-
ματα τῆλλα;
680. μὰ Δ. ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τρεῖς γ' ἀγλίθας
μετέπειμα.
832. μὰ τὸν Δ. οὐ πάρεστιν ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
841. μὰ Δ. οὐκ ἐγὼ γ'. ἀλλ' ἄτερὸς φησὶν κύων
912. νῆ τὸν Δ., ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'. ἐμοίγε τοι
934. ὠλεκτρὺν; νῆ τὸν Δ., ἐπιμύει γέ τοι.
954. μὰ Δ., ἀλλ' ἀριστὸς ἐστὶ τῶν νυνὶ κινῶν,
966. φησὶ κατακνήϊαι. ΦΙ. νῆ Δ., ἀλλὰ ψεύδεται.
997. ὅντως ἀπέφυγεν; ΒΔ. νῆ Δ. ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
1126. μὰ τὸν Δ., οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
1141. μὰ τὸν Δ. οὐ τοῖνυν ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
1152. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δ. οὐκ ἐγὼ γ'. ἀλλ', ἀγαθὲ,
1231. ἐὰν ἀπειλῇ, νῆ Δ. ἐτέρων ἔσομαι.
1371. νῆ τὸν Δ. αὐτὴ ποῦ στί σοι γ' ἡ Δαρδανίς.
1387. νῆ τὸν Δ. ἐξέμαθες γε τὴν Ὀλυμπίαν.
1404. εἰ νῆ Δ. ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
1409. μὰ Δ. ἀλλ' ἀκούσων, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
1496. οὐκ εὖ μὰ Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
1506. ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νῆ Δ. ἀφ' ἡνίκ' ἄρα.
1507. μὰ τὸν Δ. οὐδὲν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνους.
ΕΙ. 6. οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. Β. μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἐξαρπάσας
19. νῆ τὸν Δ. ἐς κόρακας γε, καὶ σπαντὸν γε πρὸς.
104. ὡς τὸν Δ. ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα τοῖν ἐχων;
195. ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δ. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
218. νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, νῆ Δ. οὐχὶ πειστέον
262. ἐγὼ γε νῆ Δ. εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
439. μὰ Δ., ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάζειν τὸν βίον,
483. ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δ. ἐξολωλότες.

- ΔΓ. ΕΙ. 566. νή Δ. ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἀρ' ἐξωπλισμένη,
630. νή Δ., ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμου λίθον
930. δέ; ΧΟ. ναὶ μὰ Δ. ΤΡ. ἀλλὰ τοῦτ' ὅ γ' ἔστ' Ἰω-
νικόν
987. μὰ Δ., ἀλλ' ἀπόφηνον δλην σαυτῆν
1046. μάντις τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δ., ἀλλ' Ἰεροκλέης.
1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νή Δ. Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν
1236. ἔγωγε νή Δ., ὠπίτριπτ'. οἷε γὰρ ἄν
1265. νή τὸν Δ., ὡς τὰ παιδὶ ἤδη ἔρχεται
1290. ἐγὼ; ΤΡ. σὺ μέντοι νή Δ. ΠΑ. Α. υἱὸς Λαμάχου.
Ο. 22. ὁδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δ. ἐνταῦθα γ', ἀτραπὸς οὐδαμῶς.
90. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγε. ΕΤ. ποῦ γὰρ ἐστίν; ΠΕ. ἀπέπτατο
269. νή Δ. ὕρως δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῦς;
275. νή Δ. ἕτερος δῆτα χούτος ξεῖδρον χώραν ἔχων.
297. οὐτοσί περὶξ, ἐκείνοσι δὲ νή Δ. ἀτταγᾶς,
465. μὰ Δ., ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάσαι μέγα καὶ λαρινὸν
ἔπος τι,
470. καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νή τὸν Ἀπόλλω. ΧΟ.
τοῦτ' ὅ μὰ Δ. οὐκ ἐπεύσμη.
554. κάπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστῆθη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δ.
ἀπαιτεῖν
572. οἱ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς καὶ
νή Δ. ὅ γ' Ἑρμῆς
574. αὐτίκα Νίκη πέτεται περὶ γούων χρωσῶν, καὶ νή Δ.
Ἔρος γε
581. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δ., ἀλλ' ὄφει προφάσεις αὐτὴν
παρέχουσιν.
607. ἡ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δ., ἀλλὰ
τριάκοσι αὐτοῖς
639. καὶ μὴν μὰ τὸν Δ. οὐχὶ νυστάζειν γ' ἐτι
661. ὦ τοῦτο μέντοι νή Δ. αὐτοῖσιν πιθόν
673. ἀλλ' ὥσπερ φῶν νή Δ. ἀπολέψαντα χρῆ
801. ταυτὶ τοιαυτὶ μὰ Δ. ἐγὼ μὲν πράγματ' ἔχω
860. τοῦτ' ὅ μὰ Δ. ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δέον ἴδων,
954. νή τὸν Δ., ἀλλ' ἤδη πέφηνε γὰρ ταυτὰ
956. τοῦτ' ὅ μὰ Δ. ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτε ἤλπισα,
1015. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ'. ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὁμοθυμαδὸν
1017. ὑπάγοιμί τάρ' ἄν. ΠΕ. νή Δ., ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
1148. καὶ νή Δ. αἱ νῆτταί γε περιζωμέναι
1210. οὐκ οἶδα μὰ Δ. ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
1216. μὰ Δ. οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
1220. οὐκ οἶδα μὰ Δ. ἔγωγε τῆδε μὲν γὰρ οὐ.
1237. οἷς θύειν αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δ. οὐ τῷ Δι.
1308. οὐκ ἄρα μὰ Δ. ἡμῖν ἐτ' ἔργον ἐστάναι.
1349. καὶ νή Δ. ἀνδρείων γε πάντων νομίζομεν,
1358. ἀπέλαυσά τάρ' ἄν νή Δ. ἐλθὼν ἐνθάδ,
1397. νή τὸν Δ. ἡ γῶ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
1422. μὰ Δ., ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς
1427. μὰ Δ., ἀλλ' ἴν' οἱ λησται γέ μιν λυπώσιν με,
1433. ἀλλ' ἐστὶν ἕτερα νή Δ. ἔργα σώφρονα,
1497. ἐμοὶ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὐ.
1548. νή τὸν Δ. αἶε δῆτα θεομῆτις ἔφες.
1601. τὸν Δ. ἀποδοῦναι καὶ διαλλαττώμεθα.
1632. καὶ νή Δ. ἕτερόν γ' ἐστὶν οὐ μὴσθην ἐγώ.
1680. μὰ τὸν Δ. οὐχ οὕτως γε παραδοῦναι λέγει.
Α. 55. οὐ γὰρ μὰ Δ. ἀλλὰ πετομένης ἦκειν πάσαι.
74. μὰ Δ. ἀλλ' ἐπαυμένωμεν ὀλέγον γ' οὐνεκα
87. ἵκει ποθ' ὑμέ. ΑΤ. νή Δ., ὦ Βωιστία,
95. ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ. ΑΤ. νή Δ., ὦ φίλη γύναι.
130. μὰ Δ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
194. ἡμεῖς. ΑΤ. ἐγὼ σοι καὶ νή Δ., ἦν βούλη. φράσω.
360. εἰ νή Δ. ἤδη τὰς γράβους τούτων τις ἡ δὲ ἡ τρίς
521. ὀρθῶς γε λέγων νή Δ. ἐκείνος. ΑΤ. πῶς ὀρθῶς, ὦ
κακούδαιμον,
561. νή Δ. ἐγὼ γούιν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον
ἐφ' ἵππου
594. οὐκοῦν κἄνδρες γηράσκουσιν; ΑΤ. μὰ Δ., ἀλλ' οὐκ
εἶπας ὁμοιον.
609. νή τὸν Δ. ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἀντικρυς
777. σαφῆς γ' ὁ χρησμὸς νή Δ. ὦ πάντες θεοί,
836. ὦ νή Δ. ἐστὶ δῆτα. τίς κἀστὶν ποτε;
862. ἔγωγε σοι νή τὸν Δ., ἦν βούλη γέ σύ.
873. κατὰβηθι δεῖρο. ΜΤ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὐ.
900. μὰ Δ. οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτέ γε
908. μὰ Δ., ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκας, ὦ Μανῆ, φέρε.
927. ἀλλ' οὐ δέοιμ' οὐδὲν ἔγωγε. ΜΤ. νή Δ. ἀλλ' ἐγώ.
933. νή Δ. ἀπολοίμην ἄρα. ΜΤ. σισύραν οὐκ ἔχεις.
934. μὰ Δ. οὐ δέομαι γωγ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
970. μὰ Δ. ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
986. οὐ τὸν Δ. οὐκ ἐγώνγα. ΠΡ. ποῖ μεταστρέφει;
990. οὐ τὸν Δ. οὐκ ἐγώνγα μὲδ' αὖ πλάδδῃ.

- ΔΓ. Α. 1022. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δ. οὐ ποσηρὸν ἐποθέσσετ'
1033. νή Δ. ὠνήσας γέ μ', ὡς πάσαι γέ μ' ἐφρεαυρήχει,
1090. μὰ Δ., ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
1095. νή τὸν Δ. εὐ μέντοι λέγεις. ΑΑ. ναὶ τὸν σὺ
1147. ἀδικοῦσιν οὗτοι νή Δ., ὦ Λυσιστράτη.
1188. δγ' ὅσα τυ λῆς. ΑΘ. νή τὸν Δ. ὡς τάχιστα γε.
1241. νή τὸν Δ., ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἐνδοθεν.
Θ. 20. νή τὸν Δ. ἡδομαί γε τοῦτ' προσμαθῶν.
34. μὰ τὸν Δ. οὗτοι γ', ὥστε κάμει γ' εἰδέναι.
175. μὰ τὸν Δ., οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδείας,
207. ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νή Δ. εἰκότως ἔχει.
235. ὁρᾶς σεαυτὸν; ΜΝ. οὐ μὰ Δ., ἀλλὰ Κλεισθένη.
259. νή τὸν Δ., ἀλλὰ κἀπιτηδεῖα πάντων.
260. ἀρ' ἀρμύσει μοι; ΑΓ. νή Δ. ἀλλ' ἀριστ' ἔχει.
552. ἡμᾶς ἀπάσας αὐθὶς αὖ ΜΝ. καὶ νή Δ. οὐδέποτε γε
555. μὰ Δ. οὐδέ ποτ' ἡν μυριοστὴν μοῖραν ὦν ποιοῦμεν,
609. ἔχουσα; ΓΤ. Δ. τιτθὴ νή Δ. ἐμή. ΜΝ. δικόχομαι.
615. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νή Δ. ὦ μέλε.
934. καὶ, ἦν προσή τις. ΓΤ. Η. νή Δ., ὡς νῦν δῆτ' ἀνῆρ
1075. νή Δ. ὀχληρὰ γ' εἰσῆρρηκας
1090. μὰ Δ. ἀλλὰ γυνὴ πλοσίον αὐτῇ
1125. μὰ Δ., ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
Β. 3. νή τὸν Δ. ὅ τι βούλει γε, πλὴν πείζομαι,
28. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω γῶ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δ. οὐ.
70. καὶ νή Δ. εἰ τί γ' ἐστὶν ἐτι κατωτέρω.
128. νή τὸν Δ., ὡς ὅσως γε μὴ βαδιστικοῦ.
159. νή τὸν Δ. ἐγὼ γούιν δνος ἀγῶν μυστήρια.
174. μὰ Δ., ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
192. μὰ τὸν Δ., οὐ γὰρ ἀλλ' ἐτυχον ὀφθαλμῶν.
306. καὐθὶς κατόμοσον. ΕΑ. νή Δ. ΔΙ. ὁμοσον. ΕΑ. νί
Δία.
493. καὶ τὰς ἀπειλὰς; ΕΑ. οὐ μὰ Δ. οὐδ' ἐφφρόντισα.
501. μὰ Δ. ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίης.
559. μὰ Δ., οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλαρόν, τάλας,
645. ἤδη πᾶταξά σ'. ΕΑ. οὐ μὰ Δ. ΑΙ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς
650. μῶν ἄδυνήθης; ΕΑ. οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ἐφφρόντισα
663. μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἤδη παρέχε τῆν γαστέρα.
749. τί δὲ πολλὰ πράτταν; ΑΙ. ὡς μὰ Δ. οὐδὲν οἶδ' ἐγώ
753. μὰ Δ., ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο κάμεινομαι.
779. μὰ Δ., ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβῶ κρίσιν ποιεῖν
781. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νή Δ., οὐράνιον γ' ὅσον.
788. μὰ Δ. οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλου.
795. τί χρῆμ' ἄρ' ἐσται; ΑΙ. νή Δ., ὀλίγον ὕστερον
914. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆθ'. ΕΤ. ὁ δὲ χορὸς γ' ἥριεθε ὄρμα
θοῖς ἄν
937. οὐχ ἱππαλειτρουνας μὰ Δ. οὐδὲ τραγελάφους, ἔπει
σὺ,
947. τοῦ δράματος. ΑΙ. κρείττον γὰρ ἦν σοι νή Δ. ἡ τ
σαντοῦ.
1043. ἀλλ' οὐ μὰ Δ. οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας οὐδὲ Σθερε
βοίας,
1045. μὰ Δ., οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδὲν σοι. ΑΙ
μηδὲ γ' ἐπειή.
1053. μὰ Δ., ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρῆ τὸ ποσηρὸ
τόν γε ποιητῆν,
1089. μὰ Δ. οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανάνθη
1158. νή τὸν Δ., ὥσπερ γ' εἰ τις εἴποι γείτονοι.
1183. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
1188. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
1198. καὶ μὴν μὰ τὸν Δ. οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσσω
1237. μὰ τὸν Δ. οὐπω γ'. ἐτι γὰρ εἰσὶ μοι συχνοί.
1460. εὗρισκε νή Δ., εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
1481. νή τὸν Δ. οὐ γὰρ ἀχθομαι τῷ πράγματι.
Εκ. 86. νή τὸν Δ., ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἔδρας
88. ταυτὶ γέ τοι νή τὸν Δ. ἐφερόμην, ἵνα
145. νή τὸν Δ., ἡ μοι μὴ γενεῖαν κρείττον ἦν
158. μὰ Δ., ἀλλ' ὡς ἦν ἄν τὸν θεὸν κατώμοσας,
213. εὐ γ', εὐ γέ νή Δ., εὐ γέ. λέγε λέγ', ὦγαθέ.
328. νή τὸν Δ. αὐτὸς δῆτ' ἐκείνος. εἰπέ μοι,
336. μὰ τὸν Δ. οὐ γὰρ ἐνδον οὔσα τυγχάνει,
373. οὐ δῆτ' ἐτι γε μὰ τὸν Δ., ἀλλ' ἀνίσταμαι.
377. ἤδη λένεται γάρ; ΧΡ. νή Δ., ὀρθρὸν μὲν οὖν.
382. μὰ τὸν Δ. οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον.
463. μὰ Δ., ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταυτ' ἤδη μέλει
550. ἡκελησία; ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ' ἐφ' ἦν ἐγὼ γόμην.
551. ἀτὰρ γεγέννηται; ΒΛ. ναὶ μὰ Δ. οὐκ ἤδυσθὰ με
553. οὐδ' ἄρα τὰ δύξαντ' οἶσθα; ΠΡ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὐ.
556. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛ. οὐ μὰ Δ., ἀλλ' ἀρχεῖν
ΠΡ. τίνας;
596. καὶ τῶν σπελέθων κοινοῦμεν; ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ
ἐφθες μ' ὑποκρούσας.

- Δι'. Εκ. 687. ἵνα κάπῳσιν; ΠΡ. μὰ Δ., ἀλλ' ἐν' ἐκεῖ δεῖπ-
νῶσιν. ΒΛ. ὅτ' δὲ τὸ γράμμα
758. μὰ Δ., ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλων τῇ πόλει
935. δεόμενος οὐδέν. ΓΡ. Α. νῆ Δ., ὡ φθίνυλλα σύ.
1035. νῆ τὸν Δ., ἥνπερ ἦ γέ που τῶν κηρίνων.
1088. σιγῇ βάδιζε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δ., ἀλλ' ὡς ἐμέ.
1130. ἐγὼ; ΘΕ. σὺ μέντοι νῆ Δ. ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ.
Π. 22. μὰ Δ., ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
101. μὰ Δ., ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον ἐξόμεσθ' αὖ.
106. μὰ τὸν Δ.· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.
111. μὰ Δ., ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑ. οἰμῶζει μακρά.
134. καὶ νῆ Δ. εὐχονται γὰρ πλουτεῖν ἀντικρυσ.
144. καὶ νῆ Δ. εἰ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
165. ὃ δὲ λαποδυτεῖ γὰρ νῆ Δ., ὃ δὲ τοιχωρυχεῖ,
202. νῆ τὸν Δ.· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
359. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὐ.
410. μὰ Δ., ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμεν
444. στήθ', ἀντιβολῶ σε, στήθι. ΒΛ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὐ.
551. ἀλλ' οὐχ οὐδὲ τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δ., οὐδέ
γὰρ μέλλει.
613. νῆ Δ. ἐγὼ γ' οὐκ ἐθέλω πλουτῶν
657. ἔπειτ' ἐλούμεν. ΓΤ. νῆ Δ. εὐδαίμων δρ' ἦν
704. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δ. οὐδ' ἐφρόντισεν.
706. μὰ Δ. οὐκ ἐγὼ γ', ἀλλὰ σκοτοφάγον. ΓΤ. αἱ τάλαν.
712. λίθινον; ΚΑ. μὰ Δ. οὐ δῆτ', οὐχί τό γ' ἐκβάτιον.
870. μὰ Δ., οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ἡγίως ἑμῶν οὐδενός,
889. μὰ τὸν Δ. οὐκ οὖν τῷ γὰρ σφ. σάφ' ἴσθ' ὅτι.
971. ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; ΓΡ. μὰ Δ. ἐγὼ μὲν οὐ.
1008. ἐπ' ἐκφορᾷ; ΓΡ. μὰ Δ., ἀλλὰ τῆς φανῆς μόνον
1010. καὶ νῆ Δ. εἰ λυπομένην αἰσθοίτο με,
1102. μὰ Δ., ἀλλ' ἐμελλον' εἰτ' ἀνέφραξέ με φθάσας.
1116. ἡμῖν ἐτι θύει τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δ., οὐδέ γὰρ
1202. ἀλλ' εἰ γὰρ μέντοι νῆ Δ. ἐγγυῶ σὺ μοι
Γτ. 84, 1. καὶ νῆ Δ. ἐκ τοῦ δωματίου γὰρ νῶν φέρε
273. οὐδὲν μὰ Δ. ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.
284, 2. μὰ Δ. οὐδέ γ' Ἑλλήν, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.
302, 4. μὰ τὸν Δ. οὐ δῆτ'. οὐδὲ βατίς; οὐ φημ' ἐγώ.
Δια. Α. 767. τοῦτ' ἐπὶ τὴν τὴν πρᾶγμα; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δ.
I. 142. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἴστιν; ΔΗ. εἶπω; ΝΙ. νῆ Δ.
280. ναὶ μὰ Δ. κάγωγε τοῦτον, ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ
338. οὐκ αὖ μ' ἔδσεις; ΑΛ. μὰ Δ. ΚΛ. ναὶ μὰ Δ. ΑΛ.
μὰ τὸν Ποσειδῶν.
941. εὐ γὰρ νῆ τὸν Δ. καὶ τὸν Ἀπόλλων καὶ τὴν Δήμητρα.
1092. νῆ Δ. καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ μούδοκε ἡ θεὸς αὐτῇ
N. 483. εἰ μνημονικὸς εἶ. ΣΤ. δύο τρόποι νῆ τὸν Δ.
817. οὐκ εὐ φρονεῖς μὰ τὸν Δ. τὸν Ὀλύμπιον
819. τὸ Δ. νομίζειν, ὅντα τηλικουτοῖ.
825. ἰδοὺ· τί ἐστίν; ΣΤ. ὥσπερ νυνὶ Δ.
1234. τὸν Δ., τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶν. ΣΤ. νῆ Δ.,
1239. οὐ τοι μὰ τὸν Δ. τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
1279. πότρε νομίζεις καὶ νῆ τὸν Δ.
1381. τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κάποφάνω γὰρ νῆ Δ.
1468. ναὶ ναὶ, καταυδέσθῃ πατρίων Δ.
1469. ἰδοὺ γὰρ Δ. πατρίων· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
N. 134. ναὶ μὰ Δ., τῷ δ' οὐκ εἶ γὰρ τῷ δὲ Βδελυκλέαν,
181. Ὀδυσσεύα τιν'; ΕΛ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δ. φέρε
184. τίς εἰ ποτ', ὡνθρωπ' ἔτεόν; ΦΙ. Οὐτίς νῆ Δ.
1400. λέγαι χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δ. μὴ μοι γ', ὡ μέλε.
Ei. 831. ἀλλ' ὁρᾷ, οὐκ ἀπαυθεῖ. ΧΟ. τουτογὶ νῆ τὸν Δ.
409. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾷτον; ΤΡ. ὅτι νῆ Δ.
416. ναὶ μὰ Δ. πρὸς ταῦτ', ὡ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε
489. εἰα νῆ Δ.
979. νῆ Δ., καὶ μὴ ποίει γ' ἄπερ αἰ
1233. καὶ τῇδ'. ΘΘ. ἂμ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡ. ἐγὼ γὰρ νῆ Δ.,
O. 11. οὐδ' ἂν μὰ Δ. γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
24. οὐ ταῦτ' ἀκρίβει μὰ Δ. νῦν τε καὶ τότε.
81. ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δ.
135. νῆ Δ. ταλαιπώρων γὰρ πραγμάτων ἐρᾷ.
176. βλέπω. ΠΕ. περὶ γὰρ τὸν τράχηλον. ΕΠ. νῆ Δ.,
462. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δ. καὶ προπεφύραται λόγος εἰς
μοι,
1871. καὶ πείσομαι σοι. ΠΕ. νῦν δρ' ἔξεις νῆ Δ.
1462. βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δ.
1611. ὅταν ὁμῶς τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δ.,
1651. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὺ μέντοι νῆ Δ.,
A. 12. εἶνα πανούργου. ΚΑ. καὶ γὰρ ἔσμεν νῆ Δ.
24. καὶ νῆ Δ. παχύ. ΚΑ. κατὰ πᾶς οὐχ ἡκομεν;
34. βέλτεστα τοῖνυν μηκέτ' εἶναι νῆ Δ.
67. πόθεν εἰσίν; ΑΤ. Ἀναγυροῦντόθεν. ΚΑ. νῆ τὸν Δ.
88. καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΑ. καὶ νῆ Δ.
91. Κορυθία δ' αὖ. ΑΤ. χαῖα νῆ τὸν Δ.

- Δια. Α. 237. ξυνοπόμενον ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΤ. νῆ Δ.
486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δ. πρῶτα πυ-
θέσθαι,
559. νῆ Δ.· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΤ. καὶ μὴν τό γ' ἐ-
πᾶν γέλοιον,
582. καὶ νῆ Δ. τὰς γὰρ πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν
ἀποικοί,
752. κυεῖν ἐφασκε; ΓΤ. Γ. καὶ κυῶ γὰρ νῆ Δ.
837. ὁρᾷτε· γινώσκει τις ὑμῶν; ΜΤ. νῆ Δ.,
897. ὑπὸ τῶν ἀλεκτρύνων; ΜΤ. ἔμοιγε νῆ Δ.
1029. ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νῆ τὸν Δ. πάλαι δάκνει.
1181. ἀμοῖσι. ΑΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δ. Καρυστίοις.
1285. Δ. τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε
Θ. 86. νῆ τὸν Ποσειδῶν καὶ Δ. δίκαι' ἂν πάθοις.
567. ἀλλ' ἐκποκίῳ σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. οὐ δὲ μὰ Δ. σὺ
γ' ἄπει.
626. ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝ. νῆ Δ.,
745. τυνοῦτον ὄν. ΜΝ. τυνοῦτο; ΓΤ. Ζ. μικρὸν νῆ Δ.
B. 6. τί δαί; τὸ πᾶν γέλοιον εἶπω; ΔΙ. νῆ Δ.,
86. ὃ δὲ Ξενοκλῆς; ΔΙ. ἐξόλοιτο νῆ Δ.
181. τοῦτ' ἐπὶ τί; ΔΙ. τοῦτο λίμνη νῆ Δ.
189. ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δ., σοῦ γ' οὐνεκα,
285. νῆ τὸν Δ. καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
288. καὶ μὴν ὕρῳ νῆ τὸν Δ. θηρίον μέγα.
305. ἡμποῦσα φρούρη. ΔΙ. κατόμοσον. ΕΛ. νῆ τὸν Δ.
306. καὶ νῆ κατόμοσον. ΕΛ. νῆ ΔΙ. ΔΙ. ὁμοσον. ΕΛ.
νῆ Δ.
491. ἀνδρείᾳ γ', ὡ Πόσειδον. ΔΙ. οἶμαι νῆ Δ.
552. νῆ Δ.,
565. νῆ Δ., τάλαινα. ΠΑΝ. Β. νῶ δὲ δεῖσασαί γ' ἐπὶ
612. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ΕΛ. καὶ μὴν νῆ Δ.,
738. νῆ τὸν Δ. τὸν σωτήρα, γεννάδας ἀνὴρ
1047. ὥστε γὰρ καὶ τὸν σε κατ' οὖν ἐβαλεν. ΔΙ. νῆ τὸν Δ.
τοῦτ' ἐπὶ τί δὴ.
1433. νῆ τὸν Δ. τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ' ἔχω
Eκ. 79. νῆ τὸν Δ. τὸν σωτήρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
140. καὶ νῆ Δ. σπένδουσι γ' ἦν τίνος χάριν
390. οὐδ' εἰ μὰ Δ. τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
433. ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νῦν γὰρ εἶχον νῆ Δ.
438. κἀπειτα κλέπτῃ. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νῆ Δ.
439. καὶ συκοφάντῃ. ΒΛ. ἐμὲ μόνον; ΧΡ. καὶ νῆ Δ.
469. ἀριστον οὐ δώσουσι. ΧΡ. σὺ δὲ γὰρ νῆ Δ.
735. νῆ Δ. μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
761. νῆ τὸν Δ. τὸν σωτήρα. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς;
βαδίας.
786. ὄντως γὰρ οἴσεις; ΑΝ. Α. ναὶ μὰ Δ., καὶ δὲ μὲν
οὖν
872. νῆ τὸν Δ. δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
942. οἰμῶζαν ἄρα νῆ Δ. σποδήσεις.
998. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δ.
1011. κοῦκ ἂν πιθόμην οὐδέποτε. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νῆ Δ.
1045. νῆ τὸν Δ. τὸν σωτήρα, κεχάρισαί γ' ἐμοί,
1085. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δ. σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
1103. νῆ τὸν Δ. τὸν σωτήρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχῆς,
Π. 356. πῶς οὐδὲν ἡγίως; ΒΛ. εἰ τι κεκλοφῆς νῆ Δ.
400. οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡ. μὰ Δ. δεῖ γὰρ πρῶτα
ΒΛ. τί;
579. τὸν Δ. φήσεις δρ' οὐκ ὀρθῶς διαγινώσκων τὸ κρᾶ-
τιστον
715. ὅπως γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δ.
848. καὶ ταῦτ' ἀναθήσαν ἐφερες οὖν; ΔΙ. νῆ τὸν Δ.
863. νῆ Δ., καλῶς τοῖνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
877. νῆ τὸν Δ. τὸν σωτήρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
890. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δ. δειπνήσετον.
905. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΤ. οὐ μὰ τὸν Δ.
920. νῆ Δ., πονηρὸν τᾶρα προστάτην ἔχει.
1021. εἰ θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γὰρ νῆ Δ.
1028. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δ.
1186. τὸν οὖν Δ. τὸν σωτήρα καὶ τὸς μοι δοκῶ
Γτ. 198, 6. ἀνδρες παρ' ὑμῖν φδοφοῦνται; νῆ Δ.
233. εἰ δὲ τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δ.
445, 5. κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δ.
Διά. Α. 8. δ. τοῦτο τούργον· ἀξίον γὰρ Ἑλλάδι. κ.τ.λ.
Σ. 126. ὃ δ' ἐξεδίδρασκε δ. τε τῶν ὑδρορροῶν κ.τ.λ.
Δία. I. 1271. σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δ. κακῶς πένε-
σθαι.
διαβαλεῖ. Α. 502. οὐ γὰρ με νῦν γὰρ δ. Κλέων ὅτι
I. 486. ὡς οὗτος ἐσπεῶν ἐκείσε δ.
διαβάλλει. I. 64. ψευδῇ δ.· κατὰ μαστιγούμεθα
διαβάλλειν. I. 496. δάκνειν, δ., τοὺς λόφους κατεσθίειν,
I. 810. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτὶ σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ δ.

διαβάλλεται. Ο. 1648. δ. σ' ὁ θεός, ὃ ποιεῖ σὺ.
 διαβαλλόμενος. Α. 630. δ. δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
 ταχὺ βούλοις,
 διαβάλοι. ΕΙ. 643. ἅττα δ. τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἤδιστ' ἤσθιεν.
 διαβαλῶ. Ι. 288. δ. σ', εἰς στρατηγῆς.
 Ι. 711. κἀγὼ δέ σ' ἔλγω καὶ δ. πλείονα.
 Θ. 1169. ἀπὸ τῆς στρατίας παρούσιν ὑμῶν δ.
 διαβάς. Σ. 688. ὦδὲ δ., διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερῶ-
 θεις,
 ΕΙ. 753. δ. βυρσῶν ὁσμάς δεινὰς κάπειλὰς βορβοροθύμους.
 διαβάσκε. Ο. 486. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς
 ὁ μέγας δ.
 διαβάτης. Fr. 726. δ.
 διαβαθῆκας. Α. 60. ἐπὶ τῶν κελήτων δ. ἄρθραι.
 διαβαθρικότος. Ι. 77. τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα δ.
 διαβαθρῆκεν. Θ. 411. ἦγοντο, δ., ὥστ' οὐδεὶς γέρον
 διαβαθρῆμένον. Σ. 950. χαλεπὸν μὲν, ὥδρες, ἐστὶ δ.
 διαβαθρῆχ'. Θ. 390. ποῦ δ' οὐχὶ δ., ὅπου περ ἐμβραχὺ
 διαβήτην. Ν. 178. κάμψας ὀβελίσκον, εἴτα δ. λαβὼν,
 Ο. 1003. ἐνθεὶς δ.—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνει.
 διαβολαῖς. Ι. 7. αὐταῖς δ. ΔΗ. ὃ κακόδομον, πῶς ἔχεις;
 διαβολάς. Ι. 491. ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς δ.
 διαβολώτατον. Ι. 45. πανουργάτατον καὶ δ. τινα.
 διαγέγραπται. Ν. 774. ὅτι πεντετάλαντος δ. μοι δίαη.
 διάγειν. Σ. 1006. ὥστ' ἡδίας δ. σε τὸν λοιπὸν χρόνον
 διαγενομένῳ. Ο. 45. ὅπου καθιδρυθέντε δ. ἄν.
 διαγιγνώσκων. Σ. 779. πῶς οὖν δ. καλῶς δυνήσομαι
 Α. 583. δ. ὅτι ταυθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κείται
 Εκ. 636. ἔσται δυνατός δ.; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ
 ἀπαντας
 Π. 578. αὐτοῖς. οὕτω δ. χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
 579. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς δ. τὸ κράτιστον
 διαγιγνώσκον. Π. 91. ἵνα μὴ δ. τούτων μηδένα.
 διαγιγνώσκων. Ι. 518. ὑμᾶς τε πάλαι δ. ἐπετείους τὴν φύσιν
 ὄντας,
 Διαγόραν. Ο. 1072. ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Δ. τὸν Μήλιον,
 Διαγόρας. Β. 320. ἔδουσι γούν τὸν Ἰακχον ὄνπερ Δ.
 διαγράφω. Α. 676. ἣν δ' ἐφ' ἱππικὴν τραπῶνται, δ. τοὺς ἱππείας.
 διαγωνισθ'. Β. 794. δ. ἐφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.
 διαδεδρακότας. Α. 601. νεανίας δ' οἶος σὺ δ.
 διαδράμω. Ο. 1409. πρὶν ἂν περθεῖς δ. τὸν ἄερα.
 διαδρασιπολίτας. Β. 1014. εἰ γενναίους καὶ τετραπῆχεις, καὶ
 μὴ δ.,
 διαδύεται. Σ. 396. μῶν ὁ γέρον πη δ. αὖ; ΒΔ. μὰ Δ' οὐ δὴτ'
 ἀλλὰ καθιμῶ
 διαδύναι. Σ. 352. πάντα πέφαρται κοῦε ἔστιν ὅπῃς οὐδ' εἰ
 σέρφω δ.
 διαδύς. Σ. 212. κοῦε ἔσθ' ὅπως δ. ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
 διαζῆν. Ο. 1434. ἀφ' ὧν δ. ἄνδρα χρῆν τοσοῦτον
 διαδύς. Ο. 1331. δ. τάδε κύσμιμ'
 διαθήκη. Σ. 584. κλέειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ δ.
 διαθήκῃ. Σ. 589. τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν δ. ἀδικεῖς ἀνακογχυ-
 λάζων.
 Ο. 440. ἣν μὴ διάθονταί γ' οἶδε δ. ἐμοὶ
 διάθρη. Ν. 700. φρόντιζε δὴ καὶ δ., πάντα τρόπον τε σταντὸν
 διαθρήσαι. Ι. 543. κατ' ἐντεῖθεν παρατεῖσθαι καὶ τοὺς ἀνέμους δ.,
 Ο. 658. τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκητὰς καὶ τὰς διόδους δ.
 διαθωνταί. Ο. 440. ἣν μὴ δ. γ' οἶδε διαθήκην ἐμοὶ
 διαρῆν. Β. 1100. χαλεπὸν οὖν ἔργον δ.,
 διαιρῶν. Ν. 742. ὀρθῶς δ. καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἶμοι τάλας.
 διαίταν. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν δ. σφῆξιν ἐμπερεστάτους.
 Εκ. 673. τὴν δὲ δ. τίνα ποθήσεις; ΠΡ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ
 ἄστυ
 διαίτας. Β. 114. πόλεις, δ., πανδοκευτίας, ὅπου
 διαίτη. Σ. 524. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ δ. μὴ ἡμένης;
 διαίτης. ΕΙ. 572. τῆς δ. τῆς παλαιᾶς,
 Ο. 412. βίου δ. τε καὶ
 διακαθαίρει. Εκ. 847. τὰ τῶν γυναικῶν δ. τρυβλία.
 διακαυνάσαι. ΕΙ. 1081. ἡ δ. πύτεροι κλαυσοῦμεθα μείζον,
 διακεκαρμένω. Σ. 1313. Σθενέλω τε τὰ σκενάρια δ.
 διακεκαυμένον. Α. 453. δὺς μοι σπυρίδιον δ. λύχνον
 διακείμενος. Π. 80. σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίας δ.;
 διακείται. Π. 500. ὥς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις δ.,
 διακεκαυμένον. Ν. 120. τοὺς ἱππείας τὸ χρῶμα δ.
 διακεκραγῆναι. Ι. 1403. πύρραισι καὶ βαλανέυσιν δ.,
 διακεκραγόντες. Ο. 307. οἷα πιπρίζουσι καὶ τρέχουσι δ.
 διακίγκλισον. Fr. 94, 1. ὅσφιν δ' ἐξ ἄκρων δ. ἥγυτε κίγκλον
 διακίλει. Ν. 477. καὶ δ. τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀπο-
 πειρῶ.
 διακινηθεὶς. Σ. 688. ὦδὲ διαβάς, δ. τῷ σώματι καὶ τρυφερῶθεις,
 διακινήσας. ΕΙ. 156. δ. φαυροῖς ὥσιν.

διακνίσας. Εκ. 957. ὅς με δ. ἔχει.
 διακνίσω. Β. 1228. ἵνα μὴ δ. τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΤ. τὸ τί;
 διακνισθήσεται. ΕΙ. 251. οἷα πόλεις τάλαρα δ.
 διακονεῖς. Ο. 1323. ὥς βλακικῶς δ.
 διακονεῖται. Α. 1017. αὐτῷ δ.;
 διακονικός. Π. 1170. ἵν' εὐθείας δ. εἶναι δοκῇ
 διάκονόν. Ο. 73. ὄρνιν, ἵν' ἀπόλουθον δ. τ' ἔχῃ.
 διάκονος. Εκ. 1116. ἐγὼ τε πρὸς τούτοις ἡ δ.,
 διακόνου. Ο. 74. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ δ. τινός;
 Ο. 1253. σὺ δ' εἰ με λυπήσεις τι, τῆς δ.
 διακοσῖαισι. Ι. 659. δ. βουσίην ὑπερηκύντισα
 διακοσίαν. Fr. 53, 1. δεῖ δ. δραχμῶν.
 διακρίνει. Σ. 763. Ἀἰθρῆ δ. πρότερον ἢ γ' ὡς πείσομαι.
 διακρίνει. Ο. 719. ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περὶ μαν-
 τείας δ.;
 διακρίνεις. Ι. 1207. τί οὐ δ., Δῆμ', ὁπότερ' ἐστὶ νῦν
 διάκρινον. Ι. 748. εὐνούστερος, δ., ἵνα τοῦτον φιλῇ.
 Ι. 749. καὶ καὶ δ. δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πενι.
 1036. ὃ τῶν ἀκουσον, εἴτα δ. τότε.
 Διακρίων. Σ. 1223. ἀλγῆς; ὥς οὐδεὶς Δ. δέξεται.
 διακνίπτε. Εκ. 930. τί μοι διαλέγει; ΝΕ. σὺ δὲ τί δ.;
 ΓΡ. Α. ἐγώ;
 διακνίπτε. ΕΙ. 78. ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τῇ δ. ἔφομαι.
 διακνίπτε. Π. 623. ἐλθὼν δ. τι τῶν προύργων ποιεῖν.
 διαλαβών. Ι. 262. καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου δ. ἡγκύμας,
 διαλακίσσας. Ν. 410. ἡ δ' ἄρ' ἐφυσάτ', εἴτ' ἐξείφης δ. πρὸς
 αὐτῶν
 διαλέγει. Εκ. 930. τί μοι δ.; ΝΕ. σὺ δὲ τί διακνίπτε;
 ΓΡ. Α. ἐγώ;
 διαλέγου. ΕΙ. 1061. ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσον; ΙΕ. ἣν φράσας.
 ΤΡ. μὴ δ.
 Β. 176. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ δ.
 Εκ. 590. τούτῳ δ. κάποχώρησον· σὺ δὲ,
 διαλέγουσαν. Α. 720. τὴν μὲν γε πρώτην δ. τὴν ὀπῆν
 διαλέγειν. Σ. 904. ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ δ. τὰς χύτρας.
 διαλείχοντά. Fr. 359. δάπνοντα, μιστύλλοντα, δ. μου
 διαλείχων. Ι. 1034. νύκτωρ τὰς λουπάδας καὶ τὰς νήσους δ.
 διάλεκτον. Fr. 552, 1. δ. ἐχόντα μέσην πόλεως
 διαλελημμένον. Εκ. 1090. ψήφισμα, βινεῖν δὲ με δ.
 διαλέξασθαι. Fr. 321. δ.;
 διάλεξιν. Ν. 317. αἶπερ γνώμην καὶ δ. καὶ νοῦν ἡμῶν παρ-
 ἔχουσι
 διαλεπτολογούμαι. Ν. 1496. δ. ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
 διαλεχθεῖν. Ν. 425. οὐδ' ἂν δ. γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν
 ἀπαντῶν
 Π. 1082. οὐκ ἂν δ. διεσπλεωμένη
 διαλίθων. Fr. 309, 10. διόπας, δ., πλάστρα, μαλάχιον, βότρυον,
 διαλιπών. Ν. 496. εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ δ. διακίζομαι.
 διαλλαγαῖς. ΕΙ. 1049. ἐναντιώσεται τι ταῖς δ.
 διαλλαγᾶν. Α. 984. ἐμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν δ.
 Α. 1101. ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑ. περὶ δ.
 διαλλαγάς. Σ. 472. ἐς λόγους ἐλθοῖμεν ἀλλήλοισι καὶ δ.;
 διαλλαγεῖσα. ΕΙ. 540. δ. καὶ γελῶσιν ἀσμεναί,
 Διαλλαγή. Α. 989. ὃ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
 ἐντροφε Δ.
 Α. 1114. ταχὰ δ' εἰσομαι γ' ὡς. ποῦ 'στιν ἡ Δ.;
 διαλλαγήτε. Α. 1175. ἐπὴν δ., ταῦτα δράσετε.
 διαλλαγῶν. Ο. 1532. ἤξουσιν πρέσβεις δεῦρο περὶ δ.
 Ο. 1577. ἀλλ', ὦ γὰρ, ῥημέσθαι περὶ δ.
 1635. ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ δ. ἐρᾶς.
 Α. 932. μὴ μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν δ.
 1009. ἀλλ' ὥς τάχιστα φράζε περὶ δ.
 διαλλάξει. Α. 1091. ὥστ' εἰ τις ἡμᾶς μὴ δ. ταχὺ,
 διαλλάξειεν. Α. 1104. ἥπερ δ. ἡμᾶς ἂν μόνῃ;
 διαλλάξουσιν. Σ. 1394. λύγαι δ. αὐτὰ δεξιοί;
 διαλλάττειν. Α. 628. καὶ δ. πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
 διαλλάττεσθε. Ο. 1683. σφῶν νῦν δ. καὶ ζυμβαίνετε
 διαλλαττώμεθα. Ο. 1601. τὸν Δ' ἀποδοῦναι· καὶ δ.
 Ο. 1640. τί δαί ποιῶμεν; ΗΡ. ὅ τι; δ.
 διαλλαχθήσομαι. Σ. 1395. ὥστ' οἷδ' ὅτι ταύτη δ.
 διαλλαχθῆτέ. Α. 900. μὰ Δ' οὐκ ἐγώγ', ἣν μὴ δ. γε
 διαλυθῆναι. Α. 655. ἀλλ' ὑπ' ὑμῶν δ. προσέτι κινδυνεύομεν.
 διαλυμαίνεται. Θ. 348. ἡ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα δ.,
 Β. 59. τοιοῦτος ἱμερὶς με δ.
 Π. 436. ἡ ταῖς κοτύλαις αἰεὶ με δ.;
 διαλύσαι. Α. 586. ἐν ταῖς χώραις καὶ δ.; ΛΤ. φαίλας πάνν.
 ΠΡ. πῶς; ἀπύδειξον.
 διαλύσομεν. Α. 569. οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τούτον δ., ἣν τις
 ἐάσῃ.
 διαλύσῃς. ΕΙ. 85. πρὶν ἂν ἰδῇς καὶ δ.
 διαλφισώσω. Ν. 669. δ. σου κίχλῳ τὴν κάρδοπον

διαμασχαλίσας. Fr. 249, 2. δ. αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσκει καὶ
βαφανίσιν.
διαμάττειν. O. 463. ὃν δ. οὐ καλύει· φέρε παῖ στέφανον· κατα-
χείσθαι
διαμαχοῦμαι. I. 339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα δ.
διαμαχοῦμαι. Π. 448. τῇδε δεδιότε, μὴ δὲ δ.
διαμεμαγμέναι. I. 1105. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε δ.
διαμέτρους. B. 801. καὶ δ. καὶ σφῆνας· ὁ γὰρ Εὐριπίδης
διαμηρίσσει. O. 669. ἐγὼ δ. ἂν αὐτὴν ἡδέως;
διαμηριῶ. O. 1254. πρώτης ἀνατείνας τὴν σκέλη δ.
διαμηχανήσομαι. I. 917. δ. θ' ὅπως
διαμνύρεται. O. 100. μύρμηκος ἀτραποῦς, ἡ τί δ.;
διανείμειν. Π. 510. εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέπει πάλιν δ. τ' ἴσον
αὐτῶν,
διανοεῖ. N. 481. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι δ., πρὸς τῶν θεῶν;
N. 1230. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔφαρνος εἶναι δ.;
EI. 103. ὅποι πέτεσθαι δ. TP. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
362. ὃ μαρὲ καὶ τολμηρῇ, τί ποιεῖν δ.;
O. 1421. μὴν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι δ.;
O. 71. ὃ Ζεῦ τί δρᾷσαι δ. με τήμερον;
B. 526. τί δ' ἔστιν; οὐ δὲ πού μ' ἀφελίσθαι δ.
Eκ. 769. οὐ δ' οὐ καταθεῖναι δ.; AN. B. φυλάξομαι,
διανοίαι. N. 944. καὶ δ. κατατοξεύσω.
Σ. 1044. πέρσιν καταπρούδοι καὶνοτάται σπείραντ' αὐτὸν δ.
EI. 750. ἔπειν μεγάλοι καὶ δ. καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Eκ. 581. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς δ.
διάνοιαν. Σ. 1019. μνησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντεῖαν καὶ δ.,
διανοίαν. B. 1059. μεγάλων γνωμῶν καὶ δ. ἴσα καὶ τὰ βήματα
τίκτειν.
διανοουμένην. A. 724. ἡδὴ πέτεσθαι δ. κάτω
διᾶξει. B. 140. ναῦτης δ. δὴ ὀβολῶ μισθὸν λαβάν.
διᾶξειν. Eκ. 792. ἡ πῦρ ἀπότροπον, ἡ δ. γαλῆ,
διᾶξειν. EI. 439. μὴ δέ, ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ δ. τὸν βίον,
διᾶξεις. N. 464. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζῆλωτότατον βίον
ἀνθρώπων δ.
διᾶξετε. Eκ. 240. εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον δ.
διᾶξῃαι. A. 578. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι δ. καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·
διᾶξω. { A. 217. } οἰκοὶ δ' ἀταυράτῃ δ. τὸν βίον
218.
διαπαταλευθήσεται. I. 371. δ. χαμαί·
διαπεινάμενος. A. 751. πῶς ἔχετε; ME. δ. αἰ ποτὶ πῦρ.
διαπέμπετε. Π. 398. εἴτ' οὐ δ. καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
διαπέμπων. B. 364. ἀσκώματα καὶ λῖνα καὶ πίτταν δ. εἰς Ἐπί-
δαυρον,
διαπερᾶν. O. 1264. μηκέτι τὴν ἐμὴν δ. πόλιν,
διαπεσεῖσθαι. Eκ. 1036. οἶμαι γὰρ ἔνδον δ. σ' αὐτίκα.
διαπέσομαι. I. 695. ψευδῶν ἐνείη, δ. πανταχῇ.
διαπετάννυ. A. 733. μὴ δ., μὴδ' ἀπέλθης μηδαμῇ.
διαπετάσας. A. 732. ὅσον δ. ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
διαπέτει. O. 1217. κάπειτα δὴθ' οὐτῶ σιωπῇ δ.
διαπηδῶν. A. 1178. ἀνὴρ τέτραπται χάρακι δ. τάφρον,
διαπλέκειν. O. 754. δ. ὡν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴται.
διαπλύναι. Fr. 546, 3. καὶ δ.
διαπράξαι. Π. 378. ἐθέλω δ. πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
διαπραξάμενος. Eκ. 634. ὅταν ἦδῃ γ' ὡς δ. παραδῶ σοι δυν-
ταμίαν.
διαπράξω. Π. 217. αὐτὸς δ. ταῦτα. KA. κἂν βούλῃ γ', ἐγὼ.
διαπράττεσθ'. A. 518. εἴτ' ἡρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ', ἄνερ, δ. ὡδ'
ἀνοήτως;
διαπράττουσι. I. 93. πλουτοῦσι, δ., νικῶσιν δίκας,
διαπρισθεῖν. EI. 1262. πόσον δίδας δὴτ'; TP. εἰ δ. δίχα,
διαπρισθεῖν. I. 768. ἀπολόμην καὶ δ. κατατμηθεῖν τε λέ-
παδνα.
διαπτάσθαι. B. 1382. εἴθ' ὦφελ' Ἀργεῖς μὴ δ. σκάφος.
διαριθμῶν. O. 1622. ὅταν δ. ἀργυρίδιον τύχῃ
διάρυπον. O. 665. πανταχῇ δ. ὅμμα,
διαρραγεῖς. O. 2. δ. ἦδε δ' αὐ κρᾶζει πάλιν.
Eκ. 803. δ. AN. B. ἦν διαρραγῶ δὲ, τί;
Π. 279. δ. ὡς μόθων εἰ καὶ φύσει κόβαλος,
892. δ., μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
διαρραγεῖς. EI. 32. τέως ἔως σαυτὸν λάθοις δ.
διαρραγέτω. Eκ. 370. δ. μὴδὲ βεβαλαναμένον,
διαρραγῆναι. I. 341. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ δ.
B. 955. ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὠφέλες μέσος δ.
διαρραγῆσθαι. I. 340. οἶμοι, δ. AA. καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ
παρήσω.
B. 255. εἰ δ.
διαρραγῶ. Σ. 162. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐκφρες με, μὴ δ.
Eκ. 803. διαρραγεῖς. AN. B. ἦν δ. δὲ, τί;
διαρρηπτοῦμαι. O. 774. γράφον δ.; βέλτιον πολὺ.
διαρρηπτοῦνται. Σ. 59. δοῦλω δ. τοῖς θεομένοις,

διαρροῖας. Fr. 198, 13. ὁ τῆς δ. ποταμὸς οἰχέσεται.
δίας. O. 856. δὲ ἀντὶ δ. ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
διασαλακῶνισον. Σ. 1169. ὡδὶ προβάς τρυφερόν τι δ.
διασαυλούμενον. Fr. 522. ὁρῶ γὰρ ὡς δὲ φάκα δ.,
Διασίους. N. 864. τοῦτον πρᾶμην σοι Δ. ἀμαξίδα.
Διασίουσιν. N. 408. νῆ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί
ποτε Δ.
διασκανδικίσης. I. 19. μὴ μοι γε, μὴ μοι, μὴ δ.
διασκεδῶ. Σ. 229. πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν δ.
O. 1053. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τῶ κάδοι δ.
διασκοπεῖν. O. 660. καὶ δ. σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
διασκοπῶμεν. Σ. 246. χαρῶμεν, ὅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ δ.,
διασκοπῶν. EI. 1161. δ. ἡδομαι
διασμηχθεῖς. N. 1237. ἄλσιν δ. θναῖτ' ἂν οὐτοσί.
διασποφίσηται. O. 1619. εὐξάμενος εἴτα δ. λέγων,
διασπαράξει. B. 474. δ., πλευρόντων τ' ἀνθάψεται
διασπάσαι. O. 367. ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρες καὶ δ.
διασπάσσοι. Eκ. 1076. δ. μ', ὃ κακῶς ἀπολούμεναι.
διασπᾶσονται. B. 477. δ. Γοργόνες Τιθράσσαι,
διασποδῆσαι. Eκ. 939. καὶ μὴ 'δεῖ πρότερον δ.
διασπᾶσθαι. Fr. 114. καὶ δ. ὁρῶμεν
διασπᾶσθαι. EI. 567. αἶ τε θρίνακες δ. πρὸς τὸν ἥλιον.
διασπᾶσθαι. I. 175. εὐδαιμονήσω δ', εἰ δ.;
O. 177. ἀπολαύσομαι τί δ', εἰ δ.
διασπᾶσθαι. A. 774. ἦν δὲ δ. καὶ ἀναπτῶνται πετερίγες
διασπᾶσθαι. Σ. 360. ἄνδρες ὁπλῖται δ.
διασπᾶσθαι. I. 818. δ. καὶ χρησμοδῶν, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντι-
φερίζων.
διασπᾶσθαι. Σ. 371. δ. τοῦτο γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε μηδαμῶς,
διασπᾶσθαι. N. 149. κηρὸν δ., εἴτα τὴν φύλλαν λαβὼν
διασπᾶσθαι. A. 895. χεῖρον δ. MT. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
διασπᾶσθαι. O. 444. δ. γὰρ. ΠΕ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
διασπᾶσθαι. Σ. 329. ἡ με κεραυνῷ δ.
διασπᾶσθαι. Σ. 367. δ. τοῖνυν κράτιστον ἐστὶ μοι τὸ δίκτυον.
διασπᾶσθαι. O. 655. δ. δ. ἐσεσθὼν ἐπτερωμένον.
διασπᾶσθαι. EI. 838. τίνες γὰρ εἰσ' οἱ δ. ἀστέρες,
διασπᾶσθαι. EI. 536. κόλπου γυναικῶν δ. εἰς ἀγρόν,
διάρυψ'. Π. 413. μὴ νυν δ., ἀλλ' ἄνευ πράττων ἐν γέ τι.
διάρυψιν. I. 515. οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονηθῶς δ., ἀλλὰ
νομίζων
N. 199. ἔξω δ. πολλὸν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
Eκ. 790. ἐπαναμένειν, ἐπειτα δ. ἐτι.
Fr. 424, 1. ὡς οὐδὲν δ.
διάρυψιν. Eκ. 1151. τί δὴτα δ. ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
διάρυψιν. Π. 923. εἰ μὴ φανείτω δ. τις τῷ βίῳ.
διάρυψιν. N. 1055. εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν δ. ψέγει, ἐγὼ δ' ἐπαίνω.
B. 1498. δ. ἀργὸν ποιέσθαι,
διάρυψιν. A. 193. δέξιατον, ὥσπερ δ. τῶν ἐμμάχων.
διάρυψιν. Π. 622. καὶ μὴ δ. γε, μὴ πάλιν τις αὐ
διάρυψιν. A. 943. εἰ μὴ δ. γε, κοῦκ ὄζον γάμον.
διάρυψιν. N. 1002. ἀλλ' οὐν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμ-
νασίῳ δ.,
Σ. 849. οἶμοι, δ. κάπολεις τριήμερῶν
B. 462. οὐ μὴ δ., ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
διάρυψιν. I. 805. εἰ δὲ ποτ' εἰς ἀγρόν οὗτος ἀπελθὼν εἰρη-
ναῖος δ.
διάρυψιν. Σ. 164. δ. τοῖνυν ὁδὸς τὸ δίκτυον.
διάρυψιν. O. 292. ἡ πὶ τὸν δ. ἦλθον; EΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες
μὲν οὖν
διαφανῇ. N. 768. ταύτην ἰδράκας, τὴν καλὴν, τὴν δ.,
A. 48. χῆ γ' ἔχουσα καὶ τὰ δ. χιτῶνια.
διαφείρει. Σ. 20. οὐδὲν ἄρα γρίφου δ. Κλεωνύμους.
διαφείρειν. O. 1461. βέμβικος οὐδὲν δ. δεῖ. ΠΕ. μανθάνω
διαφείρου. A. 1172. ἔατε, μὴδὲν δ. περὶ σκελοῖν.
διαφείρουσιν. N. 1428. ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί δ.
διαφείρομαι. N. 443. εἴπερ τὰ χρέα δ.,
διαφθαρῶ. Σ. 1358. ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ δ.
διαφθείρας. Σ. 1398. οὕτω δ. ἐμοῦ τὰ φορτία.
διαφθείρηται. Σ. 976. καὶ μὴ δ. ποῦ τὰ παιδία;
EI. 323. πρᾶγμα κάλλιστον δ. διὰ τὰ σχήματα.
διαφθέρειν. Σ. 1229. φήσιν γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ δ.
διαφθέρω. A. 331. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ δ.
B. 1200. ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους δ.
διαφθιάν. O. 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστουκίσι μὴ δ.,
διαφθιγῆναι. O. 338. δ. θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀπαλούμεσθ' ἄρα.
διαφθιγῆναι. O. 355. ἔν' ὑπὸ τούτων δ.; ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τού-
τους δοκεῖς
διαφθιγῶ. I. 294. δ. σ', εἰ τι γρύζει.
διαφθιγῶ. O. 193. τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ δ.
διαφθιγῶ. I. 610. μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ δ. τοὺς ἰππείας.
διαφθιγῶ. O. 653. καλῶς, ὅπως μὴ δ. οἰχέσεται

διαφυλάξει. ΕΙ. 878. τις δ. τήνδε τῇ βουλῇ λαβάν;
 διαφυλάξιν. Β. 297. ἱερεῦ, δ. μ', ἵν' ὧ σοι ξυμπότης.
 διαφυτεύουσιν. Fr. 162. ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ δ.
 διαχασκουσῶν. I. 533. τῶν θ' ἀρμονῶν δ. ἀλλὰ γέρον ὡς πε-
 μέρει,
 διαφαίρουσι. Ο. 1717. αὖραι δ. πλεκτάνην καπνοῦ.
 διαβόλιαν. Fr. 401. καὶ τῶν πλατυλόγων δ. ἀκοντίων.
 διδάγματος. Ν. 668. ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ δ. μῖνου
 διδάξα. Σ. 440. οὗς ἐγὼ δ. κλέειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
 διδάξαι. Β. 955. ὡς πρὶν δ. γ' ὠφελος μέσος διαραγῆναι.
 διδαξαίμην. Ν. 783. ὑθλείς ἀπερρ', οὐκ ἂν δ. σ' ἐτι.
 διδάξας. Β. 1026. εἶτα δ. Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμῶν ἐξεδί-
 दाξαι
 διδάξείαν. Ο. 373. πῶς δ' ἂν οἷδ' ἡμᾶς τι χρῆσιμον δ. ποτε,
 διδάξαν. Α. 656. φησὶν δ' ἡμᾶς πολλὰ δ. ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμο-
 νας εἶναι,
 Ν. 1405. οἶμαι δ. ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
 διδάξας. I. 453. νυνὶ δ., εἴπερ ἀπεκρίψω ποτὲ
 Ν. 824. ὅπως δὲ τούτο μὴ δ. μηδένα.
 929. οὐχὶ δ. τούτου ἑκόντος ὦν.
 Σ. 653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γὰρ, τουτὶ ταχέως με δ.,
 διδάξῃς. Ν. 238. ἵνα με δ. ὥνπερ οὐνεκ' ἐλήλυθα.
 διδάξομαι. Ν. 127. ἀλλ' εὐδόμενος τοῖσιν θεοῖς δ.
 διδάξομεν. Ν. 590. ὡς δὲ καὶ τούτο ξυνοίσει βλάβας δ.
 διδάξον. Ν. 244. ἀλλὰ με δ. τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγῳ,
 Ν. 395. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὐτὸν φέρεται λάμπων πυρὶ,
 τούτο δ.,
 1442. πῶς δὴ; δ. γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἀπαφελήσεις.
 Σ. 519. οἴμενος ἄρχειν' ἐπεὶ δ. ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
 ΕΙ. 602. ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δ., ὡ θεῶν εὐνοῦσται.
 Ο. 439. φράσον, δ. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλων γὰρ μὲν οὐ,
 Β. 1162. πῶς δὴ; δ. γὰρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
 διδάξοντες. Ο. 372. καὶ δ. τι δεῦρ' ἡκουσιν ἡμᾶς χρῆσιμον;
 διδάξω. I. 779. ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἐστ' εὐνοῦς, τοῦτ' αὐτὸ
 σε πρῶτα δ.,
 Ν. 369. αὐτὰ δὴπον· μεγάλοις δὲ σ' ἐγὼ σημείους αὐτὸ δ.
 385. φέρε τουτὶ τῷ χρῇ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ γὰρ
 σε δ.
 Σ. 1074. βλάβας ἐγὼ δ., κὰν ἄμουςος ἦ τὸ πρὶν.
 Εκ. 215. ἐγὼ δ. πρῶτα μὲν γὰρ τάραια
 583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρῆσθαι δ. πιστεύω τοὺς δὲ θεατὰς,
 Π. 582. ὁ Ζεὺς δὴπον πένεται, καὶ τοῦτ' ἦδη φανερώς σε δ.
 διδάσκαλον. Ο. 912. οὐκ, ἀλλὰ πάντας ἐσμέν οἱ δ.
 διδάσκαλον. Ν. 1147. χρῇ γὰρ ἐπιθαμμάξιν τι τὸν δ.
 διδάσκαλος. Α. 628. ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυφικοῖς ὁ
 δ. ἡμῶν,
 ΕΙ. 738. ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλῃς ὁ δ. ἡμῶν.
 Β. 1055. ἐστὶ δ. ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ ποιηταί.
 Fr. 314. 3. ἐνθάδε γὰρ εἰσιν, ὡς φησὶν ὁ δ.
 διδασκάλου. I. 1235. παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος δ.;
 Fr. 403. τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ δ.
 διδασκάλου. Ν. 1467. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς δ.
 διδασκάλου. Ν. 571. οὐκ ἐς κύρακας; καταρᾶ σὺ τῷ δ.;
 Π. 797. οὐ γὰρ πρεσβυδὲς ἐστὶ τῷ δ.
 διδασκα. Ν. 877. ἀμέλει, δ. θυμωσφόρος ἐστὶν φύσει·
 Ν. 1107. δ. καὶ κόλαζε, καὶ μύμησ' ὅπως
 Ο. 548. ἀλλ' ὅτι χρῇ δρᾶν, σὺ δ. παρών· ὡς ἤν οὐκ ἄξιον
 ἡμῶν,
 Β. 107. δειπνῶν με δ. ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
 διδάσκειν. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε δ., ἀνθρώποις φῆσ'
 ἐπιθέσθαι,
 Ο. 1405. βούλει δ. καὶ παρ' ἡμῶν οὖν μένων
 Β. 687. ξυμπαρανείν καὶ δ. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
 1054. καὶ μὴ παράγειν μηδὲ δ. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
 1057. καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ δ.,
 Εκ. 514. κατὰκειται δὴ πάνθ' ἀπερ εἶπας· σὺν δ' ἔργον τάλλα δ.,
 διδάσκεις. Ν. 919. οἷα δ. τοὺς ἀνόητους.
 Ν. 987. σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις δ. ἐντετυλίχθαι·
 Εκ. 662. ἢ τὴν Δήμητρά· εὖ γε δ. τουτὶ τοῖν φρασάτω μοι,
 Fr. 201. πτισάνην δ. αὐτὸν ἔψιν ἢ φακῇν.
 διδάσκειται. Ν. 194. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομῶν δ.
 διδασκοίμην. I. 401. καὶ δ. προσάδει Μορσίμου τραγῳδίαν.
 διδάσκομαι. Σ. 2. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν δ.
 διδάσκου. Ν. 111. ἐλθὼν δ. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
 Π. 473. καὶ σὺ γε δ. πάντ' ἂν γὰρ οἶμαι βλάβας
 διδάσκουσ'. Ν. 98. οὐτοὶ δ., ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 διδάσκω. Ν. 1106. βούλει τὸν υἱόν, ἦ δ. σοι λέγειν;
 Ο. 550. καὶ δὴ τοῖν πρῶτα δ. μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
 διδάσκωμεν. Α. 405. ταῖσιν γυναῖξὶ καὶ δ. τρυφᾶν,
 διδάσκων. Α. 658. οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ
 βέλτιστα δ.

διδαχθῇ. Θ. 538. ταύτης ἀπομιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα δ.
 διδάσας. I. 194. ἄ σοι δ. ἐν τοῖς λόγοισιν οἱ θεοί.
 διδάσιν. Α. 54. οὐ γὰρ δ. οἱ πρυτάνεις.
 Σ. 715. ἀλλ' ὅπταν μὲν δέισας αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δ.
 διδομεν. I. 69. ἡμεῖς δὲ δ. εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 Ν. 1426. ἀρίμεν, καὶ δ. αὐτοῖς πρόκα συγκεκῶθαι.
 διδομένου. Α. 547. μισθοῦ δ., Παλλαδίων χρυσομένων,
 διδόν'. Ο. 976. καὶ σπλάγχνα δ. ἐνεσσι; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον,
 διδόναι. I. 1072. ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ δ. σ' ὁ Λοξίας.
 ΕΙ. 1321. δ. πλούτον τοῖς Ἑλλησιν,
 Ο. 624. δ. τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
 878. δ. Νεφελοκοκκυγίευσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
 Θ. 843. καὶ τόκον πράττοτο, δ. μηδὲν ἀνθρώπων τόκον,
 Εκ. 781. ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα δ. τάγαθὰ,
 διδοσθαι. Θ. 834. προεδρίαν τ' αὐτῇ δ. Στηνίοισι καὶ Σείροις
 διδου. Α. 1054. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δ.,
 ΕΙ. 1016. ταῦτ', ὡ πολυτίμητ', εὐχόμενοις ἡμῖν δ.
 διδοῦς. I. 473. δ. ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
 Β. 943. χυλὸν δ. στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν
 διδοῦσαι. Θ. 558. ὡς τ' αὐτὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μα-
 στοποιῖς δ.,
 διδύμων. Α. 1281. ἐπὶ δὲ δ. ἀγέχορον
 διδῶ. Α. 159. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν δ.,
 Α. 835. παῖεν ἐφ' ἀλλὴ τὰν μάδων. αἱ καὶ τις δ.
 Ν. 98. οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις δ.,
 Σ. 693. ἦν τις τι δ. τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὲ
 ὄντε
 Ο. 519. τὰ σπλάγχνα δ., τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
 λάβωσιν.
 1536. καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν δ.
 1655. τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοῖ δ. τὰ χρήματα
 Α. 1119. ἦν μὴ δ. τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἀγε.
 Θ. 937. κοίλῃν προτείειν. ἀργύριον ἦν τις δ.,
 διδωμ'. ΕΙ. 1215. αὐτὸς σὺ τί δίδως; TP. ὅτι δ.; αἰσχύνομαι.
 διδωμι. I. 872. ζεύγος πρᾶμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δ.
 I. 883. χειμῶνος ὄντος. ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δ.
 906. ἐγὼ δὲ κυλίχνιν γέ σοι καὶ φάρμακον δ.
 ΕΙ. 424. δῶρον δ. τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
 Fr. 156. 2. ὑμῖν' ἐπεὶ δ. χυλίας δραχμὰς,
 389. 1. ἰδοὺ δ. τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
 709. 2. τῇ μὲν δ. χεῖρ, τῇ δὲ λαμβάνω.
 διδωμί. Σ. 1419. ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δ. σοι,
 Α. 863. ἔχω δὲ τοῦθ' ὥπερ οὖν ἔχω, δ. σοι,
 διδῶς. Α. 799. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἃ κα δ.
 Π. 141. αὐτὸς δ. ἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
 διδῶς. I. 740. καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δ.
 ΕΙ. 1215. αὐτὸς σὺ τί δ.; TP. ὅτι δίδωμι; αἰσχύνομαι.
 1262. πόσον δ. δῆτ'; TP. εἰ διαπρσθεῖεν δίχα,
 διδῶσι. Α. 1121. οὐ δ' ἂν δ., πρόσαγε τούτους λαβομένην
 διδῶσι. Θ. 345. ἦ δῶρά τις δ. μοιχρῇ γρᾶν γυνή,
 διδῶσιν. Σ. 679. οὐδεὶς οὐδὲ σκορῖδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δ.
 Θ. 344. καὶ μὴ δ. ἂν ὑπόσχεται ποτε,
 Π. 278. σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δ.
 διβαλ'. Π. 204. τοιχωρύχος τις δ. ἐσθὺς γὰρ ποτε
 διβαλλέ. Θ. 1214. δ. μ' ὡ γρᾶς. ἀπύτρει· ὡς τάκιστα σὺ
 διβαλλε. Α. 380. δ. καὶ ψευδῇ κατεγλωττίξέ μου
 διεγαλήνησαν. I. 646. οἱ δ' εὐθὺς τὰ πρόσαπα δ.
 διεύετ'. Σ. 281. τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζίνον ἀνθρώπων, δε ἡμᾶς δ.
 διεδύς. Θ. 712. οἷον δράσας δ. ἔργον,
 διεῖψ. Π. 906. πῶς οὖν δ. ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;
 διεξήτημένους. Θ. 439. εὖ δ.
 διεξήτηχ'. I. 1292. καὶ δ. ὑπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.
 διεθετο. Ο. 441. ἦνπερ ὁ πῖθηκος τῇ γυναικὶ δ.,
 δίει. Α. 845. χλαῖναν δ' ἔχων φανήν δ.
 διεδέναι. Β. 975. ἅπαντα καὶ δ.
 διεμί. Ο. 1392. ἅπαντα γὰρ δ. σοι τὸν ἀέρα
 διεκρινόμενοι. ΕΙ. 623. οἱ δ' αἱ ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ δ.
 δίει. ΕΙ. 1232. τῇδ', δ. τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμᾶς
 δίεικτο. Ν. 961. λίξω τοῖν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς δ.,
 Fr. 250. οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρους ἢ ποιήσεις δ.
 διεκρματίζετ'. Σ. 789. ἐλθὼν δ. ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
 δίκων. Θ. 163. ἐμτροφύρουν τε καὶ δ. Ἰωνικῶς,
 δικομόμας. Σ. 1248. πολλὰ δὲ δ. σὺ καγώ.
 διεκρέυσεν. Θ. 480. ὥσπερ με δ. οὖσαν ἐπέτιν.
 διεκορκορύγησεν. Ν. 387. τὴν γαστέρα, καὶ κλῆνος ἐξάιφνης
 αὐτὴν δ.;
 διεκπερῶντες. Π. 283. δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων μίξας δ.
 διεκρίθη. Θ. 13. πῶς χωρὶς; ΕΤ. οὕτω ταῦτα δ. τότε.
 δίκυλῃ. Θ. 644. τοῖδ' δ. καὶ μάλ' εὐχραν, ὡ τάλαν.
 διέλαμψεν. Π. 744. ἐγρηγύρεσαν, ἕως δ. ἡμέρα.
 διελεῖν. Ο. 996. ὑμῖν, δ. τε κατὰ γύας. ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν,

διεληλυθώς. ΕΙ. 826. δ. ΟΙ. 191. νυν, κάτεπέ μοι. ΤΡ. τὸ τί; διέλθε. Θ. 1174. πρῶτον μὲν οὖν δ. κἀνακύπασον. διελθεῖν. Ι. 621. κἀν μακρὰν ὁδὸν δ.
Α. 3. οὐδ' ἂν δ. ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
διέλκει. Θ. 648. τὸ πέος δ. πυκνότερον Κορινθίων.
διελκύσαι. Fr. 163. 3. σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῃ δ.
διελκύσαι. Π. 1036. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν δ.
διέλκων. ΕΙ. 1131. ἀλλὰ πρὸς πῦρ δ.
διελυμῆνω. Β. 1062. ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος δ. σύ. ΕΤ.
τί δράσας;
διέμενος. Π. 720. καὶ σχῖνον' εἴτ' ὄξει δ. Σφηττίφ.
διεμήρισαν. Ο. 706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν δ. ἄνδρες
ἐρασταί.
διεμπολᾶν. Α. 972. οἱ ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα δ.,
διεμύλλαιναν. Σ. 1315. οὗτος δὲ δ. ὡς δὴ δεξιός.
διενεγκούσαι. Α. 570. δ. διὰ πρᾶσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ'
ἐκεῖσε.
διεντερεύματος. Ν. 166. ὦ τρισμακάριος τοῦ δ.
διεψαλθεῖν. Β. 1330. τὸν τῶν μονυθῶν δ. τρόπον.
διεψήφισα. Ι. 781. σὲ γὰρ, ὅς Μήδοισι δ. περὶ τῆς χώρας Μαρα-
θῶνι.
διεπάλαιον. Ι. 573. ἀλλὰ δ. αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἰς
διέπλευσεν. Σ. 122. δ. εἰς Αἴγιναν' εἴτα φυλλαβὼν
διέπτατο. Σ. 1086. γλαυφὶ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρα-
τὸν δ.
διεράς. Ν. 337. εἴτ' ἀερίας, δ., γαμφοὺς οἰωνοὺς ἀερονήχεις,
διερισσάμεν. Εκ. 150. δ. τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
διερούς. Ο. 213. ἐλελιζομένη δ. μέλεσιν
διερρυηκέναι. Σ. 1156. ἔν' ἐξίλῃς με πρὶν δ.
διερρυηκόν. Ν. 873. καὶ τοῖσι χεῖλεσιν δ.
διέρχεται. Ο. 181. ὁτιή δὲ πολέϊται τοῦτο καὶ δ.
διέσκεμμαι. Β. 836. ἐγὼ δα τοῦτον καὶ δ. πάλαι,
διεσκέφθαι. Θ. 687. ἀλλ' εἰοχ' ἡμῖν ἅπαντά πως δ. καλῶς.
διεσπλεκαμένη. Π. 1082. οὐκ ἂν διαλεχθεῖν δ.
διεστράφη. Α. 15. τῆς δ' ἀπέθανον καὶ δ. ἰδὼν,
διεσφηνκόμενον. Σ. 1072. εἴτα θαυμάζει μ' ὄρων μέσον δ.,
διετέθη. Ο. 1692. οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. εὐ γὰρ μένταν δ.
διετηρήνητο. Θ. 18. δίκην δὲ χόανης ὦτα δ.
διετησίως. Fr. 605. δ.
διέτριβεν. Ι. 541. ταῦτ' ὀρρωδῶν δ. δει, καὶ πρὸς τούτοις
ἐφασκεν
διέφθορας. Fr. 479. δ. τὸν ὄρκον ἡμῶν.
διέφθορον. Fr. 418. 1. τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον δ.,
διέφυγες. Σ. 461. ἀλλὰ μὰ Δι' οὐ ραδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς δ.,
διέχε. Ο. 1720. ἀναγε, δ., πάραγε, πάραγε,
διεχρώμεθα. Εκ. 609. πρότερόν γ', αὐτῶν, ὅτε τοῖσι νόμοις δ.
τοῖς προτέροις.
διεχωρίζετο. Θ. 14. αἰθρὴ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα δ.,
διηγέισθαι. Σ. 1196. οὕτως δ. νομίζουσ' οἱ σοφοί.
διηγῆσάτο. Ο. 198. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς δ.; ΕΠ. σύ.
διηγόμεν. Β. 457. σεβῆ τε δ.
διηγρύπνησα. Β. 931. ἥδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς δ.
διηκε. Β. 920. ὁπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται τὸ δρᾶμα δ' ἂν δ.
διηλλάγηται. Α. 1161. τί δ' οὐ δ.; φέρε, τί τοῦμποδῶν;
διόρονον. Β. 1285. ὅπως Ἀχαιοὶ δ. κράτος, Ἑλλάδος ἦβας,
διθυραμβοδιδασκάλων. ΕΙ. 829. ψυχὰς δὴ' ἢ τρεῖς δ.
διθυράμβων. Ο. 1388. τῶν δ. γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
Διί. ΕΙ. 57. ὡδὲ κεχνηδὺς λοιδορεῖται τῷ Δ.,
Ο. 568. κἀν Δ. οὕτῃ βασιλεὺς κρῖν, βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος
ὄρνις,
1237. οἷς θυτίον αὐτοὺς, ἀλλὰ μὰ Δι' οὐ τῷ Δ.
1522. ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἀναθεῖν τῷ Δ.,
1633. τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δ.,
δυστάσαι. Σ. 41. τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται δ.
Διυτρέφης. Ο. 798. ὡς Δ. γὰρ πυνιαῖα μόνον ἔχων πτερὰ
Ο. 1442. δεινὸς γέ μου τὸ μεῖράκιον Δ.
Διυτρέφους. Fr. 292. ἀπὸ τῆς Δ. τραπέζης
δικάζει. Σ. 766. αὐτοῦ μένων δ. τοῖσιν οἰκέταις.
δικάζει. Σ. 112. μᾶλλον δ. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
δικάζει. Σ. 89. ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δ., καὶ στένει,
Σ. 110. ἔν' ἔχοι δ., αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
340. οὐκ ἐγὼ μ', ἄνδρες, δ. οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κἀνδόν,
414. [ὡς χρῆ] μὴ δ. δικας.
639. κἀν μακάρων δ.
762. ποίου; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δ. τοῦτο δὲ
Θ. 79. μέλλει δ. οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἔδρα,
Π. 277. ἐν τῇ σοφῇ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δ.,
δικάζεσθων. Ν. 1142. νῦν οὖν δ.: ὀλίγον γὰρ μοι μέλει,
δικάζετε. Ν. 620. κἄθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δ.
ΕΙ. 505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δ.
δικάζομαι. Ν. 496. εἴτ' αὐθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δ.

δικάζοντες. Π. 1168. οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δ. θαμὰ
δικάζουσ'. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν φιδεῖ δ., οἱ δὲ πρὸς τοῖς τεχνίσι
δικάζων. Σ. 516. ἐξαμαρτάνω δ.; ΒΔ. καταγελάμενος μὲν οὖν
δίκαι. Σ. 400. οὐ φυλλήσεσθ' ὁπόσοι δ. τῆς μέλλουσιν ἐσε-
σθαι,
Εκ. 657. ἀλλ' οὐδὲ δ. πρῶτον ἔσονται. ΒΔ. τοῦτ' δὲ πόσους
ἐπιτρίψει;
Π. 859. πάλιν αὐθις, ἥνπερ μὴ ἄλλωσιν αἱ δ.;
δίκαι. Ν. 888. πρὸς πάντα τὰ δ. ἀντιλέγειν δυνήσεται.
Ν. 1137. ἐμοῦ μέτρί' ἄττα καὶ δ. αἰτουμένου
Ο. 1599. σπονδὰς ποιέσθαι. τὰ δὲ δ. ἐστὶν ταδί-
1674. δ. ἐμοίγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
Θ. 86. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δ. ἂν πάθοις.
δίκαια. Α. 317. κἀν γὰρ μὴ λέγω δ., μὴδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
Α. 373. ἀνὴρ ἀλαῶν καὶ δ. κἀδικα
501. ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δ. δέ.
561. δ. πάντα κοῦδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
562. εἴτ' εἰ δ., τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρήν;
645. ὅστις παρεκινδύνεισ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δ.
655. ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀρῇθ' ὡς κομωθήσεται τὰ δ.
Ι. 256. οὐδ' ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δ. κἀδικα,
510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισέ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δ.
Ν. 99. λέγοντα νικᾶν καὶ δ. κἀδικα.
900. εἰπέ, τί ποίων; ΔΙ. τὰ δ. λέγων.
962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δ. λέγων ἦνθουν καὶ σφροσύνη νεό-
μυστο.
1398. πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δ.
1437. ἐμοὶ μὲν, ἄνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δ.
1439. κλέειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δ.: δρῶμεν.
1462. ὦμοι, πονηρὰ γ', ὦ Νεφέλαι, δ. δέ.
Θ. 436. πάντα γὰρ λέγει δ.,
542. εἴτ' εἶπον ἀγέγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δ.,
δίκαιά. Α. 403. νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἄλκυον, δ. γὰρ.
δικαίαν. Π. 10. μέμην δ. μέφομαι ταύτην, ὅτι
δίκαιοι. Π. 567. ὥσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν
εἰσι δ.,
Π. 751. οἱ γὰρ δ. πρότερον ὄντες καὶ βίον
δικαίους. Ν. 1315. τοῖσιν δ., ὥστε νι-
Ν. 1339. τοῖσιν δ. ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
ΕΙ. 556. ὦ ποθεινὴ τοῖς δ. καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Π. 219. ὅσοι δ. οὖσιν οὐκ ἦν ἀλφίτα.
δίκαιον. Α. 500. τὸ γὰρ δ. οἶδε καὶ τρυφιδία.
Α. 661. τὸ γὰρ εὐ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δ.
Ι. 267. ὅτι λέγειν γνῶμην ἐμελλον ὡς δ. ἐν πόλει
Ν. 1292. οὐ γὰρ δ. πλείον' εἶναι. ΣΤ. κῆρα πῶς
1340. μέλλεις ἀναπέσειν, ὡς δ. καὶ καλὸν
1405. οἶμαι διδάξαι ὡς δ. τὸν πατέρα κολάζειν.
1419. ὅσπερ ἐξαμαρτάνειν ἦττον δ. αὐτοὺς.
Σ. 1298. καλεῖν δ. ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ
Ο. 316. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δ., ἥδυν, ἀφελήσιμον.
1598. ἐὰν τὸ δ. ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
Θ. 199. φέρειν δ., ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Β. 641. χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δ. ἀποδύεσθε δὴ.
Εκ. 656. πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δ.
945. ἐστὶ δ., εἰ δημοκρατούμεθα.
Π. 486. ἔχοι τις ἂν δ. ἀντιπεῖν ἐτι;
490. ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δ.,
578. αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκων χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δ.
δίκαιόν. Ν. 1411. οὐ κάμει σοι δ. ἐστὶν εὐνοεῖν ὁμοίως,
Ο. 384. καὶ δ. γ' ἐστὶ, κάμοι δὲ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Β. 686. τὸν ἱερὸν χορὸν δ. ἐστὶ χρηστὰ τῇ πόλει
Π. 1028. ἀναγκάσαι δ. ἐστὶ νῆ Δία
Δικαιοπόλι. Α. 749. Δ., ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία;
Α. 823. Δ. Δ., φαντάζομαι
959. Δ. ΔΙ. τί ἐστι; τί με βοστρεῖς; ΘΕ. ὅ τι;
1048. Δ. ΔΙ. τίς οὐτοσί τίς οὐτοσί;
1085. Δ. ΔΙ. τί ἐστίν; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Δικαιοπόλιν. Α. 748. ἐγὼν δὲ καρυῶν Δ. ὅπα.
Δικαιοπόλις. Α. 406. Δ. καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγὼ.
Α. 1196. Δ. ἂν μ' ἴδοι τετραμένον,
δίκαιος. Ν. 1283. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργγριον δ. εἰ,
ΕΙ. 877. εἰεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δ., τίς ποτε,
Β. 623. δ. ὁ λόγος; κἀν τι πηρώσω γέ σοι
637. δ. ὁ λόγος; χωπότερον ἂν νῆν ἴδῃς
Π. 28. ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δ. ἂν ἀνὴρ
Fr. 498. βέβαιον ἔξειν τὸν βίον δ. ἂν
δίκαιός. Ν. 1434. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δ. εἰμ' ἐγὼ
κολάζειν,
Π. 1030. ἢ μὴδ' ὅτι οὖν ἀγαθὸν δ. ἐστ' ἔχειν.
δικαιοτάτ'. Ο. 1222. δ. ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
δικαιότερον. Σ. 1149. δ. ἢ καυνάκη; ΒΔ. ἐχ', ὡγαθὲ,
Ι. 2

δικαίου. Ο. 1435. ἐκ τοῦ δ. μάλλον ἢ δικορραφεῖν.
 Π. 755. οὐκ ἐκ δ. τὸν βίον κεκτημένοι,
 δικαίους. Ο. 632. ὁμόφρονος λόγους δ.,
 Β. 728. ἀνδρας ὄντας καὶ δ. καὶ καλοῦς τε πάγαθους,
 Π. 69. ὡς τοὺς δ. καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
 94. καὶ τοὺς δ. ΠΑ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. φέρε, τί οὖν;
 97. ὡς τοὺς δ. δ' ἂν βαδίζοις; ΠΑ. πάντῃ μὲν οὖν
 475. εἰ τοὺς δ. φῆς ποιῆσαι πλουσίους.
 Δίκαις. Ν. 1040. καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δ. τάναντί' ἀντιλέξει.
 δικαίων. Ν. 1116. ὠφελῶς' ἐκ τῶν δ., βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
 Σ. 455. ὠφελῶσαν καὶ δ. καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
 δικαίως. Ν. 340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχί δ.; ΣΤ. λέξον δὴ μοι,
 τι παθούσαι,
 Ν. 692. οὐκ οὖν δ. ἥτις οὐ στρατεύεται;
 1377. οὐκ οὖν δ., ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
 1380. καὶ πῶς δ.; ὅστις ἀναισχυντέ' ἔξέθρεψα,
 Σ. 1076. Ἀττικοὶ μῶνοι δ. εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
 ΕΙ. 865. οὐκ οὖν δ.; ὅστις εἰς
 1332. ὦ τρισμάκαρ, ὡς δ.
 Α. 169. παντὰ δ. ἀδόλον εἰράναν ἀγειν
 1129. κοινῇ δ., οἱ μᾶς γε χέρνιβος
 Θ. 675. δ. τ' ἐρέποντας
 831. τοῖσιν ἀνδράσιν δ. ἐν δ' ὑπερφύεστατον.
 Β. 584. οἷδ' οἷδ' ὅτι θυμοί, καὶ δ. αὐτὸ δρᾶν
 642. πῶς οὖν βασανιεῖς νῦν δ.; ΑΙ. βῆδισαν
 Π. 233. μεστὴν ποιῆσαι καὶ δ. ἀδίκους.
 841. προσευζόμενος ἦκα δ' ἐνθάδε
 1124. οὐκ οὖν δ., ὅστις ἐποίεις ζημίαν
 δικανικῶν. ΕΙ. 534. αὐτῇ ποιητῇ βηματίαν δ.
 δίκας. Ι. 93. πλουτοῦσι, διαπραττοῦσι, νικῶσιν δ.,
 Ν. 34. ὅτε καὶ δ. ὠφλήκα χάτεροι τόκου
 1211. ζηλοῦντες ἥνικ' ἂν σὺ νικᾷς λέγῃς τὰς δ.
 Σ. 414. [ὡς χρῆ] μὴ δικάζειν δ.
 801. δικάσκειν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δ.,
 1392. δρᾶς ἀ δέδρακας; πράγματ' αὐ δέει καὶ δ.
 Ο. 1429. ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δ.
 δικάσας. Σ. 726. οὐκ ἂν δ. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾷς πολλῶ
 δεδόκησαι
 δικάσαντας. Σ. 595. εἴη τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρῶτιστα μίαν δ.
 δικάσανθα. Ν. 1141. ὡς ἀδικῶς εἰμι, καὶ δ. φασί μοι.
 δικάσεις. Ι. 1089. χῶτι γ' ἐν Ἑσβατάνοις δ., λείχων ἐπίπαστα.
 δικάσκειν. Σ. 801. δ. ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
 δικάζονθ'. Σ. 689. ἦκειν εἴη πρὸς πάντῃ δ., ὡς ὅστις ἂν ὤμων
 δικάσοντά. Σ. 157. δ. μ', ἀλλ' ἐκφεύζεται Δρακοντίδης;
 δικασταί. Ι. 898. βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνουσιν οἱ δ.
 Σ. 782. ὡς οἱ δ. ψευδομένων τῶν μαρτύρων
 908. ἄνδρες δ., τουτονί. δεινύτατα γὰρ
 δικασταῖς. Ι. 1359. οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δ. ἀλφειά,
 Σ. 582. ἐν φορβείᾳ τοῖσι δ. ἐξοδὸν ἡλύησ' ἀποῦσιν.
 591. ἐλήφθησαν τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δ. παραδόντας
 661. ἀπὸ τούτων νῦν κατὰθεε μισθὸν τοῖσι δ. ἐνιαυτοῦ,
 758. μὴ νῦν ἐτ' ἐγὼ ν' τοῖσι δ.
 δικαστάς. Ν. 208. ἐπεὶ δ. οὐχ ὥρῳ καθημένους.
 Π. 916. οὐκ οὖν δ. ἐξεπίτρεδες ἡ πόλις
 δικαστή. Σ. 563. φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκούσαι θάπτεν
 ἐνταῦθα δ.;
 δικαστήν. ΕΙ. 349. κοῦκέτ' ἂν μ' εὐροῖς δ. δομὸν οὐδὲ δύσκολον,
 δικαστήρι'. Ι. 306. καὶ γραφαὶ καὶ δ., ὡς βορβοροτάραξι καὶ
 Σ. 595. εἴη τὰ δ. ἀφείναι πρῶτιστα μίαν δικάσαντας
 δικαστήρια. Ι. 1317. καὶ τὰ δ. συγκελεύειν, οἷς ἡ πόλις ἦδε
 γέγηθεν,
 Θ. 78. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὐτε τὰ δ.
 Εκ. 676. τὰ δ. καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιῆσω.
 δικαστηρίδιον. Σ. 803. αὐτῷ δ. μικρὸν πάντῃ,
 δικαστήριον. Σ. 303. ἄγε νῦν, ὦ πατερ, ἦν μὴ τὸ δ. ἀρχων
 Σ. 624. οἶον βροντᾶ τὸ δ.,
 Εκ. 460. οὐδ' ἐς δ. ἀρ' εἰμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
 δικαστής. Β. 1466. εὐ, πλην γ' ὅ δ. αὐτὰ καταπίνει μόνος.
 δικαστικόν. Fr. 463. δ.;
 δικαστοῦ. Σ. 550. τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μάλλον νῦν
 ἔστι δ.,
 δικαστῶν. Σ. 229. πολλῶν δ. σφηκιὰν διασκεδῶ.
 δικέλλη. ΕΙ. 570. καὶ τριανοῦν τῇ δ. διὰ χρόνον τὸ γῆδον.
 δίκη. Ν. 753. εἰ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος τις δ.,
 Ν. 774. ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπται μοι δ.
 Δίκη. Ο. 1240. Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δ.,
 δίκη. Ι. 258. ἐν δ. γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
 Ν. 1332. ὡς ἐν δ. σ' ἐτυπτον. ΣΤ. ὦ μαρώτατε,
 1333. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δε;
 1379. ἀλλ' αὖθις αὐ τυπήσομαι. ΦΕ. νῆ τὸν Δί', ἐν δ. γε.
 Σ. 421. οἷς γ' ἀπώλεσαν φύλιππον ἐν δ. τὸν Γοργίον.

δίκη. Σ. 508. νῆ Δί' ἐν δ. γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀφείλω γέλα
 ΕΙ. 628. ἐν δ. μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ κορώνειν γέ μου
 Θ. 830. πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δ. μεμφαίμεσθ' ἂν
 Π. 480. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράμῳ τῇ δ.,
 δίκην. Α. 362. ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δ. διαρίσαι,
 Ι. 710. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῆς μοι δ.
 923. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δ.,
 1360. εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δ.
 Ν. 167. ἡ βῆδισ φεύγων ἂν ἀποφύγοι δ.
 699. οἶαν δ. τοῖς κύρεσι δώσω τήμερον.
 770. ὅποτε γράφοιτο τὴν δ. ὁ γραμματεὺς,
 776. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δ.,
 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δ.
 902. οὐδὲ γὰρ εἶναι πάντῃ φημι δ.
 1151. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλῃ δ.
 1242. ἡ μὴ σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δ.
 1491. κατὰ τίς αὐτῶν τήμερον δοῦναι δ.
 Σ. 453. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δ.,
 581. κἂν αὐλητῆς γε δ. νικᾷ. ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
 776. τουτὶ μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δ.
 824. εἰ θάπτον ἐκαθίζον σὺ, θάπτον ἂν δ.
 830. ἀνευ δρυφάκτου τὴν δ. μέλλεις καλεῖν,
 1332. ἡ μὴ σὺ δώσεις αὐριον τούτων δ.
 1367. ὡς ἡδίας φάγοις ἂν ἐξ ὅζους δ.
 1419. ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δ. διδῶμι σοι,
 1441. ὕβρις, ὥς ἂν τὴν δ. ἀρχων καλῇ.
 ΕΙ. 214. καὶ τῷ σιῶ, νῦν ἀττικῶν δώσει δ.
 Ο. 337. τῷ δὲ πρεσβύτῃ δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δ.
 1116. ὅταν ἐχγῆτε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δ.
 1457. ὠδὲ λέγεις' ὅπως ἂν ὠφλήκη δ.
 Θ. 18. δ. δὲ χοάνης ὅσα διετετρήνατο.
 465. τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δ.
 543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δ. ὑφ' ὧμων;
 544. σὺ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δ.; ἥτις μὴν τετέληκας
 668. δώσεις τε δ., καὶ πρὸς τούτῳ
 863. πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικείας δ.
 922. ῥγυπτιάς(ετ'). ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δ.
 Β. 554. ἂν ἡμωβολοῖα. ΞΑ. δώσεις τις δ.
 606. ἵνα δῶ δ. ἀνύετον. ΔΙ. ἥκει τῷ κακόν.
 Εκ. 655. ἐν ἐτι ζητῶ πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἀρχων
 δ. τῷ,
 Π. 433. ἡ σφῶ ποιῆσω τήμερον δοῦναι δ.
 947. ἐγὼ ποιῆσω τήμερον δοῦναι δ.,
 1181. δ. ἀποφυγῶν ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερειτό τις,
 Fr. 533. ἐπὶ Παλλαδίῳ τὰρ ὦ πάτερ δώσεις δ.
 δίκης. Α. 654. οὐχ ὥρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δ. τὴν ἡλύγη.
 Ν. 765. εὐρηκ' ἀφάνισιν τῆς δ. σοφοτάτην,
 772. τὰ γράμματ' ἐκτέλξαιμι τῆς ἐμῆς δ.;
 779. εἰ πρόσθεν ἐτι μᾶς ἐνεστώσης δ.
 874. πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀποφεύγειν δ.
 904. πῶ δῆτα δ. οὕσης ὁ Ζεὺς
 δικίδιος. Ν. 1109. οἶαν δ., τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνῶθον
 δικίδιον. Ι. 347. εἰ που δ. εἴπας εὐ κατὰ ξένου μετόικου,
 δικόλλυβον. Fr. M. A. 10. 3, 2. διώβολον, γεγένητ' ἐμοὶ δ.
 δικορραφεῖν. Ν. 1453. ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων δ.,
 Ο. 1435. ἐκ τοῦ δικαίου μάλλον ἢ δ.
 δικροῖς. ΕΙ. 637. τήνδε μὲν δ. ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
 δίκτυα. Ο. 194. μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δ.,
 Ο. 528. ἔρηκ, νεφέλας, δ., πηκτάς
 Δίκτυον. Σ. 368. ἡ δέ μοι Δ. συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.
 Β. 1359. ἅμα δὲ Δ. παῖς
 δικτύοις. Α. 550. σκορῶδον, ἐλαῶν, κρομμίων ἐν δ.,
 Σ. 131. ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἄπασαν δ.
 δίκτυον. Σ. 164. διατράζομαι τοῖνυν ὁδᾶς τὸ δ.
 Σ. 208. ἐκτεθήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
 368. διατραγεῖν τοῖνυν κράτιστον ἔστι μοι τὸ δ.
 δικτύου. Σ. 368. ἡ δέ μοι Δίκτυον συγγνώμην ἔχει τοῦ δ.
 δικτύου. Ο. 1083. κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένους ἐν δ.
 δικῶν. Α. 847. δ. ἀναπλήσει
 Α. 937. κρατὴρ κακῶν, τριπτήρ δ.,
 Ι. 979. ἐν τῷ δείγματι τῶν δ.
 1256. ὅπως ἐσομαι σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δ.
 Ν. 447. εἰρησιεπὴς, περίτριμμα δ.,
 Σ. 1338. δ.; λαβοῖ αἰβοῖ.
 1426. σὺ λέγει. δ. γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
 Ο. 41. ἐπὶ τῶν δ. φῶνται πάντα τὸν βίον.
 Fr. 19. εἰ μὴ δ. τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θαυμάς.
 δικωπείν. Εκ. 1091. πῶς οὖν δ. ἀμφοτέρας δυνησόμεαι;
 δίναις. Ο. 697. στίλβων νῶτον πετέρυγον χρυσαῖν, εἰκὼς ἀν
 μάκεσι δ.
 δινεύματα. Θ. 122. δ. Χαρίτων.

διφρῶ. Fr. 127. 2. καὶ ὑφολογίῳ δὲ καὶ δ. διφρῶ. EL 1222. πῶς δὲ δὴ τῶν; TP. εἰ διαρροεῖν δ., Fr. 585. 1. καὶ μὴ ἀνέκοντο, ἢ γὰρ, θυμὸς δ. διφρῶν. EL 477. καὶ ταῦτα δ. μισθοφοροῦντες ἀλφειά. διφρῶν. N. 649. ἐπ' ἀλφειάμην παρέρωσιν δ. διφρῶ. I. 534. ὥστερ Κορίαν, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον, δ. δ' ἀνταλλάξας.
 Ec. 143. δ. γὰρ, ἐπ' ἑακ', ἀφανισθῆσμαι.
 διφρῶν. N. 441. παρελθὼν τίπτεσθαι, περὶ τῶν, δ. διφρῶν. Fr. 111. 2. ἐν τῇ γράφῃ δ. γεγένητ' ἐμοί.
 διφρῶν. N. 1422. δ. γραβόμενος, εἴθ' ὅτι σοὶ δοκεῖ.
 διφρῶν. A. 294. τῷδε πᾶς ἔκκευ, δ., καὶ τὸν ἀνδρα πινθάνου I. 246. ἀλλ' ἀμύρον καὶ δ. καὶ τρωτὴν αὐτοῦ παῖδι.
 251. ἀλλὰ ταῖς καὶ δ. καὶ τάραντε καὶ αἰσα
 N. 1565. δ. βάλλε, ταῖς, πολλὰν ὄνεια.
 Ec. 1223. ὡρῶν ἀνὰ δ. καὶ θεῖς; οἱ πάλιν
 διφρῶν. Σ. 952. ἀγαθὸς γὰρ ἐστὶ καὶ δ. τοῖς λίποις.
 διφρῶν. A. 235. καὶ δ. γῆν πρὸ γῆς ἐξ ἀν εἰρεθῇ ποτὶ
 Ec. 452. οἱ στυροστυνέ, οἱ δ., οἱ δὲ τὸν
 διφρῶν. Θ. 1255. ἐπ' ἀνέκοντο ἔκκευ δ.,
 διφρῶν. Fr. 322. 1. ἢ γὰρ ἐν' ἀνδρ' ἔκκευ οὐ δ.,
 διφρῶν. Θ. 1221. ἐπ' ἀν καταλαβῶν, εἰ δ. ταυτὶ.
 διφρῶν. A. 779. τὸν δ' ἐπ' ἀνδρῶν ποτηρῶν σφύδρα δ., πᾶτα
 πρὸς ἀλ. σε. μεθ.
 διφρῶν. A. 216. στυροστυνέ οἶτος ἐπ' ἐμοῦ τότε δ.
 διφρῶν. A. 221. ἀλφειά, δ. δὲ μὴ γὰρ ἐγχαρῆ ποτὶ
 διφρῶν. Σ. 922. τοῦ μὲν δ., ὁ διφρῶν ἐστὶ πᾶν;
 Σ. 1227. εἰδὼν δ. λαδρῶν ὑφρῶν δὴν.
 διφρῶν. B. 216. ἀνδρ' ἐν
 διφρῶν. I. 929. γὰρ οὐδ' ἐ. Σμυρῶν καὶ πύμον.
 Ec. 1224. τῷ δ. καὶ πάλιν τρέχεις σὺ γέ.
 διφρῶν. I. 365. δ. σε δειλίας.
 διφρῶν. A. 382. ἀλλ' ὅτε αὐτὸς τὴν διφρῶν δ.,
 διφρῶν. A. 527. οὐλὰ δὲ Μορῶν. δ., ἐξενέστατε
 A. 1174. ἐ. δ. εἰ κατ' αἰὲς ἐστε λαμῶν,
 διφρῶν. Σ. 1172. ἐπ' δ. στυροστυνέ ἡμῶν
 διφρῶν. EL 225. ἐπ' δ. εἰδὼν ποτὶσμαι.
 διφρῶν. Σ. 938. δ. πρὸς τῶν, ἐγχαρῶν, χιτῶν,
 EL 225. πρὸς τῶν αὐτῶν, ἐγχαρῶν, χιτῶν.
 Π. 711. παρελθὼν καὶ δ. καὶ πύμον,
 διφρῶν. I. 924. δ. οἱ δὲ τορῶν.
 Fr. 112. δ., ἔκκευ, πρὸς τῶν, ἐγχαρῶν.
 διφρῶν. A. 968. εἰς ἐν μὲν δ., εἰ δ. γέ μοι τὴν ἀσπίδα
 διφρῶν. EL 948. εἰς ἐν μὲν δ. τὸν θεὸν τρῶν δὴν,
 EL 1217. δ. ἐν αὐτῶν ἐγχαρῶν τρῶν χιτῶν.
 διφρῶν. N. 115. εἰς ἐν μὲν τὸν διφρῶν, εἰ δ. γέ μοι
 Π. 924. οἱ δὲ ἐν μεταρῶν; ΣΤ. οἱ δὲ ἐν εἰ δ. γέ μοι
 1137. δ. καταστυνέ καὶ πρὸς νεανίαν
 δοκεῖ. A. 335. ἀλλὰ τινὶ λέγ', εἰ σοὶ δ. τὸν λακ-
 A. 368. λέγ' δ' ἐπὶ λακδομῶν δ. μοι δ.
 I. 654. γὰρ οὐκ ἐλθὼν ἀνδρῶν, ἦν μοι δ.
 942. καὶ δ. καὶ τὰλλα γ' εἰσὶν καταρῶν
 1050. ταῖς τελεῖσθαι τὴν λυγρὴν ἦν μοι δ.
 1311. ἢ δ' ἀρετῶν ταῖς Ἀφρῶν, κατῶν μοι δ.
 N. 11. ἀλλ' εἰ δ., βήκαμεν ἐγχαρῶν μῶν.
 1246. τί σοὶ δ. ἐλθὼν;
 1246. ἀποδῶν μοι δ.
 1437. ἐμοὶ μὲν, ἀνδρῶν ἦλκας, δ. λέγειν δεικνῶν
 1438. ἐμῶν στυροστυνέ δ. ταῖς ταῖς ταῖς.
 1432. λακδομῶν γραβόμενος, εἴθ' ὅτι σοὶ δ.
 Σ. 170. οὐλὰ δ., ἀλλὰ μοι δ. στυρῶν ἐλθὼν, ἀνδρῶν.
 933. ἐλθὼν τὸν χιτῶν τὸν δὴν, οἱ καὶ σοὶ δ.,
 946. εἰς, ἀλλ' ἐκείνο μοι δ. νεποστυνέ,
 1005. ἀλλ' εἰσῶμεν. ΦΙ. ταῦτα τιν, εἰπερ δ.
 1120. ἀλλ' ἐμοὶ δ. τὸ λακδομῶν τὸν λακδομῶν ἐμῶν
 1141. μὲν τὸν δὴν, οἱ ταῖς ἀνδρῶν δ. γέ μοι
 EL 674. τοῖς τιν εἰν εἰν δ. τὰ πολεμῶν
 925. τί δὲ δ.; βούλεσθε λακδομῶν βί;
 929. τῷ δὲ σοὶ εἰν τὸν λακδομῶν; ΧΟ. ὦ.
 1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δ., πᾶν μοι τῷ βαλῶνται.
 1207. ἀντ' ἀσπιδος πρὸς ἀνδρῶν μοι δ.
 O. 56. οἱ δ' ἐν λυγρῶν λακδομῶν. ΕΥ. πᾶν γ', εἰ δ.
 302. καὶ βλεποῦν ἐν εἰς κίμῃ. ΠΕ. τοῦτο μὲν κίμῃ δ.
 337. τὸ δὲ πρὸς δ. μοι ταῖς δὴν τὴν διφρῶν
 351. ἐστὶ μὲν λακδομῶν ἀνδρῶν, ἀνδρῶν δ.,
 531. καὶ δ' ἐν, εἰπερ ταῦτα δ. δὴν.
 625. ἀλλ' εἰ δ. σφῶν, ταῦτα χιτῶν δὴν. ἢ Πρίανη
 1016. στυρῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀλφειῶν δ.
 1225. δεικνῶν γὰρ τοῖς πρὸς μῶν, ἐμοὶ δ.,
 1416. ἐν θοῖματι τὸ στυρῶν δὴν μοι δ.,
 1575. πρὸς δ., HP. ἀλφειῶν μᾶλλον ἀλφειῶν μοι δ.

δοκεῖ. O. 1597. πολεμῶν πρὸς ἐμῶν, τὸν τ' ἐλθὼν, εἰ δ.,
 1615. κίμῃ δ. ΠΕ. τί δὲ οἱ σφῶν; TP. βαλῶνται.
 1625. δ. τρῶν δ., ἀλφειῶν δ. σοὶ; TP. στυρῶν
 1630. εἰ τοῖς δ. σφῶν ταῦτα, κίμῃ στυρῶν.
 1634. ἐπ' δ. ἐλθὼν σφῶν δ., στυρῶν.
 1635. ἦν δ' ἀλφειῶν οἱ πᾶν στυρῶν δ.
 A. 65. ὁ γὰρ ἀνδρῶν μοι κεκαρῶν δ.
 167. εἰ τοῖς δ. σφῶν ταῦτα, χιτῶν τινδῶν.
 617. πρὸς τῶν μοι δ.,
 660. πολλῇ; κίμῃ μοι δ. τὸ χιτῶν μᾶλλον.
 525. εἰν δ. μοι πᾶν, τοῖς δὲ στυρῶν.
 525. ἐμοὶ γὰρ αὐτῇ καὶ ταῖς δ.
 1176. ἀλλ' εἰ δ. δὴν ταῦτα, βούλεσθε καὶ
 O. 205. τί οἱ; πρὸς ταῦτα; ΑΓ. μὴ δ. γέ σοι.
 216. τὰ κατὰ δ' ἀνδρῶν. MN. ἀλλὰ πρῶν, εἰ σοὶ δ.
 234. βούλεσθε ταῦτα; MN. εἰ δ., φέρε.
 377. ὅτι γὰρ ταῖς ἐλθὼν ἀλφειῶν γὰρ δ.
 401. γῆν στυρῶν. ἐπ' δ. καὶ ἐλθὼν
 425. ἐλθὼν. τιν εἰν ἐμοὶ ταῖς δ.
 B. 104. ἢ μὴ κατὰ γ' ἐστὶν, εἰ καὶ σοὶ δ.
 657. βούλεσθε καὶ δεικνῶν. πρῶν οἱ ἦν δ.
 722. ἀλλὰ κατὰ τῶν ἀνδρῶν, εἰ δ., νομῶνται.
 861. δεικνῶν, δεικνῶν πρῶν, εἰ ταῖς δ.,
 870. ὅμοι δ' ἐλθὼν οἱ δ. δὴν ταῦτα χιτῶν.
 1220. ἐλθὼν. ΕΥ. τί ἐστὶν; ΑΔ. ἐλθὼν μοι δ.
 Ec. 47. στυρῶν ἐν ταῖς ἐλθὼν; καὶ μοι δ.
 155. ἐλθὼν. ἐμοὶ μὲν οὐ δ. μὲν τὰ θεῶν.
 197. ταῖς δὲ κατὰ τῶν τῷ πρῶν μὲν δ.,
 198. ταῖς κατὰ τῶν δὲ καὶ γὰρ οἱ δ.,
 254. ἐλθὼν, ἐλθὼν ταῦτα τῷ καὶ δ.;
 256. τινὶ δὲ πρῶν ἐλθὼν ἦν δ.
 Π. 49. γῆν δ. ταῖς, εἰ σφῶν ἐστὶ στυρῶν
 409. κατὰ τῶν. ΧΡ. ἀλλ' οἱ ἐστὶν. ΒΛ. οἱ δ' ἐμοὶ δ.
 481. ἐν ἀλφειῶν; ΠΕ. ὅτι σοὶ δ. ΧΡ. κατὰ λέγειν.
 1150. τί δὲ; ταῖς κατὰ τῶν ἐλθὼν εἰν δ.;
 Fr. 157. 1. ὅτι δ. σοὶ δὲ μᾶλλον τῷ καὶ δ.;
 246. 2. ταῖς, πρὸς τῶν γὰρ κατὰ τῶν μοι δ.
 δοκεῖν. N. 1174. ἀνδρῶν ἐλθὼν, τὸ τί λέγειν σοὶ; καὶ δ.
 O. 155. ἐν ταῖς γῆν, εἰ δ. εἰν γῆν.
 441. ἐλθὼν δ. κατὰ τῶν δ.
 δοκεῖν. A. 12. τὸν τῶν ἐλθὼν μοι δ. τὴν κατὰ τῶν;
 A. 24. ἔκκευ, εἰν δ. ἀνδρῶν τῶν δ.
 775. ἐλθὼν. οἱ δὲ τῶν ἐλθὼν τῶν δ.;
 I. 184. ἐλθὼν τῶν μοι δ. κατὰ τῶν.
 346. ἀλλ' οἱ δ. μὲν τῶν τῶν δ.; ὅτε τὸ πρῶν.
 N. 521. καὶ τῶν τῶν κατὰ τῶν ἐλθὼν τῶν δ.
 1271. κατὰ τῶν ἐλθὼν εἰν, εἰ γ' ἐμοὶ δ.
 1276. τὸν ἐλθὼν ἀνδρῶν κατὰ τῶν μοι δ.
 1415. ἐλθὼν, ταῖς, ταῖς δ. οἱ ἐλθὼν δ.;
 Σ. 1125. πρὸς τῶν τῶν ἐλθὼν δ.
 O. 355. ὅτι ἐπὶ ταῖς κατὰ τῶν δ.; ΠΕ. πᾶν γὰρ ἐν
 ταῖς δ.
 935. ἐλθὼν τῶν τῶν τῶν δ. μοι μᾶλλον δ.
 1245. ταῖς λέγειν κατὰ τῶν τῶν δ.;
 1370. ἐλθὼν τῶν τῶν, εἰ γ' ἐμοὶ δ. λέγειν,
 1633. ἐλθὼν τῶν τῶν τῶν δ.
 1674. καὶ ἐμοὶ καὶ ταῖς δ. λέγειν.
 O. 194. κατὰ τῶν τῶν τῶν δ. κατὰ τῶν τῶν δ.;
 622. τὸν τῶν τῶν τῶν δ. κατὰ τῶν τῶν δ.
 920. ἐμὲ δὲ κατὰ τῶν τῶν εἰν μοι δ.
 B. 155. ἐλθὼν. ΧΑ. ταῖς ἐλθὼν. ΔΙ. καὶ σφῶν δ.;
 645. ἐλθὼν κατὰ τῶν. ΕΑ. οἱ καὶ δ. ΑΛ. οἱ δ' ἐμοὶ δ.
 Ec. 349. εἰπερ δ' ἐλθὼν κατὰ τῶν τῶν δ.
 777. εἰπερ δ. τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 920. δ. δὲ μοι καὶ λακδομῶν κατὰ τῶν τῶν δ.
 1127. ἀνδρῶν τῶν τῶν τῶν δ. ἐλθὼν δ.
 Π. 364. οἱ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 380. καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ. ἐλθὼν τῶν δ.;
 390. ἀνδρῶν. ΒΛ. τῶν τῶν τῶν τῶν δ. ἐλθὼν δ.;
 422. οἱ δ' ἐλθὼν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 742. οἱ δ' ἐλθὼν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 1035. οἱ δ. ἀλλὰ κατὰ τῶν τῶν δ. ἐλθὼν δ.;
 1060. κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 1166. γὰρ οἱ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 δοκεῖν. EL 47. δ. μὲν, ἐλθὼν τῶν τῶν τῶν δ.;
 δοκεῖν. A. 457. κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 I. 1826. καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 A. 901. καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 902. κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 B. 1475. τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.;
 Π. 471. κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν δ.

δότε. B. 1529. ἐς φάος ὀρτυμένῳ δ., δαίμονες οἱ πατὰ γαίας,
 δότε. X. 935. ὁ θεσμοθέτης. πού' σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δ.
 O. 1187. τόξου, παῖς, σφενδόνην τίς μοι δ.
 1579. τὴν τυράκην μοι δ.; φέρε σίλφιον
 1693. ἀλλὰ γαμψὴν χλανίδα δ. τις δευρό μοι
 A. 186. καὶ μοι δ. τὰ τόμια τίς. KA. Λυσιστράτη,
 B. 871. ἔθι νυν λιβανιστὸν δευρό τις καὶ πύρ δ.,
 δουλεύουσιν. A. 330. δ. ὡς τιζομένη
 δουλεύει. Θ. 537. αὐτὰ γὰρ καὶ τὰ δ. τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
 δουλάς. A. 463. ἀλλὰ τί γὰρ φῶν; πότερον ἐπὶ δ. τινὰς
 Eκ. 721. καὶ τὰς γε δ. οὐχὶ δεῖ κοσμουμένης
 δουλεία. X. 682. οὐ γὰρ μεγάλη δ. ὅστιν τούτους μὲν ἀπαντας
 ἐν ἀρχαῖς
 δουλείαν. X. 518. ἀλλὰ δουλεύουσιν λέληθας. ΦΙ. παῦε δ. λέγων,
 X. 602. ἦν δ. οὖσαν ἐφασκε χύπηρεσίαν ἀποδείξειν.
 681. ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δ. οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις
 δουλείου. X. 653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δ. γὰρ, τουτὶ ταχέως με
 διδάξεις
 δουλείου. X. 518. ἀλλὰ δ. λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέγων,
 δουλή. Θ. 340. ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἡ δ. τινὸς
 δουλῆς. EΙ. 537. δ. μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῦτος,
 Θ. 564. οὐδ' ἂν σὺ τῆς δ. τεκούσης ἄρρεν' εἴτα σαυτῇ
 δουλικόν. B. 743. φμῶς μὲν τῶν. AΙ. τοῦτο μέντοι δ.
 δουλοῖ. Eκ. 651. τὴν γῆν δὲ τίς ἐστ' ὁ γεωργήσας; ΠΠ. οἱ δ.
 σοὶ δὲ μελήσει,
 δουλοῖ. Θ. 294. δ. γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
 δουλοῖσι. EΙ. 1002. δ. χλασιχιδίων μικρῶν
 Eκ. 723. ἀλλὰ παρὰ τοῖς δ. κοιμᾶσθαι μόνον
 δουλον. I. 44. ἐπρίσται δ., βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
 B. 190. ἐσθαι δὴ. AΙ. παῖ, δεῦρο. XA. δ. οὐκ ἄγω.
 632. τούτων δὲ δ. AΙ. ταῦτ' ἀκούεις; EA. φήμ' ἐγώ.
 Π. 2. δ. γενέσθαι παραφρονούντος δεσπότη.
 δουλοῖ. A. 401. 59' ὁ δ. οὐτως σφῶς ὑποκρίνεται.
 EΙ. 451. ἡ δ. αὐτομολοῦν παρεσκευασμένος,
 O. 70. ὅπως ἐγὼ γε δ. EΤ. ἡττήθης τινὸς
 911. ἔπειτα δὴτα δ. ἂν κόμην ἔχεις;
 B. 531. ὡς δ. ἂν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
 542. Πανθίας μὲν δ. ἂν ἐν
 583. οὐδὲ γενομένη, δ. ἄμα καὶ θνητὸς ἂν;
 742. ὅτι δ. ἂν ἐφασκε εἶναι δεσπότης.
 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τέ μοι χῶ δ. οὐδὲν ἤττω,
 Π. 148. δ. γεγενήμαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσας.
 δουλοῖ. O. 764. εἰ δὲ δ. ἐστὶ καὶ Kαὶ ὡς περ' Ἐξηκαστίδης,
 δουλοῖ. EΙ. 743. ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δ. παρέ-
 λυσεν,
 δουλοῖ. X. 59. δ. διαρριπτόντες τοῖς θεομένους,
 δουλον. Θ. 491. οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν δ. τε καιρεσκόμενον
 B. 694. καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δ. δεσπύτας.
 δουνα. N. 1491. καὶ γὰρ τιν' αὐτῶν τήμερον δ. δίκην
 EΙ. 1153. ἂν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρι' ἡμῖν, ἐν δὲ δ. τῇ πατρί.
 O. 837. τῷ δὲ πρεσβύτῳ δοκεῖ μοι τῷδε δ. τὴν δίκην
 348. καὶ δ. βύγχει φορβάν.
 975. καὶ φιάλῃν δ. καὶ σπλάγχων χεῖρ' ἐπιπλήσαι.
 Θ. 351. εὐχεσθὲ πάσας πολλὰ δ. ἀγαθὰ.
 465. τῇ ὕβρει ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δ. δίκην.
 471. ὅμως δ' ἐν ἀλλήλοισι χρή δ. λόγον
 543. διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δ. δίκην ὑφ' ὑμῶν;
 544. οὐ γὰρ σε δεῖ δ. δίκην; ἦτις μόνῃ τέτληκας
 863. πρὶν τῆς ἐτέρας δ. γυναικίσσεως δίκην;
 Eκ. 612. ἔξει τούτων ἀφελῶν δ. τῶν ἐκ κοινου δὲ μεθέξει
 Π. 433. ἡ σφῶ ποιήσω τήμερον δ. δίκην
 467. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δ. λόγον
 947. ἐγὼ ποιήσω τήμερον δ. δίκην,
 Fr. 260. 2. δ. πρύδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.
 δοῦνδν. A. 116. δ. ἐμυτῆς παρταμοῦσα θῆμιν,
 δοῦριος. O. 1128. ἔπικον ὑπὸ τῶν μέγεθος ὅσον ὁ δ.,
 δοῦς. X. 52. εἴτ' οὐκ ἐγὼ δ. οὐδ' ὀβολῶ μισθώσομαι
 O. 707. ὁ μὲν ὕμνῳ δ., ὁ δὲ πορφύριαν', ὁ δὲ χῆρ', ὁ δὲ
 Περσικὸν ὕμνον,
 δοχμά. Fr. 721. οὐτοὶ δ' ἀφιστήκασιν πλεῖν ἢ δύο δ.
 δοχμαῖν. I. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἢν δυοῖν δ.
 δρᾶ. O. 1163. ἀπονέομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τάλλα δ.
 Eκ. 470. δ. ταῦθ', ἴν' ἀριστὰς τε καὶ βιγνὴς ἄμα.
 δρᾶ. I. 102. κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί δ.;
 I. 237. τουτὶ τί δ. τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
 1019. σοὶ μισθὸν ποιεῖ, κἂν μὴ δ. ταῦτ', ἀπολείπει.
 N. 731. φέρε νυν, ἀδρήσω πρῶτον, δ. τί δ., τουτσί.
 Θ. 455. ἀγῶνα γὰρ ἡμῖς, ὦ γυναῖκες, δ. κακῶ,
 Eκ. 338. ὁ καὶ δέδοικα μὴ τι δ. νεώτερον.
 Π. 120. πύθοιτ' ἂν ἐπιτρέψετε. XΡ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δ.,
 δράκαιναν. Fr. 606. δ.:

Δράκην. A. 254. χῶρει, Δ., ἡγοῦ βάθην, εἰ καὶ τὸν ὄμιον ἀλγείν
 Eκ. 293. καὶ Σμίκευ καὶ Δ.,
 δράκοντ'. Π. 733. ἐξηλάτην οὖν δύο δ. ἐκ τοῦ νεῶ
 δράκοντα. I. 198. γαμψήλοισι δ. κοάλεμον αἰματοπότην,
 δράκοντά. I. 209. τὸν οὖν δ. φησι τὸν βυρσοδέψην
 Δρακοντίδην. X. 438. ὁ Κέκροψ' ἦρας ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δ.,
 Δρακοντίδης. X. 157. διαάσσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύγεται Δ.;
 Δράκυλλος. A. 612. τί δαὶ Δ. κεύφοριδης ἢ Περσίδης;
 δράκων. I. 206. ὁ δ. δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο περιφανέστατον
 I. 207. ὁ δ. γὰρ ἐστὶ μακρὸν ὁ τ' ἀλλὰς αἰματοπότην
 208. ἐθ' αἰματοπότης ἐσθ' ὁ τ' ἀλλὰς χῶ δ.
 δράμα. EΙ. 795. εἴχῃ τὸ δ. γαλήν τῆς
 B. 920. ὁπῶθ' ἡ Νιόβη τι φθέγγεται· τὸ δ. δ' ἂν ἀγέει.
 923. κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσει καὶ τὸ δ.
 1021. δ. ποιήσας Ἀρεῶς μεστόν. AΙ. ποῖον; AΙ. τοῦδε ἐστ'
 ἐπὶ Θήβας
 Fr. M. Δατ. 9. 3. χαρίζομενος τὸ δ. τοῦτ' ἐδέεσθαι.
 δράματ'. Θ. 166. διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δ. ἦν καλὰ
 δράματα. A. 470. ἀπολείμ'. ἰδοὺ σοι. φροῦδὰ μοι τὰ δ.
 Θ. 149. χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δ.
 151. αὐτίκα γυναικεῖ ἦν ποιῇ τις δ.,
 δράματι. Θ. 849. τῇ δὴτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγόμεν δ.;
 δράματος. A. 415. δὲ μοι βράκιον τὸ τοῦ παλαιού δ.
 Θ. 52. δρυόχους τιθέναι δ. ἀρχάς.
 B. 947. τοῦ δ. AΙ. κρείττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δι' ἢ τὸ σπαντοῦ.
 δραμεῖν. X. 376. χῆς δρόμον δ., ἴν' εἰδῇ
 Fr. 324. 2. Θίας, βράδιος τῶν ἐν ἀνθρώποις δ.
 477. 2. κράτιστόν ἐστιν ἐς τὸ Θησεῖον δ.,
 δραμών. X. 832. μὰ τὸν Δι' οὐ πάρεστιν' ἀλλ' ἐγὼ δ.
 Π. 222. ἀλλ' ἔθι σὺ μὲν ταχέως δ. KA. τί δρῶ; λέγε.
 δρᾶν. I. 1160. ἴνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. AΗM. δ. ταῦτα χρῆ.
 N. 615. ἄλλα τ' εὖ δ. φησιν, ὅμως δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
 807. ἔτοιμος δδ' ἐστὶν ἅπαντα δ.
 939. δ. ταῦτ' ἐθέλω. AΔ. κἄγαρ' ἐθέλω.
 X. 338. τοῦ δ' ἐφέξει, ὦ μάταιε, ταῦτα δ. σε βούλεται;
 340. οὐκ ἐγὼ μ', ἀνδρες, διακρίνει οὐδὲ δ. οὐδὲν κακόν,
 507. ταῦτα δ. ξυναιμότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννικά.
 1131. τί οὖν κελεύεις δ. με; BΔ. τὸν τρίβον' ἄφες
 1379. δδ, τί μέλλεις δ.; BΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
 1381. κοῦδὲν δύνασθαι δ. ΦΙ. ἀκούουσιν νυν ἐμοῦ.
 EΙ. 206. ὅμως παραδόντες δ. ἀτεχνῶς δ. τι βούλεται
 226. ὅμως δὲ δὴ τί δ. παρασκευάζεται;
 305. πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἰ τι χρῆ δ., φράζε ἀρχιτεκτόνεις,
 O. 531. κοῦδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δ.,
 548. ἀλλ' ὁ τι χρῆ δ., σὺ δὲ δάσκει παρὰν' ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον
 ἡμῖν,
 641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δ. πρῶτον δὲ γε
 665. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρῆ δ. ἡ Πράκην
 809. ἄγε δὴ τί χρῆ δ.; ΠΠ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
 1598. ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλῃτε δ.,
 1631. οὗτος, δοκεῖ δ. ταῦτα τοῦ σπῆπτρου πέρι.
 A. 177. ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστίθεται τοῦτο δ.,
 1048. καὶ δ. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
 1066. τοῦτο δ. λελομένους, αὐ-
 1176. ἀλλ' εἰ δοκεῖ δ. ταῦτα, βουλευσάσθε καὶ
 1219. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ΘΕ. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δ.,
 Θ. 215. ἀτὰρ τί μέλλεις δ. μ'; EΤ. ἀποφρεῖν ταῖς,
 496. μηδὲν κακὸν δ. ὑποσπῆται. ταῦθ' ὄφεις,
 587. ἴν' ἅττα βουλευοῖσθε καὶ μέλλοιτε δ.,
 B. 568. καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δ.
 784. τί δὴτ' ὁ Πλούτων δ. παρασκευάζεται;
 870. ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δ. ταῦτα χρῆ.
 Eκ. 231. τί ποτ' ἄρα δ. μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
 404. τί δαί μ' ἐχρῆν δ.; BΔ. σκόροδ' ὁμοῦ τρέφαντ'
 ὁπῶ
 444. σὲ δὲ καμὲ βουλευόντε τοῦτο δ. αἰεί.
 450. ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἐφασκε τοῦτο δ.
 467. ἐπειτ' ἀναγκάσει πρὸς βίαν XΡ. τί δ.;
 472. τοῦτο ξυνόψει, ταῦτα χρῆ πάντ' ἄνδρα δ.
 556. τί δ.; ὑφαίνεις; BΔ. οὐ μὰ Δι', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΠ.
 τίναν;
 560. οὐ γὰρ ἐτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχροῦ δ.
 587. δ. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμε-
 λῆσαι.
 714. ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δ. ἡρημένην
 784. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἐὰ με τῶν προύργων τι δ.
 789. δρᾶσουσιν, εἴτα τηλικαῖν' ἦδη. AN. A. τί δ.;
 1028. τί δὴτα χρῆ δ.; ΓΡ. A. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμὲ
 1164. ὦ φίλοι γυναῖκες, εἴπερ μέλλοντι τὸ χρῆμα δ.,
 Π. 4. δέξῃ δὲ μὴ δ. ταῦτα τῷ πεκτημένῳ,
 153. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταῦτ' οὗτο δ.,

δρᾶν. Π. 416. τολμῶντε δ. ἀνθρωπαρίᾳ κακοδαίμονε,
Π. 466. εἰ τοῦτο δ. μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
1196. δ. ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Πλούτον ἐξω τις κάλει.
Fr. 520. οὕτως τι τὰ πόρρητα δ. ἐστὶ μέλει.
553. δύναται γὰρ ἴσον τῷ δ. τὸ νοεῖν.
δραπέτης. Α. 1187. ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δ.
δραπέτης. Ο. 760. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δ. ἐστιγμένους,
δρᾶς. Ν. 224. πρῶτον μὲν δ. τι δ., ἀντιβολῶ, κάτεπέ μοι.
Ν. 494. φέρ' ἴδω, τί δ., ἦν τις σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι,
ΕΙ. 164. ἀνθρωπε, τί δ., οὗτος δ. χέζων
Ο. 1567. οὗτος, τί δ.; ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπεχεῖ;
Α. 383. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δ.;
472. τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δ., κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
872. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δ.;
Θ. 1003. χάλασον τὸν ἥλον. ΤΟ. ἀλλὰ ταῦτα δ. ἐγώ.
Β. 584. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοί, καὶ δικαίως αὐτὸ δ.
Εκ. 887. ἔδουσ'· ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δ., ἀντάσσομαι.
Π. 439. οὗτος, τί δ.; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δρᾶσαι. Θ. 71. ὦ Ζεῦ τί δ. διανοεῖ με τήμερον;
Θ. 398. δ. δ' ἐθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
Π. 211. πῶς οὖν θυνησεί τοῦτο δ. θυητὸς ἄν;
δρᾶσαι. Ι. 766. ὥσπερ νυνὶ μὴδὲν δ. δειπνῶν ἐν τῷ πρυτανείῳ
ΕΙ. 845. καὶ ταῦτα δ. ἦκε δεῦρ' αὐθις πάλιν
Θ. 667. ἦν γὰρ μὴ λάθῃ δ. ἀνόσια,
712. οἶον δ. διέδους ἔργον,
Β. 1019. καὶ τί σὺ δ. οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
1062. ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆναι σὺ. ΕΥ.
τί δ.;
1064. τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντ' εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἐβλα-
ψα τί δ.;
δρᾶσαι. Θ. 1216. οἶμοι, τί δ.; ποῖ τὸ γράδιον;
Εκ. 179. ἐπέτρεψας ἐτέρῳ· πλείον' ἐτι δ. κακά.
605. οὐδεὶς οὐδὲν πένει δ. πάντα γὰρ ἐξουσιν ἅπαντες,
946. ἀλλ' εἰμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δ. ποτέ.
δρᾶσαι. Α. 911. δ. τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Πανδῆ, καλόν.
δρᾶσαι. Σ. 168. ἀνθρωπος οὗτος μέγα τι δ. κακόν.
δρᾶσαι. ΕΙ. 62. ὦ Ζεῦ, τί δ. ποθ' ἡμῶν τὸν λεόν;
δρᾶσαι. Ν. 1246. τί σοι δοκεῖ δ.;
δρᾶσαι. Α. 490. τί δ.; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
Α. 587. οὗτος, τί δ.; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμαῖν;
Ι. 1361. τοῦτον τί δ., εἰπέ, τὸν ξυτήγορον;
Ν. 1352. ᾗδῃ λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δ.
Σ. 1228. τοῦτ' σὺ δ.; παραπολεῖ βόωμενος
Α. 493. ἀλλὰ τί δ.; ΑΤ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷ; ἡμεῖς ταμεύσο-
μεν αὐτό.
Θ. 569. πρόσθε μόνον, κἀγὼ σε νῆ τὴν Ἀρτεμιν. ΓΤ. Γ. τί δ.;
Εκ. 259. ἔλεωνιν, ὅ τι δ. ποτ'. ΠΡ. ἐξαγκαινῶ
704. πάντως οὐδὲν δ. ἐλθόν.
865. ἐπὶ ταῖς θύραις ἰστῶς ΑΝ. Α. τί δ.; εἰπέ μοι.
δρᾶσαι. Σ. 156. τί δ.; οὐκ ἐκφήσετ', ὦ μαράττατοι,
δρᾶσαι. Α. 1165. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δ.
δρᾶσαι. Σ. 247. μή που λαθὼν τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δ.
δρᾶσαι. Α. 334. ἀλλὰ μὴ δ. δ. μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
δρᾶσαι. ΕΙ. 428. ταῦτα δ.· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφάτατε,
Ν. 1336. } τί δ. αὐτήν;
1337. }
Εκ. 82. ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τοῦτοισι δ.,
δρᾶσαι. Ι. 1158. οἶσθ' οὖν δ. δ.; ΔΗΜ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.
ΕΙ. 1061. ἀλλ' οἶσθ' ὅ δ. δ.; ΙΕ. ἦν φράσης. ΤΡ. μὴ διαλέγου
Ο. 54. ἀλλ' οἶσθ' ὅ δ. δ.; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
80. οἶσθ' οὖν δ. δ., ὦ τροχίλει; τὸν δεσπότην
δρᾶσαι. Θ. 89. ἐς Θεσμοφόρον ἐλθεῖν. ΜΝ. τί δ.; εἰπέ μοι.
δρᾶσαι. Εκ. 326. δ. ὅμως δ' οὖν ἐστὶν ἀποπατητέον.
δρᾶσαι. Εκ. 789. δ., εἰτα τηνικαῦτ' ᾗδῃ. ΑΝ. Α. τί δρᾶν;
δρᾶσαι. Α. 466. καίτοι τί δ.; δὲ γὰρ ἐνδὲ, οὐ μὴ τυχὼν
Ι. 777. τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό
σε δ.
Ν. 437. δ. τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
844. οἶμοι, τί δ. παραφρονούντος τοῦ πατρός;
Σ. 385. δ. τοῖνυν ὑμῖν πῖνοντες καὶ μαυθάνετ'· ἦν τι πάθω γὰρ,
ΕΙ. 1252. καὶ νῦν τί δ.; τίς γὰρ αὐτ' ἀνήσεται;
Ο. 863. δ. τάδ'. ἀλλὰ ποῦ σ' ἵναι τὸ κανοῦν ἔχων;
Α. 1030. ἀλλὰ δ. ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνὴρ.
1041. οὔτε δ. φλαυθρον οὐδὲν οὐθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
Θ. 1128. αἰατ' τί δ.; πρὸς τίνας στρεφῶ λόγους;
Εκ. 358. ἀπάρ τί δ.; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
δρᾶσαι. Ο. 993. τί δ' αὖ σὺ δ.; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;
δρᾶσαι. Α. 1004. τί δ.; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ΕΙ. 505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δ. πλὴν δικάζετε.
δρᾶσαι. ΕΙ. 409. ἴνα τί δὲ τοῦτο δ.; ΤΡ. ὅτι νῆ Δία
ἐρατῆμην. Β. 545. τοῦρεβένθου δ.· οὐ.

δραχμᾶς. Α. 66. μισθὸν φέροντας δύο δ. τῆς ἡμέρας
Α. 90. ταῦτ' ἀρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δ. φέρον.
130. ἐμοὶ σὺ ταυτασί λαβὼν ὀκτὼ δ.
159. τοῦτοισι ἐάν τις δύο δ. μισθὸν διδῷ,
161. τοισὶ δύο δ. τοῖς ἀπεβωλημένοις;
602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δ.,
ΕΙ. 374. ἐς χοιρίδιον μοι νυν δάνεισον τρεῖς δ.
Ο. 1053. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δ.
Β. 173. πόσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δ. μισθὸν τελεῖς;
176. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δ., μὴ διαλέγου.
Π. 982. ἀλλ' ἀργυρίου δ. ἀν' ἥττησ' εἰκοσιν
1019. ὅποτε προτείνουσιν γε δ. εἰκοσιν.
Fr. 156, 2. ὑμεῖς ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δ.,
515. τὴν φάρυγα μιλῶν δύο δ. ἔξει μόνος.
δραχμῆν. Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον
ἦ δ.,
Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρεῖ τὸ συνηγορικόν, δ., κὰν ὕστερος
ἔλθῃ
788. ὁ σκαπτόλης. δ. μετ' ἐμοῦ πρῶτην λαβὼν,
Θ. 1195. ἐμοὶ κάρσο σὺ τοῦτο. ΕΥ. ὥσπερ οὖν δ.;
δραχμῆς. Α. 960. ἐκέλευσε Λάμαχος σε ταυτησί δ.
ΕΙ. 1263. λάβοιμ' ἀν' αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δ.,
Π. 884. τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδήμου δ.
δραχμιαῖον. Fr. 370. δ.
δραχμῶν. Α. 67. ἐπ' Εὐθυμένους ἀρχοντας· ΔΙ. οἶμοι τῶν δ.
Α. 982. τριῶν δ. δ' ἐκέλευε Κασπῶδ' ἐγχελεν;
1055. ὥς οὐκ ἂν ἐγχεταίμιν χιλίων δ.
ΕΙ. 1201. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δ. ἐμπολῶ
1237. τὸν πρῶτον ἀποδόσθαι με χιλίων δ.;
1241. ἦν ἐπριάμην δ. ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ;
Fr. 53, 1. δεῖ διακοσίαν δ.
δράψ. Fr. 729. δ.
δρέπανον. ΕΙ. 1200. οὐδεὶς ἐπριάτ' ἀν δ. οὐδὲ κολλύβου,
Β. 576. δ. λαβοῦσ', ὅ τὰς χόλικας κατέσπασας.
δρεπανουργός. ΕΙ. 548. ὁ δὲ δ. οὐχ ὄρεα ὥς ἡδεῖται
δρεπάνων. ΕΙ. 1203. ἀλλ', ὦ Τρυγαίε, τῶν δ. τε λάμβανε
δρέπων. Β. 1300. λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφείνῃ δ.
δριμέα. ΕΙ. 248. βαβαὶ βαβαιδῆ, ὥς μεγάλα καὶ δ.
δριμύ. Β. 562. ἐβλεψεν ἐς με δ. κάμυκάτ' ὅ γε.
δριμύν. ΕΙ. 349. κούκ' ἐν μ' εὐροῖς δικαστὴν δ. οὐδὲ δύσκο-
λον;
δριμύς. Ι. 808. εἴθ' ἤξει σοι δ. ἀγροῖκος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον
Ιχνεύαν.
ΕΙ. 257. ὥς δ. ΚΤ. οἶμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.
Ο. 255. ἦκε γὰρ τις δ. πρέσβυς,
δριμύτατος. Σ. 146. νῆ τὸν Δί' ὥσπερ γ' ἐστὶ δ. καπνῶν.
δριμύτατος. Σ. 278. ἡ μὴν πολὺ δ. γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
δριμύτερον. Π. 693. ὑπὸ τοῦ θεοῦ βδέουσα δ. γαλῆς.
δρομάδες. Fr. 375. δ. ὀλκάδες,
δρομαῖαν. ΕΙ. 160. κᾶτα δ. πτέρυγ' ἐκτείνων
δρομαῖον. Β. 478. ἐφ' ὅς ἐγὼ δ. δρμήσω πόδα.
δρομέα. Σ. 1206. ὅτε τὸν δ. Φαῦλλον, ὦν βούπαις ἐτι,
δρόμον. Ν. 25. φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δ.
Σ. 376. χῆς δ. δραμῆν. Ἰν' εἰδῇ
δρόμου. Ο. 1200. ἐχ' ἀτρεμᾶς· αὐτοῦ στήθ'. ἐπίσχες τοῦ δ.
δρόμου. Ν. 28. πόσους δ. ἐλγὰ τὰ πολεμιστήρια;
Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δ.
δρόμω. Ο. 205. ἐάνπερ ἐπακούσῃσι, θεύσσονται δ.
Fr. 467. τοὺς Ἰβήρας οὐδ' χορηγεῖς μοι βοηθήσαι δ.
δρσοερά. Π. 298. πῆραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δ., κραιπα-
λῶντα,
δρσοεράν. Ν. 276. ἀρῶμεν φανερά δ. φύσιν εὐάγγητον,
δρσοεράν. Ν. 338. ὀμβροὺς θ' ὑδάτων δ. Νεφελῶν· εἴτ' ἀντ'
αὐτῶν κατέκρινον
δρσοξόμηναι. Β. 1312. βανίσι χροά δ.
δρόσον. Ι. 1285. ἐν κασαυρίοις λείχων τὴν ἀπόπτυστον δ.,
Ν. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δ. αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπ-
νὸν εἶναι,
Β. 1339. κάλπισι τ' ἐκ ποταμῶν δ. ἀρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
δρόσος. Ν. 978. τοῖς αἰδοίοις δ. καὶ χυτοῖς ὥσπερ μήλοισιν
ἐπὶνθει·
δρυκολάπτῃ. Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπ-
τρον τῷ δ.
δρυκολάπτῃ. Ο. 979. οὐκ ἔξει οὐ τρυγῶν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δ.
δρυογόνοισι. Θ. 114. τάν τ' ἐν δρεσι δ.
δρυόχους. Θ. 52. δ. τιθένα δράματος ἀρχάς.
δρυόψ. Ο. 304. πορφύρις, κερχῆς κολυμβίς, ἀμπελὶς, φήνη, δ.
δρυπέπει. Α. 564. ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπαιλιν καὶ τὰς δ. κατ-
έπινε.
δρυπεταῖς. Fr. 190, 1. ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δ. ἐταί-
ρας,

δρῦς. I. 528. ἐφόρει τὰς δ. καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελεύμενος.

N. 402. καὶ τὰς δ. τὰς μεγάλας τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δ. γ' ἐπιπορεύει.

δρυφάκτους. Σ. 386. ἀνελόντες καὶ κατακαλύψαντες θείναι μ' ὑπὸ τοῖσι δ.

Σ. 552. ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δ. δρυφάκτου. Σ. 830. ἄνευ δ. τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν.

δρυφάκτους. I. 675. εἴθ' ὑπερεπήδων τοὺς δ. πανταχῇ.

δρῶ. I. 495. καὶ σπεύδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δ. ΧΟ. μέμνη-
σό νυν

N. 694. οὐδὲν μὰ Δι', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ ΣΤ. τί δ.;
Σ. 457. ἀλλὰ δ. τοῦτ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῷ περὶ πολλῶ τῷ κενῷ.

1263. εἴπερ ἀποτίσω μηδὲν, ἦν τι δ. κακόν.

Θ. 70. τί οὐκ ἐγὼ δ.; ΕΤ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.

925. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δ.; ΕΤ. μὲν' ἡσυχος.

1209. ἥκοντα καταλαβεῖν. ΜΝ. ἐγὼ δὴ τοῦτο δ.

B. 130. ἀναβάς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙ. τί δ.;
753. μὰ Δι', ἀλλ' ὅταν δ. τοῦτο, κάμμαινομαι.

Εκ. 1166. τοῦτο δ.

Π. 57. ἡ γὰρ τοῦτο δ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάντ.

222. ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν ΚΑ. τί δ.; λέγε.

414. καὶ μὴν βαδίξω. ΒΛ. σπεύδε νυν. ΧΡ. τοῦτ' αὐτὸ δ.

Fr. 472, 12. πάγωγε ταῖς ἀλλαις πόλεσι δ. ταῦτα πλὴν Ἀθη-
νῶν

δρῶν. Θ. 683. εἰ τι δ., πᾶσιν ἐμφανὲς ὄραν ἔ-
δρῶμεν. I. 603. ληπτέος μάλλον. τί δ.; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφορά;

N. 427. λέγει νυν ἡμῖν δ. τι σοι δ. θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχῆσαις,
1439. κλάει γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δ.

Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀντιπύθοντο δ. τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

ΕΙ. 263. ἀγε δὴ, τί δ., ὦ ποτὴρ ἀνθρώπων;

1142. εἰπέ μοι, τί τινικαῦτα δ., ὦ Κωμαρχίδη;

O. 1574. ἀγε δὴ τί δ., Ἡράκλειος;

Θ. 652. ἀγε δὴ, τί δ.; ΚΑ. τουτονὶ φυλάττετε

B. 277. ἀγε δὴ, τί δ.; ΗΑ. προΐεναι βέλτεστα νῦν,

δρῶν. I. 423. καὶ ταῦτα δ. ἐλάνθανόν γ' εἰ δ' οὐκ ἴδοι τις αὐ-
τῶν,

I. 741. εὐ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον ΑΛ. εἰπέ νυν, τί δ.;

Σ. 1366. οὐ τοι καταπρόξει μὰ τὸν Ἀπύλλω τοῦτο δ.

ΕΙ. 647. ἐξερρωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δ.

Θ. 679. αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσα δ.,

Π. 14. τοῖναντίον δ. ἡ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.

Fr. 96. οἶδα μὲν ἀρχαῖον τι δ. κοῦχ' ἔλεγχ' ἐμαυτὸν.

δρῶντ'. Π. 455. ἐκ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δ. εὐλημμένω;

δρῶντα. I. 425. ὥστ' εἴπ' ἀνὴρ τῶν βητόρων ἰδὼν με τοῦτο δ.

Εκ. 1061. αὐτοῦ τι δ. πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα

δρῶντας. N. 334. οὐδὲν δ. βόσκουσ' ἀργοὺς, ὅτι ταύτας μουσο-
ποιούσιν.

δρῶντες. Α. 1090. μὰ Δι', ἀλλὰ ταυτὶ δ. ἐπιτετρίμμεθα.

δρῶντι. I. 905. ὦ Δῆμιε, μηδὲν δ. μισθοῦ τρωβλίου ροφήσαι.

δρῶντος. ΕΙ. 1143. ἐμπίειν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δ. καλῶς.

δρῶντων. N. 453. δ. ἀτεχνῶς δ. τι χρῆζουσιν

Α. 491. ἀεὶ τινὰ κορυφορρῆν ἐκούκων. οἱ δ' ὅν τοῦδ' οὐνεκα δ.

δρῶντ'. ΕΙ. 481. οὐδ' οἱ Μεγαρήν δ. οὐδὲν ἔλκουσαν δ' ὅμοι

Π. 645. καὶ τῇ πῆγ' φαιεῖς δὲ δ. αὐτὸ σφόδρα

δρῶσαι. Εκ. 415. ὁ τι σοι δ. ζυμφορον ἡμεῖς δόξαμεν ὀρθῶς ὑπα-
κούειν.

Fr. 116, 4. δεινὰ γὰρ ἔργα δ.

δρῶσαν. Θ. 305. ναῖαν, τυχερῶς δ' ἡμῖν αὐταῖα. καὶ τὴν δ.

δρῶσαν. Α. 57. ἅπαντα δ. τοῦ δέοντος ὑστερον.

Θ. 475. κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δ. μυρία;

δρῶσι. ΕΙ. 980. μοιχευόμεναι δ. γυναῖκες.

ΕΙ. 1185. ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δ., τοὺς δ' ἐξ ὁσπερ

δρῶσιν. N. 191. τί γὰρ οἶδε δ. οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

N. 351. τί γὰρ, ἦν ἄρα παρὰ τῶν δημοσίων κατὶδουσι Σίμωνα,
τί δ.;

ΕΙ. 1179. ἡνίκ' ἂν δ' οἶκος γένωνται, δ. οὐκ ἀνασχετὰ,

Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπτῃ δεδιὼς, τοῖς δ. τοῦτο μα-
χεῖται.

δύ'. N. 1189. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δ. ἡμέρας

N. 1223, ὅτι ἐς δ. εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;

Σ. 52. εἴτ' οὐκ ἐγὼ δοῦς δ. ὀβολῶ μισθώσομαι

362. τῷ δὲ δ. αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις

698. ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθόντες τὸ πρᾶγμα δ.
ὄντε

1189. πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δ. ὀβολῶ φέρον.

ΕΙ. 829. ψυχὰς δ. ἡ τρεῖς διδυραμβοδιδοπάλων.

O. 1127. καὶ Θεογένης ἐναντίον δ. ἄρματα,

Α. 1052. ται λαβεῖν, μᾶς ἡ δ. ἡ τρεῖς,

Θ. 474. βαρίαν τε φέρομεν, εἰ δ. ἡμῶν ἡ τρία

B. 140. ναύτης διάζει δ. ὀβολῶ μισθὸν λαβών.

δύ'. B. 141. φεύ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δ. ὀβολῶ.

B. 506. ἔττους δ. ἡ τρεῖς, βοῦν ἀπηθρόαιζ' ἔλκον,

515. ἔτεραι δ. ἡ τρεῖς. ΗΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδας

1405. δ. ἄρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρῶ δύο,

1410. ἐγὼ δὲ δ. ἐπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μύσα.

Π. 484. ταύτη γε νῦν δὲ δ. ἀποχρήσουσιν μύσῳ.

δυνάμει. Fr. 607. τὸ δ. καὶ τριάκτις.

δύναι'. Π. 535. σὺ γὰρ ἂν πορῶσαι τί δ. ἀγαθόν, πλὴν φάδων ἐν
βαλανείῳ

δύναμει. N. 647. ταχύ γ' ἂν δ. μαθάνειν περὶ θυμῶν.

N. 1082. καίτοι σὺ θνητὸς ἂν θεοῦ πῶς μείζων ἂν δ.;

δύναιτ'. Σ. 928. τρέφειν δ. ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο

Π. 478. καὶ τίς δ. ἂν μὴ βοῶν τοῦ τοῦ

δύναμαι. I. 720. δ. ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.

N. 12. ἀλλ' οὐ δ. δέικαιος εὐδεῖν δακνόμενος

Σ. 714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δ. κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακὸς εἰμι.

Α. 504. καὶ τὰς χεῖρας περὶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δ.
χαλεπὸν γὰρ

758. ἀλλ' οὐ δ. γὰρ οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,

B. 42. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δ. μὴ γελᾶν

Fr. 307, 1. ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦτος οὐ δ. φέρειν

δύναμαι. B. 667. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δ. πῶ μαθεῖν

δυνάμει. I. 584. ταῖς δ. θ' ὑπερφερού-

Π. 449. ποῖας ὀπλοῖσιν ἡ δ. πεποιθότες;

δυνάμενον. Π. 129. μείζων δ. ΠΑ. ἐμὲ σὺ; ΧΡ. νῆ τὸν
οὐρανόν.

δυναμένους. Α. 78. τοὺς πλείστα δ. καταφαγεῖν τε καὶ πίνειν.

δύναμιν. O. 183. καὶ δ. ἡ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθέ μοι.

B. 879. ἔλθετ' ἐποφύμεναι δ.

Π. 142. τὴν δ., ἦν λυγρὴ τι, καταλύσεις μόνος.

200. ὅπως ἐγὼ τὴν δ. ἦν ὁμοῖ φατῇ

748. ὅσην ἔχεις τὴν δ., ὅναξ δέσποτα.

δύναμιν. O. 455. δ. τινα μείζω

δύναμει. Α. 698. οὐ γὰρ ἔσται δ., οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψήφισθ.

δύνασαι. Α. 291. σπεισάμενος εἴτα δ. πρὸς ἐμ' ἀποβλέπειν.

N. 811. γνοὺς ἀπολάφεις, ὅ τι πλείστον δ.,

Π. 574. περὶ πλούτου. ΠΡ. καὶ σὺ γ' ἐλέγξαι μ' ὅπως δ.
περὶ τοῦτου,

δύνασθαι. I. 875. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσοῦτον δ.,

N. 1400. καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δ.

Σ. 1381. κοῦδὲν δ. δρᾶν. ΦΙ. ἀκουσόν νυν ἐμοῦ.

O. 29. ἔπειτα μὴ ξευρεῖν δ. τὴν ὁδόν;

δύνασθον. B. 141. φεύ. ὡς μέγα δ. πανταχοῦ τῷ δ' ὀβολῶ.

δυνατά. Εκ. 861. τὰ δ. γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν

δύναται. I. 995. οὗτος οὐ δ. μαθεῖν

Εκ. 576. λούν δ. τί περ δ. καί-

Π. 842. τὸ τριβάνιον δὲ τί δ. πρὸς τὸν θεόν.

Fr. 553. δ. γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

δυναταί. N. 674. ταυτὸν δ. σοι κάρδοπος Κλεωνύμω.

Σ. 742. τοῦτ' οὐ δ. με προσέσθαι.

δυναταί. Α. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δ. παῖσαι τεταραγμένα πρέγ-
ματα πολλὰ

δυνατή. Σ. 649. ἦν μὴ τι λέγης, ἦτις δ. τὸν ἐμὸν θυμὸν κατε-
ρεῖται.

δυνατόν. Σ. 364. ὥστ' οὐ δ. σ' εἰργεῖν ἔσται τοιαῦτα ποσὶ
σομεν ἡμεῖς.

δυνατός. I. 350. φῶν δ. εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.

Α. 598. ἀλλ' ὅστις ἐτι στυσαί δ.

Εκ. 636. ἔσται δ. διαγιγνώσκων; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ
ἅπαντας

Π. 186. ἐγὼ τοσαῦτα δ. εἰμ' εἰς ἂν ποιεῖν;

1135. εἰ τοῦ δέει γ' ὦν δ. εἰμ' σ' ὠφελεῖν.

δύνη. I. 491. ἴν' ἐξολισθάνειν δ. τὰς διαβολὰς.

δυνήσκει. N. 488. πῶς οὖν δ. μαθάνειν; ΣΤ. ἀμέλεια, καλῶς.

Π. 211. πῶς οὖν δ. τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ἂν;

δυνήσεται. N. 888. πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγαν δ.

Σ. 915. καίτοι τίς ὑμᾶς εὐ ποιεῖν δ.,

ΕΙ. 141. πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ἂν δ.;

δυνήσομαι. I. 609. δεινὰ γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μὲν ἐν Βυθῷ δ.,

Σ. 779. πῶς οὖν διαγιγνώσκων καλῶς δ.

B. 203. ἔλας προθύμως; ΔΙ. κῆτα πῶς δ.,

Εκ. 1091. πῶς οὖν διακτεῖν ἀμφοτέρως δ.

δύνηται. B. 1102. ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δ. ἀπεπειθεσθαι τοσούτ.

δυνάμει. Εκ. 108. δ., ὥστ' ἀγαθὸν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν

δυνάμεθα. Εκ. 468. βινεῖν ἐαυτάς. ΧΡ. ἦν δὲ μὴ δ.;

δύο. Α. 66. μισθὸν φέροντας δ. δραχμὰς τῆς ἡμέρας

Α. 90. ταῦτ' ἄρ', ἐφενάκεις σὺ, δ. δραχμὰς φέρον.

159. τοῖτοίς ἐάν τις δ. δραχμὰς μισθὸν διδῶ,

161. τοιοῦτ' δ. δραχμὰς τοῖς ἀπεφωλημένοις;

527. ἀντεξέλεφαν Ἀσπασίας πόρνα δ.

I. 133. δ. τὰδε παῖλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;

δώσει. Σ. 1332. ἡ μὴν σὺ δ. αὐριον τοῦτων διην
 Α. 861. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΑΤ. τί οὖν; δ. τί μοι;
 Θ. 1195. ἐμοὶ κάριστο σὺ τοῦτο. ΕΤ. δ. οὖν δραχμήν;
 Fr. 533. ἐπὶ Παλλαδίῃ τὰρ ὦ πάτερ δ. διην.
 δώσει. Σ. 671. δ. τὸν φόρον, ἡ βρωτῆσας τὴν πόλιν ὑμῶν
 ἀνατρέψω.
 δώσεται. Σ. 453. ἀλλὰ τοῦτων μὲν τάχ' ἡμῖν δ. καλὴν διην,
 δώσομεν. Ο. 592. πλουτεῖν δὲ πόθεν δ. αὐτοῖς; καὶ γὰρ τοῦτον
 σφόδρ' ἐρώσι.
 Ο. 729. ἀλλὰ παρόντες δ. ὑμῖν,
 1102. ὅσ' ἀγάθ', ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δ.,
 1112. ὅξιν ἱεραῖσιν ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δ.

δώσουσ'. Εκ. 783. οὐκ ὥς τι δ., ἀλλ' ὅπως τι λήφεται.
 δώσουσ'. Ο. 603. πῶς δ' ὑγίαιεν δ. αὐτοῖς, οὐδεν παρὰ τοῖς
 θεοῖσιν;
 δώσουσι. Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαυτενομένοις οὕτως δ. τὰ
 χρυστὰ
 Εκ. 469. ἀριστον οὐ δ. ΧΡ. σὺ δὲ γε νῆ Δία
 δώσουσιν. ΕΙ. 967. δ. αὐτοῖς ἄνδρες. ΤΡ. ἀλλ' ἐδωκέμεθα.
 ΕΙ. 1187. ὦν ἐτ' εὐθύνας ἐμοὶ δ., ἦν θεὸς θέλῃ.
 δώσω. Α. 445. δ. πικρὴ γὰρ λεπτὰ μηχανῶ φρενί.
 Ν. 699. οἷαν διην τοῖς κόρεσι δ. τήμερον.
 941. τοῦτ' δ.
 ΕΙ. 49. ἀλλ' εἰσιδὼν τῷ κενθάρῳ δ. πειν.

E

ἐ. Σ. 315. ἐ. ἐ. κ.τ.λ.
 εα. Ν. 932. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἐ. μαίνεσθαι.
 ΕΙ. 649. ἀλλ' ἐ. τὸν ἀνδρ' ἐκείνον οὐπερ ἔστ' εἶναι κάτω
 Ο. 1368. τὸν πατέρ' ἐ. (ἦν) ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ.
 Α. 935. ἀγαθόν. ἐ. αὐτ'. ὦ δαιμονία. ΜΤ. ληρεῖς ἔχων.
 Θ. 64. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἐ. χαίρειν, σὺ δὲ
 176. ἀλλ' ὄνπερ οὐνεκ' ἦλθον, ἐ. μ' εἰπεῖν. ΑΓ. λέγε.
 933. ἐ. πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάλιστα ἔχων
 Εκ. 564. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα ἐ. λέγειν.
 784. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἐ. με τὼν προὔργου τι δρᾶν.
 εα. Ν. 1259. ἐ. κ.τ.λ.
 εβ. Ι. 58. ἡμᾶς δ' ἀπελαυνεῖ, κοῦκ ἐ. τὸν δεσπότην
 Σ. 340. οὐκ ἐ. μ', ὠδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
 ΕΙ. 480. μόνοι προθυμούμεντ' ἀλλ' ὁ χαλεκὸς οὐκ ἐ.
 Ο. 1656. πύθῃ 'ξασομένησαν; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐ.
 Π. 6. τὸν σώματος γὰρ οὐκ ἐ. τὸν κύριον
 121. ὅστις σε προσπαύσασθαι περυστέιν ἐ.;
 589. λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐ. παρ'
 αὐτοῦ.
 εβθ. Α. 713. ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐ. ὑπὸν τυχεῖν,
 εβλ. Σ. 355. ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχεος ταχέως, ὅτε
 Νάξος ἐ.;
 εβν. Α. 39. ἐ. τίς ἀλλοὶ πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ; κ.τ.λ.
 Α. 277. ἐ. μεθ' ἡμῶν θυμῶν, ἐκ κραυγῆς κ.τ.λ.
 εβν. Ι. 849. ταῦτας ἐ. αὐτοῖς τοῖς πόρπαι ἀνατεθῆναι.
 Α. 485. ὡς αἰσχρὸν ἀκαθάρτιστον ἐ. τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.
 Εκ. 261. ἡμεῖς δὲ γ', ἦν αἶρωσ', ἐ. κελεύσομεν.
 Π. 612. σὲ δ' ἐ. κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν
 Fr. 150. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπύγγους ἐ.
 234. 2. ἐ. ἀνεκὰς, λέγε, χαίρε φέγγος ἥλιον.
 εβνπερ. Ο. 205. ἐ. ἐπακούσας, θεύσονται δρόμῳ.
 Α. 466. πολλὰν γ', ἐ. πλησίον κάπηλος ἦ.
 Β. 570. σὺ δ' ἐ. μοιγ', ἐ. ἐπιτύχῃς, Ἵπέρβολον,
 εβς. Ι. 160. τί μ', ὦ γάθ', οὐ πλύνειν ἐ. τὰς κοιλίας
 Θ. 1121. τί δ' οὐκ ἐ. λύσαντά μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
 εβσας. Σ. 1439. τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐ. ἐν τάχει
 Εκ. 802. ἀπειμ' ἐ. ΑΝ. Β. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;
 Π. 1187. χαίρειν ἐ. ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
 εβσας. Α. 305. ἀγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐ.,
 Α. 383. νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐ.
 εβσθ'. Σ. 190. εἰ μὴ μ' ἐ. ἥσυχον, μαχοῦμεθα.
 εβσιν. Ν. 1044. ὅστις σε θερμῷ φησι λούσθαι πρῶτον οὐκ ἐ.
 εβσας. Ι. 236. οὐκ αὖ μ' ἐ.; ΑΔ. μὰ Δί, ἐπεὶ κἀγὼ ποτηρός
 εἰμ.
 Ι. 338. οὐκ αὖ μ' ἐ.; ΑΔ. μὰ Δία. ΚΑ. ναὶ μὰ Δία. ΑΔ.
 μὰ τὸν Ποσειδῶ,
 949. εἰ μὴ μ' ἐ. ἐπιτροπέειν, ἕτερος αὖ
 1198. ποῦ ποῦ; ΑΔ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐ. τοὺς ξένους;
 Fr. 518. οὐκ οὖν μ' ἐ. ἀναμετρήσασθαι τάδε;
 εβση. Α. 569. οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον θαυόσομεν, ἦν
 τις ἐ.,
 εβσομεν. Α. 356. ὦ Φαυδρία, ταῦτας λαλεῖν ἐ. τοσαυτῇ;
 εβσον. Ν. 35. ἐ., ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
 Ν. 697. χαμαὶ μ' ἐ. αὐτὰ ταῦτ' ἐφροντίσαι.
 ΕΙ. 328. ἐν μὲν οὖν τουτὶ μ' ἐ. ἐλπίσαι, καὶ μηκέτι.
 Α. 350. ἐ. ὦ. τουτὶ τί ἦν; ἄνδρες πῶν ποτηροί.
 Θ. 611. ἐ. οὐρήσασθαι μ'. ΚΑ. ἀναίσχυντός τις εἶ.
 1020. κατάνευσον, ἐ. ὡς
 Β. 952. δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἴδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἐ.,
 ὦ τῶν.
 1239. ἐ. εἰπεῖν πρῶτ' ὅλον με τὸν στίχον.

εβσον. Εκ. 1059. ἴθι νυν ἐ. εἰς ἀφρονον πρᾶτιστά με
 εβσον. Θ. 1077. ὦ γάθ', ἐ. με μονοφθῆσαι.
 εβσω. Εκ. 153. νῦν δ' οὐκ ἐ., κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν
 Εκ. 239. τὰ δ' ἀλλ' ἐ. ταῦτα δ' ἦν πείθησθέ μοι,
 Fr. 301, 1. οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐ. Πράμιον,
 εβτε. Α. 680. ὑπὸ νεανίσκων ἐ. καταγελάσθαι βητόρων,
 Α. 207. ἐ. πρῶτην μ', ὦ γυναῖκα, ὁμνῶναι.
 592. μονοποιτοῦμεν διὰ τὰς στρατίας. καὶ θῆμέτερον μὲν ἐ.,
 1172. ἐ., μηδὲν διαφέρειν περὶ σκελοῖν.
 εβτάς. Εκ. 468. βινεῖν ἐ. ΧΡ. ἦν δὲ μὴ δυνάμεθα;
 εβτόν. Ι. 513. καὶ βασανίζεω, ὡς οὐχὶ πάλα χορὸν αἰτοῖα
 καθ' ἐ.,
 Ν. 407. ὑπὸ τοῦ βόιβου καὶ τῆς βύμης αὐτὸς ἐ. κατακῆσθαι.
 585. τὴν θρυαλίδ' εἰς ἐ. εὐθείας ξυμεικνύσας
 980. αὐτὸς ἐ. προσγαγεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
 Σ. 1021. μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἦδη κενδοῦναι καθ' ἐ.,
 ΕΙ. 546. τίλλονθ' ἐ.; ὁ δὲ γε τὰς σμυνίας ποιῶν
 εβτοῦ. Σ. 692. καὶ κουνῶν τὼν ἀρχόντων ἐτέρῳ τιλ τῶν
 μεθ' ἐ.,
 Σ. 1026. κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἐ. μισῶν ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
 1532. ἥσθεῖς ἐπὶ τοῖσιν ἐ. πασι, τοῖς τριόχοις.
 Β. 424. τίλλειν ἐ. καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους
 763. τὸν ἀριστον ὄντα τῶν ἐ. συντέχνων
 1194. καὶ πρὸς γε τοῦτους τὴν ἐ. μητέρα
 1488. ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἐ.
 εβτοῦς. Ι. 506. πειραθέντες καθ' ἐ.
 Σ. 1517. ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἐ.
 Α. 577. καὶ τοὺς γε συνισταμένους τοῦτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἐ.
 εβτοῦ. Α. 685. ὁ δὲ νεανίας ἐ. σπουδᾶς ξυηγορεῖν
 Ι. 544. κῆτα κυβερῶν αὐτὸν ἐ. τοῦτον οὖν οὐνεκα πάντων,
 1223. αὐτὸς δ' ἐ. παρτίθει τὰ μείζονα.
 Θ. 952. τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἐ.
 Π. 589. λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐφ' παρ' ἐ.
 εβτοῦ. Ο. 608. ἐτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΙΙ. παρὰ τοῦ;
 ΠΕ. παρὰ τοῦ; παρ' ἐ.
 Α. 1070. ὥσπερ οἰκᾷ εἰς ἐ.,
 εβ. Ν. 30. ἀτὰρ τί χρεὶς ἐ. με μετὰ τὸν Πασίαν;
 Ο. 944. ἀλεῖς δ' ἐ. σπολὰς ἀνευ χιτῶνος.
 Α. 106. πορπασισάμενος φροῦδος ἀμπάμενος ἐ.
 εββάζει. Fr. 541. ἐ. μοι τὸ μεράκιον ἐξ ἀποτροχῶν.
 εββάζειν. Ν. 980. αὐτὸς αὐτὸν προγαγεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐ.
 Π. 1007. ἐπὶ τὴν θύραν ἐ. ἀεὶ τὴν ἐμὴν.
 εββλλετο. Β. 778. ἴν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΕΑ. κοῦκ ἐ.;
 εββαν. Β. 1047. ὥστε γε καὶ τὸν σε κατ' οὖν ἐ. ΔΙ. νῆ τ
 Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.
 εββαν. ΕΙ. 1274. σὺν β' ἐ. βινούς τε καὶ ἀσπίδας ὁμφαλοῖς
 Β. 1355. ἐ. ἐ. ἀ τλάμων.
 εββασαν. Θ. 437. πάντα δ' ἐ. φρενί, πικρῶς τε
 εββελύττετο. Π. 700. ἡ ποῦ σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐ.
 εββελύθη. Α. 794. τὰς γυναῖκας ἐ.
 εβηττε. Εκ. 56. ἐ., τριχίδαν ἐσπείρας ἐμπλήμενος.
 εββίετο. Α. 396. κύπτεισθ' Ἀδανιν, φησί' ὁ δ' ἐ.
 εββίνα. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου βῆσιν τιν', ὡς ἐ.
 εββασθεν. Ο. 696. ἐξ οὐ περιτελλομέναις ὥραις ἐ. Ἐ
 ποθευόμεν,
 εββασφα. Β. 1064. τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι. ΕΤ.
 οὖν ἐ. τί δράσας;
 εββασφεν. Ι. 190. τουτὶ μόνον σ' ἐ., ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
 εββασφεν. ΕΙ. 635. ἐ. πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γινώσκαι
 εββασφεν. Ι. 420. οἱ δ' ἐ., κἀγὼ 'ν τοσοῦτ' ὧν κρεῖων ἐκ
 εββασφα. Β. 804. ἐ. δ' οὖν ταυρηδὼν ἐγκύβας κάτω.

ἐγνωσ. Θ. 911. ἐ. ἄρ' ὁρθῶς ἀνδρα δυστυχεστάτον.
 ἐγνωσαν. Σ. 783. μόλις τὸ πρᾶγμ' ἐ. ἀναμασώμενοι.
 ἐγραμμάτευεν. Θ. 373. Λύσιλλ' ἐ. εἶπε Σαοστράτη.
 ἐγραψ'. Α. 144. ἐν τοῖσι τοίχοις ἐ. Ἀθηναῖοι καλοί.
 ἐγραψ'. Α. 679. ἄς Μίκων ἐ. ἐφ' ἵππων μαχομένους τοῖς ἀνδράσιν.
 ἐγραφέμην. Σ. 907. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσασθ' ἦν ἐ.,
 ἐγράφατο. Σ. 894. ἀκούει' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐ.
 ἐγρη. Σ. 774. ὄντος, εἰσεῖ· κἂν ἐ. μεσημβρινός,
 ἐγρηγορεν. Α. 306. τοῦτ' ἐ. θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.
 ἐγρηγόρεσαν. Π. 744. ἐ., ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
 ἐγρηγόρη. Εκ. 32. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐ.
 ἐγχανεῖται. Α. 1197. κατ' ἐ. ταῖς ἐμαῖς τύχαιςιν.
 Ι. 1313. οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐ. τῇ πόλει.
 ἐγχανεῖται. Σ. 1007. κοῦκ ἐ. σ' ἐξαπατῶν Ἰπέρβολος.
 ἐγχανῇ. Α. 221. οἴχεται. διακτεῖς δέ· μὴ γὰρ ἐ. ποτὲ
 ἐγχανοῦνται. Α. 271. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρί' ἐμοῦ ζῶντος ἐ.
 ἐγχανών. Ν. 1436. μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐ. τεθνήξεις.
 ἐγχάσκεν. Σ. 721. ἐ. σοι στομφάζοντας.
 ἐγχαίω. Α. 1051. ἐκέλευε δ' ἐ. σε, τῶν κρεῶν χάριν,
 ἐγχαίωμι. Α. 1055. ὡς οὐκ ἂν ἐ. χιλίων δραχμῶν.
 ἐγχεάμενος. Σ. 906. φέρε νυν, ἄμα τήνδ' ἐ. καγὼ βοῶ.
 ἐγχεῖας. Α. 1229. καὶ πρὸς γ' ἄκατον ἐ. ἀμυστίν ἐξέλαψα.
 ΕΙ. 1242. μόλυβδον ἐς τοῦτ' ἐ. καλὸν ἐ.,
 ἐγχεα. ΕΙ. 1102. ἐ. δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγγων φέρε δευρί.
 ΕΙ. 1105. ἐ. δὴ κάμοι καὶ σπλάγγων μοῖραν ὄρεον.
 ἐγχεῖ. Ο. 1081. τοῖς τε κοφίχοισιν ἐς τὰς βίνας ἐ. τὰ πτερὰ,
 ἐγχεῖται. Α. 365. θεὸς δεῦρο τοῦτίξηνον ἐ. λέγειν.
 Ν. 476. ἀλλ' ἐ. τὸν πρεσβύτερον δ' ἐ. περ μέλλεις προδιδάσκειν,
 ἐγχερεῖ. Θ. 807. καὶ Στρατονίαν ὕμνους οὐδεὶς οὐδ' ἐ. πολε-
 μίζειν.
 ἐγχερεῖν. Θ. 777. ἐ. χρῆν ἔργον πορίμην.
 ἐγχερηγῆς. Ο. 257. καινῶν τ' ἔργων ἐ.
 ἐγχεῖται. Fr. 302, 7. οὐδ' ἐ., οὐδὲ κάρβον μέγαν
 ἐγχεῖται. Α. 860. ἰκτίδας, ἐνύδρους, ἐ. Καπαῖδας.
 Α. 862. δὲς μοι προσειπὺν, εἰ φέρεις τὰς ἐ.
 Ι. 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐ. θηρώμενοι πέπονθας.
 Α. 36. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐ.
 ἐγχεῖται. Σ. 510. οὐδὲ χάρων βατίσιν οὐδ' ἐ., ἀλλ' ἦσαν ἄν
 ἐγχεῖται. Ν. 559. τὰς εἰκοὺς τῶν ἐ. τὰς ἐμας μμούμενοι.
 ἐγχεῖται. Α. 869. σκέψασθε παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐ.,
 Α. 962. τρωῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Καπῆδ' ἐ.
 963. ὁ ποῖος οὗτος Δάμαχος τὴν ἐ.;
 Α. 702. παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐ.
 Fr. 333, 1. οὐκ ἐ. Βοιωτῶν, οὐ γλαυκόν, οὐχὶ θύννον
 ἐγχεῖται. Fr. 25. καὶ λείος ὥσπερ ἐ., χρυσοῦς ἔχων κεινόνους.
 ἐγχεῖται. Σ. 617. οἶνον μεστὸν, κατ' ἐ. κλίνας· οὗτος δὲ
 κεχηρῶς
 ἐγχεον. Ι. 118. φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἐ. πειλὼν
 Ι. 121. ἰδοῦ· τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐτέραν ἐ.
 122. ἐν τοῖς λογίοις ἐρεσθιν ἐτέραν ἐ.;
 ΕΙ. 1246. τὸν μὲν μόλυβδον ὥσπερ εἶπον, ἐ.,
 ἐγχεῖται. Α. 1068. ἵν' οἶνον ἐ. λαβὼν ἐς τοὺς χύας.
 ἐγχεῖται. Β. 620. στρεβλῶν, ἐτι δ' ἐς τὰς βίνας ὄξος ἐ.,
 ἐγχεος. Ο. 1749. ὦ Διὸς ἀμβροτον ἐ. πυρφόρον,
 ἐγχεοσαν. Fr. 309, 3. ἐ., ὕλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
 ἐγχευτρίεις. Σ. 269. ὃν ὅπως ἐ.
 ἐγχευτρίεις. Ι. 577. προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοὶ ἐ.
 ἐγώ. Α. 28. ἐ. δ' αἰετὶς πρῶτος εἰς ἐκκλησίαν κ.τ.λ.
 Α. 46. ἐ. ΚΗ. τίς ἄν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἀνθρώπος;
 ΑΜ. οὐ. κ.τ.λ.
 ἐγγωγ'. Σ. 144. καπνὸς ἐ. ἐξέρχομαι. κ.τ.λ.
 ἐγωγε. Ι. 33. ἐ. ΔΗ. ποῖον χρώμενος τεκμήριον; κ.τ.λ.
 ἐγωγέ. Α. 187. ἐ. φημ, τρία γε ταῦτ' ἐγέματα. κ.τ.λ.
 ἐγωγδ'. Α. 5. ἐ. ἐφ' ὅ γε τὸ κῆαρ εὐφράνθη ἰδὼν,
 Α. 118. ἐ. δὲ ἐστὶ, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
 Ι. 469. ἐ. ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
 Θ. 502. ἐτέραν δ' ἐ. ἡ φασκεν ὀδίνειν γυνή
 ἐγῶδα. Α. 904. ἐ. τοῖνυν· συκοφάντην ἐξαγε
 Σ. 1181. ἐ. τοῖνυν τῶν γε πάντων κατ' οἰκίαν
 1205. ἐ. τοῖνυν τὸ γε νεανικώτατον
 Θ. 850. ἐ. τὴν καινὴν Ἑλένην μμήσομαι.
 Β. 836. ἐ. τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάσαι,
 Εκ. 797. ἐ. τοῦτους χειροτονούντας μὲν ταχὺ,
 ἐγῶμαι. Θ. 441. κτεῖν ἂν αὐτὸν, ὡς ἐ.,
 ἐγῶν. Α. 748. ἐ. δὲ καρυῖν Δικαιοπόλιν ὄπα.
 Α. 983. καρυῖν ἐ., ὡς κυρτάνει, παλ' ἐ. σὺ
 ἐγῶνγα. Α. 736. ἐ. καυτός φαμ. τίς δ' οὕτως ἄνους
 Α. 764. τί δαὶ φέρεις; ΜΕ. χοῖρος ἐ. μαστικῆς.
 Α. 986. οὐκ ἐ. ΠΡ. ποῖ μεταστρέφει;
 990. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐ. μὲν αὐτὸν πλάσσει,
 ἐγχεῖται. Εκ. 550. ἡμελησία; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἦν ἐ.

ἔδακε. Ι. 1372. τοῦτ' ἐ. τὸν πόρπακα τὸν Κλεομένην.
 ἔδακνε. Π. 822. ἐνδον μένειν ἦν. ἐ. γὰρ τὰ βλεφαρὰ μου.
 ἔδακρυσά. Ο. 540. ἤνεγκας, ἀνθρώπ' ὡς ἐ. γ' ἐμῶν
 ἔδαμην. ΕΙ. 584. σφ' γὰρ ἐ. πόθω
 ἔδανειζόμεν. Ν. 1152. καὶ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ';
 ἔδανεισ'. Εκ. 660. ἦν τις ὀφείλων ἐξαργῆται. ΠΡ. πῶθεν οὖν ἐ.
 δ δανείσας
 ἔδαπανῶντο. Fr. 476, 10. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ'
 ἂν ἐ.
 ἔδεδίσκετο. Α. 564. ἐ. τὴν ἰσχυρότατον καὶ τὰς δυνάμεις
 κατέπεινε.
 ἔδεδοίκασι. Π. 684. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐ. τὸν θεόν;
 ἔδεθθη. Π. 986. πυρῶν τ' ἂν ἐ. μεδίμων τεττάρων.
 ἔδεα. Ν. 121. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρίαν τῶν γ' ἐμῶν ἐ.,
 Ν. 963. πρῶτον μὲν ἐ. παιδὸς φωνὴν γράξαντος μηδὲν ἀποδοῦναι.
 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἐ. προβαλίσθαι
 ΕΙ. 137. ἀλλ' ὦ μέλ' ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἐ.
 907. ἀλλ' οὐκ ἂν, εἰ τί προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἐ.
 Α. 798. πρόμυθον τὰρ οὐκ ἐ.
 Β. 12. τί δῆτ' ἐ. με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν
 37. ἐ. τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμῖ, παῖ,
 767. ἑτέρως τις αὐτοῦ τότε δὲ παραχωρεῖν ἐ.
 Εκ. 94. οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἐ.
 302. μὲν, ἥνικ' ἐ. λαβεῖν
 1077. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἐ. κατὰ τὸν νόμον,
 Fr. p. 502. ἐ. δὲ γε [σε] βληθείσαν εἰς Ἀλμυρίδας
 ἔδειθ'. Π. 980. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστα ἐ. ἐκαστοτε;
 ἔδεικνυν. Fr. M. Δαιτ. 9, 3. χαρίζομενος τὸ δῶμα τοῦτ' ἐ.
 ἔδεικνυτο. Θ. 629. ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐ.
 ἔδεισά. Α. 822. μηδαμῶς ἐ. γε.
 ἔδεισας. Α. 437. ἐ., οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
 Β. 492. σὺ δ' οὐκ ἐ. τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
 ἔδεισε. Β. 41. ὡς σφόδρα μ' ἐ. ΞΑ. νῆ Δί', μὴ μαίνου γα.
 ἔδειτο. Εκ. 533. ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ὀχόμεν' ἐ. δὲ
 ἔδειξάμην. Ο. 324. ἀνδρ' ἐ. ἐραστὰ τῆςδε τῆς ξυνοουσίας.
 ἔδειξάτο. Π. 773. χάραν τε πᾶσαν Κίετρος, ἡ μ' ἐ.
 ἔδειξιούθ'. Π. 753. ἐ. πάντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
 ἔδειξον. Σ. 550. ἐγὼ δ' ἀλοκίειν ἐ. τὸ χωρίον.
 Ο. 1027. ἐκκλησιάζει δ' οὖν ἐ. οἴκοι μένον.
 ἔδειοντο. Α. 536. Λακεδαιμονίαν ἐ. τὸ ψήφισμ' ὅπως
 ἔδεισθ'. Α. 1063. καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἐ. ἀπαλὰ καὶ καλὰ.
 ἔδεισθε. ΕΙ. 1357. πλακούντας ἐ.
 ἔδηδοκας. Ι. 362. ἀλλὰ σχελίδας ἐ. ἀνήσομαι μέταλλα.
 ἔδηλους. Ι. 322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐ. ἀναί-
 ἔδησε. Θ. 1022. ἀνοικτος δὲ μ' ἐ. τὸν
 ἔδηχθη. Α. 18. οὕτως ἐ. ὑπὸ κοῖας τὰς ὀφρῦς
 ἔδιδαξα. Ο. 200. ἐ. τὴν φωνήν, ξυνῶν πολλὸν χρόνον.
 Β. 954. ἐπειτα τουτουοὶ λαλεῖν ἐ. ΑΙ. φημὶ κατὰ.
 ἔδιδεξάμην. Ν. 1338. ἐ. μέντοι σε νῆ Δί', ὦ μέλε,
 ἔδιδεξας. Ν. 382. ἀτὰρ οὐδὲν πω περὶ τοῦ πατάγον καὶ τῆς
 βροντῆς μ' ἐ.
 Β. 1069. εἴτ' αὐ λαλιὰν ἐπιτηδεύσαι καὶ στοιμάλαις ἐ.,
 ἔδιδεξε. Θ. 427. ἐ. θρηπῆδες ἔχον σφραγίδα
 Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι
 χρῆστ' ἐ.,
 ἔδιδεξεν. Θ. 399. ἐξεστὶ τοιαῦθ' οὗτος ἐ. κακὰ
 Β. 1037. ἐ. ὅμως τὸν σκαυτάτον πρῶτον γοῦν, ἥνικ' ἐπεμπεσ,
 ἔδιδασκεν. Ν. 966. εἴτ' αὐ προμαθεῖν φσμ' ἐ., τῶ μὲν μὴ
 ξυνέχοντας,
 ἔδιδασκες. Ν. 936. σὺ τε τοὺς προτέρους αὐτ' ἐ.,
 ἔδιδάχθη. Ν. 637. ἂν οὐκ ἐ. πάποι' οὐδέν; εἰπέ μοι.
 Ν. 786. ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐ.; λέγε.
 ἔδιδου. ΕΙ. 1094. χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐ. κάθασα φαεινός.
 Fr. 10, 2. ἐ. βοφεῖν ἂν.
 ἔδιδουν. Ι. 678. ἐπειτα ταῖς ἀφύαις ἐ. ἡδύσματα
 ἔδικαζεν. Σ. 120. ὅξας ἐ. ἐς τὸ Καινὸν ἐμπεσῶν.
 ἔδωκαθῆς. Σ. 1203. ἐ. ποτ', ἡ λαγὼν, ἡ λαμπάδα
 ἔδωκομεν. Α. 699. εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐ.
 ἔδωκον. Α. 185. ἐγὼ δ' ἐφευγον· οἱ δ' ἐ. κάβωας.
 ἔδωκε. Σ. 42. ἐ. δέ μοι Θέαιρος αὐτῆς πλησίον
 Εκ. 409. παρήλαθε γυμνός, ὡς ἐ. τοῖς πλείοσι.
 456. ταῦται. ἐ. γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
 ἔδωκον. Σ. 15. ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. ἐ. ἀετὸν
 Π. 837. οἱ δὲ ἐξετρέποντο κοῦκ ἐ. ὕρῃ μ' ἐτι.
 ἔδομεν. Σ. 586. ἐ. ταύτην ὕστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέσει.
 ἔδοξα. Σ. 640. αὐτὸς ἐ. νήσοις,
 ἔδοξαν. Ο. 1585. ἐ. ἀδικεῖν. ΗΡ. εἴτα δῆτα σίλφιον
 ἔδοξε. Θ. 371. ἀκουε πᾶς. ἐ. τῇ βουλῇ τᾶδε
 Εκ. 18. ὅσα Σείροις ἐ. ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 396. ἐ. τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
 492. ἐσθ' ἡ τὴν πρᾶγμ' εὐρύς· δ' οὖν ἐ. τοῖς πολλοῖς.

αἶθε. ΚΙ. 827. ἄλλον τιν' ε. ἄνδρα κατὰ τὸν αἶρα
Θ. 1218. καὶ ναῖαι. ε. αὐτό; ΧΟ. ταύτη γ' οἶχεται
αἶθε. Ο. 178. ε. τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
αἶθρ. Ν. 1461. ὅπως ἂν ε. τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
Σ. 376. χῆς δρόμον δραμεῖν. ἴν' ε.
425. ὡς ἂν εὖ ε. τὸ λοιπὸν σμῆνος ὅσον ὥρτισεν.
αἶθαθ'. Σ. 454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἴν' ε. οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
αἶθρ. Ι. 727. ἐξελεθ', ἴν' ε. οἷα περιυβρίζομαι.
Ι. 747. ὦ Δῆμ', ἴν' ε. ὁπότερος νῦν ἐστί σοι
Ν. 822. ὅμως γε μὴν πρόσσελθ', ἴν' ε. πλείονα,
Π. 112. σοὶ δ' ὥς ἂν ε. ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μέγης,
αἶδομαι. Ο. 1472. δεῖνὰ πράγματα' ε.
αἶδον. Ι. 645. οὐκ ἔστιν ἀφ' ἑαυτοῦ ε. ἀξιοτέρως.
Ι. 1090. ἄλλ' ἐγὼ ε. ὅναρ, καὶ μοῦδομαι ἢ θεὸς αὐτῇ
Ν. 355. καὶ πῦν γ' ὅτι Κλεισθένη ε., ὅρα, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο
γυναῖκες.
628. οὐκ ε. οὕτως ἀνδρ' ἀγροικον οὐδένα
Σ. 13. καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν ε. ἀπίως.
1268. ὅσος ὅν γ' ἐγὼ ποτ' ε. ἀπὸ μῆλου καὶ βοῖας
Ο. 802. γελοϊότερον οὐκ ε. οὐδεπώποτε.
861. οὐπω κύρακ' ε. ἐμπεφορβιωμένον.
Α. 109. οὐκ ε. οὐδ' ὀλισβον ὀκαδοῦκετον,
561. νῆ Δ' ἐγὼ γούν ἀνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' ε. ἐφ'
ἵππου
759. ἐξ οὗ τὸν ὄφιν ε. τὸν οἰκουρὸν ποτε.
1099. αἶ ε' ε. ἀμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως.
Θ. 909. Ἐλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' ε., γύναϊ.
αἶδόν. Π. 882. ἐχθρὸς δ' ἐχοντ' ε. σ' ἐγὼ τριβάνιον.
αἶδω. Θ. 267. τό γ' ε. ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
Π. 317. ἡμεῖς ἐπ' ἄλλ' ε. τρέψασθ',
αἶδόν. Ν. 1241. καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς ε.
αἶδέτα. Α. 993. ἄλλ' ὡς πρὸς ε. με σὺ τάλῃθ' ἔλγε.
αἶδέτες. Ο. 692. ε. ὁρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ
λοιπὸν.
αἶδέτων. Θ. 596. εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' ε.
αἶδωλα. Ο. 1393. ε. πεπεπῶν
αἶδωλον. Ν. 976. ε. τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἡβης μὴ καταλείπειν.
αἶδωμεν. Β. 322. βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν ε. σαφῶς.
αἶδω. Ι. 520. τοῦτο μὲν ε. ἀπαθε Μάγνητι ἅμα ταῖς πολιαῖς
κατιούσαις,
Ι. 652. ὁ δ' ὑπονόησας, ὁ Παφλαγῶν, ε. θ' ἅμα
Ν. 479. ἴν' αὐτὸν ε. ὅστις ἐστὶ μηχανὴς
1509. μάλιστα δ' ε. τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.
Β. 281. ε. με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
Εκ. 683. ε. ὁ λαχὼν ἀπὲρ χαίρων ἐν ὁποῖο γράμματι δειπνεῖ
Π. 777. ἐφευγον, ε. οὐδέν' ε. τλήμων ἐγὼ.
εἰσπαιεῖται. Β. 1314. ε. δακτύλοις φάλαγγες
εἰσπαιεῖται. Β. 1348. ε. χερσίν.
εἰεν. Ι. 1078. ε. κ.τ.λ.
εἶγ. Σ. 348. τίς ἂν οὖν ε.; ζητεῖθ' ἡμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἐγὼ γε ποιόηην
Ο. 128. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματα' ε. τοιαυτὰ.
Α. 285. μὴ νῦν ἐπ' ἐν τετραπύλῳ τοῦμὸν τροπαῖον ε.
839. σὺν ἔργον ε. τοῦτον ὅπταν καὶ στρέφειν,
1267. φιλία τ' αἶε εὐπορος ε.
Θ. 588. ἐκεῖνος ε. τῶν λόγων κατὰσκοπος.
847. τί δῆτ' ἂν ε. τοῦμπαδῶν; οὐκ ἐστ' ὅπως
Β. 780. ὁπότερος ε. τὴν τέχνην σοφώτερος.
1149. οὕτω γ' ἂν ε. πρὸς πατρός τυμβωρύχος.
Εκ. 24. τί δῆτ' ἂν ε.; πότερον οὐκ ἐρραμμένον
348. τί δῆτ' ἂν ε.; μῶν ἐπ' ἀριστον γυνή
Π. 335. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' ε.; πόθεν καὶ τίτι τρόπῳ
680. εἰ που ὑπόπανος ε. τι καταλειμμένον
Fr. 529. οὕτω παρ' ἡμῖν ἢ πόλις μάλιστα οὕτως ἂν ε.
αἶγν. Α. 894. σοὺ χωρὶς ε. ἐντελετυλαναμένης.
Εκ. 67. καὶ μηδὲν ε. ἐτι γυναικὶ προσφερέης.
αἶγρ. Ν. 870. αὐτὸς τρίβων ε. ἂν, εἰ κρεμαῖό γε.
Σ. 350. ἐστὶν ὅπῃ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἐνδοθεν οἶος τ' ε. διορίζαι.
ΕΙ. 1292. ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ ε.
Εκ. 1040. μήτηρ ἂν αὐτῷ μάλλον ε. ἢ γυνή.
Π. 909. πῶς οὖν ἂν ε. χρηστὸς, ὡ ταχωρῶς,
1152. τί δῆτ' ἂν ε. ὁφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ἂν;
αἶθ'. Ν. 24. ε. ἐξεκῶπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ. κ.τ.λ.
αἶθ'. Ι. 208. ε. αἱματοπότης ἐστ' ὁ γ' ἄλλως αὐ μακρόν. κ.τ.λ.
αἶθε. Ι. 404. ε. φαύλος, ὥσπερ εὔρες, ἐκβάλλεις τὴν ἐνθεσιν.
κ.τ.λ.
αἶθισθη. Ι. 512. νῆ Δ' ε. γὰρ ἡδεσθαι τοιοῦτοις πράγμασιν
αἶθισμέναι. Εκ. 238. αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν ε.
Εκ. 265. ε. γὰρ ἐσμεν αἶρεν τῶ σκέλῃ.
αἶκάδας. Ν. 17. ὁρῶν ἀγούσας τὴν σελήνην ε.
αἶκάδας. Β. 594. ὅπερ ε. σεαυτὸν.
αἶκάσαι. Ι. 232. τῶν σκευοποιῶν ε. πάντως γε μὴν

εἰκασθήσεται. Α. 783. σάφ' ἴσθι ποτὶν ματέρ' ε.
εἰκαλόνεροι. Ο. 687. ἀπῆγες ἐφημέριοι, τάλαιοι βροτοί,
ἀνέρες ε.,
εἰκέναι. Ν. 185. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσαν ε.;
εἰκῆ. Ι. 431. ὁμοῦ ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν ε.
Ν. 44. εὐρατῶν, ἀδύρτοιο, ε. κείμενος,
Α. 471. ἄλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίονισιν ε.
Β. 733. οὐδὲ φαρμακοῖσιν ε. βάρβις ἐχρήσατ' ἂν.
Π. 300. ε. δὲ καταδαρδύοντα πον,
εἰκαβολοῦντες. Fr. 549. ε. καὶ πλάττοντες.
εἰκόν'. Β. 538. ε. ἐστῶσαι, λαβόνθ' ἐν
εἰκόναι. Β. 906. δατεῖα καὶ μήτ' ε. μήθ' οἱ ἂν ἄλλος εἴποι.
εἰκάς. Α. 702. τῷ γὰρ ε. ἄνδρα κατὰν, ἡλίκον Θεοκρίδην,
Ν. 393. τὸν δ' αἶρα τόνδ' ὄντ' ἀπείραντον, πῶς οὐκ ε. μέγα
βροτῶν;
418. καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ ε. δεξιὸν ἄνδρα,
1374. πολλοῖς κακοῖς καλοχροῖσι' κατ' ἐντεῦθεν, ὡς ε.,
1418. ε. δὲ μάλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλέειν,
1439. κλάειν γὰρ ἡμᾶς ε. ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΕΙ. 736. εἰ δ' οὖν ε. τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἀριστος
761. ἀποδοῦναι μοι τὴν χάριν ὑμᾶς ε. καὶ μνημόνας εἶναι.
Α. 1118. ἄλλ' ὡς γυναικας ε., οἰκείας πάντο.
Θ. 582. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' ε. καλεῖν,
722. μειψόμεσθ' ὅ, ὥσπερ ε., ἀπὸ τῶνδε.
839. τῆς τὸν ἀνδρείον τεκούσης. τῷ γὰρ ε., ὦ πόλις,
974. μέλαινεν ὥσπερ ε.,
1144. φάνηθ', ὦ τυράννου στυγροῦ, ὥσπερ ε.
Β. 697. πρὸς δὲ τοῦτοις ε. ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
900. προσδοκᾶν οὖν ε. ἐστι
1060. κάλλας ε. τοὺς ἡμῶν τοῖς βήμασι μείζονι χρῆσθαι
Εκ. 493. ὥστ' ε. ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἐστ' ἐπαμαρτυρόσας,
Π. 258. ὡς ε. ἐστὶν ἀσθενεῖς γέροντας ἀνδρας ἡδῃ;
662. κατεκλίναντες τὸν Πλούτων, ὥσπερ ε. ἦν
1122. ἰσχάδας, ὅς' ε. ἐστὶν Ἑρμῆν ἐσθίειν
1208. οὐκ ἐτι τοίνυν ε. μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἄλλ' ἀναχωρεῖν
Fr. 473. ε. δῆπου πρῶτον ἀπάντων
519. σὺ δ' οὐκ ἀνέχεις αὐτὸν ὥσπερ ε. ἦν.
εἰκοσ'. Fr. 79. ε.
εἰκοσιν. Ι. 443. σὺ δ' ἀσπασίας γ' ε.,
Σ. 708. τοῦτων ε. ἀνδρας βόσκειν εἰ τις προσέταξεν ἐκάστη,
Θ. 458. πλέξει στεφάνους συνθημαίους ε.
Β. 553. καὶ κρέα γε πρὸς τοῦτοις ἀνάβραστ' ε.
Εκ. 984. τὰς ἐντὸς ε. γὰρ ἐκδικάζομεν.
Π. 483. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους ε.;
982. ἄλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἔτρησ' ε.
1019. ὁπότε προτείνοντες γε δραχμὰς ε.
εἰκοσίν. Β. 1131. ἔχει δ' ἑκαστον ε. γ' ἀμαρτίας.
εἰκοστολόγος. Β. 363. ἐξ Αἰγίνης Θεουρικῶν ἂν, ε. κακοδαίμων,
εἰκότα. Α. 692. ταῦτα πῶς ε. γέροντ' ἀπολέσαι, πολὺν ἀνδρα,
περὶ κλειψύδραν,
εἰκότας. Σ. 1321. ἀμαθίστατ', οὐδὲν ε. τῷ πράγματι
εἰκότως. Ι. 34. ὅτι θεοῖσιν ἐχθρὸς εἰμ'. οὐκ ε.;
ΕΙ. 411. οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' ε.
Ο. 273. ε. καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικώτερος.
Α. 640. ε., ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἐθραῖέ με.
Θ. 207. ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γε νῆ Δ' ε. ἐχει.
Β. 228. ε. γ', ὡ πολλὰ πρᾶτ'
Εκ. 7. σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, ε., ἐπεὶ
Π. 1021. εἰ θάσιον ἐνέχεις, ε. γε νῆ Δία.
εἰκούς. Ν. 559. τὰς ε. τῶν ἐγγέλειον τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
εἰκός. Ο. 697. στίλβων νῶτον πτερύγων χρυσαῖν, ε. ἀνερέμμεσι
δίνας.
εἶλε. Ο. 781. ε. δὲ θάμβος ἀνακτας' Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Σά-
μιτες Μοῦ-
Εἰλείθυ'. Α. 742. ὦ πότνι' Ε., ἐπίσχες τοῦ τόκου.
Εἰλείθυια. Εκ. 369. ὦ πότνι' Ε., μὴ με περιῶδες
εἶλες. Ι. 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολλὸν μικροτέροις τότῳν δαλε-
άσμασιν ε.
εἶλεσθε. Ν. 557. ἄλλ' ὅμως ε. τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίας
εἶλετ'. ΕΙ. 360. ε. ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη.
εἶλη. Σ. 772. ε. κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον
εἰλημμένον. Α. 832. τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίαις ε.
εἰλημμένον. Π. 455. ἐπ' αὐτοφάρῳ δεῖνὰ δρῶντ' ε.
εἶλην. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς ε. ἰχθύων ἀπητμήσαν.
εἶληφας. Β. 591. τὴν στολὴν ε., ἦν περ
Π. 861. ἐπεὶ πῦθεν θοιμάτιον ε. τοδὶ;
εἰλήφατε. Ν. 1498. ἐκεῖνος οὐπερ θοιμάτιον ε.
εἰληφε. Ν. 1066. ε. δὲ πονηρίαν, ἄλλ' οὐ μὰ Δ' οὐ μέγα
εἰληφεν. Θ. 1118. ταῦτῃς ἔρας ε. ΤΟ. οὐ ζῆλῳ σὶ σέ'
εἰληφίνας. Εκ. 548. ὃν χρῆν' ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας ε.;
εἶλκον. Ι. 665. καθ' ε. αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοὶ τοξόται.

εἶπεν. Σ. 1438. εἴθ' ἢ Συβαρίτις ε., εἰ ναὶ τὰν κόραν
ΕΙ. 1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοὶ νῆ Δι' Ὀμηρος δεξιὸν ε.
Θ. 497. οὐπόποτ' ε.: εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
Β. 924. ἦδη μεσοίη, βῆματ' ἂν βόεια δώδεκ' ε.,
927. σαφὲς δ' ἂν ε. οὐδέεν ΔΙ. μὴ πρὶς τοὺς ὀδόντας.
1029. ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὰν χεῖρ' ὧδ' συγκρούσας ε. ἱανοί.
1154. δις ταυτὺν ἡμῖν ε. ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
1434. ὁ μὲν σοφῶς γὰρ ε., ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
Εκ. 22. ἄς Φυρύμαχος ποτ' ε., εἰ μέμνησθ' ἔτι,
Π. 1001. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις ε. ἀποπέμπων ὅτι
Fr. 308. 2. ε. μ' ὁ κήρυξ, οὗτος ἀλφάνει.
εἶπερ. Α. 307. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, ε. ἐσπέισω γ'
ἀπαξ κ.τ.λ.
εἶπες. Fr. 476. 8. μέγιστον ἀγαθὸν ε., εἶπερ ἔστι δ' ἑνιαυτοῦ
εἶπετο. Θ. 1219. αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρονι τις ε.
εἶπη. Ι. 1358. ἔάν τις ε. βοιμαλὺχος ξυνήγορος
Σ. 550. ἐκ τῆς Νιύβης ε. ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
555. ε. τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρῶτιστα μίαν δικάσαντας
689. ἦκειν ε. πρὸ κιν ἄρα δικάσωνθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
Ο. 759. προσδραμῶν ε. πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.
Εκ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων ε., πρότερος παραχώρει, κᾶτ' ἐπι-
τήρει,
εἶπης. Ν. 105. ἡ ἢ, σῶπα· μηδὲν ε. νῆπιον.
Ν. 834. καὶ μηδὲν ε. φλαυρον ἄνδρας δεξιὸν
εἶπητε. Ο. 692. εἰδύτες ὕρως παρ' ἑμοῦ Προδίκῳ κλάειν ε. τὸ
λοιπὸν.
εἶποι. Α. 637. πρῶτον μὲν ἱσπεφάνους ἐκάλουν· κᾶπειδ' αὐτοῦ
τις ε.,
Α. 649. εἴτα δὲ τούτων τὸν ποιητὴν ποτέρους ε. κακὰ πολλὰ·
Ι. 1340. πρῶτον μὲν, ὑπὸτ' ε. τις ἐν τῇ κλησίᾳ,
ΕΙ. 658. ἀλλ' οὐκ ἂν ε. πρὸς γε τοὺς θεωμένους
Ο. 180. πόλος; τίνα τρ.πον; ΠΕ. ὡς περ ε. τις τόπος.
509. χῶσθ' ὁ κύκυξ ε. κύκκν, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἄπαστες
Θ. 707. τί ἂν οὖν ε. πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
Β. 906. ἀστεία καὶ μήτ' εἰκύνας μήθ' οἱ ἂν ἄλλος ε.
1158. νῆ τὸν Δι', ὡς περ γ' εἰ τις ε. γείτων,
εἶποιμ'. Ι. 18. ε. ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευρικῶς;
Α. 1132. ε. ἂν ἄλλους, εἰ με μὴκύνειν δέοι;
εἶποις. Ν. 1352. εἰ μὲν γε βρῶν ε., ἐγὼ γνοῦν ἂν πρὶν ἐπέσχω
Θ. 549. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖσι. μίαν γὰρ οὐκ ἂν ε.
εἶπομεν. Α. 251. ταύτας, ἔάν μὴ γ' οἰοῖν ἡμεῖς. ε.
εἶπον. Α. 579. εἰ πτωχὸς ἂν ε. τι κάστωμυλάμην,
ΕΙ. 1246. τὸν μὲν μύλυβδον, ὡς περ ε., ἔγγειον,
Θ. 542. εἴτ' ε. ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐρυκίδου δίκαια,
561. οὐκ ε.: οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἐτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμνηεν,
Εκ. 192. ἀλλ' οὐκ ἂν ε. ΠΡ. μὴδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
255. τούτῳ μὲν ε. ἐς κυνὸς πυγὴν ὕραν.
407. ἐγὼ γ' ἂν ε., εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
Fr. 126. 2. οὐδ' ε. οὐδέν.
εἰπόντας. Θ. 844. ἀλλ' ἀκραιεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', ε. τοδὶ.
εἰπόντες. Σ. 584. κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν ε. τῇ διαθήκῃ
εἶποτε. Σ. 1289. σκαμμάτιον ε. τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
εἶπούς'. Α. 487. παράσχεις, ε. ἄττ' ἂν αὐτὴ σοι δοκῇ.
εἶπούσα. Εκ. 159. καίτοι τὰ γ' ἄλλ' ε. δεξιότατα.
εἶπούσαν. Εκ. 531. οὕτως ἐχούσης. ἄνερ; ΒΛ. ε. γέ μοι.
εἶπω. Ι. 142. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΗ. ε.; ΝΙ. νῆ Δία.
Ν. 1378. σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατον γ' ἐκείνον, ὡς τίς σ' ε.;
Θ. 553. εἶρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' ε.;
Β. 1. ε. τι τῶν εἰωθότων, ὡς δέσποτα,
6. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον ε.; ΔΙ. νῆ Δία
1178. κἂν που δις ε. ταυτὺν, ἡ σταβὴν ἰδῃς
εἶπωμεν. ΕΙ. 733. ἦν ἔχομεν ὕδιν λύγαν ε., ὅσα τε νοῦς ἔχει.
εἰπών. Ν. 1062. ἀγαθὸν τι γενόμενον, φράσσον, καὶ μ' ἐξέ-
λεγξον ε.
Π. 670. ὁ πρύπολος, ε., ἦν τις αἰσθηταὶ ψύφου,
εἰράναν. Α. 118. ἐλσοίμ', ὅπα μέλλοιμ' γ' ε. ἰδεῖν.
Α. 169. παντὰ δικαίως ἄδολον ε. ἀγειν
1081. παντὰ τις ἐλσὼν ἄμην ε. σέτω.
εἰράνας. Α. 144. ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τὰς γὰρ ε. μάλ' αὖ.
εἰργάζετο. Ι. 1221. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρύτερον ε.
Ν. 880. ἀμαξίδας τε σκυτίνας ε.,
εἰργάσαι. Θ. 945. λατταταξί: ὡς προκάθ', οἷ' ε.
εἰργάσατ'. Β. 488. οὐκουν ἑτέροις γ' αὐτ' ε. ἀνήρ. ΕΛ. ἀλλὰ τί;
εἰργάσατο. Α. 983. ε. πάντα κακὰ κἀνέτρεπε κἀξέχει,
Σ. 787. αἰσχιστά γὰρ τοῖ μ' ε. Αὐσίστρατος
εἰργασθ'. Π. 1113. ε. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
εἰργασμένην. Β. 1282. ἐκ τῶν κισσαρδικῶν νομῶν ε.
εἰργασμένην. Ι. 844. ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ε. τοιοῦτον ἔργον ὥστε
εἰργασμένης. Ο. 1175. ὡς δεινὸν ἔργον καὶ σχέτιον ε.
Β. 1474. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπει μ' ε.;
εἰργασμένην. Π. 355. πρὸς ἀνδρὺς οὐδὲν ὕγιες ἔστ' ε.

εἰργασται. Ν. 1266. τί δαί σε Τληπόλεμος ποτ' ε. κακόν;
Β. 1023. τουτὶ μὲν σοι κακὸν ε.: Θηβαίους γὰρ πεποιθήκας
εἰργάσω. Σ. 1350. πολλοὺς γὰρ ἦδη χἀτέρους αὐτ' ἔ.
Ο. 323. πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβήθης τὸν λόγον. ΧΟ. τί
μ' ε.;
Θ. 743. τραχύτηλον, ἡ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΤ. Ζ. τί μ' ε.;
Εκ. 134. ἀπὸ ἐκποδῶν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς ε.
εἰργεν. Σ. 384. ὥστ' οὐ δύνατον σ' ε. ἔσται· τοιαῦτα ποῖσσο-
μεν ἡμεῖς.
εἰργμένους. Ο. 1085. ε. ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθίεναι.
εἰργων. Σ. 334. τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' ε.
εἰρεσιώναις. Σ. 399. ἦν πως πρῶμην ἀνακρούσῃται πληγῇς
ταῖς ε.
εἰρεσιώνην. Ι. 729. τὴν ε. μου κατεσπαράξατε.
Π. 1054. ὡς περ παλαιὰν ε. καύσεται.
εἰρηκ'. Α. 859. λόγος τις, ε. εὐθείας ἡ σὴ γυνή
εἰρηκα. Fr. 309. 9. τὰ μέγιστα δ' οὐκ ε. ταῦτα. εἴτα τί;
εἰρηκα. Β. 558. τί δαί; τὸ πολὺ τάρχος οὐκ ε. πω.
εἰρηκας. Ν. 910. ῥύδα μ' ε. ΔΙ. καὶ βοιμαλὺχος.
Σ. 588. τουτὶ γὰρ τοῖ σε μόνον τούτων ἂν ε. μακαρίζω.
Εκ. 1134. εὐδαιμονικὸν γ' ἄνθρωπον ε. σαφῶς.
Π. 548. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον ε., τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπε-
κρούσας.
988. ε., ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἡσχύνετο.
εἰρήκατον. Π. 857. ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ ε.
εἰρηκα. Θ. 498. ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' ε. πω,
Θ. 501. τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ ε. πω,
εἰρηκεν. Θ. 551. ἀκούετ', ὡς γυναῖκες, οἷ' ε. ἡ πανούργος
εἰρηκότων. Εκ. 1050. ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων ε.
εἰρηκῶς. Ο. 174. ἀληθες, ὡς σκαυτάτων ε. ἔπος,
εἰρημέν'. Εκ. 970. ε. ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὡς ἱκετεύας,
εἰρημένα. Εκ. 579. μήτε δεδραμένα μήτ' ε.
εἰρημένον. Α. 13. ε. δ' αὐταῖς ἀπαντὰ ἐνθάδε
Α. 1038. κάστ' ἐκεῖνο τοῦτος ἰρῶς κού κακῶς ε.,
Β. 1395. ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔποι ἀριστ' ε.
εἰρηναῖος. Ι. 805. εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθῶν ε. διατρίψῃ
Εἰρήνῃ. ΕΙ. 975. πότνι' Ε.,
ΕΙ. 1019. οὐχ ἥδετα δῆπουθεν Ε. σφαγαῖς,
1055. καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ὡς πότνι' Ε. φίλην
1108. ὡς πότνι' Ε., παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Fr. 163. 1. Ε. βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν, εἰ
εἰρήνῃ. Α. 26. ἀθροῖοι καταρρέοντες' ε. δ' ὅπως
Ι. 579. ἦν ποτ' ε. γέννηται καὶ πύων παυσώμεθα,
Α. 148. γίνοιτ' ἂν ε.; ΔΤ. πολὺ γε νῆ τῷ θεῷ.
1055. κἂν ποτ' ε. φανῇ,
Εἰρήνῃ. ΕΙ. 1062. νῶν μηδὲν Ε. γὰρ ἱερὰ θύομεν.
εἰρήνῃ. Α. 1029. ὑπάλειψον ε. με τῷ φθαλμῷ ταχὺ.
ΕΙ. 439. μὰ Δι', ἀλλ' ἐν ε. διάζειν τὸν βίον,
Εἰρήνῃ. ΕΙ. 221. ὦν οὐνεκ' οὐκ αἶδ' εἰ ποτ' Ε. ἔτι
ΕΙ. 294. ἐλεγκύσαι τὴν πᾶσιν Ε. φίλην,
1091. Ε. εἰλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖα.
εἰρήνῃ. Α. 652. διὰ ταῦθ' ὑμᾶς λακεδαίμονιοι τὴν ε. προκα-
λοῦνται,
Ι. 795. τὴν ε. ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
ΕΙ. 1079. τουτάκας οὕτω χρεὶν τὴν ε. πεποιθήσαι.
1199. δέδρακας, ε. ποιήσας ὡς πρὸ τοῦ
Ο. 386. μάλλον ε. ἀγούσιν ἡμῖν ὥστε τὴν χύτραν
732. εὐδαιμονίαν, βίον, ε.,
Α. 121. ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας ε. ἀγειν
Θ. 1147. ε. φιλέορτον.
Εἰρήνης. ΕΙ. 1073. οὕτω θέσφατον ἦν Ε. δέσμ' ἀναλῶσαι,
Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 2. 1. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις Ε. φίλης
εἰρήνης. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, ε. ἔρῳν,
Α. 39. ἔάν τις ἄλλο πλὴν περὶ ε. λέγῃ
60. ἦν μὴ περὶ ε. γε πρυτανεῖσητέ μοι
278. ἔωθεν ε. βοφῆσαι τρυβλίον
1021. μέτρησον ε. τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.
1033. σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν ε. ἔνα
1053. ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον ε. ἔνα.
ΕΙ. 216. κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες ε. πέρι,
498. τῆς ε. σπατ' ἀνδρείας.
554. ὡς ἀπαντ' ἦδη ὅτι μεστὰ τάνθάδ' ε. σαπρᾶς.
1272. ε. γ' οὕσης ἀμαθείς γ' εἰ καὶ κατάρτατον.
Α. 192. εἰς ἀσπίδ' ὁμόσῃς μηδὲν ε. πέρι.
502. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' ε. ἐμέλησεν;
εἰρηνικός. Β. 715. ε. ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κἀποδιθῇ μεθῶν α-
εἰρησεται. Π. 114. οἶμαι γὰρ, οἶμαι, σὺν θεῷ δ' ε.,
εἰρητ'. Εκ. 25. ἔχουσι τοὺς πάγοντας, οὐς ε. ἔχων;
Εκ. 68. ἔχετε δὲ τοὺς πάγοντας, οὐς ε. ἔχειν
εἰρηχ'. Σ. 494. εὐθείας ε. ὡς πολλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
Θ. 553. ε. ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;

ἐκείνης. Σ. 236. ἤβης ἐ., ἥνικ' ἐν Βυζαντίῳ ἐνηνέμεν
 Ο. 485. ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτ' ἐ.
 489. ὑπὸ τῆς βώμης τῆς τούτ' ἐ., ὅπου τὸν μόνον ὄρνιν ἔσθ'.
 660. κατὰ λειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐ.
 Α. 852. ἀνὴρ ἐ., Παιονίδης Κινησίας.
 Εκ. 319. καὶ τὰς ἐ. Περσικὰς ὑφέλκομαι.
 ἐκείνο. Α. 1195. ἐ. δ' αἰακτὸν ἀν' γένοιτό μοι,
 Ν. 657. ἐκεῖν' ἐ., τὸν ἀδικάτατον λόγον
 680. ἐ. δ' ἦν ἀν. καρδύπη, Κλεωνύμη
 Σ. 405. νῦν ἐ. νῦν ἐ.
 946. οὐκ, ἀλλ' ἐ. μοι δοκεῖ πεπονημένοι,
 996. ἐπαίρεισαν τὸν ΦΙ. εἶπε νῦν ἐ. μοι,
 ΕΙ. 146. ἐ. τήρει, μὴ σφαλεῖς καταρρυῖς
 516. ἥδη στί τοῦτ' ἐ.
 Ο. 354. τοῦτ' ἐ. ποί φύγον δύστηνος; ΠΕ. οὗτος, οὐ μενεῖς;
 Α. 1038. κάστ' ἐ. τοῦπος ὁρθῶς καὶ κακῶς εἰρημένον,
 Θ. 477. ζύνειδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δειν' ἐ. δ' οὖν
 Β. 7. θαρρῶν γ' ἐ. μόνον ὥσπερ μὴ ρεῖς, ΕΑ. τὸ τί;
 Εκ. 78. τοῦτ' ἐστ' ἐ. τῶν σκυτάλων ἀν' ἐέρδεται.
 258. ἐ. μόνον ἀσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
 263. ἐ. δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτε τρώῃ
 315. καὶ θοιμάτιον' ὅτε δὴ δ' ἐ. ψηλαφῶν
 465. ἐ. δεινὸν τοῖσιν ἡλίκουσι νῶν,
 817. τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐ. παλῶν γὰρ βύτρυς
 Π. 921. ἐ. δ' οὐ βούλομαι ἀν' ἡσυχίαν ἔχον
 ἐκείνοι. Ν. 1429. ἡμῶν ἐ., πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
 ἐκείνοί. Ι. 1196. ἐ. γὰρ ὡς ἐμ' ἐρχονται. ΚΑ. τίνας;
 ἐκείνους. Π. 770. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαι γ' ἐ. βούλομαι.
 ἐκείνον. Α. 236. ὡς ἐγὼ βάλλων ἐ. οὐκ ἀν' ἐμπλήμην λίθοις.
 Ι. 657. ἐπένευσεν εἰς ἐ. ἢ βουλή πάλιν.
 761. ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐ. προσκίεσθαι σοι, πρύτε-
 ρον σὺ
 894. καὶ πρύτερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐ.
 Ν. 180. τί δὴτ' ἐ. τὸν θαλῆν θαυμάζομεν;
 796. πέμπειν ἐ. ἀπὸ τῆς αὐτοῦ μαθήσαντες.
 1149. ἐ., εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγε.
 1378. σοφάτατον; ΣΤ. σοφάτατον γ' ἐ., ὃ τί σ' εἶπω;
 Σ. 1182. ἐ., ὡς οὕτω ποτ' ἦν μὲν καὶ γαλῆ
 ΕΙ. 105. ἐρησόμενος ἐ. Ἑλλήνων πέρι
 313. εὐλαβεῖσθαι νῦν ἐ. τὸν κάταθεν Κέρβερον,
 649. ἀλλ' ἔα τὸν ἀνδρ' ἐ. οὐπερ ἐστ' εἶναι κάτω
 651. ἀττ' ἀν' οὖν λέγῃς ἐ.
 Ο. 1558. ζῶντ' ἐ. προέβλεπε,
 Α. 281. οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἀνδρ' ἐ. ὡμῶς
 Θ. 378. ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐ. ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 470. μισῶ τὸν ἀνδρ' ἐ., εἰ μὴ μαίνομαι.
 Β. 69. ἐλθεῖν ἐπ' ἐ. ΗΡ. πότερον εἰς Αἶδου κάτω;
 1144. οὐ δὴτ' ἐ., ἀλλὰ τὸν Ἑρμῆον
 Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐ. τύπτῃ δειδιῶς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μα-
 χεῖται.
 Π. 122. οὐκ οἶδ' ἐγὼ δ' ἐ. ὁρῶν πᾶν.
 1203. ἤξειν ἐ. ὡς ἐμ', οἶσιν τὰς χύτρας.
 ἐκείνοί. ΕΙ. 545. ἐ. γοῖν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄρεα
 Εκ. 167. δι' Ἐπίγονον γ' ἐ. βλέψασα γὰρ
 ἐκείνος. Α. 663. περὶ τὴν πόλιν ἀν' ὥσπερ ἐ.
 Α. 708. ὅς μ' ἀνὴρ Διμήτρ', ἐ. ἥνικ' ἦν Θουκυδίδης,
 Ι. 530. καὶ τέκοντες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθησεν ἐ.
 1331. ὅδ' ἐ. ὕραν τεττιγοφύρας, ἀρχαίφ' σχηματὶ λαμπρὸς,
 1405. ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐ. ἦν ὁ φαρμακός.
 Ν. 159. τί δὴτ' ἐ. εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος
 1167. ὅδ' ἐ. ἀνὴρ.
 1189. ἐ. οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δὴ ἡμέρας
 1498. ἐ. οὐπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.
 Σ. 1403. κᾶπειτ' ἐ. εἶπεν, ὃ κύον κύον,
 1470. τί γὰρ ἐ. ἀντιλέγων
 ΕΙ. 240. ἀρ' οὕτως ἐστ' ἐ. δὴν καὶ φεύγοντες,
 272. ἀπύλωλ' ἐ. κᾶν δέοντι τῇ πόλει.
 650. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἐτ' ἐστ' ἐ. ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.
 1097. ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐ.,
 1174. ἦν ἐ. φησὶν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν
 Α. 521. ὁρθῶς γε λέγων νῆ Δι' ἐ. ΑΤ. πῶς ὁρθῶς, ὃ κακό-
 δαιμον,
 Θ. 161. Ἴβυκὸς ἐ. κᾶνακρῶν ὁ Τήσιος
 538. ἐ. εἰ τῶν λύγων κατὰ σκοπος.
 770. ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐ., τὰς πλάτας
 861. πατήρ ἐ. ἐστι; Φρυγῶνδας μὲν οὖν.
 Β. 279. τὰ δειν' ἔφασκε' ἐ. ΔΙ. ὡς οἰμᾶται.
 552. ἐ. αὐτὸς δῆτα. ΕΑ. κακὸν ἦκει τινί.
 769. ἐ. εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
 788. μὰ Δι' οὐκ ἐ., ἀλλ' ἐκυσσε μὲν Αἰσχύλον,
 Εκ. 328. νῆ τὸν Δι' αὐτὸς δῆτ' ἐ. εἰπέ μοι,

ἐκείνος. Π. 82. καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐ. δὴ τὸς εἶ σὺ; ΠΑ. καί.
 Π. 83. ἐ. αὐτός; ΠΑ. αὐτότατος. ΧΡ. πότεν οὖν, φράσων,
 93. οὕτως ἐ. τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
 587. οὐκοῦν τοῦτ' ἀπὸ δῆλον τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐ.
 704. αὐτὸς δ' ἐ.; ΚΑ. οὐ μὰ Δι' οὐδ' ἐφρόντισεν.
 708. δέσας, ἐ. δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
 918. ὁ βουλόμενος. ΣΤ. οὐκοῦν ἐ. εἰμ' ἐγώ.
 ἐκείνοσ. Σ. 67. ἐστὶν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐ.
 Σ. 1500. φησὶν τις, ἢ οὐδεὶς; ΒΔ. εἰς γ' ἐ. μόνος.
 ΕΙ. 883. ἐ. νεύει. ΤΡ. τίς; ΟΙ. ὅστις; Ἀμφράδης,
 Ο. 298. οὐτοσὶ δὲ πηγάς, ἐ. δὲ γ' ἀλκυῶν.
 ἐκείνου. Ι. 713. ἐγὼ δ' ἐ. καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
 Ι. 718. αὐτὸς δ' ἐ. τριπλάσιον κατέσπαυε.
 ΕΙ. 618. οὐσα συγγενῆς ἐ. πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.
 1304. οὐ μὴ πῶλ' ἔσθ' ἐ. τὸν πατρός
 Ο. 47. τὸν ἐποπα, παρ' ἐ. πυθέσθαι δεομένων,
 1518. ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐ. τοῦ χρόνου,
 1543. ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐ. παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
 Εκ. 671. ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινού κρείττον ἐ. κομῶται.
 Π. 957. ἐπὶ ἐστ' ἐ. τοῦ ποιητοῦ κόμματος.
 ἐκείνους. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐ., οὐδ' ἐκείθεν ἤγαγον,
 Ι. 879. παῦσαι τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἐστ' ὅπως ἐ.
 ΕΙ. 646. ὥστ' ἐ. μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἢ δ' Ἑλλὰς ἀν
 741. τοὺς θ' Ἑρακλῆας τοὺς μάττονας, καὶ τοὺς πα-
 νῶντας ἐ.,
 Α. 764. ποθεῖν ἐ.; ἀργαλίας εὖ οἶδ' ὅτι
 Εκ. 815. ἐγώ γε. ΑΝ. Β. τοὺς χαλκοὺς δ' ἐ. ἥνικα
 ἐκείνω. Ν. 882. ὅπως δ' ἐ. τῷ λόγῳ μαθήσεται,
 ἐκείνῳ. Σ. 356. οἶδ' ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐ.
 προσόμοιον.
 Π. 979. ἐγὼ δ' ἐ. ταῦτα πάνθ' ὑπέρτερον.
 ἐκείνων. Α. 677. οὐ γὰρ ἀξίως ἐ. ἀν' ἐναυμαχίῃσιν
 Ι. 786. ἀνθραπε, τίς εἰ; μὴν ἐκγονος εἰ τῶν Ἀρμόδιου τις ἐ.;
 Ν. 340. τί δ' ἀν' παρ' ἐ. καὶ μάθαι χρηστὸν τις ἀν;
 ΕΙ. 211. ὅτι πολέμειν ἤρεσθ' ἐ. πολλάκις
 574. τῶν τε παλασίων ἐ.,
 Ο. 1312. ἐγὼ δ' ἐ. τοὺς προσιόντας δέχομαι
 1703. ρον ἐ. τῶν Φιλίππων
 ἐκείνῳ. Α. 899. ἢ φορτί' ἕτερον ἐνθὲν δ' ἐ. ἀξίως ἰὼν;
 Σ. 104. κᾶπειτ' ἐ. ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάντων,
 Ο. 1459. κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δέυρο, σὺ δ' ἐ. αὐ πέτει
 Εκ. 620. οὐκ ἐπιλείψῃς τὸ πέος πρύτερον πρὶν ἐ. οἱ φῆς ἀφικέ-
 σθαι;
 ἐκείσε. Α. 486. ἀπελθ' ἐ. κῆρα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
 Ι. 486. ὡς οὗτος ἐσπεῖν ἐ. διαβαλεῖ
 743. πλεῖστας ἐ., τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
 Ν. 1408. ἐ. δ' ὅθεν ἀπέσχιζας με τοῦ λόγου μέτειμα,
 Σ. 765. ἐ. μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
 1093. τοὺς ἐναντίους, πλεόν ἐ. ταῖς τριήρεσιν.
 Ο. 1456. κᾶτ' αὐ πέτωμαι πάλιν ἐ. ΠΕ. μαυθᾶναι.
 Α. 568. ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐ.,
 570. διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ' ἐ.,
 903. κᾶγαρ' ἀπειμ' ἐ. νῦν δ' ἀπομῶμοκα.
 Β. 1077. καὶ πλεῖν δευρὶ καὶ οὐδὲν ἐ.
 Εκ. 168. ἐ. πρὸς γυναῖκας ψῶμην λέγειν.
 Π. 1000. ἐφ' ὃ τ' ἐ. μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἐτι,
 Fr. 198. 5. ἐ. φιλοχωροῦντας. α. εἰσὶ γὰρ τινες
 ἐκεκράγεσαν. Ι. 674. ἐ. τε τοὺς πρυτάνεις ἀφίναται
 ἐκέλευε. Α. 962. τριῶν δραχμῶν δ' ἐ. Καπῶδ' ἐγχελεον.
 Α. 1051. ἐ. δ' ἐγγέαι σε. τῶν κρεῶν χάριν,
 Ι. 514. ἡμᾶς ὕμιν ἐ. φράσαι περὶ τοῦτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
 1049. δῆσαι σ' ἐ. πεντεσνρίγγων ἔλφω.
 1181. ἢ Γοργολύφα σ' ἐ. τουτοῦ φαγεῖν
 Εκ. 1137. ὅμως δ' ἐ. συλλαβοῦσάν μ' ἢ γυνή
 ἐκέλευε. Fr. 129. 1. κοφίνους δὲ λίθων ἐ.
 ἐκέλευον. Α. 1073. ἵεναι σ' ἐ. οἱ στρατηγοὶ τήμερον
 Β. 34. ἢ τὰν σε κακύνειν ἀν' ἐ. μακρά.
 ἐκέλευσ'. Ι. 1017. σώζεσθαι σ' ἐ. ἱερὸν κύνα παρχαρόδοντα,
 Ι. 1047. ἐν ᾧ σε σώζειν τὸν δ' ἐ. ὁ Λοφίας.
 Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐ. αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
 ἐκέλευσας. Β. 199. ἴζω' πὶ κώπην, οἶπερ ἐ. με σὺ;
 Εκ. 335. εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκα' ἐ. σοι φράσαι;
 Fr. 77. τί οὐκ ἐ. παραφέρειν τὰ ποτήρια;
 ἐκέλευσε. Α. 960. ἐ. Λαμαχὸς σε ταυτηρὶ δραχμῆς
 Ι. 903. ἢ γὰρ θεός μ' ἐ. νικῆσαι σ' ἀλᾶζονεῖα,
 Π. 42. ἐ. τοῦτου μὴ μεθίσθαι μ' ἐτι,
 ἐκέλευσεν. ΕΙ. 693. οἶά μ' ἐ. ἀναπνεῖσθαι σου. ΤΡ. τὰ τί;
 Π. 985. ἐ. ἀν, τῇ μητρὶ θ' ἰματίδιον
 ἐκεχεῖραν. ΕΙ. 908. ἀλλ' εἶπον ἀν' σ' ἐπέχοντα τὴν ἐ.
 ἐκεχῆνεν. Ι. 651. οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἐμ' ἐ.
 ἐκζωπυρήσεται. ΕΙ. 310. τὸν Πάλεμον ἐ. ἐνδοθεν κεκαργότες

ἐκποκιῶ. Θ. 567. ἀλλ' ἐ. σου τὰς ποκάδας. ΜΝ. οὐ δὴ μὰ Δία
σύ γ' ἄφει.
ἐκπονεῖν. Ο. 379. ἐ. θ' ἡγήλα τείχη ναῦς τε κεκτησθαι μακράς.
ἐκπύριζε. Σ. 385. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐ.
ἐκπορίζεις. Σ. 859. εὐ γ' ἐ. αὐτὰ κάπιχωρίας.
ἐκπορίζομεν. Π. 461. εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐ.
ἐκπορίσας. Α. 421. ὅτε γ' ἂν ἐγὼ πρόβουλος, ἐ. ὅπως
ἐκπτήσεται. Σ. 208. ἐ. ποῦ ποῦ στί μοι τὸ δίκτυον;
ἐκπτόμενος. Ο. 788. ἐ. ἂν οὗτος ἡρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
ἐκπύθωμαι. Εκ. 752. πρὶν ἐ. πᾶν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως ἔχει
ἐκπυνθᾶν. Π. 60. σκαῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐ.
ἐκπώματα. Σ. 677. φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐ.,
πλουθηνγίαν.
Εκ. 447. ἱμάτια, χρυσί, ἀργύριον, ἐ.,
ἐκπώματον. Α. 74. ἐξ ὑαλίνων ἐ. καὶ χρυσίδων
ἐκροβδίζαν. Α. 576. ἐ. τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβύλους
ἀπολέει,
ἐκρέμασεν. Ο. 1027. ὁλοὺν, ἀφίλον ἐ. κύραξιν δειπνῶν
ἐκρεμάσθην. Θ. 1053. ἐστὶν ἐμὲ φίλον, ὡς ἐ.,
ἐκρίνα. Β. 1473. ἐ. νικᾶν Αἰσχύλων. τῇ γὰρ οὐ;
ἐκρινόμεθ'. Ν. 66. τίως μὲν οὖν ἐ. εἴτα τῷ χρόνῳ
ἐκροφῇ. Σ. 1118. ἐ. τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ
ἐκροφήσας. Ι. 701. κᾶτ' ἐ. αὐτὸς ἐπιδιαιραγῶ.
ἐκροφήσα. Ι. 860. τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐ.
ἐκσέεισται. Α. 344. ἐ. χαμᾶς. οὐχ ὄρεα σείόμενον;
ἐκσκάλευσον. Α. 1028. ἐ. αὐτὸ, κᾶτα δεικνὸν ἀφελουσά μοι
ἐκσπευθε. Θ. 277. ἐ. ταχέως ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
ἐκστῆναι. Σ. 477. νῆ Δ' ἢ μοι κρείττον ἐ. τὸ παράπαν τοῦ
πατρὸς
ἐκστρέψας. Ν. 554. ἐ. τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
Π. 721. κατέπλεσεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐ., ἵνα
ἐκστρέψων. Ν. 88. ἐ. ὡς τάχιστα τοὺς σαντοῦ τρόπους,
ἐκτέα. Εκ. 547. οἷσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐ.,
ἐκτεθραμμένους. Ν. 795. εἰ σοὶ τις υἱὸς ἐστιν ἐ.,
ἐκτενε. Σ. 1212. πῶς δαί; ΒΑ. τὰ γύναι' ἐ., καὶ γυναικτικῶς
ἐκτείνοντα. Εκ. 782. ἐστηκεν ἐ. τὴν χεῖρ' ὑπὲρ,
ἐκτείνων. ΕΙ. 160. κᾶτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐ.
ἐκτελέσας. Σ. 1024. οὐκ ἐ. φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
φρόνημα,
ἐκτίμοιμι. Β. 575. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐ. σου,
ἐκτίος. Α. 259. ὦ Πανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὄρθος ἐ.
ἐκτετεχίσταται. Ο. 1165. οὕτω τὸ τεῖχος ἐ. ταχύ;
ἐκτετοξεύσθαι. Π. 34. ἤδη νομίζω ἐ. βίον,
ἐκτετρύπηκεν. Εκ. 337. ἀλλ' ἐ. λαβοῦσά μ' ἐνδοθεν
ἐκτῆν. Α. 881. ἄλουντο δὲν κᾶθλων ἐ. ἡμέραν;
ἐκτίξωμι. Ν. 772. τὰ γράμματ' ἐ. τῆς ἐμῆς δίκης;
ἐκτίσω. Σ. 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐ., πολλὰ
πονήσας.
ἐκτίσει. Εκ. 656. πύθεν ἐ. ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ
δικαίον.
ἐκτίσουσιν. Εκ. 663. τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πύθεν ἐ., ἐπειδὴν
ἐκτοπον. Ο. 1474. ἐ. τι, καρδίας ἀ-
ἐκτός. Β. 995. ἐ. οἷσι τῶν ἐλαῶν
ἐκτραφέην. Ι. 415. ἀπομαγαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐ.
ἐκτραφέις. Α. 782. ἀτὰρ ἐ. γε κύσθος ἐσται. ΜΕ. πέντ' ἐτῶν,
ἐκτραχλίσθη. Α. 705. τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβὼν τις ἐ. φέραν.
ἐκτραχλίσθη. Π. 70. ἀπειμ', ἔν' ἐκείθεν ἐ. πεσών.
ἐκτραχλίσθω. Ν. 1501. ἢ γὰρ πρότερον πως ἐ. πεσών.
ἐκτρέφω. Β. 1433. ἦν δ' ἐ. τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
ἐκτρέχων. Ο. 991. οὐκ οὐν ἐτέρωσε χρησιμολογήσεις ἐ.;
ἐκτροπᾶς. Β. 113. πορνεῖ, ἀναπαύλας, ἐ., κρήνας, ὁδοὺς,
ἐκτρώσεται. Σ. 155. φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλαρον ἐ.
ἐκτυπεῖτο. Π. 758. γελῶντες, εὐφημοῦντες ἐ. δὲ
ἐκτυφλοῦντα. Fr. 476, 2. στεφάνους ἰαν * * * κοιορτὸν ἐ.
ἐκτυφλώσαι. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐ.
ἐκτφ. Α. 266. ἐ. σ' εἴτι προσείπον ἐ.
Α. 890. ἤκουσαν ἐ. μὲν ἐτεῖ ποθομένην.
ἐκύει. Α. 745. ἀλλ' οὐκ ἐ. σύ γ' ἐχθές. ΓΤ. Γ. ἀλλὰ τήμερον.
ἐκύησα. Θ. 641. στερεφῇ γὰρ εἰμι κοῦκ ἐ. πάποτε.
ἐκύκα. ΕΙ. 270. ὁ βυρσοπώλης, ὅς ἐ. τὴν Ἑλλάδα.
ἐκυκίθη. Α. 489. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γὰρ; ΑΤ. καὶ
τάλλα γε πάντ' ἐ.
ἐκύκων. Α. 491. αἶετινα κορκορυγῆν ἐ. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα
δρᾶντων
ἐκυλινδούμην. Ο. 502. ἐ. ἐκτῶν ἰδῶν κᾶθ' ὅπως ὦν ἀνα-
χάσκων
ἐκύπτασεν. Α. 17. ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἀνδρ' ἐ.,
ἐκύσας. Ο. 141. οὐκ ἐ., οὐ προσείπας, οὐ προσηγάγον,
ἐκύσε. Β. 788. μὰ Δ' οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐ. μὲν Αἰσχύλων,
ἐκφάγω. Ι. 698. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρά γ', εἰ μὴ σ' ἐ.
ἐκφανείς. Α. 824. τὸν σάκωνδρον ἐ.

ἐκφερε. Α. 1123. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἐ.
ΕΙ. 1021. θύσας τὰ μηρ' ἐξελὼν δεῦρ' ἐ.,
ἐκφέρειν. Σ. 853. ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καθίσκους ἐ.
Θ. 726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν' ἐ., ἐ. τε τῶν ξύλων,
Εκ. 443. ἐκ Θεσμοφόρου ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐ.,
Π. 624. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐ. σ' ἐχρῆν,
792. πρόπιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐ.
ἐκφέρετε. Α. 1224. ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐ. ποῦ 'στὶν ὁ βασιλεὺς;
Fr. 494. ἐ. πύκας κατ' Ἀγάθωνα φουσφόρου.
ἐκφερέτω. Ι. 1407. κᾶκείνον ἐ. τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἐκφερομένων. Β. 168. τῶν ἐ., ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
ἐκφέρουσ'. Εκ. 143. καὶ τὸν παροῖοντ' ἐ. οἱ τοξόται.
ἐκφέρουσιν. Β. 170. καὶ γὰρ τιν' ἐ. τουτονὶ νεκρόν.
ἐκφέρω. Ι. 997. ἰδοὺ, θέασαι, κοῦχ ἅπαντας ἐ.
Ι. 998. οἶμ' ὡς χεσείω, κοῦχ ἅπαντας ἐ.
1164. ὄρεα; ἐγὼ σοι πρότερος ἐ. δίφρον.
ἐκφεύζεται. Σ. 157. δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐ. Δρακοντίδης;
ἐκφθαρείς. ΕΙ. 72. ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐ. οὐκ οἶδ' ὅποι
ἐκφορα. Π. 1138. ὦν θύεθ' ὑμεῖς ἐνδον. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἐ.
ἐκφορά. Θ. 472. αὐταὶ γὰρ ἐσμεν, κοῦδεμὶ ἐ. λόγου.
ἐκφοραν. Εκ. 926. οὐκ οὐν ἐπ' ἐ. γε. ΝΕ. καινὸν γ', ὦ σαπρά.
Π. 1008. ἐπ' ἐ.; ΓΡ. μὰ Δ', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐκφορῇ. Σ. 1118. ἐ. τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ
ἐκφρες. Σ. 162. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐ. με, μὴ διαραγῶ.
ἐκφρήσεται. Σ. 156. τί δράσεται; οὐκ ἐ., ὦ μαρτύρατοι,
ἐκφροντίσαι. Ν. 697. χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐ.
ἐκφρόντισον. Ν. 695. ἐ. τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
ἐκφυγεῖν. Α. 177. δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐ. Ἀχαρνέας.
Ο. 356. ἐ.; ΕΤ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι
λέγω.
ἐκφύγη. Σ. 160. ὅταν τις ἐ. μ', ἀποσπλήνην τότε.
ἐκφύγοιμεν. Π. 796. ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐ. ἂν,
ἐκφυγών. Α. 222. μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐ. Ἀχαρνέας.
ΕΙ. 336. μάλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς ἐ. τὴν ἀσπίδα.
ἐκχέη. Β. 855. θενὼν ὑπ' ὀργῆς ἐ. τὸν Τηλέφον.
ἐκχέιτε. Fr. 290. μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐ. μήτε λούτριον.
ἐκχέοντες. Α. 616. ὡς περ ἀνόνιπτρον ἐ. ἐσπείρας,
ἐκχυθείη. Α. 940. εἴθ' ἐ. τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα.
ἐκών. Ι. 1045. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐ.
Ι. 1123. νομίζετ' ἐγὼ δ' ἐ.
Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐ. προδώσω τοὺς δεξιούς.
Σ. 992. ἐξηπάτηται, κάπολλεκεν οὐχ ἐ.
1422. ἐ. ὁμολογῶ γὰρ πατάσαι καὶ βαλεῖν
Ο. 628. οὐκ ἐστὶν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐ. τῆς σῆς γνώμης ἐτ'
ἀφείμην.
ἐλα. Ν. 28. πόσους δρόμους ἐ. τὰ πολεμιστήρια;
ἐλάα. Fr. 664. πάγκυφος ἐ.
ἐλάαι. Ν. 1124. ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἐ. βλαστάνωσ' αἱ τ' ἀμπελοῖ,
ἐλάαν. Σ. 450. προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐ. ἐξέειρεν' εὐ κἀνδρικῶς,
ἐλάας. Ο. 617. τῶν δρῶντων δένδρον ἐ.
Α. 255. κορμοῦ τοσοῦτον βάρους χλωρᾶς φέραν ἐ.
Β. 988. τίς τῆς ἐ. παρέτραγεν;
Εκ. 308. καὶ τρεῖς ἂν ἐ.
Fr. 190, 2. ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὡς ἐ.
476, 3. αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐ.,
ἐλαβε. Ν. 1063. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἐ. διὰ τοῦτο τὴν
μάχαιραν.
Β. 979. ποῦ μοι τοῖ; τίς τοῦτ' ἐ.;
1402. σιδηροβριθεῖς τ' ἐ. δεξιῶ ξύλον.
ἐλαβεν. Ν. 1064. μάχαιραν; ἀσπεῖον γε κέρδος ἐ. ὁ κακοδαίμων.
ἐλαβες. Ι. 1392. πῶς ἐ. αὐτὰς ἐτεόν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαφῶν
Ν. 1224. τῶν δώδεκα μῶν, ἅς ἐ. ἀνούμενος
Σ. 718. καὶ ταῦτα μὲν ξενίας φεύγων ἐ. κατὰ χοῖνικα,
κρίθων.
ΕΙ. 847. πύθεν δ' ἐ. ταῦτα σύ; ΤΡ. πύθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.
Ο. 1214. οὐκ ἐ.; ΙΡ. ὑγιαίνει μὲν; ΠΕ. οὐδὲ σύμβολον
Εκ. 380. τὸ τριῶβολον δῆτ' ἐ.; ΧΡ. εἰ γὰρ ἄφελον.
ἐλαβόμεν. Π. 690. ὁδᾶς ἐ., ὡς παρείας ὦν ὄφει.
ἐλαβον. Α. 1023. πύθεν; ΓΕ. ἀπὸ φυλῆς ἐ. οἱ Βοιώτιοι.
Ν. 863. ὦν πρῶτον ὀβολὸν ἐ. Ἠλιαστικόν,
ΕΙ. 966. οὐχ αἱ γυναῖκες γ' ἐ. ΟΙ. ἀλλ' εἰς ἐσπείραν
Εκ. 388. ὥστ' οὐκ ἐ. οὐτ' αὐτὸς οὐτ' ἄλλοι συχνοί.
513. ὅθεν περ ἐ. τάλλα θ' ἀζηνεγκάμην.
ἐλαγοθήρει. Α. 788. κᾶτ' ἐ.
ἐλαῖδας. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐ. ἅπαν ἐν κύκλῳ,
ἐλαβε. ΕΙ. 647. ἐξερημαθεῖς ἂν ὑμᾶς ἐ. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
ἐλαθείς. Εκ. 4. τροχῷ γὰρ ἐ. κεραμικῆς ῥύμης ἀπο
ἐλαθε. Ν. 242. πύθεν δ' ὑπόχρεως αὐτὸν ἐ. γενόμενος;
Fr. Μ. Δρα. η. Ν. 3, 2. καὶ πῶς ἀπορραίσας τὸν λυχνούχων ἐ;
ἐλαθον. Ι. 116. ὥστ' ἐ. αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
ἐλαίξεν. Fr. 167. ἐ.;

ἐλήλυθεν. N. 544. ἀλλ' αὐτὴ καὶ τοῖς ἔπεισιν πιστεύουσ' ἐ.
Σ. 636. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐ.
B. 1164. χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐ.
ἐλήρου. B. 945. εἴτ' οὐκ ἐ. δ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἐλψ. B. 617. κἂν ποτὶ μ' ἐ. ἀδικούντ', ἀπύκτεινόν μ' ἄγων.
ἐλήφθη. I. 101. ὡς εὐτυχῶς ἰτι οὐκ ἐ. ἐνδοθεν
ἐλήφθη. N. 1076. ἡμαρτες, ἡράσθη, ἐμοίχευσάς τι, κᾗτ' ἐ.
ἐλθ'. I. 150. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἐ., ἵνα πύθῃ
I. 559. δεῦρ' ἐ. ἐς χορὸν, ὃ χρυσοστρίαν', ὦ
N. 58. δεῦρ' ἐ., ἵνα κλάῃς. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
1466. ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἐ. οἱ σὲ κᾗμ' ἐξηπάταν.
B. 549. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἐ., ὃ πανούργος οὐτοσί,
675. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἐ. ἐπὶ τέρψιν δαιδᾶς
ἐμᾶς.
ἐλθέ. A. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐ. φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἐν-
τονος Ἀχαρνική.
A. 672. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐ. μέλος εὐτονος, ἀ-
γρικότερον.
I. 1335. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐ. δεῦρ'. Ἀγοράκριτε.
Σ. 1423. ἀλλ' ἐ. δευρὶ πρότερον ἐπιτρέπεις ἔμοι,
ΕΙ. 709. ὦ φίλτατ', δεῦρ' ἐ. καὶ δὲ μοι κύσαι.
Θ. 319. οἴκουσα περιμάχῃτον, ἐ. δεῦρο.
634. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐ., δεῦρ', ὦ Κλείσθενες
B. 326. ἐ. τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσαν,
ἐλθεῖν. I. 936. ἐκκλησίαν ἐ. ἔπει.
I. 1093. ἐκ πύλων ἐ. καὶ γλαυῆς αὐτῇ 'πικαθῆσθαι'
N. 268. τὸ δὲ μὴδὲ κνήν οἴκοθεν ἐ. ἐμὲ τὸν κακοδαίμον'
ἐχοντα.
470. βουλομένους ἀνακονοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγον ἐ.,
ΕΙ. 569. ὥστ' ἐγὼ γ' ἤδη 'πιθυμῶ καὶ τοὺς ἐ. εἰς ἀγρὸν
819. ὡς χαλεπὸν ἐ. ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
1005. καὶ Κωνσταντῶν ἐ. σπυρίδας,
O. 28. ἐς κύρακας ἐ. καὶ παρεσκευασμένους,
411. νῆας ἐ.; ΕΠ. ἔρω.
A. 76. γυναικας ἐ. ΜΤ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
728. αὐτῇ σὺ ποῖ θεῖς; ΓΤ. A. οἰκαδ' ἐ. βούλομαι.
Θ. 89. ἐς Θεομοφύρου ἐ. ΜΝ. τί δρᾶσονται; εἰπέ μοι.
202. τί δ' ἔστιν ὃ τι δέδοικας ἐ. αὐτόσε;
1021. τὴν γυναικά μ' ἐ.
B. 69. ἐ. ἐπ' ἐκείνον. ΗΡ. πρότερον εἰς Ἰδίου κάτω;
1163. ἐ. μὲν ἐς γῆν ἐσθ' ὅτ' μετ' πάτρας
Π. 1000. ἐφ' ᾧ τ' ἐκείσε μηδέποτε μ' ἐ. ἔτι,
ἐλθετ'. B. 879. ἐ. ἐπαφόμεναι δύναμιν
ἐλθετε. N. 269. ἐ. δῆτ', ὃ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπι-
δείξιν
ἐλθετον. Θ. 1155. μύλετον, ἐ., ἀντόμεθ', ὦ
ἐλθέτω. B. 1360. τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐ. διὰ δόμων πανταχῇ.
ἐλθη. I. 806. καὶ χίτρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λό-
γον ἐ.,
Σ. 690. ὅστερος ἐ. τοῦ σημείου, τὸ τρώβολον οὐ κομείτας
691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συντηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὅστε-
ρος ἐ.
ΕΙ. 317. ἦν ἀπαξ ἐς χεῖρας ἐ. τὰς ἐμᾶς. ΙΟΥ. ΙΟΥ.
O. 972. ὅς δὲ κ' ἐμῶν ἐπέων ἐ. πρώτιστα προφήτης,
Fr. 450. φέρε δὴ τοῖνον ταῦθ' ὅταν ἐ., τί ποιεῖν χρὴ μ' ὦ Τε-
λεμυσσεῖς;
ἐλθης. ΕΙ. 785. μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἐ.
O. 134. μή μοι τότε γ' ἐ., ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
B. 1416. ὑπότερον ἀν κρήνης, ἢν' ἐ. μὴ μάτην.
Εκ. 796. θάρρει, καταθήσεις. κἂν ἔνης ἐ. ΑΝ. A. τῇ;
ἐλθοι. Θ. 716. ἀθανάτων ἐ. ζῆν ἀδίκους ἔργους;
Θ. 812. ἐς πόλιν ἐ. τῶν δημοσίων ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ' ἐφέ-
ληται,
ἐλθοιμ'. A. 912. καὶ πῶς ἐθ' ἀγνὴ δῆτ' ἀν ἐ. ἐς πόλιν;
ἐλθοιμεν. Σ. 472. ἐς λόγους ἐ. ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγᾷς;
ἐλθοις. I. 502. ἐ. στεφάνους κατὰπαστος.
ἐλθόνθ'. O. 150. ἐ.; ΕΤ. ὅτι νῆ τοὺς θεοὺς, ὅς οὐκ ἴδων
ἐλθόντ'. Εκ. 301. ἐ. ὀβολὸν μόνον,
ἐλθόντα. Εκ. 1060. ἐ. θαρρήσαι πρὸς ἐμᾶτον' εἰ δὲ μὴ,
ἐλθόντες. A. 25. ἐ. ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
O. 619. οὐδ' εἰς Ἀμμιῶν' ἐ. ἐκεῖ
717. ἐ. γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄντι, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
A. 1151. καταπλάκας φοροῦντας ἐ. δορὶ
1177. τοῖς ζυμμάχοις ἐ. ἀνακινώσατε.
ἐλθοῦσα. Εκ. 497. ἐ. πρὸς τὸ τεῖχος,
ἐλθοῦσά. ΕΙ. 665. ἐ. φησιν αὐτομάτῃ μετὰ τὰν Πύλῳ
ἐλθω. ΕΙ. 122. ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἐ. πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
ἐλθωμεν. N. 300. ἐ. λιπαρὴν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γῶν
A. 1231. νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἐ. ἐς Λακεδαίμονα
ἐλθῶν. A. 267. τὸν δῆμον ἐ. ἀσμενος,
N. 89. καὶ μάθων' ἐ. ἀν ἐγὼ παραινέσω.

ἐλθῶν. N. 111. ἐ. διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
N. 615. ἀλλ' ἐσθ' ἐ. τοὺς Μεγακλείους κίονας.
839. ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐ. ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
Σ. 104. κάπειτ' ἐκεῖσ' ἐ. προκαθεύδει πρὸ πάντων,
321. μῶν ἐ. ἐπὶ τοὺς καθι-
789. ἐ. διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ΕΙ. 722. ὑφ' ἄρματ' ἐ. Ζηγνὸς ἀστραπηφορεῖ.
781. ἦν δὲ σε Καρκίνος ἐ.
O. 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρὸς τις ἐ. τῶν φίλων
788. ἐκπτόμενος ἀν οὗτος ἡρίστησεν ἐ. οἰκαδε,
949. κᾶς τὴν πόλιν γ' ἐ. ποιήσω δὴ ταδί.
1358. ἀπέλαυσά τᾶρ' ἀν νῆ Δί' ἐ. ἐνθαδῇ,
A. 413. ἐ. ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
419. ἐ. χάλασον, ὅπως ἀν εὐρυτέρως ἔχῃ.
1138. οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐ. δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
1143. ἐ. δὲ σὺν ὑπλίταισι τετρακισχιλίοις
Θ. 481. οὗτος πύθῳ μου κ'νεν ἐ. τὴν θύραν
912. ὦ χρόνιος ἐ. σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
Εκ. 389. οὐδ' ἄρ' ἀν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐ.; ΧΡ. πῶθεν;
704. πάντας οὐδὲν δράσεις ἐ.
1024. ἡ τῶν φίλων ἐ. τις; ΓΡ. A. ἀλλ' οὐ κύριος
Π. 623. ἐ. διακωλύσῃ τι τῶν προύργων ποιεῖν.
686. ἐπὶ τὴν χύτραν ἐ. ἔχων τὰ στέμματα.
1089. ἐ. ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦδ' οὐς ἔχω.
ἐλθωσι. B. 878. ἐ. στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογούντες,
ἐλκα. B. 1321. βότρυος ἐ. πανσίπονον.
ἐλκι. Θ. 1000. εὐπέταλος ἐ. θάλλει.
ἐλικοβοστρύχους. Fr. 314. μήτε Μοῦσας ἀνακαλεῖν ἐ.
ἐλικτήρας. Fr. 309. 14. ὑποδερίδας, ἐ.
ἐλινύειν. Θ. 598. ἀλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐ. ἐχρῆν,
ἐλινύωντο. Σ. 1033. } ἐκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλὰς κολάκων οἰμα-
ΕΙ. 756. } ζομένων ἐ.
ἐλκε. I. 107. ἐλχ' ἐ. τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
O. 365. ἐ., τίλλε, παῖε, δέιρε, κύπτε πρῶτην τὴν χύτραν.
ἐλκε. N. 233. ἐ. πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος.
N. 236. ἡ φροντίς ἐ. τὴν ἱκμάδ' ἐς τὰ κάρδαια;
Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κᾗθ' ὡς πρίων' ὁ μὲν ἐ., ὁ δ' ἀντενέ-
δακε.
Εκ. 1056. ἀλλ' ὁ νόμος ἐ. σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἐμεγ', ἀλλ' ἐμπε-
σά τις
ἐλκεν. N. 1281. ἐ. κάτωθεν ταῦτ' οὐθ' ὕδωρ πάλιν;
O. 442. μήτ' ὀρχίπεδ' ἐ. μήτ' ὀρύττειν ΧΟ. οὐ τί που
Εκ. 1020. ἐ. ἀνατὶ λαβομένης τοῦ παττάλου.
ἐλκεις. Θ. 618. τί δῆτ' ἐ. ἀσθενούσαν; ΚΛ. εἰπέ μοι
Εκ. 1037. ποῖ τοῦτον ἐ. σὺ; ΓΡ. A. τὸν ἐμᾶντῆς εἰσάγω.
1050. ἐ., παρ' ἐμοῖ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
ἐλκετε. ΕΙ. 504. ἐντεύθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἐ.
ΕΙ. 469. ἀλλ' ἀγεθ' ἐ. * * καὶ σφῶ.
ἐλκερ. I. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμει γὰρ, ἦν περ γε τοῦτον ἐ.
ἐλκομένην. I. 772. καὶ τῇ κλεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἐ. ἐς Κερα-
μεικόν.
ἐλκοιτο. ΕΙ. 452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἐ. μαστιγούμενος
ἐλκομαι. Εκ. 1066. χωρεῖς μετὰ ταύτης; ΝΕΑ. οὐκ ἐγὼ γ',
ἀλλ' ἐ.
ἐλκόμενον. Εκ. 1055. ἐ. ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. B. ἀλλ'
οὐκ ἐγὼ,
ἐλκόμενος. N. 1004. οὐδ' ἐ. περὶ πραγματίου γλισχραυτολογ-
εφεπερίπτου
Εκ. 1094. ἐ. εἰμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ἐλκοντες. Εκ. 1087. ἐ. τοὺς πλατῆρας ἀπεκναίετε.
ἐλκοντες. A. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὲ πρέσβεις ἐ.
ὑπήνας
ἐλκονσ'. ΕΙ. 464. ἀλλ' οὐχ ἐ. ἄνδρες ὁμοῖας.
ΕΙ. 478. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὡγάθ', ἐ. ἀνδρῶν.
ἐλκονσιν. ΕΙ. 481. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν ἐ. δ' ὅμως
A. 727. ἐ. ἡδὴ γούνη τις αὐτῶν ἐρχεται.
ἐλκῶδρια. I. 907. τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐ. περμαλείφειν.
ἐλκῶσαι. ΕΙ. 328. ἐν μὲν σὺν τοῦτ' ἐ. ἔασον ἐ., καὶ μηκέτι.
Fr. 277. 1. ἀλλ' εὐχομαι γ' ἐ. σε τὸν σταθμὸν,
ἐλκω. N. 1218. ἐ. σε κλητεύουσιν, καὶ γετήσομαι
ΕΙ. 470. οὐκὼν ἐ. κάφαρτῶμαι
ἐλκωσιν. A. 161. ἐ. ἡμᾶς; ΑΤ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Εκ. 259. ἐ., ὃ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. ἐξαγκωνίῳ
Ἑλλάδα. A. 531. ἡστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑ.,
Σ. 520. ἦτις ἡ τιμὴ 'στὶ σοι καρπουμένῃ τὴν Ἑ.
ΕΙ. 59. κατὰθου τὸ κύρημα μὴ κ' κῶρει τὴν Ἑ.
108. Μήδοισιν αὐτὸν προδιδύναι τὴν Ἑ.
270. ὁ Βυρσοπώλης, δὲ ἐκύκα τὴν Ἑ.
408. τοῖς βαρβάροις προδιδότον τὴν Ἑ.
A. 41. ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑ.
343. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένης Ἑ. καὶ πολίτας,

ἐμαυτῷ. Π. 43. πείθειν δ' ἐ. ζυγαλοποιεῖν οἰκαδε.
 ἐμαχέσονται. Σ. 1383. Ἐφουδιαν ἐ. Ἀσκάνδα καλῶς.
 ἐμάχετό. Σ. 1190. ἀλλ' οὐδ' ἔλεγειν χρή σ' ὥς ἐ. γ' αὐτίκα
 ἐμαχόμεσθ'. Σ. 1082. ἐ. αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνει πεπαικότες,
 ἔμβα. Β. 377. ἀλλ' ἐ. χῶπας ἀρείς
 Εκ. 478. ἐ. χῶρει.
 ἐμβάδ'. Εκ. 633. ὅταν ἐ. ἔχων εἴπη, πρότερος παραχῶρει, κᾶτ'
 ἐπιτήρει,
 ἐμβάδας. Ι. 875. οὐ δεινὸν οὐν δῆτ' ἐ. τοσυντονὶ δύνασθαι,
 Ν. 858. τὰς δ' ἐ. ποῖ τέτροφας, ἀνύητε σύ;
 Σ. 103. εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐ.,
 275. ἐ., ἢ προσέκοι' ἐν
 1157. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐ.,
 Εκ. 314. τὰς ἐ. ζήτων λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
 342. κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐ.
 ἐμβάδια. Π. 847. τὰ δ' ἐ.; ΔΙ. καὶ ταῦτα συνεχευόμετο.
 ἐμβαδίοις. Π. 941. τοῖς δ' ἐ. τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.
 ἐμβάδων. Ι. 572. ζεύγος πριάμενος ἐ. τούτῳ φορεῖν δίδωμι.
 ἐμβάδων. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐ.
 ἐμβαίνει. Β. 188. ἐγὼ. ΧΑ. ταχέως ἐ. ΔΙ. ποῖ σχήσεων δο-
 κεί;
 ἐμβαλε. Ι. 1083. Κυλλήνην ὕρῳ, ὅτῃ φησ', ἐ. κυλλῇ.
 Σ. 331. εἰς ὀφθαλμὸν ἐ. θερμῇ.
 ἐμβαλέ. Β. 754. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων. ἐ. μοι τὴν δεξιάν,
 ἐμβαλεῖ. Ι. 602. ἐμβαλόντες ἀνεβρύξαν, ἵππαται, τίς ἐ.;
 Α. 1212. οὐμὸς αὐτοῖς ἐ.
 ἐμβαλεῖν. Α. 573. ποῖ χρή βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐ.;
 Α. 1077. ἤγγειλε ληστοῦς ἐ. Βοιωτίους.
 Ν. 1450. τὸν ἐ. ἐς τὸ βάραθρον
 Π. 1109. ἀπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐ.
 ἐμβάλῃς. Ν. 1489. ἔως ἂν αὐτοῖς ἐ. τὴν οἰκίαν
 Β. 206. κάλλιστ', ἐπειδὴ ἐ. ἀπαξ. ΔΙ. τίνας;
 ἐμβαλλε. Σ. 200. καὶ τὴν βάλανον ἐ. πάλιν ἐς τὸν μοχλὸν,
 ἐμβάλλει. Σ. 554. ἐ. μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσίων
 κεκλοφύσας
 ἐμβάλλεσθε. ΕΙ. 1312. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐ. τῶν λα-
 γῶν
 ἐμβάλλετον. ΕΙ. 1307. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐ.,
 ἐμβαλλόμενον. Α. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐ. πῖλον λείκων παρὰ
 γράας
 ἐμβάλοι. Α. 511. σείσας ἅπασιν ἐ. τὰς οἰκίας
 ἐμβάλοιμ'. Β. 574. ἐγὼ δ' ἂν ἐς τὸ βάραθρον ἐ. σε.
 ἐμβαλόντα. Εκ. 405. τίθυμᾶλλον ἐ. τοῦ Λακωνικοῦ
 ἐμβαλόντες. Α. 679. οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐ. ἐς γραφὰς
 Ι. 375. καὶ νῆ Δι' ἐ. αὐ-
 602. ἐ. ἀνεβρύξαν, ἵππαται, τίς ἐμβαλεῖ;
 ΕΙ. 631. ἐ. ἐξμεδύμονον κυψέλην ἀπάλεσαν.
 ἐμβαλῶ. Ι. 1362. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐ.,
 Θ. 222. ὦμοι. ΕΤ. τί κέκραγας; ἐ. σοι πάταλον,
 ἐμβάλωμεν. Ν. 1480. ἔως ἂν αὐτὸν ἐ. ἐς κακὸν,
 ἐμβαλῶν. ΕΙ. 609. ἐ. σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικῷ ψηφίσματος,
 Π. 717. καταπλαστὸν ἐνεχείρῃσε τρίβειν, ἐ.
 Γρ. 10. ἢ χύνδρον ἔβαν, εἴτα μύϊαν ἐ.
 ἐμβαπτόμενος. Γρ. 205. εἰς ὅς ἐ. ἢ λεπτοῦς ἄλας.
 ἐμβάς. Ν. 719. φροῦδῃ ψυχῇ. φροῦδῃ δ' ἐ.
 Ο. 202. δυνεῖ γὰρ ἐ. αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχημιν,
 266. ἐ. ἐπῶζε, χαρὰδρὸν μμυόμενος.
 Β. 1409. ἐ. καθήσθαι συλλαβὰν τὰ βιβλία
 Εκ. 507. μίπτειτε χλαίνας, ἐ. ἐκποδῶν ἴτω,
 850. ἐ. δὲ κείται καὶ τρίβαν ἐριμμένους.
 Π. 759. ἐ. γερύτων ἐνρύθμοις προβήμασιν.
 ἐμβάσιν. Ι. 321. πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῇσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐ.
 Ι. 870. ταῖς ἐ., φάσκων φελεῖν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὲ τὸν
 Ἀπόλλων.
 Εκ. 47. σπεύδουσιν ἐν ταῖς ἐ.; καὶ μοι δοκεῖ
 ἐμβάψω. ΕΙ. 959. φέρε δῆ, τὸ δαλίον τὸ δ' ἐ. λαβάν.
 ἐμβη. Α. 1303. εἴα μάλ' ἐ.
 ἐμβάλεπειν. Γρ. 393. ἔρημον ἐ.:
 ἐμβολήν. Γρ. 496. χωρεῖ πῖ γραμμῇ λορδὸς ὡς εἰς ἐ.
 ἐμβολον. Γρ. 301, 3. οὐδ' ἄλλων ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἐ.
 ἐμβραχῷ. Σ. 1120. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐ.
 Θ. 390. ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐ.
 ἐμβρύκω. Γρ. 476. 4. πῶν, χύρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐ.
 ἐμ'. Α. 248. κεχαρισμένος σοι τήνδε τὴν πομπήν ἐ. κ.τ.λ.
 Α. 361. πάντῳ γὰρ ἐ. γε πῶτος ὅ τι φρονεῖς ἔχει. κ.τ.λ.
 ἐμεγ'. Εκ. 1056. ἀλλ' ὁ ὕμνος ἔλκει σ'. ΝΕΑ. οὐκ ἐ., ἀλλ' ἐμ-
 πουσά τις.
 ἐμεῖν. Α. 587. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτόλῳ μέλλεις ἐ.;
 ἐμελ'. Εκ. 641. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
 οὐκ ἐ. οὐδὲν
 ἐμελεν. Εκ. 459. ἂ τοῖσιν ἀστοῖς ἐ.; ΧΡ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ἐμέλησεν. Α. 502. ὅμιν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρή-
 νης ἐ.;
 ἐμελλ'. Β. 518. ἐ. ἀφαιρεῖν χη τράπεζ' εἰσῆρετο.
 ἐμελλε. Θ. 1177. ἡ παῖς ἐ. προμελετᾶν, ὡς τοξότα.
 ἐμελλεν. Β. 791. νυνὶ δ' ἐ., ὡς ἔφη Κλειθριμίδης,
 ἐμέλλει. Α. 347. ἐ. ἀρ' ἅπαντες ἀνασεῖν βοῆν,
 ἐμέλλετον. Π. 103. ἐ. μοι; ΧΡ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
 ἐμέλλομεν. Σ. 460. ἀρ' ἐ. ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσιν τῷ χρόνῳ.
 ἐμέλλομεν. Σ. 1095. ῥῆσιν εὐ λέγειν ἐ. τὸτ', οὐδὲ
 ἐμελλον. Ι. 267. ὅτι λέγειν γνώμην ἐ. ὡς δίκαιον ἐν πόλει
 Ν. 1301. φεύγεις; ἐ. σ' ἀρα κινήσειν ἐγὼ
 Β. 268. ἐ. ἀρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶς.
 Π. 1102. μὰ Δι', ἀλλ' ἐ. εἴτ' ἀνέφξας με φθάσας.
 ἐμέτρησ'. Ο. 1130. τὸ δὲ μήκος ἐστι, καὶ γὰρ ἐ. αὐτ' ἐγὼ,
 ἐμέτρησε. Ν. 148. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐ.; ΜΑ. δεξιότατα.
 ἐμή. Α. 5. πλὴν ἢ γ' ἐ. κομῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
 Θ. 609. ἐχουσα; ΓΤ. Δ. τιτῇ νῇ Δι' ἐ. ΜΝ. διοίχομαι
 ἐμήν. Α. 49. γαμῆ δὲ Κελεὺς φανερῆται τήσιν ἐ.
 Α. 357. καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐ. ψυχὴν ἐγὼ.
 Ι. 1211. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐ. κίστην ἰδὼν
 1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐ. ἔξει τέχνην
 Ν. 780. πρὶν τὴν ἐ. καλεῖσθ', ἀπαγχαίμην τρέχων.
 Σ. 646. τὴν γὰρ ἐ. ὀργὴν πεπᾶ-
 983. ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐ.
 1071. εἰ τις ὑμῶν, ὡς θασαί, τὴν ἐ. ἰδὼν φύσιν
 ΕΙ. 231. ἀλλ' εἴμ' καὶ γὰρ ἐξίεναι, γνῶμην ἐ.,
 Ο. 203. ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐ. ἀηδύνα,
 642. εἰσέλθετ' ἐς νεοττιῶν γε τὴν ἐ.
 1264. μηκέτι τὴν ἐ. διαπερᾶν πόλιν,
 Α. 1214. τὴν ἐ. ἀλλ'
 Θ. 869. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐ.,
 918. σὺ τὴν ἐ. γυναικα καλεῖς ἐ.,
 Β. 886. Δῆμητρε ἡ θρέψασα τὴν ἐ. φρένα,
 Εκ. 153. νῦν δ' οὐκ ἔασω, κατὰ γε τὴν ἐ., μίαν
 349. κέκληκεν αὐτὴν τὸν φίλῳ; ΒΛ. γνώμην γ' ἐ!·
 922. τὰμὰ παῖγνια· τὴν δ' ἐ.
 959. } τὴν ἐ. ἰκέσθαι.
 968. }
 969. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐ. ἀνέγχετ'
 990. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐ. πρῶτον θύραν.
 Π. 951. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐ.
 1007. ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐ.
 ἐμηνεν. Θ. 561. οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἔτερα τὸν ἄνδρ' ἐ.,
 ἐμῆς. Α. 211. οὐκ ἂν ἐπ' ἐ. γε νεύτητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθρώ-
 κων φορτίον
 Α. 719. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ἐ.
 1123. καὶ τῆς ἐ. τοὺς κραιβανίτας ἔκφερε.
 Ι. 719. καὶ νῆ Δι' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐ.
 Ν. 772. τὰ γράμματα· ἐκτῆζαίμ' τῆς ἐ. δικῆς;
 Ο. 368. τῆς ἐ. γυναικὸς ὅντε ξυγνητὴ καὶ φυλέτα;
 456. παραλειπομένην ὑπ' ἐ. φρενὸς ἀξυνέτου
 744. δι' ἐ. γένους ζουθῆς μελέων
 Εκ. 1126. τὸν ἄνδρ', ὅπου· στί. τῆς ἐ. κεκτημένης.
 Π. 776. τοὺς ἀζίους δὲ τῆς ἐ. ὀμλίας
 ἐμχηγῶντ'. ΕΙ. 621. πάντ' ἐ. ἐφ' ὅμιν, τοὺς φόρους φοβεύ-
 μεναι,
 ἐμίν. Α. 733. ἀκούετον δῆ, ποτέχ' ἐ. τὰν γαστέρα·
 Ο. 928. δὺς ἐ. ὅ τι περ
 930. πρύφρων δόμεν ἐ. ταῖν.
 ἐμτροφόρουν. Θ. 163. ἐ. τε καὶ δέκνον Ἰστικῶς,
 ἐμμελεία. Σ. 1503. ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐ. κορυδύλον.
 ἐμμελίστερον. Εκ. 807. αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐ.
 ἐμμένει. Εκ. 1120. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐ. πολὺν χρόνον·
 ἐμνήσθη. Ι. 1277. αὐτὸς ἦν ἐνθλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐ. φίλον.
 ἐμνήσθης. Ν. 926. ἦς ἐ. ΔΙ. τῆς σῆς πύλεως θ',
 ἐμοί. Α. 51. ἀθάνατος εἰμ' ἐ. δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ κ.τ.λ.
 Α. 583. ἰδού. ΔΙ. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐ. κ.τ.λ.
 ἐμοιγ'. Ν. 368. ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἐ. ἀπόφηναι πρῶτον
 ἀπάντων. κ.τ.λ.
 ἐμοιγε. Α. 769. ἢ οὐ χοῦρός ἐσθ' ἂδ'; ΔΙ. οὐκ ἐ. φαίνεται. κ.τ.λ.
 ἐμοιγέ. Σ. 912. νῆ τὸν Δι', ἀλλὰ δηλὸς ἐστ' ἐ. τοι κ.τ.λ.
 ἐμοῖς. Ν. 73. ἀλλ' οὐκ ἐπιθετο τοῖς ἐ. οὐδὲν λόγους,
 Ν. 560. ὅστις οὐν τούτοις γελᾷ, τοῖς ἐ. μὴ χαιρέτω
 561. ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐ. εὐφραίνησθ' ἐυρήμασιν,
 956. ἦς πέρι τοῖς ἐ. φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
 Ο. 374. ἢ φράσειαν, ὅντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐ.;
 ἐμοῖσι. ΕΙ. 1229. παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐ. χρήμασιν.
 ἐμοῖσιν. Σ. 565. κατὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἔως ἀνῶν ἂν ἰσώσῃ
 τοῖσιν ἐ.
 ἐμοίχευσας. Ν. 1078. ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐ. τι, κᾶτ' ἐλφύθη·
 ἐμόλκετον. Γρ. 560, 1. τί γὰρ ἐπὶ κακότητον ἐ. βίον

ἐμῶν. Σ. 1200. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρείοτάτων γε τῶν ἐ.,
 Ο. 229. ἴτωι τις ὤδε τῶν ἐ. ὁμοπτερόν·
 540. ἤνεγκας, ἀνθρώπ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐ.
 678. πάντων ζύννομε τῶν ἐ.
 972. ὅς δ' ἐ. ἐπέων ἐλθῇ πρῶτιστα προφήτης,
 1759. ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἐ.
 Α. 1195. πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐ.
 Θ. 780. κήρυκας ἐ. μύχθων· οἶμοι,
 Β. 1410. ἐγὼ δὲ δὴ ἐπὶ τῶν ἐ. ἐρῶ μύνα.
 Εκ. 731. τῶν χρημάτων θύραζε πρῶτη τῶν ἐ.,
 Π. 26. ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐ. γὰρ οἰκετῶν
 890. ἀπὸ τῶν ἐ. γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
 ἐν. Α. 21. οἱ δ' ἐ. ἀγορᾷ λαλοῦσι, κᾶνω καὶ κάτω κ.τ.λ.
 ἐν. Ι. 567. οἵτινες περὶ αἰς μάχαισιν ἐ. τε ναυφάρκῳ στρατῷ
 κ.τ.λ.
 ἐν. Α. 458. ἀπείθε νῦν μοι. ΔΙ. μάλλα μοι δὸς ἐ. μόνον
 Α. 477. πλὴν ἐ. μόνον, τοῦτ' ἐ. μόνον τοῦτ' ἐ. μόνον,
 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐ. καὶ ἑτέρον νυκτερινὸν
 γένοιτο.
 Ι. 37. οὐ χεῖρον· ἐ. δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
 359. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐ. δ' οὐ προσίεται με
 400. εἴ σε μὴ μισῶ, γενόμην ἐ. Κρατίνου κώδιον,
 439. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐ. λαβὼν σιωπῶν;
 554. καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἐ. ἐστὶ συγκεχυτός.
 868. ἐ. δ' εἰπέ μοι τοσοῦτον· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
 1045. ἐ. οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκὼν
 Ν. 621. ἐθ' ἐ. τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
 Σ. 818. ἐ. ἐτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
 ΕΙ. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἐ., ὅτι θυνεῖαν ἐσπέρας
 328. ἐ. μὲν οὖν τοῦτ' ἐ. ἔασον ἐλκυσά, καὶ μηκέτι.
 1153. ὦν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρὶ' ἡμῖν, ἐ. δὲ δοῦναι τῷ πατρί·
 Ο. 567. ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ μοι
 τῶν ἀγαθῶν ἐ.
 1304. τοιαῦτα μὲν τάκειθεν. ἐ. δέ σοι λέγω
 1531. μάλιστα πάντων ἐ. δέ σοι λέγω σαφές
 Α. 585. δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἐ., κἀπειτα ποιῆσαι
 Θ. 756. ὑπερ' αὐτὸ, χαριόμηναι γὰρ ἐ. γε τοῦτό σοι.
 831. τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐ. δ' ὑπερφύεστατον.
 Β. 538. εἰκόν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐ.
 1262. εἰς ἐ. γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυπτεμῶ.
 Εκ. 655. ἐ. ἐτι ζήτῳ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἀρχοῦσι
 δίκην τῷ.
 674. μίαν οἰκισίην φημι ποιήσιν συρρήσας· εἰς ἐ. ἅπαντα,
 Π. 37. εἶναι πανοῦργον, ἀδικον, ὑγίης μὴδ' ἐ.,
 199. πλὴν ἐ. μόνον δέδοκα. ΧΡ. φράζει τοῦ πέρι.
 413. μὴ νυν διὰ τριβ'· ἀλλ' ἄνυε πρᾶττων ἐ. γέ τι.
 Γρ. 445. 2. εἰ μὴ τὰ βέλτεσι' ἔλαχεν; ἐ. δέ σοι φράσω
 ἐν. Γρ. 198. 2. ἐτλη κατελθεῖν; β. ἐ. ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης
 Γρ. 382. 1. ἦν γὰρ ἐ. ἀνδρ' ἀδικον σὺ διώκεις,
 ἔνα. Α. 1033. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἐ.
 Α. 1053. ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἐ.
 Ι. 1128. τρέφειν ἐ. προστάτην
 Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἐ. μῆν' ἡ δύο
 899. μάκαιρας, ἐ. τινὰ μόνον, εἴπερ
 Α. 770. ἀλλ' οὐτῶν πηξέωσι χελιδόνες εἰς ἐ. χῶρον,
 Β. 911. πρῶτιστα μὲν γὰρ ἐ. τιν' ἂν καθίσεν ἐγκαλῶνας,
 Εκ. 594. ἀλλ' ἐ. ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίον καὶ τοῦτον ὁμοιον.
 Π. 1059. ἀπώτισον· ἐ. γὰρ γυμφίον μόνον φορεῖ.
 ἑναγῶς. Ν. 639. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἐ. γὰρ ποτε
 ἑναγῶνιος. Π. 1161. ἐ. τοῖνυν ἔσομαι. καὶ τί ἐτ' ἐρεῖς;
 ἑναλλάξ. Ν. 983. οὐδ' ὀφθαγεῖν, οὐδὲ κίχλιν, οὐδ' ἴσχειν
 τῷ πόδ' ἐ.
 ἑναντα. Ι. 342. τῷ καὶ πεποῖθας ἀγίοις ἐμοῦ λέγειν ἐ.
 ἑναντία. Ι. 1239. κλέπτων ἐπιτορκεῖν καὶ βλάπτειν ἐ.
 ἑναντίας. Ν. 1037. ἅπαντα ταῦτ' ἐ. γινώμασι συνταράξαι.
 ἑναντίαν. Ο. 31. νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐ. Σάκκ·
 ἑναντίας. Ν. 1314. γινώμας ἐ. λέγειν
 ἑναντίον. Ν. 576. ἡδικημένοι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐ·
 Α. 907. ὦ καταγέλαστ', ἐ. τοῦ παιδίου;
 Εκ. 448. μόνος μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐ·
 451. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐ.
 ἑναντίους. Ι. 569. οὐ γὰρ οὐδεὶς πάποτ' αὐτῶν τοὺς ἐ. ἰδὼν
 Σ. 1093. τοὺς ἐ., πλεον ἐκείσε ταῖς τρέφουσιν.
 ἑναντίω. Ο. 1127. καὶ Θεογένης ἐ. δὴ ἄρμας,
 ἑναντίων. Β. 1441. βαίνοντες ἐς τὰ βλάφαρα τῶν ἐ.]
 ἑναντιώσεται. ΕΙ. 1049. ἐ. τι ταῖς διαλλαγαῖς.
 ἑναποπατεῖν. ΕΙ. 1228. ἐ. γὰρ ἐστ' ἐπιτήδειος πᾶν.
 ἑναποτίσαι. Ο. 38. καὶ πᾶσι κοινὴν ἐ. χρήματα.
 ἑναργίς. Σ. 50. οὐκουν ἐ. τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
 ἑναργῶς. Ι. 1173. ὦ Δῆμ', ἐ. ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
 ἑναρμόσον. Α. 413. ἰλθὼν ἐκείνη τὴν βέλανον ἐ.

ἑναρμόττειν. Β. 1202. ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐ. ἅπαν,
 ἑναρμόττεσθαι. Ι. 989. τὴν Δωριστὶ μόνην ἐ.
 ἑνασελγαίνόμενος. Σ. 61. οὐδ' αὖθις ἐ. Εὐριπίδης
 ἑνασπιδώσομαι. Α. 368. ἀμέλει μὰ τὸν Δι' οὐκ ἐ.,
 ἑναυμαχήσαμεν. Α. 677. οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ἂν ἐ.
 ἑναυμάχησαν. Β. 698. χοῖ πατέρες ἐ. καὶ προσήκουσιν γένει,
 ἑναυμάχουν. Β. 33. οἶμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐ.;
 ἑναυψάμενος. Γρ. 249. ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐ. δάπιδας καὶ
 στοματιόδεσμα,
 ἑνγεταυθί. Θ. 646. οὐκ ἐ. ΓΤ. Ε. μάλλα δεῦρ' ἔκει πάλα.
 ἐνδεδωκας. Ι. 847. ἐπίσχεις ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐ.
 ἐνδεικνύμενος. Π. 785. ἐ. ἔκαστος εὐνοῖαν τῷ.
 ἐνδεκα. Ι. 546. αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ βόθιον, παραπέμψατ' ἐφ'
 ἐ. κόπαις
 Σ. 1108. οἱ μὲν ἡμῶν οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἐ.,
 ἐνδέξαιτο. Θ. 1129. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐ. βάρβαρος φύσις·
 ἐνδεχομένη. Ι. 632. κάγωγ' ὅτε δὴ ἔγων ἐ. τοὺς λόγους
 ἐνδηλος. Ι. 1277. αὐτὸς ἦν ἐ., οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
 ἐνδησάμενος. Α. 905. ὥσπερ κέραμον ἐ. ΒΟ. νεί τῷ σιῶ,
 ἐνδήσαντες. Σ. 113. μοχλοῖσιν ἐ., ὡς ἂν μὴ ἔξη.
 ἐνδήσας. Α. 927. δὸς μοι φορητὸν, ἵν' αὐτὸν ἐ. φέροι.
 ἐνδήσον. Α. 928. ἐ. ὦ βέλτιστε, τῷ
 ἐνδιαερνανερηνήχτους. ΕΙ. 831. τὰς ἐ. τινάς.
 ἐνδιατρίβειν. Εκ. 585. τοῖς ἀρχαίοις ἐ., τοῦτ' ἐστ' ὁ μέλιστα
 δέδοικα.
 ἐνδιατρίψαι. Β. 714. χρόνον ἐ. ἰδὼν δὲ τὰδ' οὐκ
 ἐνδίκως. ΕΙ. 630. νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐ. γε δῆτ', ἐκεῖ κἀμοῦ λίθον
 ἐνδοθεν. Α. 805. ἐνεγκάτω τις ἐ. τῶν ἰσχυάων
 Ι. 101. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐ.
 110. κλέψας ἐνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἐ.,
 377. ἐς τὸ στόμ', εἴτα δ' ἐ.
 Ν. 405. ἐ. αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κἀπειθ' ὑπ' ἀνάγκῃς
 1163. δὴν κάλεσον τρέχων ἐ. ὡς ἐμέ.
 Σ. 350. ἔστιν ὅπῃ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἐ. οἷός τ' εἴη διορίζαι,
 833. αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραντίκ' ἐ.
 861. καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐ.,
 ΕΙ. 233. μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἐ. ΤΡ. οἶμοι δέλιαιος.
 310. τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσεται· ἐ. κεκραγότες;
 Α. 199. φερέτω κύλικά τις ἐ. καὶ σταμνίον.
 458. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἐ.,
 1196. χρημάτων νῦν ἐ., καὶ
 1223. οὐκ ἀπὸθ', ὅπως ἂν οἱ Λήκωνες ἐ.
 1241. νῆ τὸν Δί', ὡς ἦδη γε χωροῦσ' ἐ.
 Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἐ. δᾶδ' ἡ λύχρον.
 794. ἐ. εὐρετε φρούδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνειτ'
 ἐνδον.
 Β. 814. ἡ που δεῖνδον ἐμβρεμέτας χόλον ἐ. ἔξει,
 Εκ. 337. ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἐ·
 Π. 964. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐ. καλέσω τινά.
 Γρ. 285. 2. τῶν ἐ. καὶ βύσμα καὶ γευστήριον,
 ἐνδοθεν. Π. 228. τῶν ἐ. τις εἰσενεγκάτω λαβῶν.
 ἐνδον. Α. 330. τῶν παρόντων ἐ. εἴρας; ἡ πὶ τῷ θρασύνεται;
 Α. 395. τίς οὗτος; ΔΙ. ἐ. ἐστ' Εὐριπίδης;
 396. οὐκ ἐ. ἐ. ἐστίν, εἰ γνῶμην ἔχεις.
 397. πῶς ἐ. εἴτ' οὐκ ἐ.; ΚΗ. ὠρῶται, ὦ γέρον.
 399. οὐκ ἐ., αὐτὸς δ' ἐ. ἀναβάδην ποιεῖ
 Ι. 63. τέχνην πεποιήται. τοὺς γὰρ ἐ. ἀντικρυς
 626. ὁ δ' ἀρ' ἐ. ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἐπῃ
 1393. ἀπέκρυπτε ταύτας ἐ., ἵνα σὺ μὴ λάβῃς
 Ν. 879. ἐπλαττεν ἐ. οἰκίας ναῦς τ' ἐγλυφεν,
 1361. τοιαῦτα μέντοι καὶ τὴν ἐλεγεν ἐ., οἷαπερ νῦν,
 Σ. 70. ἐ. καθεῖρας, ἵνα θύραζε μὴ ἔξη.
 110. ἵν' ἐχοὶ δικάζειν, αἰγυάλων ἐ. τρέφει.
 195. ἐ. κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
 561. ἐ. τούτων ἂν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποιήκα,
 ΕΙ. 121. ἐ. δ' ἀργυρίου μὴδὲ ἱακάς ἡ πάνυ ἀμύχαν.
 1150. ἦν δὲ καὶ πνύς τις ἐ. καὶ λαγῶνα τέτταρα,
 1152. ἐψύφει γοῦν ἐ. οὐκ οἷδ' ἅττα κάκνδοιόπα
 Ο. 1107. ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἐ., ἐν τε τοῖς βαλαντίοις
 Α. 149. εἰ γὰρ καθήμεθ' ἐ. ἐντετριμμέναι
 454. μαχίμων γυναικῶν ἐ. ἐξωπλισμέναν.
 510. ἀλλ' ἡσθινόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλὰκις ἐ. ἂν
 οὐσαι
 516. κᾶν ἑμῶν γ', εἰ μὴ ὀίγας. ΑΤ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἐ.
 εἰσίγαν.
 894. τὰ δ' ἐ. ὅτα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα
 1200. χάττ' ἂν ἐ. ἡ φορεῖν.
 Θ. 41. θίασσι Μουσῶν ἐ. μελᾶθρον
 397. μὴ μοιχὸς ἐ. ἡ τις ἀποκεκρυμμένος.
 794. ἐνδοθεν εὐρετε φρούδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμ-
 βάνειτ' ἐ.

ἐννῆν. Ν. 1188. τουτί μὲν οὐδὲν πω πρὸς ἔ. τε καὶ νέαν.
 Ν. 1190. ἔθηκεν, ἐς γε τὴν ἔ. τε καὶ νέαν.
 1192. ἵνα δὴ τί τὴν ἔ. προσέθηκεν; ΦΕ. ἴν', ὡ μέλε,
 1222. ἐς τὴν ἔ. τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
 ἐννῆν. Α. 572. παύσειν οἴεσθ', ὡ ἀνύητοι; ΑΤ. κὰν ὑμῖν γ' εἴ
 τις ἔ. νοῦς,
 Γρ. 312. 2. καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἔ. τὰ τιτθία.
 ἐννῆνῶμεθα. Ο. 355. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἔ.
 ἐννῆνυγεν. Σ. 913. τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἔ.
 ἔννης. Εκ. 796. θάρρει, καταθήσεις, κὰν ἔ. ἔλθης. ΑΝ. Α. τῆ;
 ἐνθα. ΕΙ. 1276. ἔ. δ' αὖ μ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν.
 κ.τ.λ.
 ἐνθάδ'. Ν. 528. ἔξ ὅτου γὰρ ἔ. ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν
 κ.τ.λ.
 ἐνθάδε. Ν. 569. καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβαν τῶν ἔ. κ.τ.λ.
 ἐνθαδὶ. Α. 126. κάπειτ' ἐγὼ δὴτ' ἔ. στραγγεύομαι; κ.τ.λ.
 ΕΙ. 67. πύσσεσθ'. ἐφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἔ. κ.τ.λ.
 ἐνθαίς. Α. 920. ἔ. ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος
 ΕΙ. 1243. ἔπειτ' ἀνωθεν ῥάβδον ἔ. ὑπὸ μακρον,
 Ο. 1003. ἔ. διαβήτην—μαιθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
 Β. 973. λογιμὸν ἔ. τῇ τέχνῃ
 Εκ. 346. ἐς τὸ κοθύρνω τὸ πόδ' ἔ. ἱεμαι,
 ἐνθεν. Ο. 748. ἔ. ὡς περ ἡ μέλιττα κ.τ.λ.
 ἐνθένδ'. Α. 116. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἔ. αὐτόθεν. κ.τ.λ.
 ἐνθένδε. ΕΙ. 170. ἔ. πάθω, τοῦμοι θανάτου κ.τ.λ.
 ἐνθενδὶ. Α. 429. ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἔ. δ' ἐγὼ
 ἔνθες. Σ. 1161. ἔ. πύδ', ὡ τὰν, κάπυβαιν' ἐρρωμένους
 ἐνθεςιν. Ι. 404. εἶθε φαύλως, ὡς περ εὔρες, ἐκβάλοις τὴν ἔ.
 ἐνθαυ. Ι. 51. ἔ. ῥύψον, ἐντραγ', ἔχε τριώβολον.
 ἐνθυμούμενος. Εκ. 138. αὐτῶν ὅς' ἂν πράξωσιν ἔ.
 ἐνθυμούμενος. Ν. 520. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεῖν; ΣΤ. ἔ.
 ἐνί. Α. 610. ἡδὴ πεπρέσβευκας σὺ πολὺς ἄν; ἔ.,
 ἐνι. Α. 556. οὐκ οἴόμεσθα; νοῦς ἀρ' ἡμῖν οὐκ ἔ. κ.τ.λ.
 ἐνί. Ο. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἔ. κρητὴ νικᾶν μόνον.
 Εκ. 1096. ἔ. γὰρ ἐνέχεσθαι κρείττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
 Π. 402. τὸν Πλούτων ὡς περ, πρύτερον ἔ. γέ τω τρίπῳ.
 Γρ. 260. δοῦναι πρῶτον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἔ.
 ἐναιουτοῦ. Σ. 661. ἀπὸ τούτων νῦν κατὰθες μισθὸν τοῖσι δικα-
 σταῖς ἔ.,
 Γρ. 476. 8. μέγιστον ἀγαθὸν εἶπες, εἴπερ ἔστι δι' ἔ.
 ἐναιουτοῦ. Β. 347. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἔ.,
 ἐνίκησεν. Σ. 594. κῶν τῷ δῆμῳ γνῶμην οὐδεὶς πώποτ' ἔ.,
 ἐὰν μὴ
 ἐνίκων. Α. 1233. ποττὰ κῶλα, τῶς Μήδως τ' ἔ.
 ἐνίστα. Π. 1125. ἔ. τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; ΕΡ. οἶμοι τάλας,
 ἐνίους. Π. 867. πολλὸν μάλλον ἔ. ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
 ἐννέ'. Β. 177. λάβ' ἔ. ὕβολους. ΝΕ. ἀναβίφην νῦν πάλιν.
 ἐννέα. Θ. 637. κάπειτ' ἀποδύσετ' ἔ. παῖδας μητέρα;
 Θ. 642. νῦν τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παῖδας ἔ.
 Β. 875. ὡ Διὸς ἔ. παρθένου ἀγαθῷ
 ἐννεοττεύουσιν. Ο. 1108. ἔ. κύκλῳ φουσι μετὰ κέρματα.
 ἐννεύει. Γρ. 58. ἔ. με φεύγειν οἴκαδε
 ἐννυχίασι. Ι. 1290. ἡ πολλάκις ἔ.
 ἐνοικεῖ. Ι. 1328. καὶ θαυμασταῖς καὶ πολύνυμοις, ἴν' ὁ κλεινὸς
 Δῆμος ἔ.
 ἐνοικῆσουσιν. Ο. 1107. ἀλλ' ἔ. ἐνδον, ἐν τε τοῖς βαλαντίαις
 ἐνοικοδομήσοι. Σ. 502. κὰν τοῖς προθύροις ἔ. πᾶς ἀνὴρ.
 ἐνοικοῦσ'. Ν. 95. ἐνταῦθ' ἔ. ἀνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν
 ἐνόμιζε. Β. 808. πολλοὺς ἴσας ἔ. τοὺς τοιχαρύχους.
 ἐνόμιζες. Ν. 329. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὐσας οὐκ ἦθης
 οὐδ' ἔ.;
 ἐνομίζετ'. Γρ. Μ. Θ. Δ. 15, 3. λαμπρὸν ἔ. ἀπύνας παραβεβλη-
 μένον,
 ἐνόμιζον. Ο. 522. οὕτως ὑμᾶς πάντες πρύτερον μεγάλους ἀγίους
 τ' ἔ.,
 ἐνόμισας. ΕΙ. 970. τούτους ἀγαθοὺς ἔ.; ΟΙ. οὐ γὰρ, οἵτινες
 Α. 464. ἡκεῖν ἔ., ἡ γυναιξὶν οὐκ οἶει
 ἐνόνητος. Ι. 532. ἐκπιπτοῦσάν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου
 οὐκ ἐτ' ἔ.
 ἐνόπλιον. Ν. 651. κατ' ἔ., χυπτοῖς αὐ κατὰ δάκτυλον.
 ἐνόρχην. Ι. 1385. καὶ παῖδ' ἔ.. ὡς περ οἶσει τόνδε σοι
 Ο. 569. ὅ προτέρῳ δὲ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἔ. σφαγιάζειν.
 ἐνόρχης. Α. 661. ἀλλ' ἀμυντίον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἔ. ἐστ'
 ἀνὴρ.
 ἐνορῶ. Α. 1129. ἔ. γέροντα δειλίαις φευγόμενον.
 Ο. 162. ἡ μέγ' ἔ. βούλευμ' ἐν ὑπρίθων γένει,
 ἐνός. Α. 466. καίτοι τί δράσω; δει γὰρ ἔ., οὐ μὴ τυχῶν
 Ι. 670. οἱ δ' ἔξ ἔ. στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον
 Σ. 761. τί σοι πῖθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἔ.
 ΕΙ. 13. ἔ. μὲν, ἀνδρες, ἀποαλεύσθαι μοι δακτύλῳ
 Α. 1005. ἔωντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἔ. λόγῳ

ἐνός. Β. 1201. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἔ. μόνου.
 Εκ. 523. ἔ. γε. ΠΡ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
 659. πολλῶν ἐνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλων πρῶτον δ' ἔ.
 οὐνεκα δῆπου,
 Π. 760. ἀλλ' εἴ ἀπαράπαντες ἐξ ἔ. λόγου
 Γρ. 236, 1. πᾶσαις γυναιξὶν ἐξ ἔ. γέ του τρόπου
 ἐνούθετι. Σ. 732. εἰναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἔ.
 ἐνούσαν. Β. 1179. ἔ. ἔξω τοῦ λόγου, κατὰπτυσσον.
 ἐνούστατε. ΕΙ. 602. ἡδε, τοῦθ' ἡμᾶς διδάξον, ὡ θεῶν ἔ.
 ἐνοχλοῦσ'. Εκ. 303. νυνὶ δ' ἔ. ἄγαν.
 ἐνοχλῶν. Β. 707. οὐ πολλὸν οὐδ' ὁ πῖθηκος οὗτος ὁ νῦν ἔ.
 ἐνσκευάζετω. Α. 1096. σύγκλειε, καὶ δειπνῶν τις ἔ.
 ἐνσκεύασσασθαι. { Α. 384. } ἔ. μ' οἶον ἀθλιότατον.
 436.
 ἐνστάζουσιν. Σ. 702. ἔ. κατὰ μικρὸν δεῖ, τοῦ ζῆν ἐνεχ', ὡς περ
 ἔλαιον
 ἐνστάλαξον. Α. 1034. ἐς τὸν καλαμίσκον ἔ. τουτονί.
 ἐντ'. Α. 902. ἡ κέραμον. ΒΟ. ἀφύας ἡ κέραμον; ἀλλ' ἔ. ἐκεῖ
 ἐνταῦθ'. Α. 720. ἔ. ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις κ.τ.λ.
 ἐνταῦθα. Α. 725. ἔ. μήτε συκοφάντης εἰσὶται κ.τ.λ.
 ἐνταυθά. Σ. 149. ἔ. νῦν ζῆται τιν' ἄλλην μηχανήν. κ.τ.λ.
 ἐνταῦτα. Θ. 1001. ἔ. νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτίαν.
 ἐντεθείς. Ι. 1369. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἔ. ἐν καταλόγῳ
 ἐντεθριώσθαι. Α. 663. ἀνδρὸς ὅς' εἰν εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἔ. πρῆπει.
 ἐντεθύμηται. Εκ. 262. τουτί μὲν ἡμῖν ἔ. καλῶς,
 ἐντειναμένους. Ν. 968. ἔ. τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρ-
 ὶδωκαν.
 ἐντεμοίμεθα. Α. 192. ἴσπον λαβοῦσαι τόμον ἔ.
 ἐντέξη. Α. 553. κατ' ἔ. τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ βοπα-
 λισμοῖς,
 ἐντέροις. Ι. 454. γάστριζε καὶ τοῖς ἔ.
 Ι. 1184. τοῖς ἔ.; ΑΛ. ἐπιτήδες αὐτ' ἐπεμψέ σοι
 ἐντέροιςιν. Β. 476. αὐτοῖσιν ἔ. ἡματωμένοι
 ἐντερόνεαν. Ι. 1185. ἐς τὰς τρεῖς ἔ. ἡ θεῖς
 ἐντέτατ'. Σ. 407. μεσθα, κέντρον ἔ. ὕψυ.
 ἐντετυτλανωμένης. Α. 894. σοῦ χωρὶς εἶην ἔ.
 ἐντετοκυῖαν. Σ. 651. ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἔ.
 ἐντερτυμμένας. Α. 149. εἰ γὰρ καθήμεθ' ἐνδον ἔ.
 ἐντερτυμμένη. Εκ. 732. ὅπως ἂν ἔ. κληροφῶρ,
 ἐντετυλίχθαι. Ν. 967. σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις διδ-
 σκεις ἔ.;
 ἐντεῦθεν. Α. 530. ἔ. ὀργῇ Περικλῆς οὐλύμπιος κ.τ.λ.
 ἐντευθενί. Σ. 1390. τῇ δαδὶ παίων, κάξβαλεν ἔ. κ.τ.λ.
 Ο. 1466. οἶμοι τάλας. ΠΕ. οὐ πτερυγίεις ἔ.; κ.τ.λ.
 ἐντευθενί. Θ. 1212. οἶμ' ὡς ἀπύλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἔ.;
 ἐντίθης. Ι. 717. μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἔ.,
 ἐντονος. Α. 665. δεῦρο Μοῦς' ἐλθε φλεγυρὰ πυρὸς ἐχουσα μένος,
 ἔ. Ἀχαρνήκη.
 ἐντός. Α. 44. πᾶρθ', ὡς ἂν ἔ. ἦτε τοῦ καθάρματος.
 Ο. 390. τῶν ὕπλων ἔ., παρ' αὐτὴν
 Εκ. 984. τὰς ἔ. εἰκοσὶν γὰρ ἐκδικάζομεν.
 Γρ. 291. μηδὲ γένεσθ' ἀπ' ἂν ἔ. τῆς τραπέζης καταπέτρ.
 ἐντος. ΕΙ. 1299. ἔ. ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
 ἐντραγ'. Ι. 51. ἐνθαυ, ῥύψον. ἔ., ἔχε τριώβολον.
 ἐντραγε. Σ. 612. ἔ. τουτί· τούτοιςιν ἐγὼ γόνυμαι καὶ μὴ με
 δεῖσαι
 ἐντυλίξας'. Π. 692. κατέκειτο δ' αὐτὴν ἔ. ἡσυχῇ.
 ἐντυφε. Σ. 459. καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔ. τὸν Σελλαρτίον.
 ἐντυχεῖν. ΕΙ. 1314. πλακοῦσιν ἔστιν ἔ. πλανωμένους ἐρήμοις.
 Β. 283. ἐγὼ δὲ γ' εὐζαίμην ἂν ἔ. τινη,
 ἐντύχοι. Ο. 1490. εἰ γὰρ ἔ. τις ἥρω
 ἐντύχων. Α. 848. οὐδ' ἔ. ἐν τῷ γοργῷ πρόσεισί σοι βαδίζων
 Ν. 669. πᾶς ἂν καλέσειας ἔ. Ἀμυνία;
 Ἐνυαλίφ. ΕΙ. 457. Ἄρει δὲ μὴ; ΤΡ. μὴ. ΧΟ. μὴδ' ἔ. γε;
 ΤΡ. μὴ.
 ἐνυβριεῖς. Θ. 719. χαίρων ἴσως ἔ.,
 ἐνυδρον. Β. 234. ἔ. ἐν λίμναις τρέφω.
 Β. 247. ἔ. ἐν βυθῷ χορείαν
 ἐνυδρους. Α. 850. ἰκτίδας, ἔ., ἐγχελεῖς Κοπαΐδας.
 ἐνύπνιον. Σ. 25. ἰδόντι τοιοῦτον ἔ.; ΣΠ. μὴ φροντισγῆς.
 Σ. 1218. πρὸς τῶν θεῶν, ἔ. ἐστιώμεθα;
 ἔξ. Α. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἔ. ὅτου γ' ὄντομαι κ.τ.λ.
 ἔξ. Ν. 1236, οἶμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἔ. χύας χωρήσεται.
 Σ. 662. ἔ. χιλιᾶσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
 Α. 280. ἔ. ἐτῶν ἀλoutos.
 ἔξαγ'. Β. 351. προβάδην ἔ. ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλαιον δάπεδον
 ἔξαγε. Α. 904. ἐγφῶδα τοῖνυν συκοφάντην ἔ.
 Σ. 173. μὰ Δί', ἀλλ' ἀμεινον. ἄλλα τὸν ὄνον ἔ.
 ἔξάγειν. Ι. 278. τουτονί τὸν ἀνδρ' ἐγὼ νδείκνυμι, καὶ φήμ' ἔ.
 Σ. 177. ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἔ. δοκῶ,
 ἔξάγετ'. Σ. 1533. ἀλλ' ἔ., εἰ τι φιλεῖτ' ὄρχούμενοι, θύραζε

ἐξαγκωνιῶ. ΕΙ. 259. ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. ΠΡ. ἔ.
 ἐξάγων. Ι. 282. νῆ Δί', ἔ. γε τὰ πόρρηθ', ἀμ' ἄρτον καὶ κρέας
 ἔβαινε. FR. 657. ἔ. δὲ τῶν ἐρίων
 ἔβαιρε. Α. 1133. ἔ., παῖ, θώρακα κάμωι τὸν χόα.
 Θ. 981. ἔ. δὴ προθύμως
 ἐβαιρήσεται. ΕΙ. 316. οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἔ.,
 ἐβαιρούμενην. ΕΙ. 443. ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἔ.
 ἐβαιρῶν. FR. 425. κῆτ' ἔ.
 ἐβαίφνης. Ν. 352. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἔ.
 ἐγένοντο.
 Ν. 387. τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἔ. αὐτὴν διεκορυόγησεν;
 410. ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾶν, εἴτ' ἔ. διαλακῆσας πρὸς αὐτῶ
 1310. * ἄν πανουργεῖν ἤρξατ', ἔ. λαβεῖν κακὸν τι.
 Σ. 49. ἀνθρώπος ὃν εἴτ' ἐγένετ' ἔ. κύραξ.
 324. ἢ με ποίησον καπνὸν ἔ.,
 948. ἀπόπληκτος ἔ. ἐγένετο τὰς γνάθους.
 Α. 978. κῆτ' ἔ.
 Β. 53. τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἔ. πόθος
 62. ἦδη ποτ' ἐπεθύμησας ἔ. ἔνους;
 Π. 353. καί μ' οὐκ ἀρέσκει, τό τε γὰρ ἔ. ἄγαν
 FR. 16. ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδικας πλεῖν ἔ. . . .
 ἐξακίσεις. Β. 1033. Μουσαῖος δ' ἔ. τε νόσαν καὶ χρησμοῦς,
 'Ἡοίδος δὲ
 ἐξακοσίους. Ο. 1251. πλεῖν ἔ. τὸν ἀριθμὸν; καὶ δὴ ποτε
 ἐξακούεται. Ο. 1198. ὅνης περατὸς φθόγγος ἔ.
 ἐξακούω. Θ. 293. ἴν' ἔ.; σὺ δ' ἀπιθ', ὦ Θράττ', ἐκποδῶν
 ἐξαλασθῆαι. Ι. 1080. ἄλλ' ἐτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἰπέ σοι ἔ.,
 ἐξαλείφοντες. ΕΙ. 1181. ἔ. δις ἡ τρίς. αὐριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος'.
 ἐξαλείψας. Ι. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἔ.
 ἐξαλίσεαι. Ν. 82. ἀπαγε τὸν ἵππον ἔ. οἰκαδε.
 ἐξαμαρτάνειν. Ν. 1419. ὁσπερ ἔ. ἤττον δίκαιον αὐτοῦς.
 ἐξαμαρτάνη. Π. 915. καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἔάν τις ἔ.
 ἐξαμαρτάνω. Σ. 516. ἔ. δικάζων; ΒΔ. καταγελῶμενος μὲν οὖν
 ἐξαμαρτε. Ν. 861. πιθόμενος ἔ. κάγω τοί ποτε
 ἐξαμαρτεῖν. Ν. 1402. οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦ
 πρὶν ἔ.
 ἐξαμάρτη. Ν. 589. ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἔ., ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ἐξαμαρτῶν. Ο. 322. ὦ μέγιστον ἔ. ἐξ ὅτου τράφην ἐγὼ,
 ἐξαμήσω. Α. 367. βρύκουσά σου τοὺς πλεόμενας καὶ τάντερ' ἔ.
 ἐξαμπρεύσομεν. Α. 289. χῶπας ποτ' ἔ.
 ἐξανδρουμένους. Ι. 1241. τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἔ.;
 ἐξάνοιγε. Α. 391. εἴτ' ἔ. μηχανὰς τὰς Σισύφου,
 ἐξέας. Β. 567. ὁ δ' ὅφ' ἔχειτ' ἔ. γε τοὺς ψιάθους λαβάν.
 ἐξαπατῶ. Ο. 521. Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἐτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν',
 ὅταν ἔ. τι.
 Θ. 343. ἢ μοιχὸς εἰ τις ἔ. ψευδῇ λέγων.
 ἐξαπατῶν. ΕΚ. 238. αὐτὰ γὰρ εἰσιν ἔ. εἰσισμέναι.
 ἐξαπατῶς. Ι. 809. ἂ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἔ., καὶ ὀνειροπολεῖς
 περὶ σαντοῦ.
 Θ. 892. τί, ὦ κακόδομον, ἔ. αὐ τὸν ἔξον;
 ἐξαπατῶσθαι. Α. 634. παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἔ.,
 ἐξαπάτασκον. ΕΙ. 1070. εἰ γὰρ μὴ Νύμφα γε θεὰ Βάκιν ἔ.
 ἐξαπατηθεῖη. ΕΚ. 237. ἀρχουσά τ' οὐκ ἂν ἔ. ποτέ.
 ἐξαπατηθεῖς. Α. 960. τείρει ψυχὴν ἔ.
 ἐξαπατήσας. Ι. 1345. εἴτ' ἔ. σ' ἀντὶ τούτων ὄχρετο.
 ΕΙ. 1099. φράξο δὴ, μὴ πῶς σε δόλωι φρένας ἔ.
 ἐξαπατήσαιν. Σ. 901. οἷον σσηρῶς ἔ. μ' οἶεται.
 ἐξαπατήσας. Σ. 1349. ἄλλ' ἔ. κάγχανει τούτῳ μέγα
 ἐξαπατήσῃ. Β. 1068. κἂν ταῦτα λέγων ἔ., παρὰ τοὺς ἰχθύς
 ἀνέκυψεν.
 ἐξαπατήσῃς. Α. 932. μή μ' ἔ. τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
 ἐξαπατῶλλον. Ι. 1144. κάμ' ἔ.
 ἐξαπατῶλλον. Α. 657. οὐ θαπνεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοῦς,
 οὐδ' ἔ.,
 ἐξαπατῶμεθ'. Α. 116. ἄλλως δρ' ἔ. ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
 ἐξαπατῶμεθα. ΕΙ. 217. ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς' ἔ.
 ἐξαπατωμένην. Ι. 633. καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἔ.,
 ἐξαπατῶμενος. Σ. 60. οὐθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἔ.,
 Ο. 1641. τί, φίλ' ὦρ; οὐκ οἶσθ' ἔ. πάλαι;
 ἐξαπατῶν. Σ. 282. ἔ. λέγων ὡς
 Σ. 1007. κοῖκε ἐγχανεῖται σ' ἔ. Ὑπέρβολος.
 ΕΙ. 1123. ἀλέμβαν' αὐτὸς ἔ., ἐκβολβιῶ.
 ἐξαπατῶντες. Α. 636. πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ
 πρέσβεις ἔ.
 ἐξαπατῶντων. Β. 1086. ἔ. τὸν δῆμον δει'
 ἐξαπατῶσιν. Θ. 367. ἔ. παμβαλινούσι τε τοῖς
 ἐκπίνης. Π. 336. Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἔ.; οὐ πείθομαι.
 Π. 339. ὡς ἔ. ἀνὴρ γεγέννηται πλούσιος.
 815. ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' ἡμῶν ἔ. ἐλεφάντινος.
 ἐπαρέξω. Θ. 704. οἷον ὑμῶν ἔ. τὴν ἄγαν αὐθαδῖαν.
 ἐπαράττω. Ν. 1378. κατὰ οὐκ ἐτ' ἐξηγεσχύμεν, ἄλλ' εὐθύς ἔ.

ἐπαρκύντω. Β. 376. ἡρίστηται δ' ἔ.
 ἐπαρνήται. ΕΚ. 660. ἦν τις ὀφείλων ἔ. ΠΡ. πόθεν οὖν ἐδάναισ' ὁ
 δανείσας
 ἐπαρνητικός. Ν. 1172. νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἔ.
 ἐπαρνος. Ν. 1230. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔ. εἶναι διανοεῖ;
 ἐπαρνός. Π. 241. ἔ. ἐστι μὴδ' ἰδεῖν με πώποτε.
 ἐπαρῆ'. Α. 100. ἱερταμὰν ἔ. ἀναπισσύναι σάτρα.
 ἐπαρπάσας. ΕΙ. 6. οὐ κατέφαγεν; ΟΙ. Β. μὰ τὸν Δί', ἄλλ' ἔ.
 Θ. 691. ἔ. μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.
 ἐπαρπάσομαι. Ι. 708. ἔ. σου τοῖς δυνεῖ τάντερα.
 ἐπαυαίνεται. FR. 514. ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἔ.
 ἐπαντομολῶ. Ν. 1104. ἔ. πρὸς ὑμᾶς.
 ἐπαψαμένους. Θ. 428. ἔ. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 ἐξάψας. Σ. 379. ἄλλ' ἔ. διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα
 καθίμα
 ἐξέβαλ'. Α. 156. γυμνὰς παρενιδὼν ἔ., οἶω, τὸ ξίφος.
 ἐξέβαλε. Α. 989. τοῦ βίου δ' ἔ. δείγμα τάδε τὰ πτερά πρὸ τῶν
 θυρῶν.
 FR. 278. αὐτοῖς σταθμοῖς ἔ. τὰς σιαγόνας
 ἐξέβαλλον. Ν. 1477. ὅτ' ἔ. τοὺς θεοὺς διὰ Σακεράτη.
 ἐξέβληθη. Ι. 525. ἔ. πρεσβύτης ἂν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπε-
 λείφθη
 ἐξεγείραι. Ν. 78. ἄλλ' ἔ. πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 ἐξεγείρειν. Σ. 101. ὅψ' ἔ. αὐτὸν ἀναπεισέμενον,
 Α. 315. σὺν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἀνθρακ' ἔ.,
 ἐξεγείρη. Σ. 817. ἔδων ἀνῶθεν ἔ. σ' οὔτοσί.
 ἐξεγραψάμην. Ο. 982. ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἔ.
 ἐξεγράψατο. Β. 151. ἡ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἔ.
 ἐξεγρήγορον. Ο. 1412. τοῦτ' ἔ. κακὸν οὐ φαῦλον ἔ.
 ἐξέειρ'. Σ. 450. προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἔ. εὐ κἀνδρι-
 κῶς,
 ἐξέδετα. Ι. 1032. ἔ. σου τοῦψον, ὅταν σὺ που ἄλλοσε χάσκης
 ἐξεδόκεν. Σ. 925. ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆρον ἔ.
 ἐξεδίδαξα. Β. 1026. εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυ-
 μείν ἔ.
 ἐξεδίδαξας. Β. 1019. καὶ τί σὺ δρᾶσας οὕτως αὐτοὺς γενναί-
 ον ἔ.;
 ἐξεδίδρασκε. Σ. 126. ὁ δ' ἔ. διὰ τε τῶν ὑδρορροῶν
 ἐξεδρον. Ο. 275. νῆ Δί' ἕτερος ζῆτα χούτος ἔ. χῶραν ἔχων.
 ἐξέθεσαν. Β. 1190. χεμῶνος ὄντος ἔ. ἐν ὀστράκῳ,
 ἐξέθηκα. Ν. 531. ἔ., παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 ἐξέθηκεν. Θ. 1057. ὅς σ' ἔ., ἀπολέσειαν οἱ θεοί
 ἐξέθρεψα. Ν. 1380. καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἔ.,
 ἐξέθρεψατε. Ν. 532. ὑμεῖς δ' ἔ. γενναίως κάπαιδεύσατε
 ἐξέθρεψε. Θ. 522. χήτις ἔ. χώρα
 ἐξεί. Α. 787. ἔ. μεγάλαν τε καὶ παχείαν κηρυθρὰν.
 ἐξεί. Ι. 760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔ. πολλὸς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν
 ἄνδρα.
 Ν. 633. ποῦ Στρεψιάδης; ἔ. τὸν ἀσπάντην λαβάν.
 ἐξεί. Ι. 130. ὃς πρῶτος ἔ. τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
 Ι. 800. ἐξευρίσκων εὐ καὶ μαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔ.
 1397. οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔ. τέχνην
 Ν. 1084. ἔ. τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
 ΕΙ. 723. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔ. αἰτία;
 Β. 814. ἢ που δεινὸν ἐμβρεμέτας χόλον ἐνδοθεν ἔ.,
 869. τούτῳ δὲ συντέθηκεν, ὥσθ' ἔ. λέγειν.
 1216. τὸν πρόλογον οὐκ ἔ. προσάψαι λήκυσθον.
 1231. ἴν' οὕτως οὐχ ἔ. προσάψαι λήκυσθον.
 ΕΚ. 612. ἔ. τούτων ἀφελῶν δοῦναι' τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
 Π. 534. διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίαν ἔ.
 FR. 515. τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἔ. μόνας.
 ἐξείλον. Α. 1026. τοῦπὶ τῶφθαλμῷ λαβοῦσ' ἔ. ἂν, ὃ νῦν ἐνι.
 ἐξείμι. Ι. 430. ἔ. γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιεύς,
 ἐξείν. Β. 793. ἔ. κατὰ χώραν' εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
 Π. 835. εὐηργέτησα θεομένους ἔ. φίλους
 ἐξείπων. Ο. 454. χρηστὸν ἔ. ὅ τι μοι παρορᾶς, ἢ
 ἐξείραντες. Ι. 378. τὴν γλῶτταν ἔ. αὐ-
 ἐξεργασμένους. Ν. 1393. εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὕτως ἔ.
 ἐξείργει. ΕΚ. 11. ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἔ. δόμων.
 ἐξείρξετε. Α. 825. τοὺς συκοφάντας οὐ θύραξ' ἔ.;
 ἐξείς. Ι. 1192. ἄλλ' οὐ λαγῶ' ἔ. ὁπόθεν ὄψ' ἄλλ' ἐγώ.
 Ν. 460. ἐν βροτοῖσιν ἔ.
 1011. ἔ. αἰετὶς στήθος λιπαρὸν,
 1016. πρῶτα μὲν ἔ. χροῖαν ἀγρὰν,
 ΕΙ. 423. χᾶτερ' ἐτι πόλλ' ἔ. ἀγαθὰ. πρῶτον δὲ σοι
 Ο. 1371. καὶ πείσομαι σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἔ. νῆ Δία.
 1572. ἔ. ἀτρέμας; ΠΟΞ. οἷμωζε' πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 Θ. 854. ἔ., ἔως ἂν τῶν πρυτανέων τις φανῇ.
 Β. 339. οὐκ οὐκ ἀτρέμ' ἔ., ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης;
 Π. 518. οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕ. πόθεν οὖν ἔ. θερά-
 ποντας;

ἔξας. Π. 527. ἔτι δ' οὐχ ἔ. οὐτ' ἐν κλίῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσσονται.

Fr. 498. βέβαιον ἔ. τὸν βίον δίκαιος ὢν
ἔξασιν. Θ. 66. μὴδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔ. τάχα.
ἔξέκοκισε. Α. 1179. καὶ τὸ σφυρὸν παλινῶρον ἔ.,
ἔξεκολύμβησ'. Fr. 51. εὐ γ' ἔ. οὐπιβάτης, ὡς ἐξόισαν ἐπίγειον.
ἔξεκόπη. Ν. 24. εἴθ' ἔ. πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθω.
ἔξεκόρησέ. Θ. 760. τаланτάτη Μίκα. τίς ἔ. σε;
ἔξέκοψαν. ΕΙ. 629. ἔ., ἦν ἐγὼ φύτευσα κάζεθρεψάμην.
ἔξέκυψας. Εκ. 1052. πύθεν ἔ., ὡς κάκιστ' ἀπολουμένη;
ἔξέλαμψε. Α. 387. ἀρ' ἔ. τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
ἔξέλαμψεν. ΕΙ. 304. ἡμέρα γὰρ ἔ. ἥδε μισολάμαχος.
Ο. 1712. τοιοῦτον ἔ., ὡς ἔρχεται
ἔξελαν. Σ. 1230. καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἔ. ΦΙ. ἐγὼ δέ γε,
ἔξελάσαντας. ΕΙ. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρ-
βολον ἔ.

ἔξελάσας. Β. 467. ὅς τὸν κύν' ἡμῶν ἔ. τὸν Κέρβερον
ἔξελανύη. Ο. 1050. ἰδὼν δέ τις ἔ. τοὺς ἀρχοντας, καὶ μὴ
ἔξέλαχον. Θ. 1071. μέρος ἔ.; ΕΤ. μέρος ἔ.;
ἔξέλαψα. Α. 1229. καὶ πρὸς γ' ἀκρατον ἐγγέας ἀμυστίν ἔ.
ἔξελε. ΕΙ. 1145. τῶν τε πυρῶν μῖζον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔ.
Θ. 284. ὦ Θρηῖττα, τὴν κίστην κάθελε κατ' ἔ.
Β. 657. οἶμοι. ΑΙ. τί ἐστι; ΕΑ. τὴν ἀκανθαν ἔ.
ἔξέλεγε. Ν. 1062. ἀγαθὸν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἔ.
εἰπών.

ἔξελεγχθέντ'. Β. 741. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἔ. ἀντικρυς,
ἔξέλεγχω. Β. 922. τί σκορδιῶ καὶ δυσφορεῖς; ΕΤ. ὅτι αὐ-
τὸν ἔ.

ἔξελεῖν. Σ. 1080. ἔ. ἡμῶν μεμονῶν πρὸς βίαν τάνθρηνα,
ἔξελειπε. Ν. 584. ἡ σελήνη δ' ἔ. τὰς ὁδοὺς. ὁ δ' ἥλιος
ἔξελήλακ'. Ν. 1472. οὐκ ἔ., ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ἐφύμην,
ἔξεληλακώς. Ν. 828. } Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δι' ἔ.
1471.

ἔξελήλυθα. Εκ. 331. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἔ.
Π. 965. μὴ δῆτ' ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἔ.

ἔξελήλυθας. Α. 707. τί μοι σκυθρωπὸς ἔ. δόμων;
ἔξελήλυθεν. Εκ. 325. οὐ γὰρ ποθ' ὕγιες οὐδὲν ἔ.
ἔξέλη. Σ. 1156. ἴν' ἔ. με πρὶν διεκρυσσεύειν.

ἔξελθ'. Ν. 867. ἔ. ἀγὼ γὰρ σοὶ τὸν υἱὸν τουτονί,
Ν. 1165. ὡς τέκνον, ὡς παῖ, ἔ. οἶκον,
Ι. 727. ἔ. ἴν' εἰδῆς ὅσα περιυβρίζομαι.

ἔξελθε. Ι. 725. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔ. ΑΛ. νῆ Δι', ὦ πάτερ,
Ι. 726. ἔ. δῆτ'. ΚΛ. ὦ Δημήτριον ὦ φίλτατον,
1297. ἴθ' ὦ ἀνα, πρὸς γονάτων, ἔ. καὶ σύγγνωθι τῇ τρα-
πίστῃ.

Ν. 1486. κλίμακα λαβὼν ἔ. καὶ σμυνύην φέρον,
ἔξελθεῖν. Ι. 1296. οὐκ ἂν ἔ. ἀπὸ τῆς σιεύτης· τοὺς δ' ἀντιβαλεῖν
ἂν ὁμοίως.

Θ. 790. ἀπαγορεύετε μῆτ' ἔ. μῆτ' ἐγκύψασαν ἀλάναι,
Εκ. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἔ. μόνῃ.

ἔξέλη. Θ. 792. κἂν ἔ. τὸ γυναικῶν ποί, καὶ εὐρητ' αὐτὸ θύ-
ρασι.

ἔξελθοι. ΕΙ. 677. εἰ γὰρ ποτ' ἔ. στρατιώτης, εὐθείας
Ο. 512. ὅπου ἔ. Πριάμος τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγυδοῖς·
ἔξελθω. Ο. 92. ἀνοίγε τὴν ὕλην, ἴν' ἔ. ποτέ.

ἔξέλκουσι. ΕΙ. 511. οἱ τοὶ γεωργοὶ τούργων ἔ., κάλλος οὐδεῖς.
ἔξέλκουσιν. Ν. 713. καὶ τοὺς ὄρχεις ἔ.,
ἔξέλκυσαι. ΕΙ. 294. ἔ. τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
ΕΙ. 506. ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἔ.,

ἔξελω. Ι. 365. ἐγὼ δέ γ' ἔ. σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.
Ν. 123. ἀλλ' ἔ. σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
802. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔ. κ' τῆς οἰκίας.

ἔξελών. Ι. 143. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἔ.
ἔξελών. ΕΙ. 1021. θύσας τὰ μηρί' ἔ. δεῦρ' ἔκφερε,
ἔξέμαθες. Σ. 1367. νῆ τὸν Δι' ἔ. γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ἔξέμαθον. Εκ. 244. ἔπειτ' ἀκούουσ' ἔ. τῶν ῥητόρων.
ἔξέμαίν. Ι. 1148. κἴζω πάλιν ἔ.

ἔξέμισω. Α. 586. ἴν' ἔ. βδελύττομαι γὰρ τοὺς λύφους.
ἔξενέγκατ'. Α. 1222. θύραζέ μ' ἔ. ἐς τοῦ Πιττάλου

ἔξενέγκατε. Α. 887. φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες, ἔ.
Β. 847. ἀρ' ἄρα μέλαιναν παῖδες ἔ.

ἔξενεγκάτω. Σ. 860. ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔ.
ἔξενεγκε. Α. 1109. τὸ λοφεῖον ἔ. τῶν τραῶν λύφων.

Εκ. 744. καὶ τὸ τρίποδ' ἔ. καὶ τὴν λήκυθον
ἔξενεγκέ. Ι. 95. ἀλλ' ἔ. μοι ταχέως οἴνου χόδα,
ἔξενεγκύν. Ν. 634. ἀλλ' οὐκ ἰσοί μ' ἔ. οἱ κόρες.

ἔξενεγκόντ'. Π. 803. καὶ ταῦτα μὴδὲν ἔ. οἴκοθεν.
ἔξενεγκών. Α. 359. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίγνον ἔ. θύραζ'

ἔξενήνοχος. Εκ. 754. πότερον μετακισζόμενος ἔ.
ἔξένιζε. Α. 85. εἴτ' ἔ., παρετίθει θ' ἡμῖν ὄλους

ἔξεπαύρων. Α. 622. τὰς θεαῖς ἐχθρὰς γυναικάς ἔ. δόλῳ

ἔξεπεμψεν. Θ. 501. τὸν μοιχὸν ἔ., οὐκ εἰρηκέ πα.

Π. 821. ἐμὲ δ' ἔ. ὁ καπνός. οὐχ οὐς τε γὰρ
ἔξεπεσεν. Σ. 1427. ἀνὴρ Συβαρίτης ἔ. ἐξ ἄρματος,
ἔξεπεσον. Ν. 1272. ἴππους ἐλαύνων ἔ. νῆ τοὺς θεοῖς.

Π. 244. γυμνὸς θύραζ' ἔ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
ἔξεπετάννυτο. Ι. 1347. τὰ δ' ἄτ' ἄν σου νῆ Δι' ἔ.

ἔξεπῆδων. Ι. 604. ἔ. τ' ἐς Κόρινθον· εἴτα δ' οἱ νεώταται
ἔξεπίστασαι. Σ. 1249. τουτὶ μὲν ἐπεικῶς σὺ γ' ἔ.

ἔξεπίτηδες. Π. 916. οὐκουν δικαστὰς ἔ. ἡ πόλις
ἔξέπληττε. Π. 673. ἀθάρας χύτρα τις ἔ. κειμένη

ἔξέπληττον. Β. 962. ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἔ. αὐτοῖς,
ἔξέπτυσσα. Σ. 792. κῆρα βδελυχθεὶς ἀσφράμιενος ἔ.

ἔξεράσατε. Α. 341. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμάζε πρώτων ἔ.
ἔξεράσω. Σ. 993. φέρ' ἔ. πῶς ἀρ' ἡγωνίσμεθα;

ἔξερημωθεῖν. ΕΙ. 647. ἔ. ἀν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
ἔξερποι. Ι. 607. εἰ τις ἔ. θύραζε, κἱκ βυθοῦ θηρώμενος·

ἔξερποντες. Ν. 710. δάκνουσι μ' ἔ. οἱ Κόρινθοι,
ἔξερρύκη. Ο. 104. ἔ. ΕΤ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ἔξέρχεται. Α. 240. ἐκποδῶν· θίσαν γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἔ.
Ι. 234. οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἔ.

Σ. 1375. ἡ πίττα δῆπου καομένης ἔ.
Α. 5. πλὴν ἡ γ' ἐμὴ καμῆτις ἦδ' ἔ.

737. ἐπὶ τὴν ἀμοργὴν τὴν ἄλοπον ἔ.
1107. αὐτὴ γὰρ, ὡς ἤκουσεν, ἦδ' ἔ.

Θ. 36. ἀλλ' ἐκποδῶν πτήξωμεν, ὡς ἔ.
70. τί οὖν ἐγὼ ὄρω; ΕΤ. περίμεν', ὡς ἔ.

95. σίγα. ΜΝ. τί δ' ἐστιν; ΕΤ. ἀγάθων ἔ.
ἔξέρχομαι. Α. 1139. ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἔ.

Σ. 144. καπνός ἐγὼ γ' ἔ.
Α. 431. ἔ. γὰρ αὐτομάτη. τί δέ μοι μολῶν;

ἔξερῶσα. ΕΙ. 1301. ψυχὴν δ' ἔ. ΤΡ. κατῆσχυνας δὲ τοῦτ' ἔ.
ἔξερθ'. Α. 1077. ὄρην γὰρ ἔ. ὡς ἔχοντες ἤκουες.

Εκ. 491. τὴν δ' οἰκίαν ἔ. ὁρᾶν ὅθεν περ ἡ στρατηγὸς
ἔξερκίδασας. Ι. 795. τὴν εἰρήνην ἔ., τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαύνεις

ἔξερμένον. Fr. 654. στήμονα δὲ ἔ.
ἔξερπασεν. Θ. 510. χῶ μὲν γεγεθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἔ.

ἔξερτ'. Θ. 294. δούλους γὰρ οὐκ ἔ. ἀκούειν τῶν λόγων.
ἔξέρται. ΕΙ. 340. δὴ γὰρ ἔ. τὸθ' ὑμῖν

ΕΙ. 894. ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθὺς ἔ. ποιεῖν
Εκ. 613. ζυγκαταδαρθῶν. ΠΡ. ἀλλ' ἔ. προῖε· αὐτῷ ζυγκατα-
δαρθεῖν.

628. [οἱ φαυλότεροι]· κοῦκ ἔ. παρὰ τοῖσι καλοῖσι κατα-
δαρθεῖν

ἔξεστι. Α. 721. ἔ. καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωταῖσι
Ν. 1423. ἦττον τί δῆτ' ἔ. κάμοι καὶνὸν αὐτὸν τοῖσι

Θ. 399. ἔ. τοιαῦθ' οὗτος εἰδίδεκεν κακὰ
Εκ. 524. ἔ. ΒΑ. πῶς; ΠΡ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρον.

ἔξεστί. Ν. 7. ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔ. μοι τοὺς οἰκέτας.
Β. 303. ἔ. θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν

ἔξεστιν. Ι. 1391. ἔ. αὐτῶν κατατρεκοντούτιστα;
Θ. 421. ἔ. οἱ γὰρ ἄνδρες ἦδη κλειδία

Π. 345. ὥστε μετέχειν ἔ. εἰ γὰρ τῶν φίλων.
594. διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔ. τοῦτο πω-
θεῖσθαι.

ἔξετ'. ΕΙ. 122. ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔ. ἐν ὥρῃ
Ο. 900. ἴκανον ἔ. ὄψον.

ἔξετε. Ο. 724. ἔ. χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
ἔξέτει. Ν. 862. οἷδ' ἔ. σοὶ τραυλίσαντι πιθόμενος,

ἔξετρέποντο. Π. 837. οἱ δὲ ἔ. κοῦκ ἐδόκουν ὄραν μ' ἔτι.
ἔξετρεψε. Fr. 275. ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἔ.

ἔξετύφλωσεν. Β. 1195. εἴτ' ἔ. αὐτόν. ΔΙ. εὐδαίμων ἀρ' ἦν.
ἔξευρέ. Ι. 1194. ὦ θυμὲ, νυνὶ βαυμολόχον ἔ. τι.

ἔξευρήθη. ΕΙ. 129. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λύγοις ἔ.
ἔξευρεῖν. Εκ. 1127. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἔ. δοκεῖς.

ἔξεύρες. Σ. 810. ἔ. ἀτεχνῶς φάρμακον στρατηγουργίας.
Εκ. 1044. ἔ. ἀλλ' ἐγὼ σε τιμαρτήσομαι.

ἔξευρετός. Ν. 728. ἔ. γὰρ νοὺς ἀποστερητικὸς
ἔξευρηκεν. Π. 1165. οὗτος γὰρ ἔ. αὐτῷ βιότιον.

ἔξεύρημα. Ι. 886. οἱ μείζονες εἶναι φαίνεται ἔ. τοῦ χιτῶνος.
ἔξευρήματος. Εκ. 577. ρὺς δὲ δέεται γὰρ τι σοφοῦ πινὸς ἔ.

ἔξευρημένην. Ν. 137. καὶ φροντίδ' ἐξημβλακας ἔ.
ἔξευρημένον. Fr. 300. b. καὶ κατ' Ἀγαθὸν ἀντίθετον ἔ.

ἔξευρησεται. Σ. 85. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἔ.
ἔξευρησομεν. Ι. 145. φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἔ.;

ἔξευρητο. Ο. 1144. τοῦτ', ὡγάθ', ἔ. καὶ σοφώτατα
ἔξευρσκοιν. Ι. 800. ἔ. εὐ καὶ μαρῶς ὑπὲρ τὸ τριώβολον ἔξει.

Ι. 1322. καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστάς ἔ. ἐπινοίας;
Ν. 896. γνάμης καινὰς ἔ.

ἔξεύροι. Π. 498. καίτοι τοῦτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἔ. ποτ'
ἀμεινων;

ἐξωμίδ'. Α. 1021. ἀλλὰ τὴν ἐ. ἐνδύσω σέ προσιοῦσ' ἐγώ.
 ἐξωμίδος. Fr. 114, 3. πάντα τῆς ἐ.
 ἐξωμισσάσαι. Εκ. 267. ἐ. τὸν ἕτερον βραχίονα.
 ἐξωμιάτωται. Π. 635. ἐ. καὶ λελάμπρυνται κόρας,
 ἐξωμοσία. Εκ. 1026. ἐ. δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ
 στρόφης.
 ζῆον. Ν. 805. ἀρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἐ.
 ἐξωπλισμένη. ΕΙ. 566. νῆ Δι' ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἀρ' ἐ.
 ἐξωπλισμένων. Α. 454. μαχίμων γυναικῶν ἐνδον ἐ.
 ἐξωπτιμένον. Ι. 954. δημοῦ βοείου θρίον ἐ.
 ζοικ'. Α. 240. ἐκποδὸν' θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἐ., ἐξέρχεται.
 Ο. 265. ἄλλας ἀρ' οὐποψ', ὡς ἐ., ἐς τὴν λόχμην
 Εκ. 146. δῖψη γὰρ, ὡς ἐ., ἀφανανθήσομαι.
 Π. 1131. δύνῃ σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἐ. ἐπιστρέφειν.
 ζοικα. Σ. 1171. μάλιστ' ἐ. τὴν βᾶδ' οἶν τῶν πλουσίων.
 ζοικας. Σ. 1125. ἀγαθὸν ἐ. οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
 Σ. 1309. ἐ., ὡς πρεσβύτερα. νεοπλούτῳ τρυγῇ
 1365. ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἐ. ὠραίας σοροῦ.
 1413. γυναικὶ κλητεύειν ἐ. θαψίην.
 Ο. 804. οἶσθ' ὡς μάλιστ' ἐ. ἐπιτερωμένος;
 Π. 826. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἐ., εἴ.
 ζοικε. Ν. 1032. δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἐ. δεῖν πρὸς αὐτόν,
 Σ. 1360. ὡς δὲ καὶ τὸς ἐπὶ σὲ κάμ' ἐ. θεῖν.
 Α. 1106. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἐ., δεῖ καλεῖν
 Θ. 38. προθυσομένους ἐ. τῆς ποιήσεως.
 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἐ. λέξιν.
 Fr. 424, 2. ἡμῶν τὸ ἀριστον ἐ.
 ζοικέ. Π. 76. ἀκούετον δὴ. δεῖ γὰρ ὡς ἐ. με
 Π. 862. ἐ. δ' εἶναι τοῦ ποτηροῦ κόμματος
 1040. ἐ. δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡ. φαίνεται.
 1045. ἐ. διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἱορακένας.
 ζοικεν. Α. 1038. σπονδαῖσιν ἡδὺ. ποῦε ἐ.
 Σ. 945. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὕτως γ' ἐ. δ' τὴν λέγῃ.
 994. δείξειν ἐ. ἐκπέφηντας, ὡς Ἀάβης.
 1415. ὅδ' τις ἕτερος, ὡς ἐ., ἐρχεται
 Ο. 1340. ἐ. οὐ ψευδαγγελὸς εἶν' ἄγγελος.
 1417. δεῖσθαι δ' ἐ. οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
 Θ. 1010. ἀνὴρ ἐ. οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι
 Β. 604. δεῖν δ' ἐ., ὡς ἀκούω
 Π. 1017. μόνος γὰρ ἦθεθ', ὡς ἐ., ἰσθίω.
 1048. μεθύων γὰρ, ὡς ἐ., δέυτερον βλέπει.
 1098. οὐδεὶς ἐ. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
 ζοικέναι. Σ. 1142. ἐ. μάλιστα Μορόχου σάγματι.
 Fr. 526, 2. ἐ.
 ζοικ'. Σ. 495. οὗτος ὄφρα εἶναι ἐ. ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
 Θ. 687. ἀλλ' ἐ. ἡμῖν ἀπαντὰ παρ' ἐπισκέφθαι καλῶς.
 Fr. 267. παύσειν ἐ. ἡ παυσικαπὴ κάπνοντά σε.
 389. 2. Φαίδραν' ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἐ. ἤξειν ἄγαν.
 ζορακα. Ο. 1573. ἐ. πάντων βαρβαράτατον θεῶν.
 ζορακά. Π. 93. πολλοῦ γὰρ αὐτοῦς οὐχ ἐ. παρ' χρόνον
 ζορακας. Ν. 768. ταύτην ἐ., τὴν καλὴν, τὴν διαφανή,
 Θ. 32. οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις; οὐχ ἐ. πώποτε;
 33. μῶν δ' αὖτις; ΕΓ. οὐχ ἐ. πώποτε;
 ζορακένας. Π. 1045. ζοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἐ.
 ζορταῖς. Θ. 835. ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἐ. αἰσιν ἡμεῖς ἡγομεν
 ζορτάσαι. Α. 1079. οὐ δεῖν μὴ 'ξεῖναι με μῆδ' ἐ.;
 ζορτή. Fr. 209, 1. τὸ πρᾶγμ' ἐ. περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ
 λεπαστήν
 ζορτῇ. Β. 371. καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρέ-
 πουσιν ἐ.
 ζορτήν. ΕΙ. 818. παῖζε τὴν ἐ.
 ζορτῆς. Ν. 619. τῆς ἐ. μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 Β. 391. τῆς σῆς ἐ. ἀξίας
 397. Ἰαχε πολυτίμητε, μέλος ἐ.
 443. παῖζοντες οἷς μετουσία θεοφίλους ἐ.
 ζούσι. Ο. 688. πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
 αἰὲν ἐ.,
 ἐπ'. Α. 67. ἐ. Εὐθυμένους ἀρχοντας ΔΙ. οἰμοὶ τῶν δραχμῶν
 κ.τ.λ.
 ἐπαγ'. Ο. 344. ἐ., ἐπιθ', ἐπέφερε πολέμου
 ἐπαγγελλέτω. Α. 1050. ἀλλ' ἐ. πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή
 ἐπαγε. Σ. 370. ἀλλ' ἐ. τὴν γνάθον.
 Α. 1279. πρόσαγε χορὸν, ἐ. χάριτας,
 ἐπάγει. Ν. 390. ἀτρίμας πρῶτον παππᾶς παππᾶς, κᾶπατ' ἐ.
 παπαπαππᾶς,
 ἐπαγέτω. Ο. 353. ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐ. τὸ δεξιὸν κέρας.
 ἐπαγλαῖουσα. Εκ. 575. ἤμουν ἐ.
 ἐπαγλαῖση. Fr. 548. ἐν' ἐ. τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήτταν
 καταπίνῃ.
 ἐπάγουσι. Θ. 364. ἡ Μῆδους ἐ. τῆς
 ἐπαθε. Σ. 947. ὅπερ ποτὲ φεύγων ἐ. καὶ Θεουκλίδης.

ἐπαθε. ΕΙ. 659. ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὦν ἐ. πολλὰν ἔχει.
 ἐπαθες. Α. 1022. τί δ' ἐ.; ΓΕ. ἐπετρίβην ἀπολίσας τὸ βόε.
 ΕΙ. 746. ὡς κακὸς δαιμον, τί τὸ δέρμ' ἐ.; μῶν ὑστρίχης αἰσέ-
 βαλέν σοι
 825. τί δ' ἐ.; ΤΡ. ἤλγουν τὸ σκέλη μακρὰν ὀδὸν
 Π. 86. τοῦτ' ἐ. τὸ κακὸν πῶς ἐ.; κᾶτειπέ μοι.
 ἐπάθομεν. Ο. 328. προδεδομέθ' ἀνόςιά τ' ἐ.
 Α. 1097. ὡς χαίρει, ὡς Ἀάκωνες αἰσχυρά γ' ἐ.
 ἐπαθον. Ν. 408. νῆ Δι', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἐ. τοῦτ' ὅτε Δα-
 σίοισιν.
 Σ. 1459. καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἐ.
 ἐπαίδευσεν. Ι. 636. ἀγορά τ', ἐν ᾧ παῖς ὦν ἐ. ἐγὼ,
 ἐπαίτας. Σ. 517. οὐκ ἐ. ὑπ' ἀνδρῶν, οὐδ' οὐ μόνον οὐ προσεκοινῶς.
 ἐπαίνει. Ο. 1616. ὄρε; ἐ. χούτος. ἕτερον νῦν ἐτι
 ἐπαίνει. Ν. 1377. οὐκ οὐκ δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐρύπιδην ἐ.
 ἐπαίνεσαι. Ι. 595. ἃ ζύνισμεν τοῖσιν ἵπποις. βουλόμεσθ' ἐ.
 ἐπαίνεσθαι. Ι. 460. πῶς ἂν σ' ἐ. οὕτως ὥστερ' ἡδόμεσθα;
 ἐπαίνεσθαι. ΕΙ. 1033. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐ.
 ἐπαίνεσόν. Σ. 1214. ἐπειτ' ἐ. τι τῶν χαλεκωμάτων,
 ἐπαίνω. Α. 198. φεύ δα, τὸν ὄρεον ἀφατον ὡς ἐ.
 ἐπαίνου. Σ. 1462. πολλοῦ δ' ἐ. παρ' ἐμοὶ
 ἐπαίνω. Ν. 1055. εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγας, ἐγὼ δ' ἐ.
 Α. 70. τί φῆς; τί σιγᾶς; ΑΤ. οὐκ ἐ., Μυρρίνη,
 Θ. 528. τὴν παροιμίαν δ' ἐ.
 1213. ὡς γράδι', ὡς γραῦ, οὐκ ἐ., γράδιο.
 Β. 508. κάλλιστ', ἐ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλων οὐ μὴ σ' ἐγὼ
 696. ἀλλ' ἐ. μόνον γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἰδράσαντε.
 ἐπαίνω. Ι. 526. εἴτα Κρατίνου μεμνημένος, ὅς παλλῶ βρόσσας
 ποτ' ἐ.
 ἐπαίνων. Fr. 204. ἐν τοῖσι συνδείκναις ἐ. Αἰσχύλων.
 ἐπαίον. ΕΙ. 874. ἐ. Βραυρῶν' ὑποπεποισμένους;
 ἐπαίνω. Ν. 650. ἐ. ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
 ἐπαίρει. Σ. 996. ἐ. σαυτὸν. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐπειθό μοι,
 Α. 937. ἐ. σαυτὸν. ΚΙ. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
 ἐπαίρει. Ο. 1657. οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὅς ἐ. σε νῦν,
 ἐπαίρεται. Ο. 1448. ἐ. τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγὼ
 ἐπαίρουμ'. Β. 1041. Πατρόκλην, Τεύκραν θυμολέοντα, ἐν' ἐ.
 ἄνδρα πολίτην
 ἐπαῖος. Ν. 549. ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἐ. ἐς τὴν γαστέρα,
 ἐπακούουσι. Εκ. 479. ἀρ' ἐστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐ.;
 ἐπακούουσιν. Σ. 1328. ἐ. ἐμοί
 ἐπάκουσον. Ι. 1080. ἀλλ' ἐτι τῶνδ' ἐ., ὃν εἶπε σοι ἐξαλέσθαι,
 ἐπακούσας. Ο. 205. ἐάνπερ ἐ., θεύσονται δρόμῳ
 ἐπακτῶν. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐ. πᾶς ἐγάρ γαίρ' ἐστία.
 ἐπαλαμῆσατο. Ν. 176. εἰεν' τί οὖν πρὸς τάλαρ' ἐ.;
 ἐπαλλε. Β. 1317. ἐν' ὁ φίλωνος ἐ. δελ-
 ἐπαλξιν. Α. 72. παρὰ τὴν ἐ. ἐν φορυτῷ κατακείμενος;
 ἐπαμύνατε. Β. 1357. τὰ τύφα λαβόντες ἐ.,
 ἐπαναβάλεσθε. Εκ. 276. ἐ., κᾶτα ταῖς βακτηρίαις
 ἐπαναβάς. Ν. 1487. κᾶπειτ' ἐ. ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
 ἐπαναβήθη. Ι. 169. ἀλλ' ἐ. κατὰ τοῦλεον τοῦ
 ἐπαναβῶντες. Π. 292. ὅπως ἄγειν. ἀλλ' εἴα τέκεα θαμῖν' ἐ.
 ἐπαναγκάζουσα. Π. 533. τὸν χειροτέχνην ὥστερ' ἀέσωσ' ἐ.
 κᾶθημαι
 ἐπαναγκασθεῖς. Π. 525. ὥστ' αὐτοὺς ἀρῶν ἐ. καὶ σᾶπτειν τέλλα
 τε μοχθεῖν
 ἐπαναγορεύεται. Ο. 1071. τῆδε μέντοι θῆμέρ' μάλιστ' ἐ.,
 ἐπαναθῶ. Σ. 148. δούω πάλιν φέρ' ἐ. σοι καὶ ξύλων.
 ἐπαναίρου. Ι. 784. οὐχ ὥστερ' ἐγὼ βαλόμενος σοι τοῦτ' ἐφίρω.
 ἀλλ' ἐ.,
 ἐπανάκρουσαι. Ο. 648. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐ. πάλιν.
 ἐπανάμεινόν. Ν. 803. ἀλλ' ἐ. μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.
 Ν. 843. ἀλλ' ἐ. μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον
 ἐπαναμεινόμεν. Α. 74. μὰ Δι' ἀλλ' ἐ. ὀλίγον γ' οὐνεκα
 ἐπαναμεινέιν. Εκ. 790. ἐ., ἐπειτα διατρίβειν ἐτι.
 ἐπαναμενούσας. Εκ. 493. ὥστ' εἰκὺς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐ.,
 ἐπαναπηδᾷ. Ν. 1375. ἐπος πρὸς ἐπος ἡρεδόμεσθ' εἴθ' οὕτως ἐ.,
 ἐπαναστρέφειν. Β. 1102. ὁ δ' ἐ. δύνηται ἀπεπειδεσθαι τορᾶς.
 ἐπαναφύσα. Θ. 1175. σὺ δ', ὡς Τερηδῶν, ἐ. Περσικόν,
 ἐπαναχωρεῖτε. Α. 461. παύεσθ', ἐ., μὴ σκυλεύετε.
 ἐπαναχωρήσω. Εκ. 28. προσιόντα, φέρε νυν ἐ. πάλιν,
 ἐπανενεγκεῖν. Ν. 1080. ὡς οὐδὲν ἡδίστας εἴτ' ἐς τὸν Δι' ἐ.,
 ἐπανέρη. Β. 435. μῆδ' αὖθις ἐ. με.
 ἐπανεστήτη. Ο. 554. κᾶπειτ' ἦν τοῦτ' ἐ., τὴν ἀρχὴν τὸν Δι'
 ἀπαιτεῖν
 ἐπανηρόμεθ'. Α. 512. εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδοθεν ὅπως ἐ. ἂν γελά-
 σασαι,
 ἐπανθεῖ. Ν. 1174. ἀτεχνῶς ἐ., τὸ τί λέγεις σὺ; καὶ δοκεῖν
 Εκ. 903. κατὰ τοῖς μήλοις ἐ.
 ἐπανθοῦσαν. Εκ. 13. λάμπεις, ἀφείων τὴν ἐ. τρέχα
 ἐπανθοῦσιν. Σ. 1065. αἰδ' ἐ. τρέχες.

ἐπεστρατεύσατο. Σ. 11. κάμω γὰρ ἀρτίας ἐ.
Σ. 1124. ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐ.
ἐπέσυτο. Fr. 557. τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐ. βροτῶν;
ἐπέσχον. N. 1382. εἰ μὲν γε βρῦν εἰπὼς, ἐγὼ γνοῦς ἀν' πειρὲς ἐ.
ἐπέσφερε. EI. 1195. ἐπειτ' ἐ. τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
ἐπέσφερες. Θ. 1164. χρεῖα δὲ ποῖα τὸνδ' ἐ. λόγον;
ἐπέταξε. Σ. 69. οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐ. νόον.
ἐπέταξεν. I. 518. ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐ. τὴν φύσιν ὄντας,
ἐπέτονθ'. O. 1287. ἐ. ἔαθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομῶν
ἐπέτοντ'. O. 1150. ἐ. ἐχούσαι κατ' οὖν, ὥσπερ παιδία.
ἐπέτρεπον. Π. 1078. οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τοῦτό γ' ἐ. ποιεῖν
ἐπέτρεψαν. A. 51. ἀθίκατός εἰμ' ἐ. μοῖ δ' ἐ. οἱ θεοὶ
A. 1111. συνεχάρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐ.
B. 811. ἐ. ὅτι τῆς τέχνης ἐμπεῖρος ἦν.
ἐπέτρεψας. Ek. 179. ἐ. ἐτέρω· πλείον' ἐ.τι δράσει κακά.
ἐπετρίβετο. N. 972. ἐ. τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφαι-
νίζων.
ἐπετρίβην. A. 1022. τί δ' ἔπαθες. ΓΕ. ἐ. ἀπολέσας τὸν βόε.
ἐπέτρισεν. N. 243. νόσος μ' ἐ. ἱππική, δεινὴ φαγεῖν.
N. 438. διὰ τοῖς ἵπποις τοὺς κοππαρίας καὶ τὸν γάμον, ὁ μ' ἐ.
ἐπέτρεν. B. 505. ἐ. ἀρτους, ἤφε κατερκατῶν χύτρας
ἐπέτρυχε. Π. 245. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐ. πώποτε.
ἐπέφύρσε. EI. 224. ὅσοις ἀνάσθεν ἐ. τῶν λίθων,
ἐπέφύρσθη. Π. 699. ἀπέπαρδον· ἡ γαστήρ γὰρ ἐ. μου
ἐπέχει. Θ. 724. ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπον ἐ. τις τύχη.
ἐπεχίρει. EI. 752. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι
μεγίστοις ἐ.,
ἐπέχθη. N. 1356. ῥῆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κρίον, ὡς ἐ.
ἐπέχοντες. A. 490. ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς
ἀρχαῖς ἐ.
ἐπέχων. EI. 1121. παῖτ' αὐτὸν ἐ. τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζύνα.
ἐπέων. O. 908. ἐγὼ μελιγλώσσας ἐ. λέϊς οἰοδᾶν,
O. 972. ὅς δέ κ' ἐμῶν ἐ. ἐλθὼ πρῶτιστα προφήτης.
ἐπη. I. 508. ἠγάγκαζεν λέοντας ἐ. πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
I. 629. ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἐ.
Σ. 1047. 'μὴ πώποτ' ἀμείνων' ἐ. τούτων κωμωδικὰ μηδέν'
ἀκούσαι.
A. 467. ὦ πᾶλλ' ἀναλώσας ἐ., πρὶβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
1076. τί δέϊ ποθ' ὕμμε πολλὰ μυσιδδεῖν ἐ.;
B. 1410. ἐγὼ δὲ δύ' ἐ. τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
ἐπηγνῶμην. I. 1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κύλῳ καὶ ξύλῳ ἐ.
ἐπηκολούθουν. Fr. 460, 2. ἐ. κήντιβύλου προσκείμενοι
ἐπηκόω. Θ. 1157. εἰ καὶ πρῶτερον ποτ' ἐ.
ἐπήλθε. I. 459. ὡς εὐ τὸν αἶδρα ποικίλας τ' ἐ. ἐν λόγοισιν.
ἐπηλοφόρου. O. 1142. ἐ. δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. A. ἐραδιοὶ
ἐπῆν. O. 983. αὐτὰρ ἐ. ἀκλῆτος ἰὼν ἀνθρωπος ἀλαζύν
O. 1355. ἐ. ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
A. 1175. ἐ. διαλλαγήτε, ταῦτα δράσετε.
ἐπῆνε. EI. 735. αὐτὸν ἐ. πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀνα-
παίστοις.
ἐπῆνεσ'. A. 485. ἐ. ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἐπηνέσαμεν. A. 1238. ἐ. ἂν καὶ προσεπιωκῆσαμεν.
ἐπηνέσας. Ek. 204. ὡς ξυνετὸς ἀνὴρ. ΠΡ. νῦν καλῶς ἐ.
ἐπῆνθει. N. 978. τοῖς αἰδοίοις δρῶσας καὶ χροῦς ὥσπερ μήλα-
σιν ἐ.
ἐπῆνον. Π. 745. ἐγὼ δ' ἐ. τὸν θεὸν πάννυ σφύδρα,
ἐπηξ'. A. 139. καὶ τοὺς ποταμούς ἐ. ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον
ἐπηπείλησα. O. 630. ἐ. καὶ κατ' αἴμασιν,
ἐπῆρε. N. 42. ἥτις με γῆμ' ἐ. τὴν σὴν μητέρα
ἐπῆρετε. N. 1457. ἀλλ' ἀνδρ' ἀγροίκον καὶ γέροντ' ἐ.;
ἐπῆρκον. Π. 830. λαβὼν ἐ. τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
ἐπηρμένον. N. 810. σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐ.
ἐπῆρται. A. 937. ἐπαυρε σαυτὸν. ΚΙ. ἀλλ' ἐ. τοῦτό γε.
ἐπῆρσθην. Π. 1005. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄπαντ' ἐ.
ἐπηγνῶντο. Σ. 1447. φιάλην ἐ. κλέψαι τοῦ θεοῦ.
ἐπῆ. A. 13. ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἥνικ' ἐ. μόσχῳ ποτὲ κ.τ.λ.
A. 1285. Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐ. τε κ.τ.λ.
ἐπιαλῶ. N. 1299. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; ΣΤ. ἄξεις; ἐ.
ἐπιβαλεῖς. A. 440. τὴν χεῖρ' ἐ., ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
ἐπιβάλλειν. O. 559. καὶ τὰς Ἀλώπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦν περ δ'
ἐπῆσ', ἐ.
ἐπιβάλλης. N. 933. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐ.
ἐπιβάλλουσιν. Θ. 415. σφραγίδας ἐ. ἥδη καὶ μοχλοῦς
ἐπιβάλοι. N. 729. κάπαιόλημ'. ΣΤ. οἶμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐ.
ἐπιβαλοῦσ'. Fr. 88. ἐπειτ' ἐρεῖξον ἐ. ὁμοῦ πίσους.
ἐπιβαλοῦσα. Ek. 536. ἀλλ' ἐμ' ἀποδύσας, ἐ. τοῦγκυκλον,
ἐπιβάτης. Fr. 51. ἐ.
ἐπιβεβουλευκασί. Θ. 82. αἱ γὰρ γυναῖκες ἐ. μοι
ἐπιβῆθ'. B. 675. Μούσα χορῶν ἱερῶν ἐ. καὶ ἐλθ' ἐπὶ τέμνῳ
δοῖδας ἐμᾶς,
ἐπιβοᾶν. O. 898. ὅσιον ἐ., καλεῖν δὲ

ἐπιβολήν. Σ. 769. ταύτης ἐ. ψηφιεῖ μίαν μόνην.
ἐπιβουλεύει. Θ. 335. εἴ τις ἐ. τι τῷ δήμῳ κακὸν
Π. 1111. ἀνὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐ. ποιεῖν
ἐπιβουλεύεται. EI. 404. ὁ τοῖς θεοῖς ἄσασιν ἐ.
ἐπιβουλεύοντε. EI. 407. ὅμιν ἐ. πολλὸν ἤδη χρόνον,
ἐπιβουλεύουσι. Π. 570. ἐ. τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ παλε-
μοῦσιν.
ἐπιβρίμεται. B. 680. δεινὸν ἐ.
ἐπιβύσας. Π. 379. τὸ στόμ' ἐ. κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
ἐπίγειον. Fr. 51. εὐ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐ.
Fr. 371. ἐ.:
ἐπιγελᾶσαι. Θ. 979. ἐ. προθύμας
Ἐπιγένη. Ek. 931. ῥῖδω πρὸς ἐμᾶντ' Ἐ. τῶμῳ φίλῳ.
ἐπιγίγνεται. I. 136. ἐ. γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,
ἐπιγλωττήσομαι. A. 37. περὶ τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἐ.
Ἐπίγονόν. Ek. 167. δι' Ἐ. γ' ἐκείνον· βλέψατο γὰρ
ἐπὶ γράφῳ. Π. 480. τί δῆτ' αὖ σοι τίμημ' ἐ. τῇ δίκῃ,
Ἐπίδουρον. B. 364. ἀσκάματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπω
eis E.
ἐπιδείκνυ. O. 666. ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐ. τοῖς ξένοις.
ἐπιδεικνύμαι. Fr. 561, 1. ῥήματα δὲ κομῶν καὶ παίγνι' ἐ.
ἐπιδείξαι. N. 935. ἀλλ' ἐ.
ἐπιδείξας. A. 1012. πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πῶς ἐ. τοδὶ.
ἐπιδείξιν. N. 269. ἐλθετε δῆτ', ὦ πολυμήτοι Νεφέλαι, τῷδ'
eis E.
ἐπιδείξον. A. 765. καλῶς λέγεις· ἐ. ΜΕ. ἀλλὰ μὲν καλῶς.
N. 748. ἐ. αὐτὴν. ΣΤ. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδὶ
ἐπιδείξω. I. 832. τὸν Ἀθηναίων· καὶ σ' ἐ.
O. 483. αὐτίκα δ' ὅμιν πρῶτ' ἐ. τὸν ἀλεκτρύν, ὡς ἐτυράννης
A. 610. ἐμᾶντ' ἐ. βαδίζων ὡς ἔχω.
ἐπιδειπνέει. I. 1140. θύσας ἐ.
ἐπιδειπνῆς. Ek. 1177. λέκισθον, ἴν' ἐ.
ἐπιδειπνέειν. Fr. M. Δαιτ. 9, 1. ἐ. βασιλεὺς θέαν
ἐπιδίξαι. EI. 957. περὶ τὸν βωμὸν ταχέως ἐ.
ἐπιδεσμὸν. Σ. 1440. ἐ. ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
ἐπιδήλων. I. 38. ἐ. ἡμῖν τοῖς προσώποις ποιεῖν,
ἐπιδήλόν. Π. 368. ἀλλ' ἐστὶν ἐ. τι πεπαιδευμένον.
ἐπιδήλος. Θ. 575. ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὅμιν, ἐ. ταῖς γράφαις.
Ek. 661. ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων· κλέπτων δῆπου σ' ἐ.
ἐπιδήλως. Θ. 799. αὐτὸς παρακίψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως
ἡμεῖς ἐ.
ἐπιδημεῖ. Θ. 40. στόμα συγκλείσας· ἐ. γὰρ
ἐπιδήμιον. EI. 1098. ὅς πολέμου ἔραται ἐ. ὀκρυέντος.
ἐπιδήσειν. B. 1038. τὸ κρᾶνος πρῶτον περὶθεσάμενος τὸν λόφον
ἡμελλ' ἐ.
ἐπιδιαρραγῶ. I. 701. κᾶτ' ἐκροφῆσας αὐτὸς ἐ.
ἐπιδίδωμι. EI. 333. ἐ. τοῦτό γ' ὅμιν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἐ.τι.
ἐπιδίδως. Θ. 213. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐ. ἐμοί,
ἐπίδομι. A. 1156. ὅν ἐτ' ἐ. τευθιδος
ἐπίδομαι. Θ. 249. Ἀγαθόν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐ. φθονεῖς,
ἐπιδώμεθα. N. 289. ἀθανάτας ἰδέας ἐ.
ἐπιε. Σ. 1476. ὁ γὰρ γέρον ὡς ἐ. διὰ πολλοῦ χρόνον
ἐπιεκτή. Σ. 1027. οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνῶμην τι'
ἐχων ἐ.,
ἐπιεκάς. Σ. 1249. τουτὶ μὲν ἐ. σύ γ' ἐξεπίστασαι
ἐπιεῖν. Θ. 468. οὐ θαυμάσιον ἐστ', οὐδ' ἐ. τὴν χολήν.
ἐπίηλε. Fr. 461. αὐτὸς γὰρ ἐ. τάδε ἔργα.
ἐπιθ'. O. 344. ἐπαγ', ἐ., ἐπίφερε πολέμον
ἐπιθαυμάζειν. N. 1147. χρὴ γὰρ ἐ. τι τὸν διδάσκαλον.
ἐπιθήην. N. 426. οὐδ' ἂν εὐσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐ.
λιβανωτόν.
ἐπιθεῖσα. Ek. 538. μόνον οὐ στεφανώσας· οὐδ' ἐ. λήκυσθον.
ἐπιθεῖς. B. 888. ἴθι νυν ἐ. δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤ. καλῶς
ἐπιθέσθαι. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρῶτύν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώ-
ποις φῆσ' ἐ.,
ἐπιθετο. N. 73. ἀλλ' οὐκ ἐ. τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγους,
ἐπιθήκισα. Σ. 1290. ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τί μικρὸν ἐ.;
ἐπιθήμα. Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐ. τῷ φρέατι παρὰ θεῖς
εὐθείας.
ἐπιθι. I. 386. φαῦλον ὦδ'. * * * ἀλλ' ἐ. καὶ στρόβει,
ἐπιθόμην. B. 1376. ἐ., ἀλλ' οὐ μὲν ἂν
ἐπιθυμεῖ. Σ. 1016. μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς
νῦν ἐ.
EI. 448. ἴν' ἐμολῶ βέλτιον, ἐ. μαχῶν,
O. 78. ἐτνοὺς δ' ἐ., δεῖ τορύνῃς καὶ χύτρας
Θ. 798. κᾶν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολλὸν μάλλον πᾶς ἐ.
Π. 195. πολλὸν μάλλον ἐ. λαβεῖν ἐκκαίδεκα
Fr. 476, 9. ὅπου τις ἐ. λαβεῖν. α. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
ἐπιθυμεῖν. Σ. 1125. ἀγαθὸν εἰσας οὐδὲν ἐ. παθεῖν.
EI. 12. τετραμμένης γὰρ φησιν ἐ. ΟΙ. B. ἰδοῦ.
B. 1026. εἴτα διδάξας Πέρσας μετὰ τούτ' ἐ. ἐξεδίδεξα

ἐπιθυμείς. Ν. 416. μήτε βίαν ἀχθεῖ λίαν, μήτ' ἀρσάν ἐ., Ν. 435. τεύξει τοῖνον ὡν λυεῖται· οὐ γὰρ μέγαν ἐ. ἐπιθυμεί. ΕΙ. 506. ἀλλ' εἴπερ ἐ. τήνδ' ἐξελεύσαι, ἐπιθυμῇ. Ο. 984. λυτῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐ., Εκ. 1016. νέας ἐ., μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν 1018. πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐ. τῆς νέας, ἐπιθυμήσας. Ν. 412. ὦ τῆς μεγάλης ἐ. σοφίας ἀνθρώπου παρ' ἡμῶν, ἐπιθυμήσει. Fr. 123. καὶ κ' ἐ. νέος νῆς ἀμφιπόλοιο. ἐπιθυμήσεις. Εκ. 804. καλῶς ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐ. φέρειν; ἐπιθυμήσῃ. Εκ. 611. ἦν μείρα' ἰδὼν ἐ. καὶ βούληται σκαλαθύραι, Εκ. 618. κῆρ' ἦν ταύτης ἐ., τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει. ἐπιθυμήσουσιν. Εκ. 234. σώζειν ἐ. εἴτα σιτία ἐπιθυμοῦμεν. Β. 895. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐ. ἐπιθυμοῦντες. Α. 644. ἤρουνσιν, ἰδεῖν ἐ. τὸν ποιητὴν τὸν ἀριστον, Π. 492. τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐ. μόλις εὖρομεν ὥστε γενέσθαι ἐπιθυμῶ. Ν. 322. ὥστ' εἰ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐ. Ν. 433. μή μοι γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τοῦτων ἐ., 656. τοῦτων ἐ. μαθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί; Σ. 5. οἶδ'· ἀλλ' ἐ. συμπερὶν ἀπομερμηρίσαι. Ο. 1352. ἀγχεῖν ἐ. τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν. Α. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐ. νῆ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι, ἐπιθυμῶν. ΕΙ. 444. κεί τις ἐ. ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ βρίζει, κερδῶν ἰδίαν ἐ. Fr. 52. ἡ βοιδάρων τις ἀπέκτεινε ζεύγος χολίκων ἐ. ἐπικαθίζῃται. Π. 185. ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐ. μόνον. ἐπικαλεῖς. ΕΙ. 663. εἰεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐ.; μαθάνω. ἐπικείμενος. Σ. 1285. ἦνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐ. ἐπικεῖνται. Ο. 1018. φθαῖς ἂν ἐ. γὰρ ἐγγυς αὐταῖ. Ἐπικεκοδώς. Ο. 68. Ἐ. ἔγωγε φασιανικός. ἐπικηρυκεύομαι. Θ. 1163. κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐ. ἐπικλαίειν. Ο. 1063. κλαίειν ἐλαινῶς. ΜΝ. σὲ δ' ἐ. ὕστερον. ἐπικλαίνον. Β. 683. βύζει δ' ἐ. ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολείπει, ἐπικλαίειν. ΕΙ. 101. καὶ τοὺς προκτοὺς ἐ. ἐπικληρον. Σ. 583. κὰν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων παῖδ' ἐ., Ο. 1653. ἐ. εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς. ἐπικλήρου. Σ. 589. τῆς δ' ἐ. τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων. ἐπικλήτουν. ΕΙ. 1266. οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐ. δεῦρ', ἵνα ἐπικλινεῖς. Α. 575. ἐκπλύνοντας τὴν οἰσώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐ. ἐπικλιντρον. Εκ. 907. τό τ' ἐ. ἀποβάλοιο, ἐπικνή. Ο. 1586. ἐ. πρότερον αὐταῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡράκλει. ἐπικνώ. Ο. 1582. τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐ. τὸ οἰλφιον. ἐπικνώσιν. Ο. 533. ἀλλ' ἐ. τυρὸν, ἔλαιον, ἐπικοκκάστρια. Θ. 1059. ἡχώ, λόγων ἀντὶδός ἐ., ἐπικοσμούντες. Β. 883. ἀήμετρα θεῶν, ἐ. ζαθέας μολπαῖς κελαδεῖτε, ἐπικουρε. Ι. 1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐ., Ἐπικούρος. Εκ. 644. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν ἔ., ἐπικουράν. Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐ. κρύβδην ἐτέρωσι ποιηταῖς, ἐπικρατεῖν. Α. 767. ὡς χρησμός ἡμῖν ἔστιν ἐ., ἔαν ἐπικρατήσω. Β. 266. ἔως ἂν ὑμῶν ἐ. τοῦ κοδῆ, Ἐπικράτους. Εκ. 71. κῆγωγ' ἔ. οὐκ ὀλίγη καλλίονα. ἐπικρούσεις. Θ. 1004. οἰμοὶ κακοδαίμων, μάλλον ἐ. σὺ γε. ἐπικρούσου. Ι. 1051. μὴ πείθον· φθονεραὶ γὰρ ἐ. κορώναι. ἐπικτυπῶν. Εκ. 483. ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐ. βάδιζε. ἐπικυπτε. Θ. 239. ἐ. τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν. ἐπικωμάσας. Α. 982. ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐ., ἐπικωπος. Α. 231. ἄξος, ὕδνηρδς, * * * ἐ., ἵνα ἐπιλαβοῦσ'. Π. 703. τὴν βῖν' ἐ. οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω. ἐπιλαβοίμεθα. Π. 466. εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐ. ἐπιλγῶν. Ι. 418. ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐ. τοιαυτὶ ἐπιλείπειν. Π. 554. περὶ γίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐ. ἐπιλείψα. Εκ. 620. οὐκ ἐ. τὸ πῶς πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς ἀφικέσθαι; ἐπιλείψουσι. Σ. 1445. κλητῆρες ἐ. τοὺς καλουμένους. Ο. 1106. γλαῦκες ὑμᾶς οὐπο' ἐ. Λαυριωτικά· ἐπιλέλησται. Ν. 631. ταῦτ' ἐ. πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν ἐπιλέλοιψ'. Α. 449. οἰμοὶ κακοδαίμων· ἐ. ὁ τοξότης. ἐπιλέψα. Ν. 785. ἀλλ' εὐθὺς ἐ. σὺ γ' ἄττ' ἂν καὶ μάθης·

ἐπιλήσμονα. Ν. 629. οὐδ' ἀπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐ. ἐπιλήσμοσιν. Α. 1288. χρησόμεθ' οὐκ ἐ. ἐπιλήσμοτάτον. Ν. 790. ἐ. καὶ σκαιότατον γερύοντιον; ἐπιλήσμων. Ν. 485. ἔαν δ' ὀφείλω, σχετλῖος, ἐ. πάνυ, ἐπιμαρτύρομαι. Ν. 495. κᾶπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐ., ἐπιμαρτυρεῖ. Α. 1287. εἴτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐ. ἐπιμενάντων. Ν. 196. μήπω γε μήπω γ', ἀλλ' ἐ., ἵνα ἐπιμελήσ. Ν. 501. ἦν ἐ. ὦ καὶ πρὶ θύμῳς μαθάνω, ἐπιμελητής. Π. 907. τῶν τῆς πλεῶς εἰμ' ἐ. πραγμάτων ἐπιμελοῦ. Σ. 154. καὶ τῆς κατακλείδος ἐ. καὶ τοῦ μοχλοῦ ἐπιμύει. Σ. 934. ὠλεκτρον; νῆ τὸν Δί', ἐ. γέ τοι. ἐπινεννησμένοι. Εκ. 838. ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐ. ἐπινες. Π. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐ. ἐν τῷ γράμματι; (ἐπινεύει). Α. 115. (ἐ. ἐπινίκις. Fr. 379. ἀτταγὰς ἡδιστον ἔψιν ἐν ἐ. κρέας. ἐπινοεῖ. Θ. 338. τῇ τῶν γυναικῶν, ἡ τυραννεῖν ἐ., ἐπινοεῖς. ΕΙ. 1268. ἀλλ' ὁ τι περ ἄδειν ἐ., ὦ παιδῶν, ἐπίνου'. Θ. 766. τίς πεῖρα, τίς ἐ.; ὁ μὲν γὰρ αἰτίας ἐπίνουα. Εκ. 574. ἐρχεται γλώττης ἐ., πολίτην ἐπίνουαν. Ι. 90. οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐ. λοιδορεῖν; Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τοῦτων ὥρα τινὰ σοι ζητεῖν καὶνὴν ἐ., 1051. εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐ. ξυνέτριψεν. Ο. 405. ἐπὶ τίνα τ' ἐ. Εκ. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐ. καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι. Π. 45. εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐ. τοῦ θεοῦ, ἐπινοῖας. Ι. 539. ἀπ' κραιβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐ. Β. 1530. τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐ. ἐπίνουα. Α. 73. ξενίζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐ. Θ. 630. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐ. ἐπινον. Α. 141. τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἐ. τὸν χρόνον, ἐπίζηνον. Α. 359. τί οὖν σὺ λέγεις ἐ. ἐξενεγκῶν θύρας Α. 366. ἰδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐ. τοῦ, ἐπίζηνου. Α. 318. ὑπὲρ ἐ. θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν. Α. 355. ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐ. λέγειν ἐπιπορεῖ. Ν. 402. καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθάν; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐ. ἐπιπορεῖν. Ι. 1239. κλέπτων ἐ. καὶ βλέπειν ἐναντία. ἐπιπορήσασαν. Β. 102. γλώτταν δ' ἐ. ἰδίᾳ τῆς φρενός. ἐπιπορήσω. Α. 914. ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐ., τάλαν; ἐπιπορκοί. Ν. 400. οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐ. ἐπιπόρους. Ν. 397. τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴσῃ ἐπὶ τοὺς ἐ. Ν. 399. εἴπερ βάλλει τοὺς ἐ., πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν Β. 275. καὶ τοὺς ἐ., οὐς ἔλεγεν ἡμῖν; ΕΑ. σὺ δ' οὐ; ἐπιπορούσιν. Ο. 1609. κύφαντες ἐ. ὑμᾶς οἱ βροτοί· ἐπιούσαν. Εκ. 105. τοῦτου γέ τοι νῆ τὴν ἐ. ἡμέραν ἐπιούσης. Θ. 870. μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐ. ἐλπίδος. ἐπιπακτοῦν. Fr. 608. ἐ. τὰς θύρας. ἐπίπαστα. Ι. 103. ἐ. εἰλίας δημόπραθ' ὁ βάσκανος ἐπιπέμπεις. Fr. 95. 1. καὶ τοὺς μὲν ὀφείεις οὐς ἐ. ἐπίπεμπτον. Fr. 17. ἔ. ἐπιπέμπειν. Εκ. 235. τίς τῆς τεκούσης θάττον ἐ. ἂν; ἐπιπηδᾷς. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύζας, ἀγρί' αὐτοῖς ἐ. ἐπιπίλοις. ΕΙ. 712. οὐκ, εἰ γε κυκεῶν' ἐ. Βληχανίαν. ἐπιπιών. Ι. 354. θύννεια θερμὰ καταφαγῶν, κῆρ' ἐ. ἀράτον Ι. 357. καταβροχθίσας, κῆρ' ἐ. τὸν ζῶμιν ἀναπόνητος Π. 1133. ταύτην ἐ. ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις; ἐπιπλήσας. Ο. 975. καὶ φάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχων χεῖρ' ἐ. ἐπιπολή. Εκ. 1108. καὶ τὴν ἀνωθεν ἐ. τοῦ σήματος Π. 1207. τῆς γραδὸς ἐ. ἐπεισιν αἱ χύτραι. ἐπίπονοι. Β. 1370. ἐ. γ' οἱ δεξιοί. ἐπιπτασμάτα. Fr. 609. ἐ. ἐπιρρεόντων. Ν. 1294. ἐ. τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ ἐπιρρύζας. Σ. 705. ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐ., ἀγρίως αὐτοῖς· ἐπιπηδᾷς. ἐπίσημοι. Fr. 460. ἔπειθ' ὅσοι παρήσαν ἐ. ξένοι ἐπισί. Σ. 704. ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασεινήν· κῆρ' ὅταν οὕτως γ' ἐ., ἐπισίτοι. Fr. 382. 3. δώδεκα τοῖς ἐτέροις ἐ. ἐπισκοπεῖ. Ι. 1173. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐ., Ι. 1186. ἐ. γὰρ περιφανὴς τὸ ναυτικόν. ἐπισκοπεῖν. Θ. 958. ἐ. δὲ ἐπίσκοπος. Ο. 1022. ἐ. ἦκα δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχῶν Ο. 1023. ἐς τὰς Νεφέλοκοκκυγίας. ΠΕ. ἐ.; 1031. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὡν ἐ. ἐπισκύνιον. Β. 823. δεινὸν ἐ. ξυνάγων βρυχώμενος ἦσει ἐπισμῇ. Θ. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐ. τῶν κακῶν; ἐπίσταμαι. Α. 378. ἐ. διὰ τὴν πέρσι κομψόδω.

ἐρᾶς. Ο. 143. ὃ δειλακρίαν σὺ τῶν κακῶν ὄσων ἐ.
 Ο. 1635. ἐκδοτόν ἐστιν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐ.
 ἐρασθεῖς. Ν. 1304. γέρον δδ' ἐ.
 Ἐρασινίδου. Β. 1196. εἰ καστρατήγησεν γε μετ' Ἐ.
 ἐραστά. Ο. 324. ἀνδρ' ἐδεξάμεν ἐ. τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
 ἐρασταί. Ο. 706. διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν
 ἄνδρες ἐ.,
 Π. 254. ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐ.
 ἐρασταῖς. ΕΙ. 988. γενναίωσιν τοῖσιν ἐ.
 ἐρασταῖσιν. Ν. 976. εἰδὼλον τοῖσιν ἐ. τῆς ἡβης μὴ κατα-
 λείπειν.
 ἐραστάς. Ο. 1279. ὅσους τ' ἐ. τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 ἐραστήν. Ν. 979. οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν
 πρὸς τὸν ἐ.
 Ν. 1459. γνῶμεν πονηρῶν οὐτ' ἐ. πραγμάτων,
 Εκ. 994. ἀλλ', ὃ μέλ', ὁρῶντ' ὅν ἐ. σου. ΓΡ. Α. τίνα;
 ἐραστής. Α. 143. ὕμῶν τ' ἐ. ἦν ἀληθής, ὥστε καὶ
 Ι. 732. ὅτι φιλῶ σ', ὃ Δῆμ', ἐ. τ' εἰμὶ σός.
 1341. ὃ Δῆμ', ἐ. εἰμὶ σὺς φιλωτ' ἐ.
 Σ. 1025. οὐδὲ παλαιόστρας περικυμᾷ πειρῶν οὐδ' εἰ τις ἐ.,
 ΕΙ. 191. οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐ. πραγμάτων
 ἐραστῶν. Ι. 1163. ὑπὸ τῶν ἐ. νῆ Δί' ἢ γὰρ θρύψομαι.
 Π. 154. οὐ τῶν ἐ., ἀλλὰ τὰργύριον χάριν
 ἔραται. ΕΙ. 1098. ὅς πολέμου ἐ. ἐπιδημίου ὑκρυέντος.
 ἐρατοῖς. Θ. 993. * * * κατ' ὅρεα Νυμφῶν ἐ. ἐν ὕμνοις.
 ἔργα. Ο. 1433. ἀλλ' ἐστὶν ἕτερα νῆ Δί' ἐ. σάφρονα,
 Α. 708. κακῶν γυναικῶν ἐ. καὶ θήλεια φρήν
 Θ. 204. δοκῶν γυναικῶν ἐ. νυκτερήσια
 702. ὡς ἅπαν γὰρ ἐστὶ τόλμης ἐ. κἀνασχυντίας.
 Γρ. 116. 4. δεινὰ γὰρ ἐ. δρῶσαι
 254. τῶν χειρῶν ἐ. μοῦς ἐστιν.
 ἐργάζεα. Α. 461. οὐκ μὰ Δί' οἶσθ' οἶ' αὐτὸς ἐ. κακά.
 Ο. 1430. τοῦτ' γὰρ ἐ. σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι,
 ἐργάζεται. Εκ. 148. ἴθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐ.
 Π. 342. οὐκ οὐκ ἐπιχόριον γε πράγμ' ἐ.,
 ἐργασαίτο. Ο. 1147. τί δὴτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐ.;
 Α. 42. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐ.
 ἐργάσαισθ'. Ν. 1157. οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐ. ἐτι'
 ἐργασάμεν. Ι. 618. ἐ., εἰθ' ἐπέλ-
 ἐργάσασθαι. Π. 465. κακὸν ἐ. μεῖζον ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι;
 ἐργάσαι. Ι. 97. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐ. τῷ σῷ ποτὶ;
 Ι. 840. ἡ πολλὰ χρῆματ' ἐ. σείων τε καὶ ταράττων.
 1240. ὃ Φαῖβ' Ἀπολλὼν Λύκει, τί ποτέ μ' ἐ.;
 Α. 366. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐ. τὸ δεινόν;
 ἐργάσεσθαι. Π. 73. κακὸν τί μ' ἐ. κοῦκ ἀφήσεται.
 ἐργάσθαι. Π. 116. βλέψαι ποιήσας. ΠΑ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐ.
 ἐργασίας. Β. 1034. γῆς ἐ., καρπῶν ὥρας, ἀρότους' ὃ δ' θεῖος
 Ὀμηρος
 Ἐργασίαν. Σ. 1201. ὅτ' Ἐ. τὰς χάρας ὑφειλόμεν.
 ἐργάσομαι. Α. 128. ἀλλ' ἐ. τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
 ἐργασόμεθ'. Π. 446. ἔργον ἁπάντων ἐ., εἰ τὸν θεὸν
 ἐργαστηρίου. Ι. 744. ἐγὼ δὲ περπατῶν γ' ἀπ' ἐ.
 ἔργους. Θ. 716. ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἐ.;
 Θ. 721. ἀθέοις ἐ. γὰρ ἀντα-
 Π. 553. τοῦ δὲ πένητος (ἦν φειδόμενος καὶ τοῖς ἐ. προσέχοντα,
 ἔργοισι. Β. 1347. ἐμαυτῆς ἐ.,
 ἔργον. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἐ. καὶ μέγα.
 Ι. 213. φαυλότατον ἐ. ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποιεῖ
 516. καμνοδοιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἐ. ἁπάντων
 844. ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἐργασμένον τοιοῦτον ἐ. ὥστε
 Ν. 524. ἐ. πλείστον εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 1345. σὺν ἐ., ὃ πρεσβύτερα, φροντίζειν ὅση
 1397. σὺν ἐ., ὃ καινῶν ἐπὶ κινήτῃ καὶ μοχλευτῇ,
 1494. σὺν ἐ., ὃ δὲς, ἵνα πολλὴν φλόγα.
 Σ. 1199. ἐπὶ νεότητος ἐ. ἀνδρικώτατον;
 ΕΙ. 22. οὐδὲν γὰρ ἐ. ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
 426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἐ., ὥνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἄμας
 555. ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἐ. εἰς ἀγρὸν παιωνίας.
 1305. ὕμῶν τὸ λοιπὸν ἐ. ἦδη νταῦθα τῶν μενόντων
 1310. λευκῶν ὕδυνται ἐ. ἐστ', ἦν μὴ τι καὶ μασῶνται.
 Ο. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἐ., χαλκῆς, περαμῆς, σκυλο-
 δέψαι,
 862. ἱερεῖ, σὺν ἐ., θύε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
 1125. κάλλιστον ἐ. καὶ μεγαλοπρεπέστατον
 1175. ὃ δεινὸν ἐ. καὶ σθένος εἰργασμένος.
 1308. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἐτ' ἐ. ἐστάναι.
 1450. τρέψαι πρὸς ἐ. νόμιμον. ΣΤ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
 Α. 315. σὺν δ' ἐστὶν ἐ. ὃ χύμα, τὸν ἀνθρακ' ἐξεγείρειν,
 381. ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΤ. σὺν ἐ., ὃ χελῶε.
 424. ἀλλ' οὐδὲν ἐ. ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς
 614. οὐκέτ' ἐ. ἐγκαθεύδω, ὅστις ἐστ' ἐλευθερος

ἔργον. Α. 839. σὺν ἐ. εἴη τοῦτον ὁπῶν καὶ στρέψω,
 Θ. 586. πρὸς ποῖον ἐ., ἡ τίτος γνῶμης χάριν;
 703. οἶον αὐ δέδρακεν ἐ. οἶον αὐ, φίλοι, τόδε.
 712. οἶον δρᾶσας διέδωκε ἐ.,
 967. ὥσπερ ἐ. αὐ τι καινὸν
 1172. ἐμὸν ἐ. ἐστὶν καὶ σὺν, ὠλάφιον, δ' σοι
 1208. λέλυστο. σὺν ἐ., φεύγε, πρὸς τὸν τοξότην
 Β. 590. νῦν σὺν ἐ. ἐστ', ἐπειδὴ
 884. νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἐ. ἦδη.
 1027. νικᾶν δεῖ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἐ. ἀριστον.
 1100. χαλεπὸν σὺν ἐ. διαρεῖν,
 1474. ἀσχιστον ἐ. προσβλέπεις μ' ἐργασμένος;
 Εκ. 514. κατὰκειται δὴ πάνθ' ἄπερ εἶπας σὺν δ' ἐ. τῶν
 διδάσκων,
 Π. 415. ὃ θερμὸν ἐ. κἀνόσιον καὶ παράνομον
 445. καὶ μὴν λέγω, δεινότερον ἐ. παρὰ πολλῶ
 493. βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἐ.
 1154. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἐ. ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.
 1158. σὺ γὰρ δόλου νῦν ἐ., ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.
 ἔργον. ΕΙ. 432. ἐ. φιλῶμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
 Θ. 777. ἐγχειρεῖν χρῆν ἐ. πορίμην.
 ἔργον. Σ. 909. ἐ. δέδρακε καμὲ καὶ τὸ βωππαῖ.
 Ο. 257. καινῶν τ' ἐ. ἐγχειρητή.
 Θ. 670. παραδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἐ.,
 Β. 819. σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματ' ἐ.,
 Π. 446. ἐ. ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
 ἔρδοι. Σ. 1431. ἐ. τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.
 ἐρεβίνθου. Ν. 1396. ἀλλ' οὐδ' ἐ.
 ἐρεβίνθους. Α. 501. τράγοις ἂν ἐ.; ΚΟ. κοῖ κοῖ κοῖ.
 Εκ. 606. ἀρτους, τεμάχη, μάζας, χλαῖνας, ὄνον, στεφάνους ἐ.
 ἐρεβοδιφῶσιν. Ν. 192. οὗτοι δ' ἐ. ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
 Ἐρεβος. Ο. 1193. ἀέρα περιμένετον, ὃν Ἐ. ἐτίετο,
 Ἐρεβός. Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Νύξ Ἐ. τε μέλων πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς
 Ἐρεβος. Ο. 691. φύσιν ὁλων γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ'
 Ἐ. τε Χάους τε
 Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν Ἐ. δ' ἐν ἀπείροσι
 κόλποις
 ἐρεθίζόμενος. Α. 668. ὅσον ἐξ ἀνθρώπων πρηνέων φέφαλος ἀνέφατ',
 ἐ. οὐρία μπίδα,
 ἐρεθίσματα. Ν. 312. εὐκελάδαυ τε χορῶν ἐ.,
 ἐρεῖ. Α. 540. ἐ. τις, οὐ χρῆν' ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἰπατε.
 ΕΙ. 769. πᾶς γὰρ τις ἐ. νικῶντος ἐμοῦ
 Ο. 168. τίς ὕρμις οὗτος; ὁ Τελέας ἐ. ταδί
 Β. 20. ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐ.
 238. κφτ' αὐτίκ' ἐγκέμας ἐ.
 1245. ἀπολεῖ σ' ἐ. γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 ἐρεῖδε. ΕΙ. 31. ἐ., μὴ παύσαιτο μηδέποτε ἐσθίον
 Γρ. 55. μέσην ἐ. πρὸς τὸ σιμόν
 ἐρεῖδε. ΕΙ. 25. φαύλας ἐ. τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
 ἐρεῖδεν. Εκ. 616. ἐπὶ τὴν ὠραιότητα αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐ.;
 ἐρεῖδεις. Γρ. 116. τὴν δέσποιναν ἐ.
 ἐρεῖδον. Γρ. 415. ἐ., κἀγὼ κατόπιν σφῶν ἔφομαι.
 ἐρεῖδουσιν. Ν. 558. ἄλλοι τ' ἦδη πάντες ἐ. εἰς Ἰπέρβαλον,
 ἐρεῖδων. Ι. 628. κρημνοὺς ἐ. καὶ ξυνομότας λέγων
 ἐρεῖν. Α. 149. στρατῶν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐ.,
 Ι. 931. γνῶμην ἐ. μέλλοντα περὶ
 Σ. 295. καλόν; οἶμαι δὲ σ' ἐ. ἀστραγάλους δῆπουθεν, ὃ παῖ.
 Θ. 963. προσδοκᾷ κακῶς ἐ.
 ἐρεῖζον. Γρ. 88. ἐπειτ' ἐ. ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.
 ἐρεῖς. Α. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐ.; ΔΙ. οὐκ οἶδά περ
 Ν. 1087. τί δὴτ' ἐ., ἦν τοῦτο νικητῆς ἐμοῦ;
 1102. τί δὴτ' ἐ.;
 Σ. 505. ἰδοὺ, τί ἐτ' ἐ.; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
 ΕΙ. 185. τί σοὶ ποτ' ἐστ' ὄνομ'; οὐκ ἐ.; ΤΡ. μαρέματος.
 Ο. 67. ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐ., ὑπερχολῶ γὰρ,
 Θ. 251. καὶ στρόφιον' οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἐστ' ἐ.
 Β. 627. κατὰθου σὺ τὰ σκεῦη ταχέως, χύπας ἐ.
 843. ἀλλ' οὐ τι χάρων αὐτ' ἐ. ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,
 Εκ. 149. ἀγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐ.,
 1144. οὐκ οὐκ ἅπασι δῆτα γενναῖος ἐ.
 Π. 71. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΑ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὐκ οὐκ ἐ.;
 314. τὴν βίαν' σὺ δ' Ἀρίστλλος ὑποχάσκων ἐ.
 974. οὐκ οὐκ ἐ. ἀνίστασθαι τὸν κνισμὸν τίνα;
 1161. ἐναγάνιος τόνιν ἐσομαι. καὶ τί ἐτ' ἐ.;
 Γρ. 465. καὶ τὴν κνήν' ἔχειν με κυρβάσιαν ἐ.
 ἐρεῖτον. Β. 905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρῆ λέγειν' οὕτω δ' ὅπως ἐ.
 ἐρεπτόμενον. Ι. 1295. φαοὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐ. τὰ τῶν ἐχόντων
 ἀνέραν
 ἐρέσθαι. Α. 1068. μηδ' ἐ. μηδὲνα,

ἐρχομαι. Π. 84. αὐχμῶν βαδίζεις· ΠΑ ἐκ Πατροκλέους ἐ.
Π. 844. καὶ τοῦτ' ἀναθήσαν ἐ. πρὸς τὸν θεόν.
ἐρχομαι. Ι. 1196. ἐκινεὶ γὰρ ὡς ἐμ' ἐ. ΚΑ. τίνες;
Α. 1239. ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὐτοὶ ἐ. πάλιν
ἐρῶ. Ι. 249. καὶ παυοῦργον καὶ παυοῦργον πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐ.
Ι. 476. ὅμων ἀπάντων τὰς ξυνομοσίας ἐ.,
Ν. 53. οὐ μὴν ἐ. γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
Σ. 73. βούλομαι γὰρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὦν οὔνεκ', ἐ.
σοι,
Ο. 136. τί δαὶ σὺ; ΠΕ. τοιοῦτον ἐ. καὶ γὰρ. ΕΠ. τίνων;
1343. ἐ. δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρεσιν νόμων·
1680. ἐ. δὲ δὴ καὶ τὸν Σίλαπός σοι νόμον·
Α. 905. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐ. γ' ὡς οὐ φιλῶ.
Β. 61. ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμάτων ἐ.
1410. ἐγὼ δὲ δὴ ἐπὶ τῶν ἐμῶν ἐ. μόνα.
Εκ. 413. τετραστατήρου καὶ τὸν· ἀλλ' ὅμως ἐ.
Π. 343. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρίψας ἐ. νῆ τοὺς θεοὺς.
650. ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐ.
Fr. 273. οὐδὲν μὲν Δί' ἐ. λοπάδος ἐρητῶν.
ἐρωδιοί. Ο. 1142. ἐπηλοφύρον· δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐ.
ἐρωδιῶ. Ο. 886. καὶ ἐλασθ'· καὶ ἐ., καὶ καταράκτην, καὶ με-
τρωμαί. Ν. 345. ἀποκρινάειν αὐτ' ἂν ἐ. ΣΤ. λέγει νυν ταχέως
δ τι βούλει.
ἐρωμένοις. Ι. 737. ὅμοιοι εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐ.
ἐρῶν. Α. 32. ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐ.
Ι. 734. ἐ. πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
Σ. 474. σοὶ λόγους, ὡ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐ.,
Π. 1009. ἐ. ἀκούσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
ἐρῶντ'. Π. 992. λέγεις ἐ. ἀνθρωπον ἐκνομώματα.
ἐρωσι. Α. 991. πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις 'Ε. ξυναγάγει λαβὰν.
Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται περὶ γούγον χρυσαῖν, καὶ νῆ
Δί' 'Ε. γε·
696. ἐξ οὗ περιτελλομένης ὥραις ἐβλασταν 'Ε. ὁ ποθεινός,
700. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν 'Ε. ξυνέ-
μμεν πάντα·
1737. ὁ δ' ἀμφιθαλὴς 'Ε.
Α. 551. ἀλλ' ἤντηρ δ' τε γλαυκῆρυμος 'Ε. χῆ Κυπρογένει· 'Αφρο-
δίτη
Εκ. 958. } μέθες, ἱκνούμαι σ', 'Ε.,
966. }
ἐρωσι. Ο. 412. νίθας ἐλθεῖν. ΕΠ. ἐ.
Θ. 1118. ταύτης ἐ. ἐληφεν. ΤΟ. οὐ ζῆλῶ σε σέ·
Εκ. 954. πάνν γὰρ τις ἐ. με δονεῖ
ἐρῶσαν. Β. 1044. οὐδ' οὐδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐ. πάποτ' ἐποίησα
γυναῖκα.
ἐρῶσι. Ο. 592. πλουτεῖν δὲ πόθεν δάσσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ
τοῦτου σφόδρ' ἐ.
Ο. 704. πολλοὶς δὴλον· πετόμεσθ' αὐτὸν γὰρ καὶ τοῖσιν ἐ. σύν-
εσμεν
ἐρώτα. Ο. 492. αἱ δὲ βαδίζουσι· ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΤ. ἐμὲ
τοῦτό γ' ἐ.
Β. 1012. τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τεθνήναι· μὴ
τοῦτον ἐ.
ἐρωτῶ. Α. 687. κατ' ἀνελευσίας ἐ., σκανδάλῃθρ' ἱστάς ἐπ' αὐν,
ΕΠ. 688. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐ., τῇ πόλει;
Θ. 403. ἀνὴρ ἐ., τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
483. ὁ δ' ἀνὴρ ἐ., ποῖ σὺ καταβαίνεις;—δοι;
ἐρωτῶς. Α. 287. τοῦτ' ἐ.; ἀναίσχυτος εἰ καὶ βδελυρὸς,
Δ. 493. ἀλλὰ τί δράσεις; ΑΤ. τοῦτό μ' ἐ.; ἡμεῖς ταμεύσο-
μεν αὐτό.
Θ. 884. ἐπειτ' ἐ., ἐνδον ἐστ', ἡ 'ξέπιοις.
1217. τὴν γραῦν ἐ., ἡ 'φερεν τὰς πεκτίδας;
ἐρωτες. Ο. 1316. κατέχουσι δ' ἐ. ἐμὰς πόλεως.
ἐρώτω. Α. 800. αὐτὸς δ' ἐ. ΔΙ. χοῖρε χοῖρε. ΚΟ. κοῖ κοῖ.
ἐρωτος. Ο. 703. πολὺν πρεσβύτατοι πάντων μακάραν. ἡμεῖς δ'
ὡς ἐσμὲν 'Ε.
ἐρωτος. Π. 190. ἐ. ΚΑ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τραγημάτων
ἐρωτός. Ν. 1081. κἀκεῖνος ὡς ἦσαν ἐ. ἐστι καὶ γυναικῶν
ἐρωτῶ. Ν. 641. οὐ τοῦτ' ἐ. σ', ἀλλ' δ' τι κάλλιστον μέτρον
ἐς. Α. 32. ἀποβλέπων ἐ. τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν, κ.τ.λ.
ἐς. Σ. 1112. ἐ. τε τὴν ἀλλην δαίταν ἐσμέν εὐποράτατοι. κ.τ.λ.
ἐσβαίνε. Ο. 208. ἐ. κἀνέγειρε τὴν ἀηδύνα.
Β. 190. ἐ. δὴ. ΔΙ. καί, δέυρο.
ἐσβαίνετε. Α. 745. κῆπειται ἐς τὸν σάκεον ὡδ' ἐ.
ἐσβάλλετε. Α. 762. ὅκ' ἐ., τὰς ἀραιαῖς μῖνες.
ἐσβάλλετε. Σ. 1056. ἐ. δ' ἐς τὰς κίβωτους
ἐσβάσα. Α. 755. ἐ. ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστρεφαί.
ἐσβεσε. Ο. 778. κύματά τ' ἐ. νήνεμος αἶθρη,
ἐσβολαί. Α. 1104. ἐ. γὰρ εἰσι πολλαὶ χεῖτεροι σοφισμάτων.
ἐσβολάς. Α. 1075. κἀπειτα τρεῖν νιφόμενον τὰς ἐ.
Ι. 507. ξυνδίνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐ. τε καὶ μάχας.

ἐσβολάς. Β. 956. λεπτῶν τε κανόνων ἐ. ἐπ' αὐτὸν τε γυναικῶν,
ἐσβολῆς. Εκ. 1107. θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐ.
ἐσδίζετα. Α. 392. ὡς σκῆψιν ἀγῶν οὗτος οὐκ ἐ.
ἐσδραμών. Ι. 281. ἐ. ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέγ.
ἐσδύς. Π. 204. τοιχωρύχος τις διέβαλ'. ἐ. γὰρ ποτε
ἔσει. Ι. 164. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἐ.,
Ι. 838. μέγιστος 'Ελλήνων ἐ., καὶ μόνος καθέξει
Ν. 823. καὶ σοι φράσω πρῶτ' ἐ. δ' οὐ μαθὼν ἀνὴρ ἐ.
ΕΠ. 860. ζηλωτὸς ἐ., γέρον,
Ο. 979. οὐκ ἐ. οὐ τραγῶν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δροκολάπτης.
1644. ἐννης ἐ. σὺ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
Θ. 226. τεμνόμενος. ΕΤ. οὐκ οὐκ καταγέλαστος δῆτ' ἐ.
Β. 531. ὡς δοῦλος ὦν καὶ θνητὸς 'Αλκμήνης ἐ.;
Εκ. 954. τὴν εὐφρόνην ὅπως ἐ.
ἐσσει. ΕΠ. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἐ. τοὺς παχεῖς καὶ πλου-
σίους,
Fr. 20. ἐ., ἦττον χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντων
ἐσεσθ'. Α. 12. πῶς τοῦτ' ἐ. μου δοκεῖ τὴν καρδίαν;
ἐσελθῆναι. Θ. 657. ζητεῖν, εἰ που κάλλος τις ἀνὴρ ἐ., καὶ περ-
θρέξαι
ἐσεσθαι. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλον-
σιν ἐ.,
Εκ. 824. τάλαντ' ἐ. πεντακόσια τῇ πόλει
ἐσεσθε. Π. 327. ἐ. καὶ σωτήρες ὄντας τοῦ θεοῦ.
ἐσεσθον. Ο. 655. ὁ διατραγόντ' ἐ. ἐσπερωμένοι.
ἐσθ'. Α. 271. πολλὰ γὰρ ἐ. ἥδιον, ὡ φαλῆς φαλῆς, κ.τ.λ.
ἐσθ'. Α. 116. κοῦκ ἐ. ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθὲν αὐτόθεν. κ.τ.λ.
ἐσθεῖ. Ο. 1169. ἐ. πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
ἐσθῆθ'. Θ. 148. ἐγὼ δὲ τὴν ἐ. ἅμα γνῶμην φορῶ.
ἐσθῆτ'. Α. 413. ἐ. ἐλαινῇ; οὐκ ἐτὸς πτωχοῖς ποιεῖς.
ἐσθ'. Ν. 815. ἀλλ' ἐ. ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίνας.
ἐσθε. Σ. 287. ἐ., μὴδ' ἀγανάκει.
ΕΠ. 1116. μετὰ νῆν. ΙΕ. τί ἐγὼ δέ; ΤΡ. τὴν Σίβυλλαν ἐ.
ἐσθῆ. Α. 799. τί δ' ἐ. μάλιστα; ΜΕ. πάνθ' ἅ κα διδῶς.
Ι. 1292. καὶ διεζήτηχ' ὁπῶθεν ποτὲ φαύλος ἐ. Κλεάνθυμος.
Σ. 968. οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχίλι· ἐ.
ΕΠ. 53. οἷον δὲ κῆρας ὁ κατάρατος ἐ.,
48. ὡς κείνος ἀναιδέας σπατίλην ἐ.
ἐσθῆ. ΕΠ. 14. οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐ.
ΕΠ. 23. ἡ καθάρμα μάττοντα παρέχειν ἐ.
Π. 305. μεμαγμένον σκῶν ἐ., αὐτὴ δ' ἔματταν αὐτοῖς,
931. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τάλαντ' ἀπράττων ἐ.
1122. ἱσθαδὰς, ὅς' ἐστὶν 'Ερμῆν· ἐ.
ἐσθῆ. Ν. 1431. οὐκ ἐ. καὶ τὴν κύπρον καπὶ ξύλον καθεσθῆς;
ἐσθῆς. ΕΠ. 1351. φήσεις γ', ὅταν ἐ.
ἐσθῆ. ΕΠ. 449. ἀφθῆς ὑπὸ ληστῶν ἐ. κριθὰς μόνος.
ἐσθῆ. Α. 797. ἥδη δ' ἀνευ τῆς μητρὸς ἐ. ἂν;
ἐσθῆ. Ι. 897. ἐν' ἐ. ἀνούμενοι, κἀπειτ' ἐν 'Ηλιαίῃ
ἐσθῆ. Fr. 503. σκώληκας ἐ. καὶ μυλακρίδας.
ἐσθῆ. ΕΠ. 1167. ἐ. ἀπὲρ χῶ,
ἐσθῆ. Ι. 422. ὥσπερ ἀκαλήφας ἐ. πρὸ χελιδόνων ἐλευστες.
Ι. 939. βουλόμενος ἐ.
Σ. 1083. στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελιδῶν· ἐ.
ΕΠ. 31. ἐρεῖδε, μὴ παύσαιτο μηδέποτ' ἐ.
Α. 869. χάριν οὐδεμίαν αἰδ' ἐ. ἐστουκα γὰρ.
Π. 1017. μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς εἰκεν, ἐ.
ἐσθῆ. Β. 1218. ἡ γὰρ πεφυκὸς ἐ. οὐκ ἔχει βίον,
ἐσθῆ. Ο. 943. ὅς' ὑφαντοδύνητον ἐ. οὐ πέπεται·
Α. 1096. πάντα γε. φέρε τὸ ἐ. ἀμβλώμεθα.
ἐσίγας. Π. 79. ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐ. Πλούτος ὦν;
ἐσίγων. Α. 515. οὐ σιγήσει; καὶ γὰρ σίγων. ΓΡ. ἀλλ' οὐκ ἂν
ἐγὼ ποτ' ἐ.
Α. 516. κἂν ὅμοιός γ', εἰ μὴ σίγας. ΑΤ. τοιγὰρ ἐργαγ'
ἐνδον ἐ.
Β. 915. μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἂν οἱ δ' ἐ.
ἐσκαλαμῆσθαι. Σ. 381. ἀγε νυν, ἦν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητῆ-
τόν μ' ἐ.
ἐσκαλῶ. Σ. 936. αὐτὸς καθελού· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐ.
ἐσκεκῆμμαι. Σ. 616. κἂν οἶόν μοι μὴ 'γχεῖς σὺ πειν, τὸν
δον τόνδ' ἐ.
ἐσκεκῆκην. Σ. 1475. δαίμων τις ἐ. ἐς τὴν οἰκίαν.
ἐσκεύασεν. Θ. 591. καὶ τὰλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναικί· ἐ.
ἐσκενασμένος. Α. 121. ἐνούχος ἡμῖν ἦλθε ἐ.;
Fr. 236. ὥσπερ παροῖς μοιχὸς ἐ.
ἐσκενηγμένοι. Α. 69. πεδίον οὐδοιπανοῦντες ἐ.,
ἐσκενηγμένοι. Α. 135. ἔτερος ἀλαζὼν οὗτος ἐ.
ἐσκεμῆσεν. ΕΠ. 549. καὶ τὸν δορυφῶν οἶον ἐ.;
ἐσκεῖρα. Σ. 1305. ἐνῆλατ', ἐ., πεπύρδει, κατεγέλα,
ἐσκοπεῖσθον. Ν. 1507. καὶ τῆς Σελήνης ἐ. τὴν ἔδραν;
ἐσκοπούμεθα. Εκ. 193. τὸ συμμαχεῖν αὐ τοῦθ'· ὅτ' ἐ.,
ἐσκόπουν. Ν. 231. εἰ δ' ὦν χαμαὶ τάνω κάταθεν ἐ.,

έσκορόδισας. I. 946. σὺ δ' ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ' ἐ.
έσκοροδισμένους. A. 166. οὐ μὴ πρόσει τοῦτοισιν ἐ.
έσκοροδισμένους. I. 494. ἴν' ἀμεινον, ὦ τᾶν, ἐ. μάχη.
έσκυθράπολιν. II. 756. ὁφρὺς συνήγον ἐ. θ' ἄμα.
έσκυλησάτω. Θ. 265. εἰσω τις ὡς τάχιστα μ' ἐ.
έσκυλίσας. Θ. 767. καμ' ἐ. ἐς τοιαυτὴ πράγματα
έσκυψε. N. 540. οὐδ' ἐ. τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κύρδαχ' εἵλκυσεν,
έσμεν. A. 504. αὐτοὶ γὰρ ἐ. οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν,
Σ. 887. εἶναι γὰρ ἐ. ἐξ οὗ
O. 702. καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἀφθιτον. ὦδε
μὲν ἐ.
A. 11. εἶναι παυροῦργοι. KA. καὶ γὰρ ἐ. νῆ Δία.
139. οὐδὲν γὰρ ἐ. πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
Θ. 472. αὐταὶ γὰρ ἐ., κοῦδεμὶ' ἐκφορὰ λόγου.
789. εἰ κακὸν ἐ., τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακὸν ἐ.,
B. 483. ξένω γὰρ ἐ. ἀρτίως ἀφγμένω.
Εκ. 265. εἰθισμέναι γὰρ ἐ. αἶρειν τῷ σκέλει.
489. ἄλλ' ἐγκοῦμεν τοῦ τόπου γὰρ ἐγγυς ἐ. ἤδη
έσμεν. A. 507. ἄλλ' ἐ. αὐτοὶ νῦν γ' ἐ. περιεπιτιμένωι.
I. 736. ἄλλ' οὐχ' οἱ τοῖ τ' ἐ. διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
Σ. 1075. ἐ. ἡμεῖς, οἱς πρόσσεσι τοῦτο τούρπουτῳ,
1099. τὸν φόρον δεῦρ' ἐ., ὃν κλέ-
1112. ἐς τε τὴν ἄλλην διαταν ἐ. εὐποράτατοι.
O. 9. ἄλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐ. οἶδ' ἐγὼ γ' ἐτι.
64. ἀπολείσθον. ΕΤ. ἄλλ' οὐκ ἐ. ἀνθρώπω. TP. τί δαί;
716. ἐ. δ' ὅμιν Ἀμμων, Δελφοί, Δωδάνη, Φοῖβος Ἀπόλ-
λων.
722. ἀρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὅμιν ἐ. μαντεῖος Ἀπόλλων;
912. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐ. οἱ διδάσκαλοι
Θ. 787. ὡς πᾶν ἐ. κακὸν ἀνθρώποις καὶ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
800. ὅμων ἐ. πολὺν βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
έσμεθ'. A. 353. ἐ. γυναικῶν οὐτοσί θύρασιν αὐ βοηθεῖ.
έσμεός. Σ. 1107. συλλεγόντες γὰρ καθ' ἐ., ὡς περὶ τανθρήνια,
έσμετ'. Σ. 1097. φροντίς, ἄλλ' ὅστις ἐρέτης ἐ. ἀριστος.
έσμεοι. B. 500. εἰ δειλὸς ἐ. καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
Εκ. 747. ἀνὴρ ἐ. καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
II. 347. ἐ. μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἦν θεὸς θέλη.
1161. ἐναγώνιος τοῖνυν ἐ. καὶ τί ἐτ' ἐρεῖς;
έσομαι. I. 1256. ὅπως ἐ. σοι Φανὸς ὑπογραφὴς δικῶν.
B. 497. ἐγὼ δ' ἐ. σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
έσομεθ'. EI. 935. ὥστ' ἐ. ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
έσομένοιν. II. 858. διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐ. τυφλὸν
έσονται. A. 422. κατῆς ἐ., τὰργυρίου νυνὶ δέον,
Εκ. 657. ἄλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἐ. BA. τοῦτ' δὲ πόσους ἐπι-
τρήναι;
658. καγὼ ταύτη γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὐ-
νεκ' ἐ.;
II. 218. πολλοὶ δ' ἐ. χᾶτεροι νῶν ξύμμαχοι,
527. ἐτι δ' οὐχ' ἔξεις οὗτ' ἐν κλίνῃ καταδραβεῖν οὐ γὰρ ἐ.
Fr. M. EI. Δ. 4. μὴ μοι Ἀθηναίους αἰνεῖν, ἢ μοι γοῖ ἐ.
έσοφίω. A. 1401. χαρίεντά γ' ὦ πρεσβύτ'. ἐ. καὶ σοφά.
έσοφά. N. 53. οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἄλλ' ἐ.
έσπαράτταται. EI. 641. εἴτ' ἂν ἡμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνὶδ' ἐ.
έσπαρται. B. 1206. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλείστος ἐ. λόγος.
έσπασεν. Σ. 175. ἴν' αὐτὸν ἐκπέμψαι, BA. ἄλλ' οὐκ ἐ.
Θ. 928. αὕτη μὲν ἡ μῆρινθος οὐδὲν ἐ.
έσπατο. B. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐ. μαίνεσθαι δοκῶν.
έσπατόμην. A. 292. ἀντὶ δ' ὧν ἐ. οὐκ οἶδατ'. ἄλλ' ἀκούσατε.
A. 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐ.
599. ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐ.,
727. ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐ.
έσπαίσατο. A. 225. ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖ-
σιν ἐ.,
έσπείνω. A. 303. ὅστις ἐ. Λάκωνιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
A. 307. πῶς δ' ἐτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐ. γ' ἀπαξ
έσπέμψαν. A. 921. αἶψα ἂν ἐ. ἐς τὸ νεώριον
έσπινδον. EI. 1093. ἐ. δεπᾶσσειν ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμόνευον
έσπέρη. Σ. 1085. ἄλλ' ὅμως ἀπασάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐ.
έσπραν. EI. 966. οὐχ' αἱ γυναῖκες γ' ἔλαβον. OI. ἄλλ' εἰς ἐ.
A. 412. σὺ δ' ἦν σχολάζεις, πάση τέχνῃ πρὸς ἐ.
Εκ. 1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐ.
II. 998. εἰς ἐ. ἤξιμα, XP. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
1201. ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐ.
Fr. 6, 2. πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἐ. χαρίσιον.
έσπρας. A. 616. ὥσπερ ἀπὸνιπτρον ἐκχέοντες ἐ.,
N. 175. ἐχθρὸς δὲ γ' ἡμῖν δαίτηνον οὐκ ἦν ἐ.
613. ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιώντας ἐ.,
Σ. 100. τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὅς ἦδ' ἐφ' ἐ., ἐφη
1401. Αἰσων ἀπὸ δαίτηνου βαδίζοντ' ἐ.
EI. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, ὅτι θυεῖαν ἐ.
796. ἐ. ἀνάγκη.

έσπρας. EI. 1151. εἴ τι μὴ ἔξηγκεν αὐτῶν ἡ γαλή τῆς ἐ.
O. 1054. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐ.;
1487. εἰσι, πλὴν τῆς ἐ.
A. 409. ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐ.
Εκ. 56. ἐβήτη, τριχίδαν ἐ. ἐμπλήμενος.
406. σαντοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐ.,
έσπέτεσθ'. Σ. 431. οἱ μὲν ἐς τὸν πρῶτον αὐτῶν ἐ. ὠργισμένοι,
έσπευδ'. I. 896. ἐπιτήδες οὗτος αὐτὸν ἐ. ἀξίον γενέσθαι,
έσπευδε. Σ. 1026. κομφεῖσθαι παιδίχ' αὐτοῦ μισῶν ἐ. πρὸς
αὐτὸν,
έσπευδον. A. 179. ἐ. οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβυταί τινες
έσπηδήσας. I. 545. ὅτι σαφρονικῶς κοῦκ ἀνόητος ἐ. ἐφλυάρει,
έσπλέων. Εκ. 1106. ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδων, δεῦρ' ἐ.,
έσπόμεσθα. Σ. 1087. εἰτα δ' ἐ. θυννάσοντας ἐς τοὺς θυλάκους,
έσπουδάκατον. Σ. 694. ἐ., κῆθ' ὡς πρίαν' ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ' ἄν-
τενέδακε.
έσπουδακυῖα. Θ. 572. ἐ. προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
έσπουδάκωσι. B. 813. ἐ., κλαύμαθ' ἡμῶν γίγνεται.
έσπυτο. Θ. 126. τᾷ φῶς ἐ. δαυμονίοις ὁμμασιν,
έστ'. I. 844. ἐμοὶ γὰρ ἐ. ἐργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε κ.τ.λ.
έστ'. A. 247. καὶ μὴν καλὸν γ' ἐ., ὦ Διόνυσε δέσποτα, κ.τ.λ.
έσταθευμέναις. Εκ. 127. πῶγωνα περιδήσειεν ἐ.
έσταθι. O. 206. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ νυν ἐ.
έστα. A. 27. ἐ. προτιμῶσ' οὐδὲν ὦ πόλις πόλις. κ.τ.λ.
έστάλης. Σ. 487. ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὦδ' ἐ.
έσταναι. I. 268. ἐ. μνημεῖον ὅμων ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
EI. 896. ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδῶδον ἐ.,
897. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐ.,
O. 1308. οὐκ ἄρα μὰ Δι' ἡμῖν ἐτ' ἔργον ἐ.
A. 424. ἄλλ' οὐδὲν ἔργον ἐ. φέρε τοὺς μοχλοὺς
B. 538. εἰκόν' ἐ., λαβόνθ' ἐν
έστᾶσ'. EI. 972. ἐς ταῦτ' οὗτ' ἐ. ἰόντες χωρίον;
Εκ. 842. ἐ. ἐφεξῆς τὰ τεμάχη μίψεται,
έστᾶσιν. Fr. 471, 3. ἀγῶνα νῦν ἐ.
έστατ'. EI. 383. εἰπέ μοι τί πάσχειτ', ὦνδρες; ἐ. ἐκπεπηγ-
μένοι.
έστι. A. 1174. ὦ δμῶες οἱ κατ' οἶκον ἐ. Λαμάχου, κ.τ.λ.
έστέ. A. 1037. ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἴκοισθ' ὡς ἐ. θαπικαὶ φύσει,
κ.τ.λ.
έστερξαν. B. 229. ταν' ἐμὲ γὰρ ἐ. εὐλοροί τε Μοῦσαι
έστεφάνηα. I. 1225. ἐγὼ δὲ τυ ἐ. κάδωρησάμην.
έστεφάνουν. I. 647. εἴτ' ἐ. μ' εὐαγγέλια· καγὼ φρασα
έστεφανωμένοι. II. 757. οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐ.,
έστεφανωμένοι. I. 966. χώρας ἀπάσης ἐ. ῥύδοις
έστεφανωμένος. EI. 1044. προσέρχεται δάφνη τις ἐ.
II. 820. ὅν καὶ τράγον καὶ κρινὸν ἐ.,
έστεφανωσάμην. Εκ. 133. ἰδοὺ πτεῖν. ΓΓ. Θ. τί γὰρ, ὦ
μέλ', ἐ.;
έστηκ'. O. 831. ἐ. ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερεῖδα;
Θ. 1031. ψήφον κημὸν ἐ. ἔχουσ',
Εκ. 853. οὐκοῦν βαδιόμην δῆτα. τί γὰρ ἐ. ἔχων
έστηκα. EI. 1178. τοὺς λόφους σείων ἐγὼ δ' ἐ. λινποτῶμενος.
Εκ. 879. ἐ. καὶ κροκατῶν ἡμφιεσμένη.
έστηκας. A. 484. ἐ.; οὐκ εἰ καταπῶν Εὐριπίδην;
EI. 256. ἐ. ἀργός; οὐτοσί σοι κόνδυλος.
έστηκεν. O. 515. ἀετὸν ὄρνιν ἐ. ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεὺς ὢν
Εκ. 782. ἐ. ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτιαν,
852. ἐ. ἀλλὰ τὰς γνάθους διογγυτε.
έστηκότες. I. 666. οἱ δ' ἰθιόρῶντες περὶ τῶν ἀφύων ἐ.
έστηκώς. II. 953. ἐπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐ. θέρου.
έστήξω. A. 634. ὦδὲ θ' ἐ. παρ' αὐτόν· αὐτὸ γὰρ μοι γίγνεται
έστησε. I. 521. δε πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἐ.
τροπαῖα.
έστι. A. 118. ἐγὼ δ' ὅς ἐ., Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου. κ.τ.λ.
έστὶ. A. 910. ταυτὶ τίνος τὰ φορτὶ ἐ.; BO. τῷδ' ἐμὰ κ.τ.λ.
έστι. A. 569. εἴτε τις ἐ. ταξίαρχός τις ἢ κ.τ.λ.
έστι. Fr. 327. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐ.
έστι. O. 865. εὐχεσθε τῇ 'Ε. τῇ ὀρνιθείῃ, καὶ τῷ ἱετίνῳ
έστιαν. II. 795. ἐνδον γε παρὰ τὴν ἐ., ὥσπερ νόμος
έστιαν. O. 132. λουσάμενα πρᾶ' μέλλω γὰρ ἐ. γάμοις
A. 1058. ἐ. δὲ μέλλομεν ξέ-
έστι. Σ. 844. τοῦτ' ἐστι; BA. χοιροκομῶν 'Ε.
Σ. 846. ἀφ' 'Ε. ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
II. 395. λέγεις ἀληθῆ; XP. φημί. BA. πρὸς τῆς 'Ε.;
έστιάσαι. N. 1212. ἄλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐ.
έστιάσθαι. EI. 343. ἐ., κοτταβίσειν,
έστιγμένην. Σ. 1373. δᾶς ἦδε; ΦΙ. δᾶς δῆτ'. οὐχ' ὄρας ἐ.;
έστιγμένος. O. 760. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὅμων δραπέτης ἐ.,
έστιν. A. 239. οὗτος αὐτός ἐ. ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
κ.τ.λ.

ἐστίν. Α. 122. ὁδὸν δὲ τίς ποτ' ἐ.; οὐ δὴπον Στράτων; κ.τ.λ.
 Α. 259. ὃ Πανθία, σφῶν δ' ἐ. ὁρθὸς ἐκτέος κ.τ.λ.
 ἐστίν. Α. 178. τί δ' ἐ.; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς
 φέρον κ.τ.λ.
 ἐστιούχῳ. Ο. 866. τῷ ἐ., καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίους καὶ Ὀλυμ-
 πτωμένους. Σ. 1218. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐ.;
 ἐστιών. Θ. 942. γέλατα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐ.
 Fr. 355. πρῶν ἱεραιστὰς ἐ. ἥλῃσ' ἔτνος.
 ἐστιώντα. Ν. 1360. ἔδειν κελύονθ', ὥσπερ τέντιγας ἐ.;
 ἐστον. ΕΙ. 1222. τριχορρυεῖτον, οὐδὲν ἐ. τῷ λόφῳ.
 ἐστον. Ο. 107. ἀλλ' εἰπατὼν μοι, σφῶ τίν' ἐ.; ΕΤ. νῶ; βροτά.
 Π. 888. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐ. οὐδεμί.
 ἐστρατευμένοι. Β. 1113. ἐ. γὰρ εἰσι;
 ἐστικα. Α. 869. χάριν οὐδεμίαν οἷδ' ἐσθίαν ἐ. γὰρ;
 ἐστύκαμεν. Α. 1178. ποίωσιν, ὃ τῶν, ζυμμάχους; ἐ.
 ἐστύκαντι. Α. 996. ἅπαντες ἐ.; Πελλᾶνας δὲ δεῖ.
 ἐστύκας. Α. 989. ὄνθρωπος. ΠΡ. ἀλλ' ἐ., ὃ μαρώτατε.
 ἐστύκον. Ο. 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐ. μὴ διαφοιτᾶν,
 ἐστύκοντες. ΕΙ. 728. ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένους ἐ.
 ἐστύκως. Α. 214. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσκειναι ἐ. λέγε.
 Α. 215. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσκειναι ἐ. παῖδι.
 ἐστω. Σ. 559. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβαλόντων ἐ. τὸ μημόσυνόν
 μοι. κ.τ.λ.
 ἐστώ. Ι. 60. δεπνούντος ἐ. ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
 Ν. 415. ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μὴθ' ἐ. μήτε βαδίζον,
 Α. 847. τίς οὗτος οὐκ οὐκ τῶν φυλάκων ἐ.; ΚΙ. ἐγὼ.
 Εκ. 865. ἐπὶ ταῖς θύραις ἐ. ΑΝ. Α. τί δράσεις; εἰπέ μοι.
 ἐστώσα. Εκ. 64. ἐχλαινόμην ἐ. πρὸς τὸν ἥλιον.
 ἐστώτας. Fr. 531. ἐ. ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους.
 ἐσυκοφάντη. Α. 519. ἐ. Μεγαρέων τὰ χλαῖσματα.
 ἐσυκοφάντων. Fr. 20. ἔσειον, ἦτον χρήματ', ἠπείλουν, ἐ.
 ἐσφερ'. Α. 693. ἀλλ' ἐ. αὐτήν· μὴδὲ γὰρ θανάσι ποτε
 ἐσφέρει. Σ. 413. τόνδε λόγον ἐ.,
 ἐσφείν. Σ. 1216. ἔδωκα κατὰ χειρὸς τὰς τραπέζας ἐ.
 Π. 793. πρεπιδέες ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐ.
 ἐσφείροντες. Εκ. 793. παύσαιντ' ἂν ἐ., ὠμβρόντητε σύ.
 ἐσφείροντων. Εκ. 866. τῶν ἐ. ἀρπάζομαι τὰ σιτία.
 ἐσφείρω. Α. 651. τοῖσιν γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐ.,
 ἐσφείρων. Ν. 547. ἀλλ' αἰ καὶνὰς ἰδέας ἐ. σοφίζομαι,
 Β. 850. γάμος δ' ἀνοσίους ἐ. ἐς τὴν τέχνην,
 ἐσφοιτῶν. Ι. 1033. ἐ. τ' ἐς τοῦτον ἄνθρωπον λήσει σε κυνηδὺν
 ἐσφοραῖς. Ι. 924. ἰσχυμένους ταῖς ἐ.
 ἐσφοράς. Α. 654. εἴτ' ἀναλίσκοντες οὐκ ἀντεσφείρετε τὰς ἐ.,
 ἐσφύρηνται. Σ. 892. ὡς ἥνικ' ἂν λέγωσιν, οὐκ ἐ.
 ἐσχάρα. Fr. 112. δοῖδ' ἐ. θυεῖα, τυροκνήστις, ἐ.
 ἐσχάρας. Α. 1232. μελοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐ.
 ἐσχάραν. Α. 868. τὴν ἐ. μοι δεῦρο καὶ τὴν πέδιδα.
 Σ. 938. δοῖδ' ἐ. τυροκνήστις, ἐ. χύτραν,
 ἐσχάρας. Ι. 1286. καὶ μολύνων τὴν ὑπὲρ, καὶ κικλῶν τὰς ἐ.,
 ἐσχάρια. Fr. 435. ἐ.
 ἐσχαρίδα. Fr. 435. ἐ.
 ἐσχατον. Ι. 704. ἐ. ἐκ τῆς προεδρίας ἐ. θεώμενον.
 ἐσχεν. Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἐ. πλὴν τοῦδ' ὅτι
 χρῆσθ' ἐδίδαξε,
 ἐσχον. Α. 345. πολιοῦχε, σὰς ἐ. ἔδρας.
 Fr. 181. ὀφθαλμίστας πέρυσιν εἴτ' ἐ. πακῶς,
 ἐσχον. Ν. 409. ὥπτιον γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἐ.
 ἀμελήσας.
 ἐσω. Α. 1053. πολλὰ ἐ. στί.
 ἐσώζω. Εκ. 219. εἰ τοῦτο χρηστὸς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐ.,
 ἐσωζόμεν. Α. 71. ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σφόδρα γὰρ ἐ. ἐγὼ
 ἐσωκράτων. Ο. 1262. ἐκόμην, ἐπεινῶν, ἐρρύπων ἐ.,
 ἐσωσα. ΕΙ. 866. ἐ. τοὺς Ἑλληνας, ὥστ'
 ἐσώσατο. Εκ. 402. ὅς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐ.;
 ἐσωσε. Σ. 1123. ἐπεὶ μόνος μ' ἐ. παρατεταγμένον,
 ΕΙ. 1035. τίς πόλλ' ἀνατλάς ἐ.
 Α. 1144. Κίμων δὴν ἐ. τὴν Λακεδαιμόνα.
 ἐτ'. Α. 420. οὐκ Οἰνείας ἦν, ἀλλ' ἐ. ἀθλιωτέρου. κ.τ.λ.
 ἐταῖρα. Ι. 589. Νίκαν, ἡ χορῶν ἐστιν ἐ.,
 Θ. 346. ἡ καὶ δέχεται προδιδούσ' ἐ. τὸν φίλον,
 Εκ. 528. γυνὴ μὲ τις νύκτωρ ἐ. καὶ φίλη
 ἐταῖρας. Εκ. 1161. μὴδὲ ταῖς κακῶν ἐ. τὸν τρόπον προσκίναται,
 ἐταῖραν. ΕΙ. 440. ἐχονθ' ἐ. καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρωπος.
 Α. 701. τοῖσι παισὶ τὴν ἐ. ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 ἐταῖρας. Π. 149. καὶ τὰς γ' ἐ. φασὶ τὰς Κορινθίας,
 Fr. 190. ἡ πρὸς βῆτα πύττα φιλεῖ τὰς δρυπετεῖς ἐ.,
 ἐταῖρε. Α. 263. Φαλῆς, ἐ. Βακχίου,
 ἐταῖρους. Α. 1153. πολλοὺς δ' ἐ. Ἰππίου καὶ ζυμμάχους,
 Π. 303. ἡ τοὺς ἐ. τοῦ Φιλανίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
 310. καὶ μαγαρεῖουσιν μολύνουσιν τε τοὺς ἐ.,
 ἐταῖρων. ΕΙ. 1132. καὶ μετ' ἀνδρῶν ἐ.

ἐταράχθη. Ν. 386. ἤδη ζῶμου Παναθηναίους ἐμπληθεῖς εἴτ' ἐ.
 Α. 80. ἐ. τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν.
 Α. 266. ἔκτωρ σ' ἐ. προσείπον ἐ.
 890. ἤκουσαν ἕκτωρ μολὶς ἐ. ποθομένην.
 ἔτεκε. Εκ. 549. μὴ φροντίσῃς ἄρρεν γὰρ ἐ. παιδῶν.
 ἔτέκετο. Ο. 1193. ἀέρα περιέφελον, ὃν Ἑρεβος ἐ.,
 ἔτελέσθη. Β. 357. μὴδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλάσττ
 βακχεῖ ἐ.,
 ἔτεόν. Α. 322. οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἐ., ὁχαρηγίδαι;
 Α. 609. τανθὶ δὲ μὴδέν' ἐ.; ὃ Μαρτιάδης,
 Ι. 32. ποῖον βρέτας * * * ἐ. ἡγεῖ γὰρ θεοὺς;
 733. σὺ δ' εἰ τίς ἐ.; ΑΛ. ἀντεραστῆς τουτοῦ,
 1246. ἡλλαντοπώλεις ἐ. ἡ πὶ ταῖς πύλαις;
 1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐ.; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν
 Ν. 35. ἐνεχυράσασθαι φασιν. ΦΕ. ἐ., ὃ πάτερ,
 93. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστίν ἐ., ὃ πάτερ;
 820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐ.; ΣΤ. ἐνθυμούμενος
 1502. οὗτος τί ποιεῖς ἐ., οὐπὶ τοῦ τέγους;
 Σ. 8. ἀλλ' ἡ παραφρονεῖς ἐ. ἡ κορυβατῆς;
 184. τίς εἰ ποτ', ὄνθρωπ', ἐ.; ΦΙ. Οὐτὶς νῆ Δία.
 836. τί δ' ἐστίν ἐ.; ΕΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
 Ο. 393. ἐ. ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνομεν,
 Εκ. 376. ἀτὰρ πύθεν ἤκεις ἐ.; ΧΡ. ἐ. ἐκκλησίας.
 ἔτερ'. Α. 899. ἡ φορτί' ἐ. ἐνθὲνδ' ἐκείσ' ἄζεις ἴων;
 Β. 89. οὐκ οὐκ ἐ. ἐστ' ἐνταῦθα μεираκύλεια
 ἔτερα. Ν. 531. ἐξέθηκα, καὶς δ' ἐ. τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 Α. 741. ἐ. γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
 Θ. 561. οὐκ εἴπω· οὐδ' ὡς φαρμάκους ἐ. τὸν ἄνδρ' ἐμνησεν,
 Εκ. 147. ἐσθ' ἦτις ἐ. βούλεται λέγειν;
 697. παρ' ἐμοὶ δ', ἐ.
 1078. οὐκ, ἦν ἐ. γε γράυς ἐτ' αἰσχίαν φασί.
 ἔτερα. Ι. 382. ἦν ἄρα πυρὸς γ' ἐ. θερμότερα, καὶ λόγῳ ἐν πύλ
 Ν. 658. ἀλλ' ἐ. δεῖ σε πρότερα τούτων μαθάνειν,
 Σ. 1453. ἐ. δὲ νῦν ἀντιμαθῶν
 Ο. 106. πτερορρυεῖ τε καὶ οὐκ ἐ. φύομεν.
 1433. ἀλλ' ἐστίν ἐ. νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
 Α. 20. ἀλλ' ἐ. γὰρ ἦν τῶνδε προὔργαίτερα
 Fr. 313, 4. ἀλλὰ τε τοιαῦτ' ἐ. μὴρ' ἐ. ἐκχλίστο.
 ἔτερα. Εκ. 454. ἐ. τε πλείστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
 ἔτερα. Ι. 35. εὐ προσιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἐ. πη σκεπτεῖται.
 Ν. 812. ταχέως· φιλεῖ γὰρ πᾶς τὰ τοιαῦτ' ἐ. τρέπεται.
 ἔτερα. Α. 66. αἱ δ' αὖθ' ἐ. χωροῦσι τινες. ἰοὺ ἰοὺ,
 Β. 515. ἐ. δὴ ἡ τρεῖς. ΕΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
 ἔτεραν. Ι. 121. ἰδοὺ· τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐ. ἐγχεσον.
 Ι. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἐρεσιν ἐ. ἐγχεσον;
 Ν. 1109. οἶαν δικαίους. τὴν δ' ἐ. αὐτοῦ γράψω
 Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐ. καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε
 ΕΙ. 4. ὁδὸς μᾶζαν ἐ. ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
 11. ἐ. ἐ. δὲς παιδὸς ἡταιρηκότος.
 Ο. 713. ἱκνίον δ' αὐτὸ μετὰ ταῦτα φανείς ἐ. ἄραν ἀποφαίνεαι,
 Θ. 227. τὴν ἡμέραιραν τὴν ἐ. ψιλὴν ἔχων;
 502. ἐ. δ' ἐγὼδ' ἡ φασκεν ὠδίνειν γυνή.
 Β. 382. ἄγε νῦν ἐ. ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασιλείαν,
 ἔτερας. Ν. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐ. εὐ φρονεῖν δοκῆσθε.
 ΕΙ. 16. καὶ τρεῖς ἐ. ΟΙ. Β. μὰ τὸν Ἀπόλλω· γὰρ μὲν οὐ-
 Θ. 863. πρὶν τῆς ἐ. δοῦναι γυναικείως διακνῇ;
 Εκ. 23. δεῖ τὰς ἐ. πᾶς ἀγκαθεζομένης λαβεῖν.
 280. προτῶμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐ. οἶομαι
 ἔτερατεύετο. Β. 834. ἐν ταῖς τραγωδίασι ἐ.
 ἔτερεγκεφαλᾶν. Fr. 611. ἐ.;
 ἔτεροι. ΕΙ. 903. ἐ. δὲ κείσονται γ' ἀπεφωλημένοι
 Ο. 152. ἀλλ' εἰσὶν ἐ. τῆς Λοκρίδος Ὀπουντίας
 1139. ἐ. δ' ἐπληθοποιοῦν πελαργοὶ μύρκοι
 1525. εἰσὶν γὰρ ἐ. βάρβαροι θεοὶ τινες
 Β. 782. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἐ. σύμμαχοι;
 859. ἐ. γὰρ εἰσὶν οἷσιν εὐχόμεαι θεοίς.
 Π. 30. ἐ. δ' ἐπλοῦτον, ἱερύσουλαι, ῥήτορες
 ἔτεροι. Π. 667. ἐ. τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
 ἔτεροι. ΕΙ. 284. χρήσαντες ἐ. αὐτὸν εἴτ' ἀπάλεσαν.
 Ο. 701. ζυμμηγνυμένον δ' ἔτερον ἐ. γένετ' οὐρανὸς ἀκαυτός τ
 Θ. 827. πολλοὶς δ' ἐ. ἀπὸ τῶν ὤμων
 Fr. 382, 3. δώδεκα τοῖς ἐ. ἐπισίτιοι.
 ἔτεροι. Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδῃ
 ἐ. ποιηταῖς,
 ἔτερον. Α. 9. ἀλλ' ὠδυνήθην ἐ. αὐτὸν τραγῳδικόν,
 Α. 13. ἀλλ' ἐ. ἡσθη, ἥνικ' ἐπὶ μύσῳ ποτὲ
 117. καὶ τῶν μὲν εὐνούχων τὸν ἐ. τουτοῦ
 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν· κᾶθ' ἐ. νυκτερινὸν γένεσθαι
 Ι. 76. τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἐ. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 174. τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἐ. ἐς Καλχηδῶνα
 684. εὖρε δ' ὁ πανοῦργος ἐ. πολὺ πανουργίας

ἐτύγχανεν. Σ. 1429. ἐ. γὰρ οὐ τρίβων ἂν ἱππικῆς.
 ἐτύγχανες. Ο. 1223. ἀπίθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐ.;
 ἐτύγχανον. Εκ. 407. ἐγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐ.
 ἐτύκων. Ο. 1133. τοὺτους δ' ἐ. αἱ κρέκας τοῖς βύγχεσιν.
 ἐτυμβεύθη. Θ. 885. αἰαί, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐ. τάφω;
 ἔτυμος. ΕΙ. 114. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἦ β' ἐ. γε
 ἐτύμως. ΕΙ. 118. ἔστι τι τῶνδ' ἐ.; εἴπ', ὦ πάτερ, εἰ τι
 φιλεῖς με.
 ἔτυπτες. Ν. 1409. καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ'
 ὄντ' ἐ.;
 ἐτυπτόμην. Π. 1015. ἐ. διὰ τοῦθ' ὤλην τὴν ἡμέραν.
 ἔτυπτον. Ν. 1332. ὡς ἐν δίκῃ σ' ἐ. ΣΤ. ὦ μαρώτατε.
 ἐτύπτονθ'. ΕΙ. 644. οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρώντες ἄς ἐ., οἱ ξένοι
 ἐτυράνναι. Ο. 483. αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκ-
 τρῶν, ὡς ἐ.
 ἐτυράννευεν. Fr. 324. 1. ἐνταῦθ' ἐ. ποθ' ὕψιπύλης πατὴρ
 ἔτυχεν. Ι. 509. οὐκ ἂν φαύλας ἐ. τοῦτου· νῦν δ' ἀξίος ἐστ' ὁ
 ποιητής,
 ἔτυχες. Σ. 964. οὐ γὰρ ταμεῖνός' ἐ. ἀπόκριναι σαφῶς,
 Εκ. 736. ἔφουσ' ἐ. ὦ Λυσικρίτης μελαίνεταί.
 ἔτυχον. Σ. 462. εἴπερ ἐ. τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρω-
 κότες.
 Β. 192. μὰ τὸν Δι', οὐ γὰρ ἄλλ' ἐ. ὀφθαλμῶν.
 1346. ἐγὼ δ' ἂν τάλαινα προσέχουσ' ἐ.
 Εκ. 345. Λακωνικὰς, ἄλλ' ὡς ἐ. χεῖρτιναι,
 375. ἐν τῷ σκύτῳ γὰρ τοῦτ' ἐ. ἔνδον λαβάν.
 ἐτών. Α. 208. ἐκπέφην', οἰχεται φρούδος. οἶμοι τάλας τῶν ἐ.
 τῶν ἐμῶν.
 Α. 782. ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. πέντ' ἐ.,
 Ν. 855. ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πληθους ἐ.
 Σ. 490. ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τούνομ' οὐδὲ πεπτήκοιτ' ἐ.
 Α. 260. ἐξ ἐ. ἄλυντος.
 Β. 347. χρονίους τ' ἐ. παλαιῶν ἐνιαυτοῦς,
 Π. 1083. ὑπὸ μυρίαν ἐ. τε καὶ τρισχιλίαν.
 οὐ. Α. 447. ἐ. γ'. οἶον ἦδη βηματίαν ἐμπίλαμαι. κ.τ.λ.
 εὐαγγέλια. Ι. 647. εἴτ' ἐστεφάνουν μ' ἐ. καγὼ φράσα
 εὐαγγέλιόν. Π. 765. ἐ. σε κριβανωτῶν ὀρμαθῶ,
 εὐαγγελίσασθαι. Ι. 643. ἐ. πρῶτον ὑμῖν βούλομαι
 εὐάγῃτον. Ν. 276. ἀρῶμεν φανερά· δροσερὰ φύσιν ἐ.,
 Εὐάθλος. Σ. 592. εἴτ' Ε. χῶ μέγας οὗτος κολακάκνυμος ἀσπι-
 δασοβλής
 Fr. 362. 2. * * ὥσπερ Ε. παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.
 Εὐάθλους. Α. 710. ἀλλὰ κατεπάλασεν ἂν μὲν πρῶτον Ε. δέκα,
 εὐαί. Α. 1294. εὐαί εὐοί, ἐ. ἐ. κ.τ.λ.
 Εὐαίων. Εκ. 408. μετὰ τοῦτον Ε. ὁ δεξιότατος
 εὐάμερον. Ο. 1322. ἐ. πρόσωπον.
 εὐάνδρον. Ν. 300. ἐλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, ἐ. γὰρ
 εὐανθεῖς. Β. 373. ἐς τοὺς ἐ. κῆλπους
 εὐανθῆς. Ν. 1002. ἄλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ ἐ. ἐν γυμνασίοις
 διατρέβεις,
 Εὐβοί. Ν. 211. ἐνταῦθ' ἐνεῖσιν. ἦ δέ γ' Ε., ὡς ὀρεῖς,
 Εὐβοῖαν. Σ. 715. ἄλλ' ὀπότε μὲν δείσας αὐτοί, τὴν Ε.
 διδάσκειν
 Εὐβούλης. Θ. 808. ἄλλ' Ε. τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς ἐστὶν
 ἀμείνων,
 εὐβουλῖαν. Ο. 1539. καὶ τὰλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν ἐ.,
 εὐβουλίας. Α. 1008. ἡλῶ σε τῆς ἐ.,
 εὐβουλότεροι. ΕΙ. 689. ἐ. γενησόμεθα. ΕΡ. τίνι τρέψω;
 εὐγενεῖς. Σ. 1076. Ἀττικοὶ μόνον δικαίως ἐ. αὐτόχθονες,
 Θ. 330. ἐ. γυναικες.
 Β. 727. τῶν πολιτῶν θ' οὐς μὲν ἴσμεν ἐ. καὶ σῶφρονες
 εὐγενῆς. Α. 697. ἦ τε Θηβαία φίλη καὶς ἐ. Ἰσμηρία.
 εὐγενῆν. Β. 213. φθεγξώμεθ', ἐ. ἐμὰν δοῖδαν,
 εὐγλωττίας. Ι. 837. ἡλῶ σε τῆς ἐ. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
 εὐγλωττος. Ν. 445. θρασὺς, ἐ., τολμηρὸς, ἴτης,
 εὐγμᾶτα. Θ. 354. τάδ' ἐ. γενέσθαι.
 εὐδαιμον. Σ. 550. τί γὰρ ἐ. καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ
 δικαστοῦ,
 Ο. 1088. ἐ. φύλον πτηνῶν
 εὐδαιμόνα. Ο. 904. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν ἐ.
 εὐδαίμονας. Α. 656. φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξιν ἀγάθ', ὥστ'
 ἐ. εἶναι,
 Β. 156. καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους ἐ.
 εὐδαιμονεῖ. Α. 836. ἐ. γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἱ προβαίνει
 ΕΙ. 696. ἐ. πάσχει δὲ θαυμαστόν. ΕΡ. τὸ τί;
 Β. 1217. οὐκ ἐστὶν ὅστις πάντ' ἀνῆρ ἐ.
 εὐδαιμονεῖς. Ι. 151. ὡς εὐτυχῆς εἰ καὶ μεγάλως ἐ.
 Ι. 172. ἐγὰγε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μεγάλως ἐ.;
 εὐδαίμονες. Ν. 1026. ἐ. δ' ἦσαν ἀρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προ-
 τέρων.
 εὐδαιμονέστερος. ΕΙ. 864. ἐ. φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

εὐδαιμονήσεις. Α. 958. ἐ. συκοφαντῶν γ' οὐνεμα.
 εὐδαιμονήσω. Ι. 175. ἐ. δ', εἰ διαστροφῆσομαι;
 Ι. 1162. ἄλλ' ἢ μέγας ἐ. τήμερον
 εὐδαιμονίαν. Ο. 732. ἐ., βίον, εἰρήνην,
 εὐδαιμονικόν. Εκ. 1134. ἐ. γ' ἄνθρωπον εἰρηκας σαφῶς.
 εὐδαιμονικῶς. ΕΙ. 856. ἐ. γ' ὁ πρεσ-
 εὐδαιμονοῖς. Α. 446. ἐ., Τηλέφω δ' ἀγὼ φρονῶ.
 Α. 457. ἐ. ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
 Β. 1417. ἐ. φέρε, πύθεσθί μου ταδί.
 εὐδαίμονος. Ο. 1741. τῆς τ' ἐ. Ἦρας.
 εὐδαιμονοῦντες. Εκ. 240. ἐ. τὸν βίον διάζετε
 εὐδαιμονοῦσιν. Ι. 94. ἐ., ἀφελούσι τοὺς φίλους.
 εὐδαιμόνων. Ι. 159. ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγέ τῶν ἐ.
 εὐδαμόνως. Π. 802. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὡσδρες, ἐστ' ἐ.,
 εὐδαίμονος. Ν. 413. ὡς ἐ. ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησὶ γενήσεται.
 Ο. 144. ἀτὰρ ἐστὶ γ' ὅποιον λέγετον ἐ. πόλις
 Β. 1182. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον ἐ. ἀνῆρ,
 1186. πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον ἐ. ἀνῆρ,
 1195. εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙ. ἐ. ἀρ' ἦν,
 Εκ. 1112. ὦ μακάριος μὲν δήμος, ἐ. δ' ἐγὼ,
 Π. 657. ἐπειτ' ἐλοῦμεν. ΓΤ. νῆ Δι' ἐ. ἀρ' ἦν
 εὐδαί. Ο. 82. ἐ. καταφαγὰν μύρτα καὶ σέρφους τινὰς.
 εὐδαί. Ν. 12. ἄλλ' οὐ δύναμαι δέιλαιος ἐ. δακνόμενος
 εὐδῆλος. Α. 1130. κατὰχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' ἐ. γέρον
 Εὐδήμιον. Π. 884. τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Ε. δραχμῆς.
 εὐδοκίμηκεν. Ν. 1031. δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς ἐ. ἀνῆρ,
 εὐδοντας. Π. 541. στιβάδα σχοίνων κόρεω μεστήν, ἢ τοὺς ἐ.
 ἐγείρει·
 εὐδουσι. Α. 15. ἐ. κοῦχ ἤκουσιν. ΚΑ. ἄλλ', ὦ φιλότατη,
 εὐδρόσους. Ο. 245. ἐμπιδας κάπτεθ', ὅσα τ' ἐ. γῆς τόπους
 εὐείλος. Fr. 613. ἐ.:
 Εὐελπίδης. Ο. 645. Ε. Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον
 εὐεργετῆν. Ι. 1153. τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' ἐ.
 Π. 912. ἐ., ὦ κέεφε, καθ' ὅσον ἂν σθένος;
 913. ἐ. οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
 Εὐεργίδης. Σ. 234. Ε. ἀρ' ἐστὶ που νταῦθ', ἡ Σάβης ὁ Φλυεύς;
 εὐερον. Ο. 121. εἰ τίνα πόλιν φράσεις ἡμῖν ἐ.,
 εὐζωρον. Εκ. 137. καὶ ταῦτά γ' ἐ. τὰ γούν βουλεύματα
 Εκ. 227. τὸν οἶνον ἐ. φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ.
 εὐηθικῶς. Ν. 1258. ὅτι ἡ κάλειας ἐ. τὴν κάρδοπον
 Εκ. 521. σοὶ τοῦθ'; ΒΑ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς ἐ.
 εὐηλίου. Β. 241. φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' ἐ.
 εὐηργέτησα. Π. 835. ἐ. δοκίμως ἐξείν φίλους
 εὐθαλεῖς. Ο. 1062. σώξω δ' ἐ. καρπούς,
 εὐθετήσαι. Fr. 614. ἐ.:
 εὐθέως. Α. 544. καὶ κάρτα μέντ' ἐ. καθεῖλετε
 Ι. 646. οἱ δ' ἐ. τὰ πρόσωπα διεγαλῆνισαν
 863. ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἄλλ' ἐ. κέεραγα.
 Ν. 490. περὶ τῶν μετεώρων, ἐ. ὑφαρπάσει,
 585. τὴν θρυαλλίδ' εἰς αὐτὸν ἐ. ζυτελκύσας
 1357. ὁ δ' ἐ. ἀρχαῖον εἶν' ἐφασκε τὸ καθαρίειν
 Σ. 494. ἐ. εἰρηχ' ὁ παλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
 1081. ἐ. γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρῃ σὺν ἀσπίδι
 ΕΙ. 677. εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης. ἐ.
 836. ἐνθάδε τὸν Ἀοῖον ποθ' ὡς δ' ἦλθ', ἐ.
 889. ὥστ' ἐ. ἀραντας ὑμᾶς τὴν σκέλῃ
 Α. 859. λόγος τις, εἰρηκ' ἐ. ἡ σὴ γυνή
 Θ. 396. ὑποβλέποντο' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' ἐ.,
 Β. 504. ἡ γὰρ θεὸς σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκοντ', ἐ.
 Εκ. 397. γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κἄτ' ἐ.
 Π. 691. ἡ δ' ἐ. τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
 740. τὸν δεσπότην τ' ἡγήρον. ὁ θεὸς δ' ἐ.
 865. ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν ἐ.,
 1170. ἴν' ἐ. διακονικὸς εἶναι δοκῇς.
 Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες ἐ.,
 εὐθύ. Ι. 254. ὥσπερ Εὐκράτης ἐφευγεν ἐ. τῶν κυρηβίων.
 Ν. 162. βίᾳ βαδίζειν ἐ. τούρροπυγίον
 ΕΙ. 68. πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν ἐ. τοῦ Διός;
 77. ὅπως πετήσει μ' ἐ. τοῦ Διὸς λαβάν.
 301. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως ἐ. τῆς σωτηρίας.
 819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἀρ' ἐ. τῶν θεῶν.
 Ο. 1421. μῶν ἐ. Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
 Εκ. 835. χωρεῖτ', ἐπειγέσθ' ἐ. τῆς στρατηγίδος,
 Fr. 216. ἦσαν ἐ. τοῦ Διονυσίου.
 527. ποὶ κῆχος; β. ἐ. Σκελίας.
 Εὐθύμενος. Α. 67. ἐπ' Ε. ἀρχοντος· ΔΙ. οἶμοι τῶν δραχμῶν.
 εὐθύνας. ΕΙ. 1187. ἂν ἐτ' ἐ. ἐμοὶ δώσουσιν, ἦν θεὸς θέλῃ.
 εὐθύνη. Ο. 1739. ἐ. παλιντόνους,
 εὐθύνης. Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς ἐ. ἀπο-
 λῦσαι·
 εὐθύνων. Ι. 825. τῶν ἐ. ἐκκαυλίζων

Εὐριπίδην. Εκ. 826. κεύθευ καταχρύσου πᾶς ἀνὴρ Ε.
 Εκ. 829. πάλιν καταπέιπτον πᾶς ἀνὴρ Ε.
 Εὐριπίδης. Α. 395. τίς οὗτος; ΔΙ. ἔνδον ἔστ' Ε.;
 Σ. 61. οὐδ' αὖθις ἐνασέλγαινόμενος Ε.
 Θ. 77. εἴτ' ἔστ' ἐτι ζῶν εἴτ' ἀπόλαλ' Ε.
 426. νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ψεύτρεται Ε.
 490. ταῦτ' οἰδεπώπου' εἰρ', δρᾶτ', Ε.
 590. ἀφύσεν αὐτὸν κλέπτειλ' Ε.
 Η. 80. κίλλας ὁ μὲν γ' Ε., πανούργος ὦν,
 771. ὅτε δὴ κατῆλθ' Ε., ἐπεδείκνυτο
 801. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Ε.
 Ικ. 825. τῆς τετραφακοῦτης, ἣν ἐπύρσ' Ε.;
 Γρ. ρ. 551. Ε.
 542. στρεψίμελος τὴν τέχνην Ε.
 Εὐριπίδιον. Α. 404. Εὐριπίδη, Ε.,
 Α. 475. Ε. ὡ γλυκύτερον καὶ φίλτερον
 Εὐριπίδου. Ν. 1371. ὁ δ' εἰθὺς ῥῶ' Ε. ῥῆσιν τιν', ὡς ἰβίνει
 Σ. 1414. Ἰνὸν κρεμαμένην πρὸς ποδῶν Ε.,
 ΕΙ. 532. ἐπυλλίων Ε., ΤΡ. κλαυσῶρα σὺ
 Α. 368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Ε. σφαιρέτος ποιητῆς;
 Θ. 376. καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Ε.,
 387. Ε. τοῦ τῆς λαχανοπωλητίας
 542. εἴτ' εἶπον ἀγέγνωσκον ὑπὲρ Ε. δίκαια,
 649. ὡ μαρὸς οὗτος· ταῦτ' ἀρ' ὑπὲρ Ε.
 1008. ταί τι τὰ βέλτιστ' ἀπολείαν' Ε.
 Β. 67. Ε., καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος,
 76. εἴτ' οὐ Σφρακλία, πρότερον ὄντ' Ε.,
 91. Ε. πλείν ἢ σταδίφ' Ἀλίστορα;
 1306. αὐτὴν προτοῖσα· δέγνυ' Μ. αὖτ' Ε.,
 εὐρίσκει. Β. 1460. ε. νῆ Δι', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
 εὐρίσκειται. Β. 206. σφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ε.
 εὐρίσκων. Θ. 546. ἐπιτήδες ε. Λόγους. ὅπου γυνὴ ποιεῖ
 εὐροία. Α. 111. ἐβέλαι' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν ε. ἐγὼ,
 εὐροία. Ι. 91. οὖν γὰρ ε. ἂν τι πρακτικώτερον;
 ΕΙ. 349. κούκ' ἂν μ' ε. δικαστὴν ὁμίην οὐδὲ δύσκολον,
 Β. 96. γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ ε. ἐτι
 Εκ. 910. ε. καὶ προσελκύσαιο
 εὐρομεν. Π. 492. τυτὴ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμῶντες μῶλις ε. ὥστε
 γενεσθαι
 εὐρον. Ν. 76. μίαν ε. ἀτραπὴν δαιμονίαις ὑπερφύα,
 Ν. 232. οὐκ ἂν ποθ' ε.; οὐ γὰρ ἀλλ' ἢ γῆ βίᾳ
 ΕΙ. 908. ἀλλ' ε. ἂν σ' ἐπέχοντα τὴν ἐκχειρίαν.
 Α. 72. μῶλις γὰρ ε. ἐν σκότῳ τὸ ζῶσιον.
 Εκ. 334. ζῆτων γὰρ αὐτ' οὐχ ε. ἐν τοῖς στρώμασιν.
 εὐρόνθ'. Α. 272. ἐλεπτοῦσαν ε. ὠμικὴν ὀληφύρον,
 εὐρόντες. Σ. 1043. τοῖνδ' ε. ἀλεξίσκου, τῆς χάρας τῆσδε
 καθαυτῆν,
 εὐροδοσ'. Εκ. 492. εἴθ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ε. ὁ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
 εὐροδοσά. Εκ. 583. μελύδμον ε. τι τῶν Ἰωνικῶν.
 Εὐρύβατον. Γρ. 233. εἰ δὴ τὴν ὡμὴν εἶδεν Ε. Δία.
 εὐρύθημα. Θ. 121. ποδὶ παρῶν μ' ε. Φρυγίαν
 εὐρύθμοις. Π. 759. ἐμβύς γέροντων ε. προβήμασιν.
 εὐρύθυμ. Θ. 985. ἀλλ' εἴτ' ἂν ἀλλ' ἀνὰ τρεφ' ε. ποδὶ.
 Εὐρυκλίου. Σ. 1019. μμησάμενος τὴν Ε. μαρτίαν καὶ δάμονα.
 εὐρύν. Ι. 720. δύναμαι ποιεῖν τὴν δῆμον ε. καὶ στενύν.
 Ο. 698. οὗτος δὲ Χάρις πτερόντι μεγάλῃ νυχίᾳ κατὰ Τάρταρον ε.
 εὐρυπρωκτίαν. Α. 843. οὐδ' ἐξομῶνται Πρίπτι τὴν ε. σοι,
 εὐρυπρωκτος. Α. 716. τοῖς νεοῖσι δ' ε. καὶ Ἀλκας χῶ Κλεινίου.
 Ν. 1084. ἔξει τίνα γυνάμην λέγειν, τὸ μὴ ε. εἶναι;
 Θ. 200. καὶ μὴν σὺ γ', ὡ καταπυγυν, ε. εἴ
 εὐρυπρωκτους. Ν. 1099. τοὺς ε. τουντοῖ
 εὐρυπρωκτων. Ν. 1090. ἔξ ε. ΑΔ. πείθουμαι.
 Ν. 1092. ἔξ ε. ΑΔ. εὐ λέγεις.
 1094. ἔξ ε. ΑΔ. ἄρα δῆτ'
 εὐρύς. Ο. 693. Χαιρὲ ἦν καὶ Νύξ' Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρον ε.
 εὐρυτέρως. Α. 119. ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν ε. ἐχθ.
 εὐρυμεν. Γρ. 177. 3. ἐκεῖ δ' εὖς ἂν πράσιν ε. μενεῖν.
 εὐρύων. Ι. 514. ὅς ἐπισησεν τὴν πολὺν ἡμῶν μυστήν ε. ἐπιχειλῇ,
 Σ. 119. οὐδ' ἀραμνησθεῖς ὅθ' ε. τοὺς Δῶτρους κλεπτοῦντα σε
 Ο. 149. ε. ἀπὸντ' ἀπὸ γυναικῶν Λελομένων
 Β. 399. ῥῆσιν ε., θεοὺς συνεκκολληθεῖ
 Π. 206. ε. ἀπαξίπαντα κατακεκλιμένα
 Εὐρύωτον. Α. 1302. τοῖ δὴ παρ Ε. διαδδόντι.
 Α. 1309. παρ τὸν Ε.
 εὐρωτιῶν. Ν. 14. ε., ἀκρηγτος, ἐκὴ εἰμένος,
 εὐσφείδεις. Α. 551. οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρῆσται γ' ἔδρων, οὐδ' ε. ταῦ
 ἀνδρες.
 εὐσεβῆ. Β. 456. ὅσοι μεμνημέθ' ε.
 εὐσκόποιον. Εκ. 2. καλλιστ' ἐν ε. ἐξηγημένον.
 εὐσπόρους. Ο. 230. ὅσοι τ' ε. ἀγρικῶν γίαι

εὐστέφανοι. Ν. 308. ε. τε θεῶν θυσαί θαλάι τε,
 εὐστόμει. Ν. 833. ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χαλῶσιν; ΣΤ. ε.,
 εὐστραῖς. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν ε. κονδύλοις ἡρμωττόμεν.
 εὐσχημόνως. Σ. 1210. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας.
 ΒΔ. ε.
 εὐσωματεῖ. Ν. 799. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. ε. γὰρ καὶ σφραγῇ,
 εὐτακτος. Σ. 424. ξυσταλεῖς, ε., ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος.
 Ο. 829. καὶ πῶς ἂν ἐτι γένοιτ' ἂν ε. πόλις,
 εὐτάκτως. Ν. 964. εἰτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ε. ἐς καθαριστοῦ
 εὐτελεία. Β. 405. κάπ' ε. τὸν τε σανδαλίσκον
 εὐτέλειαν. Ο. 805. εἰς ε. χηρὴ συγγεγραμμένη,
 εὐτονον. Α. 672. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος ε.,
 ἀγροικότερον,
 εὐτόνως. Π. 1095. ὡς ε., ὡ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον
 εὐτρέπελον. Σ. 469. οὐτε λόγον ε.,
 εὐτυχεῖθ'. Π. 629. ὡς ε., ὡς μακαρίως πεπράγατε,
 εὐτυχέστατα. Π. 633. ὁ δεσπότης πέπραγεν ε.,
 εὐτυχῆς. Ι. 151. ὡς ε. εἰ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
 Ι. 1252. κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μάλλον, ε. δ' ἴσως.
 Π. 825. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' ε.
 εὐτυχία. Ν. 512. ε. γένοιτο τὰν-
 εὐτυχίαισιν. Ι. 1318. ἐπὶ καιναῖσιν δ' ε. παιωνίῃς τὸ θέατρον.
 Ν. 1205. ἐπ' ε. φαστέον μούγκωμον.
 Εκ. 574. κοινῇ γὰρ ἐπ' ε.
 εὐτυχίας. Σ. 1450. ζῆλῳ γε τῆς ε.
 εὐτυχοῦντα. Ι. 683. πάντα τοι πέπραγας οἶα χρὴ τὸν ε.
 εὐτυχῶς. Ι. 101. ὡς ε. ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν
 Εκ. 504. ταυτὶ μὲν, ὡ γυναικες, ἡμῖν ε.
 εὐφαιεῖτε. Β. 1273. ε. μελισσοῦμοι δῖμον Ἀρτέμιδος πέλας
 οἴγειν.
 εὐφῆμα. Ν. 297. ἀλλ' ε. μέγα γὰρ τι θεῶν κρεῖττα σμῆνος
 δοῖδαῖς
 εὐφῆμειν. Ι. 1316. ε. χρῆ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυρεῖν
 ἀπέχεσθαι.
 Ν. 263. ε. χρῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
 ΕΙ. 96. ε. χρῆ καὶ μὴ φλαῦρον
 1316. ε. χρῆ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τιτὰ δεῦρο κομίζεω,
 Β. 354. ε. χρῆ κείσασθαι τοῖς ἡμετέροις χοροῖσιν
 Α. 237.
 εὐφῆμειτε. { 241. } ε., ε.
 { ΕΙ. 434. }
 εὐφῆμια. Σ. 268. ε. μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
 Ο. 959. ε. ὅτω.
 Θ. 295. ε. ὅτω. ε. ὅτω, εὐχεσθε ταῖν θεσ-
 εὐφῆμιας. Α. 238. σίγα πᾶς. ἡκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς ε.;
 Εὐφῆμιον. Σ. 599. ἀλλὰ θεῖρος, καίτοι σὺ τὴν ἀνὴρ Ε. οὐδὲν
 ἐλάττω.
 εὐφῆμιον. Ο. 1719. Μοῦσης ἀνοίγειν ἱερὸν ε. στόμα.
 εὐφῆμος. Θ. 39. ε. πᾶς ἔστω λεῶς.
 εὐφῆμοῦντες. Π. 758. γελῶντες, ε. ἐκτυπεῖτο δὲ
 εὐφραίνεσθ'. Ν. 561. ἦν δ' ἐμὸν καὶ τοῖσιν ἐμοῖς ε. εὐφῆμασιν.
 εὐφρανθῆν. Α. 5. ἐγὼ δ' ἐφ' ὅ γε τὸ κίεαρ ε. ἰδῶν,
 εὐφράνας. ΕΙ. 764. παῦρ ἀνιάσας, πύλλ' ε., πάντα παρασχὼν τὰ
 δεύοντα.
 εὐφραναῖ. Εκ. 1123. κίεραπον ἀφατον, ε. τὴν νύχθ' ὅλην
 εὐφρανθῆναι. Α. 591. εἴθ' ἥνικ' ἐχρῆν ε. καὶ τῆς ἡβης ἀπο-
 λαύσαι,
 εὐφρανθήσεται. Α. 165. ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτε' ε.
 εὐφρον'. Α. 1282. ε. ἐπὶ δὲ Νύσιον.
 εὐφρονες. Θ. 1148. ἦκετ' ε., ἴλασι,
 εὐφρόνην. Εκ. 934. τὴν ε. ὅπως εἴσει.
 εὐφρῶ. Θ. 968. πρῶτον ἐν κύκλῳ χορείας ε. στήσαι βάσιν.
 εὐφρώνον. Εκ. 713. λαβύσσα κηρυκαῶν ε. τινα;
 εὐχάει. Σ. 564. καὶ ταῖς ε.
 Ο. 1060. θυσοῦν εὐκαίμης ε.
 Θ. 313. Λιτομεθα ταῖσδ' ἐπ' ε.
 328. ἀχῆσειν ἐπ' ε.
 Εὐχαρίδου. Σ. 680. μὴ Δι' ἀλλὰ παρ' Ε. παύτως τρεῖς γ' ἀγλι-
 θας μετεπεμψα.
 εὐχεσθε. Ο. 265. ε. τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὕμνιθι. καὶ τῷ Ἰατύνῳ
 Θ. 295. εὐφημία ὅτω. εὐφημία ὅτω. ε. ταῖν θεσ-
 310. ταῖν τῶν κικῶν. ταῦτ' ε., καὶ ὡμὴν αἰταῖς
 331. ε. τοῖν θεοῖσι τοῖν Ὀλυμπίοις
 351. ε. ποῖας πολλὰ δύναται εὐχαθᾶ.
 Β. 255. ε. δὴ καὶ ὡς τε, πρὶν ταῦτα λέγειν.
 εὐχῆν. Ι. 661. ε. κηρύσσας χιμάρων εἰσαύριον,
 εὐχῆν. Ν. 763. εὐφημίαν χρῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς ε. ὑπα-
 κύνειν.
 εὐχομαι. Ι. 704. ε., εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γηγ-
 ῆμην
 Ι. 928. δὲν, ε. δε σοι ταῖς

ἐφυσᾶτ'. N. 410. ἦ δ' ἄρ' ἐ., εἴτ' ἐξαίφνης διαλαλήσασα πρὸς αὐτῶν
 ἐφυσσε. B. 418. ὅς ἐπ' ἐπ' ἄν οὐκ ἐ φράτορας,
 ἐφύτευσας. Σ. 1276. παῖδας ἐ. ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
 ἔχ'. A. 1121. ἐ., ἀντέχου, παῖ. ΔΙ. καὶ σὺ. παῖ. τοῦδ' ἀντέχου,
 N. 261. ἀλλ' ἐ. ἀτρεμί. ΣΤ. μὰ τὸν Δι' οὐ ψεύσει γέ με·
 743. ἐ. ἀτρέμα· πᾶν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
 Σ. 1135. ἐ., ἀναβαλοῦ τηρὶ λαβάν, καὶ μὴ λάλει,
 1149. δικαιότερον ἢ καυνᾶν; ΒΔ. ἐ., ὄγαθῆ,
 ΕΙ. 1193. ἐ., ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας τυτυγί·
 O. 1200. ἐ. ἀτρέμας· αὐτοῦ στήθ'· ἐπίσχευ τοῦ δρόμου.
 1244. ἐ. ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότρε Λυδὸν ἢ Φρύγα
 Θ. 230. ἐ. ἀτρέμα στυτὸν κἀνάκνυτε. ποῖ στρέφει;
 B. 532. ἀμέλει, καλῶς· ἐ. αὐτ'. ἴσως γὰρ τοῖ ποτε
 Π. 127. ἄ. μὴ λέγ', ὡ ποτηρὲ, ταῦτ'. ΧΡ. ἐ. ἥσυχος.
 ἔχαιρες. O. 116. κοῦκ ἀποδοῖς ἐ., ὥσπερ νῶ, ποτὲ,
 ἔχαιρον. B. 918. ἐγὼ δ' ἐ. τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
 ἔχαιεν. Fr. 319. λύκος ἐ.
 ἐχάρην. O. 1743. ἐ. ὕμνοις, ἐ. φίλοι·
 B. 1028. ἐ. γοῦν, ἥνικ' ἀπηγγέλλθη περὶ Δαρείου τεθνεώτος,
 ἐχαρίσω. A. 437. Εὐριπίδῃ, πειδῆπερ ἐ. μοι ταδί,
 I. 1368. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίαισιν ἐ.
 ἔχε. A. 579. ὡ Λάμαχ' ἦρας, ἀλλὰ συγγνώμην ἐ.,
 I. 51. ἐνθού, ῥόφῃσιν, ἐντραγ', ἐ. τριώβολον.
 490. ἐ. νυν, ἀλειψὼν τὸν τράχηλον τουτοῦ,
 493. ἐ. νυν, ἐπ' ἐγκυψὼν λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;
 948. ἐμοὶ ταμεύσεις. ΚΑ. ἐ. τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
 1187. ἐ. καὶ πικρὸν κεκραμένον τρία καὶ δύο·
 1384. ἐ. νυν ἐπὶ τοῦτοις τουτοῖν τὸν ὁκλῆδιαν,
 N. 1244. ἀπύκνυτον ἀποκινάμενος. ΣΤ. ἐ. νυν ἥσυχος.
 1479. μὴδὲ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἐ·
 ΕΙ. 668. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἐ·
 O. 935. ἐ. τὴν σπολάδα· πάντας δέ μοι βέγων δοκεῖς.
 A. 533. ἐ. καὶ περὶ οὗτον περὶ τὴν κεφαλὴν,
 Θ. 236. ἀνίστασ', ἴν' ἀφύσῃ σε, ἀγκύψας ἐ.
 B. 270. ἐκβαν'; ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἐ. δὴ τῶβολῶν.
 ἔχε. A. 329. τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μὲν ἐ. του παιδίου
 A. 361. πᾶν γὰρ ἐμὲ γε πύθος ὁ τι φρονεῖς ἐ.
 454. τί δ', ὡ τάλας, σε τοῦδ' ἐ. πλέκους χρέος;
 785. πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέκον οὐκ ἐ.
 947. ἦδη καλῶς ἐ. σοι.
 972. οἶδ' ἐ. σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν,
 I. 75. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἐ. γὰρ τὸ σκέλος
 153. τὸν χρησμον ἀναδιδάσκον αὐτὸν ὡς ἐ·
 1324. πῶς ἂν ἰδοίμεν; ποῖαν τιν' ἐ. σκευὴν; ποῖος γεγέ-
 νηται;
 Σ. 9. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἐ. τις ἐκ Σαβαζίου.
 45. ὕλας; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κῶλακος ἐ.
 261. ὕδωρ ἀναγκαῖως ἐ. τὸν θεὸν ποιῆσαι.
 823. οἰκον ἐ. γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρας ἂν ὅπλα.
 943. καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν. ἀλλ' ὁδὸς ἐ·
 1416. καλούμενός σε, τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἐ.
 ΕΙ. 659. ὄργην γὰρ αὐτοῖς ἂν ἐπαθε πολλὴν ἐ.
 664. ἀκούσας ὅμως ἂν ἐνεκα μομφῆν ἐ.
 681. Ἰπέρβολος νῦν τοῦτ' ἐ. τὸ χωρίον.
 733. ἦν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἰπαμεν, ὅσα τε νοῦς ἐ.
 876. ὅσῃν ἐ. τὴν προκτοπεντετηρίδα.
 965. οὐκ ἔστιν οὐδείς ὅστις οὐ κριθῆν ἐ.
 1216. ὅμως δ' ἐπὶ τὸ σφῆκμ' ἐ. πύον πολλόν,
 O. 239. κλάδει νομὸν ἐ.,
 670. ὅσον δ' ἐ. τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένο.
 672. ἀλλ', ὡ κακὸδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκου ἐ.
 1082. τὰς περιστράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὰν εἰρξας ἐ.,
 1753. καὶ παρῆδον Βασιλείαν ἐ. Διός.
 A. 717. τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὐκ οὕτως ἐ.
 845. οἰμοὶ κακοδαίμων, οἷος δ' σπασμός μ' ἐ.
 855. αἰετὶ γὰρ ἢ γυνή σ' ἐ. διὰ στόμα.
 Θ. 106. δαίμονας ἐ. σεβίσαι.
 207. ἀτὰρ ἢ πρόφασις γε νῆ Δι' εἰκῆτος ἐ.
 260. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΑΓ. νῆ Δι' ἀλλ' ἄριστ' ἐ.
 484. στρίψος μ' ἐ. τὴν γαστέρ'. ὤνερ, κἀδύνη·
 640. καὶ νῆ Δι' τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἐ.
 677. ὁ τι καλῶς ἐ.
 706. δεινὰ δὴσ', ὅστις γ' ἐ. μου ἔαρπασας τὸ παιδίον.
 871. τίς τῶνδ' ἐρυμῶν δαιμόνων ἐ. κράτος,
 904. τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἐ.
 906. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ καμ' ἐ. λόγος,
 1140. ἢ πόλιν ἡμετέραν ἐ.,
 1189. καλῶς ἐ. λαβὴ θοιμάτιον ὥρα σ' ἵν' ὦν
 B. 75. οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦδ' ὅπως ἐ.
 294. ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλεκοῦν ἐ.

ἔχε. B. 469. ἔν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἐ. μέσος·
 B. 978. κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἐ·;
 1112. μὴδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἐ.
 1131. ἐ. δ' ἕκαστον εἰκοσὶν γ' ἀμαρτίας.
 1148. εἰ γὰρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἐ. γέρας,
 1218. ἢ γὰρ πεφυκὸς ἐσθλὸς οὐκ ἐ. βίον,
 1424. ἐ. δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙ. τίνα;
 1439. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἐ. τίνα;
 Εκ. 355. ἀχράς τις ἐγκλείσας· ἐ. τὰ σιτία.
 459. ἂ τοῖσιν ἀστοῖς ἐμελεν; ΧΡ. οὕτω ταῦτ' ἐ.
 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἐ·· προβεβούλευται
 γὰρ ὅπως ἂν
 752. πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἐ.
 777. οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἐ·;
 834. ὡ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἐ.,
 889. ὅμως ἐ. τερπνόν τι καὶ κομωδικόν.
 957. ὅς με διακνίσας ἐ.
 1038. οὐ σαφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἠλίκιαν ἐ.
 Π. 110. ἐ. μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
 367. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἐ.
 425. ἀλλ' οὐκ ἐ. γὰρ δῆδας. ΒΑ. οὐκοῦν ἐλαύσεται.
 580. κἀκείνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἐ. ΒΑ. ταύτην δ' ἡμῶν
 ἀποπέμψει.
 920. νῆ Δία, ποτηρὸν τῆρα προστάτην ἐ.
 993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἐ.
 1051. ἐν τῇ προσώπῃ τῶν βυτίδων ὅσας ἐ.
 1058. κῆρυγ'. ἐ. γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
 1063. οὐ δὴτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἐ.
 Fr. 54. πόσους ἐ. στρατῆρας ἀνδρῶν οὐτοσί;
 445 a, 3. ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω σ' ἵν' ὦν ὁ Ζεὺς ἐ.
 ἔχαιεν. I. 876. ἐμοὶ δὲ μὴ μνείαν ἐ. ὅσων πέποισθας; ὅστις
 N. 522. καὶ ταύτην σοφάτατ' ἐ. τῶν ἐμῶν κομωδικῶν,
 Σ. 94. ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἐ. εἰσθῆναι
 241. σίμβλον δὲ φασὶ χρημάτων ἐ. ἅπαντες αὐτῶν.
 301. τρίτον αὐτὸν ἐ. ἀλφίτα δεῖ καὶ ῥέλα πᾶν
 794. ἀλεκτρύνος μ' ἐφασκε κοιλίαν ἐ·.
 945. ἀλλ' οὐκ ἐ. οὐτός γ' εἰκοὶν ὁ τι λέγῃ·
 1393. ἐ. διὰ τὸν σὺν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 O. 420. φίλοισιν ὠφελεῖν ἐ·;
 1026. μὴ πρᾶγματ' ἐ., ἀλλ' ἀπέναι; ΕΠΙ. νῆ τοὺς θεοὺς.
 1352. ἀγγχεῖν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἐ.
 1366. νομίσας ἀλεκτρύνος ἐ. τὸνδὲ λόφον,
 1536. καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναικ' ἐ. διέφ.
 A. 263. κατὰ μὲν ὄργον ἐ. βρέτας,
 750. ἐ. τι φαίνει κοῖλον· εἰσομαι δ' ἐγώ.
 1017. ἐξόν, ὡ ποτηρὲ, σοὶ βέβαιον ἐμ' ἐ. φίλην;
 Θ. 150. ἂ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἐ.
 152. μετουσίαν δεῖ τῶν τρώων τὸ σῶμ' ἐ.
 291. καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἐ. μοι καὶ φρένας.
 427. ἰδὶδαζε θρηπῆεστ' ἐ. σφραγίδια
 B. 695. κοῦδὲ ταῦτ' ἐργῶν ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκεν ἐ.,
 1425. ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἐ.
 Εκ. 25. ἔχουσι τοὺς πάγωνας, οὐς εἰρητ' ἐ·;
 68. ἔχετε δὲ τοὺς πάγωνας, οὐς εἰρητ' ἐ.
 410. αὐτὸς γε μεντοῦρασκεν ἱμάτιον ἐ.,
 585. εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἐ·;
 Π. 201. ἐ. με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
 540. πρὸς δὲ γε τοῦτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἐ. βάκος ἀντὶ
 δὲ κλίνης
 542. καὶ φορμὸν ἐ. ἀντὶ τάπητος σαπρὸν· ἀντὶ δὲ προσκε-
 φαλαίου,
 1018. καὶ τὰς γε χεῖρας παγκύλους ἐ. μ' ἐφῃ.
 1030. ἢ μὴδ' ὅτι οὐκ ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἐ.
 1164. ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπ' ἀνυμνίας πολλὰς ἐ·.
 Fr. 465. καὶ τὴν κυνὴν ἐ. με κυρβασίαν ἐρεῖς.
 ἔχειροτονήθησαν. A. 607. ἐ. γὰρ. ΔΙ. αἴτιον δὲ τί
 ἔχειροτονήθησαν. A. 598. ἐ. γὰρ με. ΔΙ. ἀκακύνγες γε τρεῖς
 O. 1571. εἰ τουτοσί γ' ἐ. οἱ θεοί;
 ἔχεις. A. 97. ἄσκαμ' ἐ. που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
 A. 360. ὁ τι ποτ', ὡ σφέτιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἐ·;
 396. οὐκ ἐνδον ἐνδον ἐστίν, εἰ γνῶμην ἐ.
 412. ἀτὰρ τί τὰ βάκι' ἐκ τραγωδίας ἐ.,
 I. 7. αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὡ κακὸδαιμον, πῶς ἐ.
 219. ἐ. ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἂ δεῖ·
 482. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἐ·;
 1111. ὡ Δῆμε, καλὴν γ' ἐ.
 N. 264. ὡ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀἴηρ, ὅς ἐ. τὴν γῆν με-
 τέωρον,
 599. ἢ τ' Ἐφύσον μάκαιρα πάγχρυσον ἐ.
 733. ἐ. τι; ΣΤ. μὰ Δι' οὐ δὴτ' ἐργῶν. ΣΠ. οὐδὲν πάντ'
 Σ. 165. ἀλλ' οὐκ ἐ. ὀδόντας. ΦΙ. οἰμοὶ δέιλαιος

ἔχοντα. I. 302. ρὰς ἔ. κοιλίας.

N. 268. τὸ δὲ μὴδὲ κυτὴν οἰκοθεῖν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔ.

Σ. 33. βακτηρίας ἔ. καὶ τριβάνια·

102. παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔ. χρήματα.

ΕΙ. 1173. τρεῖς λόφους ἔ. καὶ φοινικίδ' ὑφείαν πᾶν,

1175. ἦν δὲ πονὶ δὴ μάχεσθ' ἔ. τὴν φοινικίδα,

Θ. 423. Λακωνί' ἄττα, τρεῖς ἔ. γομφίους.

943. ἔ. ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,

Β. 925. ὀφρὺς ἔ. καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμωραπὰ,

1334. ψυχὰν ἀνυχον ἔ.,

1338. μεγάλους ὄνυχας ἔ.

Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔ.

270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔ. σωρὸν.

298. πῆραν ἔ. λάχανα τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶντα,

363. ἱκετηρίαν ἔ. μετὰ τῶν παιδίων

552. πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μὴ

δεῖν ἔ.

Fr. 139. εἰ παιδαρίους ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγ-

γίδ' ἔ.

235. καὶ ταῦτ' ἔ. πολυπόους καὶ σπησίας

552, 1. διάλεκτον ἔ. μέσην πόλεως

ἔχοντά. Π. 21. οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔ. γε.

ἔχοντα. ΕΙ. 479. ἀρ' ὅσθ' ; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔ. τοῦ ξύλου,

ἔχοντας. Α. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολὺν νικήσειν, τοῦτον ξύμβου-

λον ἔ.

Α. 982. ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔ. ἐπικωμῆσας,

N. 835. καὶ νῦν ἔ. ὃν ὑπὸ τῆς φειδωλίας

Σ. 243. ἦκειν ἔ. ἡμερῶν ὀργῇ τριῶν πονηρῶν

ΕΙ. 312. οὐ γὰρ ἦν ἔ. ἦκειν σιτὶ ἡμερῶν τριῶν.

Ο. 369. περιπατεῖν ἔ. ἡμᾶς

Π. 596. τοὺς μὲν ἔ. καὶ πλουτοῦντας δεῖν κατὰ μὴν' ἀπο-

πέμπειν,

ἔχοντε. Ο. 43. κανοῦν δ' ἔ. καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας

Ο. 321. ἦκετον δ' ἔ. πρίμνον πράγματος πελωρίου.

ἔχοντες. I. 1197. πρέσβεις ἔ. ἀργυρίου βαλάντια.

Σ. 219. λύχνους ἔ. καὶ μυρρίζοντες μέλη

1115. οὐκ ἔ. κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου

ΕΙ. 841. ἱπποὺς ἔ., ἐν δὲ τοῖς ἱπποῖσι πύρ.

1345. οὐ πράγματ' ἔ., ἀλ-

Ο. 621. καὶ τοῖς κοτῖνοις σπάντες ἔ.

1410. ὀρνίθεις τινες οἷδ' οὐδὲν ἔ. πετροποικίλοι,

Α. 250. ἤκουσ' ἔ. ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας

1073. χωροῦσ', ὥστερ' χοιροκομῆον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔ.

1075. εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔ. ἦκετε.

1077. ὀρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔ. ἦκομεν.

Β. 704. τῇν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔ. κυμάταν ἐν ἀγκάλαις,

1440. εἰ ναυμαχοῖεν, κἄτ' ἔ. ὀξίδας

Π. 668. ἔ. ὥς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας

752. ἔ. ὀλίγον αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ

ἔχοντι. Σ. 712. νῦν δ' ὥστερ' ἐλαολόγοι χωρεῖδ' ἅμα τῷ τὸν

μισθὸν ἔ.

ἔχοντος. ΕΙ. 774. ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔ.

Β. 535. νῦν ἔ. καὶ φρένας καὶ

Π. 272. ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔ.;

ἔχόντων. I. 1295. φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἑ-

ἀνδρῶν

Εκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγίδας ἔ.,

ἐχόμενους. Β. 336. ἡ γενναίων ὄργια Μουσῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἔ.,

ἔχον. Σ. 1343. ἔ. φυλάττου δ', ὃς ἀπαρὸν τὸ σχαινίον·

Α. 445. τοῦτ' τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔ.

ἔχουσι. Ν. 543. οὐδ' εἰσῆζε δᾶδας ἔ., οὐδ' ἰὼ ἰὼ βοᾶ,

Α. 371. τί δ', ὃ θεοῖς ἐχθρὰ, σὺ δεῦρ' ὕδαρ ἔ. ἀφίκου;

Θ. 1031. ψήφων κημὸν ἔσσηκ' ἔ.,

Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔ. ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ.

ἔχουσα. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθέ φλεγυρὰ πυρὸς ἔ. μένος, ἐν-

τονος Ἀχαρνική·

Α. 990. ὥς καλὸν ἔ. τὸ πρόσσωπον ἀρ' ἐλάνθανες.

Σ. 36. ἔ. φατὴν ἐμπειρημένης ὑῆς.

39. εἶθ' ἡ μαρὰ φάλαιν' ἔ. τρυτάτην

1408. κλητῆρ' ἔ. Χαίρεφῶντα τουτονί.

Ο. 831. ἔσσηκ' ἔ., Κλεισθένης δὲ κεραΐδα;

Α. 88. καλὸν γ' ἔ. τὸ πεδίον. ΚΑ. καὶ νῆ Δία

645. κἄτ' ἔ. τὸν κροκατὸν ἀρκτος ἢ Βραυραπίους

751. ὃ καταγέλαστο, ἔ. τὴν ἱερὰν κυτὴν

Θ. 462. οὐκ ἀκαυρα, φρένας ἔ.,

609. ἔ.; ΓΤ. Δ. τιτθὴ νῆ Δί' ἐμῇ. ΜΝ. διοίχομαι.

1146. κῶν ἔ. δὲ μοι μόλοις

Εκ. 341. φροῦδ' ἔ. τ. θοιμάτιον οἰγῶν φόρου.

502. ἀπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθων ἔ.

Π. 1199. σεμνῶς ἔ. δ' ἦλθες αὐτῇ ποικίλα.

ἔχουσα. Fr. 400, 1.

ἀλλ' ἔ. γαστέρα

Fr. 472. 2. ἔ. καὶ τὰν ἄφορον.

ἔχουσαι. Ο. 1150. ἐπέοντ' ἔ. κατ' ἴπιν, ὥστερ' παιδία,

Θ. 473. τί ταῦτ' ἔ. κείνον αἰτιώμεθα

Εκ. 503. χαῖται γὰρ ἦκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔ.

ἔχουσιν. Θ. 288. θύειν ἔ., εἰ δὲ μᾶλλον νῦν λαβεῖν.

Β. 335. χαρίτων πλείστον ἔ. μέρος. ἀγνὰν, ἱερὰν

Εκ. 50. ἔ. ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,

1101. Φρόνην ἔ. ληκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.

Fr. 447, 2. τρεῖς πύδας ἔ., τέτταρας δὲ μὴ ἔχτω.

463. ἀλβαστροθήκας τρεῖς ἔ. ἐκ μᾶς.

ἔχουσας. Fr. 122. ρίξας ἔ. σκοροδομήματον φύσιν.

ἔχουσι. Εκ. 531. οὗτος ἔ., ὤνερ; ΒΛ. εἰποῦσάν γε μοι.

ἔχουσι. I. 858. οἶμοι τάλας ἔ. γὰρ πύρπασας; ὃ πρῆντ' ἔ.

Σ. 225. ἔ. γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὑσφύος

Εκ. 25. ἔ. τοὺς πάγωντας, οὓς εἰρητ' ἔχειν;

284. ὑπαποτρέχειν ἔ. μὴδὲ πᾶνταλον.

1162. αἱ μόνον μνήμην ἔ. τῶν τελευταίων ἀεί.

ἔχουσιν. Ν. 344. κοῦχλ' ἑναιξιν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτι οὖν αὐταὶ δὲ

βίνας ἔ.

Σ. 420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔ. οὐχ ὄρες, ὃ δέσποτα;

ΕΙ. 695. ταύτην ἔ. αὐριον καλὸν πᾶν,

Ο. 517. νῆ τὴν Δῆμητρ' εἰ ταῦτα λέγεις. τίνας οὖνεκα ταῦτ'

ἀρ' ἔ.;

Εκ. 225. μοιχοὺς ἔ. ἐνδον ὥστερ' καὶ πρὸ τοῦ

ἐκρήν. Α. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν' ἀλλὰ τί ἔ. εἴπατε.

Α. 562. εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἔ.;

691. οὐ μ' ἔ. σὸρὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλῶν ἀπέρχομαι.

I. 11. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔ. ζητεῖν τινα

848. οὐ γὰρ σ' ἔ., εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας

N. 1463. οὐ γὰρ μ' ἔ. τὰ χρημαθ' ἀδανεισάμην

Σ. 1148. οὐκ οὐκ ἐρώλην δῆτ' ἔ. αὐτὴν καλεῖν

ΕΙ. 135. οὐκοῦν ἔ. σε Πηγάσου ζεύξαι πτερῶν,

1041. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἄλλ' ἦκειν ἔ.

Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἔ. ἐποποι' καλεῖν;

364. ἐλελελεῦ, χῆρε, κᾶθε τὸ ρύγχος· οὐ μένειν ἔ.

1177. τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὐκ οὐκ ὄντα περιπύλους ἔ.

1201. τίς εἰ; ποδαπῇ; λέγειν ἔ. ὑπόθεν ποτ' εἰ,

Α. 54. ἀρ' οὐ παρὲναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἔ.;

357. οὐ περικατὰζαί τὸ ξύλον τύποντ' ἔ. τιν' αὐτάς;

574. πῶς δῆ; φέρ' ἴδω. ΑΤ. πρῶτον μὲν ἔ. ὥστερ' πόκον

ἐν βαλανεῖφ,

591. εἶθ' ἦνίς ἔ. εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἡβης ἀπολαῦσαι,

Θ. 598. ἀλλ' ὃ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἔ.,

Β. 152. νῆ τοὺς θεοὺς ἔ. γε πρὸς τούτοις κεί

568. καὶ τοῦτο τοῦτου τοῦργον. ἀλλ' ἔ. τι δρᾶν.

935. εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἔ. κάλεκτρούνα ποιῆσαι;

951. οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἔ. τολμῶντα; ΕΤ. μὰ τὸν

Ἀπόλλων.

Εκ. 19. ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἦκειν ἔ.

404. τί δαί μ' ἔ. δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὕψ

535. εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἔ. σ' ἔχειν;

Π. 406. οὐκ οὐκ ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἔ. τινά;

432. ἀλλ' ἦτις εἰ λέγειν σ' ἔ. αὐτίκα μάλα.

586. κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἔ., εἴπερ

ἐπλούτει.

624. παῖ Καρίων, τὰ στράματ' ἐκφέρειν σ' ἔ.,

966. ἀλλ' ὃ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἔ.

Fr. 110, 1. ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἔ. ὥς ἀγοράσω

304. ἀμφοδον ἔ. αὐτῷ τεθεῖσθαι τούνομα.

414, 1. τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἔ. λευκὴν λαβεῖν

ἐκρησάμην. Ν. 22. τοῦ δωδεκά μνάς Πασί; τί ἔ.;

ἐκρησάτ'. Β. 733. οἱ δὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ βλάβος ἔ. ἄν.

ἐκρησολόγεις. Ο. 964. ταῦτ' οὐκ ἔ. σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν

ἐκρήττο. I. 124. πολλῶ γ' ὃ Βάκεις ἔ. τῷ ποτηρίῳ.

ἐκρήττο. Fr. M. ΕΙ. Δ. 2, 3. θυγάτηρ, ἀδελφή, πάντα ταῦτ'

ἔ. μοι.

ἔχω. Β. 111. ἔ. τοθ', ἦνίς ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,

ἐκρήμεθα. Εκ. 183. ἐκκλησιασιν ἦν ὅτ' οὐκ ἔ.

ἐκρήμισαν. Θ. 162. κύλκαϊος, οἵπερ ἀρμονίαν ἔ.,

ἔχω. Α. 53. ἀλλ' ἀθάνατος ἄν, ἄνδρες, ἐφιδί' οὐκ ἔ.

Α. 327. ὥς ἔ. γ' ὕμῶν δμήρους, οὓς ἀποσφάζω λαβάν.

I. 458. ἀλλ' εἴμ'· πρῶτον δ' ὥς ἔ., τὰς κοιλίας

N. 747. ἔ. τόκου γνῶμην ἀποστερητικὴν.

1047. ἐπίσχε· εὐθὺς γὰρ σε μέσον ἔ. λαβὼν ἀφικτον.

Σ. 228. μὴ φροντίσης· ἴδαν ἐγὼ λίθους ἔ.,

506. ζῆν βίον γενναῖον ὥστερ' Μύρυχος, αἰτίαν ἔ.

Ο. 852. συμπαραινέσας ἔ.

Α. 288. τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἱ σπουδῆν ἔ.

376. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὥς ἔ. τῇ λαμπάδι σταθεῖσαι.

610. ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὥς ἔ.

ἔωθεν. Ο. 1287. ἐπέτονθ' ἔ. ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομῶν
Θ. 374. ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔ. τῇ μέσῃ
494. τὴν νύχθ', ἔ. σκορῶδια μασώμεσθ', ἵνα
Π. 1121. πάντ' ἀγάθ' ἔ. εὐθὺς, οἰνούτταν, μέλι,
ἔωθινῆς. Α. 20. ἔ. ἐρημος ἡ πρὸς αὐτῇ·
ἔωθινού. Θ. 2. ἀπολεί μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἔξ ἔ.
ἔωθουν. ΕΙ. 637. τήνδε μὲν δικροῖς ἔ. τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
ἔωμεν. Ο. 828. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἔ. πολιάδα;
Εκ. 232. ἔ. ἀρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μῶνα,
ἔων. Ν. 1483. ὀρθῶς παραινέεις οὐκ ἔ. δικορραφεῖν,
ἐωνημένον. Π. 7. κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἔ.
ἐώνητ'. ΕΙ. 1182. τῷ δὲ σιτὶ οὐκ ἔ. οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών·
ἐώνηταί. Fr. 302, 1. ἰχθὺς ἔ. τις ἡ σπηίδιον
ἔωντι. Α. 1005. ἔ., πρὶν ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ
ἔώρας. Π. 713. σὺ δὲ πῶς ἔ., ὃ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ἔώρων. Ν. 354. ὅτι δειλύτατον τοῦτον ἔ., ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἐγέοντο.
ἔως. Α. 235. καὶ δώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἔ. ἂν εὐρεθῇ ποτέ·
Ι. 111. ἔ. καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
134. κρατεῖν, ἔ. ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
395. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἔ. ἂν ᾔῃ τὸ βουλευτήριον
846. ἔ. ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπὸν.

ἔως. Ν. 1460. ἔ. ἂν αὐτὸν ἐμβάλομεν ἐς κακὸν,
Ν. 1489. ἔ. ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
Σ. 366. μηχανὴν ὅπως τάχισθ' ἔ.
486. οὐδέποτε γ', οὐχ, ἔ. ἂν τι μου λοιπὸν ᾔ.
585. κακὰ πρὸς τοῖς οὐσιν, ἔ. ἀνὴν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν
1441. ὕβρις, ἔ. ἂν τὴν δίκην ἄρχαν καλῇ.
ΕΙ. 32. τέως ἔ. σπαντὸν λάθοις διαρραγείς.
71. ἔ. ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
Α. 178. ἔ. ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
743. ἔ. ἂν εἰς ὅσιον μῶλω 'γὼ χωρίσω.
Θ. 503. δέχ' ἡμέρας, ἔ. ἐπρίστο παιδίον.
583. ἔ. ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
854. ἔξεις, ἔ. ἂν τῶν πρυτάνεων τις φανῇ.
Β. 266. ἔ. ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοῤῥῆ.
766. ἔ. ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
Εκ. 83. ἔ. ἐτ' ἐστὶν ἄστρον κατὰ τὸν οὐρανόν·
682. κῆτα στήσασα παρ' Ἀρμόδιον κληρώσω πάντας, ἔ. ἂν
Π. 744. ἐργηγώρεσαν, ἔ. διέλαμψεν ἡμέρα.
Fr. 330. ἔ. νεαλὴς ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.
477, 2. ἐκεῖ δ' ἔ. ἂν πρᾶσιν εὐρώμεν μένειν.
ἔωσαι. Θ. 535. ταύτην ἔ. τὴν φθόρον τοιαῦτα περυσιν
ἔωσέ. Ν. 634. ἀλλ' οὐκ ἔ. μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρυς.

Z

ζαθέαις. Β. 353. Δήμητρα θεὰν, ἐπικοσμοῦντες ζ. μολπαῖς
κελαδεῖτε,
ζαθέων. Ν. 283. καὶ ποταμῶν ζ. κελαδήματα,
Ο. 927. ζ. ἱερῶν ὁμῶνυμε,
Ζακυνθίων. Α. 394. ἔλεγον ὀπλίτας καταλέγειν Ζ·
ζαμίαν. Α. 737. ὃς ὑμέ κα πρίατο, φανεράν ζ.;
Ζάν. Ο. 570. ἡσθὴν σέρφω σφαγιαζομένῳ. βροντᾶτω νῦν ὁ
μέγας Ζ.
ζειάς. Fr. 364. ἀράκουσ, πυροῦς, πτισάνην, χύνδρον, ζ., αἶρας
σεμίδαλον.
Ζεῦ. Α. 223. ὅστις, ὃ Ζ. πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν
ἐσκέισατο,
Α. 435. ὃ Ζ. διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ.
Ι. 1188. ὡς ἡδὺς, ὃ Ζ., καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
1253. Ἑλλάνιε Ζ., σὺν τὸ νικητήριον.
1390. ὃ Ζ. πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
Ν. 2. ὃ Ζ. βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νεκρῶν ὅσον
153. ὃ Ζ. βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Σ. 323. ἀλλ', ὃ Ζ. Ζ., μέγα βροντήσας
625. ὃ Ζ. βασιλεῦ.
ΕΙ. 58. καὶ φησιν, ὃ Ζ., τί ποτε βουλευεῖται ποιεῖν;
62. ὃ Ζ. τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λαόν;
376. ὃ Ζ. κεραυνοβρόντα. ΤΡ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
Ο. 223. ὃ Ζ. βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τούρνιθιον·
667. ὃ Ζ. πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιθιον,
Α. 476. ὃ Ζ., τί ποτε χρῆσόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωβάλοις;
716. ἰὼ Ζ.
940. αἶθ' ἐκχυνθείη τὸ μύρον, ὃ Ζ. δέσποτα.
967. ὃ Ζ., δεινῶν ἀντισπασμῶν.
972. μαρὰ μαρὰ δῆτ'. ὃ Ζ. Ζ.,
1031. ἡ μέγ', ὃ Ζ., χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἐνεστί σοι.
Θ. 1. ὃ Ζ., χελιδὼν ἀρὰ ποτε φανήσεται;
71. ὃ Ζ. τί δράσαι διανοεῖ με τήμερον;
315. Ζ. μεγαλῶνυμε χρυσολύρα τε,
368. Ζ., ταῦτα κυράσειας, ὥσθ'
870. μὴ ψεύσων, ὃ Ζ., τῆς ἐμπιούσης ἐλπίδος.
1009. ἔα· θεοί, Ζ. σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
Β. 750. ὁμόγνιε Ζ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
1278. ὃ Ζ. βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
Εκ. 378. καὶ δῆτα πολλὸν ἡ μίλτος, ὃ Ζ. φίλτατε,
1118. ἀγαθοῖσιν, ὃ Ζ· πολλὸ δ' ὑπεπέπαικεν αὐ
Π. 1. ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὃ Ζ. καὶ θεοί,
82. καὶ Ζ., τί φῆς; ἐκείνος ὅντως εἰ σὺ; ΠΑ. ναί.
898. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν, ὃ Ζ. καὶ θεοί,
1095. ὡς εὐτόνος, ὃ Ζ. βασιλεῦ, τὸ γράβιον
Fr. 57. ὃ Ζ., τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.
303. ὃ Ζ. πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μαρὸς
ζευγάριον. Fr. 163. εἰρήνην βαθυπλοῦτε καὶ ζ. βοεικόν, εἰ
Fr. 344, 4. κεκτημένον ζ. οἰκίον βοοῖν,
ζευγαρίων. Ο. 582. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζ., οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσιν,

ζεύγε. Θ. 811. οὐδ' ἂν κλέψασα γυνή ζ. κατὰ περτήκοντι
τάλαντα
ζεύγος. Ι. 872. ζ. πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν διδωμε.
Fr. 52. ἡ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζ. χολίκαν ἐπιθεμῶν.
484. ζ. τρίβουλον.
ζεῦξαι. ΕΙ. 135. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζ. πτερὸν,
ζεῦξαντ'. ΕΙ. 128. ζ. ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὃ παππία;
Ζεὺς. Α. 1151. ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζ·
Ι. 500. Ζ. ἀγοραῖος καὶ νικήσας
Ν. 366. ὁ Ζ. δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεὸς
ἐστιν;
367. ποῖος Ζ.; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἐστὶ Ζ. ΣΤ. ν
λέγεις σὺ;
379. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζ., ἔστ
φίρεσθαι;
381. ὁ Ζ. οὐκ ἂν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ. Δῖνος νυνὶ βασιλείῃς
397. τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζ. ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρσους.
827. οὐκ ἐστὶν, ὃ Φειδικπῆδῃ, Ζ. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;
904. πῶς δῆτα δίκης οὐσης ὁ Ζ.
1241. καὶ Ζ. γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
1470. Ζ. γὰρ τις ἐστὶν; ΣΤ. ἐστὶν. ΦΕ. οὐκ ἐστ' οὐα, ἐπὶ
Σ. 621. ὅστις ἀκούει ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζ.;
ΕΙ. 371. ἀρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖπ' ὁ Ζ. ὅς ἂν
Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζ. τὸ σκῆπτρον τῷ δημοκράτῃ
514. ὁ δὲ δεινυτάτων γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζ. γὰρ ὁ πρὸ
βασιλεῶν
576. ὁ Ζ. δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμφει πτερύκεντα κεραυνῶν
728. παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζ·
1246. ἀρ' οἶσθ' ὅτι Ζ. εἰ με λυπήσει πέρα,
1494. οἶμοι τάλας, ὁ Ζ. ὅπως μὴ μ' ὀφείται.
1501. οἶμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζ. ποιεῖ;
1506. ἀπὸ γὰρ ὕλει μ', εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζ. ὀφείται.
1514. ἀπόλωλεν ὁ Ζ. ΠΕ. πηνίε' ἀττ' ἀπώλετο;
1535. τὸ σκῆπτρον ὁ Ζ. τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
1550. φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζ. ἴδῃ
1643. ὁ Ζ., παραδούς τουτοῖσι τὴν τυραννίδα,
1645. τὰ χρῆμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζ. ἀποθήσκων κατελίστη.
Α. 773. Ζ. ὑψιβρεμέτης, ΧΟ. ΓΤ. ἐπάνω κατακεκασμένον ἦμας
Β. 1244. Ζ., ὡς λέλεκεται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Εκ. 776. ὁ Ζ. σέ γ' ἐπιτρίψειεν. ΑΝ. Β. ἐπιτρίψειαι γάρ.
Π. 87. ὁ Ζ. με ταῦτ' ἐδρασαν ἄνθρωποις φθονῶν.
119. ὁ Ζ. μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐμ' εἰ
130. αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζ. τῶν θεῶν;
582. ὁ Ζ. δῆπου κίνετα, καὶ τοῦτ' ἦδη φανερὸν σε διδύκει
592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζ. ἐξολέσειεν κοτυφῶ στεφάνῳ στῆ
φανάσας.
1107. τί δ' ἐστὶν; ΕΡ. ὁ Ζ., ὃ πονηρὲ, βοῦλεται
1189. ὁ Ζ. ὃ σωτήρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
Fr. 445 a, 3. ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω' ὅστιν ὦν ὁ Ζ. ἔχει.
ζῆ. Ι. 395. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἔως ἂν ζ. τὸ βουλευτήριον
Α. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἐγγήγορον θεῶν ἔσται καὶ ζ.

H

ἡ. A. 20. ἐσθινῆς ἔρμος ἡ πνύξ αὐτῆς. κ.τ.λ.
 ἡ. I. 589. Νίκη. ἡ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα. κ.τ.λ.
 A. 5. πλὴν ἡ γ' ἐμὴ καμῆτις ἥδ' ἐξίρχεται. κ.τ.λ.
 ἡ. A. 96. ἡ περὶ ἄκραν κῆπτων νέωσιμον σκοπεῖς; κ.τ.λ.
 II. 197. ἡ φησιν οὐ βιατὸν αὐτῶ τὸν βίον.
 ἡ. A. 424. ἀλλ' ἡ φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις; κ.τ.λ.
 II. A. 256. σοὺ μηδὲν ἦτον βδεῖν ἐπειδὴν ὄρθρος ἦ. κ.τ.λ.
 II. I. 326. ἦ σὺ πιστεύων ἀμείλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, κ.τ.λ.
 II. Fr. 356. ἐπεὶ δ' ἐγενόμην αἶψα ἦ' ἐπὶ ξύλῳ.
 ἡβαν. B. 353. χοροποιῶν, μάκαρ, ἡ.
 ἡβασ. B. 1285. ὅπως Ἀχαιῶν διόθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἡ.
 ἡβης. I. 524. οὐκ ἐξήρακεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γῆρας, οὐ γὰρ ἐφ' ἡ.
 Σ. 236. ἡ, ἐκείνη, ἡνίε' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
 A. 591. εἰθ' ἡνίε' ἐχρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἡ. ἀπολαῦσαι.
 Fr. 74. σταθερὰ δὲ καλῶς νεαρὰς ἡ.
 ἡβυλλιώσας. B. 516. ἡ. κάρτι παρατετιλμέναι.
 ἡβων. Σ. 357. ἡ. γὰρ κἀδυσμένη κλεπτεῖν, Ἰσχυὸν τ' αὐτὸς ἔμαντοῦ.
 ἡβῶσιν. B. 1055. ἐστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡ. δὲ ποιηταί.
 ἡγαγε. I. 1053. ἡ. συνδήσας Λακεδαιμονίαν πορακίονος.
 O. 301. χαυτήρι γε γλαυῖ. ET. τί φῆς; τίς γλαυῖ Ἀθήνας; ἡ;
 ἡγαγεν. A. 155. οἱ Θῶρακες ἴτε δεῦρ', οὐς θέωρος ἡ.
 I. 393. νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐκείνους, οὓς ἐκείθεν ἡ.
 B. 142. πῶς ἠλθέτην ἀκείσε; HP. Θησεὺς ἡ.
 ἡγαγον. I. 743. πλεῦσας ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ἡ.
 ἡγγαλε. A. 1077. ἡ. ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
 ἡγγαλέ. A. 1083. οἶαν δ' κήρυξ ἀγγελίαν ἡ. μοι.
 ἡγεθ'. O. 1594. ἀλευνοῖδας τ' ἂν ἡ. ἡμέρας αἰεῖ.
 ἡγεῖ. I. 32. ποῖον βρέτας * * * ἐτεδὸν ἡ. γὰρ θεοὺς;
 I. 1055. Κερκσιπὼν κακὴ βουλε, τί τοῦθ' ἡ. μίγα τοῦργον;
 N. 642. ἡ. πότερον τὸ τρίμετρον ἡ τὸ τετράμετρον;
 ἡγειρεν. A. 18. ἡ δ' οἰκέτην ἡ., ἡ δὲ παιδίον
 Fr. M. Κωκ. 6. βάρος ἡ. γὰρ τοῖ μ' οἶσος
 ἡγαρον. II. 740. τὸν δεσπύτην τ' ἡ. δ' θεὸς δ' εὐθέως
 ἡγεῖσθ'. N. 1510. ἡ. ἐξω' κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τῆ-
 μερον ἡμῖν.
 ἡγεῖσθαι. N. 1020. τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἡ.
 ἡγεῖσθῆ. II. 274. ἡ. μ' εἶναι κούδεν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἶπαι;
 ἡγεῖτ'. Σ. 269. ἡ. ἂν φῶς φρυγίχου καὶ γὰρ ἐστιν ἀνθρ
 ἡγεῖτο. B. 609. λῆρὴν τε τάλλ' ἡ. τοῦ γῶναι πέρι
 Ἠγέλοχος. B. 303. ἐξεστί θ' ὥσπερ Ἠ. ἡμῶν λέγειν
 ἡγεμόνευον. EI. 1093. ἐσπευδὸν δευπέσειν· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡ.
 ἡγεμόνιον. II. 1159. ἀλλ' ἡ. KA. ἀλλ' ὁ θεὸς ἦδη βλάπτει,
 ἡγεμόνος. II. 1160. ὥσθ' ἡ. οὐδὲν δεησόμεσθ' ἐτι.
 ἡγες. O. 340. ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκείθεν ἡ.; ΠΕ. ἢ ἀκολουθοῖς
 ἐμοί.
 II. 933. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ἂν ἡ. μάτρυρα.
 ἡγη. Fr. 188. σὺ δ' οὐχ' ἡ μ' οὐν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.
 ἡγησάμην. N. 1474. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡ.
 ἡγησόμεσθα. EI. 917. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν αἰεῖ σ' ἡ. πρῶτον.
 ἡγίξεν. II. 681. ἐπειτα ταῦθ' ἡ. ἐς σάκταν τινά.
 ἡγκυλωμένος. O. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὀνυχας ἡ.
 ἡγκυρίσας. I. 262. καταγαγὰν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἡ.
 ἡγοῖτ'. II. 501. τίς ἂν οὐχ' ἡ. εἶναι μαρίαν, κακοδαιμονίαν τ'
 ἐτι μάλλον;
 ἡγομεν. O. 835. ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἶσαν ἡμεῖς ἡ.
 II. 656. πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἡ.
 ἡγόμην. Ek. 323. οἶμον κακοδαίμων, ὅτι γέρον ἂν ἡ.
 ἡγοντο. O. 411. ἡ. διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον
 ἡγρεῖται. N. 1456. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἡ.
 ἡγόρευον. A. 41. οὐκ ἡ.; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐ γὰρ λέγον
 II. 102. οὐκ ἡ. ὅτι παρέξειν πράγματα
 Fr. 284. οὐκ ἡ.; οὗτος ἐστ' οὐκ Ἀργόλας
 ἡγοῦ. O. 675. ἡμεν. ΠΕ. ἡ. δὴ σὺ νῦν τύχασθαι,
 A. 254. χάρει. Δράκτις, ἡ. βάδην, εἰ καὶ τὸν ὤμον ἀλγίς
 O. 987. ἡ. δὲ γ' ὥδ' αὐτὸς
 B. 639. τυττόμενον, εἶναι τοῦτον ἡ. μὴ θεόν.
 ἡγοῦμαι. B. 1413. τὸν μὲν γὰρ ἡ. σοφόν, τῷ δ' ἥδομαι.
 ἡγοῦμαι. II. 27. πιστότατον ἡ. σε καὶ κλεψίστατον.
 ἡγοῦμεθα. II. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡ.

ἡγοῦμενον. II. 299. ἡ. τοῖς προβαταῖς,
 ἡγοῦμενος. N. 521. ὡς ὑμᾶς ἡ. εἶναι θεατὰς δεξιῶς
 ἡγοῦμεσθα. Ek. 185. ποτηρὸν ἡ. νῦν δὲ χρωμένον
 ἡγοῦμην. N. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ ὄρεσσαν αὐτὰς ἡ. καὶ
 καπνὸν εἶναι.
 ἡγοῦνται. A. 77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἀνδρας ἡ. μόνους
 Σ. 675. σὲ μὲν ἡ. Κώνου ψῆφον, τοῦτοισι δὲ διαφοφεοῦσαν
 ἡγρωμένους. EI. 620. ἡ. ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
 ἡγρίνται. B. 898. γλώσσα μὲν γὰρ ἡ.
 ἡγυπιάζετ'. O. 922. ἡ. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει ἄλκην.
 ἡγχνον. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἡ. νίκαται καὶ τοὺς πέπλους
 ἀπέπνιγον,
 ἡγχνουσα. Ek. 929. ἡ. μάλλον καὶ τὸ σὺν ψαμάθιν;
 ἡγώμεθα. B. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡ.
 ἡγωνίζετο. A. 140. ὅτ' ἐνθαδὶ θέογυις ἡ.
 A. 419. ὁ δεσποτμος γεραῖος ἡ.;
 Σ. 1479. τάρχα' ἐκεῖν' οἱς θέοσις ἡ.
 ἡγωνίσμεθα. Σ. 993. φέρ' ἐξερίσω. πᾶς ἀρ' ἡ.;
 ἡγωνίσω. I. 614. ἀγγεῖλον ἡμῖν πῶς τὸ πρῶγμ' ἡ.
 ἡγῶνται. O. 586. ἦν δ' ἡ. σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ ἱγῶν, σὲ Κρό-
 νον, σὲ Ποσειδῶν,
 ἡδ'. N. 534. νῦν σὺν Ἠλέκτρῳ κατ' ἐκείνην ἡ. ἡ κομφοδία κ.τ.λ.
 ἡδ'. Σ. 100. τὸν ἀλεκτρῶνα δ', ὅς ἡ. ἐφ' ἐσπέρας, ἡφ
 ἡδε. A. 768. τί λέγεις σὺ; ποδᾶπὴ χοῖρος ἡ.; ME. Μεγαριεῖ.
 κ.τ.λ.
 ἡδε. EI. 290. ὁ δεφόμενός ποτ' ἡ. τῆς μεσημβρίας,
 ἡδῆ'. Σ. 503. ταῦτα γὰρ τοῦτους ἀκούειν ἡ., εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
 ἡδεθ'. I. 653. οἷς ἡ. ἡ βουλὴ μάλιστα βήμασιν,
 II. 1017. μόνος γὰρ ἡ. ὡς εἰκεν, ἐσθίω.
 ἡδεῖ. A. 35. οὐκ ὄρεος, οὐκ ἔλαιον. οὐδ' ἡ. πρία,
 ἡδεν. Σ. 558. ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ὤστ' ἡ., εἰ μὴ διὰ τὴν προτέρην
 ἀπόφυξιν.
 Σ. 635. καλῶς γὰρ ἡ. ὡς ἐγὼ ταύτην κράτιστός εἰμι.
 EI. 1182. τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἔωσθη'· οὐ γὰρ ἡ. ἐξέωσ'
 ἡδεῖς. O. 554. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐτ' ἔχουσ' ὅσα γὰρ ἡ. ἐξέχουσ'
 ἅπαντα.
 ἡδεν. Fr. 377. ὁ μὲν ἡ. Ἀδμήτου λόγον πρὸς μαρίνην,
 ἡδεσθαι. A. 635. μήθ' ἡ. θαυνομένους μήτ' εἶναι χαυνωπλίτας.
 Σ. 512. νῆ Δι' εἰθίσθης γὰρ ἡ. τοιούτους πρᾶγμασιν
 Fr. 563. ἡ.
 ἡδεσθον. Fr. 503. ἵνα ξυνώσιν ὅπερ ἡ. βίῳ,
 ἡδεταί. EI. 533. ταύτης καταφειδόμενος· οὐ γὰρ ἡ.
 EI. 548. ὁ δὲ δρεπανοργὸς οὐχ ὀρᾶς ὡς ἡ.
 1019. οὐχ ἡ. δῆπουθεν Εἰρήνην σφαγαῖς,
 B. 1456. μισαὶ κάκιστα. AI. τοῖς ποτηροῖς δ' ἡ.;
 II. 1004. ἐπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἡ. φακῇ.
 ἡδέως. I. 440. ἀνθρ ἂν ἡ. λάβοι. τοὺς τετθρίους παρίαι.
 Σ. 1006. ὥσθ' ἡ. διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
 1867. ὡς ἡ. φάγους ἂν ἐξ ὄρεος διαπν.
 O. 669. ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡ.;
 754. διαπλέκειν ζῶν ἡ. τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἵται.
 B. 572. ὡς ἡ. ἂν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
 Ek. 1156. τοῖς γελῶσι δ' ἡ., διὰ τὸν γέλωσιν κρίνειν ἐμὴ'
 II. 262. ὁ δεσπύτης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡ. ἅπαντας
 ἡδη. A. 45. ἡ. τις εἶπε; KH. τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ.
 ἡδη. O. 511. τουτὶ τοῦτον οὐκ ἡ. γῶ. καὶ δῆτ' α' ἐλάμβανε
 θαῦμα,
 ἡδης. N. 329. ταύτας μέντοι σὺ θεὸς οὔσας οὐκ ἡ. οὐδ' ἐνόμιζες;
 ἡδισθῆ. Ek. 551. ἀτὰρ γεγίγηται; BA. καὶ μὰ Δί'. οὐκ ἡ. με
 ἡδῆ. N. 212. ἡ. παρατέταται μακρὰ πόρρω πάντῃ. κ.τ.λ.
 ἡδίκηκ'. Fr. 260. ἐγὼ γὰρ, εἰ τί σ' ἡ., ἐθέλω διαπν
 ἡδικηκά. N. 497. ἴθι νυν, κατάθου θοιμάτιον. ΣΤ. ἡ. τι;
 ἡδικηκας. N. 1080. ὡς οὐδὲν ἡ. εἴτ' ἐς τὸν Δι' ἐπανενεγμένῳ,
 ἡδικηκόσιν. II. 805. ἐπεσπείπεικεν οὐδὲν ἡ.
 ἡδικημέναι. N. 576. ἡ. γὰρ ὑμῖν μεμφομένη' ἐναντίον
 ἡδικημένη. II. 428. ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἡ.
 ἡδικησαν. EI. 1188. πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἡ.,
 ἡδικησε. B. 147. εἰ ποὺ ξένον τις ἡ. παπποτε,
 ἡδικησεν. Σ. 244. ἐπ' αὐτὸν, ὡς κολωμένους ὦν ἡ. ἀλλὰ
 ἡδίκουν. N. 1509. μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡ.
 ἡδιον. A. 271. πολλῶν γὰρ ἐσθ' ἡ., ὡ φαλῆς φαλῆς,
 Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχύδας, ὡ παππία' ἡ. γάρ. XO. οὐκ ἂν
 510. οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλειον, ἀλλ' ἡ. ἂν
 EI. 1140. οὐ γὰρ ἐσθ' ἡ. ἡ τυχεῖν μὲν ἡδη σταμμένα,

ἥδιον. Ο. 785. οὐδέν ἐστ' ἀμεινον οὐδ' ἡ. ἡ φύσαι πτερά.
 ἥδιον. Α. 1116. πρότερον ἀκρίδες ἡ. ἔστιν, ἡ κίχλαι;
 ἥδιον. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἡ. ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;
 Ν. 79. πῶς δῆτ' ἂν ἡ. αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
 ΕΙ. 643. ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἡ. ἡσθιεν.
 Ο. 127. ποίαν τιν' οὖν ἡ. ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
 ἥδιον. ΕΙ. 1281. ἀρίστον προτίθεντο καὶ ἅτθ' ἡ. πάσασθαι.
 ἥδιον. Ι. 978. ἡ. φάος ἡμέρας
 Σ. 605. δὲ γ' ἡ. τούτων ἔστιν πάντων, οὗ γὰρ πειλελήσμεν,
 Β. 399. ἡ. εὐρὴν, δεῦρο συνακολουθεῖ
 Γ. 87. ὅστις φακῆν ἡ. ὅλων λοιδορεῖς.
 379. ἀταγὰς ἡ. ἔψιν ἐν ἐπινικίῳ κρέας.
 ἥδιον. Ν. 43. ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγροίκος ἡ. βίος,
 ἥδιον. ΕΙ. 3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μάζαν ἡ. φάγοι.
 ἥδομαι. Ι. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεινον ᾧ περ ἡ.,
 Ι. 1125. αὐτὸς τε γὰρ ἡ.
 Ν. 773. σοφῶς γε νῆ τὰς Χάρτας. ΣΤ. οἱ μ' ὡς ἡ.
 ΕΙ. 291. ὡς ἡ. καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.
 335. ἡ. γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
 1127. ἥδομαι γ', ἡ.
 1161. ἡσασκῶν ἡ.
 Ο. 325. καὶ δέδρακας τούτο τούργον; ΕΠ. καὶ δεδρακὼς γ' ἡ.
 Β. 748. πολλὰς ἀπῆς θύραζε; ΑΙ. καὶ τόθ' ἡ.
 1413. τὸν μὲν γὰρ ἡγούμενι σοφὸν, τῷ δ' ἡ.
 Εκ. 1009. τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἡ.
 Π. 288. ὡς ἡ. καὶ τέρομαι καὶ βούλομαι χορεύσαι
 ἥδομαι. Ν. 1171. ὡς ἡ. σου πρῶτα τὴν χροῖαν ἰδῶν.
 ΕΙ. 1127. ἡ. γ'. ἥδομαι
 Α. 1246. ὡς ἡ. γ' ὑμᾶς ὁρῶν ὀρχομένους.
 Θ. 20. νῆ τὸν Δί' ἡ. γε τουτὶ προσμαθάν.
 ἥδομαι. Ο. 236. ἡ. φωνῇ.
 ἥδομαι. Σ. 641. ἡ. λέγοντι.
 ἥδομαι. Ι. 460. πῶς ἂν σ' ἐπαινεῖσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡ.;
 ἥδομαι. Ι. 624. παντες ἡ. σοί.
 ἥδον. Ο. 1300. ἡ. δ' ὑπὸ φιλοφρονίας πάντες μέλη,
 ἥδοναίς. Ι. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλωτταν ἀσχηραῖς ἡ. λυμαί-
 νεται,
 ἥδονῇ. Α. 163. οὐ γὰρ ἐνὶ τούτοις ἡ. τοῖς πρὸς βίαν.
 ἥδονῇ. Σ. 272. τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἡ. ἐρπύση θύραζε.
 ΕΙ. 324. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζεῖν βούλομαι, ἀλλ' ὑφ' ἡ.
 Ο. 1284. ὀρνηθῶμενοι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡ.
 Π. 289. ὑφ' ἡ., εἰπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
 739. ἐγὼ δὲ τὸ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡ.,
 753. ἰδεοῖσθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡ.
 ἥδονῶν. Ν. 1072. ἀνεστίν, ἡ. θ' ὅσον μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
 ἥδον. Α. 752. ἀλλ' ἡ. τοὶ νῆ τὸν Δί', ἡν αὐλὰς παρῇ.
 Α. 1038. σπονδαῖσιν ἡ. κοῦκ εἰ-
 Ι. 27. οὐχ ἡ.; ΔΗ. νῆ Δί' πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
 Ν. 528. ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡ. καὶ λέγειν.
 1025. ὡς ἡ. σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἐπεστὶν ἄνθος.
 1399. ὡς ἡ. καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὀμλεῖν,
 ΕΙ. 525. οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡ. κατὰ τῆς καρδίας,
 1350. τῆς δ' ἡ. τὸ σῆκον.
 Α. 942. οὐχ ἡ. τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλων τουτογί,
 Θ. 130. ὡς ἡ. τὸ μέλος, ὃ πότνια Γενετυλλίδες,
 254. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡ. γ' ὅζει ποσβίου.
 Β. 338. ὡς ἡ. μοι προσέπνευσε χοιρεῖαν κρεῶν.
 Π. 802. ὡς ἡ. πράττειν, ἄνδρες, ἐστ' εὐδαιμόνας,
 1020. ἔζειν τε τῆς χροῖας ἔφασκεν ἡ. μου,
 ἥδυμαλῇ. Ο. 659. ἀρίστιον εὖ τὴν δ' ἡ. ξύμφωνον ἀηδῶνα
 Μούσαις
 ἥδυν. Α. 75. ἀκρατον οἶνον ἡ. ΔΙ. ὃ Κρανὰ πόλις,
 ΕΙ. 1160. ἔδῃ τὸν ἡ. νόμον,
 Ο. 316. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡ. ὠφελήσιμον.
 681. ἡ. φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
 ἥδυμοις. Γ. 116. ὅστις ἐν ἡ.
 ἥδυν. Ι. 1188. ὡς ἡ., ὃ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
 Ν. 1069. οὐδ' ἡ. ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν
 Γ. 490. ἡ. γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.
 ἥδυσμα. Σ. 496. ἡν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἡ. τι,
 ἥδυσματα. Ι. 678. ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡ.
 Σ. 499. ἡ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡ.;
 ἡ. Α. 589. πλεῖν ἡ. διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρῶτιστον μὲν γε
 τεκοῦσαι
 ἥδυν. Ο. 271. οὗτος οὐ τῶν ἡ. τῶνδ' ὦν δρᾶθ' ὑμῖς ἀεὶ,
 Εκ. 151. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡ.
 ἥδυν. Εκ. 584. εἰ καινοτομεῖν ἐβελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡ.
 λίαν
 ἥδυν. Α. 57. τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῶν ἡ.
 Ι. 231. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἡ.
 ἥδυν. Α. 538. κοῦκ ἡ. ἡμῖς δευμένων πολλάκις.

ἥθει. Ν. 957. ἀλλ' ὃ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἡ. χρηστοῖς
 στεφανώσας,
 ἥθος. Σ. 877. παῦσον τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρί-
 νινον ἡ.,
 ἥσαν. Γ. 216. ἡ. εὐθὺ τοῦ Διονυσίου.
 ἥτιον. Γ. 462. ἡ. τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.
 ἡκ. Π. 435. ἀρ' ἔστιν ἡ. καπηλὶς ἡ. τῶν γειτόνων,
 ἡκάζομεν. Εκ. 385. καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἡ.
 ἡκαλλ'. Ι. 48. ἡ., ἐθῶπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
 ἡκασαν. Ν. 350. σκώπτουσαι τὴν μαρίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἡ.
 αὐτάς.
 ἡκασαν. Ι. 1076. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἡ.,
 Σ. 1308. εἴτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἡ. Λυσίστρατος
 ἡκασμεσθα. Ο. 807. ταυτὶ μὲν ἡ. κατὰ τὸν Αἰσχύλον
 ἡκ. ΕΙ. 845. καὶ ταῦτα δρᾶσας ἡ. δεῦρ' αὐθις πάλιν
 Γ. 464. ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον ἡ. τὴν σπυρίδα λαβὼν
 ἡκ. ΕΙ. 275. ἀνύσας τι; ΚΤ. ταῦτ' ὃ δέσποθ'. ΠΟ. ἡ. νυν
 ταχύ.
 Α. 924. ἰδοῦ. ΚΙ. παπαιάξ. ἡ. νυν ταχέως πάνν.
 ἡκει. Α. 646. οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τολμῆς ἡδὲ πόρρου κλέος ἡ.
 Σ. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἡ.
 ΕΙ. 115. δάμασιν ἡμετέροις φάτις ἡ.
 289. νῦν τουτ' ἐκεῖν' ἡ. τὸ Δάτιδος μέλος,
 Ο. 255. ἡ. γὰρ τις δριμύς πρέσβυς,
 Α. 352. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῶν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἡ.;
 Θ. 646. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΤ. Ε. μάλλα δεῦρ' ἡ. πάλιν.
 Β. 552. ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. ΕΑ. κακὸν ἡ. τινί.
 608. ἵνα δῶ δίκην ἀνέτεον. ΔΙ. ἡ. τῷ κακόν.
 1165. φεύγαν δ' ἀνὴρ ἡ. τε καὶ κατέρχεται.
 Εκ. 911. οὐχ ἡ. μοῦταίρος.
 Π. 284. ἀλλ' οὐκ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλούτον γὰρ, ἄνδρες ἡ.
 919. ὥστ' εἰς ἐμ' ἡ. τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
 ἡκειν. Σ. 243. ἡ. ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
 Σ. 410. καὶ κελεύει αὐτὸν ἡ.
 689. ἡ. εἴπῃ πρὸς κἀν ὥρα δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
 ΕΙ. 312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας, ἡ. σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
 1010. ἡ. ὅσπερ ἐν τὴν ἀγορὰν,
 1041. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἡ. ἄλλ' ἡ. ἐχρῆν.
 Ο. 1458. ἐνθάδε πρὶν ἡ. ὃ ξένος. ΣΤ. πάνν μαυθάνεις.
 Α. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένης ἡ. πάλαι.
 464. ἡ. ἐνόμισας, ἡ. γυναιξὶν οὐκ οἶε
 Β. 1508. καὶ φράξ' αὐτοῖς ταχέως ἡ.
 Εκ. 19. ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἀς ἡ. ἐχρῆν.
 Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὰν ἡ. χρημάτων ἔχοντα.
 632. φαίνει γὰρ ἡ. ἀγγελος χρηστοῦ τινος.
 Γ. 306. 2. ἡ. φέροντάς φασὶ τοὺς Πυλαγόρας
 448. οἶνον τε Χίον στάμον ἡ. καὶ μύρον.
 ἡκει. Ι. 1320. τὸν ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἡ., ἐφ' ὅτῃ κνισῶμεν
 ἀγνίας;
 ΕΙ. 192. ἡ. δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτὶ σοὶ φέρον.
 824. ὃ δέσποθ', ἡ.; ΤΡ. ὡς ἐγὼ πνυθόμην τινός.
 Ο. 460. ἀλλ' ἐφ' ὅτῃ περ πράγματι τὴν σὴν ἡ. γνώμην ἀνα-
 πείσας,
 545. ἀγαθὴν ἡ. ἐμοὶ σωτήρ.
 Α. 985. κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἡ. ἔχων;
 Θ. 710. ἀλλ' οὖν ἡ. ὅθεν ἡ.,
 Β. 503. ὃ φίλταθ' ἡ. Ἡράκλεις; δεῦρ' εἰσιθι.
 Εκ. 376. ἀτὰρ πόθεν ἡ. ἐτέον; ΧΡ. ἐξ ἐκκλησίας.
 520. αὐτῇ, πόθεν ἡ., Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ' ὃ μέλες,
 Π. 357. ἐκείθεν ἡ. ἀργύριον ἡ. χρυσίον
 849. χαρίεντά γ' ἡ. δῶρα τῷ θεῷ φέρον.
 ἡκειν. Εκ. 306. ἀλλ' ἡ. ἕκαστος
 Π. 1142. ἡ. γὰρ ἂν σοὶ ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
 ἡκειν. Ο. 1298. ὅρτυξ ἐκαλεῖτο καὶ γὰρ ἡ. ὅρτυγ
 ἡκετ'. Α. 1064. ἡ. οὖν εἰς ἐμοῦ τῆμερον πρὸς δὲ χρῆ
 Θ. 1148. ἡ. εὐφρονες, ἱλαοί,
 ἡκετε Α. 1075. εἴτ' εἴπαθ' ἡμῶν πῶς ἔχοντες ἡ.
 Π. 324. ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ. προθύμως ἡ.
 ἡκετον. Ο. 321. ἡ. δ' ἔχοντες πρέμνον πράγματος πελωρίον.
 ἡκη. Εκ. 291. ἡ. κεκοιμημένος,
 ἡκηκόη. Σ. 800. ἡ. γὰρ ὡς Ἀθηναῖοι ποτε
 ΕΙ. 616. οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡ.
 ἡκιστ'. Ν. 316. ἡ., ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδρά-
 σιν ἀργοῖς
 Ν. 380. ἡ., ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. δῖνος; τουτὶ μ' ἐλελήθη,
 Σ. 48. γιγνόμενος; ΕΑ. ἡ., ἀλλ' ἀριστον. ΣΩ. πῶς; ΕΑ.
 ὅπως;
 Π. 203. δειλότατον ἐσθ' ὃ πλοῦτος. ΠΑ. ἡ., ἀλλὰ με
 ἡκιστα. Ο. 126. ἡ. καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
 Π. 440. οὐ παραμενεῖς; ΒΑ. ἡ. πάντων. ΧΡ. οὐ μενεῖς;
 ἡκιστά. Π. 1157. ἀλλὰ δόλιον τοῖνον. ΚΑ. δόλιον; ἡ. γε

ήκκλησία. Εκ 84. ή. δ'. eis ήν παρεσκευασμένα
 Εκ 387. eis λευκοπληθής ήν ιδείν ή.
 550. ή.: ΠΡ. μά Δί'. άλλ' έφ' ήν έρχόμεν.
 ήκολούθουν. Α. 215. ή. Φαίλαφ τρέχων, ώδε φαίλας αν ό
 Π. 757. οι δ' ή. κατόπιν έστρεφόμενοι.
 ήκομεν. Α. 91. και νύν άγοντες ή. Ψευδαρτύβαν
 Ο. 1587. τί έστι: ΗΡ. πρεσβευόντες ήμαίς ή.
 1595. τούτων περί πάντων αυτοκράτορες ή.
 Α. 24. και εν Δα παχύ. ΕΑ. κατά τωσ ούχ ή.;
 Fr. 325. γυναίκα δε ζήτουντες ενθάδ' ή.
 ήκομεν. Α. 177. ύμην γάρ έξεσθ' ως έχοντες ή.
 ήκον. Ο. 1136. ές μεν γε Διόνη ή. ως τρισμύρια
 ήκόν. Ν. 1323. μαμύαν δ' αν αιτήσαντος ή. σοι φέρων αν άρτον
 ήκοντ'. Β. 504. ή γάρ θεός ές επίθεσ' ή. εύθείας
 ήκοντα. Θ. 129. ή. καταλαβείν. ΜΝ. έγω δη τούτο δρω.
 ήκοντας. Εκ. 341. ή. ύστα πρὸ τοῦ
 ήκοντες. Α. 24. ή. είτε δ' ώς τούτοις τῶς δοκεῖς
 ήκουσμεν. Α. 522. οτε δη δ' ύμῶν εν ταῖς οδοῖς φανερώς ή.
 ήδη.
 ήκουσ. Α. 339. πο' γὰρ ποτ' ώς ή. εν ήκκλησίᾳ;
 ήκουσ'. Ι. 320. ή. ανταλεγντας.
 Ν. 4. και μεν παλαι γ' ηλεκτρωνος ή. έγάρ
 ΕΙ. 505. περικταται στα γηρῆσαντος ή.
 Α. 752. βουλούμαι λαβείν τιν ύμῶν. εν ποτ' ή.
 ήκουσα. Α. 572. πῶθεν σοῖς ή. πολεμιστηρίας;
 Σ. 490. ής έγω ούκ ή. τούτοις ούδε πενηκοντ' έτων.
 Α. 335. ή. γάρ τοσοφρον.
 Θ. 147. ή. την δ' αλγιστν ού παρεσχόμεν
 434. ούτω ταύτης ή.
 ήκουσά. Ο. 195. μη γὰρ ενήμα κομῶτερον ή. παρ
 Εκ. 35. ή. τοι
 ήκούσας'. Σ. 907. της μεν γραφής ή. ήν έγραψάμεν.
 ήκούσαμεν. Σ. 632. ουδενός ή. ού.
 Α. 511. ή. αν τι κακός ύμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα
 ήκουσαν. Α. 590. ή. έκτω μίλις έτει ποδουμένην.
 Α. 71. ή. άρτι περὶ τοιούτου πρᾶγματος.
 Εκ. 44. την ύστατην ή. οἶον τρεῖς χύας
 ήκουσα. Α. 536. εύδαιμονεί γ' άνθρωποι. ούκ ή. οι προβαίνει
 Α. 1015. ή. ως μαγεμικῶς
 1042. ή. ύφθαλμάτων;
 ΕΙ. 1125. ή.; ό κύραξ οἶος ήλθ' ές Όρεσῶ.
 Ο. 1211. ή. αὐτῆς οἶον εἰρανεύεται;
 Α. 379. ή. αὐτῆς τοῦ θρασους; ΧΟ. ΓΤ. έλευθέρα γάρ είμι.
 Β. 660. ήλγησεν ούκ ή.; ΔΙ. ούκ έγωγ', ενει
 ήκουσά. Ν. 383. ούκ ή. μου τὰς Νεφέλας ύδατος μεστὰς οτι
 φημί
 Θ. 632. ταυτί μεν ή. τινος τι δαί τρέτων;
 ήκούσατ'. Α. 238. σῆγα τὰς. ή. άνδρες. άρα της εύφημίας;
 ήκούσατε. Α. 337. οὐδ' έμου λόγοντος ύμεις άρτίως ή.
 Α. 1003. ώ παῖδες. ώ γυναῖκες. ούκ ή.;
 ήκούσατέ. Ν. 291. ώ μέγα σεμνὰ Νεφέλαι. φανερώς ή. μου
 καλέστατος.
 ήκουσάτην. Ν. 529. ύ σάφραν τε χω καταπύγων άριστ' ή.
 ήκουσέ. Σ. 1477. ή. τ' αἰλου, περκαρῆς τῶ πρᾶγματι
 ήκουσεν. Α. 1107. αὐτῇ γάρ. ως ή. ήδ' έέρχεται.
 ήκουσιν. Α. 23. οὐδ' οι πρυτάνεις ή. άλλ' άριαν
 Α. 506. ή. οὐτ' εκ τῶν πύλων οι ζύμμαχοι.
 Ο. 372. και διδάσκοντες τι δεῦρ' ή. ύμᾶς χρήσιμον;
 Α. 15. εύδουσι πούχ ή. ΕΑ. άλλ', ώ φιλαττη.
 63. γυναῖκας, ούχ ή. ΕΑ. ή γοῦν Θεογένους
 Εκ. 503. χαῖνται γάρ ή. πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' έχουσαι.
 ήκρατίστω. Fr. 505. τί τὸ κακόν; άλλ' ή κοκκυμῆλ' ή.;
 ήκριβωμένην. Β. 1483. ζυνεσιν ή.
 ήκω. Α. 37. νύν οὖν άτεχνῶς ή. παρεσκευασμένος
 Ν. 142. ή. μαθητῆς ές τὸ φροντιστήριον.
 Ο. 992. ήκω παρ' ύμᾶς ΠΕ. έτερον αὖ τουτί κακόν.
 1022. επισκοπος ή. δεῦρο τῷ ενάμφ λαχών
 1039. ή. παρ' ύμᾶς δεῦρο πωλήσαν. ΠΕ. τὸ τι.
 Θ. 579. ή. φράσαν τοῦτ' άγγελῶν δ' ύμῶν. ύνα
 Β. 1128. ή. γάρ ές γῆν ήνδε και κατέρχομαι.
 1153. ή. γάρ ές γῆν. φησὶ και κατέρχομαι.
 1156. ή. γάρ ές γῆν. φησὶ και κατέρχομαι.
 1157. ή. δε ταυτων έστι τῷ κατέρχομαι.
 Π. 525. ή. μεγάλαν γὰρ μυστήν άγαθόν αίτιος.
 541. πρυσευόμενος ή. διακίπν ενθαδε.
 Fr. 199. ή. Θεοκρίστος άρτοπώλιον.
 ήκων. Α. 595. ύ μεν ή. γὰρ καν ή. ταλὺς. ταχὺ παῖδα αἶρην
 γεγαμηκεν.
 Π. 521. έμπορος ή. εκ Θετταλιας παρὰ πλείστων άνδραπο-
 διστῶν.
 1179. οὐτ' εἶχον ουδέν, ό μεν άη ή. έμπυρος

ήκων. Π. 1190. αὐτόματος ή. ΠΕ. πάντ' άγαθὰ τοῖςιν λέγει.
 ήκωσιν. Β. 1510. καν μη ταχέως ή. έγω
 ήλαζονεύεσθ'. Β. 260. ή. ύνα φοβηθείην έγώ,
 ήλόμεσθα. Β. 243. ή. διὰ εντειρου
 ήλαυνέ. Εκ. 39. την νύχθ' όλην ή. μ' εν τοῖς στράμασι.
 ήλγησεν. Β. 660. ή. ούκ ήκουσας; ΔΙ. ούκ έγωγ', ενει
 ήλγησέν. Β. 664. Πρόσειδον, ΕΑ. ή. τις.
 ήλγουν. ΕΙ. 625. τί δ' έπαθες; ΤΡ. ή. τὰ σέλη μακρὰν οδὸν
 ήλεγχον. Β. 961. ή. αν μου την τέχνην άλλ' ούκ έκομπαλέ-
 κουν
 ήλίσσα. Α. 706. ώστ' έγὼ μεν ή. κάτεμαρξάμεν ιδὼν
 ήλίσαν. Ο. 149. τί οὐ τὸν 'Η. Λέπρον από Μελασθίου.
 ήλίσφατε. ΕΙ. 502. πρώτοι γάρ αὐτῇ τοῖς σκορίδοις ή.
 ήλίσφατο. Ν. 836. άπεκείρατ' οὐδεις πάποτ' οὐδ' ή.
 Ν. 977. ή. δ' αν τούμφολῷ οὐδεις παῖς υπενέφθεν τὸτ' αν. ώστε
 ήλίσκτραν. Ν. 534. νύν οὖν 'Η. κατ' εκείνην ήδ' ή κομφοδία
 ήλίσκτραν. Ι. 532. εκπειτουσῶν τῶν ή., και τοῦ τίνου οὐκ εν-
 ενόντος
 ήλθ'. ΕΙ. 836. ενθαδε τὸν 'Αοῖον ποθ' ως δ' ή. εύθείας
 ΕΙ. 1125. ήκουσας; ό κύραξ οἶος ή. ές Όρεσῶ.
 1192. όσον τὸ χρῆμ' επί δειπνον ή. ές τοὺς γάμους.
 Ν. 535. ζητοῦσ' ή. ήν του 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς
 Σ. 1078. άφελήσαν εν μάχαισιν, ήνεί ή. ό Βάρβαρος,
 Εκ. 384. όσος ουδεπώποτ' ή. άθρίος ές την πύκνα.
 ήλθε. Ν. 538. ουδέν ή. βαλμαμένη σκύντων καθαιμένος,
 Ν. 537. οὐδ' ές βαλανεῖον ή λουσόμενος. σὺ δέ
 Ο. 776. διὰ δ' αἰθέριον νέφος ή. βοά.
 1556. ενθα και Πείσανδρος ή.
 Π. 54. και τοῦ δεόμενος ή. μετὰ νῦν ενθαδῖ.
 ήλθεν. ΕΙ. 132. όπως κάκοσμον ζῶσιν ή. ές θεοῦς.
 ΕΙ. 133. ή. κατ' έχθρον αὐτοῦ παλαι ποτὶ,
 Β. 1168. λάθρα γάρ ή., οὐ πῶς τοὺς κυρίους.
 Π. 404. οὐκ εντός άρ' ως έμ' ή. ουδεπώποτε.
 ήλθεσ. Α. 121. ενούχος ήμῶν ή. έσκεπασμένος;
 Α. 586. ή. ποθεῖσθ' μεν τραγηδικούς χοροῖς
 Ν. 239. ή. δε κατά τί: ΣΤ. βουλούμενος μαθεῖν λέγειν.
 ΕΙ. 193. ώ διολακρίαν, τῶς ή.; ΤΡ. ώ γλίσχρων, όρῆς
 Ο. 680. ή. ή. άρρη.
 1360. ουδέν γ' επειδήτερ γάρ ή., ώ μέλε,
 Β. 111. έχρω τόθ', ήνεί ή. επί τὸν Κέρβερον,
 1414. ουδέν άρα πράξεις άνωπρ ή. ούνεας;
 Εκ. 390. οὐδ' εί μὰ Δία τὸτ' ή. οτε τὸ δεύτερον
 Π. 1199. σεμνῶς έχουσα δ' ή. αὐτῇ πωλεία.
 ήλθεν. Β. 142. τῶς ή. κάκιστα; ΗΡ. Θησεὺς ήγαν.
 ήλθετον. Ο. 112. πρᾶγους δε δη τοῦ δεόμενου δεῦρ' ή.;
 Θ. 1158. ή., νύν άρίεσθον, εκτεύομεν. ενθαδ' ήμῶν.
 ήλθωμεν. Α. 80. έτει τετάρτῃ δ' εν τὰ βασιλεί' ή.
 Α. 666. άλλ' άγετε, λυκίποδες, αἶτερ επί Δαφύδραν ή., οτ'
 ήμεν ενι.
 Π. 253. δεῦρ' ή., πολλῶν θύμων βίζας εκεπερώτες.
 ήλθον. Ο. 292. ή. τί τὸν διαυλον ή.; ΕΠ. ώςτερ οι Κάρες
 μεν οὖν
 Ο. 1544. τούτων ενεκα δεῦρ' ή., ύνα φράσαιμί σοι.
 Θ. 176. άλλ' άνωπρ ούνεκ' ή., έα μ' είπειν. ΑΓ. λέγε.
 595. ληρεῖς έγὼ γάρ οὐκ αν ή. άγγελῶν.
 Β. 109. ή. κατά σῆν μισησιν. ύνα μοι τοὺς ζήνους
 613. εί πάποτ' ή. δεῦρ', έθέλω τεθησέναι,
 Εκ. 381. άλλ' ύστερος νύν ή., ώστ' αίσχύνομαι,
 Π. 1200. αν δ' ούνεκ' ή.; ΧΡ. πάντα σοι πεπράξεται.
 Fr. p. 514. οτε τῷ Πριάμῃ συλλυσόμενα τὸν παῖδ' ή. τε-
 θνεώτα.
 ήλιαία. Ι. 597. εν έσθίοντ' άποσίμενοι, πάπατ' εν 'Η.
 ήλιάξαι. Α. 380. σχήσω σ' έγὼ της νῦν βοῆς. ΧΟ. ΓΤ. άλλ'
 οὐκ έθ' ή.
 ήλιάσασθαι. Ι. 795. ως τούτων δει ποτ' εν 'Αρμενίᾳ πεντά-
 βολον ή.
 ήλιάσαι. Σ. 772. εἰλη κατ' ύβρον. ή. πρὸς ήλιον
 ήλιασά. Ο. 109. μῶν ή.; ΕΤ. μάλλὰ θατερος τρέπον,
 ήλιασταί. Ι. 255. ώ γεροντες ή., φράτορες τραβύλων,
 ήλιαστής. Σ. 206. υπό τῶν κεραιμίδων ή. όροφίας.
 Σ. 291. εί τις θυρασιν ή., είσίτω
 1340. ή.; εκποδων.
 Fr. 15. ύ δ' ή. είρπε πρὸς την κηελίδα.
 ήλιαστικόν. Ν. 563. ύν πρώτον ύβολὸν έλαβον 'Η,
 ήλιαστικῶ. Σ. 195. ύπογαστρῶν γέροντος ή.
 ήλιβάνων. Ο. 1732. τῶν ή. θρίων
 ήλιε. Fr. 346. ώςτερ τὰ παῖδ' έξεχ' ώ φίλ' ή.
 ήλιθάξω. Ι. 1124. ταῦτ' ή.
 ήλίθιον. Ν. 572. ιδὼν κρημῶν, ως ή. έφθίχαστο
 ήλίθιος. Ο. 1604. τί. ώ σακεδαμῶν; ή. και γέστρες εἰ.
 Θ. 593. ή. οὔτις πλλόμενος φνέχεται αν;

ἡμετέροισι. B. 354. εὐφημῆν χρῆ ἐκτίσασθαι τοῖς ἡ. χοροῖσιν
 Εκ. 1022. τοῖς γὰρ νόμοις τίς ἡ. πιστίον.
 ἡμέτερον. N. 569. καὶ μεγαλάνυμον ἡ. πατέρ',
 O. 699. ἐνεόττευσεν γένος ἡ., καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
 B. 450. τὸν ἡ. τρόπον,
 ἡμέτερος. I. 277. ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡ. δ. πυραμοῦς.
 EI. 650. οὐ γὰρ ἡ. ἐτ' ἐστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.
 Θ. 50. πρᾶμος ἡ. MN. μῶν βινεῖσθαι:
 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡ. δ. πυραμοῖς.
 ἡμετέρους. N. 554. ἐκστρέφας τοὺς ἡ. Ἰππείας κακὸς κακῶς,
 EI. 89. αὐτοῦ μείνων τοὺς ἡ.
 ἡμετέρων. A. 573. ἐκ τῶν ἱρίων τῶν ἡ. ἐπολιτεύεσθ' ἀν' ἅπαντα.
 ἡμῆ. N. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡ. παίδευσιν ἐθρεψεν.
 B. 1040. ὅθεν ἡ. φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
 ἡμῆ. N. 1145. παῖ. ἡ., παῖ. παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
 B. 37. ἔδει τραπέσθαι. παιδίον. παῖ. ἡ., παῖ.
 ἡμιδιπλοῖδιον. Εκ. 318. τούτῳ τὸ τῆς γυναικὸς ἡ.,
 ἡμικτίον. N. 645. εἰ μὴ τετράμετρον ἐστὶν ἡ.
 ἡμικτίου. N. 643. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡ.
 ἡμιόβους. B. 1060. κάλλως εἰκὼς τοὺς ἡ. τοῖς βῆμασι μείζοσι
 χρῆσθαι.
 ἡμιθνής. N. 504. οἰμοὶ κακοδαίμων, ἡ. γενήσομαι.
 ἡμικάκος. Θ. 449. τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡ. ἐβασκύνω.
 ἡμικραφαν. Θ. 227. τὴν ἡ. τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχω;
 ἡμῖν. A. 57. τὸν ἀνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡ. ἤθελε κ.τ.λ.
 ἡμῖν. O. 386. μᾶλλον εἰρήνην ἀγούσιν ἡ. ὥστε τὴν χύτρω
 κ.τ.λ.
 ἡμισυ. Θ. 452. ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡ.
 ἡμιτύβιον. Π. 729. ἔπειτα καθάρῳ ἡ. λαβῶν
 ἡμιφωσώνιον. Fr. 616. ἡ.
 ἡμιβολιαία. B. 554. ἀν' ἡ. ΕΑ. δώσει τις δίκην.
 ἡμῖνας. Π. 1194. ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δῶδας ἡ.,
 ἡμῖνῃ. N. 1490. ἐμοὶ δὲ δῶδ' ἐνεγκαῶ τις ἡ.,
 ἡμῖνόν. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡ. σφηκίσκον ἐκτυφλώσαι.
 ἡμιον. Fr. 130. ἡ. ἄγριον βάρος.
 ἡμπισχετο. Θ. 165. αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ καλὸς ἡ.
 ἡμπισχόμεν. Εκ. 540. ἔπειθ' ἦν' ἀλεαίνωμι, τούτ' ἡ.
 ἡμπισχόν. A. 1156. τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡ. πάλιν;
 ἡμπόλα. Σ. 444. ἀφθερῶν ἀξωμίδαν, ἄς οὗτος αὐτοῖς ἡ.,
 ἡμπόληκά. EI. 367. εἰς αὐτίκα μάλ'. TP. ἀλλ' οὐδὲν ἡ. ποι.
 ἡμπουσα. B. 305. ἡ. φρουδῇ. ΑΙ. κατόμοσον. ΕΑ. νῆ τὸν Δία.
 ἡμφιεσμένη. Εκ. 879. ἔσθηκα καὶ προκατὼν ἡ.,
 Εκ. 1057. ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡ.
 ἡμφιεσμένην. Θ. 840. τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡ.
 ἡμφιεσμένο. Θ. 92. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡ.
 ἡμφιεσμένον. Σ. 1172. ὅτν; δοθῆναι σκύροδον ἡ.
 ἡμῶν. A. 277. ἐὰν μεθ' ἡ. ξυμπῆς, ἐκ κραιπλῆς κ.τ.λ.
 ἡν. A. 60. ἡ. μὴ περὶ εἰρήνης γε προτανεύσῃ μοι. κ.τ.λ.
 A. 1031. ἴθ'. ἀντιβολῶ σ', ἡ. πως κομίσωμαι τῷ βόε. κ.τ.λ.
 ἡν. A. 727. ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἡ. ἐσπεισάμην κ.τ.λ.
 I. 1015. φράζεν, Ἐρεχθεῖδῃ, λογιῶν ὁδὸν, ἡ. σοι Ἀπόλλων
 κ.τ.λ.
 ἡν. A. 47. ἀλλ' ὁδῶντος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δῆμητρος ἡ. κ.τ.λ.
 ἡν (pro ἦσαν). A. 1260. ἡ. γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσω.
 ἡν'. B. 1390. λάβεσθε τούτων αὐθις. ΑΙ καὶ ΕΤ. ἡ. ἰδοῦ. ΔΙ.
 λέγε.
 ἡνάγκαζεν. I. 508. ἡ. λέγοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
 Fr. 377. 2. ὁ δ' αὐτὸν ἡ. Ἀρμόδιον μέλος.
 ἡνάγκασεν. EI. 74. κάπειτα τοῦτον ἵπποκομῆν μ' ἡ.
 ἡνεγκας. O. 540. ἡ. ἀνδραφ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 Θ. 742. ἡνεγκον. MN. ἡ. σύ; ΓΤ. Ζ. νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
 ἡνεγκον. A. 944. τάλαυν' ἐγὼ, τὸ ῥόδιον ἡ. μύρον.
 Θ. 742. ἡ. MN. ἡνεγκας σύ; ΓΤ. Ζ. νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
 B. 1299. ἡ. αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίῳ
 ἡνεῖχεν'. Θ. 593. ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἡ. ἀν;
 ἡνέσχετο. A. 709. οὐδ' ἀν' αὐτὴν τὴν Ἀχαῖαν βαδίας ἡ.,
 I. 537. οἷας δὲ Κράτης ὀργῆς ὑμῶν ἡ. καὶ στυφελιγμοῖς
 ἡνεσχόμην. I. 412. ἡ. ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
 N. 1363. ἀγῶ μύλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἡ. τὸ πρῶτον
 ἡνεχόμεσθα. A. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν
 χρόνον ἡ.,
 ἡνῆσεν. I. 530. καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμων οὕτως ἡ.
 ἐκείνος.
 ἡνθουν. N. 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἡ. καὶ σωφροσύνη
 ἐνέμυστο.
 ἡνίας. I. 1109. τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡ.
 O. 1738. χρυσόπτερος ἡ.
 Εκ. 466. μὴ παραλαβούσαι τῆς πόλεως τὰς ἡ.
 508. χάλα συναπτὸς ἡ. Λακωνικὰς.
 ἡνιγμένος. I. 196. καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡ.
 ἡνίκα. A. 13. ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡ. ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ κ.τ.λ.

ἡνίκα. Σ. 1285. ἡ. Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος κ.τ.λ.
 ἡνίκαθ'. O. 970. ἡ. ὁ Βάκις τούτο πρὸς τὸν αἶρα.
 ἡνίκατο. I. 1085. ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθὸς ἡ. τὴν Διοπαῖδον.
 ἡνιοχῆσας. Σ. 1022. οὐκ ἄλλοτρίαν, ἀλλ' οἰκίαν Μουσῶν ἐν-
 μαθ' ἡ.
 ἡνίοχοι. EI. 904. περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡ. πεπτακέτες.
 ἡνίοχος. N. 602. αἰγίδος ἡ., πολιούχος Ἀθάνῃ.
 ἡνίχ'. N. 582. ἡ. ἤρεσθε στρατηγόν, τὰς ὁφρὺς συνήγορον
 κ.τ.λ.
 ἡνπερ. I. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ καμὲ γὰρ ἡ. γε τούτων ἔλας.
 κ.τ.λ.
 ἡνπερ. O. 441. ἡ. ὁ πῖθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο, κ.τ.λ.
 ἡνσι. A. 1257. πολλὸς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἡ.,
 ἡντεβόλησε. Fr. 101. ἡ.
 ἡντιβόλει. A. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἡ. βοηθεῖν τῇ πάτρῃ.
 I. 667. ὁ δ' ἡ. γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον,
 ἡντιν'. N. 1151. ὥστ' ἀποφύγοις ἀν' ἡ. ἀν' Βούλῃ δίκην.
 Σ. 350. ἔστιν ὡτὶ δῆθ' ἡ. ἀν' ἐνδοθεν οἷός τ' εἴης θεωρίζαι,
 B. 1044. οὐδ' αὖτ' οὐδεὶς ἡ. ἐρώσαν πάντοτ' ἐποίησα γυναῖκα.
 1436. περὶ τῆς πόλεως ἡ. ἔχετον σωτηρίας,
 Π. 506. ὁδὸν ἡ. ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἀν' αἰὶν πορίσειεν.
 ἡνυστρον. I. 356. ἐγὼ δὲ γ' ἡ. βοδὸς καὶ κοιλίαν ὑέαν
 ἡνυστρον. I. 1179. καὶ χύλικος ἡ. τε καὶ γαστρός τόμον.
 ἡξει. I. 808. εἴθ' ἡ. σοι δοκίμους ἀγροίκοις, κατὰ σοῦ τὴν ψήφον
 ἰχνεύων.
 EI. 265. εἴπερ γὰρ ἡ. τὸν ἀλετρίβανον φέρον.
 A. 613. ἡ. παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκεπασμένα.
 Θ. 1014. ἡ. με σώσαν' οὐ γὰρ ἀν' ἀρίστατο.
 Π. 1201. ἡ. γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
 ἡξειν. Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἡ. ἀντικρυς
 Π. 1203. ἡ. ἐκείνον ὡς ἐμ', οἷσιν τὰς χύτρας.
 Fr. 389. Φαῖδραν' ἐπὶ πύρ δὲ πύρ ἐοίχ' ἡ. ἄγων.
 ἡξει. I. 497. χῶπας τὰ κάλλαι' ἀποφαγῶν ἡ. πάλιν.
 B. 137. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἡ. πᾶν
 ἡξίους. Π. 1084. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν αἶνον ἡ.
 ἡξιώθη. I. 283. καὶ τέμαχος, οὐ Περικλῆς οὐκ ἡ. πάποτε.
 ἡξίωσ'. N. 523. πρῶτους ἡ. ἀναγεῖν' ὑμᾶς, ἡ. παρέσχε μοι
 ἡξίωσας. I. 882. οὐπάντοτ' ἀμφιμασχάλοι τὸν Δῆμον ἡ.,
 ἡξοιμ. Π. 998. εἰς ἐσπέραν ἡ., XP. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
 ἡξομέν. Σ. 1334. ἀθρόοι γὰρ ἡ. σε προσκαλούμενοι.
 ἡξουσ'. O. 1305. ἡ. ἐκείθεν δεῦρο πλεῖν ἡ. μύρια
 A. 250. ἡ. ἐχόντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
 ἡξουσι. EI. 219. ἡ. καὶ οὖς, ἡν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
 O. 1532. ἡ. πρίσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 A. 16. ἡ. χαλεπὴ τοι γυναικῶν ἔξοδος.
 ἡξουσιν. A. 644. ἡ., ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἀρι-
 στον.
 Σ. 214. ἀλλ' ὦ ποτήρ', ἡ. ὀλίγον ὑστερον
 ἡξω. Σ. 798. ἀνάμεν' νυν' ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἡ. φέρον.
 A. 731. οὐκ εἰ πάλιν; ΓΤ. A. ἀλλ' ἡ. ταχέας ἡ. τὸ θεῶ,
 ἡπαρ. Fr. 302. 5. οὐ χύριον οὐδὲ πύδς, οὐδ' ἡ. κάπρου,
 ἡπάτιον. Fr. 421. 2. ἀλλὰ φέρεθ' ἡ., ἡ. καπριδίου νέου
 ἡπείλησ'. Π. 58. ἐγὼ γὰρ ἀν' αἰετῶν ἡ. ὅτι
 ἡπείλησε. Εκ. 289. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες ἡ. γὰρ
 ἡπείλουν. Fr. 20. ἐσεῖον, ἦτον χρήματ', ἡ., ἐσυκοφάντων
 ἡπείρω. A. 534. μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡ. μένειν.
 ἡπερ. I. 325. δεῖαν, ἡ. μόνῃ προστατῇ βητόρων; κ.τ.λ.
 ἡπερ. A. 362. ἀλλ' ἡ. αὐτὸς τὴν δίκην διαρίσω, κ.τ.λ.
 ἡπερ. Εκ. 1063. δίδουκα καὶ γὰρ μὴ πλέων ἡ. βούλομαι.
 ἡπῆσασθαι. Fr. 28. καὶ κόσκινον ἡ.
 ἡπάλους. Σ. 1038. τοῖς ἡ. ἐπιχειρήσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
 τοῖσιν,
 ἡπάλως. Fr. 315. ἄμα δ' ἡ. πυρετοῦ πρόδρομος.
 ἡπαλῶν. A. 1165. ἡ. γὰρ οἰκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζαν,
 ἡποι. EI. 934. εὐ τοι λέγεις. XO. καὶ τέλλα γ' ὦσιν ἡ.
 ἡπον. Σ. 879. ἡ. αὐτὸν,
 ἡποστάμην. I. 462. τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἡ.
 ἡπίσταντ'. B. 1073. οὐκ ἡ. ἀλλ' ἡ. μάζων καλέσαι καὶ βουπασαί
 εἰπεῖν.
 ἡπίστατο. Π. 1023. οὐ σκαῖς ἦν ἀνθρώπος, ἀλλ' ἡ.
 ἡπίτριπτος. Π. 619. αὐτῇ μὲν ἡμῖν ἡ. οἴχεται.
 ἡπτε. A. 986. τὰς χάρακας ἡ. πολλὸν μᾶλλον ἐτι τῷ περὶ,
 ἡπτες. N. 57. οἰμοὶ τί γάρ μοι τὸν πύτην ἡ. λύχρον;
 ἡρα. A. 146. ἡ. φαγεῖν ἀλλαντας ἐξ Ἀπατουρίαν,
 A. 913. ὀναπετίοισι πόλεμον ἡ. καὶ μάχαν;
 Ἡρα. O. 1731. Ἡ. ποτ' Ὀλυμπία
 Ἡρακλέα. I. 481. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡ. παραστορῶ.
 Σ. 757. πάρες, ὦ σκυρὰ. μὰ τὸν Ἡ.,
 O. 1391. οὐ δὴτ' ἔγαγε. KI. νῆ τὸν Ἡ. σύ γε.
 B. 463. καθ' Ἡ. τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
 523. ὁτὶ σε παῖζαν Ἡ. νεσκεύασα

ἡμετέροισι. B. 354. εὐφημεῖν χρὴ ἐκτίσασθαι τοῖς ἡ. χοροῖσιν
 Εκ. 1022. τοῖς γὰρ νόμοις τίς ἡ. πιστόν.
 ἡμέτερον. N. 569. καὶ μεγαλάνωμον ἡ. πατέρ'.
 O. 699. ἐνεύττευσεν γένος ἡ., καὶ πρώτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
 B. 450. τὸν ἡ. τρώπον,
 ἡμέτερος. I. 277. ἦν δ' ἀναιδέϊα παρέλθης, ἡ. ὁ πυραμοῦς.
 EI. 650. οὐ γὰρ ἡ. ἐτ' ἐστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.
 Θ. 50. πρᾶμος ἡ. MN. μῶν βινεῖσθαι;
 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡ. ὁ πυραμοῦς.
 ἡμετέρους. N. 554. ἐκστρέψας τοὺς ἡ. Ἰππίας κακὸς κακῶς,
 EI. 89. αὐτοῦ μείνων τοὺς ἡ.
 ἡμετέρων. A. 573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡ. ἐπολιτεύεσθ' ἀν' ἅπαντα.
 ἡμέ. N. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡ. παιδευσις ἐθρεψεν.
 B. 1040. ὅθεν ἡ. φρὴν ἀπομαζαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
 ἡμί. N. 1145. παῖ, ἡ., παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
 B. 37. εἶδε τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡ., παῖ.
 ἡμιεπλοίδιον. Εκ. 318. τοῦτ' ἐστὶ τῆς γυναικὸς ἡ.,
 ἡμιεκτόν. N. 645. εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡ.
 ἡμιεκτόν. M. 643. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡ.
 ἡμιθέους. B. 1060. κάλλας εἰκὸς τοὺς ἡ. τοῖς βήμασι μείζοσι
 χρῆσθαι.
 ἡμιθνής. N. 504. οἶμοι κακοδαίμον, ἡ. γενήσομαι.
 ἡμικάκος. Θ. 449. τέας μὲν οὖν ἄλλ' ἡ. ἐβοσκούμην
 ἡμίκραιν. Θ. 227. τὴν ἡ. τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχω;
 ἡμίν. A. 57. τὸν ἀνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡ. ἤθελε κ.τ.λ.
 ἡμίν. O. 386. μάλλον εἰρήνην ἀγούσιν ἡ. ὥστε τὴν χύτρω
 κ.τ.λ.
 ἡμισυ. Θ. 452. ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡ.
 ἡμιτύβιον. Π. 729. ἔπειτα καθαρὸν ἡ. λαβὼν
 ἡμιφωσώνιον. Fr. 616. ἡ.
 ἡμιωβολίατα. B. 554. ἀν' ἡ. ΕΑ. δώσει τις δίκην.
 ἡμμένας. Π. 1194. ἀλλ' ἐκδοτάς τις δεῦρο δᾶδας ἡ.,
 ἡμμένην. N. 1490. ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡ.,
 ἡμμένον. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡ. σφαιρίσκον ἐκτιφλῶσαι.
 ἡμιον. Fr. 130. ἡ. ἀγριοι βάρους.
 ἡμπόσχετο. Θ. 165. αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ καλὸς ἡ.
 ἡμπόσχητον. Εκ. 540. ἔπειθ' ἴν' ἀλεαίνωμι, τοῦτ' ἡ.
 ἡμπωχον. A. 1156. τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡ. πάλιν;
 ἡμπόλα. Σ. 444. διφθερῶν κἀωμίδαον, ἀς οὗτος αὐτοῖς ἡ.,
 ἡμπόληκά. EI. 367. εἰς αὐτίκα μάλ'. TP. ἀλλ' οὐδὲν ἡ. ποι.
 ἡμπουσα. B. 305. ἡ. φρουρῇ. ΑΙ. κατόμοσον. ΕΑ. νῆ τὸν Δία.
 ἡμφιεσμένη. Εκ. 879. ἔστηκα καὶ κροκατῶν ἡ.,
 Εκ. 1057. ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡ.
 ἡμφιεσμένην. Θ. 840. τὴν Ἰγερβόλου καθῆσθαι μητρί' ἡ.
 ἡμφιεσμένον. Θ. 92. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡ.
 ἡμφιεσμένον. Σ. 1172. ὅτν; δοθῇσι σκύροδον ἡ.
 ἡμῶν. A. 277. ἰδὼν μεθ' ἡ. ζυμπίης, ἐκ κραιπάλης κ.τ.λ.
 ἡν. A. 60. ἡ. μὴ περὶ εἰρήνης γε πρωταγεύσθῃ μοι. κ.τ.λ.
 A. 1031. ἴθ'. ἀντιβολῶ σ', ἡ. πως κομίσωμαι τῷ βύε. κ.τ.λ.
 ἡν. A. 727. ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἡ. ἐσπείσαμην κ.τ.λ.
 I. 1015. φράζευ, Ἐρεχθεῖδην, λογιῶν ὁδὸν, ἡ. σοι Ἀπόλλων
 κ.τ.λ.
 ἡν. A. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δῆμητρος ἡ. κ.τ.λ.
 ἡν (pro ἦσαν). A. 1260. ἡ. γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσας
 ἡν'. B. 1390. λάβεσθε τοῖνυν αὖθις. ΑΙ καὶ ΕΤ. ἡ. ἰδοῦ. ΔΙ.
 λέγε.
 ἡνάγκαζεν. I. 508. ἡ. λίσσοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
 Fr. 377, 2. ὁ δ' αὐτὸν ἡ. Ἀρμόδιον μέλος.
 ἡνάγκασεν. EI. 74. κἀπειτα τοῦτον ἵπποκομῆν μ' ἡ.
 ἡνεγκας. O. 540. ἡ., ἀνθρακ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 Θ. 742. ἡνεγκον. MN. ἡ. σύ; ΓΤ. Ζ. νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
 ἡνεγκον. A. 944. τάλαυν' ἐγὼ, τὸ Ῥύδιον ἡ. μύρον.
 Θ. 742. ἡ. MN. ἡνεγκας σύ; ΓΤ. Ζ. νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
 B. 1299. ἡ. αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν θορυίω
 ἡνέλχετ'. Θ. 593. ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἡ. ἀν;
 ἡνέσχετο. A. 709. οὐδ' ἀν' αὐτὴν τὴν Ἀχαιοὶν βαδίζας ἡ.,
 I. 537. οἷας δὲ Κράτης ὀργῆς ὑμῶν ἡ. καὶ στυφελιγμούς
 ἡνεσχόμην. I. 412. ἡ. ἐκ παιδίου. μαχαιρίδων τε πληγὰς,
 N. 1363. κἀγὼ μάλιστα μὲν, ἀλλ' ὅμως ἡ. τὸ πρῶτον
 ἡνεσχόμεσθα. A. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρῶτερον πόλεμον καὶ τὸν
 χρόνον ἡ.,
 ἡνθησεν. I. 530. καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμων οὕτως ἡ.
 ἐκείνος.
 ἡνθουν. N. 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἡ. καὶ σωφροσύνη
 ἐνεύμιστο.
 ἡνίας. I. 1109. τοῦτ' παραδῶσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡ.
 O. 1738. χρυσύτερος ἡ.
 Εκ. 466. μὴ παραλαβούσαι τῆς πύλεως τὰς ἡ.
 508. χάλα συναπτοῦς ἡ. Λακωνικάς.
 ἡνιγμένους. I. 196. καὶ τοικίως πως καὶ σοφῶς ἡ.
 ἡνίκ'. A. 13. ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡ. ἐπὶ μύσῳ ποτὲ κ.τ.λ.

ἡνίκα. Σ. 1285. ἡ. Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος κ.τ.λ.
 ἡνίκαθ'. O. 970. ἡ. ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν αἶρα.
 ἡνίκατο. I. 1085. ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἡ. τὴν Διοπαύθου.
 ἡνιοχῆσας. Σ. 1022. οὐκ ἄλλοτρίων, ἀλλ' οἰκίαν Μουσῶν στῆ-
 μαθ' ἡ.
 ἡνιοχοι. EI. 904. περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡ. πεπτακότες.
 ἡνιοχος. N. 602. αἰγίδος ἡ., πολιούχος Ἀθῶνα.
 ἡνίχ'. N. 582. ἡ. ἤρθεσθε στρατηγόν, τὰς ὕφρῳ συνήγομεν
 κ.τ.λ.
 ἡνπερ. I. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ καμὲ γὰρ ἡ. γε τοῦτον ἔλεψς.
 κ.τ.λ.
 ἡνπερ. O. 441. ἡ. ὁ πύθιος τῇ γυναικὶ διέθετο, κ.τ.λ.
 ἡνσει. A. 1257. πολλὸς δ' ἀμφὶ τὰς γένους ἀφρὸς ἡ.,
 ἡντεβόλησε. Fr. 101. ἡ.
 ἡντιβόλας. A. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἡ. βοηθεῖν τῇ πάτρῃ.
 I. 667. ὁ δ' ἡ. γ' αὐτοὺς ὀλίγον μῆναι χρόνον,
 ἡντιν'. N. 1151. ὥστ' ἀποφύγοις ἀν' ἡ. ἀν' βούλῃ δίκην.
 Σ. 350. ἔστιν ὅτ' ἡ. ἀν' ἐνδοθεν οἷός τ' εἴης θεωρεῖται,
 B. 1044. οὐδ' οὐδ' οὐδεὶς ἡ. ἐρῶσαν πάπυρ' ἐποίησα γυναῖκα.
 1436. περὶ τῆς πόλεως ἡ. ἔχετον σωτηρίαν,
 Π. 506. ὁδὸν ἡ. ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἀν' αὐτῷ πορίσειεν.
 ἡνυστρον. I. 356. ἐγὼ δὲ γ' ἡ. βοὸς καὶ κοιλίαν ὑέαν
 ἡνυστρον. I. 1179. καὶ χόλικος ἡ. τε καὶ γαστρός τόμον.
 ἡς. I. 808. εἴθ' ἡ. σοι δομὸς ἀγροῖκος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον
 ἴχνησαν.
 EI. 265. εἴπερ γὰρ ἡ. τὸν ἀλετρίβανον φέραν.
 A. 613. ἡ. παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκενασμένα.
 Θ. 1014. ἡ. με σώσω; οὐ γὰρ ἀν' ἀνέπατο.
 Π. 1201. ἡ. γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
 ἡξεν. Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἡ. ἀντικερ.
 Π. 1203. ἡ. ἐκείνον ὡς ἐμ', οἷσιν τὰς χύτρας.
 Fr. 389. Φαῖδραν' ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἐοῖχ' ἡ. ἄγαν.
 ἡξεις. I. 497. χάπτως τὰ κάλλαι' ἀποφαγῶν ἡ. πάλιν.
 B. 137. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἡ. πάνυ
 ἡξίους. Π. 1084. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν αἶνον ἡ.
 ἡξιώθη. I. 283. καὶ τέμαχος, οὐ Περικλῆς οὐκ ἡ. πάποτε.
 ἡξίωσ'. N. 523. πρῶτους ἡ. ἀναγεῖν ὑμᾶς, ἡ. παρέσχε μοι
 ἡξίωσας. I. 882. οὐκ ἔστιν ἀμφισμαχάλον τὸν Δῆμον ἡ.,
 ἡξίωμι. Π. 998. εἰς ἐσπέραν ἡ., XP. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
 ἡξομέν. Σ. 1334. ἀβρόσι γὰρ ἡ. σε προσκαλούμενοι.
 ἡξουσ'. O. 1305. ἡ. ἐκείθεν δεῦρο πλεῖν ἡ. μύρια
 A. 250. ἡ. ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
 ἡξουσι. EI. 219. ἡ. καὶ οὕτως, ἡν' ἔχωμεν τὴν Πύλον.
 O. 1532. ἡ. πρὶς βεῖς δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 A. 16. ἡ. χαλεπῇ τοι γυναικῶν ἐξοδος.
 ἡξουσιν. A. 644. ἡ., ἰδεῖν ἐπιθυμούντες τὸν ποιητὴν τὸν ἀρι-
 στον.
 Σ. 214. ἀλλ', ὦ ποιήρ', ἡ. ὀλίγον ὕστερον
 ἡξω. Σ. 798. ἀνάμενέ νυν' ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἡ. φέραν.
 A. 731. οὐκ εἰ πάλιν; ΓΤ. A. ἀλλ' ἡ. ταχέως νῆ τὰ θεῶ,
 ἡπαρ. Fr. 302, 5. οὐ χύριον οὐδὲ πνός, οὐδ' ἡ. κάρου,
 ἡπάτιον. Fr. 421, 2. ἀλλὰ φέρεθ' ἡ., ἡ. καπριδίου νέου
 ἡπείλησ'. Π. 88. ἐγὼ γὰρ ἂν μενέριον ἡ. ὅτι
 ἡπείλησε. Εκ. 289. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ἄνδρες' ἡ. γὰρ
 ἡπείλουν. Fr. 20. ἔσειον, ἦτον χρίματ', ἡ., ἐσοκφάπτουν
 ἡπείρω. A. 534. μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡ. μένειν.
 ἡπερ. I. 325. δεῖαν, ἡ. μόνῃ προστατῇ βητόραν; κ.τ.λ.
 ἡπερ. A. 362. ἀλλ' ἡ. αὐτὸς τὴν δίκην διαρίσω, κ.τ.λ.
 ἡπερ. Εκ. 1063. δίδωκα κἀγὼ μὴ πλεόν ἡ. βούλομαι.
 ἡπῆσασθαι. Fr. 28. καὶ κύσκινον ἡ.
 ἡπάλους. Σ. 1038. τοῖς ἡ. ἐπιχειρήσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
 τοῖσιν,
 ἡπάλως. Fr. 315. ἄμα δ' ἡ. πυρετοῦ πρόδρομος.
 ἡπαλῶν. A. 1165. ἡ. γὰρ οἰκαδ' ἐξ ἱπτασίας βαδίζων,
 ἡποι. EI. 934. εὐ τοι λέγεις. XO. καὶ τάλλα γ' ὅσιν ἡ.
 ἡπον. Σ. 879. ἡ. αὐτὸν,
 ἡπιστάμην. I. 462. τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἡ.
 ἡπίσταντ'. B. 1073. οὐκ ἡ. ἀλλ' ἡ. μᾶζαν καλέσαι καὶ βυπασσά
 εἰπεῖν.
 ἡπίστατο. Π. 1023. οὐ σκαῖς ἦν ἀνθρώπος, ἀλλ' ἡ.
 ἡπίτριπτος. Π. 619. αὐτὴ μὲν ἡμῖν ἡ. οἴχεται.
 ἡπτε. A. 986. τὰς χήρακας ἡ. πολλὸ μάλλον ἐτι τῇ πυρῇ,
 ἡπτες. N. 57. οἶμοι' τί γάρ μοι τὸν πότνη ἡ. λύχων;
 ἡρα. A. 146. ἡ. φαγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων,
 A. 913. ὀραπαιτίοισι πόλεμον ἡ. καὶ μάχαν;
 Ἡρα. O. 1731. Ἡ. ποτ' Ὀλυμπία
 Ἡρακλέα. I. 481. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡ. παραστραφῶ.
 Σ. 757. πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡ.,
 O. 1391. οὐ δὴν' ἐγώ γε. ΚΙ. νῆ τὸν Ἡ. σὺ γε.
 B. 463. καθ' Ἡ. τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
 523. ὅτι σε παῖζαν Ἡ. νέσκεσθαι

Ἡρακλέα. Π. 337. καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἡ. πολὺς
Ἡρακλέας. ΕΙ. 741. τοὺς θ' Ἡ. τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πει-
νώντας ἐκείνους,
Ἡρακλέα. Ο. 567. ἦν δ' Ἡ. οὐχ τις βοῦν, λάρῃ ναστοὺς μελι-
τούττας
Ἡράκλεια. Ν. 1051. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πάπον· εἶδες Ἡ. λουτρά;
Β. 651. ὁπόθ' Ἡ. τὰν Διομείους γίγνεται.
Ἡρακλειδῶν. Π. 355. τῶν Ἡ. οὐδ' οἷον τῶν Παμφίλου.
Ἡρακλειοξανθίαν. Β. 499. καὶ βλέπον ἐς τὸν Ἡ.
Ἡράκλειος. Α. 94. ὁ βασιλεὺς ὀφθαλμός. ΔΙ. ἀναξ' Ἡ.
Α. 284. Ἡ., τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.
807. οἷον βοδιάζουσ', ὡ πολυτίμηθ' Ἡ.
1018. οἶμοι τάλας. ΔΙ. ὦ Ἡ., τίς οὐτοσί;
Ν. 184. ὦ Ἡ., ναυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Σ. 420. Ἡ., καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄργῃς ὡ δέσποτα;
ΕΙ. 180. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ἀναξ' Ἡ.,
Ο. 93. ὦ Ἡ., τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
277. ὄνομα τούτῃ Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ἀναξ' Ἡ.
814. Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΤ. Ἡ.
859. παῦσαι σὺ φασὼν. Ἡ., τουτὶ τί ἦν;
1129. ὑπὸ τοῦ πλάτωνος ἀν παρελασάτην. ΠΕ. Ἡ.
1574. ἀγε δὴ τί δρώμεν, Ἡ.;
1586. ἐπικρῖς πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡ.
Α. 296. ὡς δεῖνόν, ἀναξ' Ἡ.,
Β. 298. ἀπολούμεθ', ἀναξ' Ἡ. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
503. ὦ φίλταθ' ἦκεῖς Ἡ.; δεῦρ' εἰσιθι.
Εκ. 1068. ὅτι μ' οὐ περιείδες ἐπιτρίβεντ'. ὦ Ἡ.,
Π. 874. οὐ δὴτ' ἐγώγ'. ΒΑ. ὦ Ἡ., φέρε, ποῖ τις ἀν
417. ποῖ ποῖ; τί φεύγεις; οὐ μενείτον; ΒΑ. Ἡ.
Ἡρακλίων. Ν. 1050. ἐγὼ μὲν οὐδὲν Ἡ. βελτίον' ἀνδρα κρίνω.
Σ. 1030. ἀλλ' Ἡ. ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
ΕΙ. 752. ἀλλ' Ἡ. ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ,
Ἡρακλῆ. Θ. 26. ὄργῃς τὸ θύμιον τοῦτο; ΜΝ. νῆ τὸν Ἡ.
Ἡρακλῆς. Α. 860. ἴττω Ἡ., ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς,
Σ. 60. οὐθ' Ἡ. τὸ δειπνον ἐξαπατάμενος,
Α. 928. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡ. ξενίζεται.
Β. 282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαυρόν ἐσθ' ὡς Ἡ.
464. τίς οὗτος; ΔΙ. Ἡ. ὁ καρτερός.
581. οὐκ ἂν γενοίμην Ἡ. ἀν. ΔΙ. μηδαμῶς.
Fr. 121. Ἡ.
Ἡραν. Ο. 1633. τὴν μὲν γὰρ Ἡ. παραδίδοιμι τῷ Διῷ,
Θ. 973. Ἡ. δὲ τὴν τελεῖαν
Ἡρας. Ο. 1741. τῆς τ' εὐδαίμονος Ἡ.
Ἡράσθη. Β. 1022. ὁ θεασάμενος πᾶς ἀν τις ἀνὴρ ἦ. δάϊος εἶναι.
Ἡράσθης. Ν. 1076. ἡμαρτες. ἦ, ἐμοίχευσάς τι, κἄτ' ἐλήφθης;
Ἡραττες. Εκ. 977. καὶ τὴν θίραν γ' ἦ. ΝΕΑ. ἀποθάνοιμ' ἀρα.
Ἡράτθης. Ο. 799. ἦ, φύλαρχος, εἰθ' ἱππαρχος, εἰτ' ἐξ οὐδενὸς
Ἡρατσίμενον. Σ. 1104. πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ᾤον ἦ.
Ἡραϊδε. Ι. 627. τερατεύμενος ἦ, κατὰ τῶν ἱππέων,
Ἡραδεν. Β. 914. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'. ΕΤ. ὁ δὲ χορός γ' ἦ, ὀρμα-
θοὺς ἀν
Ἡραδόμεσθ'. Ν. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἦ. εἰθ' οὗτος ἐπαπατηδῆ.
Ἡραδόμεν. Θ. 488. ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἰτ' ἦ.
Ἡραϊσθ'. ΕΙ. 211. ὅτιγ' πολέμειν ἦ, ἐκείνων πολλὰκίς
Ἡραϊσθα. Ν. 582. ἡνίκ' ἦ, στρατηγὸν, τὰς ὀφρὺς συνήγομεν
Ἡραμα. ΕΙ. 82. ἡσυχος ἡσυχος, ἦ, κἀνθων
Fr. 135. ψῆχει ἦ, τὸν βοσκήφαλον καὶ κοππατίαν.
Ἡραμί. Β. 315. ἀλλ' ἦ, πτήσαντες ἀκροασώμεθα.
Ἡρασας. Ι. 859. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἦ, λέγων· ἐν δ' οὐ προσ-
λεταί με
Ἡρασκεν. Α. 1236. νυνὶ δ' ἀπαντ' ἦ. ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
Ἡρασκετέ. Α. 509. οὐ γὰρ γρύζειν εἰδῶ ἡμᾶς. κἄτ' οὐκ ἦ. γ'
ἡμᾶς.
Ἡρατ'. Σ. 502. ἦ, εἰ τὴν Ἰσπίου καθίσταμαι τυραννίδα,
Σ. 1316. ὁ γέρον δὲ τὸν Θουφραστον ἦ, εἰπέ μοι,
Ἡρατο. ΕΙ. 670. ἴθι νυν, ἀκουσον οἷον ἀρτι μ' ἦ.
ΕΙ. 679. ἔτι νῦν ἀκουσον οἷον ἀρτι μ' ἦ.
Α. 64. ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοὐκάτειον ἦ.
Ἡραφε. Fr. 54. ὡς οὐ καλυμματίους τὸν οἶκον ἦ.
Ἡραμένη. Εκ. 714. ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἦ.
Ἡραμεσθα. Ο. 1577. ἀλλ', ἀγάθ', ἦ, περὶ διαλλαγῶν
Ἡρά. Ν. 311. ἦ, τ' ἐπερχομένη Βρομία χάρις,
Ἡραμένη. Ι. 570. ἦ, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας
Ἡρανά. ΕΙ. 800. ἡμυνεῖν, ὅταν ἦ, μὲν φασγὴ χελιδὼν
Ο. 1099. ἦ, τε βοσκόμεθα παρθένια
Ἡρανοῖς. Ο. 683. αἰλὼν φθέγγασιν ἦ.
Ἡρανό. Ο. 714. ἡνίκα πεταεὶν ὄρα προβάτων πᾶσαν ἦ. αἶτα
χελιδὼν,
Ἡρασταμεν. Fr. 428. ὑποσπᾶμεν—
Ἡραστησιν. Ο. 788. ἐπαίνω—
Ἡραστηται. Β. 378. εἰ

Ἡρασκεν. Εκ. 828. ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἦ,
Ἡραοττόμην. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κονδύλοις ἦ.
Ἡρανοῦντο. Ι. 572. τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἀν, εἰτ' ἦ. μὴ πεπτωκέναι,
Ἡραεσθ'. Ν. 1351. ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἦ. ἡ μάχη γενέσθαι
Ἡραμεν. Ο. 1596. ἀλλ' οὔτε πρότερον πάπον ἦκεῖς ἦ.
Ἡραμέσθα. Ν. 1353. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἦ. λοιδορεῖσθαι
Ἡραετ'. Ν. 1310. * ὡν πανουργεῖν ἦ., ἐξαίφνης λαβεῖν κακὸν τι.
Π. 1113. εἰργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἦ. ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
Ἡρατο. Π. 968. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἦ. βλέπειν,
Ἡραε. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε πρῶτον γ' ἦ. διδάσκειν, ἀνθρώποις φῆσ'
ἐπιθέσθαι,
Ἡραε. ΕΙ. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἦ. ἀτῆς Φειδίας πράξας κακῶς
Ἡραμεθ'. Α. 518. εἰτ' ἦ. ἀν' πῶς ταῦτ', ἄνερ, διαπράττεσθ' ὡδ'
ἀνοήτως;
Ἡρος. Ν. 1008. ἦ. ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέῃ
ψιθυρίζῃ.
Ο. 709. πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦ., χειμῶνος, ὑπάρας
1478. τοῦτο τοῦ μὲν ἦ. ἀεὶ
Ἡρου. Θ. 605. ἐμ' ἦτις εἰμ' ἦ.; Κλεοφάνου γυνή.
Ἡρακας. Π. 372. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἦ.; ΧΡ. κακοδα-
μονῆς.
Ἡρακῶς. Ι. 428. ὅτιγ' πῶρκεῖς θ' ἦ. καὶ κρέας ὁ πρᾶκτὸς
εἶχεν.
Ἡραρησεν. Β. 1192. εἰθ' ὡς Πόλυβον ἦ. οἰδῶν τὸ πόδε'
Ἡραρηφόρου. Α. 641. ἐπὰ μὲν ἐτῇ γεγῶσ' εὐθὺς ἦ.
Ἡρατημένη. ΕΙ. 1247. ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἦ.
Ἡραχέ. Ο. 484. ἦ. τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Μεγα-
βάζου.
Ἡραχεθ'. ΕΙ. 68. ἂ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἦ. ἡ χολή,
Ἡραχεν. Ο. 499. ἱκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦ. τότε κἀβασίλευε.
Εκ. 304. ὅτ' ἦ. ὁ γεννάδας,
Ἡραχετε. ΕΙ. 619. κἄτ' ἐπειδὴ ἡγώσαν ἡμᾶς αἱ πόλεις ὡν ἦ.
Ἡραχομεν. Εκ. 830. οὐ ταυτὺν, ὡ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἦ.,
Ἡραχόμεν. Θ. 174. ὡν τηλικούτος, ἡνίκ' ἦ. ποιεῖν.
Ἡραχον. Ο. 481. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦ. τῶν ἀνθρώπων τὸ
παλαιόν,
Ο. 508. ἦ. δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἰ τις καὶ βασι-
λεύοι
Ἡραφ. Ο. 1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦ.
Ἡραως. Fr. 42. ἦ.
Ἡρων. Fr. 283. ἀλλ' εἰς ἦ. τι παρήμαρτον.
Ἡραναί. Ν. 315. αἱ φθεγγόμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἦ. τινεῖς
εἰσιν;
Ἡρας. Α. 575. ὦ Λάμαχ' ἦ., τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
Α. 579. ὦ Λάμαχ' ἦ., ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Σ. 389. ὦ Λύκε δέσποτα, γαίτων ἦ. σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχά-
ρησαι,
438. ὦ Κέκροψ ἦ. ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
821. ὦ δέσποθ' ἦ., ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἦσθ' ἰδεῖν
823. οὐκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦ. ὡν ὅπλα.
Β. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοὶ πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὡν ἦν καὶ Λάμα-
χος ἦ.
Fr. 283. οἱ γὰρ ἦ. ἐγγύς εἰσιν,
Ἡρασι. Ο. 881. καὶ ἦ. [καὶ ὄρνισι] καὶ Ἡρώων παισὶ, πορφυ-
Ἡρασιν. Ο. 1485. ἐνθα τοῖς ἦ. ἀνθρα-
Ἡρώττησεν. Α. 648. ἦ. πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρα-
τούσιν
Ἡρώων. Σ. 392. κἀβουλῆθης μόνος ἦ. παρὰ τὸν κλάοντα καθῆ-
σθαι.
Ο. 881. καὶ Ἡρασι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἦ. παισὶ, πορφυ-
ἦς. Α. 50. ἐξ ἦ. Λυκίους ἐγένετ'. ἐκ τούτου δ' ἐγὼ κ.τ.λ.
ἦς. Ο. 1672. ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦ., καταστήσω σ' ἐγὼ κ.τ.λ.
ἦς. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ἦ. Εὐρυπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐβλινε
ἦσαν. Ι. 566. ἀνδρες ἦ. τῆσδε τῆς γῆς ἀξιοὶ καὶ τοῦ πέπλου,
Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ἦ. ἀρ' οἱ ζῶντες τὸτ' ἐπὶ τῶν προτέρων.
ΕΙ. 205. ἦν ἦ. αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
1273 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦ. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ο. 1154. ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὄρνιθες ἦ. τέκτονες
Α. 1226. ἦ καὶ χαρίεντες ἦ. οἱ Λακωνικοί;
Β. 782. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦ. ἕτεροι σύμμαχοι;
Εκ. 434. ἀλλ' ἦ. ἦττους ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ
Π. 684. ἦ. δὲ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
1002. } πάλαι ποτ' ἦ. ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι.
1075. }
ἦσας. Ι. 1303. ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦ. ἀρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
ἦσαι. Ο. 495. κἀρτι καθεῦθον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους
οὗτος ἀρ' ἦ.,
ε. R. 292. βαιὼν ἐπισπᾶσιον ξυτάγων βρυχώμενος ἦ.
Α'. ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦ. αὐτὸς πῦρος,
ἄντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦ. ἡμᾶς κύνειος
αὐθ' ὁ ἀχάριστος ἦ. ἀρα.

ἡμετέροισι. B. 354. εὐφημεῖν χρὴ ἐκτίσασθαι τοῖς ἡ. χοροῖσιν
 Εκ. 1022. τοῖς γὰρ νόμοις τίς ἡ. πειστέον.
 ἡμέτερον. N. 569. καὶ μεγαλύνωμεν ἡ. πατέρ',
 O. 699. ἐνεύττευσεν γένος ἡ., καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
 B. 450. τὸν ἡ. τρώπον,
 ἡμέτερος. I. 277. ἦν δ' ἀναιδεία παρὲλθης, ἡ. ὁ πυρμουῖς.
 EI. 650. οὐ γὰρ ἡ. ἐτ' ἐστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σὺς.
 Θ. 50. πρῶτος ἡ. MN. μὴν βινεῖσθαι:
 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡ. ὁ πυρμουῖς.
 ἡμετέρους. N. 554. ἐκστρέψας τοῦς ἡ. Ἰππείας κακὸς κακῶς,
 EI. 89. αὐτοῦ μείνον τούς ἡ.
 ἡμετέρων. A. 573. ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡ. ἐπολιτεύεσθ' ἀν' ἅπαντα.
 ἡμέ. N. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡ. παιδεύσεις ἐθρεψεν.
 B. 1040. ὅθεν ἡ. φρὴν ἀπομαζαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
 ἡμί. N. 1145. παῖ. ἡ., παῖ. παῖ. ΣΠ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
 B. 37. ἔδει τραπέσθαι. παιδίον. παῖ. ἡ., παῖ.
 ἡμιδιπλοῖδιον. Εκ. 318. τοῦτ' ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἡ.,
 ἡμικτέον. N. 645. εἰ μὴ τετράμετρὸν ἐστὶν ἡ.
 ἡμικτέου. N. 643. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡ.
 ἡμιθέους. B. 1060. κάλλας εἰκὺς τοὺς ἡ. τοῖς βήμασι μείζουσι
 χρῆσθαι.
 ἡμιθῆς. N. 504. οἶμοι κακοδαίμων. ἡ. γενήσομαι.
 ἡμικάκως. Θ. 449. τίως μὲν οὖν ἄλλ' ἡ. ἐβοσκούμην
 ἡμίκραραν. Θ. 227. τὴν ἡ. τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχω;
 ἡμίν. A. 57. τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡ. ἤθελε κ.τ.λ.
 ἡμίν. O. 386. μάλλον εἰρήνην ἀγούσιν ἡ. ὥστε τὴν χύτραν
 κ.τ.λ.
 ἡμισυ. Θ. 452. ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡ.
 ἡμιτύβιον. Π. 729. ἔπειτα καθάρων ἡ. λαβῶν
 ἡμιφασώνιον. Fr. 616. ἡ.
 ἡμιωβολιαία. B. 554. ἀν' ἡ. ΕΑ. δώσει τις δίκην.
 ἡμίνης. Π. 1194. ἀλλ' ἐκδύω τις δεῦρο δῶδας ἡ.,
 ἡμίνην. N. 1490. ἐμοὶ δὲ δῶδ' ἐνεγκάτω τις ἡ.,
 ἡμμένον. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡ. σφηκίσκον ἐκτιφλῶσαι.
 ἡμιον. Fr. 130. ἡ. ἄγριον βάρος.
 ἡμπόσχετο. Θ. 165. αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἡ.
 ἡμπόσχον. Εκ. 540. ἔπειθ' ἴν' ἀλεαίνωμι, τοῦτ' ἡ.
 ἡμπόσχοι. A. 1156. τὸν δὴμον ὕμῶν χλαῖναν ἡ. πάλιν;
 ἡμπόλα. Σ. 444. διαφθερῶν κάθωμιδαν, αἱ οὗτος αὐτοῖς ἡ.,
 ἡμπόλῃκᾶ. EI. 367. εἰς αὐτίκα μάλ'. TP. ἀλλ' οὐδὲν ἡ. πα.
 ἡμπουσα. B. 305. ἡ. φρουρῇ. AI. κατόμοσον. ΕΑ. νῆ τὸν Δία.
 ἡμφιεσμένη. Εκ. 579. ἔστηκα καὶ κροκατῶν ἡ.,
 Εκ. 1057. ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡ.
 ἡμφιεσμένη. Θ. 840. τὴν Ἰπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡ.
 ἡμφιεσμένον. Θ. 92. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡ.
 ἡμφιεσμένον. Σ. 1172. ὅτῃ; δοθῇσι σκύροδον ἡ.
 ἡμῶν. A. 277. ἐὰν μεθ' ἡ. ξυμπῆς, ἐκ κραυγῆς κ.τ.λ.
 ἦν. A. 60. ἡ. μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃ μοι. κ.τ.λ.
 A. 1081. ἴθ'. ἀντιβολῶ σ', ἡ. πως κομίσωμαι τὸ βόε. κ.τ.λ.
 ἦν. A. 727. ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἡ. ἐσπεύσαμην κ.τ.λ.
 I. 1015. φράξεν, Ἐρεχθίδην, λογιῶν ὕδν, ἡ. σοι Ἀπόλλων
 κ.τ.λ.
 ἦν. A. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δῆμητρος ἡ. κ.τ.λ.
 ἦν (pro ἦσαν). A. 1260. ἡ. γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσωσ
 ἦν'. B. 1390. λάβεσθε τοῖνυν αὖθις. AI καὶ ΕΓ. ἡ. ἰδοῦ. ΔI.
 λέγε.
 ἠνάγκαζεν. I. 508. ἡ. λέγοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
 Fr. 377, 2. ὁ δ' αὐτὸν ἡ. Ἀρμόδιον μέλος.
 ἠνάγκασεν. EI. 74. κἄπειτα τοῖτον ἵπποκομῆν μ' ἡ.
 ἠνεγκας. O. 540. ἡ. ἀνθρακ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 Θ. 742. ἠνεγκον. MN. ἡ. σύ; IT. Z. νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
 ἠνεγκον. A. 944. τάλαυν' ἐγὼ, τὸ Ῥόδιον ἡ. μύρον.
 Θ. 742. ἡ. MN. ἠνεγκας σύ; IT. Z. νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
 B. 1299. ἡ. αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν φρονίχῃ
 ἠνέλχεν. Θ. 593. ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἡ. ἀν;
 ἠνέσχετο. A. 709. οὐδ' ἀν' αὐτὴν τὴν Ἀχαιοὶν βαδίσας ἡ.,
 I. 537. οἷας δὲ Κράτης ὀργῆς ἵμῶν ἡ. καὶ στυφελιγμούς
 ἠνεσχόμην. I. 412. ἡ. ἐκ παιδίου, μαχαιρίδαν τε πληγὰς.
 N. 1363. κίχῳ μύλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἡ. τὸ πρῶτον
 ἠνεχόμεσθα. A. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν
 χρόνον ἡ.,
 ἠνθῆσεν. I. 530. καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμων οὕτως ἡ.
 ἐκείνος.
 ἠνθουν. N. 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἡ. καὶ σαφροσύνη
 ἐνέμυστο.
 ἠνίας. I. 1109. τοῦτ' παραδύσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡ.
 O. 1735. χρυσύτερος ἡ.
 Εκ. 466. μὴ παραλαβούσαι τῆς πύλεως τὰς ἡ.
 508. χάλα συναπτοῖς ἡ. Λακωνικῆς.
 ἠνιγμένους. I. 196. καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡ.
 ἠνίκα. A. 13. ἀλλ' ἑτέρον ἦσθην, ἡ. ἐπὶ μύσχω ποτὲ κ.τ.λ.

ἠνίκα. Σ. 1285. ἡ. Κλέαν μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος κ.τ.λ.
 ἠνίκαθ'. O. 970. ἡ. ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν αἶρα.
 ἠνίκατο. I. 1085. ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἡ. τὴν Διοσκείδους.
 ἠνιοχῆσας. Σ. 1022. οὐκ ἄλλοτρίαν, ἀλλ' οἰκίαν Μουσῶν στῆ-
 μαθ' ἡ.
 ἠνιοχοι. EI. 904. περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡ. πεπτοκῶτες.
 ἠνιοχος. N. 602. αἰγίδος ἡ., πολιούχος Ἀθάνᾳ
 ἠνίχ'. N. 582. ἡ. ἤρθεσθε στρατηγῶν, τὰς ὕφρῃς συνήγομεν
 κ.τ.λ.
 ἠνπερ. I. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμῃ γὰρ, ἡ. γε τοῦτον ἔλαψ.
 κ.τ.λ.
 ἠνπερ. O. 441. ἡ. ὁ πῖθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο, κ.τ.λ.
 ἦνσι. A. 1257. πολλὸς δ' ἀμφὶ τὰς γένους ἀφρὺς ἡ.,
 ἠντεβόλησε. Fr. 101. ἡ.
 ἠντιβόλει. A. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἡ. βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ
 I. 667. ὁ δ' ἡ. γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον,
 ἦντιν'. N. 1151. ὥστ' ἀποφύγοις ἀν' ἡ. ἀν' βούλῃ δίκην.
 Σ. 350. ἐστὶν ὠπὴ δῆθ' ἡ. ἀν' ἐνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
 B. 1044. οὐδ' οὐδ' οὐδεὶς ἡ. ἐρῶσαν πῶπον' ἐποίησα γυναῖκα.
 1436. περὶ τῆς πύλεως ἡ. ἔχετον σωτηρίαν,
 Π. 506. ὁδὸν ἡ. ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγὰθ' ἀν' μείζω πορίσειεν.
 ἦνυστρον. I. 356. ἐγὼ δὲ γ' ἡ. βοὺς καὶ κοιλίαν ὑέαν
 ἦνυστρον I. 1179. καὶ χυλίκος ἡ. τε καὶ γαστρός τόμον.
 ἦξει. I. 808. εἴθ' ἡ. σοι δορυὸς ἀγροίκος, κατὰ σοῦ τῇ ψῆφον
 ἰγνεύαν.
 EI. 265. εἴπερ γὰρ ἡ. τὸν ἀλετρίβανον φέραν.
 A. 613. ἡ. παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκενασμένα.
 Θ. 1014. ἡ. με σώσαν' οὐ γὰρ ἀν' παρίπτατο.
 Π. 1201. ἡ. γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
 ἦξεν. Εκ. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἡ. ἀντικρυς
 Π. 1203. ἡ. ἐκείνον ὡς ἐμ', οἶσω τὰς χύτρας.
 Fr. 389. Φαῖδραν' ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἐοίχ' ἡ. ἄγαν.
 ἦξει. I. 497. χῶπος τὰ κάλλαι' ἀποφαγῶν ἡ. πάλιν.
 B. 137. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνῃν μεγάλην ἡ. πάνυ
 ἦξιους. Π. 1084. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν αἶνον ἡ.
 ἦξιώθη. I. 283. καὶ τέμαχος, οὐ Περικλέης οὐκ ἡ. πῶποτε.
 ἦξίωσ'. N. 523. πρῶτοις ἡ. ἀναγεῖν ὕμᾱς, ἡ. παρέσχε μοι
 ἦξιώσας. I. 882. οὐπῶπον' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἡ.,
 ἦξοιμι. Π. 998. εἰς ἐσπέραν ἡ., XP. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
 ἦξομέν. Σ. 1334. ἀθροῖ γὰρ ἡ. σε προσκαλούμενοι.
 ἦξουσ'. O. 1305. ἡ. ἐκείθεν δεῦρο πλεῖν ἡ. μύρια
 A. 250. ἡ. ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
 ἦξουσι. EI. 219. ἡ. καὶ οὗτοι, ἦν ἔχωμεν τὴν Πύλον.
 O. 1532. ἡ. πρίσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 A. 16. ἡ. χαλεπῇ τοι γυναικῶν ἐξοδος.
 ἦξουσιν. A. 644. ἡ., ἰδεῖν ἐπιθυμούντες τὸν ποιητὴν τὸν ἀρι-
 στον.
 Σ. 214. ἀλλ', ὦ ποιήρ', ἡ. ὀλίγον ὕστερον
 ἦξω. Σ. 798. ἀνάμενέ νυν' ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἡ. φέραν.
 A. 731. οὐκ εἰ πάλιν; IT. A. ἀλλ' ἡ. ταχέας εἰ τὰ θεῶ,
 ἦπαρ. Fr. 302. 5. οὐ χύριον οὐδὲ πνὺς. οὐδ' ἡ. κάπρου,
 ἦπάτιον. Fr. 421, 2. ἀλλὰ φέρεθ' ἡ., ἡ. καπριδίου νέου
 ἠπείλησ'. Π. 88. ἐγὼ γὰρ ὦν μενέκλειος ἡ. ὅτι
 ἠπείλησε. Εκ. 289. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ἄνδρες' ἡ. γὰρ
 ἠπείλουν. Fr. 20. εἴσιον, ἦτον χρίματ', ἡ., ἐνκοφάστου
 ἠπείρε. A. 534. μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡ. μίνειν.
 ἦπερ. I. 325. δειαν, ἡ. μὴν προστατεῖ βητόρων; κ.τ.λ.
 ἦπερ. A. 362. ἀλλ' ἡ. αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω, κ.τ.λ.
 ἦπερ. Εκ. 1063. δίδωκα κἀγὼ μὴ πλέον ἡ. βούλομαι.
 ἠπῆσασθαι. Fr. 28. καὶ κόσκινον ἡ.
 ἠπάλους. Σ. 1038. τοῖς ἡ. ἐπιχειρήσαι πέρυσιν καὶ τοῖς περε-
 τοῖσιν,
 ἠπάλως. Fr. 315. ὅμα δ' ἡ. πυρετοῦ πρόδρομος.
 ἠπαλῶν. A. 1165. ἡ. γὰρ οἰκαδ' ἐξ ἱπτασίας βαδίσαν,
 ἦπτοι. EI. 934. εὐ τοι λέγεις. XO. καὶ τάλλα γ' ὅσιν ἡ.
 ἦπον. Σ. 879. ἡ. αὐτὸν,
 ἠπσταμένη. I. 462. τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἡ.
 ἠπστάντ'. B. 1073. οὐκ ἡ. ἀλλ' ἡ. μᾶζαν καλέσαι καὶ βουνοῖς
 εἰπεῖν.
 ἠπίστατο. Π. 1023. οὐ σκαῖς ἦν ἀνθρώπος, ἀλλ' ἡ.
 ἠπίτριπτος. Π. 619. αὐτὴ μὲν ἡμῖν ἡ. οἴχεται.
 ἦπτε. A. 986. τὰς χάρακας ἡ. πολὺ μάλλον ἐπὶ τῇ πυρῇ.
 ἦπτες. N. 57. οἶμοι' τί γὰρ μοι τὸν πύτην ἡ. λόχων;
 ἦρα. A. 146. ἡ. φαγεῖν ἀλλαντας ἐξ Ἀπατουρίων,
 A. 913. ὀραπετίοισι πόλεμον ἡ. καὶ μάχας;
 Ἡρα. O. 1731. Ἡ. ποτ' Ὀλυμπία
 Ἡρακλέα. I. 481. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡ. παραστραῶ.
 Σ. 757. πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡ.,
 O. 1391. οὐ δῆτ' ἐγώγε. KI. νῆ τὸν Ἡ. σὺ γε.
 B. 463. καθ' Ἡ. τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
 523. ὅτῃ σε παῖσαν Ἡ. νησκέυασα

ἡσθ'. Σ. 821. ὡ δὲ σποθ' ἦρας, ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἡ. ἰδεῖν.
 (1) 114. ὅτι πρῶτα μὲν ἡ. ἀνθρώπος, ὡς περ νῶ, ποτὲ.
 280. τί τὸ τέρας τοῦτο ποτ' ἐστίν; οὐδ' οὐ μόνος ἀρ' ἡ. ἐποψ.
 1051. οἱμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἡ. ἐτι;
 Θ. 63. ἡ που νέος γ' ὦν ἡ. ὑβριστῆς, ὡ γέρον.
 Εκ. 764. δεδογμένοι σιν; ὡς ἀνύπτος ἡ. ἀρα.
 Π. 893. κομῶν μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἡ. ἀβλῖος.
 ἡσθα. ΕΙ. 587. ἡ. γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὡ ποθομένην.
 ΕΙ. 595. τοῖς ἀγροίκουσιν γὰρ ἡ. χίδρα καὶ σαττηρία.
 (1) 1048. ἀληθὲς οὗτος; ἐτι γὰρ ἐνταῦθ' ἡ. σὺ;
 Θ. 642. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἡ. παῖδων ἐννέα.
 Β. 917. οὐχ ἦττον ἡ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ ἡ.
 Εκ. 245. οὐκ ἐπὶς ἀρ', ὡ μίλ', ἡ. δεινὴ καὶ σοφὴ.
 499. πάλιν μετασκεύαζε σαντὴν αὐτὴν ἡπερ ἡ.
 Π. 869. ἡ τῶν πυρρῶν ἡ. καὶ τοιχαυρῶν;
 971. ἐν ταῖς γυναιξίν ἡ.; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
 ἡσθάνετό. Π. 688. τὸ γράδιον δ' ὡς ἡ. μου τὸν ψόφον.
 ἡσθάνομεσθα. Α. 510. ἀλλ' ἡ. καλῶς ὑμῶν· καὶ παλλάεις ἐνδον
 ἀν' οὖσαι.
 ἡσθαίη. Α. 201. ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡ. λαβῶν.
 ἡσθαίς. Σ. 1532. ἡ. ἐπὶ ταῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχοις.
 ἡσθίν'. Ι. 408. ἡ. ἰηταιωνίσαι καὶ βακχίβακχον φῶσαι.
 ἡσθην. Α. 2. ἡ. δὲ βαῖδ', πάνιν δὲ βαῖδ' τέτταρα.
 Α. 4. φέρ' ἰδω· τί δ' ἡ. ἄξιον χαιρηδύνος;
 13. ἀλλ' ἔτερον ἡ. ἥνικ' ἐπὶ μωσχῶ ποτὲ
 Ι. 696. ἡ. ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίας.
 Ν. 174. ἡ. γαλιώτῃ καταχέσαντι Σακράτους.
 1240. ἐμοῦ καταπρῶξαι. ΣΤ. θαυμασίως ἡ. θεοῖς,
 ΕΙ. 1066. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡ. τί γελᾷς; ΟΙ. ἡ. χαροποιεῖσθαι πῶς.
 (1) 570. ἡ. σέρφω σφαγιαζομένη. βροντάτω νῦν δὲ μέγας Ξάν.
 880. Χίονισιν ἡ. πανταχοῦ προσκειμένους.
 ἡσθηται. Σ. 673. οἱ δὲ ζύμῃμαχοι ὡς ἡ. τὸν μὲν σύρφακα τὸν
 ἄλλον.
 ἡσθην. Ν. 556. φρόνιχος πάλαι πεποήχ'. ἦν τὸ κῆτος ἡ.
 ΕΙ. 643. ὅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἦδιστ' ἡ.
 ἡσθον. Ι. 606. ἡ. δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ τοῖας Μηδικῆς.
 ΕΙ. 1284. εἰεν ἐκέρσθεν τοῦ πολέμου κατ' ἡ.
 1285. ταῦτ' ἦδε, ταῦθ', ὡς ἡ. κεκορημένοι.
 Γρ. 206. τὴν μάλιν ἐκ τῶν γραμματικῶν ἡ.
 ἡσθόμεσθα. Σ. 888. τὸν δῆμον ἡ. σου
 ἡσθοντο. Ι. 1282. ἐστὶ δ' οὐ μόνον ποιητὴς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡ.
 Σ. 176. ταῦτ' γ'. ἐγὼ γὰρ ἡ. τεχνωμένον.
 ΕΙ. 234. φέρ' αὐτὸν ἀπυθρῶ· καὶ γὰρ ὡς περ ἡ.
 370. οὐκ ἡ. ἀγαθὸν τουσυνονεῖ λαβῶν;
 ἡσθοντο. Ι. 673. ἡ. τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἄξιαι;
 ἡσθον. Ν. 292. ἡ. φανῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησάμενης θεοσέπ-
 τος;
 ἡσίοδος. Β. 1033. Μουσάως δ' ἐξακίσσεις τε νύσαν καὶ χρη-
 σμύδης, ἡ. δὲ
 ἡσμεν. Γρ. 198. 4. οὐδ' ἡ. ὄντας ἀδοφίτας καὶ θαμὰ
 ὑπεξέοντο. Π. 743. τὸν Πλούτων ἡ. καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
 Π. 752. ἐχόντες ὀλίγων αὐτὸν ἡ. καὶ
 ἡσπέρ. ΕΙ. 714. ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἡ. ποτ' ἦν.
 ἡστ'. ΕΙ. 821. μικροὶ δ' ὄραν ἄνασθον ἡ. ἐμοιγέ τοι
 ἡστην. Ι. 982. τῇ πύλει μέγας, οὐκ ἂν ἡ.
 (1) 19. τὸ δ' οὐκ ἀρ' ἡ. οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
 ἡστραπτεν. Α. 531. ἡ. ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα.
 ἡσυχῇ. Ν. 324. ἡ. αὐταῖς. ΣΤ. φέρε, πυρ; δαΐζον. ΣΩ. χαροῦσθ'
 αὐταῖς πᾶν πᾶλαι,
 Π. 692. κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξας ἡ.
 735. τοῦτ' οὐδ' ἐπὶ τὴν φωνικὴν ὀδυρῶν ἡ.
 ἡσυχίαν. Α. 1224. καθ' ἡ. ἀπαισιν οὐνοχρήμενοι;
 Β. 321. κἀμοὶ δοκούσιν. ἡ. τοῖσιν ἀγείν
 Π. 921. ἐκείν' οὐδ' ἐβούλει ἂν. ἡ. ἐξω
 ἡσυχίας. Ο. 1421. τὸ γὰρ τῆς ἀγνωστῆς ἡ.
 ἡσυχίας. Σ. 1517. ἡ. ἐφ' ἡ. ἡμῶν πρὸς τὸν βαμβυκίζοντι
 ἑαυτοῦ.
 Α. 1389. ἡ. παρ' τῆς μεγαλοφρονος,
 ἡσυχον. Σ. 190. εἰ μὴ μ' ἐπισθ' ἡ., μαχουμάθα.
 ἡσυχος. Ν. 141. ἀποπεμφθὲν ἀποκρυμμένον. ΣΤ. ἐχ' οὖν ἡ.
 ΕΙ. 42. ἡ. ἡμέμει, κἀνθων.
 (1) 1199. αὐτὴν οὐ καὶ ποῖ ποῖ πάται· μαν' ἡ.,
 Θ. 141. ἐγὼ δ' οὐ κακοδαίμων τε θρῶ; ΕΤ. μαν' ἡ.
 Εκ. 141. Λεγέτω ἐπὶ ἀλλήλοισιν ὡς ἐαυτῶν ἡ.
 Π. 127. ἡ. μὴ λεγ'. ὡς ποικίλ', ταῦτ'. ΧΡ. ἐχ' ἡ.
 ἡσχυροῦ. Π. 981. οὐ καλὰ καὶ γὰρ ἐκνομῶν μ' ἡ.
 Π. 984. ἐμῶν, ἀλλὰ δὴλον οἷος ἡ.
 ἡσχυροῦ. ΕΙ. 11. ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἡ.
 ἡσ. Α. 14. παρ' ἡ. ὡς ἂν ἐπὶ τῇ τῷ μαχουμάτω

ἦτε. Εκ. 1086. χαλεπαί γ' ἂν ἡ. γενόμενοι πορθμῆς. ΓΡ. Β. τίη;
 ἡτέρα. Α. 85. ἡδὲ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεῶν ἡ.;
 Α. 90. τίς δ' ἡ. παῖς; ΑΑ. χαῖα ναι τὰ σιῶ,
 ἡτσο'. Ι. 574. τὸν πρὸ τοῦ σίτησιν ἡ. ἐρύμενος Κλεαίνετον
 Π. 982. ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἡ. εἰκοσιν
 1012. ἔπειτ' ἴσως ἡ. ἂν εἰς ὑποδήματα.
 ἡτσοά. Β. 487. πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιῶν ἡ. σε;
 Εκ. 157. τί δ' ἐστίν; οὐ γὰρ δὴ πειν' γ' ἡ. σε.
 ἡτσην. Θ. 633. σκάφιον Ξένυλλ' ἡ. οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.
 Β. 544. χηστρίδ', εἴτ' ἡ. ἀμίδ', ἐ.
 ἡτιν. Ν. 960. ῥῆξον φανὴν ἡ. χαίρεις, καὶ τὴν σαντοῦ φῶσον
 εἶπε.
 ἡτις. Ι. 1301. καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἡ. ἦν γεραίτερα· κ.τ.λ.
 ἡτοι. Ι. 437. ὡς οὕτως ἡ. κακίας ἡ συκοφαντίας πνέ.
 ἡτουν. Γρ. 20. εἰσιον, ἡ. χρήματ', ἡπεῖλουν, ἐσυκοφάντων
 Γρ. 48. ἡ.
 ἡτριάων. Γρ. 421. 5. ἡ. φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
 ἡτριάων. Γρ. 302. 6. οὐδὲ σχαλῶνες, οὐδ' ἡ. δέλφακος,
 ἡτρον. Θ. 509. τέλει· τὸ γὰρ ἡ. τῆς χύτρας ἐλάττισεν.
 ἡττάσθαι. Ι. 1230. φράζαν. ὑφ' οὐ χρεῶν ἐμ' ἡ. μόνου.
 ἡττάσθαι. Π. 482. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἡ., καὶ σφῶ δὲ παθεῖν.
 ἡττηθείς. Ν. 525. ἡ. οὐκ ἄξιος ὦν ταῦτ' οὖν ἡμῖν μέμφομαι
 ἡττηθῆς. Ο. 70. ὅρως ἐγῶγε δούλου. ΕΤ. ἡ. τινὸς
 ἡττηθῶ. Σ. 523. ἡν γὰρ ἡ. λέγων σου, περπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
 ἡττημαθ'. Ν. 1103. ἡ., ὡ κινούμενοι,
 ἡττημένος. Ι. 658. κάγω· ὅτε δὴ 'γῶν τοῖς βαλίστοις ἡ.,
 ἡττηρία. Α. 450. ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἐσθ' ἡ.
 ἡττον. Α. 256. σὺ μὴδὲν ἡ. βδεῖν, ἐπειδὴν ὁρθοῦν ἡ.
 Ν. 1419. ὅσπερ ἐξαμαρτάνειν ἡ. δίκαιον αὐτοῦ.
 1423. ἡ. τί δὴτ' ἐξεστὶ καὶ μοι καὶνὸν αὐτὸ τοῖσιν
 Σ. 918. θερμὸς γὰρ ἀτὴρ οὐδὲν ἡ. τῆς φακῆς.
 ΕΙ. 1186. ἡ., οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν βλάσφηδες.
 Ο. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ἂν φρυξέ μὴδὲν ἡ. Στυθάρου,
 Α. 795. κῆνος, ἡμῖς τ' οὐδὲν ἡ.
 Θ. 753. ἀλλ' οὐδὲν ἡ. ἡδ' ἀποσφαγῆσται.
 Β. 300. Διόνυσσε τοῖσιν. ΔΙ. τοῦτ' ἐθ' ἡ. θατέρου.
 917. οὐχ ἡ. ἡ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ ἡσθα,
 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τὸ μετὰ χῶ δούλους οὐδὲν ἡ.,
 Π. 1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἡ. μέλει,
 Γρ. 397. 2. τοῖς νοῦς δ' ἀγοραῖους ἡ. ἡ κῆνος ποιῶ.
 ἡττόν. Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἡ. γ' οὐδὲν κλαύσει, μὴδὲν ταύτῃ γε
 κομῆσθαι.
 ἡττονα. Ν. 113. } τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἡ.
 883. }
 Ν. 114. τοῦτοιν τὸν ἑτερον τοῖν λόγων, τὸν ἡ.,
 1337. ποῖαν λόγον; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἡ τὸν ἡ.;
 ἡττονας. Ν. 1042. αἰρούμενον τοὺς ἡ. λόγους ἐπειτα πᾶσιν.
 ἡττονες. Π. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἡ.
 ἡττους. Εκ. 434. ἀλλ' ἦσαν ἡ. ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 ἡττω. Ν. 1445. τοῦθ' ἔτερον αὐ μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ', φρ
 ἐχων τὸν ἡ.
 Ν. 1452. καὶ τὸν λόγον τὸν ἡ.
 ἡττων. Ν. 893. ἀπολεῖς σὺ; τίς ἂν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἡ. γ' ὦ.
 Ν. 1038. ἐγὼ γὰρ ἡ. μὲν λόγος δὲ αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
 1081. κακίους ὡς ἡ. ἐρατὸς ἐστὶ καὶ γυναικῶν
 Σ. 549. τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμῶς ἡ. ἐστὶν βασιλείας.
 Θ. 804. Ναυσιμάχης μὲν γ' ἡ. ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τέρμα
 Π. 944. ἀπειμ'· γεγενῆσθαι γὰρ ἡ. ἂν πολὺ
 ἡθαυόμην. Γρ. 514. ὥστ' ἐγῶγ' ἡ.
 ἡύλησ'. Σ. 582. ἐν φορβεῖα τοῖσι δικαστοῖς ἐξοδὸν ἡ. ἀπιοῦσιν.
 ἡξάνομην. Σ. 638. ἡ. ἀκούσας,
 ἡῶτα. Γρ. 94. ὡφύν δ' ἐξ ἀκραν διακίγλισσεν ἡ. κίγλισσεν
 ἡῶτα. Π. 661. καθαισώθη, πέλαος, ἡ. φλογί.
 ἡφάνιζτο. ΕΙ. 614. οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παῖς, ἡδὲ δ' ἡ.
 ἡφάνισαν. Π. 741. ἡ. αὐτὸν οἱ τ' ὄρεα ἐς τὸν νεῶν.
 ἡχέιν. Ν. 164. τὸν προκτὸν ἡ. ἐπὶ βίαις τοῦ πειράματος.
 ἡχθεσθα. Εκ. 199. Κορινθίους ἡ., κακίους γέ σοι
 ἡχθετο. Ο. 787. εἴτα περὶ τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῶν ἡ.,
 ἡχοντο. Εκ. 195. ὅτε δὴ δ' ἐγένετο, ἡ., τῶν δὲ ῥητόρων
 ἡχῶ. Ο. 216. μίλακος ἡ. πρὸς Διὶς ἔδρας,
 Θ. 996. Κισαιρίσιος ἡ.,
 1059. ἡ. λόγων ἰσχυρῶς ἐπικροῦσθαι,
 ἡψα. Β. 506. ἐπῆπτεν ἄρτους, ἡ. κατεματῶν χύτρας
 ἡψα. Γρ. 507. ἐν τῇ τῇ κρεῖσσ' ἡ. ἐξασμαμένα.
 ἡψησ'. Γρ. 355. πρὶν ἐραστῆς ἐστῶν ἡ. ἔττω.
 ἡψησα. Γρ. 109. 2. ἡ. ταπεινῶ.
 ἡψομεν. Σ. 239. καθ' ἡ. τοῦ κομῆρου, κατασχίζοντες αὐτόν.
 ἡψον. Γρ. 543. παλροῖς δ' οὐχ ἡ. ὁμοῦ βαλβαῖς.

ἡσθ'. Σ. 821. ὡς δέσποθ' ἦρας, ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἦ. ἰδεῖν.
 Ο. 114. ὅτι πρῶτα μὲν ἦ ἀνθρώπος, ὥσπερ νῦν, ποτὲ,
 280. τί τὸ τέρας τοῦτο ποτ' ἐστίν; οὐδ' ὁ μόνος ἀρ' ἦ. ἐποψ,
 1051. οἶμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦ. ἐτι;
 Θ. 63. ἦ που νέος γ' ὦν ἦ. ὑβριστῆς, ὡς γέρον.
 Εκ. 764. δεδομένοι σιν; ὡς ἀνόητος ἦ. ἀρα.
 Π. 833. κομῶν μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦ. ἀθλιος.
 ἡσθα. ΕΙ. 587. ἦ. γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὡς ποθομένη,
 ΕΙ. 595. τοῖς ἀγροίκουσιν γὰρ ἦ. χίδρα καὶ σωτηρία.
 Ο. 1048. ἀληθεῖς οὗτος; ἐτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦ. σὺ;
 Θ. 642. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦ. παῖδας ἐννέα.
 Β. 917. οὐχ ἦττον ἦ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ ἦ.,
 Εκ. 245. οὐκ ἐτὸς ἀρ', ὡς μέλ', ἦ. δεινὴ καὶ σοφὴ.
 499. πάλιν μετασκευάζει σάντην αἰθῆς ἡπερ ἦ.,
 Π. 869. ἦ τῶν πονηρῶν ἦ. καὶ τοιχωρύχων;
 971. ἐν ταῖς γυναιξίν ἦ.; ΓΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
 ἡσθάνετό. Π. 688. τὸ γράδιον δ' ὡς ἦ. μου τὸν φόρον,
 ἡσθανόμεσθα. Α. 510. ἀλλ' ἦ. καλῶς ὑμῶν καὶ πολλὰς ἐνδον
 ἂν οὔσαι.
 ἡσθεῖη. Α. 201. ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἦ. λαβὼν.
 ἡσθεῖς. Σ. 1532. ἦ. ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ πασίν, τοῖς τριόρχοις.
 ἡσθίν'. Ι. 408. ἦ. ἰηπαιανίσαι καὶ βακχέβακχον φῶσαι.
 ἡσθην. Α. 2. ἦ. δὲ βαῖα, πάννυ δὲ βαῖα τίτταρα.
 Α. 4. φέρ' ἴδω, τί δ' ἦ. ἄξιον χαυρηδόνος;
 13. ἀλλ' ἔτερον ἦ., ἥρ' ἐπὶ μύσχω ποτὲ
 Ι. 696. ἦ. ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.
 Ν. 174. ἦ. γαλεῶν καταχέσαντι Σακεράτων;
 1240. ἐμοὶ καταπρόξαι. ΣΤ. θαυμασίως ἦ. θεοῖς,
 ΕΙ. 1066. αἰβοῖ βοῖ. ΤΡ. τί γελᾷς; ΟΙ. ἦ. χαροποιεῖς πηθήκοις.
 Ο. 570. ἦ. σέρφω σφαγῆζομένη. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζᾶν.
 880. Χίσιον ἦ. πανταχοῦ προσκειμένους.
 ἡσθηται. Σ. 673. οἱ δὲ ζύμματα ὡς ἦ. τὸν μὲν σύρφακα τὸν
 ἄλλον.
 ἡσθεν. Ν. 556. φρόνιχος πάλαι πεποῖχ' ἦ. τὸν κῆτος ἦ.
 ΕΙ. 643. ὅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἤδιστ' ἦ.
 ἡσθον. Ι. 606. ἦ. δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 ΕΙ. 1284. εἴεν ἐκέρσθεν τοῦ πολέμου κᾶτ' ἦ.
 1285. ταῦτ' ἦδε, ταῦθ', ὡς ἦ. κεκορημένοι.
 Γρ. 206. τὴν μέλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἦ.
 ἡσθόμεσθ'. Σ. 888. τὸν δῆμον ἦ. σου
 ἡσθόμην. Ι. 1282. ἐστὶ δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἦ.,
 Σ. 176. ταύτη γ'. ἐγὼ γὰρ ἦ. τεχνωμένον.
 ΕΙ. 234. φέρ' αὐτὸν ἀποδρᾶν καὶ γὰρ ὥσπερ ἦ.
 370. οὐκ ἦ. ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβῶν;
 ἡσθεντο. Ι. 672. ἦ. τὰς ἀφᾶς παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 ἡσθον. Ν. 292. ἦ. φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μακροσημένης θεοσέπ-
 τον;
 Ἡσίοδος. Β. 1033. Μουσαῖος δ' ἐξακείσεις τε νόσων καὶ χρη-
 σμῶν, ἢ δὲ
 ἡσμεν. Γρ. 198. 4. οὐτ' ἦ. ὄντας ἀδοφοῖτας καὶ θαμὰ
 ἡσπάζοντο. Π. 743. τὸν Πλούτων ἦ., καὶ τὴν νύχθ' ἄλην
 Π. 752. ἔχοντες ἀλίγαν αὐτὸν ἦ. καὶ
 ἡσπέρ. ΕΙ. 714. ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἦ. ποτ' ἦν.
 ἡστ'. ΕΙ. 821. μικροὶ δ' ὄραν ἀνωθεν ἦ. ἐμοίγε τοι
 ἡστην. Ι. 982. τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ.
 Ο. 19. τὸ δ' οὐκ ἀρ' ἦ. οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
 ἡστραπτεν. Α. 531. ἦ., ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
 ἡσυχῇ. Ν. 324. ἦ. αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωροῦσ'
 αὐταὶ πάννυ πολλὰ,
 Π. 692. κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξας ἦ.,
 735. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φονικὴν ὑποδύνθ' ἦ.
 ἡσυχίαν. Α. 1224. καθ' ἦ. ἀπίσιν εὐωχημένοι;
 Β. 321. κάμιοι δοκοῦσιν. ἦ. τοῖνυν ἀγειν
 Π. 921. ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἦ. ἔχον
 Ἡσυχίας. Ο. 1321. τό τε τῆς ἀγνωφροσύνης Ἡ.
 ἡσυχίας. Σ. 1517. ἔν' ἐφ' ἦ. ἡμῶν πρόσθεν βεμβυκίζουσιν
 ἑαυτούς.
 Α. 1289. ἦ. πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
 ἡσυχον. Σ. 190. εἰ μὴ μ' ἐάσθ' ἦ., μαχοῦμεθα.
 ἡσυχος. Ν. 1244. ἀπόπεμψον ἀποκαρτάμενος. ΣΤ. ἔχε νῦν ἦ.
 ΕΙ. 82. ἦ. ἦ., ἡρέμα, κἀνθον
 Ο. 1199. αὐτῇ σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μὲν' ἦ.,
 Θ. 925. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΤ. μὲν' ἦ.
 Εκ. 152. λέγειν τὰ βέλτισθ', ἔν' ἐκαθήμην ἦ.
 Π. 127. δ. μὴ λέγ', ὡς πονηρὸς, ταῦτ'. ΧΡ. ἔχ' ἦ.
 ἡσχύνοτο. Π. 981. οὐ πολλὰ καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἦ.
 Π. 988. ἐρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἦ.
 ἡταιρηκότος. ΕΙ. 11. ἐτέραν ἐτέραν δὲς παιδὸς ἦ.
 ἦτε. Α. 44. πᾶμ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦ. τοῦ καθάρματος.

ἦτε. Εκ. 1086. χαλεπαὶ γ' ἂν ἦ. γενόμενοι πορθμῆς. ΓΡ. Β. τίη;
 ἦτέρα. Α. 85. ἡδὲ δὲ ποδαπὴ σθ' ἡ νεᾶνις ἦ.;
 Α. 90. τίς δ' ἦ. παῖς; ΛΑ. χαῖτα ναι τὰ σιῶ,
 ἦτησ'. Ι. 574. τὸν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦ. ἐρόμενος Κλεαίνετος
 Π. 982. ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἦ. εἰκοσιν
 1012. ἔπειτ' ἴσως ἦ. ἂν εἰς ὑποδήματα.
 ἦτησά. Β. 487. πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιῶν ἦ. σε;
 Εκ. 157. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πείν γ' ἦ. σε.
 ἦτησεν. Θ. 633. σκάφιον Ἐένυλλ' ἦ. οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.
 Β. 544. χηστρίδ', εἴτ' ἦ. ἀμῖδ', ἔ.
 ἦτιν. Ν. 960. ῥῆξον φωνὴν ἦ. χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φῶσιν
 εἰπέ.
 ἦτις. Ι. 1301. καὶ μίαν λέγει τιν' αὐτῶν, ἦ. ἦν γερατίρα κ.τ.λ.
 ἦτοι. Ι. 437. ὡς οὕτως ἦ. κακίας ἡ συκοφαντίας πρεῖ.
 ἦτουν. Γρ. 20. εἴσεις, ἦ. χρήματ', ἠπειλοῦν, ἐσυκοφάντων
 Γρ. 48. ἦ.
 ἦτριάαν. Γρ. 421. 5. ἦ. φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβαν
 ἦτριάων. Γρ. 302. 6. οὐδὲ σχαδῶνες, οὐδ' ἦ. δέλφακος,
 ἦτρον. Θ. 509. τέλειν· τὸ γὰρ ἦ. τῆς χύτρας ἐλάττισεν.
 ἦττάσθαι. Ι. 1230. φράζαν, ὑφ' οὗ χρεῶν ἐμ' ἦ. μόνου.
 ἦττάσθε. Π. 482. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἦ., καὶ σφῶ δέι παθεῖν.
 ἦττηθεῖς. Ν. 525. ἦ. οὐκ ἀξίος ἂν ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέφομαι
 ἦττήθης. Ο. 70. ὄρασι ἐγὼγε δοῦλος. ΕΤ. ἦ. τινὸς
 ἦττηθῶ. Σ. 523. ἦν γὰρ ἦ. λέγων σου, περπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
 ἦττημαθ'. Ν. 1103. ἦ., ὡς κινούμενοι,
 ἦττημένος. Ι. 658. κάγω γ' ὅτε δὴ γ' ἔγωγε τοῖς βολαῖσι ἦ.,
 ἦττητῆ. Α. 450. ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἦ.
 ἦττον. Α. 256. σοὺ μηδὲν ἦ. βδεῖν, ἐπειδὴν δρόρος ἦ.
 Ν. 1419. ὅσπερ ἐξαμαρτάνειν ἦ. δίκαιον αὐτοῦς.
 1423. ἦ. τί δῆτ' ἐξεστὶ κάμωι καιρὸν αὐτὸν τοῖς λοιπὸν
 Σ. 918. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦ. τῆς φακῆς.
 ΕΙ. 1186. ἦ., οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥήσασπιδες.
 Ο. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ἂν φρυξὶ μηδὲν ἦ. Σπινθάρου,
 Α. 795. κείνος, ἡμῖς τ' οὐδὲν ἦ.
 Θ. 753. ἀλλ' οὐδὲν ἦ. ἥδ' ἀποσφαγῆσεται.
 Β. 300. Διόνυσσε τοῖνυν. ΔΙ. τοῦτ' ἐθ' ἦ. θατέρου.
 917. οὐχ ἦ. ἦ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ ἦσθα,
 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἦ γυνή τε μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦ.,
 Π. 1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦ. μέλει,
 Γρ. 397. 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραῖους ἦ. ἦ κείνος ποῶ.
 ἦττόν. Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἦ. γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε
 κομῆσθαι,
 ἦττονα. Ν. 113. } τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἦ.
 883. }
 Ν. 114. τούτων τὸν ἕτερον τοῖν λόγων, τὸν ἦ.,
 1337. ποῖον λόγον; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἦ τὸν ἦ;
 ἦττονας. Ν. 1042. αἰρούμενον τοὺς ἦ. λόγους ἔπειτα νικᾶν.
 ἦττονες. Π. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἦ.
 ἦττους. Εκ. 434. ἀλλ' ἦσαν ἦ. ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 ἦττω. Ν. 1445. τοῦθ' ἕτερον αὐ μείζον κακόν. ΦΕ. τί δ', φρ
 ἔχω τὸν ἦ.
 Ν. 1452. καὶ τὸν λόγον τὸν ἦ.
 ἦττων. Ν. 893. ἀπολείς σὺ; τίς ἂν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἦ. γ' ἂν.
 Ν. 1038. ἐγὼ γὰρ ἦ. μὲν λόγος δὲ αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
 1081. κἀκεῖνος ὡς ἦ. ἐρατός ἐστὶ καὶ γυναικῶν
 Σ. 549. τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμῶς ἦ. ἐστὶν βασιλείας.
 Θ. 804. Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦ. ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τᾶρτα
 Π. 944. ἀπειμὶ γιγνώσκω γὰρ ἦ. ἂν πολλὸ
 ἡδαινόμην. Γρ. 514. ὥστ' ἐγὼ γ' ἦ.
 ἡύλησ'. Σ. 582. ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἦ. ἀποιῶσιν.
 ἡύξανόμην. Σ. 638. ἦ. ἀκούων,
 ἡύτε. Γρ. 94. ὁσφὸν δ' ἐξ ἄκρων διακίγελισον ἦ. κίγελον
 ἡύτρεπισμένα. Π. 626. καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἐστὶν ἐνδον ἦ.
 Ἡφαίστου. Π. 661. καθωσιώθη, πέλαος, ἦ. φλογί,
 ἡφάνιζετο. ΕΙ. 614. οὐκ ἐτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσαν, ἦδε δ' ἦ.
 ἡφάνισεν. Π. 741. ἦ. αὐτὸν οἱ τ' ὄρεῖς ἐς τὸν νεῶν.
 ἡχεῖν. Ν. 164. τὸν πρῶτον ἦ. ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
 ἡχθεσθε. Εκ. 199. Κορινθίους ἦ., κἀκεῖνοί γε σοί.
 ἡχθετο. Ο. 787. εἴτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῶδων ἦ.,
 ἡχθοντο. Εκ. 195. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἦ., τῶν δὲ ῥητόρων
 ἡχώ. Ο. 216. μῦλακος ἦ. πρὸς Διὸς ἔδρας,
 Θ. 996. Κιθαιρώσιος ἦ.,
 1059. ἦ., λόγον ἀνταδὸς ἐπικοκάστρια,
 ἡψε. Β. 505. ἔπειτ' ἐν ἄρτοις, ἦ. κατερικτῶν χύτρας
 ἡψε. Γρ. 507. ἐν ἦ τὰ κρεῖδ' ἦ. ἐξωμευμένα.
 ἡψησ'. Γρ. 355. πρᾶπν ἑρηνιστὰς ἐστῶν ἦ. ἔττος.
 ἡψησα. Γρ. 109. 2. ἦ. τακερά.
 ἡψομεν. Σ. 239. κᾶθ' ἦ. τοῦ κορυφίου, κατασχίσαντες αὐτόν.
 ἡψον. Γρ. 548. παλφοῦς δ' οὐχ ἦ. ὁμοῦ βολβοῖς.

- θεόν. Π. 32. ἐπερησόμενος οὖν ψυχόμεν ὡς τὸν θ.,
 Π. 392. ἔχω. ΒΑ. σὺ Πλούτων; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θ.
 446. ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θ.
 620. ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τάχιστα τὸν θ.
 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θ.
 684. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἔδεδόκεις τὸν θ.;
 705. λέγεις ἀγροικὸν ἀρα σὺ γ' εἶναι τὸν θ.
 745. ἐγὼ δ' ἐπὶ τὸν θ. πάνυ σφόδρα,
 823. ἔπον μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θ.
 827. μάλιστα· ΧΡ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙ. πρὸς τὸν θ.
 840. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ΔΙ. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θ.
 842. τὸ τριβάνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θ.,
 844. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἐρχομαι πρὸς τὸν θ.
 858. διὰ τὸν θ. τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
 946. καὶ σύκιον, τρῦτον τὸν ἰσχυρὸν θ.
 958. νῦν δ' εἰσίομεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θ.
 1197. ἐγὼ δὲ τί ποῶ; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θ.
 Θεονόη. Θ. 897. αὐτὴ Θ. Πραττέας. ΓΓ. Η. μὰ τὸ θεὸν,
 θεόντες. Ι. 856. νύκτωρ κατασπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θ.,
 θεοπλάστας. ΓΓ. 617. θεοποιούς καὶ θ.,
 θεοποιούς. ΓΓ. 617. θ. καὶ θεοπλάστας,
 θεός. Α. 510. καὶ τοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐκ ἴσταντο θ.,
 Ι. 200. κοιλιοπώλησιν δὲ θ. μέγα κύδος ὀπάξει,
 229. κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θ. συλλήψεται.
 903. ἡ γὰρ θ. μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείᾳ.
 1042. ἐφραζεν ὁ θ. σοὶ σαφῶς σώζειν ἐμέ.
 1048. πῶς δὴ τα τοῦτ' ἐφραζεν ὁ θ.; ΑΛ. τουτονί
 1173. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θ. σ' ἐπισκοπεῖ,
 1185. ἐς τὰς τριήρεις ἐντερύοντιαν ἡ θ.
 Ν. 85. οὗτος γὰρ ὁ θ. αἰτίος μοι τῶν κακῶν.
 366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῶν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θ.
 ἔστιν;
 601. ἡ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θ.,
 Σ. 158. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙ. ὁ γὰρ θ.
 ΕΙ. 501. μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θ. μεμνημένη
 939. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θ. θέλῃ χῆ τυχερὸν κακοῦ,
 1187. ὧν ἐτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἦν θ. θέλῃ.
 Ο. 573. πέτεται θ. ὧν πτέρυγας τε φορεῖ, ἄλλοι γε θεοὶ πάνυ
 πολλοί.
 826. λιπαρὸν τὸ χρήμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θ.
 830. ὅπου θ., γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
 836. ὡς δ' ὁ θ. ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
 1235. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γὰρ ἐστ' ἄλλος θ.;
 Α. 1142. ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θ. σείων ἅμα.
 Θ. 685. θ. ἀποτίνεται,
 Β. 504. ἡ γὰρ θ. σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκοντ', εὐθέως
 533. ἐμοῦ δεσθίης ἂν, εἰ θ. θέλοι.
 634. εἶπερ θ. γὰρ ἔστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
 635. τί δὴτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θ.,
 669. ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θ. ἀλλ' εἰσίστην.
 Π. 40. πένθει. σαφῶς γὰρ ὁ θ. εἶπέ μοι τοῦτ'.
 347. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ'. ἦν θ. θέλῃ.
 421. οὔτε θ. οὔτε ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
 452. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θ. οὗτος οἷδ' ἐστίν.
 696. ὁ δὲ θ. ὑμῖν οὐ προσήκει; ΚΑ. οὐδέπω.
 732. καὶ πᾶν τὸ πρόσσωπον· εἴθ' ὁ θ. ἐπόπυσεν.
 740. τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θ. δ' εὐθέως
 878. ἄπασιν τοῖς Ἑλλησιν ὁ θ. οὗτος, εἰ
 968. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θ. οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 1025. ταῦτ' οὖν ὁ θ., ὦ φίλ' ἀνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
 1188. θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἦν θ. θέλῃ.
 ΓΓ. 332. μεγάλη θ.:
 Θεοσεβέας. Ο. 897. χέριβι θ.
 Θεοσεβής. Π. 28. ἐγὼ θ. καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
 Θεοσέπτου. Ν. 292. ἥσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησα-
 μένης θ.;
 Θεοσεχθρία. Σ. 418. ὦ πόλις καὶ Θεώρου θ.,
 Θεοῦ. Ι. 152. ἴθι δὴ, κάθειλ' αὐτοῦ τούλεον, καὶ τοῦ θ.
 Ι. 446. μὴ γεγονέναι τῶν τῆς θ.
 1169. ὑπὸ τῆς θ. τῇ χειρὶ τήλεφαντίνῃ.
 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θ., τὸ δὲ κλέμ' ἐμόν.
 1233. εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θ. τοῖς θεοφάτοις.
 1248. οἶμοι πέπρακται τοῦ θ. τὸ θέσφατον.
 Ν. 1082. καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θ. πῶς μείζων ἂν δύναιο;
 Σ. 1447. φιάλῃν ἐπὶ τῶν κλέμ' αὐτοῦ τοῦ θ.
 ΕΙ. 1143. ἐμπνέειν ἐμοί γ' ἀρσκει, τοῦ θ. δρῶντος καλῶς,
 1158. τοῦ θ. τάρωματα.
 Ο. 1183. αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θ. ἡτοιμένον·
 Α. 241. αἶ γὰρ γυναικὲς τὴν ἀκρόπολιν τῆς θ.
 Β. 593. τοῦ θ. μεμνημένον,
 840. ἀλγῆτες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θ.;

- Θεοῦ. Π. 45. εἴτ' οὐ ξυνήης τὴν ἐπίνειαν τοῦ θ.,
 Π. 63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θ.
 327. ἔσεσθε καὶ σωτήρες ὄντες τοῦ θ.
 358. παρὰ τοῦ θ., κάπειτ' ἴσως σοὶ μεταμέλει.
 664. ἦσαν δὲ τινες ἄλλοι δεόμενοι τοῦ θ.;
 669. ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θ.
 960. ἀφίγμεθ' ὄντας τοῦ νέου τούτου θ.,
 1193. τὸν ὀπισθόδομον αἰεὶ φυλάττων τῆς θ.
 Θεοῦ. Α. 766. ἡ λῆς ἀκούσαι φθεγγομένης; ΔΙ. νῆ τοὺς θ.
 Ι. 32. ποῖον βρέτας * * * ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θ.;
 156. ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θ.
 185. μὲν ἐκ καλῶν εἰ κἀγαθῶν; ΑΛ. μὰ τοὺς θ.,
 195. πῶς δὴτὰ φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. εὐ νῆ τοὺς θ.
 235. οὐ τοὶ μὰ τοὺς δώδεκα θ. χαίρησεντον,
 424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχύλια τοὺς θ. ἀπώμων·
 Ν. 226. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θ. ὑπερφρονεῖς,
 246. πράττη μ' ὀμνύμαι σοὶ καταθήσειν τοὺς θ.
 247. ποίους θ. ὁμεί σὺ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
 588. τῆδε τῇ πύλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θ.
 617. ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θ. ἐκάστοτε
 781. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νῆ τοὺς θ. ἔγωγ', ἐπεὶ
 1098. πολλὸν πλείονας, νῆ τοὺς θ.,
 1227. καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμων τοὺς θ.
 1232. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομύσαι μοι τοὺς θ.;
 1233. ποίους θ.;
 1239. οὐ τοὶ μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θ.
 1272. ἱπποὺς ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θ.
 1461. ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θ. δεδοκίμειναι.
 1477. ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θ. διὰ Σακράτη.
 1506. τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θ. ὕβρις ἔτην,
 1509. μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θ. ὡς ἡδίκουν.
 Σ. 26. οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θ.
 ΕΙ. 128. ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θ., ὦ παπτία;
 130. μόνος πετεινῶν ἐς θ. ἀφ' ἡμέρας.
 132. ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θ.
 Ο. 150. ἐλθόνθ'; ΕΤ. ὑπὲρ νῆ τοὺς θ., ὅς οὐκ ἴδων
 186. τοὺς δ' αὖ θ. ἀπολείπει λιμῶ Μηλίφ.
 571. καὶ πῶς ἡμᾶς νομοῦσι θ. ἀνθρώποι κοῦχὶ κοινοῦς,
 578. τούτους δὲ θ. τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν
 νέφος ἀρθεῖν
 634. ἐπὶ θ. ἴπης,
 636. πολλὸν χρόνον θ. ἔτι
 843. κήρυκα δὲ πέμψων τὸν μὲν ἐς θ. ἄνω,
 1026. μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπέναι; ΕΙΙΙ. νῆ τοὺς θ.
 1166. νῆ τοὺς θ. ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
 1190. πρὸς ἐμέ καὶ θ. ἀλλὰ φυλάττει πᾶς
 1219. ποῖα γὰρ ἄλλη χρὴ τέττεσθαι τοὺς θ.;
 1262. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θ.
 1547. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θ., ὡς οἶσθα σὺ.
 1576. ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θ. ἀποτερίχισας.
 Θ. 72. νῆ τοὺς θ. ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
 274. ὁμνύμι τόνιν πάντας ἄρδην τοὺς θ.
 350. ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θ.
 369. ἡμῖν θ. παραστατεῖν,
 451. τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θ.
 672. φῆσαι δ' εἶναι τε θ. φανερώς,
 Β. 152. νῆ τοὺς θ. ἐχρῆν γε πρὸς τούτοις καὶ
 930. ἀξυμβαλεῖν οὐ βίβιον. ΔΙ. νῆ τοὺς θ., ἐγὼ γοῦν
 980. νῆ τοὺς θ., νῦν γοῦν Ἀθη-
 Π. 74. νῆ τοὺς θ. ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σὺ.
 234. ἀλλ' ἀχθομαι μὲν εἰσιὼν νῆ τοὺς θ.
 287. νῆ τοὺς θ., Μίδας μὲν οὖν, ἦν αὐτ' ὄνου λάβητε.
 343. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ νῆ τοὺς θ.
 380. καὶ μὴν φίλος γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θ.
 394. οὐκ ἐς κόρακας; Πλούτος παρὰ σοί; ΧΡ. νῆ τοὺς θ.
 412. κρᾶτιστόν ἐστι. ΒΑ. πολλὸν μὲν οὖν νῆ τοὺς θ.
 685. νῆ τοὺς θ. ἔγωγε μὴ φθάσειέ με
 1148. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θ. ἐνθάδε μενεῖς;
 ΓΓ. 476, 13. τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θ. σέβουσιν.
 Θεοφίλους. ΕΙ. 839. οἱ καόμενοι θ.; ΤΡ. ἀπὸ δειπνοῦ τινὲς
 Θεοφίλους. Β. 443. παίζοντες οἷς μετουσία θ. ἱερτῆς.
 Θεράπευε. ΓΓ. 202. θ. καὶ χύρταζε τῶν μοναδικῶν
 Θεραπεύειν. Ι. 59. ἄλλον θ., ἀλλὰ βυσσίνην ἔχω
 Θεραπεύετε. Σ. 1054. στέργετε μᾶλλον καὶ θ.,
 Θεραπεύσω. Ι. 799. ἦν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ θ.,
 Ι. 1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θ. καλῶς,
 Θεράποντ'. Ο. 721. ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θ. ὄρνιν, ὥσων
 ὄρνιν.
 Θεράποντα. Π. 5. μετέχειν ἀνάγκη τὸν θ. τῶν κακῶν.
 Θεράποντας. Π. 518. οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΙΕ. πύθεν
 οὖν ἔξεις θ.;

- θεῶν. Σ. 919. πρὸς τῶν θ., μὴ προκαταγίγνωσκ'. ὡ πάτερ,
Σ. 1138. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θ. ;
1218. πρὸς τῶν θ., ἐνύπνιον ἐστιώμεθα ;
1388. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θ.
1418. ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως ; μὴ, καλίσσης πρὸς τῶν θ.
ΕΙ. 9. ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θ.,
177. ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θ. ἐμοὶ δοκῶ,
196. οὐδ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θ. ;
201. τὰ λοιπὰ τῇρ' σκευάσμα τὰ τῶν θ.,
308. τὴν θ. πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελατάτην.
376. ὦ Ζεὺ κεραυνοβρόντα. ΤΡ. μὴ πρὸς τῶν θ.
413. ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θ.
419. πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θ.,
428. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θ. σοφώτατε,
602. ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς διδάξον, ὦ θ. εὐνούστατε.
779. κλείουσα θ. τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας
819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἀρ' εὐθὺ τῶν θ.
848. οὐκ ἂν ἐτι δοίην τῶν θ. τριώβολον,
917. καὶ πλὴν γε τῶν θ. αἰεὶ σ' ἡγήσόμεσθα πρῶτον.
1052. τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θ. ;
1064. οἵτινες ἀφραδίῃσι θ. νόον οὐκ ἄντες
Ο. 69. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἰ πρὸς τῶν θ. ;
219. ἐλεφαντῶδετον φόρμιγγα, θ.
477. οὐκουν δὴν' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θ. ἐγένοντο,
663. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θ. αὐτὴν, ἵνα
691. φύσιν οἰανὼν γένεσιν τε θ. ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε
Χάους τε
702. καὶ γῇ πάντων τε θ. μακάρων γένος ἀφθιτον. ὦδε
μὲν ἐσμεν
876. μητρί θ. καὶ ἀνθρώπων,
996. ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕ. πρὸς τῶν θ.,
1172. τῶν γὰρ θ. τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
1176. τίς τῶν θ. ; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν' ὅτι δ' εἶχε περὰ,
1195. μή σε λάθῃ θ. τις ταύτη περῶν
1202. παρὰ τῶν θ. ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
1238. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θ. κίνει φρένας
1496. τίς οὐγκαλυμμός ; ΠΡ. τῶν θ. ὄρῃς τινα
1546. μόνον θ. γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
1573. ἔδρακα πάντων βαρβαρώτατον θ.
1588. παρὰ τῶν θ. περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
1618. ἔαν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θ.
Α. 306. τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορον θ. ἔκατι καὶ ζῆ.
850. πρὸς τῶν θ. νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.
857. τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙ. ὦ πρὸς τῶν θ.
1245. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θ.,
Θ. 172. ἐμαυτὸν θεράπευσα. ΜΝ. πῶς πρὸς τῶν θ. ;
224. οὗτος σὺ ποί θεῖς ; ΜΝ. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θ. ;
228. ὀλίγον μέλει μοι. ΕΤ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θ.,
312. δεχόμεθα καὶ θ. γένος
715. τίς οὖν σοι, τίς ἂν ἐγύμναχος ἐκ θ.
960. γένος Ὀλυμπίων θ.
Β. 310. τίν' αἰτιάσομαι θ. μ' ἀπολλύναι ;
486. ὦ δειλύτατε θ. σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ ;
1248. ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θ. αὐτοῦ τραποῦ.
1392. μόνος θ. γὰρ θάνατος οὐ δάραν ἐρῶ.
1469. μεμνημένος νυν τῶν θ., οὐς ὤμοσας,
Εκ. 562. οὐ συκοφαντεῖν. ΒΔ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θ.
1095. ξυνεπισσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑ. μὴ πρὸς θ.
Π. 130. αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θ. ;
458. οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θ., νομίζετε
1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θ. ἦττον μέλει,
1147. ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θ. δέξασθέ με.
1176. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστίν, ὦ πρὸς τῶν θ. ;
Fr. 146. 1. πρὸς θ., ἐραμαι τέττιγα φαγεῖν
θεῶνται. Εκ. 581. πολλάκις θ.
θεωρεῖν. ΕΙ. 342. ἐς πανηγύρεις θ.,
Θεωρία. ΕΙ. 523. ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θ.
ΕΙ. 524. οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θ. ;
873. αὐτῇ Θ. στίν, ἦν ἡμεῖς ποτε
Θεωρίαν. ΕΙ. 713. ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θ.
ΕΙ. 871. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θ.
887. βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θ.
905. ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θ.
θεωρίαν. Σ. 1005. ἐπὶ δειπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θ.,
Θεωρίας. ΕΙ. 715. ὦ μακαρία βουλή σὺ τῆς Θ.,
Θέωρον. Ν. 400. οὐδὲ Κλεάννυμον οὐδὲ Θ. ; καίτοι σφύδρα γ'
εἰς ἐπιόρκοι
Θέωρος. Α. 134. προσίτω θ. ὁ παρὰ Σιτάλκου.
Α. 155. οἱ Θῶρες ἴτε δεῦρ', οὐς Θ. ἤγαγεν.
I. 608. ὥστ' ἔφη Θ. εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιος
Σ. 42. ἐδύκει δέ μοι Θ. αὐτῆς πλησίον

- Θέωρος. Σ. 47. οὐκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θ. κόραξ
Σ. 599. ἀλλὰ Θ., καίτοι στίν ἀνὴρ Εὐφρημίου οὐδὲν ἐλάττω,
1220. εἰσὶν Θ., Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων,
1236. τί δ', ὅταν Θ. πρὸς ποδῶν κατακείμενος
Θέωρον. Σ. 418. ὦ πόλις καὶ Θ. θεοσεχθρία,
Θηβαία. Α. 697. ἡ τε Θ. φίλη παῖς εὐγενῆς Ἰσμηνία.
Θηβαίους. Β. 1023. τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἰργασται· Θ. γὰρ πε-
ποίηκας
Θήβας. Β. 1021. δῖαμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον ;
ΑΙ. τοὺς ἐπ' ἐπὶ Θ. ;
Θήγοντος. Β. 815. ἥνικ' ἂν ὕψιλόλου περ ἴδῃ θ. ὀδόντας
Θηκάτη. Α. 700. ὥστε κἀχθὲς θ. ποιούσα παιγνίαν ἐγὼ
θήλε'. Ν. 683. ἀλλ' οἷδ' ἐγὼ γ' ἂ θ. ἐστίν. ΣΠ. εἰπέ δή.
θήλεα. Ν. 682. ἀπ' ἄρρεν' ἐστίν. ἄττα δ' αὐτῶν θ.
θήλεια. Α. 708. κακὸν γυναικῶν ἔργα καὶ θ. φρὴν
θήλεια. Ο. 286. αἱ τε θ. προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
θήλειαν. Ν. 662. ὄρῃς δ' πάσχεις ; τὴν τε θ. καλεῖς
Ν. 671. ἄρρενα καλεῖς, θ. οὔσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
679. τὴν καρδύην θ. ; ΣΠ. ὁρθῶς γὰρ λέγεις.
Θ. 205. κλέπτειν ὑπαρπάσειν τε θ. Κῆπριν.
Θηλείας. Σ. 569. τὰς θ. καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀερο-
ῶμαι
Θηλυδριώδες. Θ. 131. καὶ θ. καὶ κατεγλαττισμένον
Θηλυφρων. Εκ. 110. καὶ πῶς γυναικῶν θ. ξυνοισία
Θήμερα. Ο. 1071. τῆδε μίντοι θ. μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
Θ. 76. ποῖόν τι ; ΕΤ. τῆδε θ. κριθήσεται
Θήμερον. Α. 137. ὦ παγκατάπυγον θ. ἅπαν γένος.
Α. 592. μονοκοιτούμεν διὰ τὰς στρατίας. καὶ θ. μὲν ἔατε,
Θημέτερον. Σ. 526. νυν δὴ τὴν ἐκ θ.
Θημισυ. Α. 116. δοῦν ἑμαυτῆς παρταμοῦσα θ.
Α. 132. ἐφησθα σαυτῆς κἀν παρατεμεῖν θ.
Θηραμένης. Β. 967. οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θ. ὁ κομφός.
Β. 968. Θ. ; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινός ἐς τὰ πάντα,
Θηραμένους. Β. 540. καὶ φύσει Θ.
Fr. 466. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θ. δέδοικα τὰ τρία ταῦτα.
Θηρατά. Ν. 358. χαῖρ', ὦ πρεσβύτα παλαιογενεῖς, θ. λόγων φιλο-
μοῦσαν
Θηρευσμένη. Fr. 146. 2. καὶ κεκρώπην θ.
Θηρευτικός. Π. 157. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θ.
Θηρί'. Β. 143. μετὰ ταῦτ' ὕφεις καὶ θ. ὕφει μυρία
Θηρία. Ν. 184. ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θ. ;
Β. 278. ὡς οὗτος ὁ τύπος ἐστὶν οὐ τὰ θ.
Θηρίους. Α. 468. τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θ. συνήπτεις ;
Εκ. 1104. ὅστις τοιοῦτος θ. συνήχομαι.
Θηρίων. Ν. 1286. ἀπῶδος γε. ΣΤ. τοῦτο δ' ἐσθ' ὁ τόκος τί θ. ;
Σ. 23. κἀν τῇ θαλάττῃ θ. τὴν ἀσιίδα ;
448. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θ. ;
Ο. 69. ἀτὰρ σὺ τί θ. ποτ' εἰ πρὸς τῶν θεῶν ;
87. ὑπὸ τοῦ θεός. ΠΕ. ὦ δειλύτατον σὺ θ.,
93. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θ. ;
Α. 1014. οὐδὲν ἐστὶ θ. γυναικὺς ἀμαχώτερον,
1025. κἀν με μὴ λῦπεις, ἐγὼ σοῦ κἀν τῷδε τὸ θ.
Β. 288. καὶ μὴν ὁρῶ νῆ τὸν Δία θ. μέγα.
Π. 439. οὗτος, τί δρᾷς ; ὦ δειλύτατον σὺ θ.
Θηρίων. I. 273. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἷων θ. γαστρίζομαι,
Ο. 366. εἰπέ μοι τί μέλλει, ὦ πάντων κάκιστα θ.,
Θηροφόνῃ. Θ. 320. καὶ πολυνῦνε, θ. παῖ,
Θηρώμενοι. I. 607. εἰ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θ. ;
I. 564. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θ. πέπονθας.
Θηρών. Ο. 777. πτῆξε δὲ ποικίλα φύλα τε θ.,
Ο. 1064. θ., οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ
Θ. 47. θ. τ' ἀγρίων πύδες ὑλοδρόμων
Θήρων. Σ. 819. θ. εἰ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
Θησαυρόν. Ο. 601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θ. τὸν ἐμὸν πλὴν εἰ τις ἀρ'
δρῖς.
Θησαυρούς. Ο. 599. τοὺς θ. τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὐς οἱ πρότερον
κατέθεντο
Θήσει. Α. 772. παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θ.
Θήσειν. Ν. 1180. εἰς ἦν γε θ. τὰ πρυτανεία φασί μοι.
Θησεῖος. Π. 627. ὦ πλείστα Θ. μεμυστηγμένοι
Θησεῖον. I. 1312. ἐς τὸ Θ. πλεοίσσαις ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
Fr. 477. 2. κράτιστόν ἐστιν ἐς τὸ Θ. δραμεῖν,
Θησειότηρι. Fr. 394. θ. ;
Θησεύς. Β. 142. πῶς ἡλθέτην κάκισε ; HP. Θ. ἤγαγεν.
Θησόμεσθ'. Ο. 817. τί δὴν' ὄνομ' αὐτῇ θ. ; ΕΤ. ἐντευθενὶ
θυσομύζειν. Fr. 394. θ.
Θήσω. Ν. 1255. θ. πρυτανεῖ, ἡ μηκέτι ζῆν ἐγώ.
Θήσων. Εκ. 755. αὐτ', ἡ φέρεις ἐνέχυρα θ. ; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.
Θῆτ'. Εκ. 665. τὴν βασιλείον δεκνήσουσας· τὸ δὲ θ. ἐς τὴν παρὰ
ταύτην.
Θῆτες. Fr. 41. θ. ;

θρίον. I. 955. οὐ τοῦτ' ἐνεστίν. ΔΗΜ. οὐ τὸ θ.; ἀλλὰ τί;
Fr. 180. 2. περὶ κομμά. θ. ἐγκέφαλος, ὄργανον.
θρικηδέστ'. Θ. 427. ἐδίδαξε θ. ἔχειν σφραγίδα
θρίων. B. 134. ἀλλ' ἀπολέσαιμι' ἂν ἐγκεφάλου θ. δύο.
θρίων. Σ. 436. ὡς ἐγὼ πολλὰν ἀκούσας οἶδα θ. τὸν ψόφον.
θροεῖν. B. 1276. κύριός εἰμι θ. ὅδον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
θρόνον. B. 765. θ. τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς. ΕΛΑ. μαυθάνει.
B. 769. ἐκείνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θ.,
θρόνου. B. 777. κἀπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θ.,
B. 787. οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θ.;
790. κἀκείνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θ.
830. οὐκ ἂν μεθίμην τοῦ θ., μὴ νουθέτει.
θρόνων. O. 1732. τῶν ἡλιβάτων θ.
θρυαλλίδ'. N. 555. τὴν θ. εἰς ἐαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
Σ. 251. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θ. ὠθεῖς,
θρυαλλίδα. A. 916. ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θ.
A. 917. ἔπειτα φαίνεται δῆτα καὶ θ.;
θρυαλλίδας. A. 874. ὕριγανον, γλαχῶ, ψιάθως, θ.,
θρυαλλίδος. A. 826. τί δὴ μαθὼν φαίνεται ἀνευ θ.;
A. 925. σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ πίφης τε καὶ θ.;
θρυαλλίδων. N. 59. ὅτι τῶν παχεῶν ἐνετίθει θ.
θρυαλλίς. A. 919. νεώριον θ.; οἶμοι, τίνι τρώπῃ;
θρυλῶν. I. 348. τὴν νύκτα θ. καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
θρύμματα. Fr. 208. ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄρτων
περίλοιπα θ.
θρύψομαι. I. 1163. ὑπὸ τῶν ἑραστῶν νῆ Δί' ἢ γὰρ θ.
θυγάτερ. A. 244. κατὰθου τὸ κανοῦν. ὦ θ., ἴν' ἀπαρξώμεθα.
A. 253. ἀγ', ὦ θ., ὅπως τὸ κανοῦν, καλῇ καλῶς
ΕΙ. 736. εἰ δ' οὐν εἰκὺς τίνα τιμῆσαι. θ. Διὸς, ὅστις ἄριστος
Fr. 83. ἀλλ' ὦ θ. ἔλεξ' Ἰασοὶ πρευνμενῆς.
θυγάτερ'. O. 1654. οὐσαν θ., ὄντων ἀδελφῶν γνησίαν;
θυγάτερ. Θ. 289. καὶ τὴν θ. χοῖρον ἀνδρὸς μοι τυχεῖν
θυγάτερος. Σ. 1397. τῆς Ἀγκυλίου θ. καὶ Σωστράτης,
θυγάτηρ. Σ. 607. ἀσπάζονται διὰ τάργυριον, καὶ πρῶτα μὲν ἢ
θ. με
O. 516. ἢ δ' αὖθ. γλαυχ', ὃ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων Ἰέρακα
A. 1193. τοῖς παισίν, ὅπῃ ταν τε θ. τινὲς κατηφορῇ
Fr. M. ΕΙ. Δ. 2, 3. θ., ἀδελφῇ, πάντα ταῦτ' ἐχρήτό μοι.
θυγάτριον. Θ. 565. τοῦθ' ὑπεβάλλου, τὸ σὸν δὲ θ. παρήκας αὐτῇ.
θυγατρός. Σ. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιρίοις χαίρω, θ. φανῇ με
πυθίσθαι.
θύε. O. 862. ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θ. τοῖς καιροῖς θεοῖς.
θύεθ'. Π. 1138. ἂν θ. ὕμεις ἔνδον. ΚΑ. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.
θύε. O. 1516. θ. γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Π. 1116. ἡμῖν ἔτι θ. τοῖς θεοῖς. ΚΑ. μὰ Δί', οὐδέ γε
1153. θ. τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,
θυσία. Fr. 112. δοῖδυσ, θ., τυροκνήστις, ἐσχάρα.
θυσία. N. 676. ἀλλ' ἐν θ. στρογγύλῃ ν' ἐμάττετο.
ΕΙ. 229. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θ. χρήσεται;
Π. 719. ἐν τῇ θ. συμπαραμυγνύων ὑπὸν
θυσίαν. Σ. 924. ὅστις περιπλεύσας τὴν θ. ἐν κύκλῳ
ΕΙ. 227. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, ὅτι θ. ἐσπέρας
θυσίας. ΕΙ. 235. καὶ τὸς θ. φθέγμα πολεμιστηρίας.
ΕΙ. 238. ἀναξ' Ἀπολλων, τῆς θ. τοῦ πλάτους.
B. 124. ἢ διὰ θ. ΔΙ. ἄρα κῶνειον λέγεις;
θυσίδιον. Π. 710. ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θ.
θύειν. A. 792. κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτῃ θ.
I. 656. εὐαγγέλια θ. ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῇ.
N. 620. κῆθ' ὅταν θ. δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε
O. 562. ὡς ὀρνίθων βασιλευνόντων θ. ὀρνισι τὸ λοιπὸν
565. ἦν Ἀφροδίτῃ θύη, πυροῦς ὀρνιθὶ φαληρίδι θ.
856. προβάτιόν τι θ.
1231. φράσσουσα θ. τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
A. 179. θ. δοκούσας καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
Θ. 288. θ. ἔχουσιν, εἰ δὲ μάλλ' αὖ νῦν λαθεῖν.
Π. 1177. θ. ἐτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. ΧΡ. τίνος οὐνεκα;
θυέλλας. N. 336. πλοκάμους θ' ἑκατομκεφάλ' αὐτῶν, πρημα-
νοῦσας τε θ.,
Θυσσεῖων. A. 433. κείτ' αὖ ἀναθεν τῶν Θ. βακῶν,
θύετ'. N. 578. δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θ. οὐδὲ σπένδετε,
ΕΙ. 1054. ὅτ' αὖθ. οὐ φράσειθ';
θύεται. A. 793. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τ' ἀφροδίτῃ θ.
θύη. O. 565. ἦν Ἀφροδίτῃ θ., πυροῦς ὀρνιθὶ φαληρίδι θύειν
O. 566. ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἶν θ., νήττῃ πυροῦς καθαγίζειν
567. ἦν δ' Ἡρακλείῃ θ. τις βοῦς, λαφύραστοὺς μελιτούττας
568. κἂν Διὶ θ. βασιλεῖ κρινὸν, βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
θυηλῶν. O. 1520. ἀνευ θ. οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
θυηπόλε. ΕΙ. 1124. οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θ.;
θυλάκων. B. 1203. καὶ κωδάρκων καὶ ληκῖον καὶ θ.,
θυλάκων. Σ. 314. ἀνύγητον ἀρ' ὦ θ. σ' εἶχον ἀγαλμα,
θυλακίσκον. Fr. 32. θ.,

θυλακίσκον. Fr. 464. 2. καὶ θ. καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.
θύλακον. I. 370. δερῶ σε θ. κλοπῆς.
O. 503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα κἄτα κενὸν τὸν θ. οἰκαδ' ἀφείλω.
Εκ. 382. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θ.
820. ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μοι τὸν θ.,
θυλάκους. Σ. 1087. εἴτα δ' ἐσπόμεσθα θυνάζοντες ἐς τοὺς θ.
Εκ. 733. πολλοὺς κατὰ δὴ θ. στρέψας' ἐμοῖς.
θυλακοφορεῖν. Fr. 619. θ.
θυλάκω. Π. 763. ὡς ἀλφειτ' οὐκ ἐνεστίν ἐν τῷ θ.
θυλήματα. ΕΙ. 1040. ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἰμι καὶ θ.
θύμ'. A. 450. ὦ θ., ὁρῶς γὰρ ὡς ἀπαθούμαι δόμω,
A. 450. ὦ θ., ἀνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα,
θυμάγροικος. Fr. 707. θ.
θύμανέ. N. 1478. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, μηδαμῶς θ. μοι,
θυμαίνε. N. 610. εἴτα θ. ἔφρασκε δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
Θυμαίτιδα. Σ. 1138. ἐγὼ δὲ σισύραν εἴμην θ.
θυμάλωπα. Θ. 729. κἀγὼ σ' ἀποδείξω θ. τήμερον.
θυμάλωψ. A. 321. οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θ. ἐπέζεσεν.
θύματ'. O. 901. τὰ γὰρ παρόντα θ. οὐδὲν ἄλλο πλὴν
θυμβρεπιδέπνου. N. 421. καὶ φειδαλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρός
καὶ θ.,
θυμβροφάγον. A. 254. οἷσις, βλέπουσα θ. ὡς μακάριος
θυμέ. A. 423. πρόβαινε νῦν, ὦ θ. γραμμῇ δ' αὐτῇ.
I. 1194. ὦ θ., νυνὶ βωμολόχον ἐξευρέ τι.
θυμητιδῶν. A. 772. αἱ λῆς, περὶδου μοι περὶ θ. ἀλῶν,
θυμαμάτων. O. 1716. χωρεῖ, καλὸν θέαμα. θ. δ'
θυμιδίω. Σ. 578. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τὸ θ. παραμείζας
θυμίτας. A. 1099. ἄλας θ. οἶσε, καί, καὶ κρόμμνα.
θυμοί. B. 584. οἶδ' οἶδ' ὅτι θ., καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾶς
θυμολεόντων. B. 1041. Πατρόκλων, Τεύκρων θ., ἴν' ἐπαίροιμ'
ἀνδρα πολίτην
θύμον. Π. 253. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ταυτὸν θ. φαγόντες,
θυμόν. A. 353. τὸν θ. ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοῶν
N. 1369. ὅμως δὲ τὸν θ. δακὼν ἔφη, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
Σ. 383. ἀμνοῦμέν σοι τὸν πρηνόθῃ θ. ἅπαντες καλέσωρες,
567. οἱ δὲ σκύπτουσ', ἴν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θ. κατὰθωμαι,
649. ἦν μὴ τί λήγης, ἦτις δυνατὴ τὸν ἔμδον θ. κατερεῖζαι.
1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θ. ὕμνην πεπωκίτες,
O. 401. καὶ τὸν θ. κατὰθου κύψας
θυμός. I. 570. ἡρίθησεν, ἀλλ' ὃ θ. εὐθὺς ἦν ἀμνίας
ΕΙ. 559. ἀσπασσάσθαι θ. ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
B. 994. μὴ σ' ὃ θ. ἀρπάσας
θυμοσοφικώτατον. Σ. 1280. εἴτ' Ἀριφράδην, πολὺ τι θ.,
θυμόσοφος. N. 877. ἀμέλει, διδάσκει θ. ἐστιν φύσει
θύμου. ΕΙ. 1169. τοῦ θ. τρίβαν κυκῶμαι
θυμοῦ. Fr. 398. 1. καὶ μὴν ἀκουσον, ὦ γύναι, θ. δίχα
θυμοῦμαι. B. 1006. θ. μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μοι τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ,
θυμούμεθα. Θ. 518. ἡμεῖς γε. κῆτ' Εἰρηίδῃ θ.,
θυμούς. B. 1017. καὶ πῆληκας καὶ κνημῖδας καὶ θ. ἐπταβοείων.
θυμῶν. Π. 283. δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θ. μίσας διεκπερῶντες.
θυνάζοντες. Σ. 1087. εἴτα δ' ἐσπόμεσθα θ. ἐς τοὺς θυλάκους,
θύνει. I. 354. θ. θερμὰ καταφαγῶν, κῆτ' ἐπιπὼν ἀκράτου
θυννίδες. Fr. 365. σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρβαι, θ.
θυννοσκοπῶν. I. 313. κἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθεν τοὺς φόρους θ.
θύνου. Fr. 333. οὐκ ἐγγέλων Βοιωτίαν, οὐ γλαυκόν, οὐχὶ θ.
θύνωμεν. ΕΙ. 410. ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θ., τούτοις δὲ
ΕΙ. 1082. νῆν μηδὲν Εἰρήνην γὰρ ἱερὰ θ.
Fr. 214. αὐτοὶ θ.;
θύνοντας. O. 984. λυπῇ θ. καὶ σπλάγχνευειν ἐπιθυμῇ,
θύνοντες. O. 903. θ. εὐξόμεσθα τοῖς πετρίνοις θεοῖς.
θύνουσι. ΕΙ. 411. οἱ βάρβαροι θ. διὰ τοῦτ' εἰκότως
Π. 133. θ. δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τούτων;
θύνουσιν. Π. 143. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θ. αὐτῷ; ΧΡ. φῆμ' ἐγώ.
θύρα. A. 127. τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε γ' ἴσχει θ.
A. 1071. ἢ θ. κεκλείσεται.
θύρα. Σ. 98. νῦν Πυριλάμπους ἐν θ. Δῆμον καλὸν,
Σ. 142. σὺ δὲ τῇ θ. πρόσκεισο. ΣΩ. ταῦτ', ὦ δέσποτα
Εκ. 420. ἐς τὴν σκυλοδεψῶν ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θ.
θύραξ'. A. 359. τί οὐν οὐ λέγεις ἐπίζηνον ἐξεργεῖν θ.
A. 825. τοὺς σκυοφάντας οὐ θ. ἐξείργετε
Σ. 117. μὴδ' ἐξείναι θ. ὃ δ' οὐκ ἐπείθετο.
O. 990. οὐκ εἴ θ. ἐς κύρακας; ΧΡ. οἶμοι δέλιαιος.
Εκ. 271. μέλλοι βαδίζειν ἢ θ. ἐκαστοτε.
669. οὐδ' ἦν γε θ., ὥσπερ πρότερον. βίος γὰρ πᾶσιν ὑπάρ-
ξει.
Π. 244. γυνὸς θ. ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
955. ἀλλ' ὃ βαλαμῆς ἔλξει θ. αὐτὸν λαβὼν
θύραζε. I. 365. ἐγὼ δὲ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θ. κύβδα.
I. 607. εἰ τις ἐξέρποι θ., κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι
N. 632. αὐτὸν καλῶ θ. δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.

I

ιαί. Α. 1292. αἶρεσθ' ἀνα, ι. κ.τ.λ.

Α. 1293. ὡς ἐπὶ νίκη, ι.

ιαίβοι. Ι. 891. προσαμφιῶ τοῖς· σὺ δ' οἴμωξ', ὦ πονήρ'. ΔΗΜ. Ι. Σ. 1338. δικάων; ι. αἰβοί.

Ἰακχ'. { B. 316. }
          { 317. } Ἰ. ὦ Ἰακχε.
          { 325. }
          { 341. }

B. 323. Ἰ. ὦ πολυτίμητ' ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων,

Ἰακχε. { B. 316. }
          { 317. } Ἰακχ', ὦ Ἰ.
          { 325. }
          { 341. }

B. 397. Ἰ. πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς

402.

403.

413.

Ἰακχον. Β. 320. ἔδουσι γοῦν τὸν Ἰ. ὄνπερ Διαγόρας.

ιακχον. Ο. 772. πτεροῖς κρέκοντες Ἰ. Ἀπόλλω,

ιαμβεῖοισι. Β. 1133. πρὸς τρισὶν ι. προσοφείλων φανεί.

B. 1204. ἐν τοῖς ι. δείξω δ' αὐτίκα.

ιαμβον. Β. 661. Ἰ. Ἰππῶνακτος ἀνεμωγησκόμην.

Ἰάσας. Α. 106. ὃ τι; χαννοπράκτους τοὺς Ἰ. λέγει,

Ἰασαυ. Α. 104. οὐ λήψι χρῦσο, χαννόπρακτ' Ἰ.

Ἰαπετόν. Ν. 998. μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰ. κα-

λίσαντα

ιαρταμάν. Α. 100. ι. ἔφαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα.

ιάσασθαι. Σ. 651. ι. νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκύν.

ιάσεται. Π. 1087. οὐκοῦν τρύγοις ταῦτα πάντ' ι.

ιάσθω. Ο. 584. εἶθ' ὃ γ' Ἀπόλλων ἱατρός γ' ἂν ι. μισθοφορεῖ δέ.

ἱασιν. Εκ. 615. καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. ΒΑ. πῶς οὖν

οὐ πάντες ι.

Ἰασοί. Fr. 83. ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔλεξ' Ἰ. πρεμνήης.

Ἰασώ. Π. 701. οὐκ, ἀλλ' Ἰ. μὲν τις ἀπολουθοῦσ' ἄμα

ἱατρόν. Εκ. 363. τίς ἂν οὖν ι. μοι μετέλθοι καὶ τίνα;

Π. 406. οὐκοῦν ι. εἰσαγαγεῖν ἔχρην τίνα;

ἱατρός. Ο. 584. εἶθ' ὃ γ' Ἀπόλλων ι. γ' ἂν ἱάσθω μισθοφορεῖ δέ.

Π. 11. ι. ἂν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφός,

407. τίς δὴτ' ι. ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

ἱατροτέχνας. Ν. 332. θουρκομάνταις, ι. σφραγιδοῦνχαρκοκομήτας,

ἱατρός. Fr. 181. 2. ἐπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ι.

ἱατταταί. Ι. 1. ἱατταταίδ' τῶν κακῶν, ι. κ.τ.λ.

ἱατταταίδ'ς. Ι. 1. ι. τῶν κακῶν, ἱατταταί.

Θ. 945. ι. ὦ κροκόθ', οἶ' εἰργασαί.

ἱαυ. Β. 272. ι. ΔΙ. βάθ'ζε δειρῷ. ΞΑ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.

ἱαυοί. Β. 1029. ὁ χορὸς δ' εὐθύς τῷ χεῖρ' ὠδὶ συγχοῦσας

εἶπεν ι.

ἱαχεν. Ι. 1016. ι. ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμαν.

Ἰβήρας. Fr. 467. μανθάνοντες τοὺς Ἰ. τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι.

Fr. 467. τοὺς Ἰ. οὗς χορηγεῖς μοι βοηθήσαι δρόμῳ.

Ἰβας. Ο. 1296. Ἰ. Λυκοῦργον, Χαίρεφῶντι νυκτερίς,

Ἰβυκός. Θ. 161. Ἰ. ἐκείνος κἀνακρέων ὁ Τήσις

Ἰδας. Β. 1356. ἀλλ', ὦ Κρήτες, Ἰ. τέκνα,

Ἰδέα. Ο. 993. τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ι. βουλῆματος;

Ἰδέαν. Ο. 1000. αὐτίκα γὰρ ἄρη ἐστι τὴν ι. ὅλος

B. 382. ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ι. τὴν καρποφόρον βασιλείαν.

Π. 559. καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ι. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδα-

γρῶντες

Ἰδέας. Ν. 288. ἀθανάτας ι. ἐπιδώμεθα

Ν. 547. ἀλλ' αἰ καὶνὰς ι. ἐσφέραν σοφίζομαι,

Ἰδεῖν. Α. 644. ἤξουσιν, ι. ἐπιθυμούντες τὸν ποιητὴν τὸν Ἀριστον,

Ι. 1262. ι. ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

Ν. 119. οὐκ ἂν πιθόμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ι.

322. ὥστ' εἰ πως ἔστιν, ι. αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐπιθυμῶ.

1172. νῦν μὲν γ' ι. εἰ πρῶτον ἐξαρηνητικός

Σ. 821. ὦ δέσποθ' ἦρας, ὡς χαλεπὸς ἀρ' ἦσθ' ι.

1084. ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ι. τὸν οὐρανόν.

ΕΙ. 346. εἰ γὰρ ἐκγέναιτ' ι. ταύτην μέποτε τὴν ἡμέραν.

857. βύττης, ὅσα γ' ὦδ' ι.,

1003. κακὰ Βοιωτῶν γε φέροντας ι.

Ο. 296. οὐδ' ι. εἴτ' ἐσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἰσοδόν.

1557. δέομενος ψυχὴν ι., ἡ

1710. ἀστήρ ι. ἐλαμψε χρυσαυγεί δόμῳ,

Α. 118. ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμ' γ' εἰράσων ι.

Ἰδεῖν. Α. 352. τοῦτ'ι τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ι. ἀπροσδόκητον ἦκει

Α. 1031. ἡ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ι. τῆς ἐμπίδος ἐνεστί σοι.

1209. ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ι. μάλα νεανίας.

Θ. 159. ἄλλως τ' ἀμουσόν ἐστι ποιητὴν ι.

192. γυναικόφρωνος, ἀπαλὸς, εὐπρεπὴς, ι.

799. αὐθις παρακίβαν ι. τὸ κακόν. οὗτος ἡμεῖς ἐπιδήλαος

Β. 481. πρὶν τινὰ σ' ι. ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὄρακιῶ.

706. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ι. βίον ἀνέρος ἡ τρόπον δόστις ἐτ'

οἰμᾷξεται,

Εκ. 387. ὡς λευκοπληθὴς ἦν ι. ἡκεκλησία

506. ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ι.,

512. ι., καταβέσθαι θομάτιον αὐτοῦ πάλιν

Π. 241. ἐξαρνός ἐστι μὴδ' ι. με πόποτε.

249. ἀλλ' εἰσίσωμεν, ὡς ι. σε βούλομαι

Ἰδέσθαι. Θ. 800. ὕμῶν ἐσμέν παλὺ βελτίους· βάσανός τε πά-

εστιν ι.

Ἰση. Ν. 536. γινώσεται γὰρ, ἦνπερ ι., τὰδελοφὺ τὸν Βόστρυχον.

Σ. 97. καὶ νῆ Δί' ἦν ι. γέ που γεγραμμένον

ΕΙ. 30. τῇδ'ι παροῖς τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ι.

951. ἦν Χαίρις ὕμῳ ι.,

Ο. 1550. φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ι.

Β. 815. ἦν' ἂν ὠνυλάλου περ ι. θήγοντος ἰδόντας

Ἰση. Β. 637. δίκαιος ὁ λόγος· χῶπύτερον ἂν νῆν ι.

Β. 644. ἰδοὺ, σκύπει νυν ἦν μ' ὑποκίνησαντ' ι.

1178. κἂν που δις εἶπω ταυτὸν, ἡ στοιβῇν ι.

Ἰση. Α. 1012. ὄπταιμένος ι.;

Ἰδίφ. Ι. 467. ι. δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίους ξυγγίγνεται.

Β. 102. γλῶτταν δ' ἐπισηκῆσαν ι. τῆς φρενός.

Εκ. 207. ι. σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὃ τι τις κερδαίνει

Ἰδίφ. Β. 237. χῶ πρακτὸς ι. πάλαι,

Ἰδίφ. ΕΙ. 85. πρὶν ἂν ι. καὶ διαλύσῃς

Ἰδιό. Β. 890. ι. τινὲς σου, κόμμα καὶνόν; ΕΤ. καὶ μέλα.

Ἰδίων. Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ βίβει, κερδῶν ι. ἐπιθυμῶν,

Π. 908. καὶ τῶν ι. πάντων. ΧΡ. σὺ; τί μαθῶν; ΣΤ. βούλομαι.

Ἰδιώταις. Β. 891. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ι. θεοῖς.

Ἰδιώταις. ΕΙ. 751. οὐκ ι. ἀνθρωπίσκους κωμῶδων οὐδὲ γυναικας,

Β. 459. καὶ τοὺς ι.

Ἰδιωτῶν. Ι. 776. σὺ φροντίζων τῶν ι. οὐδενός, εἰ σοὶ χαροίμην.

Ἰδοι. Α. 1196. Δικαίηπολις ἂν μ' ι. τετραμμένον,

Ι. 423. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ι. τις αὐτῶν,

Ἰδοιεν. Α. 520. κεί που σίκυνον ι. ἡ λαγώδιον

Ἰδοιμεν. Ι. 1324. πῶς ἂν ι.; ποῖαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γε-

γέννηται;

Ἰδοιμ. Α. 341. ἄς, ὦ θεά, μὴ ποτ' ἐγὼ τιμωμένης ι.,

Ἰδοις. ΕΙ. 351. ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ι.

Α. 825. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ι.

Εκ. 218. ι. ἂν αὐτάς, ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,

Fr. 476. 5. ὕμνοὺς δ' ι. ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων

Ἰδόντες. Σ. 1526. ι. ἄνω σκέλος ὦ-

Ἰδόντι. Σ. 25. ι. τοιοῦτον ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φροντίζης

Ἰδοῦ. Α. 366. ι. θέασαι, τὸ μὲν ἐπίγνον τοῖδ', κ.τ.λ.

Α. 470. ἀπολεῖς μ'. ι. σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. κ.τ.λ.

Ἰδοῦ. Β. 1205. ι., σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγεω.

Ἰδοῦσαι. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐτὰς τὸν μίψα-

σπιν χθές ι.

Ἰδρύθη. Fr. 245. 2. μεθ' ὧν ὁ βομὸς οὗτος ι. ποτέ.

Ἰδρυμένος. Π. 1192. τὸν Πλούτον, οὐπερ πρότερον ἦν ι.,

Ἰδρύσανθ'. ΕΙ. 1091. Εἰρήνην εἰλοντο καὶ ι. ἱερεῖα.

Ἰδρύσασθ'. Π. 1153. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ι. με.

Ἰδρύσατο. Θ. 109. Φοῖβον, ὅς ι. χώρας

Ἰδρυσόμεθ'. Π. 1191. ι. οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,

Ἰδρυσόμεθα. Π. 1198. ι., λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε

Ἰδρυτόν. ΕΙ. 923. τί δ' ἄλλο γ' ἡ ταύτην χύτραις ι.;

Ἰδρώοντας. ΕΙ. 1283. ἐκλυον ι., ἐπεὶ πολέμου ἐκέρσθεν.

Ἰδρώτα. Α. 696. πολλὰ δὴ ξυμπόνησαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξά-

μενον ἀνδρῶν ι. δὴ καὶ πολλῶν,

Εκ. 750. οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ι. καὶ φειδωλίαν

Ἰδυίους. Fr. 1. ὁ μὲν οὖν σὺς, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω

τι καλοῖσιν ι.

Ἰδο. Α. 4. φέρ' ι., τί δ' ἦσθην ἄξιον χαίρειδός;

Ι. 119. ἀνύσας τι. φέρ' ι. τί ἀρ' ἐνεστιν αὐτόθι.

953. ἀλλ' ἡ οὐ καθορᾷ. φέρ' ι., τί σοι σημείων ἦν;

1002. φέρ' ι., τίς γὰρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;

1214. φέρ' ι., τί οὖν ἐνεστιν; ΑΔ. οὐχ ὀρᾷς ἐσθῆν

ἴησ'. N. 397. τούτων γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἱ. ἐπὶ τοὺς ἐπι-
όρους.

ἴησ. O. 634. ἐπὶ θεοὺς ἱ.,

ἴθ'. A. 1031. ἱ. ἀντιβολῶ σ', ἥν πως κομίσωμαι τὸ βόε.

ἱ. 1297. ἱ. ὦ ἀνα, πρὸς γονάτων, ἐξελεθε καὶ σέγγονοι τῇ
τραπέζῃ.

1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἱ. αἱ Ξπονδαὶ ταχύ.

N. 110. ἱ., ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,

220. ἱ. οὗτος, ἀναβύθσον αὐτὸν μοι μέγα·

891. ἱ. ὅποι χρῆσεις. πολλὸν γὰρ μᾶλλον σ'

- Σ. 162. ἱ. ἀντιβολῶ σ', ἐκφρες με, μὴ διαρραγῶ.

760. ἱ. ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.

975. ἱ., ἀντιβολῶ σ', ολκείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,

986. ἱ., πατρίδον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπον.

- EI. 400. ἱ., ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτὸν τὴν ὅπα,

O. 846. οἰμῶζε παρ' ἐμ' ΠΕ. ἱ., ἀγάθ', οἱ πέμπω σ' ἐγώ.

A. 834. μεδέουσ', ἱ. ὁρῶν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

B. 301. ἱ. ἥνπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.

Εκ. 737. ἴστω παρ' αὐτῆν, δεῦρ' ἱ. ἡ κομμάτρια·

1084. δευρὶ μὲν οὖν ἱ. ὡς ἐμ'. ΝΕΑ. ἱ. ἡ δὲ μ' ἀφῆ.

Ἰθάκος. Σ. 185. Οὐτὶς σὺ; ποδαπός; ΦΙ. ἱ. Ἀποδρασιππίδου.

ἴθ'. A. 489. τόλμησον, ἱ., χώρησον, ἀγαμαι καρδίας.

ἱ. 105. ἱ. νυν, ἀκρατον ἐγανάξον μοι πολλὸν

152. ἱ. δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ

498. ἀλλ' ἱ. χαίρων, καὶ πράξεις

N. 237. ἱ. νυν, καταβῆθ', ὦ Σωκρατίδην, ὡς ἐμὲ,

497. ἱ. νυν, κατὰθον θοίματιον. ΣΤ. ἡδισταί τι;

510. ἀλλ' ἱ. χαίρων τῆς ἀνδρείας

740. ἱ. νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

860. ἀλλ' ἱ., Βάδίζ', ἱωμεν' εἴτα τῷ πατρὶ

932. δεῦρ' ἱ., τούτων δ' ἱ. αἰ μαίνεσθαι.

Σ. 843. ἱ. νυν, ἀγ' αὐτῷ δεῦρο. ΕΑ. ταῦτα χρὴ ποιῶν.

1154. φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ σὺ δ' οὖν ἱ.

1388. ἱ. μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.

EI. 195. ἱ. νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δι'. ΕΡ. ἱ. ἡ ἰθ',

405. ἱ. δὴ, κάτειπ' ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.

538. ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. ΕΡ. ἱ. νυν, ἄθρει

550. ἱ. νυν, ἀνείπε τοὺς γεωργῶντες ἀπείναι·

- 662. ἱ. ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτῃ

670. ἱ. νυν, ἀκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·

706. ἱ. νυν, ἐπὶ τοῖσι τὴν Ὀπάρην λάμβανε

729. ἀλλ' ἱ. χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέας τάδε τὰ σκεῖη πα-
ραδύμετες

826. διελλυθῶς. ΟΙ. ἱ. νυν, κάτειπέ μοι, ΤΡ. τὸ τί;

871. ἱ. νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν

937. ἱ. νυν, ἀγ' ὡς τάχιστα τὰ πρόβατον λαβών

1207. ἱ. νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἰσῖτε

1238. ἱ. δὴ, ἔνεγκε τάργυριον. ΤΡ. ἀλλ', ἀγαθὲ,

O. 12. οἶμοι. ΠΕ. σὺ μὲν, ὦ τὰν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἱ.

647. ἱωμεν' εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἱ.

1686. ἀλλ' ἱ. μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν,

A. 861. ἱ. νυν, κάλεσον αὐτήν. ΑΤ. τί οὖν; δάσεις τί μοι;

1120. ἱ. καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἀγε·

1271. δεῦρ' ἱ., δεῦρ', ὦ

Θ. 256. ἱ. νυν κατὰστείλῃν με τὰ περὶ τὸ σκέλλῃ.

B. 286. ποῦ ποῦ 'στιν; ΕΑ. ἐξύπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἱ.

287. ἀλλ' ἱ. ἵσθι ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἱ.

494. ἱ. νυν, ἐπειδὴ ληματίης κἀνδρείος εἶ·

519. ἱ. νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν

569. ἱ. δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνα μοι.

871. ἱ. νυν λιβανωτὸν δεῦρὸς τις καὶ πῦρ δύνω,

888. ἱ. νυν ἐπίθεθ' ἡμῶν καὶ σὺ λιβανωτὸν. ΕΤ. καλῶς

891. ἱ. νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

1170. πέραινε τοῖνυν ἕτερον. ΔΙ. ἱ. πέραινε σὺ,

1180. ἱ. δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μοῦσιν ἀλλ' ἀκουστέα

1224. ἱ. δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.

1263. ἱ. δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

1378. ἱ. νυν παρίστασθον παρὰ τῷ πλάστιγγ', ΑΙ. καὶ
ΕΤ. ἰδοῦ·

Εκ. 121. ἱ. δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέας ἀνὴρ γενοῦ

148. ἱ. δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.

1059. ἱ. νυν ἔασον εἰς ἀφοδὸν πρῶτιστά μοι

Π. 222. ἀλλ' ἱ. σὺ μὲν ταχέως δραμῶν. ΚΑ. τί ὄρω; λέγε.

Fr. 258. ἱ. δὴ λαβὼν τὸν βύμβον ἀνακευδάνισον.

ἱκανά. A. 1047. καὶ δρᾶν· ἱ. γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.

ἱκανήν. Π. 829. ἐγὼ γὰρ ἱ. οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς

ἱκανόν. ΕΙ. 354. καὶ γὰρ ἱ. χρόνον δ-

O. 900. ἱ. ἔξετ' ὄψον.

Π. 1093. ἱ. γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπύττουσιν χρόνον.

ἱκανούς. Π. 483. ἱ. νομίζεις δῆτα θανάτους εἰκοσιν;

ἱκα. A. 820. πολέμα καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἱ. πάλιν

ἱκα. A. 87. ἱ. ποθ' ὑμέ. ΑΤ. νῆ ΔΓ'; ὦ Βοιωτία
ἱκλήν. O. 575. ἱκλὴν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκε ἱ. εἶναι τρήσαντι
πελεῖρ.

ἱκέσθαι. { Εκ. 959. } τὴν ἐμὴν ἱ.
968. }

ἱκείται. O. 120. ταῦτ' οὖν ἱ. νῶ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,

ἱκέτευ'. Θ. 66. μὴδὲν ἱ.· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.

ἱκέτευε. Θ. 1002. ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟ. μὴ μ' ἱ. σέ.

ἱκετεύεις. ΕΙ. 1113. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. ΤΡ. ἄλλας, ὦ

τῶν, ἱ.

ἱκετεύομαι. Εκ. 915. ἀλλ' ὦ μαί', ἱ.,

ἱκετεύομεν. Θ. 1159. ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἱ., ἐνθάδ' ἡμῖν.

ἱκετεύουσιν. Σ. 555. ἱ. θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φασὴν οἰετρο-
χοοῦντες

ἱκετεύω. I. 1100. μήπω γ', ἱ. σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ

N. 696. μὴ δῆθ', ἱ. σ', ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ γε χρῆ,

Θ. 751. μὴ δῆθ', ἱ. σ'. ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χρῆσεις ποῖαι

1002. ὦ τοξόθ', ἱ. σε. ΤΟ. μὴ μ' ἱκέτευε σέ.

B. 11. μὴ δῆθ', ἱ., πλὴν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν

167. μὴ δῆθ', ἱ. σ', ἀλλὰ μίσθασαί τινα

299. ἀνθρακ', ἱ., μὴδὲ κατερείς τοῦτομα.

745. χαίρεις ἱ.; ΑΙ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,

Εκ. 970. εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱ.,

ἱκετηρίαν. Π. 383. ἱ. ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων

ἱκίτης. A. 1139. ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱ. καθίζετο

Θ. 180. ἱ. ἀφίγμαι πρὸς σέ. ΑΤ. τοῦ χρεῖαν ἔχων;

ἱκμάδ'. N. 236. ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἱ. ἐς τὰ κάρσυμα;

ἱκμάδα. N. 233. ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱ. τῆς φροντίδος.

ἱκνούμαί. { Εκ. 958. } μέθες, ἱ. σ', Ἔρως,

966. }

ἱκοῦσθ'. A. 1037. ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἱ.· ὡς ἐστὶ θεοπικὰ φέσει,

ἱκομεν. A. 750. τί; ἀνὴρ Μεγαρίκῃς; ΜΕ. ἀγοράζοντες ἱ.

ἱκρίων. Θ. 395. ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἱ.

ἱκτίδας. A. 880. ἱ., ἐνύδρους, ἐγγέλεις Κωπαίδας.

ἱκτινα. Fr. 525. ἱ. παντόφθαλμον ἀρπαγα τρέφαν.

ἱκτίνοια. O. 501. προκυλινδίσθαι τοῖς ἱ. ΕΤ. νῆ τὸν Διόνυσον,

ἐγὼ γοῦν

ἱκτίνον. O. 502. ἐκυλινδούμεν ἱ. ἰδῶν κἄθ' ὕψις ὅν ἀνα-
χάσκον

ἱκτίνος. ΕΙ. 1100. ἱ. μάρφρ. ΤΡ. τουτὶ μέντοι σὺ φιλάττω,

O. 459. ἱ. δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κίβασίλευσε.

713. ἱ. δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέρων ὥραν ἀποφαίνει,

892. ἱ. εἰς ἂν τοῦτ' ἱ., οἰχοῖθ' ἀρπάσας;

1624. καταπατάμενος ἱ., ἀρπάσας λάθρα,

ἱκτίνφ. O. 865. εὐχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείᾳ. καὶ τῷ ἱ.

ἱλαοι. Θ. 1148. ἡκετ', εὐφρονες, ἱ.,

ἱλάνας. Fr. 459. ἱ.

ἱλαρόν. B. 455. καὶ φέγγος ἱ. ἐστίν,

ἱλιγγῶ. A. 581. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὄπλων ἱ.

A. 1218. ἱ. κᾶρα λίθφ πεπληγμένους.

ἱλλός. Θ. 846. ἱ. γεγένημαι προσδοκῶν δ' ὅδ' οὐδέπω.

ἱλλυριοί. O. 1521. πεινῶντες ὥσπερ ἱ. κεκμηγότες

ἱλύν. Fr. 697. ἱ.

ἱμάντα. Fr. 472. καὶ τὸν ἱ. μου

ἱμάντας. A. 724. τρεῖς τοὺς λαχόντας τοῦσδ' ἱ. ἐκ Λεπρῶν.

ἱμάς. Σ. 231. μὴ τὸν Δι', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἔσθ' ἱ.

κύνειος

ἱμάς. Εκ. 785. ταυτὶ γὰρ ἐστὶ συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἱ.,

ἱμάτια. Εκ. 447. ἱ., χρυσοί, ἀργύριον, ἐκπώματα.

Fr. 124. παρέσο κατέτρεβεν ἱ. β. ἀπείτα πῶς

ἱματιδάριον. Fr. 64. ἱ.

ἱματιδίοις. A. 470. ἐν τοῖσιν ἱ. καὶ ταῦτ' ἀνευ κοῖας;

ἱματιδίων. Π. 985. ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ θ' ἱ.

ἱματίους. B. 1061. καὶ γὰρ τοῖς ἱ. ἡμῶν χρῶνται πολλὰ σεμνο-
τέροιςιν.

Π. 940. Πλούτων δὲ κοσμεῖν ἱ. σεμνοῖς πρέπει.

ἱματίοισι. N. 967. σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱ. διδάσκεις
ἐντετυλίχθαι·

ἱμάτιον. O. 973. τῷ δόμεν ἱ. καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,

Θ. 250. ἀλλ' ἱ. γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτὰ

Εκ. 410. αὐτὸς γε μέντοφασκεν ἱ. ἔχειν,

535. εἴτ' οὐ τὸ σαντὴς ἱ. ἐχρῆν σ' ἔχειν;

Π. 963. εἰς ἱ., ὡκτὸς δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·

991. ἵνα τοῦμον ἱ. φορῶν μεμνητό μου.

ἱμάτιόν. Εκ. 333. τὸ δ' ἱ. σου ποῦ 'στιν; ΒΑ. οὐκ ἔχω φέρεσθαι.

ἱματίου. Π. 540. πρὸς δὲ γε τοῖσις ἀνθ' ἱ. μὲν ἔχων βάρος

ἀντὶ δὲ κλίνης

ἱματίων. Σ. 1059. τῶν ἱ.

Θ. 656. ζυγισμένους εὐ κἀνδρείους τῶν θ' ἱ. ἀποδόσας

Εκ. 653. περὶ δ' ἱ. τίς πύρος ἐσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἐστὶν
ἐρέσθαι.

Ισθ'. Θ. 12. τοῦ μήτ' ἀκούειν μῆθ' ὄραν, εὖ ἴ. ὅτι.
 Β. 436. ἀλλ' ἴ. ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένους.
 Π. 183. καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴ. ὅτι.
 889. μὰ τὸν Δι' οὐκ οὐκ τῷ γε σφ', σάφ' ἴ. ὅτι.
 962. ἀλλ' ἴ. ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένην,
Ισθα. Α. 325. ὡς τεθνήσκων ἴ. νυνί. ΔΙ. δῆξομάρ' ὑμᾶς ἐγώ.
 Α. 490. τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴ. νυν
 783. σάφ' ἴ. ποτὶ τὴν ματέρ' εἰκασθήσεται,
 Ι. 860. ὦ ταιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴ. μὴδ' οἰηθῇς
 Ν. 458. οὐκ ἀτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴ. δ' ὡς
 829. αἰβοί, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴ. τοῦθ' οὕτως ἔχον.
 ΕΙ. 875. σάφ' ἴ., ἀλλήθθθ γε μόλις. ΟΙ. ὦ δέσποτα,
 Ο. 604. ἦν εὖ πρᾶττοσ', οὐχ ὑγεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ'
 ἴ.,
 Θ. 1170. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴ. σοι πεπεισμένα·
 Β. 296. σάφ' ἴ. ΔΙ. ποὶ δὴτ' ἂν τραποῖμην; ΞΑ. ποὶ δ' ἐγώ;
 918. σάφ' ἴ. ΔΙ. κάμαντφ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἐδρασ' ὁ
 δαίνα;
 Π. 216. ἐγὼ γάρ. εὖ τοῦτ' ἴ., κὰν δὴ μ' ἀποθανεῖν,
Ισθμα. ΕΙ. 579. οὕτως, τί περιγράφεις; ΟΙ. τὸ δεῖν, εἰς ἴ.Ι.
Ισθμιακά. Fr. 414. 2. εἴτ' ἴ. λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
Ισθμόν. Θ. 647. ἴ. τιν' ἔχεις, ὠσθραπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
 ἴσμεν. Ν. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἂ πάντες ἴ. μαρθάνω;
 Ο. 1176. τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴ. ὅτι δ' εἶχε πτερά,
 1177. τοῦτ' ἴ. ΠΕ. οὐκ οὐκ δῆτα περὶ τοὺς ἔχρη;
 Β. 727. τῶν πολιτῶν θ' οὐκ μὲν ἴ. εὐγενεῖς καὶ σάφρονες
Ισμηνία. Α. 861. κατὰ θοὺ τὸν γλάχων' ἀτρίμας, ἴ.
 Α. 697. ἦ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς ἴ.
Ισμήνιχε. Α. 954. ὑπόκνυτε τὰν τύλαν ἴων, ἴ.
Ισοκράτης. Fr. 566. ἴ.
Ισον. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκούσαι μηδὲν ἴ. ἴσφ φέρον.
 Εκ. 173. ἐμοὶ δ' ἴ. μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
 Π. 225. ὅπως ἂν ἴ. ἕκαστος ἐνταυθὶ παρῶν
 510. εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέψει πάλιν διανεμείν τ' ἴ.
 αὐτόν,
 1132. οἶμοι δὲ κύλικος ἴ. ἴσφ κεκραμένης.
 Fr. 553. δύναται γὰρ ἴ. τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.
Ισου. Ι. 1160. ἴνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴ. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή·
 Β. 867. οὐκ ἔξ ἴ. γὰρ ἐστὶν ἀγὼν νῶν. ΔΙ. τί δαί;
Ιστιάνα. ΕΙ. 1249. τὰ οὐκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἴ.
 Fr. 9. ἔγνων· ἐγὼ δὲ χαλκίον ἴ. καὶ μυρρίνας.
Ιστιάς. Fr. 445 α, 4. ὅταν γὰρ ἴ., τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον
Ιστιάς. Α. 687. κῆτ' ἀνελκυσας ἐρατῶ, σκανδάλθρ' ἴ. ἐπῶν,
Ιστιάσθ'. Fr. 47. ἴ. ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.
Ιστιάτε. Ν. 271. εἴτ' ἴ. Πικεανὺς πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴ.
 Νύμφαις,
Ιστε. Ν. 1226. ὃν πάντες ὑμεῖς ἴ. μισοῦνθ' ἐπιπλήν.
 Ν. 1354. ἐγὼ φράσω· πειδὴ γὰρ εἰσιτώμεθ', ὥσπερ ἴ.,
 ΕΙ. 337. μή τι καὶ νυνὶ γε χαίρειτ'· οὐ γὰρ ἴ. πω σάφως·
 Fr. Μ. Δαῖδ. 4. 2. ἐν ἴ. πολλοὶ τῶν ἀλεκτρούων βία
Ισση. Σ. 40. ἴ. βόειον δημόν. ΞΑ. οἶμοι δαίλαιος
Ισσησι. Ο. 219. ἴ. χοροῦς·
 Ο. 527. ἴ. βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ιστίαις. Β. 1000. χρώμενος τοῖς ἴ.,
Ιστίον. Ι. 918. ἂν ἴ. σαπρὸν λάβης.
Ιστιορράφος. Θ. 935. ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἴ.
Ιστον. Π. 100. ἀφετόν με νῦν. ἴ. γὰρ ἤδη τὰν' ἐμοῦ.
Ιστίονα. Β. 1315. ἴ. πηρίσματα,
Ιστριανά. Fr. 44. ἴ.
Ιστω. Εκ. 737. ἴ. παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἴθ' ἢ κομμάτρια·
Ισχάδας. Α. 502. τί δαί; φιβάλεας ἴ.; ΚΟ. κοῖ κοῖ.
 Α. 503. ὡς ὅζυ πρὸς τὰς ἴ. κεκράγατε.
 809. ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἴ.
 Ι. 755. κέχρηεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἴ.
 Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἴ., ὦ παππία· ἦδιον γάρ. ΧΟ. οὐκ ἂν
 ΕΙ. 634. ἀλλ' ἄττ' ἂν ἀνευ γιγέρτων καὶ φίλων τὰς ἴ.
 1219. ἐνεγκε τοῖνυν εἰσιῶν τὰς ἴ.
 Π. 677. τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἴ.
 801. ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἴ.
 1122. ἴ., ὅς' εἰκὸς ἐστὶν Ἑρμῇ ἐσθίειν
Ισχάδια. Π. 798. ἴ. καὶ τραγῳλῖα τοῖς θεωμένοις
Ισχαδόπωλιν. Α. 564. ἐδεῖσθε τὴν ἴ. καὶ τὰς δρυπέπεις κατέ-
 πινε.
Ισχάδος. ΕΙ. 1223. οὐκ ἂν πραιμένη οὐδ' ἂν ἴ. μᾶς.
Ισχαδών. Α. 505. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἴ.
 ΕΙ. 1217. δοίην ἂν αὐτοῖν ἴ. τρεῖς χούκας,
 Α. 647. ἴ. ὀρμαθόν·
 Π. 191. τιμῆς ΚΑ. πλακούντων ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. ἴ.
 811. μύρον γέμουσι τὸ δ' ὑπερφόν ἴ.
 Fr. 493. οὐδὲν γὰρ ὅσως γλυκύτερον τῶν ἴ.
Ισχη. Α. 127. τοὺς δὲ ξειζέειν οὐδέποτε γ' ἴ. θύρα.

Ισχη. ΕΙ. 949. καὶ πῦρ γε τοῦτ', κοῦδὲν ἴ. πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
Ισχαν. Ν. 983. οὐδ' ὀφθαγεῖν, οὐδὲ κίχλιν, οὐδ' ἴ. τὸ πῶδ'
 ἐναλλάξ.
 Α. 505. ὑπὸ τῆς δ' ἡγῆς αὐτὰς ἴ.
Ισχήτω. Ι. 724. ἰδοὺ, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἴ.
 Σ. 1264. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἴ.
Ισχνά. Α. 469. ἐς τὸ σπυρίδιον ἴ. μοι φυλλεῖα δός.
Ισχανα. Β. 941. ἴ. μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφελόν
Ισχνόι. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἴ. καὶ σφηκίδες καὶ τοῖς ἐχθροῖς
 ἀνιαιοί.
Ισχνών. Π. 544. μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ· ἴ.
 βαφανίδων,
Ισχνέ. Ο. 488. οὕτω δ' ἴ. τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολλὸς, ὥστ'
 ἔτι καὶ νῦν
Ισχνέιν. Ι. 182. οὐκ ἀξίω γ' ἰσχνέιν ἴ. μέγα.
Ισχνύν. Α. 591. οὐ γὰρ κατ' ἴ. ἐστὶν· εἰ δ' ἴσχυρὸς εἴ,
 Ο. 706. διὰ τὴν ἴ. τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
Ισχνύν. Σ. 357. ἦβων γὰρ ἀδυνάμην κλέπτειν, ἴ. τ' αὐτὸς
 ἔμαντοῦ,
Ισχυρόν. Α. 943. ἴ. ἐστὶν, ὡγάθ', ὥστ'
 Π. 946. καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἴ. θεόν
Ισχυρός. Α. 591. οὐ γὰρ κατ' ἴσχνύν ἐστὶν· εἰ δ' ἴ. εἴ,
Ισχύστε. Ο. 1607. ἴ., ἦν ὀρθοίς ἀρῶσιν κάτω;
Ισχα. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκούσαι μηδὲν ἴσων ἴ. φέρον,
 Π. 1132. οἶμοι δὲ κύλικος ἴσων ἴ. κεκραμένης.
Ισωνίας. ΕΙ. 1227. ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτον γε τῆς ἴ.
Ισως. Α. 993. ἦ πάνυ γερόντιον ἴ. νενομίμας με σύ; κ.τ.λ.
Ισώση. Σ. 565. κακὰ πρὸς τοῖς οὐσιν, ἴσως ἀνιῶν ἂν ἴ. τοῖσιν ἐμοῖσιν
 ἴτ'. ΕΙ. 298. καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴ., ὡ πάντες λεφ,
 Ο. 258. ἀλλ' ἴ. ἐς λόγους ἀπαντα,
 Εκ. 882. παρόντα. Μούσαι, δεῦρ' ἴ. ἐπὶ τοῦμὸν στόμα,
 Π. 255. ἴ. ἐγκονεῖτε, σπεῦδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
Ιταμαῖς. Β. 1291. κυρεῖν παρὰ σὺν ἴ. κυσὶν ἀεροφοῖταις,
 ἴτε. Α. 155. οἱ Θοῖκες ἴ. δεῦρ', οὐς Θέωρος ἤγαγεν.
 Α. 1143. ἴ. δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
 Σ. 1009. ἀλλ' ἴ. χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
 ΕΙ. 78. οἶμοι τάλαν· ἴ. δεῦρο δεῦρ', ὡ γείτονας
 Ο. 252. δεῦρ' ἴ. πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
 1690. ὁπῶ τὰ κρεῖα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴ.
 Α. 829. ἰοὺ ἰοὺ, γυναῖκες, ἴ. δεῦρ' ὡς ἐμὲ
 Β. 1368. ἴ. δεῦρὸ νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
 ἴταν. Fr. 720. ἀνὴρ πεδῆτης ἴ. ἐνημμένους·
 ἴτης. Ν. 445. θρασυῖς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἴ.,
 ἴτητέον. Ν. 131. ἴ. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεῖν, ἴ.
 ἴτρία. Α. 1092. ἀμυλοῖ, πλακοῦντες, σπασμοῦντες, ἴ.,
 ἴττω. Α. 860. ἴ. Ἡρακλῆς, ἐκατόν γα τὰν τύλαν κακῶς,
 ἴττω. Ο. 212. τὸν ἐμὸν καὶ σὺν πολὺδακρυ· ἴ.
 ἴτω. Ο. 228. ἴω, ἴω, ἴ. ἴ. ἴ.
 ἴτω. Ο. 229. ἴ. τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμωπτεράων
 Ο. 754. διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴ.
 857. ἴ. ἴ., ἴ. δὲ Πυνθιάς βοά·
 Α. 688. νῦν πρὸς ἐμ' ἴ. τις, ἴνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
 κνήμες μέλανας.
 1210. ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴ.
 Εκ. 507. ῥιπτεῖτε χλαῖνας. ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴ.
 1143. ἴ. μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ παρίεμεν.
Ιυγγι. Α. 1110. ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴ.
 ἴφωα. Fr. 473. 2. ἴ. φύναι
Ιφύων. Θ. 910. ἐγὼ δὲ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἴ.
Ιχθύδια. Fr. 344, 8. καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἴ.
Ιχθυήρην. Fr. 449. πινακίσκον ἄπυρον ἴ.
Ιχθυήρους. Π. 814. τοὺς ἴ. ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄραν.
Ιχθυόνει. Θ. 324. μυχὸν ἴ. οἰστροδύνητον,
Ιχθυολύμαι. ΕΙ. 814. γρασοῦνται, μαροῖ, τραγομάσχαλς, ἴ.
Ιχθυοπώλου. Fr. 344, 10. ἐπ' ἴ. χειρὶ παρανοματῆγ.
Ιχθύς. Ι. 816. ἀφελάν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἴ. καινοὺς παρήθηκα.
 Β. 1068. κὰν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἴ. ἀνέκωκεν.
 Fr. 302, 1. ἴ. ἐώνηται τις ἡ σπηλῖον
Ιχθύσιν. Σ. 789. ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἴ.,
Ιχθύων. Fr. 489. λάβραξ ὁ πάντων ἴ. σοφώτατος.
 Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἰλην ἴ. ὠπημένων.
Ιχνευς. Θ. 663. εἰδ' ἴ. καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
Ιχνεύων. Ι. 808. εἰδ' ἴ. σοι δρυμὸς ἀγροῖκος, κατὰ σοῦ τῆν
 ψῆφον ἴ.
Ιχνη. Ν. 831. καὶ Χαιρέφω, δὲ οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴ.
Ιω. Σ. 606. ὅταν οἰκαθ' ἴ. τὸν μισθὸν ἔχων, κῆτ' εἰσέκοσθ' ἄμα
 πάντες
 Β. 291. ὠραιστάτη τις. ΔΙ. ποῦ ὅστι; φέρετ' ἐπ' αὐτὴν ἴ.
 ἴω. Α. 566. ἴ. Λάμαχ', ὡ βλέπων ἀστραπῆς, κ.τ.λ.
 Ν. 1259. ἴ. μοι μοι. κ.τ.λ.
Ιώγα. Α. 596. ἴ. ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσου λέγεις;

καθείρξας. Σ. 70. ἔνδον κ., ἵνα θύραζε μὴ ἔξη.
καθεύπων. Β. 485. ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν κ.
καθεύσαν. Θ. 841. λευκά καὶ κύμας κ. πλησίον τῆς Λαμίας,
κάθελ'. Ι. 152. ἴθι δὴ, κ. αὐτοῦ τοῦλεον, καὶ τοῦ θεοῦ
κάθελε. Θ. 284. ὦ θράττα, τὴν κίστην κ., κῆτ' ἐξελε
καθίλκειν. Εκ. 197. ναὺς δει κ.: τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
καθελεύσας. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύ-
χνους, κ.
καθίλξαι. Β. 1398. ὁ τὶ σοι κ., καρτερόν τε καὶ μέγα.
καθίλοιμι. Ν. 750. κ. νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὲ
καθελοῦ. Σ. 936. αὐτὸς κ.: τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
καθίων. Α. 1118. παῖ παῖ, κ. μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἐξω φέρε.
καθίλωσιν. Α. 492. ὁ τὶ βούλονται: τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ'
οὐκέτι μὴ κ.
κάθιμεθα. Ν. 67. κοινῇ ἐνέβημεν κ. Φειδιππίδην.
καθίνα. Εκ. 1003. ἐξὸν κ. γράδιον τοιοῦτον;
καθίξει. Ο. 832. τίς δαί κ. τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
καθίξει. Ι. 838. μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος κ.
καθίξω. Β. 160. ἀτὰρ οὐ κ. ταῦτα τὸν πλείων χρόνον.
καθέρπυσον. Β. 129. κ. νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙ. εἴτα τί;
κάθες. Ο. 364. ἐλελελεῦ, χῶρε, κ. τὸ βύγχος: οὐ μένουν ἐχρῆν.
καθεστήκασιν. Ο. 1161. φυλακαὶ κ. καὶ φρουραιαί
καθεστήκός. Β. 1003. καὶ κ. λάβης.
καθεστῶτων. Ν. 1400. καὶ τῶν κ. νόμον ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
κάθειν'. Ο. 842. κωδικοφορῶν περίτρεχ, καὶ κ. ἐκεῖ.
κάθειν. Ν. 39. σὺ δ' οὖν κ.: τὰ δὲ χρεῖα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
καθεύδει. Ι. 111. ἴως κ. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
καθεύδειν. Α. 1147. τῷ δὲ κ.
Α. 1220. πάγῳ κ. βούλομαι καὶ στύνομαι
ΕΙ. 341. πλεῖν, μένειν, κινεῖν, κ.,
867. κινεῖν τε καὶ κ.
Ο. 711. καὶ πρῶλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρημάσαντι κ.,
Β. 1478. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ κ. κώδιον;
Εκ. 700. πρότερον μέντοι δει σε κ.
894. θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρῆ κ.,
938. εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ κ.,
1039. παρὰ σοὶ κ. τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ
1051. πρότερον κ. αὐτόν; ΝΕΑ. οἶμοι δειλαιοί.
Π. 669. ἡμῖν παρήγγειλεν κ. τοῦ θεοῦ
672. πάγῳ κ. οὐκ ἰδυνάμην, ἀλλὰ με
καθεύδεις. Ν. 732. οὗτος κ.; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλων γὰρ μὲν οὐ.
Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κύπρον καπὶ ξύλου κ.;
καθεύδεν. Θ. 479. ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ κ.: ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
καθεύδεν'. Fr. 274, 2. ὁμοιότατα κ. ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.
καθεύδετε. Σ. 136. ὦ Πανθία καὶ Σωσία, κ.;
καθεύδεις. Σ. 116. ἵνα γ', ἦν κ. ἀπολογουμένον τινα, δὲ,
Εκ. 668. οὐδ' ἀποδύσους' ἀρα τῶν νυκτῶν; ΠΙ. οὐκ, ἦν οἶκος
γε κ.
καθευδήσοντας. Εκ. 419. ἵνα κ. ἀπονειμμένους
καθεύδον. Ο. 495. κάρτι κ.: καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος
ἀρ' ἦσε,
καθευδόντος. Εκ. 77. τὸ τοῦ Λαμίου τοῦτ' κ. λάθρα.
καθεύδων. Ν. 27. ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ κ. ἱππικῆς.
Σ. 68. ἄνω κ., ὁ μέγας, οὐκί τοῦ τέγους.
337. οἱτοὶ πρόσθεν κ. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνον.
Α. 282. ἐφ' ἐπτακαίδεκα ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις κ.
καθίψαι. Σ. 795. ταχὺ γοῦν κ. τὰργύριον, ἢ δ' ἐς λέγων.
καθῆκεν. Σ. 174. οἶαν πρόσφιν κ., ὡς εἰρηνικῶς,
κάθηλον. Α. 881. ἀλουτον ὄν κ. ἐκτὴν ἡμέραν;
κάθημαι. Α. 29. νοστῶν κ.: κῆτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
Ι. 1153. τρίπαλαι κ., βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Ν. 256. ἰδοὺ κ. ΣΩ. τουτονὶ τοῖνυν λαβὲ
Σ. 825. ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κ. γὰρ πάλαι.
Π. 533. τὸν χειροτέχην ὥσπερ δίσκον' ἐπαγαγκάζουσα κ.
643. ἔνδον κ. περιμένουσα τουτονί.
καθήμεθ'. Α. 43. ἢ λαμπρόν, αἶ κ. ἐξηγισμέναι,
καθήμεθ'. Α. 149. εἰ γὰρ κ. ἔνδον ἐντετριμμένα
καθήμεθα. Θ. 886. τὸ δ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ κ.
καθήμενα. Ι. 1376. ἃ στωμυλεῖται τοιαῦτα κ.
καθήμεναι. Εκ. 165. ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες αἶ κ.,
Εκ. 221. κ. φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
καθήμεν. ΕΙ. 642. ἢ πόλις γὰρ ὠχρῶσα πᾶν φόβῳ κ.
καθήμενοι. ΕΙ. 932. ὡς χρῆ πολέμειν λέγων τίς οἱ κ.
καθήμενός. Εκ. 94. οὐδὲν παραφῆναι. τοῖς κ. ἔδει.
καθήμενον. Ι. 396. καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακροῦ κ.
Ι. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σελήνῳς σε κ. οὕτως,
καθήμενος. Α. 838. ἐν τὰγορᾷ κ.:
Σ. 773. ἔαν δὲ νύφῃ, πρὸς τὸ πῦρ κ.,
ΕΙ. 266. τουτῶν ταραξίει, τὰς πόλεις κ.
473. ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν κ.
1235. ἐπειτ' ἐπὶ δεκάμῳ χεσῶ κ.;

καθήμενος. Π. 162. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεί κ.,
καθήμενός. Ν. 208. ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὀρώ κ.
καθήμενών. Π. 338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοις τῶν κ.,
κάθηνται. Β. 677. μύραι κ.,
κάθηνται. Fr. 722. ἀργοὶ κ. μοι γυναῖκες τέτταρες.
κάθηντο. Β. 991. Μεληττίδαι κ.
Εκ. 302. κ. λαλούντες
κάθησ'. Εκ. 144. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κ.: οὐδὲν γὰρ εἴ.
Εκ. 169. ἀπερρε καὶ σὺ καὶ κ. ἐντενθενί.
κάθησθ'. Ν. 1201. εὖ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κ. ἀβέλτερος,
καθῆσθ'. Α. 543. κ. ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.
καθῆσθαι. Ν. 469. ὄφιοι; ΧΟ. ὥστε γε σοὺ πολλοὺς ἐπὶ
ταῖσι θύραις αἶ κ.,
Σ. 43. χαμαὶ κ., τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
392. κύβουλήθης μόνος ἥρῳα παρὰ τὸν κλάοντα κ.
Α. 473. ἐπεὶ θέλω γὰρ σωφρόνως ὥσπερ κόρη κ.,
Θ. 838. ὑπέρτατον αὐτὴν κ., σκάφιον ἀποκακαρμένῃν,
840. τὴν Ἰπερβόλου κ. μητέρ' ἡμφισμένην
καθῆσθαι. Ι. 1311. ἦν δ' ἀρίστη ταῦτ' Ἀθηναῖος, κ. μοι δοκεῖ
κάθησθαι. Ν. 270. εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλή-
τοις κ.,
Α. 1217. ὑμεῖς τί κ.; μὴν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
Εκ. 57. κ. τοῖνυν, ὡς ἂν ἀνέρομαι τάδε
καθῆσθον. Β. 1103. ἀλλὰ μὴ γ' ταῦτ' κ.
καθῆσθω. Β. 1409. ἐμβὰς κ. συλλαβὼν τὰ βιβλία
κάθησο. Α. 59. κ. σίγα. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλων γὰρ μὲν οὐ,
Εκ. 554. κ. τοῖνυν σηπίας ματωμένη.
Π. 724. ἐνταῦθα νῦν κ. καταπεπασμένους,
καθῆστο. Β. 778. ἴν' Αἰσχύλος κ. ΕΑ. κοῦκ ἐβάλλετο;
καθῆται. Ι. 754. ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί κ. τῆς πέτρας,
Ο. 1623. ὠθροπὸς οὗτος, ἢ κ. λούμενος,
κάθηται. Α. 597. οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀπτενομένη δὲ κ.
καθῆσθ'. Fr. Μ. Δρα. η Ν. 5. ὁμοιότατα κ. ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.
καθῆδρυνθέντε. Ο. 45. ὅπου κ. διαγενομένη δὲ.
καθῆ. Σ. 387. οὐδὲν πείσει: μηδὲν δέισης. ἀλλ' ὦ βέλτιστε, κ.
Ο. 387. τὴν τε τρυβλίαν κ.
καθῆς. Ι. 430. ἐξεῖμι γὰρ σοὶ λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας κ.,
κάθῃ'. Β. 197. κ. ἐπὶ κώπῃ. εἰ τις ἐτι πλεῖ, σπευδέτω.
κάθῃ. Α. 123. σίγα, κ.
Ν. 255. κ. τοῖνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Σ. 905. σίγα, κ., σὺ δ' ἀναβὰς κατηγγύρει.
Θ. 221. κ.: φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Εκ. 130. κ. παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
καθίζεις. Σ. 940. ἀλλ' ἐτι σὺ γ' οὐρεῖς καὶ κ. οὐδέπω;
καθίζηται. Σ. 90. ἦν μὴ πὶ τοῦ πρώτου κ. ξύλου.
καθιζοίμην. Ι. 750. οὐκ ἂν κ. ἐν ἄλλῳ χωρίῳ
καθιζομένη. Θ. 1182. κ. δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σπείθου,
καθίζοντας. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβου δὲ κ. τὸν μηρὸν ἔδει προ-
βαλίσθαι
καθίζου. Ι. 785. κῆτα κ. μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλα-
μῖνι.
καθίζωμ'. Θ. 292. ποῦ ποῦ κ. ἐν καλῷ, τῶν βητόρων
καθίμα. Σ. 379. ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἴτα κ.
καθίμῃ. Σ. 396. μὴν ὁ γέρον πη διαδύεται αὐ; ΒΔ. μὰ Δι' οὐ
δῆτ', ἀλλὰ κ.
καθίσεν. Β. 911. πρώτιστα μὲν γὰρ ἵνα τιν' ἂν κ. ἐγκαλύψας,
καθίσῃ. Σ. 305. κ. νῦν, πῶθεν ἀνησώμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
καθίσταμαι. Α. 723. ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς κ.
Ι. 1387. μακάριος ἐς τὰρχαία δὴ κ.
Σ. 502. ἦρετ' εἰ τὴν Ἰππίον κ. τυραννίδα.
καθίστη. Εκ. 743. κόμισε, τοὺς θαλλοὺς κ. πλησίον,
Εκ. 1065. ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι κ.
καθίστησιν. Π. 917. ἀρχεῖν κ.; ΣΤ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
καθοῖτο. Β. 919. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν κ.,
καθορᾷ. Ι. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς δόμῃς δὲ πανουργεῖς
μὴ κ. σου,
καθορᾶν. Α. 319. λιγνὴν δοκῶ μοι κ. καὶ καπνὸν, ὦ γυναῖκες,
καθορᾷ. Ν. 327. νῦν γέ τοι ἦδη κ. αὐτὰς, εἰ μὴ λημῆς κολο-
κύνταις.
καθοράτε. Β. 876. Μοῦσαι, λεπτολόγους ζυνετὰς φρένας αἶ κ.
καθορῶ. Ι. 171. κ. ΔΗ. τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλέκδας;
Ι. 953. ἀλλ' ἢ οὐ κ. ΑΑ. φέρ' ἴδαι, τί σοι σημείον ἦν;
Ν. 326. ὡς οὐ κ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. ἦδη νυνὶ μάλιστα
οὕτως.
ΕΙ. 178. καὶ δὴ κ. τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς.
καθωβρίζαι. Α. 631. ὡς κωμῶδει τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν
δῆμον κ.,
καθωβρίζαι. Ι. 722. οὐκ, ὡγάθ', ἐν βουλή με δόξεις κ.
καθωπερῇκόντισαν. Ο. 625. ἀλαζονεύμενοι κ.
καθῶμεν. Εκ. 100. ὅταν κ., ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
καθωσιώθη. Π. 661. κ., πέλαρος Ἠφαίστου φλογί,

κακμαίνομαι. B. 753. μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κ.
κακόβουλε. I. 1055. Κεκροσίδη κ., τί τοῦθ' ἤγει μέγα τοῦργον;
κακοδαίμων. I. 7. αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κ., πῶς ἔχεις;
I. 1195. ὄρας τὰδ', ὦ κ.; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει.
N. 1293. αὐτῇ μὲν, ὦ κ., οὐδὲν γίγνεται
Σ. I. οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κ. Εὐθία;
ΕΙ. 364. ἀπόλωλας, ὦ κ. ΤΡ. οὐκοῦν, ἦν λάχων.
746. ὦ κ., τί τὸ δέρι' ἔπαθες; μὲν ὁστραχίς εἰσέβαλόν σοι
1211. τί δ' ἔστιν, ὦ κ.; οὐ τι πον λοφῆς;
O. 672. ἀλλ', ὦ κ., βόγχος ὀβελίσκον ἔχει.
890. ἐπὶ ποῖον, ὦ κ., ἱερεῖον καλεῖς
1589. τί, ὦ κ.; Λαισποδίας εἰ τῇ φύσιν.
1604. τί, ὦ κ.; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἰ.
A. 521. ὁρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκεῖνος. ΑΤ. πῶς ὁρθῶς, ὦ κ.,
Θ. 892. τί, ὦ κ., ἔξαπατᾷς αὐτὸν ξένον;
1006. κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟ. σῖγα, κ. γέρον.
1225. κ'. ἀλλὰ τρέψι' Ἀρταμοῦσια.
B. 1058. δὴ χρὴ φράζειν ἀνθρωπίαις; ΑΙ. ἀλλ', ὦ κ., ἀνάγκη
Π. 386. οὐκ, ὦ κ., ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
896. κ., ὁσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
κακοδαίμων'. N. 268. τὸ δὲ μηδὲ κυνὴν οἴκεθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν
κ. ἔχοντα.
κακοδαίμονα. N. 1112. ὥχρον μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κ.
ΕΙ. 113. ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κ.
κακοδαίμονος. Π. 372. μὲν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἤρπασκας; ΧΡ. κ.
κακοδαίμονε. Π. 416. τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κ.,
κακοδαίμονες. N. 1201. εὐ γ', ὦ κ., τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
κακοδαίμονιαν. Π. 501. τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μωρίαν, κ. τ' εἴ τι
μᾶλλον;
κακοδαίμονος. I. 112. δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κ.
κακοδαίμων. A. 105. οἶμοι κ., ὡς σαφῆς. ΠΡ. τί δαὲ λέγει;
A. 473. οἶμοι κ., ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν
1019. ἀνὴρ κ. ΔΙ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
1036. οἶμοι κ. τοῖν γεωργοῖν βοιδίαν
1081. οἶμοι κ., καταγελᾶς ἦδη σύ μου.
1094. ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑ. κ. ἐγώ.
I. 234. οἶμοι κ., ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.
752. οἶμοι κ. ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρον
1206. οἶμοι κ. ὑπεραναιδευθήσομαι.
1243. οἶμοι κ. οὐκίτ' οὐδὲν εἰμ' ἐγώ.
N. 104. ὦν ὁ κ. Σακράτης καὶ Χαιρέφωσ.
504. οἶμοι κ., ἡμῶν γε γενήσομαι;
698. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. κ. ἐγώ,
791. οἶμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κ. πείσομαι;
1064. μάχαιραν; ἀστεῖον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κ.
1263. ἀνὴρ κ. ΣΤ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
1324. οἶμοι κ. τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
1505. ἐγὼ δὲ κ. γε κατακαυθήσομαι.
Σ. 207. οἶμοι κ., στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται.
1166. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κ. ἐγώ,
1417. οἶμοι κ. προσκαλοῦμαι σ', ὦ γέρον.
1501. τίς ὁ κ. ἐστίν; ΒΔ. νῖδος Καρκίνου
O. 86. οἶμοι κ., χῶ καλοῖς μ' οἰχεται
1019. οἶμοι κ. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
1051. οἶμοι κ., καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἐτι;
A. 449. οἶμοι κ.' ἐπιλέλοιψ' ὁ τοξότης.
845. οἶμοι κ., οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει
Θ. 229. προδῆς με. χῶρε δέυρο. ΜΝ. κ. ἐγώ.
232. οἶμοι κ., ψιλὸς αὐτὸν στρατεύσομαι.
237. οἶμοι κ., δελφάκιον γενήσομαι.
604. ζητητέα γὰρ ἔστε ΜΝ. κ. ἐγώ.
650. ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝ. κ. ἐγώ.
925. ἐγὼ δ' ὁ κ. τί δρῶ; ΕΤ. μὲν ἥσυχος.
1004. οἶμοι κ., μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
B. 33. οἶμοι κ.' τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
196. οἶμοι κ., τῷ ξυνέντυχον ἐξιών;
363. ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίαν ὄν, εἰκοστολόγος κ.,
1183. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κ. φύσει,
Εκ. 323. οἶμοι κ., ὅτι γέρον ὦν ἡγούμην
746. ἐγὼ καταθῶ τὰμά; κ. ἄρα
760. μέλλεις ἀποφέρειν; ΑΝ. Α. πάνν γε. ΑΝ. Β. κ.
ἀρ' εἰ
1093. οἶμοι κ., ἐγγὺς ἦδη τῆς θύρας
1102. ἀρ' οὐ κ. εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
Π. 850. οἶμοι κ., ὡς ἀπόλωλα δέιλαιος,
851. καὶ τρίς κ. καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
Fr. 274. οἶμοι κ. φησὶν λυχνούχος ἡμῖν οἰχεται.
308. I. οἶμοι κ. τῆς τίθ' ἡμέρας, ὅτε
366. ὦ κ. ὅστις ἐν ὅλῃ πρώτον τριχίδαν ἀπεβάφθη.
κακοθήεις. ΕΙ. 822. ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κ. πάνν,
κακοθήεστατα. Θ. 422. αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κ.

κακοθήεστατα. ΕΙ. 823. ἐντευθεὶ δὲ πολὺ τι κ.
κακοί. B. 72. οἱ μὲν γὰρ οὐκίτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κ.
Π. 110. ἔχει μὲν οὗτος, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κ.
κακοῖν. Εκ. 1096. ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρείττων ἢ δυοῖν κ.
κακοῖς. A. 856. ὁ περὶ αὐτοῦ τοῖς κ.,
N. 720. καὶ πρὸς τοῦτοις ἐτι τοῖσι κ.,
1374. πολλοὺς κ. καίσχροισι' κᾶτ' ἐντευθεῖ, οἷον εἰσὶν,
Σ. 479. μᾶλλον ἢ κ. τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ἰσημέραι.
B. 969. δὲ ἦν κ. πον περιπέση καὶ πλησίον παραστῇ,
κακοῖσιν. Fr. 116, 2. πᾶσι κ. ἡμᾶς
κακόν. A. 156. τουτὶ τί ἐστι τὸ κ.; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατὸς.
A. 829. οἷον τὸ κ. ἐν ταῖς Ἀθήναις τουτ' ἐνι.
852. ὅζων κ. τῶν μασχάλων
909. μὲν γὰρ γὰρ μάκος οὗτος. ΔΙ. ἀλλ' ἔπειτα κ.
1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κ. ἐν κᾶθ' ἕτερον νεωτερευόν
γένετο.
I. 2. κακῶς Παφλαγῶνα τὸν νεώστον κ.
1396. δὲ ταῦτ' ἔδρασαν, εἰφ' ὅ τι ποιήσεις κ.
N. 26. τουτ' ἐστι τουτὶ τὸ κ. δ μ' ἀπολώλεκε
907. χωρεῖ τὸ κ. δῦτε μοι λεκάνην.
1085. ἦν δ' εὐρύπρακτος ἦ. τι πείσεται κ.;
1266. τί δαὲ σε Τληπόλεμος ποτ' εἰργασται κ.;
1310. * ὦν παυρογυῖν ἤρξαι, ἐξαίφνης λαβεῖν κ. τι.
1362. καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κ. ποιητῆν.
1445. τουτ' ἕτερον αὐτὸ μείζον κ. ΦΕ. τί δ', ἦν ἔχων τὸν
ἦντω
1460. ἔως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κ.,
Σ. 3. κ. ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προῦφείλεις μέγα.
24. οἶμοι, τί δῆτ' αὖ μοι κ. γενήσεται
168. ἀνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖται κ.
247. μή που λαβὼν τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κ. τι δρᾶσθ.
322. σκουε κ. τι ποιήσεται.
340. οὐκ ἐγ' μ'. ἀνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κ.,
827. τί τις κ. δέδρακε τῶν ἐν τῷ κ.;
973. αἰβοῖ, τί κ. ποτ' ἔσθ' ὅτ' ἐμὲ μαλ' ἄττομαι;
974. κ. τι περιβαίνει με κἀναπέθομαι.
1136. τουτὶ τὸ κ. τί ἐστι πρὸς πάντα θεῶν;
1253. κ. τὸ πῖνεν' ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
1263. εἴπερ ἀποτίσω μηδὲν, ἦν τι δρῶ κ.
1299. οὐ γὰρ ὁ γέρον ἀτηρότατον ἀρ' ἦν κ.
1483. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κ.
ΕΙ. 64. τουτ' ἐστι τουτὶ τὸ κ. αὐθ' οὐγὰρ ἔλεγον.
87. καὶ μὴ πνέι μοι κ., ἀντιβολῶ σ'.
181. τουτὶ τί ἐστι τὸ κ.; ΤΡ. ἱπποκάνθαρος.
239. ὅσον κ. καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
245. τὸ γὰρ κ. τουτ' ἐστι τῆς Λακωνικῆς.
322. τί τὸ κ.; τί πάσχετ', ἄνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν
θεῶν,
O. 294. ὦ Πύσειδον, οὐχ ὄρας ὅσον συνείλεται κ.
931. τουτὶ παρέξει τὸ κ. ἡμῖν πράγματα.
956. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κ. οὐδέποτε ἤλπισα,
992. ἦκον παρ' ὑμᾶς ΠΕ. ἕτερον αὖ τουτὶ κ.
1037. τουτὶ τί ἐστιν αὐτὸ κ. τὸ βιβλίον;
1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κ.; ΠΕ. οἰμάζει μακρά.
1213. σφραγιδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κ.;
1412. τουτὶ τὸ κ. οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορον.
A. 261. κατ' οἶκον ἐμφανὲς κ.,
997. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κ. ὑμῖν ἐνέπεσαν;
Θ. 75. ἔστιν κ. μοι μέγα τι προπεφυραμένον.
195. ἔγωγε. ΑΓ. μὴ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κ.
271. πάσις τέχνης, ἦν μοι τι περιπίπτῃ κ.
335. εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κ.
394. τὰς οὐδὲν ὑγίει, τὰς μέγ' ἀνδρίσιν κ.
496. μηδὲν κ. δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὄρας,
534. ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κ. τι μέγα πεπύονθαι ἄλλο,
610. αὐτῇ σὺ ποῖ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ, τί τὸ κ.;
713. λήπει δὲ κ.
724. ἐπὶ κ. ἐτερότροπον ἐπέχει τις τύχη;
737. ὦ μέγα καπῆλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κ.,
738. κ. δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρότῃ.
787. ὡς πᾶν ἐσμέν κ. ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἄπαντα,
789. εἰ κ. ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κ. ἐσμεν,
791. ἀλλ' οὐτωςὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κ. βούλεσθε φυλάττειν;
794. ἐνδ' ἔθεν εὐρετε φρούδον τὸ κ. καὶ μὴ καταλαμβάνειν
ἐνδον.
796. πᾶς τις τὸ κ. τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλῖνας περινοστῶν.
797. κᾶν ἐκ θυρίδος παρακίπτωμεν, ζητεῖ τὸ κ. τεθεῶσθαι.
799. αὐτὸς παρακίψαν ἰδεῖν τὸ κ. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλωσαι
837. ἢ τρητάρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κ.,
1080. τί κ.; ΕΤ. τί κ.; ΜΝ. ληρεῖς. ΕΤ. ληρεῖς.
1085. σί κ.; ΕΤ. σί κ.;

καλαθίσκον. Α. 535. καὶ τοῦτον τὸν κ.,
 Α. 579. εἶτα φαίνεται ἐς κ. κοινὴν εὐνοίαν ἀπαντας,
 κάλαθον. Ο. 1325. φερέτω κ. ταχὺ τις πτερῶν,
 καλαί. Α. 765. καλῶς λέγεις· ἐπιδείκνυ. ΜΕ. ἀλλὰ μὲν κ.
 Α. 1093. ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, κ.
 Ι. 1390. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς κ.· πρὸς τῶν θεῶν,
 Ο. 108. ποδαπῶ τὸ γένος δ'; ΕΤ. ὅθεν αἱ τριῆρεις αἱ κ.
 καλαμίνην. Γρ. 622. κ. σύριγγα.
 καλαμίνης. Εκ. 648. οἰμῶζοι γ' ἂν καὶ κοκκύοι. ΠΡ. σὺ δέ γ'
 ὅσοις ἂν κ.
 καλαμίνους. Γρ. 622. κ. αὐλοῦς
 καλαμίσκον. Α. 1034. ἐς τὸν κ. ἐνστάλαξον τουτονί.
 καλαμύφθογγα. Β. 230. καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ κ. παῖζαν·
 καλάμψ. Ν. 1006. στεφανωσάμενος κ. λευκῷ μετὰ σάφρονος
 ἡλικιάτου,
 Γρ. 146, 3. κ. λεπτῷ.
 καλάνι. Ο. 1678. κ. κόραυα καὶ μεγάλα βασιλινάυ
 καλέγγον. Β. 786. κ. αὐτῶν τῆς τέχνης. ΕΑ. κάπναιτα πῶς
 κάλας. Σ. 825. ἐκάλουν. ΦΙ. κ. νυν, ὡς κάθημαι γ' οὐ πάλα.
 Ο. 1505. τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κ. μου τούνομα·
 Α. 871. ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κ.
 Εκ. 916. κ. τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
 Π. 602. Παύσανα κ. τὸν ξύσσιτον·
 1196. ὁρᾶν ταῦτα χρή. ΧΡ. τὸν Πλούτον ἔξω τις κ.
 Γρ. 22. τὸν Ἐρεχθεά μοι καὶ τὸν Αἰγέα κ.
 καλεῖ. Α. 124. τὸν βασιλῆως ὀφθαλμῶν ἢ βουλή κ.
 Α. 406. Δικαιοπόλις κ. σε Χολλίδης, ἐγώ.
 Α. 606. ὁ Χάρων σε κ.,
 Α. 1145. δημὸς τοῖς σε κ. γυναι-
 Γρ. 536, 1. ψελλὸν ἔστι καὶ κ.
 564. ἐπτάπους γούνη σκιά· σὺν ἢ πὶ τὸ δεῖπνον· ὡς ἦδη
 κ. μ' ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος
 καλεῖν. Ν. 665. νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρή κ.;
 Ν. 677. ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρή κ.; ΣΩ. ὅπως;
 850. μὴ νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν κ.
 Σ. 630. ἀνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις κ.,
 1148. οὐκ οὐκ ἐμῶν δὴτ' ἐχρην αὐτὴν κ.
 1298. κ. δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
 Ο. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς σ' ἐχρην ἐποποιῖ κ.;
 898. ὅσιον ἐπιβοᾶν, κ. δὲ
 Α. 1106. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς εἴκε, δεῖ κ.;
 Θ. 157. ὅταν σατύρους τοῖνυν ποιῇς, κ. ἐμὲ,
 582. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς κ.,
 888. ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βασιλῆος κ.
 1137. δεῦρο κ. νόμος ἐς χορὸν,
 Εκ. 1146. κ. γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
 Γρ. 559. οὐκ ἔσται, κενέβριον ὅταν θύσῃ τι, κ. με.
 καλεῖς. Α. 1228. τήνελλα δὴτ', εἴπερ κ., ὡς πρέσβυ, καλλίνικος.
 Ν. 223. τί με κ., ὡφήμερε;
 662. ὁρᾷς δ' πάσχεις; τὴν τε θήλειαν κ.
 671. ἀρρενα κ., θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρώπῳ
 678. τὴν καρδύπην, ὡς περ κ. τὴν Σωστράτην.
 691. ὁρᾷς; γυναικα τὴν Ἀμυνίαν κ.
 ΕΙ. 255. τί με κ.; ΠΟ. κλαύσει μακρά.
 Ο. 57. παῖ παῖ. ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἐνόπα παῖ κ.;
 407. κ. δὲ τοῦ κλύειν θέλω;
 658. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί κ.; ΧΟ. τούτους
 μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
 890. ἐπὶ ποῖον, ὡς κακὸν δαίμον· ἱερεῖον κ.
 Α. 878. ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ κ. τὴν μαμμίαν;
 Β. 298. ἀπολούμεθ', ὡναξ Ἡράκλειος. ΔΙ. οὐ μὴ κ. μ',
 Π. 1127. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην κ.
 καλεῖσθ'. Ν. 780. πρὶν τὴν ἐμὴν κ., ἀπαγαίμην τρέχων.
 καλεῖσθαι. Σ. 1090. μηδὲν Ἀττικῶν κ. σφηκὸς ἀνδρικότερον.
 Α. 554. οἰμαί ποτε Λυσσαμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι κ.
 καλεῖται. Ο. 182. ἀπαντα, διὰ τοῦτο γε κ. νῦν πόλος
 Ο. 485. ὥστε κ. Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτ' ἐκείνης.
 Θ. 1142. κληροῦχος τε κ.
 καλεῖται. Ι. 150. τί ἔστι; τί με κ.; ΔΗ. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
 Ο. 720. φῆμι γ' ὑμῖν ὄρνις ἔστι, παρμόν τ' ὄρνιθα κ.,
 κάλειφου. Α. 941. πρῶτεινε δὴ τὴν χεῖρα κ. λαβάν.
 κάλεκτρον. Β. 935. εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρην κ. ποιῆσαι;
 κάλεκτρον. Ν. 664. πῶς δὴ; φέρε ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρον κ.
 καλέσαι. Β. 1073. οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἡ μάζαν κ. καὶ ρυπαρὰ
 εἰπείν.
 καλεσάμενος. Ο. 1455. κ., κᾶτ' ἐγκεκληκὸς ἐνθαδὶ,
 καλεσάντα. Ν. 998. μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρί, μηδὲν, μηδ'
 Ἰαπετὸν κ.
 καλίσαντες. Σ. 353. ἀμνηστούμεν σοι τὸν πρηνόδη θυμὸν ἀπαντες κ.,
 καλίσαντος. Ν. 291. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἡκού-
 σατέ μου κ.

κάλεσας. Ν. 1258. ὅτι γ' κ. εὐθηδικῶς τὴν κάρδωπον.
 καλεσάτω. Εκ. 366. Ἀντισθένη τις κ. πάση τέχνῃ.
 καλέσσαι. Ν. 689. πῶς ἂν κ. ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
 καλέσσαι. Ν. 1251. ὅστις κ. κάρδωπον τὴν καρδύπην.
 καλέσσειν. Ν. 639. εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὑποδοιπέσας λιπαρὰς κ.
 Ἀθήνας,
 καλέσῃς. Σ. 1418. ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως; μὴ, μὴ κ. πρὸς τῶν
 θεῶν.
 κάλεσον. Ν. 221. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κ. οὐ γὰρ μοι σχολή.
 Ν. 1163. ὅν κ. τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.
 Ο. 81. ἡμῖν κ. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία
 Α. 861. ἴθι νυν, κ. αὐτὴν. ΑΥ. τί οὖν; δάσεις τί μοι;
 1280. ἐπὶ δὲ κ. Ἀρτεμιν·
 Β. 569. ἴθι δὴ κ. τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
 Π. 223. τοὺς ξυγγεώργους κ., εὐρήσεις δ' ἴσως
 κάλεσόν. ΕΙ. 195. ἴθι νυν, κ. μοι τὸν Δί. ΕΡ. ἰὴ ἰὴ ἰὴ,
 καλέσω. Α. 851. ἰδοὺ, κ. τὴν Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
 Α. 864. φέρε νυν κ. καταβάσῃ σοι. ΚΙ. ταχὺ νυν πάνω.
 Θ. 1084. πρυτάνεις κ. ΕΥ. πρυτάνεις κ.
 Π. 964. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν κ. τινά.
 καλεσθῆναι. Α. 1155. κ., πάντῃ τῆς καταστάσεως
 καλή. Α. 253. ἀγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν κ. καλῶς
 ΕΙ. 1330. χῶπως μετ' ἐμοῦ κ.
 Α. 646. κάκωνφόρον ποτ' οὐσα παῖς κ., χουσ'
 Θ. 1188. εἰεν κ. τὸ σκῆμα περὶ τὸ πύστιον.
 Εκ. 730. χώρες σὺ δεῦρο κινάχου κ. καλῶς
 καλῇ. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ κ. καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύν-
 τροφῇ Διαλλαγῇ,
 Σ. 483. ταῦτα ταῦτα σου καταντλή καὶ ξυνωμότας κ.
 1441. ὕβρις, ὥς ἂν τὴν δίκην ἀρχῶν κ.
 καλῇ. Ι. 923. δάσεις ἐμοὶ κ. δίκην,
 Ι. 1111. ὦ Δῆμπε, κ. γ' ἔχεις
 Ν. 768. ταύτην εὐρακας, τὴν κ., τὴν διαφανῇ,
 Σ. 453. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δάσεων κ. δίκην,
 Β. 1236. λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνω κ. τε κἀγαθῇ.
 Εκ. 947. εἴθ', ὦ θεοί, λάβοιμε τὴν κ. μόνην,
 1080. φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν κ. ἀφίζομαι;
 Γρ. 399, 2. τὴν ἐπακότυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν κ.,
 κάλῃφθῃ. ΕΙ. 875. σάφ' ἴσθι, κ. γε μόλις. ΟΙ. ὦ δέσποτα,
 κάλθου. ΕΙ. 216. κ. οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 κάλκαϊος. Θ. 162. κ., ὡς περ ἀρμονίαν ἐχούσαν,
 κάλλαι. Ι. 497. χῶπως τὰ κ. ἀποφαγῶν ἔχεις πάλα.
 Καλλίαν. Β. 428. καὶ Κ. γέ φασι
 Καλλίας. Ο. 283. Ἰππώνικος Καλλίου κατ' Ἰππώνικου Κ.
 Ο. 284. Κ. ἀρ' οὗτος οὐρνὶς ἔστιν ὡς πτερορρεῖ.
 καλλιβόαν. Ο. 682. ἀλλ', ὦ κ. κρέουσι
 Καλλιγένη. Γρ. 300 α. Κ.
 Καλλιγενεία. Θ. 299. Πλούτῳ καὶ τῇ Κ., καὶ τῇ Κουροτρό-
 καλλιπείῃ. Θ. 49. μέλλει γὰρ ὁ κ. Ἀγάθων,
 καλλιπτοῦς. Θ. 60. τοῦ κ., κατὰ τοῦ θρηγκοῦ,
 καλλικόμων. ΕΙ. 798. τοιάδε χρή Χαρίτων δαμώματα κ.
 Καλλίμαχος. Εκ. 809. οἰμῶζε. ΑΝ. Β. Κ. δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
 καλλίνικος. Ι. 1254. ὡς χαίρε κ., καὶ μέμνησθ' ὅτι
 καλλίνικον. Α. 1233. τήνελλα κ. ἔ-
 καλλίνικος. Α. 1227. ὁρᾷτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα κ.
 Α. 1228. τήνελλα δὴτ', εἴπερ καλεῖς, ὡς πρέσβυ, κ.
 1231. ξεπεσθῇ νυν ἄδοντες ὡς τήνελλα κ.
 Ο. 1764. τήνελλα κ., ὡς δαίμοναν ὑπέρτατε.
 κάλλιον. Ι. 1263. τί κ. ἀρχομένοισιν
 Ο. 63. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κ. λέγειν;
 Α. 76. γυναικας ἐλθεῖν. ΜΤ. πολὺ σὺ κ. λέγεις.
 Π. 938. εἴπειτα ποῦ κ. ἀνατεθῆσεται
 καλλίονα. Α. 1158. ἐγὼ δὲ κύσθων γ' οὐδέπω κ.
 Εκ. 71. κᾶγαγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ κ.
 Καλλίου. Ο. 283. Ἰππώνικος Κ. κατ' Ἰππώνικου Καλλίας.
 Εκ. 810. αὐτοῖσιν εἰσοῖσαι τί; ΑΝ. Α. πλείω Κ.
 καλλίους. Εκ. 626. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς κ.
 ἀπύοντας
 καλλιπάρθενοι. Θ. 855. Νεῖλον μὲν αἶδε κ. βοᾷ,
 κάλλιπον. ΕΙ. 1299. ἐντος ἀμώμητον κ. οὐκ ἐθέλω.
 Καλλιπιδῆν. Ν. 64. Ἐάνθιπον ἢ Χαίριπον ἢ Κ.,
 καλλιπύργον. Ν. 1024. ὡς κ. σοφίαν ἐλευνοτάτην ἐπασκῶν,
 κάλλιστ'. Β. 206. κ., ἐπειδὴν ἐμβάλῃς ἀπᾶς. ΔΙ. τίνας;
 Β. 508. κ., ἐπειδὴ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ σ' ἐγὼ
 Εκ. 2. κ. ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρητημένον,
 κάλλιστα. Σ. 856. κ. τοῖνυν πάντα γὰρ πάρεστι νῦν
 ΕΙ. 1225. ἐννημέφω κ. χρήσομαι τάλας;
 Ο. 1463. κ. Κορκυραία τοιαυτὴ πτερά.
 Α. 913. κ. δῆπου, λουσαμένη τῇ Κλεφύδρῃ.
 Θ. 301. σὺν τήνδε καὶ σύνδοον τὴν νῦν κ. καὶ
 Β. 953. οὐ σοὶ γὰρ ἔστι περίπατος κ. περὶ γε τούτου.

- κάλων. I. 756. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κ. ξιέναι σεαυτοῦ, καλῶς. A. 252. κ. ξυνεγενέειν τὰς τρακοντούτιδας.
 A. 253. ἀγ', ὦ θυγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ κ.
 306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσας, εἰ κ. ἐσπείσασθην.
 307. πῶς δ' ἐτ' ἂν κ. λέγεις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἀπαξ
 765. κ. λέγεις ἐπιδείξον. ME. ἀλλὰ μὲν καλαί.
 930. ξένῳ κ. τὴν ἐμπολὴν
 947. ἦδη κ. ἔχει σοι.
 1047. ὁπότε ταυτὶ καὶ κ. ξανθίζετε.
 1050. ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. κ. γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
 I. 23. αὐτὸ φαθὶ τοῦ μύλων. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάν κ.
 344. ἰδοὺ λέγειν. κ. γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
 1180. κ. γ' ἐποιήσε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
 1182. ἐλατῆρος. ἵνα τὰς ναῦς ἐλαυνόμεν κ.
 1188. ὡς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρον κ.
 1213. καὶ τὴν Παφλαγῶνος κἀμέλει κρινεῖς κ.
 1260. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμη, θεραπεύσω κ.,
 N. 488. πῶς οὖν δυήσει μανθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, κ.
 848. ἀλεκτρούνα. ΣΤ. κ. γε. ταυτηρὶ δὲ τί;
 1259. ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. κ. λέγεις.
 X. 635. κ. γὰρ ᾗδεν ὡς ἐγὼ ταύτην κρᾶτιστός εἰμι.
 779. πῶς οὖν διαγιγνώσκεις κ. δυήσομαι
 785. τὸν μισθὸν ὅστις ἐν λήθομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. κ.,
 1004. θρήνω κ., ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
 1191. Ἐφοῦδιον παγκράτιον Ἀσκάνδα κ.,
 1222. τούτοις ξυνὸν τὰ σκόλη' ὅπως δέξει κ.
 1383. Ἐφοῦδιον ἐμαχέσας Ἀσκάνδα κ.,
 1498. εἰ τις τραγῶδες φησὶν ὀρχεῖσθαι κ.,
 EI. 568. ἦ κ. αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
 725. πῶς δὴτ' ἐγὼ καταβήσομαι; ΕΡ. θάρρει, κ.
 1043. ὅσα κ. νῦν αὐτὰ καὶ γὰρ οὐτοῖ
 1055. κ. ΟΙ. κ. δὴτ', ὦ πότνι, Εἰρήνη φίλη.
 1143. ἐμπεῖν ἐμοί γ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος κ.
 1331. κ. κατακείσει.
 1344. οἰκῆσετε γούν κ.
 O. 139. κ. γέ μου τὸν υἱόν, ὦ Στῆλβασίδη,
 651. κ. ΠΕ. δὴ νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγους
 1614. νῆ τὸν Ποσειδῶν, ταῦτά γέ τοι κ. λέγεις.
 A. 180. παντὰ κ' ἔχει, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, κ.
 184. κ. λέγεις. πού σ' ἡ Σκύθαια; ποῖ βλέπεις;
 205. εὐχρῶν γε θαῖμα κάσποντίζει κ.
 510. ἀλλ' ᾗσθανόμεσθα κ. ὕμῶν καὶ πολλὰς ἐνδον ἂν
 οὔσαι
 919. ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δὴλ' ὅστις κ.
 1102. πρέσβεις. ΑΘ. κ. δὴ λέγετε χῆμεῖς τούτογ'.
 1182. κ. λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
 1273. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τᾶλλα πεποιήται κ.,
 Θ. 165. αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ κ. ἡμίσχετο
 178. πολλοὺς κ. οἷος τε συντέμνει λόγους.
 281. μὲν. ΕΤ. τί μύς; πάντα πεποιήται κ.
 626. ἀπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανῶ ταίτην κ.
 653. κ., ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχέσεται
 666. καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀσασκῶν κ.
 677. ὅ τι κ. ἔχει.
 687. ἀλλ' εἰσὶν ἡμῖν ἅπαντ' ὅπως διεσκέφθα κ.
 1189. κ. ἔχει. λαβὲ θοιμάτιον ὥρα σ' ὅτι νῦν
 1202. Ἐρμὴ δῶλε, ταυτὶ μὲν ἔτι κ. ποιεῖς.
 B. 169. ἔαν δὲ μὴ ᾗχω; ΕΑ. τότε μ' ἄγειν. ΔΙ. κ. λέγεις.
 512. ἀλλ' εἰσιθ' ἄμ' ἐμοί. ΕΑ. πάν κ. ΘΕ. ληρεῖς
 ἔχων
 532. ἀμέλει, κ. ἔχ' αὐτ'. ἴσας γὰρ τοί ποτε
 643. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκότερον. ΕΑ. κ. λέγεις.
 695. κούδὲ ταῦτ' ἐγὼ γ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ κ. φάσκειν ἔχειν,
 888. ἴθι νῦν ἐπίθεις δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤ. κ.
 1197. ληρεῖς ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους κ. ποιῶ.
 Eκ. 149. ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ κ. ἐρεῖς,
 164. οἶμα γὰρ ἦδη μεμελετημένα κ.
 204. ὡς ξυνετὸς ἀνὴρ. ΠΡ. νῦν κ. ἐπὶ νῆσας.
 242. πύθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἐμαθεῖς οὕτω κ.;
 253. κακὸς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὐ καὶ κ.
 262. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμαται κ.,
 272. ἐπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα πάντ' ἔχῃ κ.,
 730. χάρεϊ σὺ δεῦρο κινὰ χύρα καλὴ κ.
 804. κ. ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
 1150. ἔχω δέ τοι καὶ δῶδα ταυτηρὶ κ.
 II. 461. ἔαν ἀλφς; ΠΕ. ὅ τι σοι δοκεῖ. ΧΡ. κ. λέγεις.
 863. νῆ Δία, κ. τοῖνυν ποῖων ἀπόλλυται.
 978. ἅπαντ' ἐποιεῖ κοσμίως μοι καὶ κ.
 1092. οὐ γὰρ βιάσεται ΝΕ πάν κ. τοῖνυν λέγεις.
 1168. θάρρει κ. ἔστα γὰρ, ἦν θεὸς θέλῃ.
 Fr. 428. ὑποπεπώκαμεν*, ὧνδρες, καὶ κ. ἥρισταμεν.

- καλῶς. Fr. 498. 2. χωρὶς τε θορόβου καὶ φόβου ζήσεις κ.,
 κάλως. EI. 458. ὑπότεναι δὴ πᾶς, καὶ ἀτάγε τοῖς κ.
 κάμ'. I. 1144. κ. ἐξαπατάλλειν. κ.τ.λ.
 κάμαξ. Fr. 357. λόγχοι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κ.
 Καμαρίνη. A. 606. τοὺς δ' ἐν Κ. πᾶν Γέλα πᾶν Καταγέλα.
 καματηρὸς. A. 542. οὐδὲ τὰ γυναικα κύπος ἐλαί κ. μου.
 κάμαντον. O. 547. τὰ τε νοττία κ. οἰκῶσω.
 κάμαντῶ. B. 918. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κ. δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρας
 ὁ δεῖνα;
 κἀμάχετο. A. 984. κ. καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένον,
 κάμει. A. 999. ὥστ' ἀλείφεισθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κ. ταῖς νομυφίαις.
 κ.τ.λ.
 N. 1411. οὐ κ. σοι δίκαιον ἐστὶν εὐνοικεῖν ὁμοίως, κ.τ.λ.
 κάμειφίαις. B. 14. εἰώθε ποιεῖν καὶ Λύκις κ.;
 κάμίλαι. I. 1213. καὶ τὴν Παφλαγῶνος κ. κερνεῖς καλῶς.
 A. 164. κάλλος ὀδυνᾶν χρή κ. ταχέας πᾶν
 κάμηλον. O. 1559. σφάγ' ἔχων κ. ἀ-
 κάμηλον. { Σ. 1035. } φώκῃς δ' ὁσμῇ. Λαμίας δ' ὀρχεῖς ἀπλῶ-
 κάμηλου. { EI. 758. } τους, προκτὸν δὲ κ.
 O. 278. εἴτα πῶς ἄνευ κ. Μῆδος ὧν εἰσέτατο;
 1563. πρὸς τὸ λαῖμα τῆς κ.
 κάμινον. Fr. 510, 2. βασκᾶσιον ἐπὶ κ. ἀνδρὸς χαλκείας.
 Fr. 623. κ. βαλανείον
 κάμινε. Θ. 405. κ. κῆρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
 κάμινε. N. 415. ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κ. μῆθ' ἐστὼς μήτε βα-
 δίζων,
 N. 708. τί πάσχεις; τί κ.;
 κάμινος. Fr. 76, 2. ἔτραγ', ἵνα κ., σὺκα τῆς μεσημβρίας.
 κάμινοντα. Fr. 76, 1. κ. δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδὼν ποτε
 κάμινοντα. Θ. 873. κ. ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;
 κάμοι. A. 512. κ. γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμένα. κ.τ.λ.
 Σ. 916. ἦν μὴ τι κ. τις προβάλλῃ τῷ κενί;
 κάμοι γ'. B. 1364. παύσασθον ἦδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κ. ἄλεις.
 κάμοι γ'. N. 1438. κ. συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοις τάτιμα.
 κάμοι γ'. A. 541. ἐγὼ γὰρ* οὐ ποτε κ. ἂν ὀρχομένην.
 κάμου. EI. 630. νῆ Δί, ὦ μέλ', ἐνδίκας γε δὴτ', ἐπεὶ κ. λίθον
 κ.τ.λ.
 καμπᾶς. EI. 904. περὶ ταῖς κ. ἡνίοχοι πεπτακότες.
 κάμπιδώσεται. A. 211. ὕμεις δ' ἐπομείσθε ταῦτα κ.
 καμπήν. N. 970. εἰ δὲ τις αὐτῶν βαμολοχεύσας* ἡ κάμψαιεν
 τινα κ.,
 κάμποροι. EI. 296. ἀλλ', ὦ γεωργοί κ. καὶ τέκτονες
 κάμπει. Θ. 53. κ. δὲ νέας ἀψίδας ἐπὼν.
 κάμπων. A. 96. ἡ περὶ ἄκραν κ. νεώσοικον σκοπεῖς;
 καμπύλης. Fr. M. Γηρ. 10, 2. βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ κ.
 καμπύλον. O. 1002. τὸν κανὸν ἄνωθεν τούτοσ' τὸν κ.,
 κάμπυκᾶτό. B. 562. ἐβλεψεν εἰς με θρυμὸν κ. γε.
 κάμφοιν. I. 826. καταβροχθίζει, κ. χειροῖν
 κάμφορεῖδια. EI. 202. χυτρίδια καὶ σανίδια κ.
 κάμψας. N. 178. κ. ὀβελίσκον, εἴτα διαβήτην λαβὼν,
 κάμψαιεν. N. 970. εἰ δὲ τις αὐτῶν βαμολοχεύσας* ἡ κ. τινε
 καμπήν,
 καν. A. 193. κ. τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις, κ.τ.λ.
 καν. A. 317. κ. γε μὴ λίγω δίκαια, μὴδὲ τῷ πλῆθει δοκῶ, κ.τ.λ.
 A. 839. κ. εἰσὶν τις Κτησίας, κ.τ.λ.
 κἀναγκασθῶσι. N. 376. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κ.
 φέρεσθαι,
 κἀναδιδᾶτω. Π. 563. περὶ σαφροσύνης ἦδη τοῖνυν περᾶν
 σφῶν κ.
 κἀναλίσχυντε. EI. 182. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κ. σὺ
 B. 465. ὦ βδελυρὲ κ. καὶ τολμηρὲ σὺ
 κἀναλίσχυντίας. Θ. 702. ὡς ἅπαν γὰρ ἐστὶ τὸλμης ἔργα κ.
 κἀναλίσχυντος. N. 909. καταπύγων εἰ κ.
 κἀνακόλπασσον. Θ. 1174. πρῶτον μὲν οὖν διέλθε κ.
 κἀνακρέοντος. Fr. 2. αἶσον δὴ μοι σκύλιόν τι λαβὼν Ἀλακίον κ.
 κἀνακρέων. Θ. 161. Ἴβυκος ἐκείνος κ. ὁ Τῆιος
 κἀνάκνυπτε. Θ. 230. εἰ γ' ἀτρεμα σαυτὸν κ. ποῖ στρέφει;
 κἀνανεύετε. A. 126. αὐται; τί μοι μῦθε κ.;
 κἀναπαίδευειν. I. 1099. γερονταγωγεῖν κ. πάλιν.
 κἀναπειθόμεναι. Σ. 974. κακὸν τι περιβαίνει με κ.
 κἀναπνεύσας. O. 792. κάποπαρδὸν κ. αὐθις αὐ κατέπατο
 κἀναπτερώσαι. A. 669. νῦν δέ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κ.
 κἀναπυθόμεθα. O. 403. κ. τούσδε, τίνες ποτὲ,
 κἀνάρμωστος. N. 908. τυφογέρον εἰ κ.
 κἀνασκοπεῖν. B. 978. κ., πῶς τούτ' ἔχει;
 κἀνάσπαστον. Σ. 382. κ. ποιεῖν εἰσὶ, τί ποιήσετε; φράζετε
 νυνί.
 κἀνατείνας. A. 799. κ. λακτίσαι.
 κἀναυμάχους. B. 49. κ.; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε νῆες
 κἀναφανήσει. Σ. 603. ἐμπλησο λέγων πάντας γὰρ τοὺς παύσει
 ποτὲ κ.

καπηλίσ. Θ. 347. *κεῖ τις κάπηλος ἢ κ. τοῦ χοῦς*
 Π. 435. *ἄρ' ἐστὶν ἢ κ. ἢ κ. τῶν γειτόνων,*
 καπηλίσων. Π. 1120. *πρῶτερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κ.*
 καπηλοῖς. Θ. 737. *ὦ μέγα κ. ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,*
 Fr. 265. *ἐν καιμήτισι κ. ἐπὶ χάρτον.*
 κάπηλος. ΕΙ. 447. *κεῖ τις δορυφῶς ἢ κ. ἀσπίδων,*
 ΕΙ. 1209. *ὄπλων κ. ἀχθόμενος προσέρχεται.*
 Ο. 1292. *πέρδιξ μὲν εἰς κ. ὠνομάζετο*
 Α. 466. *πολλὴν γ' ἄνπερ πλησίον κ. ᾗ.*
 Θ. 347. *κεῖ τις κ. ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦς*
 καπήλου. Εκ. 49. *τὴν τοῦ κ. δ' οὐχ ὕρως Γενυσιστράτην,*
 κάπῃ. Ι. 169. *ἀλλ' ἐπανάβηθι κ. τοῦλεόν τοδὲ κ.τ.λ.*
 κάπιδουκρίν. Σ. 882. *κ. ἀντιβολούντων,*
 κάπιδεινύς. Ι. 349. *ὑδαρ τε πῖνον κ. τοὺς φίλους τ' ἀνῶν,*
 κάπιδώσιν. Α. 660. *πολλή; κ. μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον.*
 κάπιθρήνη. Σ. 1391. *ἀρτους δέ κ' ὀβολῶν κ. τέτταρας.*
 κάπιθυμοῖεν. Α. 152. *στύουσι' ἂν ἄνδρες κ. πλεκοῦν,*
 κάπιθυμῶ. Ο. 1345. *οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κ. τῶν νύμφων.*
 κάπικειμένος. Ι. 252. *καὶ βελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κ. βόα'*
 κάπλησίμων. Ν. 129. *πῶς οὖν γέρον ἂν κ. καὶ βραδὺς*
 κάπιμανδάλωτόν. Α. 1201. *τὸ περιπεταστόν κ.*
 κάπιμοκῶ. Ι. 293. *κ. γε βλεπόντων,*
 κάπιπνεύσαι. Σ. 265. *ὑδαρ γενέσθαι κ. βόρειον αὐτοῖς.*
 κάπισκώπτων. Β. 375. *κ.*
 κάπιστοαίην. Σ. 754. *κ. ἐπὶ τοῖς κημοῖς*
 κάπιστήρη. Σ. 991. *κ. μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέ-*
χεσθαι
 κάπιτέτριφεν. Α. 952. *ἀπολώλεκέν με κ. ἢ γυνή,*
 κάπιτηδεῖα. Θ. 259. *νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ κ. πάνυ.*
 κάπιτίμου. Β. 702. *κ. καὶ παλίτας, ὅστις ἂν [ἄνναμαχῶ].*
 κάπιτρέψαι. Α. 1115. *βούλει περιδύσθαι κ. Λαμάχῃ,*
 κάπιφορήσεις. ΕΙ. 167. *κ. τῆς γῆς πολλήν,*
 κάπιφυτεύσεις. ΕΙ. 168. *κ. ἔρπυλλον ἄνω,*
 κάπιχειρήσουσι'. Α. 674. *ἀλλὰ καὶ ναῖς τεκταίνονται, κ. ἐτι*
κάπιχεσούται. Εκ. 640. *ἀγχοῦσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγρῶς ᾗ, πῶς*
οὐ τότε κ.;
 κάπιχορεύειν. ΕΙ. 1317. *δῆδὰς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγ-*
χαίρειν κ.
 κάπιχώρησον. Εκ. 890. *τούτῃ διαλέγου κ. σὸ δέ,*
 κάπιχώρια. Α. 523. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ συμκρά κ.,*
 κάπιχωρία. Σ. 859. *εὐ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κ.*
 κάπιωσιν. Ν. 618. *ἡνία' ἂν ψευδῶσι δέπνου, κ. οἰαδε*
 κάπλυνεν. Α. 381. *κάπυκλοβόρει κ., ὅστι' ὀλίγον πάνυ*
 κάπνη. Σ. 143. *ἀναξ Πύσιδον, τί ποτ' ἄρ' ἢ κ. φορεῖ;*
 κάπνιγς. Ν. 1376. *κάπειτ' ἔφαλα με κάπυδοι κ. κάπέρτριβεν.*
 Καπνίου. Σ. 151. *ὅστις πατὴρ νῦν Κ. κεκλήσεται.*
 Καπνόν. Ν. 330. *μὰ Δί', ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγού-*
μην καὶ κ. εἶναι.
 Σ. 324. *ἢ με ποίησον κ. ἐξαίφνης,*
 Ο. 1266. *τῆδε βροτὸν θεοῖσι πέμπει κ.*
 Α. 319. *λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ κ., ὦ γυναῖκες,*
 καπνός. Σ. 144. *κ. ἰγὼ γ' ἐξέρχομαι.*
 Σ. 145. *κ.; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. ΦΙ. συναίνου.*
 Π. 821. *ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ κ. οὐχ οἷός τε γὰρ*
 καπνοῦ. Ν. 320. *καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ κ. στενο-*
λεσχεῖν,
 Ο. 1717. *αἰρὰ διαφαίρουσι πλεκτάτην κ.*
 Α. 295. } *ἰοὺ ἰοὺ τοῦ κ.*
 305. }
 312. *θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ κ., βαβαιάξ.*
 καπνῶ. Σ. 457. *ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῷ κ. πολλὰ*
τῷ κ.
 Σ. 1079. *τῷ κ. τύφον ἄσασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,*
 ΕΙ. 610. *κάφεψοσεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ κ.*
 Α. 311. *ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ κ. πείζειν.*
 καπνῶν. Σ. 146. *νῆ τὸν Δί' ὥσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος κ.*
 κάπῶ. Ι. 312. *κ. τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυντοσκοπῶν.*
κ.τ.λ.
 κάπῶβαιν'. Σ. 1161. *ἐνθες πόδ', ὦ τᾶν, κ. ἔρραιμένως.*
 κάπυδοίρας'. Α. 953. *τά τ' ἄλλα πάντα κ. οἴχεται.*
 κάπυδόσθαι. Ι. 394. *ἐν ξύλῳ δῆσας ἀφαιεῖ κ. βούλεται.*
 κάπυδράς. Β. 468. *ἀπῆξας ἀγχοῦν κ. ᾗχου λαβὼν,*
 κάπυδυθῆ. Β. 715. *εἰρημικὸς ἐστ', ἵνα μὴ ποτε κ. μεθύνῃ*
 κάπυοῦμαι. Ν. 583. *κ. δεινὰ βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστρηπῆ'*
 κάπυκινδυνεύειτον. Β. 1108. *κ. λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.*
 κάπυκλάσαι. Fr. 163. 3. *σκάψαι κ. τε καὶ λουσαμένῃ διελ-*
κίσαι.
 κάπυκλείων. Σ. 334. *κ. τὰς θύρας; λέ-*
 κάπυλεῖν. Θ. 81. *τοῦτ' αὐτὸ γὰρ τοι κ. με προσδοκῶ.*
 κάπυλεῖς. Σ. 849. *οἶμοι, διατρίψεις κ. τριψήμερῶν*
 κάπυλόλικεν. Σ. 992. *ἐξηπάτηται, κ. οὐχ ἐκύν.*

κάπυλούμενον. Σ. 412. *ὄντα κ., ὅτι*
 κάπυλυσον. Σ. 988. *μύσας παρῆξον κ., ὦ πάτερ.*
 κάπυπαρδόν. Ο. 792. *κ. κίναπνεύσας αὐθις αὐ κατέπατο.*
 κάπυπυτίζε. Α. 205. *εὐχραν γε θαῖμα κ. καλῶς.*
 κάπυρούντας. ΕΙ. 636. *τοὺς πένητας ἀσθενούντας κ. ἀλφείτων,*
 κάπυρῶν. ΕΙ. 1184. *εἶδεν αὐτὸν, κ. θεὶ τῷ κακῷ βλέπων ὅπῃ.*
 κάπυσεῖσασθαι. Α. 670. *πᾶν τὸ σῶμα κ. τὸ γῆρας τῷδε.*
 κάπυσεμνυνούμεθα. Β. 703. *εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκασόμεθα κ.*
 κάπυσικάζεις. Ι. 259. *κ. πείζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν*
 κάπυτέτριμμα. Π. 1119. *ἐγὼ δ' ἀτύλαια κ. ΚΑ. σωφρονεῖς.*
 κάπυφανά. Ν. 1331. *τὸν πατέρα τύπτεις; ΦΕ. κ. γε νῆ Δία*
κάπυχον. Α. 677. *ἱππικώτατον γὰρ ἐστὶ χρῆμα κ. γυνή.*
 κάπυχώρησον. Α. 456. *λυπηρὸς ἴσθ' ἂν κ. δόμων.*
 κάπῃ'. Εκ. 686. *τοὺς δ' ἐκ τοῦ κ. ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν*
ἀλφειόπαιον.
 καπυρίδιον. Fr. 421, 2. *ἀλλὰ φέρεθ' ἡπάτιον. ἢ κ. νέου*
κάπρον. Σ. 1202. *ἀπολεῖς με. ποῖας χάρακας; ἀλλ' ὥς ἢ κ.*
 Fr. 193. *Μελιτιά κ.;*
 κάπρου. Α. 202. *καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κ.*
 Fr. 302, 5. *οὐ χόριον οὐδὲ πύδς, οὐδ' ἦπαρ κ.,*
 κάπρους. Π. 304. *ἐπεισεν ὡς ὄντας κ.*
 κάπρω. Α. 1255. *ἄγε ᾗπερ τὰς κ.*
 καπρώσης. Π. 1024. *γραυὸς κ. τὰφύδια κατεσθίειν.*
 κάπυθ'. Ο. 245. *ἐμπίδας κ., ὅσα τ' εὐδρύσους γῆς τύπος*
 κάπυτοντά. Fr. 287. *παύσειν ἔοιχ' ἢ πανσιεκάπη κ. σε.*
 κάπυν. Fr. 421, 1. *ἄλις ἀφῆς μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ*
λιπαρὰ κ.
 κάπυνσιν. Εκ. 687. *ἴνα κ.; ΠΡ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶ-*
σιν. ΒΑ. *ὅταν δὲ τὸ γράμμα*
 κάπυργῶσ'. ΕΙ. 749. *ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κ. οἰκοδο-*
μήσας
 κάπυλέσας. Ν. 1177. *νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κ.*
 Κάρ. Ο. 764. *εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κ. ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,*
 κάρα. Α. 946. *κάτω κ. κρέματο.*
 Α. 1218. *Ἰλιγγῶ κ. λίθῳ πεπληγμένως,*
 ΕΙ. 153. *κάτω κ. βίβας με βουκολήσεται.*
 Θ. 1102. *κ. κομίζων. ΤΟ. τί λέγει Γοργόνος πέρι;*
 κάραβοι. Fr. 200. *ἀεροκάλλι', ἄρτοι, κ.*
 κάραβον. Fr. 302, 7. *οἱ δ' ἐγγέλειον, οὐδὲ κ. μέγαν*
 Fr. 334. *οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κ. πρίασθαι*
 κάραβος. Fr. 529. *ἢ μάλα γὰρ σὰ καὶ τὰ κρέα χῶ κ.*
 κάργάτης. Α. 611. *ἀνένευσσε καίτοι γ' ἐστὶ σάφρα κ.*
 κάργύριον. Ο. 115. *κ. ἀφείλησας, ὥσπερ νῶ, ποτὲ*
 κάρδαμα. Ν. 234. *πᾶσιν δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κ.*
 Ν. 236. *ἢ φροντὶς ἔλκει τὴν ἐκμάδ' ἐς τὰ κ.*
 Σ. 455. *ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κ.*
 Θ. 616. *στραγγουριῶ γὰρ ἐχθρὸς ἐφαγον κ.*
 καρδαμίζεις. Θ. 617. *τί κ.; οὐ βαδίζει δεῦρ' ὡς ἐμέ;*
 καρδία. Α. 485. *ἐπῆνεσ' ἄγε νυν, ὦ τάλαινα κ.,*
 Fr. 329. *ἢ κ. τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;*
 καρδίη. Ι. 1266. *μηδὲ θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὐ λυπεῖν*
ἐκούσῃ κ.;
 καρδίαν. Α. 1. *ὅσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἑμαντοῦ κ.,*
 Α. 12. *πῶς τοῦτ' ἐσειεῖ μου δοκεῖς τὴν κ.;*
 Ν. 1368. *πάνταυθα πῶς οἴεσθε μου τὴν κ. ὀρεχθεῖν;*
 Σ. 375. *κ. καὶ τὸν περὶ ψυ-*
 Α. 9. *ἀλλ', ὦ Κελονία, πόμοι τὴν κ.,*
 Θ. 869. *ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι κ. ἐμὴν,*
 Β. 54. *τὴν κ. ἐπάταξε πῶς οἶε σφόδρα;*
 482. *πρὶν τινὰ σ' ἰδεῖν ἀλλότρινον; ΔΙ. ἀλλ' ὠραεῖω.*
 464. *ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν κ.; ΔΙ. δείσας γὰρ*
 καρδίας. Α. 459. *τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἀγαμα κ.*
 Ν. 86. *ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς κ. μ' ὄντως φιλεῖς,*
 1391. *οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς κ.*
 ΕΙ. 525. *οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἦδὺ κατὰ τῆς κ.,*
 Ο. 1474. *ἐκτοπύν τι, κ. ἄ.*
 καρδιώττης. Fr. Μ. Δημ. 11. *ἢ κ.; ἀλλὰ πῶς χρῆσται ποιεῖν.*
 καρδοπείρ. Fr. 266. *ἢ κ. περιπατῶν τὸν αὐχένα.*
 καρδόπη. Ν. 680. *ἐκείνο δ' ἦν ἂν, κ., Κλεονύμη.*
 καρδόπη. Ν. 678. *τὴν κ. ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην*
 Ν. 679. *τὴν κ. θήλειαν; ΣΩ. ὁρθῶς γὰρ λέγεις.*
 1251. *ὅστις καλέσει κάρδοπον τὴν κ.*
 Καρδοπίων. Σ. 1178. *ἐπειτα δ' ἄς ὁ Κ. τὴν μητέρα.*
 κάρδοπον. Ν. 669. *διαφιτίσσω σου κύκλῳ τὴν κ.*
 Ν. 670. *ἰδοὺ μάλ' αὐθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κ.*
 672. *ἄρρενα καλῶ γὰρ κ.; ΣΩ. μάλιστά γε,*
 1251. *ὅστις καλέσει κ. τὴν καρδόπη.*
 1258. *ὅτι καλέσας εὐθιγῶς τὴν κ.*
 Β. 1159. *χρήσων σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κ.*
 κάρδοπος. Ν. 674. *ταυτὸν δύναται σοι κ. Κλεονύμη.*
 Ν. 675. *ἀλλ', ὦ γέθ', οὐδ' ἦν κ. Κλεονύμη.*

κατασβέσαιμι. Α. 374. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τοῦτο κ.
κατασβέσεις. Α. 375. τοῦμόν σὺ πῦρ κ.; ΧΟ. ΓΤ. τοῦργον
τάχ' αὐτὸ δείξει.

κατασέσηπας. Π. 1035. οὐκ, ἀλλὰ κ., ὅς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
κατασήμεναι. Fr. 95, 2. ἐν κίστῃ που κ.
κατάσκαπτ'. Ν. 1488. τὸ τέγος κ., εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
κατασκέυεις. Α. 965. πάλαι, κραδαίνων τρεῖς κ. λόφους.
κατάσκοπος. Θ. 588. ἐκείνος εἴη τῶν λόγων κ.
κατασπέναντες. Ι. 556. νύκτωρ κ. ἂν τὰς ἀσπίδας θέωτες
κατασπένδεν. Ι. 1094. εἶτα κ. κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω
κατασπέρχων. Α. 1188. ληστὰς ἐλαύνων καὶ κ. δορί.
κατάστασιν. Θ. 958. πανταχὴ κυκλοῦσαν ὄμμα χρῆ χοροῦ κ.
κατάστειλον. Θ. 256. ἴθι νῦν κ. μετὰ τὸν περὶ τὸ σκέλη.
καταστή. Ι. 865. ὅταν μὲν ἡ λίμνη κ., λαμβάνουσιν οὐδέν'
κατάστησιν. Ο. 841. φύλακας κ., τὸ πῦρ ἐγκρηπ' αἰεὶ,
καταστήσας. Εκ. 715. ἄρχειν, κ. τε τὰ ξυσσίτια,
καταστήσας. Εκ. 1041. ὥστ' εἰ κ. τοῦτον τὸν νόμον,
καταστήσας. Ο. 1672. ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ᾧς, κ. σ' ἐγὼ
Εκ. 1064. ἀλλ' ἐγγυητὰς σοὶ κ. δύο

καταστρέφει. Ι. 274. καὶ κέκραγας, ὥσπερ αἰετὶν τὴν πόλιν κ.;
κατασχίσαντες. Σ. 239. κῆθ' ἤφρομεν τοῦ κορυφίου, κ. αὐτόν.
κατασχών. Β. 1208. Ἄργος κ. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
κατατεινόμενος. Α. 965. κ.,
κατάτεμνε. ΕΙ. 1059. κ. ποὺ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
κατατεμῶ. Α. 301. κ. τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα.
κατατίθημι. Π. 1034. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κ., ὡ φίλτατε.
κατατελίηκιν. Εκ. 330. Κινησίας σου κ. ποθεῖ;
κατατεμνημένα. Ο. 1524. ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κ.
κατατίτρυμαι. Fr. 4, 1. ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραις κ. χρώμενος,
κατατετρίμμεθα. ΕΙ. 355. πολλύμεθα καὶ κ.
κατατιθῶ. Εκ. 871. ὅταν κ., προσποιῇ τῶν χρημάτων.
κατατιλῶ. Β. 366. ἡ κ. τῶν Ἑκαταίων, κυκλίσαι χοροῖσιν
ὑπαῖον,

κατατιλῶμενοι. Ο. 1117. δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρεσι κ.
κατατηγμένην. Ι. 768. ἀπολομένη καὶ διαπρυσμένη κ. τε λέ-
παθνα.

κατατηγθεῖς. Ι. 769. κάγω γ', ὡ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ
στέργω, κ.,

κατατοξεύσω. Ν. 944. καὶ διανοοῖς κ.
κατατραπεῖν. Ι. 1391. ἐξέστιν αὐτῶν κ.;
κατατραχεῖν. Α. 78. τοὺς πλείους δυναμένους κ. τε καὶ πεινῶ.
Ι. 706. ὡς ὕψιστος. φέρε τί σοι δῶ κ.;
ΕΙ. 851. ἄγε νῦν ἱσμεν. εἰπέ μοι, δῶ κ.

Π. 1137. δοῖς κ. καὶ κρέας νεανικόν
1174. ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. κ. γὰρ οὐκ ἔχω,

καταφάγης. Εκ. 1092. καλῶς, ἐπειδὴν κ. βολβῶν χύτραν.
καταφάγω. ΕΙ. 138. νῦν δ' ἄντ' ἂν αὐτὸς κ. τὰ σιτία,

καταφαγών. Ι. 354. θύνην θερμὰ κ., κῆτ' ἐπιπὼν ἀεράτου
Ι. 361. ἀλλ' οὐ λάβρακας κ. Μιλησίους κλονήσεις.

Ο. 82. εὐδα κ. μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
καταφανῶς. Ι. 942. κύμοι δοκεῖ καὶ τάλλα γ' εἶναι κ.

καταφοβεῖσθον. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο κ., μὴ τις ἀμαθία προσῇ
καταφρύγει. Ν. 396. καὶ κ. βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας
περιφλύει.

καταφυλάξῃ. Εκ. 482. μὴ πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα κ.
καταφύσας. Θ. 487. ἐγὼ δὲ κ. τοῦ στροφῆος ὕδωρ

κατάχει. Α. 1040. κ. σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.
Α. 1128. κ. σὺ, παῖ, τοῦλαιον, ἐν τῷ χαλεῖφ

1130. κ. σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδελος γέρας
καταχεῖν. Ι. 1091. τοῦ δήμου κ. ἀρυταῖν πλουθυγίαν.

καταχεῖσθαι. Ο. 463. ὃν διαμάρτεται οὐ καλύπτει φέρε παῖ στέ-
φανον κ.

καταχεῖται. Σ. 7. κατὰ ταῖν κύριαν ὑπνον τι κ. γλυκὺ.
Σ. 713. οἶμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς κ.,

καταχέοντων. ΕΙ. 971. ἡμῶν κ. ὕδωρ τοσοῦτον
καταχέσαντι. Ν. 174. ἥσθη γαλεῶτη κ. Σικεράτους

καταχέσονται. Fr. 207, 3. καὶ κ.
καταχέω. Α. 246. ἵν' ἔττος κ. τοῦλατῆρος τουτουί.

Π. 790. ταυτὶ κ. σου λαβοῦσα, ΠΑ. μηδαμῶς.
καταχίγη. Σ. 575. ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ
πλούτου κ.;

Εκ. 631. νῆ τὸν Ἀπύλλαν καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνῶμη καὶ κ.
καταχίγη. Σ. 576. δεῦτερον αὐτοῦ τοῦτ' ἔστ' ἀρχή, τὴν τοῦ
πλούτου κ.

καταχρησάμενη. ΕΙ. 815. ὦν κ. μέγα καὶ πλατὺ
κατάχυσμ'. Ο. 535. κ. ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,

κατάχυσμα. Ο. 1637. μάγειρε, τὸ κ. χρῆ ποιεῖν γλυκὺ.
καταχύσματα. Π. 768. φέρε νῦν ἰούσ' εἰσὼ κομίσω κ.

Π. 789. φέρε νῦν, νόμος γὰρ ἐστὶ, τὰ κ.
794. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ κ.;

καταχυντρίσαι. Fr. 626. κ.

καταψεύδόμενος. ΕΙ. 533. ταύτης κ. οὐ γὰρ ἤδεσται.
καταψών. ΕΙ. 75. καὶ τὸς κ. αὐτὸν ὥσπερ παλιν,

κατέαγε. Α. 1180. καὶ τῆς κεφαλῆς κ. περὶ λίθον πεσὼν,
κατέαγεν. Θ. 403. ἀνὴρ ἐρωτῶ, τῷ κ. ἡ χύτρα;

κατέαγγε. Σ. 1428. καὶ πῶς κ. τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα
κατεαγότος. Π. 545. ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κ., ἀντὶ
δὲ μάκτρας

κατέαξε. Σ. 1436. κ. ἐχίνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
κατέβαινον. Ο. 558. ὥσπερ πρότερον μοιχεύουσιν τὰς Ἄλκ-
μήνας κ.

κατέβαλε. Σ. 1385. ὁ πρεσβύτερος κ. τὸν νεώτερον.
κατεβλακευμένως. Π. 325. καὶ συντεταμένως κοῦ κ.

κατεβανκάλισέ. Fr. 716. "κ. με."

κατεβόησε. Α. 711. κ. δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
κατεβρόχθισα. Ο. 503. ὁβολὸν κ. κῆτα κενὸν τὸν θάλαμον

οἰκάδ' ἀφείλκον.
κατεγέλα. Σ. 1305. ἐνῆλατ', ἐσείρτα, πεπόμεναι, κ.,

κατεγέλων. ΕΙ. 476. ἀλλ' ἡ κ. τῶν ταλαιπωρουμένων,
Π. 838. καὶ κ. δ', εὐ οἷδ' ὅτι. ΔΙ. κομῆθ' μὲν οὖν.

κατεγλώττιζε. Α. 380. διέβαλλε καὶ ψευδῇ κ. μου
κατεγλωττισμένην. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μονατάτου κ. σιωπᾶν;

κατεγλωττισμένον. Θ. 131. καὶ θηλυδριῶδες καὶ κ.
κατέδει. ΕΙ. 717. ὅσας δὲ κ. χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.

Εκ. 595. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡ. κ. σπέλεθον πρό-
τερός μου.

κατέδειξ'. Β. 1079. οὐ προαγωγὸς κ. οὗτος,
κατέδειξε. Β. 1032. Ὅρφεος μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κ. φόνων

τ' ἀνέχεσθαι,
κατέδειξεν. Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κ. γ' οὗτοι πρῶ-
τος βασιλεύον

κατέδειξον. ΕΙ. 759. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κ., ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν
πολεμίζων

κατέδεισθον. ΕΙ. 1117. οὐ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κ. μόνω,
κατέδηδοκεν. Σ. 838. τροφαλίδ' αὐτοῦ Σικελικῆν κ.;

κατέδηδοκας. ΕΙ. 387. μου γε κ.,
κατέδομαι. Α. 1112. ἀλλ' ἡ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρην κ.

Fr. 528. ἐπὶ τῷ παρίχει τὸν γέλωτα κ.
κατέδονται. Ο. 588. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰκάντας οἱ παρόντες

οὐ κ.,
Ο. 590. εἴθ' οἱ κνίπες καὶ ψῆγες αἰετὶς οὐκ οὐ κ.,

κατέδυσσάν. Β. 49. ἀναυμάχιστος; ΔΙ. καὶ κ. γ' οὐκ οὐκ
κατέθεντο. Ο. 599. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὗτος οἱ
πρότερον κ.

κατέθηκας. Εκ. 1007. τὴν πεντακοσιστήν κ. τῇ πόλει.
κατέβηται. Α. 127. τί χρὸς τέτραπται; τί δάκρυον κ.;

κατέβη. Β. 274. κ. οὖν που τοῖς παρτολῶς αὐτῷ
κατέβη. Β. 410. νῦν δὲ κ., καὶ μάλ' εὐπροσώπου,

κατελήφασιν. Α. 242. ἦδη κ. ἀλλ' ὡς λαμπροῖς,
κατελήφω. Ο. 279. ἕτερος αὐτὸν λόφον κ. τις ὄρεος οἴτασι.

κατελυσσώμενην. Α. 722. τὴν δ' ἐκ τροχίλιας αὐτὴν κ.,
κάτειπ'. ΕΙ. 405. ἴθι δὴ, κ. ἴσως γὰρ ἂν πείσεις ἐμέ.

κατεπάτω. ΕΙ. 20. ἡμῶν δὲ γ' εἰ τις οἷδ' ἐμοὶ κ.
κάτειπε. Ι. 1339. τί δ' ἔδραν πρὸ τοῦ, κ., καὶ ποῖός τις ἦ;

κάτειπε. Ν. 155. φρόντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κ. μοι.
Ν. 170. ὑπ' ἀσκαλαβότου. ΣΤ. τίνα τρόπον; κ. μοι.

224. πρῶτον μὲν ὅτι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κ. μοι.
478. ἄγε δὴ, κ. μοι σὺ τὸν σαντοῦ τρόπον,

1278. εἰ μάποδῶσεις τάργυρον. ΣΤ. κ. νῦν,
ΕΙ. 657. ἀλλ' ὅτι σιωπῆς, ὡς πύτνια, κ. μοι.

826. διελθελύθας. ΟΙ. ἴθι νῦν, κ. μοι, ΤΡ. τὸ τί;
Π. 86. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἐπαθες; κ. μοι.

κατέπειν. Θ. 340. ὑποβαλλομένης κ., ἡ δούλη τινὸς
κατέπειν. Εκ. 495. μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὕψεται χημῶν ἴσως κ.

κατέπειν. ΕΙ. 377. ἡμῶν κ., ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
κατέπειν. Σ. 283. τὴν Σάμψ πρῶτος κ.,

κατέπειν. Σ. 54. φέρε νῦν κ. τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
κάτειρε. Fr. 130, 2. κ. γὰρ οἶνος οὐ

κατέιχε. Εκ. 434. ἀλλ' ἦσαν ἥττους ὁ δὲ κ. τῇ βοῇ,
κατέκαισεν. Ν. 411. τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κ. τὸ
πρόσωπον.

κατεκείμεθα. Π. 671. σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κ.
κατέκειτο. Β. 489. κ. ἂν ὁσφραίνόμενος, εἶπερ δεῖλός ἦν

κατέκειτο. Π. 692. κ. δ' αὐτὴν ἐντυλίξας ἦσυχῃ,
κατεκλίναμεν. Π. 662. κ. τὸν Πλούτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν

κατέκλινεν. Σ. 123. νύκτωρ κ. αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
Α. 19. κ., ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐβόων.

κατεκλίνης. Α. 906. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κ., ὡς Μύρριν;
κατέκνησας. Σ. 965. εἰ μὴ κ. τοῖς στρατιώταις ἀλαβες.

κατεκόπησαν. Ο. 1688. ἐς καιρὸν ἄρα κ. οὐταὶ
κατεκοτάρβιζον. Fr. 207. 1. τότε μὲν γε σου κ. * *

κατέλαβες. Π. 1146. μὴ μνησικαχῆς, εἰ σὺ Φαίλῃ κ.

Κιμωλίας. Β. 713. καὶ Κ. γῆς,
 Κίμων. Α. 1144. Κ. ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαιμόνα.
 Κιναβευμάτων. Fr. 561. πάντ' ἀπ' ἀεροφυσίων ἀπὸ κ.
 Κιναβριώντων. Π. 294. αἰῶν τε κ. μέλη,
 Κίναδος. Ν. 448. κύριος, κρύταλον, κ., τρύμη,
 Ο. 430. πυκνότερον κ.,
 Κιναχίρα. Εκ. 730. χώρει σὺ δεῦρο κ. καλὴ καλῶς
 Κινδυνοῦμεν. Α. 655. ἀλλ' ὑπ' ὕμων διαλυθῆναι προσέτι κ.
 Κινδυνοῦμεν. Σ. 1021. μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἦδη κ. καθ'
 ἑαυτὸν,
 Π. 524. κ. περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
 Κίνδυνον. ΕΙ. 264. ὁρᾶτε τὸν κ. ἡμῖν ὡς μέγας
 Κίνδυνος. Ν. 955. νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κ. ἀνείται σοφίας,
 Εκ. 287. ἡμᾶς. ὁ κ. γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἦν δλωμεν
 Π. 348. ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κ. ἐν τῷ πράγματι.
 Κίνα. Ο. 1238. ὦ μῦρε μῦρε, μὴ θεῶν κ. φρένας
 Εκ. 1166. καὶ σὺ κ.
 Κινεῖν. Σ. 403. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κ. ἐκείνην τὴν χολήν,
 ΕΙ. 341. πλεῖν, μένειν κ., καθεύδειν,
 867. κ. τε καὶ καθεύδειν.
 Κινεῖται. Ν. 297. ἀλλ' εὐφῆμει' μέγα γὰρ τι θεῶν κ. σμήνος
 δοιδάϊ.
 Κινηθῆσεται. Β. 796. κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κ.
 Κινήσειν. Ν. 1301. φύγεις; ἐμελλον σ' ἄρα κ. ἐγὼ
 Κινησία. Α. 856. κἀν ρὸν ἢ μῆλον λάβη, Κ.
 Β. 1437. εἰ τις πτερώσας Κλεόκροτον Κ.,
 Κινησίαν. Ο. 1377. ἀσπαζόμεσθα φιλύρονον Κ.
 Α. 860. ὅτι λήρος ἔστι τὰλλα πρὸς Κ.
 Κινησίας. Α. 838. ἐγωγε' κἀστὶν οὐμὸς ἀνὴρ Κ.
 Α. 852. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κ.
 Εκ. 330. Κ. σὺν κατατετλήκειν ποθεῖ;
 Fr. 198, 10. Μέλιντος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κ.
 Κινησίου. Β. 153. τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κ.
 Κινήσομεν. Α. 1166. ἄφει, ὠγάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κῆτα τίνα κ.;
 Κίνησον. Ν. 745. κ. αὐτὸς αὐτὸ καὶ ζυγώρισον.
 Κινήσω. Ι. 364. ἐγὼ δὲ κ. γέ σου τὸν πρῶτον ἀντὶ φύσκει.
 Κινητά. Ν. 1397. σὺν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπὼν κ. καὶ μοχλευτὰ,
 Κινούμεν. ΕΙ. 490. μικρὸν γε κ.
 Κινούμενα. Θ. 15. καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκον κ.,
 Κινούμενα. Ν. 1103. ἡττήμεθ', ὦ κ.,
 Σ. 1111. ὥσπερ οἱ σπάλινκες ἐν τοῖς κυττάραις κ.
 Κινούντος. ΕΙ. 325. οὐκ ἐμοῦ κ. αὐτὸ τὸ σκέλη χορεύετον.
 Κινούσα. Α. 474. λυπούσα μηδὲν ἐνθαδὶ, κ. μηδὲ κάρφος,
 Β. 827. γλώσσ', ἀνελισσομένη φθορεοῦς κ. χαλινοῦς,
 Κινυρόμεθ'. Ι. 11. τί κ. ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζῆτεῖν τινα
 καινῶν. Β. 148. ἢ παῖδα κ. τὰργύριον ὑφείλετο,
 Κίονας. Ν. 815. ἀλλ' ἐσθ' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κ.
 Κίονα. Σ. 105. ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κ.
 Κίρκην. Π. 302. ἐγὼ δὲ τὴν Κ. γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
 Π. 309. οὐκοῦν σε τὴν Κ. γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
 Κιρῶντες. Fr. 555. κ. γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι
 πένησιν.
 Κίστην. Fr. 309, 4. μύρον, κ., στρόφον, ὀπισθοσφενδόνην,
 Κισσός. Θ. 999. κύκλω δὲ περὶ σέ κ.
 Κισσοῦ. Ο. 238. ὅσα θ' ὕμων κατὰ κήπους ἐπὶ κ.
 Κισσοφόρε. Θ. 988. σὺ κ. Βάκχει
 Κίσταις. Α. 1184. ξενίσσομεν ὅν ἐν ταῖσι κ. εἶχομεν.
 Κίστη. Ι. 1216. αὕτη μὲν ἢ κ. τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
 Κίστη. Fr. 95, 2. ἐν κ. που κατασημῆται
 Κίστην. Α. 1086. βάδιζε, τὴν κ. λαβὼν καὶ τὸν χῶα.
 Α. 1098. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κ. ἐμοί.
 Ι. 1211. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κ. ἰὼν
 Σ. 529. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κ. τις ὡς τάχιστα.
 ΕΙ. 666. σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κ. πλέων
 Θ. 284. ὦ Θράττα, τὴν κ. κάθελε, κῆτ' ἔξελε
 Κιστίδω. Α. 1137. τὸ δέπνον, ὦ παῖ, θῆσον ἐκ τῆς κ.
 Κίττα. Ο. 302. κ., τρυγῶν, κορυδὸς, ἑλεᾶς, ὑποθυμῆς, περιστερὰ,
 Ο. 1297. Συρακοσίφ δὲ κ. Μειδίας δ' ἐκεῖ
 Κιττοῦ. ΕΙ. 535. κ., τρυγοῖπου, προβατίων βληχωμένων,
 Κιττώ. Σ. 349. οὕτω κ. διὰ τῶν σπιδῶν μετὰ χοιρίνης περι-
 ελθεῖν.
 Κιττώντες. ΕΙ. 497. ὕμεις μὲν γ' οὐν οἱ κ.
 Κιχλῶν. Ν. 339. κιστροῦν τεμάχη μεγαλῶν ἀγαθῶν, κρέα τ'
 ὀρσίθεια κ.
 Κίχλαι. Α. 1116. πότερον ἀπρίδες ἡδὴν ἔστιν, ἢ κ.;
 Κίχλαις. Fr. 344, 7. ὅψω δὲ χρῆσθαι σπινθίδας τε καὶ κ.,
 Κίχλας. Α. 1007. φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κ.
 Α. 1011. τί δὴτ' ἐπειδὴν τὰς κ.
 1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κ.;
 1109. ὠνέρωσε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κ.;
 1110. ἐπειτ' ἐπέφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κ.

κίχλας. ΕΙ. 1197. ποῦ ποῦ Τρυγαῖος ἔστιν; 1110.
 Ο. 1080. εἴτα φουσὼν τὰς κ. δείκνυσσι καὶ λυμῖνεται,
 Κίχλην. ΕΙ. 1149. κῆξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κ. καὶ τὸ
 σπῖνω
 Κιχλίζαν. Ν. 983. οὐδ' ὀφθαγεῖν, οὐδὲ κ., οὐδ' ἴσχειν τὰ πόδ'
 ἐναλλάξ.
 Κιχλῶν. Α. 961. ἐς τοὺς Χῖας αὐτῷ μεταδοῦμαι τῶν κ.,
 Α. 970. εἰσεῖμ' ὑπαὶ πτερόγῳ κ. καὶ κοφίχῳ.
 ΕΙ. 531. αὐλῶν, τραγυδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κ.,
 Ο. 591. ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κ.
 Κιχόρεια. Fr. 281. κ.:
 'κκοπή. Ο. 342. κάρτα' πῶς κλαύσει γὰρ, ἦν ἀπαξ γε τὸ
 φθαλμῷ κ.;
 'κκόρε. ΕΙ. 59. κατὰθου τὸ κόρημα' μὴ κ. τὴν 'Ελλάδα.
 κλᾶ'. Fr. 135. μὴ κ.: ἐγὼ σοι βουκέφαλον ἀνήσομαι
 κλάδεσσιν. Ο. 239. κ. νομὸν ἔχει,
 κλαδί. Α. 632. καὶ φορήσω τὸ ἔλφος τὸ λοιπὸν ἐν μάρτυρι κ.,
 κλάε. Α. 1032. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κ. πρὸς τοὺς Πιττάλους.
 κλάει. Β. 1066. ἀλλὰ βακίαις περιειλλόμενος κ. καὶ φησὶ πέ-
 νεσθαι.
 κλάειν. Α. 1131. κ. κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσιον.
 Ι. 12. σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κ. ἔτι;
 433. κατὰ κύμ' ἐμαυτὸν οὐριον, κ. σε μακρὰ κελεύσας.
 Ν. 1415. κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κ. δοκεῖς;
 1418. εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κ.,
 1439. κ. γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἔστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
 Σ. 440. οὐς ἐγὼ δίδαξα κ. τέτταρ' ἐς τὴν χόινισα;
 584. κ. ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰσόντες τῇ διαθήκῃ
 Ο. 692. εἰδότες ὁρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κ. εἴπητε τὸ λοιπόν.
 Θ. 212. κ. κλέυ, ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβόν.
 Εκ. 425. δέπνον παρέχειν ἀπασιν, ἢ κ. μακρὰ,
 Π. 62. ἐμοὶ φράσον. ΠΑ. κ. ἐγωγε' σοι λέγω.
 612. σὲ δ' ἔαν κ. μακρὰ τὴν κεφαλὴν.
 κλάει. Σ. 179. κἀνθων, τί κ.; ὅτι πεπράσει τήμερον;
 Β. 654. τί δῆτα κ.; ΔΙ. κρομμύων ὀσφραίνονται.
 κλάει. Ν. 1155. βοῶν. ἰὼ, κ. ὀβολοοστάται,
 κλαῖτω. Fr. 17. ἦν μὴ μεταλάβῃ τοῦπίπεμπτον, κ.
 Κλαδομένως. Fr. 460, 4. ἕτερος δ' ὅκως ἐς Κ., ἕτερος δ' ὅκως
 κλάης. Ν. 58. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κ. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαῖσσομαι;
 Α. 503. ἡμεῖς φράσσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κ.
 ΑΤ. ἀκροῶ δὴ,
 κλαῖαν. Θ. 1063. κ. ἐλαινῶς. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.
 κλαῖοι. Ο. 341. ἵνα μὲν οὖν κ. μέγιστα. ΠΕ. τοῦτο μὲν
 ληρεῖς ἔχον
 κλαῖοντα. Σ. 392. κάβουλήθης μόνος ἥρως παρὰ τὸν κ. κα-
 θῆσθαι.
 κλαῖοντας. ΕΙ. 744. οὐς ἐξῆγον κ. δαί, καὶ τούτους οὕνεκα
 τουδὶ.
 κλαῖουσι. Ν. 1415. κ. παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλαῖον δοκεῖς;
 Κλαστόσας. Ι. 166. βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγὸς κ.,
 κλαύμαθ'. Β. 813. ἱσπουδάκωσι, κ. ἡμῖν γίγνεται.
 κλαύματα. ΕΙ. 249. τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κ.
 κλαύσαντα. Β. 638. κ. πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
 κλαύσάρα. ΕΙ. 532. ἐπυλλίαν Εὐριπίδου, ΤΡ. κ. σὺ
 κλαύσει. Ν. 933. κ., τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης.
 ΕΙ. 255. τί με καλεῖς; ΠΟ. κ. μακρὰ.
 1277. ἀνδρῶν οἰμαγῆ; κ. νῆ τὸν Διόνυσον
 Ο. 342. κάρτα' πῶς κ. γὰρ, ἦν ἀπαξ γε τὰφθαλμῷ 'κκοπή;
 Α. 505. κ. τοῖνον πολὺ μᾶλλον.
 Ο. 1087. σὺ λαλῖς; ΕΤ. σὺ λαλῖς; ΤΟ. κ. ΕΤ. κ.
 Π. 572. ἀπὸρ οὐχ ἡττόν γ' οὐδὲν κ., μὴδὲν ταύτη γε κομήσης.
 κλαύσει. Θ. 916. λαβὼν ταχὺ πάνν. ΓΤ. Η. κ. ἄρα νῆ τὸ θεῶ
 Θ. 1187. καλὸ γὰρ τὸ πυγῆ. ΕΤ. κ., ἦν μὴ νῶδον μέση.
 κλαύσεται. Α. 436. ἀκραν προσοίσει, δημόσιος ὅν κ.
 Β. 1209. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκίσιον; οὐ κ.;
 Π. 174. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τούτων κ.;
 425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δῆδας. ΒΑ. οὐκοῦν κ.
 κλαύσεται. Σ. 1327. κ. τις τῶν ὀπισθεν
 κλαυσίῳ. Π. 1099. φθεγγόμενον ἄλλας κ. ΕΡ. σέ τοι λέγω,
 κλαυσιμάχου. ΕΙ. 1293. ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κ. παρὸς οὐδὲ.
 κλαύσομαι. Ν. 58. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κ.;
 ΕΙ. 262. ἐγωγε' νῆ Δί' εἰ δὲ μὴ γε, κ.
 κλαυσούμεθα. ΕΙ. 1081. ἢ διακαινίσασαι πότεροι κ. μείζον,
 κλαύσομεν. Ι. 9. ξυναυλῖαν κ. Οὐλύμπου νόμον.
 κλάων. Α. 822. κ. μεγαρεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκεν;
 Α. 827. οὐ γὰρ φανὼ τοὺς πολέμους; ΔΙ. κ. γε σὺ,
 Εκ. 1007. ἀλλ' ἐμπορος εἶναι στήφομαι. ΓΡ. Β. κ. γε σὺ.
 Κλαίνετον. Ι. 574. τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτορ' ἐρόμενος Κ.
 Κλαίγηντες. Β. 709. Κ. ὁ μικρὸς,
 Κλαίδημιδης. Β. 791. νυνὶ δ' ἐμελλεν, ὡς ἔφη Κ.,
 κλειδία. Θ. 421. ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἦδη κ.

κληδοῦχος. Θ. 1142. κ. τε καλεῖται.
 κληῖουσα. Θ. 116. ἔπομαι κ. σεμνόν
 κληῖω. Ο. 921. πάλοι πάλοι δὴ τὴνδ' ἐγὼ κ. πόλιν.
 κληθεῖς. Ο. 494. ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κ. ὑπέπινον ἐν
 δασει,
 κληῖθρα. Σ. 1484. κ. χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
 κληῖθροισιν. Α. 264. μοχλοῖς δὲ καὶ κ.
 κληῖμαθ'. Εκ. 1031. καὶ κ. ὑπὸ θου συγκαλάσασα τέτταρα,
 κληματίδας. Θ. 728. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κ., ὦ Μανία,
 Θ. 739. παράβαλλε πολλὰς κ., ὦ Μανία.
 κληῖρον. Εκ. 1158. μηδὲ τὸν κ. γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
 κληρουμένη. Εκ. 999. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἡ μ' ἔλαχε κ.,
 κληρουμένοις. Εκ. 836. ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κ.,
 κληρουμένη. Ν. 203. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κ.;
 κληῖρα. ΕΙ. 365. Ἐρμῆς γὰρ ἂν κ. ποιήσεις οἷδ' ὅτι.
 κληῖρῶσω. Εκ. 682. κᾶτα στήσασα παρ' Ἀρμόδιον κ. πάντας, ἕως ἂν
 κληρωτήρια. Εκ. 681. τὰ δὲ κ. ποῖ τρέφεις; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγο-
 ρὰν καταθῆσαι.
 κληρωτήριον. Fr. 194. κ.
 κληῖρατε. Ο. 1745. καὶ τὰς χθονίας κ. βροντὰς,
 κληῖσιν. Ν. 875. ἡ κ. ἡ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
 Ν. 1189. ἐκείνος οὖν τὴν κ. ἐς δὴ ἡμέρας
 κληῖσιν. Ο. 905. κ., ὦ Μούσα,
 Ο. 950. κ., ὦ χρυσόθρονε, τὰν
 κλητεύειν. Σ. 1413. γυναικὶ κ. ἔοικας θαψίγη,
 κλητεύουσα. Ν. 1218. ἔλκω σε κ., καὶ γενήσομαι
 κλητήρ. Ο. 1422. μὰ Δί', ἀλλὰ κ. εἰμι νησιωτικὸς
 κλητήρ. Σ. 1408. κ. ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
 Σ. 1416. καλούμενός σε τὸν γέ τοι κ. ἔχει.
 Ο. 147. κ. ἀγούσ' ἔαθεν ἡ Σαλαμνία.
 κλητήρες. Σ. 1445. κ. ἐπιλείουσι τοὺς καλούμενους.
 κλητήρι. Σ. 1310. κ. τ' εἰς ἀχυρὸν ἀποδεδρακότε.
 κλητήρος. Σ. 189. ὁμοτάτος κ. εἶναι παλίν.
 κλίμακα. Ν. 1486. κ. λαβὼν ἐξελθε καὶ σμυνὴν φέρον,
 κλίμακα. Β. 618. καὶ πῶς βασανίζω; ΉΑ. πάντα τρύπον, ἐν κ.
 κλιμάκῃ. ΕΙ. 69. ἔπειτα λεπτὰ κ. ποιούμενος,
 κλίμακος. Ο. 840. λεκάνην ἀνένεγκε, κατὰ πῶς ἀπὸ τῆς κ.,
 κλιμακτῆρες. Fr. 270. κ.
 κλίνας. Α. 1090. κ., τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
 κλίνας. Εκ. 840. κ. τε σισυρῶν καὶ δαπιδῶν νευασμέναι.
 κλινάριον. Fr. 33. κ.
 κλίνας. Σ. 617. οἶνον μεστόν, κᾶτ' ἐγγέτομαι κ. οὗτος δὲ
 κεχρησμένος
 Θ. 796. πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κ. περυστῶν.
 κλινῆ. Εκ. 418. ὅσοις δὲ κ. μὴ 'στί μηδὲ στρώματα,
 κλινῆ. Π. 527. ἐτι δ' οὐχ ἔξεις οὗτ' ἐν κ. καταδαρθεῖν οὐ γὰρ
 ἔσονται.
 κλινῆς. Α. 732. ὅσον διαπετάσας ἐπὶ τῆς κ. μόνον.
 Εκ. 909. κἀπὶ τῆς κ. ὄφιν
 Π. 540. πρὸς δὲ γε τοῦτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν βάκος ἀντὶ
 δὲ κ.
 κλινίδιον. Α. 916. φέρε νῦν ἐνέγκω κ. νῦν. ΚΙ. μηδαμῶς.
 κλινίδος. Θ. 261. φέρ' ἐγκυκλον. ΑΓ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κ.
 κλιντήριον. Fr. 342. "τί με ὦ πονηρὲ ἐξορίζεις ὥσπερ κ."
 κλονήσεις. Ι. 361. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγῶν Μιλησίους κ.
 κλόνος. Ν. 387. τὴν γαστέρα, καὶ κ. ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορπο-
 ρύγησεν;
 κλωπῆ. Θ. 894. ὡς τὰς γυναικας ἐπὶ κ. τοῦ χρυσίου.
 κλωπῆς. Ι. 370. δερῶ σε θύλακον κ.
 Ι. 444. κ. δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
 Ν. 591. ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δάραν ἐλόντες καὶ κ.,
 κλύεθ'. Ι. 813. ὦ πόλις Ἀργούς, κ. οἶα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ
 ἀντιφερίζεις;
 Π. 601. ὦ πόλις Ἀργούς, κ. οἶα λέγει.
 κλύειν. Ο. 407. καλεῖς δὲ τοῦ κ. θέλων;
 Ο. 416. ἀπιστα καὶ πέρα κ.
 Β. 1173. κ., ἀκούσαι. ΕΤ. τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει,
 1174. κ., ἀκούσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.
 κλύεις. Θ. 1018. κ. ὦ πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἀντροῖς
 κλύων. Ο. 433. κ. γὰρ ἂν σύ μοι λέγεις
 Ο. 1390. καὶ πτεροδόντη· σὺ δὲ κ. εἰσεῖ τάχα.
 κλωφός. Σ. 897. τὸν Σικελικόν. τίμημα κ. σύκινος.
 Κλωπιδῶν. Ι. 79. τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κ.
 κλωστήρ. Α. 567. ὥσπερ κ., ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὡδὲ
 λαβοῦσαι,
 κλωστήρα. Β. 1349. κ. ποιοῦσ', ὅπως
 κλωστήρων. Α. 571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κ. καὶ ἀτράκτων πράγματα
 δεινὰ
 κναφεῖ. Σ. 1128. ἀπέδωκ' ὀφέλιον τῷ κ. τριβάλλον.
 κναφή. Εκ. 415. ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κ.
 κνεφαῖα. Α. 327. νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὕδριαν κ.

κνεφαῖος. Σ. 124. ὁ δ' ἀνεφάνη κ. ἐπὶ τῇ κικλῆδι.
 Β. 1350. κ. εἰς ἀγορὰν
 κνεφαλλον. Fr. 84. κ. ἄμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λεγῶν.
 κνέφους. Εκ. 290. μὴ πρὸ πάντων τοῦ κ.
 κνήμαι. Π. 275. ὡς σεμνὸς οὐπίτρωτος· αἱ κ. δὲ σου βοῶσιν
 κνημίδας. Β. 1017. καὶ πῆληκας καὶ κ. καὶ θυμοὺς ἐπταβοείους.
 κνημοπαχέες. Fr. 630. κ.
 κνημῖς. Εκ. 919. τρώπον τάλαινα κ.
 κνήτες. Ο. 590. εἴθ' οἱ κ. καὶ ψῆγες αἱ τὰς σικᾶς οὐ κατέδονται,
 κνίστα. Ο. 1517. θεοῖσιν, οὐδὲ κ. μῆριον ἀπο
 κνίσαν. ΕΙ. 1050. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κ. εἰσελήλυθεν.
 Ο. 193. τῶν μῆριον τὴν κ. οὐ διαφρήσετε.
 κνισάν. Ο. 1233. κ. τ' ἀγυῖας. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; ποῖος θεοῖς;
 κνίση. Α. 1045. τοὺς γείτονας κ. τε καὶ
 κνισμόν. Π. 974. οὐκὼν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κ. τίνα;
 κνισώμεν. Ι. 1320. τὴν ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἦκεις, ἐφ' ὅτῳ κ.
 ἀγυῖας;
 κνίσω. Β. 1198. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κ.
 'κνυν. Θ. 481. οὗτος πόθῳ μου κ. ἐλθὼν τὴν θύραν
 κνυσούμενα. Σ. 977. ἀναβαίνειτ', ὦ πονηρὰ, καὶ κ.
 κνυμά. Εκ. 36. ὑποδουμένη τὸ κ. σου τῶν δακτύλων,
 κνωδάλους. Α. 476. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρυσόμυθα τοῖσδε τοῖς κ.;
 κνώδαλον. Σ. 4. ἀρ' οἷσάθ' ὅλον κ. φυλάττομεν;
 κνόλεμον. Ι. 198. γαμφηλῆσι δράκοντα κ. αἵματοπύτην,
 Κνωλέμω. Ι. 221. ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κ.
 κοάξ. Β. 209. βρεκεκεῖξ κ. κ. κ.τ.λ.
 κόβαλα. Ι. 418. καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κ. παιδὸς ὄντος.
 κόβαλά. Β. 104. ἡ μὴν κ. γ' ἐστὶν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
 κοβαλικεύμασιν. Ι. 332. καὶ κ.
 Κόβαλοι. Ι. 635. Βερέσχοι τε καὶ Κ. καὶ Μόθων,
 κόβαλος. Ι. 450. κ. εἰ. ΑΛ. πανούργος εἰ.
 Π. 279. διαρραγίης. ὡς μόθαν εἰ καὶ φύσει κ.,
 κοβάλους. Β. 1015. μηδ' ἀγοραῖους μηδὲ κ., ὥσπερ νῦν, μηδὲ
 πανούργους,
 κόγχαισιν. Fr. 49, 2. ὀπταμέναις κ. ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.
 κόγχη. Σ. 585. καὶ τῇ κ. τῇ πάντων σεμνῶς τοῖς σημείοις ἐπούση,
 κογχυλίας. Fr. 240. κ. λίθος.
 κόδορος. Ο. 994. τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κ., τῆς ὕδου;
 Β. 47. τίς ὁ νοῦς; τί κ. καὶ βόβαλον ζυγηλθέτην;
 κοδόρους. Β. 557. ὅτι κ. εἶχες, ἂν γυναικί σ' ἐτι;
 κοδόρων. Εκ. 346. ἐς τὴν κ. τὴν πόδ' ἐνθεῖς ἱεμαί,
 κοδόρων. Α. 657. τῷδ' γ' ἀλῆκτω πατάξω τῷ κ. τὴν γνάθον.
 Κοθωκιδῶν. Θ. 620. τὸν δεινὰ γινώσκεις, τὸν ἐκ Κ.;
 κοῖ. Α. 760. κ. κ. κ.τ.λ.
 κοικύλλαις. Θ. 852. τί αὐτὸν σὺ κυκάνης. ἡ τί κ. ἔχων;
 κοίλῃ. Θ. 937. κ. προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 κοίλῃ. Ι. 280. ναὶ μὰ Δία κᾶτογε τοῦτον, ὅτι κενὴ τῇ κ.
 κοιλίαν. Ι. 356. ἐγὼ δὲ γ' ἥνυστρον βοὺς καὶ κ. ὑέαν
 Σ. 794. ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κ. ἔχων.
 Β. 485. ἐς τὴν κάτω μου κ. καθείρυσεν.
 Fr. 563. συνάγουσι τὰς ὕφρῃς τε καὶ τὴν κ.,
 κοίλας. Ι. 160. τί μ', ἀγάθ', οὐ πλύνειν ἔως τὰς κ.
 Ι. 162. ὦ μῶρε, ποῖας κ.; δευρὶ βλέπε.
 302. ρὰς ἔχοντα κ.
 488. ἀλλ' εἰμ' ἄνθρωπος δ', ὡς ἔχω, τὰς κ.
 Π. 1169. αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέα τὰς κ.,
 κοιλοπώλησιν. Ι. 200. κ. δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὑπάξει,
 κοίλοις. Ο. 1097. χεῖμάς δ' ἐν κ. ἀντροῖς,
 κοῖλον. Ν. 163. ἔπειτα κ. πρὸς στενῷ προσκείμενον
 ΕΙ. 1242. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κ. ἐγγέας,
 Α. 750. ἔχειν τι φαίνει κ. εἰσομαι δ' ἐγώ.
 κοῖλων. Ν. 325. διὰ τῶν κ. καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγναι.
 ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;
 κοιμάσθ'. Α. 758. ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κ. ἐν πόλει,
 κοιμάσθαι. Εκ. 723. ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κ. μόνον
 κοινά. Ι. 258. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κ. πρὶν λαχεῖν κατεσθῆαι,
 κοινάς. Εκ. 614. καὶ ταύτας γὰρ κ. ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
 κείσθαι
 κοινή. Ν. 67. κ. ἐνέβημεν κἀθέμεθα φειδιππίδην.
 ΕΙ. 1082. ἐξὸν σπεισαμένους κ. τῆς Ἑλλάδος ἀρχεῖν;
 Α. 41. ἡμεῖς τε κ. σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
 525. μετὰ ταῖθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν ὥσαι τὴν Ἑλλάδα κ.
 1042. ἀλλὰ κ. συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
 1111. συνεχώρησάν σοι καὶ κ. τάγκληματα πάντ' ἐπέ-
 τρεψαν.
 1129. κ. δικαίως. οἱ μῖας γε χέρνιβος
 Β. 416. βούλεσθε δῆτα κ.
 Εκ. 573. κ. γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 Fr. 198, 3. εἰλόμεθα κ., γενομένης ἐκκλησίας,
 κοινήν. Ο. 38. καὶ πᾶσι κ. ἐναποτίσαι χρήματα.
 Α. 579. εἴτα φαίνειν ἐς καλαθίσκον κ. εὐνοίαν ἅπασας,

κοινήν. Εκ. 598. κ. πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τὰλλ' ὀπόσ' ἐστὶν ἐκάστῳ.
 Εκ. 673. τῇν δὲ δίαταν τίνα ποιήσεις; ΠΠ. κ. πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
 κοινοθυλακείν. Fr. 631. κ.:
 κοινόν. Ο. 316. κ., ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.
 Ο. 457. οὐ δὲ τοῦθ' ὄρεται. λέγ' εἰς κ.
 459. ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κ. ἔσται.
 Εκ. 208. τὸ δὲ κ. ὥσπερ Αἴσιμος κυλινδρεται.
 309. πρᾶττασι τι κ. ὥσ-
 594. ἀλλ' ἔνα ποιῶ κ. πᾶσιν βίον καὶ τοῦτον ὅμοιον.
 κοινός. Εκ. 595. πῶς οὖν ἔσται κ. ἅπασιν; ΠΠ. κατέδει σπέλε-
 θον πρότερός μου.
 κοινοῦ. Εκ. 610. νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κ., τί τὸ κέρδος μὴ
 καταθεῖναι;
 Εκ. 612. ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τὴν ἐκ κ. δὲ μεθέξει
 671. ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κ. κρείττον ἐκείνου κομιέται.
 κοινῶ. I. 775. ἐν τῇ κ., τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχαν, τοὺς
 δὲ μεταίων,
 Σ. 917. οὐδὲν μετέδωκεν; ΞΑ. οὐδὲ τῇ κ. γ' ἔμοι.
 Εκ. 661. ἐν τῇ κ. πάντων ὄντων; κλέπτων θήπου 'στ' ἐπί-
 δηλος.
 κοινῶν. Εκ. 599. εἴτ' ἀπὸ τούτων κ. ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν
 ὅμῃς
 Εκ. 656. πῶθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κ. γ' ἐστὶ δίκαιον.
 Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κ. παραχρημ' ἀδικοὶ γεγέ-
 νηται,
 Fr. 579. "ἀμεταχειρίσταν τῶν κ."
 κοινωμένοι. Εκ. 590. κ. γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέ-
 χοντας,
 κοινωνία. Θ. 140. τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κ.;
 κοινωνοῦμεν. Εκ. 596. καὶ τῶν σπελέθων κ.; ΠΠ. μὰ Δί', ἀλλ'
 ἐφθης μ' ὑποκρούσας.
 Fr. 595. κ.
 κοινωνῶν. Σ. 692. καὶ κ. τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ'
 ἑαυτοῦ,
 κοινῶσω. Ν. 197. αὐτοῖσι κ. τι πραγμάτων ἐμόν.
 κοῖζετα. Α. 746. ὅπως δὲ γυμνάζετε καὶ κ.
 κοιράνους. Α. 472. ὁκληρὸς, οὐ δοκῶν με κ. στυγεῖν.
 Κοισύρας. Α. 614. οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κ. καὶ Λάμαχος,
 Ν. 800. κῆσ' ἐκ γυναικῶν εὐπτότερον τῶν Κ.
 κοίταις. Σ. 1040. κατακλινόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κ. ἐπὶ ταῖσιν ἀπράγ-
 μοσιν ὤμων
 κοινῶν. Fr. 113. κ. ἀπάσαις εἰς, πύελοι δὲ μ' ἀρκέσει.
 κοκκίαις. Fr. 506. ὀσφυγλύνειάν τᾶρα κ. ῥῶαν.
 κόκκυ. Ο. 505. χάπτῳ δ' οὐ κόκκυς εἶποι κ., τότε γ' οἱ Φοίνικες
 ἅπαντες
 Ο. 507. τοῦτ' ἀρ' ἐκείν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κ., ψαλοὶ πεδιόνδε.
 Β. 1384. κ., μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
 κόκκυγες. Α. 598. ἐχειροτόνησαν γὰρ με. ΔΙ. κ. γε τρεῖς.
 κοκκύμην'. Fr. 505. τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἡ κ. ἡκρατίσω;
 κόκκυς. Α. 303. νέρτος, ἰέραξ, φάττα, κ., ἐρυθρόπους, κεβλή-
 πυρις,
 Ο. 504. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κ. Βασιλεὺς ἦν'
 505. χάπτῳ δ' οὐ κ. εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες ἅπαντες
 κοκκύσω. Β. 1380. καὶ μὴ μεθήσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κ.
 κολᾷ. I. 456. χάπτως κ. τὸν ἄνδρα.
 κόλαξ. Ν. 1107. δίδασκε καὶ κ., καὶ μέμνησ' ὅπως
 κολάζειν. Ν. 1405. οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κ.
 Ν. 1434. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κ.,
 κολαζόμεσθα. Σ. 406. τοῖς ὀφειλόμενοι, φ' κ.
 κολάζω. Σ. 258. ἡ μὴν ἐγὼ σοῦ χατίρους μέζονας κ.
 Κολαινίς. Ο. 872. οὐκέτι Κ., ἀλλ' 'Ακαλανθίς' Ἀρτεμς.
 κόλακας. Σ. 683. αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κ. τοὺς τούτων μσ-
 θοφοροῦντας;
 κολακεῖται. Fr. 360. εἴ τίς σε κ. παρὼν καὶ τὰς κροκίδας
 ἀφαιρᾷν.
 κόλακος. Σ. 45. ὁλῶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κ. ἔχει.
 κολάκων. { Σ. 1033. } ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κ. οἰμαζο-
 μένων ἐλιχμῶντο
 { ΕΙ. 756. }
 κολακόνυμος. Σ. 592. εἴτ' Εὐθαλὸς χῶ μέγας οὗτος κ. ἀσιπι-
 ἀποβλήσῃ
 κόλαξ. Σ. 419. καὶ τίς ἄλλος προέστηκεν ὤμων κ.
 κολᾶς. Ν. 7. ὅτ' οὐδὲ κ. ἔξεστι μοι τοὺς οἰκέτας.
 κολᾶσαι. I. 851. τὸν ἄνδρα κ. τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.
 Θ. 454. τοῦτον κ. τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα'
 κολᾶσαι. Σ. 927. πρὸς ταῦτα τοῦτον κ.· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 κολασθεῖς. Εκ. 666. οὐχ ὑβρεῖται φαύλας οὕτως αὐθις τῇ
 γαστρί κ.
 κόλασμα. Fr. p. 510. κ.:
 κολατρώς. Ν. 552. τοῦτον δαίλιον κ. αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα.

κόλαι. Fr. 365. σκόμβροι, κ., λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυν-
 νίδες.
 κόλλαβον. Fr. 420. λαμβάνετε κ. ἕκαστος.
 κολλάβους. ΕΙ. 1196. καὶ τῶν λαγῶν πολλὰ καὶ τοὺς κ.
 Β. 507. πλακοῦντας ὅπτα, κ. ἀλλ' εἰσιθι.
 κολλάβων. Fr. 421. 5. ἡτρίαιαν φέρετε δεῦρο μετὰ κ.
 κολλικοφάγε. Α. 872. ὦ χαῖρε, κ. Βοιωτῖδιον.
 κολλομελεῖ. Θ. 54. τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κ.,
 κέλλοπ'. Σ. 574. χήμεις αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κ.
 ἀνείμεν.
 κόλλοπά. Fr. 421. 3. κ. τιν'· εἰ δὲ μὴ, πλευρὸν, ἡ γλῶτταν, ἡ
 κόλλοπι. Fr. 526. οἶμαι γὰρ αὐτὸν κ.
 κολλύβου. ΕΙ. 1200. οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κ.,
 κολλύραν. ΕΙ. 123. κ. μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄφιν ἐπ' αὐτῇ.
 Fr. 363. καὶ κ. τοῖσι περὶ τὸν Μαραθῶνι τροπαῖον.
 κολλώμενα. I. 463. γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κ.
 κολλωμένων. I. 470. εὐ γ' εὐ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κ.
 κοιολάρχους. Ο. 1212. πρὸς τοὺς κ. προσήλθες; οὐ λέγεις;
 κοιολοί. I. 1020. πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακράζουσι κ.
 κοιολοῖς. I. 1022. τί γὰρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κ. καὶ κυνί;
 κοιολοῖν. Ο. 18. κ. ὀβολοῦ, τῆνδε δὲ τριωβόλου.
 Ο. 88. δέισας ἀφήκας τὸν κ.; ΕΤ. εἰπέ μοι,
 κοιολός. Σ. 129. ὁ δ' ὥσπερ κ. αὐτῷ παττάλους
 Ο. 50. ἄνω τι φράζει. ΕΤ. χῶ κ. οὐτοσι
 86. οἶμοι κακοδαίμων, χῶ κ. μ' οἴχεται
 κοιολοῦς. Ο. 571. καὶ πῶς ἡμᾶς νομοῦσι θεοὺς ἀνθρωποι
 κοῦχι κ.,
 Ο. 1174. λαθὼν κ. φύλακας ἡμεροσκόπους.
 κόλους. Ο. 455. καὶ τοῖς κ.,
 κοιολῶ. Ο. 7. τὸ δ' ἐμὲ κ. πειθόμενον τὸν δύσμορον
 κοιολῶς. Α. 875. νάσσας, κ., ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
 κολόκυμα. I. 692. ὄμων κ. καὶ ταρατῶν καὶ κυκῶν,
 κολοκύνταις. Ν. 327. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτὰς, εἰ μὴ
 λημᾶς κ.
 κολοκύντας. Fr. 476. 6. ἔπειτα κ. ὁμοῦ ταῖς γογγυλίαιν ἀροῦσιν.
 κολοσυρτόν. Σ. 666. ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθη-
 ναίων κ.,
 Π. 536. καὶ παιδαρίαν ὑποπεινώνων καὶ γραῖδιων κ.;
 Κολοφώνιος. Fr. 131. χρυσὸς δ' Κ.:
 κόλποις. Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀπὸ οὐδ' οὐρανὸς ἦν Ἐρέβους δ' ἐν
 ἀπείροσι κ.
 Ο. 1094. φύλλων ἐν κ. ναῖω,
 κόλπον. Α. 1170. κ. τὸν δισσθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
 κόλπου. ΕΙ. 536. κ. γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρόν,
 κόλπους. Β. 373. ἐς τοὺς εὐανθεῖς κ.
 κόλψω. Εκ. 963. βούλομαι κ.
 κόλπων. Α. 552. ἱμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κ. καὶ τῶν μηρῶν
 καταπνεύσῃ,
 κολυμβίς. Ο. 304. πορφύρις, κερχῆς, κ., ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.
 κολυμβῶς. Α. 876. τροχίλας, κ. ΔΙ. ὥσπερ χεῖμῶν ἀρα
 κολωμένους. Σ. 244. ἐπ' αὐτόν, ὡς κ. ἂν ἡδίκησεν. ἀλλὰ
 Κολωνός. Ο. 998. ὃν οἶδεν Ἑλλάς χῶ Κ. ΠΕ. εἰπέ μοι,
 κομᾷ. Π. 170. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τούτων κ.;
 κόμαι. Α. 1312. ταὶ δὲ κ. σείονθ' ᾗπερ Βακχῶν
 κόμαις. I. 1121. νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κ.
 κόμαν. Α. 1316. ἀλλ' ἀγε κ. παραμπύκιδε, χερὶ ποδοῦν τε πάδη
 κομάροισ. Ο. 620. θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κ.
 κομαροφάγα. Ο. 240. τὰ τε κατ' ἄρεα, τὰ τε κωτινοτράγα, τὰ
 τε κ.,
 κόμας. Α. 381. ἐμπερσον αὐτῆς τὰς κ. ΧΟ. ΓΤ. σὸν ἔργον,
 ὠχελῶε.
 Θ. 841. λευκὰ καὶ κ. καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
 κομᾶς. Σ. 1317. ἐπὶ τῇ κ. καὶ κομᾶς εἶναι προσποιεῖ,
 κόμην. Ν. 14. διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κ. ἔχων
 Ο. 911. ἔπειτα δῆτα δούλος ἂν κ. ἔχεις;
 κομήτης. Π. 572. ἀτὰρ οὐχ ἡττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν
 ταύτη γε κ.,
 κομηταμινία. Σ. 466. εἰ σύ γ', ὦ πόνη πονηρὲ καὶ κ.,
 κομήτην. Ν. 348. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κᾶτ' ἦν μὲν
 ἴδωσι κ.,
 Ν. 1101. καὶ τὸν κ. τουτονί.
 Α. 561. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κ. φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἱππου
 827. τὸν κ., ἀλλ' ἀπέψι-
 κομιδῇ. Ν. 391. χῶταν χέλω, κ. βροντᾶ παπαπαπᾶξ, ὥσπερ
 ἐκείναι,
 ΕΙ. 820. ἐργαγέ τοι πεπόννηκα κ. τῷ σκέλῃ.
 Fr. 125. 1. ἀλλ' ἐστὶν, ὦ πάτερ, κ. μεσημβρία,
 Θ. 3. οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κ. μ' ἐκβαλεῖν,
 Π. 833. κ. μὲν οὖν. ΧΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἀθλιος.
 834. κ. μὲν οὖν. ἀγῶ μὲν ὅμην οὐς τέως
 838. καὶ κατεγέλαν δ', εὐ οἷδ' ὅτι. ΔΙ. κ. μὲν οὖν.

κομιδῇ. Π. 1086. ἀλλ' ἐστὶ κ. τρὶς παλαιὰ καὶ σαφρά.
κομῆι. Ν. 1111. ἀμέλει, κ. τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
κομῆται. Σ. 690. ὑστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τρώβηλον οὐ κ.·

Εκ. 671. ἔτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινού κρείττον ἐκείνου κ.
κόμῃζε. Εκ. 743. κ., τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
κομῖζε. Ο. 410. τυχὼν δὲ ποῖα κ.
κομῖσαν. ΕΙ. 1316. εὐφημῖν χρη καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ
δεῦρο κ.,

ΕΙ. 1318. καὶ τὰ σκεῖη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρη πάντα κ.
κομῖσαι. Θ. 1198. ἔπειτα κ. αὖθις. ΤΟ. ἀκαλοῦται, τέκνον.
κομῖζαν. Θ. 1102. κάρα κ. ΤΟ. τί λέγει Γοργύνης πέρι;
κομιοῦμαι. Σ. 833. αὐτὸς κ. τὸ γε παρατίε' ἐνδοθεν
κομιοῦμεθα. Ο. 549. εἰ μὴ κ. παντὶ τρώφῃ τὴν ἡμετέραν βασι-
λείαν.

κομιοῦσιν. Εκ. 800. ἀμέλει κ. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
κομίσω. Π. 768. φέρε νυν ἰούσ' εἰσω κ. καταχύματα
κομίσωμαι. Α. 1031. ἰθ' ἀντιβολῶ σ', ἢν πᾶς κ. τὸ βύε.

Εκ. 1166. ἢν οὐ κ. τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
κομίσωσι. Εκ. 799. οἴσουσιν, ὦ τᾶν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κ., τί;
Εκ. 800. ἀμέλει κομιοῦσιν. ΑΝ. Β. ἢν δὲ μὴ κ., τί;
κόμμ'. Εκ. 817. τὸ κ. ἐγένετ' ἐκεῖνο. παλὼν γὰρ βότρυς
κόμμα. Β. 890. ἰδοὶ τινὲς σου, κ. καινὴν; ΕΥ. καὶ μάλα
κόμματι. Β. 726. χθές τε καὶ πρώην κομῆσι τῷ κακίστῳ κ.,
κόμματος. Π. 862. εἰκε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κ.
Π. 957. ὅτι ἐστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κ.

κομμώτρια. Εκ. 737. ἴστω παρ' αὐτῇν, δεῦρ' ἰθ' ἢ κ.
κομμώτριον. Fr. 309, 8. χιτῶνα, βάρανρον, ἐγκυκλον, κ.
Κομπασεύς. Ο. 1126. ὥστ' ἂν ἐπ' αὐτὸν μὲν Προφενίδης ὁ Κ.
κομπασμάτων. Β. 940. οἰδοῦσαν ὑπὸ κ. καὶ βήματων ἐπαχθῶν,
κομπολακίδου. Α. 559. ὕρινθός ἐστιν; ἀρα κ.;

Α. 1182. πτόλον δὲ τὸ μέγα κ. πρὸς
κομποφακελορρήμονα. Β. 839. ἀπεριλάλητον, κ.
κομψά. Fr. 561. ῥήματά τε κ. καὶ παίγι' ἐπιδεικνύται
κομψευρικῶς. Ι. 18. εἰποίμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κ.;

κομψόν. Ν. 649. πρῶτον μὲν εἶναι κ. ἐν συνουσίᾳ,
Θ. 93. τὸ πρᾶγμα κ. καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρώπον
κομψοπρεπῇ. Ν. 1030. πρὸς οὖν τὰδ', ὦ κ. μουσάν ἔχων,
κομψός. Σ. 1317. ἐπὶ τῷ κομῷ καὶ κ. εἶναι προσποιεῖ,
Β. 967. οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θεραμένης ὁ κ.

κομψότατα. Α. 89. κ. τὴν βληχὴν γε παρατετιμμένη.
κομψότερον. Ο. 195. μὴ γὰρ νύμφη κ. ἡκουσά παρ
Θ. 460. κ. ἔτ' ἢ τὸ πρῶτον ἀναπέφηνεν.
κομψός. Α. 1016. κ. τε καὶ δειπνητικῶς
κομῷ. Ν. 545. κατὰ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κ.,
κομῶσι. Ι. 580. μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κ. μὴδ' ἀπεστλεγγισμένους.
κονδύλοις. Ι. 1236. ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κ. ἡρωστύμην.

Σ. 254. εἰ νῆ Δι' αὖθις κ. νουτεθήσεθ' ἡμᾶς,
Α. 368. τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς κ., τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
κόνδυλον. ΕΙ. 123. κολλύραν μεγάλην καὶ κ. ὅσον ἐπ' αὐτῇ.

ΕΙ. 258. μῶν τῶν σκορῶσαν ἐνέβαλεν ἐς τὸν κ.;

κόνδυλος. ΕΙ. 256. ἔσθηκας ἀργύς; οὐτοσί σοι κ.
κονδύλου. Σ. 1503. ἀπολὼ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κ.
κονδύλους. Ι. 411. ἐγαγε νῆ τοὺς κ., οὐς πολλὰ δὴ π' ἐπὶ πολλοῖς
Κονδυλεῦ. Σ. 233. ὦ Στρυμόνιδε Κ., βέλτιστε συνδικαστῶν,
κονίας. Α. 18. οὕτως ἐδήχθη ὑπὸ κ. τὰς ὀφρὺς

Α. 470. ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κ.;

Β. 711. ψευδονίτρον κ.
κοινορτόν. Fr. 476, 2. στεφάνους ἰων * * * κ. ἐκτυφλοῦνται.
κοινορτός. Ι. 245. ὁ κ. δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένον.

κονίποδα. Εκ. 848. Γίρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κ.
κόνισαι. Εκ. 1176. εἴτα κ. λαβὼν
Κονίσταλος. Α. 982. σὺ δ' εἰ πύτερον ἄνθρωπος, ἢ Κ.;

Κονῆς. Ι. 534. ὥσπερ Κ., στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δῖψ δ'
ἀπολωλὼς,
Κόννου. Σ. 675. σὲ μὲν ἡγοῦνται Κ. ψῆφον, τοῦτοισι δὲ δωρο-
φοροῦσιν

κοπέισι. Β. 723. καὶ μόνος ὁρθῶς κ. καὶ κεκωδονισμένοις
Β. 726. χθές τε καὶ πρώην κ. τῷ κακίστῳ κύματι,
κοπιᾶν. Ο. 734. ὥστε παρέσται κ. ὅμιν
κοπιᾶτ'. Fr. 499. ὕπνικ' ἀτθ' ὅμεις κ. ὀρχοῦμενοι.

κοπίδα. Fr. 184. κ. τῶν μαγειρικῶν.
κοπιῶσαι. Θ. 795. κᾶν καταδάρβωμεν ἐν ἀλλοτρίῳ παίξουσαι
καὶ κ.,

κοπιῶσαισιν. Fr. 302, 5. γυναιξὶ κ. ἐπεκουρήσατε;
(Β. 1265.
1267.
1271. ἰθ', κ. οὐ πελάθεις ἐπ' ἀραγᾶν;
1275.
1277.)
Β. 1263. ἰθὶ δὴ πέραινε, καὶ κ. μὴ προστίθει.
κόπος. Α. 542. οὐδὲ τὰ γύναια κ. ἐλεῖ καματηρὸς μου.

κόπος. Β. 1272. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κ. οὗτος.
κοππατίαν. Ν. 23. ὅτ' ἐπιδόμην τὸν κ. οἶμοι τάλας,
Fr. 135. ψῆχει ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κ.
κοππατίας. Ν. 438. διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κ. καὶ τὸν γάμον, δς
μ' ἐπέτριψεν.

κοπραγωγῆν. Α. 1174. ἐγὼ δὲ κ. γὰρ πρὸς ναι τὸ σῶ.
κοπρεαίος. Εκ. 317. ἐπείχε κρούαν ὁ κ., λαμβάνω
κόπρειος. Ι. 599. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἰπ' ἀνὴρ κ.
κοπρολόγοι. ΕΙ. 9. ἄνδρες κ., προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
κοπρλόγῳ. Σ. 1184. τῷ κ., καὶ ταῦτα λοιδοροῦμενος,
κόπρον. Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κ. καπὶ ξύλου καθεύδεις;
κόπρος. Εκ. 360. ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κ.

κοπροφορήσω. Ι. 295. κ. σ', εἰ λαλήσεις.
κοπρῶν. Θ. 485. ἐς τὸν κ. οὖν ἐρχομαι.—βαδίζε νυν'
κοπρῶνας. ΕΙ. 99. τοὺς τε κ. καὶ τὰς λαύρας

κόπτε. Ο. 365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κ. πρῶτην τὴν χύτραν.
κόπτειν. Ο. 59. ἐποποι. ποιήσεις τοί με κ. αὖθις αὖ;
κόπτεται. Εκ. 976. οὗτος, τί κ.; μὴν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑ. πόθεν;
κόπτεσθ'. Α. 396. κ. Ἀδανιν, φησὶν ὁ δ' ἐβιάζετο

κόπτομα'. Β. 573. κ. ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
κόπτονσιν. Β. 461. πῶς ἐνθάδ' ἀρα κ. οὐπὶχώριοι;
κόπτω. Ν. 132. ἀλλ' οὐχὶ τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

κόπτων. Π. 1097. τίς ἐσθ' ὁ κ. τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
κόπω. Β. 1268. δύο σοὶ κ., Αἰσχύλε, τούτω.
κόπῳ. Π. 321. μασάμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κ. ξυνεῖναι.

κόπων. Β. 1278. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρήμα τῶν κ. ὅσον.
Β. 1280. ὑπὸ τῶν κ. γὰρ τὸν νεφρὸν βουβαπιῶ.
κόρα. Θ. 317. καὶ σὺ παγκρατὴς κ.

κόραι. Ν. 600. οἶκον, ἐν ᾧ κ. σε Λυδῶν μεγάλῳ σέβουσιν·
ΕΙ. 119. δοξάσαι ἐστί, κ. τὸ δ' ἐτήτυμον, ἀχθομαι ὅμιν,
726. τρὶς παρ' αὐτῇν τὴν θεόν. ΤΡ. δεῦρ', ὦ κ.,

Α. 1308. ἄτε πῶλα δ' αἰ κ.
Θ. 325. Νηρέος εἰναλίον τε κ.

κόραιν. Σ. 7. κατὰ ταῖν κ. ὑπνοῦ τι καταχεῖται γλυκύ.
κόραις. Β. 444. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κ. εἰμι καὶ γυναιξίν,
κόρακ'. Ο. 861. οὕτω κ. εἶδον ἐμπεφορβωμένον.

κόρακα. Ο. 1611. ὅταν ὅμνῃ τις τὸν κ. καὶ τὸν Δία,
κόρακας. Α. 864. παῦ ἐς κ. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Ι. 892. οὐκ ἐς κ. ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;

1314. ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτοῦ ἐς κ., εἰ βούλεται,
Ν. 123. ἀλλ' ἐφελῶ σ' ἐς κ. ἐκ τῆς οἰκίας.

133. βάλλ' ἐς κ. τίς ἐσθ' ὁ κύψας τὴν θύραν;
646. ἐς κ., ὡς ἀγροῖκος εἰ καὶ δυσμαθής.
789. οἶμοι, τίς ἦν; ΣΠ. οὐκ ἐς κ. ἀποφθερεῖ,

871. οὐκ ἐς κ.; καταρᾶ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σ. 51. ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κ. οἰχίσσεται;
458. οὐχὶ σούσθ', οὐκ ἐς κ.; οὐκ ἀπτε; παῖε τῷ ξύλῳ.

835. βάλλ' ἐς κ. τοιοῦτονὶ τρέφειν κύνα.
852. ὁ πρῶτος ἐστιν; ΒΔ. ἐς κ., ὡς ἀχθομαι,
982. ἐς κ. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστί τὸ βοφεῖν.

ΕΙ. 117. ἐς κ. βαδιεῖ μεταμώνιος;
500. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κ. ἐρρήσετε;
1221. ἀπώφερ' ἀπώφερ' ἐς κ. ἀπὸ τῆς οἰκίας.

Ο. 28. ἐς κ. ἰλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
888. παῦ ἐς κ. παῦσαι καλῶν ἰού ἰού.
990. οὐκ εἰ θύραξ' ἐς κ.; ΧΡ. οἶμοι δέιλαιος.

Θ. 1079. βάλλ' ἐς κ. ΕΥ. βάλλ' ἐς κ.
1226. τρέχε νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κ. ἐπουρίσας.
Β. 187. ἢ 'ς Κερβερίου, ἢ 'ς κ., ἢ 'πὶ ταῖν αἶνον;

189. ἐς κ. ὤντας; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὐνεκα.
607. οὐκ ἐς κ.; οὐ μὴ πρίσιτον; ΑΙ. εἴεν, μαχεῖ;
Π. 394. οὐκ ἐς κ.; Πλούτος παρὰ σοί; ΧΡ. νῆ τοὺς θεοὺς.

604. ἐρρ' ἐς κ. θάπτον ἀφ' ἡμῶν.
782. βάλλ' ἐς κ. ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
Fr. 80, 2. βάλλ' ἐς κ. πόθεν ἂν λάσανα γέναιτό μοι;

512. 2. καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κ. ἐντευθενί;
κόρακας. ΕΙ. 19. νῆ τὸν Δι' ἐς κ. γε, καὶ σαντόν γε πρίς.
κόρακες. Ο. 582. οἱ δ' αὖ κ. τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσιν,

κορακίνους. Ι. 1053. ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίαν κ.
Α. 560. ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργύνα τις κᾶτ' ἀνῆται κ.
κορακίνων. Fr. 452. μελανοπτερύγων κ.

κόρακος. Σ. 43. χαμαὶ καθέσθαι, τὴν κεφαλὴν κ. ἔχων.
κοράκων. Θ. 868. τί οὖν ἐτι ζῶ τῶν κ. ποτηρία;
κόραν. Σ. 1438. εἰθ' ἢ Συβαρίτις εἴπεν, εἰ ναὶ τὰν κ.
Θ. 115. κ. αἰείατ' Ἀρτεμιν ἀγροτέραν.

κοράν. Α. 883. πρέσβειρα πεντηκοντα Καπῆδων κ.,
κόραξ. Α. 93. κ. πατόξας τὸν γε σὺν τοῦ πρέσβεως.
Σ. 47. οὐκ οὐκ ἐκείν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κ.
49 ἄνθρωπος ὢν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κ.
ΕΙ. 1125. ἡκουσας; ὁ κ. οἷος ἦλθ' ἐς Ἰρεοῦ.

κόραξ. Ο. 1294. Ὁπουντίφ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κ.,
Ο. 1612. ὁ κ. παρελθὼν τοῦτοιοκοῦντος λάθρα
κόραξ. Θ. 1027. ὁλοὸν, ἀφίλον ἐκρέμασεν κ. δείπνον
κόραξιν. Θ. 942. γέλωτα παρέχω τοῖς κ. ἐστιῶν.
κόρας. Θ. 902. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγείς κ.
Π. 635. ἐξωμάταται καὶ λελάμηνται κ.,
κόραυνα. Ο. 1678. καλάνι κ. καὶ μεγάλη βασιλιναῦ
κόρδακος. Ν. 555. προσθεῖς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν τοῦ κ.
οὔνεχ', ἦν
κόρδαχ'. Ν. 540. οὐδ' ἔσκαψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κ. εἴλυσεν,
κόρεα. Ν. 634. ἀλλ' οὐκ ἔωσι μ' ἐξενογεῖν οἱ κ.
Β. 115. κ. ὀλίγοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
κόρεσι. Ν. 699. οἷαν δίκην τοῖς κ. δώσω τήμερον.
κόρεων. Ν. 725. ὑπὸ τῶν κ. εἰ μού τι περιλειφθήσεται.
Π. 541. στιβάδα σχοῖναν κ. μεστήν, ἣ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει.
κόρη. Ο. 1537. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. καλλίστη κ.,
Α. 473. ἐπεὶ θέλω γὰρ σαφρόνως ὥσπερ κ. καθῆσθαι,
Θ. 405. κάμνει κ. τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
733. τοῦτ' ἐστίν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κ.
Β. 337. ὃ πόντια πολυτίμητε Δήμητρος κ.,
Κόρη. Θ. 296. μοφόρον, τῇ Δήμητρὶ καὶ τῇ Κ., καὶ τῷ
κόρημα. ΕΙ. 59. κατάρθου τὸ κ.· μὴ κόρεοι τὴν Ἑλλάδα.
Fr. 408. τὸ κ.
κόρην. Ο. 1634. τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κ. γυναῖκα ἐμοῖ
Α. 595. ὁ μὲν ἦκον γὰρ, κὰν ᾗ πολὺς, ταχὺ παῖδα κ. γεγά-
μηκεν
κόρης. Ο. 1675. περὶ τῆς κ.; κάγωγε παραδίδομαι σοι.
Θ. 406. τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κ.
1115. φέρε δειρὺ μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄρωμαι κ.
1117. ἀπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὶ τὸν τῆς κ.
κορίαν'. Ι. 676. ἐγὼ δὲ τὰ κ. ἐπριάμην ὑποδραμῶν
κοριάννοισι. Ι. 682. ὀβολοῦ κ. ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
Κορινθία. Α. 91. Κ. δ' αὖ. ΔΤ. χαῖρα νῆ τὸν Δία
κορινθιάζομαι. Fr. 133. κ.
Κορινθίαις. Π. 149. καὶ τὰς γ' ἐταῖρας φασὶ τὰς Κ.,
Κορινθίοι. Ν. 710. δάκνουσι μ' ἐξέρποντες οἱ Κ.,
Κορινθίοις. Εκ. 199. Κ. ἤχθεσθε, κάκεινοί γε σοι.
Κορινθίον. Ι. 608. ὥστ' ἐφ' ἑωρὸς εἰπεῖν καρκίνον Κ.
Κορινθίω. Θ. 404. οὐκ ἐστ' ὅπως οὐ τῷ Κ. ζένη,
Κορινθίαν. Ο. 969. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κ.;
Θ. 648. τὸ πέος διέλκει πυκνότερον Κ.
Κόρινθον. Ι. 604. ἐξεπῆδον τ' ἐς Κ.· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
Κόρινθος. Β. 439. ἀλλ' ἡ Διὸς Κ. ἐν τοῖς στράμασιν;
Εκ. 828. ὁ Διὸς Κ. καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἥρκεσεν,
Fr. 434. Διὸς Κ.
Κορινθου. Ο. 968. ἐν ταῦτ' ὁ μεταφ' Κ. καὶ Σικυῶνος,
Κορινθῶ. Π. 173. τὸ δ' ἐν Κ. ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Π. 303. ἡ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλαπιδου ποτ' ἐν Κ.
κορκόρου. Σ. 239. καὶ ἦφονεν τοῦ κ., κατασχίσαντες αὐτόν.
κορκορυγίας. ΕΙ. 991. λῦσον δὲ μάχας καὶ κ.,
κορκορυγίην. Α. 491. αἰεὶ τινα κ. ἐκούσας. οἱ δ' οὖν τοῦδ'
οὐνεκα δρῶντων
Κορκυραῖα. Ο. 1463. κάλλιστα Κ. τοιαυτὴ πτερά.
κορμῶ. Α. 255. κ. τοσούτονι βάρος χλωρὰς φέρων ἑλάας.
Κορμύαντες. Α. 558. περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ζὺν ὕπλοις,
ὥσπερ Κ.
Εκ. 1069. ὦ Πάνες, ὦ Κ., ὦ Διοσκόρῳ,
κορυβαντίης. Σ. 8. ἀλλ' ἡ παραφρονεῖς ἐτεδν ἡ κ.;
κορυδόν. Ο. 472. ὅς ἐφασκε λέγων κ. πάντων πρώτην ὄρνιθα
γενέσθαι,
κορυδός. Ο. 302. κίττα, τρυγῶν, κ., ἐλεᾷς, ὑποθυμῖς, περιστερὰ,
Ο. 1295. κ. Φιλοκλέει, χηνάλωπῃ Θεογένει,
κορυδοῦ. Ο. 476. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κ. νυνὶ κείται τεθνεὺς
Κεφαλῆσιν.
κορυθαίολα. Β. 818. ἔσται δ' ἐπικολόφων τε λόγων κ. νείκη,
κόρυμβα. Fr. 1. πρὸς ταῦτα οὐ λέξον Ὀμηρείους γλώττας, τί
καλοῦσι κ.
κορυφαῖος. Π. 953. ξπειτ' ἐκεῖ κ. ἐστηκὼς θέρου.
κορυφαῖς. Ν. 270. εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κ. ἱεραῖς χιονοβλήτοις
κάθησθε,
Ο. 740. νάπαισι καὶ κ. ἐν ὀρείαις,
κορυφάς. Ν. 279. ὑψηλῶν ὀρέων κ. ἐπὶ
κόρυς. Fr. 471. Ι. ἐς Οἰδίπῳ δὲ παῖδε, διπτύχῳ κ.,
κορῶν. Α. 593. περὶ τῶν δὲ κ. ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
ἀνιῶμαι.
κορῶναι. Ι. 1051. μὴ πείθων φθονεραὶ γὰρ ἐπικρύβουσι κ.
Ο. 967. Ἄλλ' ὅταν οἰκῇσιν λύκοι πολὺαί τε κ.
κορῶνέων. ΕΙ. 628. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ κ. γέ μου
κορῶνῃ. Ο. 23. ἡ δ' ἡ κ. τῆς ὁδοῦ τι λέγει περὶ;
Ο. 49. οὗτος. ΕΤ. τί ἐστίν; ΠΕ. ἡ κ. μοι πάλαι
609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυα κ.;

κορῶνῃ. Ο. 5. τὸ δ' ἐμὲ κ. πειθόμενον τὸν ἄθλιον
κορῶνῃ. Ο. 89. σὺ δὲ τὴν κ. οὐκ ἀφήκας καταπεσών;
Fr. 727. Δαυλίαν κ.,
κόσκινον. Fr. 28. καὶ κ. ἠπῆσασθαι.
Fr. 404. ὥσπερ κ. αἰρόπινον τέτρηται.
κοσκίνου. Ν. 373. καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς φῆμιν διὰ κ.
οὐρεῖν.
κοσσυλματίοις. Ι. 49. κ. ἀκροισι, τοιαυτὴ λέγων
κοσμῆν. Π. 940. Πλούτων δὲ κ. ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
κοσμηῖσαι. Π. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κ. ποικιλο-
μόρφων.
κοσμήσας. Β. 1005. καὶ κ. τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουδὸν
ἀφίει.
Β. 1027. νικᾷν δὲ τοὺς ἀντιπάλους, κ. ἔργον ἀριστον.
κόσμιόν. Π. 565. πᾶν γούν κλέπτειν κ. ἐστὶν καὶ τοὺς τοίχους
διουρττεῖν.
κοσμιότης. Π. 564. ὅτι κ. οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν
ὑβρίζειν.
κοσμίους. Π. 89. ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κ.
κοσμίως. Θ. 573. σιγᾶθ', ἐν αὐτῇς κ. πυθόμεθ' ἅττα λέξει.
Θ. 853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κ.
Π. 671. σιγᾶν, ἅπαντες κ. κατεκείμεθα.
709. σκοπῶν περιεῖ πάντα κ. πᾶν.
978. ἅπαντ' ἐποίει κ. μοι καὶ καλῶς
κόσμον. Fr. 128. 4. τερον δέμας οὐδένα κ.
κόσμος. Ν. 914. νῦν δὲ γε κ. τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
κοσμουμένας. Εκ. 721. καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κ.
κόσμου. Ο. 1331. διάθες τάδε κ.
Fr. 60. ναῦς ὅτ' ἐν ἐκ πτύλων βοδιάζῃ σώφρονι κ.
κοτίνιοις. Ο. 621. καὶ τοῖς κ. στάντες ἔχοντες
κοτινοτράγα. Ο. 240. τὰ τε κατ' ὄρεα, τὰ τε κ., τὰ τε κομαρο-
φάγα,
κοτινῶ. Π. 586. κ. στεφάνω; καίτοι χρυσῶ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ
ἐπλούτει.
Π. 592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κ. στεφάνω στεφανώσας
943. ὥσπερ κ. προσπατταλεύου τουτῆ.
κοτταβίζειν. ΕΙ. 343. ἐστιᾶσθαι, κ.,
κοττάβων. Ν. 1073. παῖδων, γυναικῶν, κ., ὕψων, πότων, κα-
χασμῶν.
ΕΙ. 1244. γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κ.
κοτύλαις. Α. 436. ἡ ταῖς κ. αἰεὶ με διαλυμαίνεται;
Fr. 128. 3. κεραμευομένας κ. μεγάλας [ἐγγεον ἐς] σφέ-
κοτύλας. Π. 737. καὶ πρὶν σε κ. ἐπικεῖν οἶνον δέκα
κοτυληδῶν. Σ. 1495. στρέφεται χαλαρὰ κ.
κοτύλης. Fr. 79. 2. κ. δεούσας οἰκαδ' ἀπολογίζεται.
κοτυλίζετε. Fr. 555. κινῶντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κ. τοῖσι
πένησιν.
κοτυλίσκιον. Α. 459. κ. τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.
κοτυλίσκου. Fr. p. 509. "μῆδε στένω κ."
κότυλον. Fr. 53. β. πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν; α. τὸν κ. τοῦτον φέρε.
κοτυλῶν. Θ. 348. ἡ τῶν κ. τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κότῳ. Β. 844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμῆς κ.
κού. Α. 468. τοῦτ' λαβὼν ἀπειμι κ. πρόσκειμ' ἐτι κ. τ. λ.
κούδ'. Ο. 531. κ. οὖν, εἴπερ ταῦτα πικρὸν δρᾶν,
κούδ'. Β. 695. κ. ταῦτ' ἐγὼ γ' ἄποιμι ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν
ἔχειν,
κούδεις. Σ. 358. κ. μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
Β. 68. κ. γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
κούδεμ'. Θ. 472. αὐταὶ γὰρ ἐσμεν, κ. ἐκφορὰ λόγου.
κούδεν. Α. 561. δίκαια πάντα κ. αὐτῶν ψεύδεται.
Σ. 637. κ. παρήλθεν, ὥστ' ἐγὼ γ'
741. ἀλλ' ὅτι σιγᾶ κ. γρύζει,
1381. κ. δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἀκουσὺν νυν ἐμοῦ.
ΕΙ. 949. καὶ πῦρ γε τουτὶ, κ. ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς
Π. 274. ἡγεῖσθ' ἐμ' εἶναι κ. ἂν νομίξῃθ' ὕγιες εἰπείν;
κούδέποθ'. { Α. 223. } κ. ἐκούσα τάνδρ' ἐμῶν πείσομαι
224. }
κούδέποθ'. Σ. 989. καὶ τὰς ἀκάνθας, κ. ἐν ταῦτ' μένει.
κούδέπω. Ι. 168. ἐγὼ; ΔΗ. σὺ μέντοι κ. γε πᾶνθ' ὀρᾷς.
Ο. 1227. ἀκολαστανεῖτε, κ. γνῶσεσθ' ὅτι
κούκ. Α. 116. κ. ἐσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθὲνδ' αὐτόθεν. κ. τ. λ.
κούκέτ'. ΕΙ. 349. κ. ἂν μ' εὖροις δικαστὴν δρμὺν οὐδὲ δύσκολον,
Β. 1076. νῦν δ' ἀντιλέγειν κ. ἐλαύνειν,
κούκέτι. ΕΙ. 173. οἴμ' ὡς δέδοικα κ. σκόπτων λέγων.
Α. 792. κ. κατῆλθε πάλιν οἰκαδ' ὑπὸ μίσους.
κούτῳ. Α. 505. κ. ξένου ἀρείουσιν οὔτε γὰρ φόροι
Σ. 662. ἐξ χιλιάσιν, κ. πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
Θ. 709. κ. μέντοι γε πείπαυμαι.
κούραι. Θ. 102. λαμπάδα κ. ζὺν ἐλευθέρα
κούρε. Ο. 977. κὰν μὲν, θέσπιε κ., ποιῆς ταῦθ' ὥς ἐπιτέλλω,
κουρείοις. Ο. 1441. τοῖς μαιρακίοις ἐν τοῖσι κ. ταῖς·

κουρείοισι. Π. 338. ἐπὶ τοῖσι κ. τῶν καθήμενων, κούρη. Θ. 1138. παρθένον, ἄντρα κ., κουρίδων. ΕΙ. 844. στύρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κ. λέχος. Κουροτρόφ. Θ. 297. Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείῃ, καὶ τῇ Κ. κοῦτε. Εκ. 442. καὶ χρηματοποιούν κ. τὰπύρρητ' ἔφη κοῦφα. Α. 1304. ὡς κ. πάλαν, Θ. 954. κ. ποσὶν. ἄγ' ἐς κύκλον, κοῦφαις. Ο. 1372. Ἀμπετόμαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον περυγέσει κ. κοῦφῶ. Ο. 1760. λαβοῦσα συγχύρευσον αἶραν δὲ κ. σ' ἐγώ. κοῦφοις. Ο. 1453. ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κ. πτεροῖς κοῦφον. Θ. 659. εἶα δὴ πρῶτιστα μὲν χρῆ κ. ἐφορμᾶν πόδα, κοῦφον. Β. 1396. πειθῶ δὲ κ. ἐστὶ καὶ νοῦν οὐκ ἔχον. κουφοτάταις. Β. 1352. ὃ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κ. περυγῶν ἀκμαῖς. κοῦχ. Ι. 997. ἰδοῦ, θέασαι, κ. ἀπαντας ἐκφέρω. κ.τ.λ. κοῦχί. Ν. 344. κ. γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν· αὐτὰ δὲ βίνας ἔχουσιν. κ.τ.λ. κοφίνους. Ο. 1310. καὶ τοὺς κ. ἀπαντας ἐμπύλην πτερῶν κ. δὲ λίθων ἐκέλευε. Κοχῶνας. Ι. 424. ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κ. τοὺς θεοὺς ἀπώμυν· Ι. 484. ἐς τὰ κ. τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγει. κοχῶνας. Fr. 406. "ἀλλὰ συσπᾶσθαι δεῖ τὰς κ." κοχῶνας. Ν. 133. βάλλ' ἐς κύρακας· τίς ἐσθ' ὃ κ. τὴν θύραν; Ν. 1144. τάχα δ' εἰσομαι κ. τὸ φροντιστήριον κοψίκοισιν. Ο. 1081. τοῖς τε κ. ἐς τὰς βίνας ἔγχει τὰ πτερὰ κοψίχφ. Ο. 806. σὺ δὲ κ. γε σκάφον ἀποτετιμένον. κοψίχων. Α. 970. εἰσεῖμι ὑπὸ πτερύγων κίχλων καὶ κ. Ο. 306. ἰὸν ἰὸν τῶν κ. κοψόν. Ο. 56. σὺ δ' οὖν λίθον κ. λαβών. ΕΤ. πάνν γ', εἰ δοκεῖ. κοψῶ. Α. 403. σὺ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κ. τὴν θύραν. Β. 460. ἄγε δὴ τίνα τρύπον τὴν θύραν κ.; τίνα; 'κπειρωμένους. Α. 1113. ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ κ. 'κποδῶν. Α. 909. ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ κ. κ. κ. κ. Ι. 487. ἡμᾶς ἀπαντας καὶ κ. κεκράζεται. κραδαινέτω. Α. 967. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κ. κραδαινών. Α. 965. πάλαι, κ. τρεῖς κατασκίους λόφους. κρέδας. ΕΙ. 627. οὐδὲν αἰτίαν ἂν ἀνδρῶν τὰς κ. κατήσθιον. κρεδῶν. Ο. 40. ἐπὶ τῶν κ. ἄδους, 'Αθηναῖοι δ' αἰεὶ κρέδων. Ι. 287. κατακεκράζομαι σε κ. κραιπάλης. Α. 277. ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίρῃ, ἐκ κ. Σ. 1255. κᾶπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κ. κραιπαλόκωμος. Β. 217. ἥνιχ' ὃ κ. κραιπαλῶντα. Β. 298. πῆραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κ., κραιμφοτάτου. Ι. 539. ἀπὸ κ. στόματος μάτταν ἀστευτάτας ἐπινοίας. Κραναά. Α. 75. ἀκρατον οἶνον ἥδυν. ΔΙ. ὦ Κ. πόλις, Κραναά. Α. 481. Κ. κατέλαβον, Κραναάς. Fr. 473, 3. καὶ τὰς κ. ἀκαλήφας. Κραναῶν. Ο. 123. ἐπειτα μείζω τῶν Κ. ζητεῖς πόλιν; κρέανειν. ΕΙ. 1257. ἐτ' ἐστὶ τοῖσι κ. ὅ τι τις χρῆσεται; κρανίον. Fr. 334. οὐ κ. λάβρακος, οὐχὶ κᾶραβον πρίασθαι κρανοποιί'. ΕΙ. 1255. οἴμ', ὦ κ., ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν. κρανοποιῶν. Β. 1018. καὶ δὴ χωρεῖ τοῦτ' ἐκ κ. αὐ μ' ἐπιτρίψει. κράνος. Β. 1038. τὸ κ. πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἡμελλ' ἐπιδήσειν. κράνους. Α. 584. κείται. ΔΙ. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κ. μοι τὸ πτερόν. ΕΙ. 1128. κ. ἀπηλλαγμένους κράσπεδα. Σ. 475. καὶ ξυνὰν Βρασίδα, καὶ φορῶν κ. κράστις. Fr. 632. κ.: κρατεῖ. ΕΙ. 680. ὅστις κ. νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. κρατεῖν. Ι. 134. κ., ὡς ἕτερος ἀνὴρ βδελυρότερος Ο. 419. κ. ἂν ἡ τὸν ἐχθρὸν ἡ Π. 7. κ. ὃ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. κράτῃ. { Β. 1126. 'Ερμῇ χθόνιε, πατρὶ' ἐποπτεύων κ., 1138. κράτῃ. Β. 792. ἐφεδρος καθεδεῖσθαι· κᾶν μὲν Αἰσχύλος κ., κρατῆρ. Α. 937. κ. κακῶν, τριπτήρ δικῶν, κρατῆρα. Εκ. 841. κ. συγκρινᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες κρατῆρας. Εκ. 677. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡ. τοὺς κ. καταθήσω κρατῆρες. Fr. 437. κ. Κράτης. Ι. 537. οἷας δὲ Κ. ὀργὰς ὕμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς. Fr. Μ. Βαβ. 36. Κ. κρατῆρας. Σ. 536. τὸς σ' ἐθέλει κ. κρατῆρας. Ο. 1752. διὰ σὲ τὰ πάντα κ., κρατῆσειν. Ι. 210. ἥδη κ., αἶ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις. κρατῆσιν. Ν. 1346. τὸν ἀνδρα κ., κρατῆσιν. Σ. 539. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὕδ' με τῷ λόγῳ κ.; Κράτητι. Fr. 313, 2. ἦνικα Κ. τε τάριχος ἐλεφάντιον

κρατί. Β. 329. περὶ κ. σφ' βρύοντα Κρατῖνον. Α. 1173. τὸν μάρμαρον, κᾶπειθ' ἀμαρτὸν βέλοι Κ. Κρατῖνος. Α. 849. Κ. αἰεὶ κεκαρμένους μοιχὸν μὴ μαχαίρα, ΕΙ. 700. τί δαί; Κ. ὃ σοφὸς ἐστίν; ΤΡ. ἀπέθανεν, Κρατῖνον. Ι. 400. εἰ σε μὴ μισῶ, γενόμεν' ἐν Κ. κώδιον, Ι. 526. εἴτα Κ. μεμνημένος, ὅς πολλῶν βρύσας ποτ' ἐπαῖνον Β. 357. μηδὲ Κ. τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη, κράτιστ'. Ι. 73. κ. ἐκείνην τὴν μολῶμεν, ἀγαθῇ. κράτιστα. Ι. 30. κ. τοῖνον τῶν παρόντων ἐστὶ νῦν, Α. 1013. πατάσμαι· κ. γὰρ παντὰ λέγεις, κράτισται. Β. 1115. αἱ φύσεις τ' ἄλλας κ., κράτισταν. Α. 1320. καὶ τὰν σιῶν δ' αὐ τὰν κ. χαλκίειον ὕμνη κράτιστε. Π. 230. σὺ δ', ὦ κ. Πλούτε πάντων δαιμόνων, κρατίστην. Fr. 332. τὴν κ. δαίμον', ἥς νῦν θερμὸς ἐσθ' ὁ βωμός. κράτιστον. Ι. 80. κ. οὖν νῦν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σέσπει, Σ. 367. διατραγεῖν τοῖνον κ. ἐστὶ μοι τὸ δίκτυον. Π. 579. τὸν Δία φῆσαι ἀρ' οὐκ ὕβρις διαγινώσκειν τὸ κ. κράτιστόν. Π. 412. κ. ἐστὶ. ΒΑ. πολὺ μὲν οὖν νῦν τοὺς θεοὺς. Fr. 477, 2. κ. ἐστὶν ἐς τὸ Θησείον δραμεῖν, κράτιστος. Β. 770. ὡς ἂν κ. τὴν τέχνην. ΕΑ. νιν δὲ τίς; κράτιστός. Σ. 635. καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κ. εἰμι. κράτος. Σ. 1232. ἀνθρωπ', οὗτος ὁ μαίόμενος τὸ μέγα κ., Θ. 871. τίς τῶνδ' ἐρυμῶν δαιμόνων ἔχει κ., 1141. καὶ κ. φανερόν μόνον, Β. 1276. κύριος εἰμι θροεῖν ὕδιον κ. αἰσιον ἀνδρῶν. 1285. ὅπως Ἀχαιοὶν δῖθρονον κ., 'Ελλάδος ἥβας, κρατούμενα. Ο. 755. ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐνθάδ' αἰσχυρὰ τῷ νόμῳ κ., κρατούσι. Β. 710. ὃ πονηρύτατος βαλανεὺς ὑπόσοι κ. κωπησι- τέφρου Π. 184. κ. γοῦν κᾶν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε κρατούσιν. Α. 648. ἡρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κ. κρατῶ. Σ. 1354. νῦν δ' οὐ κ. γὰρ τῶν ἑμαυτοῦ χρημάτων. Σ. 1515. ἄλμην κύκα τούτοιςιν, ἦν ἐγὼ κ. κρέ'. Α. 1062. καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κ. ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά. Θ. 558. ὡς τ' αὐ τὰ κ. ἐξ Ἀπατουρίαν ταῖς μαστροποιῖς διδοῦσαι, Fr. 90. ταυτὶ τὰ κ. αὐτῶ παρὰ γυναικὺς του φέρω. κρέα. Α. 1049. ἐπεμῆ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κ. Α. 1054. ἀπύφερ' ἀπύφερε τὰ κ. καὶ μὴ μοι δίδου, Ν. 339. κεστρᾶν τεμάχη μεγαλῶν ἀγαθῶν, κ. τ' ὀρνίθια κίχληαν. Σ. 363. ὥσπερ με γαλήν κ. κλέψασαν ΕΙ. 192. ἥκει δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κ. ταυτὶ σοι φέρω. 717. ὅσας δὲ κατέδει χύλικας ἐφθὰς καὶ κ. 1280. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κ., καὶ τὰ τοιαυτὰ 1282. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κ., καυχένας ἔπαυον Ο. 1583. τὰ δὲ κ. τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕ. ὀρνίθες τινες 1690. ὅπῃ τὰ κ. ταυτὶ μένων; ὕμεις δ' ἴτε. 1691. ὅπῃς τὰ κ.; πολλήν γε τευθείαν λέγεις. Β. 509. περιοφομάπελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κ. 553. καὶ κ. γε πρὸς τούτοιςιν ἀνάβραστ' εἰκοσαν κρέαγρ. Ι. 772. καὶ τῇ κ. τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμεν ἐς Κερα- μείκον, κρέαγρ. Σ. 1155. παρὰθον γε μέντοι καὶ κ. ΒΑ. τῇ τί δὴ; κρέαγρ. Εκ. 1002. τί δὴτα κ. τοῖς κᾶδοις ἀνοίμεθ' ἂν, κρέαδ'. Fr. 507. ἐν ἡ τὰ κ. ἤψες ἐζωμενμένα. κρέαδιον. Π. 227. καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὲ κ. κρέας. Α. 1107. καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κ. Ι. 282. νῆ Δί', ἐξάγων γε τὰπύρρητ', ἄμ' ἄρτον καὶ κ. 421. ὃ δεξιότατον κ., σοφῶς γε προῖνόςσω· 428. ὅτι' πῶρκεῖς θ' ἥρπακὸς καὶ κ. ὃ πρακτὸς εἶχεν. 457. ὃ γεννικώτατον κ. ψυχὴν τ' ἀρίστε πάντων, 484. ἐς τὰ κοχῶνα τὸ κ., ὡς αὐτὸς λέγει. 1178. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμῶ κ. Π. 320. λαβῶν τιν' ἄρτον καὶ κ. 1137. δοίης καταφαγεῖν καὶ κ. νεανικόν Fr. 180. καταφυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κ. μέγα. 879. ἀτταγὰς ἥδιστον ἔψεν ἐν ἐπινυκίαις κ. κρείττον. Ν. 1215. οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κ. ἦν εὐδὲς τότε Σ. 209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. ΒΑ. νῆ Δί' ἡ μοι κ. ἦν 477. νῆ Δί' ἡ μοι κ. ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς 1068. γῆρας εἶναι κ. ἡ πολ- ΕΙ. 1220. κ. γὰρ, ὦ τᾶν, ἐστὶν ἡ μὴδὲν λαβεῖν. Β. 947. τοῦ δράματος. ΑΙ. κ. γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἡ τὸ σαιτοῦ. Εκ. 145. νῆ τὸν Δί', ἡ μοι μὴ γενεῖαν κ. ἦν 671. ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινού κ. ἐκείνου κομείται. 1096. ἐνὶ γὰρ ἐνέχεσθαι κ. ἡ δυοῖν κακοῖν. Π. 611. κ. γὰρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,

Κρονίδη. Σ. 652. ἀτάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κ. ΦΙ. παῖσαι καὶ μὴ πατέμεζε.
 Κρονικαῖς. Π. 581. ἀλλ' ὦ Κ. λήμεις ὄντως λημώντες τὰς φρένας ἄμφω,
 κρόνιππος. Ν. 1070. γυνὴ δὲ σιναιμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἴ κ.
 Κρονίων. Ν. 398. καὶ πῶς, ὦ μῦρε σὺ καὶ Κ. ὄζων καὶ βεκ-
 κεσίληνε,
 Κρόνον. Α. 586. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ
 Κ., σὲ Ποσειδῶν,
 Κρόνος. Ν. 929. οὐχὶ διδάξεις τούτον Κ. ὦν.
 Κρόνου. Ι. 561. ὦ Γεραίστει παῖ Κ.,
 Ο. 469. ἀρχαιότεροι πρότεροι τε Κ. καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
 κρόνους. Σ. 1480. καὶ τοὺς τραγικοὺς φησὶν ἀποδείξειν κ.
 κρόταλον. Ν. 260. λέγειν γενήσεται τρίμμα, κ., παυτάλη.
 Ν. 448. κύρβις, κ. κύαδος, τρύμη,
 κρόταφόν. Β. 854. ἵνα μὴ κεφαλῶν τὸν κ. σου ῥήματι
 κρότον. Α. 1318. ἤ τις ἐλαφος· κ. δ' ἀμὰ ποίη χοροφελήταν·
 Β. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κ. χειρῶν πολὺν.
 κροτοῦσα. Β. 1306. αὕτη κ.; δεῦρο Μοῦσ' Εὐρυπίδου,
 κρουματά. Ε. 120. Λατὼ τε, κ. τ' Ἀσιᾶδος
 κρουμάτων. Εκ. 257. ἀτ' οὐκ ἄπειρος οὐσα πολλῶν κ.
 κρουνόν. Β. 105. καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κ.
 ἀφίει.
 κρουνοχυτρολήρσιος. Ι. 89. ἀλθες, οὗτος; κ. εἴ.
 κρούσης. Εκ. 990. ὅταν γε κ. τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
 κρουσιδημῶν. Ι. 859. ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κ.
 κρούσιν. Ν. 318. καὶ τερατίαν καὶ περίεξιν καὶ κ. καὶ κατά-
 ληνιν.
 κρουστήον. Εκ. 989. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κ.
 κρουστικὸς. Ι. 1379. καὶ γνομοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κ.,
 κρούσω. Α. 823. ἀλλὰ κ. τῷ σκέλει;
 κρούων. Εκ. 317. ἐπειχε κ. ὁ κομπραῖος, λαμβάνων
 κρύβδην. Σ. 1018. τὰ μὲν οὖν φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κ. ἐτέ-
 ροις ποιηταῖς,
 κρυερά. Α. 1191. στυγερά τάδε κ. πάθεα.
 Ο. 955. τὰ κ. τονδὶ τὸν χιτανίσκον λαβάν.
 κρυεράν. Ο. 951. τρομεράν, κ.
 κρυπτά. Ε. 422. αὐτοὶ φοροῦσι κ., κακοφθέστατα,
 κρύπτειν. Θ. 74. οὐ χρὴν σε κ., ὄντα κηδεστήν ἐμόν.
 Π. 77. λέγειν δ. κ. ἢ παρεσκευασμένους.
 κρυπτός. Ε. 600. λέλθων ἡμᾶς κ. ἐγκαθήμενος.
 κρυφθεῖς. Σ. 351. εἴτ' ἐκδύναί ῥάκεσιν κ., ὥσπερ πολὺμητις
 Ὀδυσσεύς;
 κρύψαμι. Π. 264. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κ. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὧνδρες,
 ἦκει
 κρύψης. Α. 714. μὴ νῦν με κ. ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
 κρύψω. Π. 26. ἀλλ' οὐ σε κ.: τὸν ἐμὸν γὰρ οἰκετῶν
 Κρωβύλου. Σ. 1267. ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μάλλον οὐκ τῶν Κ.,
 κρύψει. Ο. 2. διαρραγείης· ἦδε δ' αὐ κ. πάλιν.
 Ο. 24. οὐ ταῦτά κ. μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
 κρώξεις. Π. 369. σὺ μὲν οἶδ' ὅ κ.: ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφύτος
 κρώσουσ'. Ο. 710. σπείρειν μὲν, ὅταν γέραςος κ. ἐς τὴν Λιβύην
 μεταχωρῇ,
 κρώξαι. Α. 506. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κ.: σὺ δέ μοι λέγε.
 ΑΤ. ταῦτα ποιήσω.
 κτείνω. Ο. 1067. κ. δ' οἱ κήπους εὐάδεις
 κτείνων. Ο. 1063. κ. παμφύλων γένναν
 κτενίσθησθε. Ε. 501. λούσησθε καὶ κ. πρὸς τὸν ἥλιον.
 κτενῶ. Ε. 533. ἄκων κ. σε τέκνον·
 Κτησίας. Α. 839. κἂν εἰσὶν τις Κ.,
 κτήσιν. Ο. 718. πρὶς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κ. καὶ πρὸς
 γάμον ἀνδρός·
 Κτησιφῶντος. Α. 1002. πρῶτιστος, ἄσκον Κ. λήψεται.
 κτήσομαι. Α. 53. μήτε ξιφίδιον. ΚΑ. κ. περιβαρίδας.
 κτησώμεθα. Β. 701. πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κ.
 κτίστορ. Ο. 926. σὺ δὲ πάτερ κ. Αἴτνας,
 ἔτραφεῖς. Β. 1191. ἵνα μὴ κ. γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
 κτυπεῖ. Α. 1072. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δάματα κ.
 κτυπεῖται. Θ. 995. ἀμφὶ δὲ σοὶ κ.
 κτύπος. Ι. 552. χαλκοκρότων ἵππων κ.
 Ο. 1156. ἀπεπελέκθων τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κ.
 Α. 1307. καὶ ποδῶν κ.,
 κτυπούσα. Εκ. 545. μμουμένην σε καὶ κ. τοῖν ποδοῖν
 κτώμαι. Ο. 598. γαῦλον κ. καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναμι
 παρ' ἡμῖν.
 Ο. 602. πωλῶ γαῦλον, κ. σμυνήν, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
 κυάθοις. ΕΙ. 542. ἀπαξάσαι καὶ κ. προσκείμεναι.
 κύαθον. Α. 1053. ἐς τὸν ἀλάβαστον κ. εἰρήνης ἕνα.
 Α. 444. ταύτη προσοίσεις, κ. αἰθήσεις τάχα.
 κυαμίζουσιν. Ε. 500, 1. ἄλλαι δὲ κ. αὐτῶν * *
 κυανοτρώξ. Ι. 41. ἀγροικος, ὀργῆν, κ., ἀκράχολος,

κυάμους. Α. 537. κ. τρώγων·
 Α. 691. νῦν πρὸς ἐμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
 κ. μέλανας.
 Ε. 325. λήμνος κ. τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλοὺς.
 κυάμφ. Ο. 1022. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κ. λαχῶν
 κυανανυγία. Ο. 1369. ἀερίά τινα καὶ σκότια καὶ κ.
 κυανέμβολοι. Ι. 554. καὶ κ. θαλ.
 κυανέμβολοις. Β. 1318. φῖς πρῶταις κ.
 κυανοβανθῇ. Ε. 209, 3. ταχὺ προσφέρειν παῖς ἐνέχεεν τε
 σφόδρα κ.
 κύβδ'. ΕΙ. 597. πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κ. ἐστῶναι,
 Θ. 469. παρὰ τὸν Ἄγνιᾶ. κ. ἐχομένη τῆς δάφνης.
 κύβδα. Ι. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κ.
 Κυβέρνῃ. Ο. 877. δέσποινα Κ., στρουθὲ, μῆτερ Κλεοκρίτου.
 κυβερνάν. Ι. 544. κῆτα κ. αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὐνεκα
 πάντων,
 κυβερνήτην. Θ. 537. ἡ τριήραρχον πονηρὸν, ἡ κ. κακόν,
 κυβεύουσιν. Εκ. 672. οὐδὲ κ. ἀρ' ἀνθρωποι; ΠΡ. περὶ τοῦ γὰρ
 τοῦτο ποιήσει;
 κύβουσι. Π. 243. πόρνοις καὶ κ. παραβεβλημένοις
 κύβος. Ε. 545. φράζε τοῖνυν, ὡς ἐγὼ σοὶ πᾶς ἀνέριμμαι κ.
 κύβω. Β. 1400. Βίβληχ' Ἀχιλλεὺς δύο κ. καὶ τέτταρα.
 Κυδαθηναίους. Σ. 895. κύων Κ. Ἀδβητ' Αἰζωνία,
 κύδιστ'. Β. 1270. κ. Ἀχαιοὶν Ἀτρείας πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ·
 κυδοδοπάν. Ν. 616. οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κ.:
 Κυδοιμέ. ΕΙ. 255. παῖ παῖ Κ.
 κυδοιμόν. Α. 573. ποῖ λρη βοηθεῖν; ποῖ κ. ἐμβαλεῖν;
 κύδος. Ι. 200. κοιλοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κ. ὀπάξει;
 κυδῶνια. Α. 1199. τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κ.
 Κυδῶνια. Ε. 634. Κ. μήλα.
 κυεῖν. Α. 752. κ. ἐφασκες; ΓΤ. Γ. καὶ κυῶ γε τῇ Δία.
 Κυζικηνικόν. ΕΙ. 1176. τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κ.
 Κυθήρων. Α. 833. ὦ πύτνια, Κύπρου καὶ Κ. καὶ Πάφου
 κύκα. Ι. 251. ἀλλὰ παῖς καὶ δῖσκε καὶ τάραντε καὶ κ.
 Σ. 1515. ἄλμην κ. τούτοιςιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ.
 κυκανῆς. Θ. 852. τί αὖ σὺ κ., ἡ τί κοικύλλεις ἔχων;
 κυκάτω. ΕΙ. 320. ὡς κ. καὶ πατεῖται πάντα καὶ ταραττέτω,
 κυκεῶν. ΕΙ. 712. οὐκ, εἴ γε κ. ἐπιπίους βληχανῶν.
 κύκηθρον. ΕΙ. 654. καὶ κ. καὶ τάρακτρον,
 κυκησιτέφρου. Β. 710. ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὅσοι κρη-
 τοῦσι κ.
 κυκήσω. Ι. 363. ἐγὼ δ' ἐπεσπῆλ' ὦν γε τὴν βουλὴν βιά κ.
 κυκλείς. Ο. 1379. τί δεῦρο πύδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κ.;
 κύκλις. Ο. 918. τὰς ὑμετέρας κ. τε πολλὰ καὶ καλά,
 κυκλιοδιδάσκαλον. Ο. 1403. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κ.,
 κυκλίοισι. Β. 366. ἡ κατατιλῆ τῶν Ἑκαταίων, κ. χοροῖσιν
 ὑπᾶδων,
 κυκλίων. Ν. 333. κ. τε χορῶν ἄσματοκάμπτας, ἀνδρας μετεωρο-
 φένας,
 Ε. 198, 10. Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κ. Κινησίας.
 Κυκλοβόρον. Ε. 539. ὡιμην δ' ἐγαγε τὸν Κ. κατιέναι.
 Κυκλοβόρου. Ε. 275. τοῦ Κ. τοῦ ποταμοῦ,
 Ι. 137. ἀρπαξ, κεκράκτης, Κ. φωνὴν ἔχων.
 κύκλον. Α. 1124. φέρε δεῦρο γοργύνωτον ἀσπίδος κ.
 Α. 1125. κάμοι πλακοῦντος τυρινῶντος δὲ κ.
 Ο. 1379. τί δεῦρο πύδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κ. κυκλείς;
 Β. 441. νῦν ἱρὸν ἀνὰ κ. θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
 κύκλος. Ο. 1005. ὁ κ. γέννηταί σοι τετραγῶνος, κἂν μέσφ
 κυκλοσοβείτε. Σ. 1523. ταχὺν πύδα κ.,
 κυκλοτεροῦς. Ο. 1008. αὐτοῦ κ. ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
 κύκλου. ΕΙ. 415. καὶ τοῦ κ. παρέτραγον ὑφ' ἄρματωλίας.
 Ο. 1715. ὁσμὴ δ' ἀνανύμαστος ἐς βάθος κ.
 Θ. 954. κοῦφα ποσὶν, ἀγ' ἐς κ.,
 κυκλούμενοι. Β. 1358. τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κ.
 κυκλοῦσαν. Θ. 958. πανταχῇ κ. ὄμμα χρῆ χοροῦ κατάστασιν.
 κύκλω. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾷδας ἅπαν ἐν κ.,
 Ι. 170. καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κ.
 Ν. 669. διαλφιδῶσόν σου κ. τὴν κάρδοπον.
 Σ. 132. καταπετάσαντες ἐν κ. φυλάττομεν.
 432. οἱ δὲ τῷφθαλμῷ κ. κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
 924. ὅστις περιπλεύσας τὴν θυεῖαν ἐν κ.
 1033. } ἐκατὸν δὲ κ. κεφαλαὶ κολάκων οἰμαξομένων ἐλεχ-
 μῶντο
 ΕΙ. 756. }
 Σ. 1529. στρόβει, παράβαινε κ. καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
 Ο. 118. καὶ γῆν ἐπεπέτου καὶ θάλατταν ἐν κ.,
 551. κάπειτα τὸν ἀέρα πάντα κ. καὶ πᾶν τοῦτ' ἐν μεταξὺ
 1159. καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κ.,
 1196. ἄβρει δὲ πᾶς κ. σκοπῶν * *
 1425. κ. περισσοβείν τὰς πύλεις καλούμενος.
 Α. 267. ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κ. θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,
 Θ. 662. ἀλλὰ τὴν πρῶτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστα· ἦδη κ.

κυρκανῶν. Θ. 429. *ἄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κ. ἀμοσγέπας,*
κύρμα. Ο. 431. *σόφισμα, κ., τρίμμα, παιπάλημ' ὄλον.*
κυρσάνει. Α. 963. *κάρυξ ἔγαν, ὡ κ., ναὶ τῶ σιῶ*
κυρσάνει. Α. 1248. *τὸς κ., ὡ Μναμόνα,*
κυρώσεως. Θ. 368. *Ζεῦ, ταῦτα κ., ὥσθ'*
κύσαι. ΕΙ. 709. *ὡ φιλάττη, δεῦρ' ἔλθ' ἐκ δὸς μοι κ.*
Α. 797. *βούλομαι σε, γραῦ, κ.,*
923. *αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. ΚΙ. δὸς μοί νυν κ.*
Β. 755. *καὶ δὸς κ. καὶ τὸς κύσον, καὶ μοι φράσον,*
κύσθον. Α. 1158. *ἐγὼ δὲ κ. γ' οὐδέπω καλλίονα,*
κύσθος. Α. 782. *ἀτὰρ ἐκτραφεὶς γε κ. ἔσται. ΜΕ. πέντ' ἐτῶν,*
Α. 789. *ὡς ξυγγενὴς ὁ κ. αὐτῆς θατέρᾳ.*
κύσθου. Β. 430. *κ. λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.*
κυσίν. Β. 1292. *κυρεῖν παρασχὼν ἱταμαῖς κ. ἀεροφάτοις,*
κύσον. Ν. 81. *κ. με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.*
Β. 755. *καὶ δὸς κύσαι καὶ τὸς κ., καὶ μοι φράσον,*
κυστίν. Ν. 405. *ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κ. φυσῶ, ἀπείθ' ὑπ'*
ἀνάγκης
Fr. 425. 1. *ὡ δὲ Λύων κ. ὑέαν*
κύσω. Θ. 915. *φέρει, σὲ κ. ἀπαγέ μ' ἀπαγ' ἀπαγέ μ'*
κύττει. ΕΙ. 1224. *τί δαὶ δεκάμην τῷδε θώρακος κ.*
κυττάροι. Σ. 1111. *ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κινούμενοι.*
κυτταρον. ΕΙ. 199. *ὡς αὐτὸν ἀτεχνῶς τούρατον τὸν κ.*
Θ. 516. *τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κ.*
κυφόν. Α. 702. *τῷ γὰρ εἰκὸς ἀνδρα κ., ἥλικον Θουκυδίδην,*
Π. 266. *ῥυτῶντα, κ., ἀλλιον, ῥυσὺν, μαδῶντα, κωδύν'*
κύφων'. Π. 606. *ἐς τὸν κ. ἀλλ' οὐ μέλλειν*
κύφωτες. Π. 476. *ὡ τύμπανα καὶ κ. οὐκ ἀρήξετε;*
κύφαντες. Ο. 1609. *κ. ἐπιπορεύσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί'*
κύφας. ΕΙ. 33. *οἶον δὲ κ. ὁ κατάρτος ἐσθίει,*
Ο. 401. *καὶ τὸν θυμὸν κατάρθου κ.*
Β. 1091. *βραδὺς ἀνθρωπὸς τις ἐθεὶ κ.*
Εκ. 863. *ὁμός' εἰμι κ. ΑΝ. Α. ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;*
κύφασα. Fr. 349. *ὡς ἐς τὴν γῆν κ. κάτω καὶ ξυννεοφύα*
βαδίζει.
κύφελην. ΕΙ. 631. *ἐμβαλόντες ἐξιμῆμον κ. ἀπώλεσαν.*
κυῶ. Α. 752. *κνεῖν ἐφάσκει; ΓΤ. Γ. καὶ κ. γε νῆ Δία.*
κύνων. Α. 1160. *λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κ. ἀρπάσασα φεύγει.*
Ι. 415. *ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κ.; ὡ παμπύνηρε, πῶς οὖν*
1023. *ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κ. πρὸ σοῦ γὰρ ἀνύω*
1025. *οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κ. δδλ*
1074. *ὅτι ἡ τρήρεις ἐστὶ χῶ κ. ταχύ.*
Ν. 661. *κρύος, τράγος, ταῦρος, κ., ἀλεκτρῶν.*
Σ. 837. *ὁ κ. παρξίας ἐς τὸν ἱππὸν ἀρπάσας*
841. *μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ἀπέρως φησιν κ.*
895. *κ. Κυδαθηναίους Λάβητ' Αἰζωνέα,*
902. *ποῦ μὲν διώκων, ὁ Κυδαθηναίους κ.;*
1402. *θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κ.*
ΕΙ. 24. *ὡς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χίσρη τις, ἡ κ.,*
Α. 298. *ὥσπερ κ. λυτῶσα τὰφθαλμῶν δάκνει'*
363. *κοῦ μή ποτ' ἄλλη σου κ. τῶν ὄρχων λάβηται.*
Β. 292. *ἀλλ' οὐκέτ' αὐ γινώ' στίβ, ἀλλ' ἤδη κ.*
Fr. 535. *καὶ κ. ἀκράχολος*
'κφάγης. Ι. 700. *εἰ μὴ 'κ.; ἐγὼ δὲ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω,*
'κφύγη. Ι. 253. *εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κ. σ' καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,*
κωδάρει. Β. 1203. *καὶ κ. καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,*
κώβι'. ΕΙ. 1124. *οὐ καταβαλεῖς τὰ κ., ὡ θηηπόλε;*
κώβια. Π. 166. *ὁ δὲ γινώ' στίβ, ὁ δὲ γε πλύνει κ.,*
κωδῖαν. Fr. 166. *ἀγαθὴν γε κ.*
κώδιο. Θ. 1180. *ὡς ἐλαφρὸς, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κ.*
κώδιον. Ι. 400. *εἰ σε μὴ μισῶ, γινώσκω ἐν Κρατίνου κ.,*
Β. 1478. *τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθυδεῖν κ.;*
κωδίων. ΕΙ. 1122. *σὺ μὲν οὖν ἐγὼ δὲ τούτον τῶν κ.,*
κωδύνη. Θ. 484. *στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ἄνερ, κ.;*
κώδων. ΕΙ. 1079. *χῆ κ. ἀκαλαθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίπτει,*
κωδωνίσω. Β. 79. *ἀνερ Σοφοκλέους ὁ τι ποιεῖ κ.*
κωδωνοφαλαροπῶλους. Β. 963. *Κύνους ποῶν καὶ Μέμνονας κ.*
κωδωνοφορεῖται. Ο. 1160. *ἐφοδεύεται, κ., πανταχῇ,*
κωδωνοφορῶν. Ο. 842. *κ. περὶ τρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ*
κώθωνα. ΕΙ. 1094. *χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κ. φαινόν.*
κώθωνας. Ι. 600. *πράμμενοι κ., οἱ δὲ καὶ σκύροδα καὶ πρόμματα*
κῆκίαν. Θ. 349. *κακῶς ἀπολέσθαι τούτον αὐτὸν κ.*
κωκύειν. Β. 34. *ἡ τὰν σε κ. ἂν ἐκέλευον μακρά.*
κωκύοι. Εκ. 648. *οἰμῶς γ' ἂν καὶ κ. ΠΡ. σὺ δὲ γ' ὅζους ἂν*
καλαμίνθης.
κωκύσεσθε. Α. 1222. *οὐκ ἄντι; κ. τὰς τρίχας μακρά.*
Κωκυτοῦ. Β. 472. *φρουροῖσι, Κ. τε περὶ δρομοὶ κύνες,*
κώλᾳ. Β. 1358. *τὰ κ. τ' ἀμύλλετε, κυ-*
κωλαγρέτην. Σ. 695. *σὺ δὲ χασκάσεις τὸν κ. τὸ δὲ πρῶτό-*
μερόν σε λήλθεν.
Ο. 1541. *τὴν λαοδρίαν, τὸν κ., τὰ τρώβηλα.*

κωλαγρέτου. Σ. 724. *πλὴν κ. γέλα πίνειν.*
κωλαῖ. Fr. 5. *καὶ δελφαιῶν ἀπαλῶν κ. καὶ χναυμάτια πτερόεντα.*
κωλᾶς. Fr. 380. *κεφαλὰς τ' ἀρῶν, κ. ἐρίφων.*
κωλῆν. Ν. 1019. *κ. μεγάλην, ψήφισμα μακρὸν,*
κωλῆς. Ν. 989. *τὴν ἀσπίδα τῆς κ. προέχον ἀμελῆ τῆς Τρετ-*
γενείας,
Π. 1128. *οἶμοι δὲ κ. ἦς ἐγὼ πατήσθισον.*
Κωλιάδ'. Α. 2. *ἡ 'ς Πανδρὸς, ἡ 'πὶ Κ. ἡ 'ς Γερετυλλίδος,*
Κωλιάδος. Ν. 52. *δαπάνης, λαφυγμοῦ. Κ., Γερετυλλίδος.*
κωλύει. Ι. 723. *ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κ.;*
Ι. 972. *ἰδοῦ. ΑΛ. ἰδοῦ νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κ.*
Ο. 463. *ὃν διαμάττειν οὐ κ. φέρε παῖ στέφανον καταχεῖσθαι*
Fr. 156. *ἐθέλω γεωργεῖν β. εἴτα τίς σε κ.;*
κωλύει. Α. 607. *σὺ δὲ κ. ἀνάγεσθαι.*
Θ. 913. *σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κ. ἐμέ,*
κωλύουσιν. ΕΙ. 499. *ἀλλ' εἰς' οἱ κ.*
κωλύω'. Θ. 1179. *ὁρεῖται καὶ μελετῆσι, οὐ κ. ἐγώ.*
κωλύσαι. ΕΙ. 295. *πρὶν ἕτερον αὐ δοῖν κ. τινα.*
κωλύσει. Ν. 1449. *οὐδὲν σε κ. σεαυ-*
κωλύουσι. Εκ. 862. *τοὺς εὐ φρονούντας. ΑΝ. Α. ἦν δὲ κ., τί;*
Κωμαρχίδη. ΕΙ. 1142. *εἰπέ μοι, τί τηρεῖς αὐτὰ δρῶμεν, ὡ Κ.;*
Κωμαστής. Ν. 606. *κ. Διόνυσος.*
Κωμήτας. Ν. 965. *τοὺς κ. γυμνοὺς ἀδρόους, καὶ κριμῶδη κατα-*
νίφαι.
Κωμήτης. Α. 5. *πλὴν ἡ γ' ἐμὴ κ. ἦδ' ἐξέρχεται.*
Κωμήτις. Fr. 265. *“ἐν κ. Κωμήτις ἐπίχαρτον.”*
Κωμία. Σ. 230. *χῶρι, πρόβαιν' ἐρρωμένους. ὡ Κ., βραδύνει;*
κώμο. Θ. 1176. *τί τὸ βόμβο τούτο; κ. τίς ἀνεγείμ μοι.*
κώμοις. Θ. 988. *δέσποτ' ἐγὼ δὲ κ.*
κώμον. Π. 1040. *ἔοικε δ' ἐπὶ κ. βαδίζειν. ΧΡ. φαίνεται.*
κώμος. Θ. 104. *τίνι δαιμόνων ὁ κ.;*
Κωμωδεῖ. Α. 631. *ὡς κ. τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθοβρίζει,*
Κωμωδεῖν. Π. 557. *σκώπτειν πειρᾷ καὶ κ. τοῦ σπουδάζειν ἀμε-*
λήσας,
Κωμωδεῖσθαι. Σ. 1026. *κ. παιδίχ' ἐαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς*
αὐτόν,
Κωμωδηθεῖς. Β. 368. *κ. ἐν ταῖς πατρίοις τελευταῖς ταῖς τοῦ*
Διονύσου
Κωμωδήσει. Α. 655. *ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆθ' ὡς κ. τὰ*
δίκαια
Κωμωδία. Ν. 534. *νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἦδ' ἡ κ.*
Κωμωδία. Β. 15. *[σκεῦψι φέρουσ' ἐκάστοτ' ἐν κ.]*
Κωμωδία. Α. 378. *ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρσιν κ.*
Κωμωδίας. Σ. 66. *κ. δὲ φορτικῆς σοφώτερον,*
Κωμωδικά. Σ. 1020. *εἰς ἄλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κ. πολλὰ*
χέασθαι
Σ. 1047. *μὴ πάποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κ. μηδέν' ἀκούσαι.*
Κωμωδική. Εκ. 371. *ἵνα μὴ γένωμαι σκαρᾶμις κ.*
Κωμωδικόν. Εκ. 869. *ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κ.*
Fr. 97. *ἀφ' οὗ κ. μορμουκεῖον ἔγνω.*
Κωμωδίων. Ν. 522. *καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κ.,*
Κωμωδοδιδασκαλίαν. Ι. 516. *κ. εἶναι χαλεπώτατον ἔργον*
ἀπάντων
Κωμωδοδιδάσκαλος. Ι. 307. *εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κ.*
ἡμᾶς
ΕΙ. 737. *κ. ἀνθρώπων καὶ κλεινότητος γεγέννηται,*
Κωμωδολοχῶν. Σ. 1318. *κ. περὶ τὸν εὐ πράττοντ' αἰε;*
Κωμωδοποιητής. ΕΙ. 734. *Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς βαβδούχους,*
εἰ τις κ.
Κωμωδῶν. ΕΙ. 751. *οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κ. οὐδὲ γυναῖκας,*
κώνεια. Β. 1051. *κ. πλεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλερε-*
φόντας.
κώνειον. Β. 124. *ἡ διὰ θυνείας. ΔΙ. ἀρα κ. λέγει;*
Κωνήσαι. Fr. 439. *κ.;*
Κῶνον. Β. 511. *ἐφρυγε, κ. ἀνεκέρανν γλυκύτατον.*
Κωνῶπων. Π. 537. *φθειρῶν τ' ἀρβμόν καὶ κ. καὶ ψυλλῶν οὐδὲ*
λέγω σοι
Κώνωψι. Ι. 1038. *δε περὶ τοῦ δῆμον πολλοῖς κ. μαχεῖται,*
Κωπῆδ'. Α. 962. *τῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κ. ἐγχελεν.*
Κωπῆδων. Α. 883. *πρέσβειρα πενήτην Κ. κορᾶν,*
ΕΙ. 1005. *καὶ Κ. ἐλθεῖν στυρίδας.*
Κωπαῖδας. Α. 880. *ἱκτίδας, ἐνύδρους, ἐγχελεῖς Κ.*
Κωπαῖοι. Fr. 635. *κ.;*
Κώπαις. Ι. 546. *αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ρύθιον, παρεπέμφατ' ἐφ'*
ἐνδεκα κ.
Κώπας. Ι. 601. *εἴτα τὰς κ. λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ*
Κωπείων. Α. 552. *τὸ νῆριον δ' αὐ κ. πλατουμένων,*
Κωπῆν. Σ. 1119. *μήτε κ. μήτε λύγην μήτε φλύπταιων λαβόν.*
Β. 197. *κίθιζ' ἐπὶ κ. εἰ τις ἐτι πλεῖ, σπενδέτω.*
199. *ἴζω 'πὶ κ., ὡς περ ἐκέλευσάς με σύ;*
Κωπῆς. Α. 422. *κ. ἔσσεται, τάργυριον νυνὶ δίον,*

κωπίσω. Α. 434. ξυλλάμβαν' αὐτὴν κ. τὴν χεῖρα δεῖ.
κωπίω. Β. 269. ὡ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κ.
κώφεωκώμων. Θ. 491. οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κ.
κώρι. Α. 731. ἀλλ', ὦ ποτηρὰ κ. ἀθλίον πατρός,
κωρυκίς. Γ. 368. σφυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κ., ἡ καὶ τοὺς μάττοντας
ἐγείρει.

κωρύκουσιν. Α. 1211. κ., ὡς λήφεται πυ-
κώρχιστρίδες. Β. 514. ἥδη ὕδον ἐστ' ὠραιότατη κ.
κώφελουδντος. ΕΙ. 1157. εὐ ποιοῦντος κ.
κωφούς. Α. 681. οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κ. καὶ παρεξηγημένους,
κώψον. Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἀλφίτα δεῖ καὶ ξύλα κ.

Λ

λαβ'. Θ. 261. φέρ' ἐγκυκλον. ΑΓ. τουτὶ λ. ἀπὸ τῆς κλινίδος.
Β. 177. λ. ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβίην νυν πάλιν.
λαβάς. ΕΙ. 1258. ἐὰν τοιαυταὶ μάθῃ λ. ποιεῖν,
λάβ8α. Εκ. 920. δοκεῖς δέ μοι καὶ λ. κατὰ τοὺς Λεσβίους.
λαβί. Α. 389. λ. δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου
Α. 434. μεταξὺ τῶν Ἰνούς. ΚΗ. ἰδοὺ ταυτὶ λ.
881. τιμῆς, λ. ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
985. πῖνε, κατὰκεισο, λ. τήνδε φιλοτησίαν,
Ι. 106. σπονδῆν. ΝΙ. λ. δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος
1183. λ. καὶ ταῖς νυν. ΔΗΜ. καὶ τί τῷτοισι χρῆσομαι
1190. λ. νυν πλακοῦντος πίνος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Ν. 256. ἰδοὺ κἀθημαι. ΣΠ. τουτονὶ τοῖνον λ.
1146. κἀγωγε σ'. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λ.
ΕΙ. 1017. λ. τὴν μάχαιραν· εἴθ' ὅπως μαγειρικῶς
1110. σπονδῆ. ΤΡ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λ. θάττον,
Ο. 974. ἐνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λ. τὸ βιβλίον.
976. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἐνεστι; ΧΡ. λ. τὸ βιβλίον.
980. καὶ ταῦτ' ἐνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. λ. τὸ βιβλίον.
986. οὐδὲν λέγειν οἰμαί σε. ΠΕ. λ. τὸ βιβλίον.
989. καὶ ταῦτ' ἐνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕ. λ. τὸ βιβλίον.
Α. 602. λ. ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
604. καὶ τουτονὶ λ. τὸν στέφανον.
947. λ. τόνδε τὸν ἀλάσαστον. ΚΙ. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
1242. ὦ πολυχარიδα, λ. τὰ φυσατήρια,
1245. λ. δὴ τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
Θ. 568. καὶ μὴν ἰδοῦ. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδοῦ. ΓΥ. Γ. λ. θοιμά-
τιον. Φιλίστη.
759. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; ΜΝ. τουτὶ λ.
913. λ. με, λ. με, πόσι· περίβαλε δὲ χέρας.
1096. λ. τὴ μαρά. ΕΥ. λ. τὴ μαρά.
1189. καλὸς ἔχει. λ. θοιμάτιον· ὥρα 'στὶ νῦν
1197. ἀλλ' οὐκ ἐκ' ὧδέν· ἀλλὰ τὸ συμβῆναι λ.
Β. 483. ἰδοὺ λ. ΔΙ. προσθοῦ. ΕΑ. ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῖ θεοί,
Εκ. 1176. ταχὺ καὶ ταχέως λ. τρυβλίον.
λαβεῖν. Α. 393. ὥρα 'στὶν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λ.,
Α. 455. χρέος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λ.,
1160. λοντος λ. αὐτοῦ κῶνον ἀρπάσασα φεύγοι.
1167. μανόμενος· ὃ δὲ λίθον λ.
Ι. 938. κοί, καὶ σὺ τὸ τάλαυτον λ.
991. ἀλλήν δ' οὐκ ἐθέλειν λ.
Ν. 1310. * ὦν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λ. κακὸν τι.
Σ. 791. κἀγὼ 'νέκαψ'. ὀβολοὺς γὰρ φόμην λ.
1825. ἀλλ' ἐκποδὼν ἀπειμὶ πρὶν πληγὰς λ.
ΕΙ. 392. ὥστε τήνδε μὴ λ.
488. τουτονὶ τὸν ἄνδρα μὴ λ. ποτ' ἀσπίδα.
1220. κρείττον γὰρ, ὦ τῶν, ἐστὶν ἡ μηδὲν λ.
Ο. 946. ξυνίημι· ὅτι βούλει τὸν χιτανίσκον λ.
1104. ὥστε κρείττω δῶρα πολλῶν τῶν Ἀλεξάνδρου λ.
1384. ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λ.
Α. 52. μήτ' ἀσπίδα λ. ΚΑ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
263. κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λ.,
1063. ται λ., μῶς ἢ δὴ ἢ τρεῖς,
1206. ἐστι παρ' ἐμοῦ λ. πυρίδια λεπτὰ μὲν,
Θ. 419. αὐταῖς ταμειεύεσθαι, προαιρούσαις λ.
726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λ. χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
1135. ἐτι γὰρ σὺ τῇ μαστιγῇ ἐπιτυμείς λ.
Β. 284. λ. τ' ἀγάνισμ' ἀξίον τι τῆς ὁδοῦ.
674. πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λ.
Εκ. 26. ἡ θαμάτια τάνδρεϊα κλεψάσαις λ.
40. ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λ.
302. μὲν, ἥνικ' εἶδει λ.
314. τὰς ἐμβάδας ζητῶν λ. ἐν τῷ σκότῳ
324. γυναιχ'. ὅσας εἰμ' ἀξίος πληγὰς λ.
343. οὐκουν λ. γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
Π. 195. πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεί λ. ἐκκαίδεκα·
205. οὐκ εἶχεν ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λ.,
240. αἰτῶν λ. τι μικρὸν ἀργυρίδιον,

λαβεῖν. Π. 331. αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρείην τῷ λ.
Π. 1009. ἐρῶν ἀκούσαι. ΧΡ. τοῦ λ. μὲν οὖν χάριν.
Γ. 242. τραπέμενον ἐς τοῦτον λ.
414. 1. τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λ.
476. 9. ὅτου τις ἐπιθυμεί λ. α. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
λάβεσθε. Α. 1214. λάβεσθέ μου, λ. τοῦ σκέλους· παπαῖ,
Σ. 434. καὶ λ. τουτοῦ καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί·
Β. 1390. λ. τοῖνον αὐθις. ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἦν ἰδοῦ. ΔΙ. λέγει.
Γ. 458. λ. καὶ γὰρ ἐστ' ὁμοῦ.
λάβεσθί. Α. 1214. λ. μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,
λαβέτω. Ο. 1055. αἰβοῦ' λ. τις αὐτὸν, οὗτος, οὐ μενεῖς;
λάβη. Σ. 1298. καλεῖν δίκαιον ὅστις ἀν πληγὰς λ.
Α. 856. κἂν ὦν ἡ μήλον λ., Κινησία
1057. ἀν λ. μηκίτ' ἀποδῶ
Β. 94. ὃ φρούδα θάττον, ἦν μόνον χορὸν λ.,
Π. 194. ἀλλ' ἦν τάλαυτά τις λ. τριακαίδεκα,
1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λ.,
λαβήν. Ι. 841. καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοὶ λ. δέδωκεν
Ι. 847. ἐπίσχετε ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λ. γὰρ ἐνδεδόκα
Ν. 551. οὗτοι δ', ὡς ἀπᾶς παρέδωκεν λ. Ἱπέρβολος,
Α. 671. εἰ γὰρ ἐνδῶσαι τις ἡμῶν ταῖςδε κἂν σμικρὰν λ.,
λάβη. Σ. 836. τί δ' ἐστὶν ἔτεον; ΕΑ. οὐ γὰρ ὁ Α. ἀρτίως
Σ. 899. καὶ μὴν ὃ φεύγων οὐτοσί Α. πάρα.
903. αὐ αὐ. ΣΠ. πάρεστιν. ἕτερος οὗτος αὐ Α.,
968. οὗτος γὰρ ὁ Α. καὶ τραχήλι' ἐσθίει
994. δεῖξιν ἔοικεν· ἐκπέφνευγας, ὦ Α.
λάβη. Ι. 918. ἀν ἰστίον σαπρὸν λ.
Ν. 1138. "ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λ.,
Σ. 1386. πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λ. ὑπάπια.
Ο. 1687. ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεί λ.
Β. 339. οὐκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λ.;
1004. καὶ καθεστῆκός λ.
λάβη. Σ. 895. κῶνον Κυθαθηναίους Α. Αἰζωνία,
λάβηται. Α. 363. κοῦ μή ποτ' ἄλλη σου κῶνον τῶν ὀρχεων λ.
λάβηται. ΕΙ. 225. ἵνα μὴ λ. μηδέποτ' αὐτὴν. ΤΡ. εἰπέ μοι,
Π. 287. νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἦν ὧτ' ὄνον λ.
λάβηται. Σ. 973. Α. μάρτυρας παρῆναι, τρυβλίον,
λάβοι. Α. 1168. βουλόμενος ἐν σκότῳ λ.
Ι. 440. ἀνὴρ ἀν ἡδέως λ. τοὺς τερβήριους παρίει.
Ο. 1386. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἀν τις ἀναβολὰς λ.
Α. 1112. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λ. γέ τις
Εκ. 417. πλευρίτις ἡμῶν οὐδὲν· ἀν λ. ποτέ.
λάβοιεν. ΕΙ. 413. ἵνα τὰς τελετὰς λ. αὐτοῦ τῶν θεῶν.
λάβοιμ'. Σ. 509. ἀντὶ τοῦ βίου λ. ἀν οὐ με νῦν ἀποστειρεῖς
ΕΙ. 1263. λ. ἀν αὐτ' ἐς χάρακας, ἐκατὸν τῆς δραχμῆς.
λάβοιμεν. Ν. 1395. τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λ. ἀν
λάβοιμ'. Α. 906. λ. μέντ' ἀν κέρδος ἀγαθὸν καὶ πολὺ,
Σ. 759. κλέπτοντα Κλέωνα λ.
ΕΙ. 521. πόθεν ἀν λ. ῥῆμα μυριάμορον
Εκ. 389. οὐδ' ἄρ' ἀν ἐγὼ λ. νῦν ἐλθὼν; ΧΡ. πόθεν;
947. εἴθ', ὦ θεοί, λ. τὴν καλὴν μόνην,
Γ. 85. πόθεν ἀν λ. βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;
λάβοις. Ι. 1393. ἀπέκρυπτε ταύτας ἐνδον, ἵνα σὺ μὴ λ.;
Ο. 111. τὸ σπέρμ'; ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἀν ἐξ ἀγροῦ λ.
Εκ. 795. ταῦτα καταθεῖν. ΑΝ. Β. μὴ γὰρ οὐ λ. ὅποι.
λάβοιτο. Α. 923. κείπερ λ. τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἀπαξ,
λαβομένας. Εκ. 1020. ἔλκειν ἀνατὶ λ. τοῦ παττάλου.
λαβομένη. Σ. 1342. τῇ χειρὶ τουτὶ λ. τοῦ σχοινίου.
Α. 1121. οὐ δ' ἀν διδώσι, πρόσαιε τούτους λ.
λαβόμενος. Σ. 1237. ἥδη Κλέωνος λ. τῆς δεξιᾶς,
λαβομένη. Β. 1379. καὶ λ. τὸ ῥῆμ' ἐκάτερος εἵπατον,
λαβόνθ'. Β. 538. εἰκόν' ἐστάναι, λ. ἐν
λαβόντ'. Α. 274. μέσην λ., ἀραυτα, κατα-
Ν. 1355. πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λ. ἐγὼ 'κέλευσα
ΕΙ. 600. προσγελάσεται λ. ἀσμενα.
λαβόντα. Α. 1074. ταχέως λ. τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους
Ι. 1395. αὐτὰς ἰέναι λ. ΔΗΜ. τὸν δὲ Παφλαγόνα,

λαβόντα. Ν. 1364. ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λ.
 λαβόντας. ΕΙ. 552. τὰ γεωργικὰ σκεύη λ. εἰς ἀγρὸν
 Α. 584. χωρὶς ἑκαστον κᾶτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κατάγμα λ.
 681. ἐγκαθαρμοῖαι λ. τουτονὶ τὸν αὐχένα.
 Εκ. 707. ὑμᾶς δὲ τίως θρῖα λ.
 λαβόντες. Ο. 436. ταύτην λ. κρεμάσασιν τυχέγαθῃ
 λαβόντες. Ι. 601. εἴτα τὰς κόπας λ. ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
 ΕΙ. 299. ὡς τάχιστα ἄμας λ. καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία
 Ο. 529. εἴτα λ. παλοῦσ' ἀθρόους
 Α. 160. εἴαν λ. δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίῃ
 Β. 1357. τὰ τόξα λ. ἐπαμινάτε,
 Εκ. 296. λ. ἔπειτα πλη-
 Π. 301. μέγαν λ. ἡμμένον σφικίσκον ἐκτυφλώσαι.
 311. λ. ὑπὸ φιληθίας
 ΕΓ. 414. 2. εἴτ' ἰσθμιακὰ λ. ὥσπερ οἱ χοροὶ
 λαβοῦ. Α. 585. τουτὶ πτόλον σοι. ΔΙ. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λ.,
 λαβοῦσ'. Ν. 531. ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρη τις λ. ἀνείλετο,
 Σ. 1362. λ., ἵν' αὐτὸν ταθᾶσιν νεανικῶς,
 Α. 1026. τουτὶ τὰφθαλμῷ λ. ἐξείλον ἄν, δ νυν ἐνι.
 Β. 576. δρέπανον λ., φ τὰς χύλικας κατέσπασας.
 Π. 1198. ἰδρυσόμεθα, λ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
 λαβοῦσα. Α. 675. ὡς ἐμὲ λ. τὸν δημότην.
 Ι. 586. δεῦρ' ἀφικοῦ λ. τὴν
 Ο. 1760. λ. συγχέουσαν αἶραν δὲ κουφῶ σ' ἐγώ.
 Α. 1115. πρόσσε γέ λ. πρῶτα τοὺς Λακαονικοὺς,
 1128. λ. δ' ὑμᾶς λαϊδορῆσαι βούλομαι
 Θ. 285. τὸ πύπανον, ὅπως λ. θύσω ταῖν θεαῖν.
 763. φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λ. Κλεισθέην
 Εκ. 171. τουτὶ λ. τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
 713. λ. κηρίκων εὐφρονῶν τινα.
 Π. 790. ταυτὶ καταχέω σου λ. ΠΑ. μηδαμῶς.
 1056. αὐτοῦ λ. κάρνα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα;
 λαβοῦσα. Εκ. 527. φῶχος σιωπῇ θοιμάτιον λ. μου;
 λαβοῦσαι. Α. 192. ἴππον λ. τόμον ἐντεμοίμεθα.
 Α. 567. ὥσπερ κλωστήρ, ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένους, ὦδε λ.,
 Θ. 537. αὐταὶ γέ καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λ.
 556. ἔπειτά γ' οὐκ εἰρήχ', ὁρᾶς, ὡς σπλεγγίδας λ.
 λάβρακας. Ι. 361. ἀλλ' οὐ λ. καταφαγῶν Μιλησίου κλοστήσεις.
 λάβρακος. ΕΓ. 334. οὐ κρανίον λ., οὐχὶ κάραβον πρίασθαι
 λάβραξ. ΕΓ. 489. λ. ὁ πάντων ἰχθύων σφώτατος.
 λάβω. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'. οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί
 οὐν λ.;
 Θ. 755. ἵν' οὐν τό γ' αἶμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λ.
 Εκ. 353. ἥνπερ λ. θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
 Π. 945. ὑμῶν' εἴαν δὲ σύζυγον λ. τινα
 λαβόμεθ'. ΕΙ. 508. ἀγ', ἄνδρες, αὐτοὶ δὲ μόνον λ. οἱ γεωργοί.
 λαβόμεν. ΕΙ. 338. ἀλλ' ὅταν λ. αὐτήν, τῆνικαῦτα χαίρετε
 λαβών. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον φάγετο, στρατιῶν λ.,
 Α. 130. ἐμοὶ σὺ ταυτασί λ. ὅκτω δραχμαῖς
 188. αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτεες. γέουσαι λ.
 191. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκτέεις γεύσαι λ.
 327. ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὐδ' ἀποσφάζω λ.
 449. τουτὶ λ. ἀπέλθε λαῶν σταθμῶν.
 460. φθείρου λ. τόδ' ἴσθ' ὄχληρὸς ἂν δόμοις.
 465. ἀπέλθε ταυτηνὶ λ. ΔΙ. ἀπέρχομαι.
 468. τουτὶ λ. ἀπειμι κοῦ πρόσσεμι' ἔτι
 949. τουτον λ. πρόσβαλλ' ὅπου
 953. αἶρου λ. τὸν κέραμον, ὦ Βωώτιε.
 969. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τῶδε λ. τὸ φορτίον
 991. πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἐρως ξυναγάγοι λ.,
 994. ἀλλὰ σε λ. τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν
 1068. ἵν' αἶνον ἐγγέω λ. ἐς τοὺς χύας.
 1066. βάδιζε, τὴν κίστην λ. καὶ τὸν χόα.
 1138. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λ.
 1139. ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λ. ἐξέρχομαι.
 1140. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ παῖ, λ.
 1230. τήνελλα νυν. ὦ γεννάδα· χώρει λ. τὸν ἀσπόν.
 Ι. 116. ὥστ' ἔλαβον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λ.,
 439. τί δήτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λ. σιωπᾶν;
 493. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λ. ταδί. ΑΑ. τί δαί;
 959. παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λ. ταμίειέ μοι.
 1251. λείπω· σέ δ' ἄλλος τις λ. κεκτήσεται,
 1406. ἔπου δὲ ταυτηνὶ λ. τὴν βατραχιδα
 Ν. 19. ἀπέφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λ.
 149. κηρὸν διαθήσας, εἴτα τὴν ψύλλαν λ.
 178. κάμαρος ὑβελίσκον. εἴτα διαβήτην λ.,
 633. ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάτην λ.
 769. ἐγαγε. φέρε, τί δήτ' ἂν, εἰ ταύτην λ.,
 1047. ἐπίσχε· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λ. ἀφυκτον.
 1105. τί δήτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λ.
 1169. ἀπὶθι λ. τὸν υἱόν

λαβών. Ν. 1384. κακῶν δ' ἂν οὐκ ἐφθης φράσαι, κἀγὼ λ.
 θύραζε
 Ν. 1486. κλίμικα λ. ἐξελθε καὶ σμινύην φέρων,
 Σ. 249. κάρφος χαμάθην νυν λ. τὸν λύχρον πρόβυσον.
 788. ὁ σκαπτύλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῶτην λ.,
 987. τηρὶ λ. τὴν ψήφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
 1119. μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταναν λ.
 1135. ἐχ', ἀναβαλοῦ τηρὶ λ., καὶ μὴ λάλει.
 1379. ἃ δ. τί μέλλεις ἥρᾶν; ΒΔ. ἀγειν ταύτην λ.
 ΕΙ. 77. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺς τοῦ Διὸς λ.
 287. ἀπέφερε τὰ σκεύη λ. ταυτὶ πάλιν
 370. οὐκ ἡσθόμεν ἀγαθὸν τοσούτον λ.;
 714. ἀπάγαγε τὴν βουλῇ λ., ἥσπερ ποτ' ἦν.
 843. ἀλλ' εἰσαγ', ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λ.,
 878. τίς διαφυλάξει τήνδε τὴν βουλῇ λ.;
 937. ἴθι νυν, ἀγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λ.
 956. ἀγε δὴ τὸ κανοῦν λ. σὺ καὶ τὴν χίρριβα
 959. φέρε δὴ. τὸ δαλίον τῷδ' ἐμβάσω λ.
 1039. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὸ μῆρὸν λ.
 Ο. 56. σὺ δ' οὐν λίθω κέλον λ. ΕΓ. πάντ' γ', εἰ δοκῇ.
 77. τρέχω· π' ἀφύος ἐγὼ λ. τὸ τρυβλίον.
 361. δρύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λ. ἡ τρυβλίον.
 647. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λ. ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
 948. ἀπέλθε τουτονὶ λ. ΠΟ. ὑπέρχομαι,
 955. τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτανίσχον λ.
 958. αὐθὺς σὺ περιχώρει λ. τὴν χίρριβα.
 1025. Τελίου. ΠΕ. τί; βούλει δήτα τὸν μισθὸν λ.
 1029. ἀπὶθι λ., ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
 1364. τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει· ταυτηνὶ λ.
 1424. καὶ πραγματοδίφης. εἴτα δέομαι πτερὰ λ.
 1508. τουτὶ λ. μου τὸ σκιάδειον ὑπέρχε
 1552. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφύρει τονδὶ λ.
 Α. 201. ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθείη λ.
 533. παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λ.
 705. τοῦ σκέλους ὑμᾶς λ. τις ἐκτραχηλίσθ φέρων.
 941. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα ἐκλείφου λ.
 1186. ἀπείτα τὴν αὐτοῦ γυναιχ' ὑμῶν λ.
 Θ. 212. κλέειν κέλει, ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρώ λ.
 253. ὅ τι; τὸν κροκατὸν πρῶτον ἐνδύου λ.
 916. λ. ταχὺ πάντ. ΓΓ. Η. κλαύσεται· ἀρα νῆ τὰ θεῶ
 Β. 140. ναύτης διᾶει δὴ ὄβολὸν μισθὸν λ.
 468. ἀπῆλθας ἀγχοῦ ἀποπορδᾶς φῶχον λ.,
 495. σὺ μὲν γενεῶν γὰρ, τὸ βύβαλον τουτὶ λ.
 567. ὁ δ' ἔχειτ' ἐξῆλθας γε τοὺς ψιάθους λ.
 616. βασάνειε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λ.,
 747. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λ.
 910. ἐξηπάτα, μῦρους λ. παρὰ φρυγίχῃ τραφέντας.
 1240. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολυμέτρον λ. στάχυν,
 1415. εἴαν δὲ κρίνω; ΠΑ. τὸν ἕτερον λ. ἀπει,
 Εκ. 186. ὁ μὲν λ. ἀργύριον ὑπερεπήνησεν.
 187. ὁ δ' οὐ λ. εἶναι θανάτου φῆσ' ὀξίους
 305. κείν ἀργύριον λ.
 375. ἐν τῷ σκύτῃ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἐνδον λ.
 692. πᾶς τις ἀπεισιν τὴν δῆδα λ.
 742. ὁ τὴν σκάφην λ. προῖτω, τὰ κηρία
 891. φιλοττάρμον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λ.
 1152. τασδὶ λ.; ἐν ὅσῃ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
 1177. εἴτα κόνισσαι λ.
 Π. 164. ὁ δὲ χρυσοχοί γε. χρυσίον παρὰ σοῦ λ.,
 228. τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λ.
 320. λ. τιν' ἄρτον καὶ κρέας
 729. ἔπειτα καθαρὸν ἡμτύβιον λ.
 830. λ. ἐπήκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
 955. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν λ.
 ΕΓ. 2. αἶσον δὴ μοι σκύλιόν τι λ. Ἀλκαίου κῶνακρέοντες.
 262. ἀλλ' ἐς κάθον λ. τιν' οὔρει πίττινον.
 285. 1. τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λ.
 288. ἴθι δὴ λ. τὸν βύμβον ἀνακαδάνισον.
 464. 1. ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον ἦκε τὴν στυρίδα λ.
 488. 1. ἀγειν νυν τὰς ἀμυγδαλὰς λ.
 512. 1. οὐκ εἴ λ. θύραζε τὰ ψηφίσματα
 λάβωσιν. Ο. 519. τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι
 τὰ σπλάγχνα λ.
 λαγαράς. Εκ. 1167. καὶ τᾶσδε νῦν λ.
 λαγαρυζόμενον. Σ. 674. ἐκ κηθαρίου λ. καὶ τραγαλίσοντα τὸ
 μηδὲν,
 λαγόνας. Σ. 1193. πλευρὰν βαθυνάτην καὶ χέρας λ. τε καὶ
 Β. 662. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λ. σπύδει.
 1095. γαστέρα. πλευράς, λ., πυγὴν
 λαγῶ. Ι. 909. ἰδοὺ δέχου κέρκον λ. τὰφθαλμιδίω περιψῆν.
 λαγῶ. Ι. 1192. ἀλλ' οὐ λ. ἐξεῖς ὀπίθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.

λαγῶ. I. 1199. ὦ Δημήδιον, ὄρῃς τὰ λ. ἃ σοι φέρω;
 Εκ. 843. λ. ἀναπηγνίσαι, πῶπανα πέττεται.
 λαγῶ. A. 1006. τὰ λ., ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
 EI. 1150. ἦν δὲ καὶ πῶς τις ἐνδον καὶ λ. τέτταρα,
 λαγῶ. I. 1193. οἶμοι. πόθεν λ. μοι γενήσεται;
 λαγῶ. A. 520. κεί που σίκουν ἰδοίεν ἢ λ.
 λαγῶν. Σ. 1203. ἐδιώκαθες ποτ', ἢ λ., ἢ λαμπάδα
 Fr. 11. ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λ. ὀφθήσομαι.
 248. λύσας ἴσως ἀν τὸν λ. ξυνορπάσειεν ἡμῶν.
 λαγῶν. Σ. 709. δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζον ἐν πᾶσι λ.
 λαγῶς. A. 878. καὶ μὴν φέρω χάνας. λ., ἀλώπεκας,
 λαγῶν. A. 1110. κάμοι λεκάνιον τῶν λ. δὸς κρεῶν.
 EI. 1196. καὶ τῶν λ. πολλὰ καὶ τοὺς καλλάβους.
 1312. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λ.
 λάζυοι. A. 209. λ. πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ λαμπιτοῖ
 λαθεῖν. I. 74. ἀλλ' οὐχ οἷον τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λ.
 Θ. 288. θύειν ἔχουσιν, εἰ δὲ μάλλ' ἔτι λ.
 408. ἀπορούσα παῖδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λ.
 Εκ. 23. δεῖ τὸς ἐτίρας πως κάκαθεζομένας λ.
 35. δεῖ γὰρ τὸν ἀνδρ' αὐτῆς λ.
 λάθῃ. O. 1195. μή σε λ. θεῶν τις ταύτη περῶν
 A. 294. μή μ' ἀποσβεσθὲν λ. πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς δδοῦ.
 Θ. 667. ἦν γὰρ μὴ λ. δράσας ἀνόσια,
 λάθοι. Σ. 212. κοῦκ ἔσθ' ὅπως διαδῶς ἀν ἡμᾶς ἔτι λ.,
 λάθοιμι. Θ. 1017. τὸν Σκύθην λ.;
 λάθοις. EI. 32. τέως ἔως σαυτὸν λ. διαρραγείς.
 λαθόντ'. Σ. 238. τῆς ἀρτοπώλιδος λ. ἐκλήφαμεν τὸν δλμον,
 λαθοσά. Εκ. 337. ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λ. μ' ἐνδοθεν
 λάθρα. Σ. 347. ἦτις σε λ. τάνδρὸς τουδὲ καταβῆναι δεῦρο
 ποιήσει.
 Σ. 465. ὡς λ. γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με;
 EI. 112. ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λ.
 O. 1612. ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦτιορκοῦντος λ.
 1624. καταπτάμενος ἱκνίνος, ἀρπάσας λ.,
 Θ. 91. λέγονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. MN. πότερα φανερόν, ἢ λ.;
 92. λ., στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.
 184. ἢ πᾶς· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λ.
 482. κατ' εὐθὺς ἔγνω· εἰτα καταβαίνω λ.
 B. 746. ὅταν καταράσσωμαι λ. τῷ δεσπότη.
 1168. λ. γὰρ ἦλθεν, οὐ πῶν τοὺς κυρίους.
 Εκ. 77. τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λ.
 II. 318. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λ.
 λαθραῖος. B. 1143. δόλοισ λ., ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
 λαθῶν. A. 258. μή τις λ. σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
 Σ. 247. μή που λ. τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακὸν τι δράσῃ·
 O. 1174. λ. κοινοῦς φύλακας ἡμεροσκόπους·
 λαθάργον. I. 1068. λ. ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυίδρην.
 λαϊκά. Θ. 57. καὶ χροανεύει. MN. καὶ λ.
 λαϊκά. I. 167. δῆσεις. φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λ.
 λαϊκαστάς. A. 79. ἡμεῖς δὲ λ. τε καὶ καταπύγονας.
 λαϊκαστρίας. A. 537. μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λ.
 λαϊκαστρίων. A. 529. Ἑλληνι πᾶσιν ἐκ τριῶν λ.
 λαῖμα. O. 1563. πρὸς τὸ λ. τῆς καμῆλου
 λαϊμάττουσι. Εκ. 1178. ἀλλὰ λ. που.
 λαϊμόνιγτ'. Θ. 1054. λ. ἀχρ δαιμονῶν, ἀλόλαν
 λαίμου. O. 1560. μὴν τιν', ἦς λ. τεμῶν,
 λαῖνων. A. 449. τουτὶ λαβὼν ἀπέλθε λ. σταθμῶν.
 λαῖων. Fr. 376. λ.
 λαῖς. II. 179. ἐρᾷ δὲ λ. οὐ διὰ σὲ Φιλανίδου;
 Λαισποδίας. O. 1569. τί, ὦ κακόδαμον; λ. εἰ τὴν φύσιν.
 Λάικαινα. A. 78. ὦ φίλτατ' Ἀ., χαίρε, λαμπιτοῖ.
 A. 140. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἀ., σὺ γὰρ ἐὰν γένη
 1298. Μῶα μόλε Α. πρεπτόν ἀμὴν
 Λακωνῶν. Fr. 3. 3. Συβαρίτιδᾶς τ' εἰωχίας καὶ Χίον ἐκ Α.
 Λακαταπύγων. A. 664. δειλὸς καὶ λ.
 Λακεδαίμων. Fr. 354. ἰὼ Ἀ., τί ἄρα πείσει τῆμερα;
 Λακεδαίμονα. A. 1144. Κίμων δλην ἔσωσε τὴν λ.
 A. 1231. νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς λ.
 Λακεδαίμονι. O. 1012. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕ. ὥσπερ ἐν λ.
 A. 994. τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τὰν λ.;
 Λακεδαίμονιά. Fr. 68. λ.,
 Λακεδαίμονι. A. 652. διὰ ταῦθ' ὑμᾶς λ. τὴν εἰρήνην προκα-
 λοῦνται,
 Λακεδαίμονι. I. 467. ἰδίᾳ δ' ἔχει Α. ξυγγίγνεται.
 Λακεδαίμονι. EI. 282. καὶ τοῖς Α. ἀλετρίβανος.
 Λακεδαίμονι. A. 338. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἰ σοι δοκεῖ, τὸν λ.
 Λακεδαίμονι. A. 52. σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς λ. μόνω.
 A. 131. σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς λ. μόνω
 509. ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν λ. σφόδρα,
 Λακεδαίμονι. A. 356. ὑπὲρ Α. ἀπανθ' ὅσ' ἀν λέγω
 A. 369. λέξω δ' ὑπὲρ Α. ἃ μοι δοκεῖ

Λακεδαίμονι. A. 482. μέλλον ὑπὲρ Α. ἀνδρῶν λέγειν;
 A. 536. Α. ἐδέοντο τὸ ψήφισμα ὅπως
 541. φέρ', εἰ Α. τις ἐκπλεύσας σκάφει
 647. ὅτε καὶ βασιλεὺς, Α. τὴν πρεσβείαν βασιλῆον,
 I. 1008. περὶ Α., περὶ σκόμβρων νέων,
 1053. ἤγαγε συνθήσας Α. κορακίνοισ.
 Λακεδαίμονος. A. 175. ἀλλ' ἐκ Α. γὰρ Ἀμφίθεος ὀδῖ.
 I. 668. ἴν' ἄτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Α. λέγει
 EI. 274. οὐκ οἶσθ' ὅτι τιν' ἐκ Α. μέτει
 O. 813. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Α.,
 Λακεδαίμων. N. 214. ἀλλ' ἢ Α. ποῦ ὅστιν; ΜΑ. ὅπου ὅστιν;
 αὐτῇ.
 A. 995. ὁρᾷ Α. πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
 Fr. M. EI. Δ. 5. ἰὼ Α. τί ἄρα πείσει τῆμερα,
 Λακέρυα. O. 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λ.
 κορώνη;
 Λακῆσεται. EI. 384. ὦ πονηροί. μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λ.
 Λακῆσης. EI. 382. μὴ νυν λ., λίσσομαι σ', ὠρμίδιον.
 Λακῆσσομαι. EI. 381. εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λ.
 Λακίδας. A. 423. ποῖας ποθ' ἀνὴρ λ. αἰτεῖται πέπλων;
 Λακκόπρωκτε. N. 1330. ὦ λ. ΦΕ. πάντε πολλοῖς τοῖς βόδοις,
 Λάκκου. Εκ. 154. ἐν τοῖς καπηλείοις λ. ἐμποικῶν
 Λάκοι. B. 97. ζητῶν ἀν. ὅστις βῆμα γενναῖον λ.
 Λακρατίδῃ. A. 220. καὶ παλαιῶ Α. τὸ σκέλος βαρύνεται,
 Λακτίσαι. A. 799. κἀνατεῖνας λ.
 Λάκων. A. 1139. ὁ Α. Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
 A. 1295. Α. πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
 Λάκωνας. A. 305. ἄγαθοι, τοὺς μὲν Α. ἐκποδὼν ἑάσατε,
 A. 309. οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Α., οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
 514. τί ταῦτα τοὺς Α. αἰτιώμεθα;
 I. 743. πλεῖστας ἐκείσε, τοὺς Α. ἤγαγον.
 Λάκωνες. EI. 213. κἀλθοῖεν οἱ Α. εἰρήνης πέρι,
 EI. 478. ἀλλ' οἱ Α., ἄγᾶθ', ἔλκουνσ' ἀνδρικῶς.
 701. 6θ' οἱ Α. ἐνέβαλον. ΕΡ. τί παθῶν; ΤΡ. δ τι;
 A. 1074. ἀνδρες Α. πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
 1097. ὦ χαίρετ', ὦ Α. αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
 1100. ἄγε δὴ, Α., αὐθ' ἑκαστα χρὴ λέγειν.
 1122. ἀνδρες Α. στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 1137. εἰτ', ὦ Α. πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι,
 1150. οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Α. αὐθις αὐ
 1223. οὐκ ἀπιθ', ὅπως ἀν οἱ Α. ἐνδοθεν
 1274. ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Α., τασδεδὶ
 Λακονίζεν. Fr. 322. λ.:
 Λακωνικ'. Θ. 423. Α. ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 Λακωνικά. A. 991. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦδ'; ΚΗ. σκυτάλα Α.,
 Λακωνικά. Θ. 142. καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Α.;
 Εκ. 542. κατέλιπον, ἄνερ. ΒΑ. αἰ δὲ δὴ Α.
 Λακωνικά. Σ. 1158. τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδου τὰς Α.
 Εκ. 74. Α. γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
 269. ὑποδείσατε δ' ὡς τάχιστα τὰς Α.,
 345. Α., ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζήτιων,
 508. χάλα συναπτοὺς ἡνίας Α.,
 Λακωνική. A. 992. εἰπερ γε χαῖτ' ὅστι σκυτάλη Α.
 Λακωνική. I. 55. μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Α.,
 Σ. 1162. ἐς τὴν Α. ἀνύσας. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με
 Λακωνική. EI. 245. τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Α.
 Fr. 164. 1. σκυκὰς φυτεύω πάντα πλην Α.
 Λακωνικοί. EI. 212. σπονδὰς ποιοῦντων· κελ κὲν οἱ Α.
 A. 1226. ἢ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Α.
 Λακωνικοί. N. 186. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Α.
 A. 628. καὶ διαλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Α.,
 Εκ. 356. μὴν ἦν θρασύβουλος εἶπε τοῖς Α.;
 Λακωνικόν. A. 276. ὅμως Α. πνέων
 Λακωνικοῦ. Εκ. 405. τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Α.
 Λακωνικούς. A. 1115. πρόσαγε λαβούσα πρῶτα τοὺς Α.
 Λακῶνων. EI. 622. κἀνέπειθον τῶν Α. τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
 A. 620. καὶ πάντ' ἀδίδακα μὴ τῶν Α. τινὲς
 Λάκωσιν. A. 303. ὅστις ἐσπείσω Α., ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
 λαλῆς. Θ. 1109. κατάρτο τόλμας· ἀποτανομένη λ.;
 λάλει. Σ. 1135. ἐχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν, καὶ μὴ λ.
 Εκ. 1058. ξπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λ.
 λαλεῖ. A. 442. ταύτην προτέραν ζύνθησον, ὅτι καὶ λ.
 Θ. 138. λ. κροκῶ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
 λαλεῖν. A. 356. ὦ Φαῖδρία, ταύτας λ. ἑάσομεν τοςαντί;
 A. 627. καὶ λ. γυναικᾶς οὐσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
 B. 954. ἔπειτα τουτοῖς λ. ἐδίδαξα. ΔΙ. φημὶ κάγω.
 1492. παρακαθήμενον λ.
 Εκ. 119. ἀλλὰ ὅ' ὅσαι λ. μεμελετήκασι που;
 120. τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λ. ἐπίσταται;
 λαλεῖς. Εκ. 16. καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λ. τοῖς πλησίον.
 λαλεῖτε. Θ. 717. μάτην λ. τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

λαλήσ. Θ. 267. τό γ' εἶδος ἦν λ. δ', ὅπως τῷ φθέγματι
λαλήσας. I. 295. κομποροφήσας σ', εἰ λ.
N. 505. οὐ μὴ λ., ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
λαλήσας. Θ. 1108. λῦσόν με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκ μὴ λ. σύ.
λαλήσας. I. 1381. οὐκ οὐκ καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λ.;
λαλίαν. N. 931. καὶ μὴ λ. μόνον ἀσκήσαι.
B. 1069. εἴτ' αὖ λ. ἐπιτηδεύσαι καὶ στωμυλίαν ἐκδιδάσας,
λαλῖς. Θ. 1082. οὗτος, σί λ.; ΕΤ. οὗτος, σί λ.;
Θ. 1087. σὺ λ.; ΕΤ. σὺ λ.; ΤΟ. κλαύσει. ΕΤ. κλαύσει.
λαλίστερα. B. 91. Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λ.;
λάλο. Θ. 1097. λ. καὶ κατάρατο γύναικο.
λάλον. A. 933. τοὶ καὶ ψοφεῖ λ. τι καὶ
λάλος. A. 716. τοῖς νέοις δ' εὐρύπρακτος καὶ λ. χῶ Κλεινίου.
ΕΙ. 653. καὶ λ. καὶ συκοφάντης
λαλοῦμενον. Θ. 578. ὁλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λ.,
λαλοῦντες. B. 917. οὐχ ἦττον ἢ νῦν οἱ λ. ΕΤ. ἡλίθιος γὰρ
ἦσθα,
Εκ. 302. καθήντο λ.
λαλοῦντων. N. 1053. ἃ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λ.
λάλους. Θ. 393. τὰς οἰονότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λ.,
λαλοῦσι. A. 21. οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λ., κἄν καὶ κάτω
λαλοῦσιν. ΕΙ. 539. οἷον πρὸς ἀλλήλους λ. αἱ πόλεις
λάλο. A. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδμήμῳ, τῷ λ. ξυνηγούρῳ;
λαλῶν. I. 348. τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λ. ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
N. 1394. λ. ἀναπέσει
Εκ. 129. πᾶσι ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λ.
λαλώσι. B. 751. ἄττ' ἂν λ.; ΑΙ. μᾶλλον πλεῖν ἢ μαίνομαι.
λάμαχ'. A. 566. ἰὼ λ., ὃ βλέπων ἀστραπῆς,
A. 568. ἰὼ λ., ὃ φίλ', ὃ φυλῆτα'
575. ὃ λ. ἦρας, τῶν λόφων καὶ τῶν λόγων
576. ὃ λ., οὐ γὰρ οὗτος ἀνθρωπος πάλα
579. ὃ λ. ἦρας, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει,
ΕΙ. 473. ὃ λ., ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
λάμαχε. A. 590. οἶμ' ὡς τεθνήξεις. ΔΙ. μηδαμῶς, ὃ λ.
λαμαχίωπον. A. 1206. ἰὴ ἰὴ χαίρε λ.
λάμαχοι. A. 1071. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λ.
λάμαχον. A. 1131. κλέειν κελεύει λ. τὸν Γοργάσων.
λάμαχος. A. 614. οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ λ.,
A. 619. οὐ δὴτ', εἰδὼ μὴ μισθοφορῇ γε λ.
B. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοὶ πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ λ. ἦρας
λάμαχος. A. 1174. ὃ δὴμῶς οἱ κατ' οἰκὸν ἔστε λ.,
ΕΙ. 1290. ἐγὼ; ΤΡ. σὺ μέντοι νῆ Δί'. ΠΑ. λ. υἱὸς λ.
Θ. 841. λευκὰ καὶ κόμας καθέεισαν πλησίον τῆς λ.,
λαμάχους. Fg. M. Γεω. 16. Λάχης, Μεγακλίας καὶ λ.
λαμάχων. A. 625. πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ λ. δὲ μή.
A. 722. ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ λ. δὲ μή.
1115. βούλει περιδοῦναι ἀπαιτῆται λ.,
λαμάχων. A. 270. καὶ λ. ἀπαλλαγείας.
λάμβανε. ΕΙ. 706. ἴθι νῦν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λ.
ΕΙ. 1203. ἀλλ', ὃ Τρυγαίε, τῶν δρεπάνων τε λ.
Θ. 219. χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λ.
262. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓ. τὰμὲν ταυτὶ λ.
B. 165. ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στράματα' αὐτοῖς λ.
λαμβάνει. A. 1069. ἢ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λ.;
λαμβάνειν. O. 357. ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λ. τε τῶν χυτράων.
O. 1074. λ. τάλαντον, ἦν τε τῶν τυράνων τίς τινα
1075. τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λ.
1185. ἦδη στίλ. ΠΕ. οὐκ οὐκ σφενδύνας δεῖ λ.
Θ. 833. ταξίρχον ἢ στρατηγόν, λ. τιμὴν τινα,
B. 764. σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λ.,
Εκ. 778. οὐ γὰρ πατριὸν τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λ.
λαμβάνει. I. 867. αἰροῦσι' καὶ σὺ λ., ἦν τὴν πόλιν ταράττης.
Π. 1185. οὐκ οὐκ τὰ νομίζόμενα σὺ τούτων λ.;
λαμβάνετε. O. 657. καὶ Μανίδαρε, λ. τὰ στράματα.
Θ. 252. λ. καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. ΜΝ. τί οὖν λάβω;
Fg. 420. λ. κόλλαβον ἑκαστος.
λαμβάνομεσθ'. Fg. 116. 5. λ. ἐπ' αὐτῶν.
λαμβάνουσιν. N. 68. τούτων τὸν υἱὸν λ. ἐκονίζετο,
λαμβάνουσιν. I. 865. ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λ. οὐδὲν
λαμβάνω. B. 251. τουτὶ παρ' ὑμῶν λ.
B. 589. δέχομαι τὸν ὄρκον, κατὰ τούτοις λ.
Εκ. 317. ἐπείχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λ.
Fg. 709. 2. τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ, τῇ δὲ λ.
λαμβάνων. N. 1123. λ. οὐτ' οἶνον οὐτ' ἀλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ
χωρίου.
λάμ'. Σ. 1177. πᾶν μὲν ὡς ἡ λ. ἀλοῦσ' ἐπέρδετο,
λαμίας. { Σ. 1035. } φώκας δ' ὁσμῇ, λ. δ' ὀρχεῖται ἀπλύτους,
{ ΕΙ. 758. } πρὸς τὸν δὲ καμῆλον.
λαμίου. Εκ. 77. τὸ τοῦ Α. τουτὶ καθέουδοντος λάβρα.
λαμπάδ'. A. 316. τὴν λ. ἡμέτην ὅπως πρῶτος ἐμοὶ προσοίσεις.

λαμπάδ'. B. 131. ἀφιεμένην τὴν λ. ἐντεῦθεν θεῶ,
B. 1098. φυτῶν τὴν λ. ἐφευγε.
λαμπάδα. Σ. 1203. ἐδικαθίς ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λ.
Θ. 102. λ. κοῦραι ἐν ἐλευθέρῳ
B. 1087. λ. δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ΕΙ. 50. ἔχουσιν ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς λ.,
λαμπάδας. Θ. 655. ἡμᾶς τοῖνυν μετὰ τοῦτ' ἦδη τὰς λ. ἀφί-
μενας χρῆ
B. 340. ἐγείρει φλογέας λ. ἐν χερσὶ τινάσσων,
1362. λ. ὀυντάταιν χερσὶν, Ἐκάτα, παράφρων
1525. λ. ἱρὰς, χάμα προπέμπετε
λαμπαδηφόρων. Fg. 105. τῶν λ. τε πλείους αἰτίας πλατεῖων
λαμπάδι. A. 376. οὐκ οἶδ' ὅς' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λ. σταθεύσω.
A. 1217. ὑμεῖς τί κάθησθε; μὴν ἐγὼ τῇ λ.
Θ. 917. ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λ.
B. 350. σὺ δὲ λ. φέγγων
λαμπάδιον. A. 1177. ἐρὶ οἰσνηρὰ λ. περὶ τὸ σφοδρὸν.
λαμπάδων. Θ. 280. ὃ Θράττα, θάσαι, καομένην τῶν λ.
λαμπάσι. Θ. 1153. ὄργια σεμνὰ θεαίν, ἵνα λ. φαίνεται ἀμβρο-
τον ἄφιν.
λάμπεις. Εκ. 13. λ., ἀφείων τὴν ἐπανθούσαν τρίχα
λάμπεται. B. 293. Ἐμποῦσα τοῖνυν ἐστὶ. ΞΑ. πυρὶ γούν λ.
λαμπιτοῖ. A. 78. ὃ φιλότατη Λάκαινα, χαίρει, λ.
A. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, λ.,
209. λάξυθε πᾶσαι τῆς κύλικος. ὃ λ.
242. ἦδη κατελήφασιν. ἀλλ', ὃ λ.,
λαμπιτώ. A. 77. ἦδ' ἐκὼ καὶ δὴ λ. προσέρχεται.
A. 696. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἦν ἐμοὶ ζῇ λ.
998. ἀπὸ Πανός; ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἶω, λ.,
λάμπωντι. I. 550. φαῖδρος λ. μετώπῳ.
λαμπρά. O. 1388. τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λ. γίγνεται
λαμπράς. Εκ. 5. μυκτῆροι λ. ἡλίου τιμὰς ἔχεις
λαμπρόν. ΕΙ. 566. νῆ Δί' ἢ γὰρ σφύρα λ. ἦν ἀρ' ἐξαπλισμένη,
ΕΙ. 859. τί δὴτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὄρατε λ. ὄντα;
A. 43. ἢ λ., αἱ καθήμεσθ' ἐξηθισμένοι,
Π. 144. καὶ νῆ Δί' εἰ τί γ' ἐστὶ λ. καὶ καλὸν
Fg. 313. 3. λ. ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον,
λαμπρόν. Εκ. 1. ὃ λ. ὄμμα τοῦ τροχλάτου λύχνου
λαμπρός. I. 430. ἐξεῖμι γὰρ σοὶ λ. ἦδη καὶ μέγας καθίεις,
I. 760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολλὸς καὶ λ. ἐς τὸν ἀνδρᾶ.
1331. ὅδ' ἐκείνος ὄραν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λ.,
N. 265. λ. τ' Αἰθέρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροττογασκέρωνται,
λαμπρυνόμενον. I. 556. μεираκίον θ' ἄμλλα λ.
λαμπρυνε. Fg. 93. λ. ἐγῶγε τῶν κάτω.
λάμπων. O. 521. λ. δ' ὁμῶς' ἐτι καὶ νυνὶ τὸν χῆρ', ὅταν ἐξα-
πατῇ τι
O. 988. μήτ' ἦν λ. ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπεύθης.
λάμπων. N. 395. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πύθεν αὐ φέρεται λ. πυρὶ,
τούτω δίδασκον,
N. 1160. ἀμφήκει γλώττη λ.,
λανθάνει. I. 465. οὐκ οὐκ μ' ἐν Ἀργεὶ οἶα πράττει λ.
ΕΙ. 618. οὐσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λ.
λανθάνειν. Π. 1068. ἐφάπτεται σου λ. δοκῶν ἐμὲ.
Π. 1140. ὑφέλοι', ἐγὼ σε λ. ἐποιεῖν αἰεὶ.
λανθάνουσιν. A. 374. κἀνταῦθα λ. ἀπεμπολούμενοι
λαρινόν. O. 465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλα μέγα καὶ
λ. ἔπος τι,
λαρινῶ. ΕΙ. 925. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λ. βοᾷ;
λαρκίδιον. A. 340. ὡς τότε τὸ λ. οὐ προδώσω ποτέ.
λάρκος. A. 333. ὡς ἀπωλόμεσθ', ὃ λ. δημότης ὅδ' ἐστ' ἐμός.
A. 351. ὃ λ. ἐνετίλησεν ὥσπερ σπηῖα.
λάρον. N. 391. ἦν Κλέωνα τὸν λ. δούραν ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
λάρος. I. 956. λ. κεχηγῶς ἐπὶ πέτρας δημηγοῦσαν.
λαρτίου. Π. 312. τὸν λ. μμούμενοι τῶν ὀρχεῶν κρεμῶμεν,
λαρυγγ'. B. 575. ἐγὼ δὲ τὸν λ. ἂν ἐκτέτοιμί σου,
λαρυγγῶ. I. 358. λ. τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
λαρυγγος. I. 1363. ἐκ τοῦ λ. ἐκρεμίσας Ἐπέρβολον
λάρε. O. 567. ἦν δ' Ἑρακλῆος θυῖ τις βοῦν, λ. ναστοὺς μελι-
τούττας
λάσανα. ΕΙ. 693. πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λ. τῇ βουλῇ ποτέ.
Fg. 80. 2. βάλλ' ἐς κύρακας. πύθεν ἂν λ. γένειτό μοι;
λασαύχενα. B. 822. φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφίᾳς λ. χαίτην.
λασίον. N. 349. ἀγρίον τινα τῶν λ. τούτων, οἷον τῶν Ἑνε-
φάντων,
λάσκων. A. 1046. φωνῇ τοιαῦτα λ.
λάσος. Σ. 1411. ἐπειθ' ὃ λ. εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
λάσος. Σ. 1410. λ. ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης
λατοῦς. Θ. 117. γόνον ἀλβίζουσα λ.
Θ. 129. χαῖρ', ὀλβιε παῖ λ.
321. λ. χρυσάπιδος ἔρνος.
λατώ. Θ. 120. λ. τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος

Λατώ. Θ. 123. σέβομαι Α. τ' ἀνασαν
 λαύρας. ΕΙ. 99. τοὺς τε κοπῶνας καὶ τὰς λ.
 ΕΙ. 158. τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λ.;
 Λαυριωτικά. Ο. 1106. γλαῦκες ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσιν Α.
 Λαφυγμοῦ. Ν. 52. δαπάνης, λ., Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
 Λάχανά. Π. 298. πῆραν ἔχοντα λ. τ' ἀγρία δροσερὰ, κραιπα-
 λῶντα,
 λαχάνους. Θ. 456. ἄτ' ἐν ἀγρίοις τοῖς λ. αὐτὸς τραφεῖς.
 λαχάνοισιν. Α. 557. νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς
 λ. ὁμοίως
 λαχανοπωλητρίας. Θ. 387. Εὐριπίδου τοῦ τῆς λ.
 λαχανόπωλιν. Σ. 497. ἡ λ. παραβλέψασά φησι θατέρω
 λαχεῖν. Ι. 258. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λ. κατεσθίεις,
 Λάχης. Α. 304. ἡ πότ' αὐτῇ μάλλον ἢ νῦν, ὦ λ., ἀρῆξομεν;
 Λάχης. Α. 208. μὰ τὴν Ἀφροδίτῃν οὐχ, ἔάν γε μὴ λ.
 Λάχης. Fr. Μ. Γεω. 16. Α., Μεγακλέας, καὶ Λαμάχους.
 Λάχης. Σ. 240. ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Α. νυνί.
 λαχόν. Π. 277. ἐν τῇ σοφῇ νυνί λ. τὸ γράμμα σου δικάζειν,
 λαχόντας. Α. 724. τρεῖς τοὺς λ. τοὺςδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
 λαχόντες. Ο. 1111. κὰν λ. ἀρχιδίον εἴθ' ἀρπάσαι βούλησθῇ τι,
 λαχοῦσ'. Π. 972. ἀλλ' οὐ λ. ἐπίνεις ἐν τῇ γράμματι;
 Λάχο. ΕΙ. 364. ἀπόλλυτας, ὦ κακοδαίμων. TP. οὐκοῦν, ἦν λ.
 λαχών. Ν. 623. σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν λ. Ἵπέρ-
 Βολος
 Ο. 1022. ἐπισκοπος ἦκαυ δεῦρο τῇ κυάμῳ λ.
 Εκ. 683. εἰδὼς δ' λ. ἀπὴν χαίρων ἐν ὁποῖον γράμματι δειπνεῖ
 λαῶν. Ι. 163. τὰς στήχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λ.; ΑΔ. ὁρῶ.
 Β. 219. χωρεῖ κατ' ἑμὸν τέμενος λ. ὄχλος.
 676. τὸν πολλὸν ὑφομένῃ λ. ὄχλον, οὐ σοφίαι
 λείαν. { Α. 231. οὐ στήσομαι λ. ἐπὶ τυροκνηστίδος.
 232. }
 λαβηρίδος. Fr. 102. τυφλότερος λ.
 λαβῆς. Fr. 365. σκόμβροι, κοιλία, λ., μύλλοι, σαπέρδα, θυν-
 νίδες.
 λέγ'. Α. 338. ἀλλὰ νυνί λ., εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακε-
 Ι. 337. ἐάν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικῃ, λ. ὅτι καὶ πονηρῶν.
 623. πιστε, θαρρήσας λ., ὡς ἄ-
 Σ. 761. τί σοι πῖθωμαι; λ. ὅτι βούλει, πλὴν ἐνός.
 Ο. 457. σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λ. εἰς κοινόν.
 Α. 769. λ. αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λέγει. ΑΤ. σιγᾶτε δὴ.
 Β. 865. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λ., Ἀισχύλε.
 1125. ἄγε δὴ σιῶπα πᾶς ἀνὴρ. λ., Αἰσχύλε.
 1151. λ. ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτρεῖ τὸ βλάδος.
 1180. ἴθι δὴ λ.· οὐ γὰρ μούστιν ἀλλ' ἀκουστέα
 1210. λ. ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
 1224. ἴθι δὴ λ. ἕτερον ἀπέχου τῆς ληκῦθου.
 Εκ. 213. εὐ γ', εὐ γε νῆ Δί', εὐ γε· λέγει λ., ἀγαθῇ.
 1014. λ. αὐτὸ τί ποτε κἄστι.
 Π. 127. ἄ, μὴ λ., ὦ πονηρῇ, ταύτ'. ΧΡ. ἔχ' ἥσυχος.
 349. ποῖός τις; ΧΡ. ὅλος, ΒΑ. λ. ἀνύσας ὅτι φῆς ποτε.
 λέγει. Α. 103. λ. δὴ σὺ μέζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
 Α. 299. οὐκ ἀνασχέσονται· μηδὲ λ. μοι σὺ λόγον
 495. ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λ.
 812. πόσον πρῶμαι σοι τὰ χοιρίδια; λ.
 897. ἀλλ' εἴ τι παλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων. λ.
 Ι. 13. τίς οὖν γένειοιτ' ἄν; λ. σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λ.,
 21. λ. δὴ μάλωμεν ξυνεχῆς ὥδὲ ξυλλαβῶν.
 24. ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λ.
 131. εἰς οὐτοσί πώλῃς. τί τούντεῦθεν; λ.
 1028. λ. νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον.
 Ν. 90. λ. δὴ, τι κελεύεις; ΣΤ. καὶ τι πείσεις; ΦΕ. πείσομαι,
 141. λ. νυν ἔμοι θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσί
 345. ἀπόκριναι νυν ἄττ' ἂν ἔρωμαι. ΣΤ. λ. νυν ταχέως ὅ
 τι βούλει.
 427. λ. νυν ἡμῖν ὅτι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυ-
 χήσεις,
 737. αὐτὸς ὅτι βούλει πρῶτος ἔξευρῶν λ.
 786. ἐπεὶ τί νυνί πρῶτον ἐδιδάχθης; λ.
 1247. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λ.,
 1328. αὐθις με ταῦτά ταῦτα καὶ πλείω λ.
 Σ. 80. λ. νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν του πράγματος.
 87. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἐστι; ΕΑ. παῖε παῖε, μὴ λ.
 944. ἀνάβαιν', ἀπολογού. τί σεσιώπηκας; λ.
 1426. σὺ λ. δικῶν γὰρ σὺ δεύμ' οὐδὲ πραγμάτων.
 ΕΙ. 454. ἀφελε τὸ παῖειν, ἀλλ' ἴη μόνον λ.
 648. βυρσοπώλης. TP. παῖε παῖ, ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ, μὴ λ.,
 Ο. 452. πέφυκεν ἀνθρωπος· σὺ δ' ὁμῶς λ. μοι.
 461. λ. θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παρα-
 βῶμεν.
 587. ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λ. δὴ μοι τῶν
 ἀγαθῶν ἐν

λέγει. Ο. 1512. ὑπόδου ταχὺ δὴ, κῆρτα θαρρήσας λ.
 Ο. 1513. ἄκουε δὴ νυν. ΠΕ. ὡς ἀκούοντος λ.
 Α. 73. ἀλλ' εἴ τι πᾶν δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λ.
 96. λ. δὴ τὰ τὸ σπουδαῖον ὅτι τοῦτ' ἐστὶ σοι.
 214. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκάς. λ.
 503. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λ. δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάγῃς.
 ΑΤ. ἀκροῶ δὴ,
 506. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαι· σὺ δὲ μοι λ. ΑΤ.
 ταῦτα ποιήσω.
 993. ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδὼτα με σὺ τάλῃθ' λ.
 Θ. 105. λ. νιν εὐπίστας δὲ τούμῳ
 176. ἀλλ' ὅνπερ οὐνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. ΑΤ. λ.
 899. σὺ δ' εἴ πανούργος. ΜΝ. ὅποσα τοι βούλει, λ.
 Β. 835. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῖαν λ.
 1124. πρῶτον δὲ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστιάς λ.
 1137. πῶς φῆς μ' ἀμαρτεῖν; ΕΤ. αὐθις ἐξ ἀρχῆς λ.
 1390. λάβεσθε τῶνιν αὐθις. ΑΙ. καὶ ΕΤ. ἦν ἰδοῦ. ΔΙ. λ.
 1442. ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λ.
 Εκ. 213. εὐ γ', εὐ γε νῆ Δί', εὐ γε· λ. λέγ', ἀγαθῇ.
 Π. 222. ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν ΚΑ. τί δρῶ; λ.
 Fr. 234, 2. ἔαν ἀνεκὰς λ., χαίρε φέγγος ἡλίου.
 λέγει. ΕΙ. 881. οὐπω λ. ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξας; δεῦρο σὺ
 λέγει. Α. 101. ξυνήκαθ' ὅ λ.; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω· γὰρ μὲν οὐ.
 Α. 105. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὲ λ.;
 106. ὅτι; χανονοπράκτους τοὺς Ἰάονας λ.,
 108. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λ.
 560. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λ. γ' ἄπερ λ.
 690. εἴτα λύσει καὶ δακρύει, καὶ λ. πρὸς τοὺς φίλους,
 Ι. 128. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρυς λ.
 177. γίγναι γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὐτοσί λ.,
 204. τί δ' ἀγκυλοχῆλης ἐστίν; ΔΗ. αὐτὸ που λ.,
 334. νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λ. τὸ σωφρόνως τραφήναι.
 668. ἴν' ἄτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Ἀκαδαίμονος λ.
 813. ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἶα λ. σὺ Θεμστοκλεῖ ἀντι-
 φερίζεις;
 1021. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρί· ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅτι λ.
 1041. ταῦτ' οἶσθ' ὅτι λ.; ΔΗΜ. μὰ τὸν Ἀπόλλω· γὰρ
 μὲν οὐ.
 1059. Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο ΔΗΜ. τί τοῦτο λ., πρὸ
 Πύλοιο;
 Σ. 75. εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. ἀλλ' οὐδὲν λ.
 Ο. 23. ἡ δ' ἡ κοράνη τῆς ὁδοῦ τι λ. πέρι;
 25. τί δὴ λ. περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 421. λ. μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-
 1679. ὄρνιτο παραδίδομι. ΗΡ. παραδοῦναι λ.,
 1680. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὕτως γε παραδοῦναι λ.,
 1682. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λ.
 Α. 414. ἕτερος δὲ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λ.
 769. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λ. ΑΤ. σιγᾶτε δὴ.
 Θ. 405. κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λ.,
 436. πάντα γὰρ λ. δίκαια,
 492. σποδοῦμεθ', ἦν μὴ ᾗωμεν ἕτερον, οὐ λ.
 513. θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λ.,
 636. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ἕγις γὰρ λ.
 Β. 1139. οὐκοῦν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λ.
 1173. κλύειν, ἀκούσαι. ΕΤ. τοῦθ' ἕτερον αὐθις λ.,
 Εκ. 440. τανῶν τὸ πλῆθος. ΒΑ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λ.;
 Π. 59. ὅς φησιν εἶναι; ΧΡ. σοὶ λ. τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
 177. Φιλέψιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λ.;
 601. ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἶα λ.
 926. κατάθου ταχέως θοιμάτιον. ΚΑ. οὗτος, σοι λ.
 927. ἐπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑ. πάντα ταῦτα σοὶ λ.
 1052. τὴν δῆδα μὴ μοι πρόσφερ'. ΧΡ. εὐ μέντοι λ.
 λέγειν. Α. 311. οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων
 Α. 316. εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λ.
 318. ὑπὲρ ἐπιζήνων θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λ.
 355. ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιζήνων λ.
 365. θεῖς δεῦρο τούπιζήνων ἐγχείρει λ.
 383. νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λ. ἔασατε
 429. χαλδὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λ.
 482. μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λ.;
 493. ἀπασί μέλλεις εἰς λ. τάναντία.
 498. εἰ πτωχὸς ἂν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λ.
 558. ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ἂν ἡμᾶς λ.,
 563. ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λ.
 578. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ἂν λ. τάδε;
 1013. οἶμαι σε καὶ τοῦτ' εὐ λ.
 Ι. 16. πῶς ἂν σὺ μοι λείεις ἀμὲ χρῆ λ.;
 267. ὅτι λ. γνώμην ἐμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
 342. τῷ καὶ πεποισθὸς ἀγίοις ἐμοῦ λ. ἔναντα;
 343. ὅτι λ. οἷός τε καὶ γὰρ καὶ καρκοποιεῖν.

λέγειν. I. 344. ἰδοὺ λ. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσοῖν σοι

I. 350. φῶν δυνατὸς εἶναι λ. ὡ μῶρε τῆς ἀνοίας.

510. ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λ. τὰ δίκαια,

810. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτί σε λ. δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν

N. 140. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λ.

239. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λ.

260. λ. γενήσεται τρίμημα, κρόταλον, παιπάλῃ.

403. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὐ οὐ λ. φαίνει. τί γὰρ ἔστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;

430. τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λ. ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

433. μή μοι γε λ. γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,

486. ἐνεστι δῆτ' αὖ σοι λ. ἐν τῇ φύσει;

487. λ. μὲν οὐκ ἐνεστ', ἀποστρεφείν δ' ἐπι.

528. ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθαδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἳ ἡδὺ καὶ λ.,

613. ὥστε καὶ λ. ἅπαντα ἐξιώντας ἐσπείρας,

1031. δεῖ σε λ. τι καίνον, ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνῆρ.

1077. ἀπόλαυσαι· ἀδύνατος γὰρ εἰ λ. ἐμοὶ δ' ὁμολῶν,

1084. ἔξει τίνα γνώμην λ., τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

1106. βούλει τὸν υἱόν. ἡ διδάσκει σοι λ.;

1143. εἴπερ μεμάθηκεν εὐ λ. Φειδωπίδης.

1314. γνώμας ἐναντίας λ.

1336. ἐλοῦ δ' ὀπότερον τοῖν λόγων βούλει λ.

1352. ἦδη λ. χρή πρὸς χορόν· πάντας δὲ τοῦτο δράσεις.

1398. πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λ. δίκαια.

1437. ἐμοὶ μὲν, ἄνδρες ἤλικες, δοκεῖ λ. δίκαια·

Σ. 344. σεν λ., εἰ

527. γυναικίον λ. τι δεῖ

532. τόνδε λ. ὁρᾷς γὰρ ὡς

1053. καίνον τι λ. κάλειρῃσκειν

1174. ἔγε νυν, ἐπιστήσεις λόγους σεμονὺς λ.

1186. ποίους τινὰς δὲ χρή λ.; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,

1190. ἀλλ' οὖν λ. χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα

1409. μὴ Δί', ἀλλ' ἀκούσων, ἦν τί σοι δόξω λ.

O. 63. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λ.;

432. λ. λ. ἐλέυε μοι.

986. οὐδὲν λ. οἰμαί σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.

1201. τίς εἰ; ποδαπῇ; λ. ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἰ.

1370. νῆ τὸν Διόνυσον, εὐ γέ μοι δοκεῖς λ.,

1419. ὁδὸν πόρεσιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρή λ.

1629. βακταρκεύουσα. ΗΡ. φησὶν εὐ λ. πάνν.

1674. δίκαι' ἐμοίγε καὶ πάλιν δοκεῖς λ.

1713. ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λ.,

A. 97. λέγοιμ' ἂν ἦδη· πρὶν λ. δ'. ὑμᾶς τοδὶ

1045. ἀλλὰ πολὺ τούμπαιεν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λ.

1100. ἄγε δὴ. Λάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χρή λ.

Θ. 380. ἐγώ. ΚΗ. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λ.

442. ἀντικρυς μεθ' ἐν λ.

539. γυνὴ γυναικας οὐσα μὴ κακῶς λ. τὸ λοιπόν.

541. παρρησίας καζόν λ. ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,

B. 303. ἐξεστὶ θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λ.

869. τοῦτω δὲ συντέθηκεν, ὥσθ' ἔξει λ.

885. εὐχέσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τάπη λ.

905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρή λ.· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον

1056. πάνν δὴ δεῖ χρηστά λ. ἡμᾶς. ΕΤ. ἦν οὖν οὐ λέγῃς

Λυκαβηττοῦς

1108. κἀποκινδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σοφόν λ.

1205. ἰδοὺ, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρή λ.

1230. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔγω λ.

Εκ. 113. πλείστα σποδοῦνται, δεινотάτους εἶναι λ.

117. ὅπως προμελετήσασιν ἀκέει δέ λ.

123. καὶ τῇ μεθ' ὑμῶν, ἦν τι μοι δόξω λ.

152. λ. τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἡσυχός·

168. ἐκείσε πρὸς γυναῖκας φύμην λ.

192. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡ. μὴδ' ἐθίσου νῦν λ.

286. μεμημένους δέ λ., ὡς μὴ ποτ' ἐξολίσθη,

429. δημηγορήσαν, κάπεχειρσεν λ.

564. ὡ δαιμόνι· ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα· ἔα λ.

914. καὶ τὰλλ' οὐδὲν με ταῦτα δεῖ λ.

Π. 57. ἡ τὰπὶ τούτοις δρῶ. λ. χρή ταχὺ πάνν.

77. λ. ἂ κρίπτειν ἢ παρεσκευασμένους.

198. εὐ τοι λ. ἐμοίγε φαίνεσθον πάνν·

432. ἀλλ' ἦ τις εἰ λ. σ' ἐχρῆν αὐτίκα μᾶλα.

472. ταυτί σὺ τολμᾷς, ὡ μαρωτάτη. λ.;

487. ἀλλ' ἦδη χρῆν τι λ. ὑμᾶς σοφὸν ἢ νικήσετε τὴνδ'

966. ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λ. σ' ἐχρῆν.

1074. εἶναι σ' ὕβριστήν φησι καὶ λ. ὅτι

Fr. 562. οὕτην μέλλει καὶ κελεύει βῆ λ.

λέγεις. A. 359. τί οὖν οὐ λ. ἐπίεθον ἐξεργασθὲν θύρας

A. 424. ἀλλ' ἡ φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λ.;

λέγεις. A. 593. ταυτί λ. σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὦν;

A. 765. καλῶς λ.· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μὲν καλαί.

768. τί λ. σὺ; ποδαπῇ χοίρος ἦδε; ΜΕ. Μεγαρικῇ.

898. ἰάγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φέρε, πόσον λ.;

1058. φέρε δὴ, τί σὺ λ.; ὡς γελοῖον, ὡ θεοί,

I. 464. οἶμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λ.;

484. ἐς τὰ κοχῶνα τὸ κρέας. ὡς αὐτὸς λ.

492. ἀλλ' εὐ λ. καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγῇ.

1133. ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λ.,

1364. ταυτί μὲν ὕρθως καὶ φρονίμως ἦδη λ.

N. 103. τοὺς ὠχρίωντας, τοὺς ἀνυποδότητους λ.

204. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀστείον λ.

207. αἶδε μὲν Ἀθηναί. ΣΤ. τί σὺ λ.; οὐ πείθομαι,

367. ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς. ΣΤ. τί

λ. σὺ;

644. οὐδὲν λ., ἀνθρώπει. ΣΤ. περὶδον νυν ἐμοί,

679. τὴν καρδὴν θήλειαν; ΣΩ. ὁρθῶς γὰρ λ.

768. ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λ.;

781. οὐδὲν λ. ΣΤ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγαγ', ἐπεὶ

1092. ἐξ εὐρυπρόκταν. ΑΛ. εὐ λ.

1095. ἐγνώκας ὡς οὐδὲν λ.;

1174. ἀτεχνῶς ἐπαυθεῖ, τὸ τί λ. σὺ; καὶ δοκεῖν

1289. ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; ΣΤ. καλῶς λ.

Σ. 216. τὸν πατέρα. ΣΩ. τί λ.; ἀλλὰ νῦν ὁρθῶς βαθεῖς.

343. ὅτι λ. τι περὶ τῶν νε-

696. ταυτί με ποιοῦσ'; οἶμοι, τί λ.; ὡς μου τὸν θῖνα τα-

ράττει,

1194. θάρακ' ἄριστον. ΦΙ. παῖε παῦ, οὐδὲν λ.

1378. τί λ. σὺ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἰ δεῦρο σὺ;

ΕΙ. 934. εὐ τοι λ. ΧΟ. καὶ τάλλα γ' ὥσιν ἦπιοι.

1051. μὴ νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΟΙ. εὐ λ.

O. 57. καὶ παῖ. ΠΕ. τί λ., οὗτος; τὸν ἔποκα καὶ καλεῖς;

66. οὐδὲν λ. ΕΤ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

323. πῶς λ.; ΕΠ. μήπω φοβήθης τὸν λόγον. ΧΟ. τί μ'

εἰργάσω;

433. κλύων γὰρ ἂν σὺ μοι λ.

517. νῆ τὴν Δήμητρ' εὐ ταῦτα λ. τίς οὖνεκα ταῦτ' ἄρ'

ἐχουσιν;

1124. ἐξφοκοδύμηται σοι τὸ τεῖχος. ΠΕ. εὐ λ.

1212. πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λ.;

1233. κνισᾶν τ' ἀγνίας. ΠΕ. τί σὺ λ.; ποῖος θεοῖς;

1273. ὡ τρισμακάρι', ὡ κατακέλευσον. ΠΕ. τί σὺ λ.;

1382. παῦσαι μελῶδων, ἀλλ' ὅ τι λ. εἰπέ μοι.

1457. ὠδὴ λ.· ὅπως ἂν ἀφλήκη δίεην

1614. νῆ τὸν Ποσειδῶν, ταῦτά γε τοι καλῶς λ.

1651. ἐγὼ νόθος; τί λ.; ΠΕ. σὺ μέντοι νῆ Δία,

1677. ἐν τῷ Τριβαλλῶ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λ.;

1685. ἡμῖν ἂ λ. σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.

1691. ὅπῃς τὰ κρέα; πολλήν γε τεθνεῖαν λ.

A. 76. γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΤ. πολὺ σὺ κάλλιον λ.

131. ταυτί σὺ λ., ὡ ψήττα; καὶ μὴν ἄρτι γε

146. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὐ σὺ δὴ λ.,

180. παντὰ κ' ἔχοι, καὶ τῆδε γὰρ λ., καλῶς.

184. καλῶς λ.· ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;

499. ὡς σωθήσεται, κἂν μὴ βούλη. ΠΡ. δεινόν γε λ. ΑΤ.

ἀγανακτεῖς·

529. ὑμέις ἡμᾶς; δεινόν γε λ.· κοῦ τλητὸν ἐμοίγε. ΑΤ.

σιῶσα.

747. ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΑΤ. τίνα λόγον λ.;

756. τί λ.; προφασίζε· περιφανῇ τὰ πρᾶγματα.

1013. πωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὰ λ.

1095. νῆ τὸν Δί' εὐ μέντοι λ. ΑΛ. ναὶ τὸ σὺ

Θ. 6. ὀφεί παρεστῶς. ΜΝ. πῶς λ.; αἰθῆς φράσων.

9. πῶς μοι παραινέεις; δεξιῶς μέντοι λ.

45. γλαυκόν. ΜΝ. βομβάζ. ΕΤ. σίγα. τί λ.;

625. οὐδὲν λ.

634. οὐδὲν λ.· δεῦρ' ἐλθθ, δεῦρ', ὡ Κλείσθενες·

635. ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὄν λ. ΚΑ. τί οὖν ποιῶ;

B. 122. κρεμάσαντι σαντόν. ΔΙ. παῖε, πνιγνῶν λ.

124. ἡ διὰ θυνείας. ΔΙ. ἄρα κάπνειον λ.;

169. ἐὰν δὲ μὴ 'χω; ΕΑ. τότε μ' ἀγειν ΔΙ. καλῶς λ.

515. ἔτεροι δὲ ἢ τρεῖς. ΕΑ. πῶς λ.; ὀρχηστρίδες;

556. κοῦκ οἶσθ' ὅ τι λ. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσ-

εδόκας,

630. αὐτὸς σεαντὸν αἰτιῶ. ΑΙ. λ. δὲ τί;

643. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκότερον. ΕΑ. καλῶς λ.

672. ὁρθῶς λ.· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε

1162. πῶς δὴ; διδάξων γὰρ με καθ' ὅ τι δὴ λ.

1166. εὐ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λ., Εὐριπίδῃ;

1169. εὐ νῆ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λ. δ' οὐ μαθηάτω.

1454. τί δαὲ λ. σὺ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσων

λέγων. Ν. 884. ὅς τάδε λ. ἀνατρέπει τὸν κρείττονα.
 Ν. 892. ἐν τοῖς πολλοῖσι λ. ἀπολῶ.
 900. εἰπέ, τί ποῖων; ΔΙ. τὰ δίκαια λ.
 951. ὁπότερος αὐτοῖν λ. ἀμείνων φανήσεται.
 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λ. ἤνθουν καὶ σαφροσύνην νερόμστο.
 1211. ζηλοῦντες ἥνικ' ἂν σὺ νικᾷς λ. τὰς δίκας.
 1334. ἐγὼ γ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λ.
 1422. ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λ. ἐπειθε τοὺς παλαιούς;
 1446. λόγον σὲ νικήσω λ.
 Σ. 21. πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπτώταις λ.,
 281. ἐξαπατῶν λ. ὡς
 517. ἀλλὰ δουλεύων λέλθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λ.,
 523. ἦν γὰρ ἡττηθῶ λ. σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
 603. ἐμπλήσο λ. πάντας γάρ τοι παύσει ποτὲ κἄνα-
 φανήσει
 1320. σκάπτων ἀγροίκους καὶ προσέτι λόγους λ.
 ΕΙ. 932. ὡς χρή πολέμειν λ. τις οἱ κατήμενοι
 Ο. 426. τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λ.
 472. δὲ ἔφασκε λ. κορυδὸν πάντων πρώτῃν ὄνθη γενέσθαι,
 962. ὡς ἐστὶ Βάκιδος χρησμὸν ἀντικρυς λ.
 1437. νῦν τοι λ. πτερῶ σε. ΣΤ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
 1443. λ. ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
 1619. εὐχόμενοι εἶτα διασοφίζονται λ.,
 Α. 521. ὀρθῶς γε λ. νῆ Δί' ἐκείνος. ΑΤ. πῶς ὀρθῶς, ὦ κακό-
 δαιμον,
 1229. ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λ.,
 Θ. 343. ἡ μοιχὸς εἰ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λ.,
 Β. 1068. κἂν ταῦτα λ. ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθὺς ἀνέκυψεν.
 1145. Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λ.
 Εκ. 435. τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λ., σὲ δὲ
 Fr. M. Θ. Δευτ. 6, 15. οὐδ' ἂν λ. λήξαι τις.
 λεγωνήσας. Fr. 636. λ.:
 λέγων. ΕΙ. 933. ὑπὸ τοῦ δέους λ. Ἰωνικῶς οἱ,
 λέγων. Εκ. 726. ἔν' ἀποβλέπωμαι καὶ λ. μοι ταδί.
 λέγων. Σ. 692. ὡς ἥνικ' ἂν λ., οὐκ ἐσφρήσομεν.
 Ο. 1440. ὅταν λ. οἱ πατέρες ἐκάστοτε
 Α. 1233. ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λ. οὐκ ἀκούομεν,
 λείβεται. Ι. 327. πρῶτος ὢν ὁ δ' ἱπποδάμου λ. θεώμενος.
 λειμών. Β. 344. φλογὶ φέγγεται δὲ λ.
 λειμῶνα. Β. 326. ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λ. χορεύσαν,
 Β. 1300. λ. Μουσῶν ἱερὸν ὑφείην δρέπων
 λειμῶνά. Ο. 246. ἔχετε λ. τ' ἐρόντα Μαραθῶνος.
 λειμῶνας. Β. 449. λ. ἀνθεμῶδεις,
 λειμῶνων. Ο. 1093. ἀλλ' ἀνθηρῶν λ.
 Β. 374. λ. ἐγκρούων
 λείξας. Ι. 103. ἐπίπαστα λ. δημόπραθ' ὁ βάσκανος
 λείων. ΕΙ. 1056. οὐδέποτε ἂν θείης λ. τὸν τραχὺν ἐχίνον.
 ΕΙ. 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λ. τὸν τραχὺν ἐχίνον.
 Β. 1003. ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λ.
 λείος. Fr. 25. καὶ λ. ὥσπερ ἐγγέλους, χρυσοὺς ἔχων κικίνους.
 λείπομαι. Εκ. 912. μόνῃ δ' αὐτοῦ λ. ἡ
 λείπω. Α. 1185. λ. φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.
 Ι. 1251. λ. σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
 λείχειν. Σ. 738. λ., χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
 ΕΙ. 854. παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λ. ἄνω.
 855. λ. ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκεναστῶν.
 λείχων. Ι. 1089. χῶτι γ' ἐν Ἑκβατάνοις δικάσεις, λ. ἐπίπαστα.
 Ι. 1285. ἐν κασσαυρίοις λ. τὴν ἀπύπτυστον δρόσον,
 λειψάνων. Σ. 1066. ἀλλὰ κἀκ τῶν λ. δεῖ τῶνδε βώμην
 λειψύδριον. Α. 665. ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Α. ἤλθο-
 μεν, ὅτ' ἦμεν ἐτι,
 λεκάνασι. Ο. 1143. λ. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς
 λεκάνας. Ο. 1146. ἐς τὰς λ. ἐνεβάλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
 λεκάνην. Ν. 907. χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λ.
 Ο. 840. λ. ἀνένεγκε, κατὰπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
 Fr. 344, 6. τρυγὸς τε φανὴν εἰς λ. ὠθυμένης,
 λεκάνης. Σ. 600. τὸν σπύγγον ἔχων ἐκ τῆς λ. τὰμβάδ' ἡμῶν
 περικανεῖ.
 Fr. 335. πεντελίοισι θ' ὁμοῦ λ. παραθραύμασι.
 λεκάνιον. Α. 1110. κάμοι λ. τῶν λαγῶν δὲς κρεῶν.
 λεκανίσκην. Fr. 637. λ.
 λείκθον. Α. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λ. παρὰ
 γρούς.
 Εκ. 1177. λ., ἔν' ἐπιδεικνῆς.
 λειθόπωλιν. Π. 427. ἡ λ. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
 λεκτόν. Ο. 422. τε λ. οὔτε πιστόν, ὡς
 λίλακας. Α. 410. Εὐρεπίδῃ, ΕΤ. τί λ.; ΔΙ. ἀνάβαδην ποιεῖς,
 λελάκτικας. Ν. 136. ἀπερμερίμνας τὴν θύραν λ.
 λελάμπρυνται. Π. 635. ἐξοιμάταται καὶ λ. κύρας,
 λίλαφας. Fr. 492. τὸ δ' αἶμα λ. τοῦμόν ὡναξ δέσποτα.
 λίλεκται. Β. 1244. Ζεὺς, ὡς λ. τῆς ἀληθείας ὑπο,

λέληθ'. Fr. 96. οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοῦχί λ. ἐμαυτὸν.
 λέληθας. Σ. 517. ἀλλὰ δουλεύων λ. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέγων,
 λέληθε. Εκ. 103. λ.· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.
 λέληθεν. Ι. 862. ἔπαυσα τοὺς ξυνομώτας, καὶ μ' οὐ λ. οὐδὲν
 Σ. 695. σὺ δὲ χασκάσεις τὸν καυλαγρέτην· τὸ δὲ πραττόμενόν
 σε λ.
 Θ. 589. καὶ πῶς λ. ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνὴρ;
 600. λ. ἡμᾶς κρυπτοὺς ἐγκαθήμενος.
 664. εἰ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὐ λ. ὢν.
 λελουμένον. Ο. 140. εὐρὺν ἀπῖοντ' ἀπὸ γυμνασίου λ.
 λελουμένους. Α. 1066. τοῦτο δρῶν λ., αὐ-
 Fr. 169. ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λ. σχολάζειν.
 λέλονται. ΕΙ. 868. ἡ παῖς λ. καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
 λέλυσσ. Θ. 1208. λ. σὺν ἔργον, φεύγε, πρὶν τὸν τοξότην
 λέλονται. Εκ. 377. ἦδη λ. γάρ; ΧΡ. νῆ Δί', ὁρθρον μὲν οὖν.
 λέμμα. Ο. 674. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λ. κᾶθ' οὕτω φαλεῖν.
 λέξαι. Α. 416. δεῖ γὰρ με λ. τῷ χορῷ βῆσιν μακρὰν
 Α. 1057. δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λ. μόνον.
 Ι. 1301. καὶ μίαν λ. τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γερατέρα·
 Ν. 1365. τῶν Αἰσχύλου λ. τί μοι· κᾶθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν,
 Σ. 1198. πῖνον, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λ. δοκεῖς
 1400. λ. χαρίεντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοι γ', ὦ μέλε.
 Α. 782. βούλομαι λ. τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 Θ. 445. ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λ. βούλομαι
 Fr. 246, 1. ἀλλ' εἰσὶθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λ. βούλομαι
 λέξας. Α. 1186. τοσαῦτα λ. εἰς ὑδρορροῶν πεσὼν
 Π. 3. ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λ. τύχῃ.
 λέξαι. Ν. 940. φέρε δὴ πύτερος λ. πρότερος;
 Ν. 1392. πηδᾶν, ὅ τι λ.
 ΕΙ. 1048. τί ποτ' ἄρα λ.; ΤΡ. δηλὸς ἐστ' οὗτος γ' ὅτι
 Θ. 573. σιγᾶθ'. ἔν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λ.
 λέξιας. Ι. 16. πῶς ἂν σύ μοι λ. ἀμὲ χρή λέγειν;
 Θ. 187. μόνος γὰρ ἂν λ. ἀξίως ἐμοῦ.
 λέξαν. Σ. 1095. βῆσιν εὐ λ. ἐμέλλομεν τότε, οὐδὲ
 Θ. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λ.
 Β. 901. τὸν μὲν ἀσπεῖόν τι λ.
 Εκ. 170. αὐτῇ γὰρ ὑμῶν ἔνεκά μοι λ. δοκῶ,
 597. τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λ. τὴν γῆν πρώτιστα
 ποιῆσαι
 λέξας. Ν. 1344. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λ. ἀκούσαι βούλομαι
 Σ. 1240. τοῦτ' ἐγὼ λ. σκόλιον; ΦΙ. ὀδίκως ἐγὼ,
 Θ. 711. φαύλας τ' ἀποδράς οὐ λ.
 720. λόγους τε λ. ἀνοσίους.
 Β. 993. σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λ.; μόνον ὅπως
 Fr. 346. λ. ἄρα
 λέξη. Ν. 942. κᾶτ' ἐκ τούτων ὢν ἂν λ.
 Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λ. γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράφομαι γὰρ.
 λέξομεν. Σ. 865. φήμην ἀγαθὴν λ. ὑμῖν,
 λέξον. Ν. 340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λ. δὴ μοι,
 τί παθοῦσαι,
 Ν. 1370. λ. τι τῶν νεωτέρων ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
 Σ. 15. ἀτὰρ σὺ λ. πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν αἰτῶν
 28. ἀτὰρ σὺ τὸ σὺν αὐ λ. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
 335. ἀποκλείων τὰς θύρας; λ.
 963. ἀνάβηθι, τυρόκηστι, καὶ λ. μέγα·
 Ο. 1668. μέτεστιν; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λ. δέ μοι,
 Β. 1020. Αἰσχύλε, λ., μὴδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλκίωσαι.
 Fr. 1. πρὸς ταῦτα σὺ λ. Ὀμηρείους γλώττας, τί καλοῦσι κύρμβα.
 λέξονθ'. Θ. 91. λ. ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. πότερα φανερὸν, ἢ λάθρα;
 λέξοντ'. Α. 99. λ. Ἀθηναίοισιν, ὦ ψευδαργάβα.
 λέξοντας. Ι. 508. ἡνάγκαζεν λ. ἐπὶ πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
 λέξουσ'. Θ. 384. λ. ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 λέξουσι. Εκ. 773. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ΑΝ. Β. λ. γάρ.
 λέξουσιν. Εκ. 695. τάδε λ.· δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
 λέξω. Α. 369. λ. δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων αἰ μοι δοκεῖ.
 Α. 417. αὕτη δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λ., φέρε.
 501. ἐγὼ δὲ λ. δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 Ν. 143. λ. νομίσαι δὲ ταῦτα χρή μυστήρια.
 961. λ. τοῖνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
 Σ. 951. ὑπεραποκρίνεσθαι κινός· λ. δ' ὅμως.
 Εκ. 163. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὐ λ. πάλιν.
 λέξωμεν. Θ. 785. ἡμεῖς τοῖνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὐ λ. παραβάσαι.
 λέξων. Α. 367. ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λ. οὐτοσὶ τυννοουσί.
 Α. 629. οὕτω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λ. ὡς δεξιὸς ἐστιν.
 λέονθ'. Ι. 1037. ἔστι γυνή, τέλει τε λ. ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
 λέοντα. Β. 1431. μάλιστα μὲν λ. μὴ 'ν πύλει τρέφειν,
 λέοντες. ΕΙ. 1189. ὄντες οἴκοι μὲν λ.,
 λεοντήν. Β. 46. ὄρων λ. ἐπὶ κροκατῷ κειμένην.
 Β. 430. κύσθου λ. ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
 496. καὶ τὴν λ., εἴπερ ἀφοβύσπλαγχτος εἴ.
 λέοντος. Β. 1431. [οὐ χρή λ. σκύμον ἐν πύλει τρέφειν]

Λήμνος. Fr. 325. Α. κνίμους τρέφονσα τακεροὺς καὶ καλοὺς.
 Λημώντες. Π. 581. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντας λ. τὰς φρένας
 ἄμφοι.
 Λήνια. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Α. χορηγῶν ἀπέλυν' ἀδειπνον.
 Ληναίτην. I. 547. θόρυβον χρηστὸν λ.,
 Ληναίφ. Α. 504. αὐτοὶ γὰρ ἐσμεν οὐκ Α. τ' ἄγων,
 Λήξαι. EI. 1076. φυλόπιδος λ., πρὶν κεν λύκος οἶν ὕμεναιοι.
 Λήξαι. EI. 1328. λ. τ' αἰθωνα οἰδῆρον.
 Λήξαι. Fr. M. Θ. Δευτ. 6, 15. οὐδ' ἂν λέγων λ. τις.
 Ληπτέον. I. 603. λ. μάλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλῆς, ὡς σαμφόρα;
 Ληρεῖν. I. 536. καὶ μὴ λ., ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διο-
 νύσῳ.
 Θ. 622. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα ΚΑ. λ. μοι δοκεῖς.
 Β. 1377. αὐτὸν αὐτὰ λ.
 Π. 508. δύο πρεσβύτεα, ξυνθιασώτα τοῦ λ. καὶ παραπαλεῖν,
 Ληρεῖς. N. 500. κατάθου. τί λ.; ΣΤ. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδὶ.
 N. 829. αἰβοῦ, τί λ.; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
 1273. τί δῆτα λ. ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
 Σ. 767. περὶ τοῦ; τί λ.; ΒΔ. ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται.
 1370. τί ταῦτα λ., ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
 O. 341. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν λ. ἔχων
 572. οἱ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕ. λ. καὶ νῆ
 ΔΙ' ὅ γ' Ἑρμῆς
 Α. 744. τί ταῦτα λ.; ΓΤ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
 945. ἀγαθόν. ἔα αὐτ', ὡς δαιμονία. ΜΤ. λ. ἔχων.
 Θ. 595. λ. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
 1080. τί κακόν; ΕΤ. τί κακόν. ΜΝ. λ. ΕΤ. λ.
 1112. καὶ κλέπτο καὶ πανούργω. ΕΤ. λ., ὡς Σκύθα.
 Β. 512. ἀλλ' εἰσὶν ἄμ' ἐμοί. ΕΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. λ. ἔχων.
 555. καὶ τὰ σκύροδα τὰ πολλά. ΔΙ. λ., ὡς γύναι,
 1136. ὁρᾷς ὅτι λ. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
 1197. λ. ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
 Εκ. 833. αὐκ οὐδ' ὅ τι λ. φέρε σὺ τὰν ἀφορον ὁ παῖς.
 1001. λ. ἐγὼ δ' ἄρ' ὅς ἐπὶ τὰ μὲν στρώματα.
 Π. 517. λῆρον λ. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
 Ληρήσει. Β. 923. κάπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα λ. καὶ τὸ δρᾶμα
 Ληρήσει. N. 367. ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ λ. οὐδ' ἔστι Ζεὺς. ΣΤ.
 τί λέγεις σὺ;
 Λήροις. Π. 589. λ. ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν Πλοῦτον ἐφ' παρ'
 ἑαυτῷ.
 Λήρον. Θ. 860. ληροῦντι λ.; Θεσμοφόριον τουτογί.
 Β. 1005. καὶ κοσμήσας τραγικὸν λ., θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
 Π. 517. λ. ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
 Λήρόν. Β. 809. λ. τε τὰλλ' ἤγειτο τοῦ γνῶναι πέρι
 Λήρος. Π. 23. ἵνα μάλλον ἀλγῆς. ΚΑ. λ. οὐ γὰρ παύσομαι
 Fr. 390. 1. τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λ. πολὺς.
 Λήρός. Α. 860. ὅτι λ. ἔστι τὰλλα πρὸς Κινησίαν.
 Ληροῦντι. Θ. 880. λ. λήρον; Θεσμοφόριον τουτογί.
 Ληρῶ. N. 1274. λ., τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
 Λήρων. N. 359. σὺ τε, λεπτοτάτων λ. ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς
 ὅ τι χρῆζεις.
 Β. 1497. καὶ σκαριφισμοῖσι λ.
 Λῆς. Α. 749. Δικαίπολι, ἦ λ. πρίασθαι χοῖρία;
 Λῆς. Α. 766. ἀντεινον, αἱ λ. ὡς παχεῖα καὶ καλὰ.
 Α. 772. αἱ λ., περὶδου μοι περὶ θυμητιδᾶν ἀλῶν,
 776. ἦ λ. ἀκούσαι φθεγγομένας; ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς
 788. ἀλλ' αἱ τράφεν λ., αἶε τοι χοῖρος καλὰ.
 814. τὸ δ' ἄτερον, αἱ λ., χοίνικος μόνος ἀλῶν.
 Α. 95. ὅ τι λ. ποθ' ἀμέ. ΑΤ. νῆ Δί', ὡς φέλη γύναι.
 1188. ἀγ' ὅπα τυ λ. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστα γέ.
 Λήσει. I. 1033. ἐσφοτῶν τ' ἐς τοῦπτάριον λ. σε κυνηδὼν
 Λήσει. EI. 63. λ. σεαυτὸν τὰς πύλεις ἐκκοκκίσας.
 Λήσομεν. Εκ. 98. ἦν δ' ἐγκαθεζόμεσθα πρότεροι, λ.
 Λησταί. O. 1427. μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' οἱ λ. γέ μὴ λυπῶσάι με,
 Ληστὰς. Α. 1077. ἤγγειλε λ. ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
 Α. 1188. λ. ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
 Ληστῶν. EI. 449. ληφθεῖς ὑπὸ λ. ἐσθίοι κριθὰς μόνος.
 Λῆτε. Α. 1105. ναὶ τῷ σιῶ, κἂν λ., τὸν λυσίστρατον.
 Λητοῖ. O. 870. καὶ κύκην Πυθίᾳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Α. Ὀρτυ-
 Λητοῖδης. I. 1081. χρησμὸν Α., Κυλλήνην μὴ σε δολῶσθ.
 Ληφθείην. Π. 1145. ὅποτε τι λ. πανουργήσας ἐγώ.
 Ληφθεῖς. EI. 449. λ. ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνος.
 Ληφθείσα. O. 1222. δικαίωτατ' ἂν λ. πασῶν Ἰρίδων.
 Ληφθείσα. N. 166. τοῖς ἐκ Πύλου λ., τοῖς Λακωνικοῖς.
 Ληφθέντες. Α. 1110. ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ λ. ἱυγμῇ
 Ληφθῆ. Θ. 679. αὐτῶν ὅταν λ. τις ὅσια δρῶν,
 Ληφθήσομαι. Εκ. 260. ὡδὶ μέση γὰρ οὐδέποτε λ.
 Λήψαι. Θ. 713. λ. δὲ κακύν.
 Β. 1236. λ. γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλὴν τε κῆραθην.
 Λήψεσθ'. EI. 493. πλεγγὰς λ., ὠργεῖοι.

Λήψεσθ'. Α. 1093. εἰ σαφρονεῖτε, θαίματα λ., ὅπως
 λήψεται. Α. 1002. πρῶτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λ.
 O. 1078. λ. τάλαντον' ἦν δὲ ζῶντ' ἄγρ' τις, τέτταρα,
 Α. 1212. κορύκους, ὡς λ. πυ-
 Εκ. 783. οὐχ ὡς τι δῶσόντ', ἀλλ' ὅπως τι λ.
 λήψεται. N. 1308. λ. τι πρᾶγμ', ὁ τοῦ-
 λῆψι. Α. 104. οὐ λ. χρύσο, χαυνόπρακτ' Ἰασναῦ.
 λήψομαι. I. 1028. λέγε νυν' ἐγὼ δὲ πρῶτα λ. λίθων.
 Σ. 785. τὸν μισθὸν ὑπόθεν λ. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ. ΦΙ. καλῶς,
 786. ὅτι κατ' ἐμαυτὸν κού μεθ' ἐτέρου λ.
 813. κἂν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λ.
 1187. ὅστις ἐπὶ γῆρῃ χίμετλον οὐδὲν λ.
 Fr. 447, 3. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λ.;
 Ἰθου. EI. 267. ἀλλ', ὡς Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ Ἰλ. φέρων.
 Λίαν. Α. 634. παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λ. ἐξαπατάσθαι,
 I. 1231. τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λ. σαφῶς.
 N. 55. πρόφασιν ἐφασκον, ὡς γύναι, λ. σπαθῆς.
 416. μήτε βιγῶν ἀχθῆι λ., μήτ' ἀριστῶν ἐπιθυνοῖς,
 716. μὴ νυν βαρέως ἀλγῆι λ.
 Σ. 56. μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λ. μέγα,
 877. παύσων τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λ. στρυφνὸν καὶ πρίνον
 ἦθος,
 EI. 83. μή μοι σοβαρῶς χώρει λ.
 Θ. 1076. λ. ΕΤ. λ.
 Β. 835. ὡς δαιμονί' ἀνδρῶν, μὴ μέγα λ. λέγε.
 Εκ. 584. εἰ καινοτομεῖν ἐθέλησουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λ.
 Λιβανωτὸν. N. 426. οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ'
 ἐπιθείην λ.
 Σ. 96. ὥσπερ λ. ἐπιτιθεῖς νουμηνίᾳ.
 861. καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λ. ἐνδοθεν,
 Β. 871. ἴθι νυν λ. δευρὸ τις καὶ πῦρ δύτω,
 888. ἴθι νυν ἐπίθεθ' ὅτι καὶ σὺ λ. ΕΤ. καλῶς.
 Π. 703. τὴν βῖν' ἐπιλαβοῦσ' οὐ λ. γὰρ βδέω.
 1114. ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λ., οὐ δάφνην,
 Λιβανωτοπωλεῖν. Fr. 638. λ.
 Λιβύην. O. 710. σπείρειν μὲν, ὅταν γέρας κρύζουσ' ἐς τὴν Α.
 μεταχωρῇ,
 Λιβύης. O. 1136. ἐκ μὲν γε Α. ἦκον ὡς τρισμύραι
 Λιβυκόν. O. 65. Ἵποδεδιῶς ἔγωγε, Α. ὄρνεον.
 Λιγνίν. Α. 319. λ. δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὡς γυναικες,
 Λιγνίος. Θ. 281. ὅσον τὸ χρήμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λ.
 Λιγνύς. O. 1241. λ. δὲ σῶμα καὶ δόμας περιπτυχὰς
 Λιγυόφυγος. O. 1381. λ. ἀηδῶν.
 Λίθων. Π. 710. ἔπειτα παῖς αὐτῷ λ. θυεῖδιον
 Π. 712. λ.; ΚΑ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
 Λίθινους. O. 613. οἰκοδομεῖν δεῖ λ. αὐτοῖς,
 Λίθου. Α. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηται πον λ.
 N. 1202. ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λ.,
 Λίθους. Α. 236. ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λ.
 Α. 295. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ κατὰ σε χύσομεν τοῖς λ.
 Σ. 222. ἦδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λ. βαλλήσομεν.
 Π. 817. χρυσᾶς, ἀποκώμεσθα δ' οὐ λ. ἔτι,
 Λίθων. Α. 1167. μαινόμενος ὁ δὲ λ. λαβεῖν
 Α. 1160. καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λ. πεσών,
 I. 1028. λέγε νυν' ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λ.,
 N. 767. ἦδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λ.
 Σ. 280. λ. εἴψεις, ἔλεγεν.
 332. ἦ δῆτα λ. με ποίησον ἐφ' οὗ
 EI. 630. νῆ Δί', ὡς μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμου λ.
 Β. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αἰαῖνον λ.,
 Π. 543. λ. εὐμεγέθῃ πρὸς τῇ κεφαλῇ σιτείσθαι δ' ὅστι μὲν
 ἄρταν
 Λίθος. Fr. 240. κογχυλίας λ.
 Fr. 264. "λ. δεκατάλαντος."
 538. λ. τις ὥζησεν τεθυμαμένους.
 Λίθου. EI. 680. ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λ. τοῦ 'ν τῇ πυκνί.
 Λιθοργός. O. 1134. πλινθοφόρος, οὐ λ., οὐ τέκτων παρῆν,
 Λίθους. Α. 341. τοὺς λ. νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
 Σ. 228. μὴ φροντίσης; ἐὰν ἐγὼ λ. ἔχω,
 EI. 361. φέρε δὴ κατῖδω, ποῖ τοὺς λ. ἀφέλξομεν.
 427. εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λ. ἀφέλκετε.
 1230. ὡδὶ, παραθέντι τρεῖς λ. οὐ δεξιῶς;
 O. 1137. γέρας, θεμελίου καταπεπωκῖαι λ.
 Εκ. 546. καὶ τοὺς λ. παῖοσα τῇ βακτηρίᾳ.
 Fr. 429. νεβρίδα, λ. τοὺς παρίους, κηρύκειον.
 Λίθω. Α. 683. τονθορύζοντες δὲ γῆρῃ τῷ λ. προσέσταμεν,
 Α. 1218. ἱλιγγίῳ κάρα λ. πεπληγμένους.
 N. 24. εἴθ' ἐξέκλινον πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λ.
 O. 56. σὺ δ' οὐκ λ. κύψον λαβάν. ΕΤ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
 Θ. 529. τὴν παλαιάν ὑπὸ λ. γὰρ
 Β. 572. ὡς ἡδέως ἂν σου λ. τοὺς γομφίους

λόγον. Π. 467. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν θέλω δοῦναι λ.
Π. 523. κατὰ τὸν λ. ὃν σὺ λέγεις δῆπου. τίς γὰρ πλουτῶν
ἐθελήσει
Fr. 377. 1. ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτῳ λ. πρὸς μυρρίνην,
Fr. M. Δαιτ. 9. 2. τοῖς δαιταλεῦσιν, ὥσπερ ἄξιον λ.,
λόγος. N. 893. ἀπολείς σύ; τίς ὦν; ΑΛ. λ. ΔΙ. ἤττων γ' ὦν.
N. 1038. ἐγὼ γὰρ ἤττων μὲν λ. δι' αὐτὸ τούτ' ἐκλήθην
O. 336. ἀλλὰ πρὸς τούτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὑστερος λ.
462. καὶ μὴν ὄργῳ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λ. εἰς μοι,
A. 559. λ. τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνή
1135. εἰς μὲν λ. μοι δεῦρ' αἶε περαίνεται.
Θ. 906. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σε καμ' ἔχει λ.
B. 87. Πυθαγόρεος δέ; ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
107. δεῖπνεν με διδάσκει. ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
115. κόρεις ὀλίγιστοι. ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λ.
623. δίκαιος ὁ λ.· κἂν τι πηρώσω γέ σοι
637. δίκαιος ὁ λ.· χυπότερον ἂν νῶν ἴδῃς
1206. Αἰγυπτος, ὥς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λ.,
1391. οὐκ ἔστι Πειθούς ἱρὸν ἄλλο πλὴν λ.
Εκ. 473. λ. γέ τοι τίς ἐστι τῶν γερατέρων,
Π. 337. καίτοι λ. γ' ἦν νῆ τὸν Ἡρακλέα πολλὸς
λόγος. N. 1408. ἐκείσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λ. μέτειμι,
O. 1706. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λ.,
A. 715. βινητῶμεν, ἦ βράχιστον τοῦ λ.
Θ. 472. αὐταὶ γὰρ ἔσμεν, κοῦδεμί' ἐκφορὰ λ.
B. 550. οἷδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λ.
832. Αἰσχύλε, τί σιγῆς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λ.
1179. ἐνούσαν ἔξω τοῦ λ., κατὰπτυσον.
Π. 760. ἀλλ' εἰ' ἀπαράπαντες ἐξ ἐνὸς λ.
λόγους. A. 302. σὺ δ' ἐγὼ λ. λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς,
I. 632. κάγω γ' ὅτε δὴ ἴγων ἐνδεχομένην τοὺς λ.
642. ἀνέκραγον· ὦ βουλή λ. ἀγαθοὺς φέρων
757. καὶ λῆμα θούμιον φορεῖν καὶ λ. ἀφύκτους,
N. 259. καὶ συγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λ.
1042. αἰρούμενον τοὺς ἤττονας λ. ἔπειτα νικᾶν.
Σ. 472. ἐς λ. ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγῆς;
473. σοὶ λ., ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἔρων,
1174. ἄγε νυν, ἐπιστήσῃ λ. σεμονοὺς λέγων
1320. σκώπτων ἀγροίκους καὶ προσέτι λ. λέγων
O. 258. ἀλλ' ἔτ' ἐς λ. ὅπαντα,
415. λέγουσι δὲ δὴ τίνας λ.;
539. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπατάτους λ.
632. ὁμόφρονας λ. δικαίους,
A. 1126. τοὺς δ' ἐκ πατρὸς τε καὶ γερατέρων λ.
Θ. 178. πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λ.
439. ποικίλους λ. ἀνεῦρεν
546. ἐπίτηδες εὐρίσκων λ., ὅπου γυνὴ ποτηρὰ
720. λ. τε λέξεις ἀνοσίους.
1128. αἰαὶ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφῶ λ.;
Εκ. 411. κάπειτ' ἔλεξε δημοτικοτάτους λ.
λόγχοι. Fr. 357. λ. δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.
λόγχα. B. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λ. καὶ λευκολόφους
τριφαλείας
λόγχη. A. 1226. λ. τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὁστέων ὀδυρτά.
λόγχη. Θ. 826. ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λ.,
λόγχη. Σ. 1119. μήτε κάπην μήτε λ. μήτε φλύκταιναν λαβάν.
λογχοφόρους. ΕΙ. 1294. ἀπερρε καὶ τοῖς λ. ᾄδ' ἰόν.
λόγος. N. 112. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λ.,
N. 852. ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λ. μαθήσεται,
A. 1005. ἔωντι, πρὶν ὅσπαντες ἐξ ἐνὸς λ.
λόγος. A. 513. ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λ.,
A. 1151. ὥς μὲν ἀπλῶ λ. κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·
N. 321. καὶ γνομιδίῳ γνῶμην νύξας· ἐτέρῳ λ. ἀντιλογῆσαι·
372. νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λ. εὐ προσ-
έφυσας
Σ. 539. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὅδ' με τῷ λ. κρατήσῃ;
O. 30. ἡμεῖς γὰρ, ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λ.,
λόγων. I. 382. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λ. ἐν πόλει
I. 617. ὦ καλὰ λέγων, πολλὸν δ' ἀμείνων· ἐτι τῶν λ.
N. 130. λ. ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
358. χαῖρ', ὦ πρεσβύτεα παλαιογενεῖς, θηρατὰ λ. φιλο-
μούσων
Σ. 1262. μαθητέον τὰρ· ἐστὶ πολλοὺς τῶν λ.,
ΕΙ. 733. ἦν ἔχουμεν ὁδὸν λ. εἰπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
O. 381. ἐστὶ μὲν λ. ἀκούσαι πρῶτον, ὥς ἡμῶν δοκεῖ,
434. λ. ἀνεπτέρωμαι.
1447. ὑπὸ γὰρ λ. ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
1744. ἀγαμαι δὲ λ. ἄγε νυν αὐτοῦ
A. 638. ἡμεῖς γὰρ, ὦ πάντες ἀστοί, λ. κατάρχομεν
1123. ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λ. ἀκούσατε.
Θ. 294. δούλοισι γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λ.

λόγων. Θ. 588. ἐκείνος εἶη τῶν λ. κατάσκοπος.
Θ. 1059. Ἦχῶ, λ. ἀντὶ τοῦ ἐπικοκκάστρια,
1064. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἄλλ' ἄρχον λ.
B. 355. ὅστις ἀπειρος τοῖωνδε λ., ἢ γνώμη μὴ καθαρεύει,
818. ἔσται δ' ἱππολόφον τε λ. κορυθαίολα νείκη,
894. ὄρθως μ' ἐλέγχειν ὦν ἂν ἀπνομαι λ.
896. παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκούσαι τίνα λ.
Λοιδορεῖ. Θ. 497. οὐκ ἔστι· εἶπεν. εἰ δὲ φαίδρα λ.,
Π. 456. σὺ δ', ὦ κύκιστ' ἀπολουμένη, τί λ.
Λοιδορεῖν. A. 38. Βοᾶν, ὑποκρούειν, λ. τοὺς βήτορας,
I. 90. οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λ.;
Λοιδορεῖς. ΕΙ. 656. τοὺς σεαυτοῦ λ.
Fr. 87. ὅστις φακὴν ἡδιστον ὄψων λ.
Λοιδορεῖσθαι. N. 1353. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λ.
B. 857. ἐλεγχ', ἐλέγχου· λ. δ' οὐ θέμις
Εκ. 567. μὴ λ., μὴ νευραζόμενον φέρειν.
Λοιδορεῖται. ΕΙ. 57. ὠδὲ κεκνηὼς λ. τῷ Διί,
Λοιδορῆ. Εκ. 254. τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λ.;
Λοιδορημάτων. Fr. 64. λ.
Λοιδορῆσαι. I. 1272. λ. τοὺς πονηροὺς, οὐδὲν ἔστ' ἐπίφθορον,
A. 1128. λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λ. βούλομαι
Λοιδορήσεται. A. 460. οὐ λ., οὐκ ἀναισχυντήσετε;
Λοιδορήσεται. I. 1400. μεθύναν τε ταῖς πόρνοις λ.,
Λοιδορησμός. B. 758. χῶ λ.; ΑΙ. Αἰσχύλου κεύριπιδου.
Λοιδορήται. Εκ. 248. ἀτὰρ ἦν Κεφαλὺς σοι λ. προσφθαρεῖς,
Λοιδορία. Fr. 126. λ. τις ἐγένεθ' ὑμῖν; β. πώμαλα·
Λοιδορίαν. O. 1541. τὴν λ., τὴν καλαγρέτην, τὰ τριώβαλα.
Λοιδορίας. N. 934. παύσασθε μάχης καὶ λ.
Σ. 1207. εἶλον διώπων λ. ψήφον δυοῖν.
Λοιδορούμεναι. Θ. 571. παύσασθε λ.: καὶ γὰρ γυνὴ τις ἡμῶν
Λοιδορούμενος. Σ. 1184. τῷ κοπρύλοφῳ, καὶ ταῦτα λ.,
Λοιδοροῦνται. Εκ. 142. καὶ λ. γ' ὥσπερ ἐμπεπωκίτες,
Λοιδοροῦσι. N. 1140. οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λ. με
Λοιπά. ΕΙ. 201. τὰ λ. τηρῶ σκευάμα τὰ τῶν θεῶν,
Λοιπή. B. 1401. λέγοιτ' ἂν, ὥς αὕτη· στί λ. σφῶν στάσις.
Λοιπόν. A. 717. κάζελαύνειν χρὴ τὸ λ., κἂν φύγῃ τις, ζημοῦν
I. 546. ἔως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λ.
N. 677. ἀτὰρ τὸ λ. πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΠ. ὅπως;
850. μὴ νυν τὸ λ. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
1423. ἤττον τί δὴτ' ἔξεστι καὶ μοὶ καὶ νῦν αὖτὸ λ.
Σ. 235. παρέσθ', ὅ δὴ λ. γ' ἐτ' ἐστίν, ἀππαῖα παπαιδῆ,
299. μὰ Δί', οὐ τάρᾳ προτέμνω σε τὸ λ.
425. ὥς ἂν εὐ εἶδῃ τὸ λ. σμήνος οἷον ὥρμισεν.
486. οὐδέποτε γ', οὐχ, ἔως ἂν τι μου λ. ἦ,
748. στὰς ἐς τὸ λ. τὸν τρόπον
930. ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λ. οὐ κεκλήγχομαι.
1006. ὥσθ' ἡδῶς διάγειν σε τὸν λ. χρόνον
1051. ἀλλὰ τὸ λ. τῶν ποιητῶν,
1120. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λ. τῶν πολιτῶν ἐμβραχῶ
1425. εἶναι φίλον τὸ λ., ἢ σύ μοι φράσεις;
ΕΙ. 222. τὸ λ. ὤψεσθ'. TP. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
1305. ὑμῶν τὸ λ. ἔργον ἦδη νταῦθα τῶν μενόντων
O. 479. νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοῖνον χρὴ βύγχοις βόσκειν σε
τὸ λ.
562. ὥς ὄρνιθων βασιλευόντων θύειν ὄρνις τὸ λ.
692. εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκω κλάειν εἴπητε τὸ λ.
754. διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λ., ὥς ἡμᾶς ἴτω.
A. 287. λ. ἐστὶ χαρίον
632. καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λ. ἐν μύρτον κλαδί,
1040. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λ. οὐκέτι
1278. τὸ λ. αὐθις μὴ ῥαμαρτάνειν ἐτι.
Θ. 539. γυνὴ γυναικας οὔσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λ.
1160. γυναικες, εἰ βούλεσθε τὸν λ. χρόνον
1163. κακὸν τὸ λ., ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
B. 74. ἐτ' ἐστὶ λ. ἀγαθὸν, εἰ καὶ τούτ' ἀρα·
Εκ. 360. ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λ. ἢ κύπρος.
559. ἔσται τὸ λ. ΒΑ. κατὰ τί; ΠΡ. πολλῶν οὐνεκα.
561. ἔσται τὸ λ., οὐδαμῶς δὲ μαρτυρεῖν,
822. χαλκὸν τὸ λ.· ἀργύρῳ γὰρ χρῶμεθα.
Π. 321. μασώμενος τὸ λ. οὕτω τῷ κύπῳ ξυνεῖναι.
780. δεῖξω τὸ λ. πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
Fr. 111. ὅπερ λ. μόνον
Λοιποῦ. ΕΙ. 1084. οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
B. 586. ἀλλ' ἦν σε τοῦ λ. ποτ' ἀφελώμαι χρόνον,
Λοιπῶν. ΕΙ. 929. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λ.; ΧΟ. ὄ.
Λοιφ'. Εκ. 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λ. ἡμεῖς
ὕφανοῦμεν.
Λοκρίδος. O. 152. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς λ. Ὀσοῦντιος
Λοξία. Π. 8. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, τῷ δὲ λ.,
Λοξίας. I. 1047. ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ λ.
I. 1072. ταύτας ἀπανθᾷ μὴ διδύνας σ' ὁ λ.

λοπάδας. I. 1034. νύκτωρ τὰς λ. καὶ τὰς νήσους διαλείχων,
 λοπάδι. Σ. 511. δικίδιον ἀμκρόν φάγοιμ' ἂν ἐν λ. πεπνυγμένον.
 λοπάδιον. Π. 812. ὅζις δὲ πᾶσα καὶ λ. καὶ χύτρα
 λοπάδος. Fr. 273. οὐδὲν μὰ Δι' ἐρώ λ. ἐψητῶν.
 λοπάς. Fr. 147. οὐχ ἐψητῶν λ. ἐστιν.
 λοπίδας. Σ. 790. κάπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λ. μοι κεστρέων·
 λορδός. Fr. 496. χωρεῖ π' ἡραμμήν λ. ὡς εἰς ἐμβολήν.
 λόρδον. Fr. 191. λ. κικλοβάταν ρυθμόν.
 λορδουμένων. Εκ. 10. λ. σαμάτων ἐπιστάτην
 λορμένης. ΚΙ. 1139. τῆς γυναικὸς λ.
 λούμενος. O. 1823. ἀνθρωπος οὗτος, ἡ καθήται λ.,
 Π. 658. ἀνὴρ γέρον ψυχρὰ θαλάττη λ.
 λοῦσαι. I. 50. ὦ Δῆμιε, λ. πρῶτον ἐνδικάσας μίαν,
 λουσάμενα. O. 132. λ. πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστὶν γάμου·
 λουσαμένη. A. 913. κάλλιστα δῆπου, λ. τῇ Κλειψύδρῃ.
 λουσάμενος. Π. 615. τῆς τε γυναικὸς, καὶ λ.
 λουσαμένης. Fr. 163. β. σκῆψαι κάποκλάσαι τε καὶ λ. διεκλύσαι
 λούσησθε. Fr. 501. λ. καὶ κτενίσθητε πρὸς τὸν ἥλιον.
 λοῦσαι. N. 1044. ὅστις σε θερμῷ φησι λ. πρῶτον οὐκ ἔλασιν.
 λουσόμενος. M. 837. οὐδ' ἐς βαλανείον ἦλθε λ.· σὺ δὲ
 λουτρά. N. 1045. καίτοι τίνα γνῶμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λ.;
 N. 1051. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πάποτ' εἶδες Ἡράκλεια λ.;
 λουτρίδες. Fr. 642. λ.:
 λούτριον. I. 1401. καὶ τὸν βαλανείον πίεται τὸ λ.
 Fr. 290. μήτε ποδάνιπτρον θύραξ' ἐκχεῖτε μήτε λ.
 λουτρόν. A. 377. εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λ. γ' ἐγὼ παρέξω.
 A. 378. ἐμοὶ σὺ λ., ὦ σαπρά; XO. ΓΤ. καὶ ταῦτα νυμφικὸν γε.
 469. οὐκ οἶσθα λ. οἷον αἶδ' ἡμᾶς ἔλουσιν ἀρτι
 λουτροῦ. Σ. 604. πρῶτος λ. περιγυρόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
 περισέμενος.
 λοφός. ΚΙ. 1211. τί δ' ἐστίν, ὦ κακόδοιμον; οὐ τί που λ.;
 λοφεῖον. A. 1109. τὸ λ. ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
 N. 751. αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λ. στρόγγυλον,
 λοφίς. B. 822. φρίξας δ' αὐτοκόμου λ. λασιαύχονα χαίτην,
 λόφιν. ΚΙ. 1214. τί δῆτα τουτοῖσι καταθῶ σοι τοῖν λ.;
 λόφων. O. 279. ἕτερος αὖ λ. κατελιγμένος τις ὄρνις οὐτοσί
 O. 290. πῶς ἂν σὺν Κλεωνόμῳ γ' ἂν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λ.;
 1366. νομίσας ἀλεκτρονὸς ἔχειν τοῖν λ.,
 B. 1038. τὸ κρᾶνος πρῶτον περιδυσάμενος τὸν λ. ἡμελλ' ἐπι-
 δῆειν.
 λοφοποιεῖν. ΕΙ. 545. ἐκείνου γούν τὸν λ. οὐχ ὄρεε
 λοφοποιεῖν. Fr. 643. λ.
 λόφος. A. 587. ἴν' ἐξέμεσον βδελύττομαι γὰρ τοὺς λ.
 A. 965. πάλαι, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λ.
 967. ἀλλ' ἐπὶ τὰρχῃ τοὺς λ. κραδαίνετω·
 1074. ταχέως λαβόντα τοὺς λόφους καὶ τοὺς λ.
 1111. ἀλλ' ἡ τριχόβρωτες τοὺς λ. μου κατέφαγον.
 I. 496. δάμνειν, διαβάλλειν, τοὺς λ. κατεσθίειν,
 ΕΙ. 395. εἰ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λ. καὶ τὰς ὀφρύς.
 561. ἥπερ ἡμῶν τοὺς λ. ἀφείλε καὶ τὰς Γοργόνας·
 1178. τρεῖς λ. ἔχοντα καὶ φοινικὶδ' ὀρεῖαν πάνθ,
 1178. τοὺς λ. σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινωπτόμενος.
 B. 925. ὀφρύς ἔχοντα καὶ λ., δειν' ἄττα μορμωραπᾶ,
 λόφος. ΚΙ. 1222. τριχορρεῖτον οὐδὲν ἐστὶν τὸ λ.
 λόφων. A. 575. ὦ Λάμαχ' ἦρωε, τῶν λ. καὶ τῶν λόφων.
 A. 1109. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λ.
 O. 293. ἐπὶ λ. οἰκοῦσιν, ἀγᾶθ', ἀσφαλείας οὐνεκα.
 λόφωσα. O. 291. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λ. ἡ τῶν ὀρνέων;
 λοχευομένης. ΕΙ. 1014. τὰς ἐν τεύτλοισι λ.
 λοχμαία. O. 737. Μούσα λ.,
 λόχη. Σ. 929. τρέφειν δύναται ἂν μία λ. κλέπτα δύο·
 λόχη. O. 202. δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λ.,
 O. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀγ' ὡς τάχιστα' ἐς τὴν λ.
 224. οἷον κατεμελίτωσε τὴν λ. δλην.
 265. ἄλλως ἀρ' οὐποῦ, ὡς εἰοικ', ἐς τὴν λ.
 A. 800. τὴν λ. πολλὰν φορεῖς.
 λόχη. Εκ. 61. λ. δασυτέρως, καθάπερ ἦν ζυγνέμενον·
 λόχοι. A. 458. ὅτι καὶ παρ' ἡμῶν εἰσι τέτταρες λ.
 λόχος. O. 589. ἀλλὰ γλαυκῶν λ. εἰς αὐτοὺς καὶ κερχνηδὼν
 ἐπιτρέφει.
 λόχους. A. 1074. ταχέως λαβόντα τοὺς λ. καὶ τοὺς λόφους·
 λόχων. A. 575. ὦ Λάμαχ' ἦρωε, τῶν λόφων καὶ τῶν λ.
 λυγίσαντος. Σ. 487. πλευνᾶν λ. ὑπὸ βώμης,
 λυγισμῶν. B. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λ. καὶ στροφῶν
 λυγέως. Fr. 258. λ.,
 λυγέως. Π. 210. βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ λ.
 λυβίζων. I. 523. καὶ λ. καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείους
 λυδόν. O. 1244. ἐχ' ἄτρεμα, φέρ' ἴδω, πότρεα λ. ἡ Φρύγα
 λυδῶν. N. 600. οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε λ. μεγάλας σίβουσιν·
 Fr. 413. τί πρὸς τὰ λ. δειπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
 λυέσθων. Θ. 48. μὴ λ. MN. βομβηλοβομβάζ.

λύζει. A. 690. εἴτα λ. καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,
 λυθὲν. Fr. 509. 1. ἀλλὰ τὸ στρόφιον λ.
 λυθῆς. Θ. 1205. ὅταν λ. τάχιστα, φεύγει, καὶ τεινέει
 λυθῶ. Θ. 1207. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἦν ἅπαρ λ.
 λυκαβηττόν. Fr. p. 509. ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδα
 κατὰ τὸν λ.
 λυκαβηττούς. B. 1056. πάνν δὲ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΤ.
 ἦν οὖν σὺ λέγεις λ.
 Λύκε. Σ. 389. ὦ λ. δέσποτα, γείτων ἦρας· σὺ γὰρ οἶσπερ ἐγὼ
 κεχάρησαι,
 Λύκειον. ΕΙ. 356. ἐς λ. κάκ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
 Λυκείου. ΕΙ. 356. ἐς Λύκειον κάκ λ. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
 Λύκιο. I. 1240. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων λ., τί ποτέ μ' ἐργάσει;
 Λυκίος. A. 50. ἐξ ἧς λ. ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
 Λύκιος. B. 14. εἴωθε ποιεῖν καὶ λ. κἀμειψίας;
 Λύκοι. N. 852. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λ. ἐξαίφνης
 ἐγένοντο.
 O. 967. Ἄλλ' ὅταν οἰκίσῃσι λ. πολῖαι τε κορῶναι
 λυκόποδες. A. 664. ἀλλ' ἄγετε, λ., ὅπερ ἐπὶ Λειψύδρῳ ἤλθο-
 μεν, ὅτ' ἦμεν ἐτι,
 Λύκος. ΕΙ. 1076. φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λ. οἶν ὕμναιοι.
 ΕΙ. 1077. καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λ. ποτ' ἂν οἶν ὕμναιοι;
 1112. ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν κεν λ. οἶν ὕμναιοι.
 Fr. 819. λ. ἔχανεν·
 Λύκου. Σ. 819. θήρων εἰ πως ἐκκομίσεις τὸ τοῦ λ.
 λυκουργίας. Θ. 135. ἐκ τῆς λ. ἐρέσθαι βούλομαι,
 λυκουργῶ. O. 1296. ἴβις λ., Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Λύκου. Σ. 952. ἀγαθὸς γὰρ ἐστὶ καὶ δῶκει τοὺς λ.
 Λύκος. N. 347. ἡ παρβάλει ἡ λ. ἡ ταύρῃ; ΣΤ. νῆ Δι' ἔργῃ.
 εἴτα τί τοῦτο;
 Λύκων. Σ. 1801. καίτοι παρὴν Ἰππύλλος, Ἀντιφῶν, λ.,
 Λύκων. O. 369. φεισόμεσθα γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἡ λ.;
 Λύκωνος. A. 270. πᾶσας ὑπὸ ψήφου μᾶς, πρῶτην δὲ τὴν λ.
 λυμαίνεται. I. 1284. τὴν γὰρ αὐτοῦ γλαυτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λ.,
 O. 100. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λ.
 1080. εἴτα φυσῶν τὰς κίχλας δέκνυναι καὶ λ.,
 λυμαίνοντο. N. 928. λ. τοῖς μεираίοις.
 λυμαῖς. O. 1068. φθείρουσιν λ. ἐχθίσταις·
 λύμαι. A. 981. τὸ στρόφιον ἦδη λ. μέμνησθ' οὖν
 λυόμενος. Fr. 303. φάσκαλος εὐθὺς λ. μοι τοῦ μύρου
 λύουσι. A. 173. οἱ γὰρ πρυτάνεις λ. τὴν ἐκκλησίαν.
 λύπας. B. 346. ἀποσεύονται δὲ λ.
 λυπεῖ. A. 893. αὐτὴ τε λ.; MT. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
 Εκ. 342. κού τοῦτο λ. μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
 λυπεῖν. I. 1266. μὴδὲ θούμαντι τὸν ἀνέστιον αὖ λ. ἐκούση
 καρδίᾳ;
 ΕΙ. 333. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὕμιν, ὥστε μὴ λ. ἐτι.
 Ἄλπει. A. 1025. κᾶν με μὴ λ., ἐγὼ σοῦ κᾶν τότε τὸ θηρίον
 λυπη. Θ. 788. ἐκιδες, νέκυε, στάσις, ἀργαλέα λ., πόλεμος. φέρε
 δὴ νυν,
 λυπη. O. 984. λ. θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
 Π. 142. τὴν δύναμιν, ἦν λ. τι, καταλύσεις μόνος.
 λυπηρός. A. 456. λ. ἴσθ' ὃν κάποχάρησον δόμων.
 λυπηῖς. Π. 22. μὰ Δι', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λ. τί με,
 λυπησεῖ. O. 1246. ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἰ με λ. πέρα,
 λυπησεῖς. O. 1253. σὺ δ' εἰ με λ. τι, τῆς διακόνου
 A. 656. ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λ. τι με,
 λυπουμένην. Π. 1010. καὶ νῆ Δι' λ. αἰσθητοῦ με,
 λυποῦν. Εκ. 359. μόνον τὸ λ. ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
 λυποῦσα. A. 474. λ. μὴδὲν ἐνθαδὶ, κινούσα μὴδὲ κάρφος,
 λυπόσι. O. 1427. μὰ Δι', ἀλλ' ἴν' οἱ λησταὶ γε μὴ λ. με,
 λύρα. Θ. 138. λαλεῖ προκοπῇ; τί δὲ λ. κεκυφάλω;
 λύραισι. Fr. 4, 1. ὅστις αὐλοῖς καὶ λ. κατατέττιμμαι χράμενος,
 λύραν. I. 990. μώττεσθαι θαμὰ τὴν λ.,
 N. 1355. πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λ. λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα
 λύρας. B. 1305. λ. ἐπὶ τούτων; ποῦ 'στὶν ἡ τοῖς δστράκοις
 λύριον. B. 1304. ἐνεγκάτω τις τὸ λ. καίτοι τί δεῖ
 λυρῶνιαν. Fr. 34. λ.
 λῦσαι. B. 691. αἰτίαν ἐκθεῖσι λ. τὰς πρότερον ἀμαρτίας.
 λυσάμενος. Σ. 1353. λ. ἔξω παλλακῆν, ὦ χοιρίον.
 λυσανίας. N. 1162. λ. πατράων μεγάλων κακῶν·
 λυσαντά. Θ. 1121. τί δ' οὐκ ἔξω λ. μ' αὐτὴν, ὦ Σκύθα,
 λύσας. Fr. 248. λ. ἴσας ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.
 λυσικλέα. I. 765. βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ λ. καὶ Κύνναν καὶ
 Σαλαβαρχῶν,
 λυσικράτη. O. 513. δ' δ' ἀρ' εἰσθῆκε τὸν λ. τηρῶν δ τι δωρο-
 δοκίῃ.
 λυσικράτης. Εκ. 736. ἔψονσ' ἔτυχες φ' λ. μελαίνεται.
 λυσικράτους. Εκ. 630. ἡ λ. ἀρα νυνὶ βίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι
 φρονήσει.
 Λύσιλλ'. Θ. 373. λ. ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτην·

Λύσιλλα. Ν. 684. Α., φίλωνα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
 Λυσισμάχος. Α. 554. οἶμαι ποτε Α. ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι κα-
 λείσθαι.
 Λυσισμάχην. ΕΙ. 992. ἵνα Α. σε καλῶμεν.
 Λυσιστράτη. Α. 6. καὶ σύ γ', ὦ Α.
 Α. 21. αὐταῖς. ΚΑ. τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Α.,
 69. μὲν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Α.;
 135. οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φίλη Α.
 186. καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις. ΚΑ. Α.,
 191. μηλοσφαγούσας. ΚΑ. μή σύ γ', ὦ Α.,
 216. ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὦ Α.
 746. ἀλλ' οἰκαδὲ μ' ὥς τὴν μαῖαν, ὦ Α.,
 1086. τίς ἂν φράσειε ποῦ ὅτιν ἡ Α.;
 1147. ἀδικούσιν οὗτοι νῆ Δί', ὦ Α.
 Λυσιστράτην. Α. 1103. τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Α.,
 Λυσιστράτον. Ι. 1265. ἡ θοᾶν ἱππων ἐλατῆρας αἰδεῖν, μηδὲν
 ἐς Α.,
 Α. 1105. ναὶ τὸ σιῶ, ἂν λῆτε, τὸν Α.
 Λυσιστράτος. Σ. 787. αἰσχίστα γὰρ τοι μ' εἰργάσατο
 Σ. 1302. Α., Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
 1308. εἴτ' αὐτὸν ὥς εἶδ', ἤκασεν Α.
 Λυσιστράτος. Α. 855. Α. τ' ἐν τάγορᾳ, Χολαργέαν θνείδος,
 Λυσιστράτου. Fr. 1. ἰδοὺ σορέλλη' τοῦτο παρὰ Α.
 Λυσιστελεῖν. Π. 509. εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖς ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν
 λ. σφῆν.
 Λύσον. ΕΙ. 991. λ. δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
 Ο. 210. λ. δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
 Λυθόν. Θ. 1108. λ. με δεσμῶν. ΤΟ. οὐκὲ μὴ λαλῆς σύ.
 Λυσσάνη. Α. 1171. οὐ τὸ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λ.
 Λύσση. Θ. 681. λ. παράκοπος,
 Λύσω. Α. 683. λ. τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δὴ, καὶ ποτήσω
 Θ. 1125. μὲ δέ, ἀλλὰ λ. δεσμά. ΤΟ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
 1204. ἐγὼ δὲ λ. τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
 Λυττώσα. Α. 298. ὥσπερ κύων λ. τὰ φθαλμῶ δάκνει·
 Λυχνέω. Fr. 470, 3. λ.
 Λυχνίδιον. Fr. 115. "δυοῖν λ.,"
 Λυχνίδου. Fr. 274, 2. ὁμοῦτάτα καθεύδεται ἐπὶ τοῦ λ.
 Λύχνοια. Σ. 282. ἐπεισι γούν τοῖσιν λ. οὐτοὶ μύκητες·
 Λύχνον. Ν. 18. οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λ.,
 Ν. 57. οἶμοι· τί γὰρ μοι τὸν πότην ἤπτες λ.;
 Σ. 249. κάρφος χαμᾶθ' ἐν νυν λαβὼν τὸν λ. πρόβυσον.

Λύχνον. ΕΙ. 692. νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λ. βουλευόμεν.
 Θ. 238. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δῶδ' ἡ λ.
 Β. 1338. ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λ. δάσσετε
 Εκ. 27. ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τοὺς δὲ λ.
 Λυχνοποιός. ΕΙ. 690. ὅτι τυγχάνει λ. ἐν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
 Λυχνοπώλαισι. Ι. 739. σαυτὸν δὲ λ. καὶ νευροράφοις
 Λύχνος. Fr. 274. ἀλλ' ὥσπερ λ.
 Fr. Μ. Δραμ. η Ν. 3. οἶμοι κακοδαίμων ὁ λ. ἡμῖν οἴχεται.
 Λύχνου. Εκ. 1. ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λ.
 Λύχνους. Ι. 1315. τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπύλει τοὺς λ., καθελ-
 κύσας.
 Σ. 219. λ. ἔχοντες καὶ μυυρίζοντες μέλη
 255. ἀποσβέσαντες τοὺς λ. ἀπιμεν οἰκαδ' αὐτοί·
 Π. 668. ἔχοντες· ὥς δὲ τοὺς λ. ἀποσβέσας
 Λυχνούχον. Fr. Μ. Δραμ. η Ν. 4. καὶ πῶς ἀπορραίσας τὸν λ.
 ἔλαθες;
 Λυχνούχος. Α. 938. φαίνειν ὑπευθύνους λ.
 Fr. 274. οἶμοι κακοδαίμων φησὶν λ. ἡμῖν οἴχεται.
 Λυχνούχῳ. Fr. 114, 2. ὥσπερ ἐν καινῷ λ.
 Λυχνοφορίοντες. Α. 1003. ἔπερ λ. ἀποκεκύφαμες.
 Λύχνῳ. Α. 453. δὸς μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λ.
 Ν. 56. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἐνεστ' ἐν τῷ λ.
 Σ. 246. χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λ. πάντῃ διασποδόμεν,
 Α. 828. λωμένον τῷ λ.
 Λύχνων. Ν. 1065. Ἵπέρβαλος δ' οὐκ τῶν λ. πλεῖν ἢ τάλαντα
 πολλὰ
 Ο. 1484. τῇ λ. ἐρημία,
 Λύων. Fr. 425. ὁ δὲ λ. κύστιν θύειν
 Λῶ. Α. 981. ἡ τοὶ πρυτάνεις; λ. τι μυρίζαι νύον.
 Λωβηταί. Β. 93. χελιδόνων μουσεῖα, λ. τέχνης,
 Λῶμες. Α. 1162. ἀμέγ γε λ., αἱ τις ἀμὲν τοῦ γενεῶν
 Λωποδύταις. Β. 772. τοῖς λ. καὶ τοῖς βαλαντιητόμοις
 Λωποδύτας. Θ. 817. ὄντας μᾶλλον καὶ λ.
 Λωποδυτεῖ. Π. 165. ὁ δὲ λ. γε νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχαυνοχεῖ,
 Λωποδυτῆς. Ο. 497. ἔξω τείχους, καὶ λ. παῖε βοῦλῳ με τὸ
 νῶτον·
 Λωποδυτήσαι. Β. 1075. καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κλέβας
 τινὰ λ.
 Εκ. 565. μὴ λ., μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
 Λῶστον. Ο. 823. τὰ τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕ. καὶ λ. μὲν
 οὖν

M

μ'. Α. 189. αἰβοῖ. ΑΜ. τί ἐστίν; ΔΙ. οὐκ ἀρέσκουσιν μ', ὅτι
 κ.τ.λ.
 μά. Α. 59. κάθησο σίγα. ΔΙ. μ. τὸν Ἀπόλλων γὰρ μὲν οὐ, κ.τ.λ.
 μαγγανεύουσιν. Α. 310. καὶ μ. μολύνουσιν τε τοὺς ἐταίρους,
 μάγειρε. Ο. 1637. μ., τὸ πατάχυσμα χρῆ ποιεῖν γλυκύ.
 μαγειρικοῖς. Ι. 216. ὑπογλυκαίνων βηματίοις μ.
 μαγειρικῶν. Fr. 184. κοπιᾷ τῶν μ.
 μαγειρικῶς. Α. 1015. ἤκουσας ὥς μ.
 Ι. 378. τῷ πάτταλον μ.
 ΕΙ. 1017. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἴθ' ὅπως μ.
 μάγειρος. Β. 517. ἀλλ' εἰσὶθ', ὥς ὁ μ. ἦδη τὰ τεμάχη
 μαγείρους. Ι. 418. ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μ. ἐπιλέγων τοιαυτὶ
 μαγίδες. Fr. 644. μ.:
 Μάγνης. Ι. 520. τοῦτο μὲν εἶδὸς ἄπαθε Μ. ἅμα ταῖς πολιαῖς
 κατιούσαις,
 Β. 965. τουτουμὲνὶ φορμίσιοις Μεγαλινέτις θ' ὁ Μ.,
 μάδδαν. Α. 732. ἀμβάτε ποττὰν μ., αἱ χ' εὐρηγέ πα.
 Α. 835. παῖεν ἐφ' ἄλλ' τὰν μ., αἱ κά τις διδῶ.
 μάδδοντα. Π. 266. βυπῶντα, κυφόν, ἀθλιον, βυσόν, μ., νωδόν·
 μάδα. ΕΙ. 565. καὶ πυκνὸν καὶ γοργὺν ὥσπερ μ. καὶ πανδαυσία.
 Fr. 529. ἡ μ. γὰρ σὰ καὶ τὰ κρέα χῶ κάρβατος.
 μάξαν. Ι. 55. μ. μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῶν,
 Σ. 610. καὶ τὸ γυναικὸν μ' ὑποδυπέυσαν φουστὴν μ. προσενέγχε,
 ΕΙ. 1. αἶρ' αἶρε μ. ὥς τάχιστα κανθάρε.
 3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μ. ἦδ' αὖ φάγοι.
 4. δὺς μ. ἐτέραν ἐξ οὐδὼν πεπλασμένην.
 853. οὐτ' ἄρτον οὔτε μ., εἰσθῆναι δέ.
 Β. 1073. οὐκ ἠπίσταυτ' ἄλλ' ἡ μ. καλέσαι καὶ βυπασαῖ εἰπεῖν.
 Εκ. 851. πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὥς ὁ τὴν μ. φέρων
 μάδας. Εκ. 606. ἄρτους, τεμάχη, μ., χλαῖνας, αἶνον, στεφάνους,
 ἐρεβίνθους.
 μάζης. Εκ. 665. ἀπὸ τῆς μ. ἥς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις
 ἀφαιρῇ,

μάζης. Π. 192. φιλοτιμίας. ΚΑ. μ. ΧΡ. στρατηγίας ΚΑ.
 φαῆς.
 Π. 544. μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μ. φυλλεῖ ἰσχυρῶν βαφα-
 νίδων,
 μαζίσκος. Ι. 1105. ἐγὼ δὲ μ. γε διαμεμαγμένως
 μαζίσκην. Ι. 1166. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μ. ἐγὼ
 μαζονομεία. Fr. 367. σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνηκὰ μ.
 μάθε. Ο. 938. τὸ δὲ τεφ' φρενὶ μ.
 μαθεῖν. Ι. 995. οὗτος οὐ δύναται μ.
 Ν. 239. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μ. λέγειν.
 631. ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μ' ὅμως γε μὴν
 681. ἔθ' ἐν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μ. σε δεῖ,
 Θ. 908. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ οὖν θέλω μ.
 Β. 667. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι πω μ.
 1484. πέρα δὲ πολλοῖσιν μ.
 Π. 376. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μ. τὸ πρᾶγμά μου.
 μάθη. ΕΙ. 1258. ἐὰν τοιαντασί μ. λαβὰς ποιεῖν,
 μάθημα. Ο. 380. τὸ δὲ μ. τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
 μαθηματος. Ν. 1231. τί γὰρ ἀλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μ.;
 μάθης. Ν. 116. ἦν οὖν μ. μοι τὸν ἀδικον τοῦτον λόγον,
 Ν. 785. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἂν καὶ μ'.
 Σ. 514. ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μ. ἀγὼ λέγω,
 Π. 477. οὐ δεῖ σχετιάζειν, καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μ.
 μαθήσεται. Ν. 882. ὅπως δ' ἐκείνῳ τὸ λόγῳ μ.,
 Ν. 886. αὐτὸς μ. παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγων.
 μαθήσομαι. Ν. 111. ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μ.;
 Ν. 130. λόγον ἀκριβῶν σχινδαλούμεν μ.;
 μαθηταῖσιν. Ν. 140. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μ. λέγειν.
 μαθητάς. Β. 964. γινώσκει δὲ τοὺς τούτου τε κάμου γ' ἐπα-
 τέρου μ.
 μαθητέον. Σ. 1262. μ. τὰρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
 μαθητής. Ν. 142. ἦκα μ. ἐς τὸ φροντιστήριον.
 μαθητιῶ. Ν. 183. μ. γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

μάλιστα. Ν. 253. ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. μ. γε κ.τ.λ.
μέλλ'. Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ΕΔ. μ. ὑπερφνῶ.
μέλλε. Α. 458. ἀπελθε νῦν μοι. ΔΙ. μ. μοι δὸς ἐν μόνον
Θ. 288. θύεν ἔχουσιν, εἰ δὲ μ. νῦν λαβεῖν. κ.τ.λ.
μέλλην. Β. 476. ἐγὼ γὰρ αὐτῇ πρῶτον, ἵνα μ. λέγω,
μέλλο. Θ. 1005. ἐτι μ. βοῦλεις. ΜΝ. ἀτταταῖ ἱατταταῖ.
μέλλον. Α. 300. ὡς μεμίσσηκά σε Κλέωνος ἐτι μ., ὃν κ.τ.λ.
μέλλον. Ν. 891. ἴθ' ὅποι χρῆσις. πολὺ γὰρ μ. σ' κ.τ.λ.
Μαμμάκου. Β. 990. κεχηρότες Μ.,
μαμμῶν. Ν. 1383. μ. δ' ἂν αἰτήσαντος ἡεὸν σοι φέρον ἂν ἄρτον
μαμμία. Α. 879. μ., μ., μ.
μαμμία. Α. 890. φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μ.
μαμμίαν. Α. 878. ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλῶς τὴν μ.;
μάν. Α. 757. αὐτίς' ἀρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. ΜΕ. σά μ.;
κ.τ.λ.
Α. 765. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. ΜΕ. ἀλλὰ μ. καλαί. κ.τ.λ.
μάναν. Fr. 647. μ.
Μανᾶς. Ο. 523. νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μ.
μανδαλωνόν. Θ. 132. καὶ μ., ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροαμένον
Μανῆ. Α. 908. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μ., φέρε.
Μαντῖν. ΕΙ. 1146. τὸν τε Μ. ἢ Σύρα βωστροσησάτω κ' τοῦ χωρίου.
Fr. 647. Μ.:
Μαντῖς. Ο. 1311. Μ. δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
Ο. 1329. Μ. γὰρ ἐστι δειλός.
Α. 1212. ρούς' ὁ Μ. δ'
μάνθαν'. Ν. 89. καὶ μ. ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
μάνθανε. Ν. 839. ἀλλ' ὡς τάχιστα' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μ.
μάνθανε. Β. 1270. κύκιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρεΐδης πολυκοίρανε μ.
μον παῖ.
μανθάνει. Β. 1114. βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μ. τὰ δεξιὰ.
μανθάνειν. Ν. 488. πῶς οὖν δυνησεί μ.; ΣΤ. ἀμίλει, καλῶς.
Ν. 636. ὄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνί μ.
647. ταχύ γ' ἂν δύναιο μ. περὶ ῥυθμῶν.
656. τούτων ἐπιθυμῶ μ. οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;
658. ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μ.,
796. πέμπειν ἐκείνων ἀντὶ σαυτοῦ μ.
798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μ., τί ἐγὼ πάθω;
826. ἔγωγ'. ΣΤ. ὄρεσ οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μ.;
μανθάνει. Ο. 1003. ἐνθεῖς διαβήτην—μ.; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
Ο. 1453. ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. ΣΤ. πᾶν μ.
Β. 195. ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μ.; ΕΔ. πᾶν μανθάνω.
Π. 58. ἐγὼ μὲν οἰμᾶζειν λέγω σοι. ΚΑ. μ.
μανθάνειν'. Σ. 385. δρᾶσω ταῖνυν ὑμῶν πείσους· καὶ μ' ἦν τι
πάθω γῶ,
μανθάνοντες. Fr. 467. μ. τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι
μανθάνουσιν. Ο. 375. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μ. οἱ σοφοί.
μανθάνω. Ν. 501. ἦν ἐπιμελής ὡ καὶ προθύμως μ.,
Ν. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἂ πάντες ἴσμεν μ.;
ΕΙ. 663. εἰεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μ.
Ο. 1003. ἐνθεῖς διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μ.
1456. κῆτ' αὐ πτόωμαι πάλιν ἐκείσε. ΠΕ. μ.
1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕ. μ.
1529. τί ἐστίν; ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. μ.
Α. 1008. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἄρτι νυνί μ.
Β. 65. μὴ δῆτα περὶ ἔντρος γε· πᾶν γὰρ μ.
195. ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙ. μανθάνεις; ΕΔ. πᾶν μ.
765. θρίνον τε τοῦ Πλούταπος ἐξῆς, ΕΔ. μ.
1169. εὐ νῆ τὸν Ἑρμῆν δ' τι λέγεις δ' οὐ μ.
1444. τὰ δ' ὄντα πιστ' ἀπίστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μ.
μανθάνων. Ν. 630. ὅστις σφαλαθυρμάτι' ἄττα μερὰ μ.,
Μανία. Θ. 728. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μ.,
Θ. 739. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μ.
754. οἶμοι, τέκνον. δὺς μοι σφαγείον, Μ.,
Β. 1345. ὦ Μ. ξύλλαβε.
μανίαις. Θ. 680. μ. φλέγων,
μανίαν. Ν. 350. σκάπτουσαι τὴν μ. αὐτοῦ Κερταύροις ἦκασαν
αὐτάς.
Ν. 846. ἡ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μ. αὐτοῦ φράσω;
Π. 501. τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μ., κακοδαμονίαν τ' ἐτι
μᾶλλον;
μανίας. Ν. 925. ὥμοι σοφίας. ΔΙ. ὥμοι μ.,
Σ. 1486. μᾶλλον δὲ γ' ἴσως μ. ἀρχή.
Θ. 793. μ. μαίνεσθ', οὗς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ
ἀληθῶς
Β. 816. ἀντιτέχον· τότε δὴ μ. ὑπὸ δεινῆς
μανικῆς. Σ. 1496. οὐκ εὐ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μ. πράγματα.
μανικόν. Π. 424. βλέπει γέ τοι μ. τι καὶ τραγηδικόν.
μανιών. Ν. 832. σὺ δ' ἐς τασούτων τῶν μ. ἐλφλυθας
ΕΙ. 65. τὸ γὰρ παραδειγμα τῶν μ. ἀκούετε·
Α. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μ. βουσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
Μανόδωρε. Ο. 657. καὶ Μ., λαμβάνετε τὰ στράματα.

μαντεία. Β. 1319. μ. καὶ σταδίου.
μαντεῖαν. Σ. 1019. μνησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μ. καὶ δέ-
νοαν,
μαντείας. Ο. 719. ὄρην τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μ.
διακρίνει·
μαντεῖος. Ο. 722. ἀρ' οὐ φανερόν ἡμεῖς ὑμῖν ἔσμεν μ. Ἀπόλλων;
μάντεσι. Ο. 724. ἔξετε χρῆσθαι μ. Μούσαις,
μαντεύματος. Σ. 161. Ἀπολλὼν ἀποτρώπαιε, τοῦ μ.
μαντευομένοις. Ο. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μ. οὔτοι δάσουςι τὰ
χρηστά
μαντευομένη. Σ. 159. μ. μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὶ,
Ο. 596. προερεῖ τις αἰετὶ τῶν ὀρνίθων μ. περὶ τοῦ πλοῦ
μαντικά. Ο. 1332. τὰ τε μουσική· ὁμοῦ τὰ τε μ. καὶ
μαντικῶς. ΕΙ. 1026. οὐκ οὐκ δοκῶ σοι μ. τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
μάντιν. Ο. 594. τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μ.
κατεροῦσιν,
μάντις. ΕΙ. 1046. μ. τίς ἐστιν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱερρακλῆς.
Π. 11. ἱατρὸς ὃν καὶ μ., ὡς φασιν, σοφός,
μῆτη. Σ. 614. καταρσάμενος καὶ τουθορόσας. ἀλλ' ἦν μὴ μοι
ταχὺ μ.,
μάξω. Α. 601. μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μ.
μάποδεῖρης. Α. 740. μὴ μ. ἦν γὰρ ἀρετὴ τουτοῦ,
μάποδιδῶ. Ο. 1620. μενετοὶ θεοί, καὶ μ. μισθίαν,
μάποδώσεις. Ν. 1278. εἰ μ. τὰργύριον. ΣΤ. κάταπέ νυν,
Μαραθῶνι. Α. 697. ἀνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μ. περὶ τὴν πόλιν;
Α. 698. εἴτα Μ. μὲν δτ' ἤμεν, ἐδιδώκομεν·
Ι. 781. σέ γὰρ, δε Μήδοσι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μ.,
1334. τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μ. τροπαίου.
Σ. 711. ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μ. τροπαίου.
Θ. 806. πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνον πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
τὴν Μ.,
Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι περδῶν διὰ τοῦν Μ. τροπαίου.
Μαραθωνομάχαι. Α. 181. ἀτεράμονες, Μ., σφενδάμνισαι.
Μαραθωνομάχας. Ν. 986. ἐξ ὧν ἄνδρας Μ. ἡμῇ παίδευσιν
ἔθρεψεν.
Μαραθῶνος. Ο. 246. ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μ.,
Β. 1296. τί τὸ πλαττόθρατ' τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μ., ἢ
Μαρκᾶν. Ν. 553. Εὐπολὶς μὲν τὸν Μ. πρῶτιστον παρείλαυσεν
Μαριλάδην. Α. 609. τανθὶ δὲ μῆδεν'; ἐτεδν, ὦ Μ.,
μαρίλης. Α. 350. ὑπὸ τοῦ δέοντι δὲ τῆς μ. μοι σychrῆν
μαρμαρέαις. Ν. 286. μ. ἐν αἰγαῖς.
μάρμαρον. Α. 1172. τὸν μ. κῆπειθ' ἀμαρτὸν βάλοι Κρατῖνον.
μάρτυρα. Π. 933. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μ.
μάρτυρας. Σ. 936. αὐτὸς καθελού· τοὺς μ. γὰρ ἔσκαλῶ.
Σ. 937. Λάβητι μ. παρῆναι, τρυβλίον,
μαρτυρεῖν. Εκ. 561. ἔσται τὸ λοιπὸν, οὐδαμῶς δὲ μ.,
Εκ. 569. ἀλλ' ἀποφανώ τοῦθ'; ὥστε σέ γέ μοι μ.,
μάρτυρες. Ν. 1152. κεί μ. παρήσαν, δτ' ἐδανειζόμεν;
μαρτυρίαν. Σ. 1439. τὴν μ. ταύτην ἑάσας ἐν τάχει
μαρτυρίας. Σ. 1041. ἀντωμοσίας καὶ προσκλησεις καὶ μ. σων-
κόλλαν,
μαρτυρίων. Ι. 1316. εὐφρμῆιν χρῆ καὶ στόμα κλείειν καὶ μ.
ἀπῆχεσθαι
μαρτύρομαι. Α. 927. μ. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
Ν. 1222. ἐς τὴν ἔτην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μ.,
1297. φέρε μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μ.
Σ. 1436. κατέαξ' ἐχίνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μ.
ΕΙ. 1119. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. ΙΕ. μ.
Ο. 1031. μ. τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
Β. 528. κατάθου τὸ δέσμα. ΕΔ. ταῦτ' ἐγὼ μ.
Π. 932. ὄρεσ ἀ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μ.
Fr. 245. Ι. μ. δὲ Ζηνὸς ἐρκεῖον χύτρας,
μάρτυρος. Π. 891. ὡς δὴ π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μ.
μαρτύρων. Ν. 777. μέλλαν ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μ.
Σ. 782. ὡς οἱ δικάσται ψευδομένων τῶν μ.
962. ἀκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μ.
Εκ. 448. μόνος μόναις οὐ μ. γ' ἐναντίον.
451. νῆ τὸν Ποσειδῶ. μ. γ' ἐναντίον.
μάρτυς. Π. 499. οὐδεὶς ἂν ἐγὼ τούτου μ. μῆδεν ταύτην γ
ἀνερῶτα.
μάρτυρ. Ι. 197. Ἀλλ' ὅπουτάν μ. βυρσαίετος ἀγκυλοχόλης
ΕΙ. 1100. ἱκνίνο μ. ΤΡ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττω,
Μαρψίας. Α. 701. πρὸς τὰδε τί ἀντερεῖ Μ.;
μᾶσθλη. Ι. 269. ὡς δ' ἀλαζόν, ὡς δὲ μ. εἶδες οἱ ὑπέρχεται;
Ν. 449. μ., εἰρων, γλοιὸς, ἀλαζόν,
μασπαρίζει. Α. 689. ὁ δ' ὑπὸ γήραος μ., κῆτ' ὀφλῶν ἀπέρχεται·
μᾶστιγ'. Ο. 1464. οἶμοι τάλας μ. ἔχεις. ΠΕ. πτερὸ μὲν οὖν,
Θ. 933. ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μ. ἔχων
μᾶστιγαν. Θ. 1135. ἐτι γὰρ σὺ τῇ μ. ἐπιτυμῆεις λαβεῖν.
μαστιγία. Ι. 1228. αὐτὸν περιῶ. ΔΑ. κατὰθον ταχέας, μ.
μαστιγίαι. Α. 1240. ἐς ταυτῶν. οὐκ ἐρρήσεται, ὦ μ.;

μαστιγίας. B. 501. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μ.
μαστιγούμεθα. I. 64. ψευδῆ διαβάλλει· κῆρα μ.
μαστιγομένην. Fr. 508. ἀνήσεις κροκίδα μ.
μαστιγομένην. I. 67. ὁρᾶτε τὸν ἴλαν δι' ἐμὲ μ.;
μαστιγούμενος. EI. 452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μ.
μαστιγῶ. Θ. 1125. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟ. μ. σ' ἀρα.
μαστιγῶν. B. 619. δῆσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μ., δέρον.
μαστιγῶσι. Εκ. 863. ὁμῶς· εἰμι κύψας. ΑΝ. Α. ἦν δὲ μ., τί;
μαστιγώτης. B. 633. καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μ.
μαστροποις. Θ. 558. ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μ.
διδούσαι.
Μασυντία. Σ. 433. ὦ Μίδα καὶ Φρυξὶ βοήθει δέυρο καὶ Μ.,
μασχάλας. Εκ. 60. ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μ.
μασχάλων. Α. 852. ὅζων κακὸν τῶν μ.
μασσωμένη. Εκ. 554. κάθησο τοῖνον σηπίας μ.
μασόμενος. I. 717. μ. γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
Σ. 780. ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματα· ἔτι μ.;
Π. 321. μ. τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ζυνείναι.
μασόμεσθ'. Θ. 494. τὴν νύχθ', ἔαθεν σκοροδία μ., ἵνα
μασῶνται. EI. 1310. λευκὰν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μὴ τι καὶ μ.
μάταις. Σ. 338. τοῖ δ' ἔφευγαν, ὦ μ., ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
ματέρ'. Α. 783. σάφ' ἴσθι, ποττὰν μ. εἰκασθήσεται.
Θ. 124. κιθάρην τε μ. ὕμνων
ματέρα. Α. 730. ἐπόθοιεν τυ ναὶ τὸν φίλιον ᾗ περ μ.
Α. 817. οὕτω μ' ἀποδόσθαι τὰν τ' ἑμαυτῶ μ.
μάτευε. Εκ. 663. εἰὰ νυν ἴχθυε, καὶ μ. ταχὺ πάντ'
μάτην. I. 413. ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἶμαι τούτοις, ἡ μ. γ' ἂν
N. 1436. μ. ἐμοὶ κεκαύσεται, σὺ δ' ἐγγαῶν τετνήξεις.
EI. 95. τί πέται; τί μ. οὐχ ὑγιαίνει;
Θ. 717. μ. λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
1131. μ. ἀναλίσκοις ἂν. ἀλλ' ἄλλην τινα
B. 1416. ὀπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μ.
Π. 1127. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μ. καλεῖς.
ματτόμεθα. N. 788. τίς ἦν ἐν ἡ μ. μέντοι τάλφιτα;
ματτομένων. Εκ. 874. τῶν μ. κοινῇ μεθίξω πῶς ἐγώ.
μάττοντ'. EI. 14. οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μ. ἐσθίειν.
μάττοντα. EI. 23. ἡ κανθάρα μ. παρέχειν ἐσθίειν.
μάττοντας. EI. 741. τοὺς θ' Ἡρακλῆας τοὺς μ., καὶ τοὺς πεινῶν-
τας ἐκείνους,
Fr. 368. σπυρί οὐ μικρὰ καὶ κορυφαί, ἡ καὶ τοὺς μ. ἐγείρει.
ματτολοῖχος. N. 451. μ.
μάττω. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μ., δεῦν, πτίττω, καταλῶ.
μάττων. I. 539. ἀπὸ κραιμφοτάτου στόματος μ. ἀστειοτάτας
ἐπαινοῖας·
μάττωσιν. Α. 672. οἱ δὲ μ., οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος εὐτονον,
ἀγροκότερον,
ἄμαντόν. I. 182. οὐκ ἀξιώ· γὰρ μ. ἰσχύειν μέγα.
B. 608. μ. ἀνδρείον τὸ λῆμα
ἄμαντ'. I. 113. φέρε νυν ἐγὼ μ. προσαγάγω τὸν χῶα.
EI. 1103. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μ. βαλανεύσω.
μάχαι. Α. 1071. ἰὼ πύον τε καὶ μ. καὶ Λάμαχοι.
μαχαίρα. Α. 849. Κρατίνος δὲ κεκαρμένους μοιχὸν μῆ μ.,
Θ. 694. πληγὴν μ. τῇδε φοινίας φλέβας
μάχαραν. N. 1063. πολλοῖς, ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο
τὴν μ.
N. 1064. μ.; ἀσπεῖον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ καποδαῖμον.
1066. ἐλθρε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μ.
EI. 948. τὸ κακοῦν πάρεστ' ὅλας ἔχον καὶ στέμμα καὶ μ.,
1017. λαβὲ τὴν μ.· εἴθ' ὅπως μαγειρικῶς
μαχαίρας. I. 489. καὶ τὰς μ. ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Fr. 551, 2. Φοῖβε μ.,
μαχαιρίδων. I. 412. ἠνεσχόμεν ἐκ παιδίου, μ. τε πληγὰς,
μαχαιοποιούς. O. 442. ὁ μ., μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μάχαις. I. 587. ἐν στρατιαῖς τε καὶ μ.
Σ. 1061. ἀλκιμοὶ δ' ἐν μ.,
EI. 445. ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μ.
1130. οὐ γὰρ φιληδῶ μ.,
1288. κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μ.
μάχαισιν. I. 567. οἵτινες περὶ αἰς μ. ἐν τε ναυάρκτῳ στρατῷ
Σ. 1078. ὠφελῆσαν ἐν μ., ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
μάχαν. Α. 913. ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μ.;
μαχανά. Α. 738. ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικά τις μ.
μάχας. I. 597. ζυνδάνεικαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολὰς τε καὶ μ.
EI. 672. χῶστis φίλος κἀσπενδεὺς εἶναι μὴ μ.
991. λύσον δὲ μ. καὶ κορκορυγὰς,
μαχεῖ. I. 416. κυνὸς βορὰν σιτούμενος μ. σὺ κυνοκέφαλλος;
O. 759. προσδραμὼν εἴπη πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ μ.
B. 607. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον; ΑΙ. εἰεν, μ.;
μαχεῖσθαι. Σ. 593. οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶν, περὶ τοῦ πλῆ-
θους δὲ μ.
μαχεῖσθαι. I. 576. οὐ μ. φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει

μαχεῖται. I. 1038. δε περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κῶναρα μ.,
Εκ. 643. μὴ αὐτὸν ἐκείνῳ τύπτῃ δεδιῶς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο μ.
μαχεῖσθαι. I. 1057. ἀλλ' οὐκ ἂν μ.· χέσαιτο γὰρ, εἰ μ.
Σ. 1195. πῶς δ' ἂν μ. παγκράτιον θῶρακ' ἔχων;
μάχεσθ'. EI. 1175. ἦν δὲ πού δὲ μ. ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
μάχεσθαι. Α. 1082. βούλει μ. Γηρυόνη τετραπύλῳ;
Σ. 1086. γλαυξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μ. τὸν στρατὸν διέπτατο.
O. 357. οἳ μένοντες δεῖ μ. λαμβάνειν σε τῶν χυτῶν.
Εκ. 670. ἦν δ' ἀποδύῃ γ'. αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μ.
μάχεσθε. Α. 1160. μ. κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
B. 609. χωρεῖτε δευρὶ καὶ μ. τουτσί.
μαχεῖσθαι. B. 1532. ἀργαλέον τ' ἐν ὄπλοις ξυνόδαν. Κλεοφῶν
δὲ μ.
μάχη. N. 1351. ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μ. γενέσθαι
μάχη. I. 494. ἵν' ἄμεινον, ὦ τῶν, ἐσκοροδιμένους μ.
I. 571. εἰ δὲ πού πέσιον ἐς τὸν ὄμῳ ἐν μ. τινί,
EI. 1190. ἐν μ. δ' ἄλῳκετες.
μάχης. N. 934. παύσασθε μ. καὶ λοιδορίας.
Σ. 471. ἐσθ' ὅπως ἄνευ μ. καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
μάχιμον. B. 281. εἰδὼς με μ. ὄντα, φιλοτιμούμενος.
μάχιμος. O. 1368. τὸν πατέρ' ἔα (ἦν) ἀλλ' ἐπειδὴ μ. εἰ,
μαχίμων. Α. 454. μ. γυναικῶν ἐνδον ἐξωπισμέναν.
μαχιμάτατον. Α. 153. καὶ νῦν ὅπερ μ. Θρακῶν ἔθνος
μάχομαι. I. 767. εἰ δὲ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μ. μόνος ἀντι-
βεβηκῶς,
EI. 754. καὶ πρῶτον μὲν μ. πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
μαχομένας. Α. 679. ὡς Μίκων ἐγραψ' ἐφ' ἵππων μ. τοῖς ἀνδράσιν.
μαχομένους. EI. 208. ἵνα μὴ βλέποιεν μ. ὕμᾶς ἐτι
μαχομένα. O. 398. μ. τοῖς πολεμίοισιν
μάχου. O. 1369. ἐς τὰπὶ Θράκης ἀσπέτου, κἀκεῖ μ.
μαχοῦμαι. Σ. 667. ἀλλὰ μ. περὶ τοῦ πλῆθους δέ. ΒΔ. σὺ γὰρ,
ὦ πάτερ, αὐτοὺς
μαχοῦμαι. Π. 1076. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μ. σοι. ΧΡ. τὸ τί;
μαχοῦμεθ'. Εκ. 801. μ. αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
μαχοῦμεθα. Σ. 190. εἰ μὴ μ' ἔασεθ' ἥσυχον, μ.
Σ. 426. τοῦτο μέντοι δεῦν ἦδη νῆ Δί', εἰ μ.
μαχοῦνται. Εκ. 621. οὐχὶ μ. ΒΑ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ
δείσῃς, οὐχὶ μ.
μάχομαι. I. 14. ἵνα μὴ μ. ΝΙ. μὰ τὴν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ
μαχῶν. Α. 269. τῷ, πραγμάτων τε καὶ μ.
EI. 293. ἀπαλλαγῆσι πραγμάτων τε καὶ μ.
448. ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μ.,
μα. Α. 55. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεῖ, περιόψεσθ' εἰ μ.; κ.τ.λ.
μέ. N. 1136. θεῖς μοι πρυτανεῖ ἀπολεῖν μ. φησι κάλοιναι, κ.τ.λ.
μέν'. I. 1397. οὐδὲν μ. ἀλλ' ἡ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην· κ.τ.λ.
μέγα. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεῖν ἔργον καὶ μ. κ.τ.λ.
Μεγαβάζου. O. 484. ἤρχε τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείον
καὶ Μ.,
Μεγαίνετος. B. 965. τουτουμηνὶ Φορμίσιοις Μ. θ' ὁ Μάγνης,
Μεγακλῆας. Fr. Μ. Γεω. 16. Λάχητας, Μ. καὶ Λαμάχους.
Μεγακλῆς. N. 70. ὥσπερ Μ., ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
N. 124. ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεὸς Μ.
Μεγακλῆους. N. 46. ἔπειτ' ἔγγραμ Μ. τοῦ Μ.
N. 815. ἀλλ' ἐσθί' ἐλθὼν τοὺς Μ. κίονας.
μεγάλ'. I. 115. ὡς μ. ὁ Παφλαγὼν ἐπέρδεται καὶ βέγκεται,
EI. 418. καὶ σοὶ τὰ μ. ἡμεῖς Παναθήναι· ἄφομεν,
O. 1503. ὁμῶς μ. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλῆφαι.
μεγάλα. Α. 988. * * * ταῖ τ' ἐπὶ τὸ δειπνῶν ἄμα καὶ μ. δὴ
φρονεῖ,
EI. 248. βαβαὶ βαβαῖδ', ὡς μ. καὶ δριμέα
O. 341. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μ. ΠΕ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
800. μ. πράττει καστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν.
853. προσόδια μ.
1678. καλάνι κόραυνα καὶ μ. βασιλιναῦ
B. 835. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μ. λίαν λέγε.
Εκ. 568. νῆ τὸν Ποσειδῶν, μ. γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
Π. 845. μὴν ἐνεμύθησθ' ἔστ' ἐν αὐτῷ τὰ μ.;
Fr. 306, 1. ἀγαθὰ μ. τῇ πόλει
μεγάλα. N. 316. ἡκιστ', ἀλλ' οὐράναια Νεφέλαι, μ. θεαὶ ἀνδρά-
σιν ἀργοῖς·
O. 1726. μ. μ. κατέχουσι τύχαι
B. 762. ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μ. καὶ δεξιαί,
μεγάλας. O. 552. περιτεχνίζεω μ. πλύνθους ὀπταῖς ὥσπερ Βα-
βυλῶνα.
Fr. 128, 3. κεραμευόμεναις κοτύλαις μ. [ἐγχεον ἐς] σφέ-
μεγάλασι. EI. 397. ραῖσι προσόδοις τε μ.
μεγάλαν. Α. 787. ἐξεῖ μ. τε καὶ παχείαν κήρυθραν.
μεγαλὰν. N. 339. κεστρῶν τεμάχη μ. ἀγαθὰν, κρέα τ' ὀρνίθεια
κιηλῶν.
μεγάλας. N. 402. καὶ τὰς δρῦς τὰς μ.· τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ
δρῦς γ' ἐπιорκεῖ.

μεγάλας. Ν. 433. μή μοί γε λέγειν γνώμας μ' οὐ γὰρ τούτων
ἐπιθυμῶ,
μεγάλη. Σ. 575. ἄρ' οὐ μ. τούτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου
καταχρησθῇ;
Σ. 682. οὐ γὰρ μ. δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἀπαστας ἐν ἀρχαῖς
Ο. 604. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ἡγίεια μ. τούτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
Fr. 332. μ. θεός;
μεγάλη. ΕΙ. 927. ἀλλ' ὅτ' παχείᾳ καὶ μ.; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τίη;
Ο. 875. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μ.
μεγάλη. Α. 1095. καὶ γὰρ σὺ μ. ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.
Ν. 189. πρῶτην δέ γε γνώμην μ. ἀφῆρέθη
1013. γλῶτταν βαῖαν, πυγὴν μ.,
1018. γλῶτταν μ., πυγὴν μικρὰν,
1019. κωλὴν μ., ψήφισμα μακρὸν,
Σ. 619. ἄρ' οὐ μ. ἀρχὴν ἀρχῶν
ΕΙ. 123. κολλύραν μ. καὶ κύνδυλον ὄφον ἐπ' αὐτῇ.
749. ἐποίησε τέχνην μ. ἡμῖν ἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Ο. 37. τὸ μὴ οὐ μ. εἶναι φύσει κενδαίμονα
Α. 195. θέοισι μέλαιναν κύλικα μ. ὑπτίαν,
566. τολύπην μ., κατ' ἐκ ταύτης τῇ δῆμῳ χλαῖναν ὑφῆται.
Β. 187. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνῃν μ. ἤξεις πάνυ
Εκ. 1048. μ. ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
μεγάλη. Ν. 412. ὡς τῆς μ. ἐπιθυμήσας σοφίας ἀνθρώπου παρ' ἡμῶν,
ΕΙ. 738. βέλτος εἶναι φησ' εὐλογίας μ. ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
Μεγάλλου. Fr. 451. Μ.
μεγαλοδωρότατε. ΕΙ. 394. θρωπώτατε καὶ μ.
μεγάλοι. Ν. 190. ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἐν' εἰσὶ μ. καὶ καλοί.
Σ. 553. ἄνδρες μ. καὶ τετραπύχεις' κάπειτ' εὐθὺς προσιόντι
μεγάλοις. Ν. 369. αὐταὶ δῆπου μ. δέ σ' ἐγὼ σημείους αὐτὸ
διδάξω.
ΕΙ. 750. ἔπεισιν μ. καὶ διανοαῖς καὶ σκόμμασιν οὐκ ἀγοραῖαις,
Π. 1013. μυστηρίοις δὲ τοῖς μ. ὀχουμένην
μεγαλόπτερον. Α. 482. ἐφ' ὅτι τε μ., ἄβατον ἀερόπολιν,
μεγαλοπρεπέως. Σ. 1186. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μ.,
μεγαλοπρεπέστατον. Ο. 1125. κάλλιστον ἔργον καὶ μ.
μεγάλους. Ν. 1012. χροῖαν λευκὴν, ὤμους μ.,
Ο. 522. οὕτως ἡμᾶς πάντες πρότερον μ. ἀγίους τ' ἐνόμιζον,
Β. 1337. μ. δυνάεις ἔχοντα.
μεγαλόφρονος. Α. 1289. ἡσυχίας πέρι τῆς μ.,
μεγάλη. Α. 974. μ. τυφὴ καὶ πρηστήρι
μεγάλην. Ν. 435. τεύξει τοῖνυν ἂν ἡμίρεις' οὐ γὰρ μ. ἐπιθυμῶς.
Ν. 1162. λυσανίας πατρῶν μ. κακῶν
ΕΙ. 1000. ἐμπελοσθῆναι μ., σκορόδων,
Β. 1059. μ. γνομῶν καὶ διανοῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μ. ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
Π. 828. ἦκαν μ. γὰρ μοῦσιν ἀγαθῶν αἴτιος.
μεγαλῶνυμ. Σ. 1518. σγ' ὡ μ. τέκνα
μεγαλῶνυμ. Θ. 315. Ζεὺ μ. χρυσολύρα τε,
μεγαλῶνυμ. Ν. 569. καὶ μ. ἡμέτερον πατέρ',
μεγάλας. Ι. 151. ὡς εὐτυχὴς εἰ καὶ μ. εὐδαιμονεῖς.
Ι. 172. ἐγὼ γε. ΔΗ. πῶς οὖν οὐ μ. εὐδαιμονεῖς;
752. καὶ νικῆσας ἡμῖν μ. ἐγγλωττοῦνται παρὲδωκας,
1162. ἀλλ' ἡ μ. εὐδαιμονήσω τήμερον
Ν. 600. ὅλον, ἐν ᾧ κόρα σε Λυδῶν μ. σέβουσιν
μέγαν. Α. 65. ἐπέμαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλεῖα τὸν μ.,
Α. 922. δι' ὑδρορροάς, βορέαν ἐπιτηρήσας μ.
Ι. 1170. ὡς μ. ἄρ' εἶχες, ὡς πότνια, τὸν δάκτυλον.
Ν. 565. πρῶτα μ. κικλήσκω
1239. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μ. καὶ τοὺς θεοὺς
Σ. 16. καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μ. πάνυ
201. καὶ τῇ δοκῇ προσθεῖς τὸν δλμον τὸν μ.
Ο. 421. λέγει μ. τιν' ὄλβον οὐ-
1733. ἀρχοντα θεοῖς μ.
Π. 301. μ. λαβόντες ἡμέρον σφαιρίσκον ἐκτυφλώσαι.
Fr. 302. γ. οὐδ' ἐγγέλειον, οὐδὲ κάραβον μ.
Μέγαρ'. ΕΙ. 246. ὦ Μέγαρε Μ., ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
Μέγαρε. ΕΙ. 246. ὦ Μ. Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
Μεγαράδε. Α. 524. πύρην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μ.
Μεγαρέας. Α. 533. ὡς χρὴ Μ. μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
Μεγαρεῦσι. Α. 624. ἀπασι καὶ Μ. καὶ Βοιωτίοις
Α. 721. ἔξεστι καὶ Μ. καὶ Βοιωτίοις
Μεγαρεῦσιν. Α. 729. ἀγορὰ 'ν Ἀθήναις χαῖρε, Μ. φίλα.
ΕΙ. 249. ταῖσιν Μ. ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
Μεγαρέων. Α. 519. ἐσυκοφάντει Μ. τὰ χλαρίσκια
Μεγαρή. Α. 526. καθ' οἱ Μ. ὀδύναις πεφουσιγγωμέναι
Α. 535. ἐντεῖθεν οἱ Μ., ὅτε δὴ 'πείων βάδην,
753. τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μ. νῦν; ΜΕ. οἶα δή.
ΕΙ. 481. οὐδ' οἱ Μ. δρῶσ' οὐδὲν' ἔλκουσιν δ' ὄμω
500. ἄνδρες Μ., οὐκ ἐς κύρακας ἐρρήσατε;
μεγαρίτις. Α. 822. κλάω μ. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Μεγαρίκι'. Α. 830. θάρρει, Μ., ἀλλ' ἤς τὰ χωρίδι' ἀπείδου

Μεγαρίκι'. Α. 522. ταῦτ' ἦν Μ. ἀπέπρατ' αὐθημερίν.
Α. 738. ἀλλ' ἐστὶ γὰρ μοι Μ. τις μαχανά.
768. τί λέγεις σὺ; ποδῶν χοῖρος ἦδε; ΜΕ. Μ.
Α. 1170. κόλπον τὸν ὀπισθεν καὶ τὰ Μ. σκέλη.
Μεγαρίκις. Α. 750. τί; ἀνὴρ Μ.; ΜΕ. ἀγοράσωντες ἱκομεν.
Α. 818. ὠνθραπτε, ποδαπὺς; ΜΕ. χοιροπάλας Μ.
Μεγαρίκοῦ. ΕΙ. 609. ἐμβάλων σπινθῆρα μικρὸν Μ. ψηφίσματος.
Μεγαρόθεν. Σ. 57. μηδ' αὖ γίλωτα Μ. κεκλειμμένον
Μεγαροῖ. Α. 758. τί δ' ἄλλο Μ.; πῶς ὁ σίτος ὄσιος;
μέγας. Α. 109. ποίας ἀχάντας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἰ μ.
Α. 113. βασιλεὺς ὁ μ. ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
Ι. 180. δι' αὐτὸ γὰρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μ.,
430. ἔξειμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μ. καθιείς,
982. τῇ πόλει μ., οὐκ ἂν ἦ-
Ν. 69. ὅταν σὺ μ. ἂν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
573. γῆς πέδον, μ. ἐν θεοῖς
Σ. 68. ἄνω καθεύδων, ὁ μ., οὐπὶ τοῦ τέγους.
533. σοι μ. ἐστὶν ἀγῶν
592. εἴτ' Εὐαθλος χῶ μ. οὗτος κολακῶνυμος ἀσπιδαποβλής
1023. ἀρθεῖς δὲ μ. καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ἡμῖν,
1124. ὅθ' ὁ βορέας ὁ μ. ἐπεστρατεύσατο.
ΕΙ. 264. ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μ.
276. ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγῶν μ.
Ο. 486. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μ. δια-
βάσκει
488. οὕτω δ' ἴσχυε τε καὶ μ. ἦν τότε καὶ πολλὸς, ὥστ' ἔτι
καὶ νῦν
570. ἦσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μ. Ζῶν.
988. μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μ. Διοπίδης.
Β. 884. νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μ. χωρεῖ πρὸς ἔργον ἦδη.
Π. 170. μ. δι' βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τούτων κομῶ;
μεγασθενή. Ν. 566. τὸν τε μ. τραίνης ταμίαν,
μεγέθη. Β. 1057. καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μ., τούτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ
διδάσκειν,
μέγεθος. ΕΙ. 228. ὑπερφῶ τὸ μ. εἰσηνέγκατο.
Ο. 1128. ἔκποιν ὑπὸντων μ. ὅσον ὁ δούριος,
Π. 734. ὑπερφύεις τὸ μ. ἸΓ. ὡ φίλοι θεοί.
μέγισθ'. Θ. 812. ἐς πόλιν ἔλθαι τῶν δημοσίων' ἀλλ' ἦν τὰ μ.
ὑφέληται
μέγιστ'. Εκ. 104. νυνὶ δ', ὄρῳ, πράττει τὰ μ. ἐν τῇ πόλει.
μέγιστα. Ο. 128. ὅπου τὰ μ. πράγματ' εἴη τοιαῖ.
Ο. 708. πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρίθων τὰ μ.
Β. 1494. τὰ τε μ. παραλιπόντα
Fr. 309. 9. τὰ μ. δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. β. εἴτα τί;
μεγίστην. ΕΙ. 308. τὴν θεῶν πασῶν μ. καὶ φιλαμπελωτάτην.
μεγίστοις. { Σ. 1030. } ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχωσ τοῖσι
{ ΕΙ. 752. } μ. ἐπιχειρεῖν,
μέγιστον. Ι. 836. ὡ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεῖς μ. ἀφέλημα,
Ν. 549. ὅς μ. ὄντα Κλέων' ἐπαῖος' ἐς τὴν γαστέρα,
ΕΙ. 73. εἰσῆγγα' Αἰτναῖον μ. κύνθαρων,
587. ἦσθα γὰρ μ. ἡμῖν κέρδος, ὡ ποδομένην,
Ο. 322. ὡ μ. ἐξαμαρτῶν ἐξ οὗτο 'τράφην ἐγὼ,
Fr. 237. ἄνὸν μ. τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυῶν.
476. 8. μ. ἀγαθὸν εἶπες, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
9. ὅπου τις ἐπιθυμῶι λαβεῖν. α. κακὸν μὲν οὖν μ.
μέγιστος. Ι. 178. ἀνὴρ μ. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
Ι. 838. μ. Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξει
Ν. 956. ἥς πέρι τοῖς ἑμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγῶν μ.
μεγίστους. ΕΙ. 622. κἀνέπειθον τῶν Λακῶνων τοὺς μ. χρή-
μασιν.
μεγίστω. Ν. 1060. καὶ σαφρονεῖν αὐτῷ φησὶ χρήναι' δύο κακῶ μ.
μέδεις. Β. 665. ὅς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκάς μ.
μεδέουσα. Α. 834. μ., ἴθ' ὀρθὴν ἦν περ ἔρχει τὴν ὁδόν.
μεδέουσα. Ι. 585. σῆς μ. χώρας,
μεδεύσση. Ι. 763. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μ.,
μεδίων. Ι. 560. δελφίνων μ., Σουινάρατε,
μέδιμνόν. Εκ. 1025. ὑπὲρ μ. ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἐτι.
μεδιμόνος'. Σ. 716. ὑμῖν καὶ σίτον ὑφίστανται κατὰ πεντή-
κοντα μ.
Σ. 717. πορεῖν ἔδοσαν δ' οὐ πώποτέ σοι, πλὴν πρῶτην πέντε μ.,
μεδιμόνων. Π. 986. πυρῶν τ' ἂν ἔδεθῃ μ. τεττάρων.
μεθ'. Α. 277. ἐὰν μ. ἡμῶν ξυμπῆς, ἐκ κραυπᾶλης κ.τ.λ.
μεθέης. Α. 976. οἶχοιο φέρον, εἴτα μ.,
μεθέιμην. Β. 830. οὐκ ἂν μ. τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτι.
μεθεῖτε. Β. 1384. κόκκυ, μ. καὶ πολὺ γε κατωτέρω
Β. 1393. μ. μ. καὶ τὸ τοῦδ' ἡ' αὖ βέπει
μεθίντας. Α. 485. ὡς αἰσχυρὸν ἀκωδάνιστον ἐὰν τὸ τοιούτων
πράγμα μ.
μεθέξαι. Εκ. 612. ἔξει τούτων ἀφελὰν δοῦναι' τῶν ἐκ κοινοῦ
δὲ μ.
μεθέξω. Εκ. 874. τῶν ματτομένων κοινῇ μ. πως ἐγώ.

μέθες. { Εκ. 958. } μ. Ικνούμαι σ' Ἐρος,
966.
μέθεσθῆ. Π. 75. μ. νύν μου πρῶτον. ΧΡ. ἦν, μεθίεμεν.
μεθίστηκεν. Π. 994. τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μ. πάν.
μεθίστηχ'. Π. 365. ὡς πολὺ μ. ὦν πρότερον εἶχεν τρόπων.
μεθίσκει. Εκ. 534. ἤπερ μ. μ' ἐξίεναι πάσῃ τέχνῃ.
μεθίκοι. Ι. 937. τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μ.
μεθίης. Ι. 841. καὶ μὴ μ. τὸν ἀνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκεν
μεθίσσεις. Σ. 437. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μ., ἐν τί σοι παγήσεται.
μεθίσσθε. Σ. 434. καὶ λάβεσθε τούτου καὶ μὴ μ. μηδενί.
μεθίσθον. Β. 1380. καὶ μὴ μ., πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.
μηθίσσομαι. Σ. 416. νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανὸν γ' ὡς τόνδ' ἐγὼ
οὐ μ.
μεθίεμεν. Π. 75. μέθεσθῆ νύν μου πρῶτον. ΧΡ. ἦν, μ.
μεθίεναι. Ο. 1085. εἰργμένους ὕμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μ.
μεθίσθαί. Π. 42. ἐκέλευσε τούτου μὴ μ. μ' ἔτι,
μεθίστας. Σ. 748. καὶ σαφρονεῖ μέντοι μ.
μεθίστησι. Ι. 397. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται καὶ μ.
μέθυεν. Σ. 1322. ἔπειτ' ἐπειδὴ μ., οἰκαδ' ἔρχεται
μεθύοντες. Α. 1230. μ. ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύομεν.
μεθύοντων. Εκ. 139. ὥσπερ μ. ἐστὶ παραπεπληγμένα.
μεθύουσιν. ΕΙ. 537. δοῦλός μ., ἀνατετραμμένον χόρς,
μεθυομένην. Εκ. 544. ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μ.
μεθύση. Σ. 1402. θρασεῖα καὶ μ. τις ὑλάττει κῶον.
μεθύσιν. Ν. 555. προσθεῖς αὐτῷ γράν μ. τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν
μεθυοθείς. Ι. 1054. τοῦτό γ' τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μ.
Εκ. 691. ὥστε μ. αὐτῷ στεφάνῳ
μεθυοθῶ. Ι. 99. ἦν γὰρ μ., πάντα ταυτὶ καταπάσω
μεθυοθῶμεν. Σ. 1252. ἵνα καὶ μ. διὰ χρόνον. ΦΙ. μηδαμῶς.
μεθυοκοκκύσας. Α. 525. νεανίαι κλέπτουσι μ.
μεθύων. Α. 1166. εἴτα καταξείει τις αὐτοῦ μ. τῆς κεφαλῆς
Ὀρίστης
Ι. 88. πῶς δ' ἂν μ. χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνὴρ;
104. βέγκει μ. ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
1400. μ. τε ταῖς πόρταις λοιδορήσεται.
Β. 715. εἰρημικὸς ἐσθ', ἵνα μὴ ποτε κάποδοθῇ μ. δ.
Π. 1048. μ. γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Fr. 186. ὁ δὲ μ. ἡμὶ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.
μεγαγωγῆσονται. Β. 798. τί δέ; μ. τὴν τραγωδίαν;
Μεθίας. Ο. 1297. Σαρακοσίῳ δὲ κίττα Μ. δ' ἐκεῖ
μυδιώσα. Θ. 513. θεῖ μ. πρὸς τὸν ἀνδρα καὶ λέγει,
μείζον. Α. 103. λέγει δὴ σὺ μ. καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Ι. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φορήσαι, μ. ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
886. οὐ μ. εἶναι φαίνεται ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Ν. 1082. καίτοι σὺ θνητὸς ἂν θεοῦ πῶς μ. ἂν δύναιο;
1086. τί μὲν οὖν ἂν ἐτι μ. πάθοι τούτου ποτὶ;
1445. τοῦθ' ἕτερον αὖ μ. κακόν. ΦΕ. τί δ', ἦν ἔχων τὸν
ἦττω
Σ. 489. ἦν τε μ. ἦν τ' ἐλαττον πρᾶγμα τις κατηγορή,
ΕΙ. 1081. ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μ.,
Ο. 1606. ἀληθες; οὐ γὰρ μ. ὑμεῖς οἱ θεοί
Θ. 519. οὐδὲν παθοῦσαι μ. ἢ δεδράκαμεν;
Β. 1147. ἐτι μ. ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμην
Εκ. 937. κάταν', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σοῦ μ. φρονῶ.
Π. 52. ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μ. ἦν δ' ἡμῖν φράση
129. μ. δυνάμενον. ΠΑ. ἐμὲ σύ; ΧΡ. νῆ τὸν οὐρανόν.
465. κακὸν ἐργάσασθαι μ. ἀνθρώπους; ΧΡ. ὅ τι;
μείζονα. Ι. 1223. αὐτὸς δ' αὐτῷ παρετίθει τὰ μ.
Fr. 183. ὑδρίαν δανείζειν πεντήχουν ἢ μ.
μείζονας. Σ. 258. ἢ μὴν ἐγὼ σοῦ χιτῶνος μ. κολάζω.
μείζονος. Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινὴς γνῶμης καὶ μ. ἢ π' ἢ
τρυφῶσι,
μείζονων. Α. 616. ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ μ. καὶ πλειόνων
μείζονα. Ι. 685. μ. κεκασμένον,
Β. 1060. ἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμῖθους τοῖς ῥήμασι μ. χρῆσθαι.
μείζω. Ν. 1110. στόμασσον οἶαν ἐς τὰ μ. πράγματα.
Ο. 123. ἔπειτα μ. τῶν Κρανῶν ζητεῖς πόλιν;
124. μ. μὲν οὐδὲν, προσφορετέρων δὲ νῶν.
455. δυνάμιν τινα μ.
1706. ὃ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὃ μ. λόγου,
Π. 506. ὁδὸν ἦντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγὰθ' ἂν μ. πορίσειεν.
μείναι. Ι. 667. ὁ δ' ἠγτιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μ. χρόνον,
μείναιμι. Ο. 598. γαῖλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μ.
παρ' ὕμιν.
μείνων. ΕΙ. 89. αὐτοῦ μ. τοὺς ἡμετέρους.
μείρακ'. Εκ. 611. ἦν μ. ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλα-
θῆραι,
μείρακα. Π. 1071. ἀλλ', ὃ νεανίσκ', οὐκ ἐὼ τὴν μ.
Π. 1079. νῦν δ' ἀπιθὶ χαίρων συλλαβὼν τὴν μ.
μείρακας. Θ. 410. πρὸς τοὺς γέροντας θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μ.
Εκ. 1138. ἄγειν σε καὶ τασθὶ μετὰ σοῦ τὰς μ.

μείρακας. Ι. 1375. τὰ μ. ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ.
μείρακας. Ν. 928. λυμαινόμενον τοῖς μ.
Ο. 1441. τοῖς μ. ἐν τοῖσι κουρείοις ταδὶ.
Εκ. 703. καὶ μ. οἱ φαυλότεροι
μείρακιον. Ν. 990. πρὸς ταῦτ', ὃ μ., θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω
λόγον αἰροῦ.
Ν. 1000. εἰ ταῦτ', ὃ μ., πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον
1071. σκέψαι γὰρ, ὃ μ., ἐν τῷ σαφρονεῖν ἅπαντα
Ο. 1442. δεινὸς γέ μου τὸ μ. Διτρέφες
Εκ. 1146. καλεῖν γέροντα, μ., παιδίσκον; ὡς
Π. 88. ἐγὼ γὰρ ἂν μ. ἠπείλῃσ' ὅτι
975. ἀκούε νυν' ἦν μοί τι μ. φίλον,
1038. καὶ μὴν τὸ μ. τοδὶ προσέρχεται.
Fr. 541. ἐβάδιζέ μοι τὸ μ. ἐξ ἀποτροχῶν.
μείρακιόν. Σ. 687. ὅταν εἰσελθὼν μ. σοι καταπύγον, Χαίρετον
υἱός,
μειρακίσκη. Π. 963. ὃ μ. πυθάνει γὰρ ὠρικῶς.
μειρακίσκης. Β. 409. καὶ γὰρ παραβλέψας τι μ.
μειρακίῳ. Π. 1096. ὥσπερ λεπὰς τῷ μ. προσίσχεται.
μειρακίων. Ι. 556. μ. θ' ἄμλλα λαμ-
Ν. 917. οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μ.
Β. 1071. τῶν μ. στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
μειρακύλλια. Β. 89. οὐκ οὐκ ἕτερ' ἐστ' ἐνταῦθα μ.
μείραξ. Εκ. 696. ἐνθάδε μ. ἐσθ' ὠραία.
μείλ'. Ι. 1337. ἀλλ', ὃ μ., οὐκ οἷσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
Ν. 33. ἀλλ', ὃ μ., ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ΕΙ. 137. ἀλλ' ὃ μ. ἂν μοι σιτίαν διπλὴν εἶδει
380. ἀλλ', ὃ μ., ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
630. νῆ Δί', ὃ μ., ἐνδίκως γ' ἐστ' ἐπὶ κάμου λίθον
Ο. 1257. διαρραγείης, ὃ μ., αὐτοῖς ῥήμασιν.
Α. 56. ἀλλ', ὃ μ., ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
471. ἀλλ', ὃ μ., οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰσὶ
Εκ. 120. τίς δ', ὃ μ., ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;
133. ἰδοὺ πείν. ΓΓ. Θ. τί γὰρ, ὃ μ., ἐστεφανωσάμην;
245. οὐκ ἐτὸς ἀρ', ὃ μ., ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ;
994. ἀλλ', ὃ μ., ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. ΓΓ. Α. τίνα;
μελαγκορύφω. Ο. 886. καὶ ἑλασθ', καὶ ἐρωδιῷ, καὶ καταράτῃ,
καὶ μ.
μελαγχολῶν. Εκ. 251. ἴσασιν πάντες. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ μ.
Π. 903. γεωργὸς εἰ; ΣΤ. μ. μ' οὕτως οἶε;
μελαγχολῶν. Ο. 14. ὁ πινακοπῶλης Φιλοκράτης μ.,
μελαγχολῶντ'. Π. 12. μ. ἀπέπεμφέ μου τὸν δεσπότην,
μέλαθρα. Ο. 1247. μ. μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
Θ. 874. Πρωτέως τὰδ' ἐστὶ μ. ΕΥ. τοῖου Πρωτέως;
μελάθρων. Θ. 41. θιασος Μουσῶν ἔνδον μ.
μέλαινα. Fr. 719. μ. δεινὴ γλῶσσα Βρεττία παρῆν.
μέλαινα. Εκ. 735. νῆ Δία μ. γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
μέλαιναν. Α. 195. θέσαι μ. κύλικα μεγάλῃν ὕπτιαν,
Β. 847. ἄρ' ἄρα μ. παῖδες ἐξενέγκατε
μελαίνας. Β. 1335. μ. Νυκτὸς παῖδα,
μελαίνεται. Εκ. 736. ἔφουσ' ἔτυχες ὃ Α. μ.
μελάμπυγος. Α. 802. τραχὺς ἐντεῦθεν μ.
μελάμφυλλά. Θ. 997. μ. τ' ὄρη
μέλαν. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μ. τοῦτ' ἐστιν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;
Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Νδξ' Ἐρεβός τε μ. πρῶτον καὶ Τάρταρος
εὐρύς.
μελαναῖων. Fr. dub. 8. μ.:
μέλανας. Α. 691. νῦν πρὸς ἐμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγῃ
σκόροδα, μηδὲ κυάμους μ.
Μελάνθιον. ΕΙ. 1009. τένθαις πολλοῖς κῆτα Μ.
Μελάνθιος. ΕΙ. 804. μηδὲ Μ., οὐ δὴ
Μελανθίου. Ο. 151. βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μ.
Μελανίππας. Θ. 547. ἐγένετο, Μ. ποιῶν Φαίδρας τε Πην-
ελόπην δὲ
Μελανίων. Α. 785. ἦν νεανίσκος Μ. τις, ὃς
Μελανίων. Α. 807. τῷ Μ.
Μελανίωνος. Α. 796. τοῦ Μ. οἱ σάφρονες.
μελανοκάρδιος. Β. 470. τοῖα Στυγὸς σε μ. πέτρα
μελανοκεκείμενα. Β. 1337. μ.,
μελανόπτερος. Ο. 695. τίς τε πρᾶγιστον ὑπνέμον Νδξ' ἢ μ.
φῶν,
μελανοπτερύγων. Fr. 452. μ. κορακίνα.
μέλανος. Π. 807. οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μ. ἀνθοσμίον.
Fr. 128. 4. [ἔρωτι βιαζόμεναι μ. οἶνον ἀκράτου.]
μελανοσυρμαῖον. Θ. 857. λευκῆς νοτίζει μ. λεῶν.
μελάντατε. Fr. 231 b, 1. Κηφισοφῶν ἄριστος καὶ μ.,
μέλας. Α. 321. οἷος αὐ μ. τις ὕμιν θυμάλωφ ἐπέεσεν.
Θ. 31. ἐστιν τις Ἀγάθων ΜΝ. μῶν ὁ μ. ὁ καρτερός;
μέλε. Ι. 671. νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὃ μ.,
Ν. 1192. ἵνα δὴ τί τὴν ἐνὶν προσέθηκεν; ΦΕ. ἴν', ὃ μ.,
1338. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί', ὃ μ.,

μέλε. Σ. 1400. λέξαι χαρίεντα. ΑΡ. καὶ Δία μή μοι γ'. ὦ μ.
 ΕΙ. 259. οἷσιν ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΤ. ἀλλ', ὦ μ.,
 884. ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. ΤΡ. ἀλλ', ὦ μ.,
 Ο. 1216. καὶ Δι' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὦ μ.,
 1360. οὐδὲν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθεις, ὦ μ.,
 Α. 157. τί δ', ἦν ἀφίαισ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μ.;
 Θ. 615. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝ. νῆ Δι', ὦ μ.,
 Εκ. 520. αὐτῇ, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα; ΠΡ. τί δ', ὦ μ.,
 μελία. Σ. 312. τί με δῆτ', ὦ μ. μήτερ, ἐτικτες,
 Θ. 1037. μ. μὲν πέπονθα, μέλεος,
 Μελέαγρον. Β. 864. καὶ τὸν Μ., κάτι μάλα τὸν Τήλεφον.
 μέλας. Ι. 1195. ὄρας τάδ', ὦ κακὸδαίμων; ΑΛ. ὀλίγον μοι μ.,
 Ν. 1142. νῦν οὖν δικαίεσθαι ὀλίγου γάρ μοι μ.,
 1282. οὐκ οἶδ' ἐγὰρ ὁπότερον, οὐδέ μοι μ.,
 Σ. 1411. ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μ.,
 ΕΙ. 780. καὶ θαλίας μακάραν σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μ.
 Ο. 1636. ἀπώμεν οἰκαδ' αὐθις. ΠΕ. ὀλίγον μοι μ.,
 Α. 248. τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΑΤ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μ.,
 895. χεῖρον διατίθης. ΜΤ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μ.,
 896. ὀλίγον μ. σοὶ τῆς κρόκης φορομένης
 Θ. 228. ὀλίγον μ. μοι. ΕΤ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 Β. 224. ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μ.,
 257. οἰμώσεται' οὐ γὰρ μοι μ.,
 655. ἐπεί προτιμᾶς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδὲν μοι μ.,
 1136. ὄρας ὅτι ληρεῖς. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μ.,
 Εκ. 463. καὶ Δι', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταύτ' ἦδη μ.,
 Π. 1118. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦττον μ.,
 Fr. 520. οὕτως τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἐστι μ.,
 μέλαν. Θ. 952. τοιαῦτα μ. θαμ' ἐαυτῷ.
 μέλει. ΕΙ. 1063. ὦ μ. θνητοὶ καὶ νῆπιοι. ΤΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.
 μέλεος. Θ. 1037. μέλεα μὲν πέπονθα, μ.,
 μέλεσιν. Ο. 213. ἐλελιζομένη διεροῖς μ.,
 Β. 245. ἐν πολυκολύμβιοις μ.,
 1526. τοῖσιν τούτου ταῦτον μ.,
 μελέτας. Β. 1316. κεραιδὸς δοῖδου μ.,
 μελετήσι. Θ. 1179. ὁραῖσι καὶ μ., οὐ καλὸς' ἐγώ.
 μελέτω. Π. 208. μή νῦν μ. σοὶ μηδέν' ὥς. ἐὰν γένη
 μελετή. Π. 511. οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὐτ' ἂν σο-
 φίαν μ.,
 μελέων. Α. 1150. Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφεὴ, τὸν
 μ. ποιητήν,
 Ο. 744. δι' ἐμῆς γένους ξουθῆς μ.,
 750. Φρύνιχος ἀμβροσίῳ μ. ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ φέ-
 1374. πέτομαι δ' ὅδον ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μ.,
 μέλη. Σ. 219. λύχνους ἔχοντες καὶ μυνηρίζοντες μ.,
 Ο. 917. μ. πεποῖν' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
 1300. ἦδον δ' ὑπὸ φιλορηθίας πάντες μ.,
 Β. 205. ὦν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑ. ῥᾶσ' ἀκούσει γὰρ μ.,
 862. τάπη, τὰ μ., τὰ νεῦρα τῆς τραχηλίδας,
 1248. ἀλλ' ἐς τὰ μ. πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
 1255. καὶ κάλλιστα μ. ποιή-
 1261. πάντ' γε μ. θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα.
 1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μ. ξυντεμῶ.
 1297. πόθεν συνέλεξας ἱμοιοστρόφου μ.,
 1307. πρὸς ἦνπερ ἐπιτήδεια τάδ' ἐστ' εἶδεν μ.,
 1326. τολμᾶς τὰμὰ μ. ψέγειν,
 1329. τὰ μὲν μ. σου ταῦτα· βούλομαι δ' εἶτι
 Π. 294. αἰγῶν τε κινναβράντων μ.,
 μέλημα. Εκ. 905. τῷ θανάτῳ μ.,
 μελήσει. Α. 933. ἐμοὶ μ. ταῦτ', ἐπεί
 ΕΙ. 149. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
 1041. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλ' ἦκειν ἐχρήν.
 1311. ἡμῖν μ. ταῦτά γ'. εὐ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
 Α. 520. ὅσοι τέσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν πόλεμος δ' ἀν-
 δρεοσι μ.,
 538. πόλεμος δὲ γυναιξὶ μ.,
 Θ. 240. ἐμοὶ μ. νῆ Δι', πλήν γ' ὅτι κάμοι.
 1064. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχον λόγῳ.
 1207. ἐμοὶ μ. ταῦτά γ', ἦν ἀπαξ λυθῶ.
 Εκ. 651. τὴν γῆν δὲ τίς ἐσθ' ὁ γεωργήσαν; ΠΡ. οἱ δοῦλοι.
 σοὶ δὲ μ.,
 Π. 229. ἐμοὶ μ. τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
 Μεληστίας. Ν. 686. Φιλόενης, Μ. Ἀμνίας.
 μελητέον. Fr. 170. αὐτῷ μ., ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον·
 Μελητίδαι. Β. 991. Μ. καθήντο.
 Μέλητος. Fr. 176. Μ.,
 Fr. 198, 10. Μ., ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.
 376. Μ.,
 Μελήτου. Β. 1302. σκολίῳ Μ., Καρικῶν αὐλημάτων,
 μέλι. Α. 1040. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μ.,
 Α. 1130. κατάχει σὺ τὸ μ. κἀνθάδ' εὐδῆλος γέρας

μέλι. Σ. 676. ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρῶν, μ., σῆσάμα, πρε-
 κεφάλαια,
 ΕΙ. 252. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μ. τουτὶ τάττω.
 Π. 1121. πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνούτταν, μ.,
 μέλις. Ο. 742. ἰζόμενος μ. ἐπὶ φυλλοκόμου,
 μελιγλώσσων. Ο. 908. ἐγὼ μ. ἐπέων ἰεῖς δοῖδαν.
 μέλις. Θ. 1192. ὥς γλυκερὸν τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττιὰς μ.
 μελισσονόμοι. Β. 1273. εὐφαιμίτε μ. δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
 οἴγειν.
 Μελιστήχην. Εκ. 46. τὴν Σικευνίδαν δ' οὐχ ὄρας Μ.
 Μελιτία. Fr. 193. Μ. κάπρον·
 μελιτήριον. Fr. 440. μ. δῖγος.
 Μελιτήρ. Β. 501. καὶ Δι' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μ. μαστιγίας.
 μέλιτι. ΕΙ. 253. οὗτος, παραυῶ σοι μ. χρησθέτερον.
 Fr. 231, 1. ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μ. κεχρισμένου
 μελιτοπῶλαι. Ι. 853. νεανίῳν τούτους δὲ περικκοῦσι μ.
 μέλιτος. Σ. 878. ἀντὶ σιραῖον μ. μερὸν τῷ θυμῷ παραμίσας
 μελιτοῦτταν. Ν. 507. δὺς μοι μ. πρότερον ὥς δέδοικ' ἐγὼ
 Α. 601. μ. ἐγὼ καὶ δὴ μάλα.
 μελιτοῦττας. Ο. 567. ἦν δ' Ἑρακλῆει σὺν τις βοῦν, λάρψ τας-
 τοὺς μ.,
 μέλιτ'. Σ. 107. ὥσπερ μ. ἡ βομβυλὶς εἰσέρχεται.
 μέλιττα. Ο. 748. ἐνθεν ὥσπερ ἡ μ.,
 Εκ. 973. μ. Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τροφῆς πρόσωπον,
 μελιτταῖς. Ν. 45. βρύον μ. καὶ προβάτοις καὶ στεμφέλοις.
 μέλλ'. Π. 766. τοιαῦτ' ἀπαγγέλλαντα. ΚΑ. μή νυν μ. ἐτι,
 μέλλει. ΕΙ. 233. μ'. θορυβεῖ γοῦν ἐνδοθεν. ΤΡ. οἶμοι δειλαῖος
 Θ. 49. μ. γὰρ ὁ καλλιπῆς Ἀγιάθων,
 79. μ. δικάζειν οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἔδρα,
 Π. 551. ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ καὶ Δι', οὐδὲ
 γε μ.,
 Fr. 562. θύειν με μ. καὶ κελεύει βῆ λέγειν.
 590. "μ. δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν."
 μέλλαν. Θ. 661. μή βραδύνειν, ὥς ὁ καιρὸς ἐστι μὴ μ. ἐτι,
 Β. 1509. ὥς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μ.,
 Εκ. 581. ἀλλ' οὐ μ., ἀλλ' ἀπτεσθαὶ καὶ δὴ χρὴ ταῖς διανοαῖς,
 Π. 255. ἴτ' ἐγκοιμίτε, σπευδέσθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ μ.,
 606. ἐς τὸν κύβαν' ἀλλ' οὐ μ.,
 1208. οὐκ ἐτι τοῖνυν εἰκὸς μ. οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
 Fr. 110, 1. ἀλλ' ἀνυσον οὐ μ. ἐχρήν' ὥς ἀγοράσω
 μέλλας. Α. 334. ἀλλὰ μὴ δράσης δ' μ'. μηδαμῶς, ὦ μεδαμῶς.
 Α. 493. ἀπασι μ. εἰς λέγειν τάναντία.
 587. οὗτος τί δράσεις; τῷ πτόλῳ μ. ἐμείν;
 Ν. 476. ἀλλ' ἐγχεῖρει τὸν πρεσβύτερον δ' τι περ μ. προδι-
 δάσκων,
 995. αἰσχροὺς ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μ. τὰ γὰρ μ' ἀνα-
 πλάττειν
 1072. ἀνεστίν, ἡδονῶν δ' ὅσων μ. ἀποστερεῖσθαι,
 1298. ὕπαγε, τι μ.; οὐκ ἔλῃς, ὦ σαμφόρα;
 1340. μ. ἀναπείσειν, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν
 Σ. 797. οὐ πάντ' τι μερὸν. ἀλλ' ὅπερ μ. ποίει.
 830. ἀνευ δρυφάκτου τὴν διππὴν μ. καλεῖν,
 1185. μὲν καὶ γαλᾶς μ. λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
 1379. ὃ δ' εἰ μ. δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
 ΕΙ. 196. ὅτ' οὐδὲ μ. ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
 Θ. 215. ἀτὰρ τί μ. δρᾶν μ'; ΕΤ. ἀποφύγειν ταδ',
 Β. 77. μ. ἀπάγειν, εἴπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν;
 Εκ. 760. μ. ἀποφύρειν; ΑΝ. Α. πάντ' γε. ΑΝ. Β. κακοδαίμων
 ἀρ' εἴ
 μέλλει'. Ο. 366. εἰπέ μοι τί μ., ὦ πάντων κάμιστα θηρίων,
 μέλλετε. Α. 128. ποιήσεται, ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μ.;
 μέλλει. Β. 1421. μ. τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξει μοι δοᾶν.
 μέλλης. Θ. 7. οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ΕΤ. οὐχ ἂ γ' ἂν μ. ὄραν.
 μελλητέον. Εκ. 876. ὁμῶς ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μ.
 μελλοδαιπνικόν. Εκ. 1153. ἐπάσσομαι μέλος τι μ.
 μέλλω. Εκ. 271. μ. βαδίζειν ἢ θύραζ' ἐκαστοτε.
 μέλλομαι. Α. 118. ἐλσοίμ', ὅσα μ. γ' εἰρήναι ἰδεῖν.
 μέλλοιτε. Θ. 587. ἴν' ἅττα βουλευοῖσθε καὶ μ. δρᾶν,
 μέλλομεν. Σ. 403. εἰπέ μοι, τί μ. κινεῖν ἐκείνην τὴν χαλκὴν,
 Ο. 464. κατὰ χεῖρὸς ὕδαρ φερέτω ταχύ τις. ΧΟ. δειπνήσας
 μ., ἢ τί;
 Α. 120. ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναῖκες, εἴπερ μ.
 1058. ἐστιᾶν δὲ μ. ξί-
 Εκ. 1164. ὦ φίλοι γυναῖκες, εἴπερ μ. τὸ χρῆμα δρᾶν,
 μελλονικῶν. Ο. 640. ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μ.,
 μέλλοντ'. Σ. 1011. νῦν μὲν τὰ μ. εὐ λέγε-
 μέλλοντα. Ι. 931. γνώμην ἐρεῖν μ. περὶ
 μέλλοντες. Π. 466. εἰ τοῦτο δρᾶν μ. ἐπιλαθοίμεθα.
 μέλλοντος. Α. 1159. ὁκέλλοι' κῆρτα μ.,
 μέλλουσιν. Σ. 1346. μ. ἤδη λεοσβεῖν τοὺς ξυμπότας
 μέλλουσι. Θ. 83. κᾶν Θεσμοφόρον μ. περὶ μου τήμερον

μέλλουσί. Θ. 181. μ. μ' αὖ γυναικες ἀπολεῖν τήμερον
μέλλουσιν. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τήτες μ.
ἔσεσθαι.

Εκ. 231. τί ποτ' ἀρα δρᾶν μ., ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
μέλλω. Α. 499. μ. περὶ τῆς πόλεως, τρυγηδῖαν ποιῶν.
Α. 947. μ. γέ τοι θερίδδεν.
Ο. 132. λουσάμενα πρὸ μ. γὰρ ἐστιῶν γάμους
498. κἀγὼ πίπτα, μ. τε βοᾶν δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου.
Β. 11. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μ. ξεμείν.
Εκ. 758. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μ. τῇ πόλει
μέλλωμεν. Ο. 352. ἀλλὰ μὴ μ. ἤδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
μέλλων. Α. 482. μ. ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Ν. 777. μ. ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
Σ. 546. ἀλλ' ὡς περὶ τῆς πάσης μ. βασιλείας ἀντιλογήσιν
μέλλον. Σ. 1288. οὐδὲν ἀρ' ἐμοῦ μ., ὅσον δὲ μόνον εἶδέναι
μέλονται. Α. 1306. τῇ σιῶν χοροὶ μ.,
μελοποιεῖν. Θ. 67. καὶ γὰρ μ. ἀρχεται· χειμῶνος οὖν
μελοποιόν. Β. 1250. μ. ὅντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' αἰεί.
μελοποιῶν. Θ. 42. τῶν δεσποσύνων μ.
Β. 1328. Κυρήνης μ.;

μῆλος. Α. 672. οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μ. εὐτονον,
ἀγροικότερον,
Α. 1183. πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐξηύδα μ.
Ν. 1356. ᾗσαι Σιμωνίδου μ., τὸν Κρίον, ὡς ἐπέχθη·
ΕΙ. 289. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκειν τὸ Δατίδος μ.,
Ο. 782. εἶλε δὲ θάμβος ἀνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μ. Χάρτες

Μοῦ-
896. δεῖ με δεύτερον μ.
1095. ἦνίκε' ἀν' ὁ θεσπίσιος ξέξ μ. ἀχέτας
Θ. 180. ὡς ἥδ' τὸ μ., ὡς πότνια Γενετυλλίδες,
Β. 397. Ἰακχε πολυτίμητε, μ. ἱερτῆς
874. ὅμεις δὲ ταῖς Μούσαις τι μ. ὑψάσατε.
Εκ. 277. ἐπεριδόμεναι βαδίξεν, ᾄδουσαι μ.
880. ἀργὸς, μυυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μ.,
892. ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσάυλησον μ.
1153. ἐπύσσομαι μ. τι μελλοδεῖπνικόν.
Fr. 377. 2. ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἀρμόδιον μ.
μῆλου. Σ. 272. τοιμοῦ μ. ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.
Α. 1042. ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μ. ἀρξώμεθα.
Θ. 144. τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μ.
μῆλπε. Θ. 961. μ. καὶ γέραιρε φανῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
μῆλπουσα. Θ. 970. μ. καὶ τὴν τοξοφόρον
μελύδριον. Εκ. 883. μ. εὐρούσαι τι τῶν Ἰωνικῶν.
μῆλψω. Θ. 989. σὲ φιλοχόροισι μ.
μῆλψωμεν. Θ. 974. μ. ὥσπερ εἰκὸς,
μελφθεῖν. Ο. 226. οὐποῦ μ. αὐ παρασκευάζεται.
Θ. 99. σίγα· μ. αὐ παρασκευάζεται.

μελφθῖαν. Fr. 231 b, 3. καὶ συνεποίεις, ὡς φασι, τὴν μ.
μελφθοῦσ'. Fr. 713. παῦσαι μ., ἀλλὰ περὶ μοι φράσον,
μελῶν. Σ. 462. εἴπερ ἔτυχον τῶν μ. τῶν Φιλοκλέους βεβρω-

κύτες.
ΕΙ. 531. αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μ., κιχλῶν,
Β. 915. μ. ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἀν' οἱ δ' εἰσίγων·
1281. μὴ, πρὶν γ' ἀν' ἀκούσης χιτῆραν στάσιν μ.
1364. πᾶσασθον ἤδη τῶν μ. ΑΙ. κάμοιγ' ἄλκας.

μεμαγμένην. Ι. 57. αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μ.
Ι. 1167. ἐκ τῶν δλῶν τῶν ἐκ Πύλου μ.

Εκ. 28. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μ.
μεμαγμένην. Π. 305. μ. σκῶρ ἐσθίειν, αὐτῇ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μεμιάθηκε. Ν. 1148. καὶ μοι τὸν υἱόν, εἰ μ. τὸν λόγον
μεμιάθηκεν. Ν. 1143. εἴπερ μ. εὐ λέγειν Φειδιππίδης.

Ν. 1150. μ. ΣΤ. εὐ γ', ὡς παμβασιλῆι· Ἀπαιόλη.
μεμακροηκότα. Ι. 62. ὁ δ' αὐτὸν ὡς δρᾶ μ.,

μεμαχότος. Ι. 55. μᾶζαν μ. ἐν Πύλῳ Λακωνικῇν,
μεμβρόδας. Σ. 493. ἦν μὲν ἀνῆται τις ὀρφὸς, μ. δὲ μὴ θέλῃ,
Σ. 494. εὐθέως εἰρήχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μ.

μεμελετήκασι. Εκ. 119. ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μ. που;
μεμελετηκίνας. Εκ. 164. οἶμαι γὰρ ἤδη μ. καλῶς.
μεμυλτωμένον. Α. 22. τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μ.

μεμυλμένα. Α. 159. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μ.
μεμίσθηκα. Α. 300. ὡς μ. σε Κλέωνος ἐτι μᾶλλον, ὃν
μεμνήμεθα. ΕΙ. 1060. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. TP. μ.

Εκ. 951. ἀλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτὸς οὐ μ.
μεμνημένος. Εκ. 286. μ. αἰεὶ λέγειν, ὡς μὴ ποτ' ἐξολίσθη,
μεμνημένη. Ι. 1180. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μ.

ΕΙ. 501. μισεῖ γὰρ ὅμᾶς ἡ θεὸς μ.
μεμνημένοι. Σ. 443. πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μ.
μεμνημένους. Εκ. 1155. τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μ. κρίνειν
ἐμέ.

μεμνημένον. ΕΙ. 1275. ἀσιτίδας; οὐ παύσει μ. ἀσιτίδος ἡμῖν;
Β. 593. τοῦ θεοῦ μ.

μεμνημένους. Ι. 526. εἴτα Κρατίνου μ., ὃς πολλῶ βεύσας ποτ'
ἐπαίνῳ

Ι. 1052. ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μ. ἐν φρεσίν, ὃς σοι
Β. 1469. μ. νῦν τῶν θεῶν, οὐδ' ὁμοσας,
μεμνημένους. Εκ. 1159. ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρῆ μ.
μémνησ'. Ι. 1254. ὡς χαῖρε καλλίνικε, καὶ μ. ὅτι

Ν. 887. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτό νυν μ., ὅπως
1107. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μ. ὅπως
Σ. 577. καὶ τάγαθά μοι μ. ἄχρεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἀρχεῖν.

1434. ἀλλ' οὖν σὺ μ. αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
Ο. 1054. μ. ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;
μémνησαι. Σ. 354. μ. δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατίας κλέψας ποτὲ τοὺς
ὀβελίσκους

μémνησθ'. Εκ. 22. ἄς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μ. ἐτι,
μémνησθαι. Θ. 1173. καθ' ὅδον ἐφραζον, ταῦτα μ. ποιεῖν.
μémνησθε. Α. 516. μ. τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μémνησι. Θ. 1201. μ. τοῖνυν τοῦνομ'. Ἀρταμουξία.

μémνησο. Θ. 275. μ. τοῖνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρήν ὥμοσεν,
ΕΙ. 1134. μ. Περσεῦ μ' ὡς καταλείψει Ἀθλίαν.
Β. 1520. μ. δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνήρ

μémνησθ'. Ι. 495. καὶ σπένδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ.
μ. νυν

ΕΙ. 719. ἄνθρωπε, χαίρων ἀπιθὶ καὶ μ. μου.
Α. 931. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μ. νυν

μémνησθ'. Π. 991. ἵνα τοῦμὸν ἱμάτιον φορῶν μ. μου.
Μémνων'. Ν. 622. ἦνίκε' ἀν' πενθῶμεν ἡ τὸν Μ. ἡ Σαρπηδόνα,
Μémνονας. Β. 963. Κύκνους ποῖων καὶ Μ. κωδωνοφαλαροπάλους.

μειοῦσώμεν. Α. 1127. πολλοὺς ἀκούσας· οὐ μ. κακῶς.
μémνημεθ'. Β. 456. ὅσοι μ. εὐ-

μémνημένοι. Β. 158. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσιν; ΗΡ. οἱ μ.,
μémνημένος. ΕΙ. 278. μ., νῦν ἐστὶν εὐχασθαι καλὸν
μémνωμαι. Εκ. 1117. ἦτις μ. τὴν κεφαλὴν μυρῶμασιν

μειμυστοιλημένους. Ι. 1168. ἐγὼ δὲ μυστίλας μ.
μειμυστοιλημένοι. Π. 627. ὡς πλεῖστα Θησείοις μ.
μémφομαι. Ν. 525. ἡττηθείς, οὐκ ἄξιός ὢν ταῦτ' οὖν ὑμῖν μ.

Π. 10. μέμψιν δικαίαν μ. ταύτην, ὅτι
μειμψόμενον. ΕΙ. 924. χύτραισιν, ὥσπερ μ. Ἑρμίδιον;
μειμψόμεσθ'. Ν. 576. ἡδικημένοι γὰρ ὑμῖν μ. ἐναντίον·

μειμψόμεσθα. Α. 676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μ. τῇ πόλει.
μειμψάμεθ'. Θ. 830. πόλλ' ἀν' αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μ. ἀν

μειμψασθαι. Σ. 1016. μ. γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
μειμψεται. Ο. 137. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μ.

μειμψεταί. Β. 1358. μ. ποτε τοῦτον
μémψω. Β. 1253. τίν' ἀρα μ. ἐποίησε

Π. 10. μ. δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
μémν. Α. 33. στυγῶν μ. ἄστν, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, κ.τ.λ.

Α. 154. ἐπεμψεν ὑμῖν. ΔΙ. τοῦτο μ. γ' ἤδη σαφές. κ.τ.λ.
μémν'. Ο. 1199. αὐτῇ σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μ. ἥσυχος,
Θ. 610. αὐτῇ σὺ ποῖ στρέφει; μ. αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

925. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; ΕΤ. μ. ἥσυχος.
μémν. Α. 308. ὁσιν οὐτε βωμὸς οὐτε πῖστις οὐθ' ὄρκος μ.;

Σ. 969. καὶ τὰς ἀκάνθας, κούδέ ποτ' ἐν ταῦτῳ μ.
μémν. Α. 534. μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ μ.

ΕΙ. 341. πλεῖν, μ., κινεῖν, καθεύδειν,
Ο. 364. ἐλελελεῦ, χάρει, κάθες τὸ βύγχος· οὐ μ. ἐχρῆν.

Εκ. 950. φροῦδῃ γὰρ ἐστὶν ολομένη μ' ἐνδον μ.
Π. 822. ἐνδον μ. ἦν. ἔδρακε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

Fr. 477. 2. ἐκεῖ δ' ἔως ἀν' πράσιν εὐρωμεν μ.
μémν. Α. 564. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μ.; ὡς εἰ θενεῖς

Ι. 240. οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μ.; ὡς γεννάδα
1354. οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χάραν μ.;

Ν. 814. οὗτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μ.;
Σ. 1442. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μ.,

Ο. 354. τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὗτος, οὐ μ.;

1055. αἰβοῦ λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μ.;

Α. 757. οὐ τὰμφιδρόμα τῆς κνῆς αὐτοῦ μ.;

Θ. 689. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μ.;

Εκ. 464. σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μ.
Π. 440. οὐ παραμενεῖς; ΒΛ. ἦκιστα πάντων. ΧΡ. οὐ μ.;

1148. ἐπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μ.;

μémν. Π. 417. ποῖ ποῖ; τι φεύγεις; οὐ μ.; ΒΛ. Ἡράκλειος.
Μένελαος. Ο. 509. ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων

ἡ Μ.,

Α. 155. ὁ γὰρ Μ. τὰς Ἑλένας τὰ μᾶλὰ πο

Μένελεων. Θ. 901. προδοῦσα Μ. τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

Μένελεω. Θ. 910. ἐγὼ δὲ Μ. σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

Μένελεως. Θ. 867. οὐμὸς Μ. οὐδέπω προσέρχεται

μενετοί. Ο. 1620. μ. θεοὶ, καὶ μάποδιδῶ μισητίαν,

μémν. Θ. 1187. καλὸ γὰρ τὸ πυγῇ. ΕΤ. κλαύσεται, ἦν μὴ ἔνδον μ.

μémν. Π. 112. σοὶ δ' ὡς ἀν' εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μ.,

Μενίπτω. Ο. 1293. χαλῶς, Μ. δ' ἦν χελιδὼν τούνομα,

μενοι νῶν. Σ. 1050. ἐλεῖν ἡμῶν μ. πρὶς βίαν τάνθηρα,
 μένοντα. ΕΙ. 1023. σὶ τοι θύραισι χρῆ * μ. τοῖνυ
 μένοντι. Ο. 357. ὅτι μ. δεῖ μάχεσθαι λαμβανεῖν τε τῶν χυτῶν.
 μένοντες. Σ. 1115. οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μ. ἡμῶν τοῦ φίρου
 μενόντων. ΕΙ. 1305. ἡμῶν τὸ λακύν ἐργον ἤδη νταῖθα τῶν μ.
 μένον. Α. 655. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθέ φλεγοῦρά πυρὸς ἔχουσα μ.
 ἐντονος Ἀχαρκεῖ.
 μένοντι. Σ. 424. ξυσταλεῖς, εὐτακτοί, ὀργῆς καὶ μ. ἐμπλήμενοι,
 μένοντι. Εκ. 1127. αὐτοῦ μ. ἡμῶν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖ.
 μένόντι. Α. 162. ὑποστάνει μ. ὁ θρακίτης Λεύς. κ.τ.λ.
 μέντοι. Α. 1025. καὶ ταῦτα μ. νῆ Δι' ὥστε μ. ἐνρεφέτην κ.τ.λ.
 μέντοῦργον. Β. 971. ταῦτα μ. φρονεῖν
 μέντοῦφασκεν. Εκ. 410. αὐτὸς γε μ. ἰμάτιον ἔχειν,
 μέντο. Θ. 225. οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρί' ἐτ' ἐνταυθι μ.
 μέντων. Α. 1052. ἵνα μὴ στρατεῖντο', ἀλλὰ βινούη μ.,
 Σ. 786. αὐτοῦ μ. δικάζει τοῖσιν οἰκέταις.
 614. αὐτοῦ μ. γὰρ τὴν φακὴν ῥοφήσομαι.
 971. αὐτοῦ μ. γὰρ αὐτ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
 Ο. 170. ἀτίμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε' ἐν ταύτῃ μ.
 645. ἐκείθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὶ δὲ γ' αὐτοῦ μ.
 1027. ἐκκλησιάσαι δ' οὐκ ἰδεύμεν οἴκοι μ.
 1405. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῶν οὐκ μ.
 1690. ὅττω τὰ πρὶα ταυτὶ μ.; ἡμεῖς δ' ἴτε.
 μέρα. Σ. 1319. ταῦτα περὶ βύβριζιν αὐτοῖς ἐν μ.,
 Α. 540. ἐν τῷ μ. χημῆς τι ταῖς φίλαισι συλλαβόμεν.
 Β. 32. ἐν τῷ μ. σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
 497. ἐγὼ δ' ἴσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μ.
 μερίμνας. Ν. 950. λόγισαι καὶ φροντίσαι καὶ γνωμοσύνης μ.,
 Ν. 1404. γνῶμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξίνεμι καὶ μ.,
 μερίμνης. Ν. 420. ἀλλ' ἐνεκὲν γε ψυχῆς στερεὰς δυσκολοκοῖτον
 τε μ.,
 μεριμνοφροντιστά. Ν. 101. μ. καλοὶ τε κάγαθοι.
 μέρος. Σ. 972. τοῦτον μεταίτεῖ τὸ μ.: εἰ δὲ μὴ, δάσκει.
 Ο. 624. ἀδύναμι τι μ. καὶ ταῦθ' ἡμῖν
 Α. 238. φέρ' ἐγὼ καθάγισιν τῆρδε. ΚΑ. τὸ μ. γ', ὦ φίλη,
 355. καὶ μὴ μ. γ' ἡμῶν ὕρατ' οὐκὰ τὸ μωροσύνη.
 Θ. 1071. μ. ἐξέλαχον; ΕΥ. μ. ἐξέλαχον;
 Β. 335. χαρίτων πλείστον ἔχουσιν μ. ἀγῶν, ἱερὰν
 1120. ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μ.
 Π. 226. ἡμῖν μετὰ σὺ τοῦδε τοῦ Πλούτου μ.
 μεσάτος. Σ. 1502. ὁ μ. ΦΙ. ἀλλ' οὕτως γε καταποθήσεται
 μεσαύχενος. Γρ. 648. μ.:
 μέση. Θ. 80. ἐπεὶ τρίτῃ 'στὶ Θεομοφορίαν ἡ μ.
 Εκ. 260. ὡδ' μ. γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
 μέση. Θ. 374. ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔθεν τῇ μ.
 μεσημβρία. Γρ. 125. 1. ἀλλ' ἐστὶν, ὦ πάτερ, κομὸς μ.,
 μεσημβρίαν. Ο. 1499. ὀπηγίκα; σμικρὴν τι μετὰ μ.
 μεσημβρίας. Σ. 500. καμὲ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθὺντα τῆς μ.,
 ΕΙ. 290. ὁ δεφόμενός ποτ' ᾔδει τῆς μ.,
 Α. 415. ὅθ' ἀπαλὸν ὄν τοῦτ' οὐκ οὐκ τῆς μ.
 Γρ. 76. 2. ἔτρωγ', ἵνα κάρνοι, σῶκα τῆς μ.
 μεσημβρινοί. Α. 40. ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὐταὶ μ.
 μεσημβρινοί. Ο. 1096. θάλασσι μ. ἡλιομανῆς βοᾷ.
 μεσημβρινοί. Σ. 774. ὄντος, εἰσεῖ· κἂν ἔγρη μ.,
 μέσην. Α. 274. μ. λαβόντ', ἀπαντα, κατα-
 Α. 437. ἔδωκας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μ.
 Γρ. 55. μ. ἐριδε πρὸς τὸ σιμόν.
 552. 1. δάλεκτον ἔχοντα μ. πύλεος
 μεσολίη. Β. 924. ἤδη μ., ῥήματ' ἂν βύεια δώδεκ' εἴπεν,
 μέσον. Ν. 1047. ἐπίσχετ' εὐθὺς γὰρ σε μ. ἔχω λαβὼν ἀφυκτον.
 Σ. 1072. εἴτα θαυμάζει μ' ὀρῶν μ. διεσφηκωμένον,
 Ο. 1007. ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μ., ὥσπερ δ' ἀστέρως,
 Εκ. 602. καὶ Δαρεικούς, ἀφανὴ πλοῦτον; ΠΡ. τοῦτ' ἐς τὸ μ.
 καταθήσει,
 μέσος. Α. 571. τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μ.
 Ι. 387. μηδὲν ἐλαφρὸν ποιεῖ. νῦν γὰρ ἔχειται μ.
 Β. 469. ἐν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μ.
 955. ὡς πρὶν διδάσαι γ' ὠφέλες μ. διαρραγῆται.
 μέσου. Α. 1216. ἐμοῦ δὲ γε σφῶν τοῦ πέουτος ἀμφω μ.
 Θ. 1099. ταχεῖ πεδίλῳ; δὴ μ. γὰρ αἰθέρος
 Γρ. 469 α. διὰ μ. τείχος:
 476. 1. ὅμει δὲ χειμῶνος μ. σικνοῦς, βύτρως, ὀπύρας,
 μέσου. ΕΙ. 882. καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μ. ἀγῶν.
 Μεσσήνη. Α. 1141. στρατιῶν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μ. τότε
 μεστέ. ΕΙ. 554. ὡς ἀπαντ' ἤδη 'στὶ λ. τάνθ' εἰρήνης σαπρᾶς.
 μεστέ. Ν. 383. οὐκ ἤκουσας μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μ. ὅτι
 φημί
 μεστή. Π. 506. ἡ μὲν σιτύη μ. 'στὶ λευκῶν ἀλφίτων,
 μεστήν. Ι. 514. ὅς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μ. εὐρὼν ἐπι-
 χειλῇ,
 Εκ. 818. μ. ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,

μεστήν. Π. 233. μ. ποιῆσαι καὶ ἁκαίστ' εἰδέσθαι.
 Π. 541. στιβάδα σχοῖνων ἐκρεῖν μ. ἡ τοῖς εἰδόντας ἐγείρει
 Γρ. 400. 2. μ. βοῶσαν ἀπεβάζον οἰκασθε.
 μεστήν. Σ. 617. ὄντος μ. κῆτ' ἐγχείρωμαι κλῖνας· οὗτος δὲ
 κεχρησῆς
 Β. 1021. δράμα νοσήσας Ἀρεῖας μ. ΔΙ. τοῖσιν; ΔΙ. τοῖς ἐπὶ
 ἐπὶ Θήβας
 1345. λίνον μ. ἀτρακτον
 Π. 510. τὸ φρεῖν δ' ἐλαῖον μ. αἰ δὲ λήκεσθαι
 Γρ. 125. 2. ὑποπρεσβύτεραι γράες θαλάσσης μέλας μ. * *
 μεστή. Π. 152. ὥστ' οὐδὲ μ. σοῦ γέγων' οὐδὲς πύοντος.
 Π. 193. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδὲς μ. οὐδεπώποτε.
 695. ἐπειτ' ἐπειδὴ μ. ἦν, ἀπεπαύμενη
 μέση. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῇ τὸν μ.;
 ΕΙ. 1115. ἀλλ' ἀρτάσσομαι σφῶν αὐτὰ· καίτοι δ' ἐν μ.
 Ο. 187. τῶν. ΠΕ. ἐν μ. δηπουθεν ἀπρ' ἐστὶ γῆς.
 1005. ὁ κίελος γέννηται σοι τετράγυνοι, κἂν μ.
 Γρ. 69. "ναυλέχον ἐν τῷ μ."
 μέσων. Σ. 215. ὡς ἀπὸ μ. νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεὶ
 μετ'. Α. 651. τὸ γὰρ εὐ μ. ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον κ.τ.λ.
 μετὰ. Α. 141. τοῦτον μ. Σιτάλεως ἐπὶ πον τὸν χρόνον κ.τ.λ.
 μετὰ. Εκ. 173. ἐμοῖ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χάρας μ.
 μεταβαλεῖς. Ο. 1565. οὐ μ. θοιμάτιον δὲ ἐπὶ δεξιῶν;
 μεταβαλλόμενος. Β. 8. μ. τὰν ἀφορον ὅτι χεζήτης.
 μεταβαλλόντα. Π. 36. πευσόμενος εἰ χρῆ μ. τοῖς τρόποις
 μεταβαλλόντες. Β. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀνύεται, μ. τοῖς τρόποις
 μεταβαλοῦσ'. Θ. 723. τάχα δὲ σε μ.
 μεταβαλέσθαι. ΕΙ. 947. εἰς ἀγαθὰ μ.
 μεταβούλου. Α. 632. ἀποκρίνεσθαι δαῖτα νυνὶ πρὸς Ἀθρ-
 ναίους μ.
 μεταβούλου. Α. 961. ἐς τοὺς Χίους αὐτῷ μ. τῶν ἀρχαῶν.
 Π. 400. οὐ τῷ μ.: ΣΡ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. ΒΑ. τί;
 μεταβούλου. Α. 1039. κεν οὐδὲν μ.
 μεταβρέξαι. ΕΙ. 261. οὐκ οὐκ παρ' Ἀθηναίων γε μ. ταχῶς;
 μεταίτε. Σ. 972. τοῦτον μ. τὸ μέρος εἰ δὲ μὴ, δάσκει.
 μεταίτων. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοῖς μὲν στραβίλιν, τοῖς
 ἀγῶν, τοῖς δὲ μ.,
 μετακλυινθεῖν. Β. 536. μ. αὐτὸν δεῖ
 μεταλαβεῖν. Π. 370. ἡγεῖς μ. ΒΑ. μ. (ἡτῶ; τῶν;
 μεταλάβῃ. Γρ. 17. ἦν μὴ μ. τοῦπίπτεμπος, ἐλατῆς.
 μέταλλ'. Σ. 659. πρυτανεία, μ., ἀγοράς, λιμένας, μισθοδοί
 δημόπρατα.
 Ο. 593. τὰ μ. αὐτοῖς μαρτυρομένοις οὗτοι δάσσοι τὰ χρηστά
 μέταλλα. Ι. 362. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηλοῦσιν ἐνθήσομαι μ.
 μεταλλάξας. Ο. 117. εἰτ' αὖθις ὀρνίθων μ. φύσει,
 Μετάλλου. Γρ. 451. μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μέρ-
 εύρημα Μ.
 μεταμάθεαι. Π. 924. οὐδ' ἂν μ.; ΣΤ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
 μεταμέλει. Π. 358. παρὰ τοῦ θεοῦ, ἀπείτ' ἴσως σοι μ.
 μεταμελήσειν. Ν. 1114. χαρεῖται νυν. οἶμαι δὲ σοι ταῦτα μ.
 ΕΙ. 1315. πρὶς ταῦτα βρύκειτ', ἡ τὰχ' ὑμῖν φημι μ.
 μεταμῶνιος. ΕΙ. 117. ἐς κύρατος βαθεῖ μ.;
 μεταξὺ. Α. 434. μ. τῶν Ἰουῶν. ΚΗ. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
 Ο. 551. ἀπείτα τὸν ἀέρα πάντα κύκαρ καὶ πᾶν τοῦτ' ἐν μ.
 968. ἐν ταῦτ' ἐν μ. Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,
 985. δὴ τότε χρῆ τύπτειν αὐτὸν πλεονῶν τὸ μ.,
 Β. 1242. μ. θύων; καὶ τίς αὐτ' ὑφέλετο;
 μεταπέθει. Α. 626. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μ.
 μεταπαραιμένος. Εκ. 217. ἀνατάσσει, κοῦχλ' μ.
 μεταπέμπεται. Α. 1087. ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερὸς μ.
 μεταπέμπετε. Π. 341. χρηστὸν τι πράτταν τοὺς φίλους μ.
 μεταπέμπου. Γρ. 451. μ. νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μέρ-
 Μετάλλου.
 μεταπέμψεσθον. Π. 609. μ.
 μεταπίπτων. Ο. 627. ὦ φίλτατ' ἐμοῖ πολὺν πρεσβυτῶν ἐξ
 θίστου μ.,
 μετάρσιος. Ο. 1363. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μ.
 μετασκεύαζε. Εκ. 499. πάλιν μ. σαντὴν αὖθις ἤπειρ ἤθεα,
 μεταστραφείη. Α. 837. μ. τὸ διὰ τὰς λακαστρίας
 μεταστρέφει. Α. 986. οὐ τὸν Δι' οὐκ ἐγόντ'α' μὴδ' αὖ πλε-
 μεταστρέφεται. Β. 538. σχῆμα· τὸ δὲ μ.
 μεταστρέφεται. Α. 125. τί μοι μ.; ποῖ βαδίζετε;
 μετὰσχη. Π. 226. ἡμῖν μ. τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρες.
 μετὰσχοι. ΕΙ. 606. εἴτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μ. τῆς τῶ-
 μετὰτροπος. ΕΙ. 945. πολέμον μ. αὔρα.
 μέταυλος. Γρ. 338. μ.:
 μεταχερίσσομαι. Ι. 345. ὁμοσπάρτακτον παραλαβὼν μ. χρη-
 μεταχωρῇ. Ο. 710. σπείρειν μὲν, ὅταν γέρας κρέσσον' ἐ-
 Λιβίην μ.,
 μεταβάλλοντο. Σ. 1461. μ. τοὺς τρόπους.
 μετεγγραφῆσεται. Ι. 1370. οὐδεὶς κατὰ σπουδῆς μ.,

μετέδωκ'. Σ. 914. ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΗΑ. κοῦ μ. αἰτοῦντί μοι.
μετέδωκεν. Σ. 917. οὐδὲν μ.; ΗΑ. οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
μέται. ΕΙ. 274. οὐκ οὐν ἑτερόν γε τιν' ἐκ Λακεδαιμόνος μ.
μέταιμ'. Α. 728. μ., ἵνα στήσω φανεράν ἐν τάγορᾳ.
μέταιμ. Ν. 1408. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπεσχισάς με τοῦ λόγου μ.,
μέταιμ. Ν. 801. ἀτὰρ μ. γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλῃ,
μετεῖναι. Ο. 1666. ἐγγυτάτω γένους μ. τῶν χρημάτων.
μετεῖχες. Π. 1144. οὐ γὰρ μ. τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
μετέλθοι. Εκ. 863. τίς ἂν οὐν λατρὸν μοι μ. καὶ τίνα;
μετέπεμψα. Σ. 680. μὰ Δὲ ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τρεῖς
γ' ἀγλίσας μ.
μετεπέμψατ'. Εκ. 529. μ. ὠδίνουσα. ΒΑ. κᾶτ' οὐκ ἦν ἐμοί
μέτισθ'. Α. 652. τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρονσιν οὐ μ. ὑμῖν, ἐπεὶ
μετίστη. Σ. 1415. τὸν πρέσβυν, οἱ μ.
μέτεστι. Α. 651. τοῦράνου γὰρ μοι μ.; καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρει,
Π. 630. ἄλλοι θ' ὅσοις μ. τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
μέτεστί. Ο. 1649. τῶν γὰρ πατρίων οὐδ' ἀκαρῇ μ. σοι
μέτεστιν. Ο. 1668. μ.; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
μετέχει. Εκ. 582. ὅς τὸ ταχύνειν χαρίτων μ. πλείστον παρὰ
τοῖσι θεαταῖς.
μετέχειν. Π. 5. μ. ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Π. 345. ὥστε μ. ἐξεστίν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.
1141. ἐφ' ᾧ τε μ. καὶ τὸς, ὡς τοιχωρύνει.
μετέχοντας. Εκ. 590. κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρεῖναι πάν-
των μ.,
μετέχω. ΕΙ. 1095. οὐ μ. τοῦτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
μετέχων. Ο. 510. ἐπὶ τῶν σκῆπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μ. δὲ τι θαρο-
δοκοίη·
Π. 880. οἶμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μ. καταγελαῖς;
μετέωρα. Ν. 228. ἐξεῦρον ὁρθῶς τὰ μ. πράγματα,
ΕΙ. 890. ταύτης μ. καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
μετεωρίζεται. Ο. 1447. ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μ.
μετεωρίζου. Ι. 762. τοὺς δελφίνας μ. καὶ τὴν ἄκατον παρα-
βάλλου.
μετεωρισθεῖς. Ν. 404. ὅταν ἐς ταύτας ἀνεμος ἔξηρὸς μ. κατα-
κλεισθῇ,
μετέωροι. Ν. 266. ἀρῶντε, φάνητ', ὡς δέσπονται, τῷ φροντιστῇ μ.
μετεωροκοπεῖς. ΕΙ. 92. ποῖ δὴτ' ἄλλως μ.;
μετέωρον. Ι. 1362. ἄρας μ. ἐς τὸ βέραθρον ἐμβαλῶ,
Ν. 264. ὡς δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀἴρη, ὅς ἔχεις τὴν γῆν μ.,
μετέωρος. ΕΙ. 80. ὁ δεσπότης γὰρ μου μ. αἰρεται
ΕΙ. 152. ὡς εἰ μ. οὗτος ὃν ὁσφρήσεται,
μετεωροσφοιστῶν. Ν. 360. οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν
τῶν νῦν μ.
μετεωροφένικας. Ν. 333. κυκλίαν τε χορῶν φσματοκάμπτας,
ἄνδρας μ.
μετέωρον. Ν. 490. περὶ τῶν μ., εὐθέως ὑφαρπάσει.
Ν. 1284. εἰ μὴδὲν οἶσθα τῶν μ. πραγμάτων;
Ο. 690. ἴν' ἀκούσας πάντα παρ' ἡμῶν ὁρθῶς περὶ τῶν μ.,
818. ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μ. χωρίων
μετῇ. Β. 1163. ἔλθειν μὲν ἐς γῆν ἐσθ' ὅτῳ μ. πάτρας·
μετέλθον. Α. 268. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μ.,
μετῇ. Α. 588. αἶς οὐδὲ μ. πάνυ τοῦ πολέμου; ΑΥ. καὶ μῆν, ὡς
παγκατάρτα,
μετῆσαν. Ι. 605. ταῖς ὅλαις ὄνυτον εὐνὰς καὶ μ. στράματα·
μετλόντος. ΕΙ. 279. ἀποστραφῆναι τοῦ μ. τῶν πόδε.
μετοικεῖν. Ο. 1319. καλὸν ἀνδρὶ μ.;
μετοικιζόμενος. Εκ. 754. πότερον μ. ἐξηγήνοχας
μέτοικοι. ΕΙ. 297. καὶ δημιουργοὶ καὶ μ. καὶ ξένοι
μετοίκου. Ι. 347. εἰ που δικίδιον εἶπας εὐ κατὰ ξένου μ.,
μετοίκους. Α. 508. τοὺς γὰρ μ. ἀχυρα τῶν δατῶν λέγω.
Α. 580. καταμυγνύντας τοὺς τε μ. καὶ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
μετόν. Εκ. 667. οὐδ' αὖ κλέπτῃς οὐδεὶς ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ
κλέψει μ. αὐτῷ;
μετόρχιον. ΕΙ. 568. ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μ.
μετουσία. Β. 442. παίζοντες οἷς μ. θεοφίλους ἑορτῆς.
μετουσίαν. Θ. 152. μ. δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
μέτοχος. Φρ. 222. μ.;
μετρέιν. ΕΙ. 1254. ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μ.
μετρέιται. Ο. 580. κάπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροῦς πεινώσι μ.
μέτρησον. Α. 1021. μ. εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη·
μετρήσω. Ο. 1004. ὁρθῶ μ. κανόνι προστιθεῖς, ἵνα
μέτρι. Ν. 1137. ἐμοῦ μ. ἄττα καὶ δίκαι' αἰτουμένον·
μετρίου. Π. 245. μ. γὰρ ἄνδρὸς οὐκ ἐπίτυχες πάποτε.
μετρίως. Ν. 1510. ἡγήσθ' ἕξω κεχόρευται γὰρ μ. τό γε τήμε-
ρον ἡμῖν.
Θ. 1227. ἀλλὰ πέπασται μ. ἡμῖν·
Εκ. 969. καὶ ταῦτα μέντοι μ. πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
μέτροισι. Ο. 1040. Χρησθὰς Νεφελοκοκκυγῆς τοῖς τε τοῖς μ.
μέτρον. Ν. 641. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μ.
μετρονόμενον. Α. 548. στοιᾶς στεναχοῦσης, σιτίαν μ.,

μετρονόμενον. Ι. 1009. περὶ τῶν μ. τάλας· ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
μέτρων. Ν. 638. πότερα περὶ μ. ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;
Ν. 639. περὶ τῶν μ. ἐργῶν· ἐναγχος γὰρ ποτε
Μέτων. Ο. 997. σὺ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ. ὅστις εἰμ' ἐγώ; Μ.,
Ο. 1010. Μ., ΜΕ. τί ἐστίν; ΠΕ. οἶσθ' ὅτι φιλῶ σ' ἐγώ;
μέτωπ'. Ι. 631. κάβλαψε νᾶπν, καὶ τὰ μ. ἀνέσπασεν,
μέτωπον. Σ. 655. ἀκρόασαι νυν, ὡς παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον
τὸ μ.;
ΕΙ. 774. ἀνδρὸς τὸ μ. ἐχοντος.
Π. 942. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μ. αὐτίκα δὴ μάλα
μετώπῃ. Ι. 550. φαῖδρὸς λάμποντι μ.
μέχρι. Ι. 964. ψαλὸν γενέσθαι δεῖ σε μ. τοῦ μυρίνου.
Σ. 700. ὅστις πόλεων ἀρχὸν πλείστα, ἀπὸ τοῦ Πόντου μ.
Σαρδούς,
μή. Α. 60. ἦν μ. περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃτε μοι. κ.τ.λ.
Α. 112. ἵνα μ. σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν· κ.τ.λ.
μηχαναῖς. Ο. 363. ὑπερακοντίζεις σὺ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μ.
μηδ'. Α. 1079. οὐ δεῖν μὴ 'ξεῖναι με μ. ἑορτάσαι; κ.τ.λ.
μηδαμὰ. Θ. 1162. ἐφ' ᾧτ' ἀκούσαι μὴδὲν ὑπ' ἐμοῦ μ.
μηδαμῇ. Α. 733. μὴ διαπετάννυ, μὴδ' ἀπέλθῃς μ.
μηδαμοῦ. Ν. 754. εἰ μὴκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μ.,
μηδαμῶς. Α. 296. μ., πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ'. ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
ἄγαθοι. κ.τ.λ.
μηδέ. Α. 222. μ. περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνεάς. κ.τ.λ.
Α. 299. οὐκ ἀνασχέσομαι μ. λέγε μοι σὺ λόγον· κ.τ.λ.
Μηδείας. ΕΙ. 1012. εἴτα μονοθεῖν ἐκ Μ.
μηδείας. Εκ. 588. μή νυν πρότερον μ. ὑμῶν ἀντίειπ' μὴδ' ὑπο-
κρούσῃ,
μηδεμῖς. Εκ. 624. μ. ᾧ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
ποήσῃ;
μηδέν. Α. 256. σὺ μ. ἤττον βδεῖν, ἐπειδὴν ὁρθὸς ᾖ. κ.τ.λ.
Σ. 372. μ., ὡς τῶν, δέδιθι, μ. κ.τ.λ.
μηδέν'. Α. 609. τανῶν δὲ μ.; ἐτεν, ὡς Μαριλάδῃ,
Ι. 1261. ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μ. ἀνθρώπων ἐμοῦ
Ν. 963. πρῶτον μὲν ἔδει παῖδες φωνῇ γράψαντος μ. ἀκούσαι·
Σ. 1047. μὴ πάποτ' ἀμείνον ἐπὶ τούτων καμψοδικὰ μ. ἀκούσαι.
Α. 474. λυπούσα μ. ἐνθαδὶ, κινούσα μὴδὲ κάρφος,
Θ. 843. καὶ τόκον πράττειτο, διδόναι μ. ἀνθρώπων τόκον,
Β. 692. εἴτ' ἀτιμὸν φημὶ χρῆναι μ. εἶν' ἐν τῇ πόλει.
Εκ. 1145. καὶ μὴ παραλείψῃς μ., ἀλλ' ἐλευθέρως
μηδένα. Ν. 824. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μ.
Α. 49. τίνα δὲ τὸν τρόπον ποθ'; ΑΥ. ὥστε τῶν νῦν μ.
1068. μὴδ' ἐρίσθαι μ.,
Θ. 932. στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μ.
Εκ. 566. μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μ.,
821. ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μ.
Π. 91. ἵνα μὴ διαγιγνώσκωις τούτων μ.
μηδενί. Ν. 580. μ. εἰδὼ νῶ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἢ ψακίζομεν.
Ν. 739. περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μ.
Σ. 434. καὶ λάβεσθε τούτου καὶ μὴ μεθῆσθε μ.
μηθενός. Σ. 1281. ὅντινά ποτ' ὥμοσε μαθόντα παρὰ μ.
Π. 892. διαρραγείης, μ. γ' ἐμπλήμενος.
μηδέποτ'. ΕΙ. 81. ἐρεῖδε, μὴ παύσαι μ. ἐσθίαν κ.τ.λ.
μηδέποτ'. Σ. 525. μ. ποίμν' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
κ.τ.λ.
μηδέποτέ. Π. 1000. ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μ. μ' ἐλθεῖν ἐτι,
Μηδικῆς. Ι. 606. ἥσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μ.,
Μηδικοῖς. Β. 938. ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μ. γράφουσιν·
Μηδικῶν. Α. 653. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ
τῶν Μ.
Μηδοῖς. Ι. 478. καὶ πανθ' ἂ Μ. καὶ βασιλεῖ ξυνοῦνται,
Θ. 337. Εὐμπίδῃ Μ. τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
Μηδοῖσι. Ι. 781. σὲ γὰρ, ὅς Μ. διεξίφισω περὶ τῆς χώρας Μαρα-
θῶνι,
Μηδοῖσιν. ΕΙ. 108. Μ. αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
μηδομένους. Ο. 689. τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγῆρως, τοῖς ἀφ-
θιτα μ.
μηδομένους. Θ. 676. ὅσα καὶ νόμιμα μ. ποιεῖν
Μήδος. Ο. 277. ὄνομα τούτῳ Μήδος ἐστι. ΠΕ. Μ.; ἀναξ
'Ηράκλειος·
Ο. 278. εἴτα πῶς ἄνευ καμήλου Μ. ὢν εἰσέπτατο;
Μήδος. Σ. 12. Μ. τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·
Ο. 277. ὄνομα τούτῳ Μ. ἐστι. ΠΕ. Μήδος; ἀναξ 'Ηράκλειος·
Μήδους. Θ. 364. ἡ Μ. ἐπάγουσι τῆς
Μήδων. Σ. 1098. τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μ. ἐλόντες,
Μήδως. Α. 1253. ποττὰ κάλα, τὼς Μ. τ' ἐνίκων.
μήθ'. Α. 635. μ. ἤδεσθαι θαυνομένους μήτ' εἶναι χαννοπο-
λίτας. κ.τ.λ.
μηκέτ'. Ν. 754. εἰ μ. ἀνατέλλοι σελήνη μὴδαμοῦ, κ.τ.λ.
μηκέτι. Ν. 1255. θῆσω πρυτανεῖ, ἡ μ. (ζῶν) ἐγώ. κ.τ.λ.
μήκος. Ο. 1130. τὸ δὲ μ. ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ,
D d 2

μηκύνειν. Α. 1132. εἵποιμ' ἄν ἄλλους, εἰ με μ. δέοι;—
 μήκωνα. Ο. 160. καὶ μύρτα καὶ μ. καὶ σισύμβρια.
 Μηλια. Α. 1169. πρῶτιστα τὸν ἔχονσιντα καὶ τὸν Μ.
 Μηλιον. Ο. 1072. ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγύραν τὸν Μ.,
 Μηλιος. Ν. 830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σακράτης ὁ Μ.
 Μηλιφ. Ο. 186. τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολείτε λιμῇ Μ.
 μήλοις. Εκ. 903. καπὶ τοῖς μ. ἔπαν-
 μήλοισιν. Ν. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χροῦς ὥσπερ μ.
 ἐπὶνθῇ.
 μηλολόνην. Ν. 764. λιγρότεον ὥσπερ μ. τοῦ ποδός.
 μήλον. Α. 856. κἂν ὦδ' ἢ μ. λάβῃ. Κινησίᾳ
 μηλοσφαγεῖν. Ο. 1232. μ. τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάρας
 μηλοσφαγούσαι. Α. 196. μ. θάσιον οἴνου σταμνίον,
 μηλοσφαγούσας. Α. 189. μ. ΚΑ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
 μήλου. Σ. 1268. οὗτος δ' ἂν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μ. καὶ βοῖας
 μήλῳ. Ν. 997. μ. βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
 θρασυθῆς.
 μήλων. Σ. 1057. μετὰ τῶν μ.
 ΕΙ. 1001. σικύων πρῶτον, μ., βοῖων,
 Fr. 515. τὴν φάρυγα μ. δύο δραχμαὶ ἔξει μόνος.
 μήν. Α. 247. καὶ μ. καλὸν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα, κ.τ.λ.
 I. 1232. καὶ μ. σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηρίῳ, κ.τ.λ.
 μήν'. Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἓνα μ. ἢ δύο
 Ο. 1115. ὥσπερ ἀνδριάντες ὡς ὑμῶν δεῖ ἂν μὴ μ. ἔχῃ.
 Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μ.
 ἀποπέμψειν,
 μήνα. Ν. 756. οὐτὶ κατὰ μ. τὰργύριον δανείζεται.
 Ν. 1287. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μ. καὶ καθ' ἡμέραν
 Ο. 1047. χιῶνα μ.
 μήνας. Α. 82. πᾶσιν δὲ κατὰ μ. ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
 Α. 102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μ., ὦ τάλας,
 104. ὁ δ' ἐμὸς γε τελέους ἔπτα μ. ἐν Πύλῳ.
 Θ. 741. τοῦτ' ἐκεῖν φῆς; ΓΤ. Ζ. καὶ δέκα μ. αὐτ' ἐγὼ
 μηνίσκου. Ο. 1114. ἦν δὲ μὴ κρίνῃτε, χαλκεύετε μ. φορεῖν
 μηνῆς. Α. 859. τὸ μ. ἐκαστου.
 Ν. 612. πρῶτα μὲν τοῦ μ. ἐς δὲ οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμὴν,
 μηνύετε. Α. 206. ξυλλαβεῖν τὸν ἀνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μ.,
 μήποτ'. ΕΙ. 3. καὶ μ. αὐτῆς μάζαν ἤδωκα φάγοι.
 μήποτε. Α. 232. μ. πατῶσιν ἐτι τὰς ἐμάς ἀμείλους. κ.τ.λ.
 μήπω. Α. 176. χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μ. γε, πρὶν ἂν στῶ τρέ-
 χων κ.τ.λ.
 μήρ'. ΕΙ. 1092. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μ. ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπά-
 σατο,
 μήρα. ΕΙ. 1088. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μ. θεοῖσιν;
 μήρ'. ΕΙ. 1021. θύσας τὰ μ. ἐξελὼν δεῦρ' ἐκφερε,
 μήρινθος. Ο. 928. αὕτη μὲν ἢ μ. οὐδὲν ἔσπασεν.
 μῆριν. Ο. 193. τῶν μ. τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.
 Ο. 1517. θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσαν μ. ἀπο
 Θ. 693. ἦν μὴ μ' ἀφήτ'. ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μ.
 μῆροῖς. Εκ. 902. τοῖς ἀπαλόισι μ.,
 μῆροῖσιν. Α. 1073. χωροῦσ', ὥσπερ χαροκομῶν περὶ τοῖς μ.
 ἔχοντες,
 μῆρόν. Ν. 973. ἐν παιδοτρίβῳ δὲ καθίζοντας τὸν μ. εἶδει προ-
 βαλέσθαι
 μῆρώ. Ν. 966. εἴτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμ' ἐδίδασκεν, τὸ μ. μὴ ξυνέ-
 χοντας,
 ΕΙ. 1039. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὸ μ. λαβάν.
 μῆρῶν. Α. 552. ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μ.
 καταπνεύσῃ,
 Εκ. 12. μόνος δὲ μ. εἰς ἀπορήτους μυχοὺς
 μήτ'. Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῆ μ. ἐν ἀγορᾷ κ.τ.λ.
 μήτῃ. Α. 533. ὡς χρὴ Μεγαρέας μ. γῆ μήτ' ἐν ἀγορᾷ κ.τ.λ.
 μήτηρ. Α. 245. ὦ μ., ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
 Σ. 312. τί με δῆτ', ὦ μελέα μ., ἔτιεςτες,
 Ο. 877. δέσποιναν Κυβέλη, στρουθὲ, μ. Ἑλεοκρίτου.
 μητέρ'. Ν. 1444. τὴν μ. ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φῆς;
 τί φῆς σύ;
 Ν. 1447. τὴν μ. ὡς τύπτειν χρέων;
 Θ. 840. τὴν Ἑπερβόλου καθῆσθαι μ. ἡμφισμένην
 Β. 149. ἢ μ. ἡλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
 μητέρα. Ν. 42. ἦτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μ.
 Ν. 552. τοῦτον δειλαίαν κολετρᾶσ' αἶει καὶ τὴν μ.
 Σ. 1178. ἐπειτα δ' ὅς οἱ Καρδοπίαν τὴν μ.
 Θ. 637. κάπειτ' ἀποδύσεται ἐννέα παῖδων μ.;
 732. μόνῃν γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μ.
 Β. 1194. καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μ.
 μητέρες. Εκ. 233. ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μ.
 μήτηρ. Α. 457. εὐδαιμονοῖς, ὥσπερ ἢ μ. ποτέ.
 Θ. 642. νῦν τότε δὲ μ. ἥσθα παῖδων ἐννέα.
 Εκ. 913. γὰρ μοι μ. ἄλλῃ βέβηκε
 1040. μ. ἂν αὐτῇ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.

μητρί. Ο. 746. σεμνὰ τε μ. χορεύματ' ὀρέει,
 Ο. 876. μ. θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
 Π. 308. }
 315. } ἔπεσθε μ. χοῖροι.
 985. ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μ. θ' ἱματίδιον
 μητρίδιον. Α. 549. ἀλλ', ὦ τῆδων ἀνδρειοτάτῃ καὶ μ. ἀπα-
 ληφῶν,
 μητρόθεν. Α. 478. σπάνδικά μοι δὸς, μ. δεδεγμένος.
 μητρός. Α. 797. ἥδη δ' ἀνευ τῆς μ. ἐσθίοιεν ἂν;
 μηχανῇ. Α. 445. δάσω πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μ. φρενί.
 μηχανά. Θ. 927. ἦν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαί με μ. ἰ
 μηχαναῖς. Ο. 363. ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἥδη Νικίαν ταῖς μ.
 μηχαναῖσιν. ΕΙ. 307. πρὶν μοχλοῖς καὶ μ. ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 μηχανάς. Α. 391. εἴτ' ἐξάνοιγε μ. τὰς Σισύφου,
 Ν. 479. ἵν' αὐτὸν εἶδῃς ὅστις ἐστὶ μ.
 μηχανάται. Σ. 870. τὸ πρᾶγμ' ὁ μ.
 μηχανή. Θ. 765. ἀγε δὴ τίς ἔσται μ. σωτηρίας;
 μηχανῇ. Α. 300. τοῦτο πάση μ.
 μηχανήμ'. Ι. 850. ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μ., ἔν', ἦν σὺ
 βούλῃ
 μηχανήμα. Ι. 901. καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μ.
 μηχανήματός. Εκ. 872. νῆ τὸν Δία δεῖ γοῦν μ. τιος,
 μηχανήν. Σ. 149. ἐνταῦθα νῦν ζῆται τιν' ἄλλην μ.
 Σ. 386. μ. ὅπως τάχισθ'. ἔ-
 Α. 111. ἐθλοῖται ἂν οὖν, εἰ μ. εὐροίμ' ἐγὼ,
 Θ. 87. ἀτὰρ τίς ἐκ ταύτης σὺ μ. ἔχεις;
 1132. τοῦτ' ἀπείπουσιν μ. προσοιστέον.
 μηχανοδίφας. ΕΙ. 790. ναυοφρεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μ.
 μηχανοποιεῖ. ΕΙ. 174. ὦ μ., πρόσσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμὲ
 μηχανοποιός. Fr. 234. 1. ὁ μ., ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν
 μηχανώμεθα. Σ. 1106. εἴτα τάλλ' ὁμοῖα πάντα σφῆξί μ.
 μηχανώμεναι. Θ. 736. κάκ παντὸς ὑμεῖς μ. πεινῶν,
 μί'. Ν. 1182. μ. ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
 Α. 210. λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μ. ἄπερ ἂν ἐκγὼ λέγω
 Fr. 113. κοιτῶν ἀπάσας εἰς, πύελος δὲ μ. ἀρείσει.
 μία. Σ. 928. τρέφειν δύναται ἂν μ. λόχημ' ἐλέπτα δύο
 Ο. 591. ἀλλ' ἀναλείπει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μ. αἰχλῶν.
 Β. 121. μ. μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρασίου,
 μῆ. Α. 849. Κρατῖνος δὲ κεκαρμένος μοιχὸν μ. μαχαίρῃ,
 Ν. 1193. παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μ.
 1200. διὰ τοῦτο προὔτενθενσαν ἡμέρᾳ μ.
 Θ. 430. ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μ. γέ τ' ὅ τέχνη,
 μίαν. Α. 810. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μ. ἀνελιδμῶν.
 Ι. 50. ὦ Δῆμε, λούσαι πρῶτον ἐκδικάσας μ.,
 1301. καὶ μ. λέξαι τιν' αὐτῶν, ἦτις ἦν γεραιτέρα
 Ν. 76. μ. εὐρον ἀτραπὸν δαιμονίας ὑπερφυᾶ,
 Σ. 595. εἴη τὰ δικαστήρι' ἀφίναί πρῶτιστα μ. διεκῶντας
 769. ταύτης ἐπιβολὴν ψήφει μ. μόνῃν.
 Ο. 172. τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕ. οἰκίσσατε μ. πόλιν.
 550. καὶ δὴ τοῖνυν πρῶτα διδάσκω μ. ὀρεῖσθαι πόλιν εἶναι,
 Α. 269. μ. πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
 723. τὴν δ' αὐτομολούσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μ.
 Θ. 549. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖσιον, μ. γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
 Β. 693. καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τοὺς μὲν ναυμαχῆσαντας μ.
 699. τὴν μ. ταύτην παρῆναι ξυμφορὰν αἰτουμένους.
 1435. ἀλλ' ἐτι μ. γνῶμην ἐκάτερος εἶπατο
 Εκ. 153. νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μ.
 177. δεῖ πονηροῖς κἂν τις ἡμέραν μ.
 674. μ. οἰκησὶν φημι ποιήσων συρρήξας εἰς ἐν ἅπαντα,
 Π. 441. ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγοντες μ.;
 μιαρά. Α. 285. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μ. κεφαλῇ.
 Ι. 218. φωνὴ μ., γέγονας κακῶς, ἀγόραιοι εἰ-
 Σ. 39. εἴθ' ἢ μ. φάλαυν' ἔχουσα τρυτάνῃ
 1151. ὡς θερμὸν ἢ μ. τί μου κατήρυγεν.
 Α. 433. ἄλθες, ὦ μ. σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 972. μ. μ. δῆτ'. ὦ Ζεῦ Ζεῦ,
 Θ. 512. εἴθ' ἢ μ. γραῦς, ἢ φερεν τὸ παιδίον,
 1092. ποῦ 'σθ' ἢ μ.; καὶ δὴ φεύγει.
 1096. λαβὲ τῇ μ. ΕΤ. λαβὲ τῇ μ.
 Β. 571. ἵν' αὐτὸν ἐπιτρέψωμεν. ΠΑΝ. Α. ὦ μ. φάρυγγ,
 μιαρά. Α. 253. ἀμαχοὶ γυναῖκες καὶ μ. κεκλημέθ' ἂν.
 μιαρέ. Ι. 125. ὦ μ. Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττον πόλιναι,
 Ι. 304. ὦ μ. καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
 1224. ὦ μ. κλέπτων δῆμε ταῦτ' ἐξήπατας;
 Ν. 1325. ὦ μ. τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φῆμ', ὦ πάτερ.
 1327. ὦ μ. καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
 ΕΙ. 183. } καὶ μ. καὶ παμμίρε καὶ μαρώτατε;
 Β. 466. }
 ΕΙ. 362. ὦ μ. καὶ τολμῆρ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
 Fr. 92. ὦ μ. καὶ φρυγῶνα καὶ πονηρὲ σύ.
 μιαρό. Θ. 1222. ὦ μ. γρῶσ' ὅτετρα τρέξι τὴν ὁδὸ;

μισθόν. Ο. 1025. Τελέου. ΠΕ. τί; βούλει δὴτα τὸν μ. λαβὼν
 Α. 624. καταλαβὴν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τὸν τε μ.,
 Β. 140. ναύτης διάξει δὴ ὀβολῶ μ. λαβών.
 173. πύσ' ἄττα; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μ. τελεί;
 μισθός. Ι. 1066. ὅπως ὁ μ. πρῶτον ἀποδοθήσεται.
 Ι. 1078. τοῖτοίς ὁ μ. τοῖς ἀλωπεκίοις πού;
 Σ. 664. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσόντων ἡμῶν ἀρ' ἐγγίγνεθ' ὁ μ.
 Ο. 1029. ἀπὸ λαβάν' ἐστὶν δ' ὁ μ. οὔτοσί.
 Π. 408. οὔτε γὰρ ὁ μ. οὐδὲν ἐστ' οὐθ' ἡ τέχνη.
 μισθοῦ. Α. 170. τοῖς Θραξί περὶ μ. λέγω δ' ἡμῖν ὅτι
 Α. 547. μ. διδομένον. Παλλαδίαν χρυσουμένην,
 Ι. 804. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρεῖας καὶ μ. πρὸς σε κεχήνη.
 905. ὦ Δῆμε, μηδὲν δρᾶντι μ. τρυβλίον βοθήσαι.
 Γ. 285. 3. κᾶπειτα μ. σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.
 μισθοῦς. Α. 657. οὐ θαπειαν, οὐδ' ὑποτεινῶν μ., οὐδ' ἐξαπατῶντων,
 Σ. 659. πρυτανεία, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας. μ. καὶ δημόπρατα.
 Β. 367. ἡ τοῖς μ. τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὧν εἴτ' ἀποτρώγει,
 μισθοφορῆ. Ι. 807. γινώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μ. παρε-
 κόπτου,
 μισθοφορεῖ. Ο. 584. εἶθ' ὅ γ' Ἀπόλλων Ιατρός γ' ὦν ἰάσθω μ. δέ.
 μισθοφορεῖν. Α. 608. ὑμᾶς μὲν αἰεὶ μ. ἀμνηστέη,
 Ε. 188. τοῖς μ. ζητοῦντας ἐν τῇ κλησίᾳ.
 μισθοφορῆ. Α. 619. οὐ δὴτ', ἐὰν μὴ μ. γε Λάμαχος.
 μισθοφόροι. Ι. 555. μ. τριῖς,
 μισθοφοροῦντας. Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μ. τρεῖς δραχμὰς,
 Σ. 683. αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τοῖτων μ.;
 μισθοφοροῦντες. ΕΙ. 477. καὶ ταῦτα διχόθεν μ. ἀλφίτα.
 Ε. 206. τὰ δημόσια γὰρ μ. χρήματα
 μισθοφορῶν. Ο. 1367. φρούρει, στρατεύου, μ. σαυτὸν τρέφε,
 μίσθωσαί. Β. 167. μὴ δὴθ', ἵκετεύω σ', ἀλλὰ μ. τινα
 μισθώσομαι. Σ. 52. εἴτ' οἱ κ' ἐγὼ δοῦς δὴ ὀβολῶ μ.
 μίσθωσόν. Α. 958. μ. μοι τὴν τιθήνην.
 μισθωτοῦς. Ο. 1152. τί δὴτα μ. ἂν ἐτι μισθοῦτό τις;
 μισθώμια. Σ. 474. σοὶ λόγους, ὦ μ. καὶ μοναρχίας ἐρῶν.
 μισθώμιον. Γ. 164. 3. οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρὸν, εἰ μὴ μ. ἦν σφόδρα.
 μισολάκων. Σ. 1165. πάνν μ. αὐτοῦ 'στὶν εἰς τῶν δακτύλων.
 μισολάμαχος. ΕΙ. 304. ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἦδε μ.
 μιστοπολιν. Σ. 411. ὡς ἐπ' ἄνδρα μ.
 μιστοπορικαστάτη. ΕΙ. 662. ἰθ' ὦ γυναικῶν μ.
 μιστοῦθ'. Ν. 1226. ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μ. ἱππικὴν.
 μισοῦντ'. Ο. 36. αὐτὴν μὲν οὐ μ. ἐκείνην τὴν πόλιν
 μισοῦντες. Ι. 226. μ. αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
 μίσους. Α. 792. κοῦκέτι κατῆλθε πάλιν οἰκάδ' ὑπὸ μ.
 Α. 814. φύγεθ' ὑπὸ μ.
 μισοῦσι. Ε. 579. ρημίνα πῶς πρῶτερον μ.
 μιστοῦλλοντα. Γ. 359. δάπνοντα, μ., διαλείχοντά μου
 μισῶ. Α. 509. ἐγὼ δὲ μ. μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 Ι. 400. εἰ σε μὴ μ., γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
 767. εἰ δέ σε μ. καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκὼς.
 Ο. 1547. μ. δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
 Ο. 470. μ. τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
 Β. 1427. μ. πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
 μισῶν. Σ. 1026. κωμφοδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μ. ἐσπευδε πρὸς
 αὐτόν,
 Α. 1018. ὡς ἐγὼ μ. γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.
 μίτρας. Θ. 941. ἵνα μὴ 'ν κροκατοῖς καὶ μ. γέραν ἀνὴρ
 μίτρας. Θ. 257. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μ. ΑΓ. ἦδ' ἔμιν οὐν
 Γ. 309. 2. προκίμω, ὑχθοίβους. μ., ἀναδήματα,
 'μμένης. Σ. 524. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ μ.;
 μναί. Ν. 31. τρεῖς μ. διφρίσκον καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
 Μναμόνα. Α. 1248. τὰς κυρσανίους, ὦ Μ.
 μνά. ΕΙ. 1251. ὅτ' ἀντίδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μ. ποτέ;
 μνάς. Ι. 885. πλεῖν ἢ μ. τετταράκοντα.
 Ν. 21. φέρ' ἴδω, τί 'φείλω; δώδεκα μ. Πασίᾳ.
 22. τοῦ δώδεκα μ. Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
 Α. 1053. ται λαβεῖν, μ. ἢ δὴ ἢ τρεῖς,
 Π. 861. τρεῖς μ. ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
 μναίαν. Ι. 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μ. ἐχειν ὅσων πέποιθας; ὅστις
 μνημεῖον. Ι. 268. ἐστάναι μ. ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.
 μνήμην. Ε. 1162. αἱ μόνον μ. ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
 μνήμονας. ΕΙ. 761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μ.
 εἶναι.
 μνημονεύομεν. Ε. 264. τὰς χεῖρας αἶρειν μ. τότε.
 μνημονικός. Ν. 483. εἰ μ. εἴ. ΣΤ. δύο τρίτωι νῇ τὸν Δία.
 μνημόσυνα. Σ. 537. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξη γ' ἀπλῶς μ. γράφομαι
 γῶ.
 μνημόσυνόν. Σ. 559. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ
 μ. μοι.
 μνήμων. Ν. 414. εἰ μ. εἴ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον
 ἐνεστίν
 Ν. 484. ἦν μὲν γ' ὀφείλῃται τί μοι, μ. πάνν,

'μνήσθην. Ο. 1632. καὶ νῇ Δ' ἕτερον γ' ἐστὶν οὐ μ. ἐγώ.
 μνησικακήσαι. Ν. 999. μ. τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
 μνησικακήσης. Α. 590. κάπνιμ' αἰσῶν ταῦτας ὀπλίτας. ΠΡ. σῆμα,
 μὴ μ.
 Π. 1146. μὴ μ., εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες.
 μονοῦς. Γ. 254. "τῶν χειρῶν ἔργα μ. ἐστίν."
 μνῶν. Ν. 1224. τῶν δώδεκα μ., ἅς ἐλαβες ἀνούμενος
 μογερός. Α. 1207. μ. ἐγώ.
 μογίομες. Α. 1002. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗ. μ. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
 μόγις. Α. 328. μ. ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατά-
 γου χυτρίου,
 Μόθων. Ι. 635. Βερέσχεθ' οἱ τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μ.,
 μόθων. Π. 379. διαρραγείης. ὅς μ. εἰ καὶ φύσει κόβαλος,
 μόθωνα. Ι. 697. ἀπεπυδάρισα μ., περιεκόκασα.
 μοι. Α. 60. ἦν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃτε μ. κ.τ.λ.
 μοί. Ν. 84. μὴ μ. γε τούτων μὴδ' αὖ τὸν ἵππον κ.τ.λ.
 Μοῖραι. Ο. 1734. Μ. ξυνοοίμωσαν
 Θ. 700. ὦ πότνια Μ., τί τόδε δέρομαι
 Β. 453. Μ. ξυνάγουσιν.
 μοῖραν. ΕΙ. 1105. ἐγγχεὶ δὴ κάμοι καὶ σπλάγγων μ. δρεῖω.
 Θ. 555. μὰ Δί' οὐδὲ πῶς τὴν μυριοστὴν μ. ὦν ποιούμεν.
 μοῖρας. Θ. 1047. ἴω μοι μ. ἀτεγχετε δαίμων
 μοιχέ. Α. 265. τε, μ., παιδεραστὰ,
 μοιχεύομεναι. ΕΙ. 980. μ. δρᾶσι γυναῖκες.
 μοιχεύοντες. Ο. 558. ὥσπερ πρῶτερον μ. τὰς Ἀλεμένας κατέ-
 βαινον
 μοιχεύων. Ο. 793. εἰ τε μ. τις ὡμῶν ἐστὶν ὅστις τυγχάνει,
 μοιχοῖς. Θ. 417. τρέφουσι μορμολυκεία τοῖς μ. κύναι
 μοιχόν. Α. 849. Κρατίνος αἰεὶ κεκαρμένος μ. μὴ μωχαλμῆ,
 Θ. 488. ἐξῆλθον ὡς τὸν μ. εἴτ' ἡρεῖδ' ἄμην
 501. τὸν μ. ἐξέπεμψεν, οὐκ ἐρηπέεω.
 μοιχός. Ν. 1079. μ. γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τὰδ' ἀστερεὺς πρὸς
 αὐτόν,
 Α. 212. } οὐκ ἐστὶν οἵδεῖς οὔτε μ. οὐτ' ἀνὴρ
 213. }
 Θ. 343. ἢ μ. εἰ τις ἐξαπατᾷ ψευδῇ λέγων,
 397. μὴ μ. ἐνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 Π. 168. ὁ δ' ἀλούς γε μ. διὰ σέ που παρατίλλεται
 Γ. 236. 2. ὥσπερ παροφίς μ. ἐσκενασμένους.
 μοιχοτρόπους. Θ. 392. τὰς μ., τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
 μοιχοῦ. Α. 107. ἀλλ' οὐδὲ μ. καταλείπεται φεφάλμψ.
 Ε. 522. οὐ τοι παρὰ τοῦ μ. γε φήσεις. ΒΛ. οὐκ ἴσως
 μοιχοῦς. Ε. 225. μ. ἔχουσιν ἐνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
 μοιχῶ. Θ. 345. ἡ δὴρὰ τις δίδωσι μ. γρᾶν γυνή.
 μοιχοῦ. Γ. 157. μὴ μοι Ἀθηναῖους αἰνεῖν μ. γὰρ ἔσονται
 μοιχόν. Γ. 152. 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μ. εἶναι οὐκ ἀπέχσας;
 Ι. 963. μ. γενέσθαι δεῖ σε. ΑΛ. κἄν γε τουτ' εἴ,
 μόλα. Α. 1263. μ. δεῦρο, παρόνε σιὰ,
 Α. 1298. Μῶα μ. Λάκαινα πρεπτόν ἀμῖν
 μόλετον. Θ. 1155. μ., ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὦ
 μόλις. Α. 890. ἤκουσαν ἕκτω μ. ἐτεῖ ποθομένην
 Α. 952. μ. γ' ἐνέδησα τὸν κακὸς ἀπολούμενον.
 Ν. 326. ὡς οὐ καθορῶ. ΣΠ. παρὰ τὴν εἰσόδον. ΣΤ. ἦδη νυνὶ
 μ. οὔτας.
 1363. κάγῳ μ. μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠρεσχόμεν τὸ πρῶτον
 Σ. 718. καὶ ταῦτα μ. ξενίας φεύγων ἐλαβες κατὰ χοῖνισα,
 κριθῶν.
 783. μ. τὸ πρᾶγμ' ἐγνωσαν ἀναμασώμενοι.
 1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μ.
 ΕΙ. 875. σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μ. ΟΙ. ὦ δέσποτα,
 Α. 72. μ. γὰρ εἴρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.
 Θ. 447. παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἀγῶ μ.
 1024. μ. δὲ γρᾶν ἀποφυγὼν
 Π. 492. τουτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μ. εὖρομεν ὥστε γασέσθαι
 μόλοις. Θ. 1146. κῶν ἔχουσα δέ μοι μ.
 Μολοτικούς. Θ. 416. τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μ.
 μολπάζων. Β. 379. τῇ φωνῇ μ.,
 μολπαῖς. Β. 383. Δῆμητρα θεᾶν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέας μ. κελα-
 δεῖτε,
 μολπαῖσιν. Β. 1527. καὶ μ. κελαδοῦντες.
 μολπήν. Β. 370. ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς ὄρεῖς δ' ἀν-
 εγείρετε μ.
 μόλυβδον. ΕΙ. 1242. μ. ἐς τουτὶ τὸ καλὸν ἐγγίχας,
 ΕΙ. 1246. τὸν μὲν μ., ὥσπερ εἶπον, ἐγγχεον,
 μόλυβδοχρήσαντας. Ε. 1110. μ. κύκλῳ περὶ τὰ σφύρα,
 μόλυβδον. Ν. 913. οὐ δὴτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μ.
 μολυνοπραγμονούμενος. Α. 382. ἀπαλώμην μ.
 μολύνουσιν. Π. 310. καὶ μαγαγεύουσιν μ. τε τοὺς ἐταίρους,
 μολύνων. Ι. 1286. καὶ μ. τὴν ὑπὲρ, καὶ κυκλῶν τὰς ἐσχάρας,
 μόλω. Α. 743. ὥς ἂν εἰς ὅσιον μ. γῶ χωρῶν.
 μόλωμεν. Ι. 21. λέγε δὴ μ. ξυνεχῆς ὡδὶ ξυλλαβῶν.

μόνω. Π. 484. ταύτη γέ' νῶν δὲ δὴ ἀποχρήσονται μ.
 μόνῃ. Α. 52. σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μ.
 Α. 131. σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μ.
 1020. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γὰρ εἰσι σοὶ μ.,
 1057. δέεται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μ.
 Εκ. 7. σοὶ γὰρ μ. δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
 μονοθεῖν. ΕΙ. 1012. εἴτα μ. ἐκ Μηδείας,
 μονοδηῖσαι. Θ. 1077. ἀγάθ', εἰσὼν με μ.,
 μονοδίας. Β. 944. εἴτ' ἀνέτρεφον μ., Κηφισοφῶντα μ.
 μονοδίας. Β. 849. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μ.,
 μονοδιῶν. Β. 1330. τὸν τῶν μ. διεξελεῖν τρόπον.
 Fr. 202. θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μ.
 μονώτατος. Π. 182. μ. γὰρ εἰ οὐ πάντων αἷτιος,
 μονωτάτου. Ι. 352. ὑπὸ σοῦ μ. κατεγλωττισμένην σιωπῶν;
 μορμιας. Ν. 1005. ἀλλ' εἰς Ἀκαδημειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μ.
 ἀποθρέφει
 μορμουλκεῖα. Θ. 417. τρέφουσι μ. τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 Fr. 187. 2. ὅπου τὰ μ. προσκρεμάννυνται.
 μορμουλκεῖον. Fr. 97. ἀφ' οὗ κομψικὸν μ. ἔγνω.
 μορμουλκίσσασθαι. Ο. 1245. ταυτὶ λέγουσα μ. δοκεῖς;
 μορμύνα. Α. 562. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μ.
 μορμόνος. ΕΙ. 474. οὐδὲν δέομεθ', ἀνθραπε, τῆς σῆς μ.
 μορμωπά. Β. 925. ὑφρὺς ἔχοντα καὶ λύφους, δέιν' ἄττα μ.,
 μορμώ. Ι. 693. ὥς δὴ καταπίμενός με. μ. τοῦ θράους.
 Μόρσιμος. ΕΙ. 801. ἐξομένη κελαδῶν, χορὸν δὲ μὴ ἔχῃ Μ.
 Μορσίμου. Ι. 401. καὶ διδασκομένην προσάγειν Μ. τραγωδίαν.
 Β. 151. ἡ Μ. τις βῆσιν ἐξεγράφατο.
 Μόρυχος. Σ. 506. ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μ., αἰτίαν ἔχω
 Μορύχου. Σ. 1142. εἰκόνει μάλιστα Μ. σάγματι.
 Μορύχῳ. Α. 867. φίλῃ δὲ Μ. δῶμες, ἐξενέγκατε
 ΕΙ. 1008. Μ., Τελέα, Γλαυκίτη, ἄλλοις
 Μορσυνικά. Fr. 367. σκαφίδας, μάκτρας, Μ. μαζονομεία.
 μοσχίδια. Α. 996. εἴτα παρὰ τόνδε νέα μ. σκεῖδαν,
 μόσχῳ. Α. 13. ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μ. ποτὲ
 μου. Α. 12. πῶς τοῦτ' εἰσεῖς μ. δοκεῖς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ.
 μου. Ν. 725. ὑπὸ τῶν κόρων εἰ μ. τι περιλειφθήσεται. κ.τ.λ.
 μου. Ι. 1237. πῶς εἶπας; ὥς μ. χρησμός ἀπτεται φρενῶν.
 Σ. 902. ποῦ μ. δῶκαν, ὁ Κυδαθηναῖος κύων;
 μοιγώμων. Ν. 1205. ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστειν μ.
 μοιῶδες. Ι. 1090. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μ. ἡ θεὸς αὐτῇ
 Ι. 1092. νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ μ. ἡ θεὸς αὐτῇ
 Σ. 34. κάπνεια τοῦτοις τοῖσι προβάτοις μ.
 μουνηχίωνα. Ο. 1046. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μ.
 μοῦξέκοιψ. Β. 547. πῶς πατάξας μ.
 μοῦξέπνιπτεν. Fr. 509. τὰ κάρυά μ.
 Μοῦσ' Α. 665. δεῦρο Μ. ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος,
 ἔντονος Ἀχαρνική.
 Β. 1306. αὐτῇ κροτοῦσα; δεῦρο Μ. Εὐριπίδου,
 1308. αὐτῇ ποθ' ἡ Μ. οὐκ ἔλεσβιασεν, οὐ.
 Μοῦσα. Ν. 313. καὶ Μ. βαρύβρομος αὐλῶν.
 ΕΙ. 775. Μ., σὺ μὲν πολέμου ἀπασαμένη μετ' ἐμοῦ
 816. Μ. θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμ-
 Ο. 737. Μ. λοχμαία,
 905. κλησον, ὦ Μ.,
 937. Μ. τότε δῶρον δέχεται.
 Θ. 107. ἄγε νυν ὀπλιξε Μ.
 Β. 675. Μ. χορῶν ἱερῶν ἐπιβῆθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀαδᾶς
 ἐμάς,
 Μοῦσαι. Β. 229. τῶν ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὐλуроί τε Μ.
 Β. 876. Μ., λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἱ καθορᾶτε
 Εκ. 882. παριόντα. Μ., δεῦρ' ἵτ' ἐπὶ τοῦμὸν στόμα,
 Μοῦσα. Ο. 781. εἰλε δὲ θάμβος ἀνακτας' Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος
 Χάριτες Μ.
 Μουσάιος. Β. 1033. Μ. δ' ἐξακείσεις τε νόσαν καὶ χρησμούς,
 Ἥσιδος δὲ
 Μούσαις. Ο. 659. ἀρίστισον εὖ τὴν δ' ἡδυμελὴ ξύμφανον
 ἀηδύνα Μ.
 Ο. 724. ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μ.,
 Β. 874. ὑμεῖς δὲ ταῖς Μ. τι μέλος ὑψάσατε.
 μουσαν. Ν. 1030. πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομψοπρεπῇ μ. ἔχων,
 Α. 1295. Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μ.
 Μούσας. Ν. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μ.
 ἀφανίζων.
 Σ. 1028. ἴνα τὰς Μ. αἰσιν χρῆται μὴ προαγωγὸς ἀποφῆνῃ
 Fr. 314. Ι. μήτε Μ. ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους
 Μουσάων. Ο. 909. Μ. θεράπων ὑτρηρὸς,
 Ο. 913. Μ. θεράπωντες ὑτρηροί,
 924. ἀλλὰ τις ἀκεία Μ. φάτις
 μουσειά. Β. 93. χελιδόνων μ., λαβηταὶ τέχνης,
 μούσῃ. Ι. 505. ὦ παντοίας ἦδη μ.
 Μούσῃ. Ο. 1719. Μ. ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

Μούσῃ. Εκ. 973. μέλιττα Μ., Χαρίτων θρέμμα, Τροφῆς πρόσ-
 απων,
 μούσθ'. Εκ. 785. ταυτὶ γὰρ ἐστὶ συνδετέα. ποῦ μ. ἱμάς;
 μουσική. Β. 797. καὶ γὰρ ταλάντῳ μ. σταθμῆσεται.
 μουσική. Β. 729. καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς
 καὶ μ.,
 μουσικήν. Α. 851. ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μ.,
 Ι. 188. ἀλλ', ἀγάθ', οὐδὲ μ. ἐπίσταμαι,
 Β. 1493. ἀποβαλόντα μ.,
 μουσική. Π. 190. ἔρατος. ΚΑ. ἄρτων. ΧΡ. μ. ΚΑ. τραγῆ-
 μάτων
 μουσικός. Σ. 1244. ἀνὴρ σοφὸς καὶ μ.: κἄτ' ἔσεται
 μουσικοῦ. Ι. 191. ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μ.
 μουσικούς. Π. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μ. καὶ γυμναστικούς.
 μουσικώτατα. Β. 873. ἀγῶνα κρίναι τόνδε μ.
 μουσικώτερος. Fr. 712. ἦδη γὰρ εἰμι μ. τρύχων.
 μουσική. Ο. 1332. τὰ τε μ. ὁμοῦ τὰ τε μαντικὰ καὶ
 μουσόμεναις. Ο. 276. τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μ. ἀποπος ὄρνις ὀριβάτης;
 μουσποιοῦσιν. Ν. 334. οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούτ, ὅτι
 ταῦτας μ.
 μουσπ'. ΕΙ. 334. ἀλλὰ καὶ τὰριστέρον τοῖ μ. ἀναγκαῖας ἔχων.
 μουσπ. Ι. 1000. καὶ νῆ Δί' ἔτι γε μ. κιθαροῦς πλέα.
 μουσπ. Β. 1399. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτ' αἱ μ.; ποῦ; ΔΙ. φράσω.
 Εκ. 1029. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μ.; ΓΡ. Α. Διομήδεά γε.
 Fr. 78. Ι. ὦρα βαδίζειν μ. πρὸς τὸν δεσπότην
 μουσπίν. Β. 1180. ἴθι δὴ λέγ' οὐ γὰρ μ. ἀλλ' ἀκουστέα
 Εκ. 1006. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μ., εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
 Π. 828. ἦκαρ μεγάλων γὰρ μ. ἀγαθῶν αἷτιος.
 Μουσῶν. Σ. 1022. οὐκ ἄλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μ. στόμαθ'
 ἡνιοχῆσας.
 Θ. 41. θιάσος Μ. ἔνδον μελᾶθρον
 Β. 356. ἡ γενναῖον ὄργια Μ. μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
 1300. λειμῶνα Μ. ἱερὸν ὀφθῆναι δρέπων
 μουταῖρος. Εκ. 911. οὐχ ἦκει μ.
 μουχρησεν. Σ. 159. μαντενομένη μ. ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
 μοχθεῖν. Π. 525. ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπασαγκασθεῖς καὶ σπάπτειν
 τᾶλλα τε μ.
 μοχθηρά. Α. 517. ἀλλ' ἀνδράρια μ., παρακεκομμένα,
 μοχθηρέ. Α. 165. οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκύροδ'; ΘΕ. ὦ μ. σὺ,
 Β. 1175. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μ. σὺ,
 Π. 391. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλούτων, ὦ μ. σὺ,
 μοχθηρία. Π. 109. ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μ.
 μοχθηρίαν. Π. 159. ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μ.
 μοχθηρίας. Α. 1160. μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μ.;
 Β. 421. κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μ.
 μοχθηρόν. Ι. 1304. ἀνδρὰ μ. πολίτην, ὀξίτην Ὑπέρβαλον
 Θ. 781. τουτὶ τὸ βῶ μ.
 μοχθηρός. Ο. 493. χλαῖναν γὰρ ἀπάλεσ' ὁ μ. Φρυγίαν ἐρίων
 διὰ τοῦτον.
 Π. 1003. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μ. ἦν.
 μοχθηροτάτους. Β. 1011. ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μ.
 ἀπέδειξας,
 μοχθηροῦ. Ι. 316. ὅστις ἱποτέμων ἐπώλει δέρμα μ. βοδὸς
 μοχθηρούς. Α. 576. ἐκρᾶβίζειν τοὺς μ. καὶ τοὺς τριβάλους
 ἀπολέει,
 μοχθήσαντες. Π. 252. οἱ πολλὰ μ., οὐκ οὕσης σχολῆς, προ-
 θύμας
 μοχθήσας. Π. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μ. καταλείψει μὴδὲ τα-
 φῆναι.
 μοχθήσουσιν. Π. 518. οἱ θεράποντες μ. ΠΕ. πόθεν οὖν ἔξεις
 θεράποντας;
 μόχθων. Θ. 780. κήρυκας ἐμῶν μ.: οἶμοι,
 μοχλευτά. Ν. 1397. σὺν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπὶ κινήτῃ καὶ μ.,
 μοχλευτήν. Ν. 567. γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μ.
 μοχλίσκῳ. Fr. 405. "τοῖχον μ. καταβαλεῖν."
 μοχλοῖς. ΕΙ. 507. πρὶν μ. καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 Α. 264. μ. δὲ καὶ κληθροῖσιν
 μοχλοῖσιν. Σ. 113. μ. ἐνδῆσαντες, ὥς ἂν μὴ ἔϊη.
 Α. 487. ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε τοῖσι μ.
 μοχλόν. Σ. 200. καὶ τὴν βάσανον ἐμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μ.,
 μοχλοῦ. Σ. 154. καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μ.
 μοχλοῦς. ΕΙ. 299. ὥς τάχιστ' ἄμα λαβόντες καὶ μ. καὶ σχοιρία
 Α. 246. ξυνεμβάλλωμεν εἰσιούσαι τοὺς μ.
 310. κὰν μὴ καλοῖνται τοὺς μ. χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μ.
 428. οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μ. ὑπὸ τὰς πύλας
 Θ. 415. σφραγίδας ἐπιβάλλουσι ἦδη καὶ μ.
 μοχλῶν. Α. 431. ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτῃ· τί δεῖ μ.;
 Α. 432. οὐ γὰρ μ. δεῖ μάλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 μόχλωσον. Fr. 331. "μ. τὴν θύραν"
 μπειρία. Εκ. 115. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ ἴμ.

μῶν. I. 786. ἀνθρώποι, τίς εἶ; μ. ἐκγονος εἰ τῶν Ἀρμοδίου τις
ἐκείνων;
N. 315. αἱ φθεγγόμεναι τοῦτο τὸ σεμνύν; μ. ἡρῶναι τινές εἰσιν;
Σ. 274. μ. ἀπολώλεκεν τὰς
396. μ. ὁ γέρον πη διαδύεται αὐ; ΒΔ. μὲ Δ' οὐ δῆτ',
ἀλλὰ καθιμῶ
ΕΙ. 258. μ. τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν ἐς τὸν κύνδλον;
281. τί ἐστι; μ. οὐκ αὐ φέρεις; ΚΤ. ἀπύλωλε γὰρ
527. μ. οὐν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
746. ὡ κακόδοιμον, τί τὸ δέρμ' ἐπαθες; μ. ὑστριχὶς εἰσε-
βαλέν σοι
1042. ἰδοῦ, πάρεμι. μ. ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
O. 96. εἰσασιν ἐπιτρίψαι σε. ΕΠ. μ. με σκώπτειτον
109. μ. ἡλιαστά; ΕΤ. μὴλλὰ θατέρου τρόπου,
1014. πηληγαὶ συχναὶ κατ' ἀστυ. ΜΕ. μ. στασιάσετε;
1421. μ. εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
A. 23. τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΑΤ. μέγα. ΚΑ. μ. καὶ
παχύ;
69. μ. ὑστεραὶ πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τούδε. μ. ὑστερόπους βοηθῶ;
382. οἶμοι τάλας. ΧΟ. ΓΤ. μ. θερμὸν ἦν;
611. μ. ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προῦθέμεσθα σε;

μῶν. A. 1217. ὑμεῖς τί κάθησθε; μ. ἐγὼ τῇ λαμπάδι
Θ. 31. ἐστὶν τις Ἀγάθων ΜΝ. μ. ὁ μέλας ὁ καρτερός;
33. μ. ὁ δασυνώγων; ΕΤ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
50. πρᾶμος ἡμέτερος ΜΝ. μ. βινεῖσθαι;
B. 650. μ. ἄδυνήθης; ΞΑ. οὐ μὲ Δ', ἀλλ' ἐφρόντισα
Εκ. 348. τί δῆτ' ἂν εἴη; μ. ἐπ' ἀριστον γυνή
356. μ. ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
976. οὗτος, τί κύπτεις; μ. ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑ. πῶθεν;
Π. 271. μ. ἀξιοῖς φενακίας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
372. μ. οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπакας; ΧΡ. κακοδοιμονῆς.
845. μ. ἐνεμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
880. οἶμοι τάλας μ. καὶ σὺ μετέχων καταγελαῖς;
Fr. 145, 2. ὑπὸ τῷ πικλίντρῳ. β. μ. τις αὐτ' ἀνείλετο;
μῶρ'. Π. 119. ὁ Ζεὺς μὲν οὐν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μ. ἐμ' εἰ
μῶρα. Εκ. 474. ὅσ' ἂν ἀνύγῃ ἡ μ. βουλευσάμεθα,
μῶρε. I. 162, ὦ μ., ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
I. 350. φονεὺς δυνατοὶ εἶναι λέγειν. ὦ μ. τῆς ἀνοίας.
N. 398. καὶ πῶς, ὦ μ. σὺ καὶ Κρονίον ὄζων καὶ βεκεσεῖλῃς,
O. 1238. ὦ μ. μ., μὴ θεῶν κίνει φρένας
μωρίας. N. 818. ἰδοῦ γ' ἰδοῦ Δί' Ὀλύμπιον τῆς μ.
Εκ. 787. ταυδὶ ξυνάπτω τῶν τριποδῶ. ΑΝ. Β. τῆς μ.,
μῶρους. B. 910. ἐξηπάτα, μ. λαβὼν παρὰ Φρυγίῳ τροφέντας.

N

ν. A. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνται που λίθοι.
κ.τ.λ.
ναβαιοστρεῦ. O. 1615. κάμοι δοκεῖ. ΠΕ. τί δαὶ σὺ φῆς; ΤΡΙ. ν.
ναί. A. 88. καὶ ν. μὲ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου κ.τ.λ.
Π. 82. καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκείνος ὄντας εἰ σὺ; ΠΑ. ν.
ναῖκι. Θ. 1183. τῷ πῶδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟ. ν. ναί
Θ. 1184. κάτησο κάτησο, ν. ναί, τυγάτρων.
1196. ναί ν. δῶ σοι. ΕΤ. τὰργύριον τοῖνον φέρε.
1218. ναί ν. εἶδες αὐτό; ΧΟ. φῆμ' ἐγώ.
Nats. Fr. 230. "ἱρᾷ δὲ Ν. οὐ διὰ σὲ Φιλανίδου";
ναῖω. O. 1094. φύλλον ἐν κόλποις ν.,
ναίων. B. 324. Ἰακχ', ὦ πολυτίμητ' ἐν ἔδραις ἐνθάδε ν.,
νάματος. Εκ. 14. στοὰς τε καρποῦ βακχίου τε ν.
νανικῆν. Σ. 1067, ν. σχεῖν ὡς ἐγὼ τοῦμὺν νομίζω
νανιών. Σ. 1069. λων κικίνους ν. καὶ
νάννος. Fr. 134. ν.
ναννοφεῖς. ΕΙ. 790. ν., σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδῖφας.
Ναξιοιργῆς. ΕΙ. 143. τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ν. κἀνθάρος.
Νάξος. Σ. 355. ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Ν.
ἐάλω;
ναοί. N. 306. ν. θ' ὑμερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
ναοῖο. A. 775. ἐξ ἱεροῦ ν. χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
νάπαι. Θ. 998. δάσκια καὶ ν. πετρώδεις * * βρέμονται
νάπαισι. O. 740. ν. καὶ κορυφαῖς ἐν ὑρείαις,
νάπτω. I. 631. κάβλεψε ν., καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
νάρκη. Σ. 713. οἶμοι, τί ποθ' ὥσπερ ν. μου κατὰ τῆς χειρὸς
καταχεῖται,
νάσσας. A. 875. ν., κολοῖς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
ναστός. Π. 1142. ἦκεν γὰρ ἂν σοι ν. εὐ πεπεμμένους.
ναστούς. O. 567. ἦν δ' Ἡρακλῆει θῆη τις βοῦν, λάρν ν. μελι-
τούττας
ναυαγίαις. Θ. 873. κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ν.;
ναυκληρῶ. O. 598. γαῦλον κτῶμαι καὶ ν., κοῦκ ἂν μείναιμ παρ'
ὁμῶν.
ναυκληρῶ. O. 711. καὶ πηδάλιον τότε ν. φράζει κρεμάσαντι κα-
θεύδειν,
ναυκληρῶν. O. 595. ὥστ' ἀπολείται τῶν ν. οὐδεῖς. ΕΠ. πῶς
οὐκ ἀπολείται;
ναῦλον. B. 270. ἐκβαῖν; ἀπύδος τὸν ν. ΔΙ. ἔχε δὴ τῶβολῶ.
ναυλόχιον. Fr. 69. "ν. ἐν τῷ μέσῳ."
ναυμαχεῖν. Σ. 479. μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ν. δσημέραι.
A. 875. ν. καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία
B. 430. κύσθου λεοντήν ν. ἐνημμένον.
ναυμαχῆσαντας. B. 693. καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τοὺς μὲν ν. μίαν
ναυμαχοῖεν. B. 1440. εἰ ν., κῆτ' ἔχοντες ὀξείδας
ναῦν. I. 914. σαντοῦ, παλαιὰν ν. ἔχοντ',
A. 605. τοῦ δέ; τί ποθεῖς; χῶρε 'ς τὴν ν.
Θ. 1106. θεαῖς ὅμοιαν ν. ὅπως ὠρμισμένην;
ναυπηγεῖν. Π. 513. τίς χαλκεῖν ἢ ν. ἢ βάπτειν ἢ τροχοποιεῖν
ναυπηγίῳ. O. 1157. αὐτῶν πελεκῶντων ὥσπερ ἐν ν.
ναυπηγούμενος. I. 916. ζεῖς οὐδὲ ν.

ναῦς. A. 545. τριακοσίας ν., ἦν δ' ἂν ἡ πῶλις πλέα
I. 1070. οὐ τοῦτο φησιν, ἀλλὰ ν. ἐκάστοτε
1182. ἐλατήρος, ἵνα τὰς ν. ἐλαύνωμεν καλῶς.
1351. ὁ μὲν ποιέσθαι ν. μακρὰς, δ' ὁ ἕτερος αὐ
1366. πρῶτον μὲν ὀπύσοι ν. ἐλαύνουσιν μακρὰς,
N. 879. ἐπλάττειν ἔνδον οἰκίας ν. τ' ἐγλυφεν,
ΕΙ. 125. ν. μὲν γὰρ οὐκ ἀξεί σε ταύτην τὴν ὁδόν.
O. 379. ἐκποιεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ν. τε κεκτησθαι μακρὰς.
A. 674. ἀλλὰ καὶ ν. τεκτανούνται, κίπχειρήσουσ' ἐτι
B. 49. καναυμάχισας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ν.
382. ἡ προδιδῶσιν φρούριον ἢ ν., ἡ τὰ πόρρητ' ἀποπέμψει
1465. πόρον δὲ τὰς ν., ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
Εκ. 197. ν. δεῖ καθέλκειν τῷ πέντην μὲν δοκεῖ,
Fr. 60. ν. ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων βοθιάζῃ σάφρονι κύσμη.
ναυσθλώσσομαι. ΕΙ. 126. πτηνὸς πορεύσει πῶλος οὐ ν.
ναυσί. A. 622. καὶ ν. καὶ περὶ οἶσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
A. 648. ἡρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πύτεροι ταῖς ν. κρατού-
σιν
Ναυσικίδους. Εκ. 426. ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ν. τάγαθόν.
Ναυσιμάχης. Θ. 804. Ν. μὲν γ' ἦτταν ἐστὶν Χαρμῖνος δῶρα
δὲ τάργα.
ναυσίν. B. 365. ἡ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ν. παρέχειν τυτὰ
πεῖθει,
B. 933. σημειῖον ἐν ταῖς ν., ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
ναυστολεῖς. O. 1229. φράσον δὲ τοῖ μοι, τὸ πτέρωγε ποῖ ν.;
ναυστολῶν. Θ. 1101. Περσεὺς, πρὸς Ἀργος ν., τὸ Γοργόνος
Ναύσωνος. I. 1309. οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ν., οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
ναῦταισι. I. 1065. προσέχω' σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ν. μου
ναύτης. B. 140. ν. διάζει δὴ ὕβωλῶ μισθὸν λαβῶν.
ναυτῆς. Θ. 882. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐ ν. ἐτ', ὦ ἔρνε,
ναυτικόν. I. 1186. ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ν.
ναυτικοῦ. I. 1063. ἀλλ' οὔτοις γὰρ ἐστὶ περὶ τοῦ ν.
ναυτίλῳ. B. 1207. ζῶν παισὶ πενήτηκοντα ν. πλάτη
ναυτοδίκας. Fr. 16. ἐθέλω βάψας πρὸς ν. πλεῖν ἐξαίφνης...
ναύτριά. Fr. 652. ν.
Ναυφάντης. I. 1309. οὐδὲ Ν. γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
ναύφαρκτον. A. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἀνθρώπων, ν. βλέπεις,
ναυφάρκτη. I. 567. οἵτινες περὶ μάχαισιν ἐν τε ν. στρατῷ
ναυφύλαξ. Fr. 339. ν.
νδείκνυμι. I. 278. τουτονὶ τὸν ἀνδρ' ἐγὼ ν., καὶ φῆμ' ἐξάγειν
νδον. Θ. 1187. καλὸς γε τὸ πυγῇ. ΕΤ. κλαύσειτ', ἦν μὴ ν.
μῆνη.
B. 514. ἥδη ν. ἐσθ' ὠραιότατη κώρχηστρίδες
νέα. A. 786. ν. γὰρ ἐστὶν ἄλλα δελφακομένα
A. 996. εἴτα παρὰ τὸνδε ν. μοσχίδα σκυῖδαν,
I. 419. σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὄραθ', ὦρα ν., χελιδόν'
N. 1134. εὐθὺς μετὰ ταύτην ἐστ' ἐνὶ τε καὶ ν.
1179. ἐνὶ γὰρ ἐστὶ καὶ ν. τις ἡμέρα;
1184. αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ ν. γυνή.
ΕΙ. 597. καὶ τὰ ν. σκυῖδια
νέφ. N. 1197. ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ, ἀλλ' ἐνὶ τε καὶ ν.;

νέα. Α. 1296. ἐπὶ ν. νέαν.
 Εκ. 938. εἶθ' ἐξήν παρὰ τῇ ν. καθεύδειν,
 νέαις. Εκ. 895. οὐ γὰρ ἐν ν. τὸ σοφὸν ἐν-
 νάισι. Εκ. 900. μὴ φθόνη ταῖς ν.
 νέαισιν. Σ. 886. ν. ἀρχαῖς, ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
 νεαλῆς. Fr. 330. ὥς ν. ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.
 νέαν. Ν. 1178. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἐνὴν τε καὶ ν.
 Ν. 1188. τουτὶ μὲν οὐδὲν ποι πρὸς ἐνὴν τε καὶ ν.
 1190. ἔθηκεν, ἐς γε τὴν ἐνὴν τε καὶ ν.,
 1222. ἐς τὴν ἐνὴν τε καὶ ν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
 Ο. 1376. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε ν. ἐφέπαν
 Α. 1296. ἐπὶ νέα ν.
 νεαν. Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν ν. βούλησθ' ἐν ᾧρα τοὺς
 ἀγροὺς,
 νεανίαι. Α. 525. ν. κλέπτουσι μεθυσκοκταβοί·
 νεανίαν. Σ. 531. μὴ κατὰ τὸν ν.
 Α. 415. ν. καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
 νεανίας. Α. 601. ν. δ' οἷος σὺ διαδεδρακώτας
 Α. 685. ὁ δὲ ν. ἐαυτῷ σπουδᾶσας ἐνηγορεῖν
 Ν. 8. ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσί ν.
 Σ. 1333. ἡμῖν ἅπασι, κεί σφόδρ' εἰ ν.
 ΕΙ. 44. ν. δοκησίσκοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
 Ο. 1431. ν. ὡν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
 Α. 1209. ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα ν.
 Εκ. 427. μετὰ τοῦτο τοῖνον εὐπρεπὴς ν.
 νεανίδων. Θ. 1030. ὑφ' ἡλικίαν ν.
 νεανεύεσθαι. Fr. 653. ν.
 νεανικόν. Π. 1137. δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας ν.
 νεανικῶς. Σ. 1307. κάτυπτεν ἐμὲ ν., παῖ παῖ καλῶν.
 Σ. 1382. λαβοῦσ', ἴν' αὐτὸν ταθᾶσιν ν.,
 ΕΙ. 898. καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψάμενοις ν.
 νεανικώτατε. Ι. 611. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ ν.,
 νεανικώτατον. Σ. 1204. ἔδραμες, ἀνευρῶν ὅ τι ν.
 Σ. 1205. ἐγὼ δα τοῖνον τό γε ν.
 νεανίου. Εκ. 849. ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου ν.
 νεάνις. Α. 85. ἥδὲ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ ν. ἡτέρα;
 νεανίσκ'. Ο. 1362. σοὶ δ', ὦ ν., οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 Π. 1071. ἀλλ', ὦ ν., οὐκ ἔω τὴν μείρακα
 νεανίσκος. Α. 785. ἦν ν. Μελανίαν τις, ὅς
 Π. 1016. οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ ν. ἦν.
 1201. ἤξει γὰρ ὁ ν. ὥς σ' εἰς ἐσπέραν.
 νεανίσκων. Α. 680. ὑπὸ ν. ἔατε καταγελαῶσθαι βητόρων,
 Ι. 731. ὑπὸ τουτοῦ καὶ τῶν ν. ΔΗΜ. τῇ;
 Ν. 1053. ἂ τῶν ν. αἰεὶ δὲ ἡμέρας λαλούντων
 Εκ. 112. λέγουσι γὰρ καὶ τῶν ν. ὅσοι
 νεανίσχ'. Θ. 134. καὶ σ', ὦ ν., ὅστις εἴ, κατ' Αἰσχύλον
 νεανίων. Ι. 853. ν.· τούτους δὲ περικοῦσι μελιτωπῶλαι
 νεαρὰς. Fr. 74. σταθερὰ δὲ κάλυξ ν. ἤβης.
 νέας. Θ. 53. κάμπτεται δὲ ν. ἀμίδας ἐπὺν.
 Εκ. 1016. ν. ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
 1018. πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς ν.
 νεβλάρει. Fr. 35. ν.:
 νεβρίδα. Fr. 429. ν., λίθους τοὺς παρίνοισι, κηρύκιον
 νεβρῶν. Β. 1211. Διόνυσος, ὃς θύροισι καὶ ν. δοραῖς
 νεῖ. Α. 867. ν. τὸν Ἰάσον, ἐπιχαρίττας γ', ὡ ἔνε·
 Α. 905. ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. ν. τὸν σιῶ,
 νεῖκη. Θ. 788. ἐρίδες, ν., στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε
 δὴ νυν,
 Β. 818. ἔσται δ' ἱππολόφαν τε λόγων κορυθαίολα ν.,
 νεῖκος. Β. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ ν., ἀδρὸς ὁ πύλεμος
 ἔρχεται.
 νεῖκος. Σ. 867. καὶ τοῦ ν. ξυνέβητον.
 Νείλου. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Ν. προχαῖς ὑδάτων χρυσέας ἀρύ-
 τεσθε πρόχουσι,
 Θ. 855. Ν. μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι βοᾶι,
 νεῖν. Fr. 654. ν. δ' ἐξ ὑπτίας
 'νεκάψ'. Σ. 791. καγὼ ν.· ὀβολοὺς γὰρ φύμην λαβεῖν·
 νεκροῖσι. Β. 420. ἐν τοῖς ἀνν ν.,
 Β. 760. ἐν τοῖς ν. καὶ στάσιν πολλῇ πάνν.
 Εκ. 996. ὃς τοῖς ν. ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
 νεκρόν. Β. 170. καὶ γὰρ τιν' ἐκφέρουσι τουτοῦ ν.
 νεκρός. Β. 1403. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ ν.
 νεκρῷ. Β. 1405. δὴ ἄρματ' εἰσὴνεγκε καὶ ν. δυο,
 νεκρῷ. Β. 1403. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ ν. νεκρός.
 νεκρῶν. Fr. 198. Ι. καὶ τίς ν. κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 νεκταρός. Α. 196. αὐταὶ μὲν ὅσονσ' ἀμβροσίας καὶ ν.,
 νεκταροσταγεῖ. Fr. 563. ἀλλ' ἀνθοσμία καὶ πέποι ν.
 νεκυσιν. Θ. 1055. ν. ἐπὶ πορείαν.
 'νεμάττετο. Ν. 676. ἀλλ' ἐν θειᾷ στρογγύλῃ ν.
 'νεμιν. Ο. 384. καὶ δικαίον γ' ἐστὶ, κάμοι δὲ ν. ὑμᾶς χάριν.
 'νέμοσθε. Ο. 231. ν., φύλα μυρία κριθοτράγων

νέμεται. Ο. 310. ποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα
 τόπον ἄρα ν.;
 νεμόμεσθα. Ο. 159. ν. δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσασμα
 'νεμούμεν. Fr. Μ. Ανα. 17. καὶ μὴν σκάφη 'σθ', ὡς ἂν τι ῖ
 σπονδεῖον, ᾧ ν'.
 νενασμέναι. Εκ. 840. κλῖναι τε σισυρῶν καὶ δαπίδων ν.
 νενανμάχηκε. Β. 191. εἰ μὴ ν. τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
 νενεύονται. Α. 1078. βαβαί' ν. μὲν ἦδε συμφορὰ
 νενησμένοι. Ν. 1203. ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς ν.;
 νενόμικας. Ι. 714. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ ν.
 νενόμικας. Α. 993. ἡ πάνν γερόντιον ἴσως ν. με σὺ;
 νενομίσαμεθα. Α. 10. ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν ν.
 νενομισμένους. Θ. 358. ὄρκους τοὺς ν.
 νενόμισται. Σ. 1049. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χεῖραν παρὰ τοῖσι
 σοφοῖς ν.,
 νενόμισται. Ν. 1185. καὶ μὴν ν. γ'. ΦΕ. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν
 νόμον
 νενόμιστο. Ν. 962. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σκωρο-
 σύνη ν.
 νενουθέτηκεν. Σ. 743. ν. αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς
 νένοφεν. Fr. 142. ν.:
 νέοις. Fr. 362. * * * ὥσπερ Εὐαθλος παρ' ὑμῖν τοῖς ν.
 νέοισι. Α. 716. τοῖς ν. δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χῶ Κλεινίου.
 Νεοκλείδῃ. Π. 716. πρῶτον δὲ πάνταν τῷ Ν. φάρμακον
 Νεοκλείδῃ. Π. 747. τὸν δὲ Ν. μάλλον ἐποίησεν τυφλόν.
 Νεοκλείδης. Εκ. 254. τί δ', ἦν ὑποκρούουσιν σε; ΠΡ. προσ-
 κινήσομαι,
 Εκ. 398. πρῶτος Ν. ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
 Π. 665. εἰς μὲν γε Ν., ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
 Fr. 387. Ν.
 νεόκοπτον. Σ. 648. πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι
 καὶ ν.,
 νεολαίας. Fr. 47. ὦ Ζεῦ, τὸ χρήμα τῆς ν. ὡς καλόν.
 νέον. Α. 718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν ν. δὲ τῷ νέφ.
 Ι. 908. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σοῦκλέγων ν. ποιήσω.
 ΕΙ. 94. τόλμημα ν. παλαμησάμενος.
 Α. 981. ἡ τοι πρυτάνεις; λῶ τι μυρίζαι ν.
 Εκ. 1019. ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν ν.
 νεοπλοῦτο. Σ. 1309. εἰκοκας, ὡ πρεσβῦτα, ν. τρυγῇ
 νέος. Σ. 1355. ν. γὰρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
 ΕΙ. 861. αὖθις ν. ἂν πάλιν,
 Θ. 63. ἡ που ν. γ' ὡν ἦσθ' ὕβριστής, ὡ γέρον.
 Β. 1193. ἔπειτα γραῦν ἐγγιμὲν αὐτὸς ἂν ν.,
 Εκ. 1015. ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἦν ἀνὴρ ν.
 Fr. 123. καὶ κ' ἐπιθυμήσει ν. νῆς ἀμφιπόλοιο.
 νεότης. Ο. 733. ν., γέλωτα, χοροὺς, θαλάς,
 νεότητος. Α. 211. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε ν., ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀν-
 θράκων φορτίον
 Σ. 1199. ἐπὶ ν. ἔργον ἀνδρικώτατον;
 νεοττέ. Ο. 835. 'Ἀρεως νεοττός. ΕΤ. ὦ ν. δέσποτα·
 νεοττιάν. Ο. 642. εἰσέλθετ' ἐς ν. γε τὴν ἐμὴν
 νεοττίον. Ο. 767. βούλεται, πέρδιξ γενέσθαι, τοῦ πατρὸς ν.
 νεοττός. Ο. 1350. ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα ν. ἂν.
 νεοτούς. Ο. 1357. δεῖ τοὺς ν. τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
 νέου. ΕΙ. 916. φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπῆς οἶνον ν. λεπαστήν.
 Π. 960. ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ ν. τούτου θεοῦ,
 Fr. 421, 2. ἀλλὰ φέρεθ' ἡπάτιον, ἡ καπριδίον ν.
 νέους. Ν. 1059. οὐ φησι χρῆναι τοὺς ν. ἀσκεῖν ἐγὼ δὲ φημί.
 Ν. 1418. εἰκὸς δὲ μάλλον τοὺς γέροντας ἢ ν. τι κλάειν,
 Ο. 1038. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους ν.
 νεοχμὸν. Θ. 701. ν. αὐτέρας;
 Β. 1372. ν., ἀτοπίας πλέων,
 νεότερα. Α. 772. παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ἐπέρτερα ν. θήσει
 νεότες. Ο. 303. ν., ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλή-
 πυρις,
 'νεοκείασα. Β. 523. ὅτι σε παῖζον 'Ηρακλῆα ν.;
 Νέστορ'. Ν. 1057. τὸν Ν. ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς
 ἅπαντας.
 νεύει. ΕΙ. 883. ἐκείνοσιν ν. ΤΡ. τίς; ΟΙ. ὅστις; 'Αμφιράδης,
 νεύοντες. Σ. 1110. ἐνυμβεβυσμένοι, πυκνὸν ν. ἐς τὴν γῆν, μόλις
 νεύρα. Β. 862. τάπη, τὰ μέλη, τὰ ν. τῆς τραγῳδίας,
 νευροράφους. Ι. 739. σαντὸν δὲ λυχνοπῶλαισι καὶ ν.
 Νεφέλαι. Ν. 265. λαμπρός τ' Αἰθέρ, σεμναὶ τε θεαὶ Ν. βροττη-
 σκίεραννοι,
 Ν. 269. ἔλθετε δῆτ', ὡ πολυτίμητοι Ν., τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν
 275. ἀνάσαι Ν.,
 291. ὡ μέγα σεμναὶ Ν., φανερώς ἡκούσατέ μου καλέ-
 σαντος.
 316. ἤμιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Ν., μεγάλαί θεαὶ ἀνδράσιν
 ἀργοῖς
 341. εἴπερ Ν. γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴεσσι γυναῖξιν;
 Ε ε 2

Νεφέλαι. Ν. 793. ἀλλ' ὦ Ν., χρηστὸν τι συμβουλευσατε.
 Ν. 1453. ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Ν., πέπονθ' ἐγώ,
 1462. ὦμοι, πονηρά γ', ὦ Ν., δίκτυα δέ.
 νεφέλαις. Ο. 728. παρὰ ταῖς ν. ὥσπερ χά Ζεὺς
 Νεφέλαισιν. Ν. 252. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Ν. ἐς λύγους,
 νεφέλαισιν. Ι. 1013. ὥς ἐν ν. ἀετὸς γενήσομαι.
 Ο. 1608. νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς ν. ἐγκεκρυμμένοι
 Νεφέλῃν. Ν. 335. ταὐτ' ἀρ' ἐποιοῦν ὑγρὰν Ν. στρεπταγλῶν
 δάιον ὄρναν.
 Ν. 338. ὄμβρους θ' ὑδάταν δροσερὰν Ν. εἴτ' ἀντ' αὐτῶν
 κατέπινον
 νεφέλας. Ο. 178. εἶδές τι; ΕΠ. τὰς ν. γε καὶ τὸν οὐρανόν.
 Ο. 194. μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ ν., μὰ δίκτυα,
 528. ἔρηκ, ν., δίκτυα, πηκτάς
 1502. ἀπαιθριάζει τὰς ν., ἡ ξυννεφεῖ;
 νεφέλην. Ν. 346. ᾗδῃ ποτ' ἀναβλέψας εἶδες ν. Κενταύρῳ ὁμοίαν
 νεφέλησιν. Ο. 978. αἰετὸς ἐν ν. γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ δῶς,
 Ο. 987. καὶ φείδου μὴδὲν μὴδ' αἰετοῦ ἐν ν.,
 Fr. 28. αἰετὸς ἐν ν. γενήσεται ἡματα πάντα,
 Νεφέλοκοκκυγία. Ο. 821. ἀρ' ἐστὶν αὐτῇγί Ν.,
 Νεφέλοκοκκυγίαν. Ο. 819. χαυνόν τι πάνν. ΠΕ. βούλει Ν.;
 Ο. 904. Ν. τὰν εὐδαίμονα
 Νεφέλοκοκκυγίας. Ο. 917. μέλη πεποιήκ' ἐς τὰς Ν.
 Ο. 963. ἐς τὰς Ν. ΠΕ. κάπειτα πῶς
 1023. ἐς τὰς Ν. ΠΕ. ἐπίσκοπος;
 1565. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Ν.
 Νεφέλοκοκκυγίας. Ο. 1040. Χρῆσθαι Ν. τοῖσδε τοῖς μέτροισι
 Νεφέλοκοκκυγίᾱς. Ο. 1035. Ἐάν δ' ὦ Ν. τὸν Ἀθηναῖον
 Νεφέλοκοκκυγίᾱς. Ο. 878. δίδόναι Ν. ὑγίειαν καὶ σωτη-
 Νεφέλῶν. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πάποτ' ἀνευ Ν. ὕοντ' ᾗδῃ
 τεθέσσαι;
 νεφέλῶν. Ο. 615. ἐκ τῶν ν. καὶ τῶν μετεώρων χωρίαν
 Ο. 1384. ἀναπτύμενος ἐκ τῶν ν. καινὰς λαβεῖν
 1386. ἐκ τῶν ν. γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;
 νέφος. Ν. 267. ἀλλ' ἀποσεισάμεναι ν. ὄμβριον
 ΕΙ. 1090. ὥς οἱ μὲν ν. ἐχθρὸν ἀπασάμενοι πολέμοιο
 Ο. 349. οὔτε γὰρ ὕρος σκιερὸν οὔτε ν. αἰθέριον
 578. τοῦτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ στρουθῶν
 ν. ἀρθῶν
 νέφους. Ο. 295. ὀρνέων; ΕΤ. ἀναξ' Ἀπολλων, τοῦ ν. ἰοῦ ἰοῦ
 νέφους. Α. 962. ποῖος δ' ἂν ν. ἀντίσχοι,
 νεφρώ. Β. 475. Ταρτηρία μύραινα· τὼ ν. δέ σου
 Β. 1280. ὑπὸ τῶν κύβαν γὰρ τὼ ν. βουβανῶ.
 νεχυραζόμενον. Εκ. 567. μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ ν. φέρειν.
 νέφ. Α. 718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ ν.
 Β. 622. μὴ τύπτε τοῦτον μὴδὲ γῆτείφ ν.
 νέων. Α. 190. ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς ν.
 Α. 923. κείπερ λάβοιτο τῶν ν. τὸ πῦρ ἀπαξ.
 Σ. 343. ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν ν.
 νέων. Ι. 1008. περὶ Λακεδαιμονίαν, περὶ σκύμβρων ν.,
 Εκ. 720. ἵνα τῶν ν. ἐχῶσιν αὐταὶ τὰς ἀκμάς.
 νεών. Ν. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε ν. βάλλει καὶ Σούνιον ἄερων
 Ἀθηνέων
 Π. 741. ᾗδάνισεν αὐτὸν οἱ τ' ὄφεις ἐς τὸν ν.
 νεωνήτοισιν. Π. 769. ὥσπερ ν. ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
 νεώνητον. Ι. 2. κακῶς Παφλαγόναν τὸν ν. κακὸν
 νεώρια. Ο. 1540. τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ ν.,
 νεώριον. Α. 552. τὸ ν. δ' αὖ κοπέων πλατουμέναν,
 Α. 918. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ ν.
 919. ν. θρυαλλίς; οἶμοι, τίτιν τρόπον;
 921. ὅπως ἂν ἐσπέμειεν ἐς τὸ ν.
 νεώς. ΕΙ. 1234. ἵνα μὴ γ' ἀλὼ τρύπημα κλέπτων τῆς ν.
 Ο. 612. καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ ν. ἡμᾶς
 618. δ ν. ἔσται· κοῦκ ἐς Δελφοὺς
 Β. 52. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς ν. ἀναγιγνώσκοντί μοι
 νεώσοικον. Α. 96. ἡ περὶ ἄκραν κάμπταν ν. σκοπεῖς;
 νεώταται. Εκ. 845. χύτρας ἔτνους ἔφουσιν αἱ ν.
 νεώτατοι. Ι. 604. ἐξεπήδαν τ' ἐς Κύρνον· εἴτα δ' οἱ ν.
 νεώτερα. Ο. 252. δεῦρ' ἵτε πεισόμενοι τὰ ν.,
 νεώτερα. Α. 885. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ ν. δοκεῖ
 νεώτεροι. Σ. 1100. πτοῦσιν οἱ ν.
 νεωτέροις. Ν. 515. ν. τὴν φύσιν αὐ-
 νεώτερον. Σ. 1385. ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν ν.
 ΕΙ. 352. καὶ πολλὸ ν., ἀ-
 Εκ. 338. ὁ καὶ δέδοικα μὴ τι δρᾷ ν.
 νεώτερος. ΕΙ. 558. τὰς τε συκάς, ἅς ἐγὼ φύτευον ὦν ν.,
 νεωτέρους. Fr. 125, 2. ἥνικα γε τοὺς ν. διειπνέειν χρεών.
 νεωτέρων. Ν. 1370. λέγον τι τῶν ν. ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
 Ν. 1391. οἷμά γε τῶν ν. τὰς καρδίας
 Σ. 890. τῶν γε ν.
 Ο. 1261. καταθαλάσσεις τῶν ν. τινά;

νή. Α. 560. ν. τὸν Ποσειδῶν, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει κ.τ.λ.
 νήνεμος. Ο. 778. κύματά τ' ἔσβεσε ν. αἶθρη,
 Θ. 43. ἐχέτω δὲ πνοὰς ν. αἰθῆρ,
 51. τίς δ' φωνήσας; ΜΝ. ν. αἰθῆρ.
 νήπιοι. ΕΙ. 1063. ὦ μέλειοι θνητοὶ καὶ ν., TP. ἐς κεφαλὴν σοί.
 νήπιον. Ν. 105. ἡ ἡ σιάπα· μὴδὲν εἴπης ν.
 νηπίτιος Ν. 868. ἀκοντ' ἀνακείσας. ΣΩ. ν. γὰρ ἐστ' ἐπὶ
 Νηρέος. Θ. 325. Ν. εἰναλίον τε κύρα,
 νῆς. Fr. 123. καὶ κ' ἐπιθυμήσειε νέος ν. ἀμφιπόλοιο.
 νήσαντες. Α. 269. μίαν πυρὰν ν. ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
 νήσας. Α. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα ν. πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
 νησιώται. ΕΙ. 298. καὶ ν., δεῦρ' ἵτ', ὡ πάντες λεῖψι,
 νησιωτικὸς. Ο. 1422. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι ν.
 νήσοις. Ι. 1319. ὡ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς ν. ἐπί-
 κουρε,
 Σ. 640. αὐτὸς ἔδοξα ν.,
 νήσου. Α. 653. καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν καὶ τῆς ν. μὲν
 ἐκείνης
 νήσους. Ι. 170. καὶ κάτιδε τὰς ν. ἀπάσας ἐν κύλαφ.
 Ι. 1034. νύκτωρ τὰς Λοπάδας καὶ τὰς ν. διαλείχων.
 νηστεύει. Θ. 949. Παύσαν σέβεται, καὶ ν.,
 νηστεύομεν. Ο. 1519. ἀλλ' ὥσπερ Θεομοφορίος ν.
 Θ. 984. ν. δὲ πάντως.
 νήσιδες. Fr. 203, 2. ὡς μὲν γὰρ εἰσι ν. γιγνώσκετε,
 νήστιν. Fr. 421, 4. σπληνός, ἡ ν., ἡ δέλφακος ὕπαρινῆς
 νήστις. Fr. 302, 3. ἡ ν. ὀπᾶτ', ἡ γαλῆς. ἡ τευθίδες;
 νήσω. Α. 519. ὁ δὲ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκε, εἰ μὴ τὸν
 στήμονα ν.,
 νήσων. ΕΙ. 760. ἀντεῖχον αἶε καὶ τῶν ἄλλων ν. ὧν οὐνεκα νητὶ
 νῆτταί. Ο. 1148. καὶ νῆ Δι' αἱ ν. γε περιεζασμένοι
 νηττάριον. Π. 1011. ν. ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
 νήττας. ΕΙ. 1004. χῆνας, ν., φάττας, τροχίλους·
 νήττη. Ο. 566. ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἶν θύη, ν. πυροὺς καθα-
 γίζειν
 νήφοντες. Α. 1228. ὀρθῶς γ', ὅτι ν. οὐχ ὑγιαίνομεν
 Α. 1232. ν., εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταραζόμεν
 νῆαδ'. Β. 432. Πλούταν' ὅπου ν. οἰκεῖ;
 νῆαδ'. ΕΙ. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ ν.
 νῆαντῶ. Β. 18. πλεῖν ἡ ν. πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
 νηλάρων. Α. 554. αὐλῶν κελυστῶν, ν., συμγμάτων.
 νηκᾶ. Α. 626. ἀνὴρ ν. τοῖσι λύγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπειθεῖ
 Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε ν., ταυτὴν πεπλήξεταί·
 Σ. 581. κἂν αὐλητῆς γε δίκη ν., ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
 νηκᾶν. Ν. 99. λέγοντα ν. καὶ δίκαια κᾶδικα.
 Ν. 115. ν. λέγοντά φασι τάδικα ν.
 419. ν. πρᾶτταν καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων·
 1042. αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λύγους ἐπειτα ν.
 1315. τοῖσιν δίκαιοις, ὥστε ν.
 Σ. 726. οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι ν. πολλῶ δεδύ-
 κῆσαι·
 Ο. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κρητῇ ν. μόνον.
 Θ. 310. ταύτην ν. ταῖτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς
 356. ν. λεγοῖσας. ὀπύσαι δ'
 Β. 1027. ν. αἶε τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἀριστον.
 1473. ἔκρινε ν. Αἰσχύλον. τὴ γὰρ οὐ;
 Νίκαρχος. Α. 908. καὶ μὴν ὁδὸν Ν. ἐρχεται φανῶν.
 νίκας. Ι. 535. ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας ν. πίνειν ἐν τῷ πρ-
 τανέφ.
 νικᾶς. Ι. 276. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε ν. τῇ βοῇ, τήνελλος εἴ·
 Ν. 1211. ζῆλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ ν. λέγων τὰς δίπας.
 Νίκη. Ο. 574. αὐτίκα Ν. πέτεται πτερύγων χρυσαῖν, καὶ νῆ
 Ἔρος γε
 Α. 317. δέσποινα Ν. ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
 νίκη. Α. 1293. ὥς ἐπὶ ν., ἰαί.
 Εκ. 1181. εὐαί. ὥς ἐπὶ ν.
 νικηθῆς. Ν. 1087. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο ν. ἐμοῦ;
 Νίκη. Ι. 589. Ν., ἡ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα,
 νίκη. Ι. 593. ση τέχνη πορίσαι σε ν.
 Θ. 973. ὕπαξε δὲ ν.
 νίκης. Ι. 521. ὃς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων ν. ἐστ-
 τροπαία·
 ΕΙ. 768. ξυσπουδάσειν περὶ τῆς ν.
 Ο. 1101. τοῖς κριταῖς εἰπὲν τι βουλόμεσθα τῆς ν. πέρι.
 νικῆσαι. Ι. 903. ἡ γὰρ θεὸς μ. ἐκέλευσε ν. σ' ἀλαζονείᾳ,
 νικῆσαιμὶ. Ν. 520. οὐτὰ ν. τ' ἐγὼ καὶ νομιζομένη σοφῶς,
 νικῆσαντα. Β. 392. παῖσαντα καὶ σκάφαντα ν.
 νικήσας. Ι. 500. Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ ν.
 Ι. 782. καὶ ν. ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρίδοντας,
 νικήσει. Ν. 432. ἐν τῷ δῆμῳ γνώμας οὐδεὶς ν. πλείους ἢ σὺ
 νικήσειν. Α. 651. καὶ τῷ πολέμῳ πολλὸ ν. τοῦτον ξύμβου-
 ἔχοντας.

νόμους. Εκ. 759. ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους ν.
νόμῳ. Α. 773. αἱ μὴ 'στὶν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων ν.
Ο. 755. ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐνθάδ' αἰσχροὶ τῶν ν. κρατούμενα,
757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχροὶ τὸν πατέρα τύπτειν ν.,
νόμων. Ν. 1400. καὶ τῶν καθεστώτων ν. ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
Σ. 467. τῶν ν. ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἐθήκεν ἡ πόλις,
Ο. 1343. ἐρῶ δ' ἐγὼ τοὶ τῶν ἐν ὕρσι ν.
1345. οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν. κάπιθυμῶ τῶν ν.
1346. ποῖαν ν.; πολλοὶ γὰρ ὕρσι νόμοι.
Α. 324. ὑπὸ τε ν. ἀργαλέων
Β. 1282. ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν ν. εἰργασμένην.
νοοίης. Ν. 1381. ἀσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι ν.
νόον. ΕΙ. 1064. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν ν. οὐκ αἰόντες
νοσεῖ. Σ. 71. νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν.,
νοσήματα. Θ. 1116. φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ ν.
Π. 667. ἑτεροὶ τε πολλοὶ παντοδαπὰ ν.
708. δέσας, ἐκείνους δ' ἐν κύκλῳ τὰ ν.
νοσημάτων. Fr. 64. ν.
νοσημάτων. Α. 1085. ἀσκητικὸν τὸ χρήμα τοῦ ν.
νόσον. Σ. 71. ν. γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν.,
Σ. 76. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν ν. τεκμαίρεται.
87. φράσω γὰρ ἤδη τὴν ν. τοῦ δεσπότου.
114. ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ν. βαρέως φέρει.
651. ἰάσασθαι ν. ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκίαν.
Ο. 31. ν. νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκ'
νόσος. Ν. 243. ν. μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ, δεινὴ φαγεῖν.
Σ. 80. αὕτη γε χρηστὴν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ ν.
νόσου. Ο. 104. ἐξερρήκε. ΕΤ. πύτερον ὑπὸ ν. τινός;
Fr. 725. "ἀναβίων ἐκ τῆς ν."
νοσοῦμεν. Ο. 31. νόσος ν. τὴν ἐναντίαν Σάκκ'
νοστήσει. Ο. 1270. οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε ν. πάλιν.
νοστήσεις. Π. 610. τότε ν. νῦν δὲ φθείρου.
νοσῶν. Α. 29. ν. κάθημαι· κᾶτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
νόσῳ. Ο. 473. προτέραν τῆς γῆς, κάπειτα ν. τὸν πατέρ' αὐτῆς
ἀποθήσκειν
Α. 1088. χαῦτη ξυνάδει χάτερά ταύτη ν.
Fr. 91. ν. βιασθεῖς ἡ φίλων ἀχνηρία
νόσων. Β. 1033. Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε ν. καὶ χρησμοῖς,
Ἡσίοδος δὲ
νοτίαις. Β. 1311. τέγγουσαι ν. πτερῶν
νοτίαν. Ο. 1398. τοτὲ μὲν ν. στεῖχαν πρὸς ὁδὸν,
νοτίζει. Θ. 857. λευκῆς ν. μελανοσυρμαῖον λεῶν.
νότιον. Fr. 469 α. ν. τεῖχος
νοτία. Ο. 547. τὰ τε ν. κύμαυτον οἰκήσω.
νοῦ. Α. 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ ν. καὶ φρενῶν.
νουβυστικόν. Εκ. 441. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη ν.
νουβυστικῶς. Σ. 1294. ὥς εὐ κατηρέφασθε καὶ ν.
νουθεσίας. Β. 1009. δεξιότητος καὶ ν., ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
νουθετεῖ. Ο. 1436. ὦ δαιμόνιε, μὴ ν. μ', ἀλλὰ πτέρου.
Β. 830. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ ν.
νουθετεῖν. Α. 626. δεινὰ γὰρ τοὶ τάσδε γ' ἦδη τοὺς πολίτας ν.,
Εκ. 180. χαλεπὸν μὲν οὖν ἀνδρας δυσαρέστους ν.,
νουθετήσθ'. Σ. 254. εἰ νῆ Δί' αὐθις κονδυλοῖς ν. ἡμᾶς,
νουθετούμενος. Σ. 111. τοιαῦτ' ἀλύνει· ν. δ' αἰεὶ
νομηγία. Σ. 171. ν. γὰρ ἐστίν. ΒΔ. οὐκ οὖν κἂν ἐγὼ
νομηγία. Ι. 43. ὑπόκαφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ ν.
Ν. 1191. ἴν' αἱ θέσεις γίγνοντο τῇ ν.
1195. ἔαθεν ὑπαιφάντο τῇ ν.
1196. πῶς οὐ δέχονται ὅττα τῇ ν.
νομηγίαις. Α. 999. ὥστ' ἀλείφασθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κῆμ' ταῖς ν.
νοῦν. Ι. 96. τὸν ν. ἴν' ἄρῳ καὶ λέγω τι δεξιόν.
Ι. 114. [τὸν ν. ἴν' ἄρῳ καὶ λέγω τι δεξιόν]
482. ἄγε δὴ σὺ τίνα ν. ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
499. κατὰ ν. τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι
503. ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν ν.
549. κατὰ ν. πράξας,
1014. ἄκουε δὴ νῦν καὶ πρόσχετε τὸν ν. ἐμοί.
1064. ὁ χρησμὸς, ὃ σε δεῖ προσέχειν τὸν ν. πάνν.
Ν. 317. αἶπερ γνῶμην καὶ δαίλειν καὶ ν. ἡμῖν παρέχουσι
477. καὶ διακίνει τὸν ν. αὐτοῦ καὶ τῆς γνῶμης ἀποπειρῶ.
575. ὃ σοφάτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν ν. πρόσχετε.
635. ἀνύσας τι κατὰθον, καὶ πρόσχετε τὸν ν. ΣΤ. ἰδοῦ.
835. καὶ ν. ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
1010. καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν ν.,
1122. προσχέτω τὸν ν. πρὸς ἡμῶν ὅλα πείσεται κακὰ,
1401. ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν ν. μόνῃ προσείχον,
Σ. 697. καὶ τὸν ν. μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι
χρημὰ με ποιεῖς.
1015. νῦν αὐτε λεφὸν πρόσχετε τὸν ν., εἴπερ καθαρὸν τι
φιλεῖτε.
1440. ἐπίδεσμον ἐπρία, ν. ἂν εἶχες πλείονα.

νοῦν. ΕΙ. 104. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; ΟΙ. Α. τίνα ν. ἔχων;
ΕΙ. 174. ὃ μηχανοποιεῖ, πρόσχετε τὸν ν. ὡς ἐμέ.
762. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ ν. οὐχὶ παλαιστρας
περινοστῶν
940. χωρεῖ κατὰ ν., ἕτερον δ' ἐτέρῳ
983. κἂν τις προσέχη τὸν ν. αὐταῖς,
998. τινὶ προτέρᾳ κέρασον τὸν ν.
Ο. 371. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ ν. εἰσιν φίλοι,
688. πρόσχετε τὸν ν. τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
1371. καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. ν. ἀρ' ἔξεις νῆ Δία.
Θ. 25. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσχετε τὸν ν. ΜΝ. ἰδοῦ.
291. καὶ ποσθαλίσκον ν. ἔχειν μοι καὶ φρένας.
381. σίγα, σιώπα, πρόσχετε τὸν ν.· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
Β. 105. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει ν.· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
534. ν. ἐχοντος καὶ φρένας καὶ
580. οἶδ' οἶδα τὸν ν.· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
696. ἀλλ' ἐπαίνῳ. μόνον γὰρ αὐτὰ ν. ἔχοντ' ἐδράσατε.
1396. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ ν. οὐκ ἔχον.
1439. γέλοιον ἂν φαίνοντο· ν. δ' ἔχει τίνα;
Εκ. 156. μὰ τῷ θεῷ; τάλανα, ποῦ τὸν ν. ἔχεις;
433. ἀνεβορβύρυσαν. ΒΔ. ν. γὰρ εἶχον νῆ Δία.
747. ἀνὴρ ἔσομαι καὶ ν. ὀλίγον κερτημένους.
777. οἷσιν δοκεῖς τιν' ὕστις αὐτῶν ν. ἔχει;
Π. 113. γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσχετε τὸν ν., ἵνα πύθῃ.
151. οὐδὲ προσέχειν τὸν ν., ἔαν δὲ πλούσιος,
993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἐθ' ὁ βδελυρὸς τὸν ν. ἔχει
1080. οἶδ' οἶδα τὸν ν.· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσας
νοῦς. Α. 398. ὁ ν. μὲν ἐξω φυλλέγων ἐπύλλια
Α. 556. οὐκ οἰόμεσθα; ν. ἀρ' ἡμῖν οὐκ ἐνί.
Ι. 79. τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ ν. δ' ἐν Κλωπιδῶν.
1119. κέχρηνας· ὁ ν. δὲ σου
1121. ν. οὐκ ἐνί ταῖς κόμαις
Ν. 728. ἐξευρετέος γὰρ ν. ἀποστερητικὸς
Σ. 93. ὁ ν. πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλειψύδραν.
ΕΙ. 669. ὁ ν. γὰρ ἡμῶν ἦν τότε· ἐν τοῖς σκύτεσιν.
733. ἦν ἐχομεν ὁδὸν λύγαν εἰπώμεν. ὅσα τε ν. ἔχει.
Ο. 1447. ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ ν. τε μετεωρίζεται
Α. 572. παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνῶντοι; ΑΤ. κἂν ὑμῖν γ' εἰ τις
ἐνὴν ν.,
1124. ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, ν. δ' ἐνεστί μοι·
Β. 47. τίς ὁ ν.; τί κύθορνος καὶ βύβαλον ξυνηλθέτην;
Εκ. 856. ἐπὶ δειπνον. ΑΝ. Α. οὐ δὴτ', ἦν γ' ἐκείναις ν. ἐνῆ.
Fr. 397. τοὺς ν. δ' ἀγοραῖους ἦττον ἢ κείνοις ποιῶ.
Ἵναυθ'. Σ. 234. Εὐεργίδης ἀρ' ἐστὶ που ν., ἡ Χάβης ὁ Φλινεύς;
Ἵναυθα. ΕΙ. 1305. ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἦδη ν. τῶν μενῶν-
των
Ἵντευθεν. Ν. 62. περὶ τοῦ νόματος δὴ ν. ἐλοιδορούμεθα·
Ἵντευθενί. Σ. 991. ὅδ' ἐσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. αὕτη ν.
Ἵντελῆ. Ι. 1367. καταγομῶν τὸν μισθὸν ἀποδώσω ν.
νύκτα. Ι. 348. τὴν ν. θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαντῶ.
Ν. 75. νῦν οὖν ὅλην τὴν ν. φροντίζαν, ὁδοῦ
1069. οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στραβάσιν τὴν ν. παυνυλίζειν·
1129. ὕσσομεν τὴν ν. πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Σ. 93. ὁ νοὺς πέτεται τὴν ν. περὶ τὴν κλειψύδραν.
Εκ. 33. τὴν ν. πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
1099. βινεῖν ὅλην τὴν ν. καὶ τὴν ἡμέραν
Π. 1031. οὐκ οὖν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν ν. σοι;
Fr. 470, 1. στίλβη θ', ἡ κατὰ ν. μοι
νύκτας. Α. 765. ἀγούσι ν. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί,
νυκτερήσια. Θ. 204. δοκῶν γυναικῶν ἔργα ν.
νυκτερινάς. Ι. 477. καὶ τὰς ξυνύδους τὰς ν. ἐν τῇ πόλει,
νυκτερινήν. Σ. 2. φυλακὴν καταλύειν ν. διδασκομαι.
νυκτερινόν. Α. 1162. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν· κᾶθ' ἕτερον ν.
γένειτο.
νυκτερίς. Ο. 1296. ἴβις Λυκούργῳ. Χαιρεφῶντι ν.,
Ο. 1564. Χαιρεφῶν ἡ ν.
νυκτέρου. Β. 342. ν. τελετῆς φασφόρος ἀστήρ·
νυκτοπεριπλάνητε. Α. 264. ξυγκωμε, ν.
νυκτός. Ν. 9. ἐγείρεται τῆς ν., ἀλλὰ πέρδεται
Σ. 91. ὕπνου δ' ὄρᾳ τῆς ν. οὐδὲ πασάλην.
1478. ὄρχοι μένος τῆς ν. οὐδὲν παύεται
Β. 931. ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ ν. διηγρύπνησα
Εκ. 321. ἡ πανταχοῦ τοι ν. ἐστὶν ἐν καλῷ;
Fr. 118. διὰ ν.
486. Χαιρεφῶντα ν. παιδα.
Νυκτός. Β. 1331. ὦ Ν. κελαινοφαῆς
Β. 1335. μελαίνης Ν. παιδα,
νυκτῶν. Ν. 2. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρήμα τῶν ν. ὅσον
Σ. 218. ὡς ἀπὸ μέσων ν. γε παρακαλοῦσ' αἰεὶ,
Εκ. 668. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἀρα τῶν ν.; ΠΠ. οὐκ, ἦν οἴκοι γε
καθεύδης,

νόμους. Εκ. 759. ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους ν.
νόμος. Α. 773. αἱ μὴ ὅστις χοῖρος Ἑλλάνων ν.
Ο. 755. ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐνθάδ' αἰσχροὶ τῷ ν. κρατούμενα,
757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχροὶ τὸν πατέρα τύπτειν ν.,
νόμων. Ν. 1400. καὶ τῶν καθεστώτων ν. ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
Σ. 467. τῶν ν. ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἐθῆκεν ἡ πόλις,
Ο. 1343. ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὕρσι ν.
1345. οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, ἀπιθυμῶ τῶν ν.
1346. ποῖαν ν.; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Α. 324. ὑπὸ τε ν. ἀργαλείων
Β. 1282. ἐκ τῶν καθαροδικῶν ν. εἰργασμένην.
νοοίης. Ν. 1381. αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι ν.
νόον. ΕΙ. 1064. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν ν. οὐκ αἰόντες
νοοεῖ. Σ. 71. νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν.,
νοστήματα. Θ. 1116. φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ ν.
Π. 667. ἑτεροὶ τε πολλοὶ παντοδαπὰ ν.
708. δέσας, ἐκείνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ ν.
νοσημάτων. Fr. 64. ν.
νοστήματος. Α. 1085. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ ν.
νόσον. Σ. 71. ν. γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ ν.,
Σ. 76. μὰ Δῖ', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν ν. τεκμαίρεται.
87. φράσω γὰρ ἤδη τὴν ν. τοῦ δεσπότου.
114. ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ν. βαρέως φέρεται.
651. ἰάσασθαι ν. ἀρχαίαν ἐν τῇ πύλει ἐντετοκυῖαν.
Ο. 31. ν. νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκ'
νόσος. Ν. 243. ν. μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ, δεινὴ φαγεῖν.
Σ. 80. αὕτη γὰρ χρηστὴν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ ν.
νόσου. Ο. 104. ἐξεργήκε. ΕΤ. πότερον ὑπὸ ν. τινός;
Fr. 725. "ἀναβίων ἐκ τῆς ν."
νοσοῦμεν. Ο. 31. νόσος ν. τὴν ἐναντίαν Σάκκ'
νοστήσει. Ο. 1270. οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε ν. πάλιν.
νοστήσεις. Π. 610. τότε ν. νῦν δὲ φθείρου.
νοστήων. Α. 29. ν. κάθημαι· κᾶτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
νόσφ. Ο. 473. προτέραν τῆς γῆς, κάπειτα ν. τὸν πατέρ' αὐτῆς
ἀποθνήσκειν
Α. 1088. χαῦτη ξυνάδει χάτερα ταύτη ν.
Fr. 91. ν. βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχνητὰ
νόσων. Β. 1033. Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε ν. καὶ χρησμοῖς,
Ἡσίοδος δὲ
νοτίαις. Β. 1311. τέγγουσαι ν. πτερῶν
νοτίαν. Ο. 1398. τότε μὲν ν. στεῖχων πρὸς ὁδὸν,
νοτίξει. Θ. 857. λευκῆς ν. μελανοσυρμαῖον λεῶν.
νότιον. Fr. 469 α. ν. τείχος
νοττία. Ο. 547. τά τε ν. κάμαυτον οἰκῆσιν.
νοῦ. Α. 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δέ μᾶλλον ἢ ν. καὶ φρενῶν.
νουβυστικόν. Εκ. 441. γυναῖκα δ' εἶναι πράγμ' ἔφη ν.
νουβυστικῶς. Σ. 1294. ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ ν.
νουθεσίας. Β. 1009. δεξιότητος καὶ ν., ὅτι βελτίους τε ποιούμεν
νουθέτει. Ο. 1436. ὦ δαιμόνιε, μὴ ν. μ', ἀλλὰ πτέρων.
Β. 830. οὐκ ἂν μεθέμην τοῦ θρόνου, μὴ ν.
νουθετεῖν. Α. 626. δεινὰ γὰρ τοι τάδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας ν.,
Εκ. 180. χαλεπὸν μὲν οὖν ἀνδρας δυσαρέστους ν.,
νουθετήσθ'. Σ. 254. εἰ νῆ Δῖ' αὐτὸς κονδυλοῖς ν. ἡμᾶς,
νουθετούμενος. Σ. 111. τοιαῦτ' ἀλύει· ν. δ' αἰεὶ
νουμηνία. Σ. 171. ν. γὰρ ἐστίν. ΒΔ. οὐκ οὐκ ἔγω
νουμηνία. Ι. 43. ὑπόκαυτον. οὗτος τῇ προτέρᾳ ν.
Ν. 1191. ἴν' αἱ θέσεις γίγνουτο τῇ ν.
1195. ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ ν.
1196. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ ν.
νουμηνία. Α. 999. ὥστ' ἀλείφεισθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κύμει ταῖς ν.
νοῦν. Ι. 96. τὸν ν. ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
Ι. 114. [τὸν ν. ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν]
462. ἄγε δὴ σὺ τίνα ν. ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
499. κατὰ ν. τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι
503. ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν ν.
549. κατὰ ν. πράξας,
1014. ἄκουε δὴ νῦν καὶ πρόσχε τὸν ν. ἐμοί.
1064. ὁ χρησμὸς, ὃ σε δεῖ προσέχειν τὸν ν. πάνν.
Ν. 317. αἶπερ γνώμην καὶ διάλειν καὶ ν. ἡμῖν παρέχουσι
477. καὶ διακίνει τὸν ν. αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
575. ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν ν. πρόσχετε.
635. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσχε τὸν ν. ΣΤ. ἰδοῦ.
835. καὶ ν. ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
1010. καὶ πρὸς τοῦτους προσέχης τὸν ν.,
1122. προσχέτω τὸν ν. πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
1401. ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν ν. μόνῃ προσείχον.
Σ. 697. καὶ τὸν ν. μου προσάγεις μᾶλλον, κούκ οἶδ' ὅ τι
χρημὰ με ποιεῖς.
1015. νῦν αὐτε λεφ' πρόσχετε τὸν ν., εἴπερ καθαρὸν τι
φιλείτε.
1440. ἐπίδεσμον ἐπρίω, ν. ἂν εἶχες πλείονα.

νοῦν. ΕΙ. 104. ὡς
ΕΙ. 174. ὦ μῆλαι
762. καὶ γὰρ
περινοί
940. χωρεῖ κ
983. κινεῖ τις
998. τινὶ πρᾶ
Ο. 371. εἰ δὲ τῇ
688. πρόσχε
1371. καὶ πεί
Θ. 25. βάδιζε δι
291. καὶ ποσθ
381. σίγα, σιά
Β. 105. μὴ τὸν
534. ν. ἔχον
580. οἶδ' οἶδ
696. ἀλλ' ἐπ
1398. πειθῶ δι
1439. γέλοιον
Εκ. 156. μὰ τῷ δ
433. ἀνεβορβ
747. ἀνὴρ ἐσ
777. οἴσειν δι
Π. 113. γειθήσει
151. οὐδὲ πρ
993. ἀλλ' οἱ
1080. οἶδ' οἶδ
νοῦς. Α. 398. ὁ ν.
Α. 556. οὐκ οἶμ
Ι. 79. τῷ χεῖρ
1119. κέχρηται
1121. ν. οὐκ εἰ
Ν. 728. ἐξευρετέ
Σ. 93. ὁ ν. πέτε
ΕΙ. 669. ὁ ν. γὰρ
733. ἦν ἔχομ
Ο. 1447. ὑπὸ γὰ
Α. 572. παύσειν
ἐνὴν ν
1124. ἐγὼ γν
Β. 47. τίς ὁ ν.;
Εκ. 856. ἐπὶ δεῖ
Fr. 397. τοὺς ν.
'νταῦθ'. Σ. 234. Ι
'νταῦθα. ΕΙ. 130
τα
'ντεῦθεν. Ν. 62.
'ντευθενί. Σ. 99
'ντελῇ. Ι. 1367.
νύκτα. Ι. 348.
Ν. 75. νῦν
1069. οὐδ'
1129. ὅσο
Σ. 93. ὁ νοῦς
Εκ. 33. τῇ
1099. β
Π. 1031. οὐ
Fr. 470, 1.
νύκτας. Α. 7
νυκτερήσια.
νυκτερινάς.
νυκτερινήν.
νυκτερινόν.
νυκτερίς. C
Ο. 1564.
νυκτέρου.
νυκτοπερι
νυκτός. Ν.
Σ. 91.
1478.
Β. 931.
Εκ. 321.
Fr. 118
486
Νυκτός.
Β. 133
νυκτῶν.
Σ. 218
Εκ. 66

ξένοις. Ο. 666. ἔκβαινε, καὶ σαιτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξ.
 Β. 730. προσηλούμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξ. καὶ πυρρίαις
 Ξενοκλήτῃ. Θ. 169. ὁ δὲ Ξ. ὡς κακὸς κακῶς ποιεῖ.
 Θ. 440. Ξ. ὁ Καρκίνου, δο-
 Β. 86. ὁ δὲ Ξ.; ΔΙ. ἐξύλοιστο νῆ Δία.
 ξένον. Θ. 892. τί, ὦ κακὺν δαιμον, ἐξαπατᾷς αὐτὸν ξ.;
 Β. 147. εἰ που ξ. τις ἠδίκησε πώποτε,
 ξένος. Σ. 1221. ξ. τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
 Ο. 1458. ἐνθάδε πρὶν ἦκειν ὁ ξ. ΣΤ. πάννυ μανθάνεις.
 Α. 580. καταμυγνύστας τοὺς τε μετοίκους καὶ τις ξ. ἢ φίλος
 ἡμῖν,
 ξένου. Ι. 347. εἰ που δικίδιον εἴπας εὐ κατὰ ξ. μετοίκου,
 ξένους. Ι. 1198. ποῦ ποῦ; ΑΑ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἔασεις
 τοὺς ξ.;
 Ο. 1431. νεανίας ὃν συκοφαντεῖς τοὺς ξ.;
 1454. ἱέρακος ἢ κερκηνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξ.
 Α. 1058. ἐστὶν ἂν δὲ μέλλομεν ξ.
 Θ. 872. ὅστις ξ. δέξαιτο ποντίφω σάλφῃ
 Β. 109. ἦλθον κατὰ σὴν μίμῃσιν, ἵνα μοι τοὺς ξ.
 458. τρόπον περὶ τοῖς ξ.
 Ξενοφάντων. Ν. 349. ἀγριὸν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷον περ
 τὸν Ξ.,
 Ξένυλλ'. Θ. 633. σκάφιον Ξ. ᾗτησεν' οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.
 ξένω. Ο. 409. ξ. σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
 Β. 433. ξ. γὰρ ἔσμεν ἀρτίως ἀφικόμενοι.
 ξένω. Α. 854. ἐκβαθὶ τῷδε κῆπιχαρίττα τῷ ξ.
 Α. 930. ξ. καλῶς τὴν ἐμπολὴν
 Θ. 404. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξ.
 ξένων. Α. 503. ξ. παρώντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 Α. 948. ἄλλ', ὦ ξ. βέλτιστε, καὶ
 Ι. 326. ᾗ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξ. τοὺς καρπίμους,
 ξέρχεται. ΕΙ. 1265. νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδ' ἤδη ξ.
 ξεστῶν. Θ. 778. ἀγε δὴ πινάκῃ ξ. δέλτοι,
 ξευρεῖν. Ο. 29. ξερεῖται μὴ ξ. δύνασθαι τὴν ὕδιν;
 ξεῖλθεν. Α. 866. ἐξ οὐπερ αὐτῇ ξ. ἐκ τῆς οἰκίας
 ξεγενεκεν. ΕΙ. 1151. εἰ τι μὴ ξ. αὐτῶν ἡ γαλῇ τῆς ἐσπέρας
 ξερίθη. Α. 1034. ὥστ' ἐπειδὴ ξ., ρεῖ μου τὸ δάκρυον πολὺ.
 ξερός. Ν. 404. ὅταν ἐς ταῦτας ἀνεμος ξ. μετεωρισθεῖς κατα-
 κλεισθῇ,
 ξερούς. Fr. Μ. Γηρυ. 9, 2. εἰς ὅξος ἐμβαπτύμενος ἢ ξ. ἄλας.
 ξερῶν. Σ. 1452. ξ. τρόπων καὶ βιοτήν.
 ξεῖν. Σ. 70. ἐνδον καθιέρβας, ἵνα θύραζε μὴ ξ.
 Σ. 113. μοχλοῖσιν ἐνδύσαντες, ὡς ἂν μὴ ξ.
 ξεπομάκαραν. Θ. 1127. τὸ ξ. ἀποκεκῶμι τουτοῖ.
 ξεῖφει. Σ. 523. ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξ.
 ξεφίδων. Α. 53. μήτε ξ. ΚΑ. κτήσομαι περιβαρίδας.
 ξεῖφος. Α. 342. οὐτοί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατὰθου πάλιν τὸ ξ.
 Σ. 166. πῶς ἂν σ' ἀποκτείνωμι; πῶς; δύτε μοι ξ.
 522. ἀφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξ. γε μοι δύτε
 714. καὶ τὸ ξ. οὐ δύναμαι κατέχειν, ἄλλ' ἤδη μαλθακὸς εἰμι.
 Α. 156. γυμνὰς παρενδὼν ἐξέβαλ', οἶώ, τὸ ξ.
 632. καὶ φορήσω τὸ ξ. τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
 Β. 564. καὶ τὸ ξ. γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
 ξεφουργῶ. ΕΙ. 547. κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξ. 'κεινοῦ.
 ξεφους. ΕΙ. 553. ὡς τάχιστ' ἀνευ δορατίου καὶ ξ. κάκοντιον
 Θ. 140. τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξ. κοιναπία;
 ξεδος. ΕΙ. 1181. ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. αὐμον δ' ἔσθ' ἢ ξ.
 ξεουθή. Ο. 676. ὦ φίλη, ὦ ξ.,
 ξεουθῆς. Ο. 214. γένεος ξ.
 Ο. 744. δὲ ἔμῃς γένεος ξ. μελέων
 ξεουθόν. Β. 932. τὸν ξ. ἱππαλεκτρύνῃα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.
 ξεουθός. ΕΙ. 1177. κᾶτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξ. ἱππαλεκτρυνῶν
 Ο. 800. μεγάλα πράττει κάστί νυν ξ. ἱππαλεκτρυνῶν.
 ξευγενεῖς. Α. 712. περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξ.
 Ν. 1322. ὦ γείτονες καὶ ξ. καὶ δημόται,
 Α. 1130. βαιοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξ.,
 Θ. 574. φίλαι γυναῖκες, ξ. τοῦμοῦ τρόπου,
 ξευγενέσθαι. Ν. 252. καὶ ξ. ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
 Ο. 113. σοὶ ξ. βουλομένη. ΕΠ. τίνας πέρι;
 ξευγενέσι. Β. 1469. ξ. τε καὶ φίλοισι,
 ξευγενῇ. Ο. 368. τῆς ἔμῃς γυναικὸς ὅντε ξ. καὶ φυλέτα;
 ξευγενῆς. Α. 789. ὡς ξ. ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρῃ.
 Σ. 731. εἰθ' ὥφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξ.
 ξευγενήνται. Ν. 1317. ξ., κᾶν λέγῃ παμπόνηρ'.
 ξευγενού. Α. 317. δέσποινα Νίκη ξ., τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
 ξευγενῶν. Ν. 1128. κᾶν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξ. ἢ τῶν φίλων,
 ξευγεώργους. Π. 223. τοῖς ξ. κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
 ξευγίγνεται. Ι. 467. ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίους ξ.
 ξευγνώθ. Σ. 959. ξ. καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
 ξευγνώσθ'. Θ. 418. καὶ ταῦτα μὲν ξ. δ' ἢ ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
 ξευγνώτέ. Σ. 1001. ἄλλ', ὦ πολυτμήτοι θεοί, ξ. μοι

ξευγογγυλίσας. Α. 975. ξευτρέψας καὶ ξ.
 ξευγραφῇ. Α. 1150. Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξ., τὸν με-
 λέων ποιητὴν,
 ξευκαθεύδουσ'. Εκ. 1009. τοῖς τηλικούτοις ξ. ἡδομαι.
 ξευκαλέσειας. Ο. 201. πῶς δὴτ' ἂν αἰτοῖς ξ.; ΕΠ. βράδιος.
 ξευκαταδαρθεῖν. Εκ. 613. ξευκαταδαρθῶν. ΠΡ. ἄλλ' ἐξίσταται
 πρὶν αὐτῷ ξ.
 Εκ. 622. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξ. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.
 ξευκαταδαρθῶν. Εκ. 613. ξ. ΠΡ. ἄλλ' ἐξίσταται πρὶν αὐτῷ
 ξευκαταδαρθεῖν.
 ξευκατακλινεῖς. Α. 981. ξ., ὅτι παρόνιος ἀνὴρ ἔφω,
 ξευκείμενα. Εκ. 6. ὄρμα φλογὺς σημεῖα τὰ ξ.
 ξευκείμενον. Εκ. 61. λύχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξ.
 ξευκροτούσιν. Ι. 471. καὶ ξ. ἀνδρες αὐτ' ἐκείθεν αὐ,
 ξεύκωμε. Α. 264. ξ., νυκτοπεριπλάνη-
 ξευχαίρειν. ΕΙ. 1317. δῶδ᾽ τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξ. κἀπι-
 χορεύειν.
 ξευχαίρομεν. Ι. 1333. χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ σοὶ
 ξ. ἡμεῖς
 ξευχωρήσωμεν. Σ. 1516. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξ.
 ἅπαντες,
 ξεύωσασμένας. Θ. 656. ξ. εὐ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
 ξύλα. Σ. 301. τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιστα δεῖ καὶ ξ. κἀψον
 Fr. 356. ἐπεὶ δ' ἐγενόμενον οἶπερ ᾗ ἐπὶ ξ.
 ξύλινα. Ο. 1153. φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξ. τοῦ τείχους τίνες
 ξύλινον. Ι. 1040. τείχος ποίησας ξ. πύργους τε σιδηροῦς.
 ξύλλαβε. Ι. 1212. ξ. σιωπῇ, καὶ βασάνισον αὐτ' ἐνι,
 ΕΙ. 416. ναὶ μὰ Δία, πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, ξ.
 Β. 1345. ὦ Μανία, ξ.
 ξύλλαβεῖν. Α. 206. ξ. τὸν ἄνδρα τούτον. ἄλλὰ μοι μνηστεύε,
 Ι. 650. τῶν δημιουργῶν ξ. τὰ τρυβλία.
 ξύλλαβῃ. ΕΙ. 450. καὶ τις στρατηγὴν βουλόμενος μὴ ξ.,
 ξύλλαβοῖ. ΕΙ. 437. χῶστίς προθύμως ξ. τῶν σχοινίων,
 ξύλλαβοῖτ'. Α. 313. τίς ξ. ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρα-
 τηγῶν;
 ξύλλαβόντες. Ο. 1469. ἀπώμεν ἡμεῖς ξ. τὰ πτερά.
 ξύλλαβόν. Ι. 21. λέγε δὴ μολύμεν ξευχεῖς ὠδὲ ξ.
 Σ. 122. διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν' εἴτα ξ.
 Ο. 1082. τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξ. εἴρβας ἔχει,
 Fr. 198. 12. τούτους γὰρ, ἦν πολλῶν ξυνέλθῃ, ξ.
 ξύλλαμβαν'. Α. 926. μαρτύρομαι. ΔΙ. ξ. αὐτοῦ τὸ στόμα'
 Α. 434. ξ. αὐτὴν κῶπισσιν τῷ χεῖρε δεῖ.
 ξύλλαμβανει. Σ. 734. ξ. τοῦ πράγματος,
 ξύλλαμβάνειν. Εκ. 861. τὰ δεινὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξ.
 Εκ. 1004. ἐκ τῶν φρεάτων τοῖς κίδους ξ.;
 ξύλλεγντες. Σ. 1107. ξ. γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ ἐν τῶν θρηνην,
 ξύλλεγων. Α. 398. ὁ νοῦς μὲν ἐξω ξ. ἐπύλλια
 ξύλλεξάμενοι. Π. 503. ἀδικῶς αὐτὰ ξ. πολλοὶ δ' ὄντες πάννυ
 χρστοὶ
 ξύλληψεσθ'. Σ. 400. οὐ ξ. ὑπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν
 ἐσεσθαι,
 ΕΙ. 465. οὐ ξ.; οἱ ὑγκύλλεσθ'
 ξύλληψεται. Ι. 229. κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξ.
 Ο. 1205. τί δὲ τοῦτο; ΠΕ. ταυτηνί τις οὐ ξ.
 ξύλον. Ι. 1046. ὁ μόνον σιδηροῦν τεῖχος ἐστὶ καὶ ξ.,
 Σ. 148. δύον πάλιν' φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξ.
 Α. 357. οὐ περικατάξαι τὸ ξ. τύπτουτ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;
 680. ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν, ἐς τετραμήνους ξ.
 Θ. 775. ξ. γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξ.
 Β. 1402. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξ.
 ξύλου. Α. 25. ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξ.,
 Ν. 1431. οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κύπρον καπὶ ξ. καθεύδεις;
 Σ. 90. ἦν μὴ π' τοῦ πρώτου καθίζηται ξ.
 145. κοπνός; φέρ' ἴδω ξ. τίνας σὺ. ΦΙ. συκίνου.
 ΕΙ. 479. ἀρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξ.,
 Α. 313. τίς ξύλλαβοῖτ' ἂν τοῦ ξ. τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
 Β. 716. νευ ξ. βαδίζαν
 736. εὐλογον' κᾶν τι σφαλῇτ', ἐξ ἀξίου γούν τοῦ ξ.,
 ξύλω. Ι. 367. οἷον σε δῆσιν τῷ ξ.
 Ι. 394. ἐν ξ. δῆσας ἀφαίει ἀποδόσθαι βούλεται.
 705. ἐν τῷ ξ. δῆσιν σε νῆ τὸν οὐρανόν.
 1049. δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγω ξ.
 Ν. 592. εἴτα φιμώσῃτε τούτου τῷ ξ. τὸν αὐχένα,
 Σ. 458. οὐχὶ σιύσθ', οὐκ ἐς κύρακας; οὐκ ἀπτε; παῖε τῷ ξ.
 ΕΙ. 1121. παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξ. τὸν ἀλαζύνα.
 Α. 291. ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξ. τὸν αἶμον ἐξίπκατον
 307. οὐκουν ἂν, εἰ τῷ μὲν ξ. θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
 Fr. 502. ἵνα μὴ καταγῆς τὸ σκάφιον πληγῆς ξ.
 ξύλων. Ι. 1310. εἰπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξ. ἐπηγνύμεν.
 ΕΙ. 1134. τῶν ξ. αὐτ' ἂν ᾗ
 Θ. 726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξ.,

ξυνευχόμεσθα. Θ. 352. ξ. τίλεα μὲν
 ξυνευχόμεσθα. Σ. 885. ξ. σοι * * * ἀπαύδομεν
 ξυνεφοίτων. Ι. 988. παῖδες οἱ ξ.
 ξυνεχῆς. Ι. 21. λέγε δὴ μύλωμεν ξ. ὡδὶ ξυλλαβάν.
 ξυνέχεσθαι. Εκ. 1096. ἐνὶ γὰρ ξ. κρείττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
 ξυνέχοντας. Ν. 966. εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμι' ἐδίδασκεν, τὸ μὲν
 μὴ ξ.,
 ξυνέχων. Σ. 95. τοὺς τρεῖς ξ. τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
 ξυνεχῶς. Β. 915. μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξ. ἀν' αἱ δ' εἰσίων.
 ξυνήγαγεν. Α. 83. πόσου δὲ τὸν πρακτὸν χρόνον ξ.;
 ξυνήγατο. Ι. 1348. ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξ.
 ξυνήγορεν. Α. 685. ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξ.
 ξυνήγορον. Ι. 1361. τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξ.;
 ξυνήγορος. Α. 715. τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νεώτερος ὁ ξ.,
 Ι. 1358. ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξ.
 Σ. 482. ἀλλὰ νῦν μεν οὐδὲν ἀλγείς, ἀλλ' ὅταν ξ.
 ξυνηγόρω. Α. 705. τῷδε τῷ Κηφισοδῆμῳ, τῷ λάλῃ ξ.;
 ξυνηγόρων. Fr. 1. τίς τοῦτο τῶν ξ. γηρύεται;
 ξυνήκαθ'. Α. 101. ξ. ὁ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλων γὰρ μὲν οὐ.
 ξυνήλθεν. ΕΙ. 632. κῆρα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξ. οὐργάτης λεῶς,
 ξυνηλθέτην. Β. 47. τίς ὁ νοῦς; τί κόθορρος καὶ ῥύπαλον ξ.;
 ξυνήλθομεν. Α. 25. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος ταχὺ γὰρ ἂν ξ.
 ξυνήμεν. Σ. 236. ἤβης ἐκείνης, ἥνικ' ἐν Βυζαντίῳ ξ.
 ξυνήν. Σ. 1273. τοῖς Πενέσταισι ξ. τοῖς
 ξυνῆς. Σ. 1256. οὐκ, ἦν ξ. γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κάγαθοῖς.
 ξυνήντες. Σ. 693. ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξ. τὸ πρᾶγμα
 δὴ ὅντε
 ξυνθιασώτα. Π. 508. δύο πρεσβύτερα, ξ. τοῦ ληρεῖν καὶ παρα-
 παίειν,
 ξυνίεις. Α. 1016. ταῦτα μέντοι σὺ ξ. εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,
 ξυνίεναι. Β. 957. νοεῖν, ὁρᾶν, ξ., στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
 ξυνίετε. ΕΙ. 603. ὁ σοφώτατος γεωργός, τὰ μὲν δὴ ξ.
 ξυνίημι. Ο. 947. ξ. ὅτι βούλει τὸν χιτανίσκον λαβεῖν.
 ξυνίης. Π. 45. εἴτ' οὐ ξ. τὴν ἐπίνοικον τοῦ θεοῦ,
 ξυνισμεν. Ι. 595. ἃ ξ. τοῖσιν ἱπποῖς, βουλόμεσθ' ἐπαινεῖσαι.
 ξυνιστάμενον. Ι. 863. ἐν τῇ πόλει ξ., ἀλλ' εὐθέως ἐκράγα.
 ξυνναυμαχῆ. Β. 702. ἀπαιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξ.
 ξυννόμφει. Fr. 142. καὶ ξ. καὶ χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὐ.
 ξυννοφυῖα. Fr. 349. ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξ.
 βαδίσει,
 ξυννοφεῖ. Ο. 1502. ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἡ ξ.;
 ξυννομε. Ο. 678. πάντων ξ. τῶν ἐμῶν
 ξυνόδους. Ι. 477. καὶ τὰς ξ. τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
 ξυνόδων. Β. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξ. Κλεοφῶν δὲ μα-
 χέσθω
 ξύνουδ'. Θ. 477. ξ. ἐμαντῇ πολλὰ δειν'· ἐκείνο δ' οὐν
 Θ. 553. εἰρηχ' ὅσα ξ.· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;
 ξυνουκίαν. Ο. 413. σοῦ ξ. τέ σοι
 ξυνουκία. Ι. 1001. ἐμοὶ δ' ὑπερφῶν καὶ ξ. δύο.
 ξυνουκίαν. Θ. 273. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξ.;
 ξύνουκοι. Β. 1341. τοῦτ' ἐκείν'· ἰὼ ξ.,
 ξύνουκον. Π. 1147. ἀλλὰ ξ. πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
 ξυνουκῶ. Π. 437. Πενία μὲν οὐν, ἡ σφῶν ξ. πᾶλλ' ἔτη.
 ξυνουκῶν. ΕΙ. 708. ταύτη ξ. ἐκποιοῦσαν τῷ Βότρυς.
 ξυνουσίαι. Ν. 590. ὡς δὲ καὶ ταῦτο ξ. βαδίας διδάσκον.
 ΕΙ. 688. πῶς οὐν ξ. ταῦτ', ἐρατῇ, τῇ πόλει;
 Εκ. 472. τοῦτο ξ., ταῦτα χρὴ πάντ' ἀνδρα δρᾶν.
 ξυνουσίαι. Ι. 1233. εἴ τι ξ. τοῦ θεοῦ τοῖς θεοφότοις.
 ξυνόμνυτε. Ι. 478. καὶ πάντ' Ἀθηναίοις καὶ βασιλεῖ ξ.,
 ξυνόμνυτον. Ι. 236. ὅτι τῷ δῆμῳ ξ. πάλαι.
 ξυνωμόμοτοι. Α. 1007. τοῦτ' ἐν τῷ πρᾶγμα πανταχόθεν ξ.
 ξυνόντες. Σ. 1460. ξ. γράμματι ἐτέρων

ξυνόντων. Σ. 1300. καὶ τῶν ξ. πολλὸν παροικιάματος;
 ξυνουσία. Εκ. 110. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξ.
 ξυνουσίαι. Θ. 21. ὅν τι που ὅστιν αἱ σοφαὶ ξ.
 ξυνουσίας. Ο. 324. ἀνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξ.
 ξυνουσιαστικός. Σ. 1209. ξυμποτικός εἶναι καὶ ξ.
 ξυνταλαιπωρήσομεν. Α. 1221. χῆμεις γε μετὰ σοῦ ξ.
 ξυνταξάμενοι. Α. 452. ξ. ΑΤ. νῆ τὸν θεὸν γνῶσεσθ' ἄρα
 ξυντεμῶ. Β. 1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξ.
 ξύντομος. Β. 123. ἀλλ' ἐστὶν ἀτραπὸς ξ. τετραμμένη,
 ξύντροφ'. Ο. 679. ὕμνων ξ. ἀηδοί,
 ξύντροφε. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Σάρισι ταῖς φίλαις ξ.
 Διαλλαγή,
 ξυντυγχάναν. Ο. 1489. ἀσφαλές ξ.
 ξυντύχη. Σ. 1323. τύπτων ἀπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξ.
 ξυντυχία. Β. 1006. θυσοῦμαι μὲν τῇ ξ., καί μου τὰ σπλάγχν'
 ἀναστακτεῖ,
 ξυντυχῶν. Α. 846. κοῦ ξ. σ' Ὑπέρβολος
 ξυνυδά. Ο. 635. ἐμοὶ φρονῶν ξ., μὴ
 ξυνωμόσομεν. Α. 182. ξ., ὅπως ἂν ἀρρήτως ἐχῃ;
 ξυνωμοσίας. Ι. 476. ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξ. ἐρῶ,
 ξυνωμόται. Ι. 452. τύπτουσι μ' οἱ ξ.
 Σ. 488. ὡς ἀπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστὶ καὶ ξ.,
 ξυνωμότας. Ι. 628. κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξ. λέγων
 Ι. 862. ἔπασσα τοὺς ξ., καὶ μ' οὐ λήλθην οὐδὲν
 Σ. 483. ταῦτά ταῦτα σου καταστλή καὶ ξ. καλῇ.
 ξυνωμότης. Σ. 345. μὴ ξ. τις ἦν.
 Σ. 507. ταῦτα δρᾶν ξ. ἂν καὶ φρονῶν τυραννικά.
 953. κλέπτης μὲν οὐν οὗτος γε καὶ ξ.
 ξυνωμοτῶν. Ι. 257. παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξ.
 ξυνών. Ι. 1287. καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξ. Οἰανίχην.
 Σ. 475. καὶ ξ. Βρασίδα, καὶ φορῶν κρᾶσπεδα
 1222. τοῖσιν ξ. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
 ΕΙ. 863. οἶμαι. τί δῆθ' ὅταν ξ. τῶν τιθίων ἐχωμαι;
 Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξ. πολλὸν χρόνον.
 418. ὅτῳ πέποιθέ μοι ξ.
 Π. 775. οἷσις ἀρ' ἀνθρώποις ξ. ἐλάνθανον,
 ξυνωρικεύεται. Ν. 15. ἱππάζεσθαι τε καὶ ξ.
 ξυνωρίσιν. Ν. 1302. αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξ.
 ξυνῶσιν. Fr. 503. ἵνα ξ. ὥπερ ἤδεσθον βίῳ,
 ξυροδόκης. Θ. 220. ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξ. ΕΤ. γενναῖος εἴ-
 ξυρόν. Θ. 219. χρῆσθόν τι νῦν ἡμῖν ξ. ΑΤ. αὐτὸς λάμβανε
 Εκ. 65. κάγαγε· τὸ ξ. δὲ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
 Fr. 309, Ι. ξ., κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον,
 ξυροφορεῖς. Θ. 218. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξ. ἐκάστοτε,
 ξυσπυοδάζειν. ΕΙ. 768. ξ. περὶ τῆς νίκης.
 ξυσσίτια. Εκ. 715. ἀρχεῖν, καταστήσασθαι τε τὰ ξ.,
 ξυσσίτοις. Σ. 557. ἀρχὴν ἀρχῆς ἢ πρὸς στρατιᾶς τοῖς ξ. ἀγοράζων
 ξυσσίτον. Β. 1075. καὶ μινῶσαι τὸν ξ., κάκεβας τινὰ λαμποδο-
 τῆσαι
 Π. 602. Παύσαννα κάλει τὸν ξ.
 ξυσταθεῖσω. Α. 844. καὶ ξ. τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
 ξυσταλείς. Σ. 424. ξ., εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
 ξυστός. Σ. 1031. θρασέως ξ. εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ παρχαρ-
 δοντι,
 ξυσταλάμενοι. Εκ. 99. ξ. θαλάμια· τὸν πάγονά τε
 ξυστή. Fr. 357. λόγχοι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξ. κάμαξ.
 ξυστίδ'. Ν. 70. ὥσπερ Μεγακλῆς, ξ. ἔχων. ἐγὼ δ' ἐφην,
 ξυστίδα. Fr. 309, 7. ζῶμι, ἀμπεχορον, τρύφημα, παρφέας, ξ.,
 ξυστίδων. Α. 1189. χλανιδίαν καὶ ξ. καὶ
 ξυστρέψας. Α. 975. ξ. καὶ ξυγογγυλίσας
 ξῶπιος. Θ. 881. αὐτὸς δὲ Πρατεὺς ἐνδον ἐστ', ἡ ξ.;
 Θ. 884. ἐπειτ' ἐρατῆς, ἐνδον ἐστ', ἡ ξ.

O

ὀ. Α. 11. ὁ δ' ἀνείπεν εἰσαγ', ὦ Θεόγνι, τὸν χορὸν. κ.τ.λ.
 ὀ. Α. 101. ξυνήκαθ' ὁ λέγει; ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλων γὰρ μὲν οὐ.
 κ.τ.λ.
 Α. 360. ὁ τι ποτ', ὦ σφέτιλε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις; κ.τ.λ.
 ὀας. Fr. 27. "ὅτε τὰς ὀ. ἴσας ἐποίησας."
 ὀβελίαν. Fr. 158. εἴτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀ.
 ὀβελίας. Fr. 384. ὁ. ἄρτους;
 ὀβελίσκον. Ο. 672. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀ. ἔχει.
 ὀβελίσκον. Ν. 178. κάμαξ δ., εἴτα διαβήτην λαβὼν,
 Ο. 359. τοῖς δὲ γαμψοῦσι τοισάκι; ΠΕ. τὸν ὀ. ἀρπάσας
 388. καὶ τὸ δούρυ χρῆ, τὸν ὀ.,

ὀβελίσκους. Α. 1007. φέρε τοὺς ὀ., ἵν' ἀναείρω τὰς κίχλας.
 Σ. 354. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀ.
 364. τηροῦσιν ἐχοντ' ὀ.
 ὀβολόν. Ν. 118. οὐκ ἂν ἀποδοῖην οὐδ' ἂν ὀ. οὐδενί.
 Ν. 583. ὃν πρῶτον ὀ. ἔλαβον Ἡλιαστικόν,
 1250. οὐκ ἂν ἀποδοῖην οὐδ' ἂν ὀ. οὐδενί.
 Ο. 503. ὀ. κατεβρόχθισα· κῆρα κενὸν τὸν θύλακον οἶπα
 ἀφείλκον.
 Εκ. 302. ἐλθόντ' ὀ. μόνον,
 ὀβολοῦ. Ι. 682. ὀ. κοριάντοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.
 Ο. 18. κολοῖν ὀ., τηρδεὶ τρωβόλου.

οἶα. ΕΙ. 251. ο. πόλις τάλανα διακαισθήσεται.

Α. 719. ο. τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀποδιδράσκουσι γάρ.

Οἶαγρος. Σ. 579. κὰν Ο. εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφύγει πρὶν ἂν ἡμῖν

οἶαν. Α. 1083. ο. ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἡγγεῖλέ μοι.

Ν. 699. ο. δῖπν τοῖς κύρεσι δώσω τήμερον.

1109. ο. δικαίους. τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθω

1110. στόμακον ο. ἐς τὰ μείζω πράγματα.

Σ. 174. ο. πρὶφασιν καθήκεν, ὡς εἰρωνικῶς,

οἶαπερ. Ν. 1003. οὐ στωμάλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκ-
τράπελ', ο. οἱ νῦν,

Ν. 1361. τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸν' ἔλεγεν ἔνδον, ο. νῦν,

ΕΙ. 446. πάσχοι γε τοιαῦθ' ο. Κλεώνυμος.

Ο. 925. ο. ἱππων ἀμαρυνά.

1363. ἄλλ' ο. αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ

Θ. 983. παῖσωμεν, ὦ γυναῖκες, ο. νόμος

οἶας. Ι. 537. ο. δὲ Κράτης ὄργας ὑμῶν ἤρσχετο καὶ στυφελιγ-
μοῦς

Ν. 971. ο. οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῶνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπ-
τους,

οἶγαν. Β. 1273. εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος
πέλας ο.

οἶδ'. Ο. 373. πῶς δ' ἂν ο. ἡμᾶς τι χρησίμων διδάξειάν ποτε,

οἶδ'. Α. 207. εἴ τις ο. ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.

Α. 309. ο. ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,

430. ο. ἀνδρα, Μυσὸν Τήλεφον. ΔΙ. ναί, Τήλεφον

555. ταῦτ' ο. ὅτι ἂν ἐδραγε' τὸν δὲ Τήλεφον

Ι. 314. ο. ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθιν πάλαι κατνύεται.

1021. ταυτὶ μὰ τὴν Διὸς ἡμῶν ἐγὼ οὐκ ο. ὅτι λέγει.

Ν. 100. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ ο. ἀκριβοῦς τοῦτομα

190. ἐγὼ γὰρ ο. ἴν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

213. ο. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περιμελέους.

403. οὐκ ο. ἀτὰρ εὐ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἔστιν δὴθ'
ὁ κεραυνός;

652. κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί' ἄλλ' ο. ΣΠ. εἰπὲ δὴ.

660. ἄλλ' ο. ἐγαγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι

683. ἄλλ' ο. ἐγαγ' ἂ θήλε' ἐστίν. ΣΠ. εἰπὲ δὴ.

761. ὅπως; ὅπως; οὐκ ο. ἀτὰρ ζητητέον.

862. ο. ἐξέτεροι σοὶ τραυλίσαντι πιθόμενος,

1100. γούν ο. ἐγὼ κάκεινον

1175. ἀδικεῖν' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦν', ο. ὅτι.

1282. οὐκ ο. ἐγαγ' ὑπὸν, οὐδὲ μοι μέλει.

Σ. 5. ο. ἄλλ' ἐπιθυμῶ συμπερὶν ἀπομεμνηρίσαι.

309. ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ, μὰ Δί' οὐκ ἐγαγε πῶν ο.

356. ο. ἄλλα τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ
προσόμοιον.

697. καὶ τὸν νῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ ο. ὅτι
χρημὰ με ποιεῖς.

699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιουργῶν οὐκ ο. ὅθι ἐγκεκύλησαι

1348. ἄλλ' οἱκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, ο. ὅτι,

1395. ὥστ' ο. ὅτι τὴν ταύτην διαλαχθήσομαι.

ΕΙ. 20. ὑμῶν δὲ γ' εἴ τις ο. ἐμοὶ κατεπίπατω

40. οὐκ ο. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται,

72. ἐχθρὸς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ ο. ὅποι

221. ἂν οὐν' οὐκ ο. εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι

365. Ἐρμῆς γὰρ ἂν κλήρω ποιήσεις ο. ὅτι.

953. τος, κᾶτα σάφ' ο. ὅτι

1152. ἐξόφει γούν ἔνδον οὐκ ο. ἅττα κἀκνδοιδόπα

1296. ῥσων πρὶν εἰσιέναι τι' σὺ γὰρ εὐ ο. ὅτι

1302. ἄλλ' εἰσάωμεν. εὐ γὰρ ο. ἐγὼ σαφῶς

Ο. 9. ἄλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμέν ο. ἐγαγ' ἔτι.

356. ἐκφυγεῖν; ΕΤ. οὐκ ο. ὅπως ἂν. ΠΕ. ἄλλ' ἐγὼ τοί
σοι λέγω.

1017. ὑπάγοιμ' ἄρ' ἂν. ΠΕ. νῆ Δί', ὡς οὐκ ο. ἄρ' εἰ

Α. 59. οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος. ΚΑ. ἄλλ' ἐκείναι γ' ο. ὅτι

100. ἐπὶ στρατιᾷς ἀπύοντας; εὐ γὰρ ο. ὅτι

154. σπονδὰς ποιήσαντ' ἂν ταχέως, εὐ ο. ὅτι.

764. ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὐ ο. ὅτι

869. χάριν οὐδεμίαν ο. ἐσθίαν' ἐστὺκα γὰρ.

Θ. 769. πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; ο. ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

Β. 30. οὐκ ο. ὅθ' ὥμος οὐτοσί πιεζεται.

75. οὐ γὰρ σάφ' ο. οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.

580. ο. οἶδα τὸν νῦν' παῦε παῦε τοῦ λόγου.

584. ο. ο. ὅτι θυμοί, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾶς

601. ῥάσεται μ' εὐ ο. ὅτι.

749. τί δὲ πολλὰ πρᾶττων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν ο. ἐγὼ.

1044. οἶδ' ο. οὐδεὶς ἦντιν' ἐρῶσαν πάποτ' ἐποίησα γυναῖκα.

Εκ. 365. ἄρ' ο. Ἀμύμων; ἄλλ' ἴσως ἀρνήσεται.

533. οὐκ ο. ὅτι ληρεῖς. φέρε σὺ τανάφορον ὁ παῖς.

989. οὐκ ο. ὅτι λέγεις' τηνδεδὶ μοι κρουστέον.

992. ο. ὅτι φιλοῦμαι' νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι

οἶδ'. Εκ. 998. ο. ο. ὅτι βούλει. ΝΕΑ. καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δία.

Π. 72. ἄλλ' ἦν πύθησθ' μ' ὅστις εἴμ', εὐ ο. ὅτι

119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν ο. ὡς τὰ τοῦτων μῶρ' ἐμ' εἰ

122. οὐκ ο. ἐγὼ δ' ἐκείνον ὁρᾶν πᾶν.

369. σὺ μὲν ο. ὁ πρῶτος' ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφύτος

452. θάρρει' μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ο. ὅτι

838. καὶ κατεγέλασ' δ', εὐ ο. ὅτι. ΔΙ. κομῶδ' μὲν οὖν.

1080. ο. οἶδα τὸν νῦν' οὐκέτ' ἄξιος ἴσας

Fr. 207. νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὐ ο. ὅτι

476. 7. ὥστ' οὐκ ἐτ' οὐδεὶς ο. ὁππρὶς ἐστὶ τούνηαντοῦ.

οἶδα. Α. 371. τοὺς τῶν ἀγροίκων ο. χαίροντας σφύδρα

Α. 375. τῶν τ' αὐτὸν γερύοντων ο. τὰς ψυχὰς ὅτι

Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὐ ο. δέκα τάλανα.

895. τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗΜ. ο. μέντοι.

Ν. 102. αἰβοί, ποθητοί γ', ο. τοὺς ἀλαζύνους,

343. οὐκ ο. σαφῶς' εἴρασι δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοις,

Σ. 436. ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας ο. θρίαν τὸν ψόφον.

ΕΙ. 227. οὐκ ο. πλὴν ἐν, ὅτι θνείαν ἐσπέρας

Ο. 83. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. ο. μὲν σαφῶς

1210. οὐκ ο. μὰ Δί' ἐγαγε κατὰ ποίας πύλας.

1220. οὐκ ο. μὰ Δί' ἐγαγε' τῆδε μὲν γὰρ οὐ.

Θ. 549. ἐγὼ γὰρ ο. ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις

Β. 550. οἶδ' ο. τὸν νῦν' παῦε παῦε τοῦ λόγου.

648. οὐκ ο. τοῦδ' δ' αὐθις ἀποπειράσομαι.

1442. ἐγὼ μὲν ο., καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.

Εκ. 115. οὐκ ο. δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ μπειρία.

516. οὐδεμᾶ γὰρ δεινότερα σοὶ ξυμμίξας' ο. γυναῖκα.

Π. 360. παῦσαι φλυαρῶν, ἀγᾶθ' ο. γὰρ σαφῶς.

1080. οἶδ' ο. τὸν νῦν' οὐκέτ' ἄξιος ἴσας

Fr. 96. ο. μὲν ἀρχαῖον τι δρῶν κοῦχ' ἐλέηθ' ἑμαυτόν.

οἶδα. Α. 580. τί δ' εἴπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; ΔΙ. οὐκ ο. πᾶν

Α. 376. οὐκ ο. σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.

Π. 29. κακῶς ἐπραττον καὶ πένης ἦν. ΚΑ. ο. τοι.

οἰδάνοντ'. ΕΙ. 1165. ληχ' ὕρῶν ο.

οἶδατ'. Α. 292. ἀντὶ δ' ἂν ἐπεσιόμην οὐκ ο. ἄλλ' ἀκούσατε.

οἶδα. Α. 500. τὸ γὰρ δίκαιον ο. καὶ τρυφιδία.

Ι. 253. εὐλαβῶ δὲ μὴ 'κφύγη σε' καὶ γὰρ ο. τὰς ὁδοὺς,

Ν. 831. καὶ Χαίρεφῶν, ὅς ο. τὰ ψυλλῶν ἰχθυ.

Β. 740. ὅστις γε πίνειν ο. καὶ βινεῖν μόνον;

οἶδα. Α. 719. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν ο. τῆς ἐμῆς. κ.τ.λ.

οἶδεν. Ι. 1279. ὅστις ἡ τὸ λευκὸν ο. ἡ τὸν ὀρθιον νόμον.

Ο. 601. οὐδεὶς ο. τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρω.

998. ὅν ο. Ἑλλάς χῶ Κολαπός. ΠΕ. εἰπέ μοι,

Α. 1250. ο. ἀμὲ τὸς τ' Ἀσαναῖος,

Β. 1477. τίς ο. εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,

Εκ. 368. ο. τι προκτὸς βούλεται χεζητιῶν.

οἶδεν. Α. 613. ο. τις ὑμῶν τὰκβάταν' ἡ τοὺς Χαόντας;

οἶδ' Α. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης ο. πρέσβεις ἔλποντες
ὑπήντας

Οἰδιπόδων. Εκ. 1042. τὴν γῆν ἄπασαν Ο. ἐμπλήσεται.

Οἰδίπου. Fr. 471. 1. ἐς Ο. δὲ παῖδε, διπτύχῳ χόρῳ,

Οἰδίπου. Β. 1182. ἦν Ο. τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ.

οἶδμα. Ο. 250. ἂν τ' ἐπὶ πόντιον ο. θαλάσσης

Ο. 1339. κᾶς ἐπ' ο. λίμνας.

οἶδουσιν. Β. 940. ο. ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,

οἶδων. Β. 1192. εἴθ' ὡς Πύλυον ἥρρησεν ο. τῷ πόδε

οἶα. Ι. 1175. ο. γὰρ οἰκίσθ' ἂν ἐτι τήνδε τὴν πόλιν,

ΕΙ. 704. χᾶτερα πὸς ἄττ' ο. γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;

1236. ἐγαγε νῆ Δί', ἀπίτρητ'. ο. γὰρ ἂν

Α. 247. οὐκ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς ἐμβοηθήσιν ο.

464. ἦκειν ἐνόμισας, ἡ γυναιξὶν οὐκ ο.

763. ποθεῖν ἴσας τοὺς ἀνδρας' ἡμᾶς δ' οὐκ ο.

1149. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους ο.;

Β. 54. τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς ο. σφύδρα;

Π. 124. ο. γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα

903. γεωργὸς εἶ; ΣΤ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως ο.;

οἶεσθ'. Α. 572. παῖσιν ο., ὦ ἀνύγηται; ΑΥ. κὰν ὑμῶν γ' εἴ τις
ἐνὶν οὐς,

οἶεσθε. Π. 426. ο. δ' εἶναι τίνα με; ΧΡ. πανδοκεῦτριαν,

οἶεσθ' Ν. 1368. κἀνταῦθα πῶς ο. μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;

οἶεται. Σ. 901. οἶον σεσηρῶς ἐξαπατήσιν μ' οἶεται.

Π. 1033. ὀρθῶς γε' νυνδὶ σ' οὐκέτι ζῆν ο.

οἶηθ' Ι. 860. ὦ δαίμονι, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μὴδ' ο.

οἶκαδ'. Α. 977. οὐδέποτ' ἐγὼ πύλεμον ο. ὑποδέχομαι,

Α. 1165. ἡπαλῶν γὰρ ο. ἐξ ἱππασίας βαδίζων,

Σ. 255. ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἀπὸ μὲν ο. αὐτοί'

606. ὅταν ο. ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾶτ' εἰσῆκονθ' ἄμα
πάντες

1322. ἐπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, ο. ἐρχεται

ΕΙ. 562. εἴθ' ὅπως λιταργουμένον ο. ἐς τὰ χωρία,

720. ὦ κἀνθαρ', ο. ο. ἀποπετρώμεθα.

οἶμαι. N. 1311. ο. γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εἰρήσειν ὕπερ
N. 1405. ο. διδάξιν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
Σ. 295. καλὸν; ο. δέ σ' εἰρὴν ἀσπραγάλου δῆπουθεν, ὦ παῖ.
ΕΙ. 803. ο. τί δὴθ', ὅταν ζυνὼν τῶν τιθίων ἔχωμαι;
1286. Θωρήσουτ' ἄρ' ἔπειτα πεπυμένον, ΤΡ. ἄσμενοι, ο.
Ο. 75. οὐτός γ', αἱ, ο., πρότερον ἀνθρωπύς ποτ' ἄν.
B. 491. ἀνδρεία γ', ὦ Πύσειδον. ΔΙ. ο. νῆ Δία.
803. ἡ πυρ βαρίων ο. τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
Εκ. 164. ο. γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
1036. ο. γὰρ ἔνδον διαπείσεισθαι σ' αὐτίκα.
Π. 114. ο. γὰρ, ο., σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
247. ο. δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψαλὸν αὐτὸν εἶναι.
473. καὶ σὺ γε διδάσκον· πάντ' γὰρ ο. βῆδίας
489. φανερὸν μὲν ἔγωγ' ο. γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
Fr. 526. ο. γὰρ αὐτὸν κύλλουσι
οἶμαί. A. 1013. ο. σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
N. 1391. ο. γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Ο. 986. οἰδὴν λέγειν ο. σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
A. 554. ο. ποτε Λυσίμαχος ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖσθαι.
Ε. 27. ο. γε. ΕΤ. σίγα νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θυρίον.
Εκ. 664. εὐωχηθέντες ὑβρίζουσιν; τοῦτο γὰρ ο. σ' ἀπορῆσειν.
οἶμοι. A. 571. ἐπ' Εὐθυμῆνους ἀρχοντας. ΔΙ. ο. τῶν δραχμῶν.
κ.τ.λ.
οἰμωγὰς. ΕΙ. 1278. ο. ἄδον, καὶ ταύτας ὁμφαλοῖσσας.
οἰμωγῇ. ΕΙ. 1276. Ἐνθα δ' ἄμ' ο. τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν.
ΕΙ. 1277. ἀνδρῶν ο.; κλαύσει νῆ τὸν Διώνυσον
οἰμωγ'. I. 891. προσαμφῶ τυδί· σὺ δ' ο., ὦ ποτήρ'. ΔΗΜ.
λαῖβοι.
Θ. 1081. ο. ΕΤ. ο. ΜΝ. ὀτόνυζ'. ΕΤ. ὀτόνυζ'.
οἰμωξε. Εκ. 509. ο. ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
Ο. 846. ο. παρ' ἐμ'. ΠΕ. ἴθ', ὠγάθ', οἱ πέμπω σ' ἐγὼ.
1503. ο. μεγάλ'. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκαλιύνομαι.
1572. ἔρεῖς ἀτρέμας; ΠΟΞ. ο. πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
οἰμωξέ. A. 1035. οὐδ' ἂν στριβιλιάγξ' ἄλλ' ἡπιὼν ο. ποι.
Ο. 980. σὺ δ' εἰ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕ. ο. νυν.
οἰμώζειν. Ο. 347. ὡς δὲ τῷδ' ο. ἄμφω
Ο. 1028. ὁ Τριβαλλὺς, ο. δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
Π. 58. ἐγὼ μὲν ο. λέγω σοι. ΚΑ. μαθάνεις
οἰμώζετ'. B. 257. ο. οὐ γὰρ μοι μέλει.
οἰμώζοι. Εκ. 648. ο. γ' ἂν καὶ κοκνοί. ΠΡ. σὺ δὲ γ' ὄζοις ἂν
καλαμίνθης.
οἰμώζουσά. Fr. 86, 2. τὴν κύλικα καταβέβληκεν. α. ο. γε.
οἰμώζων. A. 840. ἡ συνοφίης της ἄλλος, ο.
Εκ. 942. ο. ἄρα νῆ Δία σπουδήσεις.
οἰμώξαι. Π. 576. εἰπεῖν ἂ πεπανούρηκας. ΚΑ. ο. σὺ.
οἰμώξει. ΕΙ. 1207. τί ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακόν; ΠΕ. ο. μακρά.
Π. 111. μὰ Δί', ἄλλ' ἀπαράπαντες. ΚΑ. ο. μακρά.
οἰμώξεσθ'. N. 217. ἄλλ' οὐχ οὐν τε νῆ Δί'. ΣΤ. ο. ἄρα.
ΕΙ. 468. ο. οἱ Βοιωτοί.
οἰμώζεται. B. 178. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρτος· οὐκ ο.;
B. 279. τὰ δὲ δὴν ἔφασκε ἐκείνους. ΔΙ. ὡς ο.
708. εἰ δ' ἐγὼ ὄρθος ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἐτ' ο.,
οἰμώξαι. Θ. 248. ο. εἰ τις τὸν ἐμὸν πρακτὸν πλυνεῖ.
οἰμώξει. Θ. 1001. ἔνταῦθα νῦν ο. πρὸς τὴν αἰτρίαν.
οἰμωξιμένων. { Σ. 1033. } ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων
{ ΕΙ. 756. } ο. ἐλιχμῶντο
οἶν. ΕΙ. 1018. σφάζεις τὸν ο. ΤΡ. ἄλλ' οὐ θέμις. ΟΙ. τῇ
τί δῃ;
ΕΙ. 1078. φυλύπειδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος ο. ὑμεναιοῖ.
1077. καὶ πῶς, ὦ κατάρτε, λύκος ποτ' ἂν ο. ὑμεναιοῖ;
1112. ἡμῖν προσιδῶναι, πρὶν κεν λύκος ο. ὑμεναιοῖ.
Ο. 566. ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις ο. θυρ, νήττη πυροῦς καθαγίξειν
οἰνάνθος. Ο. 588. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς ο. οἱ πόρνορες οὐ κατέ-
δονται,
B. 1320. ο. γάνος ἀμπέλου,
οἰναρίζειν. ΕΙ. 1147. οὐ γὰρ οἶν τ' ἐστὶ πάντος ο. τῆμερον
Οἰνέως. A. 418. τὰ ποῖα τρύχην; μῶν ἐν οἷς Ο. 381
B. 1238. Ο. ποτ' ἐκ γῆς. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
1240. Ο. ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
Οἰνέως. A. 420. οὐκ Ο. ἦν, ἄλλ' ἐτ' ἀθλιωτέρου.
οἰνήρυσιν. A. 1067. ἀπώφερε τὰς σπονδὰς. φέρε τὴν ο.,
οἶνους. Fr. 563. οὐτε Πραμνίους σκληροῖσιν ο. συνάγουσι
οἶνον. A. 75. ἀκρατον ο. ἡδύν. ΔΙ. ὦ Κρανὰ πόλις,
A. 987. ἔξελξε θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν ο. ἐκ τῶν ἀμπέλων.
1068. ἦν' ο. ἐγγίω λαβὼν ἐς τοὺς χύτας.
I. 85. μὰ Δί' ἄλλ' ἀκρατον ο. ἀγαθοῦ δαίμονος.
90. ο. σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
102. κλέπτων τὸν ο. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί δρᾷ;
N. 1123. λαμβάνων οὐτ' ο. οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Σ. 676. ὕρχας, ο., δαίτιδας, τυρὸν, μέλι, σήσασμα, προσκε-
φάλαια,

οἶνον. Σ. 1393. ἔχειν διὰ τὸν σὸν ο. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Θ. 420. ἀλφίτον, ἔλαιον, ο., οὐδὲ ταῦτ' ἐτι
557. ἔπειτα σιφανίζομεν τὸν ο. ΓΤ. Γ. ἐπιτραβείης.
B. 1150. Διόνυσος, πίνεις ο. οὐκ ἀνθοσμῶν.
Εκ. 227. τὸν ο. εὐζωρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ
606. ἀρτους, τεμάχη, μάζας, χλαῖνας, ο., στεφάνους, ἐρε —
βίνθους.
Π. 644. ταχέως ταχέως φέρ' ο., ὦ δέσποιν', ἴνα
1084. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν ο. ἡξίους
Fr. 13. ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν ο. φέρε.
285, 1. τρέχ' ἐς τὸν ο. ἀμφορέα κενὸν λαβῶν
301, 1. ο. δὲ πίνειν οὐκ ἔασω Πράμνιον,
491. πικρὺτατον ο. τῆμερον πῖε τάχα.
οἶνόν. Σ. 616. κἂν ο. μοι μὴ γ' ἔχῃς σὺ πῖεν, τὸν ὥσον τόνδ' —
ἐσκεκύμμαι
ΕΙ. 1323. πάντας ὁμοίως ο. τε πολλὸν,
1352. ο. τε πῖς πολλὸν.
οἰνοπότηδας. Θ. 393. τὰς ο., τὰς προδότηδας, τὰς λάλους,
οἶνος. Εκ. 141. τοσαῦτά γ' εὐχοντ', ἔπερ ο. μὴ παρήν;
Εκ. 1139. ο. δὲ Χιὺς ἐστὶ περιελεμμένους
Fr. 130, 2. κάτειρε γὰρ ο. οὐ
301. ο. ἀνθοσμῶν;
490. ἡδύς γε πίνεις ο. Ἀφροδίτης γάλα.
οἶνον. I. 91. ο. γὰρ εὐροῖς ἂν τι πρακτικώτερον;
I. 95. ἄλλ' ἐξένεγκε μοι ταχέως ο. χόδα,
355. ο. χόδα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
N. 417. ο. τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίον καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
Σ. 617. ο. μεστὸν, κἄτ' ἐγγέομαι κλίνας· οὗτος δὲ ἐκχηρὸς
1253. κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ ο. γίγνεται
ΕΙ. 703. ἰδὼν πῖθον καταγνύμενον ο. πλέων.
916. φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίης ο. νέου λεπαστήν.
A. 196. μηλοσφαγούσαις θάσιον ο. σταμνίον,
Θ. 734. ο. πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
Εκ. 44. τὴν ὑστάτην ἤκουσαν ο. τρεῖς χόας
Π. 737. καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν ο. δέκα
807. οἱ δ' ἀμφορῆς ο. μέλανος ἀνθοσμίου.
Fr. 367. "ὕρχας ο."
448. ο. τε Χιὺς στάμνον ἦκειν καὶ μύρον.
οἰνοῦτταν. Π. 1121. πάντ' ἀγαθ' ἔαθεν εὐδὺς, ο., μέλι,
οἶνον. A. 1227. ἡμέεις δ' ἐν ο. ξυμπύται σοφάτατοι.
οἶνι. I. 737. ἄλλ' οὐχ ο. τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
οἶσις. I. 887. οἶμοι τάλας, ο. πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
Σ. 1363. ο. ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
B. 909. ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φένας, ο. τε τοὺς θεατὰς
Π. 775. ο. ἀρ' ἀνθρώποις ζυνὼν ἐλάνθανον,
οἶσις. I. 902. ο. μ', ὦ πανούργε, βωμολοχεύμασιν παράττεις.
οἶμοι. I. 407. τὸν Ἰουλίῳ τ' ἂν ο., γέροντα πυρροπίνην,
I. 413. ὑπερβαλίσθαι σ' ο. τοῦτοισιν, ἡ μάτην γ' ἂν
N. 1342. ἄλλ' ο. μέντοι σ' ἀναπέσειν, ὥστε γε
Θ. 594. οὐκ ο. γ' ὡγ', ὦ πολυτιμῆτω θεῷ.
Εκ. 280. προῖωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας ο.
Fr. 78, 2. ἦδη γὰρ αὐτοὺς ο. δεδιπνάναι.
οἶμοι. Σ. 515. ἀναδιδάξειν ο. σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.
οἰομένη. Εκ. 950. φροῦδῃ γὰρ ἐστὶν ο. μ' ἔνδον μενεῖν.
οἰόμενος. Σ. 519. ο. ἀρχεῖν ἐπεὶ διδάξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
οἰομένους. I. 1143. τοὺς ο. φρονεῖν
οἰόμεσθα. A. 556. οὐκ ο.; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἐνι.
οἶον. A. 384. ἐνσκενύσασθαι μ' ο. ἀθλιώτατον. κ.τ.λ.
οἶον. I. 74. ἄλλ' οὐχ ο. τε τὸν Παφλαγῶν οὐδὲν λαθεῖν κ.τ.λ.
οἶόνπερ. N. 349. ἀγρύν τινα τῶν λασίων τούτων, ο. τὸν Ξενο-
φάντου,
οἶος. A. 321. ο. αὐτὸς μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέεσεν. κ.τ.λ.
οἶός. N. 1402. οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν βήμαθ' ο. τ' ἢ πρὶν ἔξαμαρ-
τεῖν κ.τ.λ.
οἰόσπερ. Σ. 822. ο. ἡμῖν φαίνεται Κλεάννμος.
οἶους. Σ. 1180. ο. λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν
B. 1013. σκέψαι τοῖνον ο. αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτος,
οἶπερ. I. 933. ἄλλ' ὦ τραφεὶς θεοπέρ εἰσιν ἄνδρες ο. εἰσι, κ.τ.λ.
οἶς. A. 6. τοῖς πέντε ταλάντοις ο. Κλέων ἐξήμεσεν. κ.τ.λ.
οἶσε. A. 1099. ἄλας θυμίτας ο., παῖ, καὶ κρύμματα.
A. 1101. θρίων ταρίχους ο. δεῦρο, παῖ, σαπρού.
1122. τοὺς κελιβαντας ο., παῖ, τῆς ἀσπίδος.
B. 482. ἄλλ' ο. πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγίαν.
οἶσει. I. 1385. καὶ παῖδ' ἐνύρχην, ὥσπερ ο. τόνδε σοι·
B. 995. ἐκτὸς ο. τῶν ἰλαδῶν
οἶσιν. Εκ. 774. καὶ φασιν ο. ἀράμενοι. ΑΝ. Β. φήσουσι γὰρ.
Εκ. 777. ο. δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῖν ἔχει;
οἶσεις. A. 254. ο., βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
A. 956. πάντας μὲν ο. οὐδὲν ἰγίεις, ἄλλ' ὅμως·
ΕΙ. 259. ο. ἀλετρίβανον τρέχων; ΚΤ. ἄλλ', ὦ μέλε,
B. 525. ἄλλ' ἀράμενος ο. πάλιν τὰ στρώματα;

ὀλίγον. I. 717. μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὁ ἐντίθη, I. 1195. ὄρεται τὰ δ', ὡς κακῶδαιμον; ΑΔ. ὁ. μοι μέλει
N. 495. κάπειτ' ἐπισχὼν ὁ ἐπιμαρτύρομαι,
804. ἀλλ' ἐπαυμένον μ' ὁ, εἰσελθὼν χρόνον.
843. ἀλλ' ἐπαυμένον μ' ὁ, ἐνταυθὶ χρόνον.
1142. νῦν οὖν δικαίεσθαι δ. γὰρ μοι μέλει,
Σ. 214. ἀλλ' ὡς ποτὴρ, ἤξουσιν ὁ. ὕστερον
574. χήμεις αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὁ. τὸν κόλλωπ' ἀνείμειν.
655. ἀκρόασαι νῦν, ὡς παπιδίων, χαλάσας ὁ. τὸ μέταπον
1411. ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὁ. μοι μέλει.
1446. Αἰσάπων οἱ Δελφοὶ ποτ' ΒΔ. ὁ. μοι μέλει.
1481. τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὁ. ὕστερον,
1516. φέρε νῦν ἡμεῖς αὐτοῖς ὁ. ξυγχαρῆσασιν ἅπαντες,
ΕΙ. 507. πρὸς τὴν θάλατταν ὁ. ὑποχωρήσατε.
O. 111. τὸ σπέρμ'; ΕΤ. ὁ. ζήτων ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
1636. δτιώμεν οἶκαδ' αὐθις. ΠΕ. ὁ. μοι μέλει.
A. 246. τοὺς ἀνδρας εὐθὺς; ΑΤ. ὁ. αὐτῶν μοι μέλει.
766. καὶ προσταλαιπαρήσατ' ἐτ' ὁ. χρόνον,
895. χεῖρον διατίθης. ΜΤ. ὁ. αὐτῶν μοι μέλει.
896. ὁ. μέλει σοι τῆς κρήνης φορουμένης
Θ. 228. ὁ. μέλει μοι ΕΤ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
B. 783. ὁ. τὸ χρηστὸν ἴσθιν, ὡς περ ἐνθάδε,
795. τί χρῆμ' ἀρ' ἔσται; ΑΙ. νῆ Δί', ὁ. ὕστερον
1136. ὄρεται ὅτι ληρεῖς. ΔΙ. ἀλλ' ὁ. γέ μοι μέλει.
Εκ. 747. ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νῦν ὁ. ἐκτεκόμενος.
Π. 674. ὁ. ἀποθνήσκων κεφαλῆς του γραδίου,
752. ἔχοντες ὁ. αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ
Fr. 476, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὁ. χρόνον φήσας ἀφελόμενον ἂν.
ὀλίγου. A. 348. ὁ. τ' ἀπέθανον ἀνθρώποις Παριήσιοι,
A. 381. κακυκλοβόρει κάπλωνεν, ὡστ' ὁ. πάνν
N. 722. ὁ. φροῦδος γεγέννηται.
Σ. 829. ἐπίσχευς οὗτος ὡς ὁ. μ' ἀπάλεσας
A. 31. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὁ. γὰρ εἶχετο.
74. μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαυμένον μὲν ὁ. γ' οὐνεκα
Θ. 935. ὁ. μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστογράφος.
ὀλίγου. O. 626. πυροὺς ὁ. προβαλοῦσιν,
ὀλίγω. Θ. 578. ὁ. τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενος,
Εκ. 71. κάγωγ' Ἐπιράτους οὐκ ὁ. καλλίονα.
ὀλίγων. O. 1417. δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὁ. χελιδόνας.
Θ. 443. ὁ. ἔνεκα αὐτῇ παρήλθον βημάτων.
ὀλισβον. A. 109. οὐκ εἶδον οὐδ' ὁ. ὀκτωδάκτυλον,
ὀλισβον. Fr. 309, 13. πομφύλυγας, ἀποδέσμον, ὁ., σάρδια,
ὀλισθοῦσιν. B. 690. ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὁ. τότε
δλκάδας. I. 171. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὁ.;
ΕΙ. 37. τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὁ.
δλκάδες. Fr. 375. δρομάδες ὁ.
δλκούς. Θ. 779. δέξασθε σμύλης ὁ.,
δλλυνται. O. 1070. ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὁ.
δλμον. Σ. 201. καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὁ. τὸν μέγαν
Σ. 235. τῆς ἀρτοπώλιδος λαβόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὁ.,
δλολυγῆ. O. 222. θεία μακάρων ὁ.
δλολύξαν. ΕΙ. 97. μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὁ.
δλολύξατε. I. 1327. ἀλλ' ὁ. φαινόμεναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν
Ἀθήναις
δλόμαν. ΕΙ. 1013. ὁ. ὁ., ἀποχρησθεῖς
δλον. I. 1191. παρ' ἐμοῦ δ' ὁ. γε τὸν πλακοῦντα τουτοσί.
O. 431. σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὁ.
B. 506. ἔτνοντες δὲ ἡ τρεῖς, βούν ἀπνηθράκιζ' ὁ.,
1239. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὁ. με τὸν στίχον.
Εκ. 63. ἀλεψάμενη τὸ σώμ' ὁ. δι' ἡμέρας
Fr. 124, 2. φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὁ.;
δλοόν. Θ. 1027. ὁ., ἀφίλον ἐκρέμασεν κόρακι δειπνόν
δλος. O. 1000. αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἔστι τὴν ἰδίαν ὁ.
δλον. Σ. 29. περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὁ.
δλοῦμαι. N. 792. ἀπὸ γὰρ ὁ. μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
N. 1440. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἐτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὁ.
δλους. A. 85. εἴτ' ἐξένιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὁ.
Ὀλοφύξιοι. O. 1041. καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀ.
δλοφυρμοῖς. Σ. 390. τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων δαί καὶ
τοῖς ὁ.
Ὀλυμπία. O. 1731. Ἦρα ποτ' Ὀ.
Ὀλυμπιάδες. O. 781. εἶλε δὲ θάμβος ἀναπτας Ὀ. δὲ μέλος
Χάρτες Μού.
Ὀλυμπίασι. Θ. 332. καὶ ταῖς Ὀ., καὶ τοῖς Πυθίοις
Ὀλυμπίαν. Σ. 1357. νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθες γε τὴν Ὀ.
Ὀλυμπίας. Fr. 314, 2. μήτε Χάρτας βοᾶν ἐς χορὸν Ὀ.
Ὀλυμπίασιν. Σ. 1352. Ὀ. ἡνίκ' ἰθεώρουεν ἐγὼ,
A. 1131. Ὀ. ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πύσους
Ὀλυμπίον. Fr. 659. τὸ ἱερὸν Ὀ.
Ὀλυμπίησι. O. 866. τῷ ἐστιούχῃ, καὶ δρῖσιν Ὀλυμπίοις
καὶ Ὀ.

Ὀλυμπικόν. Π. 583. εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀ.
αὐτὸς ἀγῶνα,
Ὀλυμπία. O. 866. τῷ ἐστιούχῃ, καὶ δρῖσιν Ὀ. καὶ Ὀλυμ-
O. 1231. φράσουσα θύειν τοῖς Ὀ. θεοῖς
Θ. 331. εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀ.
Ὀλύμπιον. N. 817. οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀ.
N. 818. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀ. τῆς μαρίας
Ὀλυμπίαν. O. 1202. παρὰ τῶν θεῶν ἐγῶγε τῶν Ὀ.
Θ. 960. γένος Ὀ. θεῶν
Ὀλυμπιον. O. 1372. Ἀμπίτομαι δὴ πρὸς Ὀ. πτερύγεσσι κοί-
φαις
Ὀλυμπος. O. 780. πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀ.
Ὀλύμπου. N. 270. εἴτ' ἐπ' Ὀ. κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοις
κάθησθε,
Θ. 1069. τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀ.
1070. δι' Ὀ.
Ὀλύμπω. O. 578. τοὺτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀ., τότε χρῆ
στρουθὼν νέφος ἀρθεῖν
O. 606. πῶς δ' ἐς γῆρας ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ'
ἐν Ὀ.
ὀλῶ. Π. 65. εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὁ. κακὸν κακῶς.
ὀλῶν. I. 1167. ἐκ τῶν ὁ. τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
ΕΙ. 960. σείον σὺ ταχέως. σὺ δὲ πρότερον τῶν ὁ.,
ὀμβριον. N. 287. ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὁ.
O. 1593. δ. ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ὀμβρου. B. 246. ἡ Διὸς φεύγοντες ὁ.
ὀμβρου. N. 377. κατακρημνόμεναι πλήρεις ὁ. δι' ἀνάγκην. εἴτα
βαρεῖαι
ὀμβρους. N. 338. δ. θ' ὑδάτων δροσερῶν Νεφελῶν εἴτ' ἀντ'
αὐτῶν κατέκρινον
ὀμβροφόροι. N. 298. παρθένου ὁ.,
ὀμεί. N. 247. ποίους θεοὺς ὁ. σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ὀμέστιος. Fr. 723. σὺ δ' ὁ. θεοῖς πύθεν;
Ὀμηρεῖους. Fr. 1. πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀ. γλώττας, τί καλοῦσι
κύρμυβα.
Ὀμηρον. { O. 910. } κατὰ τὸν Ὀ.
914.
Ὀμηρος. N. 1056. εἰ γὰρ ποτηρὸν ἦν, Ὀ. οὐδέ ποτ' ἂν ἐποίει
ΕΙ. 1059. ὅνπερ κάλλιστον δῆπου πεποίηκεν Ὀ.
1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δί' Ὀ. δεξιὸν εἶπεν
O. 575. Ἴριν δέ γ' Ὀ. ἐφασκεῖ ἱκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
B. 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους δ' ὁ. θεῖος Ὀ.
Ὀμήρου. Fr. M. Δαιτ. 15. πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀ. ἐμοὶ γλώτ-
τας, τί καλοῦσι κύρμυβα;
ὀμήρους. A. 327. ὡς ἔχω γ' ὕμῶν ὁ., οὐδ' ἀποσφάζω λαβάν.
A. 244. τασθὶ δ' ὁ. κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε
ὀμνέειν. N. 1399. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁ.,
ὀμνέας. Π. 776. τοὺς ἀγίους δὲ τῆς ἡμῆς ὁ.
ὀμνέων. N. 1077. ἀνύλωσας ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁ.,
ὀμνέων. N. 330. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ. καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμενη καὶ
καπνὸν εἶναι.
Ὀμνέων. N. 814. οὗτοι μὰ τὴν Ὀ. ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς
ὀμνέων. I. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς δ. ἀπανουργεῖς μὴ
καθορᾷ σου,
ὀμνέμεθα. A. 183. πᾶρφαυε μὲν τὸν ὄρεον, ὡς ὁ.
ὀμνα. A. 1184. ὡς κλεινὸν ὁ., νῦν πανίστατόν σ' ἰδὼν
N. 285. ὁ. γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγγεῖται
Θ. 665. πανταχῇ διάρῃσιν ὁ.
958. πανταχῇ κυκλοῦσαν ὁ. χρῆ χοροῦ κατάστασιν.
Εκ. 1. ὡς λαμπρὸν ὁ. τοῦ τροχῆλατος λύχνου
ὀμνασι. A. 1283. δε μετὰ Μαινάσι Βάκχιοις ὁ.
ὀμνασιν. Θ. 126. τῷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίους ὁ.
ὀμναται. B. 817. ὁ. στροβήσεται.
ὀμναται. N. 290. τηλεσκόπων ὁ. γαῖαν.
ὀμνάτων. N. 705. νόημα φρενός ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁ.
B. 1454. δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὁ.
ὀμνέει. O. 1611. ὅταν ὁ. τις τὸν κύρακα καὶ τὸν Δία,
ὀμνέει. O. 445. ὁ. ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
ὀμνέμενος. N. 1241. καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁ. τοῖς εἰδόσιν
ὀμνέει. Θ. 272. ὁ. τοῖνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.
Θ. 274. ὁ. τοῖνυν πάντας ἀρδην τοὺς θεοὺς.
ὀμνέειν. A. 207. εἴτε πρᾶτην μ', ὡς γυναικες, ὁ.
ὀμνέει. N. 1235. πᾶς γὰρ τις ὁ., ὡς ὀφείλων τυγχάνω,
O. 521. Λάμπω δ' ὁ. ἐτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι
ὀμνέειν. Σ. 1046. καίτοι σπένδων ὀλλᾷ ἐπὶ πολλοῖς ὁ. τῶν
Διόνυσον
ὀμνέει. N. 248. ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὁ.; ἡ
ὀμνέει. B. 750. ὁ. Ζεῦ καὶ παρακούων δεσποτῶν
ὀμνέμεθαδόν. ΕΙ. 484. οὐδὲν ποιοῦμεν, ἄνδρες,
O. 1015. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'· ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὁ.
ὀμοια. Σ. 1106. εἴτα τᾶλλ' ὁ. πάντα σφηεὶ μηχανώμεθα.

ὅπλοις. B. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν δ. ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μο-
χέσθω
ὅπλοισιν. A. 555. τί ποιησάσας; ΑΤ. ἦν παύσωμεν πρῶτιστον
μὲν ζῶν δ.
Π. 449. ποίοις δ. ἡ δυνάμει πεποιθότες;
ὅπλοτέρους. ΕΙ. 1271. δ. ἄδον καὶ ταῦτ', ὡς τρισκακόδαμον,
ὅπλοτέρων. ΕΙ. 1270. Νῦν αὖθ' δ. ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡ. παύ-
σαι
ὅπλων. A. 581. ὑπὸ τοῦ θεοῦ γὰρ τῶν δ. λίγιστοι.
A. 1108. ἀνθρῶπε, παύσαι καταγελῶν μου τῶν δ.
ΕΙ. 678. ἀποβολιμαῖος τῶν δ. ἐγγίγνεται.
1209. δ. κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.
O. 390. τῶν δ. ἐντὸς, παρ' αὐτὴν
ὅπῳ. B. 651. δ. Ἡράκλεια τὰν Διομείους γίγνεται. κ.τ.λ.
ὅπῳθεν. I. 800. ἐξευρίσκειν εὐ καὶ μαρῶς δ. τὸ τριάβολον ἔξει.
κ.τ.λ.
ὅποι. A. 198. πᾶν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' δ. θέλεις. κ.τ.λ.
ὅποιαν. O. 144. ἀτὰρ ἐστὶ γ' δ. λέγετον εὐδαίμων πόλις
ὅποιός. N. 650. ἐπαῖονθ' δ. ἐστὶ τῶν θυμῶν
ὅποι. Εκ. 683. εἰδὼς δ. λαχὼν ἀπὲρ χαίρων ἐν δ. γράμματι
δεινῶν
ὅπῳ. ΕΙ. 1184. εἶδεν αὐτὸν, ἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων δ.
Π. 719. ἐν τῇ θυσίᾳ συμπαραμυγνῶν δ.
ὅπῳ. O. 127. ἡμετέρας τε δὲ αἰφνιδίου δ.
ὅπῳ. O. 468. πάντων δ. ἐστίν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδὶ καὶ τοῦ
Διὸς αὐτοῦ,
Εκ. 298. ἀπανθ' δ. ἀν δέη
598. κοινὴν πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τάλλ' δ. ἐστὶν
ἐκάστω.
ΕΙ. 598. τάλλα θ' δ. ἐστὶ φντὰ
ὅπῳσα. ΕΙ. 1029. σὺ φρονεῖς, δ. χρεὼν τὸν
O. 899. σὺ δ' εἰ πανούργος. ΜΝ. δ. τοὶ βούλει, λέγε.
Εκ. 924. ᾗ δ' δ. βούλει καὶ παράκρῳθ' ὥσπερ γαλῆ
ὅπῳσαι. A. 582. καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, δ. τῆς γῆς τῆσδ'
εἰσὶν ἀποικοί,
O. 356. νικᾶν λεγούσαις. δ. δ'
ὅπῳσοι. I. 1386. πρῶτον μὲν δ. ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
ΕΙ. 589. πᾶσιν δ. βίον ἐ-
B. 710. δ. πονηρότατος βαλανεὺς δ. κρατοῦσι κυρησιτέφρου
ὅπῳσοις. N. 20. δ. ὀφείλω καὶ λογίσσασθαι τοὺς τόκους.
ὅπῳσοισι. Σ. 400. οὐ ξυλλήψεσθ' δ. δίκαι τῆτες μέλλουσιν
ἔσσεσθαι,
ὅπῳσον. B. 259. δ. ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
ὅπῳσον. N. 145. ψάλλαν δ. ἄλλοι τοὺς αὐτῆς πόδας
ὅπῳ. A. 19. ὡς νῦν, δ. οὐσης κυρίας ἐκκλησίας κ.τ.λ.
ὅπῳταν. I. 197. Ἄλλ' δ. μάρμυρ βυρσαίετος ἀγκυλοχῆλῆς κ.τ.λ.
ὅπῳτε. I. 1348. τοῖσι δ. χρήσιμαί τις προοιμίαις, κ.τ.λ.
ὅπῳτερα. N. 157. δ. τὴν γνῶμην ἔχει, τὰς ἐμπίδας
ὅπῳτεροι. N. 1096. καὶ τῶν θεατῶν δ.
ὅπῳτερον. N. 1282. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' δ., οὐδὲ μοι μέλει.
N. 1336. ἐλοῦθ' δ. τοῖν λόγοις βούλει λέγειν.
B. 1416. δ. ἀν κρίνης, ἵν' ἐλθῆς μὴ μάτην.
ὅπῳτερος. I. 747. ὡς Δῆμ', ἵν' ἐλθῆς δ. νῶν ἐστὶ σοί
I. 1108. δ. ἀν σφῶν εὐ με μᾶλλον ἂν ποιῇ.
N. 951. δ. αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
B. 689. δ. ὑμῶν ἐστὶ θεός. ἄλλ' εἰσιτον
780 δ. εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.
1420. δ. οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
ὅπῳτέρως. I. 1207. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', δ. ἐστὶ νῶν
ὅπου. A. 949. τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' δ. κ.τ.λ.
ὅπουντιος. O. 152. ἄλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὁ.
O. 153. ἵνα χρή πατοικεῖν. ΕΤ. ἄλλ' ἔγωγ' Ὁ.
ὅπουντι. O. 1294. Ὁ. δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
ὅπουπερ. O. 390. ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', δ. ἐμβραχὺ
ὅπου. ΕΙ. 1043. δ. καλῶς νῦν αὐτά· καὶ γὰρ οὐτοσί
ΕΙ. 1053. δ. σὺ σιγῇ, κάπαγ' ἀπὸ τῆς οὐφύος.
ὅπτᾱ. ΕΙ. 1058. ἤδη ἴσιν δ. ΤΡ. πολλὰ πράττετε, ὅστις εἰ.
ὅπτᾱς. O. 552. περιτερίζειν μεγάλας πλίνθοις δ. ὥσπερ Βα-
βυλῶνα.
ὅπτᾱν. ΕΙ. 1057. δ. ἀμεινον πρῶτον. ΙΕ. ἀλλὰ ταυταγὶ
A. 839. σὺν ἔργον εἴη τοῦτον δ. καὶ στρέφειν,
ὅπτᾱς. O. 1691. δ. τὰ κρέα; πολλὰν γε τεθνεῖαν λέγεις.
ὅπτᾱτ'. Fr. 302. 3. ἡ νῆστις δ., ἡ γαλεὺς, ἡ τευθίδες;
ὅπτᾱτε. A. 1043. δ. τὰ γέλεα.
A. 1047. δ. ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίσετε.
ὅπτᾱτω. O. 1081. πᾶσαν μὲν γὰρ γὰν δ.,
ὅπτᾱσάμενοι. O. 532. δ. παρέθενθ' ὑμᾶς,
ὅπτᾱτω. A. 1102. κάμοι σὺ δὲ παῖ, θρίον' δ. δ' ἐκεῖ.
ὅπτᾱν. I. 1106. καὶ τοῦτον δ. μὴδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ὅστις.
ὅπτᾱ. O. 1690. δ. τὰ κρέα ταυτὶ μένων· ὑμεῖς δ' ἴτε.
ὅπτᾱμέναι. Fr. 49. δ. κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

ὅπτᾱμέναι. A. 1012. δ. ἴδητε;
ὅπτᾱν. Fr. 158. εἰγ' ἄρτον δ. τυγχάνει τις ὀβελίαν.
ὅπῳτεν. Fr. p. 528. τὸ δ.
ὅπῳσει. A. 255. ὅστις σ' δ., κάκποιήσεται γαλᾶς
ὅπῳ. Εκ. 404. τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΛ. σκόροδ' ὁμοῦ τρί-
ψαντ' δ.
ὅπῳ. Σ. 127. καὶ τῶν δ. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ὅπῳπ'. A. 1225. οὕτω τοιοῦτον ξυμπόσιον δ. ἐγώ.
ὅπῳπα. A. 1157. οὕπα γυναῖκ' δ. χαῖατέραν.
ὅπῳρα. ΕΙ. 523. ὡ χαῖρ' Ὁ., καὶ σὺ δ', ὡ θεωρία.
ὅπῳραν. ΕΙ. 706. ἴθι νῦν, ἐπὶ τοῖσι τὴν Ὁ. λάμβανε
ὅπῳραν. Fr. 476. 1. ὅφει δὲ χειμῶνος μέσου σικνοῦς, βότρως, δ.,
ὅπῳρας. ΕΙ. 711. ὡ δέσποθ' Ἑρμῇ, τῆς Ὁ. κατελάσας;
ὅπῳρας. ΕΙ. 530. ταύτης δ' ὁ., ὑποδοχῆς, Διονυσίαν,
ὅπῳρινῆς. Fr. 421. 4. σπληνός, ἡ νῆστιν, ἡ δέλφακος δ.
ὅπῳς. A. 26. ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὁ. κ.τ.λ.
ὅρα. Σ. 799. δ. τὸ χρήμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
Σ. 1493. πρᾶκτὸς χάσκει. ΗΛ. κατὰ σταντὸν δ.
ΕΙ. 891. τουτὶ δ' ὁ. τοῦπτανιον ἡμῖν ὡς καλόν.
O. 651. καλῶς. ΠΕ. δ. νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Εκ. 300. δ. δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦδε τοῦ ἐξ ἀστεως
ὅρᾱ. I. 62. δ. δ' αὐτὸν ὡς δ. μεμακροκότης,
Σ. 91. ὕπνου δ' ὁ. τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
O. 417. δ. τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μνησθῆναι,
794. κᾶθ' δ. τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ.
ὅρᾱθ'. I. 419. σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁ.; ὥρα νέα, χελιδᾶν.
N. 1326. δ. ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. ΦΕ. καὶ μάλα.
O. 271. οὗτος οὐ τῶν ἡθῶδων τῶνδ' ὦν δ. ὑμεῖς δαί,
ὅρᾱν. I. 1148. τοὺς, οὐδὲ δοκῶν δ.,
I. 1331. ὅθ' ἐκείνοις δ. τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
ΕΙ. 821. μικροὶ δ' ὁ. ἀνοθεν ἦσ'· ἐμοιγέ τοι
1051. μὴ νῦν δ. δοκῶμεν αὐτόν. ΟΙ. εὐ λέγεις.
O. 1566. δ. τοδὶ πάρεστω, οἱ πρεσβεύομεν.
O. 7. οὐ δέ μ' ἀκούεις; ΕΤ. οὐχ ὁ γ' ἂν μέλλῃς δ.
8. οὐδ' ἄρ' ὁ. δέ μ'; ΕΤ. οὐχ ὁ γ' ἂν ἀκούειν δέη.
10. οὐ φῆς σὺ χρήναι μ' οὐτ' ἀκούειν οὐθ' δ.
12. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁ., εὐ ἴσθ' ὅτι.
682. εἰ τι δρᾶν, πᾶσιν ἐμφανῆς δ. ἐ-
B. 957. νοεῖν, δ., ξυνίεναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
Εκ. 255. τοῦτω μὲν εἰπον ἐς κυνὸς πυγῇ δ.
491. τὴν δ' οἰκίαν ἐξεσθ' δ. ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
Π. 814. τοὺς ἰχθυοῦντας ἀργυροῦς πάρεσθ' δ.
837. οἱ δὲ ἐξετρέποντο κοῦκ ἐδόκουν δ. μ' ἔτι.
ὄρᾱς. A. 344. ἐκείσισται χαμᾶζ'. οὐχ ὁ. σειόμενον;
A. 450. ὡ θύμ', δ. γὰρ ὡς ἀποδοῦμαι δόμων,
I. 92. δ.; ὅταν πίωσιν ἄνθρωποι, τότε
163. τὰς στίχας δ. τὰς τῶνδε τῶν λαῶν;
168. ἐγώ; ΔΗ. σὺ μέντοι· κοῦδέπω γε πάνθ' δ.
852. δ. γὰρ αὐτῷ στίφος οἶον ἐστὶ βυρσοπαλῶν
1164. δ.; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφείρω δίφρον.
1195. δ. τὰδ', ὡ κακῶδαιμον; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει.
1199. ὡ Δημίδιον, δ. τὰ λαγῶν' ἄ σοι φέρω;
1214. φέρ' ἴδω, τί σὺν ἐνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁ. κενὴν
1218. δ. τὰδ'; ΔΗΜ. οἶμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.
N. 92. δ. τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;
206. αὐτὴ δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. δ.;
211. ἐνταῦθ' ἐνεσιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί', ὡς δ.,
355. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένης εἶδον, δ., διὰ τοῦτ' ἐγένοντο
γυναῖκες.
662. δ. δ. πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
691. δ.; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
826. ἔγωγ'. ΣΤ. δ. οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μαρθάνειν;
1098. τί δὴθ' ὁ.;
Σ. 420. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁ., ὡ δέσποτα;
532. τόνδε λέγειν. δ. γὰρ ὡς
796. δ. ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;
1345. δ. ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
1373. δᾶς ἦδε; ΦΙ. δᾶς δῆτ'. οὐχ ὁ. ἐστιγμένην;
1392. δ. δ. δέλφακος; πράγματ' αὐ δέ καὶ δικας
ΕΙ. 193. ὡ δειλακρίαν, πῶς ἦλθες; ΤΡ. ὡ γλίσχραν, δ.
224. ἐς ποῖον; ΕΡ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω. κάπειθ' δ.
545. ἐκείνον γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁ.
548. δ. δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁ. ὡς ἦδεται
O. 263. δ. τιν' ὄρνιν; ΕΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλων γὰρ μὲν οὐ·
294. ὡ Πόσειδον, οὐχ ὁ. ὅσον συνειλεκεται κακόν
457. σὺ δὲ τοῦθ' ὁ. λέγ' εἰς κοινόν.
891. ἀλῖαίτους καὶ γῆρας; οὐχ ὁ. ὅτι
1496. τίς οὐγκαλυμμένος; ΠΡ. τῶν θεῶν δ. τινα
1616. δ.; ἐπαινεῖ χοῦτος. ἕτερον νῦν ἔτι
A. 1032. οὐχ ὁ.; οὐκ ἐμπὶ ἐστὶν ἦδε Τρικορυσία;
O. 26. δ. τὸ θύριον τοῦτο; ΜΝ. νῆ τὸν Ἡρακλῆ

ὄρᾱς. Θ. 235. ὁ σεαυτὺν; ΜΝ. οὐ μὰ Δι' ἀλλὰ Κλεισθένη.
Θ. 496. μηδὲν κακὸν θρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁ.,
556. ἐπειτά γ' οὐκ εἰρηχ', ὁ., ὡς σπλεγγίδας λαβοῦσαι
1029. ὁ.: οὐ χοροῖσιν οὐδ'
Β. 1136. ὁ. ὅτι ληρεῖς. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
1234. ὁ., προσέψεν αὐθις αὐτὴν λήκυθον.
1323. ὁ. τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙ. ὄρῳ.
1324. τί δαί; τοῦτον ὁ.: ΔΙ. ὄρῳ.
Εκ. 46. τὴν Σμικυθίαν δ' οὐχ ὁ. Μελιστήχην
49. τὴν τοῦ καπῆλου δ' οὐχ ὁ. Γενυσιστράτην,
104. νινί δ', ὁ., πρᾶττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
Π. 257. οὐκ οὐν ὁ. ὁρμαιμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμας,
932. ὁ. ἂ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Fr. 401. καὶ τῶν πλατυλύχων. ὡς ὁ., ἀκοντίων.
ὄρᾱτ'. ΕΙ. 331. ἀλλ' ὁ., οὕτω πέπαυσθε. ΧΟ. τοιτογί νῆ τὸν
Δία
Α. 355. καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁ. οὕτω τὸ μυριοστὺν.
Θ. 490. ταῦτ' οὐδ' ἐπαποτ' εἰφ', ὁ., Εὐριπίδης.
ὄρᾱτε. Α. 1227. ὁ. τοιτογί κενὸν. τήνελλα καλλίνικος.
Ι. 67. ὁ. τὸν Ἰλάν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
ΕΙ. 264. ὁ. τὸν κίνδυνον ἡμῶν ὡς μέγας;
559. τί δὴτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὁ. λαμπρὸν ὄντα;
587. βουλή, πρυτάνειν, ὁ. τὴν Θεαρίαν.
Α. 387. ὁ.: γιγνώσκει τις ὑμῶν; ΜΤ. νῆ Δία,
Εκ. 412. ὁ. μὲν με δεόμενον σωτηρίας
Π. 215. ὁ. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μηδὲν. ἀγαθί.
ὄργᾱς. Ι. 537. οἷας δὲ Κράτης ὁ. ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφε-
λγμούς.
ὄργασον. Ο. 839. χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὸς δ.,
ὄργῃ. Α. 530. ἐντέθεν ὁ. Περικλῆς οὐλύμπιος
Α. 550. χωρεῖτ' ὁ. καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἐτι γὰρ νῦν οὐρία θεῖτε.
ὄργῃν. Ι. 41. ἀγροίκος ὁ., κοιμοτροῦξ, ἀκράχολος,
Σ. 243. ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὁ. τριῶν πονηρῶν
560. εἰτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὁ. ἀπομορχεῖς,
646. τὴν γὰρ ἐμὴν ὁ. πεπᾶ-
727. ὥστ' ἦδη τὴν ὁ. χαλάσας τοὺς σκίους καταβάλλω.
1030. ἀλλ' Ἡρακλέους ὁ. τιν' ἔχον τοῖσι μεγίστοις ἐπι-
χειρεῖν,
ΕΙ. 659. ὁ. γὰρ αὐτοῖς ὦν ἐπαθε πολλὴν ἔχει.
752. ἀλλ' Ἡρακλέους ὁ. τιν' ἔχον τοῖσι μεγίστοις ἐπι-
χειρεῖ.
Ο. 402. παρὰ τὴν ὁ. ὥσπερ ὀπλίτης.
Β. 844. καὶ μὴ πρὸς ὁ. σπλάγχχνα θερμήτης κύτφ.
856. σὺ δὲ μὴ πρὸς ὁ., Αἰσχὺλ', ἀλλὰ πρᾶνως
998. μὴ πρὸς ὁ. ἀντιλέξεις,
ὄργῃς. Σ. 424. ξυσταλείς, εὐτακτος, ὁ. καὶ μένους ἐμπληγμένος.
Σ. 574. χῆμεις αὐτῷ τότε τῆς ὁ. ὀλίγον τὸν κόλλωσ' ἀνείμεν.
863. ἀπὸ τῆς ὁ.
1053. στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὁ. τὴν χελύνην ἐσθίαν.
ΕΙ. 613. καὶ πῖθος πληγείς ὑπ' ὁ. ἀντελάπτισεν πῖθφ.
Ο. 363. οἶδε τῆς ὁ. χαλᾶν εἴρασιν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.
Α. 505. ὑπὸ τῆς ὁ. αὐτὰς ἴσχειν.
1023. ἀλλ' ὑπ' ὁ. γὰρ πονηρὰς καὶ τὴν ἀπέδυν ἐγώ.
Β. 700. ἀλλὰ τῆς ὁ. ἀνέντες, ὡς σοφάτατος φύσει,
855. θεῶν ὑπ' ὁ. ἐκχέη τὸν Τηλέφον.
ὄργῃς. Θ. 945. ὅταν ὁ. σεμνὰ θεῶν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἄπερ καὶ
Θ. 1151. ὁ. σεμνὰ θεῶν, ἵνα λαμπράς φαίνετον ἄμβροτον ὕφιν.
Β. 356. ἡ γενναίων ὁ. Μουσῶν μὴτ' εἶδεν μὴτ' ἐχέρευσεν,
ὄργῃς. Α. 832. τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὁ. εἰλημμένον.
ὄργῃση. Σ. 223. ἀλλ', ὡς πονηρὸς. τὸ γένος ἦν τις ὁ.
Σ. 404. ἥνπερ, ἥνικ' ἂν τις ἡμῶν ὁ. τὴν σφηκιάν;
ὄργισθῆσαι. Fr. p 509. ἐς τὴν Πάριθ' ὁ. φροῦδα κατὰ τὸν
Λυκαβηττῶν.
ὄργισθέντ'. Ι. 993. ὁ. ἀπάγειν κελύ-
ὄργισθέντες. ΕΙ. 204. Ἐλλῆσιν ὁ. εἰτ' ἐνταῦθα μὲν,
ὄργῃων. Β. 324. Δῆμητερ, ἀγῶν ὁ.
ὄργῳ. Ο. 462. καὶ μὴν ὁ. νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος
εἰς μοι,
ὄργῶντας. Α. 1113. ὁ. ἀλλήλων τε μὴ πειραζομένους.
ὄρεα. Ο. 240. τὰ τε κατ' ὁ., τὰ τε κοτινοτράγα, τὰ τε κομαρο-
φάγα.
Θ. 993. * * * κατ' ὁ. Νυμφῶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
Fr. 557. τίς ὁ. βαθύκομα τάδ' ἐπέοντο βρωτῶν;
ὄρείαις. Ο. 740. νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὁ.,
ὄρεῖπλάγκτοι. Θ. 326. Νύμφαι τ' ὁ.
ὄρεξον. ΕΙ. 1105. ἐγχει δὴ καμοὶ καὶ σπλάγχχων μοῖραν ὁ.
Ο. 1759. ὁ., ὡς μάκαιρα, σὴν χεῖρα καὶ πτερῶν ἑμῶν
ὄρεσι. Θ. 114. τὰν τ' ἐν ὁ. δρυογυνοῖσι
ὄρεσιν. Α. 727. κᾶν τοῖς ὁ. φέει.
Fr. 556. ἐν τοῖς ὁ. αὐτομάτοισιν τὰ μυμῆκυλα φύεται πολλά.

ὄρεσιγόνοι. Β. 1344. Νύμφαι ὁ.,
ὄρεστιάς. Β. 1124. πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὁ. λέγε.
ὄρεστή. Ο. 712. εἴτα δ' Ὁ. χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ μῆζῃ
ἀποδύη.
Ο. 1491. τῶν βρωτῶν νύκτωρ Ὁ.,
ὄρεστήν. Β. 1167. οὐ φημὶ τὸν Ὁ. κατελθεῖν οἴκαδε.
ὄρεστής. Α. 1166. εἴτα κατὰξείε τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κε-
φαλῆς Ὁ.
Β. 1139. οὐκ οὐν Ὁ. τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
ὄρεῖς. Β. 290. ποτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὁ., ποτὲ δὲ γυνή
ὄρεχθεῖν. Ν. 1368. κᾶνταῦθα πῶς οἴεσθ' ἐμοὶ τὴν καρδίαν ὁ.;
ὄρεσκόμους. Fr. 531. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὁ. ἄθρους.
ὄρέων. Ν. 278. ὑψήλων ὁ. κορυφὰς ἐπὶ
ὄρη. Θ. 997. μελάμφυλλά τ' ὁ.
ὄρην. Α. 1077. ὁ. γὰρ ἐξεσθ' ὡς ἔχοντες ἡκομες.
ὄρθᾱ. ΕΙ. 1023. οὐποτε ποιήσεις τὸν καρτεῖον ὁ. βαδίζειν.
ὄρθαγόραν. Εκ. 916. καλεῖ τὸν Ὁ., ὅπως
ὄρθᾱ. Ο. 1007. ὁ. τρὺς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος.
Ο. 1008. αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὁ. πανταχῇ
ὄρθην. Ο. 1. ὁ. κελεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;
Ο. 487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρτωμένην τῶν ὀρθῶν μῖνος ὁ.
Α. 834. μεδέουσ', ἴθ' ὁ. ἥνπερ ἐρχεῖ τὴν ὁδόν.
Θ. 1223. ὁ. ἀνὼ δῖσκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
ὄρθασμάτων. Α. 1042. ἤκουσας ὁ.;
ὄρθιον. Α. 16. ὅτε δὴ παρέκπε Χαιῖρις ἐπὶ τὸν ὁ.
Ι. 1279. ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὁ. νόμον.
ὄρθῶν. Α. 243. ὁ. Ξανθίας τὸν φαλλόν ὁ. στήσας
ὄρθοπλήξ. Fr. 136. ὡς δ' ὁ. πέφυκε γὰρ δυσσάργαλις.
ὄρθως. Α. 259. ὡς Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὁ. ἐκτέος
Β. 706. εἰ δ' ἐγὼ ὁ. ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρῶπον ὅστις ἐτ' οἰκώ-
ζεται,
Θ. 643. ἀνίστασ' ὁ. ποῖ τὸ πῶς ὡθεῖς κάτω;
ὄρθωστάδια. Α. 45. καὶ Κιμβερίκ' ὁ. καὶ περιβαρίδας;
ὄρθότητος. Β. 1181. τῶν σὺν πολύγων τῆς ὁ. τῶν ἐπῶν.
ὄρθωται. Α. 60. ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκας' ὁ.
ὄρθωρίως. Εκ. 283. τοῖς μὴ παροῦσιν ὁ. ἐς τὴν πύκνα
ὄρθωριον. Ο. 489. ὑπὸ τῆς βῶμης τῆς τότε ἐκείνης, ὅπῃ μῖνος
δ. ἔσθ.
Εκ. 377. ἦδη λέλυται γάρ; ΧΡ. νῆ Δι', ὁ. μὲν οὖν.
526. οὐ δὴ τάλαιν' ἐγῶγε. ΒΛ. πῶς οὖν ὁ.
741. ἀπὸ νύκτωρ διὰ τὸν ὁ. νόμον.
ὄρθρον. Σ. 772. εἴλη κατ' ὁ., ἡλιάσει πρὸς ἥλιον.
Ο. 496. κᾶνὼ νομίσας ὁ. ἐχώρου Ἀλμειῶνταδε, κᾶρτι προ-
κύττω
Α. 1089. ἢ που πρὸς ὁ. σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
Εκ. 20. καίτοι πρὸς ὁ. γ' ἐστὶν ἢ δ' ἐκκλησία
462. οὐδὲ στένειν τὸν ὁ. ἐτι πράγμ' ἀρᾶ μοι;
ὄρθρος. Α. 266. σοῦ μηδὲν ἤττον βδεῖν, ἐπειδὴν ὁ. ᾗ.
Σ. 216. τὸν πατέρα. ΣΠ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὁ. βαθύς.
ὄρθρους. Α. 966. καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὁ.
ὄρθροφθοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων. Σ. 505. ὁ. τρῶπων
ὄρθφ. Ο. 1004. ὁ. μετρήσω καὶ οὐκ προστιθεῖς, ἵνα
ὄρθως. Α. 397. πῶς ἐνδον, εἰτ' οὐκ ἐνδον; ΚΕ. ὁ., ὡ γέρον.
Ι. 1027. ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ὁ. περὶ τοῦτου τοῦ κυνός.
1053. Κυλλήνην ὁ., ὅτι φησ', ἐμβαλε κυλλῇ.
1054. καὶ ὁ. φράζει τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ. Φαίβοι
1055. ἐς τὴν χεῖρ' ὁ. ἤνικατο τὴν Διοσφείδους.
1364. τοῦτ' ἐμὲ ὁ. καὶ φρονίμως ἦδη λέγεις.
Ν. 228. ἐξέυρον ὁ. τὰ μετέωρα πράγματα,
251. ἀπ' ἐστὶν ὁ.; ΣΤ. νῆ Δι', εἴπερ ἐστὶ γε.
616. οὐδὲν ὁ., ἀλλ' ἀνω τε καὶ κάτω κυδοιδοῦσιν.
659. τῶν τετραπύδων ἀπ' ἐστὶν ὁ. ἄρρενα.
679. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΠ. ὁ. γὰρ λέγεις.
742. ὁ. διαυρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἶμοι τάλας.
1186. ἴσασιν ὁ. ὅ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δὲ τί;
1483. ὁ. παραινέεις οὐκ ἔων διακορραφεῖν.
Σ. 46. ὁ. γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
ΕΙ. 161. ὁ. χῶρει Διὸς εἰς αὐλάς.
Ο. 478. ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὁ. ἐσθ' ἢ βασιλεία;
690. ἵν' ἀκούσῃτε πάντα παρ' ἡμῶν ὁ. περὶ τῶν μετεώρων.
692. εἰδύτες ὁ. παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Α. 521. ὁ. γε λέγαν νῆ Δι' ἐκείνος. ΑΤ. πῶς ὁ., ὡς καὶ
δαμων,
1038. καὶ ἐκεῖνο τοῦπος ὁ. κού κακῶς εἰρημένον.
1228. ὁ. γ', ὅτι νῆφοντες οὐχ ὑγαῖνομεν.
Θ. 911. ἐγὼς ἀρ' ὁ. ἀνδρα δυστυχίστατον.
965. ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὖσαν ἀνδρας, οὐκ ὁ. φρονεῖ.
Β. 672. ὁ. λέγεις ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
723. καὶ μῖνος ὁ. κοπέισι καὶ κεκωδισμένοις
694. ὁ. μ' ἐλέγχειν ἂν ἂν ἀπαιτῶμαι λόγῳ.
Εκ. 515. ὅ τι σοὶ θρῶσαι ξύμφορον ἡμῖς δόξομεν ὁ. ὑπακούειν.

ὀρθῶς. Εκ. 875. ὁ ξμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
Εκ. 1160. μὴ ἴορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὁ. ἀεῖ,
Π. 579. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὁ. διαγιγνώσκειν τὸ κρά-
τιστον·
778. ὡς οὐτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὁ. ἔδραν·
1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὡ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὁ. ποιεῖ,
1033. ὁ. γε· νυνδὲ σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται.
ὀριβάτης. Ο. 276. τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μουσόμεντις ἄτοπος ὄρνις ὁ.;
ὀρίγανον. Α. 874. ὁ., γλαχῶ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
Β. 603. καὶ βλέποντ' ὁ.
Fr. 180. 2. περίκομμα, θρίον, ἐγκέφαλος, ὁ.,
δριγάνου. Εκ. 1030. ὑποστρέσαι νυν πρῶτα τῆς ὁ.,
δρίζεται. Εκ. 202. σωτηρία παρέκλυεν ἄλλ' ὁ.;
ὀρκήσι. Θ. 1179. ὁ. καὶ μελετήσι, οὐ καλύσ' ἐγώ.
ὀρκια. Ν. 533. ἐκ τοῦτον μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνῶμης ἐσθ' ὁ.
ὀρκον. Α. 183. πάρφαυε μὲν τὸν ὁ., ὡς ὁμώμεθα.
Α. 187. τιν' ὁ. ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΑΥ. ὄντινα;
198. φεῖ δᾶ, τὸν ὁ. ἄφατον ὡς ἔταινιῶ.
Β. 150. ἐπάταξεν, ἡ ἴορκον ὁ. ὠμοσεν,
589. δέχομαι τὸν ὁ., καπὶ τοῦτοις λαμβάνω.
Fr. 479. διέφθορας τὸν ὁ. ἡμῶν.
ὀρκος. Α. 308. οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὐθ' ὁ. μένει;
Α. 191. τίς ἂν οὖν γένειτ' ἂν ὁ.; ΚΑ. εἰ λευκὸν ποθεν
ὀρκου. Α. 915. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὁ. φροντίσης.
ὀρκους. Ο. 332. παρέβη δ' ὁ. ὀρνίθων·
Α. 1185. ὁ. δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισι δότε.
Θ. 358. ὁ. τοὺς νενομισμένους
ὀρκοποιεῖν. Fr. 70. ὁ.;
ὀρκώσεις. Α. 187. τίν' ὀρκον ὁ. ποθ' ἡμᾶς; ΑΥ. ὄντινα;
ὄρμα. Θ. 953. ὁ., χῶρει
Εκ. 6. ὁ. φλογὸς σημεία τὰ ξυγκείμενα.
ὄρμαθόν. Α. 647. ἰσχυρὸν ὁ.
ὄρμαθούς. Β. 914. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'. ΕΥ. ὁ δὲ χορὸς γ'
ἥρειδεν ὁ. ἂν
ὄρμαθῶ. Π. 765. εὐαγγέλιᾱ σε κριβανωτῶν ὁ.,
ὄρμάν. Ν. 335. ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφέλᾱν στρεπταγλᾶν
δαῖον ὁ.,
Ο. 345. ὁ. φονίαν, πτέρυγᾱ τε παντᾶ
ὄρμαον. Α. 1247. ὁ.
ὄρμησιν. Β. 478. ἐφ' ἂς ἐγὼ ὀρμαῖον ὁ. πόδα.
ὄρμον. Α. 408. ὡ χρυσοχόε, τὸν ὁ. ὃν ἐπεσκεύασας,
ὄρμου. Fr. 143. ὁ. παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύνη.
ὄρμους. Σ. 677. φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὁ., ἐκπάματα,
πλουθυγίαν·
Fr. 309. 11. χλιδάνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὁ., πέδας,
ὄρμαμένους. Π. 257. οὐκ οὐν ὄρμ' ὁ. ἡμᾶς πάλαι προθύμας,
ὄρμαπτοῖσι. Α. 913. ὁ. πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
ὄρμα. Ο. 52. οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ἐστιν ἐνταῦθ' ὁ.
Ο. 1141. οἱ χαράριοι καὶ τάλλα ποτάμ' ὁ.
ὄρμας. Ο. 399. ἀποθανεῖν ἐς Ὁ.
ὄρνις. Ο. 197. εἰ ξυνδοκίῃ τοῖσιν ἄλλοις ὁ.
Ο. 1584. ἐπισιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὁ.
ὄρνεον. Ο. 65. Ἵποδεῖδις ἐγάργε, Λιβυκὸν ὁ.
Α. 776. ὁ. οὐδ' ὄντιον καταπυγανέστερον εἶναι.
ὄρνειον. Ο. 13. ἡ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὁ.,
Ο. 16. τὸν ἐποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὁ.;
291. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὁ.;
295. ὁ.; ΕΥ. ἀναξ' Ἀπολλων, τοῦ νέφους. Ιοῦ Ιοῦ·
305. Ιοῦ Ιοῦ τῶν ὁ.,
677. ὡ φίλτατον ὁ.,
1086. ἦν δὲ μὴ πείθῃθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὁ.
1406. Λεωτροφίῃ χορὸν πετομένων ὁ.
ὄρνιθα. Ο. 472. ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὁ.
γενέσθαι,
Ο. 720. φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὁ. καλεῖτε,
ὄρνιθαρχος. Ο. 1215. ἐπέβαλεν ὁ. οὐδεὶς σοι παρὼν;
ὄρνιθας. Ο. 411. ζεῖ ποτ' αὐτῶν πρὸς ὁ.
Ο. 520. ὦ μιν τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὁ.
ἀπαντες.
1084. ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνείπειν. κεί τις ὁ. τρέφει
ὄρνιθας. Ν. 339. κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὁ.
κιχηλᾶν.
Ο. 1590. καὶ μὴν τὰ γ' ὁ. λιπάρ' εἶναι πρέπει.
Β. 510. ἀνέβραττεν ὁ. καὶ τραγήματα
ὄρνιθων. Fr. 358. τί δὲ τὸν ὁ. οἰκίσκον φέρεις;
ὄρνιθειν. Ο. 865. εὐχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὁ., καὶ τῷ ἱκτίνῳ
ὄρνιθας. Ο. 173. ποῖαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὁ. πόλιν;
Ο. 482. ἀλλ' ὁ. κάβασιλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τοῦτον.
608. ἐτι προσθήσουσ' ὁ. ἐτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ
τοῦ; παρ' αὐτῶν.
1183. ὁ., οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος

ὄρνιθας. Ο. 1154. ἀπειργάσαντ'· ΑΓ. Α. ὁ. ἦσαν τέκτονες
Ο. 1236. ὁ. ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
1285. ποιούσιν ἄπερ ὁ. ἐκμμούμενοι,
1607. ἰσχύσετ', ἦν ὁ. ἀρξασιν κάτω;
ὄρνιθες. Ο. 1410. ὁ. τινες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
Ο. 1583. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕ. ὁ. τινες
ὄρνιθεντῆς. Ο. 526. πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὁ.
ὄρνιθι. Ο. 565. ἦν Ἀφροδίτῃ θυῖ, πυροῦς ὁ. φαληρίδι θύειν·
ὄρνιθας. Α. 877. ὁ. ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
ὄρνιθοθήρα. Ο. 62. οἶμοι τάλας, ὁ. τουτᾶι.
ὄρνιθομανοῖσι. Ο. 1284. ὁ., πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ὄρνιθομανῶ. Ο. 1344. ὁ. γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
ὄρνιθας. Α. 589. ὁ. ἐστίν; ἄρα κομπολακύνθου;
ὄρνιθων. Σ. 508. νῆ Δι' ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὁ. γάλα
ΕΙ. 116. ὡς σὺ μετ' ὁ. προλιπὼν ἐμὲ
Ο. 117. εἰτ' αὐθις ὁ. μεταλλάξας φύσιν,
155. οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὁ. βίος;
162. ἡ μετ' ἐνωρὸν βούλευμ' ἐν ὁ. γένει,
179. οὐχ οὗτος οὖν δῆπου ὅστις ὁ. πόλος;
206. ὡ φίλτατ' ὁ. σὺ, μὴ νυν ἔσταθι·
332. παρέβη δ' ὄρκους ὁ.;
487. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβάσιαν τῶν ὁ. μόνος ὄρθην.
550. καὶ δὴ τοῖνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὁ. πόλιν εἶναι,
562. ὡς ὁ. βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν·
564. τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὁ. ὃς ἂν ἀρμόζῃ καθ' ἕκαστον·
596. προερεῖ τις αἰ τῶν ὁ. μαντευομένη περὶ τοῦ πλοῦ·
617. τῶν ὁ. δένδρον ἐλάας
708. πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὁ. τὰ μέγιστα.
783. γάλα τ' ὁ.
753. εἰ μετ' ὁ. τις ὑμῶν, ὡ θεαταί, βούλεται
1291. πολλοῖσιν ὁ. ὀνόματ' ἦν κείμενα.
1346. ποῖαν νόμον; πολλοὶ γὰρ ὁ. νόμοι.
1673. τύραννον, ὁ. παρέξω σοι γάλα.
1707. ὡ τρισμακάριον πτηνὸν ὁ. γένος,
1727. γένος ὁ.
ὄρνιν. Α. 88. καὶ ναὶ μὰ Δι' ὁ. τριπλάσιον Κλεωνύμου
Σ. 815. ἀτὰρ τί τὸν ὁ. ὡς ἐμ' ἐξηγέκατε;
Ο. 78. ὁ., ἐν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.
263. ὄρμ' εἰν' ὁ.; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλων ἡγὼ μὲν οὐ.
512. ὅπῳτ' ἐξέλθοι Πριάμους τις ἔχων ὁ. ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
515. ἀετὸν ὁ. ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασιλεὺς ὢν·
561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὁ. ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύει,
707. ὁ μὲν ὄρνιγνα δοῦς, ὁ δὲ πορφυρίαν, ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ
Περσικὸν ὁ.
719. ὁ. τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
721. ζύμβολον ὁ., φωνὴν ὁ., θεράποντ' ὁ., θρονόν.
1361. εὐνοῦς, περὶ τῶν σ' ὥσπερ ὁ. ὄρμαθόν.
Π. 63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὁ. τοῦ θεοῦ.
ὄρνις. Ο. 16. τὸν ἐποφ', ὃς ὁ. ἐγένετ' ἐκ τῶν ὄρνέων
Ο. 67. ὃδ' δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὁ.; οὐκ ἐρεῖς;
70. ὁ. ἐγάργε δοῦλος. ΕΥ. ἡττήσης τινὸς
74. δεῖται γὰρ ὁ. καὶ διακόνου τινός;
79. τρέχω πὶ τοῖνυν. ΕΥ. τροχίλος ὁ. οὔτοσί.
102. Τηρεὺς γὰρ εἰ σὺ; πότερον ὁ. ἡ ταῖς;
103. ὁ. ἐγάργε. ΕΥ. κἀτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
119. καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἀνθρώπος ὅσα τ' ὁ. φρονεῖς.
163. τίς ὁ. οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῖς·
169. ἀνθρώπος ὁ. ἀσάτρητος πετόμενος,
247. ὁ. τε πτεροποίκιλος
268. ὡγάθ', ἀλλὰ χούτοσί καὶ δὴ τις ὁ. ἐρχεται.
269. νῆ Δι' ὁ. δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῦς;
270. οὗτος αὐτὸς νῦν φράσει· τίς ἐστὶν ὁ. οὔτοσί;
274. οὗτος, ὡ σέ τοι. ΠΕ. τί βωστρεῖς; ΕΥ. ἕτερος ὁ.
οὔτοσί.
276. τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μουσόμεντις ἄτοπος ὁ. ὀριβάτης;
279. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὁ. οὔτοσί.
287. ὡ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὁ. οὔτοσί.
300. κερύλος γὰρ ἐστὶν ὁ.; ΠΕ. οὐ γὰρ ἐστὶ Σποργίλος;
485. ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὁ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτ' ἐκείνης.
510. ἐπὶ τῶν σκῆπτρων ἐκάθητ' ὁ., μετέχων ὁ. τι δαιρο-
δοκίῃ.
568. κἂν Διὶ θυῖ βασιλεῖ κρινὸν, βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὁ.,
601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἰ τις ἄρ' ὁ.
717. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὁ., οὕτω πρὸς ἀπαντα τρέ-
πεσθε,
720. φήμη γ' ὑμῖν ὁ. ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
763. φρυγίλος ὁ. ἐνθάδ' ἐστὶ, τοῦ φιλήμονος γένους.
833. ὁ. ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
1250. ὁ. ἐπ' αὐτὸν, παρθαλᾶς ἐνημμένους,
1880. ὁ. γενέσθαι βούλομαι
1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὁ. ἐχῇτε συμμάχους,

ὄρνις. B. 932. τὸν ξουθὸν ἰταλεκτρούνα ζητῶν, τίς ἐστιν δ.
B. 1289. σὺν δορὶ καὶ χειρὶ πλάτορι θούριος δ.,
ὄρνις. O. 562. ὡς ὄρνιθιν βασιλευόντων θύειν δ. τὸ λοιπὸν
O. 881. καὶ ἥρασι [καὶ δ.] καὶ ἥρασι παῖσι, πορφύ-
1117. δόκεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς δ. κατατιλίμενοι.
ὄρνισιν. O. 756. ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν δ. καλὰ.
O. 866. τῷ ἐστιούχῳ, καὶ δ. Ὀλυμπίαις καὶ Ὀλυμ-
1343. ἐρῶ δ' ἐγὼ τοὶ τῶν ἐν δ. νόμων.
1348. τὸν πατέρα τοῖς δ. ἀγχείν καὶ δάκνειν.
1353. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν τοῖσιν δ. νόμος
1535. τὸ σῆπτρον δ. Ζεὺς τοῖσιν δ. πάλιν,
1600. τὸ σῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν δ. πάλιν
ὄρνιτο. O. 1679. δ. παραδίδωμι. HP. παραδοῦναι λέγει,
ὄρνιμίην. B. 1529. ἐς φάος δ. δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
ὄρνις. Fr. 661. δ.
ὄρσι. A. 719. δ. μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ἐμῆς.
ὄρσι. O. 349. οὔτε γὰρ δ. σκίρον οὔτε νέφος αἰθέριον
ὄροφην. Σ. 1215. δ. θέσσι, κρεαδί' αἰλῆς θαύμασον
ὄροφης. N. 178. ἀπὸ τῆς δ. νύκτωρ γαλέωτης κατέχευον.
ὄροφιας. Σ. 206. ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλαστής δ.
ὄροφον. { A. 229. } οὐ πρὸς τὸν δ. ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
230.
ὄρρον. EI. 1239. θάλλει τὸν δ. ἀπέφ' ὅ, οὐκ ἀσῆσμαι
B. 222. τὸν δ., δ. κοδὲ κοδὲ.
ὄρρος. A. 964. ποῖα δ' ὄσφύς; ποῖος ἂν δ.
ὄρρωδεῖτε. B. 1112. μηδὲν δ. τοῦθ' ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ὄρρωδῶ. Ek. 994. ἀλλ', ὡ μὲλ', δ. τὸν ἐραστήν σου. ΓΡ. A. τίνα;
Π. 122. οὐκ οἶδ' ἐγὼ δ' ἐκείνῳ δ. πάνυ.
ὄρρωδῶν. I. 126. τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν δ.; NI. τῆ;
I. 541. ταῦτ' δ. διέτριβεν δέ, καὶ πρὸς ταῦτοις ἐφασκεν
ὄρσά. A. 995. δ. Λακεδαιμόνων πᾶσι καὶ τοῖς σύμμαχοι
Ὀρσίλοχον. A. 725. εἰς Ὀ. χρεῖς τῶν τρυχῶν κατέσπασα.
ὄρσιλίων. A. 871. τῶν δ. ἡ τῶν τετραπτερωλλίδων.
ὄρτυγα. O. 707. δ. μὲν δ. δοῦς, δ. δὲ πορφυρίαν, δ. δὲ χῆν', δ. δὲ
Περσικὸν ὄρνιν.
ὄρτυγας. EI. 789. δ. οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὄρχηστὰς
Fr. 36. δ.:
ὄρτυγι. O. 1298. ὄρτυξ ἐκαλεῖτο καὶ γὰρ ἦκεν δ.
ὄρτυγοκέμων. Fr. 36. δ.
Ὀρτυγομήτρα. O. 870. καὶ κόνη Πυθίῳ καὶ Διῶνι, καὶ Λη-
τοῖ Ὀ.
ὄρτυξ. O. 1298. δ. ἐκαλεῖτο καὶ γὰρ ἦκεν ὄρτυγι
ὄρτυξ. Θ. 1215. δ. δὲ συβλήν' ἐστὶ καταβιβῆσι γὰρ.
ὄρύττειν. EI. 898. παῖιν, δ., πῆξ ὁμοῦ καὶ τῷ πῆξ.
O. 442. μήτ' ὄρχησθ' ἔλκεν μήτ' δ. XO. οὐ τί που
ὄρσανόν. O. 1361. εὐνοῖαν, περὶ ὧν δ. ὥσπερ ὄρνιν δ.
Ὀρφεύς. B. 1032. Ὀ. μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων
τ' ἀπέχουσαι,
ὄρφνα. B. 1332. δ., τίνα μοι
ὄρφνας. Σ. 493. ἢ μὲν ἀνῆλθαι τις δ., μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
ὄρχας. N. 713. καὶ τοὺς δ. ἐξέλεουσιν,
Σ. 1035. } φάμεθ' ὅς μιν, Δαμίας δ' δ. ἀπλότου, πρῶτον δὲ
EI. 758. } καμῆλον.
A. 963. ποῖα ψυχῇ, ποῖοι δ' ὅ,
ὄρχεῖσθαι. N. 988. ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν δ. Παραθηναίους
δίον αὐτοὺς
Σ. 1498. εἰ τις τραγῳδὸς φησιν δ. καλῶς,
ὄρχεῖσθε. Π. 761. δ. καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε
ὄρχων. A. 363. καὶ μὴ ποτ' ἄλλη σου εὐνοῖα τῶν δ. λάβηται.
Π. 312. τὸν Λαερτίου μμούμενοι τῶν δ. κρεμῶμεν.
ὄρχημασι. Fr. 523. 2. ἐκβαίνοντο τὸν πατέρα τοῖς δ.
ὄρχησαίμεθ'. EI. 330. οὐκ ἂν δ., εἴπερ ὠφελήσαιμιν τί σε.
ὄρχησάμενοι. A. 1277. δ. θεοῖσιν εὐλαβήμεθα
ὄρχησάμενους. EI. 1319. δ. καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβαλον
ἐξελάσαντας,
ὄρχησθ'. EI. 329. τοῦτό νυν, καὶ μελέτ' ἄλλο μηδὲν δ. ἐτι.
ὄρχησομένη. Θ. 1178. δ. γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινὰς.
ὄρχηστὰς. EI. 789. ὄρνις οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας δ.
ὄρχηστρίδ'. B. 543. ἀναγεγραμμένους κινῶν δ.
ὄρχηστρίδες. A. 1093. δ., τὰ φίλταθ' Ἀρμόδιον, καλαί.
B. 515. ἔτεροι δὲ ἡ τρεῖς. HA. πῶς λέγεις; δ.;
ὄρχηστρίδος. N. 996. μηδ' εἰς δ. εἰσάγεται, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
κεχηρῶς,
ὄρχηστρίσιν. B. 519. ἴθι νυν, φράσον πρῶτιστά ταῖς δ.
ὄρχιλος. O. 568. κἀν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κρινῶν, βασιλεὺς ἐστ' δ.
ὄρσις,
ὄρχιλον. Σ. 1513. ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεισεν τῶν δ.
ὄρχιπῶδ'. O. 442. μήτ' δ. ἔλκεν μήτ' ὄρύττειν. XO. οὐ τί που
ὄρχιπῶδων. I. 772. καὶ τῇ κρεάτῳ τῶν δ. ἐλπίσιν ἐς Κερα-
μεῖον.
Π. 956. τῶν δ. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γινώσκεις

ὄρχον. A. 995. πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος δ. ἐλάσαι μακρὸν,
ὄρχουμένη. A. 392. πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἢ γονὴ δ' ὅ,
A. 541. ἐγὼ γὰρ * οὐποτε κάμοιμ' ἂν δ.,
ὄρχουμένης. A. 409. δ. μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
ὄρχουμένοι. Σ. 1535. ἀλλ' ἐξάγει, εἰ τι φιλεῖ δ., θύραζε
Fr. 499. ὄρνις ἀτ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' δ.
ὄρχουμένοι. Σ. 1537. δ. ὅστις ἀπῆλλαξεν χορὸν τραγῳδῶν.
ὄρχουμένος. Σ. 1478. δ. τῆς νύκτος οὐδὲν παύεται
EI. 326. μή τι καὶ νυνὶ γ' ἐτ', ἀλλὰ παῖς παῖ δ.
ὄρχουμένους. A. 1246. ὡς ἡδομαί γ' ὑμᾶς ὄρῳ δ.
ὄρῳ. I. 163. τὰς στίχας ὄρῳ τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; AA. δ.
N. 93. δ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεῖν, ὦ πάτερ;
208. ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ δ. καθημένους.
323. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρθον θῆκη γὰρ δ. καὶ
οὐσας
A. 831. ἀνδρ' ἀνδρ', δ. προσιόντα παραπεληγμένον,
1020. γυνῶν ὄσθ' οὕτως. δ. γὰρ ὡς καταγέλαστος εἰ.
1082. καὶ μὴν δ. γε τοῦδε τοὺς αὐτόχθονας
Θ. 19. διὰ τὴν χῶαν οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' δ.;
97. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'. ἐγὼ γὰρ οὐχ δ.
98. ἀνδρ' οὐδὲν ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' δ.
1105. ἔα τιν' ὄρχον τόνδ' δ. καὶ παρθένον
B. 182. αὐτῇ σὺν ἢ ἐφράζε, καὶ πλοῖον γ' δ.
276. νῆ τὸν Ποσειδῶ γαργε, καὶ νυνὶ γ' δ.
288. καὶ μὴν δ. νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.
304. ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλήν' δ.
653. ἰοὺ ἰοὺ. AI. τί ἐστιν; ΔI. ἰππίας δ.
1323. ὄρῳ τὸν πόδα τοῦτον; ΔI. δ.
1324. τί δαί; τοῦτον ὄρῳ; ΔI. δ.
Ek. 27. ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὅ. τὸνδ' ἰλύχον
41. καὶ μὴν δ. καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
52. δ. προσποιούσας χάτρεας πολλὰς πάνυ
58. ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας δ.,
73. καὶ μὴν τὰ γ' ἀλλ' ὑμῖν δ. πεπραγμένα.
176. δ. γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένῃ
806. δ. φέροντας. AN. B. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
Π. 332. καὶ μὴν δ. καὶ Βλεψίδημον τουτοῖ
382. δ. τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
676. ἔπειτ' ἀναβλέψας δ. τὸν ἱέρη
Fr. 522. δ. γὰρ ὡς ὁμῶς διασπαιλούμενον,
ὄρῳμεν. Θ. 688. οὐχ δ. γοῦν ἐτ' ἄλλον οὐδὲν ἐγκαθήμενον
Ek. 501. χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας δ. ἀλλ' ἐπείγου
Fr. 114. 1. καὶ διασπαιβονθ' δ.
ὄρῳ. A. 82. καχεῖν ὁκτὼ μῆρας ἐπὶ χρυσῶν δ.
ὄρῳ. A. 600. δ. πολλοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
I. 792. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον δ. οἰκούντ' ἐν ταῖς
θήκαισι
881. τὸνδ' δ' ὅ. ἀνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτων,
N. 17. δ. ἀγοῦσαν τὴν σελήνην εἰκάδας
Σ. 427. ὡς ἐγὼ γ' αὐτῶν δ. δίδωκα τὰς ἐγκεντρίδας.
1072. εἴτα θαυμάζει μ' ὅ. μέσον διεσφηκωμένον,
EI. 1165. ληχ' ὅ. οἰδάνοντ'.
O. 1334. πρὸς ἀνδρ' δ. περὶ ὧν.
1336. οὕτως δ. σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
A. 1246. ὡς ἡδομαί γ' ὑμᾶς δ. ὄρχουμένους.
Θ. 194. χαίρεις δ. φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
1110. ὡ παρθέν', οἰκτεῖρά σε κρεμαμένην δ.
B. 46. δ. λεοντὴν ἐπὶ κροκωτῇ κειμένην.
Ek. 101. τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' δ.;
812. δεινὰ γε λέγεις. AN. B. τί δεινόν; ὥσπερ οἱ
ὄρῳντας. O. 391. τὴν χύτραν ἄκραν δ.
ὄρῳντες. O. 97. ὅ. τὴν πτέρωσιν; ἢ γὰρ, ὦ ξένοι,
ὄρῳντες. A. 684. οὐχ δ. οὐδὲν εἰ μὴ τῆς διαπῆ τὴν ἡλὺ
I. 531. νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν δ. παραληροῦντ' οὐκ ἔλεει
EI. 644. οἱ δὲ τὰς πληγὰς δ. ὡς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι
Ek. 386. δ. αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφύως
ὄρῳρε. EI. 1267. πύργῳ δ' ἐξεχέοντο, βοῇ δ' ἀσβεσ
ὄρῳσ'. Θ. 386. προσηλακίζομενας δ. ὑμᾶς ὑπὸ
ὄρῳσιν. O. 1509. ἀναθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὅ. οἱ θεοί.
ὅς. A. 34. δ. οὐδεπώποτ' εἴπεν, ἀνθρακας πρίω, κ.τ.λ.
A. 118. ἐγὼ δ' ὅ. ἐστὶ. Κλεισθένης δ. Σιβυρτίου. κ.τ.
ὅς. A. 356. ὑπὲρ Λακεδαιμονίᾳ ἀπανθ' δ. ἂν λέγῃ
ὅσα. A. 1. δ. δὴ δέδηγμα τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, κ.τ.
ὅσα. A. 268. δ. τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο κ.
κ.τ.λ.
ὅσαι. Θ. 355. τὰ δ' ἀρισθ' ὅ. προσήκει
ὅσαπερ. N. 841. ἀληθες; ὅ. ἐστ' ἐν ἀνθρώποις σο
ὅσαπερ. Σ. 806. δ. γ' ἐφασκον, κατὰ πολλὰ πλείς
ὅσαι. N. 1425. δ. δὲ πληγὰς εἰχόμεν πρὶν τὸν
κ.τ.λ.
ὄσέτη. Θ. 624. δ. γε. ΚΑ. καὶ τίς σοῦστ' οὐσας

όσημέραι. Σ. 479. μάλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν δ.
Π. 1006. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' δ. νῆ τὴν θεὸν
δοτην. I. 612. δ. ἀπὸν παρέσχεε ἡμῖν φροντίδα. κ.τ.λ.
δοσια. Θ. 676. δ. καὶ νόμιμα μηδόμενοι ποιεῖν
Θ. 679. αὐτῶν ὅταν ληθῇ τις δ. δρῶν,
δοσίαν. Π. 682. καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν δ. τοῦ πράγματος
δοσίους. B. 836. δ. μύσταις χορείαν.
δοσιον. O. 898. δ. ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
A. 743. ἔως ἂν εἰς δ. μόλω γὰρ χωρίον.
δοσίους. O. 633. ἀδύλους, δ.,
B. 327. δ. ἐς θιασώτας,
δομάς. EI. 753. διαβάς βυρῶν δ. δεινὰς κάπειλὰς βορβορο-
θύμους.
δομή. O. 1715. δ. δ' ἀναπόματος ἐς βάθος κύκλου
δομήν. { Σ. 1035. } φάκης δ' δ. Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
{ EI. 758. } πρακτὸν δὲ καμήλου.
Εκ. 1124. ἐλεγόμενος δ. τι ἂν μάλιστ' δ. ἐχρ.
δομῶλια. Fr. 242, 2. δ. καὶ μαρινῖα καὶ σπηῖδα,
δοιοι. A. 862. ἡμῆς δ', δ. θεῖαθεν αὐληταὶ πάρα, κ.τ.λ.
δοισιπέ. EI. 964. τοῦτον δ. εἰσι τῶν θεωμένων
δοισι. Εκ. 418. δ. δὲ κλίνη μὴ 'στι μηδὲ στρώματα, κ.τ.λ.
δοιον. A. 150. δ. τὸ χρῆμα παρὸντων προσέρχεται κ.τ.λ.
δοιονπε. Εκ. 174. δ. ὑμῖν. ἀχθομαι δὲ καὶ φέρω
δοιοι. A. 200. ὡ φιλῶται γυναῖκες, δ. κεραμῶν δ. κ.τ.λ.
δοισι. EI. 225. δ. ἀναθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, κ.τ.λ.
δοιπε. A. 441. εἶναι μὲν δ. εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ. κ.τ.λ.
δοτιων. A. 1226. λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δ' δ. ὀδυρτά.
δοτινοῖς. A. 863. τοῖς δ. φυσιγῇ τὸν πρακτὸν κυνός.
δοτις. A. 57. τὸν ἀνδρ' ἀπάγοντες, δ. ἡμῖν ἤθελε κ.τ.λ.
δοτρακίνδα. I. 855. ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλήψαις δ.
δοτράκοις. B. 1305. λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς δ.
δοτράκι. B. 1190. χερσῶν ὄντος ἐξέθεσαν ἐν δ.,
δοφράναι. Π. 896. κακὸν δαίμον, δ. τι; ΔΙ. τοῦ ψύχους γ'
ἴσας,
δοφραῖνομαι. A. 619. καὶ μάλιστ' δ. τῆς 'Ιππίου τυραννίδος
B. 654. τί δῆτα κλάεις; ΔΙ. κρομύων δ.
δοφραῖνόμενος. Θ. 495. δ. ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν
B. 489. κατέκειτ' ἂν δ., εἴπερ δεῖλός ἦν
δοφραντήριον. B. 893. καὶ ζῖνεσι καὶ μυκτῆρες δ.,
δοφρήσεται. EI. 152. ὥς εἰ μετέωρος οὗτος ἂν δ.,
δοφρόμενος. Σ. 792. κῆτα βδελυχθεὶς δ. ἐξέπτυσσά
δοφῶν. Σ. 740. καὶ τὴν δ.
Fr. 94, 1. δ. δ' ἐξ ἀκρον διακίγλιον ἦντε κίγκλου
δοφύος. Σ. 225. ἐχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς δ.
EI. 1053. ὅπτα σὺ σιγῇ, κάπαγ' ἀπὸ τῆς δ.
δοφύς. A. 964. ποῖα δ' δ.; ποῖος ἂν ὄρος
δοχον. A. 997. καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος δ., δ. γέραν ὀδλ,
δοφ. EI. 943. ἐτείγετε νῦν ἐν δ. κ.τ.λ.
δοων. I. 873. κρινὺν σ' δ. ἐγὼ δὲ περὶ τὸν δῆμον ἀνδρ' ἀριστον
κ.τ.λ.
δοωπε. N. 1419. δ. ἐξαμαρτάνειν ἦντον δίκαιον αὐτοῖς.
δοτ'. A. 140. δ. ἐνθαδὶ Θέοις ἡγωνίζετο, κ.τ.λ.
δοταν. A. 1065. δ. στρατιώτας καταλέγωνσι, τούτῳ κ.τ.λ.
δοτε. A. 10. δ. δὴ κεχρηγὴν προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλων, κ.τ.λ.
δοτή. A. 1062. δ. γυνὴ 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία. κ.τ.λ.
B. 523. δ. σε παύζων 'Ηρακλῆα ν'εσκεύασα;
δοτιοῦν. N. 344. κοῦχλ' γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' δ. αὐταὶ δὲ βίνας
ἐχουσιν. κ.τ.λ.
δοιοσι. I. 758. δ. τὸνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
δοτόν. Θ. 1081. οἴμωζ. ΕΤ. οἴμωζ. MN. δ. ΕΤ. δ.
δοτοῦσιν. EI. 1011. τὰς δὲ πεπράσθαι, τὸν δ' δ.,
δοτοῦσθαι. A. 520. δ. μακρὰ τὴν κεφαλὴν πύλεμος δ' ἀν-
δρεσι μελήσει.
δοι. A. 17. ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ δ. γὰρ βύπτομα κ.τ.λ.
δοιουπε. Π. 85. ὅς οὐκ ἐλούσας' ἐξ δ. ἐγένετο.
δοιηροί. O. 913. Μουσῶν θεράποντες δ.,
δοιηρόν. O. 915. οὐκ ἐτὸς δ. καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
δοιηρό. O. 909. Μουσῶν θεράπων δ.,
δοιηρομένη. A. 597. οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, δ. δὲ κἀθηται.
δοι. I. 1320. τίν' ἔχον φήμην ἀγαθὴν ἡκεις, ἐφ' δ. κνισῶμεν
ἀγνῶν; κ.τ.λ.
δοιουπε. O. 460. ἀλλ' ἐφ' δ. πράγματι τὴν σὴν ἡκεις γνῶμην
ἀναπείσας,
οὐ. A. 54. ο. γὰρ διδῶσιν οἱ πρυτάνεις. κ.τ.λ.
οὐ. A. 46. ἐγὼ. ΚΗ. τίς ἂν; ΑΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἀν-
θρώπος; ΑΜ. ο., κ.τ.λ.
οὐ. A. 466. καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνός, ο. μὴ τυχὼν κ.τ.λ.
οὐγὰ. A. 41. οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἐκείν' ο. 'λεγον'
EI. 64. τοῦτ' ἐστι τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακὸν αὐθ' ο. 'λεγον'
A. 240. τίς ὠλολυγὰ; ΑΤ. τοῦτ' ἐκείν' ο. 'λεγον'
Εκ. 341. φροῦδ' στ', ἐχουσα θοιμάτιον ο. 'φόρου.

οὐγκαλυμμός. O. 1496. τίς ο.; ΠΡ. τῶν θεῶν ὄρεε τινα
οὐδ'. A. 23. ο. οἱ πρυτάνεις ἡκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν κ.τ.λ.
οὐδαμῶ. Fr. 662. ο.:
οὐδαμοῖ. Σ. 1188. ἐγὼ δὲ θεθεώρηκα πώποτ' ο.
οὐδαμοῦ. N. 1420. ἀλλ' ο. νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πᾶσχειν.
O. 22. ὁδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταυθὰ γ' ἀτραπὸς ο.
Εκ. 343. οὐκ οὐκ λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην ο.
561. ἔσται τὸ λοιπὸν, ο. δὲ μαρτυρεῖν,
Π. 442. Πενία γὰρ ἐστίν, ὡ πονήρ, ἦς ο.
οὐδαμῶ. N. 688. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν; ΣΩ. ο. γ', ἐπεὶ
Σ. 79. εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. ο. γ', ἐπεὶ
1126. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ο. μοι εὐμφορον.
1393. ἔχειν διὰ τὸν σὺν οἶνον. ΦΙ. ο. γ', ἐπεὶ
O. 443. τόν; ο. ΠΕ. οὐκ, ἀλλὰ τὰ φθαλμῶ λέγω.
B. 56. γυναικός; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. ο.
Εκ. 755. αὐτ', ἡ φέρεις ἐνέχυρα θήσαν; ΑΝ. Α. ο.
οὐδέ. A. 563. ἀλλ' ο. χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν. κ.τ.λ.
N. 1282. οὐκ οἶδ' ἐγὼ γ' ὁπότερον, ο. μοι μέλει. κ.τ.λ.
οὐδεῖς. Π. 1182. κάμει γ' ἐπάλει τὸν ἱερέα νῦν δ' ο.
οὐδέ. B. 927. σαφὲς δ' ἂν εἴπην ο. ΔΙ. μὴ πρὶς τοὺς δδόντας.
A. 1044. φλαῦρον εἰπεῖν ο.
Π. 138. οὐ βούν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἀλλ' ο.,
οὐδεῖς. I. 158. ὡ νῦν μὲν ο., αὐριον δ' ὑπέρμεγας
I. 231. ἐπὶ τοῦ θείους γὰρ αὐτὸν ο. ἤθελε
569. οὐ γὰρ ο. πώποτ' αὐτῶν τοῖς ἐναντίους ἰδῶν
944. ἀγαθὸς πολλῆς, οἷος ο. πῶ χρόνου
1087. οὐκ ἦν ἄρ' ο. τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
1278. νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ ο. ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
1370. ο. κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
1373. οὐδ' ἀγοράσάγινειος ο. ἐν ἀγορᾷ.
N. 432. ἐν τῷ δῆμῳ γνῶμας ο. νικήσει πλείονας ἢ σὺ.
782. ο. κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.
886. ἀπεκείρατ' ο. πώποτ' οὐδ' ἡλείψατο
917. ο. ἐθέλει τῶν μεираκίων
977. ἡλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ ο. παῖς ὑπένερθεν τοτ' ἂν,
ὥστε
Σ. 88. φιληλιαστής ἐστιν ὡς ο. ἀνὴρ,
150. ἀτὰρ ἀθλιός γ' εἰμ' ὡς ἕτερος ο. ἀνὴρ,
594. κὰν τῷ δῆμῳ γνῶμην ο. πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
679. ο. οὐδὲ σκοροῦδος κεφαλὴν τοῖς ἐλητοῖσι δίδωσιν.
775. ο. σ' ἀποκλείσει θεομοθέτης τῇ κίγκλιδι.
889. φιλοῦντος ὡς ο. ἀνὴρ
1023. ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς ο. πώποτ' ἐν ὑμῖν,
1223. ἀληθες; ὡς ο. Διακρίων δέξεται.
1226. ο. πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος
1359. πατήρ γὰρ ο. ἐστίν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
1500. φησὶν τις, ἡ ο.; ΒΔ. εἰς γ' ἐκείνοισι μόνος.
1536. ἡμᾶς ταχύ. τοῦτο γὰρ ο. πῶ πάρος δεδρακεν,
EI. 14. ο. γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
511. οἱ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλεουσι, κἄλλος ο.
614. οὐκέτ' ἦν ο. δ. παύσαν, ἦδε δ' ἡφανίζετο.
965. οὐκ ἐστίν ο. ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
1094. χρησμολόγῳ δ' ο. ἐδίδου κάθοντα φαεινόν.
1111. ο. προσδώσει μοι σπλάγχχναν; ΤΡ. οὐ γὰρ οἶον τε
1200. ο. ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
O. 520. ὦμυν τ' ο. τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὀρνίθας
ἅπαντες.
595. ὥστ' ἀπολείπεται τῶν ναυκλήρων ο. ΕΠ. πῶς οὐκ
ἀπολείπεται;
601. ο. οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἰ τίς ἄρ' ὄρνις.
605. ὡς ἀνθρώπος γε κακῶς πράτταν ἀτεχνῶς ο. ὑγαίνει.
1120. ο. ὅτου πεισόμεθα τάκει πράγματα.
1133. ὄρνιθες, ο. ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
1216. μὰ Δί' οὐκ ἐμοί γ' ἐπέβαλεν ο., ὡ μέλε.
1516. θύει γὰρ ο. οὐδὲν ἀνθρώπων ἐτι
A. 212. } οὐκ ἐστίν ο. οὔτε μοιχὸς οὐτ' ἀνὴρ
213. }
597. ο. ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττενομένη δὲ κἀθηται.
Θ. 411. ἡγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' ο. γέραν
807. καὶ Στρατονίκην ὑμῶν ο. οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
B. 87. Πυθαγόρεος δέ; ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος,
107. δειπνεῖν με δίδασκε. ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος,
115. κόρεις ὀλίγοις ΕΑ. περὶ ἐμοῦ δ' ο. λόγος.
1044. οὐδ' οἶδ' ο. ἦντιν' ἐρώσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
1065. οὐκ οὐκ ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν ο. διὰ ταῦτα,
1087. λαμπάδα δ' ο. οἷός τε φέρειν
Εκ. 11. ὀφθαλμὸν ο. τὸν σὺν ἐξείργει δόμων.
304. ο. ἂν ἐτόλμα
322. οὐ γὰρ με νῦν χρίζοντά γ' ο. εἴπεται.
423. προσέθηκεν, ο. ἀντεχειροτόνησεν ἂν,
605. ο. οὐδὲν πενία δράσει' πάντα γὰρ ἐξουσιν ἅπαντες,

οὐδεῖς. ΕΙ. 667. οὐδ' αὖ κλέπτῃς ο. ἔσται; ΠΡ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῶ;
 ΕΙ. 925. ο. γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεις' ἀντ' ἐμοῦ.
 1025. ὑπὲρ μέδοντον ἐστ' ἀνὴρ ο. ἔτι.
 1130. ἐγώ; ΘΕ. σὺ μέντοι νῆ Δι' ὥς γ' ο. ἀνὴρ.
 Π. 188. ὥστ' οὐδὲ μεσστὸς σου γέγον' ο. πάποτε.
 193. σου δ' ἐγένετο ο. μεσστὸς οὐδεπώποτε.
 247. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς ο. ἀνὴρ
 420. ἀλλ' οἶον ο. ἄλλος οὐδεπώποτε
 499. ο. ἀν' ἐγὼ τούτου μάρτυς' μηδὲν ταύτην γ' ἀνερύτα.
 512. ο. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτων ἀφανισθέντων ἐβελήσει
 522. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων ο. οὐδ' ἀνδραποδιστῆς
 762. ο. γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ
 901. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΤ. ὡς ο. γ' ἀνὴρ.
 1098. ο. ἔακεν' ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
 1114. ὁ Πλούτος, ο. οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
 1177. θύειν ἐτ' ο. ἀξιοί. ΧΡ. τίς οὖνεκα;
 Fr. 476, 7. ὥστ' οὐκ ἐτ' ο. οἷδ' ἀπὸ νῆς ἐστὶ τοῖναιναυτοῦ.
 οὐδεμί. Σ. 587. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνον δρῶμεν τῶν δ' ἄλλων ο. ἀρχῇ.
 οὐδεμία. Α. 4. νῦν δ' ο. πάρεστιν ἐν ταυθὶ γυνή.
 Α. 58. ἀλλ' οὐδὲ Παράλιν ο. γυνὴ πάρα.
 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὤδ' ἀναιδὴς ο. πόρδαλις.
 Θ. 946. κοῦκ ἐστὶν ἐτ' ἐλπίς ο. σωτηρίας.
 Εκ. 19. ἀλλ' ο. πάρεστιν ἄς ἔκειν ἐχρήν.
 οὐδεμί. Θ. 353. φιλοτιμίᾳ μὲν ο. μὰ τὸ θεῷ
 Εκ. 516. ο. γὰρ δεινότερα σου ζυμίζας' οἶδα γυναικί.
 οὐδεμίαν. Α. 865. ὡς ο. ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
 Α. 869. χάριν ο. οἷδ' ἐσθίωσ' ἐστνικα γάρ.
 οὐδεμί. Σ. 549. τῆς ἡμετέρας, ὡς ο. ἦτταν ἐστὶν βασιλείας.
 οὐδέν. Α. 27. ἔσται προτιμῶσ' ο. ὦ πόλις πόλις. κ.τ.λ.
 Α. 376. ο. βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφου δακεῖν, κ.τ.λ.
 οὐδέν. Ν. 1050. ἐγὼ μὲν ο. Ἡρακλέους βελτίον' ἀνδρα κρίνω.
 Α. 1044. τῶν πολιτῶν ο., ἀνδρες,
 Θ. 98. ἀνδρ' ο. ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρω.
 Εκ. 417. πλεονεξίᾳ ἡμῶν ο. ἀν' λάβω ποτέ.
 οὐδένα. Ν. 423. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομεῖς ἦδη θεὸν ο. πλὴν ἀπερ
 ἡμεῖς,
 Ν. 628. οὐκ εἶδον οὕτως ἀνδρ' ἀγροικον ο.
 Π. 373. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ' ο.;
 Fr. 128, 4. τερον δέμας ο. κῖσμον.
 οὐδενί. Α. 1039. κεν ο. μεταδώσειν.
 Ν. 118. οὐκ ἀν' ἀποδοίην οὐδ' ἀν' ὀβολὸν ο.
 1250. οὐκ ἀν' ἀποδοίην οὐδ' ἀν' ὀβολὸν ο.,
 Σ. 1027. ο. πάποτε φησι πιθέσθαι, γνῶμην τιν' ἔχων ἐπεικῇ,
 1467. ο. γὰρ οὕτως ἀγαθῷ
 Π. 888. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν ο.
 οὐδενός. Ι. 776. οὐ φροντίζων τῶν ἰδικῶν ο., εἰ σοὶ χαρισίμην.
 Σ. 632. ο. ἡκούσαμεν οὐ-
 1274. Θετταλῶν, αὐτὸς πενήστῃς ὡς ἐλάττων ο.
 ΕΙ. 615. ταῦτα τοῖνυν μὰ τὸν Ἀπόλλων γὰρ πεπύσμεν ο.,
 Ο. 34. ἀστοὶ μετ' ἀστών, οὐ σοβούντος ο.
 799. ἡρέθη φύλαρχος, εἰθ' ἱππάρχος, εἰτ' ἐξ ο.
 Π. 362. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ἠγέεσθαι ο.,
 870. μὰ Δι', οὐ μὲν οὖν ἐστ' ἠγέεσθαι ο.,
 οὐδέποθ'. Ν. 3. ἀπέρωντον ο. ἡμέρα γενήσεται;
 οὐδέποτ'. Α. 979. ο. ἐγὼ πόλεμον οἶκας' ὑποδέξομαι, κ.τ.λ.
 οὐδέποτε. ΕΙ. 109. μὰ τὸν Διόνυσον ο. (ὥστος γ' ἐμοῦ κ.τ.λ.
 οὐδέποτέ. Α. 127. τοὺς δὲ ξενίζειν ο. γ' ἴσχει θύρα. κ.τ.λ.
 οὐδέπω. Σ. 940. ἀλλ' ἐτι σὺ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις ο.; κ.τ.λ.
 οὐδεπώποτ'. Α. 17. ἀλλ' ο. ἐξ ὅτου γὰρ ῥύπτομαι κ.τ.λ.
 οὐδεπώποτε. Σ. 14. κάγω γ' ἀληθῶς οἶον ο. κ.τ.λ.
 οὐδετέρω. Β. 1412. οὐ γὰρ δι' ἐχθρας ο. γενήσομαι.
 οὐδοξε. Εκ. 814. οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' ο., τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;
 οὐδυσσεύς. Ο. 1561. ὥσπερ ο. ἀπῆλθα,
 οὐθ'. Α. 308. οἶαν οὔτε βαμὸς οὔτε πίστις ο. δροκος μένει; κ.τ.λ.
 οὐθαρ. Fr. 162, 2. χαίρε λιπαρὸν δάπεδον, ο. ἀγαθὴς χθονός.
 οὐκ. Α. 35. ο. ὄξος, ο. ἔλαιον, οὐδ' ἦδει πρῶν, κ.τ.λ.
 οὐκ. Α. 108. ο., ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει. κ.τ.λ.
 οὐκ. Ι. 668. ἦν δ' αὖτ' ο. Λακεδαιμόνιος λέγει κ.τ.λ.
 οὐκέθ'. Π. 1004. ἔπειτα πλουτῶν ο. ἤδετα φακῇ;
 οὐκέτ'. Α. 471. ἀλλ' ο., ἀλλ' ἀπειμ. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν κ.τ.λ.
 οὐκέτι. Ι. 947. καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς ο. κ.τ.λ.
 οὐκί. Θ. 1108. λῦσόν με δεσμῶν. ΤΟ. ο. μὴ λαλῇς σὺ. κ.τ.λ.
 οὐκικλοῦμενος. Θ. 96. καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΤ. ο.
 οὐκουν. Ι. 465. ο. μ' ἐν Ἀργεὶ οὐα πρέττει λαοθάνη. κ.τ.λ.
 οὐκοῦν. ΕΙ. 43. ο. ἀν' ἦδη τῶν θεατῶν τις λέγει κ.τ.λ.
 οὐκτός. Σ. 1287. ο. ἐγὼ μὲν μέγα κεκραγὸτα θεώμενοι,
 οὐλύμπιος. Α. 530. ἐντεῦθεν ἐργῇ Περιμέλεις ο.
 Ν. 366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, ο. οὐ θεός ἐστιν;
 Οὐλύμπιον. Ι. 9. ζυγαλίαν κλαύσωμεν Ο. νόμον

οὐλῶν. Β. 1067. νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων ο. ἐρίων
 ὑπένερθε;
 οὐμοί. Ι. 967. ο. δι' γ' αὐτὸν λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα
 Ι. 1003. ο. μὲν εἰσι Βάκιδος. ΔΗΜ. οἱ δὲ σοὶ τίνας;
 Ν. 210. καὶ ποῦ Κικυνῆς εἰσὶν ο. δημόται;
 Β. 967. ο. δι' Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομῆτός.
 οὐμός. Ι. 721. χῶ πρῶκτός ο. τουτογλ σοφίζεται.
 Ι. 952. ο. τὸ γοῦν σημείον ἕτερον φαίνεται,
 Σ. 336. ο. υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε καὶ γὰρ τυγχάνει
 1352. ἐγὼ σ', ἐπειδὴν ο. υἱὸς ἀποθάνῃ,
 Ο. 1259. ἦ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως ο. πατήρ.
 Α. 838. ἐγὼ γ' ἐστὶν ο. ἀνὴρ Κινησίας.
 Θ. 867. ο. Μενέλαος οὐδέπω προσέρχεται.
 Π. 551. ἀλλ' οὐχ ο. τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δι', οὐδέ γε
 μέλλει.
 οὔν. Α. 37. νῦν οὔν ἀτεχνῶς ἦκα παρεσκευασμένος κ.τ.λ.
 οὔνδον. Β. 757. τίς οὗτος ο. ἐστὶ θόρυβος χῆ βοῇ
 οὔνδύεται. Εκ. 332. τὸ προκατῖθιον ἀμεισχύμενος, ο.
 οὔνεκ'. Ν. 238. ἵνα με διδάξῃς ὥνπερ ο. ἐλῆλυθα. κ.τ.λ.
 οὔνεκα. Α. 958. εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' ο. κ.τ.λ.
 οὔνεχ'. Ν. 555. προσθεῖς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃ τοῦ πόρδακος ο.,
 ἦν κ.τ.λ.
 οὔνος. Β. 27. σῶκουν τὸ βάρος τοῦθ', δ' οὐ φέρεις, ο. φέρεις;
 οὔντος. Α. 847. τίς οὗτος ο. τῶν φυλάκων ἐστὶς; FI. ἐγώ.
 οὔξ. ΕΙ. 1047. οὔτος γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος ο. ἱρεῶν.
 οὔξων. Β. 946. ἀλλ' ο. πρᾶσιστα μὲν μοι τὸ γένος εἴπ' ἀν' εὐθὺς
 οὔπα. Α. 1157. ο. γυναικ' ὅπως χαίωτ' ἔραν.
 οὔπερ. Σ. 1108. οἱ μὲν ἡμῶν ο. ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἐνδεκα,
 κ.τ.λ.
 οὔπερ. Ι. 1402. εὐ γ' ἐπερόσθας ο. ἐστὶν ἄξιος, κ.τ.λ.
 οὔπῃ. Α. 504. αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν ο. Ἀργαῖοι τ' ἀγῶν, κ.τ.λ.
 οὔπῃβῆτης. Fr. 51. εὐ γ' ἐξεκαλύμβησ' ο., ὡς ἐξοίσων ἐπίγειον.
 οὔπισθεν. Ο. 299. τίς γὰρ ἐσθ' ο. αὐτῆς; ΠΕ. ὥστις ἐστί; κει-
 ρύλος.
 οὔπῃτριπτος. Π. 275. ὡς σεμνὸς ο. αἱ κνήμαι δὲ σου βοῶσιν
 οὔπῃτριπτος. Β. 461. πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν ο.;
 οὔποτ'. Ο. 1106. γλαῦκες ὕμας ο. ἐπιλείψουσιν Λαυριαικάς. κ.τ.λ.
 οὔποτε. ΕΙ. 1083. ο. ποιήσεις τὸν καρκείον ὀρθὰ βαδίζων. κ.τ.λ.
 οὔποψ. Ο. 226. ο. μελῶδον αὐτὸν παρασκευάζεται. κ.τ.λ.
 Ο. 265. ἄλλος ἀρ' ο., ὡς εἰκ', ἐς τὴν λόχημιν
 οὔπω. Α. 461. ο. μὰ Δι' οἶσθ' οἱ αὐτὸς ἐργάζει κακὰ. κ.τ.λ.
 οὔπῃποθ'. Σ. 631. ο. οὔτω καθαράς
 οὔπῃποτ'. Ι. 645. ο. ἀφίης εἶδον ἀξιώτερας. κ.τ.λ.
 οὔπῃποτέ. Σ. 717. ποριεῖν ἔδοσαν δ' ο. σοι, πλὴν πρῶτον πέντε
 μεδύμους,
 οὔραναι. Ν. 316. ἦκιστ', ἀλλ' ο. Νεφέλαι, μεγάλα θεὰ ἀνδρά-
 σιν ἀργοῖς;
 οὔρανίους. Ν. 305. ο. τε θεοὶς διορήματα,
 οὔράνιον. Σ. 1530. ῥῖπτε σκέλος ο. βέμβικες ἐγγενέσθων.
 οὔρανιόν. Β. 781. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νῆ Δι', ο. γ' ὅσον.
 Β. 1135. εὐθὺς γὰρ, ἡμάρτηκεν ο. γ' ὅσον.
 Σ. 1492. σκέλος ο. γ' ἐκλακτίσαν.
 οὔρανόμηκες. Ν. 459. ταῦτα μάθων παρ' ἐμοῦ κλέος ο.
 οὔρανομήκη. Ν. 357. ο. ῥήξατε κάμοι φωνῇν, ὦ παμβασιλείαι.
 οὔρανόν. Ι. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δῆσας σε νῆ τὸν ο.
 Ν. 95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἀνδρες οἱ τὸν ο.
 193. τί δ' ὅθ' ὁ πρῶκτός ἐς τὸν ο. βλέπει;
 Σ. 18. φέρειν ἐπὶ χαλκὸν ἀνεκὰς ἐς τὸν ο.,
 416. νῆ Δι' ἐς τὸν ο. γ' ὡς τὸνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
 1084. ὑπὸ δὲ τῶν ταξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν ο.
 ΕΙ. 56. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν ο. βλέπων
 70. πρὸς ταῦτ' ἀνερριχάτ' ἀν' ἐς τὸν ο.,
 104. ὡς τὸν Δι' ἐς τὸν ο.; ΟΙ. Α. τίνα νοῦν ἔχων;
 112. ὕμας ἐρήμους ἐς τὸν ο. λάθρα.
 Ο. 178. εἶδός τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν ο.
 264. καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν ο. βλέπων.
 1249. πέμψω δὲ πορφύριον ἐς τὸν ο.
 1686. ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν ο.,
 Εκ. 83. ἔως ἐτ' ἐστὶν ἀστρα κατὰ τὸν ο.
 Π. 129. μείζον ἐνδύμενον. ΠΑ. ἐμὲ σὺ; ΧΡ. νῆ τῶν
 267. οἶμαι δὲ νῆ τὸν ο. καὶ ψαλὸν αὐτὸν εἶναι.
 366. μελαγχολῶς, ἀσθραπέ, νῆ τὸν ο.
 403. τυφλὸς γὰρ ὤντας ἐστί; ΧΡ. νῆ τὸν ο.
 1043. πολλὰ γεγένησιν ταχὺ γε νῆ τὸν ο.
 οὔρανός. Ο. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' ο. ἦν Ἐρέβους δ'
 ροσι κύλποις
 Ο. 701. ζυμυγνυμέναν δ' ἐτέραν ἐτέροις γένετ' ο. ὡς
 οὔρανῳ. Σ. 22. ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν πᾶν ο.
 Ο. 1234. ποῖοισιν; ἡμῖν. τοῖς ἐν ο. θεοῖς.
 οὔργατης. ΕΙ. 632. κῆρα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ζυγῆλθι
 οὔρεα. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κάδον λαβὼν τιν' ο. πῖπτινον.

ὄχλος. Γ. 219. χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν δ.
 Εκ. 383. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. πλείστος ἀνθρώπων δ.,
 Π. 750. ἀλλ' ἦν περὶ αἰτὸν δ. ὑπερφυῆς ὅσος.
 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ πρῶσειπε; ποῖος οὐκ δ.
 ὄχλου. Α. 328. μύγεις ἀπὸ κρήνης ὑπ' δ. καὶ θορύβου καὶ πατά-
 γου χυτρίου.
 Εκ. 394. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσούτον χρῆμ' δ.
 888. κεί γὰρ δι' δ. τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
 ὀχούμεθα. Ι. 1244. λεπτὴ τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς δ.
 ὀχουμένην. Π. 1013. μυστηρίους δὲ τοῖς μεγάλοις δ.
 ὀχῶ. Β. 23. αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' δ.,
 ὀψ'. Σ. 101. δ. ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπνευσμένον,
 ὀψαρίους. Γρ. 140. εἰ μὴ παρημυθεῖ μ' ὁ. ἐκαστοτε,
 ὀψέ. Σ. 217. νῆ τὸν Δί', ὁ. νῦν ἀνέστηκας γὰρ.
 ὀψε. Ο. 581. οὐκ ἐτελήσει μά Δί', ἀλλ' ὁ. προφάσεις αὐτὴν
 παρέχουσαν.
 Ο. 1468. πικρὰν τάχ' δ. στραφοδικοπανουργίαν.
 Α. 56. ἀλλ', ὦ μέλ', ὁ. τοι σφῶδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
 Θ. 6. ὦ. παρεστῶς. ΜΝ. πᾶς λέγεις; αὐθις φράσον.
 853. πικρὰν Ἑλένην δ. τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
 Β. 143. μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὁ. μυρία
 155. δ. τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
 Εκ. 1061. αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν δ. μ' αὐτίκα
 Π. 1065. δ. κατὰδρα τοῦ προσώπου τὰ βάκη.
 Γρ. 476. 1. δ. δὲ χειμῶνος μέσου σικυοῦς, βύτρου, ὠπῶαν,
 ὀψεσθ'. ΕΙ. 222. τὸ λοιπὸν δ. ΤΡ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
 ὀψεσθε. Ι. 1326. δ. δέ' καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἦδη τῶν
 προφυλαίων.
 ὀψεται. Ο. 1494. οἶμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' δ.
 Ο. 1506. ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ', εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς δ.

ὀψεται. Α. 1094. τῶν ἐρμικοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς δ.
 Α. 1202. δ. δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 Εκ. 322. οὐ γὰρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς δ.
 495. μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὁ. χιμῶν ἴσως κατείπη.
 997. ἀλλ' ἀπ' ὅ, ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν δ.
 ὀψην. Θ. 905. ὦ θεοί, τί ν' δ. εἰσορῶ; τίς εἰ, γίνου;
 Θ. 1154. ὄργια σεμνὰ θεῶν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμβροτον ὁ.
 Β. 1335. φρικῶδη δεινὰν δ.,
 ὀψομαί. Ι. 703. ἰδοὺ προεδρίαν' οἶον δ. σ' ἐγὼ
 ὀψομαι. Ν. 466. δ. ΧΟ. ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις
 δεῖ καθῆσθαι,
 ΕΙ. 78. ἀλλ' ὁ τι ποιεῖ τῇδ' διακίφας δ.
 ὀψόμενοι. Ν. 301. Κέκροπος δ. πολυήρατον
 ὀψομένη. Β. 676. τὸν πολλὸν ὁ. λαῶν ὄχλον, οὐ σοφία
 ὀψον. Ι. 1138. μὴ σοι τύχη δ. ὦν,
 ΕΙ. 123. κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον δ. ἐπ' αὐτῇ.
 Ο. 900. ἱκανὸν ἔχει δ.
 ὀψοφαγεῖν. Ν. 983. οὐδ' ὁ, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὸ πύδ'
 ἐναλλάξ.
 ὀψοφάγοι. ΕΙ. 810. Γοργόνες δ., βατιδοσκοῖται. ἄρπυιαι,
 ὀψφ. Γρ. 344. 7. ὁ. δὲ χρῆσθαι σπινιδίους τε καὶ κίχλας,
 ὀψων. Ν. 1073. παῖδαν, γυναικῶν, κοττάβαν, δ., πύτων, κα-
 χασιμῶν.
 Γρ. 87. ὅστις φακὴν ἤδιστον δ. λοιδορεῖς.
 ὀψωναδόκον. Γρ. Μ. Αμφι. 16. καὶ σφυρίδα δὲ ὁ. πλεκτην
 σχοῖνον
 ὀψωνεῖν. Σ. 495. οὗτος δ. ξοιχ' ἀνθρώπος ἐπὶ τυραννίδι.
 ὀψώνης. Γρ. 424. ὡς δ. διατρίβειν
 ὀψωνούντας. ΕΙ. 1007. ὁ. τυρβάζεσθαι

Π

π'. Ο. 77. τρέχω π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸν τρυβλίον. κ.τ.λ.
 πα. Α. 732. ἀμβάτε ποττὰν μάδδαν, αἱ χ' εὐρητέ π.
 πᾶ. Α. 755. π. δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει.
 Α. 895. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε π. γενήσεται;
 Ο. 319. ποῦ; π.; πῶς φῆς;
 Α. 171. π. καὶ τίς ἂν πείσειεν αὐτὸν μὴ πλάδδιῃν;
 980. π. τῶν Ἀσσανῶν ἐστὶν ἂν γενοῖα
 πᾶα. Α. 995. ἱρσὰ Λακεδαιμόνων π. καὶ τοὶ σύμμαχοι
 παγγλυκερά. Α. 970. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ π.
 παγησεται. Σ. 437. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι π.
 παγίδας. Ο. 194. μὰ γῆν, μὰ π., μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα.
 Ο. 527. ἰσσησι βρόχους, π., βάβδους,
 παγίδες. Γρ. 663. αἱ τῶν γυναικῶν π.;
 παγκάλους. Π. 1018. καὶ τὰς γε χεῖρας π. ἔχειν μ' ἔφη.
 παγκατάπυγον. Α. 137. ὦ π. θημέτερον ἅπαν γένος.
 παγκατάρατε. Α. 588. αἱς οὐδὲ μετῆν πάντων τοῦ πολέμου;
 ΑΤ. καὶ μὴν, ὦ π.,
 παγκρατής. Θ. 367. ἀλλ' ὦ π.
 παγκρατῆς. Θ. 317. καὶ σὺ π. κόρα
 παγκράτιον. Σ. 1191. Ἐφουδῖαν π. Ἀσκάνδρα καλῶς,
 Σ. 1195. πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο π. θώρακ' ἔχων;
 παγκράτιον. ΕΙ. 898. καὶ π. γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
 πάγκυφος. Γρ. 664. π. ἑλάα.
 παγούρους. Ι. 606. ἥσθιον δὲ τοὺς π. ἀντὶ ποίας Μηδικῆς.
 πάγχρηστον. Α. 936. π. ἄγγος ἔσται.
 πάγχρυσον. Ν. 599. ἦ τ' Ἐφέσου μάκαιρα π. ἔχεις
 πάγχυ. Β. 1531. π. γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
 πάδη. Α. 1317. ἀλλ' ἄγε κόμην παραμπύκιδδε, χερὶ ποδοῖν τε π.
 πάθεα. Α. 1191. στυγερὰ τὰδε κρυερὰ π.
 Θ. 1040. ἄνομα π. φῶτα λιτομέναν.
 παθεῖν. Ι. 133. δύο τῶδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρῆ π.;
 Ν. 1257. καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι π.,
 Σ. 1125. ἀγαθὸν εἰκας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν π.
 ΕΙ. 608. πρὶν π. τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν.
 Θ. 377. ὁ τι χρεῖ π. ἐκείνον' ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 Β. 1012. τι π. φήσεις ἄγιος εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι' μὴ τοῦτον
 ἐράτα.
 Εκ. 693. εἰ τίς ἀγαθὸν βούλεται π.
 Π. 482. τὸ γὰρ αὐτ' ἐὰν ἡττάσθαι, καὶ σφῶ δει π.
 Γρ. 390. 2. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται π.
 παθημασιν. Θ. 199. φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς π.
 Θ. 201. οὐ τοῖς λόγισιν, ἀλλὰ τοῖς π.
 πάθοι. Ν. 1086. τί μὲν οὖν ἂν ἐτι μείζον π. τούτου ποτέ;

πάθοιμ'. Εκ. 794. χαρίεντα γούν π. ἂν. εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
 πάθοιμεν. Εκ. 95. οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν π., εἰ πλήρης τύχη
 πάθους. Θ. 86. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δίκαι' ἂν π.
 παθόνθ'. Π. 1029. τὸν εὖ π. ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντενποιεῖν
 παθόντες. Ο. 367. ἀπολέσαι, π. οὐδὲν, ἀνδρε καὶ διασπάσαι
 Α. 1145. ταυτὶ π. τῶν Ἀθηναίων ὑπο
 πάθος. Σ. 328. π. οἰκτεῖρας
 Α. 478. τόδε σοι τὸ π. μετ' ἐμοῦ
 Θ. 1049. π. ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
 1058. σὺ δ' εἰ τίς, ἥτις τοῦμὸν φτεῖρας π.;
 παθοῦσαι. Ν. 340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον
 δὴ μοι, τί π.,
 Θ. 519. οὐδὲν π. μείζον ἢ δεδράκαμεν;
 πάθω. Ν. 798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μαρθάνειν, τί ἐγὼ π.;
 Σ. 385. δρᾶσω τῶνιν ὑμῖν πῖνονος καὶ μαρθάνετ'. ἦν τι π.
 γῶ,
 ΕΙ. 170. ἐνθένδε π., τοῦμὸν θανάτου
 Ο. 1432. τί γὰρ π.; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
 Α. 884. οἷον τὸ τεκεῖν καταβατέον. τί γὰρ π.;
 954. οἶμοι τί π.; τίνα βινήσω,
 Εκ. 860. βαδίζει δὲ δειπνήσαν ὅμως; ΑΝ. Β. τί γὰρ π.;
 1105. ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις π.
 Π. 603. τί π. τλήμων;
 παθῶν. Α. 912. φαίνω πολέμα ταυταγί. ΒΟ. τί δαὲ π.
 Ν. 1441. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθεῖται π. ἂν νῦν ἐπεσπῶσας.
 ΕΙ. 701. ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. ΕΡ. τί π.; ΤΡ. ὁ τι;
 παῖ. Α. 395. π. π.
 Α. 432. ὦ π., δὸς αὐτῷ Τηλέφου βακῶματα.
 1097. π. π. φέρ' ἐξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
 1098. π. π. φέρ' ἐξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
 1099. ἄλας θυμῆτας οἶσε, π., καὶ πρόμμνα.
 1101. θρίον ταρίχους οἶσε δεῦρο, π., σαπρού.
 1102. κάμοι σὺ δὴ π., θρίον ὀπηθήσω δ' ἐκεῖ.
 1118. π. π., καθελάν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἐξω φέρε.
 1119. π. π., σὺ δ' ἀφελάν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
 1121. ἐχ', ἀντέχου, π. ΔΙ. καὶ σὺ, π., τοῦδ' ἀντέχου.
 1122. τοὺς κιλλίβακτας οἶσε, π. τῆς ἀσπίδος.
 1128. κατὰχει σὺ, π., τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλεπῷ
 1132. φέρε δεῦρο, π. θώρακα πολεμιστήριον.
 1133. ἔξαιρε, π., θώρακα κάμοι τὸν χόα.
 1136. τὸ δειπνον, ὦ π., δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 1137. τὸ δειπνον, ὦ π., δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
 1140. τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ π., λαβάν.

παῖ. I. 561. ὦ Γεραίστε π. Κρόνου,
N. 18. οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, π., λύχνον,
87. ὦ π., πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι θητά σοι;
132. ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; π., παιδίον.
614. μὴ πέρη, π., δῶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναῖης καλόν.
1145. π., ἡμί, π. π. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
1165. ὦ τέκνον, ὦ π., ἐξελθ' οἶκον,
Σ. 290. ὑπαγ', ὦ π., ὑπαγε.
295. καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δῆπουθεν, ὦ π.
1251. π. π., τὸ δέπνον, Χρυσέ, συσκευάζε νῦν,
1297. τί δ' ἐστίν, ὦ π.; παῖδα γὰρ, κἂν ᾗ γέρον,
1307. κἀνυπτεν ἐμὲ νεανικῶς, π. π. καλῶν.
ΕΙ. 255. π. π. Κυδοιμέ.
1153. ὦν ἐνεγκ', ὦ π., τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
O. 57. π. π. ΠΕ. τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἐποπα π. καλεῖς;
463. ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει φέρε π. στέφανον κατα-
χεῖσθαι
850. π. π., τὸ καοῖν αἰρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.
Θ. 129. χαῖρ', ὀλβιε π. Λατοῦς.
141. τίς δ' αὐτὸς ὦ π.; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
320. καλὸν πολύνυμμε, θηροφόνῃ π.,
582. τί δ' ἐστίν, ὦ π.; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
991. Βρόμει καὶ Σεμέλας π.,
1056. χαῖρ', ὦ φίλη π.: τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
B. 37. ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, π., ἡμί, π.
190. ἔσβαντε δὴ. ΔΙ. π., δεῦρο. ΧΑ. δοῦλον οὐκ ἄγω,
437. αἶραι' ἀν αὐθις, ὦ π.
464. π. π.
840. Δληθες, ὦ π. τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
1270. κῦδος' Ἀχαιῶν Ἀτρεῶς πολυκοίρανε μάνθανέ μου π.
Π. 624. π. Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρήν,
Fr. 160. τί δὴτα τούτων τῶν κακῶν ὦ π. γλιχίει;
427. 1. φέρε π. ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ
παῖ. A. 282. παῖε π. τὸν μιρόν.
παῖ. I. 451. π. ἀνδρικῶς. ΚΑ. Ιοῦ Ιοῦ,
I. 453. π. αὐτὸν ἀνδρικῶτατα,
Σ. 456. παῖε π., ὦ Εἰωνία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
ΕΙ. 1121. π. αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Θ. 934. π., ἦν προσίη τις. ΓΤ. Η. νῆ Δί, ὡς νῦν δὴτ' ἀνὴρ
Παιάν. A. 1212. ἰὼ ἰὼ Π. Π.
παίγν'. Fr. 561. ῥήματά τε κομῶ καὶ π. ἐπιδεικνύμαι
παίγνια. Εκ. 922. τὰ μὰ π.: τὴν δ' ἐμὴν
παιγνίαν. A. 700. ὥστε κἀχθὲς θηκάτη ποιούσα π. ἐγὼ
παῖδ'. I. 1385. καὶ π. ἐνόρχην, ὥσπερ οἶσει τόνδε σοι.
Σ. 583. κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δὲ καταλείπων π. ἐπὶ-
κληρον
Θ. 919. τὴν Τυνδάρειον π., ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
Fr. p. 514. ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυγόμενοι τὸν π. ἦλθον τε-
θνεῶτα,
παῖδα. Σ. 1297. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; π. γὰρ, κἂν ᾗ γέρον,
A. 595. ὁ μὲν ἦσαν γὰρ, κἂν ᾗ πολὺς, ταχὺ π. κόρην γεγά-
μηκεν
702. π. χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐγγελευν
Θ. 582. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; π. γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
B. 148. ἡ π. κινῶν τὰργύριον ὑφέλετο,
616. βασάνιζε γὰρ τὸν π. τουτονὶ λαβὼν,
624. τὸν π. τύπτων, τὰργύριόν σοι κείσεται.
1335. μελαίνας Νυκτὸς π.,
Fr. 460. 3. ὅπως ἔχων τὸν π. πωλήσει 'ς Χίον,
παῖδά. N. 1409. καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί. π. μ' ὄντ'
ἐτυπτες;
Θ. 761. τίς τὴν ἀγαπητὴν π. σούξερήσατο;
παιδάρι'. Σ. 568. κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ π. εὐθὺς
ἀνέλκει,
O. 607. ἡ π.: ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί, ἀλλὰ
τριάκοσι' αὐτοῖς
παιδάρια. Θ. 447. π. πέντε καταλιπὼν, ἀγὼ μόλις
παιδάρους. Fr. 189. εἰ π. ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ'
ἐχοντα.
παιδαρίουσιν. B. 1054. καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς
μὲν γὰρ π.
Εκ. 678. καὶ τὰς ὕδρας, καὶ βαυφιδεῖν ἔσται τοῖς π.
παιδάριον. N. 821. ὅτι π. εἰ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά.
N. 878. εὐθὺς γέ τοι π. ὃν τυνοντοῖ
ΕΙ. 1288. κέκιστ' ἀπόλοιτο, π., αὐταῖς μάχαις
Ε. 1203. σὺ μὲν οὖν ἀπώτρεχε, π. τουτί λαβὼν
Π. 823. ἔπου μετ' ἐμοῦ π., ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
843. δ φέρε μετὰ σοῦ τὸ π. τουτί; φράσον.
Fr. 514. ἐνταῦθα δὴ π. ἐξαναίνεται.
παιδαρίου. O. 494. ἐς δεκάτην γὰρ ποτε π. κληθεὶς ὑπέπινον
ἐν ἄσπει,

παιδαρίων. Π. 536. καὶ π. ὑποπεινῶντων καὶ γραῖδιαν κολο-
συρόν;
παῖδας. N. 974. τοὺς π., ὅπως τοῖς ἐξωθεν μηδὲν δείξειαν
ἀπηνές
Σ. 1133. ἔπειτα π. χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
1276. π. ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικατάτους,
ΕΙ. 763. π. ἐπείραν, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχά-
ρων,
766. καὶ τοὺς ἀνδρας καὶ τοὺς π.
O. 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει π. οἶκον, χρήματα.
705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας π. πρὸς τέρμασιν
ὥρας
A. 590. κάκπέμψασαι π. ὀπλίτας. ΠΡ. σίγα, μὴ μαησικακήσης.
Εκ. 635. πῶς οὖν οὕτω ζῶντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ π. ἕκαστος
Π. 153. καὶ τοὺς γε π. φασὶ ταῦτ' αὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
παῖδ' αὖν. A. 1313. θυραδδοῶν καὶ π.
παῖδε. Fr. 471. ἐς Οἰδίπουν δὲ π., διπτύχῳ κόρῳ,
παιδείαν. N. 961. λέξω τοῖνυν τὴν ἀρχαίαν π., ὡς διέκειτο,
παιδεραστά. A. 265. τε, μοιχέ, π.,
παῖδες. A. 889. σκέψασθε, π., τὴν ἀρίστην ἐγγελευν,
A. 1003. ὦ π., ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε,
I. 419. σκέψασθε π.: οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδῶν.
988. π. οἱ ξυνοφίτων
N. 1415. κλάουσι π. πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
1417. ἐγὼ δὲ γ' ἀντέποιμ' ἀν ὡς δις π. οἱ γέροντες.
O. 1665. γηγίσων. ἐὰν δὲ π. μὴ ὡς γηγίσωι, τοῖς
B. 847. ἄρ' ἄρα μέλαιναν π. ἐξενέγκατε
Fr. 361. "π. ἀγένοιον, Στρατῶν."
παιδεύσας. Θ. 175. μὰ τὸν Δί, οὐ ζῆλῶ σε τῆς π.
παιδευσιν. N. 938. π., ὅπως ἀν ἀκούσας σφῶν
N. 1043. σκέψαι δὲ τὴν π. ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω
παῖδουσιν. N. 986. ἐξ ὧν ἀνδρας Μαραθονομάχας ἡμῇ π.
ἐθρεψεν.
παῖδουσιν. B. 1502. γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ π.
παῖδ'. Θ. 891. γάμοισι Πρατῆας π. συμμίξει λέχος.
παῖδ'. ΕΙ. 111. ὦ π., ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ΕΙ. 1265. νῆ τὸν Δί, ὡς τὰ π. ἤδη ἔξρχεται
A. 1067. τοὺς τε καὶ τὰ π. εἴτ' εἴ-
Θ. 1206. ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ π. οἶκαδε.
B. 1408. αὐτὸς, τὰ π., ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
Fr. 346. ὥσπερ τὰ π. ἐξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε.
παῖδια. Σ. 408. ἀλλὰ θαλμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, π.,
Σ. 976. καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ π.;
O. 131. ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ π.
1150. ἐπέτοντ' ἐχουσιν κατόπιν, ὥσπερ π.,
A. 1205. σμικρὰ πολλὰ π.,
B. 587. πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνή, τὰ π.,
Εκ. 92. ζαίνουσα; γυνὴ δ' ἐστὶ μοι τὰ π.
Π. 1104. ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ π.,
παιδίαν. Π. 1056. αὐτὸν, λαβοῦσα κάρνα. ΓΡ. π. τίνα;
παιδικόν. A. 415. νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ π.
παιδίους. N. 539. ἐρυθρόν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς π. ἴν' ᾗ γέλως.
ΕΙ. 50. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι π.
παιδίοισι. A. 182. καὶ τοῖσι π. καὶ τῇ πλάτιδι
παιδίον. A. 329. τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μὲν ἔχει τοῦ π.
N. 132. ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, π.
Σ. 293. πάνυ γ', ὦ π. ἀλλ' εἰπέ τί βούλει με πρίασθαι
ΕΙ. 1268. ἀλλ' ὅ τι περ ἄβειν ἐπινοεῖς, ὦ π.,
1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεονόμου στί π.;
A. 18. ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ π.
748. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΤ. Γ. ἄρρεν π.
880. αὐτῇ, τι πάσχεις; οὐδ' ἔλαεῖς τὸ π.
909. ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι π. καὶ δὴ 'κποδῶν
Θ. 339. ἡ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἡ π.
503. δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο π.
505. τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρῳ τὸ π.,
512. εἴθ' ἡ μαρὰ γραῦς, ἡ φερεν τὸ π.,
608. ἥδ' ἡ δὲ τίς ἐστίν ἡ τὸ π.
690. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ π.
706. δεινὰ δὴθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ π.
731. ἀπόδυθι ταχέως τοῦ θανάτου δ', ὦ π.,
744. ἀπιδύσας ἀναίσχυντέ μου τὸ π.
B. 37. ἔδει τραπέσθαι. π., παῖ, ἡμί, παῖ
Εκ. 549. μὴ φροντίστ' ἄρρεν γὰρ ἔτεκε π.
παιδίον. I. 412. ἠνεσχόμεν ἐκ π., μαχαιρίδων τε πληγὰς,
A. 907. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ π.;
Θ. 511. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ π., τὸ δ' ἀνέκραγεν.
παιδίσκης. A. 1148. μετὰ π. ὠραιότητος,
παιδίσκον. Εκ. 1146. καλεῖν γέροντα, μεράκιον, π.; ὡς
παιδίχ'. Σ. 1026. κομψοδεῖσθαι π. αὐτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς
αὐτόν,

παιδίω. Fr. 487, 2. αίσχυνομαι τώ τ' οὐ φρονούντε π.
 παιδίω. O. 923. καὶ τοῦνομ' ὥσπερ π. νῦν δὴ θέμην;
 A. 877. ἀπειμ. KI. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γούν π.
 883. ἐστιν. KI. κατὰβθ', ὡ δαίμονία, τῷ π.
 παιδίω. A. 99. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν π.
 II. 363. ἰκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν π.
 παιδοποιεῖν. Εκ. 615. καὶ π. τῷ βουλομένῳ. ΒΛ. πῶς οὖν οὐ
 πάντες ἴσασιν
 παιδός. I. 417. καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κύβαλα π. ὕπτος.
 N. 654. πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ π. ὕπτος, οὔτοσί.
 963. πρῶτον μὲν ἔδει π. φωνὴν γρύζαντος μηδὲν ἀκοῦσαι
 1416. φῆσεις νομίζεσθαι σὺ π. τοῦτο τοῦργον εἶναι
 Σ. 572. εἰ μὲν χαίρεις ἀντὶς φωνῇ, π. φωνὴν ἐλεήσας
 EI. 11. ἐτέραν ἐτέραν δὲ π. ἡταιρηκῆτος
 1033. καὶ τὴν τράπεζαν οἴσουμαι, καὶ π. οὐ δεήσει.
 O. 58. οὐκ ἀντὶ τοῦ π. σ' ἔχρην ἐσποῖ καλεῖν;
 138. ὥσπερ ἀδικηθεὶς π. ὠραίον πατήρ
 B. 56. γυναικὺς; ΔΙ. οὐ δῆτ'. HP. ἀλλὰ π.; ΔΙ. οὐδαμῶς.
 παιδοσπόρους. Fr. 328. τοὺς ἀνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς π.
 παιδοτριβικῶς. I. 492. ἀλλ' εὐ λέγεις καὶ π. ταυταγί.
 παιδοτριβίου. I. 1238. ἐν π. δὲ τίνα πάλιν ἐμάνθανες;
 N. 973. ἐν π. δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
 παιδοτροφῆσιν. A. 956. πῶς ταύτην π.;
 παίδων. N. 1048. καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς π. τίν' ἀνδρ'
 ἄριστον
 N. 1073. π., γυναικῶν, κοττάβων, ὕψων, πύτων, καχασμῶν.
 Σ. 578. π. τοῖνυ δοκιμαζόμενων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
 EI. 784. ἀντιβολῇ μετὰ τῶν π. χορεύσαι,
 O. 730. αὐτοῖς, παισὶν. π. παισὶν.
 1661. Νύμφη δὲ μὴ εἶναι ἀγχιςτεῖαν. π. ὕπταν
 O. 408. ἀπορούσα π., οὐδὲ τοῦτ' ἐστὶν λαθεῖν.
 637. κάπειτ' ἀποδύσεται ἐννέα π. μητέρα;
 642. νῦν τότε δὲ μήτηρ ἦστα π. ἐννέα.
 II. 577. ἀπὸ τῶν π. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονούντας
 ἄριστα
 614. εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν π.
 παῖς. A. 282. π. παῖ τὸν μυρῖν.
 I. 247. π. τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπόστρατον
 251. ἀλλὰ π. καὶ δῶκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
 N. 1508. δῶκε, βάλλε. π., πολλῶν οὐνεκα.
 Σ. 398. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλ-
 λάσι π.,
 456. π. παῖ, ὡς Ἐανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
 458. οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κύρακας; οὐκ ἀπιτε; π. τῷ ξύλῳ.
 EI. 1119. ὡ π. π. τὸν Βάκιν. IE. μαρτύρομαι.
 O. 365. ἔλκε, τίλλε, π., δέιρε, κύπτε πρῶτην τὴν χύτραν.
 1157. τύψε, π., σφενδύνην τίς μοι δότω.
 παῖς. A. 686. ἐς τάχος π. ξυπάπταν στοργγύλοις τοῖς ῥήμασι
 O. 497. ἔξω τείχους. καὶ λαποδύτης π. ῥοπάλῳ με τὸ νῦτον
 παῖς. A. 835. π. ἐφ' ἃλ τὰν μάδδαν, αἱ καὶ τίς διδῶ.
 EI. 454. ἀφελὲς τὸ π., ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
 παῖς. B. 407. ἀζημίους π. τε καὶ χορεύειν.
 παῖς. B. 442. π. οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἐορτῆς.
 B. 452. π., ὅν ὁλβιαί
 παῖς. Εκ. 861. π., ὅπως ἀν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
 παῖς. O. 795. κὰν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίαν π. καὶ
 κοπιῶσαι,
 παῖς. B. 319. ἐνταυθα π. π., οὐς ἐφραζε νῦν.
 παῖς. B. 230. καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα π.
 B. 376. καὶ π. καὶ χλευάζων.
 415. π. χορεύειν βούλομαι. ΕΑ. κἀγαγε πρὶς.
 523. ὅττι σε π. Ἡρακλῆα 'νεσκεύασα;
 παῖς. A. 459. οὐχ ἔλξετ', οὐ π., οὐκ ἀρήξετε;
 παῖς. N. 1125. ἀποκεκόφονται τοιαύταις σφενδύταις π.
 παῖς. A. 1291. ἀλαλαῖ ἰὴ π.
 παῖς. O. 1114. σκέψαι τὸ πύστην μὴ τι μικτὸν π.;
 Παιονίδης. A. 852. ἀνὴρ ἐκείνης, Π. Κινησίας.
 παῖς. B. 1094. ἐν ταῖσι πύλαις π. αὐτοῦ
 παῖς. Εκ. 548. καὶ τοὺς λίθους π. τῇ βακτηρίᾳ.
 παιπάλῃ. N. 260. λέγειν γενήσεται τρίμμα, κρόταλον, π.
 N. 262. καταπαττόμενος γὰρ π. γενήσεται.
 παιπάλῃ. O. 431. σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, π. ὅλον.
 παῖς. A. 1114. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ π. ἐρίζομεν πάλαι.
 I. 426. οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ π. δδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
 636. ἀγορά τ', ἐν ἧ π. ὡς ἐπαιδεύθη ἐγὼ,
 994. εἰν, ὡς ἀρμονίαν ὁ π.
 1235. π. ὡς ἐφοῖτας ἐς τίνος διδασκάλου;
 N. 531. ἐξέθηκα, π. ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 977. ἡλείφατο δ' ἀν τοῦμαλου οὐδέ τις π. ὑπένερθεν τότε
 ἄν, ὥστε
 1159. τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι π.,

παῖς. Σ. 1466. ὁ π. ὁ Φιλοκλέωνος.
 EI. 868. ἡ π. λείλονται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά
 O. 1363. ἀλλ' οἵαπερ αὐτοὺς ἐμαθον ὅτε π. ἦ. σὺ γὰρ
 A. 90. τίς δ' ἡτέρα π.; ΑΑ. χαῖρα ναι τὸν σὺν.
 646. κάκηνφύρον ποτ' οὐσα π. καλῇ, 'χουσ'
 697. ἦ τε Θηβαία φίλη π. εὐγενῆς Ἰσμερία.
 783. αὐτὸς ἐπὶ π. ὦν,
 1314. ἀγῆται δ' ἂν Λήδας π. ἀγνὰ
 O. 1113. αὐτὴ γὰρ ἐστὶν Ἀνδρομέδα π. Κηφέας.
 1177. ἡ π. ἐμελλε προμελετᾶν, ὡς τοῦτα.
 B. 40. ὁ π. ΕΑ. τί ἐστίν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΕΑ.
 τὸ τί;
 521. ὁ π., ἀκολουθεῖ δεῦρο τὰ σκεῦη φέρον.
 1226. Ἀγήνορος π. ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 1359. ἅμα δὲ Δικτυννα π.
 Εκ. 833. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὰν ἀφορον ὁ π.
 II. 710. ἔπειτα π. αὐτῷ λίθον οὐκιδιον
 Fr. 209. 3. ταχὺ προσφέρον π. ἐνέχεεν τε σφόδρα κωνο-
 βενθῇ.
 παῖς. II. 1055. βούλει διὰ χρόνου πρὸς με π.; ΓΡ. καί,
 τάλαν;
 παῖς. B. 368. π. τε καὶ χορεύσαι
 παῖς. B. 392. π. καὶ σκάφαντα νι-
 παῖς. I. 737. ὁμοῖος εἰ τοῖς π. τοῖς ἐρωμένοις
 Σ. 1532. ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ π., τοῖς τριάρχους.
 O. 881. καὶ ἥρωσι (καὶ ὄραιοι) καὶ ἥρωαν π., πορφύ-
 A. 701. τοῖσι π. τὴν ἐταῖραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γ.,
 B. 1207. ἐν π. πενήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
 παῖς. O. 730. αὐτοῖς, π. παῖδων π.
 A. 1192. τοῖς π., ὅπταν τε θυγάτηρ τινὲς κωρηφορῇ.
 παῖς. O. 660. κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα π. μετ'
 ἐκείνης.
 O. 947. ἀγε νυν ἡμεῖς π. ὅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξίν,
 983. π., ὡς γυναῖκες, οἵαπερ νόμος
 παῖς. Σ. 1390. τῇ δαδὶ π., κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
 παῖς. EI. 453. ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ π., ἰὴ.
 O. 311. τὰγαθὰ, ἰὴ π., ἰὴ π. χαίρομεν.
 Παιών. O. 1763. ἀλαλαῖ, ἰὴ Π.,
 παῖς. O. 1035. π., δεσμίῳ δὲ.
 Παιών. A. 1213. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Π.
 παῖς. A. 1223. π. χερσίν.
 παῖς. I. 1318. ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαις π. τὸ θέατρον.
 παῖς. EI. 555. ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὶς ἔργον εἰς ἀγρὸν π.
 παῖς. II. 636. Ἀσκληπιοῦ π. εὐμενοῦς τυχεῖν.
 παῖς. O. 628. ἵνα μὴ π. ὡς ἀνὴρ. σὺ δ' εἰπέ μοι
 παῖς. A. 265. τὰ προύλαια π.;
 παῖς. A. 576. ὡς Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος π.
 A. 885. ὡς φίλτατῃ σὺ καὶ π. ποθουμένη,
 1088. ἀλλ' ἐγκύνει δειπνεῖν κατακαλύεις π.
 1114. οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν π.
 I. 125. ὡς μαρὰ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἀρ' ἐφυλάττου π.,
 236. ἐπὶ τῇ δῆμῳ ξυνόμνυτον π.
 314. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν π. καττίεται
 513. καὶ βασανίσαι, ὡς οὐχὶ π. χορὸν αἰτοῖα καθ' ἑαυτὸν.
 518. ἡμᾶς τε π. διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας.
 690. νους ἐπίστασαι π.
 734. ἔρων π. σου, βουλόμενός τέ σ' εὐ ποιεῖν,
 1155. καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, π. π.
 1157. βδελύττομαι σφῶ, καὶ πρόπαλαι, π. π.
 N. 4. καὶ μὴν π. γ' ἀλεκτρύνος ἦκουσ' ἐγὼ.
 556. Φρόνιχος π. πεποιήχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
 1036. καὶ μὴν π. γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν
 1312. π. ποτ' ἐπέξει,
 Σ. 318. π. διὰ τῆς ὕψης
 320. βούλομαι γε π. μεθ' ἡ-
 443. πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν π. μεμαρμένοι
 825. ἐκάλουν. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κάθημαι γῶ π.
 1060. ὡ π. ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
 EI. 133. ἦλθεν κατ' ἐχθραν ἀετοῦ π. ποτὲ.
 414. ταῦτ' ἄρα π. τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
 475. οὐδ' οἶδε γ' εἰλκον οὐδὲν ἀργεῖα π.
 835. Ἴων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν π.
 O. 49. οὗτος. ΕΤ. τί ἐστίν; ΠΕ. ἡ κοράνη μοι π.
 311. οὗτος π. πάρειμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.
 465. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι π. μέγα καὶ λαρο-
 ἔπος τι,
 921. π. π. δὴ τήνδ' ἐγὼ κλέζω πόλιν.
 1019. οἶμοι κακοδαίμων. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ π.;
 1641. τί, φίλῳ; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος π.;
 1670. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον π.
 A. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πεπομένας ἦσαν π.

πάλαι. Α. 1029. ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία π. δάκνει.
 Α. 1033. νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ'. ὡς π. γέ μ. ἐφρεωρύχει,
 1164. ἄσπερ π. δεόμεθα καὶ βλιμάρδομες.
 Θ. 921. καὶ τοῦδε τις ἐξυμβουλος. οὐκ ἐτὸς π.
 1026. ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης π. φύλαξ ἐφέστηκε',
 Β. 237. χῶ πρακτὸς ἰδίδει π.,
 836. ἐγὼ δὲ τοῦτον καὶ διέσκεμμα π.,
 Εκ. 313. ἐγὼ δὲ κατὰκειμαι π. χεζήτιων,
 503. χαῖται γὰρ ἤκουσιν π. τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι
 877. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν π.
 948. ἐφ' ἣν πεπωκὺς ἔρχομαι π. ποθῶν.
 II. 169. οἶμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν π.
 257. οὐκουν ὄρῃς ὀρμαιμένους ἡμᾶς π. προθύμως,
 261. οὐκουν π. δῆπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
 410. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ π. παρεσκευάζομην.
 642. χρηστὸν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ π.
 937. μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου π.
 1002. } π. ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
 1075. }
 1039. ὅπερ π. κατηγοροῦσα τυγχάνω
 Fr. 169. ἐξ ἄσπεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν. ὡς π. δεῖ
 467. μανθάνοντες τοὺς Ἰβήρας τοὺς Ἀριστάρχου π.
 παλαιά. Β. 1107. τά τε π. καὶ τὰ καινὰ,
 Εκ. 580. σοῦσι γὰρ ἦν τὰ π.
 II. 1086. ἀλλ' ἐστὶ κομιδὴ τριῶν π. καὶ σαπρά.
 παλαιάν. I. 914. σαυτοῦ, π. ναῦν ἔχοντ',
 Θ. 529. τὴν π. ὑπὸ λίθω γὰρ
 II. 1054. ὥσπερ π. εἰρεσιώνην καύσεται.
 παλαιὰς. EI. 572. τῆς διαίτης τῆς π.,
 παλαιαίν. EI. 396. ἐπὶ γῆς π., τετραποδηδὸν ἐστάναι,
 παλαιογενὲς. N. 358. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα π., θηρατὰ λόγων
 φιλομούσων.
 παλαιοί. Α. 676. οἱ γέροντες οἱ π. μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
 παλαιός. Σ. 442. δηλαδὴ καὶ νῦν γε τούτω τὸν π. δεσπότην
 O. 481. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοῖνυν ἤρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ π.,
 παλαιός. N. 1187. ὁ Σόλων ὁ π. ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
 O. 1364. π. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβειν.
 παλαιοὶ. Α. 415. δὸς μοι βράκιόν τι τοῦ π. δράματος.
 παλαιοῖς. N. 1422. ὥσπερ σὺ καγὼ, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς π.;
 παλαισμοῖν. Β. 689. κεί τις ἤμαρτε σφαλεῖς τι Φρυνίχου π.,
 Β. 878. ἔλθωσι στρεβλοῖσι π. ἀντιλογούντες,
 παλαιστάς. Α. 1083. ὥσπερ π. ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέραν
 παλαιστής. EI. 34. ὥσπερ π., παραβάλων τοὺς γομφίους,
 παλαιστραί. Fr. 603. γερνόνται π.
 παλαιστραῖς. Σ. 1025. οὐδὲ π. περικυμᾶζειν πειρῶν οὐδ' εἰ
 τις ἐραστής,
 Β. 729. καὶ τραφέντας ἐν π. καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
 παλαιστρας. N. 179. ἐκ τῆς π. θοιμάτιον ὑφέλετο.
 N. 1084. πᾶν τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς π.
 EI. 702. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ π. περι-
 νοστῶν
 Β. 1070. ἡ ἔκκενσεν τὰς τε π. καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτραψε
 παλαιά. Α. 220. καὶ π. Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
 παλαιῶν. Σ. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν π. ἐμβάδων.
 Β. 347. χρόνιους τ' ἐτῶν π. ἐνιαυτοὺς,
 παλάμας. Σ. 645. εἰς ἀπόφυξιν π.
 παλαμάσθω. Α. 659. πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ π.
 Παλάμηδες. Β. 1451. εὐ γ', ὦ Π., ὡ σοφωτάτῃ φύσιν.
 Παλαμήδην. O. 848. οὐ τὸν Π. ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
 Παλαμήδους. Θ. 770. ἐκ τοῦ Π. ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
 παλαμησάμενους. EI. 94. τόλμημα νέον π.
 παλασίω. EI. 574. τῶν τε π. ἐκείνων,
 παλεός. Α. 988. ὑπὸ τῆς δόδου; ΚΗ. π. γὰρ ναὶ τὸν Κάστορα
 παλεῖν. O. 1083. κάπαναγκάζει π. δεδεμένους ἐν δικτύῳ.
 παλεῖσθε. O. 1087. αὐθις ὑμεῖς αὐτὰρ ἡμῖν δεδεμένοι π.
 παλημέτιον. Fr. 548. ἴν' ἐπαγλαῖσθαι τὸ π. καὶ μὴ βήττων κατα-
 πίνῃ.
 πάλιν. I. 1238. ἐν παιδοτρίβῳ δὲ τίνα π. ἐμάνθανες;
 πάλιν. Fr. 471. 2. Ἀρης κατέσκηψ' ἐς τε μονομάχου π.
 παλιγκάπηλον. II. 1156. Ἐρμῆν π. ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
 παλιγκοτος. EI. 390. μὴ γένη π.
 παλιμβολος. Fr. 718. τὸ π. τρίπατος.
 πάλιν. Α. 342. οὐτοί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατὰθου π. τὸ ξίφος.
 κ.τ.λ.
 παλινόρον. Α. 1179. καὶ τὸ σφυρὸν π. ἐξεκόκισσε,
 παλιντόνου. O. 1739. εὐθύνε π.,
 Παλλάδα. Α. 967. ἡ Π. περσέπολιν δεινὰν, ἡ Τηλέπορον τι
 βάμα,
 Θ. 1136. Π. τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
 Παλλὰδιφ. Fr. 583. ἐπὶ Π. τὰρ ὦ πάτερ δώσεις δίκην.
 Παλλὰδιων. Α. 547. μισθοῦ διδομένου, Π. χρυσουμέναν,

Παλλάδος. N. 300. ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Π., εὐανδρον γὰρ
 Π. 772. ἔπειτα σεμνῆς Π. κλεινὸν πέδον,
 Παλλακῆν. Σ. 1353. λυσάμενος ἔξω π., ὦ χοίριον.
 Παλλὰς. I. 581. ὦ πολιοῦχε Π., ὦ
 I. 1172. ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Π. ἡ Πυλαιμάχος.
 N. 1265. ἵππων ἐμῶν ὦ Π., ὡς μ' ἀπώλεσας.
 Εκ. 476. καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια Π. καὶ θεοί.
 πάλλαι. Α. 965. π., κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
 πάλλειται. Β. 345. γόνυ π. γερνόντων
 πάλλων. O. 1714. π. κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς Βέλος
 Α. 1304. ὦτα κούφα π.,
 παμβασίλει. N. 1150. μεμάθηκεν ΣΤ. εὐ γ', ὦ π. Ἀπιόλη.
 παμβασίλειαι. N. 357. οὐρανομήκη ρήξατε κάμοι φωνῇν, ὦ π.
 παμβδελυρά. Α. 969. ἡ π. καὶ παμμυσάρα.
 Εκ. 1043. ὦ π., φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
 Παμβωταδῶν. Fr. 665. Π.:
 παμμάχον. Α. 1321. τὰν π.
 παμμίλαρε. { EI. 183. } καὶ μαρὲ καὶ π. καὶ μαράτατε,
 { Β. 466. }
 παμμυσάρα. Α. 969. ἡ παμβδελυρά καὶ π.
 πάμπαν. EI. 121. ἐνδον δ' ἀργυρίου μῆδε ψακὰς ἡ πάνυ π.
 παμπησιαν. Εκ. 868. καὶ Παρμένων, αἰρεσθε τὴν π.
 πάμπολλα. EI. 694. π., καὶ τάρχαϊ' ἀ κατέλιπεν τότε
 πάμπολον. I. 320. π. τοῖς δημότοισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
 παμπόνηρ. N. 1317. ξυγγίνηται, κὰν λέγῃ π.
 παμπόνηρα. Β. 106. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε π. φαίνεται.
 παμπόνηρε. I. 415. ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων; ὦ π., πῶς οὖν
 παμπόνηρος. Α. 854. οὐδ' αὐθις αὐτὸ σε σκάφεται Παύσαν ὁ π.,
 I. 1283. οὐδὲ π., ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
 Β. 921. ὦ π., οἶ' ἀρ' ἐφεναιζόμεν ὑπ' αὐτοῦ.
 παμφάης. O. 1709. προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε π.
 Πάμφιλος. II. 174. ὁ Π. δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
 Παμφίλου. II. 175. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Π.;
 II. 385. τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτι οὖν τῶν Π.
 παμφύλων. O. 1063. κτείνων π. γένων
 πᾶν. Α. 640. εὐρετο π. ἀν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν
 περιάψας. κ.τ.λ.
 Πάν. Β. 230. καὶ κεροβάτας Π., ὁ καλαμύφθογγα παίζων.
 Πάνα. Θ. 978. καὶ Π. καὶ Νύμφας φίλας
 Παναθήναι. EI. 418. καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Π. ἄφομεν,
 Παναθηναῖος. N. 386. ἦδη ζωμοῦ Π. ἐμπλησθεῖς εἰτ' ἐταράχῃς
 N. 988. ὥστε μ' ἀπάγγεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Π. δέον αὐτοῖς
 Παναθηναῖοις. Β. 1090. Π. γελῶν, ὅτε δὴ
 Παναθλιαν. Θ. 1107. ὦ ξένη, κατοικτεῖρόν με τὴν π.
 Παναίτι. I. 243. ὦ Π., οὐκ ἐλάτῃ πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 Παναίτιον. Fr. 347. καταλιπὼν Π.
 Πανάκει. II. 702. ὑπηρεθρίασε χη Π. ἀπεστράφη
 Πανάκεια. II. 730. τὰ βλέφαρα περιέψῃσεν ἡ Π. δὲ
 Πανδαισία. EI. 565. καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ π.,
 Πανδαιστεῖος. N. 924. γνῶμας τρώγων Π.
 Πανδίοιος. EI. 1183. εἰτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Π.,
 Πανδοκεῖον. Β. 550. δὲ ἐς τὸ π. εἰσελθὼν ποτε
 Πανδοκεῦτρια. Σ. 35. δημηγορεῖν φάλανα π.,
 Πανδοκεῦτριαν. II. 426. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡ. π.,
 Πανδοκευτρίας. Β. 114. πόλεις, διαίτας, π., ὅπου
 Πάνδροσον. Α. 439. εἰ τὰρα νῆ τὴν Π. ταύτῃ μόνον
 Πανδῶρα. O. 971. πρῶτον Π. θῆσαι λευκότριχα κριόν
 Πανέλληνες. EI. 302. ὦ Π., βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
 Πᾶνες. Εκ. 1069. ὦ Π., ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
 Πανηγύρεις. EI. 342. ἐς π. θεωρεῖν,
 Πανήμερον. Β. 387. καὶ μ' ἀσφαλῶς π.
 Πάνθ. Α. 799. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; ΜΕ. π. ἃ κα διδῶς. κ.τ.λ.
 Πανί. O. 745. Π. νόμους ἱεροῦς ἀναφαίνω
 Παννυχίδας. Β. 371. καὶ π. τὰς ἡμετέρας, αἱ τῇδε πρέπουσιν
 ἑορτῇ.
 Παννυχίειν. N. 1069. οὐδ' ἥδὲς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα π.
 Παννυχίζουσιν. Β. 445. οὐ π. θεῶ. φέγγος ἱδὼν οἶσαν.
 Παννυχίαν. Fr. 116. στρώμασι π.
 Πανοπλιαν. O. 435. ἀγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν π. μὲν πάλιν
 O. 830. ὅπου θεός, γυνὴ γεγονυῖα, π.
 II. 951. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν π. τὴν ἐμὴν
 Fr. 42. ἥρωες π.
 Πανόπτου. Εκ. 80. τὴν τοῦ Π. διφθέραν ἐνημμένους
 Πανός. Α. 2. ἡ 'ς Π., ἡ 'πὶ Κωλιάδ', ἡ 'ς Γενετυλλίδος,
 Α. 911. δρᾶσαι τοῦθ'; ΚΙ. ὅπου τὸ τοῦ Π., καλόν.
 Πανός. Α. 721. κατέλαβον ἧ τοῦ Π. ἐστὶ ταύλιον,
 Α. 998. ἀπὸ Π.; ΚΗ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἶω, Λαμπινῶ,
 Πανός. Fr. 666. π.:
 Πανούργ'. EI. 283. πῶς, ὦ π.; ΚΥ. ἐς τὰπὶ Θράκης χωρία
 Πανούργα. I. 823. μαράτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλείστα π.
 δεδρακώς,

πανούργε. Α. 311. οὐχ ἀπάντων, ὦ π.; ταῦτα δὲ τολμᾷς λέγειν
 I. 902. οἴοις μ', ὦ π., βωμολοχέουσιν ταραττεῖς.
 Β. 35. κατὰβα, π. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
 πανουργεῖν. Ν. 1310. * ὦν π. ἤρξαν', ἐξαίφνης λαβεῖν κακὴν τι.
 πανουργεῖς. I. 803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὑμίχλης δ π. μὴ
 καθορᾶ σου,
 πανουργήσας. Π. 1145. ὅποτε τι ληφθεῖν π. ἐγώ.
 πανουργία. I. 331. π. τε καὶ θράσει
 πανουργίαις. I. 684. εὔρε δ' ὁ πανούργος ἕτερον πολὺ π.
 πανουργίας. Σ. 932. δσας κατηγορήσε τὰς π.
 Πανουργιππαρχίδας. Α. 603. Τισαμενοφανίππου, Π.
 πανούργο. Θ. 1112. καὶ κλέπτο καὶ π. ΕΤ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
 πανούργοι. Α. 11. εἶναι π. ΚΑ. καὶ γὰρ ἔσμεν νῆ Δία.
 Εκ. 481. φύλαττε σαντὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ π.,
 πανούργον. I. 247. παῖε παῖε τὸν π. καὶ ταραξιπύστρατον
 I. 249. καὶ π. καὶ π.: πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ.
 Ο. 1695. Κλεψύδρα π. ἐγ.
 Θ. 524. τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν π.
 727. καὶ καταθῆναι τὸν π., πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
 Εκ. 437. εἶναι π. ΒΛ. καὶ σέ; ΧΡ. μὴ πω τοῦτ' ἔρη.
 Π. 37. εἶναι π., ἀδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἐν,
 πανούργος. I. 250. καὶ γὰρ οὗτος ἦν π. πολλάκις τῆς ἡμέρας.
 I. 450. κῶβαλος εἰ. ΑΛ. π. εἰ.
 684. εὔρε δ' ὁ π. ἕτερον πολὺ πανουργίας
 Σ. 1227. οὐχ οὕτω γε π. κλέπτῃς
 ΕΙ. 406. ἡ γὰρ Σελήνη χῶ π. Ἥλιος,
 652. καὶ π. ἦν, ὅτ' ἐξῆ,
 Θ. 551. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἷ' εἶρηκεν ἡ π.
 762. ὁ π. οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρεῖ,
 858. π. εἰ νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φασφύρον.
 899. σὺ δ' εἰ π. ΜΝ. ὅποσα τοι βούλει, λέγε.
 920. σὺ μ' ὥς π. καὶ τὸς εἶναι μοι δοκεῖς
 929. δδ' ἔσθ' ὁ π. ἐν ἐλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
 944. ἵνα τοῖς παριούσι δῆλος ᾖς π. ὦν.
 Β. 80. κάλλας ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, π. ὦν,
 546. τος δ' αὖτ' ὦν αὐτὸς π.
 549. Πλαθάνη, Πλαθάνη. δεῦρ' ἔλθ', ὁ π. οὔτοσι,
 1520. μέμνησο δ', ὅπως ὁ π. ἀνὴρ
 πανουργότατά. I. 56. π. πῶς περιδραμῶν ἱφάρπασας
 πανουργότατον. I. 45. π. καὶ διαβολότατον τινα.
 πανουργότερος. I. 950. ἐμοῦ π. τις ἀναφανήσεται.
 πανούργους. Β. 1015. μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ
 νῦν, μηδὲ π.,
 πανούργων. Β. 761. ὁ τῶν π.; ΑΙ. νῆ Δί', οὐράνιον γ' ὅσον.
 πανουργῶν. Α. 658. οὐδὲ π., οὐδὲ κατάρθαν, ἀλλὰ τὰ βέλτεστα
 διδάσκων.
 πανούργως. I. 317. τοῖς ἀγροίκουσιν π., ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
 πανσελήνῳ. Α. 84. τῇ π.: κῆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
 πάντ'. Α. 976. αὐτόματα π. ἀγαθὰ τῷδε γε πορίζεται. κ.τ.λ.
 πάντα. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε π. χῶ πρίαν ἀπῆν. κ.τ.λ.
 παντᾶ. Ο. 345. ὁρμᾶν φονίαν. πτέρυγά τε π. κ.τ.λ.
 Παντακλῆς. Β. 1036. τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ.
 καὶ μὴν οὐ Π. γε
 παντάρχη. Ο. 1059. καὶ π. θνητοὶ πάντες
 πάντας. ΕΙ. 412. βούλονται ἂν ὑμᾶς π. ἐξολωθῆναι, κ.τ.λ.
 πανταχῇ. Α. 435. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατύπτα π.
 Α. 621. δέῃ πολεμῆσαι, καὶ ταραῖω π.
 I. 675. εἴθ' ὑπερπεῖθον τοὺς δρυφάκτους π.
 695. ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι π.
 Ο. 165. μὴ περιπέτεσθε π. κεχρηγότες
 1008. αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ π.
 1160. ἐφοδεύεται, κωδοποφορεῖται, π.
 Θ. 660. καὶ δασκοπεῖν σιωπῇ π.: μόνον δὲ χρῆ
 665. π. διάριφον ὄμμα,
 959. π. κυκλοῦσαν ὄμμα χρῆ χοροῦ κατὰστασιν.
 Β. 1360. τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων π.
 πανταχόθεν. Α. 1007. τουτὶ τὸ πρᾶγμα π. ξυνομώμοται
 πανταχοῖ. Σ. 1004. θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαντοῦ π.,
 πανταχοῦ. I. 568. π. νικῶντες δέῃ τήνδ' ἐκούσμεσαν πόλιν
 Σ. 804. ὥσπερ Ἑκάτειον, π. πρὸ τῶν θυρῶν.
 ΕΙ. 422. ἀλεξικάκῳ θύσσουσιν Ἑρμῇ π.
 Ο. 834. ὥσπερ λέγεται δεινότητος εἶναι π.
 880. Χίοισιν ἦσθην π. προσκειμένους.
 1704. π. τῆς Ἀττικῆς ἡ
 Α. 1230. μεθύοντες δέῃ π. πρεσβεύσομεν.
 Β. 141. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον π. τῷ δὲ ὀβολῷ.
 563. τούτου πάνυ τούργον, οὗτος ὁ τρόπος π.
 724. ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάρουσι π.,
 Εκ. 321. ἡ π. τοι νυκτὺς ἐστὶν ἐν καλῷ;
 πάντες. Α. 182. ἐπειτ' ἀνέκραγον π., μαράτατε, κ.τ.λ.
 πάντη. Σ. 246. χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ π. διασκοπῶμεν,

παντί. I. 549. εἰ μὴ κομούμεθα π. τρῶπῃ τὴν ἡμετέραν βα-
 σιλείαν.
 Θ. 529. π. που χρῆ
 παντοδαπά. Π. 667. ἕτεροί τε πολλοὶ π. νοσήματα
 παντοδαπαῖς. Ν. 310. π. ἐν ὥραις.
 παντοδαποῖσιν. Σ. 710. καὶ στεφάνοισιν π. καὶ πῶ καὶ π-
 μάτῃ,
 παντοδαπὸν. Β. 289. ποῖόν τι; ΕΑ. δεινόν π. γοῦν γίγνεται
 παντοῖ'. Θ. 358. καὶ πολλὰ καὶ π. ἀκουούσας κακὰ.
 παντοίας. I. 505. ὦ π. ἤδη μούσης
 Σ. 644. δεῖ δέ σε π. πλέκειν
 παντόπτη. Ο. 1058. ἤδη μοι τῷ π.
 παντός. Ο. 797. ἀρ' ὑπόπτερον γενέσθαι π. ἐστὶν ἄξιον;
 ΕΙ. 398. λαοὶ διὰ π., ὦ
 Θ. 736. καὶ π. ὑμεῖς μηχανώμεναι πειν,
 παντόφθαλμον. Fr. 525. ἱκτινα π. ἀρπαγα τρέφω.
 πάντων. I. 457. ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχῇ τ' ἄριστον π., κ.τ.λ.
 πάντως. Α. 956. π. μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλ' ὄμως κ.τ.λ.
 πάνυ. Α. 2. ἡσθῇ δὲ βαυὰ, π. δὲ βαυὰ τέτταρα κ.τ.λ.
 πανύστατον. Α. 1184. ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν π. σ' ἰδὼν
 πανωλέθροισιν. Α. 1039. οὔτε σὺν π. οὐτ' ἀνευ πανωλέθρων.
 πανώλεθρον. Ο. 1239. δεινὰς, ὅπως μὴ σου γένος π.
 πανωλέθρων. Α. 1039. οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὐτ' ἀνευ π.
 παπαῖ. Α. 1214. λάβισθὲ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους π.,
 Α. 215. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσκεισιν ἐστουκάς. π.,
 Π. 220. π., πονηροῦς γ' εἴπας ἡμῖν συμμάχους.
 παπαῖαξ. Σ. 235. ἀρκεσθ', ὁ δὲ λοιπὸν γ' ἐτ' ἐστὶν, ἀπαπαῖ π.,
 Α. 924. ἰδοῦ. ΚΙ. π. ἡκέ νυν ταχέως πάνυ.
 παπαπαπαῖ. Θ. 1191. πάνυ γε φίλησον αἰτόν. ΤΟ. ὁ δὲ δ, π.,
 παπαπαπαῖαξ. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον παπαῖαξ παπαῖαξ, καπειτ'
 ἐπάγει π.
 Ν. 391. χῶταν χέω, κομῶν βροντᾶ π., ὥσπερ ἐκείναι.
 πάππαν. ΕΙ. 120. ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτος, π. με καλοῦσαι,
 Εκ. 645. ἡ Λευκολόφας, π. με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκούσαι.
 παπαῖαξ. Ν. 390. ἀτρέμας πρῶτον π. π., καπειτ' ἐπάγει παπα-
 παπαῖαξ,
 παππία. Σ. 296. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ π. ἦδισ γάρ. ΧΟ.
 οὐκ ἂν
 ΕΙ. 128. ζεύσαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς, ὦ π.;
 παππιδιον. I. 1215. ὦ π.; ἀπαντα γὰρ σοὶ παρεφόρων.
 Σ. 655. ἀκρόασαι νυν, ὦ π., χαλάσας ὀλίγον τὸ μέταππον
 παππίζουσ'. Σ. 609. καὶ π. ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριβάλλον
 ἑκακαμάται,
 πάπποις. Ο. 374. ἡ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι π. τοῖς ἐμοῖς;
 πάππον. I. 447. τὸν π. εἶναι φημί σου
 πάππος. Ο. 282. ἐξ ἐποπος, ἐγὼ δὲ τούτου π., ὥσπερ εἰ λέγοις
 πάππου. Ν. 65. ἐγὼ δὲ τοῦ π. 'τιθέμην φειδωλῆν.
 πάππους. Σ. 1039. οἱ τοὺς πατέρας τ' ἤγχιον νύκτωρ καὶ τοὺς
 π. ἀπέπνιγον,
 Ο. 765. φυσάτω π. παρ' ἡμῖν, καὶ φανούνται φράτορες.
 παππῶν. Α. 653. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον π. ἐκ τῶν Μηδικῶν
 παππῶς. Ο. 1452. π. ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.
 πᾶρ. Α. 1309. π. τὸν Εὐρώταν
 παρ'. Α. 226. οἷσι π. ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὐξεται τῶν ἐμῶν
 χωρίων κ.τ.λ.
 πᾶρ'. Εκ. 700. αὐτῆς π. ἐμοί
 παρὰ. Α. 61. οἱ πρέσβεις οἱ π. βασιλείας. κ.τ.λ.
 πάρα. Α. 129. ἀλλ' Ἀμφιθέους μοι ποῦ ὅστιν; ΑΜ. οὔτοσι
 π. κ.τ.λ.
 παραβαίην. Ο. 447. εἰ δὲ π., ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
 Α. 235. } εἰ δὲ π., ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.
 236. }
 παράβαινε. Σ. 1529. στρόβει, π. κύκλῳ καὶ γάστρῳ σσεωντῶν,
 παραβαίνουσί. Θ. 357. ἐξαπατῶσιν π. τε τοὺς
 παράβαλ'. I. 173. ἐτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν π. ἐς Καρίαν
 παραβάλλε. Θ. 739. π. πολλὰς κληματίδας, ὦ Μαρία.
 Θ. 740. π. δῆτ' αὖτ' ἀπόκριναί μοι τοῖ.
 παραβάλλας. Ν. 362. ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ
 φθαλμῷ π.,
 παραβάλλου. I. 762. τοὺς δελφίνας μεταωρίζου καὶ τὴν ἄκατον π.
 παραβάλλουσαι. Θ. 803. π. τῆς τε γυναῖκος καὶ τῶνδρὸς τοῦ-
 νομ' ἕκαστον,
 παραβαλοῦ. Β. 180. ὡδπ. π.
 Β. 269. ὦ παῖε παῖε, π. τῷ καπνῷ.
 παραβίων. ΕΙ. 34. ὥσπερ παλαιστής, π. τοὺς γομφίους,
 παραβάς. ΕΙ. 735. αὐτὸν ἐπῆνε πρὸς τὸ θεάτρον π. ἐν τοῖς
 ἀναπαίστοις.
 παραβάσα. Εκ. 1049. αὕτη σὺ, ποῖ π. τόνδε τὸν νόμον
 παραβάσαι. Θ. 785. ἡμεῖς τοῖνον ἡμᾶς αὐτὰς εὐ λέξομεν π.
 παραβεβλημένον. Fr. 313, 3. λαμπρὸν ἐκούμεν ἀπῶτος π.,
 παραβεβλημένος. Π. 243. πόρνας καὶ κύβοις π.

παραβῆναι. I. 508. ἡνάγκαζεν λέγοντας ἐπὶ πρὸς τὸ θέατρον π., παραβλήπουσα. Εκ. 498. π. θατέρω, παραβλήσας. B. 409. καὶ γὰρ π. τι μεираκίσκης παραβλήσας. Σ. 497. ἡ λαχανόπωλις π. φησι θατέρω παραβηθείθ'. I. 257. π., ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν. παράβολος. Σ. 192. πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης καὶ π. παραβῶμεν. O. 461. λέγε θαρρήσας' ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον π. πάραγε. O. 1720. ἀναγε, δέχε, π. πάραγε, παράγειν. B. 1054. καὶ μὴ π. μὴδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν παραγένοσθε. I. 242. ἀνδρες ἱππῆς, π.: νῦν δ' καιρός. ὦ Σίμων, παραγενοίμην. I. 410. ἡ μὴ ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι π. παραγράφω. A. 513. τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ π. παραδεδοσθαι. Εκ. 555. ὑμῖν δέ φασι π. τὴν πόλιν. παραδεδωκας. Σ. 1130. ἐμοὶ σεαυτὸν π. εὐ ποιεῖν. παράδειμι'. O. 670. π. ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, παράδειγμα. EI. 65. τὸ γὰρ π. τῶν μανιῶν ἀκούετε παραδιακόνει. O. 838. καὶ τοῖσι τευχίζουσι π., παραδιδῶ. O. 1534. ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ π. παραδιδῶμ'. I. 1394. νῦν οὖν ἐγὼ σοι π. ἐς τοὺς ἀγροὺς παραδιδῶμι. I. 1260. καὶ τὸν Παφλαγῶνα π. τουτονί. O. 1633. τὴν μὲν γὰρ Ἦραν π. τῷ Διὶ, 1679. ὄρνιτο π. HP. παραδοῦναι λέγει. παραδιδῶμι. O. 1675. περὶ τῆς κύρης; κἀγαγε π. σοι. παράδοθ'. A. 1168. τὸ δεῖνα τοῖνυν π. ἡμῖν τουτονὶ παραδόντες. EI. 206. ἡμᾶς π. δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται. EI. 729. ἀλλ' ἴθι χαίρων' ἡμεῖς δὲ τῶς τάδε τὰ σκευή π. Εκ. 229. ταῦταισιν οὖν, ἄνδρες, π. τὴν πόλιν παραδόντων. O. 542. τάδε τὰς τιμὰς προγόνων π. παράδος. N. 436. ἀλλὰ σεαυτὸν π. θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι. B. 1516. τὸν ἐμὸν π. Σοφοκλεῖ τηρεῖν, παραδοῦναι. Σ. 591. ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς π. O. 1679. ὄρνιτο παραδιδῶμι. HP. π. λέγει. 1680. μὰ τὸν Δι' οὐχ οὗτός γε π. λέγει, 1682. οὐκοῦν π. ταῖς χελιδόσιν λέγει. Εκ. 211. ἡμᾶς π. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις 430. ὡς χρῆ π. ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. παραδοῦναι. EI. 961. καὶ τὸς τε χερνίπτου, π. ταύτην ἐμοί, O. 1643. ὁ Ζεὺς, π. τοῦτοισι τὴν τυραννίδα, A. 277. ὅχρητο θάπλα π. ἐμοί, O. 809. π. ἐτέρω τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε φήσεις. παραδραμόν. I. 1353. τὸν τὰς τριῆρεις π. ἂν ὀχέτο. παραδῶ. I. 1389. σπονδὰς π. σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ. Εκ. 634. ὅταν ᾗδῃ γὰρ διαπραξάμενος π. σοι δευτεράζειν. παραδῶσω. I. 1109. τοῦτόν π. τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. EI. 888. σκίψασθ' ὅς' ὑμῖν ἀγαθὰ π. φέρων, παραθέντι. EI. 1230. ὦδλ, π. τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς; παραθέντος. I. 1205. ἀπὸ π. οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ π. ἡ χάρις. παραθέντων. N. 456. τοῖς φροντισταῖς π. παράθες. A. 583. ἰδοῦ. ΔΙ. π. νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί. Fr. p. 505. ἀσπίδα ἐπιθήμα τῷ φρέατι π. εὐθείας, παραθήσει. Σ. 613. ἐς σὲ βλήψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπως ἄριστον π. παραθήσεις. Εκ. 675. ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. BA. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ π.; παραθήσω. I. 778. ἀρπάξων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους π. παράθου. Σ. 1155. π. γε μέντοι καὶ κρεάγαν. BA. τίη τί δή; Εκ. 1032. καὶ ταινίωσαι, καὶ π. τὰς ληκίθους, παραθραύμασι. Fr. 335. πεντελίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης π. παραθῶ. I. 52. βούλει π. σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας EI. 27. ἦν μὴ π. τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης παραινέει. N. 1483. ὁρθῶς π. οὐκ ἔων δικορραφεῖν, O. 9. πῶς μοι π.; δεξιῶς μέντοι λέγεις. παραινέειτ'. B. 598. οὐ κακῶς, ἄνδρες, π., παραινέσαι. A. 648. ἀρα προῦφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει π.; παραινέσειν. B. 1420. ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει π. παραινέσω. N. 89. καὶ μάθων' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ π. EI. 1245. οἶμοι καταγελῶς. TP. ἀλλ' ἕτερον π. παραινέωμεν. EI. 767. καὶ τοῖς φαλακροῖσι π. παραινῶ. EI. 253. οὗτος π. σοι μέλιτι χρησθᾶτέρω. O. 453. νῦν οὖν ἀπάσαισιν π. καὶ λέγω B. 1132. Αἰσχύλε, π. σοι σιωπᾶν' εἰ δὲ μὴ, παραιτησώμεθα. I. 37. οὐ χεῖρον' ἐν δ' αὐτοὺς π., παρακαθήμενον. B. 1492. π. λαλεῖν. παρακαθήμενος. EI. 46. Ἰανικός τίς φησι π.; παρακάθηνται. O. 409. ἄνδρες γὰρ ᾗδῃ π. πλησίον παρακαλεῖτε. B. 395. νῦν καὶ τὸν ὠραίον θεόν π. δεῦρο

παρακαλούμενος. Εκ. 203. Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ π. παρακαλοῦντες. Σ. 215. οἱ ξυνδικασταὶ π. τουτονὶ παρακαλοῦσ'. Σ. 218. ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε π. δεῖ, παρακείμενα. A. 1048. καὶ δρᾶν' ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ π. παρακείμεναι. A. 670. ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὡσι π., παρεκεκινδυνευμένον. B. 99. τοιουτοῦ τι π., παρεκεκομμένα. A. 517. ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ π., παρακελύει. EI. 530. ἀτὰρ φανεί ποῖός τις ἂν, ἦν ταῦτα π. παρακελήτει. EI. 900. ἵνα δὴ κέλης κέλητα π. παρακινδύνει. Σ. 6. σὺ δ' οὖν π., ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ παρακλίνουσαι. EI. 981. καὶ γὰρ ἐκείναι π. παρακλίνεις. EI. 157. τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ π. παρακολοῦθῶ. Εκ. 725. φέρε νυν ἐγὼ σοι π. πλησίον, παράκοπος. O. 681. λύσση π., παρακούων. B. 750. ὁμόγνη Ζεῦ καὶ π. δεσποτῶν παρακύπτουσιν. EI. 982. τῆς αὐλείας π. EI. 985. κῆτ' ἦν ἀπίη π. παρακύπτωμεν. O. 797. κᾶν ἐκ θυρίδος π., ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεῶσθαι παρακύφθ'. Εκ. 924. ᾗδ' ὁπόσα βούλει καὶ π. ὥσπερ γαλήν' παρακύψαν. O. 799. αὐθις π. ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλωσ παρακύψασα. Εκ. 884. νῦν μὲν με π. προῦφθῃ, ὦ σαπρά. παρακύψη. Σ. 178. ὅπως ἂν ὁ γέρον μὴδὲ π. πάλιν. παραλαβεῖν. Εκ. 107. ἦν πως π. τῆς πόλεως τὰ πράγματα παραλάβης. O. 1543. ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου π., πάντ' ἔχεις. παραλαβοῦσαι. Εκ. 466. μὴ π. τῆς πόλεως τὰς ἡνίας παραλαβών. I. 345. ὡμοσπάρκων π. μεταχειρίσαιο χρηστῶς. παραλαμπομένην. O. 456. π. ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξύνετον παραλείφειν. Εκ. 406. σαυτοῦ π. τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας, παραλείψεις. Εκ. 1145. καὶ μὴ π. μὴδὲν, ἀλλ' ἐλευθέρως παραλέξεαι. Εκ. 904. θεῖ σὺ δ', ὦ γράυ, π. κἀντέτρυψαι, παραληροῦντ'. I. 531. νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες π. οὐκ ἐλεεῖτε, παραληρῶν. B. 594. εἰ δὲ π. ἀλώσει παραλιπόντα. B. 1494. τά τε μέγιστα π. πάραλος. A. 1158. σίζουσα π., ἐπὶ τραπέζης κειμένη, Πάραλος. O. 1204. Ἴρις ταχεῖα. ΠΙΕ. Π. ἡ Σαλαμνία; παράλους. B. 1071. τῶν μεираκίων σταμυλλομένων, καὶ τοὺς π. ἀνέπεισεν παραλοῦσθαι. Fr. 150. ἀλλὰ πάντας χρῆ π. καὶ τοὺς σπύγγους ἐάν. παραλοῦται. Fr. 436. π. παραλύσασα. Fr. 312. τὴν πτέρυγα π. τοῦ χιτανίου Παράλων. A. 58. ἀλλ' οὐδὲ Π. οὐδεμία γυνὴ πάρα, παρήμενον. EI. 1108. ὦ πότνι' Εἰρήνη, π. τὸν βίον ἡμῖν. παρამενεῖς. Π. 440. οὐ π.; BA. ἥιστα πάντων. XP. οὐ μενεῖς; παρამενουσά. A. 843. συνηπεροκεύσας π. γ' ἐνθαδὶ, παρამίξας. Σ. 878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμῷ π. παρამπυκιδδε. A. 1316. ἀλλ' ἄγε κόμαν π., χερὶ ποδοῖν τε πᾶθῃ παραμυθεῖ. Fr. 140. εἰ μὴ π. μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε, παραμυθούμενος. Σ. 115. καὶ πρῶτα μὲν λόγους π. παρανοήσαντες. N. 1480. ἐμοῦ π. ἀδολεσχίγ. παρανοῖα. Fr. 29. ὦ π. καὶ ἀναιδεία. παρανοῖας. N. 845. πότρε π. αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, N. 1476. οἶμοι π. ὡς ἐμαινόμεν ἄρα, παράνομ'. Π. 967. πέπονθα δεῖν καὶ π., ὦ φίλτατε παράνομα. O. 684. ὅτι τὰ π. τὰ τ' ἀνόσια παράνομον. Π. 415. ὦ θερμοὶν ἔργον κἀνόσιον καὶ π. παρανομωτάτῃ. Fr. 344, 10. ἐπ' ἰχθυοπώλου χερὶ π. παρήξας. Σ. 837. ὁ κύων π. ἐς τὸν ἱππὸν ἀρπάσας παρήξεν. A. 518. ἀτίμα καὶ παρᾶσημα καὶ π., παρᾶξον. Σ. 988. μύσας π. κἀπόλυσον, ὦ πάτερ. παρᾶξόνια. B. 819. σχινδαλάμων τε π., σμιλεύματά τ' ἔργων, παραπαλεῖν. Π. 508. δύο πρεσβύτερα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ π., παραπαίεις. EI. 90. ὦ δέσποτ' ἀναξ, ὦ π. παρᾶπαν. Σ. 477. νῆ Δι' ἡ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ π. τοῦ πατρὸς Εκ. 184. οὐδὲν τὸ π. ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρρον Π. 17. καὶ ταῦτ' ἀποκρνομένον τὸ π. οὐδὲ γρῶ. 351. ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετριφθῆναι τὸ π. 961. ἡ τῆς ὁδοῦ τὸ π. ἡμαρτήκαμεν; 1183. θύει τὸ π. οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται, παρᾶπεμπε. Fr. 427. π. τὸ χειρόμακτρον. παρᾶπέμψατ'. I. 546. αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ βόθιον, π. ἐφ' ἑνδεκα κύμασι παραπεπληγμένα. Εκ. 139. ὥσπερ μεθύονταν ἔστι π. παραπεπληγμένον. A. 831. ἀνδρ' ἀνδρ', ὀρῶ προσίοντα π., παραπέτασμα. Fr. 513. τὸ π. τὸ Κύπριον τὸ ποικίλον.

παραπετάσμασιν. Β. 938. ἂν τοῖσι π. τοῖς Μηδικοῖς γρά-
φουσιν
παραπλήγ'. Π. 242. ἦν δ' ὡς π. ἀνθρώπων εἰσελθὼν τύχῃ,
παραπολεῖ. Σ. 1228. τουτὶ σὺ δράσεις; π. βωόμενος
παραπρίσματ'. Β. 881. ῥήματα καὶ π. ἐπῶν.
παραρραγέντος. Β. 412. π. τιθίον προκύψαν.
παράρυνθ'. Θ. 121. ποδὶ π. εὐρύθμα φρυγίαν
παράσθημα. Α. 518. ἀτίμα καὶ π. καὶ παράξενα.
παρασκευάζεται. ΕΙ. 226. ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν π.;
Ο. 226. οὐποῖ μελφδεῖν αὐ π.
Θ. 99. σίγα' μελφδεῖν αὐ π.
Β. 784. τί δὴθ' ὁ Πλούτων δρᾶν π.;
848. τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν π.
παρασκευάζετε. Α. 1176. ὀθύνια, κηρωτὴν π.,
παρασκευάζομεσθα. Α. 1043. οὐ π.
παρασκευῆς. Α. 190. ὄξουςι πύττης καὶ π. νεῶν.
παραστατεῖν. Θ. 369. ἡμῖν θεοὺς π.,
παραστατεῖς. Εκ. 9. περιρμαινοῖσι πλησίον π.,
παραστῇ. Β. 969. ὅς ἦν κακοῖς που περιπέση καὶ πλησίον π.,
παράστῃθ'. Σ. 1388. ἴθι μοι π., ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
παραστορῶ. Ι. 481. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα π.
παρασύρων. Ι. 527. διὰ τῶν ἀφελῶν πεδῖον ἔρρει, καὶ τῆς
στάσεως π.
παρασχεθεῖν. Ι. 320. πάμπολυν τοῖς δημότασι καὶ φίλοις π.
παράσχεσ. Α. 487. π., εἰποῦσ' ἄτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
παράσχευς. ΕΙ. 148. λόγον π. καὶ τραγῳδία γένῃ.
παρασχω. Α. 492. ὅστις π. τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ΕΙ. 784. παῦρ' ἀνιάσας, πῶλ' εὐφράνας, πάντα π. τὰ δέοντα.
Β. 1291. κυρεῖν π. ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοῖτοις,
παρατεμῖν. Α. 132. ἐφησθα σαυτῆς κᾶν π. θῆμιν.
παρατεταγμένον. Σ. 1123. ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε π.,
παρατέταμαι. Fr. 421, Ι. ἄλις ἀφύης μοι. π. γὰρ τὰ λιπαρὰ
κάπτων.
παρατέταται. Ν. 212. ἤδ' π. μακρὰ πύρρον πᾶν.
παρατετιλμένα. Α. 151. γυναιὶ παρίοιμεν, δέλτα π.,
Β. 516. ἡβυλλάσσαι κάρτι π.
παρατετιλμένη. Α. 29. κομψότατα τὴν βληχῶ γε π.
παρατίλλεται. Π. 168. ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς διὰ σέ που π.
παρατίλλομαι. Α. 31. ἀπορῶ, γράφω, π. λογιζομαι,
παρατιλῶ. Ι. 373. τὰς βλεφαρίδας σου π.
παράτρεχ'. Σ. 1432. οὕτω δὲ καὶ σὺ π. ἐς τὰ Πιττάλου.
παραντικ'. Σ. 833. αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε π. ἐνδοθεν.
παραφέρειν. Fr. 77. τί οὐκ ἐκέλευσας π. τὰ ποτήρια;
παραφῆναι. Εκ. 94. οὐδὲν π. τοῖς καθημένοις ἔδει.
παραφῆναι. Β. 1362. λαμπάδας ὀνυτάταιν χερσίν, Ἐκάτα, π.
παραφέρει. Ο. 839. χάλικας π., πηλὸν ἀποδὺς ὄργανον,
παραφρόνει. Ν. 1475. ἐνταῦθα σαυτῶ π. καὶ φληνάφα.
παραφρόνειν. Εκ. 250. φήσω π. αὐτὸν. ΓΤ. Α. ἀλλὰ τοῦτό γε
παραφρονεῖς. Σ. 8. ἀλλ' ἦ π. ἐτεῖν ἡ κορυβαυτίας;
Εκ. 1000. μὴ γὰρ σ' ἀφῆσω. ΝΕΑ. π., ὦ γράδιον.
Fr. 178. ἀλλ' ἦ π.; β. κριβανίτας ὦ τέκνον.
παραφρονουντος. Ν. 844. οἶμοι τί δράσω π. τοῦ πατρὸς;
Β. 1499. π. ἀνδρός.
Π. 2. δοῦλον γενέσθαι π. δεσπύτου.
παραχαλᾷ. Ι. 434. κάγωγ', ἐάν τι π., τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
παραχώραίς. Εκ. 295. μηδὲν π.
παραχρημ'. Ο. 625. π. ἔσται
Π. 569. πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν π. ἀδικοὶ γεγέννηται,
783. οἱ φαινόμενοι π. ὅταν πράττη τις εὖ.
παραχρημα. Σ. 1048. τοῦτο μὲν οὖν ἐσθ' ὑμῖν αἰσχροὺς τοῖς μὴ
γνοῦσιν π.,
παραχρημᾷ. Θ. 686. π. τε τίναται.
παραχώρει. Εκ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχωιν εἴπη, πρότερος π., κᾶτ'
ἐπιτήρει,
παραχωρεῖν. Α. 1216. π. οὐ θέλει;
Β. 767. ἕτερός τις αὐτοῦ; τότε δὲ π. ἔδει.
παρδακόν. ΕΙ. 1148. οὐδὲ τυτλάζειν, ἐπειδὴ π. τὸ χωρίον
παρδαλᾶς. Ο. 1250. ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, π. ἐνημμένους.
παρδάλει. Ν. 347. ἦ π. ἡ λύκη ἢ ταύρω; ΣΤ. νῆ Δί' ἐγογ'.
εἶτα τί τοῦτο;
Παρδόκας. Β. 608. ὁ Διτύλας χῶ Σκεβλίας χῶ Π.
παρίβαλέ. Ο. 333. ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, π. τ' ἐμὲ παρὰ
παρίβῃ. Α. 629. οὐκ π. πρὸς τὸ θέατρον λέγων ὡς δεξιὺς ἐστίν;
Ο. 331. π. μὲν θεομῶν ἀρχαίους,
παρέγραψε. Σ. 99. ἰὼν π. πλησίον "κμηὶς καλός."
παρεδέξατο. ΕΙ. 906. θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρῶτα π.
Β. 1013. σκέψαι τοῖνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ π. πρῶτον,
πάρεδρον. Ο. 1753. καὶ π. Βασιλείαν ἔχει Διὸς.
παρίδυν. Εκ. 55. ἐκδρᾶσα π. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
παρίδωκαν. Ν. 968. ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἦν οἱ πατέ-
ρες π.

παρίδωκας. Ι. 782. καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττο-
πεῖν π.,
παρίδωκεν. Ν. 551. οὗτοι δ', ὡς ἅπαρ π. λαβὴν Ἰνέβρολος,
παρίθενθ'. Ο. 532. ὀπτησάμενοι π. ὑμᾶς,
παρίεθηκε. Ι. 57. αὐτὸς π. τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
Ι. 816. ἀφελῶν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθύς καινοὺς π.
Π. 711. π. καὶ δοῖδουκα καὶ κιβάτιον.
παρίεθηκεν. Α. 89. π. ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν αὐτῶ φέναξ.
πᾶρει. Θ. 762. ὁ πανούργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ π.,
παρείας. Π. 690. ὁδὸς ἐλαβόμεν, ὡς π. ὡν ὄφεις.
παρίην. Π. 331. αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτων π. τῶ λαβεῖν.
παρίελευσεν. Ν. 553. Εὐπολις μὲν τὸν Μαρκῶν πρῶτιστον π.
πᾶρειμ'. Ν. 1075. εἰεν. π. ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
πᾶρειμ. ΕΙ. 1042. ἰδοῦ, π. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
Ο. 313. οὐτοσὶ πάλοι π. κοῦκ ἀποστατῶ φίλον.
παρεῖν'. Ι. 751. ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρή π. ἐς τὴν πύκα.
παρεῖναι. Α. 172. τοὺς Θράκας ἀπείναι, π. δ' εἰς ἐνν.
Σ. 937. Λάβητι μάρτυρας π., τρυβλίον,
Α. 54. ἀρ' οὐ π. τὰς γυναικας δὴτ' ἐχρήν;
Β. 699. τὴν μίαν ταύτην π. ζυμφορὰν αἰτουμένους
παρεῖρυσεν. Εκ. 398. πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων π.
πᾶρεισι. Ι. 330. ὅς σε παύσει καὶ π., δηλὸς ἐστὶν αὐτῶθεν.
πᾶρεισ'. Θ. 771. ῥίψω γράφον. ἀλλ' οὐ π. μοι πλάται.
πᾶρεισιν. Α. 505. κοῦπω ξένοι π. οὔτε γὰρ φόροι
παρεῖχ'. ΕΙ. 573. ἦν π. αὐτῇ ποθ' ἡμῖν,
παρεκαθέτο. Π. 727. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ π.,
παρεκατῆτετο. Π. 663. ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα π.
παρεκινδύνευσ'. Α. 645. ὅστις π. εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
παρεκινδύνευσεν. Ι. 1054. τοῦτό γ' ἐτοίμα Παφλαγῶν π. μεθυσθεῖς.
παρεκλεπτήτην. ΕΙ. 414. ταῦτ' ἀρα πάλοι τῶν ἡμερῶν π.,
παρεκόπη. Ν. 640. ὑπ' ἀλφειταμοιβοῦ π. διχονοίω.
παρεκόπητο. Ι. 807. γινώσεται οἷον ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθο-
φορᾷ π.,
Ι. 859. ὅσον με π. χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
παρέκυνσε. Α. 16. ὅτε δὴ π. Χαίρις ἐπὶ τὸν ὕρθιον.
παρέκυνσεν. Εκ. 202. σωτηρία π., ἀλλ' ὀρίζεται;
παρέλαβον. Β. 939. ἀλλ' ἄς π. τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον
εὐδὺς
παρελασαίτην. Ο. 1129. ὑπὸ τοῦ πλάτοδ' ἂν π. ΠΕ. Ἡρά-
κλεις.
παρελαύνων. Σ. 1050. εἰ π. τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυσέ-
τριψεν.
παρέλθης. Ι. 277. ἦν δ' ἀναιδέα π., ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
παρελθῶν. Ν. 853. εἶσω π. ἀρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
Ο. 1612. ὁ κύρας π. τοῦπιορκούντος λάθρα
παρέλκειν. ΕΙ. 1306. φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ
κενὰς π.
παρέλυσεν. ΕΙ. 743. ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δοῦ-
λους π.,
παρεμβалоῦμεν. Σ. 451. τοῦτο γὰρ π. τῶν τριχοῖνικων ἐπῶν.
παρενδῶν. Α. 156. γυνῆς π. ἐξέβαλ', οἶω, τὸ ξίφος.
παρενσαλεύων. Π. 291. μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὥδ' π.
παρέξει. Ο. 931. τουτὶ π. τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
Ο. 1523. εἰ μὴ π. τὰμπύρι' ἀνεργμένα,
παρέξειν. Ι. 904. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι π.,
Π. 102. οὐκ ἠγόρευον ὅτι π. πράγματα
παρεξηλλημένους. Α. 681. οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κακοὺς καὶ π.,
παρέξομεν. Εκ. 690. πᾶσι γὰρ ἀφθονα πάντα π.
Εκ. 1143. ἴτω μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ π.
παρέξω. Α. 892. ὑμῖν, π. τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
Ο. 1673. τύραννον, ὕρθιον π. σοι γάλα.
Α. 227. }
228. } κακῶς π. κοῦχ' ἐπροσκινήσομαι.
362. καὶ μὴν ἰδοῦ παταξάτω τις' στασ' ἐγὼ π.,
377. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ π.
Β. 602. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ π.
Π. 20. ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι π. πράγματα.
παρέπτατο. Θ. 1014. ἤξει με σώσαν' οὐ γὰρ ἂν π.
παρερπύσσα. Εκ. 511. εἶσω π., πρὶν τὸν ἄνδρα με
πᾶρει. Ι. 341. π. π. πρὸς τῶν θεῶν αὐτῶ διαρραγήναι.
Σ. 751. π., ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
Fr. M. Κοκ. Ι. 1. π., ὦ, κατέτριβεν ἱμάτια κάπειτ' ἄπως
παρίσει. Ο. 131. ὅπως π. μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παῖδια
παρίσεσθαι. Α. 62. πρῶτας π. δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
πᾶρεισθ'. Σ. 235. π., ὁ δὴ λοιπὸν γ' ἐτ' ἐστίν, ἀπαιτᾷ παπαιδῆ,
Π. 814. τοὺς ἰχθυοῦς ἀργυροῦς π. ὄραν.
παρεσθίει. Ι. 1026. ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων π.
παρεσκευάζομην. Π. 410. μὰ Δί', ἀλλ' ὕπερ πάλοι π.
παρεσκευάσμεθα. Ν. 607. ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι π.,
Εκ. 84. ἡκκλησία δ', εἰς ἦν π.
παρεσκευασμένα. Α. 1089. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν π.,

παρόντων. Ν. 777. μέλλον ὑφλήσειν, μὴ π. μαρτύρων.
 Σ. 1175. ἀνδρῶν π. πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
 Α. 650. ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν π. πραγμάτων.
 1133. ἐχθρῶν π. βαρβάρων στρατεύμασιν
 παρορᾶς. Ο. 454. χρηστὸν ἐξεῖπὼν ὅ τι μοι π., ἢ
 πάρος. Ι. 1337. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς π.,
 Σ. 1536. ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω π. διδρακεν,
 παρούσαισιν. Α. 73. ἀλλ' εἴ τι πάννυ δει, ταῖς π. λέγε.
 παρούσης. Α. 1010. ἀνθρῶπε, τῆς π.
 Εκ. 885. φῶν δ' ἐρήμας οὐ π. ἐνθάδε
 παρούσι. Ι. 974. ἔσται τοῖσι π. πᾶ-
 παρούσι. Θ. 1049. πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν π.;
 παρούσιν. Θ. 1169. ἀπὸ τῆς στρατιάς π. ὑμῶν διαβαλῶ
 Εκ. 253. τοῖς μὴ π. ὑβρίοις ἐς τὴν πύκνα
 πάροχος. Ο. 1740. Ζηρὺς π. γάμων
 παροψίς. Fr. 236, 2. ὥσπερ π. μοιχὸς ἐσκευασμένος.
 παροψινοῦσιν. Εκ. 226. αὐταῖς π. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
 παρρησίας. Θ. 541. π. κἀδὲν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
 παρσένε. Α. 1263. μόλε δέυρο, π. σιά,
 Α. 1272. κυναγέ π.
 παρταμούσα. Α. 116. δοῦνάν ἐμεινῆς π. θήμισιν.
 παρτέν. Θ. 1111. οὐ π. ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρταλὴ γέρον,
 παρυφές. Fr. 309, 7. ζῶμ', ἀμπεχονον, τρέφημα, π., ξυστίδα.
 πάρφαινε. Α. 183. π. μὴν τὸν ὕρκον, ὡς ὁμώμεθα.
 παρών. Ι. 1120. π. ἀποδημεῖ.
 Σ. 733. π. ἐμφανῆς
 736. σὺ δὲ π. δέχου.
 840. εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει π.
 Ο. 548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε π., ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον
 ἡμῖν,
 1215. ἐπέβαλεν ὑνίθαρχος οὐδεὶς σοι π.;
 Α. 284. ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω π. τολμήματος τοσούτου;
 Εκ. 407. ἐγὼ γ' ἂν εἶπον, εἰ π. ἐτύγχανον.
 Θ. 188. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ π.;
 Π. 140. ὠνήσεται δηποῖσιν, ἦν σὺ μὴ π.
 225. ὅπως ἂν ἴσων ἕκαστος ἐνταυθὶ π.
 παρῶσι. Ν. 1153. πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν π. χίλιοι
 πᾶς. Α. 42. ἐς τὴν προεδρίαν π. ἀνὴρ ὠσιζέται. κ.τ.λ.
 πᾶσ'. Θ. 184. ἢ π., εἰ γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
 πᾶσα. Α. 971. εἶδες ὡ εἶδες ὡ π. πύλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν
 ὑπέροφον, κ.τ.λ.
 πᾶσαι. Α. 209. λαῖνυσε π. τῆς κύλικος, ὡ Λαμπιτοῖ' κ.τ.λ.
 πᾶσαις. Θ. 271. π. τέχνης. ἦν μοί τι περιπίπτει κακόν. κ.τ.λ.
 πᾶσαισι. Εκ. 485. π. παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ'
 ἐλεγχθῆν.
 πᾶσαισιν. Α. 101. π. ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ. κ.τ.λ.
 πᾶσαν. Ν. 1129. ὕσμεν τὴν νύκτα π., ὥστ' ἴσως βουλήσεται
 κ.τ.λ.
 πᾶσας. Α. 609. ἀλλ' οὐχὶ π. κατέτραγον τὰς ἱσθῆδας. κ.τ.λ.
 πᾶσασθαι. Εἰ. 1281. Ἀριστον προτίθεντο καὶ ἀπ' ἡδίστα π.
 πᾶση. Ι. 592. γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε π. κ.τ.λ.
 πᾶσης. Ι. 1087. αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ π. γῆς βασιλεύσεις. κ.τ.λ.
 πᾶσῃσιν. Ο. 868. πῆσι πᾶσι καὶ π.,
 πᾶσι. Α. 620. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν π. Πελοποννησίους κ.τ.λ.
 πᾶσι. Ι. 402. ὡ περὶ πάντ' ἐπὶ π. τε πράγμασι
 Πασίᾳ. Ν. 21. φέρ' ἴδω, τί ὑφείλω; δώδεκα μῶς Π
 Ν. 22. τοῦ δώδεκα μῶς Π.; τί ἐχρησάμην;
 Πασίαν. Ν. 30. ἀτὰρ τί χρεὸς ἔβα με μετὰ τὸν Π.;
 πᾶσιν. Α. 529. Ἑλλησι π. ἐκ τριῶν λαικαστρῶν. κ.τ.λ.
 πασπάλην. Σ. 91. ὕπνου δ' ὕρᾳ τῆς νυκτὸς οὐδὲ π.
 πᾶσσαι. Α. 763. π. τὰς ἀγλίας ἐφορῶσέτε.
 πᾶσαι. Fr. 547. χορδαί. φύσκει, π., ζῶμοι.
 παστέα. Εἰ. 1074. ἀλλὰ τῷδε πρῶτερον ΤΡ. τοῖς ἀλσί γε π.
 ταυτί.
 πᾶσχει. Ν. 234. π. δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
 Εἰ. 696. εὐδαιμονεῖ π. δὲ θαυμαστόν. ΕΡ. τὸ τί;
 πᾶσχαν. Ν. 1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο π.
 Σ. 1014. ἐστὶ π., κοῦ πρὸς ὑμῶν.
 Α. 608. εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ π. ἐστ' ἐμέ;
 Β. 737. ἦν τι καὶ πᾶσχητε, π. τοῖς σοφοῖς δοκῆσέτε.
 πᾶσχεις. Ν. 662. ὄρᾳς ὅ π.; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
 Ν. 708. τί π.; τί κάμνεις;
 816. ὡ δαιμόνιε, τί χρήμα π., ὡ πάτερ;
 Σ. Ι. Οὔτος, τί π., ὡ κακὸνδαιμον Ξανθία;
 Ο. 1044. οὗτος, τί π.; ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
 Α. 880. αὐτῇ. τί π.; οὐδ' ἐλεεῖς τὸν παῖδον
 πᾶσχετ'. Εἰ. 322. τί τὸ κακόν; τί π., ἄνδρες; μηδαμῶς, πρὸς
 τῶν θεῶν.
 Εἰ. 383. εἰπέ μοι, τί π., ἄνδρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.
 πᾶσχητε. Β. 737. ἦν τι καὶ π., πᾶσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσέτε.
 πᾶσχοι. Εἰ. 446. π. γε τοιαῦθ' οἴαπερ Κλέωνυμος.

πᾶσχομεν. Α. 678. γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεσπᾶ π.,
 πᾶσχοντά. Α. 167. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρῶταις π. με
 πᾶσχω. Π. 900. ὅτι χρηστὸς ἂν καὶ φιλόπολις π. κακῶς.
 πασῶν. Ν. 1132. εἴθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα π. ἡμερῶν κ.τ.λ.
 παταγεῖ. Ν. 389. χῶσπερ βροντῇ τὸ ζωμίδιον π. καὶ δεινὰ
 κέκραγεν
 παταγεῖν. Ν. 384. ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας π. διὰ τὴν πνεύ-
 τητα;
 παταγεῖς. Fr. 171. καλὰ δὴ π.
 πάταγον. Εἰ. 155. χρυσοχάλινον π. ψαλίαν
 πάταγος. Α. 539. κἀντεύθεν ἤδη π. ἦν τῶν ἀσπίδων.
 πατάγου. Ν. 382. ἀτὰρ οὐδὲν πω περὶ τοῦ π. καὶ τῆς βροντῆς
 μ' ἐδίδασκας.
 Α. 329. μῦθις ἀπὸ κρήνης ἵπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ π. χυτρίων,
 παταγοῦσιν. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας ἐμπιπτούσαις ῥήγγυνται καὶ π.
 πατάξ. Ο. 1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ π.
 πάταξ. Β. 647. καὶ δὴ π. ΔΙ. κᾶτα πῶς οὐκ ἔπτειρον;
 πάταξ. Β. 645. ἤδη π. σ'. ΕΑ. οὐ μὰ ΔΙ'. ΑΙ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
 πατάξαι. Σ. 1254. καὶ θυροκοπήσαι καὶ π. καὶ βαλεῖν,
 Σ. 1422. ἐκὼν ὁμολογῶ γὰρ π. καὶ βαλεῖν.
 Α. 635. τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς π. τῆσδε γράδος τὴν γνάθον.
 Β. 741. τὸ δὲ μὴ π. σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρυς,
 πατάξας. Α. 93. κύραξ π. τὸν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
 Ο. 759. προσδραμᾶν εἶπη π., αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.
 Β. 547. πύξ π. μοῦξέκοψε
 παταξάτω. Α. 362. καὶ μὴν ἴδου π. τις· στᾶς παρῆξω,
 πατάξω. Α. 657. τῷδ' ἐγὼ ἀψήκτω π. τῷ κοθύρῳ τὴν γνάθον.
 Β. 646. ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸνδ' καὶ π. ΔΙ. πηνίκα;
 πατεῖν. Σ. 377. μὴ π. τὰ
 πατεῖσθαι. Ν. 1359. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρὴν σε τύπτεσθαι τε
 καὶ π.,
 πατεῖτω. Εἰ. 320. ὡς κυκάτω καὶ π. πάντα καὶ παρττῆτω,
 πάτερ. Α. 228. ὅστις, ὡ Ζεῦ π. καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπέ-
 σαστο.
 Ι. 725. ὡ Δῆμε, δεῦρ' ἐξέλθε. ΑΛ. νῆ ΔΙ', ὡ π.,
 Ν. 35. ἐνεχυράσασθαι φασιν. ΦΕ. ἐτεδὼν, ὡ π.,
 80. Φειδιππίδῃ, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὡ π.;
 93. ὄρω. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεδὼν, ὡ π.;
 816. ὡ δαιμόνιε, τί χρήμα πάσχεις, ὡ π.;
 1325. ὡ μαρὰ τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. φῆμ', ὡ π.
 Σ. 248. τὸν πηλὸν, ὡ π., τουτονὶ φύλαξαι.
 291. ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὡ π., ἦν σοὺ τι δεσθῶ;
 303. ἄγε νυν. ὡ π., ἦν μὴ τὸ δικαστήριον ἀρχῶν
 519. οἴμενος ἀρχεῖν· ἐπεὶ δίδασκον ἡμᾶς, ὡ π.,
 556. οἰκτεῖρόν μ', ὡ π., αἰτούμαι σ', εἰ καὶ τὸς πάσθ'
 ὑφείλου
 652. ἀτὰρ, ὡ π. ἡμέτερε Κρονίδῃ ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ
 πατέρειζε.
 667. ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλῆθους ἀεί. ΒΔ. σὺ γὰρ,
 ὡ π., αἰτοῖς
 760. ἴθ' ὡ π., πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ.
 919. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ'. ὡ π.,
 975. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὡ π.,
 988. μύσας παρᾶξον καπύλυσον, ὡ π.
 995. π. π., τί πέπονθας; ΦΙ. οἴμοι, πῶς σ' ὅθ' ὕδαρ;
 1003. καὶ μὴδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γὰρ σ', ὡ π.,
 Εἰ. 114. ὡ π., ὡ π., ἢ β' ἐτυμὸς γε
 118. ἐστὶ τι τῶνδ' ἐτίμω; εἴπ', ὡ π., εἴ τι φιλεῖς με.
 131. ἀπιστον εἶπας μῦθον, ὡ π.,
 Ο. 926. σὺ δὲ π. κτίστορ Αἴτνας,
 Fr. 125. 1. ἀλλ' ἐστίν, ὡ π., κομῆθ' μεσημβρία,
 533. ἐπὶ Παλλαδίᾳ τὰρ ὡ π. δώσεις δίκη.
 πατέρ'. Α. 147. καὶ τὸν π. ἡντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ
 Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν π. ἐλαύνεις δρόμους.
 569. καὶ μεγαλάνυμον ἡμέτερον π.,
 905. οὐκ ἀπόλωλεν τὸν π. αὐτοῦ
 Εἰ. 113. ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν π., ὡ κακοδαίμονα.
 1300. εἰπέ μοι, ὡ πύσθων, ἐς τὸν στυγρὸν π. ἔδεις;
 Ο. 473. προτέραν τῆς γῆς, κάπειτα νόσφ' τὸν π. αὐτῆς ἀποθνή-
 σκειν
 475. ὑπ' ἀμνηχανίας τὸν π. αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
 1368. τὸν π. εἰ ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἰ,
 Εκ. 639. διὰ τὴν ἀγνοίαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες π. ὕπτα
 647. εἴ σε φιλήσειεν Ἀριστολλος, φάσκον αὐτοῦ π. εἶναι.
 πατέρα. Ν. 1325. ὡ μαρὰ, τίπτεις τὸν π.; ΦΕ. φῆμ', ὡ πάτερ
 Ν. 1331. τὸν π. τύπτεις; ΦΕ. καποφάνω γε νῆ ΔΙΑ
 1333. καὶ πῶς γένεοιτ' ἂν π. τύπτειν ἐν δίκῃ;
 1341. τὸν π. τίπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν νείων.
 1405. οἴμοι δὶδάξεν ὡς δίκαιον τὸν π. καλᾶζειν.
 1415. κλάουσι παῖδες, π. δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
 1420. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν π. τοῦτο πάσχειν.

πατέρα. Σ. 216. τὸν π. ΣΩ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὁρθος βαθύς.
 Ο. 757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχροὶ τὸν π. τύπτειν νόμῳ,
 1348. τὸν π. τοῖς ὄρνισιν ἀγχεῖν καὶ δάκνειν.
 1350. ὃς ἂν πεπλήρη τὸν π. νεοττός ἦν.
 1352. ἀγχεῖν ἐπιθυμῶ τὸν π. καὶ πάντ' ἔχειν.
 1357. δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν π. πάλιν τρέφειν.
 1359. εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν π. βοσκοῦν.
 1364. τὸν μὲν π. μὴ τύπτει· ταυτὴν δὲ λαβὼν
 1606. ἀποστέρει τὸν π. τῆς τυραννίδος;
 Θ. 194. χαίρει δῶν φῶς, π. δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 563. Ἀχαρική τὸν π. ΓΓ. Γ. ταυτὶ δὴτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
 1056. χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ π. Κηφία,
 Β. 1185. ἀποκτενεῖν τὸν π., πρὶν καὶ γεγενῆσθαι,
 Fr. 523. ἐκβαίνετον τὸν π. τοῖς ὀρχήμασι.
 πατέρας. I. 585. εὐλογῆσαι βουλόμεσθαι τοὺς π. ἡμῶν, ὅτι
 Ν. 1424. θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς π. ἀντιτύπτειν;
 1428. ὡς τοὺς π. ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
 Σ. 1039. οἱ τοὺς π. τ' ἡγχοῦν νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέ-
 πνιγον,
 Α. 99. τοὺς π. οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδῶν
 Εκ. 636. ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡ. τί δὲ δεῖ; π. γὰρ
 ἀπαντας
 Π. 577. ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ π. φεύγουσι, φρονούντας
 ἀρσστα
 πατέρες. Ν. 968. ἐντεταμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ π. παρέ-
 δωκαν.
 Ο. 1440. ὅταν λέγῳσιν οἱ π. ἐκάστοτε
 Β. 698. χοῖ π. ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
 πατερῖζε. Σ. 652. ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. παῦσαι
 καὶ μὴ π.
 πατέρων. Ο. 541. π. κάκην, οἱ
 πατήρ. Ν. 72. ὥσπερ ὁ π. σου, διφθέραν ἐνημμένους.
 Σ. 71. νόσον γὰρ ὁ π. ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 139. ὁ γὰρ π. ἐς τὸν ἱππὸν εἰσελήλυθεν
 570. τὰ δὲ συγκύψανθ' ἀμ. βληχᾶται· κάπειθ' ὁ π. ὑπὲρ
 αὐτῶν
 583. κἂν ἀποθνήσκων ὁ π. τῷ δῶ καταλείπων παῖδ' ἐπί-
 κληρον,
 1359. π. γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
 1531. καὶ τὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ π. προσέρπει
 ΕΙ. 111. ὦ παιδ', ὁ π. ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
 187. π. δὲ σοι τίς ἐστιν; ΤΡ. ἐμοί; μαρώτατος.
 793. καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ π. ὁ παρ' ἐλπίδας
 Ο. 138. ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραῖον π.
 476. ὁ π. ἀρα τῆς κορυφοῦ νυνὶ κείται τεθνεὺς Κεφαλῆσιν.
 1259. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐδὺς π.
 1355. ἐπὶν ὁ π. ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
 1655. τί δ', ἦν ὁ π. ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα
 1669. ἦδη σ' π. εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
 Α. 882. ἐγὼγ' ἔλεω δὴτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ π.
 Θ. 860. Σπάρτη, π. δὲ Τυνδάρεως. ΓΓ. Η. σοί γ', ὦ λεορε,
 861. π. ἐκείνός ἐστι; Φρυνῶνδας μὲν οὖν.
 Β. 1141. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ π. ἀπώλετο
 Fr. 324. ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν ποθ' Ἑμισύλης π.
 πατήρεις. I. 166. βουλῆν π. καὶ στρατηγηδὸς κλαστάσεις,
 πατούμενοι. I. 69. ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ π.
 πατούμενος. Α. 440. τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ π.,
 πατούντι. Σ. 259. ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται π.
 πάτρα. Θ. 136. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς π.; τίς ἡ στολή;
 πάτρα. Α. 147. καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ π.
 πατραλοῖα. Ν. 1327. ὦ μαρὰ καὶ π. καὶ τοιχαρύνχε.
 πατραλοῖαισι. Β. 773. καὶ τοῖσι π. καὶ τοιχαρύνχοις,
 πατραλοῖας. Ν. 911. κρῖνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ π.
 Β. 274. κατείδες οὖν ποὺ τοὺς π. αὐτόθι
 πάτραν. Β. 1427. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν π.
 πάτρας. Β. 1163. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἐσθ' ὅτ' μετῇ π.
 πατρί. Ν. 860. ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἰωμεν' εἰτα τῷ π.
 Ν. 998. μὴδ' ἀντειπεῖν τῷ π. μὴδὲν, μὴδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
 Σ. 839. τοῦτ' ἀρα πρῶτον τάδικημα τῷ π.
 876. δέξαι τελετὴν καὶ νῆν, ἀναξ, ἦν τῷ π. καινοτομοῦμεν
 ΕΙ. 1153. ὦν ἐνεγκ', ὦ παῖ, τρὶ' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ π.
 Ο. 758. τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἦν τις τῷ π.
 Β. 1172. τύμβου δ' ἐπ' ὀχθρῷ τῷδε κηρύσσω π.
 πάτρια. Α. 1000. ἀκούετε λεοί· κατὰ τὰ π. τοὺς χῆας
 πατρίδ'. Ο. 10. ἐντευθενὶ τὴν π. ἂν ἐξεύροις σύ ποῦ;
 πατρίδα. Ν. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν π. κατασχυνῶ
 πατρίδι. Α. 168. ἐν τῇ π. καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
 Θ. 103. π. χορεύσασθαι βοᾶν.
 πατρίδιον. Σ. 986. ἴθ', ὦ π., ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
 πατρίδος. Α. 290. ὦ προδύτα τῆς π., ὅστις ἡμῶν μόνος
 Ο. 35. ἀνεπτύμεσθ' ἐκ τῆς π. ἀμφὸν ποδοῖν,

πατρικός. Ο. 142. οὐκ ὠρχιπέδηςας, ὦν ἐμοὶ π. φίλος.
 πατρίους. Β. 368. κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς π. τελεταῖς ταῖς τοῦ Διο-
 νύσου·
 Β. 1533. κάλλος ὁ βουλόμενος τούτων π. ἐν ἀρούραις.
 πάτριον. Εκ. 778. οὐ γὰρ π. τοῦτ' ἐστὶν ἀλλὰ λαμβάνειν
 πατρί. Θ. 859. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν π. οὐκ ἀνάνυμος,
 Π. 1151. π. γὰρ ἐστὶ πᾶς ἴν' ἂν πράττῃ τις εὔ.
 Πατροκλείδης. Ο. 790. εἰ τε Π. τις ὕμῶν τυγχάνει χεζήτιων,
 Πατροκλέους. Π. 84. αὐχμῶν βαδίσεις; ΠΑ. ἐκ Π. ἐρχομαι,
 Fr. 386. Π.:
 Πατροκλῆς. Fr. 386. Π.:
 Πατρόκλων. Β. 1041. Π., Τεύκρων θυμολέονταν, ἴν' ἐπαίροιμ'
 ἄνδρα πολίτην
 πατρός. Α. 712. περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ π. τοὺς ξυγγε-
 νεῖς.
 Α. 731. ἀλλ', ὦ πονηρὰ κῆρυ· ἀθλίον π.,
 790. ὁμοματρία γὰρ ἐστὶ κῆρ τῶντῶ π.
 798. ναὶ τὸν Ποτειδᾶ, κἂν ἄνευ γὰ τῷ π.
 834. ὦ χοιρίδια, πειρήσθε κἂνις τῷ π.
 853. π. τραγασαίου·
 Ν. 271. εἴτ' Ὀκεανὸς π. ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατε Νύμ-
 φαις,
 277. π. ἀπ' Ὀκεανοῦ βαρναχέος
 844. οἶμοι, τί δράσω παραφρονούντος τοῦ π.;
 1166. δῖε σοῦ π.
 Σ. 151. ὅστις π. νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.
 210. τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ π.
 477. νῆ Δί' ἣ μοι κρείττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ π.
 ΕΙ. 676. οὐκ ἦν ἀρ' οὐτέρ φησιν εἶναι τοῦ π.
 1297. οὐ πράγματ' ἔσει· σῶφρονος γὰρ εἰ π.
 Ο. 767. βούλεται, πέρδιξ γενέσθαι, τοῦ π. νεοττίον·
 1230. ἐγὼ· πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ π.
 Α. 889. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ π.,
 1126. τοὺς δ' ἐκ π. τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 Β. 149. ἦ μητέρ' ἠλόησεν, ἦ π. γνάθον
 1140. τῷ τοῦ π. τεθνεώτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
 1149. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς π. τυμβαρύχους.
 1191. ἴνα μὴ ἔτραφεις γένοιτο τοῦ π. φονεῖς.
 Π. 829. ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ π.
 πατρί. { Β. 1126. } Ἑρμῇ χθόνι, π. ἐποπτεύων κράτη,
 { 1138. }
 πατρίδα. Θ. 819. καὶ μὴν δῆπου καὶ τὰ π. γε
 πατρίοισι. Σ. 388. σαυτὸν θαρρῶν κάπευξάμενος τοῖσι π.
 θεοῖσιν.
 πατρίων. Ν. 1468. ναὶ ναὶ, καταδίδεσθαι π. Δία.
 Ν. 1469. ἰδοὺ γε Δία π.· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
 Β. 1146. ὅτι π. τοῦτο κέκτηται γέρας.
 1148. εἰ γὰρ π. τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
 πατρίδος. Ο. 1527. ὅθεν ὁ π. ἐστὶν Ἐξηκαστίδης;
 πατρίων. Ν. 106. ἀλλ' εἰ τι κῆδε τῶν π. ἀλφίτων,
 Ν. 1162. λυσανίας π. μεγάλων κακῶν·
 Ο. 1649. τῶν γὰρ π. οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι
 1658. ἀνθέεται σου τῶν π. χρημάτων
 1667. ἐμοὶ δ' ἀρ' οὐδὲν τῶν π. χρημάτων
 πάταλον. I. 376. τῷ π. μαγειρικῶς
 Θ. 222. ὦμοι. ΕΓ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι π.,
 Εκ. 284. ὑπαποτρεχέιν ἐχουσι μὴδὲ π.
 παττάλον. Σ. 808. παρὰ σοὶ κρεμῆσεν' ἐγγυς ἐπὶ τοῦ π.
 Εκ. 1020. ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ π.
 παττάλους. Σ. 129. ὁ δ' ὥσπερ ἐκ κολοῖς αὐτῷ π.
 Fr. 372. καὶ π. ἐκκρούειν καὶ σκύταλον,
 πάττε. Ν. 1330. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. π. πολλοὶ τοῖς ῥόδοις.
 πάττων. Ν. 912. χρυσῷ π. μ' οὐ γινώσκεις.
 πατῶσιν. Α. 232. μήποτε π. ἐτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
 παῦ. I. 821. ὅτι σε φιλῶ; ΔΗΜ. π. παῦ, οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
 βολλε πονηρά.
 παῦ. Α. 864. π. ἐς κόρακας. οἱ σφήκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
 I. 821. ὅτι σε φιλῶ; ΔΗΜ. παῦ π., οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε
 πονηρά.
 919. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε π.,
 Σ. 1194. θύρακ' ἀρστων. ΦΙ. παῦε π., οὐδὲν λέγεις.
 1208. π.· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
 ΕΙ. 326. μὴ τι καὶ νυνὶ γ' ἐτ', ἀλλὰ παῦε π. ὀρχοῦμενος.
 648. βυρσοπώλης. ΤΡ. παῦε π., ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ, μὴ λέγε,
 Ο. 888. π. ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν ἰοῦ ἰοῦ·
 Β. 843. ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἱρεῖς. ΔΙ. π., Αἰσχύλε,
 παῦε. I. 919. ἀνὴρ παφλάζει, π. παῦ,
 Σ. 37. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἐστὶ; ΕΑ. π. π., μὴ λέγε·
 518. ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. π. δουλείαν λέγων,
 ΕΙ. 326. μὴ τι καὶ νυνὶ γ' ἐτ', ἀλλὰ π. παῦ ὀρχοῦμενος.
 648. βυρσοπώλης. ΤΡ. π. παῦ, ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ, μὴ λέγε,

παυε. Ο. 1243. ἀκουσον αὐτῇ π. τῶν παφλασμάτων
Ο. 1504. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. π. π., μὴ βόα.
Β. 123. κρεμάσαντι σαυτὺν. ΔΙ. π., πνιγερὰν λέγεις.
269. ὦ π. π., παραβαλοῦ τῷ καπνῷ.
580. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν π. π. τοῦ λόγου.
Εκ. 160. ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλων. ΠΡ. π. τοῖνον, ὡς ἐγὼ
παύει. ΕΙ. 327. ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι. ΤΡ. φῆς γε, π. δ'
οὐδέπω.
παύεισθ'. Α. 461. π., ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
παύεσθε. Α. 1160. μάχεσθε κοῦ π. τῆς μοχθηρίας;
παύεται. Σ. 1478. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν π.
Fr. 724. οὔτε νύκτωρ π.
παύλα. Α. 772. π. κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
παῦρ'. ΕΙ. 764. π. ἀνιάσας, πολλὰ εὐφράνας, πάντα παρασχὼν
τὰ δέοντα.
παῦσαι. Α. 1107. ὦ θρωπε, π. καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.
Σ. 652. ἀτὰρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙ. π. καὶ μὴ πατέρμζε.
ΕΙ. 1270. νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡ. π.
Ο. 209. ἀγε σίννομέ μοι π. μὲν ὕπνου,
859. π. σὺ φυῶν. Ἡράκλεις, τουτί τί ἦν;
888. παῦ' ἐς κύρακας π. καλῶν ἰοῦ ἰοῦ.
1382. π. μελιδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
Α. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ π. τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
Θ. 173. π. βαῦζων καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ
1078. καὶ χαριεῖ μοι π. ΕΤ. π.
Εκ. 129. πᾶρθ' ἐς τὸ πρῶσθεν. Ἀρίφραδες, π. λαλῶν.
Π. 360. π. φλυαρῶν, ὡγᾶθ' οἶδα γὰρ σαφῶς.
505. οὐκοῦν εἶναι φημ', εἰ π. ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλούτος,
Fr. 95. 3. καὶ π. φαρμακοπωλῶν.
713. π. μελιδόισ', ἀλλὰ περὶ μοι φράσον,
παῦσαί. Ι. 879. π. τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἐσθ' ὅπως ἐκείνους
ΕΙ. 1229. π. μ' ὑβρίζων τοῖς ἔμοισι χρήμασι.
παυσαίμεθ'. ΕΙ. 321. οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον π. ἂν.
Α. 1270. π. ὦ
Β. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχείων π. ἂν οὕτως
παύσαιντ'. Εκ. 793. π. ἂν ἐσφέροντες, ὠμβρόντητε σύ.
παύσαι. ΕΙ. 31. ἐρεῖδε, μὴ π. μηδέποτε ἐσθίαν
ΕΙ. 1072. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ π. βακίζαν.
παυσαμένοις. Σ. 873. π. πλάνων.
παυσαμένους. Ι. 1383. τοῦτους ἀπαντας, π. ψηφισμάτων.
παυσαμένη. Fr. 163. 2. γὰρ ποτ' ἐμοὶ π. τοῦ πολέμου γένοιτο
παύσας. Α. 634. π. ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
ΕΙ. 921. Ἵπέρβολόν τε π.
παύσασθ'. ΕΙ. 442. μηδέποτε π. αὐτὸν. ὦ Διώνυσ' ἀναξ,
παύσασθαι. ΕΙ. 503. καὶ τοῖς Ἀθηναίοις π. λέγων
ΕΙ. 1080. ἀλλὰ τί χρὴν ἡμᾶς; οὐ π. πολεμοῦντας,
παύσασθε. Ν. 934. π. μάχης καὶ λοιδορίας.
Α. 762. ὦ δαιμόνιαι, π. τῶν τερατευμάτων.
Θ. 571. π. λοιδορούμεναι; καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῶν
Β. 241. π. ΒΑ. μᾶλλον μὲν οὖν
παύσασθον. Β. 1364. π. ἥδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κάμοιγ' ἄλῃς.
παύσαι. Ι. 330. ὅς σε π. καὶ πᾶρσαι, δηλὸς ἐστὶν αὐτόθεν,
Σ. 603. ἐμπλησο λέγων πάντας γὰρ τοὶ π. ποτὲ ἀναφανήσῃ
942. οὐκ αὖ σὺ π. χαλεπὸς ἂν καὶ δύσκολος,
ΕΙ. 1037. ὥστ' οὐχὶ μὴ π. ποτ' ἂν
1087. ἀρα φενακίζαν ποτ' Ἀθηναίους ἔτι π.;
1275. ἀσπίδας; οὐ π. μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν;
Ο. 1259. ἦ μὴν σε π. τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ.
Α. 383. ποῖ θερμόν; οὐ π.; τί δρᾶς;
παύσαι'. Π. 136. π. ἂν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ'; ΠΑ. οὐχὶ τί δή;
παύσαι. Α. 572. π. οἶεσθ', ὦ ἀνύητοι; ΑΤ. κἂν ὑμῖν γ' εἰ τις
ἐνὴν νοῦς,
Β. 268. ἐμελλον ἄρα π. ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοῄς.
Fr. 287. π. εἰσιχ' ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε
παύσησθε. Α. 704. κοῦχ' ἢ μὴ π. τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
Α. 901. καὶ τοῦ πολέμου π. ΚΙ. τοιγὰρ, ἦν δοκῇ,
παυσικάπη. Fr. 287. παύσειν εἰσιχ' ἡ π. κάπτοντά σε.
παυσίπονον. Β. 1321. βύτρυος ἔλικα π.
παύσομαι. Ο. 1408. ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ π., τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
Α. 1018. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε π.
Π. 23. ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. ΚΑ. λῆρος; οὐ γὰρ π.
παύσον. ΕΙ. 993. π. δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
παύσόν. Σ. 877. π. τ' αὐτοῦ τούτου τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρ-
ρινον ἦθος,
παύσω. Ι. 429. ἐγὼ σε π. τοῦ θράσους, αἶμαι δὲ μᾶλλον ἀμφω
Α. 446. π. τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
Π. 725. ἐν' ἐπομνύμενον π. σε τῆς ἐκκλησίας.
παυσώμεθα. Ι. 579. ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνην π.,
παύσωμεν. Α. 555. τί ποιησάσας; ΑΤ. ἦν π. πρώτιστον μὲν ξὺν
ὄπλοισιν

Παύσω. Α. 854. οὐδ' αὖθις αὖ σε σκάφεται Π. ὁ παμπόνηρος,
Θ. 949. Π. σέβεται, καὶ νηστεύει,
παύσω. ΕΙ. 614. οὐκ ἐτ' ἦν οὐδεὶς ὁ π., ἦδε δ' ἠφανίζετο.
Παύσωνα. Π. 602. Π. κάλει τὸν ξύσσιστον.
Παφίαν. Α. 556. ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΤ. νῆ τῇ π.
Ἀφροδίτῃ,
Παφλαγόν'. Ι. 74. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Π. οὐδὲν λαθεῖν
Παφλαγόν. Ι. 2. κακῶς Π. τὸν νεώνητον κακῶν
Ι. 44. ἐπρίατο δούλον, βυρσοδέψην Π.,
154. ἐγὼ δ' ἴων προσκείμεναι τὸν Π.
1260. καὶ τὸν Π. παραδίδωμι τουτονί.
1395. αὐτὰς ἵνα λαβόντα. ΔΗΜ. τὸν δὲ Π.,
Ν. 581. εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Π.
Παφλαγόνος. Ι. 110. κλέψας ἐνεγκε τοῦ Π. ἐνδοθεν,
Ι. 1213. καὶ τὴν Π. κάμει κρινεῖς καλῶς.
1217. βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Π.
Παφλαγόνων. Ι. 6. κάκιστα δὴθ' οὕτως γε πρώτος Π.
Ι. 199. δὴ τότε Π. μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάμνη,
Παφλαγόν. Ι. 54. Π. κεχάρισται τούτο. καὶ πρῶτη γ' ἐμοῦ
Ι. 65. ἡμεῖς Π. δὲ περὶθῶν τοὺς οἰκέτας
102. κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Π. τί δρᾷ;
115. ὡς μεγάλ' ὁ Π. πέρβεται καὶ βέγκεται,
125. ὦ μαρὲ Π., ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλοι,
136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Π.
203. βυρσαίετος μὲν ὁ Π. ἐσθ' οὐτοσί.
234. οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Π. ἐξέρχεται.
652. ὁ δ' ὑπονόησας, ὁ Π., εἰδὼς θ' ἅμα
691. καὶ μὴν ὁ Π. οὐτοσί προσέρχεται,
730. τίς, ὦ Π., ἀδικεῖ σε; ΚΑ. διὰ σὲ τυπτομαι
946. σὺ δ', ὦ Π., φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκοροδίσας.
1054. τούτῳ γέ τοι Π. παρεκινδύνευσε μεθυθεῖς.
1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεῖν; ΑΓ. οὐ γὰρ ὁ Π.
παφλάζει. Ι. 919. ἀνὴρ π., παῦε παῦ',
παφλάζον. Fr. 423. τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχραις τουτί θερμόν
καὶ τούτο π.
παφλάζων. ΕΙ. 314. μὴ π. καὶ κεκραγὼς, ὥσπερ ἠνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
παφλασμάτων. Ο. 1243. ἀκουσον αὐτῇ παῦε τῶν π.
Πάφον. Α. 833. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Π.
παχεία. ΕΙ. 37. τὰ π. συμβάλλοντες ἐς τὰς ὀλεάδας.
παχεία. Α. 766. ἀντεινον, αἱ λῆς ὡς π. καὶ καλά.
παχεία. ΕΙ. 927. ἀλλ' ὅτ' π. καὶ μεγάλη; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τῇ;
παχείαις. Σ. 435. εἰ δὲ μὴ, ἔν πεδαῖς π. οὐδὲν ἀρστήσετε.
παχείαν. Α. 787. ἐξεῖ μεγάλαν τε καὶ π. κήρυθραν.
παχείαν. Εκ. 1048. μεγάλῃν ἀποδώσω καὶ π. σοι χάριν.
παχεῖς. ΕΙ. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς π. καὶ πλουσίους,
παχεῖων. Ν. 59. ὅτι τῶν π. ἐνετίθει θρυαλλίδαν.
παχύ. Ι. 317. τοῖς ἀγροῖκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι π.,
Ν. 539. ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, π., τοῖς παιδίοις ἴν' ἡ γέλας
ΕΙ. 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ π.,
Α. 23. τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΑΤ. μέγα. ΚΑ. μῶν
καὶ π.;
24. καὶ νῆ Δία π. ΚΑ. κᾶτα πῶς οὐχ ἦκομεν;
παχυκνήμιοι. Π. 560. καὶ γαστρῶδεῖς καὶ π. καὶ πίσυνες εἰσιν
ἀσελγῶς,
παχυκνή. Α. 791. ἀλλ' ἂν π. κἀναχρακωθῇ τριχί,
παχύς. Ι. 1139. τοῖτων ὅς ἂν ἦ π.,
Ν. 842. γνῶσαι δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἰ καὶ π.
Σ. 287. καὶ γὰρ ἀνὴρ π. ἦκει
ΕΙ. 1170. κᾶτα γίγνομαι π.
πεδαῖς. Σ. 435. εἰ δὲ μὴ, ἔν π. παχείαις οὐδὲν ἀρστήσετε.
πεδαρίον. Ο. 1197. ὡς ἐγγὺς ἦδη δαίμονος π.
πεδας. Π. 276. ἰοῦ ἰοῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς π. ποθοῦσαι.
Fr. 309. 11. χλιδάνα, περόνας, ἀμφιδέας, δρμους, π.,
πεδητήης. Fr. 720. ἀνὴρ π. ἱτέαν ἐνημμένους.
πεδία. Ο. 330. ἐνέμετο π. παρ' ἡμῖν
Ο. 952. νιφύβολα π. πολὺσπορά τ'
πεδίλα. Ο. 973. τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ π.,
Ο. 974. ἐνεστι καὶ τὰ π.; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
πεδίλω. Θ. 1099. ταχεῖ π.; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
πεδίους. Ο. 506. τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς π.
ἐθέμζον.
πεδίον. Α. 69. π. ὀδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
Ο. 824. τὸ φλέγρας π., ἴν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενοῖς
Α. 88. καλὸν γ' ἔχουσα τὸ π. ΚΑ. καὶ νῆ Δία
Β. 186. τίς ἐς τὸ Λήθης π., ἡ ἴδου πύκας,
πεδίονδε. Ο. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τούτος ἀλθῶς κόκων,
ψαλοῖ π.
πεδίον. Ι. 527. διὰ τῶν ἀφελῶν π. ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρα-
σύρων
πέδον. Ν. 573. γῆς π., μέγας ἐν θεοῖς
Ο. 1756. πτεροφύρ', ἐπὶ π. Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.

πέδον. Θ. 856. δε ἀντὶ διὰς ψακάδος Αἰγύπτου π.
Π. 772. ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν π.,
πέδον. Fr. 46. στίγων καὶ π.
πέει. Σ. 1347. ὦν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ π. τρεῖς χάριν.
ΕΙ. 880. σκηνὴν ἔμαντο τῷ π. καταλαμβάνω.
899. παῖεν, ὀρύττειν, πῶς δμοῦ καὶ τῷ π.
πεῖσις. I. 567. οἵτινες π. μάχαισιν ἐν τε ναυφάρκῳ στρατῷ
πεῖσι. Fr. 713. παῖσαι μελποῦσ', ἀλλὰ π. μοι φράσον,
πεῖσιδα. Fr. 409. π.:
πεῖσοι. Α. 622. καὶ ναυσι καὶ π., κατὰ τὸ καρτερόν.
πεῖσομαχῶν. Σ. 685. καὶ π. καὶ πολιορκῶν ἐκτίσω, πολλὰ πο-
νήσας.
'πειδὴ. Ν. 1354. ἐγὼ φράσω' π. γὰρ εἰσιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
'πειδήπερ. Α. 437. Εὐριπίδῃ, π. ἐχαρίσω μοι ταδί,
'πειθαρχεῖν. Εκ. 762. τί δ'; οὐχὶ π. με τοῖς νόμοις δεῖ;
πεῖθε. Θ. 1171. τὸν Βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς π. σύ.
πεῖθει. Ν. 833. ὥστ' ἀνδράσιν π. χολῶσιν; ΣΤ. εὐστόμει,
Α. 892. π. γυναιξί, καὶ μέτ' ἀχθεσθαι ποιεῖς
Θ. 879. π. τι τοῦτ' τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
Β. 365. ἡ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
τινὰ π.,
πεῖθιν. Π. 43. π. δ' ἔμαντο ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
πεῖθεις. Σ. 784. ἀνά τοι με π. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
πεῖθεσθε. Θ. 592. π. τοῦτ' ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
πεῖθεται. I. 712. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν π.
Σ. 747. λόγους π.,
πεῖθη. Β. 1134. ἐγὼ σιωπῶ τῷ δ'; ΔΙ. ἐὰν π. γ' ἔμοι.
Β. 1229. ἐγὼ πρίωμαι τῷ δ'; ΔΙ. ἐὰν π. γ' ἔμοι.
πεῖθησθε. Ο. 1086. ἦν δὲ μὴ π., συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
Εκ. 209. ἦν οὖν ἔμοι π., σωθήσεσθ' ἔτι.
πεῖθησθε. Ε. 1167. κακῶς ἀκούσῃτ'. ἦν δὲ μὴ π. μοι,
Εκ. 239. τὰ δ' ἀλλ' ἔδωκα ταῦτα δ' ἦν π. μοι,
Πειθοῖ. Α. 203. δέσποινα Π. καὶ κύλιξ φιλοτησία,
πεῖθωμαι. Α. 151. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων π.
Ν. 207. αἶδε μὲν Ἀθήναι. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ π.,
1090. ἐξ εὐρυπράκτων. ΑΔ. π.
Π. 31. καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. ΚΑ. π.
251. ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΑ. π.
336. Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ π.
πειθόμενον. Ο. 5. τὸ δ' ἐμὲ κοράνη π. τὸν ἄθλιον
Ο. 7. τὸ δ' ἐμὲ κολοῖφ π. τὸν δῆμορον
πειθόμενός. Σ. 749. π. τέ σοι.
πειθου. I. 1051. μὴ π.: φοβερὰ γὰρ ἐπικράζουσι κορώναι.
Α. 484. ἀλλ' ἀνερῶτα, καὶ μὴ π., καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγ-
χους.
Πειθοῦς. Β. 1391. οὐκ ἔστι Π. ἱρὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
πειθῶ. Ν. 1398. π. τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
Β. 1395. ἐγὼ δὲ π. γ', ἔπος ἀριστ' εἰρημένον.
1396. π. δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
πεινῇ. I. 1270. καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλων, δεῖ π. θαλεροῖς
δακρυόσιν
Σ. 1270. π. γὰρ ἦπερ Ἀντιφῶν.
πεινῇ. Α. 734. πότερα πεπράσθαι χρήδδεται, ἢ π. κακῶς;
Ν. 441. παρέχω τύπτειν, π., διψῇν,
Π. 595. εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ π. βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
πεινήσεις. Π. 539. ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, π., ἀλλ' ἐπα-
νίστω.
πεινῶν. Α. 857. βίγῳ τε καὶ π. ἀεὶ
Σ. 777. λέγῃ μακρὰν τις, οὐχὶ π. ἀναμενεῖς,
Ο. 787. εἴτα π. τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
Π. 1123. νυνὶ δὲ π. ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
'πεινῶν. Α. 535. ἐντεύθεν οἱ Μεγαρήεις, ὅτε δὴ π. Βάδην,
πεινῶντας. ΕΙ. 741. τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς
π. ἐκείνους,
πεινῶντες. ΕΙ. 1312. ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ π., ἐμβάλλεσθε τῶν λα-
γῶν
Ο. 1521. π. ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
πεινώσι. Ο. 580. κάπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς π. μετρεῖται.
πεινώσιν. Π. 504. πρᾶττουσι κακῶς καὶ π. μετὰ σοῦ τε τὰ
πλείστα σύνεισιν.
'πειξομαι. Εκ. 1149. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη π.,
πείρα. Θ. 766. τίς π., τίς ἐπίνου; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
πείρα. Ο. 583. καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκποφάντων
ἐπὶ π.
πειρῶ. Π. 557. σκώπτειν π. καὶ κοιμῶδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμε-
λήσας,
Π. 1067. π. μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιθίων
Πειραεῖ. ΕΙ. 145. ἐν Π. δῆνον 'στὶ Κανθάρου λιμὴν.
ΕΙ. 185. ἐν Π. παρὰ ταῖς πόρταις;
παραθίντες. I. 506. π. καθ' ἑαυτοῦς.
Πειραῖα. I. 815. καὶ πρὸς τούτοις ἀριστάσῃ τὸν Π. προσέμαζεν,

Πειραιεύς. I. 885. καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Π.: ἔμοιγε μέντοι
πειρασάντων. I. 517. πολλῶν γὰρ δὴ π. αὐτὴν ὀλίγοις χαρί-
σασθαι
πειρασεῖσθε. Α. 743. τὰ πρᾶτα π. τὰς λιμῶν κακῶς.
πειράσεσθαι. Β. 600. ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν π.
πειράσομαι. Θ. 268. γυναικεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝ. π.
πειρήσθε. Α. 834. ὦ χοιρίδια, π. κάνις τῷ πατρὸς
πειρῶ. Α. 504. καὶ τὰς χεῖρας π. κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύνα-
μαι χαλεπὸν γὰρ
πειρωμένοι. Εκ. 9. π. πλησίον παραστατεῖς,
πειρωμένοι. Π. 459. ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν π.
πειρών. Σ. 1025. οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν π. οὐδ' εἴ τις
ἐραστής,
Π. 150. ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης π. τύχη,
πεῖσαι. Θ. 88. Ἀγάθωνα π. τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
πεῖσαι. ΕΙ. 405. ἴθι δὴ, κάτειπ' ἴσως γὰρ ἂν π. ἐμέ.
Πεισανδρος. Ο. 1556. ἔνθα καὶ Π. ἦλθε
Α. 490. ἵνα γὰρ Π. ἔχοι κλέπτειν χολὴ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
Πεισανδρῶν. ΕΙ. 395. εἴ τι Π. βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὀφρῶς.
Fr. 50. ἡ δ᾽ αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Π.
πεῖσαι. Ν. 90. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤ. καὶ τι π.; ΦΕ. πεί-
σεται,
Ν. 1000. εἴ ταῦτ', ὦ μενιάκιον, π. τοῦτ', νῆ τὸν Διόνυσον
Σ. 387. οὐδὲν π. μὴδὲν δέεισθαι. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
Fr. 354. ἰὼ Λακεδαιμόν, τί ἄρα π. τήμερα;
Μ. ΕΙ. Δ. 5. ἰὼ Λακεδαιμόν, τί ἄρα π. τήμερα.
πεῖσειεν. Α. 171. πᾶ καὶ τις ἂν π. αὐτὸν πλάδῃην;
Β. 68. κοῦδεῖς γέ μ' ἂν π. ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
πεῖσαι. Π. 600. οὐ γὰρ π., οὐδ' ἦν πείσης.
πεῖσεται. Ν. 1085. ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί π. κακόν;
πεῖσεται. Σ. 1454. ἡ μέγα π. τι
πείσης. Π. 600. οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν π.
Πεισθέταιρ'. Ο. 1271. ὦ Π., ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
Πεισθέταιρον. Ο. 1046. καλοῦμαι Π. ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
Πεισθέταιρος. Ο. 644. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Π. ΕΠ. τρεῖς;
Πεισθέταιρός. Ο. 1123. ποῦ Π. ἐστιν ἄρχων; ΠΕ. οὐτοσί.
Ο. 1495. ποῦ Π. ἐστιν; ΠΕ. εἰ, τουτί τί ἦν;
πεῖσομαι. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινὰ τὰρα π.
Ν. 90. λέγε δὴ, τί κελεύεις; ΣΤ. καὶ τί πείσει; ΦΕ. π.,
461. τί π.;
791. οἶμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων π.;
Σ. 763. Αἰδῆς διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ π.
1000. φεύγοντ' ἀπολύσας ἀνδρα; τί ποτε π.;
Α. 223. }
224. } κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρ' ἐμῶν π.
1041. οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὐθ' ὑφ' ὕμῶν π.
Εκ. 911. αἰαί, τί ποτε π.;
Πεισομαί. Ο. 1371. καὶ π. σοι. ΠΕ. νοῦν δρ' ἔξεις νῆ Δία.
Πεισομεν. Α. 172. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν π.
Πεισομεν. Α. 168. καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἀνδρας ἀμῆς π.
Πεισομέσθ'. Ο. 1225. δεινότερα γὰρ τοι π., ἐμοὶ δοκεῖ,
Πεισομέσθαι. ΕΙ. 276. ἀνδρες, τί π.; νῦν ἀγῶν μέγας.
Β. 252. δεινὰ τὰρα π.
Πειστον. ΕΙ. 218. νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, νῆ Δί', οὐχὶ π.
Β. 498. φέρε δὴ ταχέως αὐτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ π.
Εκ. 1022. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροις π.
Πείσω. Α. 1229. ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ π. λέγων,
'πειτα. Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποὶ τρέπεται δὴ π. τὰ
χρήματα τὰλλα;
Πεκτεῖν. Ο. 714. ἦνίκα π. ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν
Πεκτούμενον. Α. 685. τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ π.
Πελαγίαν. Β. 1438. αἶροιεν αἰραὶ π. ὑπὲρ πλάκα.
Πελαγός. Ο. 350. οὔτε πολὺν π. ἐστὶν ὁ τι δέξεται
Πελάζων. Ο. 1399. τότε δ' αὖ βορέα σῶμα π.
Πελάθει. Θ. 58. τίς ἀγροῖάτας π. θρηγκοῖς;
{
B. 1265.
1267.
Πελάθει. } 1271. ἰὴ κόπον οὐ π. ἐπ' ἀραγάν.
1275.
1277.
'Πελαθόμην. Σ. 853. ὅτι π. τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Πέλανος. Π. 661. καθωσάσθῃ, π. Ἠφαίστου φλογί,
Πελαργίδης. Ο. 1356. πάντας ποιήσῃ, τοὺς π. τρεφεῖν.
Πελαργικέ. Ο. 869. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἀναξ Π.
Πελαργικόν. Ο. 832. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Π.;
Πελαργοί. Ο. 1139. ἔτεροι δ' ἐπλινθοποιοῦν π. μύριοι
Πελαργός. Ο. 1355. ἐπὶν ὁ πατήρ ὁ π. ἐκπετησίμους
Πελαργῶν. Ο. 1213. σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν π.; ΠΡ. τί τὸ
κακόν;
Ο. 1354. παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν π. κύρβειον

2 :

πέλας. Β. 1274. εὐφραμίετε μελισσοσύμοι δόμον Ἀρτέμιδος π. οἴγειν.
 πέλαθον. Α. 1170. τῇ χειρὶ π. ἀρτίας κεχεσμένον
 πελείη. Ο. 575. Ἴων δὲ γ' Ὀμηρος ἐφασκ' ἱκέλην εἶναι τρήρωνι π.
 πελεκᾶντες. Ο. 1155. σοφώτατοι π., οἱ τοῖς βύρχεσιν
 πελεκᾶντι. Ο. 822. ρίονι, καὶ π., καὶ πελεκίφ, καὶ φλέξι-
 πελέκει. Θ. 560. οὐδ' ὥς τὸν ἄνδρα τῷ π. γυνὴ κατεσπύδθησεν,
 πελεκίφ. Ο. 882. ρίονι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ π., καὶ φλέξι-
 πελεκώντων. Ο. 1157. αὐτῶν π. ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
 πέλεν. ΕΙ. 1276. Ἐσθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολή π. ἀνδρῶν.
 Παλλάνας. Α. 996. ἅπαντες ἐστύκαντι. Π. δὲ δεῖ.
 Παλλήνης. Ο. 1421. μῶν εὐθὺ Π. πέτεσθαι διανοεῖ;
 Πελοποννησίου. Α. 620. ἄλλ' οὐν ἐγὼ μὲν πᾶσι Π.
 Α. 623. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Π.
 720. ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Π.
 Πελοποννησίου. Α. 33. ἡ μηκέτ' εἶναι μήτε Π.
 Πελοποννησίων. Ι. 279. ταῖσι Π. τρήρεσι ζωμεύματα.
 Α. 40. αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἶτε Π.
 75. τὰς τ' ἐκ Βοιωτῶν τὰς τε Π.
 Πέλοψ. Β. 1232. Π. ὁ Ταντάλειος ἐς Πίσαν μολῶν
 πέλιτην. Α. 563. ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ π. σείαν ἐκόντιον, ὥσπερ ὁ
 Τηρεῖς,
 πελωρίου. Ο. 321. ἤκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος π.
 πέμπει. Β. 1287. Σφίγγα δυσμερίαν, πρῶτανιν κύνα, π.,
 πέμπειν. Ν. 796. π. ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μαυθάνειν.
 Ο. 1266. τῇδε βροτὸν θεοῖσι π. καπνόν.
 Fr. 590. "μέλλει δὲ π. τοὺς εἰς ἀφορμὴν."
 πέμπεις. Β. 1333. π. ἐξ ἀφανοῦς,
 πέμπετε. Εκ. 757. Ἴερων τῷ κήρυκι πομπὴν π.;
 πεμπομένη. Θ. 342. ἡ π. τις ἀγγελίας ψευδοῖς φέρεται.
 πέμποντος. Fr. 3, 1. ἄλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ π., ἀλλὰ
 μάλλον
 πέμπουσιν. Ο. 1033. οὐ δεινὰ; καὶ π. ἤδη π'ισκόπους
 πεμπταῖον. Ο. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι π. τὴν
 δ' ἀπορούσαν
 πέμπτη. Ν. 1131. π., τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
 πέμπτου. Π. 584. ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δα' ἔτους π.
 ξυναγείρει,
 πέμπω. Ο. 846. οἰμῶξ παρ' ἐμ'. ΠΕ. 19. ἀγάθ', οἱ π. σ' ἐγὼ.
 πέμψω. Ο. 561. τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον π. κήρυκα κελεύω.
 Ο. 1178. π. κατ' αὐτὸν εὐθὺς; ΑΓ. Β. ἄλλ' ἐπέμαψαμεν
 πέμψαμ'. Θ. 769. π. ἐπ' αὐτόν; οἷδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
 πέμψαντα. Α. 249. π. καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
 πεμψάσης. Π. 997. ἐκόντα π. ὑπεικούσης θ' ὅτι
 πέμψω. Ο. 576. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας π. πτερόεντα κε-
 ραυνόν;
 πέμψω. Α. 102. π. βασιλεία φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
 Α. 703. οἱ δὲ π. οὐκ ἐφασκον διὰ τὰ σά ψηφίσματα.
 πέμψομεν. Ο. 1113. ἦν δὲ που δειπνῆτε, πρηγορᾶναις ὑμῖν π.,
 πεμψον. Ο. 843. κήρυκα δὲ π. τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἀνω,
 πέμψοντα. Ο. 849. τὸν ἱερέα π. τὴν πομπὴν καλῶ.
 πέμψω. Ο. 1249. π. δὲ πορφύρεας ἐς τὸν οὐρανὸν
 Fr. 612. π. πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χαρίσιον.
 πένεσθαι. Ι. 1271. σᾶς ἀπτόμενος φερέτρας Πυθῶνι ἐν διὰ κα-
 κῶς π.
 Β. 1066. ἀλλὰ βακίους περιελλύμενος κλάει καὶ φησὶ π.
 Πενίσταισι. Σ. 1273. τοῖς Π. ζυγὴν τοῖς
 πενίστης. Σ. 1274. Θετταλῶν, αὐτοὺς π. ὦν ἐλάττων οὐδενός.
 πένηται. Π. 582. ὁ Ζεὺς δῆπου π., καὶ τοῦτ' ἤδη φανερώς σε
 διδάξω.
 πένης. Ι. 224. δεδίασιν αὐτὸν ὅτε π. βδύλλει λεῶς.
 Ο. 1644. π. ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
 Π. 29. κακῶς ἐπραττον καὶ π. ἦν. ΚΑ. οἷδά τοι.
 150. ὅταν μὲν αὐτὰς τις π. πειρῶν τύχῃ,
 πένησιν. Σ. 464. τοῖς π., ἡ τυραννὶς
 Fr. 555. κερᾶντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι π.
 πένητ'. Σ. 703. βούλονται γὰρ σε π. εἶναι καὶ τοῦθ' ὦν οὐνεκ',
 ἐγὼ σοι,
 πένητα. Εκ. 566. μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ π. μηδένα,
 πένητας. ΕΙ. 636. τοὺς π. ἀσθενούοντας ἀπορούοντας ἀλφίτων,
 Π. 597. τοὺς δὲ π. τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
 πένητες. Π. 567. ὡς π., περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
 δίκαιοι,
 πένητι. Εκ. 197. ναὺς δεῖ καθέλκειν τῷ π. μὲν δοκεῖ,
 πένητος. Π. 553. τοῦ δὲ π. ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἐργοῖς προσ-
 ἔχοντα,
 πενήτων. Α. 1210. ὅστις οὖν βούλεται τῶν π. ἔτω
 πενθόμεν. Ν. 622. ἡνίκ' ἂν π. ἡ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
 Πένια. Π. 437. Π. μὲν οὖν, ἡ σφῶν ξυνοικῶ πύλλ' ἔτη.
 Π. 442. Π. γὰρ ἐστίν, ὡ πονήρ, ἥς οὐδαμοῦ

πένια. Π. 574. π. πλούτου. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' ἵ
 δύνασαι περὶ τούτου,
 πενία. Εκ. 605. οὐδεὶς οἰδὲν π. δράσει· πάντα γὰρ ἔξω
 ἅπαντες,
 πενίαν. Σ. 564. οἱ μὲν γ' ἀποκλῶνται π. αὐτῶν καὶ πρ
 θέασιν
 Π. 534. διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν π. ζητεῖν ὀπίθεν βίον ἔξα
 549. οὐκοῦν δῆπου τῆς πτωχείας π. φάμεν εἶναι ἀδελφί
 Πενίαν. Π. 594. διὰ τὴν Π. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἐσάτης ἐξ
 τούτου πυθέσθαι,
 πενίας. Π. 590. πολὺ τῆς π. πρᾶγμ' αἰσχίον ζητεῖς αὐτῷ
 ἄμει,
 Π. 1005. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς π. ἅπαντ' ἐπήσθην.
 Πενίας. Π. 618. καὶ τῆς Π. καταπαρδεῖν.
 πενιχρόν. Π. 976. π. μὲν, ἄλλως δ' ἐνπρόσωπον καὶ καλὸν
 πένητ'. Α. 782. ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται. ΜΕ. π. ἐπ
 Α. 1021. μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν π. ἔτη.
 Ο. 609. οὐκ οἶσθ' ὅτι π. ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυφα κορ
 πεντάκις. ΕΙ. 242. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάβλια καὶ π.
 Π. 851. καὶ τρεῖς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ π.
 πεντακόσια. Εκ. 824. τάλαντ' ἔσσεσθαι π. τῇ πόλει
 πεντακοσιοστήν. Εκ. 1007. τὴν π. κατέθηκες τῇ πόλει.
 πένητες. Α. 6. τοῖς π. τάλαντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν
 Ν. 10. ἐν π. σισυραῖς ἐγκεκορδυλημένους.
 Σ. 717. πορεῖν ἔδοσαν δ' οὐνῶποτέ σοι, πλὴν πρῶτῃ π.
 ἄμινους,
 ΕΙ. 171. π. τάλανθ' ἡ πόλις ἢ Χίον
 Α. 102. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ π. μῆνας, ὡ τάλαν,
 Θ. 447. παιδάρια π. καταλιπὼν, ἀγῶ μόλις
 πεντελίδισι. Fr. 335. π. θ' ὁμοῦ λεκάνης παραβραδύμασι.
 πεντεσυρίγγῳ. Ι. 1049. δῆσαι σ' ἐκέλευε π. ζύλω.
 πεντετάλαντος. Ν. 758. εἰ σοι γράφοιτο π. τις δίκη,
 Ν. 774. ὅτι π. διαγέγραπται μοι δίκη.
 πεντέτης. Α. 188. αὐταὶ μὲν εἰσι π. γεῦσαι λαβῶν.
 πεντέχουν. Fr. 183. ὑδρίαν δανείζειν π. ἡ μείζονα.
 πεντήκοντ'. Σ. 490. ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ π. ἐπ
 πεντήκοντα. Α. 883. πρέσβειρα π. Καπῆδον κορῶν,
 Σ. 663. γίγνεται ἡμῖν ἐκατὸν δῆπου καὶ π. τάλαντα.
 669. κἄθ' οὗτοι μὲν δαιροδοκοῦσιν κατὰ π. τάλαντα
 716. ὑμῖν καὶ αἴτον ὑφίστανται κατὰ π. μεδίμνους
 ΕΙ. 1201. νυνὶ δὲ π. δραχμῶν ἐμπολῶ
 Θ. 811. οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ π. τάλαντα
 Β. 1207. ζῖν παιοὶ π. ναυτίλῳ πλάτῃ
 πεντῶβολον. Ι. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρακιδίᾳ π.
 σασθαι,
 πέος. Α. 158. τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ π. ἀποτεθρίακεν;
 Α. 1060. ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ π. τοῦ νυμφίου.
 1066. νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ π. τοῦ νυμφίου.
 Ι. 1010. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ π. οὐτοσί δάκοι.
 Ν. 734. οὐδὲν γε πλὴν ἡ τὸ π. ἐν τῇ δεξιᾷ.
 Σ. 739. πύρην, ἥτις τὸ π. τριψέει,
 Α. 415. νεανίαν καὶ π. ἔχοντ' οὐ παιδικόν
 928. ἄλλ' ἡ τὸ π. τὸδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
 1012. πρῶσβεις ἐλίσσας, τὸ π. ἐπιδείξας τοδῖ.
 Θ. 62. τουτὶ τὸ π. χροαεύσαι.
 142. καὶ ποῦ π.; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
 643. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ π. ὠθεῖς κάτω;
 648. τὸ π. διέλκεις πυκνότερον Κορινθίαν.
 Εκ. 620. οὐκ ἐπιλείπει τὸ π. πρύτερον πρὶν ἐκεῖσ' ἵ
 κέσθαι;
 πέους. Α. 1216. ἐμοῦ δὲ γε σφῶ τοῦ π. ἄμφοι μέσου
 ΕΙ. 870. καὶ τάλλ' ἀπαξάπαντα. τοῦ π. δὲ δεῖ.
 Α. 124. ἀφεκτέα τοῖνον ἡμῖν ἐστί τοῦ π.
 134. ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ π.
 πεπαίνουσιν. ΕΙ. 1163. εἰ π. ἡ-
 πέπαισται. Θ. 1227. ἀλλὰ π. μετρίως ἡμῖν
 πεπᾶναι. Σ. 646. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν π.
 πεπανούργηκας. Π. 876. εἰπεῖν ἂ π. ΚΑ. οἰμῶξ
 πεπανουργηκότι. Π. 368. ἄλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι
 Πεπαρήθιον. Fr. 301, 2. οὐ Χίον, οὐχὶ Θασίον, ἢ
 πέπαται. Ο. 943. ὅς ὑφαντοδύνητον ἔσθους οὐ π.
 πεπάτηκας. Ο. 471. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κού πολ'
 Αἰσωπον π.,
 πέπαυμα. ΕΙ. 327. ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ π. ΤΡ. φ
 οὐδέπω.
 Θ. 709. κοῦπω μέντοι γε π.
 πεπαυμένα. ΕΙ. 421. ἄλλαι τε σοι πόλεις π. π
 πεπαυμένοι. ΕΙ. 1226. Θαρρήσσοντ' ἀρ' ἐπειτε
 νοι, οἶμαι.
 πέπαυσθε. ΕΙ. 331. ἀλλ' ἔρατ', οὔπω π. ΧΙ
 Δία

πέπνυται. ΕΙ. 29. ἀλλ' εἰ π. τῆς ἐδοδῆς σκέψομαι
 Α. 314. ταυτὶ μὲν ἦδη τὴν βάχιν θλίβοντά μου π.
 πεπειράσθω. Σ. 1129. ἀλλ' οὐ π. γ', ἐπειδὴ περ γ' ἅπα
 πεπειροίς. Εκ. 896. ἐστίν, ἀλλ' ἐν ταῖς π.
 πέπεισθε. ΕΙ. 1067. καὶ κέφοι τρήρανες ἀλασκειδεῦσι π.,
 πεπεισμένα. Θ. 1170. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι π.
 πεπεμμένον. Π. 1136. εἰ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ π.
 πεπεμμένος. Π. 1142. ἦκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ π.
 πεπεμμένον. Π. 1126. οἶμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι π.
 πέπεπται. ΕΙ. 869. ὁ πλακοῦς π., σημαῖ ξυμπλάττεται
 πεπλασμένην. ΕΙ. 4. δὸς μάζαν ἐτέρα· ἐξ οὐδαίον π.
 πεπλήγη. Ο. 1350. ὅς ἂν π. τὸν πατέρα νεοττὸς ἄν
 πεπλήγημθ'. Β. 1214. οἶμοι π. αὐθὶς ὑπὸ τῆς ληκύθου.
 πεπληγμένος. Α. 1218. ἱλιγγίῳ κἀρα λίθῳ π.
 Θ. 179. ἐγὼ δὲ καὶ ξυμφορᾷ π.
 πεπληγμένον. Ο. 1299. ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν π.
 πεπληγέται. Ι. 271. ἀλλ' ἐὰν ταῦτ' γε νικᾷ, ταυτὶ π.
 πέπλον. Ο. 827. πολιοῦχος ἐσται; τῷ φανομένῳ τὸν π.;
 πέπλου. Ι. 566. ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ π.,
 Ι. 1180. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ π. μεμνημένην.
 πεπλούτηκ'. Π. 336. Χρεμύλος π. ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
 πεπλώκαμεν. Θ. 878. Αἴγυπτον. ΕΓ. ὦ δύστηνος, οἱ π.
 πεπλώματα. Α. 426. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινὴ θέλεις π.
 πέπλων. Α. 423. ποῖας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται π.;
 πεπνιγμένον. Σ. 511. δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι π.
 πεποίηκ'. Ο. 917. μέλι π. ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
 πεποίηκα. Ι. 1321. τὸν Δῆμον ἀφείλκας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ π.
 Σ. 561. ἐνδον τούτων ἂν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν π.,
 πεποίηκας. Ι. 351. τί δαὶ σὺ πῖνον τὴν πόλιν π., ὥστε νυνὶ
 Ο. 1403. ταυτὶ π. τὸν κυκλοδιδοσκαλον,
 Β. 744. εὐθὺς π., ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποῶν.
 1010. τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ
 μὴ π.,
 1023. ταυτὶ μὲν σοι κακὸν εἰργασται· Θηβαίους γὰρ π.
 Γ. 476, 15. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν π. ἀντ' Ἀθηνῶν.
 πεποίηκε. Π. 969. ἀβίωτον εἶναί μοι π. τὸν βίον.
 πεποίηκεν. ΕΙ. 1089. ὅπερ κάλλιστον δήπου π. Ὁμηρος·
 πεποιηκότα. Ι. 811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν Δῆμον, π. πλείονα
 χρηστὰ
 πεποιηκώς. Σ. 1017. ἀδικεῖσθαι γὰρ φησὶν πρότερος πόλλ' αὐ-
 τοὺς εὖ π.,
 πεποίησθ'. ΕΙ. 1065. συνθήκας π. ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
 πεποίησθαί. ΕΙ. 1079. τουτάκις οὕτω χρῆν τὴν εἰρήνην π.
 πεποίηται. Ι. 63. τέχνην π. τοὺς γὰρ ἐνδον ἀντικρυς
 Α. 1273. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τάλλα π. καλῶς,
 Θ. 230. μῦθῳ. ΕΓ. τί μύσεις; πάντα π. καλῶς.
 πεποίηκ'. Ν. 556. Φρύνιχος πάλα π., ἦν τὸ κῆτος ἦσθιν.
 Θ. 764. τοῖσιν πρυτάνεσιν ἂ π. οὕτως φράσσω,
 πέποιθας. Ι. 770. ἔφοιμην ἐν περικομματίοις· κεί μὴ τούτοις π.,
 πέποιθέ. Ο. 418. ὅτ' π. μοι ξυνὼν
 πέποιθεν. Ν. 1043. σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν ἦ π. ὡς ἐλέγξω
 'πεποιθῆν. Ν. 1347. ὡς οὗτος, εἰ μὴ τῷ π., οὐκ ἂν ἦν
 πεποιθόη. Α. 940. πῶς δ' ἂν π. τις ἀγ-
 πεποιθότες. Π. 449. ποίοις ὅπλοισιν ἦ δυνάμει π.;
 πεποιθώς. Ι. 342. τῷ καὶ π. ἀξίοις ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
 πεπύνηκα. ΕΙ. 820. ἐξαγέ τοι π. κομῆθ' τὴν σκέλην.
 πέπονθ'. Ι. 888. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πῖνον ἀνὴρ π., ὅταν χεσεῖν,
 Ν. 1453. ταυτὶ δὲ ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, π. ἐγὼ,
 πέπονθα. Ο. 445. ἂ δ' ἐγὼ π., ταῦτα λέξαι βούλομαι.
 Θ. 1037. μέλας μὲν π., μέλεος,
 Π. 856. οὐ γὰρ σχέτλια π. νυνὶ πράγματα,
 987. π. δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε.
 πεπόνθαμεν. Ο. 1171. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα π.
 Α. 714. μὴ νῦν με κρύψης ὅ τι π. κακόν.
 πέπονθας. Ι. 187. ὅσον π. ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
 Ι. 864. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι π.
 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μωρίαν ἔχειν ὅσον π.; ὅστις
 Ν. 1441. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἂ νῦν π.
 Σ. 995. πάτερ πάτερ, τί π.; ΦΙ. οἶμοι, ποῦ 'σθ' ὕδαρ;
 Εκ. 340. ἐμοὶ π. καὶ γὰρ ἦ ξύνειμ' ἐγὼ
 πεπόνθατ'. Θ. 534. ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακὸν τι μέγα π.
 ἄλλο.
 πεπόνθατε. Α. 1146. δηοῦτε χώραν, ἦς ὑπ' εὖ π.;
 πέπονθε. Π. 1047. τούναντίον π. τοῖς πολλοῖς ἀρα·
 πέπονθεν. Σ. 267. π., ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
 ΕΙ. 1256. ὅστος μὲν οὐ π. οὐδέν. ΔΟ. ἀλλὰ τί
 Π. 551. ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο π. βίος οὐ μὰ Δι', οὐδέ γε
 μέλλει.
 πεπονθέναι. Ι. 346. ἀλλ' οἷσθ' ὅ μοι π. δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
 Ν. 610. εἴτα θυμαίνειν ἐφασκε· δεινὰ γὰρ π.,
 Σ. 946. οὐκ, ἀλλ' ἐκείνῳ μοι δοκεῖ π.,

πεπονθέναι. Β. 718. πολλάκις γ' ἡμῖν ἐδοξεν ἡ πόλις π.
 πεπονθότα. Σ. 1257. ἢ γὰρ παρητήσαντο τὸν π.,
 πεπονθώς. Ι. 515. οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο π. διατρίβειν,
 πέπον. Γ. 563. ἀλλ' ἀνθοομία καὶ π. νεκταροσταγεί,
 πέπορδα. ΕΙ. 335. ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ π. καὶ γελῶ
 πέπορδας. Ν. 392. σκέψαι τοῖνυν ἀπὸ γαστριῶν τυννουντοῦ
 οἶα π.
 πεπόρδει. Σ. 1305. ἐνήλατ', ἐσκίρτα, π., κατεγέλα,
 πεποτήσθαι. Ο. 1445. ἀνεπετρώσθαι καὶ π. τὰς φρένας.
 πεπότηται. Ν. 319. ταῦτ' ἀρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ
 ψυχὴ μου π.,
 πεπράγαμεν. ΕΙ. 1255. οἶμ', ὦ κρανοποῖ', ὡς ἀθλίως π.
 Β. 302. τί δ' ἐστὶ; ΕΑ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ π.,
 πέπραγας. Ι. 683. πάντα τοι π. οἶα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
 πέπραγατε. Π. 629. ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως π.,
 πέπραγέ. Α. 462. οἶμ' ὡς κακῶς π. μου τὸ τοξικόν,
 πέπραγεν. Π. 633. ὁ δεσπότης π. εὐτυχέστατα,
 πεπραγμένα. Εκ. 73. καὶ μὴν τά γ' ἀλλ' ὑμῖν δρῶ π.
 πεπραγότι. Ν. 1269. ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς π.
 πέπρακται. Ι. 1248. οἶμοι π. τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
 Ο. 1028. ἐστὶν γὰρ ἂ δι' ἐμοῦ π. Φαρνάκη.
 πεπράζεται. Ο. 847. οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἂ λέγω π.
 Π. 1027. τί γὰρ ποιήσει; φράζε, καὶ π.
 1200. ἂν δ' οὐνεκ' ἦλλον; ΧΡ. πάντα σοι π.
 πεπράσει. Σ. 179. κἀνθων, τί κλάεις; ὅτι π. τήμερον;
 πεπράσθαι. Α. 734. πότερα π. χρῆδεται, ἢ πεινῇ κακῶς;
 Α. 735. π. π.
 ΕΙ. 1011. τὰς δὲ π.. τὸν δ' ὁτοτύζειν,
 πεπρέσβευκας. Α. 610. ἦδη π. σὺ πολὺς ὢν; ἐνί,
 πεπταμένοιισι. Ν. 343. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξαμεν δ' οὖν ἐρί-
 οισιν π.,
 'πέπτατο. Ο. 48. εἰ ποῦ τοιαύτην εἶδε πόλιν ἦ π.
 πέπτωκεν. Β. 970. π. ἐξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κεῖος.
 πεπτωκέναι. Ι. 572. τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἂν, εἴτ' ἤρνούοντο μὴ π.
 πεπτωκότες. ΕΙ. 904. περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι π.
 πεπύλωται. Ο. 1158. καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκείνα π. πύλαις,
 πεπύσθαι. Ο. 957. οὕτω ταχέως τούτων π. τὴν πόλιν.
 πεπύσμη. ΕΙ. 615. ταῦτα τοῖνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ π.
 οὐδενός,
 'πεπύσμη. Θ. 596. εἰ μὴ π. ταῦτα τῶν σάφ' εἰδόμεν.
 πεπωκότες. Σ. 1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνειν π.,
 πεπωκώς. Εκ. 948. ἐφ' ἣν π. ἐρχομαι πάλα ποθῶν,
 πέπων. Ι. 260. ὅστις αὐτῶν ὡμός ἐστιν ἢ π. ἢ μὴ π.,
 ΕΙ. 1166. εἴθ' ὁπόταν ἦ π.,
 περ. Α. 222. μηδέ π. γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας. κ.τ.λ.
 πέρ. Ν. 1183. οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕ. πῶς γάρ; εἰ μὴ π. γ' ἔμα
 περ'. Θ. 1007. π. ἐγὼ 'ξενίγκι πορμὸς, ἵνα πυλάξῃ σοι.
 πέρα. Ο. 416. ἀπιστα καὶ π. κλύειν.
 Ο. 1246. ἀρ' οἷσθ' ὅτι Ζεὺς εἰ με λυτῆσει π.,
 πέραινε. Β. 1170. π. τοῖνυν ἕτερον. ΔΙ. ἴθι π. σὺ,
 Β. 1283. ἴθι δὴ π., καὶ κόπον μὴ προστίθει.
 Εκ. 578. ἀλλὰ π. μόνον
 Π. 648. π. τοῖνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
 περαίνεις. Β. 401. ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν π.
 περαίνεται. Σ. 799. ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς π.
 Α. 1135. εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἶε π.
 περαιτέρω. Ο. 1500. ἀλλὰ σὺ τίς εἰ; ΠΡ. βουλυντός, ἢ π.;
 Θ. 705. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ π.;
 περαιωθήσομαι. Β. 138. ἀβυσσον. ΔΙ. εἴτα πῶς π.;
 περαντικός. Ι. 1378. συνεκτικὸς γὰρ ἐστὶ καὶ π.,
 περανῶ. Π. 563. περὶ σαφορρύνης ἦδη τοῖνυν π. σφῶν κἀναδι-
 δάξω
 Περγασήσιν. Ι. 321. πρὶν γὰρ εἶναι Π., ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
 πέρδεται. Ι. 115. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν π. καὶ βέγκεται,
 Ν. 9. ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ π.
 Εκ. 78. τοῦτ' ἐστ' ἐκείνο τῶν σκυτάλων ὢν π.
 Π. 176. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον π.;
 Πέρδιξ. Γ. 148. καὶ μὴν χθές γ' ἦν Π. χαλός.
 πέρδιξ. Ο. 297. οὗτοι π., ἐκείνοισι δὲ νῆ Δί' ἄτταγας,
 Ο. 767. βούλεται, π. γενέσθαι, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
 1292. π. μὲν εἰς κἀπηλὸς ὠνομάζετο
 πέρδομαι. Α. 30. στένω. κέχηνα, σκορδινῶμαι, π.,
 περδόμενος. Εκ. 464. σὺ δ' ἄστενακτὶ π. οἴκοι μενεῖς.
 περὶ. Α. 25. ἐλθόντες ἀλλήλοισι π. πρῶτον ξύλου, κ.τ.λ.
 Σ. 1358. ταῦτ' οὖν π. μου δέδοικε μὴ διαφθάρω. κ.τ.λ.
 πέρι. Ν. 956. ἦς π. τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγῶν μέγιστος. κ.τ.λ.
 περίαγε. Ο. 176. βλέπω. ΠΕ. π. τὸν τράχηλον. ΕΠ. νῆ Δία,
 περιάγεις. ΕΙ. 682. αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ π.;
 περιάγω. Σ. 990. φέρε νῦν σε τῇδ' τὴν ταχίστην π.
 περιάγων. ΕΙ. 36. ὥδὲ π., ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
 περιλείφειν. Ι. 907. τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλαδύρια π.

περιπέτεσθε. Ο. 165. μὴ π. πανταχῇ κεχρηγότες.
Ο. 1721. π.
περιπέττουσι. Π. 159. ὀνόματι π. τὴν μοχθηρίαν
περιπέττουσιν. Fr. 310, 2. ὅσαι τε π. αὐτὰς προσθέτοις.
περιπεφθίεις. Σ. 668. ἀρχὴν αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς βημα-
τοῖς π.
περιπίπτει. Θ. 271. πάσαις τέχναις, ἦν μοι τι π. κακόν.
περιπλύνει. Σ. 924. ὅστις π. τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ
περιπλύνει. Ο. 1177. τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὐκ οὐκ δὴτα π. ἐχρήν
περιπλύνει. Α. 850. ὁ π. Ἀρτέμιον,
περιπτυσχάς. Ο. 1241. λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων π.
περιρραίνοντες. Α. 1130. βαιμονδ π., ὥσπερ ξυγγενεῖς,
περιστέμνου. Σ. 604. πρῶτος λουτροῦ περιγυρόμενος τῆς ἀρχῆς
τῆς π.
περισκοπομένη. Εκ. 487. τὴν, καὶ π.
περισσοβαίν. Ο. 1425. κύκλῳ π. τὰς πόλεις καλούμενος.
περισφίξετο. Ο. 1646. οἶμοι τάλας, οἶόν σε π.
περιστέρα. Ο. 302. κίττα, τρυγῶν, κορυδὸς, ἐλεῖς, ὑποθυμῖς, π.,
Ο. 1302. ἡ πηνέλοψ ἡ χῆν τις ἡ π.
περιστέρα. Α. 755. ἐσβάσα ταύτην, ὥσπερ αἱ π.
περιστέρα. Ο. 1082. τὰς π. θ' ὁμοίως, ξυλλαβὰν εἰρῆας ἔχει,
περιστάρχος. Εκ. 128. ὁ π., περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,
περιτεχνίζειν. Ο. 552. π. μεγάλας πλίνθοις ὅπταις ὥσπερ Βα-
βυλῶνα.
περιτελλομένη. Ο. 696. ἐξ οὗ π. ὥραις ἐβλασταν' Ἐρως ὁ
ποσειδῶν,
περιτρέχει. Α. 258. μὴ τις λαθὼν σου π. τὰ χρυσία.
περιτρέχει. Ο. 842. κωδωνοφορῶν π., καὶ κάθενδ' ἐκεῖ
περιτρίμμα. Ν. 447. εὐρησιεπής, π. δικῶν,
περιτρώγει. Σ. 596. αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον
ἡμᾶς οὐ π.,
περιτρώγων. Σ. 672. οὐ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπῆς τῆς σῆς τοὺς
ἀργεόφους π.
περιυβρίζειν. Θ. 535. ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα π.
περιυβρίζειν. Σ. 1319. τοιαῦτα π. αὐτοὺς ἐν μέρει,
περιυβρίζομαι. Ι. 727. ἐξελεθ', ἵν' εἴδῃς οἷα π.
περιφανίστατον. Ι. 206. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο π.
περιφανῆ. Α. 756. τί λέγεις; προφασίζειν π. τὰ πράγματα.
περιφανῶ. Ι. 1186. ἐπισκοπεῖ γὰρ π. τὸ ναυτικόν.
Ο. 1290. ὠρνηθόμενον δ' οὕτω π. ὥστε καὶ
Ο. 465. τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα π. δοῦναι δίκην.
Π. 948. ὅτῃ καταλύει π. εἰς ἄν μόνος
περιφέρειν. Εκ. 128. ὁ περιστάρχος, π. χρὴ τὴν γαλῆν,
περιφορέας. Ν. 172. καὶ τὰς π., εἴτ' ἄνω κεχρηγότες
περιφλύει. Ν. 396. καὶ καταφρύγει βάλλον ἡμᾶς, τοὺς δὲ
ζῶντας π.
περιφρόνει. Ν. 741. λεπτὴν κατὰ μικρὸν π. τὰ πράγματα,
περιφρονῶ. { Ν. 225. } ἀεροβατῶ καὶ π. τὸν ἥλιον.
1503. }
περιφυσίτη. Α. 328. τε καὶ Κρίτυλλον π.
περιχαρεῖς. ΕΙ. 309. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ π. τῷ πράγματι
περιχαρής. Σ. 1477. ἡκουσέ τ' αὐλοῦ, π. τῷ πράγματι
περιχαίρει. Ο. 958. αὐθις οὐ π. λαβὼν τὴν χέρινιβα.
περιψήν. Ι. 909. ἰσοῦ δέχου κέρκον λαγὼ τὰ φθαλμιδία π.
πέρκην. Fr. 416. ἀσπαρῆζειν ὥσπερ π. χαμαί.
πέρναται. Ι. 178. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα π.
περόνας. Fr. 309, 11. χλιδάνα, π., ἀμφιδέας ὄρμους, πέδας,
Πέρσαι. Α. 1261. τὰς ψάμμας, τοῖ Π.
Πέρσαι. Β. 1026. εἶτα διδάξας Π. μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμῶν ἐξεδίδαξε
περσέπολιν. Ν. 967. ἡ Παλλάδα π. δεινὰν, ἡ Τηλέπορον τι
βόαμα,
Περσεύ. Θ. 1134. μέμνησο Π. μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν,
Περσεύς. Θ. 1011. σημείον ὑπεδήλωσε Π. ἐκδραμῶν,
Θ. 1101. Π., πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
Περσίδ'. Σ. 1137. οἱ μὲν καλοῦσι Π., οἱ δὲ καυνάνην.
Περσικά. { Α. 229. } οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Π.
230. }
Περσικά. Ν. 151. κῆτα ψυγείῃσιν περιέφυσαν Π.
Περσικά. Θ. 734. οἶνον πλέως, καὶ ταῦτα Π. ἔχον.
Εκ. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Π. ὑφέλκομαι.
Περσικόν. Ο. 707. ὁ μὲν ὀρνυγα δούς, ὁ δὲ πορφύριαν', ὁ δὲ
χῆν', ὁ δὲ Π. ὀρνυ.
Θ. 1175. οὐ δ', ὡς Τερψιδῶν, ἐπαναφύσα Π.
Περσικός. Ο. 485. ὥστε καλεῖται Π. ὄρνυς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτ'
ἐκείνης.
Περσικός. Ο. 833. ὄρνυς ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Π.,
Περσίς. Fr. Μ. Γηρ. 10. βακτηρία δὲ Π. ἀντὶ καμπύλης.
Περσῶν. Ο. 484. ἤρχε τε Π. πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ Με-
γαβάζου,
πέρυσιν. Α. 378. ἐπίσταμαι διὰ τὴν π. καιμυδιαν.
Θ. 627. ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν π.: σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,

πέρυσιν Σ. 1038. τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρήσαι π. καὶ τοῖς πυρε-
τοῖσιν,
Σ. 1044. π. καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίας,
Θ. 1060. ἤπερ π. ἐν τῷδε ταῦτ' χωρίῳ
Fr. 181, 1. ὀφθαλμάσας π. εἴτ' ἔσχον κακῶς,
πέρυσιν. Θ. 808. ἀλλ' Εὐβούλης τῶν π. τις βουλευτὴς ἐστὶν
ἀμείνων,
περυσινόν. Β. 986. τὸ π. τέθνηκέ μοι·
περῶν. Ο. 1195. μὴ σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη π.
περῶσιν. Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι π. διὰ τοῦν Μαραθῶνι
τροπαίον.
πεσεῖν. Θ. 1122. π. ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
πέση. Σ. 1012. σθαὶ μὴ π. φαύλως χαμᾶς
ΕΙ. 140. τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον π. βάθος;
πέσης. Ν. 702. ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον π.,
πέσειεν. Ι. 571. εἰ δὲ που π. ἐς τὸν ὠμόν ἐν μάχῃ τινί,
πεσόν. Α. 1182. πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακίθου π.
πεσών. Α. 1180. καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον π.,
Α. 1186. τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν π.
Ν. 126. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι π. γε κείσομαι·
1501. ἡ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ π.
Σ. 1370. τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου π.;
ΕΙ. 169. καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι π.
Π. 70. ἀπειμ', ἵν' ἐκείθεν ἐκτραχηλισθῇ π.;
πέταλον. Β. 682. ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη π.
πεταχνοῦνται. Fr. 279. πάντες δ' ἐνδον π.
πέτα. ΕΙ. 95. τί π.; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
Ο. 1199. αὐτὴ σὺ ποῖ ποῖ ποῖ π.; μὲν' ἡσυχος,
1459. κάπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκείσ' αὐ π.
πετανῶν. ΕΙ. 130. μόνος π. ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.
Ο. 1393. εἰδωλα π.
πέτεσθαι. ΕΙ. 103. ὅποι π. διανοεῖ. ΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ο. 1219. ποῖς γὰρ ἄλλῃ χρὴ π. τοὺς θεοὺς;
1342. οὐκ ἐστὶν οὐδὲν τοῦ π. γλυκύτερον·
1421. μὴν εὐθὺ Πιέλλῃς π. διανοεῖ;
Α. 724. ἦδη π. διανοομένην κάτω
πέτταται. Σ. 93. ὁ νοῦς π. τὴν νύκτα περὶ τὴν κλειψύδραν.
Ο. 573. π. θεὸς ἄν πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάντῃ
πολλοί.
574. αὐτίκα Νίκη π. πτερύγοις χρυσαῖν, καὶ νῆ Δί' Ἐρως γε.
πέτευνον. Fr. 667. π.
πετήσας. ΕΙ. 77. ὅπως π. μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβάν.
πέτοιο. Εκ. 899. ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἄν π.
πέτομαι. ΕΙ. 93. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων π.,
Ο. 1230. ἐγὼ; πρὸς ἀνθρώπους π. παρὰ τοῦ πατρὸς
1344. ὀρνηθόμενῳ γὰρ καὶ π., καὶ βούλομαι
1374. π. δ' ὀδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελάν
πετόμενα. Ο. 233. ταχὺ π., μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν
πετομένης. Α. 55. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἄλλὰ π. ἤκειν πάλας.
πετομένη. Ο. 1260. οἶμοι τάλας. οὐκ οὐκ ἐτέρωσε π.
πετομένοις. Ο. 650. ξυνεσόμεθ' ὑμῖν π. οὐ πετομένοις;
πετόμενος. Ο. 169. ἀνθρώπος ὄρνυς ἀσπάρχητος π.,
πετομένους. Ο. 167. ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς π. ἦν ἔρη,
πετομένῳ. Ο. 650. ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ π.;
πετομένῳ. Ο. 296. οὐδ' ἰδεῖν ἐτ' ἐσθ' ὑπ' αὐτῶν π. τὴν εἰσοδόν.
Ο. 1406. Λεωτροφίδῃ χορὸν π. ὄρνυον
πετόμεσθα. Ο. 572. οἱ π. πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς·
καὶ νῆ Δί' ὁ γ' Ἐρμῆς
πετόμεσθα. Ο. 704. πολλοὶς δῆλον π. τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι
σύνεσμεν·
Πετόσιν. Fr. 253. καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν Π.
πέτου. Α. 321. π. π., Νικοδίκη,
Fr. 13. ταχὺ νυν π. καὶ μὴ τροπίαν οἶον φέρε.
πέτρα. Β. 470. τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος π.
πέτρας. Ι. 783. ἐπὶ ταῖσι π. οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον
οὕτως,
πέτρασι. Α. 1183. πρὸς ταῖς π. δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
πέτραν. Ν. 597. ὑψικέρατα π.
Ν. 604. π. σὺν πένυκαῖς σελαγεί·
Ο. 54. ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν π.
πέτρας. Ι. 754. ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί καθῆται τῆς π.,
Ι. 956. λάρος κεχρηγὸς ἐπὶ π. δημηγορῶν.
πετρώδεις. Θ. 998. δάσκεια καὶ νάπαι π. * * βρέμονται·
πετρῶν. Ι. 312. κάπὸ τῶν π. ἀνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
Ο. 20. καὶ νῦν τί κίχηρας; ἐσθ' ὅποι κατὰ τῶν π.
836. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτηδεῖς οἰκεῖν ἐπὶ π.
πέττεται. Εκ. 843. λαγὼ ἀναπηγνύσας, πύωνα π.,
πεττοῖς. Εκ. 987. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν π. νόμον.
Εκ. 988. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν π. νόμον.
πέττουσι. Εκ. 224. π. τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
πέττω. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μάττω, δεύω, π. καταλῶ.
K k

πέτωμαι. O. 1456. κατ' αὐτὸ π. πάλιν ἐκίσε. ΠΕ. μαθάνω.
 πεύκαις. N. 604. πέτραν σὺν π. σελαγεί
 πεύκαισι. B. 1212. καθαρὸς ἐν π. Παρνασσὸν κατά
 πεύκας. Fr. 494. ἐκφέρειτε π. κατ' Ἀγρίθωνα φωσφόρους.
 πεύκης. I. 1310. εἴπερ ἐκ π. γε ἀγῶν καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
 πεύσει. Π. 40. π. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοῖς
 πεύσεσθ'. EI. 67. π. ἐφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί.
 πευσόμεθα. O. 1120. οὐδεὶς οὐτοῦ π. τάκεν πράγματα.
 πευσόμενοι. O. 252. δεῦρ' ἴτε π. τὰ νιώτερα,
 πευσόμενος. Π. 36. π. εἰ χρή μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
 πεφόρμαχθ'. Θ. 534. ἀλλ' ἢ π. ἢ κακὸν τι μέγα πεπόνθατ'
 ἄλλο.
 πέφυγ'. EI. 1027. πῶς δ' οὐχί; τί γὰρ σε π.
 πέφυγας. O. 954. νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη π. ταυταγί
 πεφόβημαι. N. 294. πρὸς τὰς βροντὰς· οὕτως αὐτὰς τετρα-
 μαῖνω καὶ π.
 πέφρακται. Σ. 352. πάντα π. κοῦε ἐστὶν ὑπὲς οὐδ' εἰ σέρφω
 διαδύναται.
 πέφρικα. N. 1133. δέδοικα καὶ π. καὶ βδελύττομαι,
 πεφροντίκαμεν. Εκ. 263. ἐκείνο δ' οὐ π., ὅτ' ἄν τρώω
 πέφρικα. A. 649. εἰ δ' ἐγὼ γυνή π., τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
 πέφρικε. Π. 443. οὐδὲν π. ζῶον ἐξωλέστερον.
 Fr. 136. ὡς δ' ὀρθοπλήξ· π. γὰρ δυσγάργαιος.
 πέφυκεν. O. 452. π. ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
 πεφυκέναι. A. 352. δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμοκίαν π.
 Σ. 1265. πολλὰκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸν π.,
 πεφυκός. O. 1473. ἐστὶ γὰρ δένδρον π.
 πεφυκός. B. 1218. ἢ γὰρ π. ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
 πεφυσιγγωμένον. A. 526. καθ' οἱ Μεγαρήσι ὕδυνας π.,
 πέφυκ'. Fr. M. Δαυτ' 2. π. πλακοῦντ' ἐς ἐσπέραν χαρίσιον.
 πη. I. 35. εὐ προσβιάσεις μ'. NI. ἀλλ' ἐτέρη π. σκεπτέον.
 κ.τ.λ.
 πηγάνω. Σ. 480. οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σούστιν οὐδ' ἐν π.
 Πήγασε. EI. 154. ἀλλ' ἄγε, Π., χάρις χαίρων,
 Πηγασόν. EI. 76. ὦ Π. μοι φησι, γενναῖον πτερὸν,
 Πηγασόν. EI. 135. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Π. ζεύξαι πτερὸν,
 πηδα. N. 704. ἐπ' ἄλλο π.
 πηδᾶ. B. 1213. π. χορεύων. AI. ληκύνιον ἀπώλεσεν.
 πηδαλίοις. I. 542. ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν π. ἐπι-
 χερεῖν.
 πηδαλίον. EI. 142. ἐπίτηδες εἶχον π., ᾧ χρήσομαι.
 O. 711. καὶ π. τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,
 πηδᾶν. N. 1392. π., ὅ τι λείπει.
 πηδάτε. Σ. 1520. π. παρὰ ψάμαθον
 πηδῶσι. Σ. 227. π. καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέφαλοι.
 πηκτά. A. 479. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε π. δαμάταν.
 πηκτός. O. 528. ἔρηκ, νεφέλας, δίκτυα, π.
 πηκτίδας. Θ. 1217. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ φέρεν τὰς π.;
 Πηλεῖα. B. 863. καὶ νῆ Δι τὸν Π. γε καὶ τὸν Αἰόλον
 Πηλεῖα. N. 1063. πολλοῖς. ὁ γούν Π. ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν
 μάχαιραν.
 N. 1067. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγχευε διὰ τὸ σκωφρονεῖν ὁ Π.
 πηλήκας. B. 1017. καὶ π. καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἐπταβοείους.
 πηλίκον. A. 23. τί τὸ πρᾶγμα; π. τι; AT. μέγα. KA. μῶν
 καὶ παχύ;
 πηλόν. Σ. 248. τὸν π., ὦ πάτερ πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
 Σ. 257. τὸν π. ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
 O. 839. χάλικας παραφόρει, π. ἀποδὺς ὕρμασον,
 1143. λεκάναισι. ΠΕ. τὸν δὲ π. ἐνεβάλλοντο πῶς;
 1151. τὸν π. ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
 πηλοῦ. O. 686. ὀλιγοδρανεῖς, πλάσματα π., σκιοειδέα φύλ'
 ἀμενηνὰ,
 πηλοφοροῦντες. Εκ. 310. περ π.
 πημανεῖ. A. 842. οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑπαφᾶν σὲ π. τι
 Πηνελόπειν. Θ. 547. ἐγένετο, Μελανίππας ποῶν Φαίδρας τε
 Π. δὲ
 Θ. 550. τὸν νῦν γυναικῶν Π., Φαίδρας δ' ἀπαφάσας.
 πηνέλοψ. O. 298. οὐτοὶ δὲ π., ἐκεῖνο δὲ γ' ἀλευνέον.
 O. 1302. ἢ π. ἢ χῆν τις ἢ περιστέρα
 πηνίκα'. O. 1495. τίς δ' εἰ σὺ; ΠΠ. π. ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
 O. 1514. ἀπόλαυνε ὁ Ζεὺς. ΠΕ. π. ἀττ' ἀπώλετο;
 Fr. 499. πυθοῦ χελιδῶν π. ἀττα φαίνεται
 πηνίκα. B. 646. ἀλλ' εἰμ' ἐπὶ τῶνδ' αἰ πατάξω. ΔΙ. π.:
 Εκ. 557. πρὶν γ' ἀν' ἀπενέγκης. AN. B. ἀλλ' ἀποίσω AN. A. π.;
 πηνίσματα. B. 1315. ἰστούτονα π.,
 πηνίω. Fr. p. 509. κείσεσθον ὥσπερ π. βινουμένω,
 πήρα. Fr. 268. τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου π.
 πήραν. Π. 298. π. ἔχοντα λάχανα τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπα-
 λῶντα,
 πηρίδιον. Fr. 410. π.
 πηρίδιον. N. 923. ἐκ π.

πηρώσω. B. 623. δίκαιος ὁ λόγος· κῖν τι π. γέ σοι
 πῆχεις. B. 799. καὶ κανῶνας ἐξο σουςι καὶ π. ἐπῶν.
 'πί. A. 330. τῶν παρόντων ἐνδον εἰρέας; ἢ π. τῷ θρασύνεται;
 κ.τ.λ.
 'πιβάς. EI. 865. ὄχημα κανθάρου π.
 'πιδιδόν'. Θ. 217. ἢ μὴ π. ἐμαυτὸν ὠφελὸν ποτε.
 πιέξέ. Σ. 152. * * * τὴν θύραν ὠθει· π. νυν σφύδρα
 πιέξαι. N. 437. ἔρᾶσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἢ γὰρ ἀνάγκη με π.
 EI. 1031. ἢ σχίξ' αὖ γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην π.,
 A. 417. τὸ δακτυλίδιον π. τὸ ζυγόν.
 πιέξιν. N. 1120. ὥστε μήτ' αὐχμῶν π. μήτ' ἄγαν ἐπομβρίων.
 A. 311. ἐμπιπράναι χρή τὰς θύρας καὶ τῷ κανθῶ π.
 πιέζεται. B. 30. οὐκ αἶδ' ὁ δ' ὤμος οὐτοσὶ π.
 πιέζομαι. B. 3. νῆ τὸν Δί' ὁ τι βούλει γε, πλὴν π.,
 πιέζων. I. 259. ἀποσυνκάζεις π. τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
 πίε. Fr. 491. πεκρότατον οἶνον τήμερον π. τάχα,
 πῖνιν. A. 78. τοῖς πλείεστα δυνημένοις καταφαγεῖν τε καὶ π.
 I. 83. βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταῦρειον π.
 118. φέρ' αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον π.
 1187. ἔχε καὶ π. κεκραμένον τρία καὶ δύο.
 N. 1382. εἰ μὲν γε βρῶν εἴποις, ἐγὼ γροῦς ἂν π. ἐπίσχω·
 Σ. 616. κἂν οἶνόν μοι μὴ γ' ἔχῃς σὺ π., τὸν ὄνον τὸνδ' ἐσκεπᾶ-
 μισμαι
 EI. 49. ἀλλ' εἰσὼν τῷ κανθάρῳ δώσω π.
 Θ. 736. κἂκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι π.,
 B. 1051. κἂνεια π., αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
 Εκ. 132. ἰδοῦ. ΠΠ. λέγοις ἂν. ΓΤ. Θ. εἴτα πρὶν π. λέγω;
 133. ἰδοῦ π. ΓΤ. Θ. τί γὰρ. ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμεν;
 157. τί δ' ἐστίν; οὐ γὰρ δὴ π. γ' ἔζησά σε.
 307. π. ἅμα τ' ἄρτον *
 πῖεται. I. 1289. οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν π. ποτηρίου.
 I. 1400. κἂκ τῶν βαλανείων π. τὸ λούτρον.
 πῖης. EI. 1352. οἶνον τε π. πολὺν.
 Π. 645. καὶτὴ π.: φιλεῖς δὲ δρῶς' αὐτὸ σφύδρα·
 πῖθ' Σ. 1489. σφόνδυλος ἀχει. HA. π. ἐλλέβορον.
 πῖθᾶκαναισι. I. 792. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τούτων ὄρων οἰκοῦντ'
 ἐν ταῖς π.
 πῖθᾶκνης. Π. 546. π. πλευρὰν ἐρρογυῖαν καὶ ταύτην. Ἀρὰ γε
 πολλῶν
 πῖθακον. A. 907. ᾧ περ π. ἀλιτρία πολλὰς πλείω.
 πῖθανά. Θ. 464. π. πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
 πῖθανός. Θ. 268. γυναικεῖς εὐ καὶ π. MN. πειράσομαι.
 πῖθανώταθ'. I. 629. π. ἢ βουλή δ' ἅπασ' ἀπροσμένη
 'πῖθῆναι. Εκ. 1111. ἄνω π. πρόφασιν ἀντὶ ληϊσθῶν.
 πῖθέσθαι. Σ. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδαῖς χάραις, θυγατρὸς φασγῆ
 με π.
 Σ. 1027. οὐδενὶ πάποτε φησι π., γνώμην τιν' ἔχων ἐπεικέθ',
 πῖθη. I. 962. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. KA. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ π.,
 πῖθηκε. A. 120. τοιόνδε δ' ὦ π., τὸν πάγων ἔχων
 πῖθηκμοῖς. I. 887. οἶμοι τάλας, οἷος π. με περιελαύνεις.
 πῖθηκος. EI. 1065. συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποιῖαι π.,
 EI. 1068. αἰβοῖ βοῖ. TP. τί γελᾷς; OI. ἦσθην χαροποιῖαι π.
 πῖθηκον. Fr. 347. π.
 πῖθηκος. O. 441. ἥπερ ὁ π. τῇ γυναικὶ διέθετο,
 B. 707. οὐ πολλὸν οὐδ' ὁ π. οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Εκ. 1072. ὑπέρτερον π. ἀνάπλεως ψιμυθίου,
 πῖθησθε. O. 164. τί σοι πῖθώμεσθ'; ΠΕ. ὁ τι π.; πρῶτα μὲν
 πῖθόμην. N. 119. οὐκ ἂν π. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
 Εκ. 1011. οὐκ ἂν π. οὐδέποτε'. ΓΡ. A. ἀλλὰ νῆ Δία
 πῖθωσθῆ. O. 163. καὶ δύναμιν ἢ γένειοι' ἂν, εἰ π. μοι.
 πῖθόμενος. N. 861. π. ἐξάμαρτε· καὶ γὰρ τοῖ ποτε
 N. 862. οἶδ' ἐθέτει σοι τραυλίσαντι π.,
 O. 1011. κάμω π. ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
 πῖθόμενος. N. 1063. τί δ' ἦν βαφαιδαθῆ π. σοι τίφρα τε τιλθῆ;
 πῖθον. EI. 703. ἰδὼν π. καταγνύμενον οἶνου πλείω.
 πῖθος. EI. 613. καὶ π. πληγῆς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πῖθω,
 πῖθου. N. 87. ὦ παῖ, π. ΦΕ. τί οὖν πῖθωμαι δῆτ' αὖ σοι;
 Σ. 729. π. π. λύγοις, μὴδ' ἄφρων γένη,
 760. ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ π.
 O. 681. ὦ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν π.
 Π. 103. ἐμέλλετόν μοι; ΧΡ. καὶ σὺ γ', ἀντιβολῶ, π.,
 'πῖθυμειτ'. Σ. 86. εἰ δὴ π. εἰδέναι, σιγάτε νῦν.
 'πῖθυμῶ. EI. 569. ὥστ' ἐγὼ γ' ἤδη π. καὶτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρῶν
 πῖθη. EI. 613. καὶ πῖθος πληγῆς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν π.,
 Fr. 81. ἐν π. τὴν κεραμείαν
 πῖθωμαι. N. 87. ὦ παῖ, πῖθου. ΦΕ. τί σὺν π. δῆτ' αὖ σοι;
 Σ. 761. τί σοι π.; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἐνός.
 πῖθώμεσθ'. Σ. 164. τί σοι π.; ΠΕ. ὁ τι πῖθησθε; πρῶτα μὲν
 πῖθων. B. 1168. λάβρα γὰρ ἤλθεν, οὐ π. τοὺς κερύοντες.
 Π. 949. τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν π.
 'πικαθῆσθαι. I. 1093. ἐκ πύλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυῖς αὐτῇ π.

πικαθῆτο. B. 1046. ἀλλ' ἐπὶ τοὶ σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὰ πολ-
λοῦ π.,
πικηρυκεύεται. Θ. 336. τῷ τῶν γυναικῶν, ἡ π.
πικλίντρον. Fr. M. A. 16, 2. ὑπὸ τῷ π. B. μῶν τίς αὐτ'
ἀνείλετο;
πικουρία. A. 110. ὅς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη π.
πικράν. O. 1468. π. τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
Θ. 853. π. Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
πικροτάτην. EI. 805. π. ὅσα γηρύσαντος ἤκουσ',
πικρότατον. Fr. 491. π. οἶνον τήμερον πῖε τάχα.
πικρούς. O. 1045. π. ἐγὼ σοὶ τήμερον δέξω νόμους.
πικτίδας. A. 879. σκάλοπας, ἐχίνους, αἰελοῦρας, π.,
πιδάβηται. A. 596. τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κὰν τού-
του μὴ π.
πιδάθη. EI. 1304. οὐ μὴ π. ποτ', ἂν ἐκείνου τοῦ πατρὸς.
πιδελήμον. Σ. 605. ὁ δὲ γ' ἡδιστον τούτων ἐστὶν πάνταν, οὐ
γὰρ π.,
πιδῆσι. Θ. 1190. ἥδη βαδίζειν. TO. οὐκ π. πρῶτα με;
πιδίον. A. 439. τὸ π. περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μῦσιον.
πιδον. A. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον π. λείκων παρὰ
γρᾶς
πιδουμένου. Fr. 235. πληγαὶ λέγονται πιδούπου π.
πιδούνας. A. 577. καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ
τοὺς π. αὐτοὺς
πιδπραμένας. A. 341. ἀς, ὦ θεά, μὴ ποτ' ἐγὼ π. ἰδοίμ,
πίν'. I. 406. πῖνε π. ἐπὶ συμφοραῖς
πιναιηδόν. B. 824. βήματα γομφοπαγῆ, π. ἀποσπῶν
πινάκους. O. 450. σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς π.
πινάκων. Σ. 167. ὅπως τάχιστ', ἡ π. τιμητικόν
πινάσκον. Fr. 449. π. ἀπυρον ἰχθυήρον.
πινάσκους. Π. 813. χαλκῇ γέγονε τοὺς δὲ π.
πινασκώλης. O. 14. ὁ π. φιλοκράτης μελαγχολῶν,
πινάκος. Π. 996. καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ π. τραγήματα
πινάκων. Θ. 778. ἀγε δὴ π. ξεστῶν δέλτοι,
Πινδάρειον. O. 939. Π. ἔπος
πῖνα. A. 985. π., κατὰκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
I. 406. π. πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς
πῖνειν. A. 1001. π. ὑπὸ τῆς σάλπιγγος δὲ δ' ἂν ἐκπῆ
A. 1145. τῷ μὲν π. στεφανωσάμενον.
I. 535. ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας π. ἐν τῷ πρυτανείῳ,
Σ. 724. πλὴν κωλαγρέτου γάλα π.
1253. κακὸν τὸ π. ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
B. 740. ὅστις γε π. οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;
Π. 1085. π., ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
Fr. 3, 2. π., ἔπειτ' ἔβειν κατῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
301, 1. οἶνον δὲ π. οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
490. ἥδὺς γε π. οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.
πῖνας. B. 1150. Διόνυσσε, π. οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
πινωτήρης. Σ. 1510. ὁ π. οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
πῖνοια. Σ. 1073. ἡ τίς ἡμῶν ἐστὶν ἡ π. τῆς ἐγκεντρίδος,
O. 994. τίς ἡ π., τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;
πῖνοιά. EI. 127. τίς δ' ἡ π. σούστιν ὥστε κάρθαρον.
πῖνονθ'. N. 1358. ἔβειν τε π., ὥσπερ ἐκ κάχρυν γυναικ' ἀλούσαν.
πῖνουσι. Ek. 135. κἀκεῖ. ΓΓ. Θ. τί δ'; οὐ π. κὰν τῆκελῆσι;
Ek. 136. ἰδοὺ γέ σοι π. ΓΓ. Θ. νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
πῖνων. I. 349. ὅδωρ τε π. κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
I. 351. τί δαὶ σὺ π. τὴν πόλιν πεποιήκας, ὥστε νυνὶ
888. οὐκ, ἀλλ' ὅπῃ π. ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖρ,
Σ. 1198. π., σεαυτοῦ ποῖον ἂν λῆξαι δοκεῖς
A. 379. π., ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
πῖνώγα. Π. 297. βληχῶμενοι, σὲ τουτονὶ π. καταλαβόντες,
πῖνωσιν. I. 92. ὄρῳ; ὅταν π. ἄνθρωποι, τότε
πῖωμ'. Σ. 525. μηδέποτε π. ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
A. 233. } ταῦτ' ἐμπεδούσα μὲν π. ἐντευθενί'
234. }
πῖωμα. Fr. 294. "πῶς π.;"
πῖονές. Π. 560. καὶ γαστράδεις καὶ παχύνημοι καὶ π. εἰσιν
ἀσελγῶς,
πῖονος. I. 1190. λαβὲ νυν πλακοῦντος π. παρ' ἐμοῦ τόμον.
πῖορκέιν. Ek. 1160. μὴ π., ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς δεῖ,
πῖορκον. B. 150. ἐπάταξεν, ἡ π. ὄρκον ὥμοσεν,
πῖπίζουσι. O. 307. οἷα π. καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
πῖπτω. O. 498. κἀγὼ π., μέλλω τε βοᾶν ὁ δ' ἀπέβλισε θοι-
μάτιόν μου.
πῖπτων. I. 540. χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν π.,
τοτὲ δ' οὐχί.
Πῖσαν. B. 1232. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Π. μολῶν
πῖσθ'. B. 1443. ὅταν τὰ νῦν ἀπιστα π. ἡγώμεθα,
πῖσινον. I. 1171. ἐγὼ δ' ἔτνος γε π. εὐχραν καὶ καλόν'
Πῖσιον. O. 766. εἰ δ' ὁ Π. προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
πῖσκόπους. O. 1033. οὐ δεινὰ; καὶ πέμπουσιν ἤδη π.

πῖσους. Fr. 88. ἔπειτ' ἐρεῖξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ π.
πῖστ'. B. 1444. τὰ δ' ὄντα π. ἀπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
πῖστά. N. 533. ἐκ τούτου μοι π. παρ' ὑμῖν γνώμης ἐστ' ὄρκια.
πῖστεύειν. N. 385. φέρε τοῦτ' ἐγὼ χρῆ π.; ΣΩ. ἀπὸ σαντοῦ
γὰρ σε διδάξω.
πῖστεύομεν. B. 1446. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν π.,
πῖστεύουσ'. N. 544. ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἐπεσιν π. ἐλήλυθεν.
πῖστεύσας. N. 437. δράσω τοῦθ' ὑμῖν π.; ἡ γὰρ ἀνάγκη με
πιέζει
πῖστεύω. Ek. 583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρῆσθαι διδάξω π. τοὺς δὲ
θεατὰς,
πῖστεύων. I. 326. ἢ σὺ π. ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πῖστή. Fr. M. EI. Δ. 2, 2. π. τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπί-
τροπος,
πῖστιν. A. 1185. ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ π. ἀλλήλοις δότε.
πῖστις. A. 308. οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε π. οὐθ' ὄρκος μένει;
πῖστόν. O. 422. τε λεκτὸν οὔτε π., ὡς
A. 629. οἷσι π. οὐδὲν, εἰ μὴ περ λύκω κεχρηγόντι.
πῖστότατον. Π. 27. π. ἡγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
πῖσυνος. Σ. 385. δράσω τοῖνυν ὑμῖν π. καὶ μανθάνετ' ἦν τι
πάθω γὰρ,
EI. 84. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς βῶμῃ π.,
πῖσύνω. N. 949. νῦν δεῖξέτον τῷ π. τοῖς περιδεξίοισι
πῖτηρεῖν. A. 197. καὶ μὴ π. σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
πῖτρέπειν. Π. 915. καὶ μὴ π. ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.
πίττα. Σ. 1375. ἡ π. δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Πιττάλου. A. 1032. οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Π.
A. 1222. θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Π.
Σ. 1432. οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Π.
πίτταν. B. 364. ἀσκάματα καὶ λίνα καὶ π. διαπέμπων εἰς Ἐπί-
δαυρον,
πίττης. A. 190. ὄζουσι π. καὶ παρασκευῆς νεῶν.
πίττινον. Fr. 262. ἀλλ' ἐς κάδον λαβὼν τιν' οὔρει π.
πιτυλεῖσας. Σ. 678. σοὶ δ' ἂν ἀρχεῖς πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ
δ' ἐφ' ὕγρῳ π.,
πιτύλων. Fr. 60. ναῦς δ' ἂν ἐκ π. βοθιάζῃ σάφρονι κόσμῳ.
πιτύχη. N. 535. ζητοῦσ' ἦλθ', ἦν που π. θεαταῖς οὕτως σοφοῖς
πῖχεῖν. A. 197. ὁμῶσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ π. ὕδωρ,
πῖχυρία. Θ. 907. Ἑλληνίς εἰ τις ἡ π. γυνή;
πίων. B. 1092. λευκός, π., ὑπολειπόμενος
πίων. Fr. 366. καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην π.
πῖώρκει. I. 428. ὅτῃ π. θ' ἡρπᾶς καὶ κρέας ὁ πωρικτὸς
εἶχεν.
πλάγαι. N. 325. διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ π.
ΣΤ. τί τὸ χρῆμα;
πλαγίαν. EI. 897. π. καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
πλαδδῖν. A. 990. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγάνγα' μηδ' αὐ π.
πλαδδῖν. A. 171. πᾶ καὶ τις ἂν πείσειεν αὐ μὴ π.;
Πλαθάνη. B. 549. Π., Π., δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανούργος οὗτοσί,
πλαῖσια. B. 800. καὶ π. ξύκηκτα πλινθεύσουσί γε
πλάκα. B. 1438. αἶριον αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ π.
πλακοῦντ'. Fr. 6. πέμψω π. εἰς ἐσπεραν χαρίσιον
πλακοῦντα. I. 1191. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν π. τουτονί.
Π. 995. ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν π. τουτονί
πλακοῦντας. EI. 1357. π. ἐδεσθε.
B. 507. π. ὥπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἰσιθι.
Ek. 224. πέττουσι τοὺς π. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
πλακοῦντες. A. 1092. ἄμυλοι, π., σπασαμύντες, ἰτρία,
πλακοῦντος. A. 1125. κάμοι π. τυρόνατον δὸς κύκλον.
I. 1190. λαβὲ νυν π. πῖνος παρ' ἐμοῦ τόμον.
1219. ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ π. ἀπέθετο
Π. 1126. οἶμοι π. τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένον.
πλακοῦντων. Π. 191. τιμῆς ΚΑ. π. ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ.
ἰσάδα
πλακοῦς. A. 1127. ταῦτ' οὐ π. δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
EI. 869. ὁ π. πέπεπται, σπασαμῇ ξυμπλάττεται,
πλακοῦσιν. EI. 1314. π. ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πλανύττομεν. O. 3. τί, ὦ πονήρ', ἀνο κάτω π.;
πλανώμεθα. O. 44. π. ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
πλανωμένη. Θ. 402. σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν π.,
πλανώμενοι. EI. 355. τρέμμεθα π.
πλανωμένοις. EI. 1314. πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν π. ἐρήμοις.
πλανώμενον. EI. 828. π. πλὴν σαυτόν; TP. οὐκ, εἰ μὴ γέ που
πλάνων. Σ. 873. παυσάμενους π.
πλάσαι. Σ. 926. ἐμοὶ δὲ γ' οὐκ ἐστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν π.
πλάσματα. O. 686. ὀλιγοδρανεῖς, π. πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ' ἀμε-
νηνὰ,
πλάστιγγ'. B. 1378. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τῷ π., AI. καὶ
ΕΥ. ἰδοῦ.
πλάστιγγα. EI. 1248. π. πρόσθε, καὶτό σοι γενήσεται
πλάστρα. Fr. 309, 10. διόπας, διόλθον, π., μαλάχιον, βότρυν,
K k 2

πλάται. Θ. 771. βίψω γράφω. ἀλλ' οὐ πάρεσί μοι π.
 Θ. 772. πόθεν οὖν γίνονται' ἂν ἀθλίῃ π.; πόθεν;
 Πλαταιάς. Β. 694. καὶ Π. εὐθὺς εἶναι ἐκτὶ δούλων δεσπότης.
 πλάτανον. Γ. 162. ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ π. εὐ διαφυτεύσομεν.
 πλάτανος. Ν. 1008. ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπου π. πετέλα
 ψιθυρίζῃ.
 πλάτανους. Ι. 528. ἐφόρει τὰς δρυὲς καὶ τὰς π. καὶ τοὺς ἐχθροὺς
 προβαλόμενος.
 πλάτας. Θ. 770. ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς π.
 πλατείας. Β. 1096. ὁ δὲ τυττόμενος ταῖσι π.
 πλατείων. Γ. 105. τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστον αἰτίαν π.
 Γ. 302. 2. ἡ τῶν π. καρίδων ἡ πολυύπων.
 πλάτη. Β. 1207. ξὺν πασι πενήκοντα ναυτίλῃ π.
 πλάτιδι. Α. 132. καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ π.
 πλατυμένῳ. Α. 552. τὸ νεώριον δ' αὖ κωπῶν π.,
 πλάτους. ΕΙ. 238. ὡναξ' Ἀπολλων, τῆς θυνείας τοῦ π.
 Ο. 1129. ὑπὸ τοῦ π. ἂν παρελασάτην. ΠΕ. Ἡράκλεις.
 πλάττοντες. Γ. 549. εἰκοβολοῦντες καὶ π.
 πλατύ. ΕΙ. 815. ὃν καταχρεμαμένη μέγα καὶ π.
 πλατυγίξας. Ι. 830. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ π.
 πλατυλόγχων. Γ. 401. καὶ τῶν π., ὡς ὄρες, ἀκοντίων.
 πλατύς. Α. 1126. ταῦτ' οὐ κατάγελᾷς ἐστὶν ἀνθρώποις π.;
 πλατῶν. Θ. 773. τί δ' ἂν, εἰ ταδὶ τὰγάματα' ἀντὶ τῶν π.
 πλάς. Α. 545. τριακοσίας αὐτῶν, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις π.
 Ι. 305. πᾶσα μὲν γῆ π., πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
 630. ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδοτραφάδους π.,
 1000. καὶ νῆ Δί' ἐτι γέ μούστι κιβατὸς π.
 1218. ὄρες τὰδ'; ΔΗΜ. οἶμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων π.
 πλέα. Ι. 281. ἐσθραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ π.
 πλέαν. Ι. 1174. καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ π.
 ΕΙ. 666. σπονδῶν φέρονσα τῇ πόλει κίστην π.
 πλεῖ. Ο. 597. νυνὶ μὴ π., χερσὶν ἔσται· νυνὶ π., κέρδος ἐπέσται.
 Ο. 1459. κῆπειθ' ὁ μὲν π. δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
 Β. 197. κῆρις' ἐπὶ κώπῃ. εἰ τις ἐτι π., σπενδέτω.
 πλεῖν. Α. 558. π. ἡ τριάκονθ' ἡμέρας
 Ι. 444. κλοπῆς δὲ π. ἡ χίλιας.
 835. π. ἡ μᾶς τετταράκοντα.
 Ν. 1041. καὶ τοῦτο π. ἡ μυρία ἔστ' ἄξιον στατήρων,
 1065. Ἐπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων π. ἡ τάλας πολλὰ
 ΕΙ. 341. π., μένιν, κινεῖν, καθέουδεν,
 Ο. 6. ὁδοῦ παρελθεῖν στάδια π. ἡ χίλια.
 1251. π. ἐξακοσίους τὸν ἀριθμὸν; καὶ δὴ ποτε
 1305. ἤκουσ' ἐκείθεν δεῦρο π. ἡ μυρία
 Α. 392. π. ἐς Σκελλαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
 589. π. ἡ δὲ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρῶτιστον μὲν γε τε-
 κούσαι
 675. ναυμαχεῖν καὶ π. ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία
 Β. 18. π. ἡ ἵναυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
 90. τραγῳδίας ποιοῦντα π. ἡ μυρία,
 91. Εὐρυπιδου π. ἡ σταδίῳ λαλίστερα;
 103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μᾶλλὰ π. ἡ μαίνομαι.
 751. ἀττ' ἂν λαλώσι; ΑΙ. μᾶλλὰ π. ἡ μαίνομαι.
 1077. καὶ π. δευρὶ καθῆς ἐκείσε.
 Εκ. 808. πρότερον χέσαι π. ἡ τριάκονθ' ἡμέρας.
 Π. 1184. πλὴν ἀποπατησόμενοι γε π. ἡ μυρία.
 Γ. 16. ἐθέλω βάσας πρὸς ναυτοδικας π. ἐξαίφνης. . .
 721. οὗτοι δ' ἀφεστήκασιν π. ἡ δύο δοχμα.
 πλεῖον. Ν. 1295. ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον π. τὸ σόν;
 Εκ. 1132. ὅστις πολιτῶν π. ἡ τρισμυρίων
 πλείον'. Ν. 1292. οὐ γὰρ δίκαιον π. εἶναι. ΣΤ. κατὰ πῶς
 Θ. 553. εἰρηχ' ὅσα ξυνοῖδ'· ἐπεὶ βούλεσθε π. εἶπω;
 Εκ. 179. ἐπέτρεψας ἐτέρῳ· π. ἐτι δράσει κακά.
 πλείονα. Ι. 711. κατὰ δὲ σ' ἔλξω καὶ διαβολῶ π.
 Ι. 811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποικηκότα π. χρηστά
 Ν. 822. ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἴν' εἰδῆς π.,
 1290. τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι π.
 Σ. 806. ὁσαπέρ γ' ἐφασκον, κατὶ πολλῶ π.
 1440. ἐπίδεσμον ἐπρία, οὖν ἂν εἴχες π.
 Π. 187. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῶ π.
 πλείονας. Ν. 432. ἐν τῷ δῆμῳ γνῶμας οὐδεὶς νικήσει π. ἡ σύ.
 Ν. 1098. πολλὴ π., νῆ τοὺς θεοὺς,
 πλείονες. Α. 1078. ἰὼ στρατηγῶν π. ἡ βελτίονες.
 πλειόνων. Α. 616. ἥδη γὰρ ὅζειν ταδὶ μεζύων καὶ π.
 Εκ. 1073. ἡ γρᾶς ἀνεστηκία παρὰ τῶν π.;
 πλείουσιν. Εκ. 409. παρήλαθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς π.
 πλείους. Ν. 1097. π. σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.
 Σ. 662. ἐξ χιλιάσιν, κοῦποι π. ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
 πλείστ'. Ι. 774. δὲ πρῶτα μὲν, ἥνικ' ἐβόλευόν σοι, χρήματα π.
 ἀπέδειξα
 πλείστα. Α. 78. τοὺς π. δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
 Ι. 521. δὲ π. χωρῶν τῶν ἀντιπάλων νίκητος ἔστησε τροπαία

πλείστα. Ι. 823. μαράτατος, ὃ Δημακίδιον, καὶ π. πανούργου
 δεδρακός.
 Ν. 577. π. γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσας τὴν πόλιν,
 805. ἀρ' αἰσθάνει π. δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξω
 Σ. 1077. ἀνδρικώτατον γένος καὶ π. τῆνδε τὴν πόλιν
 Θ. 244. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ π. γὰρ
 Β. 1254. ἀνδρὶ τῷ πολλὸ π. δὴ
 Εκ. 113. π. σποδοῦνται, δεινотάτους εἶναι λέγειν
 454. ἕτερα τέ π. τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
 Π. 504. πρᾶττονσι κακῶς καὶ πεινώσιν μετὰ σοῦ τε τὰ π.
 σῖνεισιν.
 627. ὃ π. Θησεῖος μεμυστιλημένοι
 πλείστα. Γ. 551. ἀλλ' ὃ Δελφῶν π. ἀκουῶν
 πλεισταχόθεν. Γ. 668. π.
 πλείστοι. ΕΙ. 731. περὶ τὰς σκηνὰς π. κλέπται κυπτάειν κακο-
 ποιεῖν.
 πλείστον. Ν. 524. ἔργον π.· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 Ν. 811. γνοὺς ἀπολάψαι, ὅ τι π. δύνασαι,
 Σ. 260. κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ π.
 Β. 335. χαρίτων π. ἔχουσιν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν
 Εκ. 582. ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει π. παρὰ τοῖσι
 θεαταῖς.
 Π. 131. διὰ τὰργύριον π. γὰρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
 πλείστος. Β. 1206. Αἴγυπτος, ὡς ὁ π. ἐσπαρτα λόγος,
 Εκ. 388. τὸ δ' αἴτιον τί; ΧΡ. π. ἀνθρώπων ὄχλος,
 πλείστους. Ν. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι π. αὐτὰ βόσκουσι
 σοφιστὰς,
 Ν. 1049. ψυχὴν νομίσεις, εἰπὲ, καὶ π. πόνους πωήσαι;
 πλείστον. Σ. 700. ὅστις πόλεων ἀρχὸν π., ἀπὸ τοῦ Πόντου
 μέγρι Σαρδούς,
 Π. 521. ἐμπορος ἦσαν ἐκ Θετταλίας παρὰ π. ἀνδραποδιστῶν.
 Γ. 105. τῶν λαμπαδηφόρων τε π. αἰτίαν πλατείων
 πλείτων. Ι. 1314. ἀλλὰ π. χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
 πλείω. Ν. 1328. αὐθὶς με ταῦτα ταῦτα καὶ π. λέγε.
 Β. 160. ἀτὰρ, οὐ καθέλω ταῦτα τὸν π. χρόνον.
 Εκ. 810. αὐτοῖσιν εἰσοῖσι τί; ΑΝ. Α. π. Καλλίσου.
 πλείων. Ν. 1294. ἐπιρρέοντων τῶν ποταμῶν π., σὺ δὲ
 πλέκων. Σ. 644. δεῖ δὲ σε παντοίας π.
 πλέκῃ. Θ. 400. τοὺς ἀνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἐάν γέ τις π.
 πλέκονται. Εκ. 844. στέφανοι π., φρύγεται τραγῳμάτα,
 πλέκος. ΕΙ. 528. ἀπέτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον π.
 πλεκτοῦν. Α. 152. στυοῖντ' ἂν ἀνδρες ἀπιθυμοῖεν π.,
 πλέκους. Α. 454. τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει π. χρεῖος;
 πλεκτάνην. Ο. 1717. αὐρα διαφαίρουσι π. κανοῦ.
 πλεκτήν. Γ. 89. π. σχοῖνον.
 πλεκτῶ. Γ. 208. ἄλλος δ' εἰσέφερε π. κανισκίῳ ἄρτων περὶ-
 λοιπα θρύμματα.
 πλέξαι. Θ. 458. π. στεφάνους συνθηματιαίους εἰκοσιν.
 πλεξάμενος. Α. 790. π. ἄρκυς,
 πλέοι. ΕΙ. 699. κέρδους ἑκατὶ κᾶν ἐπὶ βίπιδ π.
 πλέον. Ν. 1288. π. π. τὰργύριον δεῖ γίνεσθαι,
 Εκ. 1063. δέδοικα κατὰ μὴ π. ἥπερ βούλομαι.
 1094. ἐλκόμενος εἰμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι π.
 Π. 531. καίτοι τί π. πλουτεῖν ἐστὶν πάντων τοῦτων ἀποροῦντα;
 πλεοῦσαι. Ι. 1312. ἐς τὸ Θησεῖον π. ἡ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
 πλεῦμονας. Α. 367. βρούκουσά σου τοὺς π. καὶ τάντερ' ἐξαμῆσω.
 πλευμόνων. Β. 474. διασπαράξαι, π. τ' ἀνθάβεται
 πλευραῖς. Σ. 3. κακὸν ἄρα ταῖς π. τι προφείλεις μέγα.
 Σ. 1293. καὶ τρισμακάριαι τοῦ πὶ ταῖς π. τέγουσι.
 πλευράν. Σ. 1193. π. βαθυτάτην καὶ χίρας λαγόνας τε καὶ
 Σ. 1487. π. λυγίσαντος ὑπὸ βίμης,
 Π. 546. πιθάνης π. ἐργαγύαν καὶ ταύτην. ἀρὰ γε πολλῶν
 πλευράς. Ι. 842. κατεργάσει γὰρ βαθίως, π. ἔχων τοιαύτας. .
 Ν. 711. καὶ τὰς π. δαρδάρουσι
 ΕΙ. 747. ἐς τὰς π. πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;
 Β. 1095. γαστέρα, π., λαγόνας, πυγὴν
 πλευριτίς. Εκ. 417. π. ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτιέ.
 πλευρόν. Γ. 421, 3. κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μὴ, π., ἡ γλωττω, ἡ
 πλευρῶν. Ο. 985. δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν π. τὸ μεταξὺ,
 πλεύσας. Ι. 743. π. ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
 πλεύστας. Α. 411. ἐμοὶ μὲν οὖν ἐστ' ἐς Σαλαμίνα π.
 πλέων. Α. 907. ἄπερ πύθωνος ἀλιτρίας πολλὰς π.
 Ν. 1367. ψόφου π., ἀγύστατον, στόμφοκα, κρημνοποιῶν;
 Σ. 1093. τοὺς ἐναντίους, π. ἐκείσε ταῖς τρήρεσιν.
 ΕΙ. 703. ἰδὼν πῖθον καταγνύμενον οἴνου π.
 Β. 1372. νεοχμὸν, ἀποπίας π.,
 πλέως. Ι. 1129. τοῦτον δ', ὅταν ἦ π.,
 Θ. 734. οἴνου π., καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
 πληγαί. Ο. 1014. π. συχναὶ κατ' ἄστν. ΜΕ. μὴν στασιάζετε;
 Γ. 235. π. λέγονται πολυύπου πλουμένον.
 πληγᾶς. Ι. 5. π. αἰεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

Πλούτος. Π. 494. ἦν γὰρ ὁ Π. νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὡς περνοσστή.
 Π. 505. οὐκοῦν εἰναὶ φημ', εἰ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Π.,
 510. εἰ γὰρ ὁ Π. βλέψει πάλιν διανεμίεν τ' ἴσων αὐτὸν,
 634. μάλλον δ' ὁ Π. αὐτὸς ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
 738. ὁ Π., ὡ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων
 749. ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Π.; ΚΑ. ἔρχεται.
 1114. ὁ Π., οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
 1173. ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Π. οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 πλούτου. Π. 203. δειλότατον ἐστ' ὁ π. ΠΑ. ἤμιστ', ἀλλὰ με
 Πλούτου. Π. 226. ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Π. μέρος.
 Π. 558. οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Π. παρέχω βελτίονας ἀνδρας
 564. ὅτι κοσμοῦντες οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Π. δ' ἐστὶν ὑβρί-
 ζειν.
 937. μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Π. πάλαι.
 πλούτου. Σ. 575. ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ π.
 καταχρησθῆ;
 Σ. 576. δεύτερον αὐ σου τουτὶ γράφομαι τὴν τοῦ π. κατα-
 χήνην
 Π. 574. πενία π. ΠΕ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὕτω δύνασαι περὶ
 τούτου.
 πλουτοῦμεν. Π. 1155. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑ. ἀλλὰ π. τί οὖν
 πλουτοῦντας. Π. 497. πάντας χρηστοὺς καὶ π. δῆπου τὰ τε θεῖα
 σέβοντας.
 Π. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ π. δεῖνον κατὰ μὴν ἀποπέμψειν,
 πλατοῦντες. Σ. 627. κάγκελ' οὐδ' αὖ μ' οἱ π.
 πλατοῦντες. Θ. 290. π., ἄλλως τ' ἡλιθίου κάβελτέρου,
 πλουτοῦσι. Ι. 93. π., διαπράττουσι, νικῶσιν δικας.
 Π. 502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πάνυ χρηστοὶ
 Πλούτῳ. Θ. 299. Π., καὶ τῇ Καλλιγενείῃ, καὶ τῇ Κουροτρό-
 Π. 1162. Π. γὰρ ἐστὶ τοῦτο συμφορώτατον,
 Πλούτων. Β. 784. τί δῆθ' ὁ Π. δρᾶν παρασκευάζεται;
 Fr. 445 a, 1. καὶ μὴν πόθεν Π. γ' ἂν ἀνομάζεται,
 πλουτῶν. Β. 1065. οὐκοῦν ἐθέλει γε τρηφαρχεῖν π. οὐδεὶς διὰ
 ταῦτα,
 Π. 523. κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δῆπου. τίς γὰρ π.
 ἐθελήσει
 613. νῆ Δί' ἐγὼ γ' οὖν ἐθέλω π.
 1004. ἔπειτα π. οὐκέθ' ἤδεται φακῇ.
 Πλούτων'. Β. 432. Π. ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
 Πλούτωνι. Π. 727. μετὰ τοῦτο τῷ Π. παρεκαθέζετο,
 Πλούτωνος. Β. 163. ἐπὶ ταῖσι τοῦ Π. οἰκοῦσιν θύρας.
 Β. 765. θρόνον τε τοῦ Π. ἐξῆς, ΕΑ. μανθάνω.
 πλυνέ. Π. 1168. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσὶν; ΚΑ. καὶ π. γέ
 πλυνεῖ. Θ. 248. οἰμάζετάρ' εἰ τις τὸν ἐμὸν πρακτὸν π.
 πλυνεῖ. Π. 166. ὁ δὲ γράφει γ', ὁ δὲ γέ π. κώδια,
 πλύνειν. Ι. 160. τί μ', ὠγάθ', οὐ π. ἐξ τὰς κοιλίας
 Π. 514. ἡ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ π. ἢ σκυλοδεφεῖν
 πλυνόν. Π. 1061. π. με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσιν.
 πλυντρίδες. Fr. 642. π.
 πλύνων. Fr. 21, 2. π. ἀπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακὰ.
 πλωτήρας. Εκ. 1087. ἔλκοντε τοὺς π. ἂν ἀπεκναίετε.
 πνεῖ. Ι. 437. ὡς οὗτος ἦτοι καικίας ἢ συκοφαντίας π.
 ΕΙ. 87. καὶ μὴ π. μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'.
 πνεῖν. Β. 1478. τὸ π. δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;
 πνεῖς. ΕΙ. 525. οἷον δὲ π., ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
 πνέοντα. ΕΙ. 902. φουσῶντα καὶ π. προσκινῆσεται,
 πνέοντας. Β. 1016. ἀλλὰ π. δόρην καὶ λόγχαν καὶ λευκαλόφους
 τρυφαλείας
 πνεῦμ'. Ι. 441. τὸ π. ἔλαττον γίγνεται.
 πνεῦμα. ΕΙ. 175. ἡδὴ στροφεῖ τι π. περὶ τὸν ὀμφαλόν,
 Β. 1003. ἡνίκ' ἂν τὸ π. λείον
 πνεύματος. Ν. 164. τὸν πρακτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ π.
 πνευσεῖται. Β. 1221. τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο π. πολὺ.
 πνέων. Ο. 1121. ἀλλ' οὐτοσί τρέχει τις 'Αλφειὸν π.
 Α. 276. ὅμας Πακωνικὸν π.
 πνιγία. Ο. 1001. κατὰ π. μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ
 Fr. 137. περίθεσ' σεαυτῷ τὸν π.
 πνίγει. Ο. 726. μετρίῳ π. κοῦκ ἀποδράντες
 πνιγεῖς. Ν. 96. λέγοντες ἀνακείθουσιν ὡς ἐστὶν π.
 πνιγνῶν. Β. 122. κρεμάσαντι σαυτὸν. ΔΙ. παῦε, π. λέγεις.
 πνιγόμενος. Ν. 1389. θύραξέ μ', ἀλλὰ π.
 πνίγους. Ο. 1091. οὐδ' αὖ θερμὴ π. ἡμᾶς
 πνοαῖσι. Ο. 1396. ἄμ' ἀνέμῳ π. βαίην.
 πνοάς. Ο. 1397. νῆ τὸν Δί' ἢ γ' ὧ σου καταπαύσω τὰς π.
 πνοή. Β. 154. ἐντεύθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν π.,
 πνοήν. Ν. 161. στενόν' διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν π.
 πνοῆς. Β. 313. αὐλῶν π. ΔΙ. ἐγὼ γε, καὶ δάδω γέ με
 πνύξ. Α. 20. ἰωθινης ἔρμος ἢ π. αὐτῇ;
 πο. Α. 155. ὁ γῶν Μενέλαος τὰς 'Ελένας τὰ μάλ' α. π.

ποδ'. Ν. 983. οὐδ' ὑποφαγεῖν, οὐδὲ κηλίξω, οὐδ' ἴσχω τὸ π.
 ἐναλλάξ.
 Σ. 608. ἀπονίστη καὶ τὸ π. ἀλείφῃ καὶ προσκύνῃσιν φιλήσῃ,
 1161. ἐνθες π., ὡ τὰν, ἀπόβαν' ἔρρωμένως
 Εκ. 346. ἐς τὸ κοθύρνω τὸ π. ἐνθεις ἱέμαι,
 ποδὰ. Σ. 1163. ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζω τὸν π.
 Σ. 1523. ταχὺν π. κυκλοσοβεῖτε,
 Ο. 1379. τί δεῦρο π. σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
 Θ. 659. εἴα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορῶν π.,
 1100. τέμνω κέλευθον, π. τίθημι ὑπύπετρον,
 Β. 100. } αἰθέρα Διὸς δαμάτιον, ἢ χρόνον π.,
 311. }
 478. ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω π.
 1323. ὄρῃς τὸν π. τοῦτον; ΔΙ. ὀρῶ.
 Εκ. 161. ἐκκλησιάσους' οὐκ ἂν προβαῖν τὸν π.
 Fr. 71. καὶ π. δὲ βαλαντίου.
 ποδαγρῶντες. Π. 559. καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῇ
 μὲν γὰρ π.
 ποδάνιπτρον. Fr. 290. μήτε π. θύραξ' ἐαχέτε μήτε λούτριον.
 ποδαπὰ. Α. 808. π. τὰ χοῖρα; ὡς τραγασαῖα φαίνεται.
 Ν. 184. ὡ 'Ηράκλεις, ταυτὶ π. τὰ θηρία;
 ποδαπῇ. Α. 768. τί λέγεις σὺ; π. χοῖρος ἦδε; ΜΕ. Μεγαμικά.
 Ο. 1201. τίς εἰ; π.; λέγειν ἐχρὴν ὁπόθεν ποτ' εἰ.
 Α. 85. ἡδὲ δὲ π. 'σθ' ἢ νεῶν ἡτέρα;
 ποδαπὸν. Ο. 907. τουτὶ τὸ πρᾶγμα π.; εἰπέ μοι, τίς εἰ;
 ποδαπὸς. Α. 818. ἀνθρακί, π.; ΜΕ. χοῖροπώλας Μεγαμικός.
 Σ. 185. Οὐτὶς σὺ; π.; ΦΙ. Ἰθακὸς Ἀποδρασιππίδου.
 ΕΙ. 186. π. τὸ γένος δ' εἰ; φράζε μοι. ΤΡ. μαράττατος.
 Θ. 136. π. ὁ γύννης; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
 ποδαπῷ. Ο. 108. π. τὸ γένος δ'; ΕΤ. ὅθεν αἱ τρήρεις αἱ καλαί.
 πόδας. Ν. 145. ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς π.
 Σ. 445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς π. χιμῶνος ὄντος ἀφέλει,
 Α. 416. ὡ σκυτοτόμῃ, τῆς μου γυναῖκος τοὺς π.,
 Fr. 447, 2. τρεῖς π. ἔχουσιν, τέτταρας δὲ μὴ χέτω.
 ποδὰ. Ν. 150. ἐνέβαινεν ἐς τὸν κτηρὸν αὐτῆς τὸ π.,
 ΕΙ. 279. ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὸ π.
 Θ. 1183. τὸ π. πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟ. ναῖκα καὶ
 Β. 1192. εἴθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὸ π.
 Εκ. 1109. ζῶσαν καταπιτρώσαντας, εἴτα τὸ π.
 1165. ἐπὶ τὸ δεῖνον ὑπαγκινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὸ π.
 ποδὲς. Ο. 1147. τί δῆτα π. ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίτο;
 Θ. 47. θηρῶν τ' ἀγρίων π. ὑλοδρόμων
 ποδί. Θ. 121. π. παρὰρθεμ' εὐρύθμα Φρυγίαν
 Θ. 985. ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ π.,
 Β. 331. π. τὰν ἀκύλαστον
 ποδοῖν. ΕΙ. 7. ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν π.
 ΕΙ. 319. ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοὺς π.
 Ο. 35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν π.,
 1146. ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν π.
 Α. 1310. ἀμπαλλόντι πεκνὰ π.
 1316. ἀλλ' ἄγε κόμην παραμπύκειδ' εἰς π. τε πάδη
 Θ. 957. καρπαλίμῳ π.
 Εκ. 483. ἀλλ' ὡς μάλιστ' αὐτὸν π. ἐπιτυπῶν βάδιζε.
 545. μμουμένην σε καὶ κτυποῦσα τοῖν π.
 Π. 291. μμουμένην καὶ τοῖν π. ὡδὲ παρενθαλεύω
 ποδός. Ι. 436. κλέψας 'Αθηναίαν. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ π. παρίει
 Ν. 764. λιγύρετον ὥσπερ μολοδόνην τοῦ π.
 ποδῶν. Α. 945. περ ἐκ π.
 Σ. 438. ὡ Κέκροφ' ἦρας ἀναξ, τὰ τρὸς π. Δρακοντίδῃ,
 1236. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς π. κατακείμενος
 1414. Ἴνοι κρεμαμένη πρὸς π. Εὐρεπίδου,
 Ο. 66. οὐδὲν λέγεις. ΕΤ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς π.
 Α. 1307. καὶ π. κτύπος,
 Π. 650. ἐκ τῶν π. ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.
 ποθ'. Α. 423. ποῖας π. ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων; κ.τ.λ.
 ποθεῖ. Β. 1425. π. μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
 ποθεῖθ'. Π. 509. εἰ τοῦτο γένοιθ' ὁ π. ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυσίτε-
 λεῖν σφῶν.
 ποθεῖν. Α. 764. π. ἐκείνους; ἀργαλίας εὖ οἶδ' ὅτι
 ποθεινῇ. Α. 886. ἡλθες π. μὲν τρυγηδικαῖς χοροῖς,
 ΕΙ. 556. ὡ π. τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
 ποθεινός. Ο. 696. ἐξ οὗ περιτελλόμεναι ὥρας ἐβλασταν' Ἔρως
 ὁ π.,
 Β. 84. ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ π. τοῖς φίλοις.
 ποθεῖς. Σ. 1365. π. ἐρᾶν τ' εἰκοὶς ὥραις σοροῦ.
 Α. 605. τοῦ δεῖ; τί π.; χῶρει' σ' τὴν ναῦν
 Π. 1127. π. τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
 ποθεῖτ'. Α. 763. π. ἴσως τοὺς ἀνδρας' ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
 ποθεῖτε. Α. 99. τοὺς πατέρας οὐ π. τοὺς τῶν παιδῶν
 ποθεν. Σ. 204. ἴσως ἀνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί π. κ.τ.λ.
 ποθέν. Σ. 1404. εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης π. κ.τ.λ.

ποιή. I. 1108. ὁπότερος ἂν σφῶν εὐ με μᾶλλον ἂν π.,
Θ. 151. αὐτίκα γυναικεῖ ἦν π. τις δράματα,
154. ἀνδρεία δ' ἦν π. τις, ἐν τῷ σώματι
ποιήθ'. Σ. 1058. κὰν ταῦτα π., ὑμῖν δι' ἔτους
ποιήσ. N. 1009. ἦν ταῦτα π. ἀγῶ φράζω,
N. 1448. τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτὶ π.,
O. 977. κὰν μὲν, θέσπιε κοῦρε, π. ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω.
Θ. 153. οὐκοῦν κελητίσεις, ὅταν Φαίδραν π.;
157. ὅταν σατύρους τοῖνυν π., καλεῖν ἐμέ,
'ποίησα. N. 1390. αὐτοῦ π. κακῶν,
ποιήσαι. A. 58. σπονδὰς π. καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
A. 131. σπονδὰς π. πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω.
N. 1295. ζητεῖς π. τὰργύριον πλείον τὸ σόν;
Σ. 261. ὕδωρ ἀναγκαῖας ἔχει τὸν θεόν π.
322. σκουσ κακόν τι π.
Eκ. 646. ὥστ' ἐκείνους μὲν π. πλουσίους, ἢ δ' Ἑλλὰς ἂν
A. 585. δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροῖσιν εἰς ἐν, κάπτετα π.
Θ. 302. ἄριστα π., πολυωφελέως μὲν πᾶσι τῇ Ἀθῆ-
B. 673. πρότερον π., πρὶν ἐμέ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
935. εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἔχρησεν κἀλεκτρύνα π.;
II. 233. μεστὴν π. καὶ δικαίως κἀδικῶν.
401. βλέψαι π. νῶ. BΛ. τίνα βλέψαι; φράσον.
524. κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο π.;
ποιήσαιμ'. A. 1219. οὐκ ἂν π. ΘΕ. εἰ δὲ πάνιν δέι τοῦτο δρᾶν,
ποιήσαιντ'. A. 154. σπονδὰς π. ἂν ταχέως, εὐ οἷδ' ὅτι.
ποιησάμεναισι. Θ. 425. π. δακτύλιον τριαιβόλον,
ποιησάμενος. A. 268. σπονδὰς π. ἔμαυ-
I. 648. αὐτοῖς ἀπόρητον π. ταχὺ,
ποιήσαντες. Eκ. 265. εὐ γ', εὐ γε π., ὦ Διοσκόρου.
ποιήσαντι. B. 1255. καὶ κάλλιπτα μέλη π.
ποιήσας. A. 641. ταῦτα π. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὅμην γε-
γένηται,
I. 746. καὶ μὴν π. αὐτίκα μαλ' ἐκκλησίαν,
1040. τείχους π. ζύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
Eκ. 1199. δίδρακτος, εἰρήνην π.: ὡς πρὸ τοῦ
B. 1021. δρᾶμα π. Ἀρεως μεστόν. AΙ. ποῖον; AΙ. τοὺς ἔπ' ἐπὶ Θῆβας;
1387. ὕμνον π. τοῦπος ὥσπερ τᾶρια,
II. 116. βλέψαι π. ΠΑ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσθ.
Fr. 450. ὡς ἂν τις ἂν οὖν ἢ τι π. ὡς Τελεμυσσεῖς.
ποιησάσας. A. 555. τί π.; AΤ. ἦν παύσωμεν πρῶτιστον μὲν
ξὺν ὅλοιςιν
ποιησάσας. I. 661. εὐχὴν π. χιμάρων εισαίριον,
Θ. 1161. σπονδὰς π. πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ποιήσας. I. 1107. ἀνύστατέ νυν, ὅ τι περ π.: ὡς ἐγὼ,
ποιήσαι. N. 1309. τὸν π. τὸν σοφιστήν *
Σ. 347. ἥτις σε λάθρα τάνδρως τοῦδ' καταβῆναι δεῦρο π.
Eκ. 1226. οὗτος μὲν οὐ μὴ σοι π. ἡμίαν.
Eκ. 624. μηδεμίας ἢ τρύπημα κενόν τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί π.;
672. οὐδὲ κυβεύουσιν ἀρ' ἀνθρώποι; II. περὶ τοῦ γὰρ
τοῦτο π.;
II. 265. ἄγων ὁ δεσπότης, ὅς ὅμᾳς πλουσίους π.
496. τοὺς δὲ πωρητοὺς καὶ τοὺς ἀθέτους φευγέεται κᾶτα π.
1027. τί γὰρ π.; φράζε, καὶ πεπράζεται.
ποιήσαν. Eκ. 674. μίαν οἰκησὶν φημι π. συρρήσας εἰς ἐν
ἅπαντα,
II. 476. εἰ τοὺς δικαίους φῆς π. πλουσίους.
865. ὑποσχόμενος οὗτος π. εὐθόως.
ποιήσας. I. 1396. ὅς ταυτ' ἔδρασαν, εἴφ' ὅ τι π. κακόν.
N. 296. οὐ μὴ σκώψαι μὴδὲ π. ἄπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
Eκ. 88. εἰ δὲ π. τοῦτο, κατ' οἴκους
365. Ἐρμῆς γὰρ ὦν κλήρω π. οἷδ' ὅτι
1083. οὐποτε π. τὸν καρκίνον ὁρᾷ βαδίζειν.
1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι π. ὕστερον οὐδέν.
1114. οὐ γὰρ π. λείων τὸν τραχὺν ἐχίνον.
O. 59. ἐποποι. π. τοί με κόπτειν αὐθις αὖ;
1451. τί δαί π.; ΣΤ. τὸ γένος οὐ κατασχευῶ.
A. 935. ἀμέλει, π. τοῦτο ταχὺ γὰρ ἐρχομαι.
Θ. 208. τί οὖν; π. ταῦτα; AΓ. μὴ δόκει γε σύ,
Eκ. 673. τὴν δὲ δαίταν τίνα π.; II. ποιήν πᾶσιν. τὸ γὰρ
ἄστυ
804. καλῶς π. AΝ. B. οὐ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ποιήσας. A. 122. ἀφ' ἑκτ' ἐστὶ ΜΤ. τοῦ; φράσον. AΤ. π. οὖν;
A. 128. π., ἢ οὐ π.; ἢ τί μέλλετε;
ποιήσατε. Σ. 382. κἀνάσπαστον ποιῶν εἶσω, τί π.; φράζετε
νυνί.
ποιήσας. Θ. 38. προθυμῶς οἶκε τῆς π.
ποιήσῃ. O. 1356. πάντας π. τοὺς πελαργίδης τρέφω,
ποιήσῃ. O. 133. καὶ μηδαμῶς ἄλλως π. εἰ δὲ μὴ,
B. 16. μὴ νυν π.: ὡς ἐγὼ θεώμενος,
Eκ. 563. τουτὶ π. μὴδ' ἀφ' ἑλγ' μου τὸν βίον.

ποιήσιν. B. 907. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε, τὴν π. οἶός εἰμ.,
B. 1366. ὥσπερ γ' ἐλτέξει τὴν π. νῶν μόνος
ποιήσας. B. 868. ὅτι ἡ π. οὐχὶ συντέθηκε μοι,
Fr. 250. οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρους ἢ π. διέκετα.
ποιήσομαι. Eκ. 288. ἐγὼ δὲ δοῖσθαι εἰσίων π.
ποιήσομεν. Σ. 364. ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἰργασθαι τοιαῦτα
π. ἡμεῖς.
O. 1617. ἀκούσας ὅσον ὅμᾳς ἀγαθὸν π.
A. 123. π., κὰν ἀποθωπεῖν ἡμᾶς δέξ.
902. π. καὶ ταῦτα. ΜΤ. τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
ποιήσον. Σ. 324. ἢ με π. καπνὸν ἐξαίφνης,
Σ. 332. ἢ ὅγῃ λίθον με π. ἐφ' οὐ
Eκ. 958. } καὶ π. τόνδ' ἐς εὐνήν
967. }
ποιήσω. I. 908. ἐγὼ δὲ τὰς πολλὰς γέ σοῦ ἐκλέγας νέον π.
I. 912. ἐγὼ σε π. τριη-
N. 1492. ἐμοὶ π., καὶ σφόδρ' εἰς' ἀλαζόνες.
Σ. 319. ἔδειν. τι π.;
374. ξη τι, π. δακύν τὴν
O. 949. κὰς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν π. δὴ ταδί·
1465. οἷσί σε π. τήμερον βεμβικῶν,
A. 506. τοῦτο μὲν, ὦ γραυ, σαρτῇ κρέβει· σὺ δέ μοι λέγε.
AΤ. ταῦτα π.
684. λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὅν ἐγὼ δὴ, καὶ π.
842. ἀμέλει, π. ταυτ' ἐγὼ. AΤ. καὶ μὴν ἐγὼ
949. μηδέν. ΜΤ. π. ταῦτα νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
Θ. 211. πῶς οὖν π. ὄγῃ; MN. τοῦτον μὲν μακρὰ
570. τὸν σησαμῶνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν π.
1126. καὶ μὴν π. τοῦτο. TO. τὸ κεκαλή σ' ἄρα
B. 13. εἴπερ π. μηδὲν ὄνπερ φρίνιχος
615. καὶ σοι π. πρᾶγμα γενναῖον πάντ'
1515. ταῦτα π.: σὺ δὲ τὸν ὅλον
Eκ. 597. τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λέξαι τὴν γῆν πρῶτιστα π.
676. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοὰς ἀνδρῶν πάντα π.
II. 388. ἀπαρτὶ πλουτήσας π. BΛ. τί σὺ λέγεις;
433. ἢ σφῶν π. τήμερον δοῦναι δίκην
947. ἐγὼ π. τήμερον δοῦναι δίκην,
ποιήσωμεν. O. 53. εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἦν π. ψόφον.
ποιησάμεσθα. A. 1006. σπονδὰς π. ποτὶ τὴν Ἑλλάδα.
ποιητά. O. 916. ἀτὰρ, ὦ π., κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρες;
ποιητά. B. 1055. ἐστὶ διδασκαλὸς ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν
δὲ π.
ποιηταῖς. I. 583. σὼν πολέμῳ τε καὶ π.
N. 1366. ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν π.
Σ. 1018. τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπεκουρῶν κρέβειν ἐτέ-
ροις π.,
Fr. 563. οὔτε π. ἤθεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν
ποιητάς. B. 858. ἀνδρας π. ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
B. 1030. ταῦτα γὰρ ἀνδρας χρὴ π. ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ'
ἀρχῆς,
ποιητά. A. 500. ἀλλὰ π. ταυτ' ἐστὶν ὅμῳ. II. νῆ τὴν Δέ-
μητρ' ἀδίκον γε.
ποιητέον. Eκ. 922. ἀγε δὴ, τί νῶν ἐντετυθενί π.;
Eκ. 1081. αὐτὸς σκόπει σὺ τὰδε δέ σοι π.
ποιητῇ. Eκ. 534. αὐτῇ π. βηματίων δικαστικῶν.
O. 934. ἀπύδυθι καὶ δὸς τῷ π. τῷ σοφῷ.
B. 1528. πρῶτα μὲν εὐδοίαν ἀγαθὴν ἀπύρτι π.
ποιητήν. A. 644. ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν π. τὸν ἄριστον,
A. 649. εἴτα δὲ τοῦτον τὸν π. ποτέρους εἴποι κακὰ πολλὰ·
654. οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν π. ἀφέλωνται.
1150. Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφέα, τὸν με-
λέων π.,
N. 1362. καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκε εἶναι κακὸν π.
Eκ. 799. τὸν σοφὸν π.
O. 947. ἀπύδυθι· δεῖ γὰρ τὸν π. ἀφελεῖν.
Θ. 149. χρὴ γὰρ π. ἀνδρα πρὸς τὰ δράματα
159. ἄλλας τ' ἄμουσόν ἐστι π. ἰδεῖν
B. 96. γόνιμον δὲ π. ἂν οὐχ εὐροῖς ἐτι
1008. ἀπόκρινα μοι, τίτος οὐνεκα χρὴ θαυμάζειν ἀνδρα π.;
1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὅντ'. ἀλλ' ἀποκρίπτειν χρὴ τὸ πωρηδὸν
τόν γε π.,
1418. ἐγὼ κατήλθον ἐπὶ π. EΤ. τοῦ χάριν;
ποιητής. A. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὅμην ὁ π.,
I. 509. οὐκ ἂν φαύλας ἐτυχεν τοῦτον· νῦν δ' ἀξίος ἐστ' ὁ π.,
548. ἵν' ὁ π. ἀπὴρ χαίρων,
N. 545. κατὰ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὦν π. οὐ κομῶ,
A. 368. οὐκ ἐστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος π.;
Σ. 1016. μέμνησθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ π. νῦν ἐπιθυμῶ.
1049. ὁ δὲ π. οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς πενόμεσται,
B. 84. ἀγαθὸς π. καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
ποιητοῦ. Θ. 59. ὅς ἐτοιμοὶ σοῦ τοῦ τε π.

ποιητοῦ. B. 71. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι π. δεξιοῦ.
ποιητῶν. I. 519. καὶ τοὺς προτέρους τῶν π. ἅμα τῷ γήρᾳ προ-
διδόντας
Σ. 1051. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν π.,
ΕΙ. 773. γενναιοτάτου τῶν π.
B. 367. ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν π. βήτωρ ἂν εἴτ' ἀποτρώγει,
810. φύσεις π.· εἴτα τῷ σῷ δεσπότη
1031. ὡς ἀφελίμοι τῶν π. οἱ γενναῖοι γεγέννηται.
1369. ἀνδρῶν π. τυροπωλήσῃ τέχνην.
ποικίλα. O. 777. πτήξει δὲ π. φύλά τε θηρῶν,
O. 1411. τανυσίπτερε π. χελιδοῖ.
1415. τανυσίπτερε π. μάλ' αὖθις.
Π. 1199. σεμνῶς· ἐχουσα δ' ἤλθες αὐτῇ π.
ποικίλη. O. 739. π., μεθ' ἧς ἐγὼ
ποικίλοις. I. 886. καὶ δόλοισι π.,
ποικιλομήδων. Π. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσ-
μήσαι π.
ποικίλον. Fr. 513. τὸ παραπέτασμα τὸ Κύπριον τὸ π.
ποικίλος. I. 758. ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. π. γὰρ ἀνὴρ
O. 761. ἀτταγῶς οὗτος παρ' ἡμῖν π. κεκλήσεται.
ποικίλους. O. 438. π. λόγους ἀνεῦρεν
ποικίλων. A. 1189. στρωμάτων δὲ π. καὶ
ποικίλων. I. 196. καὶ π. πῶς καὶ σοφῶς ἡνιγμένος.
I. 459. ὡς εὖ τὸν ἀνδρα π. τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισιν.
ποῖοι. A. 963. ποῖα ψυχῇ π. δ' ὄρχεις,
ποιοῖν. Σ. 348. τίς ἂν οὖν εἴη; (ἡγεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν
ἔγνω π.)
ποιοῖμεν. O. 172. τί ἂν οὖν π.; ΠΕ. οἰκίσσατε μίαν πόλιν.
ποιοῖν. N. 1337. π. λόγους; ΦΕ. τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
ποιοῖς. O. 1233. κνισᾶν τ' ἀγυῖας. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; π. θεοῖς;
B. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. π. θεοῖς;
Π. 449. π. ὕπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποιοῖς. I. 1131. χούτω μὲν ἂν εὖ π.,
ποιοῖσιν. O. 1234. π.; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
A. 1178. π., ὡς τᾶν, ἐνυμμάχοις; ἐστυκάμεν.
Εκ. 763. π., ὡς δούλην; ΑΝ. Α. τοῖς δεδογμένοις.
ποῖον. I. 32. π. βρέτας * *· ἐτεδὼν ἡγεῖ γὰρ θεοῦς;
N. 155. φρόντισμα; ΣΤ. π.; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
Σ. 183. π.; φέρ' ἴδωμαι. ΕΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
1198. πῖνον, σεαυτοῦ π. ἂν λέγεται δοκεῖς
ΕΙ. 224. ἐς π.; ΕΡ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω. κάπειθ' ὄρεθ
1088. π. γὰρ κατὰ χρῆσμον ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
O. 890. ἐπὶ π., ὡς κακοδαίμων, ἱερεῖον καλεῖς
A. 1163. λῆ τουτ' ἀποδόμεν. ΑΤ. π. ὡς τᾶν; ΑΑ. τὰν Πύλον,
O. 586. πρὸς π. ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
621. τὸν δεινὰ; π.; ΜΝ. ἔσθ' ὁ δειν', ὅς καὶ ποτε
B. 1021. δράμα ποιήσας Ἀρεῶς μεστόν. ΔΙ. π.; ΑΙ. τοὺς
ἐπ' ἐπὶ Θῆβας
1123. καὶ π. αὐτοῦ βασανίεις; ΕΤ. πολλοὺς πάνν.
Εκ. 646. πολὺ μόντοι δεινότερον τουτοῦ τοῦ πράγματός ἐστι
ΒΔ. τὸ π.;
Π. 392. ἔχε. ΒΔ. σὺ Πιλοῦτον; π.; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν.
450. π. γὰρ οὐ θάρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα
ποῖόν. O. 76. π. τί; ΕΤ. τῇδε θῆμέρα κριθήσεται
B. 289. π. τί; ΕΑ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται
ποῖος. A. 963. ὁ π. οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγχελευν;
I. 1324. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποῖαν τιν' ἔχει σκευήν; π. γεγέννηται;
N. 367. π. Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἐστὶ Ζεὺς. ΣΤ. τί
λέγεις σὺ;
Σ. 1378. τί λέγεις σὺ; π. ὅς; οὐκ εἰ δεῦρο σὺ;
A. 962. π. δ' ἂν νέφρος ἀντίσχοι,
964. ποῖα δ' ὁσφύς; π. ἂν ὄρος
O. 30. ὁ τραγωδοποιός. ΜΝ. π. οὗτος ἀγάθων;
Π. 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; π. οὐκ ὄχλος
ποῖός. I. 1339. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ π. τις ἦ;
ΕΙ. 674. π. τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
O. 96. καὶ π. ἐστὶν οὗτος; ΕΤ. οὐκ ἐκκυκλούμενος.
B. 60. π. τις, ὡδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
Π. 349. π. τις; ΧΡ. οἶος, ΒΔ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῖς ποτε.
ποῖός. Σ. 530. ἀτὰρ φανεί π. τις ἂν, ἦν ταῦτα παρακελεύη
ποῖου. A. 62. π. βασιλείας; ἀχθόμαι γὰρ πρέσβεισι
Σ. 762. π.; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τουτοῦ δὲ
O. 920. ταυτὶ σὺ ποτ' ἐποιήσας ἀπὸ π. χρόνου;
O. 874. Πρωτέως τὰδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΤ. π. Πρωτέως;
Π. 1046. π. χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
ποιοῦ. I. 246. ἀλλ' ἀμύνου καὶ δῖσκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ π.
ποιοῦμεν. N. 259. ἡμεῖς π. ΣΤ. εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
N. 1458. ἡμεῖς π. ταῖθ' ἐκάστοθ' ὄντιν' ἂν
ΕΙ. 484. οὐδὲν π., ὡνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
O. 517. ταῦτ' οὐ π. τὰ κακά; νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
555. μὰ Δι' οὐδέ ποτ' ἐμυριστὴν μοῖραν ἂν π.

ποιοῦμεν. B. 1009. δεξιότητος καὶ νοουθεσίας, ὅτι βελτίους τε π.
ποιοῦμενος. ΕΙ. 69. ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια π.,
ποιοῦντα. B. 90. τραγωδίας π. πλεῖν ἢ μύρια,
B. 1250. μελοποιὸν ὄντα καὶ π. ταῦτ' αἶει.
ποιοῦντας. O. 815. ἀποδείξαιμεν ταῦτα π.
ποιοῦντες. ΕΙ. 358. οὐ μέγα π., ἀγε
ποιοῦντος. ΕΙ. 1157. εὖ π. κῶφελοῦντος
ποιοῦντων. ΕΙ. 212. σπονδὰς π.· κεί μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ΕΙ. 645. χρυσίφ τῶν ταῦτα π. ἐβύνουν τὸ στόμα,
ποῖους. N. 247. π. θεοὺς ὁμεί σὺ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
N. 1233. π. θεοῦς;
Σ. 1186. π. τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς.
ποιοῦσ'. Σ. 696. ταυτὶ με π.; οἶμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θῖνα
ταράττεις,
O. 382. ὅπερ π. οἱ βήτορες, μακρὰν εἴκε λέξιν.
B. 1349. κλαστήρα π., ὅπως
ποιοῦσα. A. 700. ὥστε κάχθες θηκάτη π. καιγνίαν ἐγὼ
ποιοῦσι. Π. 1205. αὐταὶ π.· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτρας
ποιοῦσιν. O. 1285. π. ἄπερ ὀρνίθες ἐκμυμύμενοι,
B. 358. ἢ βαιμολόχοις ἐπεὶ χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο π.,
ποιφ. I. 33. ἔγωγε. ΔΗ. π. χρώμενος τεκμηρίῳ;
ποιῶ. I. 741. εὖ γὰρ π. τὸν δῆμον. ΑΔ. εἰπέ νυν, τί δρῶν;
N. 1495. ἀνθρώπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι π.; τί δ' ἄλλο γ' ἦ;
Σ. 1443. ἀλλ' ἀράμενος ἐγὼ σε ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὅ τι π.;
O. 635. ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. ΚΑ. τί οὖν π.;
B. 198. οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙ. ὅ τι π.; τί δ' ἄλλο γ' ἦ
527. ἄδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη π.
1197. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς π.
Εκ. 594. ἀλλ' ἔνα π. κοινὸν πᾶσιν βίοντα καὶ τοῦτον ὁμοῖον.
614. καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς π. τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
κεῖσθαι
766. ἀπαζαπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ ταπτόμενον π.;
Π. 576. ὅτι βελτίους αὐτοὺς π. σκέψασθαι δ' ἐστὶ μάλιστα
1197. ἐγὼ δὲ τί π.; ΧΡ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεόν
Fr. 397. 2. τοὺς νοῦς δ' ἀγοραῖους ἥττον ἢ κείνος π.
ποιοῦμεν. I. 1160. ἵνα σ' εὖ π. ἐξ ἴσου. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή.
O. 1640. τί δαὲ π.; ΗΡ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
Fr. 414. 1. τί οὖν π.; χλανίδ' ἐχρήν λευκὴν λαβεῖν
ποῖων. A. 157. π. 'Οδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
I. 448. τῶν δορυφόρων. ΚΑ. π.; φράσον.
O. 1346. π. νόμον; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
A. 730. ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΑΤ. π. σέων;
B. 1078. π. δὲ κακῶν οὐκ αἰτίος ἐστ';
ποῖων. A. 499. μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τραγωδίαν π.
A. 1050. ἐκ τῶν γάμων. ΔΙ. καλῶς γε π., ὅστις ἦν.
I. 1287. καὶ Πολυμνήστεια π., καὶ ξυνὸν Ολιανίχφ.
N. 895. φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν π.;
900. εἰπέ, τί π.; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων.
Σ. 735. καὶ δηλὸς ἐστὶν εὖ π.
764. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας π.,
ΕΙ. 271. εὖ γ', ὡς πότνια δέσποιν' Ἀθηναῖα, π.
546. τίλλωνθ' ἑαυτόν; ὁ δὲ γε τὰς σμυνύας π.
A. 427. οὐδὲν π. ἀλλ' ἢ καπηλείον σκοπῶν;
O. 450. νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις π.
547. ἐγένετο, Μελανίππας π. Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
708. τοιαῦτα π. ὅδ' ἀναισχυντεῖ;
B. 744. εὐθὺς πεποιήκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω π.
963. Κύκνους π. καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπῶλους.
1093. καὶ δεινὰ π.· κῆθ' οἱ Κεραμῆς
1325. τοιαυτὶ μέντοι σὺ π.
Π. 583. εἰ γὰρ ἐπλούττει, πῶς ἂν π. τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς
ἀγῶνα,
863. νῆ Δία, καλῶς τοῖνυν π. ἀπόλλυται.
906. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μῆδεν π.;
1061. πλυνόν με π. ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας π.
ποῖωσι. O. 678. κἂν μὴ π. ταῦτα, τοιάδ' ἔσται
πόκα. A. 105. ὁ δ' ἐμός γε, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλθῃ π.,
ποκάδας. O. 567. ἀλλ' ἐκποκίῳ σου τὰς π. ΜΝ. οὐ δὴ μὰ Δία
σὺ γ' ἄφει.
πόκας. B. 186. τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνον π.,
πόκον. O. 714. ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων π. ἡρινόν· εἴτα
χελιδῶν,
A. 574. πῶς δὴ; φέρ' ἴδω. ΑΤ. πρῶτον μὲν ἐχρήν, ὥσπερ π.
ἐν βαλανεῖα,
πόλει. A. 205. τῶν οἰομένων ἀπάντων· τῇ π. γὰρ ἀξίον
A. 492. ὅστις παρὰ τῶν τῇ π. τὸν αἰχένα
676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεθα τῇ π.
755. ἀνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τῇ π.
I. 149. ἀνάβαινε σωτήρ τῇ π. καὶ νῦν φανείς.
267. ὅτι λέγειν γνώμην ἐμελλον ὡς δίκαιον ἐν π.

πόλει. I. 382. ἦν ἀρα περὶς γ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λύγων ἐν π.
I. 458. καὶ τῇ π. σπῆρ φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
477. καὶ τὰς ἐνύδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ π.,
576. οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιούμεν τῇ π.
589. τὰν τῇ π., τῶν ξυμμάχων τ' ἀρξείας ἔχων τρίαυαν,
593. ἐν τῇ π. ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθείας κέκραγα,
574. εὐνούστατον τε τῇ π. καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
982. τῇ π. μέγας, οὐκ ἂν ἦ-
1226. ἐγὼ δ' ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ π.
1263. ἱεῖν ἀμείνων τῇ Κεληναίᾳ π.
1302. οὐδὲ πισθύνεσθε ταῦτ', ὡ παρθέναι, τὰν τῇ π.;
1313. οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ π.;
N. 588. τῆδε τῇ π. προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοῖς θεοῖς
594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ π. συνοίσεται,
Σ. 651. ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ π. ἐντετοκίαν.
EI. 272. ἀπόλα' ἐκεῖνος κἂν δέοιτι τῇ π.
666. σπονδῶν φέρουσα τῇ π. κίστην πλέων
688. πᾶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρατῶ, τῇ π.;
704. χῆτερὰ πῶς ἄττ' οἶε γεγενῆσθ' ἐν τῇ π.;
O. 509. ἀγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ π.
512. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦτομ' ἔσται τῇ π.;
515. Σπάρτην γὰρ ἂν θέμην ἐγὼ τῇ π.;
1725. ὡ μακαρίστων σὺ γάμον τῆδε π. γήμας.
A. 245. ἡμεῖς δὲ ταῖς ἀλλαῖσι ταῖσιν ἐν π.
317. δεσποικα Νίκη ξυγγειοῦ, τῶν τ' ἐν π. γυναικῶν
639. τῇ π. χρησιμῶν
648. ἀρα προῖκείλω τι χρυστὸν τῇ π. παρανέσαι;
754. ὁ τόκος ἐτ' ἐν π., τέκοιμ' ἐς τὴν κνήην
758. ἀλλ' οὐ δύναμαι γοῶν οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν π.,
1183. ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν π.
Θ. 304. ἀρστα ποιῆσαι, πολυαφελῶς μὲν π. τῇ Ἀθη-
353. π., τέλεα δὲ δῆμον
582. χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἀνδρα χρυστὸν τῇ π.,
B. 626. τὸν ἱερὸν χορὸν δικάων ἐστὶ χρυστὰ τῇ π.
692. εἴτ' ἀτιμὸν φημι χρῆναι μηδὲν εἶν' ἐν τῇ π.
1420. ὑπύτερος οὖν ἂν τῇ π. παρανέσειν
1429. καὶ πόριμον αὐτῶ, τῇ π. δ' ἀμήχανον.
1431. [οὐ χρὴ λέοντος σκύμων ἐν π. τρέφειν.]
1432. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν π. τρέφειν.
1530. τῇ π. π. μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
Εκ. 53. γυναικάς, ὅ τι πέρ' ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ π.
104. νυνὶ δ' ὄρῃς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ π.
456. ταῖταις, ἐδῶκε γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ π.
471. τὸ πρὸς βίαν δεινότερον. ΧΡ. ἀλλ' εἰ τῇ π.
755. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ π.
824. τάλαντ' ἔσεσθαι πετακίσις τῇ π.
854. ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ π. δοκεῖ;
861. τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ π. ξυλλαμβάνειν
1007. τὴν πεντακοσιστήν κατέθηκας τῇ π.
Π. 407. τίς δὴτ' ἱατρὸς ἐστὶ νῦν ἐν τῇ π.;
Fr. 157, 1. ὅψι δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ π.;
306, 1. ἀγαθὰ μέγιστα τῇ π.
πόλεις. A. 192. ὕψονι χαῦτα πρίσβειον ἐς τὰς π.
Σ. 707. εἰσὶν γε π. χιλιαί, αἱ ἐν τὸν φύρον ἡμῖν ἀπάγου-
σιν
1698. τοιγαροῦν πολλὰς π. Μῆδων ἐλόντες,
EI. 63. λήσεις πσαντὸν τὰς π. ἐκκοκίσας.
230. τριβείν ἐν αὐτῇ τὰς π. βουλευέται.
266. τ. ιτφ ταραξεί τὰς π. καθήμενος.
421. ἀλλὰ τέ σοι π. πεπανμέναι κακῶν
539. οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ π.
619. κἄτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ π. ὦν ἤρχετο
O. 378. αὐτίχ' αἱ π. παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐλθρῶν κοῦ φίλων
1425. κύκλω περισσεβεῖν τὰς π. καλούμενος.
A. 522. καὶ νῆ Δία τὰς γε π., ὅπως αἱ τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν
ἀποικοί,
1184. Ἑλλήνας ἀνδρας καὶ π. ἀπόλλυτε.
B. 114. π., διαίτας, παιδοκεντρίας, ὅπου
πολεῖται. O. 181. ὅτι δὲ π. τοῦτο καὶ διέρχεται
πολίμαρχον. Σ. 1042. ὥστ' ἀναπνέων δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς
τὸν π.
πόλεμος. N. 6. ἀπόλοιτο δὴτ', ὡ π., πολλῶν οὐνεκα,
πολεμεί. Σ. 1037. ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἐτι καὶ νυνὶ π. φησὶν τε μετ'
αὐτοῦ
πολεμείν. EI. 211. ὅτι π. ἤρεσθ' ἐκείνων πολλὰκις
EI. 932. ὡς χρὴ π. λέγων τίς οἱ καθήμενοι
A. 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον π. ΠΡ. πῶς γὰρ σαθησόμεθ'
ἀλλας;
πολεμεί. A. 1016. ταῖτα μέντοι σὺ ξυνοίσεις εἴτα π. ἐμοί,
πολεμήσομεν. O. 1639. ἡμεῖς περὶ γυναῖκας μᾶς π.;
πολεμήσω. A. 621. αἰεὶ π. καὶ ταραξέω πανταχῇ,

πολεμητίον. A. 496. ἀλλ' οὐ ταυτὺν. ΑΤ. πῶς οὐ ταυτὺν; ΠΡ.
π. ἐστ' ἀπὸ τοῦτου.
πολέμια. A. 520. π. καὶ σέ. ΜΕ. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν
A. 912. φαίνα π. ταυταγί. ΒΟ. τί δαί παθῶν
πολεμῖαν. Σ. 1163. ἐς τὴν π. ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
πολεμίζω. Θ. 507. καὶ Στρατονίκην ὧν οὐδεὶς οὐδ' ἐγ-
χειρεῖ π.
πολεμίζων. N. 419. νικᾶν πράττων καὶ βουλευσιν καὶ τῇ γλῶτ-
τῇ π.;
EI. 759. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδειξ', ἀλλ' ὑπὲρ ὧν π.
πολεμικά. EI. 674. πῶς τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ π.
πολεμίοισιν. O. 395. μαχομένω τοῖς π.
πολέμιον. O. 335. π. ἐτράφη.
O. 344. ἐπαγ', ἐπ' ὅ, ἐπέφερε π.
πολέμιον. A. 1193. δορὺς ὑπὸ π. τυπείας,
πολεμίου. A. 527. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς π.; ΔΙ. κλάων γε σὺ,
A. 1134. ἐν τῷδε πρὸς τοῖς π. θαρρησμοί.
πολεμιστήρια. N. 28. πῶς οὖν δρῶντες ἐλθ' τὰ π.;
πολεμιστηρίας. A. 572. πῶθεν βοῆς ἤκουσα π.;
EI. 235. καὶ τὸς θυεῖας φέγγμα π.
πολεμιστήριον. A. 1132. φέρε δέουρον, παῖ, θάρακα π.
πολεμίων. A. 316. εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν π. ἡμῖν λέγειν.
A. 916. ἐκ τῶν π. γ' εἰσάγεις θρυαλλίδα.
B. 50. τῶν π. ἡ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.
1483. τὴν γῆν ὅταν νομίσαισι τὴν τῶν π.
1484. εἶναι σφετέραι, τὴν δὲ σφετέραι τῶν π.,
πολέμοιο. EI. 1090. ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπώσασθαι π.
πολέμοιο. Π. 154. κρατοῦσι γοῖν κἂν τοῖς π. ἐκαστοτε
πολεμοῖτε. A. 488. ἵνα τάργυρον σὼν παρέχομεν καὶ μὴ π. δ'
αὐτό.
πολεμολαμαχαῖκόν. A. 1050. ἰὼ στράτευμα π.
πόλεμον. A. 913. ὀργαπετοῖσι π. ἦρα καὶ μάχαν;
A. 977. οὐδέποτε ἐγὼ π. οἶκαδ' ὑποδέχομαι,
EI. 441. ὅστις δὲ π. μᾶλλον εἶναι βούλεται,
610. κάεφύσθηεν τοιοῦτον π. ὥστε τῷ καπνῷ
624. τὴνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχροῦς τὸν π. ἀνῆρπασαν
O. 556. ἱερὸν π. πρῶτον αὐτῶ. καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
A. 112. μετ' ἐμοῦ καταλύσαι τὸν π.; ΜΤ. νῆ τὰ θεῶ.
507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρῶτον π. καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα,
569. οὕτως καὶ τὸν π. τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔασθ.
B. 1024. ἀνδρειότερους ἐς τὸν π. καὶ τοῦτο γ' οὐνεκα τῆσιν.
Πόλεμον. EI. 205. ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Π. κατῆλθον,
EI. 310. τὸν Π. ἐκπαυρήσεται ἐνδοθεν κεκραγύτης;
πόλεμος. A. 226. οἷσι παρ' ἐμοῦ π. ἐχθοδοπὸς αὐξεται τῶν
χαρίων
A. 596. ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ π. στρατοπόδης,
597. σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ π. μισθαρχίδης.
I. 644. ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ π. κατερράγη,
673. οὐ δέουθα σπονδῶν ὁ π. ἐρπέτω.
O. 1185. π. αἰρεται, π. οὐ φατὺς
A. 129. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ π. ἐρπέτω.
130. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γὰρ, ἀλλ' ὁ π. ἐρπέτω.
520. ὅτοτύξασθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν π. δ' ἀνδρες με-
λήσει.
538. π. δὲ γυναιξὶ μελήσει.
Θ. 728. ἐριδες, νεῖκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, π. φέρε δὴ νῦν.
B. 1099. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος ἀδρὺς ὁ π. ἐρχεται.
Fr. 235, 1. περὶ τοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ π.
Πόλεμος. EI. 223. ὁ Π. αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
πολέμου. A. 201. ἐγὼ δὲ π. καὶ κακῶν ἀπαλλαγίς
A. 528. καὶ τεύθειν ἀρχὴ τοῦ π. κατερράγη
1062. ὅτι γινῆσθι τοῦ π. τ' οὐκ ἀξία.
I. 503. ὑπὸ τοῦ π. καὶ τῆς ὀμίχλης δ' παυοργεῖς μὴ καθορᾶ
σου,
Σ. 866. ὅτι γενναῖας ἐκ τοῦ π.
EI. 593. πρὸ τοῦ π. τὰ λασιὰ τῇ βουλῇ ποτέ.
945. π. μετὰ τρωπος αἶρα.
1098. ὅς π. ἐραται ἐπιδημίου ὀκρυέντος.
1253. ἐκλινον ἰδρῶντας, ἐπεὶ π. ἐκύρεσθεν.
1254. εἰεν' ἐκύρεσθεν τοῦ π. κἄτ' ἦσθιον.
O. 1588. παρὰ τῶν θεῶν περὶ π. καταλλαγίς.
1597. π. πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
A. 342. ἀλλὰ π. καὶ μακρῶν ῥυσαμένους Ἑλλάδα καὶ πολίτας.
502. ὑμῖν δὲ πῶθεν περὶ τοῦ π. τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
525. αἰς οὐδὲ μετὴν πάντων τοῦ π.; ΑΤ. καὶ μὴν, ὡ παγα-
τάρατε,
901. καὶ τοῦ π. παύσασθε. ΚΙ. τοιγὰρ ἦν δοκῇ,
Fr. 30. ἡ δὲ αἰτοῦντες ἀρχὴν π. πορῶσι μετὰ Πει-
σαδρεν.
163, 2. γὰρ ποτ' ἐμοὶ πανσαμένῳ τοῦ π. γένοιτο
Πόλεμον. EI. 239. ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Π. τοῦ βλέμματος.

πολιόχρωςι. Fr. 179. ταῖς π. βεμβράσιν τεθραμμένη.
 πόλις. A. 27. ἔσται προτιμῶς οὐδὲν ὡς π. π.
 A. 75. ἀκρατον οἶνον ἤδιν. ΔΙ. ὡς Κρωαά π.,
 545. τριακοσίας ναῦς. ἦν δ' ἂν ἡ π. πλέα
 I. 273. ὡς π. καὶ δῆμ', ἰφ' ὅταν θηρίων γαστρίζομαι,
 813. ὡς π. Ἀργους, κλίεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
 φερίσεις;
 1317. καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ π. ἤδε γέγηθεν,
 Σ. 418. ὡς π. καὶ Θεωρεῖν θεοσεχθρία,
 497. τὸν νόμον ἡμᾶς ἀπείργεις ὡς ἐθρεν ἡ π.,
 EI. 171. πέντε τάλανθ' ἡ π. ἢ Χίαν
 251. οἷα π. τάλαινα διακναισθήσεται.
 642. ἡ π. γὰρ ὡχρῶτα κὰν φύβῃ καθημένη
 O. 144. ἀτὰρ ἐστὶ γ' ὑποῖον λέγεται εὐδαίμων π.
 154. ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται π.
 829. καὶ πῶς ἂν ἐτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος π.,
 Θ. 839. τῆς τὸν ἀνδρῶν τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὡς π.,
 B. 715. πολλάκις γ' ἡμῖν ἐδ-ξεν ἡ π. πεπονθῆναι
 732. ὕστατοι ἀφίγμένοισιν, οἷσιν ἡ π. πρὸ τοῦ
 1053. κῆτ' ἐκ τοῦτων ἡ π. ἡμῶν
 1419. ἴν' ἡ π. σωθεῖσα τοῖς χοροῖς ἄγῃ.
 1423. γνῶμην ἐκατέρως; ἡ π. γὰρ δυστοκεῖ.
 Εκ. 215. τοῖς ἂν αὐτὰς. ἡ δ' Ἀθηναῖα π.,
 555. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ π.
 577. ρηματος ἡ π. ἡμῶν.
 II. 601. ὡς π. Ἀργους, κλύεθ' οἷα λέγει.
 916. οὐκ οὐκ δικαστὰς ἐξεπίνθηδες ἡ π.
 Fr. 529. οὕτω παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ π. μάλιστα σὺς ἂν εἴη.
 πόλισμα. O. 553. ὡς Κεβρίνα καὶ Πορφύριον, ὡς σμερδαλέον
 τὸ π.
 O. 1565. τὸ μὲν π. τῆς Νεφελοκοκκιγίας
 πολίταις. I. 455. καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς π.,
 B. 359. ἡ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκόλως ἐστὶ π.,
 1457. ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς π.,
 Εκ. 492. ἐσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς π.
 πολίτας. A. 342. ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσσάμενας Ἑλλάδα
 καὶ π.,
 A. 626. δεῖν γὰρ τοὶ τάσδε γ' ἤδη τοὺς π. νοθετεῖν,
 B. 688. ἐξισῶσαι τοὺς π. κῶφελειν τὰ δειμάτα.
 702. κἀντιμίμους καὶ π., ὅστις ἂν ξυννυμαχῇ.
 Εκ. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς π. σώσετε.
 πολιτεῖαν. I. 219. ἔχεις ἅπαντα πρὸς π. ἃ δεῖ.
 πολιτεύσει. I. 1385. τὰ δ' ἀλλὰ, φέρ' ἴδω, πῶς π. φράσον.
 πολίτην. I. 1304. ἀνδρα μοχθηρὸν π., ὕξιν γ' ἑνέβωλον.
 B. 1041. Πατρικλῆαν, Τεῖκρον θυμολέονταν, ἴν' ἐπαίροιμ'
 ἀνδρα π.
 1427. μισῶ π., ὅστις ὠφελεῖν πάτρην
 Εκ. 574. ἐρχεται γλώττης ἐπινόια, π.
 πολίτης. A. 595. ὅστις; π. χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
 I. 335. καὶ μὴν ἀκούσασθ' οἷός ἐστιν οὐτοσί π.
 773. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὡς Δῆμη, γένητο π.;
 943. ἀγαθὸς π., οἷος οὐδὲς πω χρόνου
 1369. ἐπειθ' ὃ π. ἐντεθεῖς ἐν καταλύγῃ
 EI. 909. ἡ χρηστὸς ἀνὴρ π.
 πολιτῶν. I. 227. καὶ τῶν π. οἱ καλοὶ τε κάγαθοι,
 I. 264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν π. ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
 Σ. 1120. ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν π. ἐμβραχὺ
 A. 1043. τῶν π. οὐδέν', ἀνδρες,
 B. 719. ταυτὸν ἐς τε τῶν π. τοῖς καλοῖς τε κάγαθοις,
 727. τῶν π. θ' οὐς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σφόδρας
 1446. εἰ τῶν π. οἷσι νῦν πιστεύομεν,
 Εκ. 1132. ὅστις π. πλείον ἢ τρισμυρία
 II. 950. τὴν τῶν π. οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
 πολιωτέρα. Σ. 1064. οἴχεται κύκνου τ' ἐτι π. δὴ
 πόλλ'. A. 314. π. ἂν ἀποφθάνωμ' ἐκείνους ἐσθ' ἃ κἀδικουμένους.
 A. 832. καὶ χαίρε π. ME. ἄλλ' ἄμιν οὐκ ἐπιχωρίον.
 I. 1276. εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ἴν' δεῖ π. ἀκούσαι καὶ κακὰ,
 N. 363. κἀντιπύδητος κακὰ π. ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσ-
 ωπεῖς.
 854. χᾶτερὰ γε π. ἄλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
 1329. ἀρ' οἴσθ' ὅτι χαίρω π. ἀκούων καὶ κακὰ;
 Σ. 441. εἴτα δῆτ' οὐ π. ἐνεστι δεινὰ τῷ γήρῃ κακὰ;
 1017. αἰκείσθαι γὰρ φησὶν πρῶτερος π. αὐτοὺς εὖ πεποι-
 ηκώς,
 1046. καίτοι σπένδων π. ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
 EI. 423. χᾶτερ' ἐτι π. ἔξει ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι
 761. παῦρ ἀνιάσας, π. εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ
 δέοντα.
 1035. τις π. ἀνατλάς ἐσω-
 O. 452. ἄλλ' ὕμνιθες, κἀβασίλειον, π. ἐστὶ τεκμήριον τούτων.
 A. 10. καὶ π. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν δχθρομαι,

πόλλ'. A. 256. ἡ π. ἀεπτ' ἐνεστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ. φεῦ,
 A. 467. ὡς π. ἀναλώσας ἐπη, πρὶν οὖλε τῇ ἰδε τῆς γῆς,
 1053. π. ἐσὼ στί
 Θ. 22. π. ἂν μάθος τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. MN. πῶς ἂν οὖν
 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικείον φύλον κακὰ π. ἀγορεύει.
 830. π. ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν διαπῇ μεμλῶμεθ' ὡς
 B. 164. καὶ χαίρε π., ὠδελφέ. ΔΙ. νῆ Δι καὶ σὺ γε
 Εκ. 435. τὰς μὲν γυναῖκας π. ἀγαθὰ λεγῶν. σὲ δὲ
 1067. ἀτὰρ ἦτις εἰ γε, π. ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
 II. 437. Πενία μὲν οὖν ἡ σφῶν ξυνοικῶ π. ἐπη
 Fr. 231 b. 2. σὺ δὴ συνέλξης ἐς τὰ π. Εὐριπίδῃ
 πολλά. A. 200. χαίρειν κελεύων π. τοῖς Ἀχαρναῖς
 A. 370. καίτοι δεδοικα π. τοὺς γὰρ τρύπους
 649. εἴτα δὲ τούτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ π.;
 656. φησὶν δ' ὑμᾶς π. διδίζειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
 694. π. δὴ ξυμπούσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορφάμενον ἀνδρ-
 κὸν ἰδῶντα δὴ καὶ πολλῶν,
 954. κἀμάχετο. καὶ προσέτι π. προκαλουμένον,
 I. 411. ἐξαγγε νῆ τοὺς κοινδύλους. οὗς π. δὴ πὶ πολλοῖς
 435. οὐ τοι μὰ τὴν Δημήτρα καταπρόζει τάλαντα π.
 596. ἄξιοι δ' εἰσ' εὐλογεῖσθαι π. γὰρ δὴ πράγματα
 640. ἡ π. χρηματ' ἐργάσει σείων τε καὶ παραττων.
 N. 1065. Ἐπέρβυλος δ' οὐκ τῶν λύχτων πλεῖν ἢ τάλαντα π.
 Σ. 678. σοὶ δ' ὡς ἀρχεις π. μὲν ἐν γῇ, π. δ' ἐφ' ὑγρῇ πτυ-
 λεύσας.
 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιοκῶν ἐκτῆσαι, π. πονήσας.
 1020. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κοιμηθῆναι π. χέσθαι
 1248. π. δὴ διεκόμεσας σὺ κἀγώ.
 EI. 347. π. γὰρ ἀνεσχόμεν
 591. π. γὰρ ἐπάσχομεν
 618. οὐσα συγγεῖης ἐκείνου. π. γ' ἡμᾶς λανθάνει.
 718. ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῇ, χαίρε π. EP. καὶ σὺ γε,
 1058. ἤδη στὶν ὑπτά. TP. π. πράττετε, ὅστις εἰ.
 1158. π. γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν.
 1196. καὶ τῶν λαγῶν π. καὶ κολλάβους.
 O. 375. ἄλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα π. μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
 822. ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ π. χρήματα
 860. τουτὶ μὰ Δι' ἐγὼ π. δὴ καὶ δεῖν ἴδω,
 918. τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε π. καὶ καλὰ,
 1470. π. δὴ καὶ καινὰ καὶ θαν-
 A. 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατὰ παύσαι τεταραγμένα πράγ-
 ματα π.
 815. π. καταρσάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
 1076. τί δεῖ ποθ' ὅμμε π. μυσιδδεν ἐπη;
 1205. σμικρὰ π. παιδία,
 Θ. 287. καὶ φερσέφαττα, π. πολλάκις μέ σοι
 351. εὐχεσθε πάσαις π. δοῦναι κἀγαθὰ.
 388. καὶ π. καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακὰ.
 477. ξύνοιδ' ἐμαυτῇ π. δεῖν'. ἐκείνο δ' ὅσῳ
 545. ὑπὲρ ἀνδρῶν ἀντειπεῖν, ὥς ἡμᾶς π. κακὰ δέδρακεν
 B. 228. εἰκῶτος γ', ὡς π. πρᾶτ-
 389. καὶ π. μὲν γέλοιά μ' εἰ-
 390. πείν, π. δὲ σπουδαῖα, καὶ
 535. π. περιπεπλευκῆτος,
 555. καὶ τὰ σκύροδα τὰ π. ΔΙ. ληρεῖς, ὡς γύναι.
 697. πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν π. δὴ
 749. τί δὲ π. πράτταν; ΑΙ. ὡς μὰ Δι' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
 Εκ. 436. π. κακὰ. ΒΛ. καὶ τί εἶπε; ΧΡ. πρῶτον μὲν σ' ἐφη
 453. δῆμον καταλείπειν, ἀλλὰ π. κἀγαθὰ,
 1105. ὅμας δ' ἐάν τι π. πολλάκις πάθω
 II. 253. ὡς π. δὴ τῷ δεσπύτῃ ταυτὸν θυμὸν φαγόντες.
 282. οἱ π. μοχθήσαντες, οὐκ οὐσης σχολῆς, προθύμας
 389. οὕτω πᾶν π. κέκλοφας; ΧΡ. οἶμοι τῶν κακῶν,
 951. οὐ π. καὶ γὰρ ἐκνομίας μ' ἤσχύνετο.
 957. οὐ π. τοῖνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
 Fr. p. 514. π. τοιαυτὰ καὶ τοιαυτὰ καὶ δεῖρο σχηματίζαντες.
 556. ἐν τοῖς ὕρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαῖκυλα φύεται π.
 πολλά. N. 324. ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ.
 χωροῦσ' αὐταὶ πῖν π.,
 A. 354. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που π. δοκοῦμεν εἶναι;
 Θ. 864. ψυχαὶ δὲ π. δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
 B. 1104. ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι π. χάτεροι σοφισμάτων.
 Fr. 237. π. τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
 πολλοῖς. Σ. 1146. ὑφαίνεται π. δαπάναις. αὐτὴ γέ τοι
 πολλοῖσι. A. 27. π. τ' ἀγρηνῖαισιν ἐμπτασμένον.
 πολλάκις. A. 538. κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένον π.
 I. 249. καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον π. γὰρ αὐτ' ἐρῶ.
 250. καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος π. τῆς ἡμέρας.
 1102. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων π.
 1290. ἡ π. ἐννυχίασι
 N. 621. π. δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,

πολλάκις. Σ. 1265. π. δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
 ΕΙ. 211. ὅτι πολέμειν ἡρεῖσθ' ἐκείνων π.
 638. π. φανείσαν αὐτὴν τῇσδε τῆς χώρας πόδι,
 Α. 510. ἀλλ' ἡσθάνομεσθα καλῶς ὑμῶν' καὶ π. ἐνδον ἀν οὔσαι
 Θ. 287. καὶ φερσέφαττα, πολλὰ π. μέ σοι
 950. π. αὐταῖν ἐκ τῶν ὤρων
 Β. 718. π. γ' ἡμῖν ἐδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
 Εκ. 580. π. θεῶνται.
 740. π. ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
 749. πρῶτιστον αὐτὰ π. καὶ σκέψομαι.
 791. ἵνα δὴ τί; ΑΝ. Β. σεισμός εἰ γένοιτο π.,
 1105. ὅμως δ' εἰς τι πολλὰ π. πάθω
 Fr. 237. 2. ὑπνῆμα τίκτουσιν φὰ π.
 πολλάς. Ι. 649. ἵνα τὰς ἀφύας ἀνοῖντο π. τοῦβολοῦ.
 Ν. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος π. ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
 Σ. 658. κάξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς π. ἑκατοστάς,
 ΕΙ. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τριῖς π. καὶ πυκνάς.
 1322. κριθὲν τε ποιεῖν ἡμᾶς π.
 Ο. 1429. ἀνθ' ἔρματος π. καταπεπωκὸς δίκας.
 Θ. 739. παράβαλλε π. κληματίδας, ὦ Μανία.
 Β. 748. π. ἀπὴρ θύραζε; ΑΙ. καὶ τόθ' ἤδομαι.
 904. ἐμπεσόντα συσκέδαν π.
 1040. ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη π. ἀρετὰς ἐποίησεν,
 Εκ. 52. ὁρῶ προσιοῦσας χάτερας π. πάνυ
 Π. 1164. ὡς ἀγαθὸν ἐστ' ἐπανυμῶν π. ἔχειν
 πολλάς. Α. 907. ᾧ περ πίθακον ἀλιτρίας π. πλέων.
 πολλαχοῦ. Σ. 1101. π. σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' εὐρήσετε
 πολλή. Ι. 1134. τούτῳ πάνυ π.,
 Β. 21. εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ π. τρυφή,
 760. ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις π. πάνυ.
 1046. ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σοῖσι π. πολλοῦ 'πικαθῆτο,
 Α. 660. π.; κἀπιδάσειν μοι δοκεῖ τὸ χρέμα μάλλον.
 Εκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἐστὶ π. καὶ τῶν σφραγίδας ἔχόντων,
 Π. 886. ἀρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ π.; σκάπτειτον,
 πολλῇ. ΕΙ. 747. ἐς τὰς πλευρὰς π. στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ
 νῶτον;
 Θ. 791. ἀλλ' οὐτως π. σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάτ-
 τειν;
 πολλήν. Ν. 1494. σὺν ἔργον, ὦ δῖς, λέναι π. φλόγα.
 ΕΙ. 167. κἀπιφορήσεις τῆς γῆς π.,
 659. ὀργῇ γὰρ αὐτοῖς ὥν ἔπαθε π. ἔχει.
 Ο. 158. π. γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
 1691. πῶτ' τὰ κρέα; π. γε τενθείαν λέγεις.
 Α. 466. π. γ', ἐάνπερ πλησίον κἀπληος ᾗ.
 800. τὴν λόχμην π. φορεῖς.
 Θ. 696. γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ π. βοῇ
 Β. 401. ἀνευ πόνου π. ὀδὸν περαίνεις.
 Εκ. 592. μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν π., τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι
 Π. 682. κἀγὼ νομίσας π. ὅσαν τοῦ πράγματος
 694. κἀγὼ τὸτ' ἤδη τῆς ἀδάρης π. ἔφλων
 πολλοδεκάκις. ΕΙ. 243. καὶ π., ὡς ἀπολείσθε τῆμερον.
 πολλοί. Ι. 735. ἄλλοι τε π. καὶ καλοὶ τε κἀγαθοί.
 Ι. 1020. π. γὰρ μίση σφε κατακράζουσι κολοιοί.
 Σ. 1459. καίτοι π. ταῦτ' ἔπαθον
 ΕΙ. 727. ἐπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θάπτον, ὡς π. πάνυ
 968. τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ π. κἀγαθοί;
 969. τοισδὶ φέρε δῶ π. γὰρ εἰσι κἀγαθοί.
 Ο. 573. πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ
 πάνυ π.
 1346. ποῖαν νόμον; π. γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
 Β. 1503. τοὺς ἀνοήτους' π. δ' εἰσίν
 Εκ. 481. φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, π. γὰρ οἱ πανούργοι,
 Π. 218. π. δ' εἰσονται χάτεροι νῶν ξύμμαχοι,
 502. π. μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
 503. ἀδίκους αὐτὰ ξυλλεγόμενοι' π. δ' ὄντες πάνυ χρηστοί
 667. ἔτεροι τε π. παντοδαπὰ νοσήματα
 πολλοῖς. Ι. 945. ἀνὴρ γεγέννηται τοῖσι π. τοῦβολοῦ,
 Ι. 1038. δὲ περὶ τοῦ δήμου π. κἀναφί μαχεῖται,
 1368. π. γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
 Ν. 959. ἀλλ' ὦ π. τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφα-
 νώσας,
 1063. π. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
 1330. ὦ λακκόπρακτε. ΦΕ. πᾶντε π. τοῖς ῥόδοις.
 1374. π. κακοῖς καλοχρῶσι' κᾗτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκὸς,
 Σ. 955. οἷός τε π. προβατίους ἐφεστάναι.
 1046. καίτοι σπένδαν πολλὰ' ἐπὶ π. ὕμνουσιν τὸν Διόνυσον
 1350. π. γὰρ ἤδη χάτεροι αὐτ' εἰργάσω.
 ΕΙ. 1009. τένθωσι π.' κᾗτα Μελάνθιον
 Ο. 704. π. δῆλον' πετόμεσθ' αὐτὰ γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν
 Θ. 825. ἀπόλαυνεν μὲν π. ὁ κανὼν
 827. π. δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων

πολλοῖς. Εκ. 593. μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι π., τὸν δ'
 οὐδ' ἀκολουθῶν
 Π. 1047. τούναντιον πέπονθε τοῖς π. ἀρα
 1167. σπεύδουσιν ἐν π. γεγράφθαι γράμμασιν.
 πολλοῖσι. Ν. 892. ἐν τοῖς π. λέγον ἀπολῶ.
 πολλοῖσιν. Ο. 1291. π. ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
 Β. 1484. πᾶρα δὲ π. μαθεῖν.
 πολλοστῷ. ΕΙ. 559. ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ π. χρόνῳ.
 πολλοῦ. Α. 543. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ π. γε δεῖ
 Ι. 822. π. δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.
 Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος π. κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
 915. θρασὺς εἰ π. ΑΔ. σὺ δὲ γ' ἀρχαῖος.
 Σ. 1482. π. δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
 1476. ὁ γὰρ γέρον ὡς ἐπὶ διὰ π. χρόνον
 Θ. 808. πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνον π., πρὸς ἐκείνην τὴν
 Μαρθῶνι,
 Β. 1046. ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σοῖσι πολλῇ π. 'πικαθῆτο,
 Π. 98. π. γὰρ αὐτοῖς οὐχ ἐόρακα πῶ χρόνον.
 877. νῇ τὸν Δία τὸν σωτήρα, π. γ' ἄξιος
 1045. εἴκοις διὰ π. χρόνον σ' ἐορακέναι.
 πολλοῦς. Ι. 512. ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν π. αὐτῷ προσ-
 ιόντας,
 Ν. 29. ἐμὲ μὲν σὺ π. τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
 467. ὄψομαι; ΧΟ. ὥστε γε σοῦ π. ἐπὶ ταῖσι θύραις δεῖ
 καθῆσθαι,
 Σ. 199. ὥθι σὺ π. τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
 980. καίτοι τὸ κατὰβα τοῦτο π. δὴ πάνυ
 1042. ὥστ' ἀναπῆδαν δειμαίνοντας π. ὡς τὸν πολέμαρχον.
 1176. ἐγώ γε. ΒΔ. τίνα δὴτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. π. πάνυ.
 1262. μαθητέον τὰρ' ἐστὶ π. τῶν λόγων,
 Ο. 705. π. δὲ καλοὺς ἀπομωμοκῶτας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας
 Α. 1127. π. ἀκούσας' οὐ μεμύσουςμαι κακῶς.
 1152. π. μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
 1153. π. δ' ἐταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
 Θ. 178. π. καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
 814. ἀλλ' ἡμεῖς ἂν π. τούτων
 Β. 808. π. ἴσας ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
 1039. ἀλλ' ἄλλους τοι π. ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρας
 1123. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανίεις; ΕΤ. π. πάνυ.
 1230. οὐ δὴτ', ἐπεὶ π. προλόγους ἐξω λέγειν
 Εκ. 450. ἡμῶν δὲ τοὺς π. ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
 738. π. κάτω δὴ θυλάκουσιν στρέψας' ἐμούς.
 πολλῶ. Α. 271. π. γὰρ ἐσθ' ἤδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
 Ι. 124. π. γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.
 526. εἴτα Κρατίνου μεμνημένος, δὲ π. βεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
 812. νῇ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους π. περὶ τὴν πόλιν
 ἤδη;
 Ν. 1153. π. γε μάλλον. κἂν παρῶσι χίλιοι.
 Σ. 457. ἀλλὰ δρῶ τούτ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τύφε π. τῷ καπνῷ.
 491. νῦν δὲ π. τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα
 726. οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν π. δεδό-
 κησαι
 781. π. γ' ἀμεινον' καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
 806. ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κᾶτι π. πλείονα.
 ΕΙ. 509. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα π. μάλλον, ἄνδρες, ὑμῖν.
 912. ὅταν τρυγᾷτ', εἰσεσθε π. μάλλον οἷός εἰμι.
 Ο. 610. αἰβοῖ, ὡς π. κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
 611. οὐ γὰρ π.; .....
 1104. ὥστε κρείττω δῶρα π. τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
 Α. 886. π. γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν
 Π. 101. μὰ Δί', ἀλλὰ π. μάλλον ἐξόμεσθ' αὐτοῦ.
 187. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε π. πλείονα
 Fr. 198. 12. τούτους γὰρ, ἦν π. ξυνέλθῃ, ξυλλαβῶν
 πολλῶν. Α. 451. π. δεόμενος σκεναρίαν' νῦν δὴ γενοῦ
 Α. 633. φησὶν δ' εἶναι π. ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
 641. ταῦτα ποίησας π. ἀγαθῶν αἴτιος ἡμῖν γεγέννηται,
 Ι. 517. π. γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι
 Ν. 6. ἀπόλοιτο δὴτ', ὦ πόλεμε, π. οὐνεκα,
 471. πράγματα κἀντιγραφὰς π. ταλάντων
 1508. δίκαιε, βάλλε, παῖε, π. οὐνεκα,
 Σ. 229. π. δικαστῶν σφηκίαν διασκεδῶ.
 436. ὡς ἐγὼ π. ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
 1068. γῆρας εἶναι κρείττον ἢ π.
 1304. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο π. κἀγαθῶν,
 ΕΙ. 436. Ἑλληνιστὶν ἀρᾶν πᾶσι π. κἀγαθῶν,
 538. ἄλλων τε π. κἀγαθῶν. ΕΡ. ἴθι νυν, ἀθρεῖ
 918. π. γὰρ ὑμῖν ἄξιος
 Α. 1159. τί δὴθ' ὑπὸν ἡγρημένον γε π. κἀγαθῶν
 Θ. 454. τούτον κολάσαι τὸν ἄνδρα π. οὐνεκα
 Εκ. 257. ἄτ' οὐκ ἀπειρος οὔσα π. κρουμάτων.
 559. ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΔ. κατὰ τί; ΠΠ. π. οὐνεκα.

- πολλῶν. Εκ. 659. π. ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλων πῶτον δ' ἐνὸς οὐνεκα δῆπου,
 Π. 263. δεῦρ' ἤλθομεν, π. θυμῶν βίβας διεκπερῶντες.
 546. πῶθεν πλεῖραν ἐργαγίαν καὶ ταύτην. ἀρά γε π.
 πόλες. Ο. 179. οὐχ οὗτος οὖν δῆπου 'στὶν ὀρνίθων π.;
 Ο. 180. π.; τίνα τρώπον; ΠΕ. ὥσπερ εἴποι τις τόπος.
 182. ἅπαντα, διὰ τοῦτο γε καλεῖται νῦν π.
 Fr. 210. π. τόδ' ἐστὶ κῆτα πύστην ἥλιος τέτραπται;
 πόλου. Ο. 184. ἐκ τοῦ π. τοῦτου κεκλησεται πύλις.
 πολύ. Α. 425. οὐκ, ἀλλὰ τοῦτου π. π. πτωχιστέρον.
 Α. 650. τοῦτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους π. βελτίους γεγε-
 νῆσθαι
 651. καὶ τῷ πολέμῳ π. νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
 ἔχοντας.
 903. ἀλλ' ὅ τι παρ' αἰνὴν μὴ 'στι, τῷδε δ' αὖ π.
 906. λάβοιμι μὲντ' ἀν κέρδος ἀγαθὸν καὶ π.
 956. τὰς χάρακας ἤπτε π. μάλλον ἐτι τῷ πυρὶ.
 1117. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙ. τὰς ἀκρίδας κρίνει π.
 I. 328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος π.
 546. αἰρεσθ' αὐτῷ π. τὸ ῥύθιον, παραπέμφατ' ἐφ' ἑνδεκα
 κύπαις
 617. ὦ καλὰ λέγων, π. δ' αἰεῖν' ἐτι τῶν λόγων
 654. εἴρε' ὅς οὐ γὰρ ἕτερον π. πανουργίας
 789. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν π. μικροτέροις τούτων δελεάσασιν
 εἶδες.
 1035. νῆ τὸν Ποσειδῶ π. γ' αἰεῖν. ὦ Γλάνι.
 Ν. 891. ἴθ' ὅποι χρῆσις. π. γὰρ μάλλον σ'
 1098. π. πλείονας, νῆ τοὺς θεοὺς,
 1335. τοῦτ' οὐ νικήσεις; ΦΕ. π. γε καὶ βαδίας.
 Σ. 278. ἡ μὴν π. ἐρμύτατος γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῶν,
 922. μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς οὐτ' αὖ π.
 1280. εἴτ' Ἀμφιράδην, π. τι θυμοσοφικώτατον,
 1300. καὶ τῶν ξυνόντων π. παροινικώτατος;
 ΕΙ. 352. καὶ π. νεώτερον, δ-
 823. ἐντευθενὶ δὲ π. τι κακοθηέστεροι.
 936. καὶ τοῖσι συμμάχοις πρώτεροι π.
 1259. αἰεῖν' ἡ νῦν αὐτ' ἀποδάσεται π.
 Ο. 589. π. δὴ π. δὴ χαλεπωτάτους λύγους
 627. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ π. πρεσβυτέρων ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
 703. π. πρεσβυτάτοι πάντων μακάραν. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμέν
 Ἐρατοῦ
 1572. ἔξεις ἀτρείμας; ΠΟΣ. οἴμαζε' π. γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 Α. 76. γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΤ. π. σὺ κάλλιον λέγεις.
 148. γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΑΤ. π. γε νῆ τῷ θεῷ.
 501. σωστέον, ὦ τάν. ΠΡ. κεί μὴ δέομαι; ΑΤ. τοῦδ'
 οὐνεκα καὶ π. μάλλον
 505. κλαύσει τοῖνυν π. μάλλον.
 1034. ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρήθῃ, βεῖ μου τὸ δάκρυον π.
 1045. ἀλλὰ π. τοῦμαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
 Θ. 774. γράφειν διαρρίπτωμι; βέλτιον π.
 798. κὰν αἰσχυρθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, π. μάλλον πᾶς ἐπιθυμῇ
 800. ὕμνων ἐσμέν π. βελτίους βασιάνος τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
 810. οὕτως ἡμεῖς π. βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
 Β. 558. τί δαι; τὸ π. τάρχος οὐκ εἰρήκᾳ πα.
 633. καὶ π. γε μάλλον ἐστὶ μαστιγατέος
 1061. καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται π. σεμνοτέροισιν.
 1221. τὸ ληκυθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται π.
 1254. ἀνδρὶ τῷ π. πλείστα δὴ
 1384. κύκω, μεθεῖτε' καὶ π. γε κατωτέρω
 Εκ. 111. δημηγορήσει; ΠΡ. π. μὲν οὖν ἀριστὰ πον.
 646. π. μέντοι δεινότερον τοῦτου τοῦ πράγματός ἐστι
 ΒΑ. τὸ ποῖον;
 807. αὐτ' εἰσενέγκωμι π. γὰρ ἐμμελέστερον
 937. κάγωγ', ἵνα γνῶς ὡς π. σοὺ μείζον φρονῶ.
 1070. τοῦτ' αὖ π. τοῦτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
 1118. ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ π. δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
 1122. ὥστ' ἐστὶ π. βέλτιστα, π. δὴτ', ὦ θεοί.
 1136. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, π. γ' ἀπάντων ὑστατος,
 Π. 128. ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς π.
 195. π. μάλλον ἐπιθυμῇ λαβεῖν ἐκκαίδεκα
 365. ὡς π. μεθέστηχ' ὢν πρότερον εἶχεν τρώπον.
 412. κράτιστόν ἐστι. ΒΑ. π. μὲν οὖν νῆ τοὺς θεοὺς.
 445. καὶ μὴν λέγω, δεινύτατον ἔργον παρὰ π.
 526. ὀδυνηρότερον τρίψεις βίον π. τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς
 κεφαλὴν σοί.
 590. π. τῆς πενίας πρᾶγμ' αἰσχίον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
 867. π. μάλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξωλεσάμενος.
 894. π. χρήμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπημένων.
 944. ἀπειμι γιγνώσκω γὰρ ἦττον ὢν π.
 994. τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ π. μεθέστηκεν πάνν.
 1149. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω π.

- πολύ. Π. 1204. καὶ μὴν π. τῶν ἄλλων χυτῶν τάνωτία
 Fr. 413. τὰ θετταλικά μὲν π. κατανικώτερα,
 πολυάνορα. Ο. 1313. ταχὺ δ' ἂν π. τὰν πόλιν.
 Πόλυβον. Β. 1192. εἴθ' ὡς Π. ἤρρησεν οἰδῶν τὸ πῦρ
 πολυγράμματος. Fr. 43. Σαμίαν ὁ δῆμὸς ἐστὶν ὡς π.
 πολυδάκρυον. Ο. 212. τὸν ἐμὸν καὶ σὺν π. 'ἴτην
 πολυδάκρυτον. Θ. 1041. π. 'Αἶδα γύον φλέγουσαν,
 πολυήρατον. Ν. 301. Κέκροπος ὀφύμεναι π.
 πολυῆδριν. I. 1068. λαίβαργον, ταχύπουν, δολίαν περδῶ, π.
 πολυκαρπον. Β. 328. π. μὲν τινάσαν
 πολυκοίρανε. Β. 1270. κύδιον 'Αχαιῶν Ἀτρείας π. μάνθανε
 μου παῖ.
 πολυκολύμβοισι. Β. 245. ἐν π. μέλεσιν,
 πολυμαθῶν. Σ. 1175. ἀνδρῶν παρόντων π. καὶ δεξιῶν;
 πολυμέτρον. Β. 1240. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς π. λαβὼν στάχυν,
 πολυμήτης. Σ. 351. εἴτ' ἐκδύναί βάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ π.
 Ὀδυσσεύς;
 Πολυμήστεια. I. 1287. καὶ Π. ποῖων, καὶ ξυνὸν Οἰανίχην.
 πολύν. Α. 136. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θράκη π.
 Α. 137. μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ φέρες π.
 694. πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορφάμενον
 ἀνδρῶν ἰδρῶτα δὴ καὶ π.,
 I. 105. ἴθι νιν, ἀκρατον ἐγκάναξόν μοι π.
 622. πολλοὺ δὲ π. με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγερνυμάζων.
 Ν. 199. ἐξω διατρίβειν π. ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
 Σ. 910. ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γυνίαν τυρὸν π.
 ΕΙ. 407. ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε π. ἥδη χρόνον,
 601. ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν π. τοῦτον χρόνον
 1216. ὅμως δ' ἐτι τὸ σφῆκαμ' ἔχει πύον π.,
 1323. πάντας ὁμοίως οἶνον τε π.,
 1352. οἶνον τε πῆψ π.
 Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φαλὴν, ξυνὸν π. χρόνον.
 635. π. χρόνον θεοὺς ἐτι
 Α. 1265. ὡς συνέχης π. ἀμέ χρόνον.
 Θ. 385. βαρίας φέρω τάλαινα π. ἥδη χρόνον
 615. π. γε χρόνον οὐρεῖς σὺ. ΜΝ. νῆ Δί. ὦ μέλε'
 Β. 145. οὐ γὰρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡ. εἴτα βύρβορον π.
 157. ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν π.
 676. τὸν π. ὀλομένη λαῶν δγλον. σὺ σοφία
 707. οὐ π. οὐδ' ὁ πῆθος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 829. πλευνώων π. πύον.
 Εκ. 378. καὶ δῆτα π. ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
 1120. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει π. χρόνον
 πολυπερον. Α. 1109. δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανῆν,
 * * π.
 πολυπλοκον. Θ. 463. καὶ π. νύμ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
 πολυπλοκωτέρας. Θ. 435. π. γυναικὺς
 πολυπονώτατον. Θ. 1023. π. βροτῶν.
 πολυποτνία. Θ. 1156. Θεσμοφόρων π.
 πολυπραγμονεῖν. Π. 913. εὐεργετῆιν οὖν ἐστὶ τὸ π.;
 πολυπραγμοσύνη. Α. 833. π. νῦν ἐς κεφαλὴν τρέπειτ' ἐμοὶ
 πολυπράγμων. Ο. 471. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ π., οὐδ' ἴσσωπον
 πεπᾶτηκας,
 πολυρρόδους. Β. 448. χωρῶμεν ἐς π.
 πολὺς. I. 760. πρὸς ταῖθ' ὕψος ἔξει π. καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἀνδρα.
 Ο. 488. οὕτω δ' ἴσχυε' τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ π., ὥστ' ἐτι
 καὶ νῦν
 Α. 1257. π. δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρός ἦρσει,
 1258. π. δ' ἅμα καττῶν σκελῶν ἴετο.
 Β. 136. ἦν περ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς π.
 Π. 337. καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἡρακλέα π.
 Fr. 390. I. τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος π.
 πολὺσπορά. Ο. 952. νιφύβολα πεδία π. τ'
 πολυτίματος. Α. 759. παρ' ἀμέ π., ἄπερ τοῖ θεοί.
 πολυτίμηθ'. Α. 807. οἶον βοδιάζουσ', ὦ π. Ἡράκλειος.
 I. 1390. ὦ Ζεῦ π., ὡς καλαί' πρὸς τῶν θεῶν,
 Ο. 667. ὦ Ζεῦ π., ὡς καλὸν τούρνιθιον,
 Fr. 303. I. ὦ Ζεῦ π., οἶον ἐνέπνευσ' ὁ μαρὸς
 πολυτίμητ'. ΕΙ. 1016. ταῦτ', ὦ π., εὐχόμενοις ἡμῖν δίδου.
 Β. 323. Ἰακχ', ὦ π. ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων,
 851. ἐπίσχες οὔτος, ὦ π. Αἰσχύλε.
 πολυτίμητα. Fr. 344. 9. τριταῖα π. βεβασανισμένα
 πολυτίμητα. Θ. 286. δέσποινα π. Δημητρε φίλη
 Β. 337. ὦ πότνια π. Δημητρε κύρη,
 397. Ἰακχε π., μέλος ἑορτῆς
 πολυτίμητη. ΕΙ. 978. δέξαι δὴτ', ὦ π.,
 πολυτίμητοι. Ν. 269. ἐλθετε δὴτ', ὦ π. Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπι-
 δεῖξιν
 Ν. 293. καὶ σέβομαι γ'. ὦ π., καὶ βούλομαι ἀνταποσπαρδεῖν
 328. νῆ Δί' ἐγώγ', ὦ π., πάντα γὰρ ἥδη κατέχουσι.
 Σ. 1001. ἀλλ', ὦ π. θεοί, ξυγγνωτέ μοι'

πολυτιμῆτω. Θ. 594. οὐκ οἶμαι ἴσως, ὡ π. θεώ.
 πολυτλήμονες. ΕΙ. 236. ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ π.,
 πολυτμήνοι. Ι. 1328. καὶ θαυμασταῖς καὶ π., ἴν' ὁ κλεινὸς Δῆ-
 μος ἐνοικεῖ.
 πολυφάγοις. Ο. 1065. ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσιν π.,
 πολυφάγοι. Π. 853. οὕτω π. συγέκραιμα δαίμονι.
 πολυχάριδα. Α. 1098. ὡ π., δεινὰ τῶν ἐπεπύθμεν.
 Α. 1242. ὡ π., λαβὲ τὰ φουσατήρια,
 πολυώνυμοι. Θ. 320. καὶ π., θηροφόνῃ παῖ,
 πολυωφελῶς. Θ. 304. ἀριστα ποιῆσαι, π. μὲν πόλει τῇ Ἀθη-
 νολφους. Γ. 548. π. δ' οὐχ ἦσαν ὁμοῦ βολβοῖς.
 πομπήν. Α. 248. κεχαρισμένους σοὶ τήνδε τὴν π. ἐμὲ
 Ο. 849. τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν π. καλῶ.
 Εκ. 757. Ἱέρωνι τῷ κήρυκι π. πέμπετε;
 πομφόλυγας. Γ. 309, 13. π., ἀποδέσμονες, ὀλίσβους, σάρδια,
 πομφόλυγοπαφλάσματος. Β. 249. π.
 πονεῖν. Π. 254. ἀνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ π. ἐρασταί,
 πονήρ'. Α. 1030. ἀλλ', ὡ π., οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
 Ι. 891. προσαμφῶ τοδὶ σὺ δ' οἶμας, ὡ π. ΔΗΜ. λαίβοι.
 Σ. 214. ἀλλ', ὡ π., ἤρουν ὀλίγον ὕστερον
 ΕΙ. 263. ἀγε δὴ, τί δρῶμεν, ὡ π. ἀνθρώπια;
 Ο. 3. τί, ὡ π., ἀνω κάτω πλανύττομεν;
 Β. 852. ἀπὸ τῶν χαλασῶν δ', ὡ π. Εὐριπίδῃ,
 Π. 442. Πενία γὰρ ἐστίν, ὡ π., ἥς οὐδαμοῦ
 πονηρά. Α. 731. ἀλλ', ὡ π. κόρη ἀθλίου πατρὸς,
 Ι. 821. ὅτι σε φιλῶ; ΔΗΜ. παῦ παῦ, οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
 βολλε π.
 Ν. 542. τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων π. σκώμματα,
 1455. στρέφας σεαυτὸν ἐς π. πράγματα.
 1462. ὅμοι, π. γ'. ὡ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
 Σ. 977. ἀναβαίνειτ', ὡ π., καὶ κνυζούμενα
 Α. 891. τί, ὡ π., ταῦτα ποιεῖς χάτεραις
 Θ. 546. ἐπίτηδες εὐρίσκει λόγους, ὅπου γυνὴ π.
 Εκ. 350. οὐκ οὐ π. γ' ἐστὶν ὁ τι κάμ' εἰδέναι.
 πονηράν. Σ. 243. ἤκειν ἔχοντας ἡμέρων ὀργὴν τριῶν π.
 πονηράς. Α. 1023. ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ π. καὶ τότε ἀπέδυν ἐγώ.
 πονηρέ. Ι. 712. ἀλλ', ὡ π., σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
 Ι. 858. οἶμοι τάλας ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὡ π.
 Ν. 687. ἀλλ', ὡ π., ταῦτα γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
 Σ. 223. ἀλλ', ὡ π., τὸ γένος ἦν τις ὀργισθῇ
 466. εἰ σὺ γ', ὡ πόνος π. καὶ κομηταμνία,
 Ο. 1648. διαβάλλεται σ' ὁ θεός, ὡ π. σὺ.
 Α. 1017. ἐξὸν, ὡ π., σοὶ βέβαιον ἐμ' ἔχειν φίλην;
 Π. 127. ἀ, μὴ λέγ', ὡ π., ταῦτ'. ΧΡ. ἐχ' ἥσυχος
 1107. τί δ' ἐστίν; ΕΡ. ὁ Ζεὺς, ὡ π., βούλεται
 Γ. 92. ὡ μαρὲ καὶ Φρυγῶνδα καὶ π. σὺ.
 342. "τί με ὡ π. ἐξορίζει ὥσπερ κλιντήριον."
 πονηρία. Θ. 868. τί οὖν ἐτι ζῶ τῶν κοράκων π.;
 πονηρίαν. Ν. 1066. εἰληφε διὰ π., ἀλλ' οὐ μὰ Δι' οὐ μάχαιραν.
 πονηροί. Ν. 102. αἰβοῖ, π. γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζύνας,
 Σ. 1330. ὡ π., ταυτὶ τῇ
 ΕΙ. 384. ὡ π., μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακτῆσεται,
 1309. καὶ σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων· οὐδὲν γὰρ, ὡ π.,
 Α. 350. ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ἄνδρες πόνος π.
 Π. 31. καὶ συκοφόνται καὶ π. ΚΑ. πείθομαι.
 265. ἔχων ἀφίεται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὡ π.,
 502. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι π.,
 πονηροῖς. Α. 815. πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι π.
 Β. 725. χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τοῦτοισι τοῖς π. χαλκίους,
 731. καὶ π. καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
 1458. μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς π. δ' ἤδεται;
 Εκ. 177. αἰ π.· κἂν τις ἡμέραν μίαν
 Π. 781. ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς π. ἐνεδίδουν.
 πονηρόν. Ν. 1056. εἰ γὰρ π. ἦν, Ὀμηρος οὐδέποτε ἂν ἐποίει
 ΕΙ. 363. οὐδὲν π., ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
 684. αὐτῷ π. προστάτην ἐπεγράψατο.
 Α. 1022. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δι' οὐ π. ἐποίησατε·
 Θ. 836. εἰ δὲ δειλὸν καὶ π. ἄνδρα τις τέκει γυνή,
 837. ἡ τριήραρχον π., ἡ κυβερνήτην κακὸν,
 924. τουτὶ π.· ἀλλ' ὑπαποκινῆτεον.
 Β. 1053. μὰ Δι', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ π. τὸν
 γε ποιητὴν,
 Εκ. 185. π. ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένον
 Π. 352. τουτὶ π. φαίνεται τὸ φορτίον,
 920. νῆ Δία, π. τὰρα προστάτην ἔχει.
 939. ἡ περὶ π. ἄνδρα καὶ τοιχαυρύχον;
 πονηρός. Ι. 181. ὅτι π. καὶ ἀγορὰς εἰ καὶ θρασύς.
 Ι. 265. πλούσιος καὶ μὴ π. καὶ τρέμει τὸ πράγματα.
 336. οὐκ αὖ μ' ἔασεις; ΑΛ. μὰ Δι', ἐπεὶ καγὼ π. εἰμι.
 1281. Ἀριφράδης π. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται
 1282. ἐστὶ δ' οὐ μόνον π., οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,

πονηρός. Σ. 192. π. εἰ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
 Σ. 193. ἐγὼ π.; οὐ μὰ Δι', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
 Α. 1035. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνν π. εἰ,
 Εκ. 178. χρηστὸς γένηται, δέκα π. γίνεται.
 Γ. 362. ἐστὶ τις π. ἡμῖν τοξότης συνήγορος
 πονηρότατον. ΕΙ. 1077. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα π. βδεῖ,
 πονηρότατος. Β. 710. ὡ π. βαλανεύς ὅπουσι κρατοῦσι κυκλι-
 τέρου
 πονηρότερον. Α. 517. ἕτερον τι π. δῆπου βούλευμ' ἐπεπύσμεθ'
 ἂν ὑμῶν·
 πονηροῦ. Π. 862. εἰκοε δ' εἶναι τοῦ π. κόμματος.
 Π. 957. ὅτι ἐστ' ἐκείνου τοῦ π. κόμματος.
 πονηρούς. Ι. 1272. λοιδορῆσαι τοὺς π. οὐδὲν ἐστ' ἐπιφθονον,
 Α. 819. τοὺς π. ἀνδρας αἰ,
 Π. 96. φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς π.; ΠΛ. φήμ' ἐγώ.
 220. παπαῖ, π. γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.
 491. τοὺς δὲ π. καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τάναντία δῆπου.
 496. τοὺς δὲ π. καὶ τοὺς ἀθέους φευγεῖται· κἄτα ποιήσει
 πονηρῶν. Α. 700. νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν π. σφόδρα δεικόμεθα, κἄτα
 πρὸς ἀλικόμμεθα.
 Ι. 186. εἰ μὴ 'κ π. γ'. ΔΗ. ὡ μακάριε τῆς τύχης,
 337. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπέκην, λέγ' ὅτι κάκ π.
 Ν. 1459. γινώμεν π. ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων
 Β. 731. καὶ πονηροῖς κάκ π. εἰς ἅπαντα χρώμεθα
 Π. 869. ἡ τῶν π. ἤσθα καὶ τοιχαυρύχων;
 πονῆσαι. Ν. 1049. ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους π.;
 πονήσας. Σ. 685. καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτῆσω,
 πολλὰ π.
 πόνου. Α. 1071. ἰὼ π. τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
 πόνον. ΕΙ. 1216. ὅμως δ' ἐστὶ τὸ σφῆκαμ' ἔχει π. πολλόν,
 Β. 829. πλευμόνων πολλὸν π.
 πόνου. Β. 401. ἄνευ π. πολλὴν ὁδὸν περαινέεις.
 πονομένω. ΕΙ. 954. φουσῶντι καὶ π.
 πόνους. Ν. 1049. ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους π. πο-
 νῆσαι;
 ΕΙ. 150. ὑμεῖς δὲ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς π. ἐγὼ πονῶ,
 971. } διὰ τοι σὲ π. ἔχω.
 975. }
 πόντια. Θ. 322. σὺ τε Π. σεμνὲ Πόσειδον,
 Β. 1341. ἰὼ π. δαίμον,
 πόντιον. ΕΙ. 140. τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν π. πῆσθ βάθος;
 Ο. 250. ὧν τ' ἐπὶ π. ὁλμα θαλάσσης
 ποντίω. Θ. 872. ὅστις ξένους δέξαιτο π. σάλω
 ποντομέδων. Σ. 1531. καὶ τὸς γὰρ ὁ π. ἀναξ πατὴρ προσέρπει
 πόντον. Ν. 284. καὶ π. κελάδοντα βαρύβρομον·
 Ποντοπόσειδον. Π. 1050. ὡ Π. καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
 Πόντου. Σ. 700. ὅστις πόλεον ἀρχῶν πλείστων, ἀπὸ τοῦ Π.
 μέχρη Σαρδούς,
 πόντου. Θ. 44. κύμα δὲ π. μὴ κελαδεῖται
 πονῶ. ΕΙ. 150. ὑμεῖς δὲ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ π.,
 Β. 23. αὐτὸς βαδίζω καὶ π., τοῦτον δ' ὄχῳ,
 πόνος. Σ. 466. εἰ σὺ γ', ὡ π. πονηρὲ καὶ κομηταμνία,
 Α. 350. ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ἄνδρες π. πονηροί·
 πόνων. Ι. 579. ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ π. παυσώμεθα,
 ΕΙ. 920. δεινὸν ἀπαλλάξας π.
 πόπανα. Εκ. 843. λαγῶ· ἀναπηγνύσας, π. πέττεται,
 Π. 680. ἐπεὶ δὲ βωμῶ π. καὶ προθύματα
 πόπανον. Θ. 235. τὸ π., ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
 Π. 680. εἰ που π. εἴη τι καταλειμμένον·
 ποποποποποποπο. Ο. 310. π. μ' ἀρ' ὅς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
 ἀρα νέμεται;
 πόρδαλιν. Γ. 402. τὴν π. καλοῦσι τὴν κασπαβάδα
 πόρδαλις. Α. 1015. οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία π.
 πορδή. Ν. 394. ταῦτ' ἀρα καὶ τάνοματ' ἀλλήλων, βροντῇ καὶ
 π., ὁμοίω.
 πορείαν. Θ. 1055. νέκυσι ἐπὶ π.
 πορεύεται. Π. 1041. στεφάνους γέ τοι καὶ δῶδ' ἔχων π.
 πορεύσει. ΕΙ. 126. πτηνὸς π. πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
 πορθμῆς. Εκ. 1086. χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γενόμενοι π. ΓΡ. Β. τίη;
 πορθούμενος. Α. 164. ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκύροδα π.
 ποριεῖ. Ι. 1019. σοὶ μισθὸν π., κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολείπει.
 ποριεῖν. Σ. 717. π.· ἔδοσαν δ' οὐπώποτε σοι, πλὴν πρώην πέντε
 μεδίμνων,
 πορίζειν. Εκ. 236. χρήματα π. εὐπορώτατον γυνή,
 πορίζεις. Α. 385. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ π. τριβάς;
 Π. 562. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκώδες σὺ π.
 πορίζεται. Α. 976. αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδε γέ π.
 πορίζων. Ι. 759. κάκ τῶν ἀμυγνῶν πόρους εὐμυγνῶν π.
 πόριμον. Β. 1429. καὶ π. αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμύχανον.
 πορίμω. ΕΙ. 1030. φρενὶ π. τε τόλμῃ;
 Θ. 777. ἐγχειρεῖν χρὴν ἔργω π.

πορίσαι. I. 593. ση τέχνη π. σε νί-
Σ. 706. εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον π. τῷ δήμῳ, βῆδιον ἦν ἄν.
Π. 535. οὐ γὰρ ἄν π. τί δύναι' ἀγαθόν, πλὴν φάδων ἐκ βαλα-
νείου
πορίσας. O. 459. ἀγαθὸν π., τοῦτο κοινὸν ἔσται.
Π. 1136. εἰ μοι π. ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
πορίσασθαι. B. 880. δεινотάτοις στομάτοις π.
πορίσειεν. Π. 506. ὁδὸν ἦντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἄν
μείζω π.
Fr. 50. ἡ δ' αὖρ αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου π. μετὰ Πεισάνδρου.
πορίσταις. B. 1505. καὶ τουτὶ τοῖσι π.,
ποριῶ. I. 1079. ἐγὼ π. καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
I. 1101. κριθὰς π. σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
1104. ἄλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι π. σκενασμένα.
ΕΙ. 938. ἐγὼ δὲ π. βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
πορμός. Θ. 1007. πέρ' ἐγὼ ξενίγῃ π., ἵνα πυλάξῃ σοι.
πόρνα. A. 527. ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας π. δύο.
πόρνοι. A. 1091. στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ π. πάρα,
πόρνοις. ΕΙ. 165. ἐν Πειραιεὶ παρὰ ταῖς π.;
πόρνοις. I. 1400. μεθύνοντες ταῖς π. λοιδορήσεται,
I. 1403. π. καὶ βαλανεύσι διακεκραγένας,
Π. 243. π. καὶ κύβοις παραβλημένους
πόρνας. B. 1043. ἄλλ' οὐ μὰ Δι' οὐ Φαίδρας ἐποίουν π. οὐδὲ
Σθενεβοίας,
Εκ. 718. ἔπειτα τὰς π. καταπαῦσαι βούλομαι
πορνεῖ. Σ. 1263. γλωττοποιεῖν ἐς τὰ π. εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.
B. 113. π., ἀναπαύλας, ἑκτροπὰς, κρήνας, ὕδους,
πορνεῖα. Fr. M. Δαιτ. 14. π.
πορνεῖον. Fr. 268. τὸ δὲ π. Κύλλου πήρα.
πορνεύτριαν. Fr. 172. π.
πόρνη. Σ. 500. κάμει γ' ἡ π. χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
πόρνην. A. 524. π. δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μέγαράδε
Σ. 739. π., ἥτις τὸ πέος τράβει,
πορνίδιον. N. 997. μήλῃ βληθεὶς ὑπὸ π., τῆς εὐκλείας ἀπο-
θραυσθῆς
πορνίδιον. B. 1301. οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει π.,
πορνοβοσκοῦσ'. ΕΙ. 849. εἰ π. ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
πόρνοις. Π. 155. οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς π.: ἐπεὶ
πόρνοι. Σ. 306. πίδα χρηστὴν τινα νῶν ἡ π. Ἑλλάς ἰδὼν εἰπεῖν;
Θ. 769. πέμψαμ' ἐπ' αὐτόν; οἷδ' ἐγὼ καὶ δὴ π.
B. 1465. π. δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν π.
πόρος. ΕΙ. 124. καὶ τίς π. σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
Εκ. 653. περὶ δ' ἱματίων τίς π. ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν
ἐρέσθαι.
πόρους. I. 759. καὶ τῶν ἀμυγδαλῶν π. εὐμηχάνους πορίζων.
πόρπακα. I. 1372. τοῦτ' ἔδωκε τὸν π. τὸν Κλεωνύμου.
πόρπακας. I. 858. οἱμοὶ τάλας! ἔχουσι γὰρ π.; ὡς πονηρὲ
πορπακισάμενος. A. 106. π. φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
πόρπαξιν. I. 849. ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς ἀνατεθῆναι.
πόρρω. A. 646. οὗτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἦδη π. κλέος
ἔχει,
N. 212. ἡδὲ παρατέταται μακρὰ π. πάνυ.
216. ταύτην ἀφ' ἧμιν ἀπαγαγεῖν π. πάνυ.
Σ. 192. πονηρὸς εἰ π. τέχνης καὶ παράβολος.
ΕΙ. 198. ποῖ γῆς; EP. ἰδοὺ γῆς. EP. ἄλλα ποῖ; EP. π.
πάνυ,
O. 1463. τῷ σκότῳ π. τις ἐν
πορφύρε. O. 304. π., κερχνης, κολυμβίς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύναφ.
Πορφυρίων. O. 553. ὡς Κεβρόνα καὶ Π., ὡς σμερδαλέον τὸ
πόλισμα.
O. 1252. εἰς Π. αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
πορφυρίων. O. 707. ὁ μὲν ἔρτυγα δούς, ὁ δὲ π., ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ
Περσικὸν ὄρνιν.
πορφυρίωνας. O. 1249. πέμψω δὲ π. ἐς τὸν οὐρανὸν
πορφυρίων. O. 881. καὶ ἥρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἥρώων παισὶ, π.
πόρ'. ΕΙ. 704. χάτερα π. ἀττ' οἷε γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
Θ. 746. π. ἐτῆ δὲ γέγονε; τρεῖς χόας ἡ τέτταρας;
B. 173. π. ἄττα; ΔΙ. ταυτί. NE. δύο δραχμαὶ μισθὸν τε-
λεῖς;
Πόσειδον. I. 144. ἀλλαντοπώλης; ὡς Π. τῆς τέχνης.
I. 551. ἔπει' ἀναξ Π., ὦ
609. δεινὰ γ', ὦ Π., εἰ μὴδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι.
Σ. 143. ἀναξ Π., τί ποτ' ἀρ' ἡ κἀννη ψοφεῖ;
ΕΙ. 564. ὦ Π., ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται
O. 294. ὦ Π., οὐχ ὄρῃς ὅσον συνειλεχται κακὸν
1131. ἑκατοντόγυιον. ΠΕ. ὦ Π., τοῦ μακρὸς.
1638. ὦ δαιμόνι! ἀνθρώπων Π., ποῖ φέρει;
Θ. 322. σὺ τε πόντιε σεμνὲ Π.,
B. 491. ἀνδρεία γ', ὦ Π. ΔΙ. οἶμαι νῆ Δία.
664. Π., ἙΑ. ἡλγησέν τις.
1430. εὐ γ', ὦ Π., σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;

Πόσειδω. A. 560. νῆ τὸν Π., καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει
I. 338. οὐκ αὖ μ' ἔασεις; ΑΑ. μὰ Δία. ΚΑ. ναὶ μὰ Δία.
ΑΑ. μὰ τὸν Π.,
366. νῆ τὸν Π. κάμει γὰρ, ἦνπερ γε τοῦτον ἔλεγε.
409. οὐ τοί μ' ὑπερβαλίσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Π.,
843. οὐκ, ὠγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πᾶν ταύτη μὰ τὸν Π.
899. νῆ τὸν Π. καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἰπ' ἀπὸρ κύπριος.
1035. νῆ τὸν Π. πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάρι,
1201. νῆ τὸν Π., καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
N. 83. νῆ τὸν Π. τουτονὶ τὸν ἵππιον.
865. νῆ τὸν Π. νῦν δὲ πᾶς με χρὴ καλεῖν;
724. νῆ τὸν Π. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
1234. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Π. ΣΤ. νῆ Δία,
Σ. 163. μὰ τὸν Π., φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.
O. 566. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρό-
νον, σὲ Π.,
1614. νῆ τὸν Π., ταῦτά γε τοὶ καλῶς λέγεις.
A. 403. νῆ τὸν Π. τὸν ἀλυκὸν, δικαίά γε.
1165. μὰ τὸν Π., τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσεται.
Θ. 86. νῆ τὸν Π. καὶ Δία δικαί' ἄν πάθοις.
B. 183. νῆ τὸν Π., κᾶστι γ' ὁ Χάρον οὐτοσί.
276. νῆ τὸν Π. ὡς γε, καὶ νυνὶ γ' ὁρᾷ.
295. νῆ τὸν Π., καὶ βολίτινον θάτερον,
Εκ. 339. νῆ τὸν Π., ταῦτά τοίνυν ἀντικρυς
451. νῆ τὸν Π., μαρτύρων γ' ἐναντίον.
568. νῆ τὸν Π., μέγαλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
748. μὰ τὸν Π. οὐδέποτε γ', ἀλλὰ βασανῶ
832. νῆ τὸν Π. μὴ κατοικήσασί μου.
Π. 396. νῆ τὸν Π. ΒΑ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
Πόσειδω. A. 510. καὶ τοῖς δ' Π., οὐκ ἴανταρ θεός,
A. 682. οἷς Π. ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία;
O. 1657. οὗτος δ' Π. πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
A. 139. οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλὴν Π. καὶ σκάφη.
Π. 397. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Π., τὸν ἕτερον.
Πόσειδων. O. 566. ἦν δὲ Π. τις οὐκ οὐκ, νήττη πυροδὲ καθα-
γίειν
Πόσειδων. Fr. 348. Π.
πόσθην. N. 1014. π. μικράν.
ποσθαλίσκον. Θ. 291. καὶ π. νῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
πόσθιον. Θ. 515. τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ π.
ποσθίου. Θ. 254. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἥδ' ὡς γ' ὕξει π.
πόσθων. ΕΙ. 1300. εἰπέ μοι, ὦ π. ἐς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἔδεις;
πόσι. Θ. 914. λαβέ με, λαβέ με, π.: περιβαλε δὲ χέρας,
πόσι. Θ. 969. πρόβαινε π. τὸν εὐλύραν
πόσιν. Θ. 901. προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ π.
ποσίν. Θ. 954. κοῦφα π., ἀγ' ἐς κύκλον.
πόσις. Θ. 866. κάγω μὲν ἐνθάδ' εἰμ': ὁ δ' ἄλλος π.
πόσον. ΕΙ. 1262. π. εἶδος δῆτ'; TP. εἰ διαπρυσθεῖν δίχα,
Εκ. 399. ἀπέειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ π. δοκεῖς,
πόσος. B. 55. πόθος; π. τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.
Fr. 543. "π. ἔσθ' ὁ καῖνος;"
πόσου. A. 83. π. δὲ τὸν πρακτὸν χρόνον ξυνήγαγεν;
A. 812. π. πρίμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
898. ἰώγα ταῖτα πάντα. ΔΙ. φέρε, π. λέγεις;
πόσου. N. 28. π. δρόμους ἐλά τὰ πολεμστήρια;
A. 1131. Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ—π.
Εκ. 657. ἄλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. ΒΑ. τουτὶ δὲ π.
ἐπιτρίβει;
Π. 1057. π. ἔχεις ὀδύνας. ΧΡ. ἀλλὰ γνώσομαι
Fr. 54. π. ἔχει σπρωτῆρας ἀνδρῶν οὐτοσί;
πόστη. Θ. 1114. σκέψαι τὸ π.: μὴ τι μικτὸν παίνεται;
πόστην. Fr. 210. πόλος τὸδ' ἐστί' κᾶτα π. ἥλιος τέτραπται;
πόστιον. Θ. 1188. εἶεν' καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ π.
ποτ'. A. 122. ὁδὲ δὲ τίς π. ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων; κ.τ.λ.
πότ'. O. 920. ταυτὶ σὺ π. ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου; κ.τ.λ.
ποταθίην. O. 1338. ὡς ἄν π. ὑπὲρ ἀτρυνγέτου γλαυ-
ποταμέ. B. 1363. Σπερχεῖς π. βουνόμοι τ' ἐπιστροφάι.
ποτάμι. O. 1141. οἱ χαραδριοὶ καὶ τάλλα π. ὄρνεα,
ποταμόν. O. 774. ὕχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἑβρον π.,
B. 1386. οὔτε εἰσέθηκε π., ἐριστικῶς
ποταμός. Fr. 198. 13. ὁ τῆς διαρροίας π. οἰχίσεται.
ποταμούς. A. 139. καὶ τοὺς π. ἐπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ποταμῶν. N. 283. καὶ π. (αὐτῶν) κελαδῆματα,
N. 1294. ἐπιρρεύνων τῶν π. πλείων, σὺ δὲ
O. 691. φύσιν οἰωνῶν γένεσιν τε θεῶν π. τ' Ἑρέβους τε
Χάους τε
B. 1339. κάλπισί τ' ἐκ π. δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδαρ,
ποτάται. O. 251. φύλα μετ' ἀλκυόνεσσι π.,
ποτέ. A. 693. ἀλλ' ἐσπερ' αὐτήν' μηδὲ γὰρ θανάων π. κ.τ.λ.
ποτέ. A. 13. ἀλλ' ἕτερον ἦσθην. ἡνίκ' ἐπὶ μύσχω π. κ.τ.λ.
A. 235. καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἄν εὐρεθῇ π. κ.τ.λ.

πότε. Σ. 402. π. δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἰσω μάλ-
λον ἀγεσθαι;
Ποσειδ. Α. 798. ναὶ τὸν Π., κὰν ἀνευ γὰ τῷ πατρός.
πότερ'. Β. 1141. π. οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
Β. 1452. ταυτὶ π. αὐτὸς εὖρες ἢ Κηφισοφῶν;
πότερα. Α. 734. π. πεπράσθαι χρῆδ' ἐτ', ἢ πεινῆν κακῶς;
Ν. 203. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. π. τὴν κληρουχικὴν;
638. π. περὶ μέτρον ἢ περὶ ἐπὼν ἢ βυθῶν;
845. π. παρανομίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
1105. τί δῆτα; π. τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
1279. π. νομίζεις καὶ νῦν ἀεὶ τὸν Δία
Ο. 427. π. μαινόμενος;
1244. ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἰδω, π. Λυδὸν ἢ Φρύγα
Θ. 91. λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝ. π. φανερόν, ἢ λάθρα;
1222. ὦ μαρὸ γράω π. τρέξι τὴν ὁδὸ;
Β. 1455. πρῶτον τίσι χρῆται π. τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν;
Fr. 190. ὦ πρεσβύτα π. φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας,
ποτίρας. Εκ. 1082. π. προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
πότεροι. Α. 648. ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς π. ταῖς ναυσὶ
κρατούσιν
ΕΙ. 1081. ἢ διακαυνίσαι π. κλαυσούμεθα μείζον,
Θ. 801. βάσανον δῶμεν, π. χείρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμεν
ὕμας,
πότερον. Α. 1116. π. ἀκρίδες ἦδιν ἐστίν, ἢ κίχλαι;
Ι. 1245. καὶ μοι τοσοῦτον εἰπέ π. ἐν ἀγορᾷ
Ν. 642. ἡγεῖ π. τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;
Σ. 498. εἰπέ μοι, γῆτειον αἰτεῖς, π. ἐπὶ τυραννίδι;
Ο. 102. Τηρεῖς γὰρ εἰ σὺ; π. δρυὶς ἢ ταῶς;
104. ἐξεργύρε. ΕΤ. π. ὑπὸ νόσου τίνος;
Α. 463. ἀλλὰ τί γὰρ φῶν; π. ἐπὶ δούλῃς τινὰς
982. σὺ δ' εἰ π. ἀνθρώπος, ἢ Κονίσταλος;
Θ. 141. τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; π. ὡς ἀνὴρ τρέφει;
Β. 69. ἔλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ΗΡ. π. εἰς Ἀἶδου κάτω;
1052. π. δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέ-
θηκα;
Εκ. 24. τί δῆτ' ἂν εἴη; π. οὐκ ἐρραμμένους
754. π. μετοικιζόμενος ἐξ ἐνηνοχας
1072. π. πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
πότερος. Ν. 940. φέρε δὴ π. λέξει πρότερος;
ποτέρους. Α. 649. εἰτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν π. εἰποι κακὰ
πολλά;
ποτέρεσ'. Α. 733. ἀκούετον δὴ, π. ἐμὴν τὰν γαστέρα
πότην. Ν. 57. οἶμοι· τί γὰρ μοι τὸν π. ἦπτες λύχρον;
ποτήρια. Fr. 77. τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ π.;
ποτήριον. Ι. 120. ὦ Βάκι. δὸς μοι δὸς τὸ π. ταχύ.
Ι. 123. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἐστι; ΔΗ. δὸς τὸ π. ταχύ.
237. τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν π.;
ποτηρίου. Ι. 1289. οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται π.
ποτηρίῳ. Ι. 124. πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ π.
ποτί. Α. 82. γυναικὸς μοι γὰ καὶ π. πυγὰν ἄλλομαι.
Ποτιδαίης. Ι. 438. σὲ δ' ἐκ Π. ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
ποτίσται. Θ. 735. ὦ θερμότατα γυναῖκες, ὦ π.,
πότην'. ΕΙ. 445. εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ π., ἐν ταῖσιν μάχαις
ΕΙ. 975. π. Εἰρήνη,
1055. καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ὦ π. Εἰρήνη φίλη.
1108. ὦ π. Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῶν.
Α. 742. ὦ π. Εἰλείθυι, ἐπίσχες τοῦ τόκου.
Εκ. 869. ὦ π. Εἰλείθυια, μή με περιδῆς
πότην. Ι. 1170. ὡς μέγαν ἀρ' εἶχες, ὦ π., τὸν δάκτυλον.
ΕΙ. 271. εὖ γ' ὦ π. δέσποιν' Ἀθηναῖα, ποῖων
520. ὦ π. βοτρυόδαρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
657. ἀλλ' ὅ τι σιωπῆς, ὦ π., κάτειπέ μοι.
Α. 833. ὦ π., Κύνρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
Β. 837. ὦ π. πολυτίμητε Δῆμητρος κόρη,
Εκ. 476. καὶ θυμὸς γ' ὦ π. Παλλὰς καὶ θεοί.
πότην. Θ. 130. ὡς ἦδ' ὁ μέλος, ὦ π. Γενετυλλίδες;
Θ. 700. ὦ π. Μοῖραι, τί τόδε δέρομαι
1149. π., ἄλσος ἐς ὑμέτερον
πότην. Α. 1286. π. ἄλοχον ὀλβίαν,
ποτίδδα. Α. 206. καὶ μὰν π. γ' ἄδ' ὡς τὸν Κάστορα.
ποτόν. Fr. Μ. Δαιτ. 6. ταχύ νυν π. καὶ μὴ τροπῖαν οἴνου φέρε
ποτοῦ. Ι. 87. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ π. γοῦν ἐστὶ σοι;
ποττά. Α. 1253. π. κάλα, τὼς Μήδους τ' ἐνίκων.
ποττάν. Α. 732. ἀμβάτε π. μάδαν, αἶ χ' εὐρηγέ πα.
Α. 733. σάφ' ἴσθι, π. ματέρ' εἰκασθήσεται.
Α. 1006. σπονδὰς ποιησάμεσθα π. Ἑλλάδα.
ποττάς. Α. 1264. π. σπονδὰς,
ποττό. Α. 751. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμεν ἀεὶ π. πῦρ.
Α. 117. ἐγὼ δὲ καὶ κα π. Ταγέτον γ' ἄνω
ποτφ. Ι. 97. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σφ' π.;
ποτφμεναι. ΕΙ. 830. τί δ' ἔδραν; ΤΡ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς π.,

πότην. Ν. 1073. παῖδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὕψων, π., κα-
χασμῶν.
που. Α. 97. ἄσκαμ' ἔχεις π. περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω. κ.τ.λ.
ποῦ. Α. 129. ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι π. ὅστιν; ΑΜ. οὔτοι πάρα
κ.τ.λ.
πού. Ι. 790. καὶ μὴν εἰ π. τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον
ἀμύνων κ.τ.λ.
πουλύπου. Fr. 235. πληγαὶ λέγονται π. πιλουμένου.
πουλύπου. Fr. 235. "τὸν π. μοι ἔθηκε"
πουλύπου. Fr. 235. καὶ ταῦτ' ἔχοντα π. καὶ σπησίας.
πράγμ'. Α. 494. ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ π. εἰά νυν,
Ι. 385. τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι καὶ τὸ π. ἦν ἀρ' οὐ
614. ἀγγεῖλον ἡμῖν πῶς τὸ π. ἡγωνίσαι.
Ν. 823. καὶ σοι φράσω π. δ' σὺ μαθὼν ἀνὴρ εἴσει.
1308. λήψεται τι π., δ' τοῦ-
Σ. 395. οὗτος, ἐγείρου. ΣΩ. τί τὸ π.; ΒΔ. ὥσπερ φανή μέ-
τις ἐγκεκλυκται.
415. ἀγαθὸν, τὸ π. ἀκούσας, ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
590. ἔτι δ' ἡ βουλή χῶ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα π. ἀπο-
ρήσῃ,
783. μόλις τὸ π. ἔγνωσαν ἀναμασάμενα.
870. τὸ π. δ' μηχανᾶται
1261. τὸ π. ἐτρεψας, ὥστ' ἀφείλ σ' ἀποίχεται.
Ο. 198. τίς ἂν οὖν τὸ π. αὐτοῖς διηγῆσαι; ΕΠ. σὺ.
385. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοὶ π. ἐνηντιώμεθα.
Α. 26. ἀλλ' ἐστίν ὑπ' ἐμοῦ π. ἀνεζητημένον,
141. μόνῃ μετ' ἐμοῦ, τὸ π. ἀνασωσάμεσθ' ἐτ' ἂν,
352. τουτὶ τὸ π. ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει.
661. ἀλλ' ἀμυντέον τὸ π. ὅστις γ' ἐνόρηξεν ἐστ' ἀνὴρ.
Εκ. 266. χαλεπὸν τὸ π. δ' ὅμως δὲ χειροτονητέον,
394. ἀτὰρ τί τὸ π. ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
441. γυναῖκα δ' εἶναι π. ἔφη νομιστικὸν
462. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἐτι π. ἀρὰ μοι;
492. ἔσθ' ἢ τὸ π. εὐροῦσ' ὁ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
752. πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ π. ὅπως ἔχει.
828. ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ π. οὐκ ἤρκεσεν,
1071. ἀτὰρ τί τὸ π. ἐστ', ἀντιβολῶ, τουτὶ ποτε;
Π. 1. ὡς ἀργαλέον π. ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
335. τί ἂν οὖν τὸ π. εἴη; πόθεν καὶ τί τινι τρόπῳ
342. οὐκ οὐκ ἐπιχώριον γὰ π. ἐργάζεται.
578. αὐτοῖς. οὐτὰ διαγιγνώσκων χαλεπὸν π. ἐστὶ δίκαιον.
590. πολλὴ τῆς πενίας π. αἰσχίον (ἡγεῖται αὐτῷ περιάμψαι,
Fr. 209. τὸ π. ἰορτῇ περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ λεπαστὴν
πράγμα. Α. 767. τουτὶ τί ἦν τὸ π.; ΜΕ. χοῖρος ναὶ Δία.
Α. 837. τὸ π. τοῦ βουλευματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
Ι. 36. βούλει τὸ π. τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
312. οἷδ' ἐγὼ τὸ π. τοῦθ' ὅθεν πάλα καττύεται.
344. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι π. προσπεσόν σοι
Ν. 139. ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ π. τοῦξυμβλωμένον.
594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ π. τῇ πόλει συναίσταται.
Σ. 693. ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ π. δὴ ὄντε
921. τὸ π. φανερόν ἐστιν αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
ΕΙ. 44. νεανίας δοκησίσκοφος, τὸ δὲ π. τί;
323. π. κάλλιστον διαφείρητε διὰ τὰ σχήματα.
403. καὶ σοι φράσω τι π. δεινὸν καὶ μέγα,
509. χωρεῖ γέ τοι τὸ π. πολλῶ μᾶλλον, ἄνδρες, ὕμιν.
Ο. 907. τουτὶ τὸ π. ποδαπὸν; εἰπέ μοι, τίς εἰ;
1171. τί τὸ π. τουτί; ΑΓ. Β. δεινότερα πεπόνθαμεν.
1208. ἀτοπὸν γέ τουτὶ π. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας
1375. τουτὶ τὸ π. φορτίου δέεται πτερῶν.
1677. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ π. τί σὺ λέγεις;
Α. 23. τί τὸ π.; πηλίκον τι; ΑΤ. μέγα. ΚΑ. μῶν καὶ
παχύ;
268. ὅσαι τὸ π. τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
485. ὡς αἰσχρὸν ἀκαδῶνιστον εἶναι τὸ τοιοῦτον π. μεθέντας.
511. ἡκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα π.
559. νῆ Δία' χρῆ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΤ. καὶ μὴν τό γε
π. γέλοιον,
1007. τουτὶ τὸ π. πανταχόθεν ξυνομώματα
Θ. 73. τί τὸ π. τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
93. τὸ π. κομᾶν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου
577. καὶ νῦν ἀκούσας π. περὶ ὑμῶν μέγα
581. ὑμῖν ἀφράκτοις π. δεινὸν καὶ μέγα.
597. τὸ π. τουτί δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
Β. 438. τουτὶ τί ἦν τὸ π.
615. καὶ σοι ποιῆσω π. γενναῖον πᾶν
658. τί τὸ π. τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
759. δ. ΑΙ. π. π. μέγα κεινῆται μέγα
1099. μέγα τὸ π., πολλὸ τὸ νείκος, ἀδρὸς δ' ὀλέμος ἔρχεται.
1215. ἀλλ' οὐδὲν ἐσται π. πρὸς γὰρ τουτονὶ
1251. τί ποτε π. γενήσεται;

πράγμα. Εκ. 125. ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ π. φαίνεται.
 Εκ. 311. τί τὸ π.; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
 485. πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ π. τοῦτ' ἐλεγχθέν.
 488. τὰς δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ π.
 670. ἦν δ' ἀποθύη γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ π. μά-
 χεσθαι;
 1089. τουτὶ τὸ π. κατὰ τὸ Κανόνου σαφῶς
 Π. 264. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ π. τοῦθ' ὁ φησιν;
 860. ἐγὼ σχεδὸν τὸ π. γινώσκω δοκῶ.
 Fr. 178. 1. τουτὶ τί ἦν τὸ π.; β. θερμοῦς ὡ τέκνον.
 246. ἀλλ' εἰσιθ', ὡς τὸ π. λέξαι βούλομαι
 516. τὸ π. τοῦτο συλλαβεῖν ὑπὸ σχομαι.
 πράγμα. Σ. 489. ἦν τε μείζον ἦν τ' ἑλαττον π. τις κατηγορεῖ,
 ΕΙ. 244. τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν π. πω'
 510. χωρεῖν τὸ π. φησιν' ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
 Ο. 801. ταυτὶ τοιαυτὶ· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν π. πω'
 Θ. 244. ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν π. σοι' τὰ πλείστα γὰρ
 Π. 376. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ π. μου.
 πράγμαθ'. Σ. 743. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ π., οἷς
 Α. 994. τί τὰ π. ὑμῖν ἐστι τὰν Ἀκεδαίμονι;
 πράγμασι. I. 39. ἦν τοῖς ἑπεσι χαίρασι καὶ τοῖς π.
 I. 402. ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πασί τε π.
 1473. κατακοσμήσαι π.;
 πράγμασιν. I. 1399. τὰ κύνεια μὴ γνῶς τοῖς θνείοις π.,
 Ν. 516. τοῦ π. χροτίζεται
 1399. ὡς ἦδ' οὐ καιροῖς π. καὶ δεξιόις ὁμλεῖν,
 Σ. 512. νῆ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἠδεσθαι τοιαύτοις π.
 πράγματ'. Α. 939. τὰ π. ἐγκυκλᾶσθαι.
 I. 462. τεκταινόμενα τὰ π., ἀλλ' ἠπιστάμην
 Ν. 250. βούλει τὰ θεῖα π. εἰδέναι σαφῶς
 ΕΙ. 1297. οὐ π. ἔσει· σάφρονος γὰρ εἰ πατρός.
 1345. οὐ π. ἔχοντες, ἀλ-
 Ο. 128. ὅπου τὰ μέγιστα π. εἶη τοιαυτά.
 1026. μὴ π. ἔχειν, ἀλλ' ἀπείναι; ΕΙΠ. νῆ τοὺς θεοὺς.
 1472. δεῖνὰ π. εἶδομεν.
 Α. 658. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ π. ἐστὶ
 Θ. 705. ταῦτα δὴτ' οὐ δεῖνὰ π. ἐστὶ καὶ περαιτέρω;
 Β. 959. οἰκία π. εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ἐνέεσμεν,
 Εκ. 505. τὰ π. ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν.
 Π. 181. τὰ δὲ π. οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
 399. οὐκ ἐστὶ πω τὰ π. ἐν τούτῳ. ΒΛ. τί φῆς;
 πράγματα. Α. 474. ἐν ᾧ περὶ ἐστὶ πάντα μοι τὰ π.
 Α. 1141. νίφει. βαβαιᾶς· χειμέρια τὰ π.
 1142. αἶρου τὸ δειπνον' συμποτικὰ τὰ π.
 I. 130. ὅς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ π.
 187. ὅσον ἐπόνθησας ἀγαθὸν ἐς τὰ π.
 214. τάραι καὶ χόρδον' ὁμοῦ τὰ π.
 241. ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ π.
 265. πλοῦσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ π.
 596. ἀξιοὶ δ' εἰς' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ π.
 Ν. 228. ἐξεύρον ὁρθῶς τὰ μετέωρα π.,
 471. π. ἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων
 741. λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ π.,
 1110. στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω π.
 1216. ἀπερυσθῆσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν π.,
 1453. ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰ μὰ π.
 1455. στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ π.
 Σ. 313. ἱν' ἐμοὶ π. βόσκειν παρέχης;
 1474. νῆ τὸν Δίονυσον, ἀπορὰ γ' ἡμῖν π.
 1496. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δὴτ', ἀλλὰ μακρικὰ π.
 ΕΙ. 691. ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ π.,
 Ο. 931. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν π.,
 1120. οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τάκει π.
 1252. εἰς Πορφυρίαν αὐτῷ παρέσχε π.
 1507. ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τάνω π.,
 Α. 32. ὡς ἐστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ π.,
 420. τοιαῦτ' ἀπῆντη' ἐς τοιαυτὴ π.,
 565. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τετραγαγμένα π. πολλὰ
 571. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων π. δεῖνὰ
 756. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ π.
 Θ. 651. εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα π.
 767. καμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὴ π.
 Εκ. 107. ἦν πῶς παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ π.
 175. τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως π.
 Π. 20. ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω π.
 102. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξει π.
 209. ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ π.,
 649. ἀκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ π.
 652. ἂ νῦν γεγένηται; ΓΤ. μὴ μὲν οὖν τὰ π.
 856. οὐ γὰρ σχήτλια ἐπόνθηα νυνὶ π.,
 919. ὥστ' εἰς ἐμ' ἔκει τῆς πόλεως τὰ π.

πράγματα. Fr. p. 502. . . . τηδὶ μὴ παρέχειν σε π.
 πράγματά. ΕΙ. 348. π. τε καὶ στιβάδας,
 πράγματι. Σ. 1321. ἀμαθίστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ π.
 Σ. 1477. ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ π.
 ΕΙ. 309. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ π.
 388. τοῦτο μὴ φαῖλον νόμιζ' ἐν τούτῳ τῷ π.
 Ο. 460. ἀλλ' ἐφ' ὅσπερ π. τὴν σὴν ἥκει γνῶμην ἀναπέσας,
 Α. 615. ἀλλ' ἐπαποδυμέθ', ἄνδρες, τουτῷ τῷ π.
 Β. 1481. νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἀχθομαι τῷ π.
 Π. 348. ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ π.
 πραγμάτων. Ν. 197. αὐτοῖσι κοινώσω τι π. ἐμῶς.
 πραγματίου. Ν. 1004. οὐδ' ἐλκόμενος περὶ π. γλισχραυτιλο-
 γεῖσθαι πτωχῶν
 πραγματοδότης. Ο. 1424. καὶ π. εἴτα δέομαι πτερὰ λαβεῖν
 πράγματος. Σ. 30. λέγε νῦν ἀνύσας τι τὴν τρώειν τοῦ π.
 Σ. 734. συλλαμβάνει τοῦ π.,
 1424. ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ π.,
 Ο. 321. ἤκετον δ' ἔχοντες πρέμνον π. πελωρίου.
 Α. 14. βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου π.,
 71. ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου π.
 Π. 333. προσόντα· δηλὸς δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ π.
 682. κάγω νομίσας πολλὴν δόξαν τοῦ π.
 πράγματός. Εκ. 646. πολλὸ μόντοι δεινύτερον τούτου τοῦ π.
 ἐστὶ ΒΛ. τὸ ποῖον;
 πραγμάτων. Α. 269. τῷ π. τε καὶ μαχῶν
 Α. 310. οὐχ ἀπάνταν ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν π.
 757. αὐτίκ' ἀρ' ἀπαλλάξεσθε π. ΜΕ. σά μιν;
 I. 360. τῶν π., ὅτι μόνος τὸν ζῶον ἐκροφῆσαι.
 624. καὶ μὴν ἀκούσαι γ' ἄξιον τῶν π.
 1006. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ πάντων π.
 Ν. 695. ἐκφρόντισον τι τῶν σεαυτοῦ π.
 1284. εἰ μὴδὲν ὁλοθὰ τῶν μετεώρων π.;
 1303. οἶον τὸ π. ἐρᾶν φλαύραν' ὁ γὰρ
 1459. γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστήν π.,
 Σ. 1426. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέοι' οὐδὲ π.
 ΕΙ. 191. οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστής π.
 293. ἀπαλλαγείσι π. τε καὶ μαχῶν
 353. παλλαγέντα π.
 Ο. 135. νῆ Δία ταιλαπύραν γε π. ἐρᾶς.
 Α. 617. π. μοι δοκεῖ,
 650. ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων π.
 Β. 185. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ π.;
 1122. ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν π.
 Εκ. 557. ἀπαπαύσαντων τῶν κατὰ πόλιν π.
 Π. 907. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς π.
 1112. ἡμᾶς; ΕΡ. ὅτι δεινότερα πάντων π.
 Fr. 344, 3. ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν π.,
 446. ὥσπερ τίς τις ἦν, ἀλλὰ καινῶν π.
 πράγους. Ο. 112. π. δὲ δὴ τοῦ δεομένου δεῦρ' ἤλθετον;
 Α. 706. ἀσασα π. τοῦδε καὶ βουλευματος,
 πρακτικώτερον. I. 91. οἶνον γὰρ εὐροῖς ἂν τι π.;
 πράκτορι. Β. 1289. σὺν δορί καὶ χερὶ π. θούριος ὄρνις,
 Πραμνίους. Fr. 563. οὔτε Π. σκληροῖσιν οἶνοις συνάγουσι
 Πράμνιον. Fr. 301, 1. οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Π.
 Πραμνίου. I. 107. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Π.
 πρᾶμος. Θ. 50. π. ἡμέτερος ΜΝ. μῶν βινεῖσθαι;
 Πραγδορά. Εκ. 124. δεῦρ', ὦ γλυκυτάτῃ Π., σκέψαι, τάλας,
 Εκ. 241. εὖ γ', ὦ γλυκυτάτῃ Π., καὶ δεξιᾶς.
 520. αὐτῇ, πόθεν ἥκεις, Π.; ΠΡ. τί δ', ὦ μέλε,
 πρᾶξαι. Εκ. 108. δυνάμεθ', ὥστ' ἀγαθὸν τι π. τὴν πόλιν.
 πρᾶξαιντ'. ΕΙ. 215. εἰ δ' αὖ τι π. ἀγαθὸν ἀπτικωνικοῖ
 πρᾶξαντες. Β. 1450. τάναντία π. οὐ σωζοίμεθ' ἂν;
 πρᾶξας. I. 549. κατὰ νοῦν π.,
 ΕΙ. 122. ἦν δ' ἐγὼ εὖ π. ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρῃ
 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης φειδίας π. κακῶς
 762. καὶ γὰρ πρότερον π. κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαιστρας περ-
 νοστῶν
 πρᾶξεις. I. 498. ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ π.
 πρᾶξαι. Β. 1414. οὐδὲν ἄρα π. ὥσπερ ἤλθες οὐνεκα;
 πρᾶξωσιν. Εκ. 138. αὐτῶν ὅσ' ἂν π. ἐνθυμουμένους
 πρᾶο. Θ. 1211. κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ π.—ποῦ τὸ γράδιον.
 πρᾶονως. Β. 856. σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχρῶν', ἀλλὰ π.
 πρᾶοτέρῳ. ΕΙ. 998. τινὶ π. κέρασον τὸν νοῦν
 πρᾶότεροι. ΕΙ. 936. καὶ τοῖσι συμμάχοισι π. πολὺ.
 Πρασιαί. ΕΙ. 242. ἰὼ Π. τριστάβλια καὶ πεντάβλια
 πρᾶσιν. Fr. 277, 3. ἐκεῖ δ' ἔας ἂν π. εὐρωμεν μένειν.
 πρᾶσιν. Β. 621. πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τάλλα, πλὴν π.
 πρᾶτα. Α. 743. τὰ π. περαιοῖσθε τὰς λιμῶν κακῶς.
 πρᾶττ'. Θ. 216. τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. ΜΝ. ἀλλὰ π., εἰ σοι δοκεῖ
 πρᾶττεθ'. Α. 753. τί δ' ἄλλο π. οἱ Μεγαρῆς νῦν; ΜΕ. οἷα δὴ.
 πρᾶττει. I. 467. οὐκ οὖν μ' ἐν Ἀργεὶ οἷα π. λαθάνει.

πράττει. ΕΙ. 695. πρῶτον δ' ὅ τι π. Σοφοκλῆς ἀνήρετο.
ΕΙ. 858. τὰ νῦν τάδε π.
Ο. 800. μεγάλα π. κάσσι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν.
Εκ. 104. νυνὶ δ' ὄρας, π. τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
πράττειν. Ο. 637. ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ βῶμῃ π., ἐπὶ ταῦτα τετα-
ξόμεθ' ἡμεῖς.
Π. 350. ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ π. αἰεί.
490. ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ π. ἐστὶ δίκαιον,
πράττεις. Ι. 1334. τῆς γὰρ πόλεως ἄξια π. καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.
Ν. 920. αὐχμεῖς αἰσχροῦς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ π.
ΕΙ. 1058. ἥδη ὅστιν ὄπτα. ΤΡ. πολλὰ π., ὅστις εἰ.
πράττεται. Σ. 767. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; ΒΔ. ταῦθ' ἄπερ
ἐκεῖ π.
Π. 181. τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα π.;
πράττη. Ν. 246. π. μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.
Π. 783. οἱ φαινόμενοι παραχρημ' ὅταν π. τις εὖ.
1151. πατὴρ γὰρ ἐστὶ πᾶς ἴν' ἂν π. τις εὖ.
πράττοιτο. Θ. 843. καὶ τόκον π., διδόναι μηδὲν ἀνθρώπων τόκον,
πράττομεν. Π. 344. ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς π.,
πραττόμενόν. Σ. 695. σὺ δὲ χασκάξεις τὸν καυλακρέτην· τὸ δὲ
π. σε ἀλλήθει.
πράττοντ'. Σ. 1318. καιμωδοιοιχῶν περὶ τὸν εὖ π. αἰεί;
Π. 485. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο π.· ἢ τί γὰρ
πράττονται. Β. 537. πρὸς τὸν εὖ π. τοίχον
πράττοντες. Ο. 1706. ὦ πάντ' ἀγαθὰ π., ὦ μείζω λόγου,
πράττουσι. Π. 504. π. κακῶς καὶ πεινώσω μετὰ σοῦ τε τὰ
πλείστα σύνοις.
πράττω. Ο. 134. μή μοι τότε γ' ἐλθῃς, ὅταν ἐγὼ κακῶς.
Fr. 145, 1. τοῦτ' αὐτὸ π., δὴ ὁβολὸς καὶ σύμβολον
πράττων. Ν. 419. νικᾶν π. καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολε-
μῶν;
Ο. 605. ὡς ἀνθρώπος γε κακῶς π. ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Β. 228. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ π.
749. τί δὲ πολλὰ π.; ΑΙ. ὡς μὰ Δι' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Π. 341. χρηστὸν τι π. τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
413. μή νυν διὰ τριβ', ἀλλ' ἄνευ π. ἐν γέ τι.
802. ὡς ἡδὺ π., ἄνδρες, ἐστ' εὐδαιμόνων,
861. προσέρχεται γὰρ τις κακῶς π. ἀνὴρ,
931. σὺ γὰρ ἄξιός τ' ἀλλότριά π. ἐσθλίων.
πράττωσ'. Ο. 604. ἦν εὖ π., οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστὶ;
σάφ' ἴσθι,
πράττωσι. Εκ. 309. π. τι κοινὸν ὤσ-
προσθέντι. ΕΙ. 1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ π. ποιήσεις ὕστερον οὐδὲν.
πρέμνα. Α. 267. ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ π. ταυτὶ,
πρέμνον. Ο. 321. ἤκετον δ' ἔχοντε π. πράγματος πελωρίου.
πρέπει. Α. 974. ὡς τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ π. χλιαρὰ
κατεσθλίων.
Ο. 1590. καὶ μὴν τὰ γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι π.
Α. 8. οὐ γὰρ π. σοι τοσοποῖεν τὰς ὀρνύς.
663. ἄνδρος ὅστις εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριώσθαι π.
Π. 940. Πλούτων δὲ κοσμεῖν ἱματίους σεμνοῖς π.
Πρέπεις. Α. 843. οὐδ' ἐξομώρεται Π. τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
πρεπόντως. Ο. 563. κάπειτα θεοὶ ὕστερον αὐθις· προσνείμασθαι
δὲ π.
πρέπουσαν. Θ. 1132. τοῦτ' π. μηχανὴν προσοιστέον.
πρέπουσιν. Β. 371. καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε π.
ἐορτῇ.
πρεπτόν. Α. 1298. Μῶα μόλε Λάκαινα π. ἀμὴν
πρεπῶδες. Π. 793. π. ἐστίν, ἀλλὰ μάλλον ἐσφάειν.
Π. 797. οὐ γὰρ π. ἐστὶ τῷ διδασκάλῳ
πρεσβείαν. Α. 647. ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίαν τὴν π.
βασανίζων,
πρεσβείας. Ι. 795. τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς π. τ' ἀπε-
λαύνεις
πρεσβεῖρα. Α. 883. π. πεντήκοντα Κωπῶδον κορᾶν,
πρεσβεῖρά. Α. 86. π. τοι ναὶ τὸν σὺν Βοιωτία
πρεσβεῖς. Α. 61. οἱ π. οἱ παρὰ βασιλέως.
Α. 636. πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ π. ἐξαπατῶντες
Ι. 1197. π. ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια
Ο. 1532. ἤξουσιν π. δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
1578. π. ΗΡ. διπλάσιος μᾶλλον ἀγγχειν μοι δοκεῖ.
1602. ἐπὶ ταῖςδε τοῖς π. ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Α. 1010. αὐτοκράτορας π. ἀποπέμψειν ἐνθαδί.
1012. π. ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδ' π. ἔλκοντες ὑπῆνας
1102. π. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεῖς τουτογί.
πρεσβείων. Α. 570. διενεγκούσαι διὰ π. τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ δ'
ἐκεῖσε.
πρεσβεῖσι. Α. 62. ποῖον βασιλέως; ἀχθομαι γὰρ π.
πρεσβεύεσθε. Α. 133. ὑμεῖς δὲ π. καὶ κεχῆντε.

πρεσβεύομεν. Ο. 1566. ὄραν τοδὶ πάρεστιν, οἱ π.
πρεσβεύοντες. Ο. 1587. τί ἐστὶ; ΗΡ. π. ἡμεῖς ἤκομεν
πρεσβεύομεν. Α. 1230. μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῦ π.
πρεσβεύων. Σ. 1271. ἀλλὰ π. γὰρ ἐς Φάρσαλον ἔχεται· εἴτ' ἐκεῖ
πρεσβεῖαν. Α. 76. ἀρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελαν τῶν π.;
Α. 114. ἀλλὰς ἀρ' ἐξαπατῶμεθ' ὑπὸ τῶν π.;
192. ὅξουσιν χαῖται π. ἐς τὰς πόλεις
πρεσβεῖας. Α. 93. κόραξ πατάξας τὸν γε σὺν τοῦ π.
πρεσβῆ. Fr. 495. καὶ πρὸς γε τούτοις ἤκετον π. δύο.
πρεσβῆ. Α. 1228. τήνελλα δὴτ', εἴπερ καλεῖς, ὦ π., καλλίνικος.
Θ. 146. ὦ π. π., τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψύγον
πρεσβῆ. Σ. 1451. τὸν π., οἱ μετέστη
πρεσβῆ. Ο. 255. ἤκει γὰρ τις δριμύς π.,
πρεσβῆ. Ο. 1401. χαριέντά γ', ὦ π., ἐσοφίσω καὶ σοφά.
πρεσβῆ. Ν. 358. χαῖρ', ὦ π. παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων
φιλομοῦσαν.
Ν. 493. δέδοικα σ', ὦ π., μὴ πληγῶν δέη.
794. ἡμεῖς μὲν, ὦ π., συμβουλευόμεν,
1345. σὺν ἔργον, ὦ π., φροντίζειν δὴ
Σ. 1309. ζοικας, ὦ π., νεοπλούτῳ τρυγί
Fr. 190. ὦ π. πότερα φιλεῖς τὰς δρυκετεῖς ἐταῖρας,
πρεσβῆ. Ο. 320. φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο π. δύο.
Ο. 337. τὸ δὲ π. δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην
Π. 508. δύο π., ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαῖεν,
πρεσβῆ. Α. 179. ἐσπευδον· οἱ δ' ὄσφροντο π. τινες
πρεσβῆ. Εκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς π., ἦν ταῖς ἀσχαῖσι
συνώμεν,
πρεσβῆ. Α. 177. ταῖς π. γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
πρεσβῆ. Ο. 703. πολλὸ π. πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς
ἐσμὲν Ἐρωτος
πρεσβῆ. Ο. 478. ὡς π. αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἐσθ' ἢ βασι-
λεῖα;
πρεσβῆ. Εκ. 1019. ταῖς π. γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
πρεσβῆ. Εκ. 940. ἀνάσιμον ἢ π.
πρεσβῆ. Ν. 993. καὶ τῶν θάκων τοῖς π. ὑπανίστασθαι προ-
ιοῦσιν,
πρεσβῆ. Σ. 1385. ὁ π. κατέβαλε τὸν νεώτερον.
Β. 18. πλεῖν ἢ νιαυτῶ π. ἀπέρχομαι.
πρεσβῆ. Ν. 959. ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς π. ἤθεσι χρηστοῖς
στεφανώσας,
Εκ. 637. τοὺς π. αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοις νομοῦσιν.
πρεσβῆ. Ι. 977. καίτοι π. τινῶν
Ν. 982. οὐδ' ἀννηθὼν τῶν π. ἀρπάξειν οὐδὲ σέλινον,
πρεσβῆ. Σ. 738. ὅσα π. εὐμφορα, χόνδρον
πρεσβῆ. Α. 707. ἀνδρα π. ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
Ν. 263. εὐφρομῆν χρὴ τὸν π. καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
476. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν π. δὲ τι περὶ μέλλεις προδιδάσκειν,
Π. 265. ἔχων ἀφίκεται δεῦρο π. τιν', ὦ πονηροί,
πρεσβῆ. Ι. 525. ἐξεβλήθη π. ἂν, ὅτι τοῦ σκάπτειν ἀπελείφθη·
Ν. 541. οὐδὲ π. ὁ λέγων τάπη τῇ βακτηρίᾳ
ΕΙ. 856. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ π.
Fr. 497. αἰσχροὶν νέᾳ γυναικὶ π. ἀνὴρ
πρεσβῆ. Π. 1050. ὦ Ποντοπόσιδον καὶ θεοὶ π.,
πρεσβῆ. Εκ. 278. π. τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
πρεσβῆ. Π. 787. περισσεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ π.;
πρεσβῆ. Π. 270. π. μὲν οὖν κακῶν ἐγὰρ ἔχοντα σωρὸν,
πρεσβῆ. Fr. 94, 2. ἀνδρὸς π. τελείῃ δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδὴν.
πρεσβῆ. Σ. 540. οὐκέτι π. δχλος
Ο. 627. ὦ φίλατ' ἐμοὶ πολὺ π. ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
πρεμνής. Fr. 83. ἀλλ' ὦ θυγατερ ἔλεξ' Ἰασοῖ π.
πρηγορῶν. Ι. 374. τὸν π. σούκτεμῳ.
πρηγορῶν. Ο. 1113. ἦν δὲ π. δεῖν ἦτε, π. ὑμῖν πέμφομεν,
πρηγορῶν. Ν. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλαια Τυφῶ, π.
τε θυέλλας,
πρηγορῶν. Α. 974. μεγάλῳ τυφῶ καὶ π.
πρηγορῶν. ΕΙ. 21. πόθεν ἂν π. μῖνα μὴ τετρημένην.
ΕΙ. 1223. οὐκ ἂν π. οὐδ' ἂν ἰσχύδω μῖας.
πρίαμ. Σ. 1405. πυροῦς π., σαφρονεῖν ἂν μοι δοκοῖς.
πρίαμ. Α. 737. ὅς ὑμέ κα π., φανεράν ζαμίαν;
Fr. 510. πλὴν εἴ τις π. δέομενος
πρίαμ. Ι. 600. π. κάθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμματα
πρίαμ. Α. 901. ἀφύας ἀρ' ἄξιος π. Φαληρικῆς
Ι. 872. ζεύγος π. ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
Ν. 749. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ π. Θετταλὴν,
Π. 883. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ π.
Fr. 79, 1. ὁ δ' ἀλφίτων γε π. τρεῖς χόινικας
πρίαμ. Ν. 864. τούτου π. σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
Πρίαμ. Ο. 512. ὅπότ' ἐξέλθοι Π. τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τρα-
γῶδοις
Πρίαμ. Fr. p. 514. ὅτε τῷ Π. συλλυγόμενοι τὸν παῖδ' ἤλθον
τεθνεῶτα,

πρίσθαι. Α. 691. οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν π., τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.
 Α. 749. Δικαιοπόλι, ἡ λῆς π. χοίρια;
 Σ. 253. οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέη τίμον π.
 Ο. 715. ὅτε χρῆ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάμιον τι π.
 Fr. 334. οὐ κρατὶον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον π.
 πρίσσο. Α. 870. ἀλλ' εἴ τι βούλει, π., τῶν ἐγὼ φέρω,
 πρίε. Β. 927. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲν ΔΙ. μὴ π. τοὺς ὁδόντας.
 πρίη. Ν. 614. μὴ π., παῖ, δαδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
 πρίν. Α. 176. χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, π. ἂν σὺ τρέ-
 χων κ.τ.λ.
 Σ. 402. πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, π. μ' εἰσω μάλλον
 ἀγεσθαί; κ.τ.λ.
 Πρινίδης. Α. 612. τί δαὶ Δράκυλλος κεύφοριδης ἡ Π.;
 πρινίδιος. Ο. 615. ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι καὶ π.
 πρίνω. Α. 180. Ἀχαρνικοί, στίπτοι γέροντες, π.,
 πρίνυνον. Σ. 877. παῖδόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ
 π. ἦθος,
 πρίνυνον. Α. 666. οἶον ἐξ ἀνθρώπων π. φέφαλος ἀνήλατ', ἐρεθι-
 ζόμενος οὐρία μπίδι,
 πρίνος. Β. 559. οὐ δ' εὐθὺς ὥσπερ π. ἐμπρησθεὶς βοῆς.
 πρίνωδῃ. Σ. 383. ἀμυνόμενοι σοι τὸν π. θυμὸν ἅπαντες καλέ-
 σαυτες,
 πρίνωτά. Fr. 139. στόμα δὲ π.
 πρίω. Α. 34. δε σὺδ' ἐπ' αὐτῷ εἶπεν, ἀνθρακας π.,
 Α. 35. οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἦδει π.,
 πρίωμα. Β. 1239. ἐγὼ π. τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πεῖθῃ γ' ἐμοί.
 πρίωμαί. Α. 813. πόσου π. σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
 πρίων. Α. 38. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ π. ἀπὴν.
 πρίων'. Σ. 694. ἐσπουδάκατον, κἄθ' ὥς π. ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ'
 ἀντενέδωκε
 πρό. Α. 235. καὶ δώκειν γῆν π. γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτέ. κ.τ.λ.
 προαγορεύω. Α. 1214. π. μὴ βαδίζειν
 προαγαγεῖν. Ν. 980. αὐτὸς αὐτὸν π. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
 προαγωγός. Θ. 341. π. οὐσ' ἐνετρίψατο τῷ δεσπύτῃ,
 προαγωγός. Σ. 1028. ἵνα τὰς Μούσας αἰσιν χρήται μὴ π.
 ἀποφῆν.
 Β. 1079. οὐ π. κατέδειξ' οὗτος,
 προαιρούσας. Θ. 419. αὐταῖς ταμεύεσθαι, π. λαβεῖν
 προαναβάληται. ΕΙ. 1267. ἄτ' ἄσεται π. μοι δοκεῖ.
 πρόβα. Α. 262. σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους π.
 προβάδην. Β. 351. π. ἔφαγ' ἐπ' ἀνθρὸν ἔλαιον δάπεδον
 προβαίην. Εκ. 161. ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν π. τὸν πύδα
 πρόβαιν'. Σ. 230. χῶρε, π. ἔρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
 πρόβαινε. Α. 257. π., κὰν τῶχλω φυλάττεσθαι σφόδρα
 Α. 483. π. νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ.
 Θ. 969. π. ποσὶ τὸν εὐλύραν
 προβαίνει. Α. 836. εὐδαιμονεῖ γ' ἀνθρωπος, οὐκ ἥκουσας οἱ π.
 προβαίνειν. Εκ. 285. ὦρα π., ἄνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρῆ
 προβαλεῖ. Β. 201. οὐκ οὐκ π. τῷ χεῖρε κάκτενεῖς; ΔΙ. ἰδοῦ.
 προβαλέσθαι. Ν. 978. ἐν παυδοτρίβον δὲ καθίζοντας τὸν μηρόν
 ἔδει π.
 προβάλλει. Α. 957. τί δὴ π. τὴν χλαμύδ'; ἡ βουβανίς
 προβάλλῃ. Σ. 916. ἦν μὴ τι κάμοι τις π. τῷ κυνί;
 προβαλόντ'. Π. 799. π., ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
 προβαλοῦσιν. Ο. 626. πυροὺς ὀλίγους π.
 προβαλῶ. Ν. 757. εὐ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὐ σοι π. τι δεξιῶν,
 προβάλωμαι. Ν. 489. ἀγε νῦν ὅπως, ὅταν τι π. σοφὸν
 προβάς. Σ. 1169. ὡδὲ π. τρυφερόν τι διασαλακάνισον.
 πρόβατ'. Ν. 1203. ἀριθμὺς π. ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
 πρόβατα. Σ. 32. ἐκκλησιάσεις π. συγκαθήμενα,
 προβατίους. Σ. 955. οἷός τε πολλοὺς π. ἐφ' ἐστάναι.
 Π. 299. ἡγούμενον τοῖς π.,
 προβάτιον. Ο. 856. π. τι θύειν.
 προβατίου. Π. 922. ζῆν ἀργύς; ΣΤ. ἀλλὰ π. βίον λέγεις,
 προβατίων. ΕΙ. 535. κίττου, τρυγοῦπου, π. βληχωμένων,
 Π. 293. βληχωμένοι τε π.
 Fr. 344. 5. ἐπειτ' ἀκούειν π. βληχωμένων,
 προβάτιον. Ο. 1625. π. δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
 προβάτοις. Ν. 45. βρύων μελίττας καὶ π. καὶ στεμφύλοις.
 Σ. 34. κάπειτα τοῖς τοῖσι π. μούδου
 πρόβατον. ΕΙ. 937. ἴθι νῦν, ἀγ' ὥς τάχιστα τὸ π. λαβών
 ΕΙ. 949. καὶ πῦρ γε τουτὶ, κούδεν ἰσχεῖ πλὴν τὸ π. ἡμᾶς.
 1022. χούτω τὸ π. τῷ χορηγῷ σώζεται.
 προβατοπώλην. Ι. 138. τὸν π. ἦν ἀρ' ἀπολέσθαι χρεῶν
 προβατοπώλης. Ι. 132. μετὰ τούτων αὐθὺς π. δεύτερος,
 προβάτων. Ο. 583. καὶ τῶν π. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκποψάντων ἐπὶ
 πείρῃ;
 Ο. 714. ἥνικα πεκτεῖν ὦρα π. πόκον ἡρινόν· εἴτα χελιδῶν,
 προβεβούλευται. Εκ. 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γνῶμην τιν' ἔχει
 π. γὰρ ὅπως ἂν
 προβήμασιν. Π. 759. ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις π.

προβῆς. Ο. 1570. ὡ δημοκρατία, ποῖ π. ἡμᾶς ποτε,
 προβήμα. Σ. 615. τὰδε κέκτημαι π. κακῶν, σκεπὴν βελίαν
 ἀλωρῆν
 πρόβολος. Ν. 1161. π. ἐμὸς, σωτήρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
 πρόβουλε. Α. 467. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, π. τῆδε τῆς γῆς,
 προβουλεύω. Ι. 1342. καὶ κήδομαι σου καὶ π. μύσας,
 πρόβουλοι. Α. 755. ἄνδρες π. τοῦτ' ἐπαρττον τῇ πόλει;
 προβούλοις. Α. 609. νῆ τὸν Δι' ἀλλὰ τοῖς π. ἀντικρως
 πρόβουλος. Α. 421. ὅτε γ' ἂν ἐγὼ π., ἐκπορίσας ὅπως
 προβύσειν. Σ. 250. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά μοι δοκῶ τὸν λύχρον π.
 πρόβυσον. Σ. 249. κάρφος χαμάθεν νῦν λαβὼν τὸν λύχρον π.
 πρόγονον. Β. 1266. Ἐρμῶν μὲν π. τίμεν γένος οἱ περὶ λίμνων,
 πρόγονον. Ο. 542. τὰςδε τὰς τιμὰς π. παραδόντων,
 προγράφωμεν. Ο. 450. σκεπὴν δ' ὅτι ἂν π. ἐν τοῖς πυραίοις.
 προδεδόμει. Ο. 328. π. ἀνυσία τ' ἐπάθομεν
 προδιδάσκων. Ν. 476. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν προσβύτην δ τι περ
 μέλλεις π.,
 προδιδάσκων. Fr. 551. 3. καὶ π. τοὺς σοὺς προπάλους.
 προδιδόναι. ΕΙ. 108. Μήδοισιν αὐτὸν π. τὴν Ἑλλάδα.
 προδιδόντας. Ι. 519. καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ
 γῆρα π.
 προδίδωτον. ΕΙ. 408. τοῖς βαρβάροις π. τὴν Ἑλλάδα.
 προδιδούσ'. Θ. 346. ἡ καὶ δέχεται π. ἐταῖρα τὸν φίλον,
 προδιδώσιν. Β. 362. ἡ π. φρούριον ἢ ναῦς, ἡ τάπορρητ' ἀπο-
 πέμπει
 πρόδικον. Fr. 260. 2. δοῦναι π. ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.
 Πρόδικος. Fr. 418. 2. ἡ Π. ἡ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γῆ τις.
 Πρόδικος. Ν. 361. πλὴν ἡ Π., τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὐκ οὐκ,
 σοὶ δὲ,
 Ο. 692. εἰδότες ὁρθῶς παρ' ἐμοῦ Π. κλέειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
 προδόντων. Σ. 288. τῶν π. τὰπὶ Θράκης
 προδόντα. Α. 290. ὦ π. τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
 προδότης. Θ. 393. τὰς οἰνοπύτιδας, τὰς π., τὰς λάλας,
 προδούνα. Ο. 766. εἰ δ' ὁ Πισίου π. τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
 προδούσα. Θ. 901. π. Μενέλεον τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πύσιν.
 πρόδρομος. Fr. 315. ἅμα δ' ἡπάλος πυρετοῦ π.
 προδῶ. Ν. 1500. ἦν ἡ σμυνὴ μὴ μὴ π. τὰς ἐλπίδας,
 προδῶς. Ι. 241. ἀλλαντοπύλα, μὴ π. τὰ πράγματα.
 Θ. 210. ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν π.
 229. π. με. χῶρε δέυρο. ΜΝ. κακοδαίμων ἐγώ.
 προδῶσιν. Σ. 593. οὐχὶ π. ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλέθους δὲ
 μαχεῖσθαι.
 Θ. 1010. ἀνὴρ ἔοικεν οὐ π., ἀλλὰ μοι
 προδῶσμεν. Α. 780. ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ π.
 προδῶσω. Α. 340. ὡς τῷδε τὸ λαρεΐδιον οὐ π. ποτέ.
 Ν. 527. ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν π. τοὺς δεξιούς.
 Σ. 666. ἐς τούτους τοὺς, οὐχὶ π. τὸν Ἀθηναίων καλοσυρτῶν,
 Θ. 926. οὐ γὰρ π. οὐδέποτε σ', ἦν περ ἐμπνέω,
 προεδρίαν. Α. 42. ἐς τὴν π. πᾶς ἀνὴρ ὥστίζεται.
 Ι. 575. νῦν δ' ἐὰν μὴ π. φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
 Θ. 834. π. τ' αὐτῇ δίδουσαι Σπηρίοισι καὶ Σείροις
 προεδρίας. Ι. 704. ἐκ τῆς π. ἐσχάτον θεώμενον.
 προεἰληχ'. Εκ. 1159. ὅτι π.· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρῆ μεμνη-
 μένους
 προεῖψ'. ΕΙ. 371. ἀρ' οἶσθα θάνατον ὅτι π. ὁ Ζεὺς δεῖ ἂν
 προερεῖ. Ο. 596. π. τις αἰὶ τῶν ὑπὲρ μαντευσμένων περὶ τοῦ
 πλοῦ
 προέστηκεν. Σ. 419. καὶ τις ἄλλος π. ὑμῶν κόλαξ.
 προέχων. Ν. 959. τὴν ἀσπίδα τῆς καλῆς π. ἀμελῆ τῆς Τριτα-
 γενείας.
 προηγῆ. Π. 1195. ἵν' ἔχων π. τῷ θεῷ σύ. ΙΕ. πάνυ μὲν οὖν
 προέκων. Ν. 513. θράπερ, ὅτι π.
 προθελυμνόν. ΕΙ. 1210. οἶμ' ὡς π. μ'. ὦ Τρυγί, ἀπάλεσας.
 προθελύμενος. Ι. 528. ἐφύρει τὰς θρῶς καὶ τὰς πλατάνους καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς π.
 προθύματα. Π. 660. ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόματα καὶ π.
 πρόθυμος. Π. 209. ἀνὴρ π. αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
 προθυμοῦ. ΕΙ. 510. χαρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ὄνθρωπος π.
 προθυμοῦμαι. Σ. 1173. καὶ μὴν π. γε σαυλοπρεκειῶν.
 προθυμούντ'. ΕΙ. 480. μόνον π.· ἀλλ' ὁ χαλεκὸς οὐκ ἐγώ.
 προθύμως. Ν. 501. ἦν ἐπιμελὴς ὦ καὶ π. μαυθάνων,
 ΕΙ. 301. δεῦρο πᾶς χῶρε π. εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
 379. ἀγῶ π. σοι φέρων ἀφικύμην.
 417. ἡμῖν π. τήνδε καὶ ξυνέκλυσον.
 437. χῶστις π. φυλλάβοι τῶν σχοινίων,
 906. θᾶσ' ὡς π. ὁ πρύτανης παρεδέξατο.
 Θ. 979. ἐπιγέλασαι π.
 981. ἔφαρξέ δὴ π.
 Β. 203. ἔλας π.; ΔΙ. κῆρα πᾶς δυνησομαι,
 Π. 257. οὐκ οὐκ ὁρᾶς ὁρμαινόμενος ἡμᾶς πάλαι π.,
 252. οἱ παλλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὐστὴ σχολῆς π.

προθύμως. Π. 324. ἀσπάζομαι δ', ὅτι π. ἤκετε
προθύροις. Σ. 802. κἂν τοῖς π. ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
προθύροις. Εκ. 709. ἐν τοῖς π. δέρεσθαι,
προθύρου. Σ. 875. ὃ δέσποτ' ἀναξ, γείτον ἀγνιεύ τοῦμοῦ π.
προπύλαιε,
προθυσόμενος. Θ. 38. π. ζοικε τῆς ποιήσεως.
προΐναι. Ν. 1214. εἴτ' ἀνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ π.;
Β. 277. ὄγε δὴ, τί δρώμεν; ΕΑ. π. βέλτιστα νῶν,
προΐη. Θ. 69. ἦν μὴ π. θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
προΐκ'. Εκ. 613. ἐγκαταδαρθῶν. ΗΡ. ἀλλ' ἐξέστα π. αὐτῷ
ἐγκαταδαρθεῖν.
προΐκα. Ι. 577. π. γενναῖος ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχαυρίοις.
Ι. 679. ἀποροῦσιν αὐτοῖς π., κἀχαρίζομην.
Ν. 1426. ἀφίμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς π. συγκεκρόθαι.
ΕΙ. 907. ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι π. προσαγαγὴν σ' εἶδει
1204. καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει π. καὶ ταυτὶ δέχου
προΐτω. Α. 242. π. 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κατηφόρος
Εκ. 742. ὁ τὴν σκάφην λαβὼν π., τὰ κηρία
προΐωμεν. Εκ. 280. π. αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας οἶομαι
προκαθεύδει. Σ. 104. κάπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν π. πρῶ πάννυ,
προκαλουμένον. Α. 984. κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ π.,
προκαλοῦνται. Α. 652. διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρή-
νην π.,
Ι. 796. ἐκ τῆς πόλεως βαθαυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς π.
προκαταγίνωσκ'. Σ. 919. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ π., ὃ πάτερ,
πρόκειμαι. Θ. 1083. Γλαυκῆτρ π.
προκείμενον. Εκ. 537. φῶχον καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ π.,
προκειμένον. Εκ. 401. καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας π.,
προκεισθαι. Ο. 474. γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ π. πεμπταῖον' τὴν
δ' ἀποροῦσαν
Πρόκην. Ο. 665. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἢ Π.
προκόμενον. Fr. 309, 2. π., ὀχλοῦβους, μέτρας, ἀναθήματα,
πρόκρον. Α. 1252. π. θείκελοι
προκρούειν. Εκ. 1018. πρότερον π., ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
προκρούση. Εκ. 1017. τὴν γράυν π. πρῶτον' ἦν δὲ μὴ θέλῃ
Προκρούστης. Εκ. 1021. οἴκοι Π. τῆμερον γενήσομαι.
προκυλινδρῶσθαι. Ο. 501. π. τοῖς ἱκτινοῖς. ΕΤ. νῆ τὸν Διόνυ-
σον, ἐγὼ γούν
προκύπτω. Ο. 496. κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρου' Ἀλιμούνταδε,
κάρτι π.
προκύψαν. Β. 412. παραρραγίντος τιθίον π.
προλελεγμένον. Σ. 886. νέαισιν ἀρχαῖς, ἔνεκα τῶν π.
προλιπὼν. ΕΙ. 116. ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων π. ἐμὲ
Θ. 323. ἀλιμῶδον, π.
προλίπω'. Θ. 927. ἦν μὴ π. αἱ μυρία με μηχαναί.
προλόγουσι. Β. 1246. τὸ ληκύνθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς π. σου
πρόλογον. Β. 1210. λέγ' ἕτερον αὐτῶ π., ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
Β. 1216. τὸν π. οὐκ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
προλόγους. Β. 1119. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοῖς τοὺς π. σου τρέψομαι,
Β. 1177. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς π.; ΕΤ. ἐγὼ φράσαι.
1197. ληρεῖς' ἐγὼ δὲ τοὺς π. καλῶς ποιῶ.
1200. ἀπὸ ληκύνθιου σου τοὺς π. διαφθερῶ.
1228. ἵνα μὴ διακρίσῃ τοὺς π. ἡμῶν. ΕΤ. τὸ τί;
προλόγων. Β. 1181. τῶν σῶν π. τῆς ὁρθότητος τῶν ἐπῶν.
προμαθεῖν. Ν. 966. εἴτ' αὐ π. φσμ' ἐδίδασκεν, τῶ μὴρῶ μὴ ξυνέ-
χοντας,
προμάχεται. Σ. 957. ὅτι σοῦ π. καὶ φυλάττει τὴν θύραν
προμελετᾶν. Θ. 1177. ἢ παῖς ἐμελλε π., ὃ τοξότα.
προμελετήσομαι. Εκ. 117. ὅπως π. ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
Προμηθεῖ. Ο. 1504. ὃ φίλε Π. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βῶα.
προμηθεύς. Ο. 1511. εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ π.
προμνήστρι'. Ν. 41. εἰθ' ὠφέλ' ἢ π. ἀπολέσθαι κακῶς,
Προνάπους. Σ. 74. Ἀμυνίας μὲν δ' Π. φῆσ' οὐτοσί
προνοεῖσθαι. Ν. 975. εἴτ' αὐ πάλιν αὐτοῖς ἀνιστάμενον συμψῆσαι,
καὶ π.
προνοία. Fr. 29. "ὃ π. καὶ ἀναδεία."
πρόνοια. Π. 207. εἴτ' ἀνόμεσέ μου τὴν π. δειλίαν.
προνοίας. Ι. 848. οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ π.
Πρόνομον. Εκ. 102. Ἀγύρμιος γούν τὸν Π. πάγων' ἔχον
προνοούμενος. Ι. 801. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δι' Ἀρκαδίας π., ἀλλ'
ἵνα μάλλον
πρόξενε. Θ. 602. ταύτην τε κἀκείνην ἐχρῆς, ὃ π.
Προξενίδην. Σ. 325. ἢ Π., ἢ τὸν Σέλλου
Προξενίδης. Ο. 1126. ὥστ' ἂν ἐπ' αὐτῶ μὲν Π. δ' Κομπασέως
πρόξενος. Ο. 1021. ποῦ π.; ΠΕ. τίς δ' Ἰσθμιάναλλος οὐτοσί;
πρόξενῶ. Θ. 576. γυναικομανῶ γὰρ π. θ' ὑμῶν δεῖ.
προοιμίους. Ι. 1343. τούτοις ὅποτε χρῆσαιτό τις π.,
πρόπαια. Ι. 1155. καὶ χιλιόπαια καὶ π., πάλαι πάλαι.
Ι. 1157. βδελύττομαι σφῶ, καὶ π., πάλαι πάλαι.
προπέμπετε. Β. 1525. λαμπάδας ἱρὰς, χάρμα π.
προπέμψω. Σ. 299. μὰ Δί' οὐ τάρτα π. σε τὸ λοιπόν.

προπέπταται. Fr. 159. ὥσπερ κυλίκειον τοῦθόνιον π.
προπεφυραμένον. Θ. 75. ἔστιν κακὸν μοι μέγα τι π.
προπεφύραται. Ο. 462. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία καὶ π. λόγος
εἰς μοι,
προπηλακίζομένης. Θ. 386. π. ὀρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
προπόλοισι. Ν. 436. ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμε-
τέροις π.
πρόπολον. Β. 1333. Ἀἶδα π.,
πρόπολος. Π. 670. ὁ π., εἰπὼν, ἦν τις αἰσθητὰ ψόφου,
προπόλους. Fr. 551, 3. καὶ προδιδάσκων τοὺς σοῦς π.
προπύλαια. Α. 265. τὰ π. πακτοῦν;
προπύλαια. Σ. 875. ὃ δέσποτ' ἀναξ, γείτον ἀγνιεύ τοῦμοῦ προ-
θύρου π.,
προπυλαίων. Ι. 1326. ὄψεσθε δέ' καὶ γὰρ ἀνοιγνυμέναν ψόφος
ἤδη τῶν π.
προπύλων. Fr. 669. π.
πρόρριφος. Β. 587. π. αὐτῶς, ἢ γυνή, τὰ παῖδια,
πρός. Α. 52. σπονδὰς ποιήσθαι π. Λακεδαιμονίους μόνον. κ.τ.λ.
Α. 1229. καὶ π. γ' ἄκρατον ἐγχεῖας ἀμυστίν ἐξέλαψα. κ.τ.λ.
προσαγαγὴν. ΕΙ. 907. ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προΐκα π. σ' εἶδει
προσαγαγόμεν. Θ. 849. τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν π. δράματι;
προσαγάγω. Ι. 113. φέρε νῦν ἐγὼ 'μαυτῷ π. τὸν χῶα.
προσαγαγόν. Σ. 450. π. πρὸς τὴν ἑλάν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
πρόσαγε. Α. 893. αὐτὴ τε λυπεῖ; ΜΤ. μὴ π. τὴν χεῖρά μοι.
Α. 1115. π. λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς,
1121. οὐ δ' ἂν διδώσι, π. τούτους λαβομένη.
1279. π. χορὸν, ἔπαγε χάριτας,
Εκ. 993. θύρασί μ' εὔρες' ἀλλὰ π. τὸ στόμα.
προσάγει. Σ. 697. καὶ τὸν νοῦν μου π. μᾶλλον, οὐκ οἶδ' ὅ τι
χρημὰ με ποιεῖς.
προσαγορεύειν. Α. 1113. ἀνθρώπε, βούλει μὴ π. ἐμέ;
Π. 323. ἀρχαῖον ἦδη π. καὶ σαπρόν
προσάδειν. Ι. 401. καὶ διδασκοίμην π. Μορσίμου τραγῳδία.
προσαιτῇ. Σ. 496. ἦν δὲ γήτειον π. τις ἀφύαις ἥδυσμά τι,
προσαιτῶν. Α. 429. χαλὸς π., στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
Α. 452. γλίσχρος π. λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδῃ,
Α. 1141. στρατιᾶν π.; ἢ δὲ Μεσσήνη τότε
προσαμφιδί. Ι. 891. π. τοδί. σὺ δ' οἴμωζ', ὃ πονήρ'. ΔΗΜ.
λαβοῖ.
προσαναγκάζῃ. Σ. 611. κάπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοῖ π., φάγε
τουτὶ,
προσάξεσθαι. Εκ. 886. ἐμοῦ τρυγῆσειν καὶ π. τινα
προσαπέπεμψεν. Π. 999. ἄμνητα π. ἡμῖν τουτονί,
προσαπολείς. Ν. 1256. καὶ π. ἀρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
προσαύλησον. Εκ. 892. ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ π. μέλος.
προσάψαι. Β. 1216. τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει π. λήκυθον.
Β. 1231. ἵν' οὗτος οὐχ ἔξει π. λήκυθον.
προσβαλεῖν. Α. 994. ἀλλὰ σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἐτι π.
πρόσβαλλ'. Α. 949. τούτων λαβὼν π. ὅπου
προσβιάζεται. Π. 16. οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κάμει π.,
προσβιάζῃ. Ο. 426. τὸ δεῦρο π. λέγων.
προσβιάσεις. Ι. 35. εὖ π. μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἐτέρᾳ πη σκεπτέον.
προσβλέπει. Β. 1474. αἰσχιστον ἔργον π. μ' εἰργασμένος;
προσβλέπων. ΕΙ. 1172. μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον π.,
προσβολῇ. ΕΙ. 39. χῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ π.
προσβολῇ. Ι. 389. ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ π.,
προσγελάσεται. ΕΙ. 600. π. λαβόντ' ἄσμενα.
προσδέχει. Ι. 738. τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ π.,
προσδιδόναι. ΕΙ. 1112. ἡμῖν π., πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναῖοι.
προσδοκᾷ. Θ. 963. π. κακῶς εἶρεῖν
προσδοκᾶν. Σ. 56. μὴδὲν παρ' ἡμῶν π. λίαν μέγα,
Β. 900. π. οὖν εἰκός ἐστι
προσδοκᾶς. Εκ. 980. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ π. ἴσως.
προσδοκῆσαι. Β. 530. τὸ δὲ π. σ' οὐκ ἀνύητον καὶ κενὸν
προσδοκᾶ. Α. 46. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κάσθ' ἂ σώσεις π.,
Θ. 81. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ τοι ἀπολείν με π.
προσδοκᾶν. Α. 10. ὅτε δὴ κεχῆν γ. π. τὸν Αἰσχύλου,
Ι. 1156. ἐγὼ δὲ π. γε τρισμυρίοι παλαι
Θ. 846. ἱλλὸς γεγέννημα π. ὁ δ' οὐδέπω.
Β. 919. ἵπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς π. καθοῖτο,
προσδοκῶσ'. Εκ. 32. ἐγὼ δὲ γ' ὑμᾶς π. ἐγρηγόρη
προσδοκῶσι. Α. 107. εἰ π. χρυσὸν ἐκ τῶν βαρβάρων.
προσδραμῶν. Ο. 759. π. εἴτη πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει.
προσδώσει. ΕΙ. 1111. οὐδεὶς π. μοι σπλάγχχνων; ΤΡ. οὐ γὰρ
οἶόν τε
προσδώσετε. ΕΙ. 955. π. δῆπου.
προσέβαλ'. ΕΙ. 180. πῶθεν βροτοῦ με π.; ἀναξ Ἡράκλεις,
προσέβλεψέν. Π. 1014. ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι π. μέ τις,
προσέδιδου. Ι. 1222. σοὶ μὲν π. μικρὸν ὢν ἐλάμβανεν,
προσεδόκας. Β. 556. οὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. Α. οὐ μὲν
οὖν με π.,

προσεδόκων. Α. 61. οὐδ' ἄς π. κάλογιζόμεν ἔγω
προσέθηκεν. Ν. 1192. ἴνα δὴ τί τὴν ἐνὶ π.; ΦΕ. ἴν', ὡ μέλε,
Εκ. 423. π., οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν.
πρόσει. Α. 166. οὐ μὴ π. τοῦτοισιν ἐσκοροδισμένοις;
Α. 447. εἰ τὰρα νῆ τὴν Ταυροπόλιν ταύτη π.,
προσείη. Ο. 1315. τύχη μόνον π.
προσεκίμαι. Εκ. 1161. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον π.,
πρόσειμ'. Α. 468. τουτὶ λαβὼν ἀπειμ κοῦ π. ἐτι
προσεῖναι. Ν. 588. τῇδε τῇ πόλει π., ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
προσεῖπας. Ο. 141. οὐκ ἔκυσας, οὐ π., οὐ προσηγάγου,
προσεῖπατ'. Α. 891. π. αὐτὴν, ὡ τέκν'. ἀνθρακας δ' ἔγω,
προσεῖπατε. ΕΙ. 561. τὴν θεὸν π.
προσεῖπε. Β. 1145. Ἑρμῆν χθόνιον π., κἀδήλου λέγων
Π. 786. ἐμὲ γὰρ τίς οὐ π.; ποῖος οὐκ ὄχλος
προσεῖπεν. Α. 882. δὸς μοι π., εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.
ΕΙ. 557. }
Fr. M. ΕΙ. Δ. 2. } ἀσμενός σ' ἰδὼν π. βούλομαι τὰς ἀμπέλους
προσεῖπον. Α. 266. ἔκτω σ' ἔπει π. ἐς
προσεῖπω. ΕΙ. 520. ὦ πότνια βοτρυόδαρε, τί π. σ' ἔπος;
ΕΙ. 522. ὅτω π. σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν,
πρόσεισι. Ο. 358. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει; ΠΕ. γλαυῖ
μὲν οὐ π. νῶν.
πρόσεισί. Α. 848. οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τὰγορᾷ π. σοι βαδίζων
πρόσεισιν. ΕΙ. 952. π. αὐλῶν ἀκλη-
Α. 214. ὅστις πρὸς ἐμὲ π. ἐστυκῶς. λέγε.
215. ὅστις πρὸς ἐμὲ π. ἐστυκῶς. παπαῖ,
προσεῖψ'. Ν. 1401. ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ π.
προσεῖψ'. Σ. 275. ἐμβάδας, ἡ π. ἐν
προσεκτίλλουσιν. Ο. 286. αἶ τε θήλειαι π. αὐτοῦ τὰ πτερά.
προσεῖκυσ. Ι. 640. κἀγὼ π. κῆτα τῷ πρακτῷ θεῶν
πρόσελθ'. Ι. 8. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δευρὸ νυν π., ἴνα
Ν. 822. ὅμως γε μὴν π., ἴν' εἰδῆς πλείονα,
πρόσελθε. Β. 44. ὡ δαιμόνι, π. δέομαι γὰρ τί σου.
Εκ. 953. π. καὶ ξύνενός μοι
προσελθέτω. Π. 928. καὶ μὴν π. πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
προσελθῇ. Π. 239. κἄν τις π. χρηστὸς ἀνθρώπος φίλος
προσελθοῦσ'. Π. 457. ἡμῖν π. οὐδ' ὅτι οὐκ ἀδικουμένη;
προσελθάν. Εκ. 644. τὰ μὲν ἀλλὰ λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ π.
Ἑπίκουρος,
Α. 365. ἄπτον μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ π.
Π. 1169. αὐτὸς π. πρὸς τὸ φέρει τὰς κοιλίας,
προσελκύσαιο. Εκ. 910. εὖροις καὶ π.
προσεμαξεν. Ι. 815. καὶ πρὸς τοῦτοισι ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ π.,
προσεμφορῆς. Fr. 396. π.
προσενέγκη. Σ. 610. καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεύσαν φυστὴν
μαῖαν π.,
προσεξέφρηκέ. Ι. 1283. οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ π. τι
προσέπεισεν. Β. 309. οἶμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ π.;
προσεπιτέρπεται. Β. 232. π. δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
προσεπιωρκήσαμεν. Α. 1238. ἐπνέσαμεν ἄν καὶ π.
προσέπνευσε. Β. 338. ὥς ἡδὺ μοι π. χοιρίων κρεῶν.
προσέπτανθ'. Α. 865. πόθεν π. οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
προσερεῖ. Σ. 21. πῶς δὴ, π. τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
προσέρπεα. Σ. 1531. καὶ τὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ π.
προσέρπον. Σ. 1509. τουτὶ τί ἦν τὸ π.; ὄξεις, ἡ φάλαγξ;
προσέρραινον. Εκ. 379. γέλων παρέσχεν, ἦν π. κύκλῳ.
προσέρχεται. Α. 150. ὅσον τὸ χρῆμα παρόντων π.
Ι. 146. ἡτῶμεν αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ' ὅδ' π.
691. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὐτοσί π.,
Σ. 1324. ὅδ' δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος π.
1508. π. γὰρ ἕτερος αὐ τῶν Καρκίνου.
ΕΙ. 1044. π. δάφνη τις ἐστεφανωμένος.
1209. ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος π.
Ο. 1341. ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοῦς π.
1414. ὅδ' αὐ μινυρίζων δευρὸ τις π.
1709. π. γὰρ οἶος οὔτε παμφαῖς
Α. 77. ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ π.
Θ. 867. οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω π.
923. π. γὰρ ὁ πρύτασις χῶς τοξότης.
Π. 861. π. γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
1038. καὶ μὴν τὸ μεράκιον τοδὶ π.,
προσέρχονταί. Α. 65. ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι π. τινας
προσίσθαι. Σ. 742. τουτ' οὐ δύναται με π.
προσίσταμεν. Α. 683. τονθορύζοντες δὲ γήρα τῷ λίθῳ π.,
προσίστηκεν. Σ. 811. καὶ πύρ γε τουτὶ, καὶ π. φακῇ,
πρόσσει. Ι. 217. τὰ δ' ἄλλα σοι π. δημαγωγικά,
Σ. 1075. ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς π. τοῦτο τούροπύγιον,
προσέτ'. Β. 490. ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ π. ἀπεψησάμην.
προσέταξεν. Σ. 708. τούτων εἰκοσιν ἀνδρας βόσκειν εἰ τις π.
ἐκάστην,
προσέτιθη. Ι. 1075. πῶς οὖν ἀλώπηξ π. πρὸς τῷ κυνί;

προσέτι. Ι. 984. καμάχετο, καὶ π. πολλὰ προκαλούμενος.
Σ. 1320. σκάπτων ἀγροίκας καὶ π. λόγους λέγων
Ο. 855. ἄμα δὲ π. χάριτος ἔνεκα
Α. 655. ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι π. κινδυνεύομεν.
Θ. 416. τηρούντες ἡμᾶς, καὶ π. Μολοττικούς
προσέτιθε. Ν. 63. ἡ μὲν γὰρ ἵππον π. πρὸς τοῦτοισι,
προσέτιλθον. Ν. 411. τὰφθαλμῶ μου π. καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.
προσεύξῃ. Π. 958. νῶ δ' εἰσώμεν, ἴνα π. τὸν θεόν.
προσευζόμενος. Π. 841. π. ἦκα δικαίως ἐνθάδε.
προσευζώμεσθα. ΕΙ. 560. νῦν μὲν οὖν, ἄνδρες, π. πρῶτον τῇ
θεῷ,
προσεύχου. Β. 891. ἴθι νυν π. τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
προσέφυσας. Ν. 372. νῆ τὸν Ἀπόλλω, τουτὸ γέ τοι τῷ νυν
λόγῳ εὐ π.
πρόσεχε. Ι. 1014. ἀκουε δὴ νυν καὶ π. τὸν νοῦν ἐμοί.
Ν. 635. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ π. τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδοῦ.
ΕΙ. 174. ὡ μηχανοποιε, π. τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
Θ. 25. βάδιζε δευρὶ καὶ π. τὸν νοῦν. ΜΝ. ἰδοῦ.
381. σίγα, σιάπα, π. τὸν νοῦν χρέμπεται γὰρ ἡδῃ.
Π. 113. γενήσεται ὡγαθὰ, π. τὸν νοῦν, ἴνα πύθῃ
προσέχεν. Ι. 1064. ὁ χρησμὸς, φ' σε δεῖ π. τὸν νοῦν πάνυ.
Π. 151. οὐδὲ π. τὸν νοῦν, ἰὰν δὲ πλοῖσιν.
προσέχη. ΕΙ. 983. κἄν τις π. τὸν νοῦν αὐταῖς,
προσέχης. Ν. 1010. καὶ πρὸς τοῦτοισι π. τὸν νοῦν,
προσεχόμενος. Σ. 105. ὥσπερ λεπὰς π. τῷ κίονι.
προσέχοντα. Π. 553. τοῦ δὲ πέντητος (τὴν φειδόμενον καὶ τοῖς
ἐργοῖς π.,
προσέχοντο'. Β. 1346. ἐγὼ δ' ἀτάλαινα π. ἐτυχον
προσέχουσαι. Εκ. 600. ταμενόμενα καὶ φειδόμενα καὶ τῇ
γνώμῃ π.
προσέχω. Ι. 1065. π. σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισι μου
προσέχων. Εκ. 294. σταντῷ π. ὅπως
προσῇ. Β. 1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία π.
προσηγάγου. Ο. 141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσέειπας π.;
προσηγν. Π. 696. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ π.; ΚΑ. οὐδέπω.
προσηγ'. Π. 14. τούναυτιον δρῶν ἡ π. αὐτῷ ποιεῖν.
προσηγεί. Ο. 969. τί οὖν π. δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίαν;
Θ. 355. τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις π.
Π. 911. οὐ γὰρ π. τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
προσηγοί. ΕΙ. 616. οὐδ' ὅπως αὐτῇ π. φειδίας ἡκατόη.
προσηγον. Π. 910. εἰ σοι π. μηδὲν εἴτ' ἀπεχθάνει;
προσηγουσιν. Β. 698. χοῖ πατέρες ἐνανυμάχησαν καὶ π. γένει,
προσηλθες. Ο. 1212. πρὸς τοὺς κοινοάρχους π.; οὐ λέγεις;
προσηγ. Ο. 1308. ἡ πτέρυγες, ἡ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν π.
προσηψεν. Β. 1234. ὄρας, π. αὐθις αὐτὴν λήκυσσον.
πρόσθε. Ι. 751. ἀλλ' ἐς τὸ π. χρῆ παρὲν' ἐς τὴν πόλιν.
Β. 287. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ π. ΔΙ. π. νυν ἴθι.
προσθεῖς. Ν. 555. π. αὐτῷ γράν μεθύσιν τοῦ κόρυδακος σφ-
νεχ', ἦν
Σ. 201. καὶ τῇ δοκῇ π. τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
459. καὶ σὺ π. Αἰσχίῃ ἐντυφε τὸν Σελλαρτίου.
Ο. 1001. κατὰ πνιγία μάλιστα. π. οὖν ἐγὼ
πρόσθεν. Α. 43. πᾶσιτ' ἐς τὸ π.,
Α. 242. πρῶτ' ἐς τὸ π. ὀλίγον ἡ κατηφόρος
Ν. 779. εἰ π. ἐτι μᾶς ἐνεστῶσης δίκης,
Σ. 337. οὐτοσί π. καθεύδων· ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
1517. ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν π. βεμβικίζουσιν ἑαυτούς.
Α. 185. θὲς ἐς τὸ π. ὑπτιᾶν τὴν ἀσπίδα,
302. σπεῦδε π. ἐς πόλιν.
Θ. 645. καὶ ποῦ 'στιν; ΓΤ. Ε. αὐθις ἐς τὸ π. οἴχεται.
Εκ. 129. πᾶρεθ' ἐς τὸ π. Ἀρίφραδες, παύσαι λαλῶν.
πρόσθε. ΕΙ. 1248. πλάστιγγα π., καὶ τοῖς σοι γενήσεται
Θ. 569. π. μόνον, κἀγὼ σε νῆ τὴν Ἀρτεμιν. ΓΤ. Γ. τί δράσεις;
προσθέτοις. Fr. 310, 2. ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς π.
προσθήσουσ'. Ο. 608. ἐτι π. ὕρμιθες ἐτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ.
παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.
προσθίου. Β. 548. τοὺς χοροὺς τοὺς π.;
προσθοῦ. Ο. 361. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ π. λαβὼν ἡ τρυβλίον,
Β. 483. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. π. ΕΑ. ποῦ 'στιν; ὡ χρυσοὶ θεοί,
προσθίνας. Ο. 854. σεμνὰ π. θεοῖσιν
Θ. 932. στήσας φύλαττε καὶ π. μηδένα
προσθίεταί. Ι. 359. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ π. με
προσθῇ. Θ. 934. παῖ, ἦν π. τις. ΓΤ. Η. νῆ Δί, ὡς νῦν δῆτ'
ἀνὴρ
προσθίσθαι. Ι. 761. ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνῳ π. σοι,
πρότερον οὐ
προσθίμεν. Α. 153. ἡμεῖς δὲ μὴ π., ἀλλ' ἀπεχόμεθα,
προσθύντα. Σ. 657. τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλέβδην
τὸν π.
Α. 831. ἀνδρ', ἀνδρ', ὠρῶ π. παραπεληγμένον,

πρότεινον. Θ. 1183. τὰ πόδε π., ἴν' ὑπολύσω. ΤΟ. ναῖαι καὶ προτένθαι. Ν. 1198. ὅπερ οἱ π. γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν πρότερα. Ν. 658. ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε π. τοῦτων μαυθάνειν, προτερᾶ. Ι. 43. ὑπόκαφον' οὗτος τῇ π. νομμηρία πρότεροι. Εκ. 98. ἦν δ' ἐγκαθεζόμεσθα π., λήσομεν προτεραιότερος. Ι. 1165. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ π. προτέραν. Σ. 558. ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν π. ἀπόφυξιν.
Ο. 473. π. τῆς γῆς, κἀπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθήσκειν.
Λ. 442. ταύτην π. ξύνθησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
πρότερας. Ι. 535. ὃν χρῆν διὰ τὰς π. νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
Εκ. 985. ἐπὶ τῆς π. ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὡ γλύκων' 1082. ποτέρας π. οὐκ κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
πρότεροι. Ο. 477. οὐκ οὐκ δὴτ' εἰ π. μὲν γῆς, π. δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Ο. 519. τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ π. τὰ σπλάγχνα λάβασιν.
πρότεροί. Ο. 469. ἀρχαιότεροι π. τε Κρόνον καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
πρότεροι. Εκ. 706. ἐλήφισται π. βινεῖν, προτέροιον. Εκ. 609. πρότερόν γ', αἰτάρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχράμεθα τοῖς π.
πρότερον. Α. 636. π. δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πύλων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
Ι. 894. καὶ π. ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἷσθ' ἐκείνον 1221. τοιαῦτα μέντοι καὶ π. εἰργάζετο.
1325. οἷός περ Ἀριστέϊον π. καὶ Μιλτιάδην ξυνεσίττει. 1355. αἰσχύνομαι τοὶ ταῖς π. ἀμαρτίαις.
Ν. 24. εἴθ' ἐξεκόντην π. τὸν ὑφθαλμὸν λίθω.
373. καίτοι π. τὸν Δι' ἀληθὺς φῆμιν διὰ κοσμεῖν οὐρεῖν. 507. δὸς μοι μελιτοῦτταν π.: ὡς δέδοικ' ἐγὼ 643. ἐγὼ μὲν οὐδὲν π. ἡμεκτέον.
1194. π. ἀπαλλάττοιθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ, Σ. 763. Ἄιδης διακρινεῖ π. ἢ γ' ὡς πείσομαι. 780. ὥσπερ π. τὰ πράγματα' ἐπὶ μαρώμενος;
1127. καὶ γὰρ π. ἐπαυθρακίδων ἐμπλήμενος 1423. ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ π., ἐπιτρέπεις ἐμοί,
Εκ. 762. καὶ γὰρ π. πράξας κατὰ νόον οὐκ παλαίστρας περιροστῶν
1107. ἀλλὰ τὸδε π., σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν π. ἀναβαλοῦ ἴθαδι.
Ο. 75. οὗτος γ', ἄτ', οἶμαι, π. ἀνθρωπὸς ποτ' ὦν, 461. λέγε θαρρήσας ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ π. παραβῶμεν. 467. οἵτινες ὄντες π. βασιλῆς ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς
522. οὗτος ὑμᾶς πάντες π. μεγάλους ἀγίους τ' ἐνόμιζον. 558. ὥσπερ π. μοιχεύοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον 700. π. δ' οὐκ ἦν γένος ἀσπάρτων, πρὶν Ἐρῶς ξυνέμψεν ἅπαντα.
1586. ἐπιανῆς π. αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις. 1596. ἀλλ' οὔτε π. πάποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
Α. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν π. πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα, Θ. 460. κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ π. ἀναπέφηνεν.
578. ὀλίγω τι π. κατ' ἀγορὰν λαλούμενον, 623. ἀνῆλθες ἥδη δεῦρο π.; ΜΝ. νῆ Δία,
Β. 76. εἴτ' οὐ Σοφοκλῆα π. ὄντ' Εὐριπίδου, 638. κλαύσαντα π. ἢ προτιμήσαντά τι 674. π. ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν. 691. αἰτίαν ἐκθεῖσι λύσαι τὰς π. ἀμαρτίας.
Εκ. 103. λέληθε· καίτοι π. ἦν οὗτος γυνή. 579. ρημένα πω π.: μὴ 588. μὴ νυν π. μηδεὶς ὑμῶν ἀντίπη μὴδ' ὑποκρούσθαι, 620. οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος π. πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς ἀφικέσθαι; 649. ἀλλ' οὗτος μὲν π. γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι, 669. οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ π. βίσιος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
700. π. μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 808. π. χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας. 925. οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ π. εἰσεῖσ' ἄντ' ἐμοῦ. 939. καὶ μὴ 'δεῖ π. διασποδῆσαι 1018. π. προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας, 1051. π. καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑ. οἶμοι δέιλαιος.
Π. 56. ἀγε δὴ, σὺ π. σαυτὸν ὅστις εἰ φράσον, 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὦν π. εἶχεν τρόπων. 751. οἱ γὰρ δίκαιοι π. ὄντες καὶ βίον 825. ἀνὴρ π. μὲν δόλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 1093. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν π. ὑπετίττοντο χρόνον. 1120. π. γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίαις 1192. τὸν Πλούτων. ὥσπερ π. ἦν ἱδρυμένος,

πρότερόν. Ν. 921. καίτοι π. γ' ἐπώχυνες, Ν. 1501. ἢ γ' ὡς π. πῶς ἐκτραχηλισθῶ πεσών. Θ. 1157. εἰ καὶ π. ποτ' ἐπηκῶν
Εκ. 609. π. γ', αἰτάρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχράμεθα τοῖς προτέροιον.
πρότερος. Ι. 339. ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ π. εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
Ι. 1110. τρέχοιμ' ἂν εἰσω π. ΑΛ. οὐ δὴτ', ἀλλ' ἐγὼ. 1164. ὁρᾷς; ἐγὼ σοι π. ἐκφέρω δίφρον.
Ν. 940. φέρε δὴ πύτερος λέξει π.; Β. 861. δάκνειν, δάκνεσθαι π., εἰ τούτῳ δοκεῖ, Εκ. 633. ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ, π. παραχῶρει, κῆτ' ἐπιτήρει, πρότερός. Εκ. 595. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡ. κατέδει σπείλεθον π. μου.
πρότερου. Ι. 519. καὶ τοὺς π. τῶν ποιητῶν ὅμα τῷ γῆρε προδιδόντας
Ν. 936. σὺ τε τοὺς π. ἄττ' ἐδίδασκες, πρότερό. Ο. 569. ὅ π. δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέφρον ἐνὸρξην σφαγιάζειν.
πρότερον. Ν. 1026. εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν π. προτεταγμένοι. ΕΙ. 1340. μὲν οἱ π. προτίθεντο. ΕΙ. 1381. Ἀριστον π. καὶ ἄττ' ἥδιστα πάσασθαι, προτιμᾶς. Β. 655. ἐπεὶ π. γ' οὐδὲν. ΔΙ. οὐδὲν μοι μέλει. προτιμήσαντά. Β. 638. κλαύσαντα πρότερον ἢ π. τι προτιμῶ. Π. 883. οὐδὲν π. σου. φορῶ γὰρ πρᾶμενος προτιμῶσ'. Α. 27. ἔσται π. οὐδὲν ὡς πύλις πύλις. προὔδιδάξαι. Π. 687. ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με π. προὔδουσαν. Α. 108. ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς π. Μιλῆσιοι, προὔθιμεσθᾶ. Α. 611. μὴν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐκ ἔ. π. σε; προὔλιπε. Ο. 1558. ζῶντ' ἐκείνον π., προὔνοσσω. Ι. 421. ὡς δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε π. προὔπνομεν. Θ. 631. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεῦτερον; ΜΝ. π. προὔργισα. Α. 20. ἀλλ' ἔτερα γὰρ ἦν τῶνδε π. προὔργου. Εκ. 784. ὡς δαίμονι ἄνδρῶν, ἔα με τῶν π. τι δρᾶν. Π. 623. ἐλθὼν διακαλύπτει τὴν π. ποιεῖν. προουσελοῦμεν. Β. 730. π., τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένους καὶ πυρρίαις προὔρχομην. Ν. 1385. ἐξέφερον ἂν καὶ π. σε· σὺ δ' ἐμὲ τῶν ἀπάγχων προὔνθενυσαν. Ν. 1200. διὰ τοῦτο π. ἡμέρα μῆ. προὔφειλεις. Σ. 3. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι π. μέγα. προὔφειλω. Α. 648. ἄρα π. τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινεῖσαι; προὔφθης. Εκ. 884. νῦν μὲν με παρακίεμα π., ὡς σαπρά, πρόφαινε. Α. 1295. Λάκων π. δὴ σὺ μοῦσαν προφάσεις. Ο. 581. οὐκ ἐθέλησει μὰ Δι', ἀλλ' ὄψει π. αὐτῶν παρέχουσαν.
Α. 726. πάσας τε π. ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε προφασίζε. Α. 756. τί λέγεις; π.: περιφανῇ τὰ πράγματα. πρόφασιν. Α. 345. ἀλλὰ μὴ μοι π., ἀλλὰ κατὰθου τὸ βέλος. Ι. 466. π. μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ Ν. 55. π. ἐφασκον, ὡς γύναι, λίαν σπαθῆς. Σ. 174. οἶαν π. καθῆκεν, ὡς εἰρωνεῖς, 339. τίνα π. ἔχων; 463. οὔτε τιν' ἔχων π.
Εκ. 1111. ἄνω πιθεῖναι π. ἀντὶ ληκίθου. Fr. 318. ἀγῶν π. οὐ δέχεται, πρόφασίς. Θ. 207. ἀτὰρ ἢ π. γε νῆ Δι' εἰκότως ἔχει. προφῆρων. Θ. 113. γέρας ἱρὸν π. προφῆτης. Ο. 972. ὅς δὲ π. ἐμῶν ἐπὶ ἔλθῃ πρῶτιστα π., προφερομένω. Ο. 4. ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν π. πρόφρων. Ο. 930. π. δόμεν ἐμὶν τείν. προφυλάττειν. Α. 1146. σοὶ δὲ μίγων καὶ π., προχειρισόμεν. Εκ. 729. π. κάζετάσω τὴν οὐσίαν. προχοαῖς. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου π. ὑδάτων χρυσέας ἀρύττεσθε πρόχουσι, πρόχουσι. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέας ἀρύττεσθε π., πρύμνην. Σ. 399. ἦν πῶς π. ἀνακρούσσηται πληγῆς ταῖς εἰρεσίαις.
πρυτανεῖ. Ν. 1136. θεῖς μοι π. ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν, Ν. 1197. ἀρχαὶ τὰ π., ἀλλ' ἔρη τε καὶ νέγ; 1199. ἴν' ὡς τάχιστα τὰ π. ὑφελόιστο, 1255. θῆσω π., ἢ μηκέτι ζῶην ἐγὼ.
πρυτανεῖα. Σ. 659. π., μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημόπρατα.
πρυτανεῖα. Ν. 1180. εἰς ἦν γε θῆσιν τὰ π. φασί μοι. πρυτανεῖον. Α. 125. ἐς τὸ π. ΔΙ. ταῦτα δὴτ' οὐκ ἀγχάνη; Ι. 281. ἐσθραμῶν ἐς τὸ π., εἰτα πάλιν ἐκθεῖ πλέγ. 1404. καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ π. καλῶ πρυτάνεις. Α. 23. οὐδ' οἱ π. ἤκουσιν, ἀλλ' ἀπίσαν Α. 40. ἀλλ' οἱ π. γὰρ οὗτοι μεσημβριοί. 54. οὐ γὰρ διδύσας οἱ π.

πρώτην. Α. 207. εἴτε π. μ', ὃ γυναῖκες, ὁμνῶνται.
 Α. 270. πάσας ὑπὸ ψήφου μᾶς, π. δὲ τὴν Λύκωνος.
 720. τὴν μὲν γε π. διαλέγουσαν τὴν ὄπην
 Θ. 662. ἀλλὰ τὴν π. τρέχειν χρῆν' ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ
 Β. 120. φέρε δὴ, τιν' αὐτῶν σοι φράσω π.; τίνα;
 πρώτης. Ο. 1254. π. ἀνατίνας τὸ σκέλη διαμηρῶ
 πρώτιστ'. Ο. 585. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τὸ βοιδαρίω τῶμυ π.
 ἀποδῶμαι.
 πρώτιστα. Σ. 595. εἶπε τὰ δικαστήρι' ἀφείναι π. μίαν δικά-
 σαντας
 Ο. 972. δὲ δὲ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθον π. προφήτης,
 Α. 1169. π. τὸν Ἑχινούντα καὶ τὸν Μηλιά
 Θ. 659. εἶα δὴ π. μὴν χρῆ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
 Β. 519. ἴθι νυν, φράσον π. ταῖς ὀρχηστρίσιν
 911. π. μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθίσειν ἐγκαλύψας,
 946. ἀλλ' οὐρίων π. μὲν μοι τὸ γένος εἴπ' ἂν εὐδὸς
 Εκ. 597. τοῦτο γὰρ ἡμέλλον ἐγὼ λέξειν τὴν γῆν π. ποιήσω
 Π. 792. π. καὶ Βλέφαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
 πρώτιστά. Εκ. 1059. ἴθι νυν ἔασον εἰς ἀφοδὸν π. με
 πρώτιστον. Ν. 553. Εὐπολις μὲν τὸν Μαρκῶν π. παρείλκευεν
 Ο. 695. τίποτε π. ὑπηνέμιον Νῦξ ἢ μελανόπτερος φῶν.
 Α. 555. τί ποιησάσας; ΑΤ. ἦν παύσωμεν π. μὲν ξὺν ὄπλοισιν
 569. πλεῖν ἢ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. π. μὲν γε τεκοῦσαι
 Β. 941. ἰσχυρὰ μὲν π. αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφείλον
 1121. π. αὐτοῦ βασιανῶ τοῦ δεῖσιου.
 Εκ. 749. π. αὐτὰ πολλὰ καὶ σκέφομαι.
 πρώτιστος. Α. 28. ἐγὼ δ' αἶε π. εἰς ἐκκλησίαν
 Α. 1002. π., ἀσπὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
 Ν. 1039. ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι π. ἐπενόησα
 πρώτοι. Εἰ. 502. π. γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλέησατε.
 Α. 1110. ὡς οἱ π. τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἱγγι
 πρώτοισιν. Ν. 1118. ὕσμεν π. ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
 πρώτον. Α. 341. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε π. ἐξεράσατε.
 Α. 383. νῦν οὖν με π. πρὶν λέγειν ἔασατε
 637. π. μὲν Ἰσπεφάνους ἐκάλουν· κάπειδ' αὐτοῦ τις εἶποι,
 710. ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν π. Εὐάθλους δέκα,
 Ι. 24. ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα π. λέγε
 50. ὃ Δῆμμε, λούσαι π. ἐκδικάσας μίαν,
 488. ἀλλ' εἴμ' π. δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
 643. εὐαγγελίσασθαι π. ὑμῖν βούλομαι·
 1066. ὅπως ὁ μισθὸς π. ἀποδοθήσεται.
 1234. καὶ σου τοσούτο π. ἐκπειράσομαι·
 1340. π. μὲν, ὅπου· εἶποι τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 1366. π. μὲν ὅπου οἱ ναῖς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
 1371. ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ π. ἐγγεγράφεται.
 Ν. 78. ἀλλ' ἐξεγείραι π. αὐτὸν βούλομαι.
 224. π. μὲν ὅ τι δρᾷς. ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
 247. ποίους θεοὺς ὁμεί σὺ; π. γὰρ θεοὶ
 368. ἀλλὰ τίς ὄν; τοῦτ' ἂν ἐμοί· ἀπόφηναι π. ἀπάντων.
 390. ἀτρέμας π. παπᾶς παπᾶς, κάπειτ' ἐπάγει παπα-
 παπᾶς,
 649. π. μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνοσίᾳ,
 731. φέρε νυν. ἀθρήσω π., ὅ τι δρᾷ. τουτονί.
 786. ἐπεὶ τί νυνὶ π. ἐδιδάχθης; λέγε.
 787. φέρ' ἴδω, τί μέντοι π. ἦν; τί π. ἦν;
 863. ὅν π. ὕβωλον ἔλαβον Ἠλιαστικόν,
 963. π. μὲν εἶδε παιδὺς φωνὴν γρύξαντος μὴδὲν ἀκούσαι·
 1044. ὅστις σε θερμῶ φησι λούσθαι π. οὐκ ἔασειν.
 1146. κάγωγε σ'. ἀλλὰ τουτονί π. λαβέ.
 1172. νῦν μὲν γ' ἴδω εἰ π. ἐξαρηνητικὸς
 1212. ἀλλ' εἰσάγω σε βούλομαι π. ἐστιᾶσαι.
 1355. π. μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα
 1366. ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω π. ἐν ποιηταῖς
 Σ. 31. ἐδοξέ μοι περὶ π. ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ
 55. ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν π. αὐτοῖσιν ταδὶ,
 656. καὶ π. μὲν λόγισαι φαύλους, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
 826. φέρε νυν, τίν' αὐτῶ π. εἰσαγάγω δίκην;
 831. ὃ π. ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
 839. τοῦτ' ἄρα π. τὰ δίκην τῷ πατρί
 1177. π. μὲν ὡς ἡ Λάμ' ἄλοῦσ' ἐπέρδετο,
 Εἰ. 68. δ' δ' εἶπε π. ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
 423. χᾶτερ' ἐτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. π. δὲ σοι
 560. νῦν μὲν οὖν, ἄνδρες, προσευξάμεσθα π. τῇ θεῷ,
 612. ὡς δ' ἄπας τὸ π. ἀκούσ' ἐβόησεν ἀμπελος
 695. π. δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνῆρετο.
 739. π. μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέ-
 παυσεν
 754. καὶ π. μὲν μάχομαι πάντων αὐτῶ τῷ καρχαρόδοντι,
 917. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν αἶε σ' ἡγήσόμεσθα π.
 1057. ὅπῃ ἄμεινον π. ΙΕ. ἀλλὰ ταυταγί
 1074. ἀλλὰ τῷδε π. ΤΡ. τοῖς ἄλλοις γε παστῆα ταυτί.

πρώτον. Ο. 381. ἔστι μὲν λόγων ἀκούσαι π., ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
 Ο. 468. πάντων ὅπως ἔστιν, ἐμοῦ π., τοῦδ', καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
 484. ἤρχε τε Περσῶν π. πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
 641. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν π. δὲ γε
 693. Χάος ἦν καὶ Νῦξ Ἑρεβός τε μέλας π. καὶ Τάρταρος
 εὐρύς·
 699. ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ π. ἀνήγαγεν ἐς φῶς
 717. ἐλθόντες γὰρ π. ἐπ' ὄρνις, οὕτως πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε.
 809. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. π. ὄνομα τῇ πόλει
 971. π. Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν·
 1286. π. μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἄμα
 1330. σὺ δὲ τὰ πτερὰ π.
 Α. 307. οὐκ οὖν ἂν, εἰ τὸ μὲν εὖ λω θείμεσθα π. αὐτοῦ,
 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ π. πολέμειν. ΠΡ. πῶς γὰρ σωθήσμεθ'
 ἄλλως;
 637. ἀλλὰ θάμεσθ', ὃ φίλοι γράες, ταδὶ π. χαμαί.
 946. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὃ π. ἐψήσας μύρον.
 Θ. 253. ὃ τι; τὸν κροκατὸν π. ἐνδύου λαβάν.
 360. ἐγὼ. ΚΗ. περὶ θου νυν τόνδε π. πρὶν λέγειν.
 476. ἐγὼ γὰρ αὐτὴ π., ἵνα μάλλην λέγω,
 629. ὃ τι π. ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδεικνυτο.
 630. φέρ' ἴδω, τί μέντοι π. ἦν; ἐπινόμεν.
 968. π. εὐκύκλου χορείας ἐφυᾶ στήσας βάσιν.
 1043. ὡς ἐμ' ἀπεξύρρησε π.,
 1174. π. μὲν οὖν διέλθε κἀνακόλυσσον.
 Β. 687. ζυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. π. οὖν ἡμῖν δοκεῖ
 833. ἀποσεμνυνεῖται π., ἄπερ ἐκάστοτε
 1013. σκέψαι τῶν οἶων αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο π.,
 1038. τὸ κράνος π. περιθυσάμενος τὸν λόφον ἡμελλ' ἐπιθήσειν.
 1063. π. μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχῶν, ἢ' ἐλαινοὶ
 1120. ὅπως τὸ π. τῆς τραγηδίας μέρος
 1124. π. δὲ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
 1189. πῶς γὰρ; ὅτε δὴ π. μὲν αὐτὸν γενόμενον
 1422. π. μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχοντο
 1455. π., τίσι χρῆται· πότῃ τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν;
 Εκ. 60. ἔγωγε. π. μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
 66. ἔρριψα π., ἵνα δασυνθῇ ὅλη
 233. ὡς τοὺς στρατιώτας π. οὐσαι μητέρες
 416. χλαίνας, ἐπειδὴν π. ἥλιος τραπῇ,
 436. πολλὰ κακά. ΒΛ. καὶ τί εἶπε; ΧΡ. π. μὲν σ' εἶφη
 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν π. ὑπάρξει, τὰ δὲ λαοφ' ἡμῖς
 ὑφανοῦμεν.
 657. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι π. ἔσονται. ΒΛ. τουτὶ δὲ πύσους
 ἐπιτρίψει;
 659. πολλῶν ἐνεκεν νῇ τὸν Ἀπόλλων π. δ' ἐνδὸς οὐνεκα
 δῆπου,
 716. ὅπως ἂν ἐωυχῇσθε π. τήμερον.
 936. νυνὶ δὲ π. εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
 990. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν π. θύραν.
 1017. τὴν γραῦν προκρούσῃ π.; ἦν δὲ μὴ θέλῃ
 1079. ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν π. ἀπώλωμαι κακῶς,
 Π. 41. ὅτῃ ξυναντήσαιμι π. ἐξίω,
 75. μέθεσθ' ἐν νυν μου π. ΧΡ. ἦν μεθίεμεν.
 463. σὲ π. ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
 468. τὸ π. αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφῆναι μόνῃ
 519. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δῆπου. ΠΕ. τίς δ' ἔσται π. ὁ
 πωλῶν,
 522. ἀλλ' οὐδ' ἔσται π. ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστῆς
 656. π. μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
 716. π. δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
 Γρ. 366. ὃ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ π. τριχίδων ἀπεβάφθη
 473, 1. εἰκὸς δῆπου π. ἀπάντων
 πρώτον. Σ. 1029. οὐδ' ὅτε π. γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φῆσ'
 ἐπιθέσθαι,
 πρώτος. Α. 1202. τὸν γὰρ χῶα π. ἐκπέπωκα.
 Ι. 6. κάκιστα δὴθ' οὕτως γε π. Παφλαγόνων
 130. ὡς π. ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
 327. π. ἄν' ὃ δ' Ἰπποδάμου λείβεται θεώμενος.
 Ν. 737. αὐτὸς ὃ τι βούλει π. ἐφευρὼν λέγε.
 Σ. 268. οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφορκὺς ἦν, ἀλλὰ π. ἡμῶν
 283. τῶν Σάμων π. κατείποι,
 1225. ἄδω δὲ π. Ἀρμόδιον· δέξει δὲ σὺ.
 Εἰ. 743. ἐξήλασ' ἀτιμώσας π., καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν.
 1177. κἂτα φεύγει π., ὥσπερ ξουθὸς ἰππαιετρῶν
 Ο. 500. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕ. καὶ κατέδειξεν γ' οὕτως π. βα-
 σιλεῶν
 1657. οὕτως ὁ Ποσειδῶν π., ὡς ἐπαίρει σε νῦν,
 Α. 274. ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὡς αὐτὴν κατέσχε π.,
 Β. 1004. ἀλλ' ὡ π. τῶν Ἑλλήνων πηγῶσας βήματα σεμνὰ
 Εκ. 398. π. Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρυσεν.
 πρώτος. Σ. 852. ὃ π. ἔστιν; ΒΔ. ἐς κύρακας, ὡς ἀχθομαι.

πυέλω. Fr. 326, 2. ἐν τῇ π.
Πυθάγγελος. B. 87. Π. δέ; ΉΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
πυθίσθαι. N. 482. οὐκ, ἀλλὰ βραχεία σου π. βούλομαι.
O. 47. τὸν ἔποπα. παρ' ἐκείνου π. δεομένον.
A. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα π.,
Θ. 4. παρὰ σου π., ποί μ' ἀγεις. Εὐριπίδης;
72. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ π. βούλομαι
Π. 378. ἐθέλω διαπρῆξαι πρὶν π. τὴν πόλιν.
594. διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο π.,
πύθεσθαι. B. 1417. εὐδαιμονοίης. φέρε, π. μου ταδί.
πύθη. I. 150. τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἐλθ', ἴνα π.
O. 1420. πτερῶν πτερῶν δει' μὴ π. τὸ δεύτερον.
Π. 113. γενήσεται ἀγαθὰ. πρόσχε τὸν νοῦν, ἴνα π.
πύθησθ'. I. 669. π. ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
πύθησθαι. Π. 72. ἀλλ' ἦν π. μ' ὅστις εἰμ'. εὐ οἶδ' ὅτι
Πύθι'. Σ. 869. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Π., ἐπ' ἄγαθῇ τύχῃ
Πυθίαισι. Θ. 333. καὶ ταῖσι Π., καὶ τοῖς Δηλίοις
Πυθίοις. O. 857. ἴτω ἴτω. ἴτω δὲ Π. Βοά.
Πυθικήν. Π. 213. ὁ Φοῖβος αὐτὸς Π. σείσας δάφνην.
Πυθικόν. I. 220. χρησμοὶ τε συμβαίνουσιν καὶ τὸ Π.
Πυθικός. I. 1229. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Π.
Πυθίοις. Θ. 332. καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Π.
Πυθίφ. O. 870. καὶ κύκνῃ Π. καὶ Δηλίφ. καὶ Δητοῖ Ὀρνυ-
Πυθοί. A. 1131. Ὀλυμπίαισι, ἐν Πύλαις. Π.—πύσους
πύθοιθ'. Σ. 73. εἰ μὴ π. ἡμῶν. ἐπεὶ τοπάξτε.
πυθοίμεθ'. Π. 55. π. ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.
πύθοιο. N. 154. τί δῆτ' ἂν, ἔτερον εἰ π. Σακράτους
A. 399. τί δῆτ' ἂν, εἰ π. καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
πύθουτ'. Π. 120. π. ἂν ἐπιτρίψει. ΧΡ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
'πυθόμην. EI. 824. ὦ δίσποθ', ἦκεις; TP. ὡς ἐγὼ π. τινός.
πύθου. Fr. 499. π. χελιδῶν πηνία' ἅττα φαίνεται.
Πυθῶδε. O. 189. Π., Βοιωτοὺς διοδὸν αἰτούμεθα.
πυθώμεθ'. Θ. 573. σιγᾶθ', ἐν αὐτῇ κοσμίως π. ἅττα λέγει.
Πύθων'. B. 659. Ἀπολλων, ὅς που Δηλὸν ἢ Π. ἔχεις.
Πυθῶν. I. 1271. σὰς ἀπτόμενος φαρέτρης Π. ἐν δὲ κακῶς
πένεσθαι.
πύκν'. Ek. 281. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν π. ἤξιν ἄντικρυς
πύκνα. I. 751. ἀλλ' ἐς τὸ πρῶσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν π.
Θ. 658. τὴν π. πᾶσαν καὶ τὰς σκηνάς καὶ τὰς διόδους διαβρῆσαι.
Ek. 283. τοῖς μὴ παροῦσιν ὕβρῳ ἐς τὴν π.
πυκνά. A. 1310. ἀμπάλλοντι π. ποδοῖν
πυκνάς. EI. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τριβε πολλὰς καὶ π.
πυκνῇ. A. 445. δῶσαν π. γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
πυκνήν. Ek. 571. νῦν δὲ δεῖ σε π. φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
πυκνί. I. 749. ναὶ νοὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ π.
Σ. 31. ἐδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ π.
EI. 680. ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ π.
Ek. 243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τὰνδρὸς ἔκρησ' ἐν π.
πυκνότης. I. 42. Δῆμος π., δύσκολον γερῶντιον
πυκνοί. A. 388. ὡς τυμπανισμὸς χοί π. Σαβάξιοι,
πυκνοῖς. Θ. 1032. ἀλλ' ἐν π. δεσμοῖσιν ἐμ-
πυκνόν. I. 25. τὸ μύλωμεν, εἴτα δ' αὐτό, κατεπάγων π.
Σ. 1110. ἐμβεβυσμένοι, π. νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
EI. 565. καὶ π. καὶ γοργὸν ὥσπερ μῆζα καὶ πανδαισία.
πυκνός. I. 165. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς π.
πυκνότατον. O. 430. π. κινάδος,
πυκνότερον. Θ. 648. τὸ πῶς διέλκει π. Κορινθίαν.
πυκνότης. I. 1132. εἰ σοι π. ἐνεστ'
πυκνότης. N. 384. ἐμπιπούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ
τὴν π.;
N. 406. ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν π.,
πυκνός. Θ. 439. πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί π. γε
πυκνώσας. N. 701. στρόβει π.
Πυλαγόρας. Fr. 306, 2. ἤκειν φέροντάς φασι τοὺς Π.
πύλαι. Fr. 454. π.;
Πυλαϊμάχος. I. 1172. ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἢ Παλλάς ἢ Π.
πύλαις. I. 1246. ἡλλαντοπώλεις ἐτεδὸν ἢ 'πὶ ταῖς π.;
I. 1398. ἐπὶ ταῖς π. ἀλλαντοπωλήσει μόνος.
O. 1158. καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται π.,
A. 282. ἐφ' ἑστακαῖδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς π. καθεύδων.
B. 1094. ἐν ταῖσι π. παῖουσ' αὐτοῦ
Πύλαις. A. 1131. Ὀλυμπίαισι, ἐν Π., Πυθοί—πύσους
πύλαισιν. I. 1247. ἐπὶ ταῖς π., οὐ τὸ τάριχος ἄνιον.
πυλάξ. Θ. 1007. πέρ' ἐγὼ 'ξενίγχι πορμός. ἴνα π. σοι.
πύλας. O. 766. εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς π.
O. 1156. ἀπεκτέλκωσαν τὰς π. ἦν δ' ὁ κτύπος
1208. ἀποπύν γε τοῦτ' πρᾶγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας π.
1210. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἐγώ γε κατὰ ποίας π.
A. 250. ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς π.
428. οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς π.
Fr. 198, 1. α. Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου π.

Πύλοιο. I. 1059. Ἔστι Πύλος πρὸ Π. ΔΗΜ. τί τοῦτο λέγει,
πρὸ Π.;
Πύλον. I. 1058. ἀλλὰ τότε φράσσαι, πρὸ Πύλου Π. ἦν σοι
ἔφραξεν.
EI. 219. ἤξουσι καὐθις, ἦν ἔχωμεν τὴν Π.
A. 1163. λῆ τοῦτ' ἀποδύμεν. ΑΤ. ποῖον, ὦ τῶν; ΑΑ. τὰν Π.,
Πύλος. I. 1059. Ἔστι Π. πρὸ Πύλοιο ΔΗΜ. τί τοῦτο λέγει,
πρὸ Πύλοιο;
Πύλου. I. 702. ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Π.
I. 742. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Π.,
846. ἕως ἂν ἢ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Π. τι λοιπόν.
1005. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΚΑ. περὶ Ἀθηναίων, περὶ Π.
1058. ἀλλὰ τότε φράσσαι, πρὸ Π. Πύλον ἦν σοι ἔφραξεν.
1167. ἐκ τῶν ὧλων τῶν ἐκ Π. μεμαγμένην.
1201. νῆ τὸν Ποσειδῶν, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Π.
N. 186. τοῖς ἐκ Π. ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
Πύλῳ. I. 55. μᾶζαν μεμαχότους ἐν Π. Λακωνικῇ,
I. 76. τὸ μὲν ἐν Π., τὸ δ' ἕτερον ἐν τήκελῃσι.
355. οἶνον χύα κασαλβάσω τοὺς ἐν Π. στρατηγούς.
EI. 665. ἐλθούσά φησιν αὐτομάτῃ μετὰ τῶν Π.
A. 104. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπὶ τῆς μῆρας ἐν Π.
πυλῶν. O. 1173. διὰ τῶν π. εἰσέπτατ' ἐς τὸν ἄερα,
A. 423. ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκλείεσθαι τῶν π.
πύνδακας. Fr. 263. "ἐκκρουσαμένους τοὺς π."
πυνθάνει. Θ. 619. τίς ἐστ' ἀνὴρ σοι; ΜΝ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα π.;
Π. 963. ὦ μεираκίσκη π. γὰρ ἄρκως.
πυνθάνεσθε. I. 1302. οὐδὲ π. ταῦτ', ὦ παρθέναι, τὰν τῇ πόλει;
πυνθάνομαι. Π. 25. εὖνους γὰρ ἂν σοι π. παῖν σφύδρα.
πυνθάνων. A. 204. τῆδε πᾶς ἔπου. δῶκε, καὶ τὸν ἄνδρα π.
πυνθανώμεθα. Ek. 230. μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ π.
πύξ. EI. 899. παίειν, ὀρύττειν, π. ὁμοῦ καὶ τῷ πύει.
B. 547. π. πατόξας μούξεοφε
πυξίδιον. Fr. 671. καὶ πυξίον καὶ π.
πυξίον. Fr. 671. καὶ π. καὶ πυξίδιον.
πύον. Fr. 476, 4. π., χόρια, χελιδόνια, τίττιγας, ἐμβρίεια.
πύος. EI. 1150. ἦν δὲ καὶ π. τις ἐνδον καὶ λατῶα τέτταρα,
Fr. 302, 5. οὐ χύριον οὐδὲ π., οὐδ' ἦπαρ κάπρον,
πύρ. A. 751. πῶς ἔχετε; ΜΕ. διαπεινᾶμεν δει ποττὸ π.
A. 923. κείπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ π. ἅπαξ,
1014. τὸ π. ὑποσκάλευε.
N. 769. ἀφ' ἧς τὸ π. ἄπτοισι; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις;
Σ. 773. ἐὰν δὲ νύφη, πρὸς τὸ π. καθήμενος,
811. καὶ π. γε τοῦτ', καὶ προσέστηκεν φακῇ,
860. ἀλλ' ὡς τάχιστα π. τις ἐξενεγκάτω
EI. 841. ἱπνοὺς ἔχοντες. ἐν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι π.
949. καὶ π. γε τοῦτ', κούδεν ἴσχει πλὴν τὸ πρὶ-
βάτον ἡμᾶς.
1131. ἀλλὰ πρὸς π. διέλ-
O. 841. φύλακας κατόστησαι. τὸ π. ἐγκρυπτ' αἰεῖ,
A. 249. οὐ γὰρ τοσαύτας οὐτ' ἀπειλάς οὔτε π.
293. καὶ τὸ π. φουσητίον,
299. κάστιν γε Αἰώνιον τὸ π.
306. τοῦτ' ἐν π. ἐγρήγορον θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ
372. τί δαὶ σὺ π., ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεῖσας;
376. τοῦμὸν σὺ π. κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τοῦ-
γὼν τὰχ' αὐτὸ δείξει.
386. οὐκοῦν ἐπειδὴ π. ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτὸν.
1015. οὐδὲ π., οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πύρδαις.
Θ. 37. θεράπων τις αὐτοῦ, π. ἔχων καὶ μυρρίνας.
B. 871. ἴθι νυν λιβανωτῶν δευρὺ τις καὶ π. δῶτα.
Ek. 792. ἢ π. ἀπύτροπον, ἢ διαξείεν γαλήν,
Fr. 66. π.
389. φαίδραν ἐπὶ π. δὲ π. εἰχ' ἤξιν ἀγαν
πυραμοῦς. I. 277. ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡμέτερος ὁ π.
Θ. 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ π.
πυράν. A. 269. μῶν π. νήσαντες ἐμπρησόμεν αὐτίχαιρες
A. 373. ἐγὼ μὲν, ἴνα νῆσας π. τὰς σὰς φίλας ὤ-
374. ἐγὼ δὲ γ', ἴνα τὴν σὴν π. τοῦτ' κατασβέσαιμι.
πυρηγίους. I. 793. καὶ γυναιρίους καὶ π. ἔτος ὕβουον οὐκ ἐλεαί-
ρεις,
πύργους. O. 1162. ἐν τοῖσι π. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
πύργον. B. 130. ἀναβάς ἐπὶ τὸν π. τὸν ὑψηλὸν ΔΙ. τί δρῶ;
πύργος. Π. 180. ὁ Τιμοθέου δὲ π. ΧΡ. ἐμπέσει γέ σοι.
πύργους. I. 1040. τείχος ποιήσας ἐύλιον π. τε σιδηροῖς.
πύργων. EI. 1287. π. δ' ἐξεχέοντο, βοῇ δ' ἀσβεστος ὥρῃ;
πυργώσας. B. 1004. ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων π. ῥήματα
σεμνὰ
πυρετοῖσιν. Σ. 1038. τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρήσαι πέρυσιν καὶ
τοῖς π.,
πυρετοῦ. Fr. 315. ἅμα δ' ἡπιάλος π. πρῶδρμος
πυρέτω. Σ. 613. κἂν γὰρ π., τὸν γε μισθὸν λή-
μαι.

ράκιον. Α. 415. δὸς μοι β. τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
 ρακιοσυρραπτιδῆ. Β. 842. καὶ παρχοικαὶ καὶ β.;
 ράκος. Β. 406. καὶ τὸ β., κάξυρες ὥστ'
 Π. 540. πρὸς δὲ γε τοῦτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν β. ἀντὶ δὲ κλίνης
 ρακόματα. Α. 432. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου β.
 ρακῶν. Α. 433. κείται δ' ἀναθεν τῶν Θυεστειῶν β.,
 Α. 438. κάκεινά μοι δὸς τὰ κύλουθα τῶν β.,
 ράμφος. Ο. 99. τὸ β. ἡμῖν σου γέλοισιν φαίνεται.
 ρανίς. Α. 171. διοσημία 'στὶ καὶ β. βέβληκέ με.
 ρανίσι. Β. 1312. β. χρῶα δροσιζόμεναι
 ράπτειν. Π. 513. τις χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ β. ἢ τροχοποιεῖν
 ῥᾶστ'. Ν. 778. φανύτατα καὶ β. ΣΠ. εἰπέ δὴ. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
 Β. 205. ὦν, εἰτ' ἐλαύνειν. ΧΑ. β. ἀκούσει γὰρ μέλη
 Π. 507. ἀλλ' ὦ πάντων β. ἀνθρώπων ἀνακεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
 ραφανίδος. Ν. 901. οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δευνούντ' ἐξὴν κεφάλαιον τῆς β.,
 ραφανιδωθῇ. Ν. 1083. τί δ' ἦν β. πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ;
 ραφανίδων. Π. 544. μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάχης φυλλεῖ ἰσχυρῶν β.,
 ραφανίσιν. Fr. 249. 2. διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φύσασιν καὶ β.
 ράφανον. Fr. 163. 4. τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ β. φέροντι.
 ράχιν. Α. 314. ταυτὶ μὲν ἦδη τὴν β. θλίβοντά μου πέπαιται.
 ραφαμένη. Ν. 538. οὐδὲν ἤλθε β. σκύτινον καθεμένον.
 ραψάμενός. Ι. 784. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ β. σοι τοῦτ' φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου.
 ραψιδεῖν. Εκ. 678. καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ β. ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
 ρέγκει. Ι. 104. β. μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.
 ρέγκεται. Ι. 115. ὥς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν πέρδεται καὶ β.,
 ρέγκουσιν. Ν. 5. οἱ δ' οἰκέται β. ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
 ρέγκωμεν. Ν. 11. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, β. ἐγκεκαλυμμένοι.
 ρεῖ. Α. 1034. ὥστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθῃ, β. μου τὸ δάκρυον πολὺ.
 ρεῖς. Β. 7. θαρρῶν γ' ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρ.. ΞΑ. τὸ τί;
 ρέπει. Β. 1393. μεθεῖτε μεθεῖτε καὶ τὸ τοῦδ' ἡ αὐ β.
 Π. 51. οὐκ ἐστ' ὅπως ὁ χρησμός ἐς τοῦτο β.,
 ρέπον. Fr. 445 α. 4. ὅταν γὰρ ἰστῆς, τοῦ ταλάντου τὸ β.
 ρεῖσας. Ι. 526. εἴτα Κρατῖνον μεμνημένος, ὅς πολλὰ β. ποτ' ἐπαίρω
 ῥήγγυνται. Ν. 378. εἰς ἀλλήλας ἐμπιστοῦσαι β. καὶ παταγούσιν.
 ῥῆμ'. Β. 1155. πῶς δὲ; ΕΤ. σκόπει τὸ β. ἐγὼ δὲ σοι φράσω.
 Β. 1199. τὸ β. ἑκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
 1379. καὶ λαβομένη τῷ β. ἑκάτερος εἴπατον,
 ΕΙ. 931. τὸ β. ΧΟ. ἐνέτηδες σὺν, ἵν' ἐν τῇ κλησίᾳ
 ῥῆμα. ΕΙ. 521. πόθεν ἂν λάβοιμι β. μυριάμορον
 Β. 97. ζῆτῶν ἂν, ὅστις β. γενναῖον λάκος.
 ῥήμαθ'. Ν. 1402. οὐδ' ἂν τρεῖς εἰπεῖν β. οὗς τ' ἢ πρὶν ἐξαμαρ-
 τεῖν
 Β. 821. β. ἱπποβάμονα.
 929. γυναικείους χαλεπήλτους, καὶ β. ἱπποκρήματα.
 ῥήμασι. Α. 686. ἐς τάχος καίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς β.
 Β. 1060. πολλὰς εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς β. μεῖζοσι χρῆσθαι
 ῥήμασιν. Ι. 658. οἷς ἦδεθ' ἢ βουλὴ μάλιστα β.
 Ο. 1257. διαρραγείης. ὦ μέλ', αὐτοῖς β.
 ῥήμασιν. Ι. 687. β. θ' αἰμῶλοις.
 ῥήματ'. ΕΙ. 604. β., εἰ βούλεσθ' ἀκούσαι τῆνδ' ὅπως ἀπάλετο.
 Β. 924. ἦδη μεσοίη, β. ἂν βόεια δάδεκ' εἴπεν,
 ῥήματα. Β. 824. β. γομφοπαγῇ, πινακῆδον ἀποσπῶν
 Β. 828. β. δαιομένη καταλεπτολογῇ
 881. β. καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
 1004. ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας β. σεμὰ
 Fr. 1. ἀποβήσεται σοι ταῦτα ποι τὸ β.
 205. καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμι ἂν β.;
 561. β. τε κομῆα καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι
 ῥήματι. Β. 854. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν πρόταφόν σου β.
 ῥηματίος. Α. 444. ὅπως ἂν αὐτοὺς β. σκιμαλίσω.
 Ι. 216. ὑπογλυκαίων β. μαγειρικῶς.
 Σ. 668. ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ, τοῦτοις τοῖς β. περιπεφθεῖς.
 ῥηματίωσιν. Ν. 943. β. καινοῖς αὐτῶν
 ῥηματίων. Α. 447. εὐ γ' οἷον ἦδη β. ἐμπέπλαμαι.
 ΕΙ. 534. αὕτη ποιητῇ β. δικανικῶν.
 ῥημάτων. ΕΙ. 220. ὁ γούιν χαρακτῆρ ἡμεδαπὸς τῶν β.
 Θ. 443. δλίγων ἔνεκα καὶ τῇ παρήλθον β.
 Β. 492. σὺ δ' οὐκ ἐδεισας τὸν ψύφον τῶν β.
 940. αἰδοῦσιν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ β. ἐπαχθῶν,
 1367. τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανεῖ τῶν β.
 ῥήξας. Ν. 406. β. αὐτὰς ἐξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πενήτην,
 Π. 515. ἢ γῆς ἀρότρους β. δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
 ῥήξατε. Ν. 357. οὐρανομήκη β. κάμοι φωνῇ, ὡ παμβασιλευαι.
 ῥήξον. Ν. 960. β. φωνῇ ἥτιναι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

ῥήσιν. Α. 416. δεῖ γὰρ με λέξαι τῷ χορῷ β. μακρῶν
 Σ. 580. ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ β. τὴν καλλίστην ἀπολίζας.
 1095. β. εὐ λέξειν ἐμέλλοντες τὸτ', οὐδὲ
 Β. 151. ἢ Μορσίμου τις β. ἐξεργάτατο.
 ῥήσιν. Ν. 1371. ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐρωπίδου β. τιν', ὡς ἐβῆναι
 ῥήτορα. Fr. 673. β.:
 ῥήτορας. Α. 38. βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς β.,
 Ι. 60. δειπνούοντας ἐστὼς ἀποσαβεῖ τοὺς β.
 358. λαρυγγῶ τοὺς β. καὶ Νικίαν ταραξάω.
 Π. 566. σκέψαι τοῖνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς β., ὡς ὅπως μὲν
 ῥήτορε. Ι. 1350. καὶ νῆ Δί' εἰ γε δύο λεγοίτην β.,
 ῥήτορες. Ι. 880. οὐχὶ φθονῶν ἐπαυσας, ἵνα μὴ β. γένοιντο.
 Θ. 382. ὅπερ ποιοῦσ' οἱ β. μακρὰν εἴκε λέξειν.
 Π. 30. ἕτεροι δ' ἐπλοῦτον, ἱερῶνλοι, β.
 ῥητόρων. Α. 680. ὑπὸ νεανίσκων ἐάτε καταγελασθαι β.,
 Ι. 323. δειαν, ἥπερ μόνῃ προστατεῖ β.;
 425. ὥστ' εἰπ' ἀνὴρ τῶν β. ἰδῶν με τοῦτο δρῶντα
 Θ. 292. ποῦ τοῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν β.
 Εκ. 195. ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ β.
 244. ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν β.
 Π. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν β.
 Fr. 1. τὸ καταπληγῇσι τοῦτο παρὰ τῶν β.
 ῥήτωρ. Θ. 530. μὴ δάκρῃ β. ἄρρειν.
 Β. 367. ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν β. ἂν εἴτ' ἀποτρώγει,
 ριγῶν Α. 857. β. τε καὶ πεινῶν αἰεῖ
 Α. 1146. σοὶ δὲ β. καὶ προφυλάττειν,
 Ν. 416. μήτε β. ἀχθεῖ λίαν. μήτ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς,
 442. αὐχμεῖν, β., ἀσπονδὸν δαίρειν,
 Σ. 446. ὥστε μὴ β. ἐκάστοτ' ἀλλὰ τοῦτοις γ' οὐκ ἐνι
 Ο. 712. εἴτα δ' Ὀρέστη χλαῖνας ὑφαίνειν, ἵνα μὴ β. ἀποδύῃ.
 935. ἔχε τὴν στολὰδα· πάντας δέ μοι β. δοκεῖς.
 ρίζας. Π. 283. δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θυμῶν β. διεκπερῶντες.
 Fr. 122. β. ἐχούσας σκοροδομήμῃτον φύσιν.
 ρίζιον. Ο. 654. μηδὲν φοβηθῆς· ἐστὶ γὰρ τι β.,
 ρῖν'. ΕΙ. 162. ἀπὸ μὲν κάκεης τὴν β. ἀπέχων,
 Π. 703. τὴν β. ἐπιλαβοῦσ' οὐ λιβανωτῶν γὰρ βδέω.
 ρῖνα. ΕΙ. 21. πόθεν ἂν πραιμῶν β. μὴ τετρημένην.
 Π. 314. τὴν β. σὺ δ' Ἀρίστουλος ὑποχάσκων ἱρεῖς
 ρῖνας. Ν. 344. κοῦχί γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοις αὐτὰς δὲ β.
 ἐχουσιν.
 Ο. 1081. τοῖς τὲ κοφίχοισιν ἐς τὰς β. ἐγγχεῖ τὰ πτερὰ,
 Β. 620. στρεβλῶν, ἐτι δ' ἐς τὰς β. ὄξος ἐγγχεῖν.
 ρινούς. ΕΙ. 1374. σὺν β' ἐβαλον β. τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέ-
 στας.
 ριπίδα. Α. 888. τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν β.
 ριπίδι. Α. 669. οἷον ἐξ ἀνθρώπων πρῶτον φέφαλος ἀνῆλτα,
 ἐρεθίζόμενος οὐρία β.,
 ριπίζει. Β. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ β., κερδῶν ἰδίῳ ἐπιθυμῶν,
 ριπίζεται. Εκ. 842. ἐστᾶς ἐφεξῆς τὰ τεμάχη β.,
 ριπῶς. ΕΙ. 699. κέρδους ἑκατὶ κῶν ἐπὶ β. πλέοι.
 ρῖπτε. Σ. 1530. β. σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
 ΕΙ. 962. καὶ τοῖς θεαταῖς β. τῶν κριθῶν. ΟΙ. ἰδοῦ.
 ριπιτεῖτε. Εκ. 507. β. χλαῖνας, ἐμβὰς ἐκποδὸν ἔτω,
 ρῖς. Εκ. 630. ἢ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ β. ἴσα τοῖσι καλοῖσι
 φρονήσει.
 ρίψαντες. ΕΙ. 332. τὸ σκέλος β. ἦδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
 ρίψας. ΕΙ. 153. κάτω κᾶρα β. με βουκολήσεται.
 ριψασπιδες. ΕΙ. 1186. ἦττον, οἱ θεοῖσιν οὕτοις κἀνδράσι β.
 ρίψασπιν. Ν. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλέωνυμον αὐτὰς τὸν β.
 χθὲς ἰδοῦσαι,
 ρίψω. Θ. 771. β. γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
 ροαί. Θ. 855. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι β.,
 ροαῖσιν. Θ. 865. β. ἔθανον. ΓΤ. Η. ὠφείλες δὲ καὶ σὺ γε.
 ρόαν. Fr. 506. ὀζυγλύκειαν τᾶρα κοκκιεῖς β.
 ρόας. Fr. 141. "πλὴν Ἀλεύρου καὶ β."
 ρόδα. Ν. 910. β. μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ βαμολόχος.
 Ρόδιον. Α. 944. τάλας ἐγὼ, τὸ 'Ρ. ἤνεγκον μύρον.
 Ροδίππη. Α. 370. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θούδατος τῆς κάλιν, ὦ 'Ρ.
 ρόδοις. Ι. 966. χώρας ἀπάσης ἰστεφανωμένων β.
 Ν. 1330. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. πάττε πολλοὺς τοῖς β.
 ροδιάζω. Fr. 60. ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων β. σώφρονι κόσμῳ.
 ροθιάζουσ'. Α. 807. οἷον β., ὡ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
 ροθιάζων. Fr. 60. κατάγων β.
 ρόθων. Ι. 546. αἰρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ β., παραπέμψατ' ἐφ'
 ἔνδεκα κάπαις
 ροῖας. Σ. 1268. οὕτως ὅν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μέλου καὶ β.
 ροιβδου. Ν. 407. ὑπὸ τοῦ β. καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἐαυτὸν κατα-
 κάων.
 ροιβήμασιν. Ο. 1182. ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ β.
 ροῖων. ΕΙ. 1001. σικύνων πρῶτον, μέλαν, β.,
 ρόμβον. Fr. 288. ἴθα δὲ λαβὼν τὸν β. ἀνακαθίστασιν.

Σαρδιανικόν. Α. 112. ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σ.
 Σαρδοῦς. Σ. 700. ὅστις πόλεων ἀρχῶν πλείστον, ἀπὸ τοῦ
 Πύοντος μέχρι Σ.,
 σαρκάζοντες. ΕΙ. 482. γλισχρότατα σ. ὥσπερ κυνίδια,
 σαρκασμοπιτυοκάμπται. Β. 966. σαλπιγγολογχοπηγιάδαι, σ.,
 σάρκινον. Γ. 504. ὡς οὐχ ἕτερον ἀνδρα σ.
 Σαρπηδόνα. Ν. 622. ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμονον ἢ Σ.,
 σᾶς. Ι. 1271. σ. ἀπτόμενος φαρέτρας Πινθῶνι ἐν δίᾳ κακῶς
 πένεσθαι.
 σᾶς. Α. 345. πολιοῦχε, σ. ἔσχον ἔδρας.
 Α. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σ. φίλας ὑφάψω.
 Εκ. 3. γονάς τε γὰρ σ. καὶ τύχας δηλώσομεν.
 σάτρα. Α. 100. ἱαρταμὰν ἐξαρεῖ ἀναπισσόναι σ.
 σατύρους. Θ. 157. ὅταν σ. τοῖνυν ποιῆς, καλεῖν ἐμέ.
 σαυλοπροκτιᾶν. Σ. 1173. καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σ.
 σαυνάκα. Ο. 1628. ὁ Τριβαλλὸς, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σ.
 σαυτῇ. Α. 506. τοῦτο μὲν, ὦ γράυ, σ. κρᾶζαι· σὺ δέ μοι λέγε.
 ΛΤ. ταῦτα ποιῶ.
 Θ. 564. οὐδ' ὡς τὸν δούλην τεκούσης ἄρρεν' εἶτα σ.
 σαυτῇ. ΕΙ. 987. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σ.
 Ο. 686. ἔκβαινε, καὶ σ. ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
 Εκ. 481. φύλαττε σ. ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
 499. πάλιν μετασκεύαζε σ. αὐτοῖς ἤπερ ἦσθα,
 σαυτῆς. Α. 132. ἔφησθα σ. κἂν παρατεμῖν θήμισυ.
 Α. 712. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σ. φίλαις.
 Β. 386. καὶ σῶζε τὸν σ. χορόν.
 Εκ. 535. εἴτ' οὐ τὸ σ. ἱμάτιον ἐχρῆν σ' εἶχειν;
 917. σ. κατόναι', ἀντιβολῶ σε.
 σαυτόν. Ι. 183. οἶμοι, τί ποτ' ἐσθ' ὅτι σ. οὐ φῆς ἄξιον;
 Ι. 739. σ. δὲ λυχνοπάλαισι καὶ νευροράφοις
 Ν. 242. πῶθεν δ' ὑπόχρεος σ. ἐλαβες γενόμενος;
 700. φρόντιζε δὴ καὶ διάβρι, πάντα τρόπον τε σ.
 762. μὴ νυν περὶ σ. εἶλλε τὴν γνώμην δέλ,
 842. γνώσει δὲ σ. ὡς ἀμαθὴς εἰ καὶ παχὺς.
 889. χώρει δευρὶ, δείξον σ.
 1296. οὐκ ἀποδιώξει σ. ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 1433. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σ. ποτ' αἰτιάσει.
 Σ. 196. ὅθι τὸν ὄνον καὶ σ. ἐς τὴν οἰκίαν.
 355. ἴεις σ. κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω;
 380. δῆσας σ. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπίθους.
 888. σ. θαρρῶν κάπνευζάμενος τοῖσι πατράοισι θεοῖσιν.
 996. ἔπαιρε σ. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῖνός μοι,
 1493. πρωκτὸς χάσκει. ΕΑ. κατὰ σ. ὅρα.
 ΕΙ. 19. νῆ τὸν Δί' ἐς κύρακάς γε, καὶ σ. γε πρὸς.
 32. τίως ἔως σ. λάθοις διαρραγείς.
 159. ἴει σ. θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
 828. πλανώμενον πλὴν σ.; ΤΡ. οὐκ, εἰ μή γέ που
 Ο. 1020. οὐκ ἀναμετρήσεις σ. ἀπὸν ἀλλαχῇ;
 1367. φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σ. τρέφε,
 1642. βλαπτεις δὲ τοι σὺ σ. ἦν γὰρ ἀποδύνη
 Α. 372. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σ. ἐμπυρεύσαν;
 468. τί τοῖσδε σ. ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
 937. ἔπαιρε σ. ΚΙ. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε
 Θ. 210. ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σ. προδῆς.
 213. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σ. ἐπιδίδας ἐμοί,
 230. ἔχ' ἀτρέμα σ. κἀνάκνυτε. ποῖ στρέφει;
 234. βούλει θεᾶσθαι σ.; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φέρε.
 249. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σ. ἐπιδούναι φθονεῖς,
 Β. 122. κρεμάσαντι σ. ΔΙ. παῦε, πνιγῆραν λέγεις.
 133. εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σ. ΔΙ. ποῖ; ΗΡ. κάτω.
 Π. 56. ἄγε δὴ, σὺ πρότερον σ. ὅστις εἰ φράσον,
 1106. ἔπειτα σ., εἶτα τὴν ὕν. ΚΑ. εἰπέ μοι,
 Γ. 285. κἄπειτα μίσθου σ. ἀμφορεαφορεῖν.
 σεαυτοῦ. Ι. 809. ἂ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾶς, καὶ ὄνειρο-
 πολεῖς περὶ σ.
 Ι. 914. σ., παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
 Ν. 25. Φίλων, ἀδικεῖν ἔλανε τὸν σ. δρόμον.
 88. ἐκστρεφον ὡς τάχιστα τοὺς σ. τρόπους,
 385. φέρε τοῦτ' ἵψ' ἡ χρῆ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σ. γῶσε διδάξω.
 478. ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σ. τρόπον,
 796. πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σ. μαρθάνειν.
 960. ῥῆξον φωνὴν ἥτιν χαίρεις, καὶ τὴν σ. φύσιν εἰπέ.
 994. καὶ μὴ περὶ τοὺς σ. γονέας σκαιουργεῖν. ἄλλο τε μὲν δὲν
 Σ. 393. ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σ. πλησίον χωρον·
 598. σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτι οὖν τοῦτων τὸν σ. πῶποτ'
 ἔδραςας.
 668. ἀρχεῖν αἰρεῖ σ. τοῦτοισι τοῖς βηματίοις περιπεφθεῖς.
 ΕΙ. 1109. πρῶτοφρε τὴν γλῶτταν. ΤΡ. σὺ δὲ τὴν σ. γ' ἀπέ-
 νεγκον.
 1300. εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σ. πατέρ' ἔδεις;
 Ο. 360. εἶτα κατάπηξον πρὸ σ. ΕΤ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

σεαυτοῦ. Ο. 658. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ.
 τοῦτους μὲν ἄγων μετὰ σ.
 Β. 947. τοῦ δράματος· ΑΙ. κρείττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἢ τὸ σ.
 Εκ. 406. σ. παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
 Π. 631. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε τῶν σ. φίλων;
 1134. ἄρ' ἀφελήσας ἀντὶ τὸν σ. φίλον;
 Γ. 488, 2. τασδί κατάζον τῇ κεφαλῇ σ. λίθω.
 σαυτῇ. Ι. 184. ξυνεῖδέναι τί μοι δοκεῖς σ. καλόν.
 Ν. 1454. αὐτὸς μὲν οὖν σ. σὺ τοῦτων αἴτιος,
 1475. ἐνταῦθα σ. παραφρόνει καὶ φληνάφα.
 ΕΙ. 707. γυναικα σ. τήνδε κῆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
 708. ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιῶ σ. βότρυς.
 Εκ. 294. σ. προσέχων ὅπως
 σάφ'. Α. 783. σ. ἰσθί, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
 ΕΙ. 875. σ. ἰσθί, καλῆφθ' γε μάλισ. ΟΙ. ὦ δέσποτα,
 953. τος. κῆτα σ. οἷδ' ὅτι
 Ο. 604. ἦν εὐ πράττωσ', οὐχ ὑγεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σ. ἰσθί,
 Θ. 596. εἰ μὴ πεπύσμη ταῦτα τῶν σ. εἰδύτων.
 Β. 75. οὐ γὰρ σ. οἷδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
 296. σ. ἰσθί. ΔΙ. ποῖ δὴτ' ἂν τραποίμην; ΕΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
 918. σ. ἰσθί. ΔΙ. κάμαντ' ὁκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρας' ὁ δεινα;
 Π. 889. μὰ τὸν Δί' οὐκ οὖν τῷ γε σῶ, σ. ἰσθ' ὅτι.
 σαφές. Α. 154. ἐπεμψεν ὕμιν. ΔΙ. τοῦτο μὲν γ' ἦδη σ.
 Β. 64. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σ., ἢ τέρας φράσω;
 927. σ. δ' ἂν εἶπεν οὐδεὶν ΔΙ. μὴ πρὶε τοὺς ὀδόντας.
 Ο. 1531. μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λέγω σ.
 σαφίστατα. Β. 1174. κλύειν, ἀκούσαι, τοῦτων δὲ σ.
 Π. 46. φράζουσας ὦ σκαιυτάτ' σοι σ.
 σαφίστερον. Β. 1445. ἀμαθίστερον πῶς εἰπὲ καὶ σ.
 σαφῆς. Ι. 1379. καὶ γνῶμοτυκὸς καὶ σ. καὶ κροστικὸς,
 Α. 777. σ. γ' ὁ χρησμός νῆ Δί'. ὦ πάντες θεοί,
 σαφῶς. Α. 103. λέγε δὴ σὺ μείζον καὶ σ. τὸ χρυσίον.
 Α. 105. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς σ. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;
 111. ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοί σ., πρὸς τούτον,
 Ι. 619. θοῖς ἀπαντὰ μοι σ.
 1042. ἔφραξεν ὁ θεὸς σοι σ. σῶζειν ἐμέ.
 1231. τούμην γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σ.
 Ν. 250. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σ.
 343. οὐκ οἶδα σ.; εἴβασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοιαι,
 1245. ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινόμεναι σοι σ.
 Σ. 964. σὺ γὰρ ταμεύουσ' ἐτυχες. ἀπόκριναί σ.
 ΕΙ. 337. μὴ τι καὶ νυνὶ γε χαίρει· οὐ γὰρ ἴστε πῶ σ.
 1302. ἀλλ' εἰσώμεν. εὐ γὰρ οἷδ' ἐγὼ σ.
 Ο. 83. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σ.
 Θ. 186. ὑπεραποκρινῆ μου, σ. σώσεις ἐμέ.
 Β. 322. βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σ.
 845. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆναι σ.
 1434. ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σ.
 Εκ. 1089. τοῦτ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννάνων σ.
 1134. εὐδαιμονικόν γ' ἀνθρώπον εἰρήκας σ.
 Π. 40. πεύσει. σ. γὰρ ὁ θεὸς εἰπέ μοι τοδί·
 360. παῦσαι φλυαρῶν, ὦ γάθ'· οἶδα γὰρ σ.
 1171. τίς ἂν φράσειε ποῦ ὅστι Χερμύλος μοι σ.;
 σε. Α. 112. ἵνα μή σ. βάψω βάμμα Σαρδιανικόν· κ.τ.λ.
 σέ. Α. 285. σ. μὲν οὖν καταλευσόμεν, ὦ μαρὰ κεφαλῇ. κ.τ.λ.
 Σ. 422. καὶ σ. γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε κ.τ.λ.
 σεαυτῇ. Εκ. 486. πρὸς ταῦτα συστήλλον σ.
 σεαυτόν. Α. 1019. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σ. νυν τρέπον.
 Ν. 436. ἀλλὰ σ. παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπλόισι.
 1263. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σ. νυν τρέπον.
 1449. οὐδὲν σε καλύσει σ.
 1455. στρέψας σ. ἐς ποτηρὰ πράγματα.
 Σ. 286. ἀλλ', ὦ γάθ', ἀνίστασο μὴδ' οὕτως σ.
 778. δάκνων σ. καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
 1130. ἐμοί σ. παραδίδωκας εὐ ποιεῖν.
 1213. ὑγρὸν χύτλασον σ. ἐν τοῖς στρώμασιν.
 1529. στρόβει, παράβαινε κύκλω καὶ γάστρῳ σ.,
 ΕΙ. 63. λήσεις σ. τὰς πόλεις ἐκκοκίσας.
 Α. 386. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σ.
 Θ. 335. ὁρᾶς σ.; ΜΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη·
 Β. 594. ὥπερ εἰκάσεις σ.
 630. αὐτὸς σ. αἰτιῶ. ΑΙ. λέγεις δὲ τί;
 853. ἀπαγε σ. ἐκποδῶν, ὦ ποτηρ' Εὐριπίδη,
 Π. 390. ἀπολείς. ΒΑ. σὺ μὲν οὖν σ., ὡς γ' ἐμοί δοκεῖς.
 σεαυτοῦ. Ι. 126. τὸν περὶ σ. χρησμών ὀρρωδῶν; ΝΙ. τίη;
 Ι. 714. ὡς σφύδρα σὺ τὸν δῆμον σ. νενομίκας.
 756. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξείναι σ.,
 869. ἔδωκας ἥδη τοῦτ' ἐκτὸς παρὰ σ.
 Ν. 695. ἐκφρόντισόν τι τῶν σ. πραγμάτων.
 Σ. 1198. πίνων, σ. ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
 ΕΙ. 656. τοὺς σ. λοιδορεῖς.

Σθενεβοίας. Β. 1048. ἄλλ' οὐ μὰ Δι' οὐ φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας οὐδὲ Σ.,
 Σθενέλου. Fr. 205. 1. καὶ πῶς ἐγὼ Σ. φάγοιμ' ἂν βήματα;
 Σθενέλου. Σ. 1313. Σ. τε τὰ σπενύρια διακεκαρμένω.
 σθένω. Π. 912. εὐεργετῆιν, ὃ κέκφε, καθ' ὅσον ἂν σ.;
 ὅσθια. I. 1106. καὶ τοῦψον ὀπτόν' μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ὅς.
 σι. Θ. 1118. ταύτης ἔρωσ εἰληφεν. ΤΟ. οὐ (ῥηλῶ σ. σέ.
 σί. Θ. 1082. οὗτος, σ. λαλῖς; ΕΤ. οὗτος, σ. λαλῖς;
 Θ. 1085. σ. κακόν; ΕΤ. σ. κακόν;
 σιά. Α. 1263. μόλε δέυρο, παρσέινε σ.,
 σιαγόνας. Fr. 278. αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σ.
 σιδαν. Α. 1320. καὶ τὰν σ. δ' αὐτὰν κρατίστην χαλκίαιον ὕμνη
 Σίβυλλα. ΕΙ. 1095. οὐ μετέχω τούτων' οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σ.
 Σίβυλλαν. ΕΙ. 1116. μετὰ νῶν. ΙΕ. τί ἐγὼ δέ; ΤΡ. τὴν Σ.
 ἔσθιε
 σιβυλλῆ. I. 61. ἄδει δὲ χρησμούς' ὃ δὲ γέρον σ.
 Σιβυρτίου. Α. 118. ἐγὼ δ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης δ' Σ.
 σίγα. Α. 59. κάθισο σ. ΔΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ,
 Α. 238. σ. πᾶς, ἡκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
 Θ. 1006. κακὸς ἀπόλοιτο. ΤΟ. σ., κακῶταίμων γέρον.
 σίγα. Α. 64. σ. ΔΙ. βαβαιδξ, δικβάτωνα, τοῦ σχήματος.
 Α. 123. σ., κάθιζε.
 Σ. 905. σ., κάθιζε, σὺ δ' ἀναβάς κατηγόρει.
 ΕΙ. 91. σ. σ.
 Ο. 1505. τί γὰρ ἐστι; ΠΡ. σ., μὴ κάλει μου τοῦτομα
 Α. 590. κάκισμῶσαι παῖδας ὀπλίτας. ΠΡ. σ., μὴ μνησι-
 κατήσης.
 Θ. 27. οἰμαί γε. ΕΤ. σ. νυν. ΜΝ. σιωπῶ τὸ θυμῶν
 45. γλαυκόν. ΜΝ. βομβᾶξ. ΕΤ. σ. τί λέγεις;
 95. σ. ΜΝ. τί δ' ἐστιν; ΕΤ. ἀγάθων ἐτέρχεται.
 99. σ. μελοφδεῖν αὐ παρασκευάζεται.
 381. σ., σίωπα, πρόσσεχε τὸν νοῦν' χρέμπεται γὰρ ἤδη,
 σιγῇ. Σ. 741. ἄλλ' ὅτι σ. κοῦδεν γρύζει,
 σιγᾶθ'. Θ. 573. σ. ἢ αὐτῆς κοσμίως πυθόμεθ' ἄττα λῆξει.
 σιγᾶν. ΕΙ. 98. τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σ.,
 Π. 671. σ., ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
 σιγᾶς. Α. 70. τί φῆς; τί σ.; ΑΤ. οὐκ ἐταυῶν, Μυρρίνη,
 Θ. 144. τί φῆς; τί σ.; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
 Β. 832. Αἰσχὺλε, τί σ.; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
 ὀσίγας. Α. 516. κἂν ὀμωξιάς γ', εἰ μὴ ὅς. ΑΤ. τοιγὰρ ἔγωγ'
 ἐνδον ἐσίγαν.
 σιγᾶτε. Σ. 86. εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σ. νῦν
 Α. 769. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὃ τι λέγει. ΑΤ. σ. δὴ.
 σιγῇ. ΕΙ. 1053. ὅσα οὐ σ., κἀπαγ' ἀπὸ τῆς οὐφύτος.
 Εκ. 1088. σ. βάδιζε δέυρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δι' ἄλλ' ὅς ἐμέ.
 σιγῇ. Α. 778. οὐ χρῆσθα σ., ὃ κἀκίστ' ἀπολουμένα.
 Α. 1004. τὰ γὰρ γυναικες οὐδὲ τὸ μῦθον σ.
 σιγῆσαθ'. ΕΙ. 61. σ., ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκᾷ.
 σιγῆσαι. Α. 515. οὐ σ.; ἀγῶν ὀσίγαν. ΓΤ. ἄλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ
 ποτ' ἐσίγαν.
 σιγῆσοιμ'. ΕΙ. 102. οὐκ ἐσθ' ὅπως σ., ἢν μὴ μοι φράσης
 σιγῆσομαι. Ν. 1088. σ. τί δ' ἄλλο; ΑΔ. φέρε δὴ μοι φράσον
 Ο. 1654. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ. σ.,
 Π. 18. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἐσθ' ὅπως σ.,
 σιγῶν. Σ. 514. ἄλλ' ἔαν σ. ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγῶ λέγω,
 ὀσίγαν. Α. 515. οὐ σιγῆσαι; ἀγῶν σ. ΓΤ. ἄλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ
 ποτ' ἐσίγαν,
 σιδαρίοισιν. Ν. 249. σ., ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
 σιδηροβριθεῖς. Β. 1402. σ. τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον,
 σιδηρον. ΕΙ. 1328. λῆξαι τ' αἰθῶρα σ.
 σιδηροῦν. I. 1046. δ' μόνον σ. τεῖχος ἐστι καὶ ξύλον.
 σιδηροῦς. Α. 491. ἀναίσχυτος ἂν σ. τ' ἀνὴρ,
 I. 1040. τεῖχος ποίησας ξύλινον πύργους τε σ.
 σιδίαν. Ν. 881. κἀκ τῶν σ. βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
 Σιδωνίων. Β. 1225. Σ. ποτ' ἄστυ Κᾶδμος ἐκλιπὼν
 σίζον. I. 930. ἐφροστᾶται σ., σὲ δὲ
 σίζουσα. Α. 1158. σ. πάραλος, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
 Σικελία. ΕΙ. 250. ἰὼ Σ., καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι;
 Σικελίαν. Α. 392. πλεῖν ἐς Σ., ἢ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
 Σικελίας. Fr. 527. ποῖ κῆχος; β. εὐθὺ Σ.
 Σικελικῆν. Σ. 638. τροφαλίδα τυροῦ Σ. κατεδήδοκεν;
 Σικελικόν. Σ. 697. τὸν Σ. τίμημα κλῶς σῦκινος.
 σίκυνον. Α. 520. καί ποῦ σ. ἰδοῖεν ἡ λαγυρίδιον
 σικουῖς. Fr. 476. 1. ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σ., Βόντρης, ὀπάρων,
 σικῶν. ΕΙ. 1001. σ. πρῶτον, μήλων, βοῶν,
 Σικωνῶν. Ο. 968. ἐν ταῦτ' ὃ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σ.,
 Σίκων. Εκ. 867. βάδιζε τοῖνον ὕστερος σὺ δ', ὃ Σ.
 σίλφον. Ο. 534. σ., ὄξος, καὶ πρίφαντες
 Ο. 1579. τὴν τυρόκνηστίν μοι δῶτα φέρε σ.
 1582. τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἄλλ' ἐπικρῶ τὸ σ.
 1585. ἐδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. εἰτα δῆτα σ.

σίλφον. Π. 925. τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττον σ.
 σιλφίου. I. 895. τοῦ σ. τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗΜ. οἶδα μέντοι.
 σιλφωτά. Fr. 180. 1. ὄξωτ', σ., βολβός, τεύτλιον,
 Σιμαίαν. Α. 524. πόρνη δὲ Σ. ἰόντες Μίγαροι
 σίμβλον. Σ. 241. σ. δὲ φασὶ χρημάτων ἔχων ἅπαντες αὐτῶν.
 σιμοῖς. Εκ. 705. τοῖς γὰρ σ. καὶ τοῖς αἰσχροῖς
 σιμόν. Α. 288. τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σ., οἱ σπουδῆν ἔχον
 Fr. 55. μέσην ἔριδε πρὸς τὸ σ.
 σιμόνται. Εκ. 617. αἱ φαυλότῃραι καὶ σ. παρὰ τὰς σεμνὰς
 καθεδοῦνται
 Σιμωννίδι. Θ. 110. γάλα Σ. γῆ.
 Σίμων. I. 242. ἄνδρες ἰππῆς, παραγένεσθε νῦν ὃ καιρός. ὦ Σ.,
 Σίμων'. Ν. 399. εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρους, πῶς οὐχὶ Σ.
 ἐνέπρηνεν
 Σίμωννα. Ν. 351. τί γὰρ, ἢν ἄραγα τῶν δημοσίων κατῖδαι Σ.,
 τί δρῶσιν;
 Σιμωνίδην. Ν. 1362. καὶ τὸν Σ. ἔφασε εἶναι κακὸν ποιητῆν.
 Σιμωνίδης. Σ. 1410. Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σ.
 ΕΙ. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σ.
 698. Σ.; πῶς; ΤΡ. ὅτι γέρον ἂν καὶ σαπρὸς
 Σιμωνίδου. Ν. 1356. ἴσαι Σ. μέλος, τὸν Κρίον, ὡς ἐπέχθη.
 Ο. 919. καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σ.
 σιναμμουμένη. Ν. 1070. γυνὴ δὲ σ. χαίρει σὺ δ' αἰ κέρεισσι.
 σίνων. Α. 1299. κλεῖα τὸν Ἀμύκλειον [Ἀπόλλων] σ.
 σιπύνη. Π. 806. ἢ μὲν σ. μεσθὴ ὅτι λευκῶν ἀλφίτων,
 Fr. 455. σ.:
 σιπύης. I. 1296. οὐκ ἂν ἐξελεῖν ἀπὸ τῆς σ. τοὺς δ' ἀντιβολεῖν
 ἂν ὁμοίως
 σιραίου. Σ. 878. ἀντὶ σ. μέλιτος μικρὸν τῷ θυμῶν παραμέλας
 σισυμβρία. Ο. 160. καὶ μῦρτα καὶ μήκαπα καὶ σ.
 σισύρα. Β. 1459. ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σ. συμφέρει;
 σισύρας. Ν. 10. ἐν νέντε σ. ἐγκεκορδωμένους.
 σισύραν. Σ. 738. λείχειν, χλαῖναν μαλακῆν, σ.,
 Σ. 1138. ἐγὼ δὲ σ. φόμπη θυμαιτίδα.
 Ο. 122. ὥσπερ σ. ἐγκατακλινηῖαν μαλθακῆν.
 Α. 933. νῆ Δι' ἀπολοῖμην ἄρα. ΜΤ. σ. οὐκ ἔχεις.
 Εκ. 347. ἴνα μὴ γχέσαιμ' ἐς τὴν σ. φασὶ γὰρ ἦν
 σισύρας. Εκ. 421. χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σ. ὀφειλέτω.
 σισυρῶν. Εκ. 840. κλῖναι τε σ. καὶ θαπιδὼν νευασμέναι.
 Σισυφού. Α. 391. εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σ.,
 Σιτάλλους. Α. 134. προσίτω θείωρος ὁ παρὰ Σ.
 Α. 141. τοῦτον μετὰ Σ. ἐπινον τὸν χρόνον
 σιτεῖσθαι. Π. 543. λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ σ. δ' ἀντὶ
 μὲν ἄρτων
 σιτεῖται. Εκ. 665. ἀπὸ τῆς μάζης ἦς σ. ταῦτην γὰρ ὅταν τις
 ἀφαιρῇ,
 σιτήσεται. ΕΙ. 724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σ.
 σίτησιν. I. 574. τῶν πρὸ τοῦ σ. ἦττο' ἐρόμενος Κλεάνετος
 Β. 764. σ. αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 σιτήσομαι. Ν. 491. τί δαί; κυνηδὼν τὴν σοφίαν σ.;
 σιτί'. Α. 197. καὶ μὴ πιτηρεῖν σ. ἡμερῶν τριῶν,
 ΕΙ. 312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἦκειν σ. ἡμερῶν τριῶν.
 1182. τῷ δὲ σ. οὐκ ἐώητ' οὐ γὰρ ἦδειν ἐξίαν
 σιτία. I. 575. νῦν δ' ἔαν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σ.,
 I. 709. ἀπονυχῶ σου τὰν πρυτανείῳ σ.
 ΕΙ. 138. νῦν δ' αὐτ' ἂν αὐτὸς καταφάγῃ τὰ σ.,
 723. πόθεν οὖν ὃ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σ.;
 Εκ. 234. σάξους ἐπιθυμήσουσιν εἰτα σ.
 355. ἀχράς τις ἐγκλείσας' ἔχει τὰ σ.
 866. τῶν ἐσπερόντων ἀρπάσομαι τὰ σ.
 σιτίξας. I. 716. κᾶθ' ὥσπερ αἱ τιτθαί γε σ. κακῶς.
 σιτίους. Α. 868. εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σ.
 σιτίων. Α. 548. στωῖς στεναχούσης, σ. μετρομένης,
 ΕΙ. 137. ἄλλ' ὃ μελ' ἂν μοι σ. διπλῶν ἔδει
 σίτων. Σ. 716. ὅμιν καὶ σ. ὑφίστανται κατὰ παντὴς αὐτῶν
 μόνους
 σίτος. Α. 758. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σ. ὄντος;
 Α. 1203. εἰ δὲ τῷ μὴ σ. ὅμιν
 σιτούμενος. I. 414. ἀπομαγδαλίας σ. τοσοῦτος ἐκτροφεύει
 I. 416. κυνὸς βορὰν σ. μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ;
 σίτων. ΕΙ. 163. ἀπὸ δ' ἡμερῶν σ. πάντων.
 σιφνιάζων. Fr. 558. αὐτὸς δείξας ἐν θ' ὁρμῶντας χάρις ἢ σ.
 σιφονίζομεν. Θ. 557. ἐπειτα σ. τὸν οἶνον. ΓΤ. Γ. ἐπιτρίβει.
 σιῶ. Α. 905. ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. ΒΟ. καὶ τὸ σ.,
 ΕΙ. 214. καὶ τὸ σ., νῦν ἀττικῶν δώσει διαπν.
 Α. 81.
 86. πρέσβειρά τοι καὶ τὸ σ. Βοιωτία
 90. τίς δ' ἦν ἡρα παῖς; ΑΑ. χαῖρα καὶ τὸ σ.,
 142. ζυμῆφισαί μοι. ΑΑ. χαλεπὸ μὲν καὶ τὸ σ.
 983. κάρυς ἐγὼν, ὃ κυρσάνει, καὶ τὸ σ.
 1095. νῆ τὸν Δι' εὐ μέντοι λέγεις. ΑΑ. καὶ τὸ σ.

σκέψαι. N. 1440. σ. δὲ χάτεραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι.
 X. 601. σ. δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷον ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις, 698. σ. τοῖνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν, 1170. ἰδοὺ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σ. μ' ὅτῃ
 Θ. 160. ἀγροῖον ὄντα καὶ δασύν' σ. δ' ὅτι 1114. σ. τὸ πόστη' μὴ τι μυκτὸν παίνεται;
 B. 1013. σ. τοῖνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον, 1030. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρῆ ποιητὰς ἀσκεῖν. σ. γὰρ ἀπ' ἀρχῆς,
 Εκ. 124. δεῦρ', ὃ γλυκυτάτῃ Πραξαγόρα, σ.. τάλας,
 Π. 526. σ. τοῖνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς βήτορας, ὡς ὅπότεν μὲν
 σκεψόμενοι. Εκ. 232. ἐῴμεν ἀρχεῖν, σ. ταυτὶ μόνῃ, σκέψασθ'. N. 537. ὡς δὲ σάφρον ἐστὶ φύσει σ.: ἦτις πρῶτα μὲν
 Εἰ. 888. σ. δε ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων, σκέψασθαι. Π. 576. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σ. δ' ἐστὶ μέλιτα
 σκέψασθε. A. 869. σ., παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγεῖλον, I. 419. σ., παῖδες' οὐχ ὁράθ'; ὦρα νέα, χελιδάν. 1141. σ. δὲ μ', εἰ σοφῶς
 σκέψιν. B. 974. καὶ σ., ὥστ' ἤδη νοεῖν σκέψομαι. Εἰ. 29. ἀλλ' εἰ πέπαιται τῆς ἐδαδῆς σ.
 Εκ. 749. πρῶτιστον αὐτὰ πολλὰς καὶ σ. σκεψόμεσθ'. I. 379. τοῦ σ. εἰ κἀνδρικῶς σκεψόμεθα. Θ. 802. ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σ. δὴ κἀντιτιθώμεν πρὸς ἑκαστον,
 σκῆμα. Θ. 1188. εἴεν' καλὴ τὸ σ. περὶ τὸ πόστιον. σκηνὰς. Εἰ. 731. περὶ τὰς σ. πλείστοι κλέπτει κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
 Θ. 658. τὴν πύκα πᾶσαν καὶ τὰς σ. καὶ τὰς διόδους διαβρῆσαι. σκηνήν. Εἰ. 880. σ. ἐμαντοῦ τῷ πέει καταλαμβάνει. σκήπτρομαί. Π. 904. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΤ. ναί, σ. γ', ὅταν τύχω. σκήπτρα. O. 636. σ. τὰμὰ τρίψειν. σκήπτρον. O. 450. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σ. τῷ δρυ-
 κολάτρῃ.
 O. 1535. τὸ σ. ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν, 1600. τὸ σ. ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1626. τὸ σ. ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
 σκήπτρου. O. 1631. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σ. πέρι. σκήπτρων. O. 510. ἐπὶ τῶν σ. ἐκάθῃτ' ὄρνις, μετέχων δ' τι δαιροδοκίῃ.
 σκήψιν. A. 392. ὡς σ. ἀγῶν οὗτος οὐκ ἐσδέχεται. σκήψομαι. Εκ. 1027. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σ. ΓΡ. B. κλάαν γε σύ.
 σκιά. Fr. 564. ἐπτάπους γοῦν ἡ σ. 'στὴν ἡ πὶ τὸ δειπνον' σκιάδων. I. 1348. ὥσπερ σ. καὶ πάλιν ἐντήγετο. O. 1508. τουτὶ λαβὼν μου τὸ σ. ὑπέρεχε 1550. φέρε τὸ σ. ἵνα με κἀν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
 Θ. 823. τὸ σ. 829. ἔρριπται τὸ σ.
 σκιάν. Fr. 62. τὴν αὐτοῦ σ. δέδοικεν: Σκιάποσιν. O. 1553. πρὸς δὲ τοῖς X. λί-
 σκιάς. X. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σ. Εκ. 496. ἀλλ' εἰα δεῦρ' ἐπὶ σ.
 Fr. 238. 2. νῦν ἐστὶ; B. περὶ ὄνου σ. σκιερὰ. X. 757. πάρες, ὡ σ. μὰ τὸν Ἡρακλῆα, σκιερὸν. O. 349. οὔτε γὰρ ὄρος σ. οὔτε νέφος αἰθέριον σκιμαλίσω. A. 444. ὅπως ἂν αὐτοὺς βηματίοις σ. σκιμβάξιν. Fr. 678. σ.: σκίμποδα. N. 255. κἀθίξε τοῖνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σ. σκίμποδος. N. 709. ἀπόλλυμαι δέιλαιος' ἐκ τοῦ σ. σκιοειδέα. O. 686. ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σ. φύλ' ἀμεννῆα,
 σκίπωνας. X. 727. ὥστ' ἤδη τὴν ὄργην χαλάσας τοὺς σ. καταβάλλω.
 Σκίροις. Θ. 634. προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίσι καὶ X. Εκ. 18. ὅσα X. ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις. 59. ὅσα X. ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
 σκίρον. X. 925. ἐκ τῶν πόλεων τὸ σ. ἐξεδήλοκεν. σκίρτα. N. 1078. χρῶ τῇ φύσει, σ., γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν. σκιρτάτε. Π. 761. ὀρχεῖσθε καὶ σ. καὶ χορεύετε Σκίταλοι. I. 634. ἄγε δὴ X. καὶ φένακες, ἦν δ' ἐγὼ, Σκίωνην. X. 210. τηρεῖν X. ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. σκληρά. A. 1199. τῶν τιτίων, ὡς σ. καὶ κυδάνια. σκληρὸ. N. 1264. ὡ σ. δαῖμον, ὡ τύχαι θρανῶν τυγες σκληροῖς. Fr. 563. οὔτε ποιηταῖς ἤδεσθαι σ. καὶ ἀστεμφέσιν σκληροῖσιν. Fr. 563. οὔτε Πραμνίους σ. οἶνος συνάγουσι σκληρόν. Εἰ. 350. οὐδὲ τοὺς τρέπουσ γε δῆπου σ., ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
 A. 748. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σ.; ΓΤ. Γ. ἄρρεν παιδίον.

σκληρῶς. I. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σ. σε καθή-
 μενον οὕτως, σκόλι'. X. 1222. τούτους ξυνὼν τὰ σ. ὅπως δέξει καλῶς. σκόλια. A. 532. ἐτίθει νόμους ὥσπερ σ. γεγραμμένους, σκόλιον. X. 1240. τούτῃ τί λέξεις σ.; ΦΙ. ὀδικῶς ἐγὼ, O. 1416. ἐς θολμάτιον τὸ σ. βδεῖν μοι δοκεῖ, σκόλιόν. Fr. 2. αἶσον δὴ μοι σ. τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέ-
 οντος.
 σκολίων. B. 1302. σ. Μελήτρου, Καρικῶν αὐλημάτων, σκόμβροι. Fr. 365. σ., κολία, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυνήδες. σκόμβρος. Fr. 225. σ.: σκόμβρων. I. 1008. περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σ. νέων, σκολῶν. Fr. 679. σ.
 σκόπει. A. 80. κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σ., N. 1096. πλείους σ. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.
 Εἰ. 543. καὶ τῶνδε τοῖνυν τῶν θεωμένων σ. A. 678. οὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος' τὰς δ' Ἀμαζόντας σ., Θ. 613. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σ. γ' αὐτὴν σφόδρα' B. 644. ἰδοὺ, σ. νυν ἦν ὑποκινήσαντ' ἴδῃ. 1155. πῶς δὲ; ΕΤ. σ. τὸ βῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
 Εκ. 480. στρέφου, σ., 1081. αὐτὸς σ. σύ. τάδε δέ σοι ποιητέον. σκοπεῖν. O. 450. σ. δ' ὅτι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινυαίοις. Θ. 599. ἀλλὰ σ. τὸν ἄνδρα καὶ ζῆτεῖν ὅπου σκοπεῖς. A. 96. ἡ περὶ ἄκραν κάμπταν νεώσοικον σ.; I. 264. καὶ σ. γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν, σκοπεῖσθ'. Εκ. 207. ἰδία σ. ἑκαστος ὅ τι τις περδανεῖ σκόπελον. N. 273. ἡ Μαιῶτιν λίμνην ἔχειτ' ἡ σ. νυφῶντα Μίμαντος' σκόπελος. B. 471. Ἀχερόντιος τε σ. αἱματοσταγῆς σκοπήτε. Θ. 580. σ. καὶ τηρήτε μὴ καὶ προσέσση σκοπιὰς. N. 281. τηλεφανεῖς σ. ἀφοράμεθα, σκοπωροῦνται. X. 361. κατὰ τὰς διόδους σ., σκοποῦνται. Θ. 396. ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σ. τ' εὐθέως, σκοποῦντες. X. 1101. πολλαχοῦ σ. ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε σκοπῶ. N. 1096. πλείους σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σ. σκοπῶμεν. Π. 409. σ. XΡ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΑ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
 σκολῶν. I. 259. κάποσκαίσεις πείζων τοὺς ὑπευθύνους σ. N. 742. ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σ. ΣΤ. οἶμοι τάλας. O. 1196. ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σ. * *, A. 427. οὐδὲν ποῶν ἀλλ' ἡ καπηλείον σ.; 1202. ἄρεται δ' οὐδὲν σ., εἰ
 Π. 709. σ. περιῆει πάντα κοσμίως πάνυ. σκολιδινῶ. B. 922. τί σ. καὶ δυσφορεῖς; ΕΤ. ὅτι αὐτὸν ξε-
 λέγχω.
 σκολιδινῶται. X. 642. ὥστ' οὗτος ἤδη σ. κἀστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ. σκολιδινῶμαι. A. 30. στένω, κέχνηα, σ., πέρδομαι, σκόροδ'. A. 165. οὐ καταβαλεῖτε τὰ σ.; ΘΕ. ὃ μοχθηρὲ σὺ, A. 761. οὐδὲ σκόροδα; ΜΕ. ποῖα σ.; ὑμεῖς τῶν δαί, Εκ. 404. τί δαί μ' ἐχρήν δρᾶν; ΒΑ. σ. ὁμοῦ τρίψαντ' ὅτῃ σκόροδα. A. 164. ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σ. πορθούμενος. A. 761. οὐδὲ σ.; ΜΕ. ποῖα σκόροδ'; ὑμεῖς τῶν δαί, I. 600. πριάμενοι κώσθας, οἱ δὲ καὶ σ. καὶ κρόμμνα' A. 689. νῦν πρὸς ἐμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγῃ σ., μηδὲ κνήμες μέλανας.
 B. 555. καὶ τὰ σ. τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὃ γύναι, σκολοδάλημ. I. 199. δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σ., σκολοδάλημ. Εκ. 292. στέργων σ., σκολοδάλημ. I. 1095. ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σ. σκολοδία. Θ. 494. τὴν νύχθ', ἔωθεν σ. μασώμεσθ', ἵνα σκολοδίους. Π. 818. ἀλλὰ σ. ὑπὸ τρυφῆς ἐκαστοτε. σκολοδοῖς. Εἰ. 502. πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σ. ἡλείφατε. σκολοδομίμητον. Fr. 122, 2. ρίζας ἐχούσας σ. φύων. σκόροδον. A. 521. ἡ χοιρίδιον ἡ σ. ἡ χόνδρους ἄλας, X. 1172. ὅτῃ; δοθῇν σ. ἡμφεσμένῃ. B. 987. ποῦ τὸ σ. τὸ χθιζινόν;
 σκολοδοπανδοκεντριαρτοπώλιδες. A. 458. ὡ σ., σκολοδῶν. X. 679. οὐδεὶς οὐδὲ σ. κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν. σκολοδῶν. A. 550. σ., ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, A. 813. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σ. τροπαλίδος, Εἰ. 258. μῶν τῶν σ. ἐνέβαλεν ἐς τὸν κύκλον; 1000. ἐμπλησθῆναι μεγάλῃ, σ.,
 Π. 718. σ. κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἐπειτ' ἐφλα σκότια. O. 1389. ἀέρι τινα καὶ σ. καὶ κναναναγὰ σκολοβινῶ. A. 1221. καὶ σ. σκολοδασυνυκνότηριχά. A. 390. σ. τιν' Ἀἶδος κυνῆν' σκολοδινῶ. A. 1219. καὶ σ. σκότον. Εκ. 288. ἐνδυόμενα κατὰ σ. τόλμημα τηλικούτων. σκότος. B. 273. τί ἐστὶ τάνταυθι; ΞΑ. σ. καὶ βύρβορος. Fr. 565. σ.

σοῦκτεμῶ. I. 374. τὸν πρηγοράν σ.
 Σουνιάραι. I. 560. δελφίονα μεδίον σ.,
 Σουνιάραι. O. 868. ὦ Σ., χαῖρ' ἀναξ Πελαργικί.
 Σούτιον. N. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σ. ἄκρον
 Ἀθηναίων
 σοῦξήρησάτο. Θ. 761. τίς τὴν ἀγαπητὴν παιδὰ σ.
 σοῦπισθεν. Θ. 158. ἵνα συμποῖω σ. ἐστυκαὶς ἐγώ.
 σοῖς. B. 110. τοῖς σ. φράσεις, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
 B. 1051. κῆνεια πειν, αἰσχυρθείσας διὰ τοὺς σ. Βελλερεφόντας.
 σοῦσθ'. Σ. 458. οὐχὶ σ., οὐκ ἐς κύρακος; οὐκ ἀπιτε; παῖε τῷ
 ἔυλω.
 σοῦστί. A. 339. δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σ. φίλος κ.τ.λ.
 σοῦστί. Σ. 480. οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σ. οὐδ' ἐν πηγῶν
 σοφά. N. 841. ἀλῆθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σ.
 N. 1370. λέξον τι τῶν νεωτέρων ἀπ' ἐστὶ τὰ σ. ταῦτα.
 O. 1401. χαρίεντά γ', ὡς πρεσβύτ', ἐσοφίω καὶ σ.
 Θ. 1130. σκαοίσι γὰρ τοὶ καινὰ προσφέρων σ.
 σοφαί. Θ. 21. οὐκ ἔστιν αἱ σ. ξυνουσίαι.
 σοφή. Εκ. 245. οὐκ ἔτι δ' ἄρ', ὡς μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σ.
 σοφή. EI. 1030. σ. * * * δοκιμον
 σοφῆς. Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σ. φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν
 O. 409. ξένω σ. ἀφ' Ἑλλάδος.
 Σοφία. O. 1320. Σ., Πόθος, ἀμβρόσια Χάρτες,
 σοφία. B. 1519. σ. κρίνω δεύτερον εἶναι.
 σοφίαι. B. 676. τὸν πολλὸν ὀφρομένη λαῶν δ' ἄλλων, οὗ σ.
 σοφίαν. N. 491. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σ. σιτήσομαι;
 N. 517. καὶ σ. ἐπασκεῖ.
 1024. ὡς καλλίπυργον σ. κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
 Σ. 1465. φιλοπατρίαν καὶ σ.
 Π. 511. οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὐτ' ἂν σ. μελετῇ
 σοφίας. N. 361. πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σ. καὶ γνώμης οὐνεκα,
 σοὶ δέ,
 N. 412. ὡς τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σ. ἀνθρώποις παρ' ἡμῶν,
 925. ὅμοι σ. ΔΙ. ὅμοι μανίας,
 955. νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνείτα σ.,
 O. 1274. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σ. οὐνεκα
 B. 853. νῦν γὰρ ἄγων σ. ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἡδῃ.
 σοφίῃ. I. 299. ἀλλότρια τοῖνυν σ.,
 σοφίζεται. I. 721. χῶ πρακτὸς οὐμὸς τουτογί σ.
 σοφίζομαι. N. 547. ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σ.,
 σόφισμα. N. 205. τὸ γὰρ σ. δημοτικὸν καὶ χρησίμον.
 O. 431. σ., κύρμα, τρίμμα, παιπαλῆμ' ὅλον.
 σοφίσματα. Π. 160. τέχνην δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σ.,
 σοφισμάτων. B. 17. ὅταν τι τούτων τῶν σ. ἴδω,
 B. 872. ὅπως ἂν εὐξωμαι πρὸ τῶν σ.,
 1104. ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χῆται σ.
 σοφιστάς. N. 331. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἴσθ' ὅτι πλείστους αὐταὶ
 βόσκουσι σ.,
 σοφιστήν. N. 1111. ἀμέλει, κοιμῇ τούτων σ. δεξιόν.
 N. 1309. τὸν ποιήσει τὸν σ.*
 σοφοί. Σ. 1196. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σ.
 O. 375. ἀλλ' ἐπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μαρθάνουσιν οἱ σ.
 B. 1411. ἄνδρες σ., καὶ γὰρ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
 Fr. 289. "σ. τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ."
 σοφοῖν. B. 896. παρὰ σ. ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τίνα λόγων
 σοφοῖς. N. 526. τοῖς σ., ὧν οὐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματεύομαι.
 N. 535. (ἡτοῦς) ἦλθ', ἦν ποὺ 'πιτύχη θεαταῖς οὕτω σ.'
 Σ. 1049. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖς σ. νενόμισται,
 B. 737. ἦν τι καὶ πάσχιτε, πάσχειν τοῖς σ. δοκίσετε.
 Εκ. 1155. τοῖς σ. μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ'
 Σοφοκλῆα. B. 76. εἴτ' οὐ Σ., πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
 Σοφοκλεῖ. B. 1516. τὸν ἐμὸν παράδοξο Σ. τηρεῖν,
 Σοφοκλέης. EI. 695. πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σ. ἀνῆρετο.
 O. 100. τοιαῦτα μέντοι Σ. λυμναίνεται
 B. 787. οὐ καὶ Σ. ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
 Σοφοκλέους. EI. 531. αὐλῶν, τραγῶδων, Σ., μελῶν, κιχλῶν,
 EI. 697. ἐκ τοῦ Σ. γίγνεται Σιμωνίδης.
 B. 79. ἀνεῖ Σ. ὅ τι ποιῇ καδοπίσω.
 Fr. 231 a, 1. ὁ δ' αὖ Σ. τοῦ μέλιτος κεχρυσμένου
 σοφόν. I. 885. καίτοι σ. κλέειν' ὁ Πειραιεύς' ἐμοιγε μέντοι
 N. 489. ἀγε νῦν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σ.
 895. φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. τί σ. ποιῶν;
 Σ. 809. σ. γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
 1279. τὸν δ' ὑποκριτὴν ἑτερον, ἀργαλέον ὡς σ.
 EI. 799. τὸν σ. ποιητὴν
 1028. ὅσα χρὴ σ. ἀνδρα; τί δ' οὐ
 O. 382. χρησίμον' μάθοι γὰρ ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σ.
 429. ἐνι σ. τι φρενί;
 A. 546. ἐνι θράσος, ἐνι δὲ σ., ἐνι δὲ φιλόπολις
 B. 1108. κάποικινδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σ. λέγειν.
 1413. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σ., τῷ δ' ἤδομαι.

σοφόν. Εκ. 895. οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σ. ἐν-
 Π. 487. ἀλλ' ἡδὴ χρὴν τι λέγειν ὑμᾶς σ. ᾧ νικήσετε τὴν δὲ
 σοφός. I. 1377. σ. γ' ὁ Φαίλαξ, δεξιὸς τ' οὐκ ἀπέθανε.
 N. 520. οὕτω νικήσαιμ' ἢ ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σ.
 1207. αὐτὸς τ' ἐφύς ὡς σ.,
 Σ. 725. ἡ ποὺ σ. ἦν ὅστις ἐφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον
 ἀκούσῃς,
 1244. ἀνὴρ σ. καὶ μουσικός' κᾶτ' ἔσεται
 EI. 700. τί δαί; Κρατῖνος δ' σ. ἔστιν; TP. ἀπέθανεν,
 1096. ἀλλ' ὁ σ. τοι νῆ Δί' Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν
 B. 968. Θηραμένης; σ. γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
 1154. δις ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σ. Αἰσχύλος.
 Εκ. 201. Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σ.
 Π. 11. Ιατρός ἂν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σ.,
 726. ὡς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σ.
 σοφοῦ. Θ. 177. Ἀγάθων, σ. πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
 Εκ. 577. ρὸς δέ' δεῖται γὰρ τι σ. τινὸς ἐξευ-
 σοφούς. N. 899. οὐκ, ἀλλὰ σ. ΔΙ. ἀπολῶ σε κακῶς.
 N. 1057. τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σ. ἅπαντας.
 Π. 89. ὡς τοὺς δικαίους καὶ σ. καὶ κοσμίους
 σοφῶ. O. 934. ἀπόδοθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σ.
 σοφῶν. N. 94. ψυχῶν σ. τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
 N. 1202. ἡμέτερα κέρδη τῶν σ., ὅντες λίθοι,
 B. 806. σ. γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὐρίσκετην.
 1118. πάντ' ἐπέεστον, θεατῶν γ' οὐνεκ', ὡς ὄντων σ.
 Εκ. 1155. τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σ. μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ'.
 Fr. 289. "σοφοὶ τύραννοι τῶν σ. συνουσίᾳ."
 σοφῶς. A. 401. ὅθ' ὁ δούλος οὕτως σ. ὑποκρίνεται.
 I. 196. καὶ ποικίλως πως καὶ σ. ἡνιγμένους.
 421. ὡς δεξιότατον κρέας, σ. γε προῖνοσήσω
 1141. σκέψασθε δέ μ', εἰ σ.
 1210. δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σ.;
 N. 778. σ. γε νῆ τὰς Χάρτας. ΣΤ. οἶμ' ὡς ἤδομαι
 Σ. 53. οὕτως ὑποκρινόμενον σ. ὀνείρατα;
 B. 1434. ὁ μὲν σ. γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σοφῶς.
 σοφώτατ'. N. 522. καὶ ταύτην σ. ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
 O. 362. ὡς σ., εὐ γ' ἀνέυρεται αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς
 σοφώτατα. O. 1144. τοῦτ', ὡγὰθ', ἐξεύρητο καὶ σ.
 σοφώτατε. I. 117. ὅπερ μάλιστα' ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὡς σ.,
 EI. 428. ταῦτα δρᾶσμεν σὺ δ' ἡμῖν, ὡς θεῶν σ.,
 O. 1271. ὡς Πεισθέταιρ', ὡς μακίρ', ὡς σ.,
 σοφωτάτη. B. 1451. εὐ γ', ὡς Παλάμηδες, ὡς σ. φύσις.
 σοφωτάτην. N. 765. εὐρήκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σ.,
 σοφώτατοι. N. 575. ὡς σ. θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
 EI. 603. ὡς σ. γεωργοί, τὰ μὰ δὴ ξυνίετε
 O. 1155. σ. πελεκᾶντες, οἱ τοῖς βύγχεσι
 A. 1227. ἡμεῖς δ' ἐν οἴῳ ξυμπόται σ.
 B. 700. ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὡς σ. φύσει,
 σοφώτατον. N. 1378. σ.; ΣΤ. σοφώτατον γ' ἐκείνους, ὡς τί σ'
 εἶπω;
 Σ. 1277. πρῶτα μὲν ἅπασιν φίλον ἀνδρα τε σ.,
 B. 776. ὑπερεμάνθησαν, κἀνόμισαν σ'.
 σοφωτάτον. N. 1378. σοφώτατον; ΣΤ. σ. γ' ἐκείνους, ὡς τί σ'
 εἶπω;
 σοφώτατος. Fr. 489. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σ.
 σοφώτερον. Σ. 66. κωμωδίας δὲ φορτικῆς σ.
 σοφώτερος. I. 1097. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σ.
 A. 368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σ. ποιητῆς
 B. 766. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σ.
 780. ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σ.
 σοφώτερον. O. 1426. ὑπὸ πτερίγων τί προσκαλεῖ σ.;
 σπαθῆς. N. 55. πρόφασιν ἐφασκον, ὡς γίναι, λαν σ.
 σπαθῆδα. Fr. 8, 2. πρὶν κατελάσας τὴν σ. γεύσασθαι μέρου.
 σπανίζεις. N. 1285. ἀλλ' εἰ σ., τάργγριον μοι τὸν τόπον
 σπανίζοντος. Σ. 252. καὶ ταῦτα τοῦλαιου σ., ἀνύητε;
 σπαράττειν. B. 424. τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σ. τὰς γράβους
 σπαράττων. A. 688. ἀνδρα Τιθωνὸν σ. καὶ παράττων καὶ πεκῶν.
 σπάργανα. A. 431. τούτου δὲς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σ.
 'σπαρμένα. EI. 1140. οὐ γὰρ ἐσθ' ἡδὴ ἢ τυχὼν μὲν ἦδη σ.,
 Σπάρταν. A. 999. ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ Σ. ἄμα
 A. 1305. ὡς Σ. ὑμῶντες.
 Σπάρτας. A. 984. ἐμολον ἀπὸ Σ. περὶ τῶν διαλλαγῶν.
 Σπάρτη. Θ. 860. Σ., πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΤ. Η. σοί γ', ὦλεθρε,
 Σπάρτην. O. 814. Σ. ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΤ. Ἡράκλειος
 O. 815. Σ. γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τήμῃ πόλει;
 Θ. 919. τὴν Τυνδάρειον παιδ', ἐπὶ Σ. ἄγειν;
 Σπάρτης. A. 1072. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σ. οἶθ' πρέσβεις ἔλκοντες
 ὑπῆνας
 σπαρτίους. EI. 1247. ἐντευθεὶ δὲ σ. ἡρτημένην
 σπασμός. A. 845. οἶμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σ. μ' ἔχει
 A. 1089. ἡ ποὺ πρὸς ὄρθρον σ. ὑμᾶς λαμβάνει

σπουδάξεν. Π. 557. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σ. ἀμείλῃσας,
 σπουδάξω. ΕΙ. 471. κάπεμπίπτω καὶ σ.
 σπουδαῖα. Β. 390. πείν, πολλὰ δὲ σ., καὶ
 σπουδαῖον. Α. 96. λέγε δὴτα τὸ σ. δὲ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.
 σπουδαρχίδης. Α. 595. ὁστ.ς; πολίτης χρηστὸς, οὐ σ.,
 σπουδᾶς. Ι. 1370. οὐδεὶς κατὰ σ. μετεγγραφῆσεται,
 σπουδάσας. Α. 685. ὁ δὲ νεανίας ἐαυτῷ σ. ξυνηγορεῖν
 σπουδῇ. Θ. 791. ἀλλ' οὕτως πολλῇ σ. τὸ κακὸν βούλεσθε
 φυλάττειν;
 Fr. 451. μεταπέμπον νῦν ταῦτα σ. καὶ μύρον, εὖρημα Με-
 τάλλου.
 σπουδήν. Α. 288. τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἶ σ. ἔχω
 Β. 522. ἐπίσχεσ οὗτος. οὐ τί που σ. ποιεῖ,
 σπουδίξεν. Fr. 681. σ.:
 σπυρίδα. Fr. 89. καὶ σ. δὲ ὁλοπαδόκον πλεκτὴν σχοῖον
 Fr. 464. ἐπειτ' ἐπὶ τοῦτον ἦκε τὴν σ. λαβὰν
 σπυρίδας. ΕΙ. 1005. καὶ Κωνσταντὸν ἐλθεῖν σ.,
 σπυρίδιον. Α. 453. δὸς μοι σ. διακεκαυμένον λύχνον.
 Α. 469. ἐς τὸ σ. ἰσχυρά μοι φυλλεῖα δός.
 σπυρίς. Fr. 368. σ. οὐ μικρά καὶ κωρυκίς, ἥ καὶ τοὺς μάττοντας
 ἐγείρει.
 'στ'. Εκ. 341. φρούρη 'σ., ἔχουσα θοιμάτιον οὐγὼν 'φόρον. κ.τ.λ.
 στάδια. Ο. 6. ὁδοῦ περιελθεῖν σ. πλεῖν ἢ χίλια.
 σταδιοδρόμης. Fr. 682. σ.
 σταδίοισιν. Ν. 430. τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σ.
 ἀριστον
 σταδίου. Β. 1319. μαντεῖα καὶ σ.
 σταδίω. Β. 91. Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σ. χαλίστερα;
 σταθερά. Fr. 74. σ. δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.
 στάθην. Α. 1041. τὰς σηπίας σ.:
 σταθεύσω. Α. 376. οὐκ οἶδ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σ.
 σταθμίσεται. Β. 797. καὶ γὰρ ταλάντῃ μουσικῇ σ.
 σταθμοῖς. Fr. 278. αὐτοῖς σ. ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας
 σταθμοῖσι. Ο. 1041. καὶ σ. καὶ ψηφίσμασι καθάπερ Ὀλο-
 σταθμόν. Β. 1365. ἐπὶ τὸν σ. γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
 Β. 1381. καὶ ΕΤ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τοῦπος νῦν λέγετο ἐς τὸν σ.
 1407. καὶ μεκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σ.
 Fr. 277. 1. ἀλλ' εὐχομαι 'γαρ' ἐλκεῖσθαι σε τὸν σ.,
 σταθμῶν. Α. 449. τουτί λαβὼν ἀπελθε λαῖνον σ.
 στακτοῖς. Π. 529. οὔτε μύροις μύριαι σ., ὅπουτ' ἀγῆσθον
 σταλαγμόν. Α. 1033. σὺ δ' ἀλλά μοι σ. εἰρήνης ἔνα
 σταμνίον. Α. 196. μελοσφαγοῦσαι θάσιον οἶνον σ.,
 Α. 199. φερέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σ.
 Σταμνίου. Β. 22. ὅτ' ἐγὼ μὲν ἄν Διόνυσος, υἱὸς Σ.,
 στάμνον. Fr. 448. οἶνον τε Χίου σ. ἦκειν καὶ μύρον.
 στάμνον. Π. 545. ἀντὶ δὲ θράνους σ. κεφαλὴν κατεαγῆτος, ἀντὶ
 δὲ μάκτρας
 στάν. ΕΙ. 1269. αὐτοῦ παρ' ἐμὲ σ. πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
 στάντας. Σ. 270. φιλοφθός. ἀλλά μοι δοκεῖ σ. ἐνθάδ', ὄνδρες,
 στάντες. Ο. 621. καὶ τοὺς κοτίνους σ. ἐχοντες
 στάς. Ν. 771. ἀπαύτως σ. ὦδε πρὸς τὸν ἥλιον
 Σ. 1083. σ. ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίαν
 στᾶσ'. Α. 362. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις σ. ἐγὼ παρέξω,
 στᾶσα. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου σ. τῆς συνοικίας.
 στάσιως. Ι. 527. διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς σ.
 παρασύρων
 στασιάζει. Ι. 590. τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν σ.
 στασιάζετε. Ο. 1014. πληγαὶ συχναὶ κατ' ἀστυ. ΜΕ. μῶν σ.;
 στασιάζωμεν. Α. 768. μὴ σ.: ἐστὶ δ' ὁ χρησμὸς οὐτοσί.
 στάσιν. Β. 359. ἡ σ. ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μὴδ' εὐκολὸς ἐστὶ
 πολίταις,
 Β. 1281. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἀκούσης χιτῆραν σ. μελῶν
 Π. 954. κατὰ γὰρ εἶχον τὴν σ. ταύτην ποτέ.
 στάσις. Θ. 788. ἐριδες, νείκη, σ., ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε
 δὴ νυν,
 Β. 760. ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ σ. πολλὴ πάντ'
 1401. λέγοι' ἂν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῶν σ.
 Fr. 683. σ.:
 στατήρσι. Π. 816. σ. δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
 στατήρων. Ν. 1041. καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον σ.,
 στάχυν. Β. 1240. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολυμέτρον λαβὰν σ.,
 στάχυς. Ι. 393. νῦν δὲ τοὺς σ. ἐκείνους, οὓς ἐκείθεν ἤγαγεν,
 στέγειν. Σ. 1295. κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς σ.
 στείχων. Ο. 1398. τοτὲ μὲν νοτίαν σ. πρὸς ὁδόν,
 στείλῃ. Α. 336. τὰς ἀνδρας ἔρρειν, σ.
 στέμμα. ΕΙ. 948. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὁλὰς ἔχον καὶ σ. καὶ
 μάχαιρσιν,
 στέμματα. Ο. 893. ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ σ.:
 Π. 686. ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχον τὰ σ.

στεμμάτων. Σ. 476. σ., τὴν θ' ὑπήνην ἀκουρον τρέφω;
 Π. 39. τί δὴτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν σ.;
 στέμφυλα. Fr. 345. οὐ ταυτὸν ἐστὶν ἀλμῶδες καὶ σ.
 στεμφύλοισι. Ν. 45. βρίσων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ σ.
 στεμφύλῳ. Ι. 806. καὶ χίδρα φαγὼν ἀναπαρρησθῇ καὶ σ. ἐς
 λόγον ἔλθῃ,
 στεναγμάτων. Εκ. 367. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἐνεκά γε σ.
 στενάξεν. Σ. 316. πάρα νῶν σ.
 στεναχούσης. Α. 548. σταιῶς σ., σιτίων μετρούμενων,
 στίνας. Σ. 89. ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ σ.,
 Fr. 715. ἀκούεις ὡς σ.;
 στένειν. Εκ. 462. οὐδὲ σ. τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρα μοι;
 στένεις. Σ. 180. βάδιζε θάττον. τί σ., εἰ μὴ φέρεις;
 Θ. 73. τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί σ.; τί δυσφορεῖς;
 στενοκοκύνου. Α. 448. ἐκοκκίω σου τὰς σ. τρίχας.
 στενολεσχέιν. Ν. 320. καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ
 καπνοῦ σ.,
 στενόν. Ι. 720. δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ σ.
 Ν. 161. σ.: διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
 στένω. Α. 30. σ., κέχηνα σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
 στέργειν. Εκ. 897. οὐδέ τις σ. ἂν ἐθέλοι
 στέργετε. Σ. 1054. σ. μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
 στέργω. Ι. 769. κάγω, ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ σ.,
 κατατμηθεῖς,
 στέργων. Εκ. 292. σ. σκοροδάμην,
 στερηθείς. Σ. 256. κάπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτοῦ σ.
 στερηθῆς. Ν. 1074. καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν σ.;
 στέριπο. Θ. 1185. οἶμ' ὡς σ. τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλῃ.
 στερική. Θ. 641. σ. γὰρ εἰμὶ κοῦκ ἐκῆυσα πάποτε.
 στερρᾶς. Ν. 420. ἀλλ' ἐνεκὲν γε ψυχῆς σ. δυσκολοκοῖτον τε
 μερίμνης,
 στερρόν. Α. 219. νῦν δ' ἐπειδὴ σ. ἤδη τοῦμὸν ἀντικτήμιον
 στέφανον. Ι. 1250. ὦ σ., χαίρων ἀπιθι, καὶ σ' ἄκων ἐγὼ
 στεφάνην. Ι. 968. ἔχων κατάπαστον καὶ σ. ἐφ' ἄρματος
 Εκ. 1034. ἡ μὴν ἐτ' ὤνῃσι σὺ καὶ σ. ἐμοί.
 στεφανηπλοκοῦσ'. Θ. 448. σ. ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 στέφανοι. Α. 1091. σ., μύρον, τραγῆμαθ', αἱ πόρραι πάρα,
 Εκ. 844. σ. πλέκονται, φρύγεται τραγῆματα,
 στεφάνοις. Ι. 502. ἔλθοις σ. κατάπαστος.
 στεφανοῖς. Ν. 911. κρίνεσι σ. ΔΙ. καὶ πατραλοῖας.
 στεφάνοισιν. Σ. 710. καὶ σ. παρτοδοαοῖσιν καὶ πυφ' καὶ πυριάτῃ,
 στέφανον. Α. 992. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων σ. ἀνθέμια;
 Ι. 534. ὥσπερ Κοινᾶς, σ. μὲν ἔχων αὖτον, δῖνῃ δ' ἀπολαῶς,
 1227. κατὰθω ταχέως τὸν σ., ἵν' ἐγὼ τουτῷ
 Ν. 257. τὸν σ. ΣΤ. ἐπὶ τί σ.; οἶμοι, Σώκρατες,
 625. τὸν σ. ἀφῆρήθῃ μᾶλλον γὰρ οὕτως εἰσεται
 Ο. 463. δὴν διαμάττειν οὐ καλύει· φέρε παῖ σ.' καταχεῖσθαι
 Α. 604. καὶ τουτογὶ λαβὲ τὸν σ.
 Θ. 401. γυνή σ., ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
 Β. 330. σ. μύρταν· θρασεῖ δ' ἐγκατακροῖσθαι
 Εκ. 131. ἐγὼ. ΠΡ. περίθου δὴ τὸν σ. τύχῃ γαθῇ.
 163. φέρε τὸν σ.: ἐγὼ γὰρ αὐτὸν λέξω πάλιν.
 Π. 21. οὐ γὰρ με τυττήσεις σ. ἐχοντά γε.
 22. μὰ Δε', ἀλλ' ἀφελῶν τὸν σ., ἦν λυτῆς τί με,
 στεφανοῦ. Ι. 221. ἀλλὰ σ., καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ
 στεφάνου. Α. 638. εὐθὺς διὰ τοῦ σ. ἐπ' ἄκρον τῶν πυγιδίων
 ἐκάθησθε.
 Α. 1006. τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς σ. ἀνείρετε.
 Σ. 677. φιάλας, χλανίδας, σ., ὄρμους, ἐκπάματα, πλουθυγίαν
 Θ. 458. πλέξει σ. συνθηματιαίους εἰκοσιν.
 Εκ. 122. ἐγὼ δὲ θέισα τοὺς σ. περιδήσομαι
 606. ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαῖνας, οἶνον, σ., ἐρεβίνθους
 Π. 1041. σ. γέ τοι καὶ δῶδ' ἔχων πορεύεται.
 1089. ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς σ. τοῦσδ' οὓς ἔχω.
 Fr. 476. 2. σ. ἰων * * * κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
 στεφανοῦσι. Ο. 1275. σ. καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεφ.
 στεφάνῳ. Ο. 1274. σ. σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὐνεκα
 Εκ. 691. ὥστε μεθυθεῖς αὐτῷ σ.
 Π. 586. κοτινῷ σ.; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐ-
 πλούτει.
 592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτινῷ σ. στεφανώσας.
 στεφανώμασιν. Εκ. 303. ἐν τοῖς σ.
 στεφάνων. Α. 551. σ., τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπαπίων,
 στεφάνωσαι. Α. 602. λαβὲ ταυτί καὶ σ.
 Fr. 417. ἀλλὰ σ.' καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
 στεφανωσάμενος. Ν. 1006. σ. καλὰμῳ λευκῷ μετὰ σώφροτος
 ἡλικιάτῳ,
 στεφανωσάμεν. Α. 1145. τῷ μὲν πίνειν σ.,
 στεφανώσας. Ν. 959. ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι
 χρυστοῖς σ.,
 Π. 585. ἀνεκῆρυττεν τῶν δακρυῶν τοὺς νεκῶντας σ.

στρατιάς. Σ. 354. μέμνησαι δὴθ', ὅτ' ἐπὶ σ. κλέψας ποτὲ τοὺς
δωελίσκους
Σ. 557. ἀρχὴν ἀρξας ἢ π' ἐπὶ σ. τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων
Α. 100. ἐπὶ σ. ἀπύντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
Θ. 1169. ἀπὸ τῆς σ. παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
στρατιάς. Α. 592. μονοκοιτούμεν διὰ τὰς σ. καὶ θήμετερον μὲν
ἔατε,
στράτιον. Σ. 618. βρωμησάμενος τοῦ σου δύνω μέγα καὶ σ.
κατέπαρδεν.
στρατιώταις. Σ. 965. εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς σ. ἄλαβες.
στρατιώτας. Α. 1065. ὅταν σ. καταλέγῃσι, τουτάρ
Ι. 1076. ἀλωπεκίοισι τοὺς σ. ἤκασεν,
Εκ. 233. ὡς τοὺς σ. πρῶτον οὐσαι μητέρες
στρατιώτης. ΕΙ. 677. εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι σ., εὐθέως
στρατιωτικοῦ. ΕΙ. 527. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου σ.;
στρατιωτῶν. Α. 546. θορύβου σ., περὶ τριηράρχου βοῆς,
στρατόν. Σ. 1086. γλαυξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν σ.
διέπτατο
Στρατονίκην. Θ. 807. καὶ Σ. ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολε-
μίζειν.
στρατός. Α. 156. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάνταν σ.
Στρατυλλίδος. Α. 365. ἄπου μύνον Σ. τῷ δακτύλῳ προσελθὼν.
στρατῷ. Ι. 567. οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφάρκτῳ σ.
Στρατῶν. Α. 122. ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Σ.;
Ι. 1374. ποῦ δὴτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Σ.;
Ο. 942. ἀλᾶται Σ.,
Fr. 361. Σ.:
στρατωνίδης. Α. 596. ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος σ.,
στρεβλοῖσι. Β. 878. ἔλθωσι σ. παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
στρεβλῶν. Θ. 516. τῷ σῷ προσύμμιον, σ. ὥσπερ κύτταρον.
στρεβλομένην. Α. 846. χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ σ.
Π. 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ σ.
στρεβλοῦτε. Ν. 620. κᾶθ' ὅταν θύειν δέῃ, σ. καὶ δικάζετε
στρεβλῶν. Ι. 775. ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν σ., τοὺς δ' ἄγχων,
τοὺς δὲ μεταίτων,
Β. 620. σ., ἐτι δ' ἐς τὰς βῆνας ὄξος ἐγχεῖν,
στρεπταίγλαν. Ν. 335. ταῦτ' ἀρ' ἐποιοῦν ὑγρὰν Νεφελῶν σ.
δαῖον ὀρμᾶν,
στρέφει. Α. 385. τί ταῦτα σ. τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;
Ν. 36. τί δυσκολαινέεις καὶ σ. τὴν νύχθ' ὄλην;
Θ. 230. εἴχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκνυτε. ποῖ σ.;
610. αὐτὴ σὺ ποῖ σ.; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
Fr. 80. Ι. οἶμοι τάλας, τί μου σ. τὴν γαστέρα;
στρέφειν. Α. 839. σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὅπταν καὶ σ.,
Β. 957. νοῖν, ὄρᾶν, ξυνιέναι σ., ἐρᾶν, τεχνάζειν,
στρέφεται. Σ. 1495. σ. χαλαρὰ κοτυληδών.
στρεφθῶ. Θ. 1128. αἰαί' τί δράσω; πρὸς τίνας σ. λόγους;
στρέφου. Εκ. 480. σ., σκύπει,
στρεψαῖος. Fr. 174. σ. Ἐρμῆς
Στρεψαῖος. Fr. 174. Σ.:
στρέψας. Ν. 1455. σ. σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
στρέψας. Εκ. 733. πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους σ. ἐμούς.
στρεψάδες. Ν. 1206. μάκαρ ὦ Σ.,
Στρεψιδῶν. Ν. 1145. παῖ. ἡμῖ. παῖ. παῖ. ΣΩ. Σ. ἀσάξομαι.
Ν. 1221. ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Σ. ΣΤ. τίς οὐτοσί;
Στρεψιδῶν. Ν. 134. Φειδανος υἱὸς Σ. Κικυννίδου.
Ν. 633. ποῦ Σ.; ἔξει τὸν ἀσάντην λαβάν.
στρεψιμαλλος. Fr. 542. σ. τὴν τέχνην Εὐριπίδης.
στρεψοδικῆσαι. Ν. 434. ἀλλ' ὅς' ἐμαυτῷ σ. καὶ τοὺς χρήστας
διολισθεῖν.
στρεψοδικοπανουργίαν. Ο. 1468. πικρὰν τάχ' ὄφει σ.
στρέψον. Θ. 902. γύναι, τί εἶπας; σ. ἀνταγέεις κόρας.
στριβλικίγξ. Α. 1035. οὐδ' ἂν σ.: ἀλλ' ἀπὼν οἰμωζέει ποί.
στρόβει. Ι. 386. φαῦλον ὦδ'. * * * ἀλλ' ἀπιθὶ καὶ σ.,
Ν. 701. σ. πυκνώσας.
Σ. 1529. σ., παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
στροβήσεται. Β. 817. ὅμματα σ.
στροβίλων. ΕΙ. 864. εὐδαιμονέστερος φανεί τῶν Καρκίνου σ.
στρογγύλαις. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάσας σ. συν-
τρίβομεν.
στρογγύλη. Ν. 676. ἀλλ' ἐν θυεῖσ' σ. ν' ἐμάττετο.
στρογγύλοις. Α. 686. ἐς τάχος παῖει ξυνάπτων σ. τοῖς βήμασι
στρογγύλον. Ν. 751. αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον σ.,
στρογγυλονάτας. Fr. 685. σ.
στρογγύλῳ. Fr. 397. χρώμα γὰρ αὐτοῦ (φησὶ) τοῦ στόματος
τῷ σ.,
στρουθέ. Θ. 877. δίσποινα Κυβέλη, σ., μήτερ Κλεοκρίτου.
στρουθίειν. Fr. 717. σ.,
Στρουθίον. Ο. 1077. ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Σ.,
στρουθός. Σ. 207. οἶμοι κοκοδαίμων, σ. ἀνὴρ γίγνεται
στρουθοῦ. Α. 1106. καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς σ. πτερόν.

στρουθοῦ. Α. 723. τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ σ. μίαν
στρουθῷ. Ο. 875. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ, καὶ σ. μεγάλῃ
στρουθῶν. Ο. 578. τοὺτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρᾶ
σ. νέφος ἀρθὲν
στροφαῖον. Π. 1154. σ.; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στροφᾶν.
στροφάς. Θ. 68. ὄντος κατακάμπτειν τὰς σ. οὐ ῥᾶδιον,
στροφία. Fr. 251. πρὸς τὸν σ. τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν
κατορύττειν.
στροφεῖ. ΕΙ. 175. ἥδη σ. τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν,
στροφίως. Θ. 487. ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ σ. ὕδωρ
στροφῇ. Α. 346. ὡς δὲ γε σειστός ἄμα τῇ σ. γίγνεται.
στροφῆς. Εκ. 1026. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἐστίν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ
δεῖ σ.
στροφί'. Fr. Μ. Θ. Δευτ. 6, 4. μύρον, κίσσην, σ., ὀπισθοσφαι-
δόνην,
στροφίγξ. Β. 892. αἰθῆρ. ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης σ.,
στροφίον. Α. 931. τὸ σ. ἥδη λύομαι. μέμνησόν νυν'
Θ. 139. τί λήκνους καὶ σ.; ὡς οὐ εὐμφορον.
251. καὶ σ.: οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἐστ' ἔρεϊς.
255. σύζωσον ἀνύσας. αἶρε νυν' σ. ΕΓ. ἰδοῦ.
638. χάλα ταχέως τὸ σ., ἀπαίσχυντε σύ.
Fr. 509, 1. ἀλλὰ τὸ σ. λυθὲν
στροφίς. Ν. 450. κέντραν, μαρὸς, σ., ἀργαλέος,
στροφόν. Fr. 309, 4. μύρον, κίσσην, σ., ὀπισθοσφαιδόνην,
στροφός. Θ. 484. σ. μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὤνερ. κώδυνή'
στροφῶν. Β. 775. τῶν ἀντιλογίων καὶ λυγισμῶν καὶ σ.
Π. 1154. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν σ.
Στρυμῶν. Α. 259. ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Σ., ἀκούσαι
Στρυμῶν. Σ. 233. ὦ Σ. Κορυθαῖ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Στρυμῶν. Α. 273. τὴν Σ. Θράκταν ἐκ τοῦ Φελλέας,
στρυφνόν. Σ. 877. παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λῖαν σ. καὶ
πρίνον ἦθος,
στρώμασι. Fr. 116. σ. παννυχίζων
στρώμασιν. Ν. 1069. οὐδ' ἦδὺς ἐν τοῖς σ. τὴν νύκτα παννυχί-
ζειν
Σ. 1213. ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς σ.
Β. 439. ἀλλ' ἢ Διὸς Κύρηνος ἐν τοῖς σ.;
542. σ. Μιλησίοις
Εκ. 39. τὴν νύχθ' ὄλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς σ.,
334. ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὖρον ἐν τοῖς σ.
541. σὲ δ' ἐν ἀλέα κατακείμενον καὶ σ.
στρώματ'. Α. 1136. τὰ σ., ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Β. 165. ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ σ. αὐθις λάμβανε.
502. φέρε νυν, ἐγὼ τὰ σ. αἰρῶμαι ταδί.
Π. 624. παῖ Καρίων, τὰ σ. ἐκφέρειν σ' ἐχρήν,
στρώματα. Α. 1090. κλίνειν, τράπεζαι, προσκεφάλαια, σ.,
Ι. 605. ταῖς ὀπταῖς ἄρπυιαν εὐνὰς καὶ μετῆσαν σ.:
Ο. 657. καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ σ.
Α. 936. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ σ.
Β. 525. ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ σ.;
596. ὅστιν πάλιν τὰ σ.
Εκ. 418. ὅσοις δὲ κλίνει μὴ ὅτι μὴδὲ σ.,
1001. ληρεῖς ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰμα σ.
στρωματόδεσμα. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος
δαΐδας καὶ σ.,
στρωμάτων. Ν. 37. δάκνει με δῆμαρχός τις ἐκ τῶν σ.
Α. 1189. σ. δὲ ποικίλων καὶ
στρωτήρας. Fr. 54. πόσους ἔχει σ. ἀνδρῶν (ἀνδρῶν) οὐτοσί;
στρυγείν. Α. 472. ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους σ.
στρυγέρα. Α. 1191. σ. τάδε κρυερὰ πάθεα.
στρυγρός. Α. 1207. σ. ἐγὼ.
Στρυγός. Β. 470. τοῖα Σ. σε μελανοκάρδιος πέτρα
στρυγούσ'. Θ. 1144. φάνηθ', ὦ τυράννου σ., ὥσπερ εἰκός.
στρυγών. Α. 33. σ. μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποδῶν,
στύοιεν. Α. 152. σ. ἂν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
στύομαι. Α. 1220. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ σ.
Ο. 1256. οὕτω γέρον ὦν σ. τριέμβολον.
στύπαξ. Fr. 540. "καὶ σὺ κυρηβισπῶλα Εὐκράτες σ."
στυππειοπώλης. Ι. 129. ὡς πρῶτα μὲν σ. γίγνεται,
στύσαι. Α. 598. ἀλλ' ὅστις ἐτι σ. δυνατὸς
στυφελιγμούς. Ι. 537. οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο
καὶ σ.:
στυφοκόπου. Ο. 1299. ὑπὸ σ. τὴν κεφαλὴν πεπληγμένον.
στώ. Α. 176. χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἂν σ. τρέχων
ἴστω. Ο. 959. εὐφρομία σ.
στωμυλεῖται. Ι. 1376. ἂ σ. τοιαδὶ καθήμενα
στωμυλίαν. Β. 1069. εἴτ' αὐλαῖαν ἐπιτρεῖσαι καὶ σ. ἐξιδάσας,
στωμυλλοσυλλεκτάδῃ. Β. 841. σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ σ.
στωμύλλετε. Β. 1310. κύμασι σ.,
στωμυλλόμεθ'. ΕΙ. 995. αἶς σ. εἰς ἀλλήλους
στωμυλλομένη. Θ. 1073. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, σ.

συμμίξαι. Θ. 891. γάμοισι Πρωτέως παῖδι σ. λέχος.
 συμμιχθείς. Fr. M. Κοκ. 6, 3. μὴ σ. Ἀχελῷ.
 συμπασιπρία. B. 411. σ. χιτανίου
 συμπαρινέντας. O. 852. σ. ἔχω
 συμπαριγγύνων. Π. 719. ἐν τῇ θυσίᾳ σ. ὅπῃ
 συμπαροστάται. Π. 326. ὅπως δέ μοι καὶ τέλλα σ.
 συμπαροστατεῖς. Εκ. 15. πλήρεις ὑπογινύσαισι σ.
 σύμπασαν. N. 204. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σ. ΣΤ. ἀστειὸν λέγεις.
 συμπλακέντα. A. 704. ἐξολέσθαι σ. τῇ Σκυθῶν ἐρημῇ.
 συμποδίσας. B. 1512. καὶ σ.
 συμποῖω. Θ. 158. ἵνα σ. σούπισθεν ἔστυκως ἐγώ.
 συμποσίω. Σ. 1260. ὃν ἔμαθες ἐν τῷ σ. κατ' ἐς γέλασιν
 συμπότοι. Σ. 1219. αὐλητρίτις ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ σ.
 συμπόταις. Σ. 21. πῶς δὴ. προσερεῖ τις τοῖσι σ. λέγων,
 συμπότας. A. 1135. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς σ. θωρήξομαι.
 συμποτικά. A. 1142. αἶρου τὸ δέπνον σ. τὰ πράγματα.
 συμπτρόπεμπέ. { B. 402. } Ἰακχε φιλοχορευτὰ, σ. με.
 408.
 συμφέρει. B. 1459. ἥ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα σ.;
 συμφέρειν. Π. 38. ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὰ νομίσας σ.
 συμφέρη. A. 166. ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ σ.
 συμφέρων. Π. 49. γυνῶνα δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ σ.
 συμφορά. A. 1203. ὦ σ. τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν,
 A. 1078. βαβαί· νενεύροται μὲν ἦδε σ.
 συμφοραῖς. I. 406. πῖνε πῖν' ἐπὶ σ.
 I. 655. ἐπὶ σ. ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελλόμενας
 A. 1276. στήτω παρ' ἀνδρα, κατ' ἐπ' ἀγαθαῖς σ.
 συμφοράς. Θ. 198. τὰς σ. γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
 Π. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμὰς σ.,
 συμφορὰς. B. 1164. χωρὶς γὰρ ἄλλης σ. ἐλήλυθεν
 συμφορώτατον. Π. 1162. Πλούτῳ γὰρ ἐστὶ τοῦτο σ.,
 συμφυσώμενα. I. 468. καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ σ.
 συμψήσαι. N. 975. εἴτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον σ., καὶ
 προνοεῖσθαι
 σύν. N. 604. πέτραν σ. πύκας σελαγεῖ κ.τ.λ.
 Εἰ. 1274. σ. β' ἔβαλον βινύς τε καὶ ἀσπίδας ὁμφολεῖστας.
 συνάγουσι. Fr. 563. οὔτε Πραμνίους σκληροῖσιν οἶνους σ.
 συναδέτω. O. 858. σ. δὲ Χαίρις εὐδάν.
 συναθροῖξεν. A. 585. δεῦρο ξυνάγειν καὶ σ. εἰς ἐν, κάπειτα
 ποιῆσαι
 συνακολούθει. B. 399. ἥδιστον εὐρῶν, δεῦρο σ.
 σύναπτε. Θ. 955. χειρὶ σ. χεῖρα,
 συνάπτει. A. 468. τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις σ.;
 συναπτοῖς. Εκ. 508. χάλα σ. ἥντας Λακωνικὰς,
 συναρπάσασα. B. 1343. τὸν ἀλεκτρούνα μου σ.
 συνδείπνους. Fr. 204. ἐν τοῖσι σ. ἑπανῶν Αἰσχύλων.
 συνδέττα. Εκ. 785. ταυτὶ γὰρ ἐστὶ σ. ποῦ μοῦσθ' ἱμάς;
 συνδήσας. I. 1053. ἤγαγε σ. Λακεδαιμονίαν κορακίνοισι.
 συνδικαστή. Σ. 266. τί χρῆμ' ἀρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε σ.
 συνδικαστῶν. Σ. 233. ὦ Στρυμόδαρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε σ.,
 συνδοκεῖ. O. 811. θῦσαι μετὰ τοῦτο. Εἴτ. ταῦτα κάμοι σ.
 O. 1630. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι σ.
 σύνδουλος. Εἰ. 745. ἴν' ὁ σ. σκάψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ'
 ἀνέροιτο,
 συνδρῶν. Εκ. 16. καὶ ταῦτα σ. οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 συνδρῶν. B. 807. οὔτε γὰρ Ἀθηναῖοι σ. Αἰσχύλος,
 συνέξης. Fr. 231 b. σὺ δὲ σ. ἐς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ
 συνέλεκται. O. 294. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὀρᾷς ὅσον σ. κακὸν
 συνείρων. O. 1079. ὅτι σ. τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐπὶ τοῦ
 βολοῦ.
 συνείσα. Εκ. 17. ἀνθ' ὧν σ. καὶ τὰ νῦν βουλευματα,
 συνείσιν. Π. 504. πράττουσι κακῶς καὶ πεινώσιν μετὰ σοῦ τε
 τὰ πλείστα σ.
 συνεκόλλων. Σ. 1041. ἀνταμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρ-
 τυρίας σ.,
 συνέλεξ'. O. 438. σὺ δὲ τοῦσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις σ. ἐγώ,
 συνέλεξας. B. 1297. πόθεν σ. ἱμονιοστρόφου μέλη;
 συνεληλυθότες. A. 621. δεῦρο σ. ἄνδρες ἐς Κλεισθέους
 συνεποιέας. Fr. 231 b. 3. καὶ σ., ὡς φασι, τὴν μελῳδίαν.
 συνεργός. Fr. M. Εἰ. Δευτ. 2. πιστὴ τρόφος, ταμία, σ., ἐπί-
 τροπος,
 συνέριθος. Εἰ. 786. θῆς σ. αὐτοῖς,
 συνερκτικός. I. 1378. σ. γὰρ ἐστὶ καὶ περαντικός,
 σύνεσμεν. O. 704. πολλοῖς δὴλον· πετόμεσθ' αὖτε γὰρ καὶ τοῖσιν
 ἐρώσι σ.
 συνετός. B. 1490. διὰ τὸ σ. εἶναι.
 συνεχεύμεζο. Π. 847. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙ. καὶ ταῦτα σ.
 συνεχῆς. A. 1265. ὡς σ. πολὺν ἀμὲ χρόνον.
 συνεχώρησάν. A. 1111. σ. σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ'
 ἐπέτρεψαν.
 συνήγομεν. N. 562. ἡνίχ' ἤρκεισθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς σ.

συνήγον. Π. 756. ὀφρῦς σ. ἐσφυρῶπαζόν θ' ἄμα.
 συνηγορούσιν. Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ σ., δραχμῇν, καὶ
 ὕστερος ἔλθῃ.
 συνήγορος. Fr. 362, 1. ἐστὶ τις πωτηρὸς ἡμῖν τοξότης σ.
 συνηγοροῦσιν. N. 1089. σ. ἐκ τίνων;
 συνηγορεύσω. A. 843. σ. παραμένουσά γ' ἐνθαδὶ,
 συνθεάτριαν. Fr. 399, 3. ἦν ἐφερόμεν, ἴν' ἔχοιμι σ.
 συνθέλω. O. 851. ὁμοροθῶ σ.,
 συνθήκας. A. 1268. ταῖς σ.
 συνθήκας. Εἰ. 1065. σ. πεποιήσθ' ἄνδρες χαρποῖσι πιθήκας,
 συνθηματίας. Θ. 458. πλέξαι στεφάνους σ. εἰκοσιν.
 συνθηρεύεται. Θ. 156. μίμησις ἤδη ταῦτα σ.
 συνθασάτω. Σ. 728. ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς σ.,
 συνσταμένους. A. 577. καὶ τοὺς γε σ. τοῦτους καὶ τοὺς πλου-
 τας ἑαυτοὺς
 συνήξομαι. Εκ. 1104. ὅστις τοιοῦτος θηρίος σ.
 σύννομέ. O. 209. ἄγε σ. μοι, παῦσαι μὲν ἔπνον,
 σύννομον. O. 1755. ἔπειθε νῦν γάμοισιν, ὦ φύλα πάντα σ.
 συννοοῦμενος. B. 599. ἀρτι σ.
 σύννοδος. Θ. 301. σίαν τήνδε καὶ σ. τὴν νῦν κάλλιστα καὶ
 σύννοδ'. Fr. 21, 2. πλύνων ἄποιεν ὅσα σ. αὐτῷ κακά.
 σύννοδος. Π. 214. κἀκείνος οὖν σ. ταῦτα; ΧΡ. φῆμ' ἐγώ.
 σύννοδον. A. 841. καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σ. ἡ κύλιξ.
 συνοικίας. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στάσα τῆς σ.
 συνοίσεται. N. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει σ.
 συνουσία. N. 649. πρῶτον μὲν εἶναι κομῶν ἐν σ.,
 Fr. 269. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν σ.
 συνταράξαι. N. 1037. ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίας γυνάμοισι σ.
 συνταράξει. Εἰ. 319. ἐκδραμὸν γὰρ πάντα ταυτὶ σ. τοῖν ποδοῦν.
 συντέθνηκε. B. 868. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ σ. μοι,
 συντέθνηκεν. B. 869. τοῦτ' ἐξείλεται σ., ὥσθ' ἐξείλεται.
 συντέμνειν. Θ. 178. πολλοὺς καλῶς ὁλῶς τε σ. λόγους.
 συντεταμένως. Π. 325. καὶ σ. κοῦ κατεβλακεμένως.
 συντετάραξαι. A. 7. τί σ.; μὴ σκυθράπας, ὦ τέκνον.
 σύντεχνον. Fr. 226. σ.
 συντέχνων. B. 763. τὸν ἀριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ σ.
 συντιθώμεθα. A. 178. ἕως ἀν' ἡμεῖς ταῦτα σ.,
 συντρίψετε. A. 284. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν σ.
 συντρίψομεν. N. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζας στρογ-
 γύλαις σ.
 συντυρούμενα. I. 479. καὶ τὰς Βοιωτῶν ταῦτα σ.
 συντυχίαν. O. 544. σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ σ.
 συντυχούσ'. N. 608. ἡ Σελήνη σ. ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
 συνῶμεν. Εκ. 619. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς
 αἰσχροῖσι σ.,
 Σύρα. Εἰ. 1146. τὸν τε Μανῆν ἢ Σ. βασιτρεῖσάντων κ' τοῦ χωρίου.
 Συρακοσίαν. Fr. 3, 2. πίνειν, ἐπειτ' ἄδειν κακῶς, Σ. τράπεζαν,
 Συρακοσίω. O. 1297. Σ. δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 σύριγγα. Fr. 622. καλαμίνην σ.
 συριγγμάτων. A. 554. αὐλῶν κελυστῶν, νιγλάρων, σ.
 συρίξας. Π. 689. τὴν χεῖρ' ὑψήρει· κατὰ σ. ἐγὼ
 συρμαίαν. Εἰ. 1254. ἐστὶν γὰρ ἐπιτήδεια σ. μετρεῖν.
 συρμαισπῶλαι. Fr. 252. σ.
 συρρήξας'. Εκ. 674. μίαν οἰκισὶν φημι ποθήσειν σ. εἰς ἐν
 ἅπαντα,
 σύρφακα. Σ. 673. οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθηται τὸν μὲν σ. τὸν
 ἄλλον
 συσκεδᾶν. B. 904. ἐμπεσόντα σ. πολ-
 συσκεύαζε. Σ. 1251. παῖ παῖ, τὸ δέπνον, Χρυσέ, σ. νῶν,
 συσκηνήτρια. Θ. 624. ὁσέτη γε. ΚΑ. καὶ τίς σοδοστὶ σ.;
 συσπᾶσθαι. Fr. 406. “ἀλλὰ σ. δεῖ τὰς κοχλῶνας.”
 συσπλαγχνεύετε. Εἰ. 1115. ἄγε δὴ, θεαταῖ, δεῦρο σ.
 συσσωσέν. Θ. 270. ὁμῶς ἐμοὶ Εἴτ. τί χρῆμα; ΜΝ. σ. ἐμὲ
 συσταλέντες. A. 1042. ἀλλὰ κοινῇ σ. τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
 συστείλας. I. 432. ἐγὼ δὲ σ. γε τοὺς ἀλλὰντας εἴτ' ἀφῆσθαι
 B. 999. ἀλλὰ σ., ἀεροῖσι
 συστῆλλον. Εκ. 468. πρὸς ταῦτα σ. σεαν-
 συστρέψας. Θ. 61. συγγογγυλίσας καὶ σ.
 συχναί. O. 1014. πληγαὶ σ. κατ' ἄστυ. ΜΕ. μὴν στασιάζετε;
 συχνήν. A. 350. ὑπὸ τοῦ δέου δὲ τῆς μαρίλης μοι σ.
 Π. 754. ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον σ.
 συχνοί. B. 1237. μὰ τὸν Δι' οὐπω γ'. ἐτι γὰρ εἰσὶ μοι σ.
 Εκ. 388. ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὐτ' αὐτὸς οὐτ' ἄλλοι σ.
 σφαγαῖς. Εἰ. 1019. οὐχ ἥδεται δῆπουθεν Εἰρήνην σ.,
 σφαγεῖον. Θ. 754. οἶμοι, τέκνον. δὲς μοι σ., Μανία,
 σφάγι'. O. 1559. σ. ἔχων κάμηλον ἀ-
 σφάγια. A. 204. τὰ σ. δέξαι ταῖς γυναῖξιν εὐμενῆς.
 σφαγιαζέμεν. O. 569. ὦ προτέρω δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφω
 ἐνὸρχην σ.
 σφαγιαζομένω. O. 570. ἥσθη σέρφω σ., βροντάτω νῦν ὁ μέγας
 Ζᾶν.

σφαῖραν. Fr. 189. εἰ παιδαρίοι ἀκολουθεῖν δεῖ σ. καὶ σπλεγγίδ' ἔχοντα.

σφάκον. Θ. 486. κῆθ' ὃ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἀνθηον, σ. σφαλεῖς. Εἰ. 146. ἐκείνο τήρει, μὴ σ. καταρρυῖς σφαλήτ'. Β. 786. εὐλογον· κῆν τι σ., ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου, σφαλλόμενος. Σ. 1824. ὅδ' δὲ δὴ καὶ σ. προσέρχεται. σφαλῶμεν. Π. 351. ἦν δὲ σ., ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν, σφάξαις. Εἰ. 1018. σ. τὸν οἶν. ΤΡ. ἀλλ' οὐ θέμις. Οἱ. τῇ τί δὴ; σφ. Ι. 1020. πολλοὶ γὰρ μῖσει σ. κατακρύπτουσι κοιλοῖοι. σφενδάμνιοι. Α. 181. ἀτεράμονες, Μαραθονόμαχοι, σ. σφενδόνας. Ν. 1125. ἀποκεκύνονται τοιαύταις σ. παιήσομεν. σφενδόνας. Ο. 1185. ἦδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σ. δεῖ λαμβάνειν σφενδόνην. Ο. 1187. τόξενε, παῖς, σ. τίς μοι δότω. σφετέραν. Β. 1464. εἶναι σ., τὴν δὲ σ. τῶν πολέμιων, σφέτερον. Fr. 128, 3. κεραμευόμεναις κοτύλαις μεγάλας [ἐγχεον ἐς] σ.

σφήκας. Σ. 456. παῖς παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σ. ἀπὸ τῆς οἰκίας. σφήκας. Α. 864. παῖ' ἐς κόρακας. οἱ σ. οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν; Σ. 430. εἰά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σ. ὀκυκάρδιοι, σφήκιᾱ. Σ. 224. τὸ τῶν γερόντων, θεθ' ὅμοιον σ. σφήκιον. Α. 404. ἥπερ, ἥνικ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σ.; Σ. 229. πολλῶν δικαστῶν σ. διασκεδά.

Α. 475. ἦν μὴ τις ὥσπερ σ. Βλίττῃ με κἀρεθίζῃ. σφηκίσκον. Π. 301. μέγαν λαβόντες ἡμμένον σ. ἐκτυφλῶσαι. σφήκας. Σ. 1090. μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σ. ἀνδρικώτερον. σφήκιδες. Π. 561. παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σ. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιστοί.

σφήκαμ'. Εἰ. 1216. ὅμως δ' ὅτι τὸ σ. ἔχει πόνον πολλόν, σφήκας. Β. 801. καὶ διαμέτρους καὶ σ. δ' γὰρ Εὐριπίδης σφήκῃ. Σ. 1106. εἶτα τάλλ' ὅμοια πάντα σ. μηχανώμεθα. σφήκιν. Σ. 1102. τοὺς τρόπους καὶ τὴν διαίταν σ. ἐμφερεστάτους.

Σφήττιος. Ν. 156. ἀνῆρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σ. Σφήττιος. Π. 720. καὶ σχῖνον· εἰτ' ὄξει διέμενος Σ., Σφίγγα. Β. 1287. Σ. δυσμερίαν, πρῖτανιν κῖνα, πέμπει, σφογγίφ. Α. 463. ὅς μοι χυτρίδιον σ. βεβυσμένον. σφῆδρ'. Ν. 191. τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σ. ἐγκεκυφότες; Ν. 1492. ἐμοὶ ποιήσω, κεί σ. εἴσ' ἀλαζόνες. Σ. 1338. ἡμῖν ἀπασί, κεί σ. εἰ νεανίας. Ο. 599. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σ. ἔρῳσι.

Α. 56. ἀλλ' ὦ μέλ', ὄφει τοι σ. αὐτὰς Ἀττικὰς, Θ. 93. τὸ πρῶγμα κομῶν καὶ σ. ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου· 1123. εἰ σφῆδρ' ἐπιτυμῆς τῇ γέροντο πύγισο, Π. 49. γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σ. ἐστὶ συμφέρον. Fr. 198, 11. ὡς σ. ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχέισθ' ἄρα· σφῆδρα. Α. 71. ἀπολλύμενοι. ΔΙ. σ. γὰρ ἐσωζόμεν ἐγὼ

Α. 257. πρόβαινε, κῆν τῶχλφ φυλάττεσθαι σ. 371. τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σ. 509. ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σ., 700. νῦν δ' ὅπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σ. διακόμεθα, κῆτα πρὸς ἀλίσκομεθα.

1059. τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σ., Ι. 714. ὡς σ. σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας. 1288. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σ. βδελύττεται, Ν. 135. ἀμαθὴς γε νῆ Δί', ὅστις οὕτως σ. 400. οὐδὲ Κλεάνθυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σ. γ' εἴσ' ἐπίορκοι·

Σ. 152. * * τὴν θύραν ὥθει· πῖξέ νυν σ. 1355. νέος γὰρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σ. 1428. καὶ πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σ.· Ο. 508. ἤρχον δ' οὕτω σ. τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἰ τις καὶ βασιλεύει

Θ. 466. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, δευθυμεῖσθαι σ. 613. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σ. Β. 41. ὡς σ. μ' ἔδεισε. Εἰ. νῆ Δί, μὴ μάλινός γε. 54. τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶε σ.; 88. ἐπιτριβομένου τὸν ὥμον οὕτως σ.

Εκ. 357. νῆ τὸν Διδόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σ. Π. 25. εἶνους γὰρ ὦν σοι πυθάνομαι πάνυ σ. 571. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σ. βάσκανος οὕσα.

645. καὶτῇ πῖρς· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σ.· 745. ἐγὼ δ' ἐπὶ νῦν τὸν θεὸν πάνυ σ., 1016. οὕτω σ. ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν. 1101. σὺ τὴν θύραν ἐκοπτες οὕτως σ.;

Fr. 164, 3. οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρὸν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σ. 209, 2. ταχὺ προσφάρον παῖς ἐνέχεέν τε σ. κυανοβενθῇ. σφονδύλη. Εἰ. 1078. ὡς ἡ σ. φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ, σφονδύλος. Σ. 1489. σ. ἀχεῖ. Εἰ. πῶθ' ἐλλέβορον. σφραγιδ'. Ο. 560. σ. αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψαλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.

σφραγιδ'. Ο. 1213. σ. ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;

σφραγιδας. Θ. 415. σ. ἐπιβάλλουσιν ἦδη καὶ μοχλοῖς Εκ. 632. τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σ. ἔχοντων, Fr. 309, 12. σ., ἀλύσεις, δακτυλλοὺς, καταπλάσματα, σφραγιδία. Θ. 427. ἐδίδαξε θρηπῆδεσ' ἔχειν σ.

σφραγιδονυχαρκοκομήτας. Ν. 332. θουριομάντεις, ἱατροτέχνας, σ.,

σφριγῆ. Ν. 799. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σ., Α. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σ. τὸ σῶμά σου.

σφυρά. Εκ. 1110. μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σ., σφυρα. Εἰ. 566. νῆ Δί' ἡ γὰρ σ. λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξαπλισμένη, σφυράδων. Εἰ. 790. νανοφρεῖς, σ. ἀποκρίσματα, μηχανοδίδως. σφυρόν. Α. 1177. ἐρι' οἰσυνπρά, λαμπάδων περὶ τὸ σ.

Α. 1179. καὶ τὸ σ. παλινόρον ἐξεκώκισε, Σ. 276. τὸ σ. γέροντος ὄντος;

σφώ. Α. 1216. ἐμοὶ δὲ γε σ. τοῦ πέους ἀμφὺ μέσον κ.τ.λ. Εἰ. 469. ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον * * καὶ σ.

σφῶν. Α. 259. ὦ Ξανθία, σ. δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἐκτέος κ.τ.λ. σχαδῶνας. Fr. 476, 3. αὐτὸς δ' ἄνῃρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σ., ἑλάας,

σχαδῶνες. Fr. 302, 6. οὐδὲ σ., οὐδ' ἡτταῖον δέλφακος, σχασάμενος. Ν. 107. τούτων γενοῦ μοι, σ. τὴν ἱππικὴν. σχάσας. Ν. 740. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σ. τὴν φροντίδα σχεδόν. Εἰ. 1273. οἱ δ' ὅτε δὴ σ. ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, Θ. 747. σ. τοσοῦτον χάσων ἐκ Διονυσίων.

Εκ. 1157. σ. ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ. Π. 33. τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπύρου σ.

860. ἐγὼ σ. τὸ πρᾶγμα γινώσκων δοκῶ. Fr. 500, 2. πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σ.

σχέθω. Α. 425. ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σ. σχεῖν. Ν. 1216. ἀπερυσθῆσαι μᾶλλον ἢ σ. πράγματα, Σ. 1067. νανικὴν σ.· ὡς ἐγὼ τοῦμὸν νομίζω

σχελίδας. Ι. 362. ἀλλὰ σ. ἐθδοκῶς ἀνήσομαι μέταλλα. σχελίσιν. Fr. 249, 2. διαμασχάλιας αὐτὸν σ. καὶ φύσκει καὶ βαφανίσιν.

σχήλι'. Β. 1049. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σ. ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἀμαί Σθενέβοιαι;

σχήλια. Β. 612. σ. μὲν οὖν καὶ δεινὰ. Εἰ. καὶ μὴν νῆ Δία, Π. 856. οὐ γὰρ σ. πέπονθα νυνὶ πράγματα,

σχετλιάζειν. Π. 477. οὐ δεῖ σ. καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς. σχήλια. Α. 360. ὅ τι ποτ', ὦ σ., τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;

Β. 116. ὦ σ., τολμήσεις γὰρ ἰέναι; ΔΙ. καὶ σύ γε 1476. ὦ σ., περιόψει με δὴ τεθνηκῆτα;

σχήλιον. Ο. 1175. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σ. ἐργασμένος. σχηλίον. Ν. 498. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. ὑμεῖς; ΔΤ. ἡμεῖς μέντοι ΠΡ. σ. γε.

σχήλιος. Ν. 486. ἐὰν δ' ὀφείλω, σ., ἐπιλήσμων πάνυ. σχήμα. Σ. 1070. σ. κεῦρυπρωκτίαν.

Σ. 1170. ἰδοῦ. θεῶ τὸ σ., καὶ σκέψαι μ' ὅτφ Β. 463. καθ' Ἡρακλέα τὸ σ. καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;

539. σ.· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι Εκ. 150. διερεισμένη τὸ σ. τῇ βακτηρίᾳ.

482. μὴ ποῦ τις ἐκ τοῦπισθεν ἂν τὸ σ. καταφυλάξῃ· 503. χαῖται γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σ. τοῦτ' ἔχουσαι.

σχήματ'. Fr. p. 514. τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σ. ἐποιῶν. σχήματα. Εἰ. 323. πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σ. σχήματι. Ι. 1331. ὅδ' ἐκείνος ὁρᾷ τεττιγοφόρας, ἀρχαίφ σ. λαμπρὸς,

σχηματίζειν. Εἰ. 324. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σ. βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς

σχηματίσαντος. Fr. p. 514. πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σ.

σχήματος. Α. 64. σίγα. ΔΙ. βαβαῖδ', ὠκβάτανα, τοῦ σ. Σ. 1485. σ. ἀρχή

Fr. 554. ὥστ' ἀνακύνταν καὶ κατακύνταν τοῦ σ. οὐνεκα τοῦδε σχήσειν. Β. 188. ἐγὼ. ΣΑ. ταχέως ἐμβαίνει. ΔΙ. ποῖ σ. δοκεῖς;

σχήσομαι. Ο. 1335. οὐ τοι μὰ τὰς κερκῆδας ἐτι σοῦ σ., σχήσω. Α. 284. ἐγὼ οὐκ ἄρα σ. παρὼν τολμήματος τοσοῦτον;

Α. 380. σ. σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟ. ἴ'Τ. ἀλλ' οὐκ ἐθ' ἡλιάζει. σχίζα. Εἰ. 1032. ἡ σ. γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,

σχίζας. Εἰ. 1024. σ. δευρὶ τιθεῖται ταχέως σχινδαλάμους. Ν. 130. λόγων ἀκριβῶν σ. μαθήσομαι;

σχινδαλάμων. Β. 819. σ. τε παραζόνα, ἀμεινυμάτ' ἔργων, σχίνων. Π. 720. καὶ σ.· εἴτ' ὄξει διέμενος Σφήττιος,

σχίνου. Fr. 251. πρὸς τὸν στροφία τῆς αὐλείας σ. κεφαλὴν κατορῦττειν.

σχοινία. Εἰ. 36. ὥδ' περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σ. Εἰ. 299. ὡς τάχιστ' ἄμα λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σ.·

σχοινίνφ. Fr. 227. φορμῶ σ.

σχοινίον. Α. 22. τὸ σ. φεύγουσι τὸ μεμλτωμένον
Σ. 1343. ἔχον φυλάττον δ', ὡς σπῆρον τὸ σ.
σχοινίον. Σ. 1342. τῇ χειρὶ τοῦδε λαβομένη τοῦ σ.
σχοινίον. ΕΙ. 437. χῶστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σ.,
σχοῖνον. Fr. 89. καὶ σπυρίδα δὲ ὕψοναδύκον πλεκτὴν σ.
σχοῖνος. Α. 230. κοῦκ ἀνίσω πρὶν ἂν σ. αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
σχοῖνον. Π. 541. στιβάδα σ. κύρεω μεστήν, ἢ τοὺς εὐδοντας
ἐγείρει
σχολλάζω. Fr. 169. ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σ.
σχολλάσθαι. Α. 412. σὺ δ' ἦν σ., πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
σχολλῇ. Α. 407. ἀλλ' οὐ σ.
Α. 409. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σ.
Ν. 221. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σ.
Θ. 375. τῶν Θεσμοφορίων. ἢ μάλιστα ἡμῖν σ.,
σχολῆν. Εκ. 48. κατὰ σ. παρὰ τὰνδρος ἐξελεῖν μὴν
σχολῆν. Π. 222. οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὕτως σ., προ-
θύμως
σῶ. I. 97. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σ. ποτῶ; κ.τ.λ.
σῶζε. B. 386. καὶ σ. τὸν σαιτῆς χορὸν
B. 1501. καὶ σ. πόλιν τὴν ἡμετέραν
σῶζε. O. 376. ἢ γὰρ εὐλάβεια σ. πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλον
O. 380. τὸ δὲ μᾶθημα τοῦτο σ. παῖδας, οἶκον, χρήματα.
σῶζω. I. 1042. ἐφραζεν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σ. ἐμέ
I. 1047. ἐν ᾧ σε σ. τὸνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λαζίας.
ΕΙ. 730. τοῖς ἀκολούθοις δαίμων σ., ὡς εἰώθασι μάλιστα
Θ. 820. χείρους ἡμῶν εἰσιν σ.
B. 381. σ. φῆς ἐς τὰς ἄρας,
1517. κάμοι σ., ἦν ἄρ' ἐγὼ ποτε
Εκ. 234. σ. ἐπιθυμήσουσιν· εἴτα σιτία
σῶζοσθ'. Σ. 1055. καὶ τὰ νοήματα σ. αὐτῶν
σῶζεσθαι. I. 1017. σ. σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κῆνα καρχαρόδοντα,
I. 1024. σοὶ δ' εἶπε σ. μ' ὁ φοῖβος τὸν κῆνα.
σῶζεται. ΕΙ. 1022. χούτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σ.
σῶζομαι. B. 1450. τᾶντα πρᾶξαντες οὐ σ. ἂν;
σῶζω. O. 1062. σ. δ' οὐθαλεῖς καρπύς,
συνδύμην. B. 1448. τούτοις χρησαίμεσθα, σ. ἂν.
συνθεῖς. Π. 1180. ἔθυσεν ἱερῶν τι σ., ὁ δὲ τις ἂν
συνθεῖς. B. 1419. ἦν ἡ πόλις σ. τοὺς χοροὺς ἀγῆν
συνθῆναι. Ν. 930. εἴπερ γ' αὐτὸν σ. χρή
συνθῆσαι. Α. 499. ὡς σ., κἂν μὴ βούλη· ΠΡ. δεινὸν γε λέγεις.
ΔΤ. ἀνακτεῖς
συνθήσεσθ'. Εκ. 209. ἦν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σ. ἐτι.
συνθῆσομαι. Ν. 77. ἦν ἡ ἀναπέσαις τουτοσί, σ.
συνθῆσάμεθ'. Α. 497. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρώτον πολεμεῖν. ΠΡ. πῶς
γὰρ σ. ἄλλως;
Σωκράτης. Ν. 1432. οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν, ἐστίν, οὐδ' ἂν Σ. δοκοίη.
B. 1491. χαρίεν οὖν μὴ Σ.
Σωκράτης. Ν. 219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σωκράτης.
ΣΤ. ὦ Σ.
Ν. 222. ὦ Σ.,
257. τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον; οἶμοι, Σ.,
314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνας εἶς, ὦ Σ.,
αὐται
736. περὶ τοῦ; σὺ γὰρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σ.
784. οὐτὶ τί; ναι πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σ.
866. εὐ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σ.,
Σωκράτης. Ν. 182. καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σ.
Ν. 1465. τὸν Σωκράτην τὸν μαρὸν καὶ Σ.
1477. ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σ.
Σωκράτης. Ν. 104. ὦν ὁ κακοδαίμων Σ. καὶ Σωκράτης.
Ν. 144. ἀνῆρετ' ἄρτι Σωκράτην Σ.
219. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός; ΜΑ. Σ. ΕΤ. ὦ Σωκράτης.
830. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σ. ὁ Μῆλιος
O. 1555. ψυχαγωγεῖ Σ.
Σωκρατίδιον. Ν. 223. ὦ Σ.
Ν. 237. ἴθι νυν, κατέβηθ', ὦ Σ., ὡς ἐμέ
746. ὦ Σ. φίλτατον. ΣΠ. τί, ὦ γέρον;
Σωκράτους. Ν. 147. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σ. ἀφήλατο.
Ν. 154. τί δὴτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σ.
174. ἦσθην γαλέωτη καταχέσαντι Σ.
1451. μετὰ Σ.
σῶμα. Ν. 440. τοῦτ' ἐγὼ γ' ἐμὸν σ. αὐτοῖσιν
Θ. 152. μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σ. ἔχειν.
Εκ. 63. ἀλειψάμεν τὸ σ. ὅλον δι' ἡμέρας
σῶμα. Ν. 1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὺν σ. χρή πληγῶν ἀθῶν εἶναι.
O. 1241. λιγυρὸς δὲ σ. καὶ δόμας περιπτυχὰς
1309. τότε δ' αὖ βορέα σ. πελάζον
Α. 670. πᾶν τὸ σ. κάποσεῖσασθαι τὴν γῆρας τόδε.
Θ. 895. βαύξε, τοῦμὸν σ. βάλλονσα ψόγω.
σῶμα. Α. 80. ὡς δ' εὐχρεῖς, ὡς δὲ σφαγῆ τὸ σ. σον.
σῶματι. Σ. 888. ὠδὲ διαβὰς, διακνηθεὶς τῷ σ. καὶ τρυφερανθεὶς,

σῶματι. Θ. 154. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῇ τις. ἐν τῷ σ.
σῶματι. O. 1376. ἀφύβω φρεῖ σ. τε νίαν ἐφέπων
σῶματος. Εκ. 93. ἰδοὺ γέ σε ζάινουσιν, ἦν τοῦ σ.
Π. 6. τοῦ σ. γὰρ οὐκ ἐξ τὸν κύριον
σῶμάτων. Εκ. 10. λορδουμένον τε σ. ἐπιστάτην
σῶν. Α. 488. ἵνα τὰργύριον σ. παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δ'
αὐτό. κ.τ.λ.
σῶρακος. Fr. 244. κακῶν τοποῦτων ξυνελέγη μοι σ.
σωρόν. Π. 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σ. ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.
Π. 270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔργων ἔχοντα σ.
σωρός. Π. 804. ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸν σ. ἐς τὴν οἰκίαν
σῶς. I. 613. καὶ νῦν ἐπειδὴ σ. ἐλήλυθες πάλιν,
Fr. 529. οὕτω παρ' (γὰρ) ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σ. ἂν εἴη.
σῶσαι. Α. 525. μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σ. τὴν Ἑλλάδα
κοινῇ
σῶσαιμε. Εκ. 544. ἵνα θοιμάτιον σ., μεθυνηδυσάμεν
σῶσαι. B. 1458. πῶς οὖν τις ἂν σ. τοιαύτην πόλιν,
σῶσεν. Α. 46. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι καὶ σθ' ἂ σ. προσδοκῶ,
σῶσεις. Ν. 1177. νῦν οὖν ὅπως σ. μ'. ἐπεὶ καπάλαισας.
Θ. 186. ὑπεραποκρίνη μὲν, σαφῶς σ. ἐμέ.
σῶσετε. Εκ. 414. ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σ.
Σωσία. Σ. 136. ὦ Ξανθία καὶ Σ., καθεύδετε;
Σωσίας. Σ. 78. ὁδὲ δὲ φησι Σ. πρὸς Δερκύλον
σωσίπολις. Α. 163. ὁ σ. οἶμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
σῶσμεν. Α. 41. ἡμεῖς τε, κοινῇ σ. τὴν Ἑλλάδα.
Α. 498. ἡμεῖς ὑμᾶς σ. ΠΡ. ὑμεῖς; ΔΤ. ἡμεῖς μέντοι. ΠΡ.
σχετλίον γε.
σῶσον. Σ. 393. ἐλέησον καὶ σ. νυνὶ τὸν σαιτοῦ πλησιώχων
σωστίον. Α. 501. σ., ὦ τᾶν. ΠΡ. καὶ μὴ δίομαι; ΔΤ. τοῦδ'
οὔνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον
Σωστράτη. Θ. 373. Δυσίλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σ.
Σωστράτην. Ν. 678. τὴν καρδύτην, ὥστε καλεῖς τὴν Σ.
Εκ. 41. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σ.
Σωστράτης. Σ. 1397. τῇ Ἀγκυλίωνος θυγατρὸς καὶ Σ.,
σῶσον. Θ. 1014. ἤξει με σ'. σὲ γὰρ ἂν παρέπτατα.
Σώταραν. B. 378. τὴν Σ. γενναίως
σῶτερ. Θ. 1009. ἔα θεοὶ, Ζεῦ σ., εἰσὶν ἐλπίδες.
σωτήρ. I. 149. ἀνάβαινε σ. τῇ πόλει καὶ νῦν φανεῖς.
I. 458. καὶ τῇ πόλει σ. φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
Ν. 1161. πρόβολος ἐμός, σ. δῶμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
ΕΙ. 914. σ. γὰρ ἅπασιν ἂν
O. 545. ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σ.
B. 1127. }
1152. } σ. γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένῃ.
Π. 1189. ὁ Ζεὺς δ' σ. γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
σωτήρ. Εκ. 79. νῆ τὸν Δία τὸν σ. ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
σωτήρα. B. 738. νῆ τὸν Δία τὸν σ., γεννάδας ἀνὴρ
B. 1433. νῆ τὸν Δία τὸν σ., δυσκρίτως γ' ἔχω
Εκ. 761. νῆ τὸν Δία τὸν σ. ΑΝ. Α. πῶς; ΑΝ. Β. πῶς;
βαδίας.
1045. νῆ τὸν Δία τὸν σ., κεχάρισαί γέ μοι,
Π. 878. νῆ τὸν Δία τὸν σ., πολλοῦ γ' ἄξιος
1186. τὸν οὖν Δία τὸν σ. καὶ τοῦ μοι δοκῶ
σωτήρες. Π. 327. ἐσεσθε καὶ σ. ὅπως τοῦ θεοῦ.
σωτηρία. ΕΙ. 595. τοῖς ἀγροκόουσιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σ.
Α. 30. ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σ.
Εκ. 202. σ. παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται
σωτηρίαν. I. 12. σ. νῦν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἐτι;
Σ. 369. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἄνωτος ἐς σ.
O. 878. διδόναι Νεφελοκοκκυγέουσιν ὑγίειαν καὶ σ.
B. 1436. περὶ τῆς πόλεως ἦστιν ἔχεται σ.
σωτηρίας. ΕΙ. 301. δεῦρο πᾶς χάρεϊ προθύμως εὐθὺ τῆς σ.
Θ. 765. ἀγε δὴ τίς ἐσται μηχανή σ.;
946. κοῦκ ἐστίν ἐν' ἐλπίσι οὐδεμία σ.
Εκ. 396. ἔδοξε τοῖς προτάνεσι περὶ σ.
401. καὶ ταῦτα περὶ σ. προκειμένου,
412. ὁρᾶτε μὲν με δεόμενον σ.
σωτήρος. Π. 1175. καὶ ταῦτα τοῦ σ. ἱερὸν ἂν Διός.
σῶφρον. Ν. 1025. ὡς ἡδὺ σου τοῖσι λόγοις σ. ἐπεστὶν ἄνθος.
σῶφρονα. O. 1433. ἀλλ' ἐστίν ἕτερα νῆ δι' ἔργα σ.,
Εκ. 767. τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σ.;
σῶφρονας. B. 727. τῶν πολιτῶν θ' οὐδ' ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σ.
Π. 387. ἔργα καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σ.
σῶφρονεῖ. Σ. 748. καὶ σ. μέντοι μεθι-
σῶφρονεῖν. Ν. 1060. καὶ σ. αὐ φησὶ χρῆναι· δύο κακὰ μεγίστα.
Ν. 1061. ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σ. τῷ πάπῳ· εἶδες ἤδη
1067. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγχευε διὰ τὸ σ. ὁ Πηλεὺς.
1071. σέψαι γὰρ, ὦ μεράκιον, ἐν τῷ σ. ἅπαντα
Σ. 1405. πυρὸς πρίαο, σ. ἂν μοι δοκοῖς.
σῶφρονεῖς. B. 853. ἀπαγε σαιτῶν ἐκποδῶν, εἰ σ.,
Π. 1119. ἐγὼ δ' ἀπόλοιτα ἀποτέτρυμαι. ΕΑ. σ.

ταλαντάτη. Θ. 760. τ. Μίκα, τίς ἐξεκώρησέ σε ;
ταλάντοις. Α. 6. τοῖς πέντε τ. οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
τάλαντον. Ι. 933. τ., ἦν κατεργάσθρ,
 Ι. 938. καὶ σὺ τὸ τ. λαβεῖν
 Σ. 1147. ἐρίων τ. καταπέτωκε βράδιος.
 Ο. 1074. λαμβάνειν τ., ἦν τε τῶν τυράννων τίς τινα
 1075. τῶν τεθηγκύτων ἀποκτείνῃ, τ. λαμβάνειν.
 1078. λήφεται τ. ἦν δὲ ζῶντ' ἀγῆ τις, τέτταρα,
ταλάντου. Ν. 876. καίτοι τ. τοῦτ' ἔμαθεν Ἰπέρβολος.
 Γρ. 445, 4. δταν γὰρ ἰστῆς, τοῦ τ. τὸ βέπον
ταλάντη. Ο. 154. οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ τ. χρυσίου.
 Β. 797. καὶ γὰρ τ. μουσικῇ σταθμῆσεται.
ταλάντων. Ι. 439. τί δῆτα ; βούλει τῶν τ. ἐν λαβὼν σιωπᾶν ;
 Ν. 471. πράγματα ἀντιγραφὰς πολλῶν τ.
ταλαοί. Ο. 687. ἀπτήνες ἐφημέριοι, τ. βροτοὶ, ἀνέρες εἰσε-
 λόνειροι,
ταλάροις. Β. 560. ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς τ. καθήσθην.
τάλας. Α. 163. ὁ σωσιπόλις. οἶμοι τ., ἀπόλλυμαι,
 Α. 174. οἶμοι τ., μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
 210. ἐκπέφυγ', οἷζεται φρούδος. οἶμοι τ. τῶν ἐτῶν τῶν
 ἐμῶν
 454. τί δ', ὦ τ., σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος ;
 1018. οἶμοι τ. ΔΙ. ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί ;
 1192. τ. ἐγὼ διόλλυμαι
 1210. τ. ἐγὼ ἐμβολῆς βαρείας.
 Ι. 858. οἶμοι τ. ἔχουσι γὰρ πόρπακας ; ὦ πονηρὲ
 887. οἶμοι τ., οἷσις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
 957. αἰβοῖ τ. ΑΛ. τί ἐστίν ; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκποδᾶν.
 1200. οἶμοι τ., ἀδίκως γε τὰμ' ὑφήρπασας.
 Ν. 23. δτ' ἐπριάμην τὸν κοσπατίαν. οἶμοι τ.,
 742. ὀρθὸς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἶμοι τ.
 1504. οἶμοι τ., δειλαιοὶ ἀποπνηγίσσομαι.
 ΕΙ. 79. οἶμοι τ. ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες
 257. ὡς δριμύς. ΕΤ. οἶμοι μοι τ., ὦ δέσποτα.
 280. οἶμοι τ., οἶμοι γε, κἄτ' οἶμοι μάλα.
 544. τὰ πρόσωφ', ἴνα γῆς τὰς τέχνας. ΕΤ. αἰβοῖ τ.,
 1225. ἐνημέμην κάλλιστα χρήσομαι τ. ;
 Ο. 62. οἶμοι τ., ὀρνιθοθήρα τουταῖ.
 1260. οἶμοι τ. οὐκ οὐν ἐτέρωσε πετομένη
 1464. οἶμοι τ. μᾶστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερὰ μὲν οὖν,
 1466. οἶμοι τ. ΠΕ. οὐ πτερυγίεις ἐντευθενί ;
 1494. οἶμοι τ., ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὀφεται.
 1646. οἶμοι τ., οἷον σε περισφίξεται.
 Α. 382. οἶμοι τ. ΧΟ. ΓΤ. μῶν θερμὸν ἦν ;
 Θ. 241. οἶμοι τ. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
 625. ἡ δεῖν' ἐμοίγ'. οἶμοι τ.
 1038. ὦ τ. ἐγὼ, τ.,
 Β. 307. οἶμοι τ., ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδῶν
 926. ἀγῆτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἶμοι τ. ΔΙ. σιάπῃ.
 Π. 169. οἶμοι τ., ταυτὶ μ' ἐλάνθανεν πάλαι
 880. οἶμοι τ. μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς ;
 930. οἶμοι τ., ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
 1125. ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων ; ΕΡ. οἶμοι τ.,
 Γρ. 80, 1. οἶμοι τ., τί μου στρέφει τὴν γαστέρα ;
ταλαύρινος. Α. 964. ὁ δεινός, ὁ τ., ὁ τὴν Γοργόνα
 ΕΙ. 241. ὁ δεινός, ὁ τ., ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν ;
τάληθες. Π. 375. τράποιτο ; τ. γὰρ οὐκ θέλει φράσαι.
τάληθῃ. Ν. 519. τ., νῇ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
 Α. 993. ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τ. λέγε.
 Π. 252. τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τ. λέγοι ;
τάλλ'. Σ. 958. καὶ τ. ἀριστὸς ἐστίν· εἰ δ' ὑφέλιετο,
 Σ. 1106. εἰτα τ. ὁμοία πάντα σφηρὶ μηχανώμεθα.
 ΕΙ. 870. καὶ τ. ἀπαξάπαντα, τοῦ πέους δὲ δεῖ.
 Ο. 1539. καὶ τ. ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
 Θ. 591. καὶ τ. ἄπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
 Β. 809. λήρῶν τε τ. ἡγείτο τοῦ γυνῶναι πέρι
 Εκ. 598. κοινὴν πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τ. ὅπως ἐστὶν
 ἐκάστην.
 914. καὶ τ. οὐδὲν με ταῦτα δεῖ λέγειν.
 1140. καὶ τ. ἀγαθὰ, πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
 Π. 626. καὶ τ. ὅς' ἐστὶν ἐνδον ὑπηρετισμένα
τάλλα. Ι. 942. κάμοι δοκεῖ καὶ τ. γ' εἶναι καταφανὸς
 Ν. 865. αὐταὶ γὰρ τοὶ μόναι εἰσι θεαί· τ. δὲ πάντ' ἐστὶ
 φλύαρος.
 1427. σέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τ. τὰ βοτὰ ταυτὶ,
 Σ. 665. μὰ Δι' οὐ μέντοι· καὶ ποὶ τρέπεται δὴ πῆται τὰ
 χρήματα τ. ;
 ΕΙ. 430. τ. δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακοῖς.
 598. τ. θ' ὅπως ἐστὶν φυτὰ
 934. εὐ τοὶ λέγεις. ΧΟ. καὶ τ. γ' ὅσιν ἦσθι.
 1141. οἱ χαράριοι καὶ τ. ποτάμι' ὄρεα.

τάλλα. Ο. 1163. ἀπονύομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἦδη τ. δρᾷ.
 Α. 400. αἶ τ. θ' ὑβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων
 489. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ ; ΑΤ. καὶ τ. γε πάντ'
 ἐκυκλήθη.
 860. ἔτι λήρὸς ἐστὶ τ. πρὸς Κινησίαν.
 1273. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τ. πεποιήται καλῶς,
 Β. 621. πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τ., πλὴν πράσφ
 Εκ. 513. ὅθενπερ ἔλαβον τ. θ' ἀγνεγκάμην.
 514. κατὰκειται δὴ πάνθ' ἄπερ εἶπας. σὺν δ' ἔργον τ.
 διδάσκειν,
 Π. 326. ὅπως δέ μοι καὶ τ. συμπαραστάται
 525. ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεῖς καὶ σκάπτειν τ. τε
 μοχθεῖν
 996. καὶ τ. τάπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
τάλλοτρία. Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τ. ; ΗΑ. μᾶλλ' ὑπερφύα.
 Π. 931. σὺ γὰρ ἄξιός τ. πρᾶττων ἐσθίειν.
τάλλοτριον. Ι. 392. κἄτ' ἀνὴρ ἐδοξεν εἶναι, τ. ἀμῶν θέρος.
τάλφιτ'. Ι. 1009. περὶ τῶν μετρούντων τ. ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
 Ν. 176. εἰεν τί οὖν πρὸς τ. ἐπαλαμῆσατο ;
τάλφιτα. Ν. 648. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τ. ;
 Ν. 788. τίς ἦν ἐν ἡ ματτόμεθα μέντοι τ. ;
τάμ'. Ι. 1200. οἶμοι τάλας, ἀδίκως γε τ. ὑφήρπασας.
τάμά. Ν. 1453. ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τ. πράγματα.
 ΕΙ. 603. ὦ σοφάτατοι γεωργοί, τ. δὴ ἐνυῖετες
 Ο. 636. σκῆπτρα τ. τρίψειν.
 Α. 894. τὰ δ' ἐνδον ὄντα τ. καὶ σὰ χρήματα
 Θ. 262. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΤ. τ. ταυτὶ λάμβανε.
 Β. 1326. τολμᾷς τ. μέλῃ ψέγειν,
 Εκ. 393. τὸν ζῶντα μᾶλλον. τ. γὰρ διοίχεται.
 746. ἐγὼ καταθήσω τ. ; κακοδαίμων ἄρα
 922. τ. παῖγνια· τὴν δ' ἐμὴν
 1001. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τ. στρώματα.
τάμβάδι'. Σ. 600. τὸν σπύγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκανῆς τ. ἡμῶν
 περιπαεῖ.
ταμία. Γρ. Μ. ΕΙ. Δευτ. 2, 2. πιστὴ τροφός, τ., συνεργός, ἐπι-
 τροπος,
ταμίασι. Εκ. 212. ταῦταις ἐπιτρόποις καὶ τ. χρώμεθα.
ταμίαν. Ν. 566. τὸν τε μεγασθενὴ τριαίνης τ.,
 Σ. 613. ἐς σὲ βλέπει καὶ τὸν τ., ὅπῃτ' ἀριστον παραθήσει
ταμιεύει. Ι. 959. παρ' ἐμοῦ δὲ τουτοῖν λαβὼν τ. μοι.
ταμιεύει. Ο. 1538. ἦπερ τ. τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
 Ο. 1542. ἅπαντά τὰρ αὐτῷ τ. ΠΠ. φῆμ' ἐγώ.
ταμιεύεσθαι. Θ. 419. αὐταῖς τ., παρουρούσαις λαβεῖν
ταμιεύεται. Γρ. 305. σακίον, ἐν ὁσπερ τὰργύριον τ.
ταμιεύομαι. Α. 495. οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς τ. ὁμῶν ;
ταμιεύομενα. Εκ. 600. τ. καὶ φειδόμενα καὶ τὴν γνῶμην προσ-
 ἔχουσαι.
ταμιεύουσ'. Σ. 964. σὺ γὰρ τ. ἐτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
ταμιεύσεις. Ι. 948. ἐμοὶ τ. ΚΛ. ἔχε τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
ταμιεύσεται. Α. 494. ὑμεῖς τ. τὰργύριον ; ΑΤ. τί δὲ δεινὸν
 τοῦτο νομίζεις ;
ταμιεύσομαι. Α. 493. ἀλλὰ τί δράσεις ; ΑΤ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς ;
 ἡμεῖς τ. αὐτό.
τάμπόρι'. Ο. 1523. εἰ μὴ παρέξει τ. ἀνεφγμένα,
τάμπόρια. Ι. 171. καθορῶ. ΔΗ. τί δαί ; τ. καὶ τὰς ἀλαῖδας ;
τάμφιδρόμια. Α. 757. οὐ τ. τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς ;
τάν. Α. 733. ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὴν τ. γαστέρα· κ.τ.λ.
 Α. 817. οὕτω μ' ἀποδύσθαι τ. τ' ἐμαυτῷ ματέρα. κ.τ.λ.
τάν. Α. 795. καὶ γίγνεται γὰ τάνδε τ. χοῖρον τὸ κρῆς κ.τ.λ.
τάν. Ι. 598. ἀλλὰ τ. τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν κ.τ.λ.
τάν. Α. 1098. ὦ πολυχариδα, δεινὰ τ. ἐπεπόνθεμες. κ.τ.λ.
τάναντί'. Ν. 1040. καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τ. ἀντιλέξει.
τάναντία. Α. 493. ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τ.
 Ο. 1676. τί δαὶ σὺ φῆς ; ΠΟΣ. τ. ψηφίζομαι.
 Β. 1450. τ. πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν ;
 Π. 491. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέτους τούτων τ. δῆπου.
 1204. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τ.
ταναοδεῖραν. { Ο. 254. } οἰανῶν τ.
 1394. }
τάνάφορον. Β. 8. μεταβαλλόμενος τ. ὅτι χεζήτις.
 Εκ. 833. οὐκ αἶδ' ὁ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τ. ὁ παῖς.
 Γρ. 472, 2. ἔχουσα καὶ τ.
τάνδε. Α. 771. οὐ φατι τ. χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μὰν,
τάνδε. Α. 795. καὶ γίγνεται γὰ τ. τῶν χοίρων τὸ κρῆς
τάνδοθεν. Α. 512. εἰτ' ἀλγούσαι τ. ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
 λάσσαται,
τάνδον. Α. 495. οὐ καὶ τ. χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν
 ὁμῶν ;
τάνδρεϊα. Εκ. 26. ἡ θαίματα τ. κλεψάσαις λαβεῖν
 Εκ. 75. καὶ θαίματα τ., καθάπερ εἶπαμεν.
τάνδρεϊά. Εκ. 275. καὶ θαίματα τ. γ' ἄπερ ἐκλέφατε

τάνδρι. { Α. 223. } κούδέποθ' ἐκούσα τ. τῷμῳ πείσομαι.
 224. }
 Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσα τ. τοῦγκυκλον
 τάνδρως. Σ. 347. ἤτις σε λάθρα τ. τουδὶ καταβῆναι δεῦρο
 ποιήσει.
 Σ. 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τ. οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 Θ. 803. παραβάλλονσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τ. τοῦνομ' ἔκαστον.
 813. φορμὸν πυρῶν τ. κλέψας' αὐθημερὸν αὐτ' ἀπέδωκεν.
 Εκ. 48. κατὰ σχολὴν παρὰ τ. ἐξελεῖν μόνῃ.
 243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τ. φῆκσ' ἐν πυκνί.
 τάνδρως. ΕΙ. 554. ὡς ἀπαντ' ἤδη 'στὶ μετὰ τ. εἰρήνης σαπρᾶς.
 τάνθεια. Α. 869. τ. τὰς γλάχωνος ἀπέκισαν χαμαί.
 τάνθρηνα. Σ. 1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τ.,
 Σ. 1107. ἐυλλεγίντες γὰρ καθ' ἐσμούς, ὥσπερ εἰ τ.,
 τάνθρῳπου. Ν. 1350. δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τ.
 τάνθρῳπῳ. Ν. 512. εὐτυχία γένοιτο τ.
 Ταντάλειος. Β. 1232. Πέλοψ' ὁ Τ. ἐς Πίσαν μολῶν
 τανταλίζεται. Fr. 711. τὰ Ταντάλου τάλαντα τ.
 Ταντάλου. Fr. 711. τὰ Τ. τάλαντα τανταλίζεται.
 τάνταυθ'. Α. 273. τί ἐστὶ τ.; ΕΑ. σκότος καὶ βόρβορος.
 τάντερ'. Α. 367. βρώκουσά σου τοὺς πλεῦμονας καὶ τ. ἐξαμήσω.
 τάντερα. Ι. 708. ἐξαπατάσσομαι σου τοῖς ὄνυξι τ.
 τάντευθεν. Α. 92. δῆλ' 'στὶν οὐσα ταυταγί τ.
 τάντικνῆμα. Β. 126. εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τ.
 τάντιον. Θ. 822. τ., ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
 τανυστίπτερ'. Ο. 1411. τ. ποικίλα χελιδοί.
 Ο. 1415. τ. ποικίλα μάλ' αὖθις.
 τάνω. Ο. 1507. ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τ. πράγματα,
 Ν. 231. εἰ δ' ἂν χαμαὶ τ. κάτωθεν ἐσκόπουν,
 τάξεις. Β. 1036. τ., ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ
 Παντακλία γε
 τάξεσιν. Α. 600. ὁρᾶν πολλοὺς μὲν ἀνδρας ἐν ταῖς τ.,
 τάξεσιν. ΕΙ. 308. τ. ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
 τάξης. Σ. 1420. ἢν ἂν σὺ τ., καὶ χάριν πρὸς εἶσομαι.
 ταξιαρχεῖν. ΕΙ. 444. κεί τις ἐπιθυμῶν τ. σοὶ φθονεῖ
 ταξιαρχον. ΕΙ. 1172. μάλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν τ. προσβλέπων,
 Θ. 833. τ. ἡ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
 ταξιαρχος. Ο. 353. ποῦ 'σθ' ὁ τ.; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
 ταξιαρχός. Α. 569. εἴτε τις ἐστὶ τ. τις ἡ
 τάξιν. Ο. 400. ἀναγ' ἐς τ. πάλιν ἐς ταυτὸν,
 τὰπ'. Π. 100. ἀφερὺν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τ. ἐμοῦ.
 τὰπαργματα. ΕΙ. 1056. ἄγε νῦν ἀπάρχου, κᾶτα δὸς τ.
 τὰπη. Ν. 541. οὐδὲ πρεσβύτερος ὁ λέγων τ. τῇ βακτηρίᾳ
 Β. 862. τ., τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραχυδίας,
 885. εὐχέσθε δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τ. λέγειν.
 τὰπητος. Π. 542. καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τ. σαπρὸν' ἀντὶ δὲ
 προσκεφαλαίου,
 τὰπί. Σ. 288. τῶν προδόντων τ. Θράκης' κ.τ.λ.
 τὰπιδέξια. Ο. 1493. πάντα τ.
 τὰπεικίη. Ν. 1438. κάμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοις τ.
 τὰπίλουπ'. Ι. 688. τίς τ. ἀριστα'
 τὰποθήσεται. Fr. 1. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τ.
 τὰποθύσεται. Fr. Μ. Δαιτ. 16. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τ.
 τὰπόλλωνος. Ο. 982. δὲν ἐγὼ παρὰ τ. ἐξεγραψάμην
 τὰπόρρηθ'. Ι. 282. νῆ Δί', ἐξάγων γε τ., ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
 τὰπόρρηθ'. Β. 362. ἡ προδίδουσιν φρούριον ἡ ναῦς, ἡ τ. ἀπο-
 πέμπει
 Εκ. 442. καὶ χρηματοποιῶν κοῦτε τ. ἐφῇ
 τὰπορρήτα. Fr. 520. οὕτως τι τ. δρᾶν ἐστὶ μέλει.
 τὰπόρρητά. Θ. 362. τ. τε τοῖσιν ἐ-
 τὰρ'. Σ. 1262. μαθητέον τ. ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων, κ.τ.λ.
 τάρα. Α. 323. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινὰ τ. πείσομαι.
 κ.τ.λ.
 τάρακτρον. ΕΙ. 654. καὶ κύκητρον καὶ τ.,
 τάραι. ΕΙ. 286. τούτῳ τ. τὰς πόλεις καθήμενος.
 ταραξικάρδιον. Α. 315. τοῦτο τοῦτος δεινὸν ἦδη καὶ τ.,
 ταραξικάρδιον. Ι. 247. παῖε παῖε τὸν πανούργον καὶ τ.
 ταραξίς. Θ. 137. τίς ἡ τ. τοῦ βίου; τί βάρβιτος
 ταραξόμενος. Α. 1232. νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι τ.
 ταραξίω. Α. 621. αἰεὶ πολέμῳ, καὶ τ. πανταχῇ,
 Ι. 358. λαρυγγίῳ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν τ.
 τάραττε. Ι. 214. τ. καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα
 Ι. 251. ἀλλὰ παῖε καὶ δῖωκε καὶ τ. καὶ κύκα
 τάραττε. Ι. 66. αἰετὶ, τ., δωροδοκεῖ, λέγων τάδε
 τάραττε. Ι. 902. οἰοί μ', ὡς πανούργος, βωμολοχεύμασιν τ.
 Σ. 696. ταυτὶ με ποιούσ'; οἶμοι, τί λέγετε; ὡς μου τὸν θῖνα τ.,
 ταραττέω. ΕΙ. 320. ὡς κυκάτω καὶ πατεῖται πάντα καὶ τ.,
 ταραττής. Ι. 867. αἰρούσι' καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν τ.
 ταραττων. Α. 688. ἀνδρα Τιβανὸν σπαράττων καὶ τ. καὶ κυκῶν.
 Ι. 431. ὁμοῦ τ. τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
 692. ὥθων κολόκυμα καὶ τ. καὶ κυκῶν,

ταράττων. Ι. 840. ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ τ.
 τάργα. Θ. 804. Νανσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἐστὶν Χαρμίνος' δῆλα
 δὲ τ.
 τάργυριον. Ν. 756. ὅτι κατὰ μῆνα τ. δανείζεται.
 Ν. 1247. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τ.; λέγε,
 1249. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τ. τοιοῦτος ἄν;
 1278. εἰ μάποδώσεις τ. ΣΤ. κἀτεπέ νυν,
 1283. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τ. δίκαιος εἰ,
 1288. πλεον πλεον τ. αἰεὶ γίγνεται,
 1295. ζητεῖς ποιῆσαι τ. πλεον τὸ σόν;
 Σ. 607. ἀσπάζονται διὰ τ., καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
 795. ταχὺ γοῦν καθέψεις τ., ἢ δ' ὅς λέγαν.
 ΕΙ. 1238. ἴθι δὴ, ἔνεγκε τ. ΤΡ. ἀλλ', ἀγαθὲ,
 Α. 174. καὶ τ. τῷβυσσον ἢ παρὰ τῇ σιφί.
 488. ἵνα τ. σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
 489. διὰ τ. πολεμοῦμεν γάρ; ΑΤ. καὶ τάλλα γε πάντ' ἐκυ-
 κήθη.
 494. ὑμεῖς ταμεύσετε τ.; ΑΤ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίσεις;
 Θ. 1196. ναὶ ναίκα δῶ σοι. ΕΤ. τ. τοῖνον φέρε.
 Β. 148. ἡ παῖδα κινῶν τ. ὑφείλετο,
 561. κἀπειτ' ἐπειδὴ τ. ἐπαρττόμην,
 624. τὸν παῖδα τύπτων, τ. σοὶ κείσεται.
 Εκ. 598. κοινῇ πάντων καὶ τ. καὶ τάλλ' ὅποσ' ἐστὶν ἐκάστῳ.
 Π. 131. διὰ τ. πλείστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. ΧΡ. φέρε,
 141. αὐτὸς διδῶς τ., ὥστε τοῦ Διὸς
 Fr. 305. σάκιον, ἐν ὅσπερ τ. ταμεύεται.
 τάργυριον. Ν. 1285. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τ. μοι τὸν τόκον
 Α. 422. κοπῆς ἔσσονται, τ. νυνὶ δέον,
 Π. 154. οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τ. χάριν.
 τάρ'. Α. 734. ἀλλ' ἐγὼ 'πολέσθαι τ.; ΑΤ. ἢν τούτου δέη'
 τάρια. Β. 1387. ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τ.,
 Εκ. 215. ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γάρ τ.
 τάριστερον. ΕΙ. 334. ἀλλὰ καὶ τ. τοῖ μούστ' ἀναγκαίως ἔχον.
 τάριχε. Fr. 528. ἐπὶ τῷ τ. τὸν γέλωτα κατέδομαι.
 τάριχη. Α. 967. ἀλλ' ἐπὶ τ. τοὺς λόφους κραδαινέτω
 τάριχον. ΕΙ. 563. ἐμπόλησαντες τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν τ.
 τάριχον. Fr. 21. 1. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τ. τουτοῦ
 τάριχος. Ι. 1247. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὐ τὸ τ. ἄνιον.
 Β. 558. τί δαί; τὸ πολὺ τ. οὐκ εἰρηκά πω.
 Fr. 313. 2. ἡνίκα Κράτητ' τε τ. ἐλεφάντινον
 τάριχον. Α. 1101. θρίον τ. οἴσε δέυρο, καί, σαπρού.
 Σ. 491. νῦν δὲ πολλῶν τοῦ τ. ἐστὶν ἀξιώτερα'
 τάρρεν'. Ν. 660. ἀλλ' οἷδ' ἔγωγε τ., εἰ μὴ μαίνομαι
 τάρρου. Ν. 226. ἔπειτ' ἀπὸ τ. τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
 τάρρωμα. Fr. 686. τ.:
 Τάρταρον. Ν. 192. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τ.
 Ο. 698. οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μγέλι νυχίᾳ κατὰ Τ. εὐρὴν
 Τάρταρος. Ο. 693. Χάος ἦν καὶ Νῦξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον
 καὶ Τ. εὐρύς
 Ταρτησία. Β. 475. Τ. μύρανα. τὸν νεφρὸν δὲ σου
 τάρχατ'. ΕΙ. 694. πάμπολλα, καὶ τ. ἀ κατέλειπεν τότε.
 Σ. 1479. τ. ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἡγανέετο
 τάρχατα. Ι. 1387. μακάριος ἐς τ. δὴ καθίσταμαι.
 Ν. 1156. αὐτοὶ τε καὶ τ. καὶ τόκοι τόκων
 τάρχατον. Ν. 593. αὖθις ἐς τ. ὑμῖν, εἰ τι κἀγὼ μάρτετε,
 Β. 720. ἐς τε τ. νόμ.σμία καὶ τὸ καὶνὸν χρυσίον.
 τάρχηγέτι. Α. 644. εἴτ' ἀλετρίς ἡ δεκέτις οὐσα τ.
 τάρωμα. ΕΙ. 1158. τοῦ θεοῦ τ.
 τὰς. Α. 18. οὕτως ἐδήχθη ὑπὸ κονίας τ. ὀφρὺς κ.τ.λ.
 ΕΙ. 558. τ. τε συκᾶς, ἀς ἐγὼ 'φύτευον ἄν νεώτερος, κ.τ.λ.
 τὰς. Α. 869. τάνθεια τ. γλάχωνος ἀπέκισαν χαμαί.
 Α. 155. ὁ γῶν Μενέλαος τ. Ἐλένας τὰ μᾶλα πο
 τὰσδ'. Ν. 340. διὰ μέντοι τ. οὐχὶ δικαίως; ΣΤ. λέξον δὴ μοι,
 τί παθοῦσαι,
 τὰσδε. Α. 895. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τ. πα γενήσεται;
 τὰσδε. Α. 740. περίθεσθε τ. τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων. κ.τ.λ.
 τασδεδί. Α. 1274. ἀπάγεσθε ταύτας, ὡς Λάκωνες, τ.
 τασδί. Α. 191. σὺ δ' ἀλλὰ τ. τὰς δεκέτεις γεῖσαι λαβάν. κ.τ.λ.
 τὰτταταῖ. Β. 649. οὐκουν ἀνύσεις; Ιατταταῖ. ΑΙ. τί τ.;
 τὰττικόν. ΕΙ. 252. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τ.
 τὰττικοῦ. ΕΙ. 254. τετράβολον τοῦτ' ἐστὶ' φείδου τ.
 ταττόμενον. ΕΙ. 766. ἀπαταπάντων. ΑΝ. Α. ὅτι τὸ τ. ποιῶ;
 ΕΙ. 767. τὸ τ. γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σῶφρονα;
 Ταῦγετον. Α. 1297. Τ. αὐτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶσα,
 Ταῦγετόν. Α. 117. ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Τ. γ' ἄνω
 ταῦθ'. Α. 7. τ. ὡς ἐγανώθη, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππίας κ.τ.λ.
 ταυλίον. Α. 721. κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστὶ τ.,
 ταυρεῖον. Ι. 83. βέλτιστον ἡμῖν αἶμα τ. πειν.
 ταυρηδόν. Β. 804. ἐβλεψε δ' οὖν τ. ἐγκύψας κάτω.
 ταῦρον. Α. 81. κᾶν τ. ἀγχοῖς.
 Ταυροπόλον. Α. 447. εἰ τάρρα νῆ τὴν Τ. ταύτη πρόσει,

ταῦρος. Ν. 661. κριός, τράγος, τ., κύων, ἀλεκτρούς.
 ταυροφάγον. Β. 357. μηδὲ Κρατίνου τοῦ τ. γλώττης βακχεῖ
 ἐτελέσθη,
 ταῦρος. Ν. 347. ἡ παρδάλει ἡ λύκω ἡ τ.; ΣΤ. νῆ Δι' ἐγωγ'.
 εἶτα τί τοῦτο;
 ταῦτ'. Α. 90. τ. ἀρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρον. κ.τ.λ.
 ταῦτα. Α. 125. ἐς τὸ πρυτανεῖον. ΔΙ. τ. δῆτ' οὐκ ἀγχύνη; κ.τ.λ.
 ταῦτά. Ν. 1339. τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ τ. γε κ.τ.λ.
 ταῦτα. ΕΙ. 847. πόθεν δ' ἔλαβες τ. σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.
 ταῦτά. Σ. 483. τ. ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ. κ.τ.λ.
 ταυταγί. Α. 912. φαίνω πολέμια τ. ΒΟ. τί δαί παθῶν κ.τ.λ.
 ΕΙ. 1057. ὅπταν ἀμεινον πρώτον. ΙΕ. ἀλλὰ τ. κ.τ.λ.
 ταῦταις. Σ. 121. ὅτε δῆτα τ. ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει. κ.τ.λ.
 ταῦταισιν. Εκ. 229. τ. οὖν, ἄνδρες, παραδόντες τὴν πύλιν
 ταῦτας. Α. 199. τ. δέχομαι καὶ σπένδομαι κάπνισμα, κ.τ.λ.
 ταυτασί. Α. 130. ἐμοὶ σὺ τ. λαβὼν ὅκτω δραχμὰς
 Α. 603. καὶ τ. δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 ταῦτη. Ι. 271. ἀλλ' εἴην τ. γε νικῶ, ταυτηὶ πεπλήγεται. κ.τ.λ.
 ταυτηῖ. Ι. 271. ἀλλ' εἴαν ταυτῇ γε νικῶ, τ. πεπλήγεται. κ.τ.λ.
 Ι. 922. γε τῶν ἀπειλῶν τ. κ.τ.λ.
 ταῦτην. Α. 896. ἀγοράς τέλος τ. γέ που δώσεις ἐμοί. κ.τ.λ.
 ταυτηνί. Α. 465. ἀπέλθε τ. λαβὼν. ΔΙ. ἀπέρχομαι. κ.τ.λ.
 ταυτηνδῖ. Ο. 1364. τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει. τ. λαβὼν
 ταῦτης. Ν. 511. οὐνεκα τ. κ.τ.λ.
 ταυτησί. Α. 960. ἐκέλευσε Λάμαχος σε τ. δραχμῆς
 Ι. 754. ὅταν δ' ἐπὶ τ. καθῆται τῆς πέτρας,
 771. ἐπὶ τ. κατακνησθεῖν ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
 ταυτί. Α. 167. τ. περιεῖθε' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με κ.τ.λ.
 Ι. 1346. τ. μ' ἔδραν, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἡσθύμην; κ.τ.λ.
 ταυτό. Ν. 234. πάσχει δὲ τ. τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. κ.τ.λ.
 ταυτό. Ν. 663. ἀλεκτρούνα κατὰ τ. καὶ τὸν ἄρρενα. κ.τ.λ.
 ταυτομολεῖν. Π. 1150. τί δέ; τ. ἀστεῖον εἶναι σοὶ δοκεῖ;
 ταυτόν. Ι. 319. νῆ Δι' ἐμὲ καμὲ τοῦτ' ἔδρασε τ., ὥστε κατὰγελαν
 κ.τ.λ.
 Α. 496. ἀλλ' οὐ τ. ΑΤ. πῶς οὐ τ.; ΠΡ. πολεμητίων ἐστ'
 ἀπὸ τούτου. κ.τ.λ.
 ταῦτοῦ. Ι. 1289. οὐ ποτ' ἐκ τ. μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. κ.τ.λ.
 ταῦτῳ. Σ. 969. καὶ τὰς ἀπάντας, κοῦδέποτε' ἐν τ. μένει. κ.τ.λ.
 ταφαῖον. Β. 423. ἐν ταῖς τ. πρῶκτον
 ταφῆναι. Εκ. 592. μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλὴν, τῷ δ' εἶναι
 μηδὲ τ.
 Π. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ τ.
 τάφῳ. Π. 1024. γράος καπρῶσης τ. κατεσθίειν.
 τάφροδότη. Α. 793. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τ. θύεται.
 τάφρον. Α. 1178. ἀνὴρ τέτραται χάρακι διαπηδῶν τ.,
 τάφρους. Β. 928. ἀλλ' ἡ Σκαμάνδρους, ἡ τ., ἡ 'π' ἀσπίδων
 ἐπύνας
 τάφω. Θ. 885. αἰᾶ, τέθηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τ.;
 ταφώμεν. Ο. 396. δημόσια γὰρ ἵνα τ.,
 τάχ'. Α. 332. εἰσόμεαι δ' ὕμῶν τ. ὅστις ἀνθρώπων τι κήδεαι.
 Σ. 277. καὶ τ. ἀν βουβωνίῳ.
 453. ἀλλὰ τοῦτον μὲν τ. ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
 ΕΙ. 1315. πρὸς ταῦτα βρῦκετ', ἡ τ. ὕμιν φημι μεταμελήσειν
 Ο. 1468. πικρὰν τ. ὅψει στρεψοδικοπανουργίαν.
 Α. 375. τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΤ. τοῦργον τ.
 αὐτὸ δείξει.
 Θ. 718. ἀλλ' οὐ μὰ τῷ θεῷ τ. οὐ
 853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τ., εἰ μὴ κοσμῶς
 Β. 527. ἄδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τ., ἀλλ' ἤδη ποιῶ
 Εκ. 936. δείξει τ. αὐτός, ὡς ἐγωγ' ἀπέρχομαι.
 τάχα. Α. 481. ἀρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιᾷ τ.,
 Α. 565. τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τ.
 Ν. 1144. τ. δ' εἰσόμεαι κύψας τὸ φροντιστήριον.
 Σ. 281. τ. δ' ἀν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδίετ'
 1444. εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν' εἰ δὲ μὴ, τ.
 1456. τ. δ' ἀν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
 1491. τ. βαλλήσεις.
 Ο. 453. τ. γὰρ τύχοις ἀν
 1043. σὺ δὲ γ' οἴσπερ ὠτοτύζιοι χρήσει τ.
 1390. καὶ πτεροδύνητα' σὺ δὲ κλύων εἰσεῖ τ.
 Α. 444. ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τ.
 1114. τ. δ' εἰσόμεαι γῶ. ποῦ 'στιν ἡ διαλλαγή;
 Θ. 66. μηδὲν ἐκέτευ' αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τ.
 723. τ. δὲ σε μεταβαλοῦς
 Β. 1261. πάνν γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τ.
 1303. θρήνων, χορείαν' τ. δὲ δηλωθήσεται.
 Εκ. 933. δείξει γε καὶ σοί. τ. γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.
 1168. τοῖν σκελίσκων τὸν ῥυθμόν. τ. γὰρ ἔπεισι
 Π. 647. καὶ ποῦ 'στιν; ΚΑ. ἐν τοῖς λεγομένοις εἰσεῖ τ.
 Γρ. 207. 2. νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τ. δ' εὖ οἶδ' ὅτι
 491. πικρύτατον οἶνον τήμερον πῖει τ.

τάχα. Γρ. 687. τ.:
 τάχει. Σ. 1439. τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐλάσας ἐν τ.
 Π. 334. ἀθήκοεν τὴν βαδίσει καὶ τῷ τ.
 ταχεῖ. Θ. 1099. τ. πεδίλω; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
 ταχεῖα. Ο. 1204. Ἴρις τ. ΠΕ. Πάραλος, ἡ Σαλαμυνία;
 ταχεῖαν. Β. 127. βούλει τ. καὶ κατάντη σοὶ φράσω;
 ταχεῖας. Ι. 1071. αἰτεῖ τ. ἀργυρολόγους οὐτοσί'
 ταχέσι. Ο. 1453. ἀλλὰ πτέρου με τ. καὶ κούφοις πτεροῖς
 ταχέως. Α. 777. ἐγωγ. ΜΕ. φώνει δὴ τὸ τ., χοῖριον.
 Α. 1006. τὰ λαγῶα, τ. τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
 1074. τ. λαβόντα τοὺς λύχους καὶ τοὺς λόφους'
 Ι. 95. ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι τ. οἶνου χύδα,
 495. καὶ σπεῦδε τ. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησόν νυν
 1227. κατὰθου τ. τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῷ
 1228. αὐτὸν περιθῶ. ΑΛ. κατὰθου τ., μαστιγία.
 Ν. 345. ἀπόκριναι νυν ἅπτ' ἀν ἔρωμαι. λέγε νυν τ. ὃ τι βούλει.
 775. ἀγε δὴ τ. τουτὶ ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί;
 812. τ. φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοιαῦθ' ἐτέρῳ τρέπεσθαι.
 Σ. 138. οὐ περιδραμεῖται σφῶν τ. δεῦρ' ἄτερος;
 329. σπώδισον τ.
 355. ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους τ., ὅτε Νάξος ἐάλω;
 653. εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γῶ, τουτὶ τ. με διδάξεις,
 ΕΙ. 431. ἀγε δὴ, σὺ τ. ὑπεχε τὴν φιλήν, ὅπως
 957. περίθι τὸν βωμόν τ. ἐπιδέξια.
 960. σείου σὺ τ. σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὧν,
 1024. σχίζας δευρί τιθίνας τ.
 Ο. 480. οὐκ ἀποδώσει τ. ὁ Ζεὺς τὸ σκήπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
 957. οὕτω τ. τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
 1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ τ.; εὐρὰς πατάξ.
 Α. 154. σπονδὰς ποιήσαντ' ἀν τ., εὖ οἶδ' ὅτι.
 164. κάλλως ὀδυῖναι χρή' καμέλει τ. πάνν
 503. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡ. λέγε δὴ τ., ἵνα μὴ κλάγῃ. ΑΤ.
 ἀκροῦ δὴ,
 731. οὐκ εἰ πάλιν; ΓΤ. Α. ἀλλ' ἤξω τ. νῆ τὸν θεῶν,
 830. τ. ΓΤ. Α. τί δ' ἔστιν; ἐπέ μοι, τίς ἡ βοή;
 924. ἱού. ΚΙ. παπαιάξ. ἡκέ νυν τ. πάνν.
 Θ. 277. ἐκσπευδε τ. ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
 638. χάλα τ. τὸ στρόφιον, ἀναίσχυντε σὺ
 731. ἀπύδουθι τ. τοῦ θανάτου δ', ὡ παιδίον,
 784. κείνη, ταύτην τ. χρή.
 Β. 166. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙ. καὶ τ. μέντοι πάνν.
 188. ἐγὼ. ΧΑ. τ. ἐμβαινε. ΔΙ. ποῖ στήσιν δοκεῖς;
 498. φέρε δὴ τ. αὐτ' οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστίον'
 605. ξυνδεῖτε τ. τουτοῖν τὸν κυνοκλόπον,
 627. κατὰθου σὺ τὰ σκεῦή τ., χῶπως ἐρεῖς
 1508. καὶ φράξ' αὐτοῖς τ. ἤκειν
 1510. κὰν μὴ τ. ἤκωσιν, ἐγὼ
 1514. κατὰ γῆς τ. ἀποπέμψω.
 Εκ. 121. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ τ. ἀνὴρ γενοῦ'
 1175. ταχὺ καὶ τ. λαβὲ τρυβλίον.
 Π. 71. ἀλλ' αἶρε τ. ΠΑ. μηδαμῶς. ΧΡ. οὐκουν ἐρεῖς;
 222. ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν τ. δραμῶν ΚΑ. τί δρῶ; λέγε.
 644. τ. τ. φέρ' οἶνον, ὡ δέσποιν', ἵνα
 832. ἡ ποῦ σε τ. ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
 874. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἴων τ. οὐκ ἀν φθάνεις;
 926. κατὰθου τ. θομάτιον. ΚΑ. οὗτος, σοὶ λέγει.
 Γρ. 427. 1. φέρε παῖ τ. κατὰ χειρὸς ὕδωρ
 τάχισθ'. Σ. 365. μηχανὴν ὅπως τ. ἔ-
 τάχιστ'. Ν. 839. ἀλλ' ὡς τ. ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάθανε
 Ν. 1484. ἀλλ' ὡς τ. ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
 Σ. 167. ὅπως τ., ἡ πινάκιον τιμητικόν.
 ΕΙ. 299. ὡς τ. ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία'
 553. ὡς τ. ἀνεῖν δορατίου καὶ ξίφους ἀκροντίον'
 973. ἀλλ' ὡς τ. εὐχόμεθ', εὐχόμεσθα δὴ.
 Ο. 207. ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀγ' ὡς τ. ἐς τὴν λόχημην
 1056. ἀπίωμεν' ἡμεῖς ὡς τ. ἐντευθενί
 Θ. 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴν ὡς τ. ἤδη κύκλω.
 Β. 118. ὅπως τ. ἀφιζόμεθ' εἰς Αἶδου κἀτω'
 Π. 653. ὡς γὰρ τ. ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν
 τάχιστα. Α. 756. ὅπως τ. καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
 Α. 1094. ἀλλ' ὡς τ. σπεῦδε. ΑΛ. κακοδαίμων ἐγὼ.
 Ν. 88. ἐκστρέψον ὡς τ. τοὺς σαυτοῦ τρύπους,
 1199. ἵν' ὡς τ. τὰ πρυτανεῖ ὑφελόιατο,
 Σ. 408. ἀλλὰ θαῖμάτια βαλόντες ὡς τ., παιδία,
 529. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τ.
 860. ἀλλ' ὡς τ. πῦρ τις ἐφενεκάτω
 1361. ἀλλ' ὡς τ. στήθι τάσδε τὰς δετὰς
 ΕΙ. 1. αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τ. κανθάρω.
 8. ἀλλ' ὡς τ. τρέβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
 427. εἰσιόντες ὡς τ. τοῖς λίθους ἀφέλκετε.
 713. ἀλλ' ὡς τ. τήνδε τὴν θεωρίαν

τάχιστα. ΕΙ. 842. ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τ. ταυτηνὶ λαβὼν,
ΕΙ. 937. ἴδι νυν. ἀγ' ὡς τ. τὸ πρόβατον λαβὼν
1208. ἐπὶ δεῖπνον ὡς τ.· καὶ γὰρ οὐτοσί
Ο. 641. ἀλλ' ὡς τ. δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε
1309. ἀλλ' ὡς τ. σὺ μὲν ἴων τὰς ἀρρέχους
Α. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τ., λαμπιτοί,
266. ἀλλ' ὡς τ. πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
747. ἀπόπεμψον ὡς τ. ΑΤ. τίνα λόγον λέγεις;
1009. ἀλλ' ὡς τ. φράζε· περὶ διαλλαγῶν
Θ. 1205. ὅταν λυθῇς τ., φέυζει, καὶ τενεῖς
Β. 905. ἀλλ' ὡς τ. χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Εκ. 269. ὑποδείσθε δ' ὡς τ. τὰς Λακωνικάς,
506. ἀλλ' ὡς τ., πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
Π. 620. ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τ. τὸν θεὸν
τάχιστά. Ν. 182. καὶ δέξον ὡς τ. μοι τὸν Σακράτη.
Α. 1188. ἀγ' ὅσα τυ λῆς. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τ. γε.
Θ. 265. εἰσω τις ὡς τ. μ' ἐσκευησάτω.
ταχίστην. Σ. 990. φέρε νῦν σε τῇδ' ἡν τ. περιάγω.
τάχος. Α. 886. ἐς τ. παῖε ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
Α. 1187. ἀπείσ' ἕκαστος. ΑΘ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τ.
Θ. 727. καὶ καταθῆναι τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τ.
ταχύ. Α. 1029. ὑπάλειψον εἰρήνην με τὰφθαλμῷ τ.
Α. 1085. Δικαιοπόλι. ΔΙ. τί ἐστιν; ΚΗ. ἐπὶ δεῖπνον τ.
Ι. 109. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΔΗ. τοὺς χρησμούς τ.
120. ὦ λόγια. δὲ μοι δὲς τὸ ποτήριον τ.
123. ὦ Βάκι. ΝΙ. τί ἐστι; ΔΗ. δὲς τὸ ποτήριον τ.
648. αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος τ.,
1074. ὅτι ἡ τριήρης ἰστί χῶ κύαν τ.
1389. σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἰ Σπονδαί τ.
Ν. 647. τ. γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ βυθῶν.
Σ. 614. καταρσάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἦν μὴ μοι τ.
μέγῃ,
795. τ. γοῖν καθέψει τὰργύριον, ἦ δ' ὅς λέγων.
1536. ἡμᾶς τ.· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
ΕΙ. 261. οὐκουν παρ' Ἀθηναίων γε μεταβρέξει τ.;
275. ἀνίστας τι; ΚΤ. ταῦτ', ὦ δέσποθ'. ΠΟ. ἦκέ νυν τ.
Ο. 238. τ. πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·
1165. οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετεῖχισται τ.;
1813. τ. δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν
1325. φερέτω κάλαθον τ. τις πετρῶν,
Α. 25. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· τ. γὰρ ἂν ξυνήλομεν.
595. ὁ μὲν ἦκων γὰρ, κὰν ἦ πολὺς, τ. παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
864. φέρε νυν καλίσσω καταβάσά σοι. ΕΙ. τ. νυν πάνυ.
935. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· τ. γὰρ ἔρχομαι.
1091. ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξαι τ.,
Θ. 663. εἰά νυν ἴχνευε, καὶ μάτευε τ. πάντ'
916. λαβὼν τ. πάνυ. ΓΤ. Η. κλαύσεται ἄρα νῆ τὰ θεῶ
Β. 480. ὦ καλαγέλαστ', οὐκουν ἀναστήσει τ.
Εκ. 797. ἐγφίδα τούτους χειροτονούντας μὲν τ.,
1175. τ. καὶ ταχέως λαβὲ τρυβλίον.
Π. 57. ἦ τὰπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ τ. πάνυ.
746. ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλούτον τ.
1043. πολλὰ γεγέννησαι τ. γε νῆ τὸν οὐρανόν.
1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων τ.,
ΓΓ. 13. τ. νυν πέτου καὶ μὴ τροπιαν οἶνον φέρε.
209. τ. προσφύραν παῖς ἐνέχεέν τε σφόδρα κυανοβενθῇ.
ταχυβούλους. Α. 630. διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν
Ἀθηναίοις τ.,
ταχύ. Σ. 1523. τ. πόδα κυκλοσοβεῖτε,
ταχύνειν. Εκ. 582. ὡς τὸ τ. χαρίταν μετέχει πλεῖστον παρὰ
τοῖσι θεαταῖς·
ταχύπουν. Ι. 1068. λαίβαργον, τ., δολίαν κερδῶ, πολυῖδριν·
ταχύς. Α. 851. ὁ τ. ἄγαν τὴν μουσικὴν,
Ν. 702. τ. δ', ὅταν εἰς ἀπορον πέσῃς,
Β. 1428. βραδὺς φανείται, μεγάλα δὲ βλάπτειν τ.,
ταῶν. Ο. 885. δι, καὶ τέτρακι, καὶ τ., καὶ ἑλεῖ, καὶ βασκῇ,
ταῶς. Ο. 102. Τηρεὺς γὰρ εἰ σὺ; πότερον ὄρνις ἦ τ.;
Ο. 269. νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου τ.;
ταῶσι. Α. 63. καὶ τοῖς τ. τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.
τε. Α. 78. τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τ. καὶ πιεῖν. κ.τ.λ.
τέ. Σ. 749. πειθόμενός τ. σοι. κ.τ.λ.
τεῖ. Ο. 929. τ. κεφαλῇ θέλεις
Ο. 938. τὸ δὲ τ. φρενὶ μάθε
τεαῖς. Ο. 906. τ. ἐν ὕμνων δοιδαῖς.
τεάν. Α. 1249. τὰν τ. μῶαν ἄτις
τέγγουσθ'. Α. 550. χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τ.· ἐτι γὰρ νῦν οὖρια θεῖτε.
τέγγουσαι. Β. 1311. τ. νοτίαις πετρῶν
τέγους. Ν. 1488. τὸ τ. κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
τέγους. Α. 262. σὺ δ' ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τ. πρόβα.
Ν. 1126. ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσμεν καὶ τοῦ τ.
1502. οὗτος, τι ποιεῖς ἐτεδόν, οὐπὶ τοῦ τ.;

τέγους. Σ. 68. ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τ.
Σ. 1293. καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τ.
Α. 395. ἦ δ' ὑποπεπακυῖ', ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τ.,
ΓΓ. 117. καὶ δι' ὀπῆς κἀπὶ τ.
τεγών. Α. 389. δ τ' Ἀδωνιασμός οὗτος οὐπὶ τῶν τ.,
τεθείσασαι. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πάποτ' ἀνευ Νεφελῶν ὕοντ'
ἦδη τ.;
τεθεῖσθαι. Θ. 797. κὰν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ
κακὸν τ.;
τεθείσθαι. ΓΓ. 304. ἀμφοδὸν ἐχρῆν αὐτῷ τ. τοῦνομα.
τεθερμῶσθαί. Α. 1079. δεινῶς τ. γε χεῖρον φαίνεται.
τεθεώρηκα. Σ. 1188. ἐγὼ δὲ τ. πάποτ' οὐδαμοῖ
τεθῆναι. Ν. 1425. ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τ.,
τεθνᾶναι. Β. 1012. τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; ΔΙ. τ. μὴ
τούτον ἐρώτα.
τεθνεῶς. Ο. 476. ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦννι κείται τ. Κεφαλῇσιν.
τεθνεῶτα. ΓΓ. π. 514. ὅτε τῇ Πριάμῃ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ'
ἦλθον τ.,
τεθνεῶτος. Ν. 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τ. εισάξει δίκην.
Ν. 838. ὥσπερ τ. καταλόει μου τὸν βίον.
Β. 1028. ἐχάρην γοῦν, ἦνικ' ἀπηγγέλθῃ περὶ Δαρείου τ.,
1140. τῷ τοῦ πατρὸς τ.; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω.
τέθνηκε. Θ. 876. ἐπεὶ τ. Πρωτέας ἐτῆ δέκα.
Θ. 883. ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τ. Πρωτέας
885. αἰαί, τ. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;
τέθνηκέ. Β. 986. τὸ περυσινὸν τ. μοι·
τεθνηκέναι. ΕΙ. 375. δεῖ γὰρ μνηθῆναι με πρὶν τ.
Β. 618. εἰ πάποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τ.,
τεθνηκόσιν. Β. 1175. τ. γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
τεθνηκότα. Β. 171. οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τ.
Β. 1476. ὦ σκέτλιε, περιόψει με δὴ τ.;
τεθνηκότος. Β. 67. Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τ.,
τεθνηκότων. Ο. 1075. τῶν τ. ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
τεθνήκει. Α. 590. οἶμ' ὡς τ. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε·
Ν. 1436. μάτην ἐμοὶ κεκαύσεται, σὺ δ' ἐγγαῶν τ.
Σ. 654. οὐκ ἐστὶν ὅπως οὐχί τ., κὰν χρῆ σπλάγγχων μ' ἀπέ-
χεσθαι.
τεθνήκων. Α. 325. ὡς τ. ἴσθι νυνί. ΔΙ. δήγομρ' ὑμᾶς ἐγώ.
τεθορύβηκεν. Β. 768. τί δῆτα τουτί τ. Αἰσχύλον;
τέθραμμαι. Ι. 293. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τ.
τεθραμμένη. ΓΓ. 179. ταῖς πολυχρῶσι βεμβράσιν τ.
τέτριππον. Ν. 1407. ἵππων τρέφειν τ. ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
τεθυμαμένους. ΓΓ. 538. λίθος τις ὥρῃσεν τ.
τεθύσθαι. Ο. 1034. ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τ. τοῖς θεοῖς.
τέθυχ'. Α. 1061. καὶ τοῦτο τ., ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
τείν. Ο. 930. πρόφραον δόμεν ἐμῖν τ.
τείνειν. ΕΙ. 492. τοὺς μὲν τ., τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
τείνῃ. Β. 1101. ὅταν ὁ μὲν τ. βιαίως,
τεῖραι. Α. 960. τ. ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς.
τεῖχῃ. Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τ. ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
ΓΓ. 15. εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τ.
τειχίζουσι. Ο. 838. καὶ τοῖσι τ. παραδικάνει,
τειχίοις. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν ᾧδεῖ δικάζουσθ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τ.
τειχίον. Εκ. 497. ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τ.,
τειχομαχεῖν. Ν. 481. τί δέ; τ. μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;
τειχομάχας. Α. 570. τ. ἀνὴρ, βοηθησάτω
τείχος. Ι. 1040. τ. ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
Ο. 1124. ἐξφοδοῦμηται σοι τὸ τ. ΠΕ. εὖ λέγεις.
1165. οὕτω τὸ τ. ἐκτετεῖχισται ταχύ;
1209. εἰσῆλθες ἐς τὸ τ., ὦ μαρωτάτη;
ΓΓ. 469 α. διὰ μέσου τ.·
τεῖχος. Ι. 1046. ὁ μόνον σιδηροῦν τ. ἐστι καὶ ξύλον,
τείχους. Σ. 355. ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τ. ταχέως, ὅτε Νάξος
ἔλαω;
Ο. 497. ἐξω τ., καὶ λωποδύτης παῖε βορᾶλφ με τὸ νῶτον·
1119. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τ. πάρεστιν ἀγγεῖλος
1153. φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τ. τίνες
Θ. 495. ὁσφραϊνόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τ. εἰσιῶν
τέκεα. Π. 292. ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἴα τ. θαμῖν' ἐπαναβοῶντες
τεκεῖν. Ν. 530. κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἐτ' ἦ, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τ.,
Α. 884. οἶον τὸ τ.· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
Θ. 741. τουτί τ. φῆς; ΓΤ. Ζ. καὶ δέκα μῆνας αὐτ' ἐγὼ
τεκμαίρεται. Σ. 76. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ τὴν νόσον τ.
τεκμήρια. Ο. 482. ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασιλευον, πόλλ' ἐστὶ τ.
τούτων.
τεκμηρίω. Ι. 33. ἐγώ γε. ΔΗ. ποῖφ χρώμενος τ.;
Ι. 1209. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρῆσάμενος τ.
1232. καὶ μὴν σ' ἐλέγχει βούλομαι τ.,
τέκν'. Α. 891. προσείπατ' αὐτῇν, ὦ τ.· ἀνθρακας δ' ἐγὼ
τέκνα. Σ. 1518. ἀγ', ὦ μεγαλάνημα τ.
Β. 211. λιμναῖα κρηνῶν τ.,

τετραπόδων. Ν. 659. τῶν τ. ἄττ' ἐστὶν ὁρθῶς ἄρρενα.
 τετραπόδα. Α. 285. μὴ νῦν ἐτ' ἐν τ. τοῦμόν τροπαῖον εἴη.
 τέτραπται. Α. 207. εἰ τις οἶδ' ὅποι τ. γῆς δ' τὰς σπονδὰς φέρον.
 Fr. 210. πόλος τόδ' ἐστὶ κῆρα πόστην ἥλιος τ.;
 τετραπτερουλλίδων. Α. 871. τῶν ὀρταλίων ἢ τῶν τ.
 τετραπτίλφ. Α. 1082. βούλει μάχεσθαι Γηρύονη τ.;
 τετράς. Ν. 1131. πέμπτη, τ., τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
 τετραστατήρου. Εκ. 413. τ. καὶ τόν' ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
 τετραχιζέιν. Fr. 888. τ.;
 τετραμαίνειν. Ν. 374. ἀλλ' ὅστις δ' βροντῶν ἐστι φράσσον' τοῦτο
 με ποιεῖ τ.
 τετραμαίνω. Ν. 294. πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τ. καὶ πε-
 φόβημαι.
 τετρημένα. Σ. 127. καὶ τῶν ὀπῶν' ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τ.
 τετρημένην. ΕΙ. 21. πόθεν ἂν πριαίμην ῥίνα μὴ τ.;
 τετρημένον. Α. 680. ἀλλὰ τοῦτων χρῆν' ἀπασάν ἐς τ. ξύλον
 τέτρηται. Fr. 404. "ὥσπερ κόσκινον αἰρόπινον τ."
 τετρημένην. Β. 123. ἀλλ' ἐστὶν ἀτραπὸς ξύντομος τ.,
 τετρημένης. ΕΙ. 12. τ. γὰρ φησὶν ἐπιθυμεῖν. ΟΙ. Β. Ἰδοῦ.
 τέτρωφας. Ν. 858. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τ., ὠνόητε σύ;
 τετρώβολον. ΕΙ. 254. τ. τοῦτ' ἐστὶ φέιδου τάττικου.
 τετρωμένον. Α. 1196. Δικαιοπόλις ἂν μ' ἴδοι τ.,
 τέτρωται. Α. 1178. ἀνὴρ τ. χάρακι διαπρόδων τάφρον,
 τέτταρ'. Σ. 440. οὐδ' ἐγὼ διδάξα κλάειν τ. ἐς τὴν χοίνικα;
 τέτταρα. Α. 2. ἦσθην δὲ βαυά, πάντ' δὲ βαυά τ.;
 ΕΙ. 1150. ἢ δὲ καὶ πύος τις ἔνδον καὶ λαγῶ τ.,
 Ο. 1078. λήψεται τάλαντον' ἦν δὲ ζώντ' ἀγῆ τις, τ.,
 Β. 1400. βέλῃηκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τ.
 Εκ. 1031. καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τ.,
 Fr. 109. 1. καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀποκώλια δέ σοι τ.
 τετταράκοντα. Ι. 835. πλεῖν ἢ μῶας τ.
 Π. 196. κἂν ταῦτ' ἀνύσθαι, τ. Βούλεται,
 τετταρακοστής. Εκ. 825. τῆς τ., ἦν ἐπόρις Εὐριπίδης;
 τέτταρας. Ι. 442. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τ.
 Σ. 1391. ἄρτους δέκ' ὀβολῶν ἀπὸ πέντε τ.
 Θ. 746. πόσ' ἐτῆ δὲ γέγονε; τρεῖς χῶας ἢ τ.;
 Β. 915. μελῶν ἐφεξῆς τ. ξυνεχῶς ἂν οἱ δ' ἐσίγαν.
 Π. 1058. πάγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσας ἢ τ.
 Fr. 447. 2. τρεῖς πόδας ἔχουσιν, τ. δὲ μὴ χέτω.
 τέτταρες. Α. 453. ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τ. λῶχοι
 Fr. 722. ἀργοὶ κἀθηγνῆται μοι γυναικες τ.
 τεττάρων. Σ. 260. κοῦκ' ἐστ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τ. τὸ πλείστον
 Π. 986. πυρῶν τ' ἂν ἐδεθῇ μεδίμων τ.
 Fr. 293. "ὀβολῶν δ' ἴσως τ. καὶ τῆς φορᾶς."
 τέττιγας. Ν. 1360. ᾄδειν κελεύονθ', ὥσπερ εἰ τ. ἐστιῶντα;
 Fr. 476. 4. πῦον, χόρια, χελιδόνια, τ., ἐμβρύεια.
 τέττιγες. Ο. 39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τ. ἐνα μὴν' ἢ δύο
 τεττιγέφορας. Ι. 1331. ὅθ' ἐκείνος ὄραν τ., ἀρχαίφ' σχήματι
 λαμπρὸς,
 τεττιγών. Ν. 984. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολῶδη καὶ τ. ἀνάμεστα
 τευθίδες. Fr. 302. 3. ἢ νῆστις ὀπῆατ', ἢ γαλεός, ἢ τ.;
 τευθίδος. Α. 1156. ὅν ἐτ' ἐπίδοιμ τ.
 τευθίδων. Ι. 929. τὸ μὲν τάγηνον τ.
 Ι. 934. σπεύδειν ὅπως τῶν τ.
 Τεύκρων. Β. 1041. Πατρόκληαν, Τ. θυμολέονταν, ἴν' ἐπαίροιμ'
 ἄνδρα πολίτην
 τεύξει. Ν. 435. τ. τοῖσιν ἂν ἰκίρεις· οὐ γὰρ μεγάλαν ἐπιθυμεῖς.
 τεύξομαι. Ι. 112. δέδοικ' ὅπως μὴ τ. πακοδαίμονος.
 τευτλίοισι. Β. 942. ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τ. λευκοῖς,
 τεύτλιον. Fr. 180. 1. ὄρωτ', σιλφιατ', βολβός, τ.,
 τεύτλιοισι. ΕΙ. 1014. τὰς ἐν τ. λοχευομένας;
 τέφρα. Ν. 1083. τί δ' ἦν βαφανιδωθὴ πιθόμενος σοι τ. τε τιλθῇ;
 τέφραν. Ν. 177. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τ.,
 Θ. 537. αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τ. ποθὲν λαβοῦσαι
 τεχνάζειν. Θ. 94. τοῦ γὰρ τ. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
 Β. 957. νοεῖν, ὄραν, ξυνίεναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τ.,
 τεχνάζεις. Α. 385. τί ταῦτα στρέφει τ. τε καὶ πορίζεις τριβάς;
 τέχναι. Π. 160. τ. δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα,
 τέχναις. Θ. 271. πᾶσαι τ., ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
 τέχναις. ΕΙ. 544. τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τ. ΕΡ. αἰβοὶ τάλαις,
 τεχνάσμασιν. Θ. 198. τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τ.
 τέχνη. Ο. 1387. κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἢ τ.
 Π. 408. οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐστ' οὐθ' ἢ τ.
 τέχνη. Ι. 593. σῆ τ. πορίσαι σε νί-
 Ν. 885. ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἀδικον πάσῃ τ.
 1323. ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένη πάσῃ τ.
 Α. 412. σὺ δ' ἦν σχολάζεις, πάσῃ τ. πρὸς ἐσπέραν
 Θ. 65. Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τ.
 430. ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μᾶ γέ τῃ τ.,
 Β. 978. λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τ.

τέχνη. Β. 235. ἀλλ', ὦγάθ', ἐτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τ.;
 Εκ. 366. Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τ.
 534. ἦπερ μεθῆκέ μ' ἐξίεναι πάσῃ τ.
 Fr. 560. 2. ἀδικομηχάνῃ τ.;
 τέχνην. Ι. 63. τ. πεποιήται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἀντικρυς
 Ι. 141. ἐτ' ἐστὶν εἰς, ὑπερφῶα τ. ἔχων.
 1241. τ. δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
 1397. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ζέει τ.;
 1407. κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τ.,
 Σ. 1431. ἐρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείῃ τ.
 ΕΙ. 749. ἐποίησε τ. μεγάλην ἡμῖν ἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
 1212. ἀπώλεσάς μου τὴν τ. καὶ τὸν βίον,
 Β. 766. ἕως ἀφίκοντο τὴν τ. σοφώτερος
 770. ὡς ἂν κρείστος τὴν τ. ΕΑ. νυνὶ δὲ τίς;
 780. ὁπότερος εἴη τὴν τ. σοφώτερος.
 831. κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τ.
 850. γάμους δ' ἀνούςους ἐσφέραν ἐς τὴν τ.,
 939. ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τ. παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
 961. ἤλεγχον ἂν μου τὴν τ.; ἀλλ' οὐκ ἐκομπολόκουν
 1369. ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τ.
 Εκ. 364. τίς τῶν καταπρόκτων δεινὸς ἐστὶ τὴν τ.;
 Π. 511. οὔτε τ. ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῇ
 905. τί δαί; τ. τιν' ἐμαθες; ΣΤ. οὐ μὰ τὸν Δία.
 Fr. 542. στρεψίμαλλος τὴν τ. Εὐριπίδης.
 τέχνης. Ι. 144. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τ.
 Σ. 192. πονηρὸς εἰ πόρρω τ. καὶ παράβολος.
 Ο. 1423. καὶ συκοφάντης. ΠΕ. ὦ μακάριε τῆς τ.
 Β. 93. χελιδόνων μουσεῖα, λαβηταί τ.,
 786. κἀλεγχον αὐτῶν τῆς τ. ΕΑ. κάπειτα πῶς
 793. ζέειν κατὰ χώραν' εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τ.
 811. ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τ. ἐμπειρος ἦν.
 1495. τῆς τραγωδικῆς τ.
 Fr. 198. 2. ἐτλη κατελθεῖν; β. ἐν' ἀφ' ἐκείνης τῆς τ.
 τεχνωμένον. Σ. 176. ταύτη γ' ἐγὼ γὰρ ἠσθόμην τ.
 τεχνῶν. Β. 762. ἀπὸ τῶν τ., ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιάι,
 τέως. Ν. 66. τ. μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 Σ. 1010. ἡμεῖς δὲ τ., ὦ μυριάδες
 ΕΙ. 32. τ. ζῶς σπαντὸν λάθοις διαρραγείς.
 687. τοῦτον τ. τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
 729. ἀλλ' ἴθι χαίρων' ἡμεῖς δὲ τ. τάδε τὰ σκευὴ παραδόντες
 846. ἐγὼ δ' ἀποδώσω τῇδε τῇ βουλῇ τ.
 Ο. 1689. ἐς τοὺς γάμους. ΗΡ. Βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τ.
 Θ. 449. τ. μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικακὰς ἐβοσκόμην
 Β. 989. τ. δ' ἀβελτεράτατοι,
 Εκ. 707. ὑμᾶς δὲ τ. θρία λαβόντας
 Π. 834. κομῆθ' ἔμην οὖν. καὶ γὰρ μὲν φῆμιν οὐδ' τ.
 Fr. 446. 2. ὥσπερ τ. ἦν, ἀλλ' καινῶν πραγμάτων.
 τῇ. Θ. 1096. λαβέ τ. μιὰρ. ΕΤ. λαβέ τ. μιὰρ. κ.τ.λ.
 τῇ. Α. 84. τ. πανσελήνῃ κῆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε. κ.τ.λ.
 τῇδ'. ΕΙ. 1233. καὶ τ. ΘΩ. ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ'; ΤΡ. ἐγωγε νῆ
 Δία, κ.τ.λ.
 τῇδε. Α. 204. τ. πᾶς ἔπου, δῖωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνον κ.τ.λ.
 τῇδ'. Fr. p. 502. . . . τ. μὴ παρέχειν σε πράγματα
 τῇδ'. Σ. 990. φέρε νῦν σε τ. τὴν ταχίστην περάγω. κ.τ.λ.
 τῇθην. Α. 49. γαμέει δὲ Κελεὺς Φαιναρέτην τ. ἐμὴν.
 τῇθων. Α. 549. ἀλλ', ὦ τ. ἀνδρειοτάτῃ καὶ μητρηδίῳ ἀκαληφῶν,
 Τῆιος. Θ. 161. Ἰβυκὸς ἐκείνος κἀνακρέων ὁ Τ.
 τῇκκλησίᾳ. Ι. 76. τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τ.
 Ι. 1340. πρῶτον μὲν, ὅπότ' εἴποι τις ἐν τ.,
 ΕΙ. 667. ἀποχειροτονηθῆναι τρις ἐν τ.
 Α. 390. οὐ γὰρ ποτ' ἂν ἤκουον ἐν τ.;
 Εκ. 135. ἀκεί. ΓΤ. Θ. τί δ'; οὐ πίνουσι κἂν τ.;
 188. τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τ.
 191. ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τ.
 249. πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τ.;
 Π. 330. ὥστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τ.,
 τήκομαι. Σ. 317. φίλοι, τ. μὲν
 τηλαυγές. Ο. 1711. οὐθ' ἡλίον τ. ἀκτίνων σέλας
 τηλαυγής. Ο. 1092. ἀκτὶς τ. θάλπει
 Τηλέπορον. Ν. 967. ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ Τ. τι
 βόμα,
 τηλεσκόπῳ. Ν. 290. τ. ὀμματι γαίαν
 τηλεφανεῖς. Ν. 281. τ. σκοπιάς ἀφοράμεθα,
 τηλεφαντίνῃ. Ι. 1169. ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τ.
 Τήλεφον. Α. 430. οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τ. ΔΙ. ναί, Τ.;
 Α. 555. ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρατε· τὸν δὲ Τ.
 Β. 855. θεῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέη τὸν Τ.;
 864. καὶ τὸν Μελέαγρον, κατὰ μάλα τὸν Τ.
 Τήλεφος. Ν. 992. Τ. εἶναι Μυσὸς φάσκων,
 Τηλέφου. Α. 432. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τ. βακῶματα.
 Τηλέφω. Α. 446. εὐδαιμονοίης, Τ. δ' ἀγῶ φρονῶ.

τηλία. Σ. 147. ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἦ τ.;
 Π. 1037. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὦν τ.
 τηλικαύτως. Εκ. 1010. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τ. ἀχθομαι,
 τηλικούτως. Εκ. 1009. τοῖς τ. ζυγαθεύδουσ' ἤδομαι.
 τηλικούτων. Ι. 881. τὸν δ' ὅρων ἄνευ χιτῶνος ὄντα τ.,
 Εκ. 288. ἐνθ' ὁμεται κατὰ σκότον τόλμημα τ.
 τηλικουτονί. Ν. 819. τὸ Δία νομίζεν, ὄντα τ.
 Ο. 1132. τίνας ἐπεδύμωσαν αὐτὸ τ.;
 τηλικούτος. Θ. 174. ὦν τ., ἥνις' ἀρχόμην ποιεῖν.
 Εκ. 1039. παρὰ σοὶ καθεύδεν τ. ὦν, ἐπεὶ
 τηλοῦ. Ν. 138. σύγγνωθί μοι τ. γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
 τήμερα. Fr. 354. ἰὼ Πακεδάϊμον, τί ἄρα πείσεις τ.;
 τήμερον. Α. 440. δεῖ γάρ με δέξαι πτωχὸν εἶναι τ.,
 Α. 1073. ἵεαι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τ.
 1213. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τ. Παιώνια.
 Ι. 68. εἰ μή μ' ἀναπέσεις', ἀποθανεῖσθε τ.
 1061. ἐγὼ δ' ἄλυστος τ. γενήσομαι.
 1162. ἀλλ' ἡ μεγάλας εὐδαίμονησιν τ.
 Ν. 699. οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τ.
 1307. κοῦκ ἐσθ' ὅπως οὐ τ.
 1491. πᾶγ' οὖν αὐτῶν τ. δοῦναι δίκην
 1510. ἡγεῖσθ' ἔξω κεχρύεται γὰρ μετρίως τό γε τ. ἡμῖν.
 Σ. 179. πάνθ' ὅπως τ. ἐκείνους τ.;
 643. ἡ μὴν ἐγὼ σε τ. σκῆτι βλέπειν ποιήσω.
 941. τούτων δέ γ' οἷμ' ἐγὼ χρεῖσθαι τ.
 ΕΙ. 243. καὶ πολλοδεκάσι, ὅτ' ἀπολείσθαι τ.
 306. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τ.,
 321. οὐ γὰρ ἂν χαίρωντες ἡμεῖς τ. παυσάμεθ' ἂν.
 1147. οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τ.
 Ο. 1045. παροῖς ἐγὼ σοι τ. δείξω νόμους.
 1465. οἷσι σε ποιήσω τ. βεβηκίαν.
 Α. 176. καταληγόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τ.
 514. ἐν τῇ δῆμῳ τ. ὑμῶν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἡ δ' ὅς ἂν ἀνῆρ,
 685. τ. τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
 745. ἀλλ' οὐκ ἐκύνει σὺ γ' ἐχθές. ΓΓ. Γ. ἀλλὰ τ.
 1065. ἥκει' οὖν εἰς ἐμοῦ τ. πρὸ δὲ χρῆ
 Θ. 71. ὦ Ζεῦ τί δράσαι διανοεῖ με τ.;
 Σ8. πᾶν Θεομοφόρον μέλλουσι περὶ μου τ.
 181. μέλλουσι μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τ.
 585. αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τ.
 729. πᾶγ' οὖν ἐμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὅς αὐτοῦ τ.
 Β. 577. ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὅς αὐτοῦ τ.
 Εκ. 716. ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τ.
 1021. οἷμοι Προκρούτης τ. γενήσομαι.
 Π. 232. αὐτῇ στίβῃ ἥν δὲ χρημάτα σε τ.
 433. ἡ σφῶ ποιήσω τ. δοῦναι δίκην
 947. ἐγὼ ποιήσω τ. δοῦναι δίκην,
 Fr. 192. 2. τ.
 491. πικρότατον οἶνον τ. πίνει τάχα.
 τήμῃ. Ο. 815. Σπαρτὴν γὰρ ἂν θέμις ἐγὼ τ. πῶλει;
 τήν. Α. 1. ὅσα δὴ δέδηγμαί τ. ἐμαντοῦ καρδίας, κ.τ.λ.
 Ν. 662. ὁρᾷς ὁ πάσχεις; τ. τε θῆλειαν καλεῖς κ.τ.λ.
 τήνδ'. Ι. 568. πανταχοῦ ρικῶντες αἰεὶ τ. ἐκύσθησαν πόλιν κ.τ.λ.
 τήνδε. Α. 248. κεχαρισμένως σοι τ. τὴν πομπὴν ἐμὴ κ.τ.λ.
 τήνδεβ'. Ο. 18. κολοῦν ὀβολοῦ, τ. τρωβύλου.
 Εκ. 989. οἷς οἷδ' ὁ τι λέγεις τ. μοι κρουστέον.
 τήνδ'. Σ. 957. τ. λαβὰν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὑστερον κ.τ.λ.
 τηλέλλα. Α. 1227. ὁρᾶτε τούτων κένον τ. καλλίνικος.
 Α. 1228. τ. δῆτ', εἴπερ καλεῖς, ὦ πρίσβυ, καλλίνικος.
 1230. τ. νυν, ὦ γεντάδα, χάριε λαβὰν τὸν ἀσκόν.
 1231. ἔπεισθέ νυν ὄδοντες ὦ τ. καλλίνικος.
 1233. τ. καλλίνικος ᾄ-
 Ο. 1764. τ. καλλίνικος, ὦ δαιμόνων ὑπέρτατε.
 τηλέλλος. Ι. 276. ἀλλ' ἐὰν μέτοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τ. εἰ.
 τηνκαῦτ'. ΕΙ. 1176. τ. αὐτὸς βέβαιται βάμμα Κυζικηνικόν.
 Εκ. 789. δράσαντι, εἴτα τ. ἦδη ΑΝ. Α. τί δράν;
 τηνκαῦτα. ΕΙ. 338. ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τ. χαίρειτε
 ΕΙ. 1142. εἰπέ μοι, τί τ. δρῶμεν, ὦ Κοιμαρχίδη;
 1171. τ. τοῦ θέρου
 Ο. 1488. τ. δ' οὐκέτ' ἦν
 Τηνίον. Π. 718. σκορῶν κεφαλὰς τρεῖς Τ. ἔπειτ' ἐφλα
 τηνίον. Α. 754. ὅκα μὲν ἐγὰν τ. ἐμπορεύμεν,
 Τηρία. Ο. 15. ὅς τ' ὅδ' ἐφασκε νῶν φρόσιν τὸν Τ.
 Ο. 46. ὁ δὲ σκύλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τ.
 141. ἐν ταῖς τραγῳδαῖσιν ἐμὲ τὸν Τ.
 τίρεα. ΕΙ. 146. ἐκείνο τ., μὴ σφαλεῖς καταρρεῖς
 Θ. 1199. σὺ δὲ τί τοῦ τ. τῇ γέροντο γράδιο.
 τηρεῖ. Σ. 1356. τὸ γὰρ ὕψιον τ. με. κῖστι δῖσκολον
 τηρεῖν. Α. 1075. κάπειτα τ. νιφόμενον τὰς ἐσβολὰς.
 Σ. 210. τ. Σειάνην ἀντὶ τοῦτου τοῦ πατρὸς.
 Β. 1516. τὸν ἐμὼν παρὶδος Σοφοκλεῖ τ.,

Τηρεῖς. Ο. 102. Τ. γὰρ εἰ σὺ; πότερον ὄρνις ἢ ταῦς;
 Α. 563. ἕτερος δ' αὖ ὁρᾷ πάλτην σείων κακόντιον, ὥσπερ
 ὁ Τ.,
 τηρήσουσ'. Εκ. 627. ἀπὸ τοῦ δειπνοῦ καὶ τ. ἐπὶ τοῖσιν δημα-
 σίοισιν
 Εκ. 946. ἀλλ' εἴμ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.
 τηρήτε. Θ. 560. σκοπῆτε καὶ τ. μὴ καὶ προσπέσῃ
 τηροῖν. Ν. 752. ὥσπερ κάτοπτρον, κῆρα τ. ἔχων,
 τηροῦ. Σ. 1386. πρὸς ταῦτα τ. μὴ λάβῃς ὑπὸ πια.
 τηρούμαι. Σ. 319. τ. δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
 τηρούμεν. Ν. 579. αἵτινες τ. ὑμᾶς, ἦν γὰρ ἡ τις ἐξοδος
 τηρούντες. Θ. 416. τ. ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικὸς
 τηρούσ'. Σ. 552. ὅν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐσῆς τ. ἐπὶ τοῖσι
 δρυφάτοις
 τηρούσιν. Σ. 364. τ. ἔχοντ' ὀβελίσκους.
 τηρῶ. Ι. 1145. τ. γὰρ ἐκάστοτ' αὖ-
 ΕΙ. 201. τὰ λοιπὰ τ. σκενέμα τὰ τῶν θεῶν,
 τηρώμεσθ'. Σ. 372. ἀλλὰ τ. ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθῆσεται.
 τηρῶν. Ι. 513. ὁ δ' ἄρ' εἰστέκει τὸν Λυσικράτη τ. ὅ τι δαμο-
 δοκίῃ.
 τῆς. Α. 66. μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τ. ἡμέρας κ.τ.λ.
 τῆσδ'. Α. 446. παύσω τιν' ὑμῶν τ. ἐγὼ τῆς ἐξόδου. κ.τ.λ.
 τῆσδε. Α. 892. ὑμῶν παρὲξ τ. τῆς ξένης χάριν. κ.τ.λ.
 τῆτες. Α. 15. τ. δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφησαν ἰδῶν,
 Ν. 624. τ. ἱερομημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 Σ. 400. οὐ συλλήψεσθ' ὑπόσσις δίκαι τ. μέλλουσιν ἴσασθαι,
 Fr. 196. τ.:
 τι. Α. 128. ἀλλ' ἐργάσομαι τ. δεινὸν ἔργον καὶ μέγα. κ.τ.λ.
 τί. Α. 4. φέρ' ἴδω, τ. δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδύνης; κ.τ.λ.
 τίξαν. Fr. 689. τ.:
 τίη. Ι. 126. τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὁρῶντων; ΝΙ. τ.; κ.τ.λ.
 Σ. 1155. παρὰ τοῦ γε μέντοι καὶ κρέατ' ἔχων. ΒΔ. τ. τί δῆ; κ.τ.λ.
 τιθασυτήν. Σ. 704. ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τ. κῆθ' ὅταν οὗτος γ'
 ἐπισίῃ,
 τίθεα. Α. 243. σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τ.,
 τίθεμεν. Fr. 446. 1. οὐ γὰρ τ. τὸν ἀγῶνα τῶνδε τὸν τρόπον
 τίθεμην. Ν. 65. ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τ. Φειδωπίδην.
 τίθιναι. ΕΙ. 1024. σχίσεις δευρὶ τ. ταχέως
 Θ. 52. δρυόχους τ. δράματος ἀρχάς.
 τίθεσθαι. ΕΙ. 1026. οὐκοῦν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φράγανον τ.;
 τίθεσο. ΕΙ. 1039. ταυτὶ δίδεται. τ. τὸ μὴρὸν λαβών.
 τίθημ'. Θ. 1100. τίμων κέλευθον, πῶδα τ. ὑπὲρτερον,
 τίθησιν. Π. 451. οὐκ ἐνέχυρον τ. ἡ μαρτυρία;
 τίθρασι. Β. 477. διασπᾶσονται Γοργόνες Τ.,
 τίθυμαλλον. Εκ. 405. τ. ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
 Τιβωνόν. Α. 688. ἀνδρα Τ. σπαράττων καὶ ταράττων καὶ πνεῶν.
 τίττα. ΕΙ. 1079. χῆ εὐδαν ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλά τ.,
 Ο. 695. τ. πρῶτιστον ὑπὲρ μένον Νυξ ἡ μελανότερος φῶς,
 τίττειν. ΕΙ. 1325. τὰς τε γυναῖκας τ. ἡμῖν,
 Β. 1059. μεγάλων γυναικῶν καὶ δεσποῖν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τ.
 τιτικόν. Fr. 690. τ.:
 τίκτοντα. Α. 695. αἰτὸν τ. κἀνθαρός σε μαίνεται.
 τικτούσας. Β. 1080. καὶ τ. ἐν τοῖς ἱεροῖς,
 τίκτουσιν. Fr. 237. ὑπνέμα τ. εἰς πολλάκις,
 τίλλῃ. Ν. 1083. τί δ' ἦν βαφαιδωθὴ ἐπιθιμένους σοι τέφρα τε τ.;
 τίλλει. Ο. 365. ἔλκε, τ., παῖε, δεῖρε, εὔπετε πρᾶτην τὴν χέτραν.
 τίλλειν. Ο. 352. ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἦδη τῶδε τ. καὶ δάπνεον.
 Β. 424. τ. ἐαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους
 τίλλεται. Ο. 285. ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ τῶν σκεοφαντῶν τ.
 τίλλομένην. Θ. 543. διὰ τοῦτο τ. με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
 τίλλόμενος. Θ. 593. ἡλιθίος ὅστις τ. ἡρεῖχ' ἂν;
 τίλλονθ'. ΕΙ. 546. τ. ἐαυτὸν; ὁ δὲ γε τὰς σμυνύας ποῖον
 τίλλων. Fr. 11. ἀπόλαυα τ. τὸν λαγὸν ἀφθῆσομαι.
 τιμά. Α. 895. ἐμοὶ δὲ τ. τᾶσδε πᾶ γενήσεται;
 τιμᾷ. Θ. 128. ὥς χάριν ἀνακτ' ἀγαλλε Φοῖβον [τ.].
 τιμαῖς. Θ. 112. Φοῖβ', ἐν εὐμούσοις τ.
 τιμᾶν. Σ. 847. ἀλλ' εἰσαγ' ἀνίσας' ὥς ἐγὼ τ. βλέπω.
 τιμάν. Β. 332. φιλοπαίγμονα τ.,
 τιμάς. Ο. 542. τᾶσδε τὰς τ. προγόνων παραδόντων,
 Εκ. 5. μυκτῆροι λαμπρὰς ἡλίου τ. ἔχεις
 τιμάς. Β. 348. ἱερὰς ὑπὸ τ.
 τιμάται. Π. 93. καὶ μὴν δὰ τοὺς χρηστοὺς γε τ. μῖστος
 τιμή. Ι. 1275. ἀλλὰ τ. τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
 Σ. 520. ἥτις ἡ τ. στί σοι καρπομένη τὴν Ἑλλάδα.
 τιμηθεῖς. Σ. 1023. ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τ. ὥς οὐδεὶς πῶποτε' ἐν
 ὑμῖν.
 τίμημ'. Π. 480. τί δῆτ' αἰ τ. ἐπιγρίφῃ τῇ δίκῃ,
 τίμημα. Σ. 897. τὸν Σικελικόν. τ. κληρὸς σίκωνος.
 τιμήν. Α. 640. εὐρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύον τ. περ-
 αῖας.
 Ο. 1278. οὐκ αἰσθ' ὅσην τ. παρ' ἀνθρώπου φέρει,

τιμήν. Ο. 1625. προβάτον δυοῖν τ. ἀνοίσει τῷ θεῷ.
 Β. 1035. ἀπὸ τοῦ τ. καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρηστ' ἔδιδασκε,
 Θ. 333. ταξίαρχος ἡ στρατηγὸν, λαμβάνειν τ. τινα,
 τιμήν. Α. 831. τ., λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλλας,
 Π. 191. τ. ΚΑ. πλακοῦντων ΧΡ. ἀνδραγαθίας ΚΑ. ἰσχύαδων
 τιμήσαι. ΕΙ. 736. εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τ., θύγατερ Διὸς, ὅστις
 ἀριστος
 τιμητικόν. Σ. 167. ὅπως τάχιστ', ἡ πινάκιον τ.
 τίμιον. Σ. 253. οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δὴν τ. πρίασθαι.
 Τιμοθέου. Π. 180. ὁ Τ. δὲ πύργος ΧΡ. ἐμπέσοι γέ σοι.
 Τιμόκλει'. Θ. 372. τῇ τῶν γυναικῶν Τ. ἐπεσάται.
 τιμώμενοι. Ο. 33. ἡμεῖς δὲ φυλὴ καὶ γένει τ.,
 Τίμων. Ο. 1549. Τ. καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
 Α. 808. Τ.
 812. οὗτος ἄρ' ὁ Τ.
 τιμών. Ν. 428. ἡμᾶς τ. καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
 Σ. 106. ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄπασι τ. τὴν μακρὰν
 Π. 587. οὐκοῦν τούτῳ δῆπου δηλοῖ τ. τὸν πλοῦτον ἐκείνος
 τιμωρήσομαι. Α. 304. ὅστις ἰσπείσῃ Λάμπωσιν, ἀλλὰ τ.
 Εκ. 1044. ἐξέυρες' ἀλλ' ἐγὼ σε τ.
 τιμῶσι. ΕΙ. 401. ἐπεὶ σε καὶ τ. μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
 τιμῶσι. Ο. 1276. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεφ' τ. με;
 τιμῶσιν. Ο. 1275. στεφανοῦσι καὶ τ. οἱ πάντες λεφ.
 τιν'. Α. 390. σκοτοδασυπικνύτμχά τ. 'Αἶδος κυνὴν' κ.τ.λ.
 τίν'. Ι. 20. ἀλλ' εὐρέ τ. ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότη. κ.τ.λ.
 τινα. Ι. 11. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τ. κ.τ.λ.
 τίνα. Α. 1084. αἰαί, τ. δ' αὐτὸ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν; κ.τ.λ.
 τινά. Ν. 766. ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. ποῖαν τ. κ.τ.λ.
 Σ. 1096. συκοφαντήσιν τ. κ.τ.λ.
 τινάς. Σ. 135. ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τ. κ.τ.λ.
 Σ. 1186. ποῖους τ. δὲ χρῆ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς, κ.τ.λ.
 τινάσσων. Β. 328. πολυκαρπον μὲν τ.
 Β. 340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τ.,
 τινες. Α. 179. ἐσπευδόν' οἱ δ' ὠσφροντο πρεσβυταί τ. κ.τ.λ.
 τίνες. Ν. 100. εἰσὶν δὲ τ.; ΣΤ. οὐκ οἷδ' ἀκριβῶς τοῦνομα' κ.τ.λ.
 τινές. Ν. 315. αἱ φθεγγόμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μὴν ἡρῶναί τ.
 εἰσιν; κ.τ.λ.
 τίνετα. Θ. 686. παραχρήμα τε τ.
 τιν. Θ. 842. καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χρῆν, εἰ δανείσειεν τ. κ.τ.λ.
 τίν. Α. 919. νεῦριον θρυαλλίς; οἶμοι, τ. τρόπῳ; κ.τ.λ.
 τινί. Α. 405. ὑπάκουσον, εἴπερ πάποτ' ἀνθρώπων τ.' κ.τ.λ.
 Ι. 571. εἰ δὲ που πέσοιεν ἐς τὸν ὠμὸν ἐν μάχῃ τ., κ.τ.λ.
 τίνος. Ι. 588. πτόλον γὰρ ἔστιν; εἰπέ μοι, τ. ποτὲ κ.τ.λ.
 τινός. Σ. 816. ἴνα γ', ἣν καθεύδης ἀπολογουμένου τ., κ.τ.λ.
 ΕΙ. 824. ὦ δεσποθ', ἦκεις; ΤΡ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τ.
 τινῶν. Ι. 977. καίτοι πρεσβυτέρων τ.
 τίνων. Ν. 1089. συνηγοροῦσιν ἐκ τ. κ.τ.λ.
 τιό. Ο. 237. τ. τ. τ. τ. τ. τ. τ. κ.τ.λ.
 τίονεν. Β. 1266. 'Ερμῶν μὲν πρόγονον τ. γένος οἱ περὶ λίμναν,
 ποτιξ. Ο. 738. τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τ.,
 τις. Α. 39. ἐάν τ. ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ' κ.τ.λ.
 τίς. Α. 46. ἥδη τις εἶπε; ΚΗ. τ. ἀγορεύειν βούλεται;
 τισαίμεθ'. Ο. 370. ἡ τίνας τ. ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
 Τισαμενοφανίππου. Α. 603. Τ., Πανουργιπαρχίδας
 τίσι. Β. 1455. πρῶτον, τ. χρῆται' πότρε τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ.
 πόθεν; κ.τ.λ.
 Τισιάδῃ. Σ. 401. ὦ Σμικυθίον καὶ Τ. καὶ Χρήμων καὶ Φερέ-
 δειπνε;
 Τιτάνων. Ο. 469. ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τ. ἐγέ-
 νεσθε
 τιτθαί. Ι. 716. κῆθ' ὥσπερ αἱ τ. γε σιτίσεις κακῶς.
 τιτθή. Θ. 609. ἔχουσα; ΓΤ. Δ. τ. νῆ Δί' ἐμή. ΜΝ. διοίχομαι.
 τιτθήν. Α. 958. μίσθωσόν μοι τὴν τ.
 τιτθία. Θ. 143. ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἴτα ποῦ τὰ τ.;
 ΓΓ. 312. 2. καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τὰ τ.
 τιτθίδια. ΓΓ. Μ. Θ. Δευτ. 14, 2. καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τ.
 τιτθίον. Β. 412. παραρραγέντος τ. προκύψαν.
 τιτθίου. Θ. 691. ἐξαργάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τ.
 τιτθίων. Α. 1199. τῶν τ., ὡς σκληρὰ καὶ κυδῶνια.
 ΕΙ. 863. οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τ. ἔχωμαι;
 Α. 83. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τ. ἔχεις.
 Π. 1067. πειρὰ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τ.
 τιτθούς. Θ. 640. καὶ νῆ Δι' τ. γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
 τιτιτιτιτιτιτιτίνια. Ο. 315. τ. λύγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλον
 ἔχων;
 τιττί'. Θ. 1185. οἶμ' ὡς στέριπο τ., ὥσπερ γογγύλη.
 τίφην. Α. 920. ἐνθεῖς ἂν ἐς τ. ἀνὴρ Βοιάτιος
 τίφης. Α. 925. σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τ. τε καὶ θρυαλλίδος;
 τλαίην. Ν. 119. οὐκ ἂν πιθόμην. οὐ γὰρ ἂν τ. ἰδεῖν
 Σ. 1159. ἐγὼ γὰρ ἂν τ. ὑποδύσασθαι ποτε

τλάμων. Β. 1355. ἔβαλον ἔβαλον ἂ τ.
 τλήμονα. Α. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τ. Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ'
 ἄδειπνον.
 τλήμων. ΕΙ. 723. πόθεν οὖν ὁ τ. ἐνθάδ' ἔξει σιτία;
 Θ. 1072. θανάτου τ. ΕΤ. θανάτου τ.
 Β. 85. ποί γῆς ὁ τ. ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
 Π. 603. τί πάθω τ.;
 777. ἔφηνον, εἰδὼς οὐδέν' ὦ τ. ἐγῶ.
 Τληπόλεμος. Ν. 1266. τί δαί σε Τ. ποτ' εἴργασται κακόν;
 τλητόν. Α. 529. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινὸν γε λίγεις κού τ. ἐμοίγε.
 ΑΤ. σιάπα.
 τό. Α. 5. ἐγῶδ' ἐφ' ᾧ γε τ. κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν, κ.τ.λ.
 Ν. 440. τουτὶ τ. γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν κ.τ.λ.
 τόδ'. Α. 460. φθείρου λαβὼν τ. ἴσθ' ὄχληρὸς ὢν δόμοις. κ.τ.λ.
 τόδε. Α. 340. ὡς τ. τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. κ.τ.λ.
 τοδί. Α. 366. ἰδοῦ θέασαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τ., κ.τ.λ.
 Ν. 500. κατάθου. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἰπέ δὴ νυν μοι τ. κ.τ.λ.
 τόθ'. Ι. 900. οὐ γὰρ τ. ὑμεῖς βδεόμενοι δῆπου 'γένεσθε πυρροί;
 κ.τ.λ.
 τοι. Α. 655. ἀλλ' ὑμεῖς τ. μή ποτ' ἀφῆθ'. ὡς κομφήσκει τὰ
 δίκαια. κ.τ.λ.
 τοί. Α. 759. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἔπερ τ. θεοί. κ.τ.λ.
 Ι. 409. οὐ τ. μ' ὑπερβαλίσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ, κ.τ.λ.
 τοία. Β. 470. τ. Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα
 τοιάδ'. Θ. 678. κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τ. ἔσται. κ.τ.λ.
 τοιάδε. ΕΙ. 797. τ. χρῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων κ.τ.λ.
 τοιαδί. Ι. 1376. ἂ στωμυλείται τ. καθήμενα
 Ο. 128. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τ.
 τοιαυθ'. Ν. 812. ταχέως φιλεῖ γὰρ πᾶς τὰ τ. ἐτέρῳ τρέπεσθαι.
 κ.τ.λ.
 τοιαυτ'. Σ. 111. τ. ἀλυεῖ νοουθετούμενος δ' αἰ κ.τ.λ.
 τοιαῦτα. Α. 1046. φανῇ τ. λάσκων. κ.τ.λ.
 τοιαυτά. Ν. 1393. εἰ γὰρ τ. γ' οὗτος ἐξείργασμένος
 τοιαυταί. Ν. 342. οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τ. ΣΩ. φέρε, ποῖαι
 γὰρ τινές εἰσιν;
 τοιαύταις. Ν. 1125. ἀποκεκόφονται τ. σφενδόναις παῖσιν
 τοιαύτας. Ι. 842. κατεργάσει γὰρ βράδιος, πλευνὰς ἔχων τ.
 τοιαυτασί. ΕΙ. 1258. ἐάν τ. μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
 τοιαυτήν. Ο. 48. εἰ που τ. εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο. κ.τ.λ.
 τοιαντί. Ι. 49. κοσχυλματίους ἀκροισι, τ. λέγων' κ.τ.λ.
 ΕΙ. 1280. 'Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τ.
 τοιγάρ. Α. 516. κἂν ᾤμοιξάς γ', εἰ μὴ σίγας. ΑΤ. τ. ἐγαγ'
 ἔνδον ἐσίγαν.
 τοιγαροῦν. Σ. 1098. τ. πολλὰς πόλεις Μῆδων ἐλόντες,
 τοιγάρτοι. Α. 648. τ. νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὅμῳ ἀπά-
 γοντες
 τοῖν. Α. 117. καὶ τ. μὲν εὐνούχων τὸν ἕτερον τουτονὶ
 τοῖνυν. Α. 819. τὰ χοιρίδια τ. ἐγὼ φανῶ ταδί κ.τ.λ.
 τοῖονδ'. Σ. 1043. τ. εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε
 καθαρτῆν.
 τοῖονδε. Α. 120. τ. δ', ὡς πῆθηκε, τὸν πάγων' ἔχων
 τοιούτο. Β. 1399. φέρε ποῦ τ. δῆτ' αὐτοῖς; ποῦ; ΔΙ. φράσω
 κ.τ.λ.
 τοιουτοί. Α. 1087. ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὗτοί τ.
 τοιούτοις. Σ. 512. νῆ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἤδεσθαι τ. πράγμασιν
 κ.τ.λ.
 τοιούτων. Ι. 844. ἐμοὶ γὰρ ἔστ' εἰργασμένον τ. ἔργον ὥστε κ.τ.λ.
 τοιούτῳ. Π. 897. ἐπεὶ τ. γ' ἀμπέχεται τριβάνιον.
 τοιουτονί. Ι. 884. τ. Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν. κ.τ.λ.
 τοιούτος. Ι. 391. ἀλλ' ὅμως οὗτος τ. ὢν ἅπαντα τὸν βίον, κ.τ.λ.
 τοιουτοσί. Β. 66. τ. τοῖνον με δαρδάπτει πόθος
 τοιούτου. ΕΙ. 311. ἀλλ' ἀκούσαντες τ. χαίρομεν κηρύγματος.
 κ.τ.λ.
 τοιούτῳ. Α. 941. γέλω τ. χρώμενος
 τοιούτων. Ο. 136. τί δαί σύ; ΠΕ. τ. ἐρῶ κάγῳ. ΕΠ. τίνων;
 τοῖς. Α. 6. τ. πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν. κ.τ.λ.
 τοῖσδ'. Ν. 1159. τ. ἐν δώμασι παῖς,
 τοῖσδε. Α. 914. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τ. ΒΟ. τί ἀδικεῖμένος;
 κ.τ.λ.
 τοισδί. Α. 161. τ. δύο δραχμαὶ τοῖς ἀπεψωλημένοις;
 Ο. 359. τοῖς δὲ γαμψάνυξι τ.; ΠΕ. τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας
 τοῖσι. Α. 132. καὶ τ. παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι' κ.τ.λ.
 τοῖσιν. Α. 225. ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τ. ἐχθροῖσιν ἰσπεί-
 σατο, κ.τ.λ.
 τοίχοις. Α. 144. ἐν τοῖσι τ. ἐγραφ', 'Αθηναῖοι καλοί.
 τοίχων. Σ. 130. ἐνέκρουεν ἐς τὸν τ., εἴτ' ἐξήλλατο
 Β. 537. πρὸς τὸν εὐ πράττοντα τ.
 ΓΓ. 405. "τ. μοχλίσκῳ καταβαλεῖν."
 τοίχους. Π. 565. πᾶν γοῦν κλέπτειν κόσμον ἐστὶν καὶ τοὺς τ.
 διορύττειν.
 τοιχωρύχε. Ν. 1327. ὦ μαρὰ καὶ πατραλοῖα καὶ τ.

τοῦ. Α. 44. πᾶσι, ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τ. καθάρματος. κ.τ.λ.
 τοῦβολοῦ. Ι. 649. ἵνα τὰς ἀφύας ἀνοῖντο πολλὰς τ.,
 Ι. 945. ἀνὴρ γεγέννηται τοῖσι πολλοῖς τ.
 Ο. 1079. οἱ συνείρουν τοὺς σπίνους παλεῖ καθ' ἐπτά τ.,
 τοῦγκυκλον. Α. 113. ἐγὼ δὲ γ' ἂν κἄν εἰ με χρεῖη τ.
 Α. 1162. ἀμέες γε λῶμες, αἱ τις ἀμύν τ.
 Θ. 499. ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσα τάνδρῃ τ.
 τοῦδ'. Α. 454. τί δ', ὦ τάλας, σε τ. ἔχει πλέκους χρέος; κ.τ.λ.
 τοῦδε. Α. 770. οὐ δεινά; θάσθε τ. τὰς ἀπιστίας; κ.τ.λ.
 τοῦδε. Σ. 300. ἀπὸ γὰρ τ. με τοῦ μισθαρίου
 τοῦδ'. Ν. 431. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν ὥστε τὸ λοιπὸν
 γ' ἀπὸ τ. κ.τ.λ.
 τοῦδ'. Α. 516. μέμνησθε τ., οἱ οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 τοῦθόνιον. Γ. 159. ὥσπερ κυλικεῖον τ. προπέταται.
 τοῦκ. Ο. 813. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τ. Λακεδαιμόνος,
 τοῦλαιον. Α. 1128. κατὰχει σὺ, παῖ, τ. ἐν τῷ χαλκίῳ
 τοῦλαίου. Σ. 252. καὶ ταῦτα τ. σπανίζοντος, ἀνῴητε;
 τοῦλατῆρος. Α. 246. ἴν' ἔτνος καταχέω τ. τουτοῦ.
 τοῦλεόν. Ι. 152. ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τ., καὶ τοῦ θεοῦ
 Ι. 169. ἀλλ' ἐπανάβηθι καπὶ τ. τοδὶ
 τοῦλυμπίου. Ο. 130. λέγοι ταδὶ πρὸς τοῦ Διὸς τ.,
 τοῦλυτρον. Α. 1120. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσσωμαι τ.
 τοῦμόν. Α. 219. νῦν δ' ἐπειδὴ στερερὸν ἦδη τ. ἀντικημῖον κ.τ.λ.
 Ι. 1231. τ. γε φράζων ὄνομα καὶ λῖαν σαφῶς.
 τοῦμοῦ. Σ. 272. τ. μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρύσθη θύραζε. κ.τ.λ.
 τοῦμπαλιν. Α. 1045. ἀλλὰ πολὺ τ. πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
 Θ. 1224. τῇδὶ διώξει; τ. τρέχεις σὺ γε.
 τοῦμποδῶν. Α. 1161. τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τ.;
 Θ. 847. τί δὴτ' ἂν εἴη τ.; οὐκ ἔσθ' ὅπως
 τοῦμφαλοῦ. Ν. 977. ἡλείψατο δ' ἂν τ. οὐδεὶς παῖς ὑπενέρβην
 τότ' ἂν, ὥστε
 τοῖν. Σ. 1374. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τ. μέση; κ.τ.λ.
 τοῦνάντιον. Π. 14. τ. δρῶν ἢ προσήκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 Π. 1047. τ. πέπονθε τοῖς πολλοῖς δρᾶ
 τοῖναιαντοῦ. Γ. 476, 7. ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἷδ' ὀπηνίκ' ἐστι τ.
 τοῖννομ'. Ι. 1257. ἐμοὶ δὲ γ' ὅ τι σοι τ. εἶπ'. ΑΛ. Ἀγοράκριτος
 Σ. 490. ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τ. οὐδὲ πεντήκοντ' ἔτων
 192. ὥστε καὶ δὴ τ. αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
 ΕΙ. 489. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τ. ὅ τι ποτ' ἐστι σοι.
 Ο. 644. καὶ τ. ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥάδιον.
 812. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τ. ἔσται τῇ πόλει;
 923. καὶ τ. ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ θέμην;
 Θ. 803. παραβάλλουσιν τῆς τε γυναικὸς καὶ τάνδρῃς τ. ἔκασ-
 τον,
 1201. μεμνήσιν τοῖνυν τ'. Ἀρταμουξία.
 τοῦνομα. Ν. 63. ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τ.,
 Ν. 100. εἰσὶν δὲ τίνες; ΣΤ. οὐκ οἷδ' ἀκριβῶς τ'.
 Ο. 820. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὔρες τ.
 1293. χαλδῶς, Μενίπῳ δ' ἦν χελιδὼν τ.,
 1505. τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τ'.
 Α. 853. ὦ χαῖρε φίλτατ' οὐ γὰρ ἀκλεῖς τ.
 Β. 299. ἀνθρακ', ἱκετεύω, μὴδὲ κατερεῖς τ.
 Γ. 304. ἀμφοδὸν ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τ.
 τοῖνόμετος. Ν. 62. περὶ τ. δὴ ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα
 τοῖντερων. Ν. 160. ἐφασκεν εἶναι τ. τῆς ἐμπίδος
 Ν. 168. ὅστις δίκαιε τ. τῆς ἐμπίδος.
 τοῖντεῦθεν. Ι. 131. εἰς οὐτοσί πάλης. τί τ.; λέγε.
 τοῖνέπινον. Σ. 38. ὅζει κάκιστον τ. βύρσης σαπρᾶς.
 τοῖνέλαμπρον. Α. 1063. ὑπεχ' ὥδε δεῦρο τ., ὦ γύναι.
 τοῖνέμβλωμένον. Ν. 139. ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τ.
 τοῖνέθυμον. Σ. 406. τ., ὦ κολαζό-
 τοῦπ'. Α. 1026. τ. τῶφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξείλον ἂν, ὃ νυν ἐνι.
 τοῖνέπινον. Α. 365. θεὸς δεῦρο τ. ἐγχείρει λέγειν.
 τοῖνπορκοῦντος. Ο. 1612. ὁ κύραξ παρελθὼν τ. λάθρα
 τοῖνπέμπετον. Γ. 17. ἦν μὴ μεταλάβῃ τ., κλαέτω.
 τοῖνπισθεν. Ε. 482. μὴ ποῦ τις ἐκ τ. ὅν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ
 Π. 1209. ἐς τ'. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἔδοντας ἔπαισθαι.
 τοῖνποσάτου. Ο. 437. ἐς τὸν ἱππὸν εἰσω, πλησίον τ'.
 τοῖνπυρρίβει. Ο. 1530. ἐντεῦθεν δρᾶ τ. ἐγένετο.
 τοῖνπυρρίβον. Α. 1027. τοῦτ' ἀρ' ἦν με τ., δακτύλιος οὐτοσί
 τοῖνπυρρίβον. Ν. 1173. κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τ.
 τοῖνπος. Α. 315. τοῦτο τ. δεινὸν ἦδη καὶ ταραξικάρδιον,
 Α. 328. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τ., ἀνδρες δημόται,
 Ο. 507. τοῦτ' ἀρ' ἐκεῖν' ἦν τ. ἀληθῶς κόκκυ, ψῶλοι πεδίσθη.
 Α. 1038. κάστ' ἐκεῖνο τ. ὁρῶς κού κακῶς ἐρημμένον,
 Θ. 412. γαμεῖν θέλει γυναικα διὰ τ. τοδὶ.
 Β. 1381. καὶ ΕΥ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τ. νῦν λέγετον ἐς τὸν στα-
 θμόν.
 1387. ὑγρὸν ποιήσας τ. ὥσπερ τάρια,
 1388. σὺ δ' εἰσέθηκας τ. ἐπτερωμένον.
 Γ. 307, 1. ὡς διὰ γε τοῦτο τ. οὐ δύναμαι φέρειν

τοῦπτάτιον. Ι. 1033. ἐσφοιτῶν τ' ἐς τ. λήσει σε κυνηδὸν
 ΕΙ. 891. τοῦτ' ὅ δρᾶ τ. ἡμῖν ὡς καλὸν.
 τοῦρανοῦ. ΕΙ. 199. ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τ. τὸν κύτταρον.
 ΕΙ. 822. ἀπὸ τ. φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
 847. πῶθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σὺ; ΤΡ. πῶθεν; ἐκ τ.
 τοῦράνου. Α. 651. τ. γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἀνδρας ἐσφέρω,
 τοῦργον. Α. 8. διὰ τοῦτο τ'. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
 Ι. 787. τοῦτό γέ τοί σου τ. ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον
 1055. Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦτ' ἡγεῖ μέγα τ.;
 Ν. 1416. φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τ. εἶναι
 ΕΙ. 472. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τ.;
 511. οἱ τοι γεωργοὶ τ. ἐξέλαουσιν, κἄλλος οὐδεὶς.
 Ο. 166. ὡς τοῦτ' ἀτιμον τ. ἐστίν. αὐτίκα
 325. καὶ δίδρακας τοῦτο τ.; ΕΠ. καὶ δεδρακῶς γ' ἤδομαι.
 1430. τοῦτ' γὰρ ἐργάζει σὺ τ.; εἰπέ μοι,
 Α. 375. τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟ. ΓΥ. τ. τάχ' αὐτὸ
 δεῖξει.
 1112. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τ., εἰ λάβοι γέ τις
 Β. 563. τούτου πάνυ τ., οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
 568. καὶ τοῦτο τοῦτου τ. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
 τοῦρεβλίνθου. ΕΙ. 1136. κἀνθρακίζον τ.,
 Β. 545. τ. δραττόμην· οὐ-
 τοῦρνήθον. Ο. 662. ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τ.,
 Ο. 667. ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ὡς καλὸν τ.
 τοῦρνήθου. Ο. 224. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τ'.
 τοῦρριπτασμένον. Α. 28. ἡ ποῦ τι λεπτὸν ἐστι τ.
 τοῦρροπύγιον. Ν. 158. κατὰ τὸ στόμ' ἔδειν, ἢ κατὰ τ.
 Σ. 1075. ἐσμέν ἡμεῖς, οἱς πρόσεστι τοῦτο τ.,
 τοῦρροπυγίου. Ν. 162. βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τ'.
 τοῦς. Α. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τ. ἱππέας κ.τ.λ.
 Α. 577. καὶ τ. γε συνισταμένους τούτους καὶ τ. πιλοῦντας
 ἑαυτοὺς κ.τ.λ.
 τοῦσδ'. Ι. 1135. εἰ τ. ἐπίτηδες ὥσ- κ.τ.λ.
 τοῦσδε. Σ. 855. ἐγὼ γὰρ εἶχον τ. τοὺς ἀρυστίχους. κ.τ.λ.
 τοῦστ'. Σ. 27. δεινὸν γέ τ. ἀνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
 τοῦστρακον. Ε. 1033. ὑδατὸς τε κατὰθου τ. πρὸ τῆς θύρας.
 τοῦτ'. Α. 12. πῶς τ. ἐσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν; κ.τ.λ.
 τοῦτάκις. ΕΙ. 1079. τ. οὐπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιθήσαι.
 τοῦτ'. Α. 156. τ. τί ἐστι τὸ κακόν; ΘΕ. Ὀδομάντων στρατὸς.
 κ.τ.λ.
 Ν. 408. νῆ Δ', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τ. ποτε Διασίσειν.
 κ.τ.λ.
 τοῦτο. Α. 8. διὰ τ. τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. κ.τ.λ.
 τοῦτό. Ν. 372. νῆ τὸν Ἀπόλλων, τ. γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ
 προσέφυσας κ.τ.λ.
 τουτογί. Ι. 721. χῶ πρῶκτὸς οὐμὸς τ. σοφίζεται. κ.τ.λ.
 Α. 1102. πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεις τ.
 τουτοδί. Π. 227. καὶ δὴ βαδίζω τ. κρέαδιον
 τουτοί. Θ. 1127. τὸ ζιμομάκαιραν ἀποκεκῶμι τ.
 τουτόν. Ν. 114. τ. τὸν ἕτερον τοῖν λόγων, τὸν ἥττονα. κ.τ.λ.
 τουτοινί. ΕΙ. 1214. τί δὴτα τ. καταθῶ σοι τοῖν λόφον;
 τουτοίς. Α. 159. τ. ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ, κ.τ.λ.
 τουτοίσι. Ι. 770. ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· καὶ μὴ τ. πέποι-
 θας, κ.τ.λ.
 τουτοισί. Σ. 521. πάνυ γε· καὶ τ. γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔ. καὶ
 μὴν ἐγώ.
 τουτοισιν. Α. 166. οὐ μὴ πρόσκει τ. ἐσποροδισμένους; κ.τ.λ.
 τουτόν. Α. 110. ἀλλ' ἀπὸ· ἐγὼ δὲ βασανῶ τ. μόνος. κ.τ.λ.
 τουτόν. Σ. 374. ὡς ἐγὼ τ. γ', ἐὰν γρύ- κ.τ.λ.
 τουτονογί. Α. 604. καὶ τ. λαβὲ τὸν στέφανον.
 τουτοσί. Α. 111. ἀγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τ., κ.τ.λ.
 Ν. 731. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾷ, τ. κ.τ.λ.
 τουτόν. Α. 48. καὶ Τριπολέμουν τ. δὲ Κελεὺς γίγνεται κ.τ.λ.
 τουτοῦ. Α. 246. ἴν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τ. κ.τ.λ.
 Ι. 731. ὑπὸ τ. καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗΜ. τίη; κ.τ.λ.
 τουτομενί. Β. 965. τ. Φορμισίος Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης,
 τουτοῖς. Α. 650. τ. γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολλὸν βελτίους
 γεγενῆσθαι κ.τ.λ.
 τουτοουσί. Ν. 897. ταῦτα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τ. κ.τ.λ.
 τουτό. Σ. 381. ἀγε νυν, ἦν αἰσθομένω τ. ζητήτῶν μ' ἐσκαλα-
 μάσθαι
 τουτό. Ι. 962. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΕΛ. ἀλλ' ἐὰν τ. πῆθ, κ.τ.λ.
 τουτό. Α. 1065. ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τ. κ.τ.λ.
 ΕΙ. 1218. ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τ. κ.τ.λ.
 τουτόν. Α. 151. κάκιστ' ἀπολοίμην. εἰ τι τ. πείθομαι κ.τ.λ.
 τουτόν. Ι. 1032. ἐξέδεταί σου τ. ὅταν σὺ που ἀλλοσε χάσκετ
 Γ. 242, 1. τραπόμενον ἐς τ. λαβεῖν
 464. ἔπειτ' ἐπὶ τ. ἦκε τὴν σφυρίδα λαβῶν
 τοφλαττόθρατ. } 1288. } τ. τ.
 } 1290. }

τοφνεί. Fr. 702. τ.:

τραγαλίζοντα. Σ. 674. ἐκ κηθαρίου λαγαυζόμενον καὶ τ. τοῦ μηδὲν,

τραγασαία. Α. 808. ποδαπὰ τὰ χοῖρ'· ὡς τ. φαίνεται.

τραγασαίου. Α. 853. πατρός τ.

τραγελάφους. Β. 937. οὐχ ἱππαλεκτρύνας μὲν Δ' οὐδὲ τ., ἄπερ σὺ,

τραγύμαθ'. Α. 1091. στέφανοι, μύρον, τ., αἱ πόρται πάρα,

τραγύματα. Β. 510. ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τ.

Εκ. 844. στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τ.,

Π. 996. καὶ τάλλα τάπ' τοῦ πίνακος τ.

τραγυμάτων. Π. 190. ἔρωτος ΚΑ. ἄρτων ΧΡ. μουσικῆς ΚΑ. τ. τραγυκόν. Β. 1005. καὶ κοσμήσας τ. λήρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.

τραγυκῶν. Fr. 198, 9. ἀπὸ τῶν τραγυδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τ. χορῶν τραγυκώτερος. ΕΙ. 136. ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τ.

τράγοι. Π. 295. ἔπεσθ' ἀπειωλημένοι· τ. δ' ἀκρατεῖσθε.

τραγομάσχαλοι. ΕΙ. 813. γρασοῦνται, μισροί, τ. ἰχθυολύμμαι·

τράγον. Ο. 1057. θύσοντας εἰσὺν τοῖς θεοῖσι τὸν τ.

Π. 820. ὦν καὶ τ. καὶ κρινὸν ἐστεφανωμένους,

τράγος. Ν. 661. κρινὸς, τ., ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυνών.

τράγου. Ο. 959. μὴ κατάρξῃ τοῦ τ.

Π. 313. μνησόμεν' ὅ' ὥσπερ τ.

τραγυδεῖν. Fr. 691. τ.:

τραγυδία. ΕΙ. 148. λόγον παρὰσχῃς καὶ τ. γένῃ.

τραγυδία. Ο. 1444. ὁ δὲ τις τὸν αὐτοῦ φησὶν ἐπὶ τ.

Β. 95. ἀπαξ προσουρήσαντα τῇ τ.

τραγυδία. Α. 138. οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τ.

τραγυδίας. Θ. 450. νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τ. ποιῶν

Β. 935. εἴτ' ἐν τ. ἐχρῆν κάλεκτρυνά ποιῆσαι;

τραγυδίασιν. Ο. 101. ἐν ταῖς τ. ἐμὲ τὸν Τηρέα.

Β. 834. ἐν ταῖς τ. ἑτεραπεύετο.

τραγυδία. Α. 400. τ. ΔΙ. ὃ τρισμακάρι· Εὐριπίδῃ,

Ι. 401. καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τ.

Σ. 1511. ὁ σμικρότατος, ὅς τὴν τ. ποιεῖ.

Β. 798. τί δέ; μειαγωγῆσους τὴν τ.;

τραγυδίας. Α. 412. ἀτὰρ τί τὰ βακί' ἐκ τ. ἔχεις,

Β. 90. τ. ποιῶντα πλεῖν ἢ μύρια,

802. κατ' ἔπος βασιανεῖν φησὶ τὰς τ.

862. τάπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τ.,

913. πρόσχημα τῆς τ., γρύζοντας οὐδὲ τουτί·

1120. ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τ. μέρος

Π. 423. ἴσως Ἐρινύς ἐστὶν ἐκ τ.

τραγυδικῆς. Β. 1495. τῆς τ. τέχνης.

τραγυδικόν. Α. 9. ἀλλ' ὠδυνήθην ἑτερον αὐτ.,

Β. 769. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τ. θρόνον,

Π. 424. βλέπει γὰρ τοι μακρόν τι καὶ τ.

τραγυδοδιδασκαλον. Θ. 88. Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τ.

τραγυδοί. Θ. 391. εἰσὶν θεαταὶ καὶ τ. καὶ χοροί,

τραγυδοίς. Ο. 512. ὅπου' ἐξέλεθον Πριάμος τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τ.

τραγυδοποιός. Θ. 30. ὁ τ. ΜΝ. ποῖος οὗτος ἀγάθων;

τραγυδός. Σ. 1498. εἴ τις τ. φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς,

Σ. 1505. ἑτερος τ. Καρκινίτης ἐρχεται,

τραγυδοῦς. Σ. 1480. καὶ τοὺς τ. φησὶν ἀποδείξειν κρήνους

τραγυδοῦς. Ν. 1091. τί δαί; τ. ἐκ τίνων;

τραγυδῶ. Θ. 85. ὅτι τ. καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

τραγυδῶν. ΕΙ. 531. αὐλῶν, τ., Σοφοκλείους μελῶν, κυχλῶν,

Ο. 787. εἴτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τ. ἡχθετο,

τράμιν. Θ. 246. αἰθὺς γεγέννηται πάντα τὰ περὶ τὴν τ.

τράπεζ'. Β. 518. ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χῆ τ. εἰσῆρετο.

τράπεζα. ΕΙ. 1059. κατὰτεμνε. ποῦ τ.; τὴν σπονδὴν φέρε.

τράπεζαι. Α. 1090. κλίνας, τ., προσκεφάλαια, στρώματα,

τράπεζαι. Εκ. 838. ὡς αἱ τ. γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι

τράπεζαν. Ι. 1165. ἀλλ' οὐ τ., ἀλλ' ἐγὼ προτεράιτερος.

ΕΙ. 1032. καὶ τὴν τ. οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

1218. ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τ. τουτρί.

Fr. 3, 2. πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τ.,

447, 1. τ. ἡμῖν φέρε

447, 3. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπου τ. λήψομαι;

τραπέζας. Σ. 1216. ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τ. ἐσφέρειν

ΕΙ. 1193. ἐχ', ἀποκάθειρε τὰς τ. ταυτηί·

τραπέζην. Ι. 1297. ἴθ' ὦ ἀνα, πρὸς γονάτων, ἐξελεθε καὶ σύγγνωθι

τῇ τ.

ΕΙ. 770. ἀπὸ τ. καὶ ξυμποσίους,

τραπέζης. Α. 1158. οἶζοντα πάραλος, ἐπὶ τ. κειμένη,

Ν. 177. κατὰ τῆς τ. καταπάσας λεπτὴν τέφραν,

Π. 678. ἀπὸ τῆς τ. τῆς ἱερᾶς μετὰ τοῦτο δὲ

Fr. 291. μὴδὲ γεύεσθ' ἄττ' ἂν ἐντὸς τῆς τ. καταπέσῃ·

292. ἀπὸ τῆς Διτρέφους τ.

τραπέζοφρον. Fr. 175. τ.:

τραπέζομαι. Β. 37. εἶδε τ. παιδίον, παῖ, ἡμῖ, παῖ.

τραπῇ. Εκ. 416. χλαῖνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τ.,

τραποῖμην. Β. 296. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δὴτ' ἂν τ.; ΕΑ. ποῖ

δ' ἐγώ;

τράποιτο. Α. 915. εἰς ἐμὲ τ.· μὴδὲν ὄρεον φροντίσης.

τραπόμενον. Fr. 242. τ. ἐς τοῦτον λαβεῖν

τραποῦ. Β. 1248. ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τ.

τράπωνται. Α. 676. ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τ., διαγράφω τοὺς ἱππείας.

τρασιᾶς. Ν. 50. ὅζων τρυγός, τ., ἐρίων περιουσίας,

τραυλίζοντος. Ν. 1381. αἰσθανόμενός σου πάντα τ., ὁ τι νοοῖς.

τραυλίσαντι. Ν. 862. αἶδ' ἐξέτει σοι τ. πιθόμενος,

τραυλίσας. Σ. 44. εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τ.

τραυμάτων. Α. 1205. ἰὼ ἰὼ τ. ἐπαδύνων.

τραφεῖς. Ι. 333. ἀλλ' ὦ τ. ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ,

Θ. 456. ἀτ' ἐν ἀγρίοις τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τ.

τράφεν. Α. 788. ἀλλ' αἱ τ. λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλὰ.

τράφεντας. Β. 729. καὶ τ. ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μου-

σικῇ,

Β. 910. ἐξηπάτα, μύρους λαβὼν παρὰ Φρυγίῃ τ.

τράφην. Ο. 322. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν ἐξ ὅτου τ. ἐγὼ,

τράφηναι. Ι. 334. νῦν δειξὼν ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τ.

τράχῃλι'. Σ. 968. οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τ. ἐσθίει

τράχῃλον. Ι. 490. ἔχε νυν, ἀλεῖων τὸν τ. τουτρί,

Ο. 176. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τ. ΕΠ. νῆ Δία,

τράχῃλος. Β. 19. ὦ τρισεκαοδαίμων ἄρ' ὁ τ. οὐτοσί,

τραχύν. ΕΙ. 1086. οὐδέποτε' ἂν θείης λείων τὸν τ. ἐχθρὸν.

ΕΙ. 1114. οὐ γὰρ ποιήσεις λείων τὸν τ. ἐχθρὸν.

τραχύς. Α. 802. τ. ἐντεῦθεν μελάμην-

τρεῖς. Α. 598. ἐχειροτόνησαν γὰρ με. ΔΙ. κόκευγές γε τ.

Α. 602. τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τ. δραχμάς,

724. τ. τοὺς λαχόντας τοῦδ' ἱμάντας ἐκ Λεωρῶν.

965. πάλαι, παραδίδων τ. κατασκίους λόφους.

Ι. 829. αἰρήσω γὰρ τ. μυριάδας.

Ν. 31. τ. μιν αἱ διφρίσκον καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.

Σ. 95. τοὺς τ. ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,

680. μὲν Δ' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τὸς τ. γ' ἄγλιθας

μετέπεμψα.

684. σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τ. ὀβολοὺς, ἀγαπῆς οἷς αὐτὸς

ἐλαύνων

790. κάπειτ' ἐπέθηκε τ. λοπίδας μοι κεστρέων

ΕΙ. 374. ἐς χοιρίδιόν μοι νυν δάνεισον τ. δραχμάς

829. ψυχὰς δὴ τ. διθυραμβοῖς διδασκάλων.

1144. ἀλλ' ἄφνε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τ. χοίνικας,

1173. τ. λόφους ἔχοντα καὶ φουνικὸν ὄρεϊαν πάντ,

1217. δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχύσαν τ. χοίνικας,

1230. ὠδὶ, παραθέντι τ. λίθους. οὐ δεξιῶς;

Ο. 1582. τ. ὅντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

Α. 1052. ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δὴ τ.

Θ. 423. Λακωνί' ἄττα, τ. ἐχόντα γομφίους.

478. δεινότητον, ὅτε νύμφῃ μὲν ἦ τ. ἡμέρας,

746. πόσ' ἐτὴ δὲ γέγονε; τ. χόας ἢ τέτταρας;

Β. 506. ἔττους δὴ τ.· βοῦν ἀπηνθράκει' ὄλον,

515. ἑτεροι δὴ τ.· ΕΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;

Εκ. 44. τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνον τ. χόας

308. καὶ τ. ἂν ἐλάας.

421. χειμῶνος ὄντος, τ. σισύρας ὀφειλέτω.

424. τοὺς ἀλφειταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τ. χοίνικας

Π. 381. τ. μνᾶς ἀναλῶσας λογίσασθαι δάδεκα.

718. σκορόδων κεφαλὰς τ. Τηνίαν. ἔπειτ' ἔφλα

1058. κάγαγ'· ἔχει γὰρ τ. ἴσως ἢ τέτταρας.

Fr. 47. ἴστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τ. ἀσιπίδας.

79. ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τ. χοίνικας

149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τ. ἀπληγίδας ποιῶν.

447, 2. τ. πόδας ἔχουσιν, τέτταρας δὲ μὴ χέτω.

463. ἀλαστροσθῆκας τ. ἔχουσιν ἐκ μνᾶς.

τρέμει. Α. 494. ἀνὴρ οὐ τ. τὸ πρᾶγμ'. εἰά νυν,

τρέμων. Ι. 265. πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τ. τὰ πράγματα.

Σ. 571. ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τ. τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι·

Α. 385. ἀλλ' αὐτὸς εἰμ' ἦδη τ.

τρέξι. Θ. 1222. ὦ μαρὸ γρᾶρ πότρε τ. τὴν ὁδὸ;

Θ. 1225. κακῶσαιμον· ἀλλὰ τ. Ἀρταμουζία.

τρέπειν. Ν. 589. ἀτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τ.

Π. 152. τὸν προκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τ.

τρέπεσθ'. Π. 317. ὑμεῖς ἐπ' ἀλλ' εἶδος τ.,

τρέπεσθαι. Ν. 812. ταχέως· φιλεῖ γὰρ πᾶς τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τ.

τρέπεσθε. Ο. 717. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρεσι, οὕτω πρὸς

ἅπαντα τ.

τρέπετ'. Α. 1005. ἀναβράττετ', ἐξοπτάτε, τ., ἀφέλετε

τρέπεται. Σ. 665. μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τ. δὴ πείτα τὰ

χρήματα τάλλα;

τρέποιτ'. Α. 833. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τ. ἱμοί.

τρέπου. Α. 1019. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. κατὰ σεαυτὸν νυν τ.

Ν. 1263. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτὸν νυν τ.

τρέπου. Σ. 986. ἴθ', ὡ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τ.
 τρεπτόν. I. 72. ποῖαν ὁδὸν νῶ τ. καὶ πρὸς τίνα.
 τρέφε. O. 1367. φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τ.,
 τρέφει. N. 109. τοὺς φασιανούς οὗς τ. Λεωγόρας.
 N. 927. ἦτις σε τ.
 Σ. 110. ἔν' ἔχοι δικάζειν, ἀγιάλδον ἔνδον τ.
 O. 1084. ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνεπιεῖν· κεί τις ὄρνιθας τ.
 O. 141. τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τ.;
 Π. 173. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τ.;
 τρέφειν. I. 1128. τ. ἕνα προστάτην.
 N. 1407. ἴππων τ. τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
 Σ. 835. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιοῦτον τ. κύνα.
 928. τ. δύναται ἂν μία λόχη κλέπτα δύο.
 1133. ἔπειτα παῖδας χρῆ φυτεύειν καὶ τ.,
 O. 1357. δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τ.
 B. 1431. [οὐ χρῆ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τ.]
 1432. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τ.,
 Π. 1156. Ἐρμῆν παλιγκάπλον ἡμᾶς δεῖ τ.;
 τρέφει. I. 1136. περ δημοσίους τ.
 N. 1208. χοῖον τὸν υἱὸν τ.,
 τρέφεται. N. 1158. οὗς μοι τ.
 τρέφουσα. Fr. 325. Ἀἴμονος κύναι τ. τακεροὺς καὶ καλοὺς.
 τρέφουσι. O. 417. τ. μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 τρέφω. B. 234. ἐνυδρον ἐν λίμναις τ.
 τρέφων. Σ. 476. στεμμάτων, τὴν θ' ὑπὴν ἄκουρον τ.;
 O. 1356. πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργίδης τ.,
 Fr. 525. Ἰκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα τ.
 τρέχ'. Fr. 285. 1. τ. ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν
 τρέχει. O. 1226. τ. νυν τ. νυν κατὰ τοὺς κόρακος ἐπουρίσας.
 Π. 229. ἔμοι μελήσει τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας τ.
 952. ἔχων βαδίζει, ἐς τὸ βαλανεῖον τ.
 τρέχει. O. 1121. ἀλλ' οὐτοσί τ. τις Ἀλφειὸν πνέων.
 τρέχαν. O. 662. ἀλλὰ τὴν πρῶτην τ. χρῆν ὡς τάχιστ' ἦδη
 κύκλῳ.
 τρέχεις. O. 1224. τῇδ' διώξει; τοῦμπαλιν τ. σύ γε.
 τρέχομαι. I. 1110. τ. ἂν εἴσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δὴτ', ἀλλ' ἐγώ.
 τρέχοντος. Α. 678. κοῦκ ἂν ἀπολλῆσθαι τ. τὰς δ' Ἀμαζόνιας
 ἀκούει,
 τρέχουσι. O. 307. οἱ πιπίζουσι καὶ τ. διακεκραγότες.
 τρέχω. O. 77. τ. π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον.
 O. 79. τ. π' ἐτορύνην. ΕΤ. τροχίλος ὄρνις οὐτοσί.
 Fr. 391. τ. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστως ὦν.
 τρέχων. Α. 176. χαῖρ', Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἂν
 σπῶ τ.,
 Α. 215. ἡκολούθουν Φαῖλλον τ., ὡδε φαύλους ἂν δ
 828. εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τ.
 N. 780. πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγγεῖμαι τ.
 1164. ὃν κάλεσον τ. ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.
 ΕΙ. 259. οἴσεις ἀλετριβανον τ.; ΚΤ. ἀλλ', ὡ μέλε,
 Π. 1108. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τ. ταχὺ,
 τρέψαι. O. 1450. τ. πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΤ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
 τρέψει. Εκ. 681. τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τ.; ΠΡ. ἐς τὴν ἀγορὰν
 καταθήσω.
 τρέψεται. N. 40. ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τ.
 O. 603. φέρ' ἴδω· τίς εἰ πρῶτη σύ; ΜΝ. ποῖ τις τ.;
 τρέψομαι. I. 275. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τ.
 Α. 1137. εἴτ', ὡ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τ.,
 B. 1119. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τ.,
 τρήμ'. Σ. 141. κατὰ τῆς πυέλου τὸ τ. ὅπως μὴ 'κδύσεται'.
 τρήμα. Εκ. 906. ἐκπέσει σου τὸ τ.,
 τρήμας. Fr. 692. "τ. ἔχει."
 τρήματος. Α. 410. ἢ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τ.
 τρήρωνες. ΕΙ. 1067. καὶ κέφοι τ. ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
 τρήρωνι. O. 575. Ἴριν δὲ γ' Ὀμηρος ἔφασκε' ἱκέλην εἶναι τ.
 πελεῖν.
 τρήσας. O. 1124. τῇ σανίδο τ. ἐξόπιστο πρῶκτισον.
 τρή'. N. 1402. οὐδ' ἂν τ. εἰπὲν ῥήμαθ' οὗς τ' ἢ πρὶν ἔξαμαρ-
 τεῖν.
 ΕΙ. 1153. ὦν ἐνεργ', ὡ παῖ, τ. ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
 τρία. Α. 137. ἐργαγέ φημι, τ. γε ταυτὶ γεύματα.
 Α. 994. ἀλλὰ σε λαβὼν τ. δοκῶ γ' ἂν ἐτι προσβαλεῖν.
 I. 1187. ἔχε καὶ πεινὴν κεκραμένον τ. καὶ δύο.
 1188. ὡς ἦδδς, ὡ Ζεῦ, καὶ τὰ τ. φέρων καλῶς.
 N. 424. τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τ.
 ταυτί;
 O. 474. βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τ.
 B. 1130. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταυτὰ γ' ἐστ' ἀλλ' ἢ τ.
 Fr. 466. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δίδωκα τὰ τ. ταυτί.
 dub. 1. 2. συνδύντες ὁρθὰ τ. λυχνεῖν χρώμεθα.
 τρίαῖναν. I. 839. τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἀρεῖς ἔχων τ.,
 τριαίνης. N. 566. τὸν τε μεγασθενή τ. ταμίαν,

τριάκοντα. ΕΙ. 570. καὶ τ. τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον.
 τριακόνδεκα. Π. 194. ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβῃ τ.,
 Π. 846. οὐκ, ἀλλ' ἐνεργῶς' ἔτη τ.
 τριάκεις. Fr. 607. τὸ δυνάεις καὶ τ.
 τριάκονθ'. Α. 858. πλεῖν ἢ τ. ἡμέρας
 Εκ. 808. πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τ. ἡμέρας.
 τριακοντούτιδας. Α. 252. καλῶς ξυνεργεῖν τὰς τ.
 I. 1388. φῆσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τ.
 τριακοντούτιδες. Α. 194. ἀλλ' αὐταῖ τοῖ σοι τ.
 τριακόσι'. O. 607. ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ
 Δί', ἀλλὰ τ. αὐτοῖς
 τριακοσίας. Α. 545. τ. ναῦς, ἦν δ' ἂν ἢ πόλις πλέα
 τριβ'. ΕΙ. 16. καὶ τ. ἔθ' ἐτέρας. ΟΙ. B. μὰ τὸν Ἀπόλλων' γὰρ
 μὲν οὐ.
 Τριβαλλοί. O. 1529. τί ἐστίν; ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τ. ΠΕ. μαν-
 θάνω.
 Τριβαλλόν. O. 1627. τοῦτοις ἐγώ. ΠΟΞ. καὶ τὸν Τ. νυν ἐροῦ.
 Τριβαλλός. O. 1628. ὁ Τ., οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαυνάκα
 Τριβαλλῶ. O. 1677. ἐν τῷ Τ. πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
 Τριβαλλῶν. O. 1533. παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τ. τῶν ἀνῶν
 τριβάς. Α. 385. τί ταῦτα στρέφει τεχνάσεις τε καὶ πορίζεις τ.;
 τριβε. ΕΙ. 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα τ. πολλὰς καὶ πυκνάς.
 τριβεν. ΕΙ. 230. τ. ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται.
 Π. 717. καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τ., ἐμβάλων
 τριβην. O. 156. σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἀχαρὶς ἐς τὴν τ.
 τριβης. I. 785. κῆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τ. τὴν ἐν Σαλα-
 μῖνι.
 τριβολεκτράπελ'. N. 1003. οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τ.,
 οἷανερ οἱ νυν,
 τριβόλους. Α. 576. ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τ.
 ἀπολέσαι,
 τριβόμενον. Σ. 1344. ὅμως γε μέντοι τ. οὐκ ἀχθεταί.
 τριβων. N. 869. καὶ τῶν κρεμαθῶν οὐ τ. τῶν ἐνθάδε.
 N. 870. αὐτὸς τ. εἴης ἂν, εἰ κρεμαῖο γε.
 Σ. 1429. ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τ. ὦν ἱπικῆς.
 ΕΙ. 1169. τοῦ θυμοῦ τ. κυκώμαι.
 Εκ. 850. ἐμβὰς δὲ κείται καὶ τ. ἐρριμμένους.
 τριβών. Σ. 1131. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; ΒΔ. τὸν τ. ἀφες'
 τριβωνας. Α. 184. κὰς τοὺς τ. ξυνελέγοντο τῶν λίθων.
 τριβῶνια. Σ. 33. βακτηρίας ἔχοντα καὶ τ.
 τριβωνικῶς. Σ. 1132. τῇδ' δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τ.
 τριβώνιον. Σ. 116. ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τ.
 Α. 278. συμκρὸν ἔχων πᾶν τ.,
 Π. 842. τὸ τ. δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
 882. ἐχθρὸς δ' ἔχοντ' εἶδον σ' ἐγὼ τ.
 897. ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπεχεται τ.
 935. οἶμοι μάλ' αὖθις. ΚΑ. ὅς σὺ μοι τὸ τ.,
 τριβωνίου. Π. 714. δὲ ἐγκεκαλύφθαι φῆς; ΚΑ. διὰ τοῦ τ.
 τριβωνος. Σ. 1312. τὰ θρία τοῦ τ. ἀποβεβληκότι,
 τριβῶσιν. Α. 343. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τ. ἐγκάθηνται που λίθοι.
 τριγώνου. Fr. 38. δὲ τοῦ τ. τοῦτον—
 τριβουλον. Fr. 484. "ζεύγος τ."
 τριδράχμους. ΕΙ. 1202. δδὲ δὲ τ. τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
 τριμβολον. O. 1256. οὕτως γέρον ὦν στύσομαι τ.
 τριμνωβόλιον. Fr. 144. ἐν τῷ στόματι τ. ἔχων.
 τριηραρχεῖν. I. 912. ἐγὼ σε ποιήσω τ.
 B. 1065. οὐκ οὐκ ἐθέλει γε τ. πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
 τριηραρχον. O. 837. ἢ τ. πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
 τριηράρχου. Α. 546. θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τ. βοῆς,
 τριήρες. Α. 173. οὐχ ἄς σποδὰς ἔχωνται ταί τ.
 τριήρης. I. 555. μισθοφόροι τ.,
 I. 1185. ἐς τὰς τ. ἐντερόνεια ἢ θεός.
 1300. φασιν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τ. ἐς λόγον,
 1353. τὸν τὰς τ. παραδραμὸν ὦν ἄρχετο.
 ΕΙ. 626. αἱ γὰρ ἐνθὲνδ' αὐ τ. ἀντιτιμωρούμεναι
 O. 108. ποδαπὸ τὸ γένος δ'; ΕΤ. ὅθεν αἱ τ. αἱ καλαί.
 Π. 172. τί δέ; τὰς τ. οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
 Fr. 15. εἰς τὰς τ. δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.
 τριήρεσι. I. 279. ταῖσι Πελοποννησίαν τ. ζωμεύματα.
 τριήρεσιν. Σ. 1093. τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκείσε ταῖς τ.
 τριήρης. I. 1073. πῶς δὴ τ. ἐστὶ κυναλῶν; ΑΛ. ὅπως;
 I. 1074. ὅτι ἢ τ. ἐστὶ χῶ κύων ταχὺ.
 τρικέφαλος. Fr. 468. Ἐρμῆς τ.:
 τρικλυστος. Fr. 693. τ.:
 Τρικορυσία. Α. 1032. οὐχ ὄρεας; οὐκ ἐμπὶς ἐστὶν ἦδε Τ.;
 τρικότυλον. O. 743. τ. ἢ πῶς; εἰπέ μοι. ΓΤ. Ζ. τί μ' ἐργάσω;
 τριλοφίας. O. 94. τίς ἢ πτέρωσις; τίς δ' τρόπος τῆς τ.;
 τριμέτρον. N. 642. ἡγεί· πότερον τὸ τ. ἢ τὸ τετράμετρον;
 τρίμα. N. 260. λέγειν γενήσκει τ., κρόταλον, παιπάλη.
 O. 431. σόφισμα, κύρμα, τ., παιπάλημ' ὅλον.
 τριόδους. Fr. 23, 2. εἰς τὰς τ.

τριόρχης. Ο. 1181. κερνήτης, τ., γῆψ, κύμινδς, ἀετός·
 τριόρχης. Σ. 1532. ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν αὐτοῦ παισὶ τοῖς τ.
 τριόρχος. Ο. 1206. ἀναπαύμενος τ.; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται;
 τριστό. Ο. 242. τ. τ. τοτοβρίξ;
 τριπάλαι. Ι. 1153. τ. κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
 τριπλάσιον. Α. 88. καὶ καὶ μὰ Δί' ὄρνειν τ. Κλεωνύμου
 Ι. 285. τ. κεκράζομαι σου.
 718. αὐτὸς δ' ἐκείνου τ. κατέσπασας.
 τριπόδ'. Εκ. 744. καὶ τὸ τ. ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·
 τριπόδα. Εκ. 787. ταυτὶ ξυνάπτω τὸ τ. ΑΝ. Β. τῆς μαρίας,
 τριπόδος. Π. 9. ὅς θεσπιφδεῖ τ. ἐκ χρυσηλάτου.
 τριπόδων. Ι. 1016. ἔαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τ. ἐρτίμων.
 τριπουν. Fg. 447, 3. καὶ πύθεν ἐγὼ τ. τράπεζαν λήφομαι;
 τριπυρατος. Fg. 718. παλίμβολος τ.
 τριπύρ. Α. 937. κρατὴρ κακῶν, τ. δικῶν,
 Τριπτόλεμα. Α. 55. ὦ Τ. καὶ Κελεῦ, περιώφεσθέ με;
 Τριπτόλεμον. Α. 48. καὶ Τ. τοῦτον δὲ Κελεὺς γίγνεται·
 τρίς. Ν. 546. οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἑσπᾶτᾶν δις καὶ τ. ταῦτ' εἰσάγων,
 ΕΙ. 667. ἀποχειροτονήσῃται τ. ἐν τῇ κελησίῳ.
 1181. ἐξαλείφοντες δις ἡ τ. αὐρὸν δ' ἐσθ' ἡ ἔσθος·
 Α. 360. εἰ νῆ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τοῦτων τις ἡ δις ἡ τ.
 Β. 1176. οἷς οὐδὲ τ. λέγοντες ἐξιχνούμεθα.
 Π. 851. καὶ τ. κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
 τρισάβηλοι. ΕΙ. 242. ἰὼ Πρασιᾶ τ. καὶ πεντάκις
 τρισίν. Β. 1133. πρὸς τ. λαμβείοις προσοφείλων φανεί.
 τρισκαίδεκα. Β. 50. τῶν πολέμιον ἡ δώδεκ' ἡ τ.
 τρισκακόδοιμον. ΕΙ. 1271. ὑπλοτέρους φδον, καὶ ταῦτ', ὦ τ.,
 Θ. 675. ὦ τ., ψεύδεται νῆ τὸ θεῷ,
 τρισκακόδοιμον. Α. 1024. ὦ τ., εἴτα λευκὸν ἀμύχει;
 Θ. 209. ὦ τ., ὡς ἀπόλωλ'. ΜΝ. Εὐριπίδῃ,
 Β. 19. ὦ τ. ἀρ' ὁ τράχηλος οὐτοσί,
 Εκ. 1098. ὦ τ., εἰ γυναικα δεῖ σαφρὰν
 τρισμάκαρ'. ΕΙ. 1332. ὦ τ., ὡς δικαί-
 τρισμακάρι'. Α. 400. τραγοῖδιαν. ΔΙ. ὦ τ. Εὐριπίδῃ,
 Ο. 1273. ὦ τ., ὡς κατακέλευσον. ΠΕ. τί σὺ λέγεις;
 τρισμακάριαι. Σ. 1293. καὶ τ. τοῦ π' ταῖς πλευραῖς τέγγουσ.
 τρισμακάριον. Ο. 1707. ὦ τ. πτηνὸν ὀρίσθαι γένος,
 τρισμακάριος. Ν. 166. ὦ τ. τοῦ διεντερεύματος.
 τρισμύρια. Ο. 1136. ἐκ μὲν γε Διβύτης ἦκον ὡς τ.
 τρισμυριόταλαι. Ι. 1156. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τ.
 τρισμυρίων. Α. 1179. τ. ἱέρακας ἱπποτοξότας,
 τρισμυρίων. Εκ. 1132. ὅστις πολιτῶν πλείων ἡ τ.
 τρισόλβη. Εκ. 1129. ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τ.
 τρισχιλίου. Α. 711. κατεβύθη δ' ἄν κεκραγὺς τοξότας τ.,
 τρισχιλίων. Π. 1083. ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τ.
 τρίτ'. Α. 613. ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τ. ἐπεσκευασμένα.
 τριταῖα. Fg. 344, 9. τ. πολυτίμητα βεβασανισμένα
 τριτάλαντον. Α. 338. ὡς τ. τὸ βάρος,
 τρίτη. Ν. 1131. πέμπτη, τετράς, τ., μετὰ ταύτην δευτέρα,
 Θ. 80. ἐπεὶ τ. στί θεσμοφορίαν ἡ μέση.
 τρίτη. ΕΙ. 899. τ. δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἀξετε,
 τρίτην. Α. 612. ἀλλ' ἐς τ. γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάντων
 Τριτογένει'. Α. 347. Τ., ἦν τις ἐκεί-
 Τριτογενείας. Ν. 989. τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ
 τῆς Τ.
 Τριτογενής. Ι. 1189. ἡ Τ. γὰρ αὐτὸν ἐνετραπύνισεν.
 τρίτον. Α. 997. καὶ τὸ τ. ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέραν ὀδλ,
 Σ. 301. τ. αὐτὸν ἔχειν ἀλφίτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
 Θ. 632. ταυτὶ μὲν ἡκουσᾶς τινος· τί δαί τ.;
 Β. 369. τούτοις αὐδῶ καὶθις ἀπανδῶ καὶθις τὸ τ. μάλ' ἀπανδῶ
 τρίτος. Β. 1272. τ., Αἰσχύλε, σοὶ κύπος οὗτος.
 τριτοστάτης. Fg. 411. τ.;
 τρίχα. Εκ. 13. λάμπεις, ἀφείων τὴν ἐπανθοῦσαν τ.
 τρίχας. Α. 448. ἐκκοκκίω σου τὰς στενοκακύνους τ.
 Α. 1222. οὐκ ἄπιτε; κωκυύσεσθε τὰς τ. μακρά.
 Fg. 360. τ.
 τρίχες. Σ. 1065. αἰδ' ἐπανθοῦσιν τ.
 τριχί. Α. 791. ἀλλ' ἂν παχυνθῇ κἀναχωνανθῇ τ.,
 τριχίδες. Ι. 662. αἰ τ. εἰ γεννοῖαθ' ἐκατὸν τοῦβολοῦ.
 τριχίδων. Α. 551. στεφάνων, τ., αὐλητρίδων, ὑπαπίων,
 Εκ. 56. ἔβηγε, τ. ἐσπέρας ἐμπλήμενος.
 Fg. 366. ὡς κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τ. ἀπεβάβθη.
 τριχόβρωτες. Α. 1111. ἀλλ' ἡ τ. τοὺς λύφους μου κατέφαγον.
 τριχοκίτων. Σ. 481. τοῦτο γὰρ παρεμβалоῦμεν τῶν τ. ἐπῶν.
 τριχορρεῖναι. ΕΙ. 1222. τ., οὐδὲν ἔστων τὸ λόφω.
 τριχός. Β. 614. ἡ κλεψα τῶν σῶν ἀξίων τι καὶ τ.
 τριχών. Α. 725. εἰς Ὁρσιλόχου χθὲς τῶν τ. κατέσπασα.
 τριψάντ'. Εκ. 404. τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν; ΒΑ. σφόδρ' ὁμοῦ τ.
 ὁπῶ
 τριψάντες. Ο. 534. σίλφον, ὄξος, καὶ τ.
 τριψας. ΕΙ. 27. ἦν μὴ παραθῶ τ. δι' ἡμέρας ὄλης

τρίψα. Σ. 739. πόρην, ἥτις τὸ πέος τ.,
 τρίψεν. Ο. 636. σῆπτρα τὰμ τ.
 τρίψας. Π. 526. ὀδονηρότερον τ. βίοντον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς
 κεφαλὴν σοί.
 τριψήμερων. Σ. 849. οἶμοι, διατρίψεις κἀπολείς τ.
 τριψόβλα. Ο. 1541. τὴν λαοδωρίαν, τὸν καλαγρέτην, τὰ τ.
 τριψόβλον. Ι. 51. ἐνθού, βόφησον, ἐντραγ', ἔχε τ.
 Ι. 800. ἐξευρίσκειν εὐ καὶ μαρῶς ὅπουθεν τὸ τ. ἔξει.
 Ν. 1235. κᾶν προσκαταβείην γ', ὥστ' ὁμόσαι, τ.
 Σ. 609. καὶ παπίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τ. ἐκαλαμαῖται,
 690. ὑσπερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τ. οὐ κομείται·
 1121. ὅστις ἂν μὴ χῆ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τ.
 1128. ἀπείδαν' ὀφείλων τῶ κρυφεί τ.
 ΕΙ. 848. οὐκ ἂν ἐτι δοίην τῶν θεῶν τ.,
 Εκ. 292. δώσειν τὸ τ.
 308. νυνὶ δὲ τ.
 380. τὸ τ. δῆτ' ἔλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ὄφελον.
 τριψόβλου. Ι. 255. ὡ γέροντες ἡλιασταί, φράτορες τ.,
 Ο. 18. κολοῖον ὀβολοῦ, τὴνδε δὲ τ.
 Θ. 425. ποιησάμεναισι δακτύλιον τ.,
 Εκ. 392. Ἀντίλοχ', ἀποιμαζὼν με τοῦ τ.
 Π. 125. καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίου τ.,
 329. δεῖν γὰρ; εἰ τ. μὲν οὐνεκα
 τριών. Α. 197. καὶ μὴ πτηνῶν σιτί' ἡμερῶν τ.,
 Α. 529. Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τ. λαικαστρῶν.
 962. τ. δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωνσταντὸς ἐγγελην.
 1109. τὸ λοφέιον ἐξένεγκε τῶν τ. λόφον.
 Ι. 1079. ἐγὼ πορῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τ.
 Σ. 248. ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τ. ποτηρᾶν
 ΕΙ. 151. μὴ βδέετε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τ.
 312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἦκειν σιτί' ἡμερῶν τ.
 716. ὅσον βοφῆσει ζῶμιον ἡμερῶν τ.,
 Τροία. Θ. 901. προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τ. πόσιν.
 τρομεράν. Ο. 951. τ., κρυερὰν·
 τροπαῖα. Ι. 521. ὅς πλείστα χωρῶν τῶν ἀντιτάλων νίκης
 ἔστησε τ.
 τροπαῖον. Α. 285. μὴ νῦν ἐτ' ἐν τετραπόλει τοῦμὸν τ. εἴη.
 Α. 318. τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τ. ἡμᾶς.
 Θ. 697. στήσεσθε καὶ τ., ἀλλὰ τοῦ μόνου
 Π. 453. τ. ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
 Fg. 363. καὶ κολλῶσαν τοῖσι περῶσιν διὰ τοῦν Μαραθῶνι τ.
 τροπαίου. Ι. 1334. τῆς γὰρ πόλεως ἀξία πράττετε καὶ τοῦ
 Μαραθῶνι τ.
 Σ. 711. ἀξία τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τ.
 τροπαλίδος. Α. 513. τὸ μὲν ἄτερον τοῦτων σκορδοῦν τ.,
 τροπήν. Ι. 246. ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τ. αὐτοῦ ποιού.
 τροπίαν. Fg. 13. ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τ. ὄνον φέρε.
 τρόπιν. Σ. 30. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τ. τοῦ πράγματος.
 τρόποις. Ι. 889. τοῖσιν τ. τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτοῖσι χρωμαί.
 Σ. 1433. ὁμοῖά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τ.
 1468. ξυγγενόμην, οὐδὲ τ.
 Β. 1433. ἦν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τ. ὑπηρετεῖν.
 Π. 61. ἀλλ' εἰ τι χείρεις ἀνδρὸς εὐρύκου τ.,
 τρόπον. Ν. 170. ὑπ' ἀσκαλαβάτου. ΣΤ. τίνα τ.; κάτειπέ μοι.
 Ν. 478. ἀγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τ.,
 700. φρόντιζε δὴ καὶ διὰθρεῖ, πάντα τ. τε σαυτὸν
 Σ. 745. στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τ.
 ΕΙ. 54. ὁ δεσπότης μου μαίνεται καὶνὸν τ.,
 607. τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδῶ τ.,
 633. τὸν τ. πολούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
 Ο. 160. πόλος; τίνα τ.; ΠΕ. ὥσπερ εἶποι τις τόπος.
 451. δολερὸν μὲν αἶε κατὰ πάντα δὴ τ.
 Α. 49. τίνα δὴ τ. ποθ'; ΑΤ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
 Β. 26. φερῶν γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τ.; ΕΑ. βαρίας πάντων.
 450. τὸν ἡμέτερον τ.
 458. τ. περὶ τοὺς ξένους
 460. ἀγε δὴ τίνα τ. τὴν θύραν κῶψω; τίνα;
 618. καὶ πῶς βασανίζω; ΕΑ. πάντα τ., ἐν κλίμακι
 706. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἡ τ. ὅστις ἐτ' αἰμῶ-
 ζεται,
 1330. τὸν τῶν μονφιδῶν διεξελεθεῖν τ.
 Εκ. 278. πρεσβυτικὸν τι, τὸν τ. μμούμεναι
 919. τ. τάλαινα κησιγῆς·
 1161. μηδὲ ταῖς κακαῖς ἱταίραις τὸν τ. προσεικένας,
 Π. 47. ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τ.;
 Fg. 446, 1. οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τ.
 τρόπος. Σ. 454. οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἴν' εἰδῇ οἷον ἐστ' ἀνδρῶν τ.
 Ο. 94. τίς ἡ πέρασις; τίς ὁ τ. τῆς τριλοφίας;
 Α. 25. οὐχ οὗτος ὁ τ.; ταχὺ γὰρ ἂν ξυνηλθομεν.
 Β. 563. τούτου πάντων τούργων. οὗτος ὁ τ. πανταχοῦ.
 τρόπου. Σ. 1002. ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τ.

τρόπου. Ο. 109. μὴν ἡλιαστά; Εἴ. μάλλα θατέρου τ.,
Θ. 93. τὸ πρᾶγμα κομῶν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τ.,
574. φίλοι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τ.,
Π. 246. ἐγὼ δὲ τοῦτον τοῦ τ. πῶς εἰμ' αἰε.
630. ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τ.
Fr. 236. πάσαις γυναῖξιν ἐξ ἐνός γέ του τ.
τροπουμένων. Α. 553. τύλαν ψοφούνταν, θαλαμῶν τ.,
τρόπου. Α. 370. καίτοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τ.
I. 46. οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τ.,
192. ἐτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τ.,
390. δεῖλδον εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τ. ἐπίσταμαι.
1280. ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τ. οὐ ξυγγενής,
N. 88. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τ.,
Σ. 135. ἔχων τ. φρουραγμοσεμνάτους τινάς.
1102. τοὺς τ. καὶ τὴν διαταγὴν σφελὶν ἐμφερεστάτους.
1461. μετεβάλλοντο τοὺς τ.
ΕΙ. 350. οὐδὲ τοὺς τ. γε δῆπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
935. ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τ.
Θ. 150. ἀ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τ. ἔχειν.
B. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄνητοι, μεταβαλόντες τοὺς τ.,
Εκ. 214. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τ. βελτίονες
Π. 36. πεινόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τ.
105. ζητῶν ἐτ' ἀνδρα τοὺς τ. βελτίονα·
306. μμησσομαι πάντας τ.,
1003. δῆλον δτι τοὺς τ. τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
1049. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰε τοὺς τ.
τρόπου. N. 483. εἰ μνημονικὸς εἴ. ΣΤ. δύο τ. νῆ τὸν Δία
τρόπου. Α. 339. δαιμόνιον αὐτὸν δτι τῷ τ. σοῦστί φίλος·
Α. 919. νέωριον θρυαλλίς; οἶμοι, τίνι τ.;
I. 1133. ἐν τῷ τ., ὡς λέγεις,
N. 375. αὐτὰς βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῷ τ. ὅ πάντα σὺ
τολμῶν;
671. ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τ.
ΕΙ. 369. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. ΤΡ. κῆτα τῷ τ.
689. εὐβουλίτεροι γενησόμεσθα. ΕΡ. τίνι τ.,
O. 549. εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τ. τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
1621. ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΞ. φέρ' ἴδω, τῷ τ.;
Θ. 961. μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τ.
B. 1404. ἐξηπάτηκεν αὐτὸν καὶ νῦν. ΕΤ. τῷ τ.;
Εκ. 231. τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τ.
263. ἐκείνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, δτφ τ.
Π. 335. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τ.
402. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ πρότερον ἐνὶ γέ τῳ τ.
τρόπων. Σ. 505. ὀρθοφοίτοισκοφαντοδικοταλαιπύραν τ.
Σ. 1452. ξηρῶν τ. καὶ βιοτῆς·
O. 1306. πτερῶν δεόμενοι καὶ τ. γαμψανύχων
Θ. 152. μετουσίαν δει τῶν τ. τὸ σῶμ' ἔχειν.
671. ἀθέων τε τ.,
Εκ. 8. κἂν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τ.
Π. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ἂν πρότερον εἶχεν τ.
453. τροπαῖον ἂν στήσατο τῶν ταύτης τ.
1158. οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τ.
τροπωτήρων. Α. 549. ἀσκῶν, τ., κάδους ἀνομήνων,
τροφαλίδας. Σ. 838. τ. τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;
Fr. 536, 2. τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρῶ τ.,
προφός. Fr. Μ. Δευτ. 2, 2. πιστὴ τ., ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος,
Τροφονίου. N. 508. εἰς καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τ.
προχλάτου. Εκ. 1. ὃ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τ. λύχνου
τροχίλε. O. 80. οἶσθ' οὖν δ δρᾶσον, ὡ τ.; τὸν δεσπότην
τροχίλλας. Fr. 373. τ.
τροχίλλας. Α. 722. τὴν δ' ἐκ τ. αὐ κατελυσπωμένην,
τροχίλος. O. 79. τρέχω π' ἐπὶ τορύνην. ΕΤ. τ. δρῆς οὐτοσί.
τροχίλους. ΕΙ. 1004. χήνας, νήπτας, φάττας, τ.,
τροχίλους. Α. 876. τ., κολύμβως. ΔΙ. ὥσπερ ἐλ χειμῶν ἄρα
τροχίμαλλον. Fr. 694. τ.,
τροχοῖν. N. 31. τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τ. Ἀμννίγ.
τροχοῖς. N. 1302. αὐτοῖς τ. τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
τροχόν. Fr. 234. ὁ μηχανοποιός, ὅποτε βούλει τὸν τ.
τροχοποιεῖν. Π. 513. τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τ.
τροχό. ΕΙ. 452. ἐπὶ τοῦ τ. γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος·
Α. 846. χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τ. στρεβλούμενον.
Π. 875. ἐπὶ τοῦ τ. γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
τροχό. Θ. 17. ὀφθαλμὸν ἀντίμμοι ἡλίου τ.,
Εκ. 4. τ. γὰρ ἔλαθεις κεραμικῆς ῥύμης ἀπο
τροβλίας. I. 650. τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τ.
Εκ. 252. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. ΠΡ. ἀλλὰ καὶ τὰ τ.
847. τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τ.
τροβλίον. Α. 278. ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τ.,
I. 905. ὃ Δῆμμε, μὴδὲν δρῶντι μισθοῦ τ. ῥοφήσαι,
Σ. 937. Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τ.,
O. 77. τρέχω π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τ.

τροβλίον. O. 361. ὀρύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λαβὼν ἢ τ.,
B. 985. τῆς μαινίδος; τὸ τ.
Εκ. 1176. ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τ.
Π. 1108. ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκῆσας τ.
τροβλίω. O. 387. τῷ τε τ. καθέει·
τρούγα. Π. 1085. πίνειν, ξυνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τ.
Τρυγαί. ΕΙ. 1198. ὃ φίλτατ', ὡ Τ., ὅς' ἡμᾶς τάγαθὰ
ΕΙ. 1210. οἶμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὡ Τ., ἀπώλεσας.
Τρυγαῖς. ΕΙ. 1203. ἀλλ', ὡ Τ., τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
Τρυγαῖος. ΕΙ. 190. Τ. Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξίος,
Τρυγαῖός. ΕΙ. 1197. ποῦ ποῦ Τ. ἐστίν; ΤΡ. ἀναβράττω κίχλας.
Τρυγάτ'. ΕΙ. 912. δταν τ., εἰσεσθε πολλὰ μᾶλλον οἷός εἰμι.
Τρυγήσειν. Σ. 634. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας φέθ' οὗτός ῥαδῖος τ.,
Εκ. 886. ἐμοῦ τ. καὶ προσάξεσθαί τινα
Τρυγήσομεν. { ΕΙ. 1338. } τ. αὐτὴν,
1339.
Τρυγί. Σ. 1309. εἰκοις, ὡ πρεσβύτα, νεοπλούτῳ τ.
Τρυγικοῖς. Α. 628. ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τ. ὁ διδάσκαλος
ἡμῶν,
Τρυγοδαίμονες. N. 296. οὐ μὴ σκᾶψει μὴδὲ ποιήσεις ἀπερ οἱ τ.
οὔτοι,
Τρύγοπος. Π. 1087. οὐκοῦν τ. ταῦτα πάντ' ἴσεται.
Τρυγοῖπου. ΕΙ. 535. κιττοῦ, τ., προβατίων βληχωμένων,
Τρυγοῦσα. Εκ. 34. τὴνδ' ἐκκαλέσσομαι, τ. τὴν θύραν.
Τρυγός. N. 50. ὅζων τ., τρασιᾶς, ἱρίων περιουσίας,
ΕΙ. 576. τῆς τ. τε τῆς γλυκείας,
Fr. 163, 4. τῆς τ. ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι.
344, 6. τ. τε φανὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης,
Τρυγυφία. Α. 500. τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τ.
Τρυγυφίαν. Α. 498. μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τ. ποιῶν.
Τρυγυφικοῖς. Α. 886. ἤλθες ποθεινὴ μὲν τ. χοροῖς,
Τρυγυφίδας. Σ. 650. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινὴς γνώμης καὶ μείζονος
ἢ π' τ.,
Τρυγυδοποιουμουσική. Fr. 313, 1. ἡ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἢ τ.,
Τρυγυδῶν. Σ. 1537. ὀρχούμενον ὅστις ἀπῆλλαξεν χορὸν τ.,
Fr. 195, 9. ἀπὸ τῶν τ., ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν
Τρυγῶν. O. 302. κίττα, τ., κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὸς περιστέρη,
O. 979. οὐκ ἔσει οὐ τ. οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
Τρυγῶσι. O. 1698. ρουσί καὶ τ. ταῖς γλώτ-
Τρύμη. N. 448. κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τ.,
Τρύψ. Π. 1086. ἀλλ' ἐστὶ κομῶν τ. παλαιὰ καὶ σαπρά,
Τρύπημα. ΕΙ. 1234. ἵνα μὴ γ' ἄλῳ τ. κλέπτων τῆς νέας.
Εκ. 624. μηδεμῖας ἢ τ. κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
Τρυσιβίου. N. 421. καὶ φειδωλοῦ καὶ τ. γαστρὸς καὶ θυμβρεπι-
δείπνου,
Τρυτάνην. Σ. 39. εἴθ' ἢ μαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τ.
Τρυφαλείας. B. 1016. ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευ-
κολόφους τ.
Τρυφᾶν. Α. 405. ταῖσιν γυναῖξιν καὶ διδάσκωμεν τ.,
Τρυφερανθεῖς. Σ. 688. ὡδὲ διαβὰς, διακινήσει τῷ σώματι καὶ τ.,
Τρυφερόν. Σ. 1169. ὡδὲ προβάς τ. τι διασαλακάνισον.
Εκ. 901. τὸ τ. γὰρ ἐμπεφύκε
Τρυφερώτερον. Σ. 551. ἢ τ., ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
γέροντος;
Τρυφή. Α. 387. ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἢ τ.
B. 21. εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὰ τ.,
Τρυφήμα. Fr. 309, 7. ὥμ', ἀμπέχανον, τ., παρυφῆς, ξυστίδα,
Τρυφῆς. Εκ. 974. μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τ. πρύσ-
ωπον,
Τρυφῆς. Π. 818. ἀλλὰ σκοροδίους ὑπὸ τ. ἐκάστοτε,
Τρυφοκαλάσιν. Fr. 309, 6. τ., ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
Τρυφῶν. Σ. 1455. ἐπὶ τὸ τ. καὶ μαλακόν.
Τρυφῶσαν. N. 48. σεμνὴν, τ. ἐγκεκοισυραμένην.
Τρύχη. Α. 418. τὰ ποῖα τ.; μὴν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδῇ
Fr. 712. ἥδη γὰρ εἰμι μουσικώτερος τ.
Τρυχώμεθ'. ΕΙ. 989. ἡμῖν, οἱ σου τ. ἥδη
Τρωγᾶλια. Π. 798. ἰσχάδια καὶ τ. τοῖς θεωμένοις
Τρωγᾶλιον. ΕΙ. 772. τῶν τ., καὶ μὴ ἀφαίρει
Τρώγειν. ΕΙ. 1324. σὺκά τε τ.,
Τρώγοις. Α. 801. τ. ἂν ἐρεβίνθους; ΚΟ. κοῖ κοῖ κοῖ.
Τρώγουσιν. I. 1077. ὅτι βότρυς τ. ἐν τοῖς χωρίοις.
Τρώγων. N. 924. γνώμας τ. Πανδελετείους.
Α. 537. κνᾶμους τ.,
Τρώξονται. Α. 806. τοῖς χοιρῖδιοισιν, ἄρα τ.; βαβαί,
ΤΥ. Α. 730. ἐπύθουν τ. ναὶ τὸν φίλον φερ ματέρα. κ.τ.λ.
ΤΥ. Α. 777. ἔγαγε. ΜΕ. φάνει δὴ τ. ταχέως, χοῖριον. κ.τ.λ.
Τυγάτριον. Θ. 1184. κάτησο κάτησο, ναῖκι ναί, τ.
Θ. 1210. ὃ γράδι', ὡς καρίεντό σοι τὸ τ.,
Τυγχάνει. Σ. 336. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε· καὶ γὰρ τ.
ΕΙ. 277. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τ.
690. δτι τ. λυχνοποιὸς ἂν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν

ὕγιαίνειν. Π. 1066. γέρον ἀνὴρ ὃν οὐχ ὕ. μοι δοκεῖς.
 ὕγιαίνεις. Ν. 1275. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὕ. ΑΜ. τί δαί;
 ΕΙ. 95. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὕ.;
 Ο. 1214. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὕ. μέν; ΠΕ. οὐδὲ σύμβολον
 ὕγιαίνομεν. Α. 1228. ὀρθῶς γ', ὅτι νήφοντες οὐχ ὕ.
 ὕγεια. Ο. 604. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὕ. μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
 σάφ' ἴσθι,
 ὕγιαεν. Ο. 603. πῶς δ' ὕ. δάουσοι αὐτοῖς, οὐσαν παρὰ τοῖσι
 θεοῖσιν;
 Ο. 878. δίδοναι Νεφελοκοκκυγεῖσιν ὕ. καὶ σωτη-
 ὕγεις. Α. 956. πάντας μὲν οἴσεις οὐδὲν ὕ., ἀλλ' ὅμως
 Θ. 394. τὰς οὐδὲν ὕ., τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακῶς;
 636. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὕ. γὰρ λέγει.
 Εκ. 325. οὐ γὰρ ποθ' ὕ. οὐδὲν ἐξελέηλθεν
 Π. 37. εἶναι πανούργον, αἰκον, ὕ. μηδὲ ἐν,
 50. τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὕ. ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
 274. ἡγείσθ' μ' εἶναι κούδεν ἂν νομίξ' ὕ. εἰπεῖν;
 355. πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὕ. ἐστ' εἰργασμένον
 356. πῶς οὐδὲν ὕ.; ΒΛ. εἰ τι κεκλοφῶς νῆ Δία
 362. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὕ. ἐστιν οὐδενός,
 870. μὴ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὕ. ὕμων οὐδενός,
 ὕγρᾱ. Σ. 678. σοὶ δ' ἂν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ'
 ὕ. πιτυλεύσας,
 ὕγρᾱν. Ν. 335. ταῦτ' ἀρ' ἐποίουν ὕ. Νεφελᾶν στρεπταγλᾶν
 δαῖον ὁρμᾶν,
 ὕγρὸν. Σ. 1213. ὕ. χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
 ΕΙ. 140. τί δ', ἦν ἐς ὕ. πόντιον πέσῃ βάθος;
 Β. 1387. ὕ. ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τᾶρια,
 ὕδατος. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕ. πολλοῦ κἀναγκασθῶσι
 φέρεσθαι,
 Ν. 383. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕ. μεστὰς ὅτι φημί
 Α. 235. } εἰ δὲ παραβαίην, ὕ. ἐμπληθ' ἡ κύλιξ.
 236. }
 Εκ. 155. ὕ. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὸ θεῷ.
 ὕδατός. Εκ. 1033. ὕ. τε κατὰθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.
 ὕδάτων. Ν. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὕ. χρυσέαις ἀρύτεσθε
 πρόχουσιν,
 Ν. 333. ὁμβροῦς θ' ὕ. δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν
 κατέπινον
 ὕδριαν. Σ. 926. ἐμοὶ δὲ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὕ. πλάσαι.
 Α. 327. νῦν δὲ γὰρ ἐμπλησμένη τὴν ὕ. κνεφαία
 Εκ. 738. φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὕ., ὕδριαφόρε,
 Γρ. 133. ὕ. δαείζειν πεντέχουν ἡ μείζονα.
 ὕδριας. Ο. 602. παλῶ γαυλον, κτῶμαι σμυνὴν, καὶ τὰς ὕ.
 ἀνορύττω.
 Εκ. 678. καὶ τὰς ὕ., καὶ βαφθεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
 ὕδριαφόρε. Εκ. 738. φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὕδριαν, ὕ.,
 ὕδρορροῖαν. Α. 1186. τοσαῦτα λέξας εἰς ὕ. πεσῶν
 ὕδρορροῖας. Α. 922. δι' ὕ., βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 ὕδρορροῶν. Σ. 126. ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὕ.
 ὕδωρ. Α. 1175. ὕ. ὕ. ἐν χυτρίδι θερμαίνετε
 Ι. 349. ὕ. τε πῖναν κάπιενκνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνίων,
 Ν. 1280. εἰν ὕ. ἐκάστωτ', ἡ τὸν ἥλιον
 1281. ἔλκειν κάταθεν ταῦτ' οὐθ' ὕ. πάλιν;
 Σ. 261. ὕ. ἀναγκαῖος ἔχει τὸν θεὸν ποιήσαι.
 265. ὕ. γενέσθαι κάπιενκνὺς βορέιον αὐτοῖς.
 995. πάτερ πάτερ, τί πῖπονθας; ΦΙ. οἶμοι, ποῦ 'σθ' ὕ.;
 1216. ὕ. κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφείρειν
 ΕΙ. 843. καὶ τὴν πύλον κατὰκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕ.
 971. ἡμῶν καταχέοντων ὕ. τοσούτων
 Ο. 464. κατὰ χειρός ὕ. φερέτω ταχὺ τις. ΧΟ. δειπνήσειν
 μέλλομεν, ἡ τί;
 1140. ὕ. δ' ἐφόρουν κάταθεν ἐς τὸν ἀέρα
 1593. ὁμβριον ὕ. ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 Α. 197. ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχέιν ὕ.
 334. φέρονσ' ὕ. βοηθῶ.
 349. φέρειν ὕ. μεθ' ἡμῶν.
 371. τί δ', ὡ θεοὶς ἐχθρὰ, σὺ δεῦρ' ὕ. ἔχουσ' ἀφίκου;
 Θ. 241. οἶμοι τάλας. ὕ. ὕ., ὡ γείτονες,
 487. ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στρόφους ὕ.
 Β. 1339. κάλπισι τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕ.,
 Γρ. 98. ἀκραφνὲς ὕ.:
 427. Ι. φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρός ὕ.
 ὕει. Ν. 368. ἀλλὰ τίς ὕ.; τουτὶ γὰρ ἐμοίγ' ἀπόφηναι πρῶτον
 ἀπάντων.
 ὕειαν. Ι. 356. ἐγὼ δὲ γ' ἥνυστρον βοδὲ καὶ κοιλίαν ὕ.
 Γρ. 425. ὁ δὲ λύων κύστιν ὕ.
 ὕειν. Ν. 371. καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕ. αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημῖν.
 Ν. 1260. ὕ. ὕδωρ ἐκάστωτ', ἡ τὸν ἥλιον
 ὕετόν. Σ. 263. φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἡ, ποιεῖν ὕ. μάλιστα.
 ὕηνία. Ι. 928. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὕ.

Υῆς. Γρ. 478. Υ.

ὕθλεις. Ν. 783. ὕ. ἀπερρ', οὐκ ἂν διδασαίμην σ' ἐτι.
 ὕθ. ΕΙ. 927. ἀλλ' ὕ. παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τῆ;
 ὕθιον. Σ. 1356. τὸ γὰρ ὕ. τηρεῖ με, κάστι δύσπολιν
 ὕθι. Σ. 134. καὶ μὰ Δία, τῷ δ' ὕ. γε τῷδ' Βδελυκελῶν,
 ὕθεις. Σ. 569. τὰς θηλείας καὶ τοὺς ὕ., τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀεροῶ-
 μαι
 ὕέσιν. Ν. 1001. τοὺς Ἰπποκράτους ὕ. εἴσεις, καὶ σε καλοῦσι
 βλιτομάμμαν.
 Ν. 1424. θεῖναι νόμον τοῖς ὕ., τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
 Γρ. 177. ὕ. Ἰπποκράτους ὕ.:
 ὕέων. Ν. 1341. τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν ὕ.
 ὕέων. Ν. 14. διὰ τουτονὶ τὸν ὕ. ὁ δὲ κόμην ἔχων
 Ν. 68. τουτόν τὸν ὕ. λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
 867. ἐξελεθ' ἄγω γὰρ σοὶ τὸν ὕ. τουτοῦ,
 1106. βούλει τὸν ὕ., ἡ διδάσκω σοὶ λέγειν;
 1148. καὶ μοι τὸν ὕ., εἰ μὴ μάθηκε τὸν λόγον
 1169. ἀπιθι λαβὼν τὸν ὕ.
 1204. ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν ὕ. τουτονὶ
 1208. χοῖον τὸν ὕ. τρέφεις,
 1268. τὸν ὕ. ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
 1313. εἶναι τὸν ὕ. δεινὸν οἶ
 1435. σὺ δ', ἦν γένηταί σοι, τὸν ὕ. ΦΕ. ἦν δὲ μὴ γένηται,
 Σ. 98. ὕ. Πυριλάμπον ἐν θύρᾳ Δήμον καλὸν,
 452. ἀλλ' ἄνεις με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν ὕ. ἐκδραμῖν.
 Ο. 139. καλῶς γέ μου τὸν ὕ., ὡ Σπλιβαλνίδη,
 Π. 35. τὸν δ' ὕ., ὅσπερ ἂν μόνος μοι τ.,
 47. ἀσκεῖν τὸν ὕ. τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
 250. καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν ὕ. τὸν μόνον,
 ὕέος. Α. 145. ὁ δ' ὕ., ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
 Ν. 60. μετὰ ταῦθ', ὅπως νῦν ἐγένεθ' ὕ. οὔτοσι,
 134. Φεῖδανος ὕ. Στρεψιάδης Κικυννίδου.
 795. εἰ σοὶ τις ὕ. ἐστὶν ἐκτεθραμμένος,
 797. ἀλλ' ἐστ' ἐμοίγ' ὕ. καλὸς τε κἀγαθός
 Σ. 114. ὁ γὰρ ὕ. αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 336. οὐμὸς ὕ. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε· καὶ γὰρ τ.
 687. ὅταν εἰσελθὼν μεράκιόν σοι καταπύγῃ, Χαιρέον ὕ.,
 1352. ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς ὕ. ἀποθάνῃ,
 1501. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔ. ὕ. Καραῖνον
 ΕΙ. 1290. ἐγὼ; ΤΡ. σὺ μέντοι νῆ Δί'. ΠΑ. Α. ὕ. Λαμάχων.
 1293. ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλανσιμάχου τινὸς ὕ.
 Β. 22. ὅτ' ἐγὼ μὲν ἂν Διόνυσος, ὕ. Σταμνίου,
 583. ὕ. γενοίμην, δούλος ἄμα καὶ θνητὸς ἂν;
 ὕλάκτει. Σ. 1402. θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὕ. κύων.
 ὕλακτεῖν. Σ. 904. ἀγαθὸς γ' ὕ. καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
 ὕλαν. Ι. 67. ὁρᾶτε τὸν ὕ. δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 ὕλιν. Ο. 92. ἀνοίγε τὴν ὕ., ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
 Γρ. 697. ὕ.:
 ὕληφόρον. Α. 272. κλέπτουσιν εὐρόνθ' ὕλην ὕ.,
 ὕλοδρόμων. Θ. 47. θηρῶν τ' ἄγριαν πόδες ὕ.
 ὕμᾶς. Α. 325. ὡς τεθνήξαν ἴσθι νυνί. ΔΙ. δήγομῆρ' ὕ. ἐγὼ. κ.τ.λ.
 ὕμᾶ. Α. 737. ὅς ὕ. κα πρίατο, φανεράν ζαμίαν;
 Α. 739. χοίρας γὰρ ὕ. σκευάσας φασὶν φέρεν. κ.τ.λ.
 ὕμεις. Α. 133. ὕ. δὲ πρσβεύεσθε καὶ κεχῆντε. κ.τ.λ.
 ΕΙ. 1334. }
 1335. }
 1342. }
 1343. }
 1347. }
 1348. }
 1353. }
 1354. }
 Ο. 1736. }
 1742. }
 1754. }
 ὕμεναοῖ. ΕΙ. 1077. καὶ πῶς, ὡ κατάρτε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὕ.;
 ΕΙ. 1076. φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὕ.
 1112. ἡμῖν προσιδύναι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὕ.
 ὕμεναίος. Ο. 1728. διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὕ.
 ὕμεναίος. Ο. 1735. ἐν τοιῷδ' ὕ.
 ὕμᾶς. Α. 760. ἄλας οὖν φέρεις; ΜΕ. οὐχ ὕ. αὐτῶν ἄρχετε; κ.τ.λ.
 ὕμετέρας. Ο. 557. διὰ τῆς χώρας τῆς ὕ. ἐστυκοῖσι μὴ διαφαιτᾶν,
 Ο. 918. τὰς ὕ. κύκλις τε πολλὰ καὶ καλὰ,
 ὕμετέρον. ΕΙ. 426. ὕ. ἐντεῦθεν ἔργον, ἄνδρες. ἀλλὰ ταῖς ὕμᾶς
 Θ. 1149. πότνια, ἄλσος ἐς ὕ.
 Εκ. 623. τὸ μὲν ὕ. γνῶμην τιν' ἔχει· προβεβουλευταὶ γὰρ ὅπως ἂν
 ΕΙ. 1334. }
 1335. }
 1342. }
 1343. }
 1347. }
 ὕμῆν. }
 ὕμῆν. }
 ὕμῆν. }
 ὕμῆν. }

Υμῆν. { ΕΙ. 1348. } 'Τ., 'Τμέναι' ὦ.
1353.
1354. }

Ο. 1736. } 'Τ. ὦ, 'Τμέναι' ὦ.
1742.
1754. }

ὕμν. Α. 102. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὁ χρυσίον. κ.τ.λ.
ὕμμε. Α. 1076. τί θεῖ ποθ' ὕ. πολλὰ μυσίδδεν ἔπη;
ὕμναι. ΕΙ. 800. ὕ. ὅταν ἥρινά μὲν φωνῇ χελιδὼν
ὕμνη. Α. 1320. καὶ τὰν σιῶν δ' αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕ.
ὕμνιωμα. Α. 1305. ὡς Σπύρταν ὕ.
ὕμνοισ. Ο. 1743. ἐχάρην ὕ. ἐχάρην φῖδαίς.
Θ. 993. * * κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἑρατοῖς ἐν ὕ.
ὕμνων. Ι. 530. καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕ. οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
Ο. 210. λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕ.,
679. ὕ. ζύντροφ' ἀηδοί,
906. τσαῖς ἐν ὕ. ἀοιδαῖς.
Θ. 124. κισθρίν τε ματέρ' ὕ.
Β. 212. ζύναιλον ὕ. βοᾶν
382. ἀγε νυν ἑτέραν ὕ. ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασιλείαν,
ὕμνων. Α. 143. ὕ. τ' ἐριστῆς ἦν ἀληθῆς, ὥστε καὶ κ.τ.λ.
ὕν. Α. 683. λύσω τὴν ἑμαντῆς ὕ. ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω
ὁμοουσίας. Ι. 986. μάζω τῆς ὕ.
ἕοντ'. Ν. 370. φέρε, ποῦ γὰρ πάποτ' ἀνευ Νεφέλων ὕ. ἤδη
τεθείασαι;
ἕοντος. Σ. 774. ὕ. εἰσεῖ· κἂν ἔγρη μεσημβρινός,
ὕος. Α. 741. ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἤμεν ἐξ ἀγαθῶς ὕ.
Σ. 36. ἔχουσα φωνὴν ἐμπερημένης ὕ.
ὑπ'. Α. 139. καὶ τοὺς ποταμούς ἐπηξ' ὕ. αὐτὸν τὸν χρόνον, κ.τ.λ.
ὑπ'. Α. 1146. ὅπουτε χώραν, ἦς ὕ. εὐ πεπόνθατε;
ὑπαγ'. Σ. 290. ὕ. ὦ παῖ, ὑπαγε.
ὑπαγε. Ν. 1298. ὕ. τί μέλλεις; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφορά;
Σ. 290. ὑπαγ', ὦ παῖ, ὕ.
Θ. 956. ρυθμὸν χορείας ὕ. πᾶσα· βαίνει
ὑπάγῃθ'. Β. 174. μὰ Δι', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὕ. ὕμεις τῆς ὁδοῦ.
ὑπάγοιμί. Ο. 1017. ὕ. τὰρ' ἂν ΠΙΕ. νῆ Δι', ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
ὑπαγροκοτέραν. Γ. 552, 3. οὐτ' ἀνελεύθερον ὕ.
ὑπαγωγέα. Ο. 1149. ἐπλινθοφόρουν' ἄνω δὲ τὸν ὕ.
ὑπάδων. Β. 366. ἡ κατατιλῆ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὕ.,
ὑπαί. Α. 970. εἰσεῖμ' ὕ. πτέρυγων κιχλῶν καὶ κοφίχων.
ὑπάκουε. ΕΙ. 785. μῆθ' ὕ. μῆτ' ἔλ-
ὑπάκουε. Σ. 273. τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρον
οὐδ' ὕ.;
ὑπακούειν. Ν. 263. εὐφημῆν χρῆ τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ὕ.
Εκ. 515. ὁ τι σοὶ δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὕ.
ὑπακούομαι. Ν. 360. οὐ γὰρ ἂν ἀλλφ γ' ὕ. τῶν νῦν μετεωρο-
σοριστῶν
ὑπακούσατε. Ν. 274. ὕ. δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
ὑπάκουσον. Α. 405. ὕ., εἴπερ πάποτ' ἀνθρώπων τινί.
Α. 878. ὕ. οὗτος; οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
ὑπακούων. Σ. 318. ὕμνων ὕ.
ὑπαλειφόμενος. Γ. 181, 2. ἔπειθ' ὕ. παρ' ἱατρῶ.
ὑπαλειψάμενος. ΕΙ. 898. καὶ παγκράτιόν γ' ὕ. νεανικῶς
ὑπάλειψον. Α. 1029. ὕ. εἰρήνη με τῶφθαλμῶ ταχύ.
ὑπανακινεῖν. Εκ. 1165. ἐπὶ τὸ δειπνῶν ὕ. Κρητικῶς οὖν τὸ πῶδε
ὑπανίστασθαι. Ν. 993. καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὕ. προσ-
ιοῦσιν,
ὑπανιῶντο. Α. 1195. ἔαθεν ὕ. τῇ νουμηνίᾳ.
ὑπαντάξ. Γ. 534. ἔφηνγε, κἀγὼ τῆς ὕ. εἰχόμεν
ὑπαποκίνει. Ο. 1011. κάμοι πιθόμενος ὕ. τῆς ὁδοῦ.
ὑπαποκινητέον. Θ. 924. τουτὶ πονηρόν' ἄλλ' ὕ.
ὑπαποτρέχειν. Εκ. 284. ὕ. ἔχουσι μῆδὲ πάτταλον.
ὑπάρξει. Εκ. 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὕμιν πρῶτον ὕ., τὰ δὲ λοίφ'
ἡμεῖς ὕφανοῦμεν.
Εκ. 669. οὐδ' ἦν γε θύραξ, ὥσπερ πρότερον. βίος γὰρ πᾶσιν ὕ.
ὑπάρχει. Θ. 851. πάντως ὕ. μοι γυναικεία στολή.
Θ. 1013. τὰ θέσμ' ὕ. δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι
Εκ. 114. ἡμῖν δ' ὕ. τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
622. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ
τοιούτων ὕ.
Γ. 476, 13. τοῦτο δ' ὕ. ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
ὑπαρχέτω. Σ. 568. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὕ.
ὑπάρχον. Θ. 155. ἐνεσθ' ὕ. τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κεκτῆμεθα,
ὑπάστατε. Β. 874. ὕμεις δὲ ταῖς Μούσαις τί μέλος ὕ.
ὑπεβάλου. Θ. 565. τοῦθ' ὕ., τὸ σὺν δὲ θυγάτριον παρήκας αὐτῇ.
ὑπεδήλωσε. Θ. 1011. σημείον ὕ. Περσεὺς ἐκδραμῶν,
ὑπέικη. Ι. 337. ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὕ., λέγ' ὅτι κάκ πονηρῶν.
ὑπεποιήσης. Π. 997. ἐπόντα πεμψάσης ὕ. θ' ὅτι
ὑπεπών. Σ. 55. ὀλίγ' ἀτ' ὕ. πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,
ὑπεκκλίνη. Ι. 272. ἦν δ' ὕ. γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
ὑπεκορίζετο. Π. 1011. νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὕ.

ὑπεκρούσω. Π. 548. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἰρηκας, τὸν τῶν
πτωχῶν δ' ὕ.
ὑπενεγκοῦσαι. Α. 568. ὕ. τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ
δ' ἐκείσε,
ὑπένερθε. Β. 1067. νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὐλοῦν
ἐρίων ὕ.
ὑπένερθεν. Ν. 977. ἡλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὕ.
τότ' ἂν, ὥστε
ὑπέπινον. Ο. 494. ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεῖς ὕ.
ἐν ἄστει,
ὑπεπίττον. Π. 1093. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὕ. χρόνον.
ὑπέρ. Α. 316. εἰ σὺ τολμήσεις ὕ. τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν. κ.τ.λ.
Θ. 752. ὕ. γε τούτου. ΜΝ. φιλότεκνός τις εἰ φύσει.
ὑπερ. Σ. 1118. ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕ.
ὑπερακοντίζεις. Ο. 363. ὕ. σὺ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
ὑπεραλγῶ. Ο. 466. ὁ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχῇν' οὕτως
ὕμνων ὕ.,
ὑπεραναιδευθήσομαι. Ι. 1206. οἶμοι κακοδαίμων, ὕ.
ὑπεραποκρίνεσθαι. Σ. 951. ὕ. κυνός· λέξω δ' ὅμως.
ὑπεραποκρίνη. Θ. 186. ὕ. μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
ὑπερβαίνουσα. Εκ. 96. ὁ δὴ μὲν ἂν, κἂπειθ' ὕ. τις
ὑπερβαλεῖ. Ι. 758. ὅτοιςι τόνδ' ὕ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
Ι. 890. ἀλλ' οὐχ ὕ. με θαπείας· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
Ν. 1035. εἴπερ τὸν ἀνδρ' ὕ. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
ὑπερβαλεῖσθ'. Ι. 409. οὐ τοί μ' ὕ. ἀναιδεῖα μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ὑπερβαλεῖσθαί. Ι. 413. ὕ. σ' οἶομαι τούτοιςιν, ἡ μάτην γ' ἂν.
ὑπερβάλλουσι. Π. 109. ἀτεχνῶς ὕ. τῇ μοχθηρίᾳ.
ὑπερβάλλονται. ΕΙ. 213. ὕ. μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί.
Ἵπέρβολον. Ι. 1304. ἀνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξύνην 'Τ'.
Ι. 1363. ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας 'Τ'.
Ν. 557. εἴθ' Ἐρμῆπος αὖθις ἐποίησεν εἰς 'Τ'.
558. ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς 'Τ'.
ΕΙ. 1319. ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ 'Τ'. ἐξελάσαντας,
Β. 570. σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, 'Τ'.
Ἵπέρβολόν. ΕΙ. 921. 'Τ. τε παύσας.
Ἵπέρβολος. Α. 846. κοῦ ξυντυχῶν σ' 'Τ'.
Ν. 551. οὗτοι δ', ὡς ἀπαξ παρέδωκεν λαβὴν 'Τ'.
623. σπένδεθ' ὕμεις καὶ γελᾶτ' ἂνθ' ὦν λαχῶν 'Τ'.
876. καίτοι τάλαντον τοῦτ' ἔμαθεν 'Τ'.
1065. 'Τ. δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἡ τάλαντα πολλὰ
Σ. 1007. κοῦκ ἐγχανεῖται σ' ἑξαπατῶν 'Τ'.
ΕΙ. 681. 'Τ. νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
Ἵπέρβολου. Θ. 840. τὴν 'Τ. καθύσθασι μετῆρ' ἡμφιεσμένην
ὑπερεῖχε. Ι. 1176. εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὕ. τὴν χύτραν;
ὑπερεμάνθησαν. Β. 776. ὕ., κάνυμσαν σοφάτατον
ὑπερεξηκοντέεις. Εκ. 982. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὕ.
ὑπερεπῆδων. Ι. 675. εἴθ' ὕ. τοὺς δρυκάτους πανταχῇ.
ὑπερεπῆνεσεν. Εκ. 186. ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὕ.,
ὑπερεπῆνουν. Ι. 680. οἱ δ' ὕ. ὑπερεπύπασζον τέ με
ὑπερεπύπασζον. Ι. 680. οἱ δ' ὑπερεπῆνουν ὕ. τέ με
ὑπερεπυρρῆσά. Β. 308. ὀδὶ δὲ δείσας ὕ. μου.
ὑπέρεχε. Ο. 1508. τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὕ.
ὑπέρεχει. Ι. 1174. καὶ νῦν ὕ. σου χύτραν ζωμῶ πλέαν.
ὑπέρεχειν. ΕΙ. 17. οὐ γὰρ ἐθ' οἶός τ' εἰμ' ὕ. τῆς ἀντλίας.
ὑπέρξω. Ι. 920. ὕ. ὕφελκτέον
ὑπερηκόντισα. Ι. 659. διακοσίαισι βουσὶν ὕ.
ὑπερηκόντισεν. Π. 666. κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὕ.
ὑπερηγοροῦσιν. ΕΙ. 53. καὶ τοῖς ὕ. ἐτι τούτοις μάλα.
ὑπερλάμπροις. Ν. 571. τὸν θ' ἱππονώμαν, δς ὕ.
ὑπέρμεγας. Ι. 158. ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὕ.
ὑπερπέπαικεν. Εκ. 1118. ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὕ. αὖ
ὑπερπλουτεῖν. Π. 354. οὕτως ὕ. τὸ τ' αὖ δεδοικέναι
ὑπέρσοφον. Α. 972. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον
ἀνδρα, τὸν ὕ.,
ὑπέρτατε. Ο. 1764. τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαιμόνων ὕ.
ὑπερτάτοιςιν. ΕΙ. 52. καὶ τοῖς ὕ. ἀνδράσιν φράσω
ὑπέρτερα. Α. 772. παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὕ. νέρτερα θήσει
ὑπέρτονον. Ν. 1154. βοάσομαι τᾶρα τὰν ὕ.
ὑπερφερούσης. Ι. 584. ταῖς δυνάμει θ' ὕ.
ὑπερφίλῳ. Π. 1072. μισεῖν σε ταύτην. ΝΕ. ἀλλ' ἐγὼ γ' ὕ.
ὑπερφρονεῖν. Ν. 1400. καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὕ. δύνασθαι.
ὑπερφρονεῖς. Ν. 226. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὕ.,
ὑπερφύα. Ι. 141. ἔτ' ἐστὶν εἰς, ὕ. τέχνην ἔχων.
Ν. 76. μίαν εὐρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὕ.,
ΕΙ. 228. ὕ. τὸ μέγεθος εἰσπνέγκατο.
Β. 611. κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; ΕΑ. μᾶλλ' ὕ.
ὑπερφυεῖς. Π. 734. ὕ. τὸ μέγεθος. ΓΓ. ὦ φίλοι θεοί.
ὑπερφύεστανον. Θ. 831. τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὕ.
ὑπερφυῆς. Π. 750. ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὕ. ὅσος.
ὑπερφυῶς. Α. 142. καὶ δῆτα φιλαθήραιοι ἦν ὕ.,
Εκ. 386. ὀρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἄλλ' ὕ.

ὑπουργεῖν. ΕΙ. 430. τῆλλα δ' εὐρήσεις ὅ. ὄντας ἡμᾶς οὐ κα-
κούς.
ὑποχάσκων. Π. 314. τὴν βίνα· σὺ δ' Ἀρίστουλλος ὅ. ἐρεῖς
ὑπόχρεως. Ν. 242. πόθεν δ' ὅ. σαιτὸν ἐλαβες γενόμενος ;
ὑποχωρήσατε. ΕΙ. 507. πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὅ.
ὑποψάλλασατε. Α. 84. ἄπερ ἱερείῳ τοῖ μ' ὅ.
ὑποψωνῶν. Α. 842. οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὅ. σε πημανεῖ τι
ὑπτίαν. Α. 583. ἰδοῦ. ΔΙ. παράθεσ νυν ὅ. αὐτὴν ἐμοί.
Α. 185. θές ἐς τὸ πρόσθεν ὅ. τὴν ἀσπίδα,
195. θείσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὅ.,
Εκ. 782. ζήτηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὅ.,
ὑπτίας. Fr. 654. νεῖν δ' ἐξ ὅ.
ὑπτιος. Ι. 1004. βέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὅ.
Ο. 502. ἐκυλινδούμενην ἱκτῖνον ἰδάν· κᾶθ' ὅ. ὦν ἀναχάσκων
ὑπώπια. Σ. 1386. πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὅ.
ὑπωπασμέναι. ΕΙ. 541. καὶ ταῦτα δαιμονίως ὅ.
ὑπωπίων. Α. 551. στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὅ.,
ὑπωρόφιοι. Β. 1313. αἶθ' ὅ. κατὰ γωνίας
ὑρισούς. Fr. 476, 5. ὅ. δ' ἰδοῖς ἀν νιφομένους σύκων μοῦο τε
μύρτων
ὑρχας. Σ. 676. ὅ., οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσασμα, προσκε-
φάλαια,
Fr. 367. "ὅ. οἶνου."
ὑς. ΕΙ. 24. ὅ. μὲν γὰρ, ὥσπερ ἀν χεῖρη τις, ἡ κύων,
ὑσομεν. Ν. 1118. ὅ. πρώτοιςιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὑστερον.
Ν. 1126. ἦν δὲ πλινθεύοντες ἰδωμεν, ὅ. καὶ τοῦ τέγοντος
1129. ὅ. τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
ὑσπλαγίβος. Α. 1000. γυναικες ἄπερ ἀπὸ μᾶς ὅ.
ὑσσάκων. Α. 1001. ἀπῆλσον τῶς ἀνδρας ἀπὸ τῶν ὅ.
ὑστάτην. Εκ. 44. τὴν ὅ. ἤκουσαν οἶνου τρεῖς χόας
ὑστάτοις. Β. 732. ὅ. ἀφιγμένοιςιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Β. 908. ἐν τοῖσιν ὅ. φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
Fr. 105, 2. τοῖς ὅ.
ὑστατος. Εκ. 1136. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὅ.
ὑστραι. Α. 69. μῶν ὅ. ἄρεσμεν, ὡ Ἀντιστράτη ;
ὑστέραν. Θ. 838. ὅ. αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
ὑστερον. Ν. 1118. ὑσομεν πρώτοιςιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὅ.
Σ. 214. ἀλλ', ὡ ποτήρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὅ.
987. τὴνδὲ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὅ.
1481. τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὅ.
ΕΙ. 1010. ἤκειν ὅ. ἐς τὴν ἀγορὰν,
1085. οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὅ. οὐδέν.
Ο. 563. κάπειτα θεοῖς ὅ. αὖθις· προσνεύμασθαι δὲ πρεπόντως
Α. 57. ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὅ.
Θ. 1063. καλαῖεν ἐλαινῶς. ΜΝ. σὲ δ' ἐπικαλαῖεν ὅ.
Β. 795. τί χρῆμ' ἀρ' ἔσται ; ΑΙ. νῆ Δί', ὀλίγον ὅ.
ὑστέροπος. Α. 326. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε. μῶν ὅ. βοηθῶ ;
ὑστερος. Σ. 690. ὅ. ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κο-
μείται
Σ. 691. αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κᾶν ὅ.
ἔλθῃ
Ο. 336. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὅ. λόγος
Εκ. 381. ἀλλ' ὅ. νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
867. βάδιζε τοῖνον ὅ. σὺ δ', ὡ Σίκων
ὑστέρους. Εκ. 859. ἐτέρους ἀποίσειν φημ' ἔθ' ὅ. ἐμοῦ.
ὑστέρω. Β. 705. ὅ. χρόνῳ ποτ' αὖθις εὐ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
ὑστριχίδι. Β. 619. δῆσας, κρεμάσας, ὅ. μαστιγῶν, δέρων,

ὑστριχίς. ΕΙ. 746. ὡ κακόδαμον, τί τὸ δέριμ' ἔπαθες ; μῶν ὅ.
εἰσέβαλιν σοι
ὑφ'. Ι. 273. ὡ πόλις καὶ δῆμ', ὅ. ὅσον θηρίων γαστρίζομαι, κ.τ.λ.
ὑφαίνειν. Ο. 712. εἴτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὅ., ἵνα μὴ μεγῶν
ἀποδύῃ.
Εκ. 556. τί δρᾶν ; ὅ. ; ΒΛ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν. ΠΡ.
τίνων ;
Π. 528. οὐτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὅ. ἐθελῆσει χρυσίου ὄντος ;
ὑφαίνεται. Σ. 1143. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοις ταῦθ' ὅ.
Σ. 1146. ὅ. πολλαῖς δαπάναις, αὐτὴ γέ τοι
ὑφανοῦμεν. Εκ. 654. τὰ μὲν ὄνθ' ὅμιν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ
λοιφ' ἡμεῖς ὅ.
ὑφαντοδόνητον. Ο. 943. ὅς ὅ. ἔσθος οὐ πέπαται·
ὑφαπτε. Θ. 730. ὅ. καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ὑφαρπάζειν. Θ. 205. κλέπτειν ὅ. τε θῆλειαν Κύπριν.
Εκ. 722. τὴν τῶν ἐλευθέρων ὅ. Κύπριν,
ὑφαρπάσαιο. Εκ. 921. ἀλλ' οὐκ ἀν ποθ' ὅ.
ὑφαρπάσας. Ι. 56. πανουργοτάτῃ πως περιδραμῶν ὅ.
ὑφαρπάσει. Ν. 490. περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὅ.
ὑφάψω. Α. 373. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὅ.
ὑφείλετο. Ν. 179. ἐκ τῆς παλαίστρας βοιμάτιον ὅ.
Σ. 958. καὶ τάλλ' ἀριστὸς ἔστιν· εἰ δ' ὅ.,
Β. 148. ἡ παῖδα κινῶν τάργυριον ὅ.,
1242. μεταφ' ὅ. θύων ; καὶ τίς αὐθ' ὅ. ;
ὑφελόμεν. Ι. 745. ἔφοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὅ.
Σ. 1201. ὅτ' Ἐργασίανος τὰς χάρακας ; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
1345. ὄρῃς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὅ.
ὑφελου. Σ. 556. οἰκτειρόν μ', ὡ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ τοὺς
πάνοθ' ὅ.
ὑφέληται. Θ. 812. ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ
μέγισθ' ὅ.,
ὑφέλκε. Σ. 187. ὅ. θάπτον αὐτόν. ὡ μαράτατος,
ὑφέλκομαι. Εκ. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὅ.
ὑφέλκτον. Ι. 920. ὑπερζέων ὅ.
ὑφέλοι'. Π. 1140. ὅ., ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποιοῦν ἀεί.
ὑφελόατο. Ν. 1199. ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ ὅ.,
ὑφέειν. Θ. 196. ἡμᾶς ὅ. καὶ γὰρ ἀν μαινοίμεθ' ἀν
ὑφέσθαι. Β. 1220. Εὐρπείδῃ, ΕΥ. τί ἔστιν ; ΔΙ. ὅ. μοι δοκεῖ.
ὑφέσθε. Σ. 337. οὐτοσί πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὅ. τοῦ τόνου.
ὑφῆναι. Α. 586. τολύπηκ μεγάλην, κᾶτ' ἐκ ταύτης τῷ δῆμῳ
χλαῖναν ὅ.
ὑφῆναν. Α. 630. ἀλλὰ ταῦθ' ὅ. ἡμῖν, ἀνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ὑφῆραι. Π. 689. τὴν χεῖρ' ὅ. κᾶτα συρίζας ἐγὼ
ὑφῆρπασας. Ι. 1200. οἶμοι τάλας, ἀδίκως γε τὰρ ὅ.
ὑφίστανται. Σ. 716. ὅμιν καὶ σῖτον ὅ. κατὰ πενήτηκοντα
μεδίμνους
ὑφόλμιον. Fr. 155. ὅ.,
ὑψερεφεῖς. Ν. 306. ναοί θ' ὅ. καὶ ἀγάλματα,
ὑψηλά. Ο. 379. ἐκπονεῖν θ' ὅ. τεῖχῃ ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
ὑψηλόν. Β. 130. ἀναβάς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὅ. ΔΙ. τί δρᾶ ;
ὑψηλὼν. Ν. 279. ὅ. ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
ὑψηβρεμέτης. Α. 773. Ζεὺς ὅ., ΧΟ. ΓΥ. ἐπάνω κατακεισόμεθ'
ἡμεῖς ;
ὑψηκέρτα. Ν. 597. ὅ. πέτραν
ὑψημέδοντα. Ν. 563. ὅ. μὲν θεῶν
ὑψηπέτας. Ο. 1337. γενόμην ἀετὸς ὅ.,
Ἵψιπύλης. Fr. 324, 1. ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν Ἵ. πατήρ

Φ

φ'. Α. 251. ταύτας, ἐὰν μὴ φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
φάγε. Σ. 611. κάπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοῖ προσαναγκάζῃ, φ.
τουτί,
φαγεῖν. Α. 146. ἦρα φ. ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίαν,
Ι. 937. τα πρὶν φ., ἀνὴρ μεθή-
Ν. 243. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ, δεινῇ φ.
ΕΙ. 26. βρενθύεται τε καὶ φ. οὐκ ἀξιοί,
852. ταύτη τι ; ΤΡ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελῆσει φ.
Ο. 76. τοτὲ μὲν ἐρᾷ φ. ἀφύας Φαληρικὰς
Fr. 146. πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέττιγα φ.
φάγη. Α. 690. νῦν πρὸς ἐμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φ. σκόροδα,
μηδὲ κνήμες μέλανας.
φάγης. Σ. 194. νῦν μ' ὄντ' ἀριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φ.
φάγοι. ΕΙ. 3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μάζαν ἡδία φ.
φάγοιμ'. Σ. 511. δικίδιον σμικρὸν φ. ἀν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
Fr. 205, 1. καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φ. ἀν βήματα ;

φάγοις. Ι. 707. ἐπὶ τῷ φ. ἥδιστ' ἀν ; ἐπὶ βαλαντίῳ ;
Σ. 1367. ὡς ἡδέως φ. ἀν ἐξ ἔξους δίκην.
φαγόντες. Π. 253. ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φ.,
φάγω. Εκ. 359. μόνον τὸ λυποῦν ἔστιν, ἀλλ' ὅταν φ.,
φαγών. Ι. 806. καὶ χίδρα φ. ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον
ἔλθῃ,
φασινόν. ΕΙ. 1094. χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κῶθωνα φ.
φάθ'. Σ. 539. τί γὰρ φ. ὑμεῖς, ἦν ὁδὲ με τῷ λόγῳ κρατήσῃ ;
φαθ'. Ι. 23. αὐτὸ φ. τοῦ μολῶμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνν κα-
λῶς.
φαθί. Fr. 161. φ.
Φαίαξ. Ι. 1377. σοφός γ' ὁ Φ., δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
φαίδιμ'. Β. 992. τάδε μὲν λεύσσεις, φ. Ἀχιλλεῦ'
Φαίδραν. Θ. 153. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φ. ποιῇς ;
Θ. 497. οὐπάποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φ. λοιδορεῖ,
Fr. 389. Φ.· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἤξειν ἄγων.
S S '2

φάος. Α. 1185. λείπω φ. γε τοῦτον, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.
 I. 973. ἤδιστον φ. ἡμέρας
 O. 1748. ὦ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φ.,
 B. 1529. ἐς φ. δρυνμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίης,
 φάραγγα. I. 248. καὶ τελὼνῃ καὶ φ. καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
 φάρεϊ. Θ. 890. φ. καλυπτὸς, ὦ ξένη; MN. βιάζομαι
 φαρέτρας. I. 1271. σὰς ἀπτόμενος φ. Πυθῶνι ἐν δίῃ κακῶς
 πένεσθαι.
 φάρμακ'. Π. 302. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φ. ἀνακυκῶσαν,
 Π. 309. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φ. ἀνακυκῶσαν
 φαρμακί. Fr. 532. πόθεν δ' ἐγὼ σοι συγγενὴς ὦ φ.;
 φαρμακίδ'. N. 749. γυναικα φ. εἰ πριάμενος Θετταλῆν,
 φαρμάκοις. Θ. 561. οὐκ εἶπον· οὐδ' ὥς φ. ἐτέρα τὸν ἀνδρ' ἔμηνεν,
 φαρμάκοισιν. Θ. 430. ἡ φ., ἡ μὲν γέ τῃ τέχνῃ,
 φαρμακοῖσιν. B. 733. οὐδὲ φ. ἐλεῖν βράδιος ἐχρήσατ' ἄν.
 φάρμακον. I. 906. ἐγὼ δὲ κυλίχιόν γέ σοι καὶ φ. δίδωμι
 Σ. 810. ἐξέφυρες ἀτεχνῶς φ. στραγγουρίας.
 Εκ. 735. νῆ Δία μέλαινα γ', οὐδ' ἄν εἰ τὸ φ.
 Π. 716. πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φ.
 φαρμακοπύλαις. N. 767. ἤδη παρὰ τοῖσι φ. τὴν λίθον
 φαρμακοπυλῶν. Fr. 95. καὶ παῦσαι φ.
 φαρμακός. I. 1405. ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκείνος ἦν ὁ φ.
 Φαρνάκη. O. 1028. ἔστιν γὰρ δ' αὖτ' ἐμοῦ πέπρακται Φ.
 Φαρνάκου. O. 1030. τοῦτ' τί ἦν; ΠΕ. ἐκκλησία περὶ Φ.
 Φάροισιν. Σ. 1271. ἀλλὰ πρὸς βούλῃ γὰρ ἐς Φ. ῥέχεται· εἴτ' ἐκεῖ
 φάρυγα. Fr. 515. τὴν φ. μὴλῶν δύο δραχμὰς ἔξει μόνas.
 φάρυγξ. B. 259. ὁπόσον ἡ φ. ἂν ἡμῶν
 B. 571. ἵν' αὐτὸν ἐπιτρέψωμεν. ΠΑΝ. Α. ὦ μιὰρ φ.,
 φάσ'. O. 1522. ἐπιστρατεύσεις φ. ἀνῶθεν τῷ Διῷ,
 Α. 188. εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φ. ἐν Αἰσχύλῳ ποτὲ,
 Θ. 584. Εὐριπίδῃ φ. ἀνδρα κηδεστήν τινα
 φασίῃλιν. ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἄφες τῶν φ., ὦ γυναι, τρεῖς χοίνικας,
 φασί. Σ. 241. σίμβλον δέ φ. χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτὸν.
 κ.τ.λ.
 φασί. I. 987. αὐτοῦ φ. γὰρ αὐτὸν οἱ κ.τ.λ.
 N. 1141. ὡς δίκος εἰμι, καὶ δικάσασθαι φ. μοι. κ.τ.λ.
 Φασιανός. O. 68. Ἐπικεχοδὺς ἔγωγε Φ.
 Φασιανός. Α. 726. μήτ' ἄλλος ὅστις Φ. ἔστ' ἀνὴρ.
 Φασιανός. N. 109. τοὺς φ. οὐδ' ἔρπει Λεωγόρας.
 φασιν. Α. 614. οὐ φ. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος, κ.τ.λ.
 φασίν. I. 1300. φ. ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριῖναις ἐς λόγον, κ.τ.λ.
 N. 1139. τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὐ φ. ποτε κ.τ.λ.
 φάσκων. B. 695. κοῦδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φ.
 ἔχειν,
 'φασκεν. Θ. 502. ἐτέραν δ' ἐγὼ δ' ἡ φ. ὠδίνειν γυνή
 φάσκη. B. 1007. εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν ἵνα μὴ φ. δ'
 ἀπορεῖν με,
 φάσκοντ'. N. 895. φ. εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποῶν;
 φασκούσας. B. 1082. καὶ φ. οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
 φάσκη. Σ. 561. ἐνδον τοῦτον ἂν ἂν φ. πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
 φάσκωλος. Fr. 303, 2. φ. εὐθὺς λυόμενος μοι τοῦ μύρου
 φάσκων. I. 870. ταῖς ἐμβάσις, φ. φιλεῖν; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὲν
 τὸν Ἀπόλλων.
 I. 946. οὐ δ', ὦ Παφλαγῶν, φ. φιλεῖν μ' ἐσχορόδισας.
 922. Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φ.,
 Σ. 577. καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ἄχεις φ. τῆς Ἑλλάδος ἀρχεῖν
 O. 1659. φ. ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
 Εκ. 647. εἰ σε φιλήσειεν Ἀρίστουλος, φ. αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
 Π. 1026. φ. βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ.
 φασὼ. Α. 739. χοῖρας γὰρ ὑμὲ σκευάσας φ. φέρεν.
 φατέ. Εκ. 72. ὑμεῖς δὲ τί φ.; ΓΤ. Δ. φασί· κατανεύουσι γάρ.
 Π. 200. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἦν ὑμεῖς φ.
 φαπ. Α. 771. οὐ φ. τάνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν,
 φάτις. ΕΙ. 115. δώμασιν ἡμετέροις φ. ἦκει
 O. 924. ἀλλὰ τις ὠκεία Μουσάων φ.
 φάττης. N. 13. ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φ. καὶ τῶν χρεῶν,
 φατόν. O. 1713. ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φ. λέγειν,
 φατός. O. 1189. πόλεμος αἵρεται, πόλεμος οὐ φ.
 φάττα. O. 303. νέρτος, ἰέραξ, φ., κόκυξ, ἐρυθρόπους κεβλήπυρις,
 φάττας. Α. 1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φ. γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
 ΕΙ. 1004. χῆνας, νήττας, φ., τροχίλους·
 φάττης. Α. 1107. καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φ. κρέας.
 φάττιον. Π. 1011. νηττάριον ἂν καὶ φ. ὑπεκρίζετο.
 φαύλην. Α. 1109. δεινὴν, ἀγαθὴν, φ., σεμνὴν, ἀγανὴν, * *
 πολύπειρον.
 Φαῦλλον. Σ. 1206. ὅτε τὸν δρομέα Φ., ὦν βούπαις ἔτι,
 Φαῦλλον. Α. 215. ἠκολούθουν Φ. τρέχων, ὥδε φαύλως ἂν ὁ
 φαῦλον. I. 386. φ. ὦδ'. * * * ἀλλ' ἐπιθὶ καὶ στρόβει,
 ΕΙ. 388. τοῦτο μὴ φ. νόμιζ' ἐν τούτῳ τῷ πράγματι.
 O. 1024. ἐπεμψε δὲ τίς σε δέυρο; ΕΠΙ. φ. βιβλίον
 1412. τοῦτ' ἐπὶ κακὸν οὐ φ. ἐξεργήγορεν.

φαυλότατα. N. 778. φ. καὶ βῆσ'. ΣΠ. εἰπὲ δὴ. ΣΤ. καὶ δὴ
 λέγω.
 φαυλότατον. I. 213. φ. ἔργον· ταῦτ' ἄπερ ποιεῖς ποιεῖ
 φαυλότεροι. Εκ. 617. αἱ φ. καὶ συμώτεροι παρὰ τὰς σεμνὰς
 καθεδοῦνται·
 φαυλότεροι. Εκ. 626. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φ. τοὺς καλλίους
 ἀπὸντας
 Εκ. 628. [οἱ φ.]. κοῦκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν
 702. καὶ μετρίκοις οἱ φ.
 φαύλου. Α. 14. βουλευσομένους οὐ περὶ φ. πράγματος,
 φαυλοργούς. Fr. 698. φ.
 φαύλως. Α. 215. ἠκολούθουν Φαῦλλον τρέχων, ὥδε φ. ἂν ὁ
 I. 404. εἶθε φ., ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν.
 509. οὐκ ἂν φ. ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἀξίος ἐστ' ὁ ποιητῆς.
 1292. καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φ. ἐσθίει Κλεώνυμος.
 Σ. 656. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φ., μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
 1012. σθαι μὴ πῆσθ φ. χαμᾶς
 ΕΙ. 25. φ. ἐρεῖδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
 O. 961. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεία μὴ φ. φέρε·
 Α. 566. ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι; ΔΤ. φ. πάνυ. ΠΡ. πῶς;
 ἀπόδειξιν.
 Θ. 711. φ. τ' ἀποδρᾶς οὐ λέξεις
 Εκ. 666. οὐχ ὑβριεῖται φ. οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθεῖς.
 φαῦσιγγες. Fr. 699. φ.:
 φέγγεται. B. 344. φλογί φ. δὲ λειμῶν·
 φέγγος. I. 1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φ. Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις
 ἐπικούρε,
 B. 447. οὐ παννυχίζουσιν θεῶ, φ. ἱρὸν οἶσαν.
 455. καὶ φ. ἱλαρόν ἐστιν,
 Π. 640. μέγα βροτοῖσι φ. Ἀσκληπιῶν.
 Fr. 234, 2. ἐὰν ἀνεκὰς, λέγε, χαῖρε φ. ἡλίου.
 φέγγων. B. 350. οὐ δὲ λαμπάδι φ.
 Φειδίας. ΕΙ. 605. πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἀτῆς Φ. πράξας κακῶς
 ΕΙ. 616. οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκει Φ. ἡκηκόη·
 Φειδιππίδῃ. N. 80. Φ., Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;
 N. 827. οὐκ ἔστιν. ὦ Φ., Ζεὺς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;
 Φειδιππίδῃ. N. 67. κοινῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φ.
 Φειδιππίδῃ. N. 1143. εἰπερ μεμάρηκεν εὖ λέγειν Φ.
 N. 1229. Φ. μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
 Φειδιππίδιον. N. 80. Φειδιππίδῃ, Φ. ΦΕ. τί, ὦ πάτερ;
 φειδόμεναι. Εκ. 600. ταμευόμεναι καὶ φ. καὶ τὴν γνῶμην
 προσέχουσαι.
 φειδόμενον. B. 553. τοῦ δὲ πένητος ζῆν φ. καὶ τοῖς ἔργοις
 προσέχοντα,
 φειδόμενος. Π. 247. χαίρω τε γὰρ φ. ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ
 Π. 588. φ. γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μὴδὲν δαπανᾶσθαι,
 φειδόμεσθα. Α. 319. εἰπέ μοι, τί φ. τῶν λίθων, ὦ δημόται,
 φείδου. ΕΙ. 254. τετράβολον τοῦτ' ἐστὶ φ. τάττικον.
 O. 987. καὶ φ. μὴδὲν μὴδ' αλετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
 φειδωλῶν. Εκ. 750. οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρῶτα καὶ φ.
 φειδωλῶν. N. 835. καὶ νοῦν ἔχοντας· ἂν ὑπὸ τῆς φ.
 φειδωλῶν. Π. 237. ἦν μὲν γὰρ ἐς φ. εἰσελθὼν τύχῃ,
 φειδωλοῦ. N. 421. καὶ φ. καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμβρεπι-
 δείπνου,
 Φειδωνίδῃ. N. 65. ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φ.
 Φειδωνος. N. 134. Φ. υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
 φεισάμενος. Π. 556. εἰ φ. καὶ μοχθήσας καταλείψει μὴδὲ
 ταφῆναι.
 φείσομαι. Α. 312. ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φ.;
 φεισόμεσθα. O. 369. φ. γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
 Φελλέως. Α. 273. τὴν Στρυμοδώρου Θράτταν ἐκ τοῦ Φ.,
 N. 71. ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγὰς ἐκ τοῦ Φ.,
 Φένακες. I. 634. ἀγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φ., ἦν δ' ἐγὼ,
 φενακίζεις. Π. 280. ὅστις φ., φράσαι δ' οὕτω τέτληκας ἡμῖν
 φενακίζων. ΕΙ. 1087. ἀρα φ. ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παῦσαι;
 φενακίστας. Π. 271. μὲν ἀξιοῖς φ. ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
 φενακισμοῖσιν. I. 633. καὶ τοῖς φ. ἐξαπατωμένῃν.
 φένας. Α. 89. παρέθηκεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φ.
 B. 909. ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φ., οἷος τε τοὺς θεατὰς
 φέρ'. Α. 4. φ. ἴδω, τί δ' ἤσθην ἀξίον χαίρηδόνος;
 Α. 541. φ., εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 1097. παῖ παῖ, φ. ἔξω δεῦρο τὸν γυλίον ἐμοί.
 1098. παῖ παῖ, φ. ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
 I. 118. φ. αὐτὸν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἐγγχεον πειν
 119. ἀνύσας τι. φ. ἴδω τί ἀρ' ἐνεστὶν αὐτόθι.
 953. ἀλλ' ἡ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φ. ἴδω, τί σοι σημείον ἦν;
 1002. φ. ἴδω, τίνας γὰρ εἰσὶν οἱ χρησιμοὶ ποτε;
 1214. φ. ἴδω, τί οὖν ἐνεστὶν; ΑΛ. οὐχ ὄρες κενὴν
 1365. τὰ δ' ἄλλα, φ. ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.
 N. 21. φ. ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μῶας Πασίῃ.
 494. φ. ἴδω, τί δρᾶς, ἦν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι,

- φέρ'. N. 787. φ. ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
N. 847. φ. ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
Σ. 145. καπνός; φ. ἴδω ξύλου τίνος σῶ. ΦΙ. σκυῖνου.
148. θύου πάλιν φ. ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
183. ποῖον; φ. ἴδωμαι. ΕΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτὶ τί ἦν;
563. φ. ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκούσαι θάπτεμ' ἐνταῦθα
δικαστῇ;
762. ποῖον; φ. ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
993. φ. ἐξεράσω. πῶς ἀρ' ἠγαπίσμεθα;
1154. φ., ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλὼν σὺ δ' οὖν ἴθι.
ΕΙ. 15. αἰβοῖ, φ. ἄλλην χάτεραν μοι χάτεραν,
234. φ. αὐτὸν ἀποδρῶ καὶ γὰρ ὥσπερ ἠσθόμεν
252. φ. ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τάττικόν.
Ο. 649. φ. ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσι
812. φ. ἴδω, τί δ' ἡμῖν τούνομ' ἔσται τῇ πύλει;
1153. φ. ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
1244. ἐχ' ἀτρέμα. φ. ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
1621. ἀναπράζομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φ. ἴδω, τῷ τρώπῃ;
Α. 238. φ. ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,
574. πῶς δὴ; φ. ἴδω. ΑΥ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκον
ἐν βαλανείῳ,
Θ. 261. φ. ἐγκυκλον. ΑΓ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
603. φ. ἴδω, τίς εἰ πρώτη σὺ; ΜΝ. ποῖ τις τρέψεται;
630. φ. ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
Β. 291. ὠραιότατή τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φ. ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Π. 644. ταχέως ταχέως φ. ὄνον, ὦ δέσποινα, ἵνα
φέρε. Α. 584. κείται. ΔΙ. φ. νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Α. 898. ἰάγα ταῦτα πάντα. ΔΙ. φ., πῶσον λέγεις;
1007. φ. τοὺς ὑβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.
1058. φ. δὴ, τί σὺ λέγεις; ὥς γελοῖον, ὦ θεοί,
1061. φ. δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μῶνῃ,
1067. ἀπόφερε τὰς σπονδὰς. φ. τὴν οἰνήρυσιν,
1105. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φ. καὶ τὰς κίχλας.
1118. παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φ.
1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φ.
1120. φ., τοῦ δούρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον.
1124. φ. δεῦρο γοργύροντον ἀσπίδος κύκλον.
1132. φ. δεῦρο. παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
Ι. 113. φ. νυν ἐγὼ 'μαντῶν προσαγάγω τὸν χῶα.
145. φ. ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
706. ὥς ὀφείθυμος. φ. τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
971. αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΑ. πάνυ γε. ΔΗΜ. καὶ σὺ νυν φ.
N. 218. φ. τίς γὰρ οὗτος οὐκ ἐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνῆρ;
324. ἡσυχὴ αὐτὰς. ΣΤ. φ., ποῦ; δειξόν. ΣΩ. χωροῦσ'
αὐταὶ πάνυ πολλὰ,
342. οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦτα. ΣΩ. φ., ποῖα γὰρ
τινὲς εἰσιν;
366. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φ., πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός
ἔστιν;
370. φ., ποῦ γὰρ πάποτ' ἄνευ Νεφέλων ὕοντ' ἡδὴ θεά-
σαι;
385. φ. τουτὶ τῷ χρητῇ πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαυτοῦ γ' ὧς σε
διδάξω.
664. πῶς δὴ; φ. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρῶν κἀλεκτρῶν.
731. φ. νυν, ἀθήσω πρῶτον, ὅ τι δρᾷ, τουτονί.
769. ἐγῶ γε. φ., τί δὴτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
903. οὐκ εἶναι φῆς; ΑΑ. φ. γὰρ, ποῦ 'στιν;
940. φ. δὴ πότερος λείπει πρότερος;
1088. σιγήσομαι, τί δ' ἄλλο; ΑΔ. φ. δὴ μοι φράσον
1297. φ. μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Σ. 54. φ. νυν κατέπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
826. φ. νυν, τίς αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
848. φ. νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
906. φ. νυν, ἔμα τήνδ' ἐγχεάμενος καὶ γὰρ βοῶ.
990. φ. νυν σε τῇδ' ἐπὶ ταχίστην περιάγω.
1164. φ. καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτον γ', ἐπεὶ
1497. φ. νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
1516. φ. νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ἐνυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
ΕΙ. 361. φ. δὴ κατῖδα, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλκομεν.
771. φ. τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
959. φ. δὴ, τὸ δαλίον τὸδ' ἐμβάψω λαβὼν.
969. τοισὶ φ. δῶ· πολλοὶ γὰρ εἰσι κἀγαθοί.
1059. κατέμηνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φ.
1102. ἐγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχχνων φ. δευρί.
Ο. 463. ὃν διαμάρττειν οὐ καλύει. φ. παῖ στέφανον καταχεῖ-
σθαι
961. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεία μὴ φαύλας φ.
1550. φ. τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἀν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
1579. τὴν τυρόκνηστίν μοι δῶτω φ. σίλφον
Α. 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἔσταναι. φ. τοὺς μοχλοὺς
664. φ. νυν καλέσω καταβάσά σοι. ΚΙ. ταχύ νυν πάνν.

- φέρε. Α. 890. φ. σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμῇ.
Α. 908. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῆ, φ.
916. φ. νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. ΚΙ. μηδαμῶς.
948. ἀλλ' ὥς γὰρ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φ.
1096. παντὰ γε. φ. τὸ ἔσθος ἀμβάλωμεθα.
1161. τί δ' οὐ διηλλάγητε; φ., τί τοῦμποδὼν;
Θ. 197. ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σὺν ἔστιν οἰκίας φ.
234. βούλει θεᾶσθαι σαυτὸν; ΜΝ. εἰ δοκεῖ, φ.
768. οὐ φαίνεται οὕτω. φ., τίς οὖν ἂν ἀγγελον
788. ἐριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φ. δὴ
νυν,
915. φ., σὲ κύσω. ἀπαγέ μ' ἀπαγ' ἀπαγ' ἀπαγέ με
1115. φ. δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ὤρωμαι κόρης.
1116. φ., Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
1161. φ. θοῖμάτιον ἀναθεν, ὦ τέκνον, τοδί.
1196. ναὶ ναί, δῶ σοι. ΕΤ. τὰργύριον τοῖνυν φ.
Β. 32. ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φ.
120. φ. δὴ, τίς αὐτῶν σοι φράσω πρῶτην; τίνα;
498. φ. δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον
502. φ. νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἶρωμαι ταδί.
993. σὺ δὲ τί, φ., πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
1399. φ. ποῦ τοιοῦτο δητὰ μούστι; ποῦ; ΔΙ. φράσω
1417. εὐδαιμονοίης. φ., πύθεσθέ μου ταδί.
Εκ. 28. προσιόντα. φ. νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
33. τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φ., τὴν γαίτησα
163. φ. τὸν στέφανον. ἐγὼ γὰρ αὐτὸν λείψω πάλιν.
710. φ. νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκεαι σφῶν; ΒΑ. πάνν.
725. φ. νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πηλίσον,
738. φ. δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφύρε,
833. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φ. σὺ τινάφορον ὁ παῖς.
869. φ. νυν ἐγὼ σοι ζυμφέρω. ΑΝ. Α. μὴ, μηδαμῶς.
1080. φ., πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
Π. 94. καὶ τοὺς δικαίους. ΠΑ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡ. φ. τί
οὖν;
131. διὰ τὰργύριον· πλείστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. ΧΡ. φ.,
374. οὐ δὴτ' ἐγῶ γ'. ΒΑ. ὦ Ἡράκλειε, φ., ποῖ τις ἂν
768. φ. νυν ἰούσ' εἰς αὐτὸν κομίσω καταχύσματα
789. φ. νυν, νόμος γὰρ ἔστι, τὰ καταχύσματα
964. φ. νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.
1198. ἱδρυσόμεθα, λαβούσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φ.
Fr. 7. φ. ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φίλεις;
13. ταχύ νυν πέτον καὶ μὴ τροπιὰν οἶνον φ.
53. πύθεν οὖν γένοιντ' ἂν; α. τὸν κύτυλον τοῦτον φ.
84, 1. καὶ νῆ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῶν φ.
427. φ. παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδαρ
447, 1. α. τραπέξαν ἡμῖν φ.
450. φ. δὴ τοῖνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ' ὦ
Τελεμισσοῖς;
Φερέδειπνε. Σ. 401. ὦ Σμυκτιῶν καὶ Τιτσιάδῃ καὶ Χρήμῳ καὶ Φ.;
φερέθ'. Fr. 421, 2. ἀλλὰ φ. ἡπάτιον, ἡ καπριδίου νέου
φέρει. Α. 417. αὐτὴ δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λείψω, φ.
Ι. 205. ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάξαν φ.
Σ. 114. ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φ.
181. Ὀδυσσεά τιν'; ΕΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φ.
691. αὐτὸς δὲ φ. τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κἄν ὕστερος
ἔλθῃ
Ο. 1278. οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φ.,
1638. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φ.;
Θ. 342. ἡ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φ.,
Β. 27. οὐκ οὐκ τὸ βάρος τοῦθ', δὲ σὺ φέρεις, οὐκ οὐκ φ.;
29. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἐτέρου φ.;
1301. οὕτως δ' ἀπὸ πάντων μὲν φ. πορνιδίαν,
Π. 843. δ. φ. μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτὶ; φράσον.
φέρειν. Σ. 18. φ. ἐπὶ χαλκὸν ἀνεκᾶς ἐς τὸν οὐρανόν,
Σ. 499. ἡ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοι φ. ἡδύσματα;
1121. ὅστις ἂν μὴ χῆ τὸ κέντρον, μὴ φ. τριώβολον.
ΕΙ. 1317. δῶδός τε φ., καὶ πάντα λεῶν ἐνυχαίρειν ἀπαιχο-
ρεύειν.
Ο. 1317. θάπτον φ. κελεύω.
Α. 349. φ. ὕδαρ' μεθ' ἡμῶν.
1192. οὐ φθόνος ἐνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φ.
Θ. 199. φ. δικαίον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Β. 12. τί δὴτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεῦη φ.
172. ἀνθρῶπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἄιδου φ.;
803. ἡ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φ.
1087. λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φ.
Εκ. 567. μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νεχυραζόμενον φ.
771. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φ. παρασκευασμένοι
804. καλῶς ποιήσεις. ΑΝ. Β. σὺ δ' ἐπιθυμῶσεις φ.;
Fr. 307. ὥς διὰ γε τοῦτο τοῦτος οὐ δύναμαι φ.
φέρειν. Α. 183. σπονδὰς φ., τῶν ἀμπελῶν τετμημένων;

φέρεις. Α. 186. οἱ δ' οὖν βοῶντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φ.;
 Α. 760. ἀ οὖν φ.; ΜΕ. οὐχ ὑμῶς αὐτῶν ἀρχετε;
 764. τί δαί φ.; ΜΕ. χοίρους ἐγώνῃα μυστικὰς.
 878. τί φ.; ΒΟ. δὲ ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 882. δὲ μοι προσεπειν, εἰ φ. τὰς ἐγγέλεις.
 Σ. 180. βάδιζε θάττον. τί στένεις, εἰ μὴ φ.
 701. οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' δ φ., ἀκαρῇ. καὶ τοῦτ'
 ἐρίω σοι
 845. εἴθ' ἱεροσυλήσας φ.; ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἴνα
 ΕΙ. 268. οὗτος. ΚΤ. τί ἐστίν; ΠΟ. οὐ φ.; ΚΤ. τὸ δεῖνα
 γὰρ,
 281. τί ἐστὶ; μὴν οὐκ αὐ φ.; ΚΤ. ἀπόλαυε γὰρ
 Β. 25. οὐ γὰρ φέρω γῶ; ΔΙ. πῶς φ. γὰρ, δὲ γ' ὀχρεῖ;
 27. οὐκ οὖν τὸ βάρος τοῦθ' δ οὐ φ., οὐκ οὐ φέρει;
 29. πῶς γὰρ φ., δὲ γ' αὐτὸς ὑφ' ἐτέρου φέρει;
 Εκ. 755. αὐτ', ἡ φ. ἐνέχυρα θήσαν; ΑΝ. Α. οὐδαμῶς.
 Fr. 358. τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φ.;
 Φερεκράτους. Α. 158. τὸ τοῦ Φ., κύνα δέρειν δεδαρμένην.
 'φερεν. Θ. 512. εἴθ' ἡ μισρὰ γραῖς, ἡ φ. τὸ παιδίον,
 Θ. 1217. τῶν γραῖν ἐρωτᾷς ἡ φ. τὰς πηκτίδας;
 φέρεν. Α. 739. χοίρους γὰρ ὑμῆς σκευάσας φασὶ φ.
 'φερες. Α. 137. μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ φ. πολύν.
 ΕΙ. 5. ἰδοὺ μάλ' αὖθις. ΟΙ. Α. ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ φ.;
 φέρεσθαι. Ν. 376. ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασ-
 θῶσι φ.,
 Ν. 379. δ' ἀναγκάσαν ἐστι τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φ.;
 Σ. 1099. αἰτιώτατοι φ.
 φέρεται. Ν. 395. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὐ φ. λάμπων πυρὶ,
 τοῦτο διδάσκον,
 Ν. 406. ῥῆξας αὐτὰς ἐξω φ. σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
 φέρετε. Fr. 421, 1. ἡτμαῖαν φ. δεῦρο μετὰ κολλάβαν
 φερέτω. Ο. 464. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φ. ταχύ τις. ΣΟ. δειπνήσειν
 μέλλομεν, ἡ τί;
 Ο. 1311. Μανῆς δὲ φ. μοι θύραζε τὰ πτερά·
 1325. φ. κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
 1580. τυρὸν φ. τις· πυρπύλει τοὺς ἀνθρακας.
 Α. 199. φ. κύλικα τις ἐνδοθεν καὶ σταμνίον.
 φέρη. Σ. 971. αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἴσω τις φ.,
 φέροι. Ι. 1056. καὶ κε γυνή φ. ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
 Β. 24. ἴνα μὴ ταλαιπωροῖτο μὴδ' ἄχθος φ.;
 Εκ. 484. ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃ φ.
 φέροις. Σ. 158. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φ.; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
 φέροιτ'. Α. 977. ἡ δὲ φ. αὐτὸν πάλιν ἐς τὴν γῆν,
 φέρομαι. Ν. 241. ἀγομαι. φ. τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
 φέρομεν. ΕΙ. 1206. τὰ δῶρα ταυτί σοι φ. ἐς τοὺς γάμους.
 Α. 589. πλεῖν ἢ δὲ διπλοῦν αὐτὸν φ. πρῶτιστον μὲν γε τεκοῦσαι
 Θ. 474. βαρέως τε φ., εἰ δὲ ἡμῶν ἡ τρία
 φέρον. Α. 354. ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μὴδὲν ἴσον ἴσω φ.,
 φέροντας. Α. 66. μισθὸν φ. δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
 ΕΙ. 1003. κὰκ Βοιωτῶν γε φ. ἰδεῖν
 Α. 337. φ., ὥσπερ βαλανεῦσοντας,
 Εκ. 806. ὀρῶ φ. ΑΝ. Β. πάντ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
 φέροντάς. Fr. 306, 2. ἡκεῖν φ. φασὶ τοὺς Πυλαγόρας
 φέροντι. Fr. 163, 4. τῆς τρυγίδος ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φ.
 φέροντος. Ι. 794. ἀλλὰ καθεῖρξας αὐτὸν βλίττεις Ἀρχεπτο-
 λέμου δὲ φ.
 φέρουσ'. Ο. 681. ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φ.
 Α. 334. φ. ὕδωρ βοσθῶ.
 Θ. 507. εἴθ' ὥς ἐνευσεν ἡ φ., εὐθὺς βοᾷ,
 Β. 15. [σκεύη φ. ἐκάστοτ' ἐν κομῳδίᾳ.]
 1351. φ. ἀποδοίμαν·
 φέρουσα. ΕΙ. 666. σπονδῶν φ. τῇ πόλει κίστην πλέαν
 φέρουσαι. Ο. 1006. ἀγορὰ, φ. δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
 φέρουσιν. Εκ. 222. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
 Φερσέφατθ'. Β. 671. χῆ φ., ἄτ' ὅντε κύκλιναι θεῶ.
 Φερσέφαττα. Θ. 287. καὶ φ., πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 φέρω. Α. 870. ἀλλ' εἰ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φ.,
 Α. 878. καὶ μὰν φ. χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 927. δὲ μοι φορυτὺν, ἴν' αὐτὸν ἐνδήσας φ.
 Ι. 784. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ βαψάμενός σοι τοῦτ' φ. ἀλλ' ἐπα-
 ναίρου,
 1166. ἰδοὺ φ. σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
 1199. ὦ Δημίδιον, ὀρᾷς τὰ λαγῶ' ἃ σοι φ.;
 Σ. 805. ἰδοὺ, τί ἐτ'; ὥς ἀπαντ' ἐγὼ φ.
 1444. εἴσω φ. σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
 Θ. 385. βαρέως φ. τάλαινα πολλὴν ἤδη χρόνον
 Β. 25. οὐ γὰρ φ. γῶ; ΔΙ. πῶς φέρεις γὰρ, δὲ γ' ὀχρεῖ;
 28. οὐ δὴθ' δ γ' ἐχὼ γῶ καὶ φ., μὰ τὸν Δί' οὐ.
 Εκ. 174. ὅσονπερ ὑμῖν ἄχθομαι δὲ καὶ φ.
 728. ἐγὼ δ', ἴν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φ.,
 ΙΙ. 646. ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἀπαντὰ σοι φ.

φέρω. Fr. 90. ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικὸς τοῦ φ.
 φέρωμεν. ΕΙ. 1340. ἀλλ' ἀράμενοι φ.
 φέρων. Α. 90. ταῦτ' ἀρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φ.
 Α. 178. τί δ' ἐστίν; ΑΜ. ἐγὼ μὲν δεῦρὸ σπονδὰς φ.
 207. εἰ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φ.
 211. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, δτ' ἐγὼ φ. ἀνθρώπων
 φορτίον
 881. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φ.,
 931. ἂν μὴ φ. κατάξῃ·
 950. βούλει φ.
 Ι. 642. ἀνέκραγον· ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φ.
 1188. ὥς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φ. καλῶς.
 Ν. 1383. μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φ. ἂν ἄρτον·
 1486. κλίμακα λαβάν ἐξελεθε καὶ σμινύην φ.,
 Σ. 798. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φ.
 1189. πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὲ ὀβολῶ φ.
 ΕΙ. 192. ἡκεῖς δὲ κατὰ τί; ΤΡ. τὰ κρέα ταυτί σοι φ.
 265. εἴπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλετρίβανον φ.,
 267. ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ ἄλθοι φ.
 379. ἀγῶ προθύμως σοι φ. ἀφικύμην.
 888. σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φ.
 1020. οὐδ' αἵματότατοι βωμός. ἀλλ' εἴσω φ.
 Ο. 750. Φρύνιχος ἀμβροσίαν μελῶν ἀπεβύσκετο καρπὸν, αἰεὶ φ.
 Α. 255. κορμού τοσοῦτον βάρος χλωρᾶς φ. ἐλάας.
 705. τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβάν τις ἐκτραχηλίτῃ φ.
 976. οἰχίον φ., εἴτα μεθέις,
 Β. 9. μὴδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φ.,
 26. φ. γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΕΑ. βαρέως πάνν.
 521. ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φ.
 1504. καὶ δὲς τοῦτ' Ἐλεοφῶντι φ.,
 Εκ. 306. ἐν ἀσκηδίῳ φ.
 851. πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὥς ὁ τὴν μάζαν φ.
 ΙΙ. 849. χαρίεντά γ' ἡκεῖς δῶρα τῷ θεῷ φ.
 Fr. 247. "δακτύλιον χαλκοῦν φ. ἀπείρονα"
 φέρωσι. Ι. 575. νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φ. καὶ τὰ σιτία,
 φέρωσιν. Ο. 191. ἦν μὴ φόρον φ. ὑμῖν οἱ θεοί,
 φεύ. Α. 457. φ. κ.τ.λ.
 φεύγ'. Σ. 1435. ἀκουε, μὴ φ. ἐν Συβάρεϊ γυνή ποτε
 φεύγε. Θ. 1208. λέλυσο. σὺν ἔργον, φ., πρὶν τὸν τοξότην
 φεύγει. Ι. 819. κάκεινος μὲν φ. τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχυλλεῖαν ἀπο-
 μάττει.
 ΕΙ. 1175. κῆρα φ. πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν
 Θ. 1092. ποῦ 'σθ' ἡ μισρὰ; καὶ δὴ φ.
 φεύγειν. Σ. 359. φ. ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὄπλοις
 Fr. 58. ἐννεύει με φ. οἰκαδε
 φεύγεις. Ι. 240. οὗτος, τί φ., οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
 Ν. 1301. φ.; ἐμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 Θ. 689. ποῖ ποῖ σὺ φ.; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;
 1093. ποῖ ποῖ φ.; ΕΤ. ποῖ ποῖ φ.;
 φεύγ'ετ'. ΙΙ. 417. ποῖ ποῖ; τί φ.; οὐ μενεῖτον; ΒΛ. Ἡράκλεις.
 φεύγοι. Α. 1160. λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύαν ἀρπάσσα φ.
 φεύγοις. ΙΙ. 96. φ. ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς; ΙΙΑ. φήμ' ἐγὼ.
 φεύγομεν. ΕΙ. 240. ἀρ' οὕτως ἐστ' ἐκείνος δν καὶ φ.,
 ΙΙ. 441. ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φ. μίαν;
 φεύγοντ'. Α. 177. δεῖ γὰρ με φ. ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
 Σ. 1000. φ. ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
 φεύγοντας. ΕΙ. 742. τοὺς φ. κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
 ἐπιτήδες,
 φεύγοντάς. Σ. 880. τοὺς φ. τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
 φεύγοντες. Ν. 1193. παρόντες οἱ φ. ἡμέρᾳ μὲν
 Β. 246. ἡ Διὸς φ. ὄμβρον
 φευγόντων. Σ. 390. τοῖς δακρύοισιν τῶν φ. αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλο-
 φυρμοῖς·
 Σ. 693. ἦν τις τι διδῶ τῶν φ., ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὲ ὅντε
 φεύγουσα. ΕΙ. 1078. ὥς ἡ σφονδύλη φ. πονηρότατον βδεῖ,
 φεύγουσαι. Α. 771. τοὺς ἐποπας φ., ἀπόσχωνταί τε φαλῆτων,
 φεύγουσι. Α. 22. τὸ σχοινίον φ. τὸ μεμλτωμένον·
 ΙΙ. 577. ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φ., φρονούντας
 δρυστα
 φεύγουσι. ΙΙ. 575. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡ. καὶ
 πῶς φ. σ' ἀπαντες;
 φεύγουσιν. Σ. 943. καὶ ταῦτα τοῖς φ., ἀλλ' ὁδὲ ἔχει;
 φεύγων. Ν. 167. ἡ ῥαδίως φ. ἂν ἀποφύγοι δίκην
 Σ. 579. κὰν Οἰάγρος εἰσέλθῃ φ., οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φ. ἱλαβες κατὰ χοῖνικα, κριθῶν.
 899. καὶ μὴν ὁ φ. οὔτοσι Λάβης πάρα.
 947. ὕπερ ποτὲ φ. ἐπαθε καὶ Θουκυδίδης·
 Α. 786. φ. γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
 Β. 1165. φ. δ' ἀνὴρ ἡκεῖ τε καὶ κατέρχεται.
 ΙΙ. 933. ἀλλ' οἴχεταί φ. δν ἦγες μάρτυρα.
 φευκτέον. Ο. 392. ἐγγύς ὥς οὐ φ. νῶν.

φεύξει. I. 442. φ. γραφὰς ἑκατοσतालάντους τέτταρας.
Θ. 1205. ὅταν λυθῇς τάχιστα, φ., καὶ τενεῖς
φευγέται. Π. 496. τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φ.· ἐπὶ
ποιήσῃ
φεύξομαι. A. 203. ἐγὼ δὲ φ. γε τοὺς Ἀχαρνεάς.
φεύγονται. Εκ. 625. φ. γὰρ τοὺς αἰσχύους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
βαδιοῦνται.
φευγούμεθα. Π. 447. ἐρμῶν ἀπολιπόντες ποι φ.
φευγόμενον. A. 1129. ἐνορῶ γέροντα δειλίας φ.
φέψαλοι. Σ. 227. πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φ.
φέψαλος. A. 668. οἷον ἐξ ἀνθρώπων πρηνίων φ. ἀνήλατ', ἐρεθι-
ζόμενος οὐρία ῥαπίδι,
φεψάλυξ. A. 107. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλείπεται φ.
φεψάλοφ. A. 279. ἡ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φ. κρημνίζεται.
φῆ. O. 555. κὰν μὲν μὴ φ. μῆδ' ἐβελήσῃ μῆδ' εὐθὺς γνωσι-
μαχίῃ.
φηγόν. EI. 1137. τὴν τε φ. ἐμπυρεύων,
φῆληχ'. EI. 1165. οὐ φύει· τὸν τε φ.
φῆμ'. Π. 505. οὐκοῦν εἶναι φ., εἰ παῦσαι ταύτην βλέψας ποθ' ὃ
Πλούτος, κ.τ.λ.
φῆμ'. I. 278. τοῖτον τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ν' ἐκέννυμι, καὶ φ. ἐξάγειν
κ.τ.λ.
φῆμαις. Fr. 211. φ. οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.
φῆμη. O. 720. φ. γ' ὑμῖν ὕρνης ἐστὶ, πταρμῶν τ' ὕρνια καλεῖτε,
φῆμη. A. 187. ἐγαγέ φ., τρία γε ταυτὶ γέμματα. κ.τ.λ.
φῆμ'. N. 383. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
φ. κ.τ.λ.
N. 1059. οὐ φῆσι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φ. κ.τ.λ.
φῆνας. A. 542. ἀνέδυτο φ. κυνίδιον Σεμφίαν,
φῆνη. O. 304. πορφύρις, κερχρῆς, κολυμβίς, ἀμπελὶς, φ., δρύσφ.
φῆς. I. 183. οἶμοι, τί ποτ' ἐσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φ. ἀξίον; κ.τ.λ.
I. 1346. τί φ.; κ.τ.λ.
φῆσ'. I. 121. ἰδοὺ· τί φ. ὁ χρησμός; ΔΗ. ἐτέραν ἐγγχεον. κ.τ.λ.
φῆσας. Fr. 476, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φ. ἀφελό-
μην ἄν.
φῆσει. Σ. 1229. φ. γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν κ.τ.λ.
φῆσεις. A. 490. τί δράσεις; τί φ.; ἀλλ' ἴσθι νυν κ.τ.λ.
φῆσι. I. 209. τὸν οὖν δράκοντά φ. τὸν βυρσαίετον κ.τ.λ.
φῆσι. I. 514. ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φ. γὰρ
ἀνὴρ κ.τ.λ.
O. 26. βρῖσκουσ' ἀπέδεσθαί φ. μου τοὺς δακτύλους; κ.τ.λ.
φῆσιν. I. 512. ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φ. πολλοὺς αὐτῷ προσι-
όντας, κ.τ.λ.
φῆσιν. A. 102. πέμψουσ' ἀπὸ βασιλέα φ. ὑμῖν χρυσίον. κ.τ.λ.
Σ. 1037. ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἐτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ φ. τε μετ' αὐ-
τοῦ κ.τ.λ.
φῆσομεν. O. 397. φ. πρὸς τοὺς στρατηγούς
φῆσουσι. N. 1209. φ. δὴ μ' οἱ φίλοι
Εκ. 774. καὶ φασιν οἴσιν ἀρίμενοι. AN. B. φ. γὰρ.
φῆσω. Εκ. 250. φ. παραφρονεῖν αὐτόν. ΓΤ. A. ἀλλὰ τοῦτό γε
Εκ. 590. κοινῶν γὰρ πάντας φ. χρῆναι πάντων μετέχοντας,
φθαῖς. I. 935. ἐμπλήμενος φ. ἐτ' εἰς
O. 1018. φ. ἄν' ἐπικεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.
φθάνουσ. Εκ. 118. οὐκ ἂν φ. τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
Π. 873. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φ.;
1133. ταύτην ἐπιπῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φ.;
φθάνοιτον. Π. 485. οὐκ ἂν φ. τοῦτο πράττοντ'· ἡ τί γὰρ
φθάσας. Π. 1102. μὰ Δί', ἀλλ' ἐμελλον· εἴτ' ἀνέφξας με φ.
φθάσει. Π. 685. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγαγε μὴ φ. με
φθεγγόμενος. A. 776. ἡ λῆς ἀκούσαι φ.; ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς
φθεγγόμενον. Π. 1099. φ. ἄλλως κλαυσίῃ. EP. σέ τοι λέγω,
φθέγγω. Fr. 253. καὶ τὸν κυλλάστιν φ. καὶ τὸν Πιτόστιν.
φθέγγ'. N. 319. ταῦτ' ἀρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φ. ἡ ψυχὴ μου
πεπύθηται,
φθέγμα. EI. 235. καὶ τὸς θυσίας φ. πολεμιστηρίας.
φθέγμασιν. O. 683. αὐλὸν φ. ἱρινοῖς,
φθέγματι. Θ. 267. τὸ γ' εἶδος ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φ.
φθεγματος. N. 364. ὦ Γῆ τοῦ φ., ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερα-
τῶδες.
φθεγγάμεναι. N. 315. αἱ φ. τοῦτο τὸ σεμνόν; μὴν ἡρῶναι τινὲς
εἰσιν;
φθέγγεται. B. 98. πῶς γόνιμον; ΔΙ. ὡδὲ γόνιμον, ὅστις φ.
B. 920. ὑπόθ' ἡ Νιῦβη τι φ.; τὸ δρᾶμα δ' ἂν διγῇ.
φθεγγόμεσθ'. B. 242. φ., εἰ δὴ ποτ' εὐ-
φθεγγόμεσθ'. B. 213. φ., εὐγῆρυν ἱμᾶν ἀοιδᾶν,
φθειροῦ. A. 460. φ. λαβῶν τοδ' ἴσθ' ὄχληρὸς ἂν δύμοις.
Π. 595. ἀλλὰ φ. καὶ μὴ γρύξῃς
610. τότε νοστήσεις· νυν δὲ φ.
φθειροῦσιν. O. 1065. φ. λύμαις ἐχθίσταις
φθειρίσιν. EI. 740. ἐς τὰ βάκκα σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φ. πολε-
μοῦντας.

φθερῶν. Π. 537. φ. τ' ἀριθμὸν καὶ κοπῶσαν καὶ ψυλλῶν οὐδὲ
λέγω σοι
φθινύλλα. Εκ. 935. δέόμενος οὐδέν. ΓΡ. A. νῆ Δί', ὦ φ. σύ.
φθινῶν. B. 1264. φ. Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάκτον ἀκούσας,
φθόγγον. O. 681. ἡδὺν φ. ἐμοὶ φέρουσ'·
φθόγγος. O. 1198. δίνης περατοῦς φ. ἐξακούεται.
φθόις. Π. 677. τοὺς φ. ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
φθόνει. Εκ. 900. μὴ φ. ταῖς νέαισι.
φθονεῖ. EI. 444. κεί τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φ.
Π. 92. οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φ.
φθονεῖν. Εκ. 565. μὴ λοποδυτῆσαι, μὴ φ. τοῖς πλησίον,
φθονεῖς. Θ. 249. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδουναί φ.,
φθονεῖθ'. I. 580. μὴ φ. ἡμῖν κομῶσι μῆδ' ἀπεστελεγγισμένους.
φθονεῖτέ. A. 649. εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φ. μοι,
φθονεραῖ. I. 1051. μὴ πείθου· φ. γὰρ ἐπικράζουσι κορώναι.
φθονερός. Θ. 757. κακῶς ἀπόλοι' ὡς φ. εἰ καὶ δυσμενὴς
φθονερούς. B. 827. γλῶσσ', ἀνελίσσομένη φ. κινούσα χαλινούς,
φθονήσῃτ'. A. 496. μὴ μοι φ., ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
φθόνος. A. 1191. οὐ φ. ἐνεστι μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
φθόνου. Θ. 146. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φ. μὲν τὸν ψόγον
φθονούσα. Εκ. 1043. ὦ παμβδελυρὰ, φ. τύνδε τὸν λόγον
φθονῶ. Θ. 252. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φ. MN. τί οὖν λάβω;
φθονῶν. I. 880. οὐχὶ φ. ἐπανσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοντο.
Π. 87. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασε ἀνθρώποις φ.
φθόρε. I. 1151. ἀπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν. AA. σύ γ', ὦ φ.
φθόρον. Θ. 535. ταύτην ἐώσας τὴν φ. τοιαῦτα περυνβρίζειν
φιάλος. Σ. 677. φ., χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπάγματα,
προσκεφάλαια,
φιαλεῖς. Σ. 1348. ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φ., οἶδ' ὅτι,
φιάλην. Σ. 1447. φ. ἐπηγνῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
EI. 431. ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φ., ὅπως
O. 975. καὶ φ. δοῦναι, καὶ σπλάγχχων χειρ' ἐπιπλήσαι.
φιαλοῦμεν. EI. 432. ἐργα φ., εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
φιάλεως. A. 802. τί δαί; φ. ἰσχάδας κεκράγατε.
φίλ'. A. 568. ἰὼ Λάμαχ', ὦ φ., ὦ φυλῆτα·
I. 1270. καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φ. Ἀπολλων, αἰ πεινῇ, θαλεροῦς
δακρυοῖσιν
N. 1478. ἀλλ', ὦ φ. Ἑρμῇ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι.
EI. 416. ναὶ μὰ Δία, πρὸς ταῦτ', ὦ φ. Ἑρμῇ, ξύλλαβε
718. ἀλλ', ὦ φ. Ἑρμῇ, χαίρε πολλά. EP. καὶ σύ γε,
Π. 1025. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φ. ἄνερ, οὐκ ὕρως ποιεῖ,
Fr. 346, 2. ὥσπερ τὰ παιδὶ ἐξεχ' ὦ φ. ἤλιε.
φίλα. A. 729. ἀγορὰ ν' Ἀθάναις χαίρε, Μεγαρεῦσιν φ.
EI. 593. κάδαπανα καὶ φ.
O. 936. τῦδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φ.
φιλαθήναιος. A. 142. καὶ δῆτα φ. ἦν ὑπερφύως,
Σ. 282. καὶ φ. ἦν καὶ
φίλοι. A. 1217. προσλάβεσθ', ὦ φ.
A. 239. ὅπως ἂν ὤμεν εὐθὺς ἀλλήλων φ.
637. ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φ. γράες, ταῖς πρώτων χαμαί.
Θ. 574. φ. γυναῖκες, συγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου,
703. οἷον αὐ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὐ, φ., τῦδε.
1015. φ. παρθένου, φ.,
Εκ. 1164. ὦ φ. γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
Φιλαινέτην. Εκ. 42. παριοῦσαν ἦδη τήνδε καὶ φ.
φίλοις. A. 929. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χαρίσι ταῖς φ. ξύντροφε
Διαλλαγῇ,
A. 712. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράξε ταῖς σαυτῆς φ.
Εκ. 18. ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φ.
φίλοις. A. 540. ἐν τῷ μέρει χῆμεις τι ταῖς φ. συλλάβωμεν.
φίλοισιν. Εκ. 573. ταῖσι φ. ἀμύνειν.
φιλακόλουθος. B. 414. ἐγὼ δ' αἰέ πως φ. εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
φιλαμπελωτάτην. EI. 308. τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φ.
φιλανθρακία. A. 336. ἀπολείς βα τὸν ἥλικα τύνδε φ.;
φιλανθρωπότητε. EI. 393. ἀλλὰ χάρις, ὦ φ.
φίλας. A. 373. ἐγὼ μιν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φ. ὑφάψω.
Θ. 978. καὶ Πάνα καὶ Νύμφας φ.
Εκ. 295. τὰς ἡμετέρας φ.
φίλαυλος. B. 1317. ἰν' ὁ φ. ἐπαλλε δελ-
φίλε. O. 1504. ὦ φ. Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
φιλεῖ. I. 779. ὡς δ' οὐχὶ φ. σ' οἶδ' ἐστ' εὐνοῖς, τοῦτ' αὐτὸ σε
πρῶτα διδάξω,
N. 812. ταχέως φ. γὰρ πως τὰ τοιαῦτ' ἐτέρα τρέπεσθαι.
Σ. 263. φ. δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μαλιστα.
A. 919. ἡ τοι γυνὴ φ. με, δήλη 'στὶν καλῶς.
φίλει. I. 1052. ἀλλ' ἔεσα φ., μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὅς σοι
Σ. 1238. Ἀδμήτου λόγον, ὥταυρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φ.,
φιλεῖν. I. 870. ταῖς ἐμβάσιν, φασκων φ.; ΔΗΜ. οὐ δῆτα μὰ
τὸν Ἀπόλλων.
I. 946. σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκειν φ. μ' ἐσκορδίσας.
O. 674. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα ἐξ' οὗτω φ.

φιλεῖν. Α. 840. κἀνπεροπένειν, καὶ φ. καὶ μὴ φ.,
 Εκ. 181. οἱ τοὺς φ. μὲν βουλομένους διδοῖκατε,
 φιλεῖς. Ι. 792. καὶ πῶς σὺ φ., ὅς τούτων ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς
 πύθκναισι
 Ι. 848. οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φ. τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
 Ν. 82. ἰδοὺ. τί ἐστίν; ΣΤ. εἰπέ μοι, φ. ἐμέ;
 86. ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντας φ.,
 1488. τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φ. τὸν δεσπότην,
 ΕΙ. 118. ἐστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, εἰ τι φ. με.
 Α. 906. φ.; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύρριον;
 Θ. 936. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς. ἦνπερ φ.
 Π. 645. καὶ τῇ πύρρῃ φ. δὲ θρῶσ' αὐτὸ σφόδρα
 Fr. 7. φέρ' ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάξαν φ.;
 190. ἢ πρὸς βύτα πότερα φ. τὰς δρυπτεῖς ἐταίρας,
 φιλεῖσθαι. Α. 871. ὑπ' ἐμοῦ φ. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
 φιλεῖτ'. Σ. 1535. ἀλλ' ἐξάγετ', εἰ τι φ. ὀρχοῦμενοι, θύραζε
 φιλεῖτε. Σ. 1015. νῦν αὖτε λεῖψ' πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ
 καθαρὸν τι φ.
 φιλέορτον. Θ. 1147. εἰρήνην φ.
 φιλέφιος. Π. 177. φ. δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;
 φίλη. Α. 887. φ. δὲ Μορύχῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
 ΕΙ. 1055. καλῶς. ΟΙ. καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνῃ φ.
 Ο. 676. ὦ φ., ὦ ξουθῇ,
 Α. 21. αὐταῖς. ΚΑ. τί δ' ἐστίν, ὦ φ. Λυσιστράτη,
 95. ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ. ΑΤ. νῆ Δί', ὦ φ. γύναι.
 135. οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φ. Λυσιστράτη.
 140. ἀλλ', ὦ φ. Λάκαινα, σὺ γὰρ ἴδαν γένη
 238. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑ. τὸ μέρος γ', ὦ φ.,
 697. ἦ τε Θηβαία φ. παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
 970. μὰ Δί' ἀλλὰ φ. καὶ παγγλυκερά.
 Θ. 286. δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φ.
 1056. χαῖρ', ὦ φ. παῖ. τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
 Εκ. 528. γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἐταῖρα καὶ φ.
 Π. 1042. ἀσπάζομαι. ΓΡ. τί φησιν; ΝΕ. ἀρχαία φ.,
 Fr. 162, 1. ὦ πόλι. φ. Κέκροπος, αὐτοφύνης Ἀττικῇ,
 φιληδίας. Π. 307. ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φ.
 Π. 311. λαβόντες ὑπὸ φ.
 φιληδῶ. ΕΙ. 1130. οὐ γὰρ φ. μάχαις,
 φιληλιαστής. Σ. 88. φ. ἐστίν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
 φιλημενος. Ο. 763. φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἐσται, τοῦ φ. γένους.
 φίλην. ΕΙ. 294. ἐξελεύσαιο τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φ.,
 Α. 1017. ἐξόν, ὦ πονηρὲ, σοὶ βέβαιον ἐμ' ἔχειν φ.;
 φίλης. Fr. Μ. ΕΙ. Δ. 1, 2. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις Εἰρήνης φ.
 φίλης. Ι. 748. εὐνοῦστερος, διάκμων, ἵνα τοῦτον φ.
 φιλήσῃ. ΕΚ. 910. βουλομένη φ.
 φιλήσῃ. Ο. 671. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φ. μοι δοκῶ.
 φιλήσατον. Α. 1200. φ. με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,
 φιλήσειεν. Εκ. 647. εἰ σε φ. Ἀρίστουλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ'
 εἶναι
 φιλήσῃ. Σ. 608. ἀπονίσῃ καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύνῃσασα φ.,
 Εκ. 650. ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φ. ΒΛ. δεινὸν μέντ' ἀνε-
 πόνθη.
 φιλήσῃς. Α. 1036. καὶ φιλήσω. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φ. ΧΟ. ΓΤ. ἦν
 τε βούλῃ γ' ἦν τε μὴ.
 φίλησον. Θ. 1191. πάνν γε φ. αὐτόν. ΤΟ. δὲ δὲ, παπαπαπαί,
 φιλήσω. Α. 890. φέρε σε φ. γλυκύτατον τῇ μαμμῇ.
 Α. 1036. καὶ φ. ΧΟ. ΓΕ. μὴ φιλήσῃς. ΧΟ. ΓΤ. ἦν τε βούλῃ
 γ' ἦν τε μὴ.
 φίλα. Α. 1267. φ. τ' αἰὲς εὐπορος εἴη
 φίλας. ΕΙ. 997. φ. χυλῶ, καὶ συγγνώμῃ
 Π. 990. αἰτεῖν μ' ἐφασκεν, ἀλλὰ φ. οὐνεκα,
 Φίλινα. Ν. 684. Λύσιλλα, φ., Κλειταγόρα, Δημητρία.
 φίλιον. Α. 730. ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φ. ἔπερ ματέρα.
 Φίλιπποι. Ο. 1701. Γοργία τε καὶ φ.
 Φίλιππος. Σ. 421. οἷς γ' ἀπώλεσαν φ. ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
 Φίλιππος. Fr. 177 a. ὁ φ.
 Φίλιππων. Ο. 1703. ραν ἐκείνων τῶν φ.
 Φιλίστη. Θ. 568. καὶ μὴν ἰδοῦ. ΜΝ. καὶ μὴν ἰδοῦ. ΓΤ. Γ.
 λαβὲ θοιμάτιον, φ.
 φίλο. Σ. 77. οὐκ, ἀλλὰ φ. μὲν ἐστίν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 φιλόδημον. Ι. 787. τοῦτό γέ τοί σου τούργον ἀληθῶς γενναῖον
 καὶ φ.
 φιλόδημος. Ν. 1187. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦ φ. τὴν φύσιν.
 φιλοδωρήτου. Εκ. 51. καὶ τὴν φ. τε καὶ Χαριτᾶδου;
 φιλοθύτην. Σ. 82. εἶναι φ. αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
 φίλοι. Α. 513. ἀτὰρ, φ. γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 Α. 617. ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν οἱ φ.
 1215. προσλάβεσθ', ὦ φ.
 Ν. 1209. φήσουσι δὴ μ' οἱ φ.
 Σ. 317. φ., τήκομαι μὲν
 Ο. 371. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φ.,

φίλοι. Ο. 1592. ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φ.
 Π. 254. ἄνδρες φ. καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 734. ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΤ. ὦ φ. θεοί.
 782. βάλλ' ἐς κόρακας' ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φ.
 854. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φ.,
 959. ἄρ', ὦ φ. γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 φίλοις. Ι. 320. πᾶμπολον τοῖς δημόταισι καὶ φ. παρασχεθεῖν.
 Ν. 956. ἥς περὶ τοῖς ἑμοῖς φ. ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
 Β. 84. ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φ.
 φίλοις. Β. 1489. ζυγγενέσι τε καὶ φ.,
 φίλοις. Ο. 420. φ. ὠφελεῖν ἔχειν;
 φιλοκερδῆς. Π. 591. εἰ πλοῦσιος ἂν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως
 καὶ φ.
 φιλοκρῆ. Fr. 700. φ. λόγον.
 φιλοκλέει. Ο. 1295. κορυδὸς φ., χηναλώπηξ Θεογένει,
 φιλοκλέης. Θ. 168. ταῦτ' ἀρ' ὁ φ. αἰσχροὺς ἂν αἰσχροῦς ποιεῖ,
 φιλοκλέους. Σ. 462. εἴπερ ἐτυχον τῶν μελῶν τῶν φ. βε-
 βρωκότες.
 Ο. 281. ἀλλὰ χούτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ φ.
 φιλοκλέων. Σ. 133. ἐστὶν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι φ.,
 Σ. 163. μὰ τὸν Ποσειδῶ, φ., οὐδέποτε γε.
 φιλοκλέωνος. Σ. 1486. ὁ παῖς ὁ φ.
 φιλοκράτης. Ο. 1077. ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν φ. τὸν Στρούθιον,
 φιλοκράτης. Ο. 14. ὁ πινακοπάλῃς φ. μελαγχολῶν,
 φιλοκτῆμονος. Σ. 1250. ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς φ. ἴμεν.
 φιλοκτῆτου. Α. 424. ἀλλ' ἦ φ. τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
 φιλόκυβον. Σ. 75. εἶναι φ. αὐτόν' ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
 φιλομούσων. Ν. 358. χαῖρ', ὦ πρὸς βύτα παλαιογενεῖς, θηρατὰ
 λόγων φ.
 φίλον. Ι. 861. ἐμοῦ ποθ' ἐύρησειν φ. βελτίον'. ὅστις εἰς ἂν
 Σ. 1242. οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φ.
 1277. πρῶτα μὲν ἄσπαι φ. ἄνδρα τε σοφάτατον,
 1425. εἶναι φ. τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις;
 ΕΙ. 1075. οὐ γὰρ πῶς τοῦτ' ἐστὶ φ. μακάρεσσι θεοῖσιν,
 1106. ἀλλ' οὕτως τοῦτ' ἐστὶ φ. μακάρεσσι θεοῖσιν.
 Ο. 315. τιτιτιτιτιτιτιτίνῃ λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φ. ἔχων;
 Θ. 346. ἦ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἐταῖρα τὸν φ.,
 1053. ἐστὶν ἐμοὶ φ., ὡς ἐκρεμάσθην,
 Εκ. 898. μᾶλλον ἢ γὰρ τὸν φ.
 952. φ. ἐμὸν, δευρό μοι
 963. φ., ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
 Π. 975. ἀκούε νυν. ἦν μοι τι μεῖρακιον φ.,
 1134. ἄρ' ὠφελήσας ἂν τι τὸν σαντοῦ φ.;
 φιλόξενον. Σ. 82. εἶναι φιλοθύτην αὐτόν ἢ φ.
 φιλόξενος. Ν. 686. φ., Μελησίαν, Ἀμυνίαν.
 Σ. 84. ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὁ γε φ.
 φιλόξενος. Σ. 83. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φ.,
 φιλοξένου. Β. 934. ἐγὼ δὲ τὸν φ. γ' ὅμην' Ἐρυθιν εἶναι.
 φιλοπαίγμονα. Β. 333. φ. τιμὰν,
 φιλοπατρίαν. Σ. 1465. φ. καὶ σοφίαν
 φιλόπολις. Α. 546. ἐνὶ θράσος, ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ δὲ φ.
 Π. 900. ὅτι χρηστὸς ἂν καὶ φ. πάσχω κακῶς.
 901. σὺ φ. καὶ χρηστὸς; ΣΤ. ὡς οὐδεὶς γ' ἀνὴρ.
 φιλόπολις. Π. 726. ὡς φ. τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
 φιλοπότην. Σ. 79. εἶναι φ. αὐτόν. ΣΩ. οὐδαμῶς γ'. ἐπεὶ
 φιλορηθίας. Ο. 1300. ἦδον δ' ὑπὸ φ. πάντες μέλη,
 φίλος. Α. 339. δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦστί φ.
 Ν. 1168. ὦ φ., ὦ φ.
 Σ. 1430. κάπειτ' ἐπιστὰς εἴπ' ἀνὴρ αὐτῷ φ.
 ΕΙ. 672. χῶστις φ. κάσπευθεν εἶναι μὴ μάχας.
 Ο. 142. οὐκ ὤρχιπέδησας, ἂν ἐμοὶ πατρικὸς φ.
 329. ὅς γὰρ φ. ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
 Α. 580. καταμυγνύντας τοὺς τε μετόικους κεί τις ξένος ἢ φ.
 ὑμῖν.
 Θ. 479. ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῖπεν' ἦν δ' ἐμοὶ φ.,
 575. ὅτι μὲν φ. εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνώσας.
 Εκ. 932. σοὶ γὰρ φ. τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρης;
 Π. 239. κἂν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φ.
 φιλόσοφον. Εκ. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φ. ἐγει-
 ρειν
 Φιλόστρατος. Ι. 1069. οἷσθ' ὅ τί ἐστὶν τοῦτο; ΔΗΜ. φ. ἢ
 κυναλώπηξ.
 φιλότεκνός. Θ. 752. ὑπὲρ γε τούτου. ΜΝ. φ. τις εἰ φύσει.
 φιλοτησία. Α. 203. δέσποινα Πειθοὶ καὶ κύλις φ.,
 φιλοτησίαν. Α. 985. πῖνε, κατὰκεισο, λαβὲ τήνδε φ.,
 φιλοτήσιος. Fr. 564. ὡς ἦδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ὁ φ.
 φιλοτιμία. Θ. 383. φ. μὲν οὐδεμῶς μὰ τῷ θεῷ
 φιλοτιμίας. Π. 192. φ. ΚΑ. μάχης ΧΡ. στρατηγίας ΚΑ.
 φακῆς.
 φιλοτιμότεραι. Β. 678. φ. Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν
 ἀμφιλάλοισ

φιλοτιμούμενος. Β. 281. εἰδὼς με μάχιμον ὄντα, φ.
 φιλοτάρων. Εκ. 891. φ. αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
 φίλου. I. 1277. αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φ.
 ΕΙ. 776. τοῦ φ. χόρευσον,
 Ο. 376. ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φ.
 φιλοῦμαι. Εκ. 992. οἶδ' ὅτι φ. νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
 φιλοῦντος. Σ. 889. φ. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
 φιλοῦργε. Α. 266. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν. ὦ φ.,
 φίλους. Α. 690. εἴτα λύσει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φ.,
 I. 94. εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελούσι τοὺς φ.
 349. ἵδωρ τέ πῖνον κάπιδεικνύς τοὺς φ. τ' ἀνίων,
 466. πρόφασιν μὲν Ἀργείους φ. ἡμῖν ποιεῖ
 473. διδοὺς ἀναπείσεις, οὐτε προσέπεπον φ.,
 Β. 1470. ἡ μὴν ἀπάξει μ' οἰκαδ', αἰροῦ τοὺς φ.
 Εκ. 299. καίτοι τί λέγω; φ.
 Π. 341. χρηστὸν τι πράττων τοὺς φ. μεταπίμπεται
 398. εἴτ' οὐ διαπέμψεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φ.;
 835. εὐηργέτησα θεομένους ξείν φ.
 φιλοῦσ'. Εκ. 227. τὸν ὄνον εὐζωρον φ. ὥσπερ πρὸ τοῦ.
 φιλοχορευτά. { Β. 403.
 408. } Ἰακχε φ., συμπρόπεμπε με.
 413.
 φιλοχόροι. Θ. 989. σέ φ. μέλψω
 φιλόχορον. Θ. 1136. Παλλάδα τὴν φ. ἐμοὶ
 φιλοχωρία. Σ. 834. τί ποτε τὸ χρημ'; ὡς δεινὸν ἡ φ.
 φιλοχωροῦντας. Fr. 198, 5. ἐκείσε φ. α. εἰσὶ γὰρ τινες
 φίλταθ'. Α. 1093. ὀρχηστρίδες, τὰ φ. Ἀρμοδίου, καλαί.
 Β. 503. ὦ φ. ἥκεις Ἡράκλει; δεῦρ' εἰσιθι.
 φίλτατ'. I. 562. φορμῶνί τε φ., ἐκ
 I. 611. ὦ φ. ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
 1335. ὦ φ. ἀνδρῶν, ἐλθέ δεῦρ'. Ἀγοράκριτε.
 Ν. 110. ἴθ'. ἀντιβῶ σ' ὦ φ. ἀνθρώπων ἐμοὶ,
 ΕΙ. 1198. ὦ φ., ὦ Τρυγαῖ, ὅσ' ἡμᾶς τάγαθὰ
 Ο. 206. ὦ φ. ὕπνισαν σὺ, μὴ νυν ἔσταθι
 627. ὦ φ. ἐμοὶ πολλὸν πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
 Α. 853. ὦ χαίρε φ. οὐ γὰρ ἀκλεῖς τούνομα
 Θ. 210. ὦ φ., ὦ κηδεστὰ, μὴ σαντὸν προδῶς.
 Π. 788. ὦ φ. ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
 φίλταται. Α. 200. ὦ φ. γυναικες, ὁ κεραμῶν ὅσος.
 Α. 780. ὦ φ. τὸν χρησμὸν εἰ προδώσωμεν.
 φίλτατε. Α. 1020. ὦ φ., σπονδαὶ γὰρ εἰσι σοὶ μόνῃ,
 I. 148. ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φ.,
 Ν. 1464. ἀποστρέφειν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φ.,
 Α. 950. ἀπολύομαι γούν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φ.,
 Εκ. 378. καὶ δῆτα πολλὸν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φ.,
 Π. 967. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φ.
 1034. ἐπὶ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὦ φ.
 φίλτάτη. Α. 885. ὦ φ. σὺ καὶ πάλα ποθουμένη,
 ΕΙ. 582. χαίρε χαῖρ', ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένους, ὦ φ.
 661. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἐμ', ὦ φ.
 709. ὦ φ. δεῦρ' ἐλθέ καὶ δός μοι κύσαι.
 Α. 14. εὐδοσι κούχῃ ἡκουσιν ΚΑ. ἀλλ', ὦ φ.,
 78. ὦ φ. Λάκαινα, χαίρε, λαμπιτοῖ.
 145. ὦ φ. σὺ καὶ μόνῃ τούτων γυνή.
 Εκ. 37. αὐτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὦ φ.,
 54. καὶ πᾶν ταλαιπώρος ἔγωγ'. ὦ φ.,
 φίλτατον. Α. 475. Εὐρπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φ.,
 I. 726. ἔξελεθε δῆτ'. ΚΑ. ὦ Δημίδιον ὦ φ.,
 Ν. 746. ὦ Σακρατίδιον φ. ΣΠ. τί, ὦ γέρον;
 Ο. 677. ὦ φ. ὕπνισαν,
 Εκ. 970. εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φ., ὦ ἱκετεύω,
 φίλτατος. Α. 820. ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν φ.
 φίλτάτους. Α. 326. ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φ.
 φίλινον. Ο. 1377. ἀσπαζόμεσθα φ. Κινησίαν.
 φίλῳ. Α. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φ. τοὺς ἱππέας
 Α. 357. καίτοι φ. γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.
 I. 732. ὅτι φ. σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
 769. πάγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φ. καὶ μὴ στέργω, κατατμη-
 θεῖς,
 821. ὅτι φ. σέ φ.; ΔΗΜ. παῦ παῦ, οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε
 πονηρά.
 1341. ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σὺς φ. τέ σε
 Α. 870. φ. φ. γὰρ τούτων ἀλλ' οὐ βούλεται
 905. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φ.
 Ο. 1010. Μέτων, ΜΕ τί ἐστίν; ΠΕ. οἶσθ' ὅτι φ. σ' ἐγώ;
 φίλφ. Εκ. 931. ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένοι τάμω φ.
 φιλωδόν. Β. 240. ἀλλ', ὦ φ. γένος,
 φιλωδός. Σ. 270. φ. ἀλλὰ μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ἄνδρες,
 φίλων. Α. 326. ἀνταποκτεῖν ὡ γὰρ ὑμῶν τῶν φ. τοὺς φίλτάτους
 Ν. 1128. κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἡ τῶν ἐγγενῶν ἡ τῶν φ.,
 ΕΙ. 1132. ραν φ., ἐκέκασ

φίλων. Ο. 129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρὸς τις ἐλθὼν τῶν φίλων
 Ο. 378. αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἐμαθον ἐχθρῶν κοῦ φ.
 Εκ. 349. κέκληκεν αὐτὴν τῶν φ.; ΒΛ. γνῶμην γ' ἐμὴν.
 1024. ἡ τῶν φ. ἐλθὼν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος
 Π. 345. ὥστε μετέχειν ἐξεστίν· εἰ γὰρ τῶν φ.
 631. τί δ' ἐστίν ὃ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φ.;
 830. λαβὼν ἐπήκουν τοῖς θεομένοις τῶν φ.,
 Fr. 91. νόσφ' βιασθεῖς ἡ φ. ἀχρηρία.
 260, 2. δοῦναι πρύδικον ἐν τῶν φ. τῶν σῶν ἐνί.
 φίλων. I. 773. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φ., ὦ Δῆμε, γένοιτο
 πολίτης;
 I. 791. ἡ μᾶλλον ἐμοῦ σε φ., ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περ-
 δόσθαι.
 ΕΙ. 634. ἀλλ' αὐτ' ὦν ἀνευ γιγάρτων καὶ φ. τὰς ἰσχυάδας
 Φιλωνίδου Π. 179. ἐρῶ δὲ λαῖς οὐ διὰ σέ φ.;
 Π. 303. ἡ τοὺς ἐταίρους τοῦ φ. ποτ' ἐν Κορίνθῳ
 φίλως. Π. 380. καὶ μὴν φ. γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θεοὺς
 φιμώσῃτε. Ν. 592. εἴτα φ. τούτου τῷ ἐγὼ τὸν αὐχένα,
 φίτν. ΕΙ. 1164. δῆ' τὸ γὰρ φ. πρῶ-
 φλᾶν. ΕΙ. 1306. φ. ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς
 παρέλκειν.
 φλαττόθρατ'. Β. 1296. τί τὸ φ. τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἡ
 φλαῦρον. Ν. 834. καὶ μηδὲν εἴπης φ. ἄνδρας δεξιούς
 Ν. 1157. οὐδὲν γὰρ ἂν με φ. ἐργάσαισθ' ἐτι.
 ΕΙ. 96. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φ.
 Α. 1041. οὐτε δρᾶσω φ. οὐδὲν οὐθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
 1044. φ. εἰπὲν οὐδέεν'
 φλαῦρον. Ν. 1303. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φ. ὁ γὰρ
 φλαῦρος. Ο. 653. φ. ἐκονῶνσιν ἀετῷ ποτι.
 φλέβας. Θ. 694. πληγὴν μαχαίρα τῇδε φοινίας φ.
 φλέγεσθαι. Ν. 992. καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνησθαι, κἂν σπάντη
 τίς σε, φ.
 φλεγόμενον. Α. 1285. Δία τε πυρὶ φ., ἐπὶ τε
 φλέγουσαν. Θ. 1041. πολυδάκρυτον Ἀἶδα γόνος φ.,
 φλέγρας. Ο. 824. τὸ φ. πεδῖον. ἢ οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
 φλεγυρά. Α. 665. δεῦρο Μοῦσ' ἐλθέ φ. πυρὸς ἐχούσα μένος,
 ἔντονος Ἀχαρνή.
 φλέγων. Θ. 680. μαρίαις φ.,
 φλεήσιον. Fr. 701. φ.:
 φλέξιδι. Ο. 882. ρίωι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίῳ, καὶ φ.
 φλώ. Β. 244. καὶ φ., χαίροντες φῶδης
 φλέων. Fr. 85. πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ προκτῷ φ.;
 φληνάφα. Ν. 1475. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φ.
 φλόγ'. Fr. 470, 2. φ. ἀνασειρήσεις ἐπὶ τῷ
 φλόγα. Ν. 1494. σὺν ἔργον, ὦ δᾶς. ἰέναι πολλὴν φ.
 Θ. 1052. οὐ γὰρ ἐτ' ἀθανάταν φ. λείψουσιν
 φλογέας. Β. 340. ἐγείρε φ. λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων,
 φλογί. Β. 344. φ. φέγγεται δὲ λειμών'
 Π. 661. καθωσιώσῃ, πέλανος Ἡφαίστου φ.
 φλογός. Θ. 242. πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε προκτὸν τῆς φ.
 Εκ. 6. ὄρμα φ. σημεία τὰ ξυγκείμενα.
 φλουαρεῖς. Θ. 559. ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν ΓΤ. Γ. τάλαυν'
 ἐγῶ, φ.
 Π. 575. ἀλλὰ φ. καὶ πτερυγίεις. ΧΡ. καὶ πῶς φεύγουσιν σ'
 ἄπαντες;
 φλουαρεῖτ'. Σ. 85. ἄλλως φ. οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
 φλουαρήσεις. Β. 202. οὐ μὴ φ. ἔχων, ἀλλ' ἀντιβάς
 Β. 524. οὐ μὴ φ. ἔχων, ὦ Ξανθία.
 φλουαρία. Α. 159. φ. ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμνημένα.
 φλούαρος. Ν. 365. αὐταὶ γὰρ τοὶ μῶνα εἰσὶ θεαί· τάλλα δὲ πάντα
 ἐστὶ φ.
 φλουαρῶν. Π. 360. παῦσαι φ., ὡγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.
 Φλυεύς. Σ. 234. Εἰεργίδης ἄρ' ἐστὶ που ἵναυθ', ἡ Χάβης ὁ φ.;
 φλύκταιναν. Σ. 1119. μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φ. λαβῶν.
 Εκ. 1057. ἐξ αἵματος φ. ἡμφιεσμένη.
 φλυκταίνας. Β. 237. ἐγὼ δὲ φ. γ' ἔχω,
 φλῶσι. Π. 784. νύττουσι γὰρ καὶ φ. τάντικτήμα,
 φλῶσιν. Fr. 116, 3. φ. ἐκαστοῦτ' ἄνδρες
 φνεί Fr. 702. φ.:
 φοβεῖ. Ν. 1178. φ. δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἐνὶν τε καὶ νέαν.
 φοβεῖσθαι. Fr. 390, 1. τὸ γὰρ φ. τὸν θάνατον λῆρος πολὺς
 φοβερός. ΕΙ. 1101. ὡς οὗτος φ. τοῖς σπλάγχχνος ἐστὶν ὁ χρησμός.
 φοβεσιστράτη. I. 1177. τουτὶ τέμαχος σούδωκεν ἡ φ.
 φοβηθείην. Β. 280. ἡλαζονεύθ' ἵνα φ. ἐγώ.
 φοβηθείς. ΕΙ. 606. εἴτα Περικλῆς φ. μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
 φοβηθῆς. Ο. 323. πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φ. τὸν λόγον. ΧΟ.
 τί μ' ἐιργάσω;
 Ο. 654. μηδὲν φ. ἐστὶ γὰρ τι βίζιον,
 φοβού. Π. 1091. ἐγὼ δὲ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡ. θάρρει, μὴ φ.
 φόβου. Fr. 498, 2. χαρὶς τε θορ βου καὶ φ. ζῴεις καλῶς,
 φοβούμαι. Α. 326. ἀλλὰ φ. τότε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;

φοβούμεναι. ΕΙ. 621. πάντ' ἐμχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φ.,
 φόβω. ΕΙ. 642. ἡ πόλις γὰρ ἀρχιῶσα κὰν φ. καθημένη
 Φοῖβ'. Ι. 1240. ὦ φ. Ἀπολλων Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
 Ν. 595. ἀμφὶ μοι αὖτε, φ. ἀναξ
 Ξ. 869. ὦ φ. Ἀπολλων Πύθι, ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
 Θ. 112. φ., ἐν εὐμούσοις τιμαῖς
 Β. 754. ὦ φ. Ἀπολλων, ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
 Π. 81. ὦ φ. Ἀπολλων καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
 Φοῖβε. Fr. 551, 2. φ. μαχαίρας
 Φοῖβον. Θ. 109. φ., ὅς ἰδρύσατο χώρας
 Θ. 128. ὦν χάριν ἀνακτ' ἀγαλλε φ. [τιμῇ].
 Φοῖβος. Ι. 1024. σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ φ. τὸν κύνα.
 Ι. 1084. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ φ.
 Ο. 217. ἴν' ὁ χρυσόκομος φ. ἀκούσιν.
 716. ἐσμέν δ' ὑμῖν Ἀμμων, Δελφοί. Δωδάνη, φ. Ἀπόλλων.
 Π. 39. τί δήτα φ. ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
 213. ὁ φ. αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
 φοινίας. Θ. 694. πληγὴν μαχαίρᾳ τῆδε φ. φλέβας
 Φοίνικες. Ο. 505. χάποθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότε γ' οἱ φ.
 ἄπαντες
 Φοινίκης. Ο. 504. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ φ. πάσης κόκκυξ βασι-
 λεὺς ἦν
 φοινικίδ'. ΕΙ. 1173. τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φ. ὀξείαν πάνυ,
 Π. 735. τοῦτω δ' ὑπὸ τὴν φ. ὑποδύνθ' ἥσυχῃ
 φοινικίδα. Α. 320. μὴ οὐ κατοξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φ.;
 ΕΙ. 1175. ἦν δὲ που δὴ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φ.,
 φοινικίδι. Α. 1140. ἐπὶ τοῖσι βαιμοῖς ὠχρὸς ἐν φ.,
 Π. 731. κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φ.
 φοινικικῶν. ΕΙ. 303. τάσεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φ.
 φοινικιοῦς. Ο. 272. ἄλλα λιμναῖος. ΠΕ βαβαί, καλὸς γε καὶ φ.
 φοινικόπτερος. Ο. 273. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φ.
 Φοίνικος. Α. 421. τὰ τοῦ τυφλοῦ φ.; ΔΙ. οὐ φ., οὐ,
 Φοῖνιξ. Fr. 709, 1. εὐθὺς δὲ φ. γίγνομαι·
 φοιτᾷ Ν. 938. ἀντιλεγόντων κρίνας φ.
 φοιτᾶν. Ν. 916. διὰ σέ δὲ φ.
 φοιτᾷς. Ξ. 686. καὶ πρὸς τοῖσις ἐπιταττόμενος φ., ὃ μάλιστα
 μ' ἀπάγχει,
 φοναῖς. Ο. 1070. ἐστὶν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φ. ὀλλυται.
 φονεύς. Β. 1191. ἵνα μὴ κτραφεῖς γένοιτο τοῦ πατρὸς φ.
 φύνα. Β. 1386. φ. φ. δερκύμενον,
 φύναιον. Ο. 345. ὄρμαν φ., πτέρυγᾳ τε παντᾷ
 φύνον. Β. 1032. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φ.
 τ' ἀπέχεσθαι,
 φορᾷς. Fr. 293. "ὄβολων δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς φ."
 φορβάν. Ο. 348. καὶ δοῦναι βύγχει φ.
 φορβειῶ. Ξ. 582. ἐν φ. ταῖσι δικασταῖς ἐξοδὸν ἡλῆσα' ἀπιοῦσιν.
 φορεῖ. Ο. 573. πέτεται θεὸς ὦν πτέρυγας τε φ., κάλλοι γε θεοὶ
 πάνυ πολλοί.
 Π. 1059. ἀπώτισον· ἔνα γὰρ γόμφιον μόνον φ.
 φορεῖν. Ι. 757. καὶ λῆμα θούριον φ. καὶ λόγους ἀφύκτους,
 Ι. 872. ζεύγος πριάμενος ἐμβαδὸν τουτὶ φ. δίδωμι.
 Ξ. 116. ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φ. τριβάνιον
 Ο. 1114. ἦν δὲ μὴ κρίνῃτε, χαλκεύεσθε μῆνίσκους φ.
 Α. 1200. χάττ' ἂν ἐνδον ἦ φ.
 φορεῖς. Α. 800. τῇν λόχμην πολλὴν φ.
 φορημάτων. Fr. 310, 1. ὅς ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φ.
 φορηῖσαι. Ι. 318. καὶ πρὶν ἡμέραν φ., μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
 φορησω. Α. 632. καὶ φ. τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτω κλαδί,
 φόρμιγγα. Ο. 219. ἐλεφαντόδετον φ., θεῶν
 φόρμιγγι. Θ. 327. χρυσέα τε φ.
 φορμίδος. Ξ. 58. ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φ.
 φορμικτάς. Β. 232. προσεπιτέρπεται δ' ὁ φ. Ἀπόλλων,
 Φορμίσιον. Εκ. 97. ἀναβαλλομένη δείξει τὸν φ.
 Φορμίσιος. Β. 965. τουτουμνὲν φ. Μεγαίνετ' ὁ φ. Μάγνης,
 Φορμίων. ΕΙ. 348. ὅς ἔλαχε φ.
 Α. 804. ὡς δὲ καὶ φ.
 Fr. 73. φ.
 Φορμίωνι. Ι. 562. φ. τε φίλτατ', ἐκ
 φορμόν. Θ. 813. φ. πυρῶν τάνδρας κλέψας' αὐθημερὸν αὐτ'
 ἀπέδωκεν.
 Π. 542. καὶ φ. ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν· ἀντὶ δὲ προσκε-
 φαλίου,
 φορμῷ. Fr. 227. φ. σχοινίνω.
 φόροι. Α. 505. κοῦπω ξίνοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φ.
 φόρον. Α. 643. τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φ. ὑμῖν ἀπά-
 γοντες
 Ξ. 657. τὸν φ. ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσι-
 όντα.
 671. δάσετε τὸν φ., ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
 707. εἰσὶν γε πόλεις χίλιαί, αἱ νῦν τὸν φ. ἡμῖν ἀπάγουσιν·
 1099. τὸν φ. δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέ-

φόρον. Ο. 191. ἦν μὴ φ. φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
 φόρου. Ξ. 1115. οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φ.
 φορομένης. Α. 896. δλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φ.
 φορούμενον. ΕΙ. 144. λιμὴν δὲ τίς σε δέεται φ.;
 'φόρου. Εκ. 341. φρούρη' στ', ἔχουσα θοιμάτιον οὐγὰ φ.
 φορούοντας. Α. 1151. κατανάκας φ. ἐλθόντες δορὶ
 φόρους. Ι. 313. κἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθεν τοὺς φ. θυννο-
 σκοπῶν,
 ΕΙ. 621. πάντ' ἐμχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φ. φοβούμεναι,
 φορούσαι. Α. 44. κροκατὰ φ. καὶ κεκαλλωπισμέναι
 φορούση. Α. 530. σοὶ γ', ὦ κατάρατε, σιωπᾷ γὰρ, καὶ ταῦτα
 κάλυμμα φ.
 φοροῦσι. Θ. 422. αὐτοὶ φ. κρυπτά, κακοηθέστατα,
 φορτηγούς. Fr. 703. φ.
 φορτί. Α. 899. ἡ φ. ἑτερ' ἐνθένδ' ἐκείσ' ἀξίς ἰών;
 Α. 910. ταυτὶ τίνας τὰ φ. ἐστί; ΒΟ. τῶδ' ἐμὰ
 φορτία. Ξ. 1398. οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φ.
 Β. 573. κόπτοιμ' ἂν. οἷς μου κατέφαγες τὰ φ.
 φορτικῆς. Ξ. 66. καιρωδίας δὲ φ. σοφώτερον.
 φορτικόν. Α. 1218. ὑμᾶς κατακαύσω; φ. τὸ χωρίον.
 φορτικῶν. Ν. 524. ἔργον πλείστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φ.
 φορτίον. Α. 214. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
 ἀνδρῶν φ.
 Α. 957. κὰν τοῦτο κερδίνης ἄγων τὸ φ.
 969. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φ.
 Α. 312. θώμεσθα δὴ τὸ φ. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιᾶς.
 Π. 352. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φ.,
 φορτίου. Ο. 1375. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φ. δεῖται πτερῶν.
 φορτίων. Ξ. 1407. πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φ.,
 φόρτον. ΕΙ. 748. τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φ. καὶ βαιμολοχεύ-
 ματ' ἀγεννῇ.
 Π. 796. ἔπειτα καὶ τὸν φ. ἐκφύγοιμεν ἂν.
 φορυτόν. Α. 927. δὴς μοι φ., ἴν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.
 φορυτῷ. Α. 72. παρὰ τὴν ἐπαλξιν ἐν φ. κατακείμενος;
 φορῶ. Θ. 148. ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γινώμην φ.
 Θ. 258. κεφαλὴν περίθετος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φ.
 Π. 883. οὐδὲν προτιμῶ σου. φ. γὰρ πριάμενος
 φορῶν. Ξ. 475. καὶ ξυνὸν Βρασιῖδα, καὶ φ. κρᾶσπεδα
 Θ. 263. δρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤ. χαλαρὰ γούν χαίρεις φ.
 Π. 991. ἵνα τοῦμιν ἰμάτιον φ. μεμνῆτό μου.
 φράγγυνται. Fr. 336. αἱ γυναῖκες τὸν δοριᾶλλον φ.
 φραγγύνονται. Fr. Μ. Δημ. 13. αἱ γυναῖκες τὸν Δοριᾶλλον φ.
 φράξ'. Ξ. 1210. πῶς οὖν κατακλινῶ; φ. ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχη-
 μῶνας.
 Β. 1508. καὶ φ. αὐτοῖς ταχέως ἤκειν
 φράξε. Ν. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φ. πρὸς ἡμᾶς ὃ
 τι χρήσεις·
 ΕΙ. 186. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φ. μοι. ΤΡ. μαρώτατος.
 305. πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φ. κάρχητεκτόναι,
 359. φ.· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ·
 429. ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφ' ἑστώς φ. δημιουργικῶς·
 Α. 712. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φ. ταῖς σαντῆς φ.
 1009. ἄλλ' ὥς τάχιστα φ. περὶ διαλλαγῶν
 Β. 117. μῆδ' ἐν τῇ πρὸς ταῦτ', ἄλλα φ. τῶν ὁδῶν
 Π. 199. πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. ΧΡ. φ. τοῦ πέρι.
 1027. τί γὰρ ποιήσει; φ., καὶ πεπράζεται.
 Fr. 545. φ. τοῖνον, ὡς ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέριμμαι κύβος.
 φράζει. Ι. 1084. οὐκ ὀρθῶς φ. τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
 Ο. 51. ἄνω τι φ. ΕΤ. χῶ κοινοῖς οὐτοσί
 711. καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φ. κρεμάσαντι καθεύδειν,
 Β. 1055. ἐστὶ διδάτκαλος ὅστις φ., τοῖς ἡβᾶσιν δὲ ποιηταῖ.
 φράζειν. Β. 1058. ὃν χρὴ φ. ἀνθρωπείας; ΑΙ. ἀλλ', ὦ κακό-
 δαιμον, ἀνάγκη
 Β. 1442. ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φ. ΔΙ. λέγε.
 φράξω. ΕΙ. 1099. φ. δὴ, μὴ πᾶς σε δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 φράξετε. Ξ. 382. κἀνάσπαστον ποιεῖν εἶσω, τί ποιήσετε; φ.
 νυνί.
 Φράζω. Ι. 1015. φ., Ἐρεχθεῖδη, λογίαν ὁδὸν, ἥ σοι Ἀπόλλων
 Ι. 1030. φ., Ἐρεχθεῖδη, κύνα Κίρβερων ἀνδραποδιστήν,
 φράζομεν. Ο. 1085. εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φ. μεθιέναι.
 φράζοντος. Εκ. 589. πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιον καὶ τοῦ φ.
 ἀκοῦσαι.
 φράζουσαι. Π. 539. ἐπεγείρουσαι καὶ φ., πενήσεις, ἀλλ'
 ἐπανίστα.
 φράζουσαν. Π. 46. φ. ὃ σκαυότατέ σοι σαφέστατα
 φράζω. Ν. 1009. ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὰ φ.,
 φράζων. Ι. 1230. φ., ὑφ' οὗ χρῶν ἐμ' ἥττασθαι μόνον.
 Ι. 1231. τοῦμόν γε φ. ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
 ΕΙ. 1311. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὐ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φ.
 φράζηθ'. Ο. 183. ἦν δ' οἰκίστηε τοῦτο καὶ φ. ἄπαξ,
 'φρασα. Ι. 647. εἴτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· καγὰ φ.

φράσαι. I. 514. ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φ. περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
 N. 608. ἡ Σελήνη συντυχούσ' ἡμῖν ἐπέσειλεν φ.,
 1116. ἀφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φ.
 1384. κακῶν δ' ἂν οὐκ ἐφθης φ., κἀγὼ λαβὼν θύραζε
 O. 148. Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φ.;
 Θ. 145. ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φ.
 B. 60. ποῖός τις, ὠδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φ.
 431. ἔχουτ' ἂν οὖν φ. νῦν
 Εκ. 333. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; ΒΛ. οὐκ ἔχω φ.
 335. εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκα ἐκέλευσάς σοι φ.;
 Π. 259. σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φ. μοι
 280. ὅστις φενακίζεις, φ. δ' οὐπω τέτληκας ἡμῖν
 375. τράποιτο; τάλῃθες γὰρ οὐκ ἐθέλεις φ.
 1090. ἐγὼ δέ γ' αὐτῶ καὶ φ. τι βούλομαι.
 φράσαιμι. B. 1461. ἐκεῖ φ. ἂν ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
 φράσαιμι. O. 1544. τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φ. σοι.
 φράσαντά. Εκ. 552. φ. σοι χθές; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμνήσκωμαι.
 φράσσαν. Εκ. 530. φ. ἵεναι; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι,
 φράσαντέ. Εκ. 1125. ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φ. μοι τὸν δεσπότην,
 φράσαντον. O. 644. καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φ. ΠΕ. ἀλλὰ βῆδον.
 φρασάτω. Εκ. 662. νῆ τὴν Δήμητρί' εὐ γε διδάσκεις, τουτὶ
 τοῖνυν φ. μοι,
 Fr. 1. ὁ μὲν οὖν σὺς, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φ. τί καλοῦσιν
 ἰδύιους.
 φράσεθ'. ΕΙ. 1054. ὅπως δὲ θέτ' οὐ φ.; ΤΡ. ἡ κέρκος ποιεῖ
 φράσει. O. 270. οὗτος αὐτὸς νῦν φ. τίς ἐστιν ὕρως οὐτοσί;
 B. 1122. ἀσαφής γὰρ ἦν ἐν τῇ φ. τῶν πραγμάτων.
 φράσειαν. O. 374. ἡ φ., ὅντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
 φράσειας. O. 121. εἰ τίνα πύλιν φ. ἡμῖν εὐερον,
 B. 110. τοὺς σοὺς φ., εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
 φράσειας. A. 1086. τίς ἂν φ. ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;
 Π. 1171. τίς ἂν φ. ποῦ 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
 Fr. 187, 1. τίς ἂν φ. ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;
 φράσειαν. O. 15. ὅς τῳδ' ἔφασκε νῦν φ. τὴν Τηρέα,
 φράσεις. I. 1158. οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; ΔΗΜ. εἰ δὲ μή, φ. γε σὺ.
 Σ. 335. ζῶν πρὸς εὐνοὺς γὰρ φ.
 1425. εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἡ σὺ μοι φ.;
 Π. 65. εἰ μὴ φ. γὰρ, ἀπὸ σ' ὁλὼ κακὸν κακῶς.
 φράσει. Εκ. 837. φ. καθ' ἕκαστον ἀνδρ' ὅποι δειπνήσετε
 Π. 52. ἀλλ' εἰς ἑτερόν τι μείζον. ἦν δ' ἡμῖν φ.
 φράσεις. ΕΙ. 102. οὐκ ἐστ' ὅπως σιγήσοι, ἦν μὴ μοι φ.
 ΕΙ. 1061. ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσον; ΙΕ. ἦν φ. ΤΡ. μὴ διαλέγου
 B. 119. καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φ.
 Π. 19. ἦν μὴ φ. ὅ τι τῳδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 24. πρὶν ἂν φ. μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὐτοσί;
 φράσομαι. A. 503. ἡμεῖς φ. ΠΡ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ
 κλῆρς. ΔΤ. ἀκροῦ δὴ,
 φράσον. A. 98. ἀγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄντα σ' ἀπέπεμψεν φ.
 A. 111. ἀγε δὴ σὺ φ. ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
 1064. ἀσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φ.,
 I. 448. τῶν δορυφόρων. ΚΛ. ποῖαν; φ.
 1357. ἀλλ' οἷς σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὲ φ.
 1365. τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσεις φ.
 N. 314. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φ., τίνες εἰσ', ὦ Σώ-
 κrates, αὐταὶ
 374. ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φ. τοῦτο με ποιεῖ τε-
 τρεμαίνειν.
 673. ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. ΣΤ. πῶς δὴ; φ.
 736. περὶ τοῦ; σὺ γὰρ μοι τοῦτο φ., ὦ Σώκrates.
 1048. καὶ μοι φ., τῶν τοῦ Διὸς παῖδων τίν' ἀνδρ' ἀρίστον
 1062. ἀγαθὸν τι γινόμενον, φ., καὶ μ' ἐξέλεγον εἰπών.
 1088. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλα; ΑΔ. φέρε δὴ μοι φ.
 ΕΙ. 98. τοῖς τ' ἀνθρώποισι φ. σιγᾶν,
 O. 439. φ., δίδασκον. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ,
 649. φέρ' ἴδω, φ. νῦν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσί
 1229. φ. δὲ τοῖ μοι, τῷ πτέρυγι ποὶ ναυστολεῖς;
 A. 122. ἀφεκτέ' ἐστὶ ΜΤ. τοῦ; φ. ΔΤ. ποιήσετ' οὖν;
 Θ. 6. ὤφει παρεστώς. ΜΝ. πῶς λέγεις; αὐθις φ.
 B. 112. τούτους φ. μοι, λιμένας, ἄρτοπώλια,
 519. ἴθι νυν, φ. πρῶτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
 755. καὶ δὺς κύσαι καὶ τὺς κύσον, καὶ μοι φ.,
 1454. τί δαὶ λέγεις σὺ; ΑΙ. τὴν πύλιν νῦν μοι φ.
 Εκ. 710. φέρε νυν, φ. μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; ΒΛ. πάνν.
 Π. 56. ἀγε δὴ, σὺ πρῶτερον σαυτὸν ὅστις εἰ φ.,
 62. ἐμοὶ φ. ΠΛ. κλαῖν ἐγάγε σοι λέγω.
 83. ἐκείνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡ. πόθεν οὖν, φ.,
 263. ὦ χρυσὸν ἀγγεῖλας ἐπών, πῶς φῆς; πάλιν φ. μοι.
 401. βλέψαι ποιῆσαι νῦν ΒΛ. τίνα βλέψαι; φ.
 749. ἀτὰρ φ. μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλούτος; ΚΑ. ἔρχεται.
 843. ὁ φέρε μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φ.

φράσον. Fr. 713. παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ περὶ μοι φ.,
 φράσουσ'. B. 161. οἷ σοι φ. ἀπαξάπανθ' ὥς ἂν δέξῃ.
 φράσουσα. O. 1231. φ. θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς.
 φράσουσαι. I. 1058. ἀλλὰ τόδε φ., πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι
 ἐφραζεν.
 I. 1067. Αἰγείδῃ, φ. κυναλῶπεκα, μὴ σε δολώσῃ,
 φράσω. A. 915. ἐγὼ φ. σοι τῶν περιεστάτων χάριν.
 I. 15. ἀλλ' εἰπε θαρρῶν, εἴτα κἀγὼ σοι φ.
 36. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φ.;
 474. ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίους φ.
 1211. ἐγὼ φ. σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰδὼν
 N. 523. καὶ σοι φ. πρᾶγμ' ὁ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
 846. ἡ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μαρίαν αὐτοῦ φ.;
 1354. ἐγὼ φ. 'πειδὴ γὰρ εἰσιτώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
 Σ. 87. φ. γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότης.
 ΕΙ. 52. καὶ τοῖς ὑπερτάτοις ἀνδράσιν φ.
 403. καὶ σοι φ. τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
 O. 1507. ἀλλ' ἵνα φ. σοι πάντα τῶν πραγμάτων,
 1647. δεῦρ' ὥς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φ.
 A. 194. ἡμεῖς; ΔΤ. ἐγὼ σοι νῆ ΔΙ', ἦν βούλῃ, φ.
 1011. ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βούλῃ φ.
 Θ. 159. ἐγὼ φ. σοι πρῶτα μὲν γινώσκωμαι
 764. τοῖσιν πρυτάνεσιν ἂ πεποίηχ' οὗτος φ.
 B. 64. ἀρ' ἐκιδάσκω τὸ σαφές, ἡ τέρε φ.;
 120. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φ. πρῶτην; τίνα;
 127. βούλει ταχείαν καὶ κατάντη σοι φ.;
 908. ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φ., τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω.
 1156. πῶς δὲ; ΕΤ. σκύπει τὸ βῆμ'. ἐγὼ δὲ σοι φ.
 1177. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΤ. ἐγὼ φ.
 1399. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτ' αὐτοῖς; ποῦ; ΔΙ. φ.
 Fr. 445 a, 2. εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἐν δὲ σοι φ.,
 φράσων. Θ. 579. ἦκω φ. τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
 φράτορας. O. 1669. ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φ.;
 B. 415. ὅς ἐπέτης ἂν οὐκ ἔφυνε φ.,
 φράτορες. I. 255. ὦ γέροντες ἡλιαστοί, φ. τριαβόλον,
 O. 765. φουάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανούται φ.
 Fr. 277, 2. ἵνα μὴ με προσπράττωσι γράνν οἱ φ.
 φρέαρ. Π. 810. τὸ φ. δ' ἐλαῖον μεστὸν· αἱ δὲ λήκυθοι
 Π. 1169. αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φ. τὰς κοιλίας,
 φρέατι. ΕΙ. 578. τῷ φ., τῶν τ' ἐλαῶν,
 Fr. p. 505. τὴν δ' ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φ. παρὰ θεῶς εὐθέως,
 φρέατων. Εκ. 1004. ἐκ τῶν φ. τοὺς κίδους ξυλλαμβάνειν;
 φρένα. B. 101. ἡ φ. μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμῶς κατ' ἱερῶν,
 B. 886. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φ.,
 Εκ. 571. νῦν δὴ δὲ σε πυκνὴν φ. καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
 φρένας. ΕΙ. 1099. φράζω δὴ, μὴ πῶς σε δύλω φ. ἐξαπατήσας
 O. 1238. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φ.
 1445. ἀνεπετρώσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
 Θ. 291. καὶ ποσθαλίσκον νῦν ἔχειν μοι καὶ φ.
 462. οὐκ ἄκαιρα, φ. ἔχουσα.
 B. 534. νῦν ἔχοντος καὶ φ. καὶ
 876. Μούσαι, λεπτολύγους ξυνετάς φ. αἱ καθορᾶτε
 Π. 561. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμας ὕπας λημῶντες τὰς φ. ἄμφω,
 φρένες. ΕΙ. 1068. ὦν δύλιν ψυχὰι, δύλιν φ. ΤΡ. εἴθε σοι
 εἶναι
 B. 899. οὐδ' ἀκίνητοι φ.
 φρενί. A. 445. δῶσω πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανᾶ φ.
 N. 475. ἀφία σῇ φ. συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
 ΕΙ. 1030. φ. πορίμω τε τύλμῃ;
 O. 429. ἐνὶ σοφῶν τι φ.;
 938. τὸ δὲ τεφ' φ. μάθε
 1376. ἀφύβω φ. σώματι τε νῆαν ἐφέπω
 Θ. 438. πάντα δ' ἐβάστασεν φ., πυκνῶς τε
 φρενός. N. 705. νύμφα φ. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμάταν.
 O. 456. παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φ. ἀκύνετον
 B. 102. γλῶτταν δ' ἐπιόρησασαν ἰδίᾳ τῆς φ.
 φρενοτέκτονος. B. 820. φαῖτος ἀμυνομένου φ. ἀνδρὸς
 φρενῶν. I. 1237. πῶς εἶπας; ὡς μου χρησμὸς ἀπτεται φ.
 N. 153. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φ.
 A. 432. οὐ γὰρ μοχλῶν δὲ μάλλον ἢ νοῦ καὶ φ.
 φρεσίν. I. 1052. ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φ., ὅς σοι
 φρήν. A. 708. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φ.
 Θ. 275. μέμνησο τοῖνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φ. ὤμοσεν,
 B. 1040. ὕθην ἡμῇ ἀπομαζαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,
 φρικώδη. B. 1335. φ. δεινὰν ὤφει,
 φρίξας. B. 822. φ. δ' αὐτοκόμου λοφίᾳ λασιαύχενα χαίτην,
 φρονεῖ. A. 988. * * * ται τ' ἐπὶ τὸ δειπνον ἅμα καὶ μεγάλα
 δὴ φ.,
 I. 1216. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φ.
 Θ. 965. ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὔσαν ἀνδρας, οὐκ ὀρθῶς φ.
 φρονεῖν. I. 1122. ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φ.

φρονεῖν. I. 1143. τοὺς οἰομένους φ.
N. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὐ φ. δοκῆσετε.
B. 705. ὑστέρῃ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὐ φ. οὐ δόξομεν.
962. ἀπὸ τοῦ φ. ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς,
971. τοιαῦτα μέντοι γὰρ φ.
1485. ὅδε γὰρ εὐ φ. δοκῆσας
φρονεῖς. A. 361. πάντ' γὰρ ἐμέ γε πόθος δ' τι φ. ἔχει.
N. 817. οὐκ εὐ φ. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
821. ὅτε παιδάριον εἰ καὶ φ. ἀρχαῖκά.
EI. 1029. σὺ φ., ὅποσα χρεῶν τὸν
O. 119. καὶ πάντ' ὅσα περ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φ.
φρονεῖτε. Θ. 533. οὐ τοι μὰ τὴν Ἀγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὐ φ.,
φρόνημα. Σ. 1024. οὐκ ἐκτελέσσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι
τὸ φ.,
φρονήματος. EI. 25. φαύλος ἐρεῖδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φ.
φρονήσει. Εκ. 630. ἡ Λυσικράτους ἀρα νυνὶ μὲν ἴσα τοῖσι κα-
λοῖσι φ.
φρόνιμον. A. 971. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φ. ἄνδρα, τὸν
ὑπέρσυφον,
A. 42. τί δ' ἂν γυναῖκες φ. ἐργασαῖατο
φρόνιμος. O. 428. ἀπατον ὥς φ.
A. 547. ἀρετὴ φ.
φρονίμως. I. 1364. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φ. ἤδη λέγεις·
O. 1333. τὰ θαλάττι'. εἴπειτα δ' ὅπως φ.
φρονοῖ. Εκ. 640. αἰτίαι ἂν προστιθέντες ὥς φ. τὰ Βρασίδια.
φρονούντας. Εκ. 862. τοὺς εὐ φ. AN. A. ἣν δὲ καλύσσωσι, τί;
II. 577. ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φ. ἀριστα
φρονούντες. Fr. 487. 2. αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φ. παιδίῳ.
φρονούσιν. Σ. 1463. καὶ τοῖσιν εὐ φ.
φροντίδ'. N. 137. καὶ φ. ἐξήμβλωκας ἐξευρημένῃν.
N. 763. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φ. ἐς τὸν αἶρα,
Εκ. 672. φ. ἐπισταμένῃν
φροντίδα. I. 612. ὅσην ἀπὸν παρέσχες ἡμῖν φ.
N. 229. εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φ.
740. ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σκάσας τὴν φ.
φροντίδος. N. 233. ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φ.
φροντίεις. N. 735. οὐκ ἐγκαλυφόμενος ταχέως τι φ. ;
φρόντιζε. I. 688. ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φ.
N. 700. φ. διὰ καὶ διαθρεῖ, πάντα τρόπον τε σαυτὸν
II. 215. ὁράτε. XP. μὴ φ. μηδὲν, ἀγαθὲ.
φροντίζει. I. 783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φ. σκληρῶς σε καθή-
μενον οὕτως,
φροντίζειν. N. 1345. σὺν ἔργον, ὦ πρεσβύτα, φ. ὅπῃ
B. 1252. φ. γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
φροντίσεις. N. 723. οὕτως, τί ποιεῖς ; οὐχί φ. ; ΣΤ. ἐγὼ ;
φροντίσετε. N. 189. ζητοῦσι. μὴ νυν τουτογί φ.
N. 215. ὥς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνν φ.,
φροντίζοντί. I. 638. φανήν τ' ἀναιδή. ταῦτα φ. μοι
φροντίζουσ'. A. 654. οὐ φ., ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέ-
λαινται.
φροντίζων. I. 776. οὐ φ. τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριόμην.
N. 75. νῦν οὖν ὄλην τὴν νύκτα φ., ὁδοῦ
φροντίς. N. 236. ἡ φ. ἔλκει τὴν ἱκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα ;
Σ. 1097. φ., ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσσιτο· ἀριστος.
φροντίσαι. Εκ. 530. φράσασαν ἰέναι ; ΠΡ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φ.,
φροντίσαιμ'. A. 696. οὐ γὰρ ὕμῶν φ. ἂν, ἣν ἐμοὶ ζῆ Λαμπετῶ
φροντίσαιμι. B. 1222. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δῆμητρα φ. γε
φροντίσης. I. 1356. ἀλλ' οὐ σὺ τοῦτ' αἰτίος, μὴ φ.,
Σ. 25. ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον ; ΣΠ. μὴ φ.
228. μὴ φ.· ἰδὼν ἐγὼ λίθους ἔχω,
998. μὴ φ., ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
A. 915. εἰς ἐμέ τράποιτο· μηδὲν ὀρκου φ.
Θ. 233. μὴ φ.· ὥς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνν.
247. μὴ φ.· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Εκ. 549. μὴ φ.· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
φροντίσι. I. 1291. φ. συγγεγέννημαι,
N. 950. λόγιοι καὶ φ. καὶ γνωμοτόποις μερίμναις,
φρόντισμα. N. 155. φ. ; ΣΤ. ποῖον ; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
φροντίσωμεν. I. 71. νῦν οὖν ἀνύσαντε φ.. ὡγαθὲ,
φροντισταῖς. N. 456. τοῖς φ. παραθέντων.
φροντισταῖσιν. N. 1039. ἐν τοῖσι φ., ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
φροντιστῇ. N. 266. ἀρῆγτε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φ. μετέωροι.
φροντιστήριον. N. 94. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φ.
N. 128. αὐτοὺς βαδίζον ἐς τὸ φ.
142. ἤκω μαθητῆς ἐς τὸ φ.
181. ἀνοιγ' ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ φ.,
1144. τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φ.
1487. κάπειτ' ἐπαναβάς ἐπὶ τὸ φ.
φροντιστής. N. 414. εἰ μνήμων εἰ καὶ φ. καὶ τὸ ταλαίπωρον
ἐνεστίν
φροντιῶ. N. 125. ἀνίπκων. ἀλλ' εἴσεμι, σοῦ δ' οὐ φ.

φρονῶ. A. 446. εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἀγῶ φ.
Εκ. 937. κάγωγ', ἵνα γνῶς ὥς πολὺ σοῦ μείζον φ.
φρονῶν. Σ. 507. ταῦτα δρᾶν ζυνωμότης ἂν καὶ φ. τυραννικά.
O. 635. ἐμοὶ φ. ζυνωδοῖ, μὴ
II. 479. τοιαῦτ' ἀκούων ; ΠΕ. ὅστις ἐστὶν εὐ φ.
φροῦδα. N. 718. φ. τὰ χρήματα, φροῦδη χροιά,
B. 94. ἂ φ. θάττον, ἣν μόνον χορὸν λάβῃ,
φροῦδά. A. 470. ἀπολεῖς μ'. ἰδοὺ σοι. φ. μοι τὰ δράματα.
φροῦδαι. Fr. 509. ἐς τὴν Πάρῃθ' ὀργισθείσαι φ. κατὰ τὸν
Λυκαβηττόν.
φροῦδη. N. 718. φροῦδα τὰ χρήματα, φ. χροιά,
N. 719. φ. ψυχῇ, φ. δ' ἐμβάς·
B. 305. ἤμπουσα φ. ΔΙ. κατόμοσον. ΕΑ. νῆ τὸν Δία.
1344. φ. Γλύκη.
Εκ. 311. τί τὸ πρᾶγμα ; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φ.· στί μοι ;
341. φ.· στί, ἔχουσα θοίματιον οὐγὰ φ.
950. φ. γὰρ ἐστὶν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
φροῦδοι. EI. 197. φ. γὰρ ἐχθρὲς εἰσιν ἐξωκισμένοι.
φροῦδον. Θ. 794. ἐνδοθεν εὗρετε φ. τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
λαμβάνετ' ἔνδον.
φροῦδος. A. 208. ἐκπέφην', οἴχεται φ. οἶμοι τάλας τῶν ἐτῶν
τῶν ἐμῶν
N. 722. ὀλίγου φ. γεγέννημαι.
A. 106. πορπακισάμενος φ. ἀμπτάμενος ἔβα.
Θ. 691. ἐξαρκάσας μοι φ. ἀπὸ τοῦ τιτιθίου.
φρουράς. N. 721. φ. ἄδων
φρούρει. O. 1367. φ., στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
φρούριον. B. 362. ἡ προδίδωσιν φ. ἡ ναὺς, ἡ γάπορρητ' ἀπο-
πέμπει
φρουροῦντ'. Σ. 237. φ. ἐγὼ τε καὶ σὺ· κᾶτα περιπατοῦντε
νύκτωρ
φρουρούσι. B. 472. φ. Κακυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
φρυαγμοσεμνάκους. Σ. 135. ἔχων τρόπους φ. τινάς.
Φρύγα. O. 1244. ἐχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότ' ἔρα Λυδὸν ἡ Φ.
Fr. 478. τὸν Φ., τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάξιον.
φρύγανα. O. 643. καὶ τὰ μὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φ.,
φρυγανίστριαν. Fr. 618. γυναῖκα θερίστριαν καὶ φ.
φρύγανον. EI. 1026. οὐκ οὐκ σοι μαντικῶς τὸ φ. τίθεσθαι ;
φρύγεται. Εκ. 844. στέφανοι πλέκονται, φ. τραγήματα,
φρυγίλος. O. 763. φ. ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
φρυγίλω. O. 875. καὶ φ. Σαβαζίω, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ
Φρυγίλῳ. O. 493. χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φ. ἱρίαν
διὰ τούτων.
Θ. 121. ποδὶ παράρῃθ' εὐρύθμα Φ.
φρύγουσιν. Εκ. 221. καθήμεναι φ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
φρυκτούς. Σ. 1331. θρῶν φ. σκευάσω.
φρυκτωρία. O. 1161. φυλακαὶ καθεστήκασιν καὶ φ.
Φρύνην. Εκ. 1101. Φ. ἔχουσιν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθους.
Φρύνην. N. 971. οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φ. ταύτας τὰς δυσκολο-
κάμπτους,
Φρυνίχειον. Σ. 1524. καὶ τὸ Φ.
Φρυνίχον. Σ. 1302. Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φ.
Φρυνίχος. N. 556. Φ. πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
Σ. 1490. πτήσσει Φ. ὥς τις ἀλέκτωρ,
O. 750. Φ. ἀμβροσίαν μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, αἰεὶ φέ-
O. 164. καὶ Φ., τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
B. 13. εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὥνπερ Φ.
Φρυνίχου. Σ. 269. ἡγεῖτ' ἂν ἔδων Φ.· καὶ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ
B. 689. καὶ τις ἡμαρτε σφαλῆς τι Φ. παλαίσμασιν,
Φρυνίχῳ. B. 910. ἐξηπάτα, μῶρους λαβὼν παρὰ Φ. τραφέντας.
B. 1299. ἡγεγον αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φ.
Φρυνῶνδα. Fr. 92. ὦ μαρὰ καὶ Φ. καὶ ποτηρὲ σὺ.
Φρυνῶνδας. Θ. 861. πατήρ ἐκεῖνός ἐστι ; Φ. μὲν οὖν.
Φρύξ. Σ. 433. ὦ Μίδα καὶ Φ. βοήθει δεῦρο καὶ Μασωντία,
O. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ἂν Φ. μηδὲν ἦττον Σπινθάρου,
φύ. { A. 295. }
305. } φ. φ.
φύγαις. Εκ. 243. ἐν ταῖς φ. μετὰ τάνδρος ᾠκησ' ἐν πυκνί·
φύγη. A. 717. κάφελαύνειν χρὴ τὸ λοιπὸν, κἂν φ. τις, ζήμου
II. 438. ἀναξ' Ἀπολλὼν καὶ θεοί, ποῖ τις φ. ;
φύγω. O. 354. τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φ. δύστηνος ; ΠΕ. οὗτος, οὐ
μενεῖς ;
φύει. EI. 1165. οὐ φ.· τὸν τε φή-
φύεται. Fr. 556. ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μυαίκυλα φ.
πολλά.
φύκος. Fr. 309, 5. κάλυμμα, φ., περιδέραι', υπογράμματα,
φύλ'. O. 253. πάντα γὰρ ἐνθάδε φ. ἀθροίζομεν
O. 686. ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φ. ἀμενηνὰ,
φύλα. O. 231. νέμεσθε, φ. μυρία κριθοτράγων
O. 251. φ. μετ' ἀλκυόνεσσιν ποτάται,
1755. ἐπέσθε νῦν γάμοισιν, ὦ φ. πάντα συννόμω

φύλα. Ο. 777. πτῆξε δὲ ποικίλα φ. τε θηρῶν, φυλαῖς. Ο. 1404. δὲ ταῖς φ. περιμάχητός εἰμ' αἰί; φυλακαί. Ο. 1161. φ. καθέστηκας καὶ φρυκτωρίαί φυλακας. Ο. 841. φ. κατάστησαι, τὸ πῦρ ἐγκρυπτ' αἰί, Ο. 1174. λαθὼν κολοῦς φ. ἡμεροσκόπους. φυλακῆν. Σ. 2. φ. καταλύειν νυκτερινὴν διδασκομαι. φυλάκων. Α. 847. τις οὗτος οὐντὸς τῶν φ ἐστῶς; ΚΙ. ἐγώ. φύλαξ. Ο. 1168. ἀλλ' ὅδε φ. γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄγγελος Θ. 1026. ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλας φ. ἐφέστηκε φύλαξαι. Σ. 243. τὸν πηλὸν, ὃ πάτερ πάτερ τουτονί φ. Β. 4. τοῦτο δὲ φ.· πάνυ γὰρ ἐστ' ἤδη χολή. φυλάξεις. Ι. 167. δῆσεις, φ., ἐν πρυτανείῳ λακάσει. ΕΙ. 176. κεί μὴ φ., χορτάσω τὸν κύνθαρων. Β. 1002. καὶ φ., φυλάξομαι. Α. 631. ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννέουσιν, ἐπεὶ φ., Εκ. 769. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; ΑΝ. Β. φ., 831. νῦν δ' αἱ γυναῖκες. ΑΝ. Β. ἄς ἐγὼ φ. φυλάξομεν. Ν. 1119. εἰτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φ., φυλάξον. Θ. 763. φ. αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη φυλάξουσ'. Εκ. 625. ἀλλὰ φ. οἱ φανυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας φυλάξω. Ι. 434. κάγαγ', ἐάν τι παραχαλῇ, τὴν ἀντλίαν φ. φυλάξων. ΕΙ. 881. οὕτω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φ.; δεῦρο σὺ φυλαρχος. Ο. 799. ἤρεθ φ., εἴθ' ἱππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενὸς φυλαρχοῦντ'. Α. 561. νῆ Δι' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φ. εἶδεν ἐφ' ἵππου φυλασίου. Α. 1028. ἀλλ' εἴ τι κῆδε Δερκέτου φ., φυλάσσε. Ι. 1039. ὥστε περὶ σκύνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φ., φυλάτθ'. Σ. 155. φ. ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτραῖζεται. φυλάττει. Ο. 1190. πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φ. πᾶς Θ. 932. στήσας φ. καὶ προσιέναι μηδένα ΕΙ. 481. φ. σαντὴν ἀσφαλῶς. πολλοὶ γὰρ οἱ πανούργοι, φυλάττει. Σ. 597. ἀλλὰ φ. διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μύσας ἀπαμύνει. Σ. 957. ὅτι σοὺ προμάχεται καὶ φ. τὴν θύραν Θ. 976. κλῆδας γάμου φ. φυλάττειν. Σ. 69. οὗτος φ. τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῆν, Θ. 791. ἀλλ' οὕτως πολλὴ σπουδὴ τὸ κακὸν βούλεσθε φ.; φυλάττεσθαι. Α. 257. πρόβαινε. κὰν τάχῃ φ. σφόδρα φυλάττεται. Ο. 1159. καὶ Βεβαλάνωται καὶ φ. κύκλῳ, φυλάττεται. ΕΙ. 732. ἀλλὰ φ. ταῦτ' ἀνδρείας· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς, Θ. 652. ἄγε δὴ τί δρώμεν; ΚΑ. τουτονί φ. φυλάττοι. Ι. 499. κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φ. φυλάττομαι. Σ. 1355. νέος γὰρ εἰμι καὶ φ. σφόδρα. φυλάττομεν. Σ. 4. ἀρ' οἴσθα γ' οἶον κνώδαλον φ.; Σ. 112. μᾶλλον δικάζει. τουτον οὖν φ. 132. καταπετάσσαντες ἐν κύκλῳ φ. 'φύλαττον. Β. 469. δὲ ἐγὼ φ. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος· φυλάττον. Ι. 761. ἀλλὰ φ., καὶ πρὶν ἐκείνον προσκείσθαι σοι, πρότερον σὺ Σ. 1343. ἔχου φ. δ', ὡς σαφρὸν τὸ σχοινίον· ΕΙ. 1100. ἱκτίνος μάρμῃ ΤΡ. τουτί μέντοι σὺ φ., Θ. 239. ἐπικυπτε· τὴν κέρκον φ. νῦν ἄκραν. φυλάττων. Α. 103. ἀνεστὶν ἐπὶ Θράκης φ. Εὐκράτη. Π. 1193. τὸν ὀπισθόδομον αἰὶ φ. τῆς θεοῦ. φυλέτα. Α. 568. ἰὼ Λίμαχ', ὦ φίλ', ὦ φ. Ο. 368. τῆς ἐμῆς γυναῖκος ὅντε ζυγγεγῆ καὶ φ.; φυλῇ. Ο. 33. ἡμεῖς δὲ φ. καὶ γένει τιμῶμενοι, φυλῇ. Ο. 1407. Κεκροπίδα φ.; ΚΙ. καταγελάς μου, δῆλος εἶ. φυλῇ. Π. 1146. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ φ. κατέλαβες. φυλῆς. Α. 1023. πόθεν; ΓΕ. ἀπὸ φ. ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι. φυλλάσι. Σ. 393. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φ. παῖε, φυλλεῖ. Π. 544. μαλάχης πύρρους, ἀντὶ δὲ μάχης φ. ἰσχνῶν βαφαιδίων, φυλλεῖα. Α. 469. ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φ. δός. φυλλοβολούσης. Ν. 1007. μίλακος ὕζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λευκῆς φ., φυλλοκόμου. Ο. 215. καθαρὰ χωρεῖ διὰ φ. Ο. 742. ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φ., φυλλορροεῖ. Ο. 1481. ἀσπίδας φ. φύλλων. Ο. 685. Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φ. γενεῇ προσόμοιοι, Ο. 1094. φ. ἐν κύλποις ναῖω, φύλον. Ο. 1088. εὐδαιμον φ. πτηνῶν Θ. 786. καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φ. κακὰ πόλλ' ἀγορεύει, φυλόπιδος. ΕΙ. 1076. φ. λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὕμναιοι. φῶναι. Β. 1164. ὄντινά γε, πρὶν φ. μὲν, ἀπόλλων ἔφη Γρ. 473. 2. ἴφρα φ. φύομεν. Ο. 106. πτερορρνεῖ τε καὶ τῆς ἑτέρα φ.

φυρασάμενος. Ν. 979. οὐδ' ἂν μαλακῇ φ. τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν Φυρόμαχος. Εκ. 22. ἄς φ. ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἐτι, φύσα. Θ. 221. κάθιζε φ. τὴν γνώθον τὴν δεξιάν· φύσῃ. Ν. 405. ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φ., κάπειθ' ὑπ' ἀνάγκης φύσαι. Ο. 785. οὐδὲν ἐστ' ἀμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φ. πτερὰ, φυσαλλίδας. Α. 1245. λαβὲ δῆτα τὰς φ. πρὸς τῶν θεῶν, φύσαντα. Σ. 1472. τὸν φ. σεμνοτέρους φύσαντες. Α. 868. Θείβαθι γὰρ φ. ἐξέπισθέ μου φυσατήρια. Α. 1242. ὦ πολυχариδα, λαβὲ τὰ φ., φυσάτω. Ο. 765. φ. πάππους παρ' ἡμῖν. καὶ φανούται φράτορες. φύσαι. Ν. 486. ἐνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φ.; Ν. 537. ὡς δὲ σῶφρον ἐστὶ φ. σκέψασθ' ἥτις πρώτα μὲν 877. ἀμείλει, δίδασκε· θυμύσουφός ἐστιν φ. 1078. χρῶ τῇ φ., σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν. Ο. 37. τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φ. κεῦδαίμονα Α. 1037. ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὶ θωπικαὶ φ., Θ. 167. ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φ. 531. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν ἀναισχύντων φ. γυναικῶν 752. ὑπὲρ γε τούτου. ΜΝ. φιλότεκνός τις εἰ φ. Β. 540. καὶ φ. Θηραμένους. 700. ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὡ σοφάτατοι φ., 1183. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ πακοδαίμων φ., Π. 118. ἄνθρωπος οὗτος ἐστὶν ἀθλιος φ. 273. πάντως γὰρ ἀνθρώπων φ. τοιούτων ἐς τὰ πάντα 279. διαπραγείης. ὡς μύθαν εἰ καὶ φ. κύβαλος, φύσεις. ΕΙ. 607. τὰς φ. ὑμῶν δεδοικὸς καὶ τὸν αὐτοδῶδ' τρόπον, Β. 810. φ. ποιητῶν· εἰτα τῷ σῷ δεσπύτῃ 1115. αἰ φ. τ' ἄλλως κράτισται, φύσεις Σ. 1282. ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φ. αὐτόματον ἐκμαθεῖν Σ. 1458. φ., ἢν ἔχοι τις αἰεί. φύσεως. Ν. 1075. εἰεν. πάριμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φ. ἀνάγκας. φύσηματι. Β. 825. γηγενεῖ φ. φύσῃτε. Β. 863. τοῖς ὁστίνοις φ. τὸν πραικτὸν κύνος. φύσητέον. Α. 293. καὶ τὸ πῦρ φ., φύσιν. Ι. 518. ὑμᾶς τε πάλας διαγυγνώσκων ἐπετείους τὴν φ. ὄντας, Ν. 276. ἀρῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φ. εὐάγητον, 352. ἀποφαίνουσαι τὴν φ. αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένεστο. 503. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφάντος τὴν φ. 515. νεωτέροις τὴν φ. αὐ. 960. βῆξον φανὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαντοῦ φ. εἰπέ. 1187. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φ. Σ. 1071. εἰ τις ὑμῶν, ὃ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φ. Ο. 117. εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φ., 371. εἰ δὲ τὴν φ. μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶν φίλοι, 685. Ἄγε δὴ φ. ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεῇ προσόμοιοι, 691. φ. οἰσπῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρίβους τε Χάους τε 1569. τί, ὦ κακὸδαμον; Λαισπολίας εἰ τὴν φ. Γρ. 122. 2. βίξας ἐχούσας σκοροδομήμον φ. φύσις. Α. 545. ἐνι φ., ἐνι χάρις, Θ. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φ., 1129. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδίαυτο βάρβαρος φ. Β. 1451. εὐ γ', ὦ Παλάμεις, ὡ σοφατάτη φ. φύσκει. Γρ. 547. χορδαί, φ., πάσται, ζωμοί, φύσκεις. Γρ. 249. διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν καὶ φ. βαφαισίσι. φύσκεις. Ι. 364. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρακτὸν ἀντὶ φ. φύστίτην. Σ. 610. καὶ τὸ γυναικῶν μ' ὑποδοπεύσαν φ. μάζαν προσενέγκη, φύσων. Ο. 859. αὐσαι σὺ φ. Ἡράκλεις, τουτί τί ἦν; Ο. 1080. εἰτα φ. τὰς κίχλας δίκνυνσι καὶ λυμαίνονται, Β. 1098. φ. τὴν λαμπάδ' ἐφευγε, φύσωντα. ΕΙ. 902. φ. καὶ πνέοντα προσκινήσεται, φύσωντι. ΕΙ. 954. φ. καὶ ποικυμένῳ φυτῇ ΕΙ. 599. τάλλα θ' ὀπίσ' ἐστὶ φ. φυτεύειν. Σ. 1133. ἐπειτα παιδᾶς χρῆ φ. καὶ τρέφειν. 'φύτευον. ΕΙ. 558. τίς τε συκάς. ἄς ἐγὼ φ. ὦν νεώτερος, 'φύτευσα. ΕΙ. 629. ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ φ. κάζεθρενέμην. φυτεύω. Γρ. 164. 1. συκάς φ. πάντα πλὴν Λακωνικῆς· φῦδας. Γρ. 124. 2. φ. τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον; φῦδων. Π. 535. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύνα' ἀγαθόν, πλὴν φ. ἐκ Βαλανείου φύκης. { Σ. 1035 } φ. δ' ὁσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύνουσ, { ΕΙ. 758. } πρακτὸν δὲ καμῆλου. φωνῇ. Ο. 236. ἡδόμενα φ. φωνῶν. Α. 747. χ' ὁσεῖτε φ. χοιρίων μυστηρικῶν. φωνάς. Ι. 522. πᾶσας δ' ὑμῖν φ. ἰεῖς καὶ ψάλλων καὶ πτερογίζων

φωνάς. Σ. 562. ἀλλ' ἀκροῦμαι πάσας φ. ἰέντων εἰς ἀπόφυζιν.
φώνει. Α. 777. ἔγωγε. ΜΕ. φ. δὴ τὸ ταχέως, χοίριον.
φωνή. Ι. 218. φ. μιὰρ, γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἶ;
Σ. 395. οὗτος, ἐγείρου. ΣΩ. τί τὸ πρᾶγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φ. με
τις ἐγκεκύλωται.
φωνή. Α. 1046. φ. τοιαῦτα λάσκων.
Σ. 572. εἰ μὲν χαίρεις ἄνδρος φ., παῖδός φωνὴν ἐλεήσας
573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίους χαίρει, θυγατρός φ. με πιθέσθαι.
ΕΙ. 800. ὕμνεῖν, δταν ἡμνὰ μὲν φ. χειλιδῶν
Θ. 961. μέλπει καὶ γέραιρε φ. πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
Β. 379. τῇ φ. μολπῶν,
φωνήν. Ι. 137. ἀρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φ. ἔχων.
Ι. 638. φ. τ' ἀναιδῇ ταῦτα φροντίζοντί μοι
Ν. 357. οὐρανομήκη ρήξατε κάμολ φ., ὡ παμβασιλείαι.
960. ῥῆξον φ. ῥῆτιν χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
963. πρῶτον μὲν εἶδε παῖδός φ. γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι
979. οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φ. πρὸς τὸν ἑραστὴν
Σ. 36. ἔχουσα φ. ἐμπρησμένης ὕδ.
555. ἱκετεύουσιν θ' ὑποκύντοντες, τὴν φ. οἰκτροχοοῦντες
572. εἰ μὲν χαίρεις ἄνδρος φωνή, παῖδός φ. ἐλεήσας
1034. } περὶ τὴν κεφαλὴν, φ. δ' εἶχεν χαράδρας δλεθρον
ΕΙ. 757. } τετοκυίας,
Ο. 200. ἐδίδαξα τὴν φ., ζυνὼν πολλὸν χρόνον.
721. ἐμβόλον ὄρνιν, φ. ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
Α. 361. ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φ. ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
Fr. 344, 6. τρυγός τε φ. εἰς λεκάνην ὠθουμένης,

φωνή. Ν. 292. ἦσθον φ. ἅμα καὶ βρουτῆς μυκησαμένης θεο-
σέπτου;
ΕΙ. 61. σιγήσας, ὡς φ. ἀκούειν μοι δοκῶ.
Π. 1008. ἐπ' ἐκφορὰν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φ. μόνον
φωνήσας. Θ. 51. τίς ὁ φ.; ΜΝ. νῆμενος αἰθήρ.
φωράσω. Β. 1363. εἰσελθοῦσα φ.
φωράσων. Ν. 499. ἀλλ' οὐχί φ. ἐγὼγ' εἰσέρχομαι.
φῶρες. Fr. 153. Ἀργεῖοι φ. ;
φῶς. Ν. 614. μὴ πρίη, παῖ, δῶδ', ἐπειδὴ φ. Σεληναίης καλόν.
Ν. 632. αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φ.
ΕΙ. 307. πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φ. ἀνελεύσαι
445. ἐς φ. ἀνελθεῖν, ὡ πότνι, ἐν ταῖσιν μάχαις
Ο. 699. ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φ.
Θ. 126. τῇ φ. ἔσυντο δαιμονίους δμμασιν,
194. χαίρεις ὄρνων φ., πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
Β. 155. ὄρει τε φ. κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
φῶσιν. Β. 132. κάπειτ' ἐπειδὴν φ. οἱ θεώμενοι
Φωσφόρον. Α. 443. εἰ τὰρ νῆ τὴν φ. τὴν χεῖρ' ἄκραν
Α. 738. χῶρει πάλιν δεῦρ'. ΓΓ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν φ.
φωσφόρον. Θ. 858. πανούργος εἰ νῆ τὴν ἑκείτην τὴν φ.
φωσφόρος. Β. 342. νυκτέρου τελετῆς φ. ἀστήρ.
φωσφόρου. Fr. 535, 2. ἑκάτης ἀγαλμα φ. γενήσομαι.
φωσφόρος. Fr. 494. ἐκφέρετε πένους κατ' Ἀγάθωνα φ.
φῶτα. Θ. 1040. ἄνομα πάθεα φ. λιτομέναν.
φωτός. ΕΙ. 528. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φ. ἐχθιστον πλέκος.
Β. 820. φ. ἀμνησμένου φρενοτέκοντος ἀνδρός

X

χ'. Α. 732. ἀμβάτε ποττὰν μάδδαν, αἴ χ' εὐρηγέ πα. κ.τ.λ.
χά. Α. 887. χ. δυσκοταίνει πρὸς ἐμέ καὶ βρενθύεται,
Χάβης. Σ. 234. Εὐεργίδης ἀρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἡ Χ. ὁ Φλυεύς;
Χάει. Ο. 698. οὗτος δὲ Χ. πτερόεντι μῆγεις νυχφὶ κατὰ Τάρτα-
ρον εὐρὺν
χαί. Α. 47. τὰ κροκατῖδια καὶ τὰ μύρα χ. περιβαρίδες
χαῖα. Α. 90. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΛΑ. χ. ναὶ τῶ σῶ,
Α. 91. Κορινθία δ' αὖ ΑΤ. χ. νῆ τὸν Δία
χαῖρ'. Α. 176. χ., Ἀμφίθεε. ΑΜ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων
Ι. 1333. χ., ὡ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ σοι συγχαίρομεν
ἡμεῖς
Ν. 358. χ., ὡ πρεσβῦτα παλαιογενεῖς, θηρατὰ λόγων φιλο-
μούσων
ΕΙ. 523. ὡ χ. Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὡ Θεωρία.
582. χαίρει χ., ὡς ἡλθες ἡμῖν ἀσμένους, ὡ φιλότατη.
Ο. 869. ὡ Σουινέρακε, χ. ἀναξ Πελαργικέ.
Α. 6. χ., ὡ Καλονίκη.
1108. χ. ὡ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
Θ. 129. χ., ὡ λβιε, παῖ Λατοῦς.
972. χ., ὡ Ἐκίεργε,
1056. χ., ὡ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
Β. 184. χ. ὡ Χάρων. χ. ὡ Χάρων, χ. ὡ Χάρων.
272. Ιαῦ. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΗΑ. χ., ὡ δέσποτα.
χαῖρε. Α. 729. ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις χ., Μεγαρεῦσιν φίλα.
Α. 832. καὶ χ. πόλλ'. ΜΕ. ἀλλ' ἀμὲν οὐκ ἐπιχώριον.
872. ὡ χ., κολλικοφάγε Βοιωτῖδιον.
1206. ἰὴ ἰὴ χ. Λαμαχίππιον,
Ι. 1254. ὡ χ. καλλίνικε. καὶ μέμνησ' ὅτι
ΕΙ. 582. χ. χαῖρ', ὡς ἡλθες ἡμῖν ἀσμένους, ὡ φιλότατη.
718. ἀλλ', ὡ φίλ' Ἑρμῇ, χ. πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε,
Α. 78. ὡ φιλότατη Λάκαινα, χ., Λαμπιτοί.
853. ὡ χ. φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεῖς τοῦνομα
Θ. 111. χ. καλλίσταῖς ἀοιδαῖς.
1193. τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΤ. χ., τοξότα·
Β. 164. καὶ χ. πύλλ', ὡδελφέ. ΔΙ. νῆ Δι καὶ σύ γε
Fr. 162, 2. χ. λιπαρὸν δάπεδον, οὐθαρ ἀγαθῆς χθονός.
234, 2. εἴαν ἀνεκὰς, λέγε, χ. φέγγος ἡλίου.
χαίρει. Ν. 1070. γυνὴ δὲ σιναιωφουμένη χ.· σὺ δ' εἰ κρόνιππος.
Β. 358. ἡ βομολόχοις ἔπεισιν χ. μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
χαίρειν. Α. 200. χ. κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας
Ι. 329. σου μαρώτερος, ὥστε με χ.,
Ν. 609. πρῶτα μὲν χ. Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ἐυμάχοις
Ο. 1581. τὸν ἄνδρα χ. οἱ θεοὶ κελεύομεν
Θ. 64. ὡ δαμνῶνι, τοῦτον μὲν ἔα χ., σὺ δὲ
194. χαίρεις ὄρνων φῶς, πατέρα δ' οὐ χ. δοκεῖς;
793. μαρίας μαίνεσθ', οὗς χρῆν σπένδειν καὶ χ., εἴπερ
ἀληθῶς

χαίρειν. Π. 322. χ. μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ἄνδρες δημόται,
Π. 638. πάρεστι χ., ἦν τε βούλησθ' ἦν τε μὴ.
1187. χ. ἑάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
χαίρεις. Ι. 1116. θαυπευόμενός τε χ.
Ν. 960. ῥῆξον φωνὴν ῥῆτιν χ., καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Σ. 572. εἰ μὲν χ. ἄνδρος φωνή, παῖδός φωνὴν ἐλεήσας
ΕΙ. 1279. ἀλλὰ τί δὴτ' ἔδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἴστισι χ.
Ο. 1402. σὺ γὰρ σὺ χ. πτεροδόντος γενόμενος;
Θ. 194. χ. ὄρνων φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
263. ἀρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤ. χαλαρὰ γούν χ. φορῶν.
Β. 745. χ., ἱκετεύω; ΑΙ. μὲν δ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
Π. 61. ἀλλ' εἴ τι χ. ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
Χαιρέου. Σ. 687. δταν εἰσελθὼν μεράκιόν σοι καταπύγον, Χ.
νῖδς,
χαίρετ'. ΕΙ. 337. μὴ τι καὶ νυνὶ γε χ.· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς
ΕΙ. 1355. ὡ χαιρέτε χ., ἂν
Α. 1097. ὡ χ., ὡ Λάκωνες· αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.
χαίρετε. Ν. 356. χ. τοῖνον, ὡ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὲ
κἀλλῶ,
ΕΙ. 149. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χ.
338. ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χ.
1355. ὡ χ. χαίρετ', ἂν
Α. 1074. ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χ.,
χαίρετον. Ο. 645. Εὐελπίδης Κριθῶν. ΕΠ. ἀλλὰ χ.
Π. 788. ὡ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χ.
χαίρετω. Ν. 560. ὅστις οὖν τούτοις γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χ.
Χαιρεφῶν. Ν. 104. ὡν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χ.
Ν. 156. ἀνήρετ' αὐτὸν Χ. ὁ Σφήττιος
831. καὶ Χ., δς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Σ. 1412. ἀληθες, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δὴ μοι, Χ.,
Ο. 1564. Χ. ἡ νυκτερίς.
Χαιρεφῶντα. Ν. 144. ἀνήρετ' ὅρτι Χ. Σωκράτης
Ν. 1465. τὸν Χ. τὸν μαρὸν καὶ Σωκράτη
Σ. 1408. κλητῆρ' ἔχουσα Χ. τουτονί.
Fr. p. 509. Χ.
282. Χ.
457. Χ.
486 a. Χ. νυκτὸς πᾶδα.
Χαιρεφῶντι. Ο. 1296. Ἰβίς Λυκούργῳ, Χ. νυκτερίς,
Χαιρεφῶντος. Ν. 146. δακούσα γὰρ τοῦ Χ. τὴν ὕρην
Ν. 503. οὐδὲν διόσεις Χ. τὴν φύσιν.
χαίρηδόνος. Α. 4. φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χ. ;
χαίρησεις. Ι. 828. οὐ χ., ἀλλὰ σε κλέπτουθ'
Π. 64. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χ. ἐτι
χαίρησετον. Ι. 235. οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χ.,
χαίρησων. Σ. 186. Οὗτις μὰ τὸν Δί' οὐ τι χ. γε σὺ.
Χαιρετιάδου. Εκ. 51. καὶ τὴν Φιλοδαρήτου τε καὶ Χ. ;

Χαιριδής. Α. 866. ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χ. βομβαυλίοι;

Χαιριππον. Ν. 64. Ἐάνθιππον ἢ Χ. ἢ Καλλιπιδίην,

Χαίρις. Α. 16. ὅτε δὴ παρέκυψε Χ. ἐπὶ τὸν ὄρθιον.

ΕΙ. 951. ἦν Χ. ὑμᾶς ἴδῃ,

Ο. 858. συναδέτω δὲ Χ. φῶδαν.

χαίρομαι. ΕΙ. 291. ὡς ἤδομαι καὶ Χ. κεύφραινομαι.

χαίρομεν. ΕΙ. 311. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου Χ. κηρύγματα.

χαίροντας. Α. 371. τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα Χ. σφύδρα

χαίροντες. Α. 1143. ἴτε δὴ Χ. ἐπὶ στρατιάν.

Σ. 1009. ἀλλ' ἴτε Χ. ὅποι βούλῃσθ'.

ΕΙ. 321. οὐ γὰρ ἂν Χ. ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἂν.

Β. 244. καὶ φλέω Χ. φίδης

χαίρουσιν. Εκ. 228. βινούμεναι Χ. ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

χαίρω. Ν. 1329. ἄρ' οἶσθ' ὅτι Χ. πόλλ' ἀκούων καὶ κακὰ;

Σ. 510. οὐδὲ Χ. βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἦδιον ἂν

573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδαίοις Χ., θυγατρὸς φανῇ με πιθέσθαι.

Β. 744. εὐθύς πεποίκας, ὕπερ ἐγὼ Χ. ποιῶν.

Π. 247. Χ. τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ

χαίρομεν. Θ. 311. τάχαθ' ἢ παιῶν, ἢ παῶν. Χ.

χαίρων. Α. 563. ἀλλ' οὐδὲ Χ. ταῦτα τολμήσει λέγειν.

Ι. 498. ἀλλ' ἴθι Χ., καὶ πράξειας

548. ἴν' ὁ ποιητὴς ἀπῇ Χ.,

Ν. 510. ἀλλ' ἴθι Χ. τῆς ἀνδρείας

1008. ἦρος ἐν ὥρᾳ Χ., ὅπυταν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζῃ.

ΕΙ. 154. ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει Χ.,

719. ἀνθρωπε, Χ. ἀπιθὶ καὶ μέμησθ' μου.

729. ἀλλ' ἴθι Χ. ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ παραδύμετες

Θ. 719. Χ. ἴσως ἐνυβριεῖς,

Β. 843. ἀλλ' οὐ τι Χ. αὐτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,

1500. ἄγε δὴ Χ., Αἰσχύλε, χώρει,

Εκ. 653. εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπῇ Χ. ἐν ὅποιφ γράμματι δεῖπειν

Π. 1079. νῦν δ' ἀπιθὶ Χ. συλλαβῶν τὴν μεῖρακα.

χαίρωσι. Ι. 39. ἦν τοῖς ἔπεισι Χ. καὶ τοῖς πράγμασι.

χαίτην. Β. 822. φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιάς λασιαύχονα Χ.,

χαῖωτέραν. Α. 1157. οὐπα γυναικ' ὄπαπα Χ.

χάλα. Θ. 638. Χ. ταχέως τὸ στρόφιον, ἀναίσχυντε σύ.

Εκ. 508. Χ. συναπτὸς ἥνις Λακωνικάς,

χάλαζα. Ι. 351. τὸν πρῶτον, εἰ Χ.

χάλαζας. Ν. 1127. τὸν κέραμον αὐτοῦ Χ. στρογγύλαις συντρίψομεν.

χάλαζων. Β. 552. ἀπὸ τῶν Χ. δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,

χάλαν. Ο. 353. οἶδε τῆς ὀργῆς Χ. εἴξασιν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.

χάλαρά. Σ. 1495. στρέφεται Χ. κοτυληδών.

Θ. 263. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤ. Χ. γοῦν χαίρεις φορῶν.

χάλασας. Σ. 655. ἀκράσαι νυν, ὦ παππίδιον, Χ. ὀλίγον τὸ

μέτωπον

Σ. 727. ὥστ' ἦδη τὴν ὀργὴν Χ. τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.

χάλασθω. Σ. 1484. κληθῶ Χ. τάδε. καὶ δὴ γὰρ

χάλασον. Α. 419. ἐλθὼν Χ., ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη.

Θ. 1003. Χ. τὸν ἦλον. ΤΟ. ἀλλὰ ταῖτα δρᾶς ἐγώ.

χάλεπά. Α. 142. ζυμῆψισαί μοι. ΛΑ. Χ. μὲν ναὶ τὸ σιῶ

χάλεπα. Εκ. 1056. Χ. γ' ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμῆς. ΓΡ. Β.

τίη;

χάλεπαινε. Β. 1020. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος Χ.

χάλεπή. Α. 16. ἤξουσιν Χ. τοὶ γυναικῶν ἐξοδος.

χάλεπή. Α. 1116. καὶ μὴ Χ. τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,

χάλεπόν. Σ. 646. ναὶ Χ. * * * *

Σ. 650. Χ. μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ π' ἐν τρυφῶδεις,

950. Χ. μὲν, ὧνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου

985. οὐκ οὐν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. Χ. εἰδένα.

1457. τὸ γὰρ ἀποστήναι Χ.

ΕΙ. 819. ὡς Χ. ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.

Α. 504. καὶ τὰς χείρας περὶ κατέχειν. ΠΡ. ἀλλ' οὐ δύναμαι

Χ. γὰρ

1112. ἀλλ' οὐχὶ Χ. τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις

Β. 1100. Χ. οὐν ἔργον διαιρεῖν,

Εκ. 27. ἦν Χ. αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον

180. Χ. μὲν οὐν ἀνδρας δυσαρέστους νοουθετεῖν,

266. Χ. τὸ πρᾶγμ' ὁμως δὲ χειροτονητόν

Π. 578. αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκων Χ. πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.

782. βάλλ' ἐς κύρακας ὡς Χ. εἰσὶν οἱ φίλοι

χάλεπός. Σ. 821. ὦ δέσποθ' ἦρας, ὡς Χ. ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν

Σ. 942. οὐκ αὖ σὺ παύσει Χ. ὦν καὶ δίσκολος,

χάλεπός. Π. 60. σκαῶς γὰρ αἰτοῦ καὶ Χ. ἐκπυθάνει.

χάλεπώτατον. Ι. 516. κομφοδιδοσκαλίαν εἶναι Χ. ἔργον

ἀπάνταν

χάλεπώτατους. Ο. 539. πολὺ δὴ πολὺ δὴ Χ. λόγους

χάλικας. Ο. 539. Χ. παραφύρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,

χαλινούς. Β. 827. γλώσσ', ἀελισσομένη φθονεροῦς κινούσα Χ.,

χάλκεον. Ι. 470. εὐ γ' εὐ γε, Χ. ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

χαλκία. Π. 163. ἕτερος δὲ Χ. τις, δ δὲ τεκταίνεται.

χαλκεῖν. Π. 513. τίς Χ. ἢ ναυπηγεῖν ἢ βάπτειν ἢ τροχῶσαι

χαλκεύσθε. Ο. 1114. ἦν δὲ μὴ κρίνῃτε, Χ. μηρίσκους φορεῖν

χαλκεύεται. Ι. 469. ἐγὼ δ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδομένοις Χ.

χαλκεῖς. ΕΙ. 480. μόνοι προθυμοῦντ' ἀλλ' ὁ Χ. οὐκ ἔξ.

χαλκίως. Γρ. 510. 2. βασκάνιον ἐπὶ κάμων ἀνδρὸς Χ.

χαλκῇ. Π. 813. Χ. γέγονε τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρὸς

χαλκηλάτους. Β. 929. γρυπαέτους Χ., καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημα,

χαλκῆς. Ω. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, Χ., κεραμῆς,

σκυλοδέψαι,

Α. 627. καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὐσας ἀσπίδος Χ. πέρι,

Χαλκιδέας. Ι. 238. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χ. ἀφίστατον.

Χαλκιδικόν. Ι. 237. τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χ. ποτήριον;

χαλκίοκον. Α. 1300. καὶ Χ. Ἀσάναν.

Α. 1320. καὶ τὰν σιάν δ' αὐτὴν κρατίσταν Χ. ὕμνη

χαλκίως. Β. 725. χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τοῦτοισι τοῖς ποτηροῖς Χ.

χαλκίον. Α. 749. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ Χ.

Γρ. 9. "ἐγὼ γὰρ ἐγὼ δὲ Χ. (τοῦτ' ἐστι κοτταβεῖον) ἰστάνται

καὶ μυρρίνας."

316. 1. τὸ Χ.

χαλκίου. Γρ. 12. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχρυσι τοῦ Χ.

χαλκίω. Α. 1128. κατὰχει σὺ, παῖ, τούλαιον. ἐν τῷ Χ.

Γρ. 169. 2. ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ Χ. λελουμένους σχολάζειν.

χαλκοῖς. Β. 730. προυνσελοῦμεν, τοῖς δὲ Χ. καὶ ξένοις καὶ

πυρρίαις

χαλκοκρότων. Ι. 552. Χ. ἵππων κτύπος

χαλκόν. Εκ. 822. Χ. τὸ λοιπὸν ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

χαλκούν. Α. 562. ἐς τὸν Χ. ἐμβαλλόμενον πῖλον λείβων παρὰ

γρᾶς

Β. 294. ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος Χ. ἔχει.

Γρ. 247. "δακτύλιον Χ. φέρον ἀπείρονα."

χαλκοῦς. Εκ. 815. ἐγὼ γε. ΑΝ. Β. τοῖς Χ. δ' ἐκείνους ἥνικα

χαλκοφάλαρα. Α. 1072. τίς ἀμφὶ Χ. δώματα κτυπεῖ;

χαλκώματα. Γρ. 381. "Χ., προσκεφάλαια."

χαλκωμάτων. Σ. 1214. ἐπειτ' ἐπαινεσόν τι τῶν Χ.,

χαλκῶν. Εκ. 818. μεστὴν ἀνῆρα τὴν γνάθον Χ. ἔχον,

χαλῶσιν. Α. 310. κἂν μὴ καλοῦνται τοὺς μοχλοὺς Χ. αἱ

γυναῖκες,

χάμα. ΕΙ. 1138. Χ. τὴν Θράτταν κύνων,

ΕΙ. 1155. Χ. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,

1168. Χ. φῆμ', "ὦραι φίλαι" καὶ

Β. 1525. λαμπάδας ἱρὰς, Χ. προσέμεπετε

χαμάξ'. Α. 344. ἐκείσεσται Χ. οὐχ ὁρᾶς σεῖόμενος;

Σ. 1012. σθαὶ μὴ πίση φαῦλος Χ.

Α. 358. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χῆμεῖς Χ., ὅπως ἂν,

χαμάξε. Α. 341. τοὺς λίθους νῦν μοι Χ. πρῶτον ξερεάσατε.

χαμάθεν. Σ. 249. κάρφος Χ. νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόβυσσον.

χαμαί. Α. 342. οὔτοι σοι Χ., καὶ σὺ κατὰθου πάλιν τὸ ξίφος.

Α. 869. τάνθρα τὰς γλάχωνος ἀνέκισαν Χ.

Ι. 155. ἄγε δὴ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκευὴ Χ.

371. διαπατταλευθήσει Χ.

Ν. 231. εἰ δ' ὦν Χ. τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,

697. Χ. μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

Σ. 43. Χ. καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κύλακος ἔχει.

ΕΙ. 886. ἄγε δὴ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκευὴ Χ.

Α. 637. ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλοι γρᾶς, ταδί πρῶτον Χ.

917. ἀρκεῖ Χ. νῦν. ΜΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλων μὴ σ' ἐγὼ,

918. καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ Χ.

Θ. 214. ἀπύδυθι τουτὶ θοιμάτιον. ΜΝ. καὶ δὴ Χ.

Γρ. 416. ἀπασκαρίζειν ὥσπερ ἐπὶ πέρκην Χ.

χαμεῦνη. Ο. 816. οὐδ' ἂν Χ. πάνν γε κείριαν γ' ἔχω.

χάνας. Α. 578. καὶ μὲν φέρω Χ., λαγῶς, ἀλώπεκας,

χανδάνη. Β. 260. Χ. δι' ἡμέρας

χανεῖν. Σ. 342. τουτ' ἐτόλμησ' ὁ μαρὸς Χ.

Χάνας. Α. 613. οἶδεν τις ὑμῶν τάκβάταν ἢ τοὺς Χ.;

Χάος. Ν. 424. τὸ Χ. τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν.

τρία ταυτὶ;

Ο. 693. Χ. ἦν καὶ Νῦξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος

εὐρύς

Χάσι. Α. 604. ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χ.

Ι. 78. ὁ πρῶτος ἐστὶν αὐτόχρημ' ἐν Χ.

Χάους. Ο. 691. φύσιν οἰανῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ'

Ἐρέβους τε Χ. τε

χάους. { Ο. 192. } διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ Χ.

{ 1218. }

{ Σ. 1034. } περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνῇ δ' εἶχεν Χ.

{ ΕΙ. 757. } ὀλεθρον τετοκνίας.

χαραδριοί. Ο. 1141. οἱ Χ. καὶ τᾶλλα ποτάμ' ὄρεα.

χαραδριόν. Ο. 266. ἐμβὰς ἐπῶξε, Χ. μιμούμενος.

χάρακας. Α. 986. τὰς Χ. ἦπτε πολὺ μάλλον ἐτὶ τῷ πυρὶ,

Σ. 1201. ὅτ' Ἐργασίανος τὰς Χ. ὑφειλούμην.

χάρακας. Σ. 1202. ἀπολείς με. ποίας χ., ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
ΕΙ. 1263. λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χ., ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
χάρακι. Α. 1178. ἀνὴρ τέτραται χ. διαπηδῶν τάφρον.
χαρακτήρ. ΕΙ. 220. ὁ γοῦν χ. ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
χαράν. Π. 637. λέγεις μοι χ., λέγεις μοι βοῶν.
χάραξ. Σ. 1291. εἴτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χ. τὴν ἀμπελον.
χαρεῖσαι. Ν. 274. ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς
ἱεροῖσι χ.
χαρέντα. Θ. 980. χ. χορείαις.
Χάρητι. Α. 604. ἐτέρους δὲ παρὰ χ., τοὺς δ' ἐν Χαοσί
χαριεῖ. Ο. 1078. καὶ χ. μοι. παῦσαι. ΕΤ. παῦσαι.
χάριεν. Π. 145. ἡ χ. ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
χαρίεν. Β. 1491. χ. οὐκ μὴ Σωκράτει.
χαρίεν. Εκ. 680. ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΑ. νῆ τὸν
Ἀπόλλω χ. γε.
χαρίεντα. Σ. 1400. λέξαι χ. ΑΡ. μὰ Δία μὴ μοί γ', ὦ μέλε.
Εκ. 794. χ. γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
χαρίεντά. Ο. 1401. χ. γ', ὦ πρεσβύτ', ἐσοφίω καὶ σοφά.
Εκ. 190. τάλαιν', Ἀφροδίτην ἀνόμεσας. χ. γ' ἂν
Π. 849. χ. γ' ἥκει δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
χαρίεντες. Α. 1226. ἡ καὶ χ. ἥσαν οἱ Λακωνικοί.
χαριεντίζει. Fr. 212. χ. καὶ καταπαίζει ἡμῶν καὶ βοιμολοχεύει.
χαρίζεσθαι. Α. 1220. ὑμῖν χ., τάλαιπωρήσομεν.
χαρίζομενος. Fr. Μ. Δαιτ. 9, 3. χ. τὸ δῶμα τοῦτ' εἰδείκνυν.
χάριν. Α. 892. ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χ.
Α. 915. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιστάσεων χ.
1051. ἐκέλευε δ' ἐγγχεῖαι σε, τῶν κρεῶν χ.,
1232. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χ.
Ι. 268. ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χ.
Σ. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἐλαμψε τῆς τύχης χ.,
1347. ὦν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πείει τριῶν χ.
1420. ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χ. πρὸς εἶσομαι.
ΕΙ. 761. ἀποδοῖναι μοι τὴν χ. ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
Ο. 384. καὶ δικαίον γ' ἐστὶ, κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χ.
Α. 865. ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χ.,
869. χ. οὐδεμίαν οἷδ' ἐσθίαν· ἐστυκα γάρ.
Θ. 128. ὦν χ. ἀνακτ' ἀγαλλε Φοῖβον [τιμῇ].
586. πρὸς ποῖον ἔργον, ἡ τίνος γνῶμης χ.;
601. καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χ.
982. διπλὴν χ. χορείας.
Β. 1418. ἐγὼ κατήλθον ἐπὶ ποιητὴν. ΕΤ. τοῦ χ.;
Εκ. 140. καὶ νῆ Δία σπένδουσι γ' ἡ τίνος χ.
1048. μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χ.
Π. 53. ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσὶ καὶ τοῦ χ.
154. οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τάργυρουν χ.
260. }
281. } ὅτου χ. μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
1009. ἔρῶν ἀκούσαι. ΧΡ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὐκ χ.
Χαρινάδην. ΕΙ. 1155. χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ χ. τις βωσάτω,
Χαρινάδης. Σ. 232. νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ χ. βαδίζειν.
Χαριζένης. Εκ. 943. οὐ γὰρ τάπῃ χ. τάδ' ἐστίν.
χαριοῖμην. Ι. 776. οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χ.
χαριοῖμαι. Θ. 756. ὑπεχ' αὐτὸ, χ. γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.
χαριούμεθα. ΕΙ. 358. ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χ.
χάρις. Ι. 1205. ἀπιθ' οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χ.
Ν. 311. ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χ.,
Σ. 1278. τὸν κιθαραιδότατον, ὦ χ. ἐφέσπετο·
Α. 545. ἐνὶ φύσιν, ἐνὶ χ.,
χάρισ'. ΕΙ. 393. ἀλλὰ χ., ὦ φιλαν-
χάρισαι. Θ. 938. χ. βραχὺ τι μοι, καίπερ ἀποθανομένη.
χαρίσασθαι. Ι. 517. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλί-
γοις χ.
χαρίσασθαι. Σ. 327. τόλμησον, ἀναξ, χ. μοι,
Χάρισιν. Α. 989. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ χ. ταῖς φίλαις ξύντροφε
Διαλλαγῇ,
Χάρισιν. ΕΙ. 456. Ἑρμῇ, Χ., Ὁραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
Θ. 300. φῶ, τῇ Γῇ, καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ χ., ἐκκλη-
χαριστόν. Fr. 6, 2. πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χ.
χαρίσωμαι. Θ. 939. τί σοι χ.; ΜΝ. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
χαρίσωνται. Εκ. 629. ταῖσι γυναιξὶν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς
μικροῖς χ.
Χάριτας. Ν. 773. σοφῶς γε νῆ τὰς χ. ΣΤ. οἴμ' ὡς ἦδομαι
Fr. 314, 2. μήτε χ. βοᾶν ἐς χορὸν Ὀλυμπίας·
χάριτας. Α. 1279. πρόσαγε χορὸν, ἔσαγε χ.,
Χάριτες. Ο. 782. εἰλε δὲ θάμβος ἀνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος
χ. Μοῦ-
Ο. 1320. Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια χ.,
Χαριτιμίδη. Εκ. 293. ἀλλ' ὦ χ.
χάριτος. Ο. 855. ἄμα δὲ προσέτι χ. ἔνεκα
Χαρίτων. ΕΙ. 41. οὐ μὴν χ. γε. ΟΙ. Α. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙ. Β.
οὐκ ἐσθ' ὅπως

Χαρίτων. ΕΙ. 797. τοιάδε χρὴ χ. δαμώματα καλλικόμενα
Ο. 1100. λευκότροφα μύρτα, χ. τε κηπεύματα.
Θ. 122. δινεύματα χ.
Εκ. 974. μέλιττα Μούσης, χ. θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
χαρίτων. Β. 335. χ. πλείστον ἔχουσιν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν
Εκ. 582. ὡς τὸ ταχύνειν χ. μετέχει πλείστον παρὰ τοῖσι θεα-
ταῖς.
Χαρμῖνος. Θ. 804. Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦσαν ἐστὶν χ. δῆλα
δὲ τάργα.
χαροποῖσι. ΕΙ. 1065. συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χ. πιθήκοις,
Χάρυβδιν. Ι. 248. καὶ τελώνων καὶ φάραγγα καὶ χ. ἀρπαγῆς,
Χάρων. Α. 606. ὁ χ. σε καλεῖ,
Β. 183. νῆ τὸν Ποσειδῶν, κάστι γ' ὁ χ. οὔτοσί.
184. χαίρ' ὦ χ., χαίρ' ὦ χ., χαίρ' ὦ χ.
Π. 278. σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ χ. τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
χασκάζεις. Σ. 695. σὺ δὲ χ. τὸν κωλαγρέτην· τὸ δὲ θραττό-
μενόν σε λήλθεν.
χάσκει. Σ. 1493. πρᾶκτὸς χ. ΕΑ. κατὰ σαυτὸν δρα.
χάσκης. Ι. 1032. ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σὺ που ἄλλοσε χ·
χάσκων. Ι. 1018. ὅς πρὸ σθένος χ. καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγῶς
χασμῆ. Ι. 824. ὅπῳ ταν χ., καὶ τοὺς καυλοὺς
χασμήματος. Ο. 61. Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, τοῦ χ.
χάτερ'. ΕΙ. 423. χ. ἐτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δὲ σοι
χάτερα. ΕΙ. 704. χ. πόσ' ἀττ' οἶε γ' ἐγενήσθ' ἐν τῇ πόλει;
χάτερ'. Ν. 854. χ. γε πόλλ' ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκαστοτε,
χάτερα. Α. 1088. χαῦτη ξυνάδει χ. ταῦτη νόσφ.
χάτερα. Β. 1104. ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χ. σοφισμάτων.
χάτεραις. Α. 891. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χ.
χάτεραν. Ν. 1440. σκέψαι δὲ χ. ἐτι γνῶμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ
δλοῦμαι.
ΕΙ. 15. αἰβοί, φέρ' ἄλλην χ. μοι χ.,
Β. 1281. μὴ, πρὶν γ' ἂν ἀκούσης χ. στάσιν μελῶν
χάτερας. Εκ. 52. ὁρῶ προσιούσας χ. πολλὰς πάνν
χάτεροι. Ν. 34. ὅτε καὶ δίκας ὠφλήκα χ. τόκου
Π. 218. πολλοὶ δ' ἐσονται χ. νῶν ξύμμαχοι,
χάτεροις. Σ. 1350. πολλοῖς γὰρ ἤδη χ. αὐτ' εἰργάσω.
χάτεροις. Σ. 258. ἡ μὴν ἐγὼ σοῦ χ. μείζονας κολάζω.
χάττ'. Α. 1200. χ. ἂν ἐνδον ἡ φορεῖν·
χαῦνόν. Ο. 819. χ. τι πάνν. ΠΕ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
χαυνοπολίτας. Α. 635. μήθ' ἤδεσθαι θαυνομένους μήτ' εἶναι χ.
χαυνόπρωκτ'. Α. 104. οὐ λῆψι χρῦσο, χ. Ἰαοναῦ.
χαυνοπρώκτους. Α. 106. ὅ τι χ. τοὺς Ἰάονας λέγει,
χαύνωσιν. Ν. 875. ἡ κλησὶν ἡ χ. ἀναπειστηρίαν;
χαῦται. Α. 192. ὄκονσι χ. πρέσβων ἐς τὰς πόλεις
Εκ. 503. χ. γὰρ ἡκουσιν πάλα τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
χαῦτη. Α. 992. εἴπερ γε χ. 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
Χ. 1088. χ. ξυνάδει χάτερα τούτῃ νόσφ.
χαῦτη. Ο. 301. χ. γε γλαῦξ. ΕΤ. τί φῆς; τίς γλαῦκ' Ἀθήνας
ἤγαγε;
χέασθαι. Σ. 1020. εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ
πολλὰ χ.
χέζεθ'. ΕΙ. 151. μὴ βδέιτε μηδὲ χ. ἡμερῶν τριῶν·
χέζεις. Εκ. 372. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί ποῦ χ.; ΒΑ. ἐγώ;
χέζητις. Β. 8. μεταβαλλόμενος τανάφορον ὅτι χ.
χέζητις. Ν. 1387. χ., οὐχ ἔτλης
χέζητις. Ο. 790. εἰ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χ.,
Εκ. 313. ἐγὼ δὲ κατὰκειμαι πάλα χ.,
345. Λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἐτυχον χ.,
368. οἶδεν τί πρᾶκτὸς βούλεται χ.
χέζομεν. Ι. 70. ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χ.
χέζοντά. Εκ. 322. οὐ γὰρ με νῦν χ. γ' οὐδεὶς ὀφεται.
χέζω. Ν. 391. χῶταν χ., κομδῇ βροντῇ παπαπαιπῶς, ὥσπερ
ἐκείναι.
χέζων. ΕΙ. 164. ἀνθραπε, τί δρᾶς, οὗτος ὁ χ.
χέλεισιν. Ν. 873. καὶ τοῖσι χ. διερρηκόσιν.
Β. 679. φιλοτιμότερα Κλεοφάντος, ἐφ' οὐ δὴ χ. ἀμφιλάλοισ
χεῖλος. Α. 459. κοτυλίσιον τὸ χ. ἀποκεκρουμένον.
χειμαζομένης. Β. 361. ἡ τῆς πόλεως χ. ἀρχὴν καταδροδοκεῖται,
χειμάζω. Ο. 1097. χ. δ' ἐν κοίλοις ἀντροῖς,
χειμαστρον. Fr. 708. χ.
χειμέρια. Α. 1141. νίφει. βαβαιάζ' χ. τὰ πράγματα.
Fr. 142. καὶ ξυνένοφε καὶ χ. βροντῇ μάλ' εὖ.
χειμῶν. Α. 576. τροχίλων, κολύμβας. ΔΙ. ὥσπερ χ. ἀρα
Ο. 597. νυνὶ μὴ πλεῖ, χ. ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
χειμῶν'. Fr. 124, 2. φέδας τσαυτάς εἶχε τὸν χ. δλον;
χειμῶνα. Ο. 105. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χ. πάντα τῶρνεα
χειμῶνι. Ο. 725. αὔραις, ὥραις χ., θέρει,
Θ. 873. κάμνοντας ἐν χ. καὶ ναυαγίαις;
χειμῶνος. Ι. 883. χ. ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Σ. 445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χ. ὄντος ἀφέλει,
Ο. 709. πρῶτα μὲν ὥρας φαίνοντες ἡμεῖς ἦρος, χ., ὥπρας·

χθές. N. 353. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν βήρασιν
χ. ἰδοῦσαι,
Σ. 242. χ. οὐν Κλέων δ' κηδεμὼν ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὥρᾳ
500. κάμ' ἢ ἢ πόρνη χ. εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
Α. 725. εἰς Ὀρσιλόχου χ. τῶν τριῶν κατέσπασα.
Β. 726. χ. τι καὶ πρῶτην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
Εκ. 552. φράσαντά σοι χ.; ΠΡ. ἄρτι γ' ἀναμνησκόμεαι.
Π. 344. ὦ Βλεφίδην, ἄμεινον ἢ χ. πρᾶττομεν,
1046. ποῖον χρόνον, τάλανταθ', δε παρ' ἐμοὶ χ. ἦν;
Fr. 148. καὶ μὴν χ. γ' ἦν Πέρδιε χαλός.
χθισίνων. Σ. 281. τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χ. ἀνθρωπον, δε ἡμᾶς
διεδύετ'
Β. 987. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χ.;
χθόναι. N. 282. καρποῦς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χ.,
N. 300. ἐλθωμεν λιπαρὰν χ. Παλλάδος, εὐάνδρον γῶν
Ο. 1751. αἰς δε νῦν χ. σείει.
χθονία. Fr. 426. χ. θ' Ἐκάτη
χθόνια. Ο. 1750. ὦ χ. βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
χθονίας. Θ. 101. ἱερὰν χ. δεζάμεναι
χθονίας. Ο. 1745. καὶ τὰς χ. κλήσατε βροντὰς,
χθόνια. { Β. 1126. { 'Ερμῇ χ., πατρὶ' ἐποπτεύων κράτη,
1138. {
χθόνιον. Β. 1145. Ἐρμῆν χ. προσεῖπε, καθήλου λέγων
Β. 1148. εἰ γὰρ πατρώον τὸ χ. ἔχει γέρας,
χθονός. Fr. 162, 2. χαίρε λιπαρὸν δάπεδον, οὐδ' ἀγαθὴς χ.
χιάζων. Fr. 558. αὐτὸς δείξας ἐν θ' ἀρμονίας χ. ἢ σιφνιάζων.
χίδρα. I. 806. καὶ χ. φαγὼν ἀναβαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς
λόγον ἔλθῃ.
ΕΙ. 595. τοῖς ἀγροκόισιν γὰρ ἦσθα χ. καὶ σωτηρία.
χιδρίαν. Fr. 548. χ.
χίλια. Ο. 6. ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χ.
χίλια. Σ. 707. εἰσὶν γε πόλεις χ., αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπά-
γουσιν'
χιλίας. I. 444. κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χ.
Fr. 156. ὅμεις' ἐπεὶ δίδωμι χ. δραχμὰς,
χιλιάσιν. Σ. 662. ἐξ χ., κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρα κατένασθεν,
χίλιοι. I. 225. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χ.
N. 1153. πολλῶν γε μάλλον, κἂν παρῶσι χ.
χιλιόπαλαι. I. 1155. καὶ χ. καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.
χιλιῶν. Α. 1055. ὥς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χ. δραχμῶν.
ΕΙ. 1237. τὸν προκτὸν ἀποδόσθαι με χ. δραχμῶν;
χιλίων. I. 660. τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χ. παρήνεσα
χιμάρων. I. 661. εὐχὴν ποιήσασθαι χ. εἰσαύριον,
χιμετλον. Σ. 1167. ὅστις ἐπὶ γῆρα χ. οὐδὲν λήψομαι.
Χίσι. Ο. 879. ρίαν, αὐτοῖσι καὶ χ.,
Χίοισιν. Ο. 880. Χ. ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένους.
Χίον. Fr. 460, 3. ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χ.,
Χίον. Fr. 3, 3. Συβαρίτιδας τ' εὐωχίας καὶ Χ. ἐκ Λακαϊνῶν.
Fr. 301, 2. οὐ Χ., οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
χίονι. Α. 138. εἰ μὴ κατένιψε χ. τὴν Θράκην ὅλην,
χιονοβλήτοις. N. 270. εἰτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χ.
κάθησθε,
Χίος. ΕΙ. 835. ἴαν δ' Χ., ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
Β. 970. πέπτοικεν ξῶν τῶν κακῶν, οὐ Χ., ἀλλὰ Κεῖος.
Χίος. Εκ. 1139. οἶνος δὲ Χ. ἐστὶ περιελελειμμένος
Χίου. Fr. 448. οἶνον τε Χ. στάμονον ἦκειν καὶ μύρον.
χιτών'. Ο. 934. οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χ. ἔχεις,
χιτώννα. Fr. 309, 8. χ., βάραθρον, ἐγκυκλον, κομμάτριον
χιτώνά. Β. 1067. νῆ τὴν Δήμητρα, χ. γ' ἔχων οὐλῶν ἐρίων
ὑπὲρθε'
χιτώννα. Α. 48. χῆ' ἡ γήχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χ.
Εκ. 268. ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χ.
χιτωνίοισι. Α. 150. κἂν τοῖς χ. τοῖς ἀμοργίνοις
χιτώνιον. Εκ. 374. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπεχεῖ χ.;
Π. 984. καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χ.
Fr. 530. ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χ.
χιτωνίου. Β. 411. συμπαίστριας χ.
Fr. 312, 1. τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χ.
χιτωνίσκον. Ο. 946. ξυνίημι' ἐτι βούλει τὸν χ. λαβεῖν.
Ο. 955. τὰ κρυερά τονδὶ τὸν χ. λαβών,
χιτώνος. I. 881. τονδὶ δ' ὀρῶν ἀνευ χ. ὄντα τηλικούτον,
I. 886. οὐ μείζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χ.
Ο. 944. ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολάς ἀνευ χ.
Χίων. ΕΙ. 171. πέντε τάλανθ' ἢ πῦλιν ἢ Χ.
χλαῖνα. Θ. 142. καὶ ποῦ πέος; ποῦ χ.; ποῦ Λακωνικά;
Β. 1459. ἢ μήτε χ. μήτε σισύρα συμφέρει;
χλαῖναν. Α. 845. χ. δ' ἔχων φανὴν διεί'
Σ. 738. λείχειν, χ. μαλακὴν, σισύραν,
1132. τηνδὶ δὲ χ. ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
Ο. 493. χ. γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίαν ἐρίαν διὰ τοῦτον.
712. εἴτα δ' Ὀρέστη χ. ὑφαίνειν, ἵνα μὴ μίγῃν ἀποδύῃ.

χλαῖναν. Ο. 715. ὅτε χρῆ χ. παλεῖν ἦδη καὶ ληδάριον τι πρίσθαι.
Α. 586. πολύτην μεγάλην, κἄτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χ.
ὑφῆνα.
1156. τὸν δῆμον ὅμων χ. ἡμισιχον πάλιν;
χλαῖνας. Ο. 1090. χ. οὐκ ἀμπισχούνται'
Εκ. 416. χ., ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
507. βίπτειτε χ., ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτωι,
606. ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χ., οἶνον, στεφάνους ἐρε-
βίνθους.
χλαμύδ'. Α. 987. τί δὴ προβάλλει τὴν χ.; ἢ βουβανίως
χλανίδ'. Fr. 414, 1. τί οὐν ποιῶμεν; χ. ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν'
χλανίδα. Ο. 1116. ὅταν ἐχῆτε χ. λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω
δίκεν
Ο. 1693. ἀλλὰ γαμπὴν χ. δότω τις δεῦρό μοι.
Εκ. 848. Γέρον δὲ χωρεῖ χ. καὶ κονίποδα
χλανιδας. Σ. 677. φιάλας, χ., στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα,
πλουθυγίαν.
χλανιδίων. Α. 1189. χ. καὶ ἐυστίδαν καὶ
χλανίδος. Fr. 149. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χ. τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.
χλανίσκια. Α. 519. ἐσυκοφάντει Μεγαρίων τὰ χ.
χλανισχιδίων. ΕΙ. 1002. δούλοισι χ. μικρῶν'
χλευάζων. Β. 376. καὶ παίζων καὶ χ.
χλιανείς. Α. 386. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χ. σεαυτὸν.
χλιαρά. Α. 975. ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὐτὴν πρέπει χ.
κατεσθίειν.
χλιαρῶν. Fr. 421, 6. χ.
χλιδῶνα. Fr. 309, 11. χ., περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους, πέδας,
χλιδῶσαν. Α. 640. εἰκότως, ἐπεὶ χ. ἀγαθὸς ἐθρεψέ με.
Χλόης. Α. 835. ποῦ δ' ἐστὶν, ὅστις ἐστί; ΑΤ. παρὰ τὸ τῆς Χ.
χλωρᾶς. Α. 255. κορμοῦ τοσοντονὶ βάρος χ. φέρων ἑλλάας.
χλωρῶν. Β. 559. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρὸν γε τὸν χ., τάλαν,
χναυμάτια. Fr. 5. καὶ δελφακίαν ἀπαλῶν κοιλῶν καὶ χ. πτε-
ρόεντα.
χνοῦν. Fr. 59. εἰς ἀχυρα καὶ χ.
χνοῦς. N. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χ. ὥσπερ μήλοισιν
ἐπῆνθει'
χδα. Α. 1086. βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χ.
Α. 1138. ἔξαιρε, παῖ, θῶρακα κάμοι τὸν χ.
1202. τὸν γὰρ χ. πρῶτος ἐκπέποκα.
I. 95. ἀλλ' ἐξένεγκε μοι ταχέως οἶνον χ.,
113. φέρε νῦν ἐγὼ μαντῶν προσαγάγω τὸν χ.
355. οἶνον χ. κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
χοανέει. Θ. 57. καὶ χ. ΜΝ. καὶ λαϊκάζει.
χοανεύσαι. Θ. 62. τουτὶ τὸ πέος χ.
χοάνην. Θ. 19. διὰ τὴν χ. οὐν μῆτ' ἀκούω μῆθ' ὀρῶ;
χοάνης. Θ. 18. δίκεν δὲ χ. ὅτα διετετρηματο.
Χόας. Α. 961. ἐς τοὺς Χ. αὐτῶν μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
Α. 1076. ὑπὸ τοὺς Χ. γὰρ καὶ Χύτρας αὐτοῖσι τις
χόας. Α. 1000. ἀκούετε λεφ' κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χ.
Α. 1068. ἴν' οἶνον ἐγγέω λαβὼν ἐς τοὺς χ.
N. 1238. οἶμ' ὥς καταγελάς. ΣΤ. ἐξ χ. χωρήσεται.
Εκ. 746. πύσ' ἐτῆ δὲ γέγονε; τρεῖς χ. ἢ τέτταρας;
Εκ. 44. τὴν ὑστάτην ἦκουσαν οἶνον τρεῖς χ.
χοῖ. I. 665. κἄθ' εἰλικον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χ. τοφόται κ.τ.λ.
'χοιμ'. Εκ. 794. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ 'χ. ὅποι
χοίνικα. Σ. 440. οὐτ' ἐγὼ δίδαξα κλέειν τέτταρ' ἐς τὴν χ.;
Σ. 718. καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χ., κριθῶν.
Εκ. 45. ἡμῶν ἀποτίσειν κἄρεβινθων χ.
χοίνικας. ΕΙ. 1144. ἀλλ' ἀφευε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χ.,
ΕΙ. 1217. δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χ.,
Εκ. 424. τοὺς ἀλφειταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χ.
Π. 276. ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χ. καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Fr. 79. δ' ἄλφειταιν γε πριάμενος τρεῖς χ.
χοίνικος. Α. 814. τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χ. μόνας ἀλῶν.
Α. 1208. δ' ἄρτος ἀπὸ χ. ἰδεῖν μάλα νεανίας.
χοῖον. N. 1208. χ. τὸν υἱὸν τρέφεις,
χοῖρε. Α. 800. αὐτὸς δ' ἐράτη. ΔΙ. χ. χ. ΚΟ. κοῖ κοῖ.
χοιρέων. Β. 338. ὥς ἡδύ μοι προσέπνευσε χ. κρεῶν.
χοιρί'. Α. 808. ποδαπὰ τὰ χ.; ὥς τραγασαῖα φαίνεται.
χοιρία. Α. 749. Δικαιόπολι, ἢ λῆς πρίσθαι χ.;
χοιρίδι'. Α. 830. θάρρει, Μεγαρίκ' ἀλλ' ἦς τὰ χ. ἀπέδου
χοιρίδια. Α. 812. πόσου πρίωμαί σοι τὰ χ.; λέγε.
Α. 819. τὰ χ. τοῖνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
834. ὦ χ., περὶ ἥσθε κἄντις τῷ πατρὶ
χοιριδίοις. Σ. 573. εἰ δ' αὐ τοῖς χ. χαίρω, θυγατρὸς φανῇ με
πιθέσθαι.
χοιριδίοισιν. Α. 806. τοῖς χ. ἄρα τράφονται; βαβαί,
χοιρίδιον. Α. 521. ἢ χ. ἢ σκόροδον ἢ χόνδρος ἄλας,
ΕΙ. 887. χ. ὁσθα παρ' ἐ-
χοιριδίων. ΕΙ. 374. ἐς χ. μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμὰς.
χοιρίνας. Σ. 333. τὰς χ. ἀριθμοῦσιν.

χοιρίνης. Σ. 349. οὕτω κιντῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χ. περι-
ελεθίειν.
χοιρινῶν. I. 1332. οὐ χ. ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατὰ-
λειπτος.
χοιρίων. A. 777. ἔγωγε. ME. φάνει δὴ τὸ ταχέως, χ.
Σ. 1353. λυσάμενος ἐξω παλλακὴν, ὦ χ.
A. 600. χ. ἔσται· σὸρὸν ἀνήσει·
χοιρίων. A. 740. περιβέσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χ.
A. 747. χήσεϊτε φανῶν χ. μυστηρικῶν.
χοιρόθυψ. Σ. 1364. ὦ οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χ.,
χοῖροι. { Π. 308. } ἔπεσθε μητρὶ χ.
              315. }
χοιροκομείων. Σ. 844. τουτὶ τί ἐστι; ΒΔ. χ. 'Εστίας.
A. 1073. χωροῦσ', ὥσπερ χ. περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
χοῖρον. A. 771. οὐ φατι τάνδε χ. ἤμεν. ἀλλὰ μάν,
Θ. 289. καὶ τὴν θυγατέρα χ. ἀνδρὸς μοι τυχεῖν
538. ταύτης ἀποφιλώσωμεν τὸν χ., ἵνα διδαχθῇ
540. μὴ ὀήτα τὸν γε χ., ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὕτως
Εκ. 724. κατασκήν τὸν χ. ἀποτετελιμέναν.
χοιροπῶλαι. Fr. 485. χ.
χοιροπῶλας. A. 818. ὠθηραπτε, ποδαπός; ME. χ. Μεγαρικός.
χοῖρος. A. 767. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; ME. χ. ναὶ Δία.
A. 768. τί λέγεις σὺ; ποδαπὴ χ. ἦδε; ME. Μεγαρική.
773. αἱ μὴ 'στὶν οὗτος χ. Ἑλλάνων νόμος.
781. αὐτὰ 'στὶ χ.; ΔΙ. νῦν γε χ. φαίνεται.
788. ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἂνε τοι χ. καλὰ.
792. κάλλιστος ἐστὶ χ. 'Αφροδίτα θύειν.
793. ἀλλ' οὐχὶ χ. τὰφροδίτῃ θύεται.
794. οὐ χ. 'Αφροδίτα; μόνα γὰρ δαιμόνων.
χοῖρός. A. 769. ἡ οὐ χ. ἐσθ' αἶδ'; ΔΙ. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
χοῖρων. A. 795. καὶ γίγνεται γὰρ τάνδε τὰν χ. τὸ κρῆς
Fr. M. Δαν. 16. τῶν χ. μνοῦς ἐρί' ἐστίν.
χοῖρων. A. 789. χ. γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασὶν φέρεν.
A. 764. τί δαὶ φέρετε; ME. χ. ἐγώνγα μυστικός.
Χολαργίων. A. 855. Δυσίστρατος τ' ἐν τάγορῳ. X. ὕνειδος,
χολή. EI. 66. ἂ δ' εἶπε πρῶτον ἥνικ' ἤρχεθ' ἡ χ.,
B. 4. τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάντ' γὰρ ἐστ' ἡδὴ χ.
χολήν. Σ. 403. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χ.
A. 465. χ. ἐνεῖναι; ΠΡ. νῆ τὸν 'Απόλλων καὶ μάλα
Θ. 468. οὐ θαυμάσιόν ἐστ'. οὐδ' ἐπιτεῖν τὴν χ.
χόλικας. EI. 717. ὅσας δὲ κατέδει χ. ἐφθὰς καὶ κρέα.
B. 576. δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χ. κατέσπασας.
χόλικες. Fr. 547. χ.
χόλικος. I. 1179. καὶ χ. ἡνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.
χολίκων. Fr. 52. ἡ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεύγος χ. ἐπιθυμῶν.
χόλιξ. Σ. 1144. ἐν 'Εκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χ.;
Χολλίδης. A. 406. Δικαιοπόλις καλεῖ σε X., ἐγώ.
Χολοζύγης. A. 397. ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μαρὸς X.
χόλον. B. 814. ἡ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χ. ἐνδοθεν ἔξει,
χολῶσιν. N. 833. ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χ.; ΣΤ. εὐστόμει,
χόνδρον. Σ. 738. ὅσα πρεσβύτη ζύμφορα, χ.
Fr. 10. 1. ἡ χ. ἔφω, εἴτα μυῖαν ἐμβαλῶν.
364. ἀράκους, πυροῦς, πτισάνην, χ., ζεῖας, αἶρας, σεμίδαλιν.
χόνδρους. A. 521. ἡ χοιρίδιον ἡ σκύροδον ἡ χ. ἄλας,
χοός. EI. 537. δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χ.,
Θ. 347. κεί τις κάπηλος ἡ καπηλὶς τοῦ χ.
χοραγός. A. 1315. χ. εὐπρεπής.
χορδαί. Fr. 547. χ., φύσκει, πάσαι, ζωμοί.
χόρδευ'. I. 214. τάραττε καὶ χ. ὁμοῦ τὰ πρᾶγματα
χορδεύματα. I. 315. εἰ δὲ μὴ σὺ γ' αἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χ.,
χορδὴν. A. 1119. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελῶν δέυρο τὴν χ. φέρε.
N. 455. νῆ τὴν Δήμητρί' ἐκ μου χ.
χορδῆς. A. 1040. κατὰχει σὺ τῆς χ. τὸ μέλι·
B. 339. οὐκουν ἀτρεμ' ἔξεις. ἦν τι καὶ χ. λάβης;
Fr. 75. 1. ἐγενεσάμην χ. ὁ δὲ στήνους τέκνων
χορείαις. Θ. 920. χαρέντα χ.
χορείαν. B. 247. ἐνυδρον ἐν βυθῷ χ.
B. 336. δόσιος μύσταις χ.
χορείας. Θ. 956. ρυθμὸν χ. ὑπαγε πᾶσα· βαῖνε
Θ. 968. πρῶτον εὐκίκλον χ. εὐφῶα στήσαι βάσιν.
922. διπλὴν χάριν χ.
B. 396. φιδάισι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χ.
χορείων. B. 1303. θρήνων, χ. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
χορεύειν. B. 407. ἀζημίους παίζειν τε καὶ χ.
B. 415. παίζων χ. βούλομαι. ΞΑ. κάγωγε πρὸς.
χορεύετε. Π. 761. ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χ.
χορεύετον. EI. 325. οὐκ ἐμοῦ κινούντος αὐτὰ τῶ σκέλη χ.
χορεύματ'. O. 746. σεμνά τε μητρὶ χ. ὀρέϊα,
χορεύσαι. EI. 784. ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χ.,
B. 388. παῖσάι τε καὶ χ.
Π. 288. ὥς ἡδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χ.

χορεύσασθαι. Θ. 103. πατρίδι χ. βοάν.
χορεύουσιν. EI. 776. τοῦ φίλου χ.,
χορεύων. B. 326. ἐλθέ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χ.,
χορευτάς. A. 443. τοὺς δ' αὖ χ. ἡλιούσιον παρεστάναι,
χορεύων. B. 1213. πηδᾷ χ., ΑΙ. ληψύθιον ἀπώλεσεν.
χορηγεῖς. Fr. 467. τοὺς 'Ιβήρας οὐς χ. μοι βοηθήσαι δρόμῳ.
χορηγῶ. EI. 1022. χούτω τὸ πρόβατον τῷ χ. σώζεται.
χορηγῶν. A. 1155. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χ. ἀπέλυσ'·
ἀδειπνον.
χόρι'. Fr. M. Θ. Δευτ. 3, 5. οὐδὲ χ. οὐδὲ πῦος, οὐδ' ἦπαρ
κάπρου,
χόρια. Fr. 476. 4. πῦον, χ., χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύγια,
χορικῶν. I. 589. Νίκην. ἡ χ. ἐστὶν ἑταῖρα.
χόριον. Fr. 302, 5. οὐ χ. οὐδὲ πῦος, οὐδ' ἦπαρ κάπρου,
χοροδιδάσκαλος. Εκ. 809. οἰμαί. AN. B. Καλλιμαχος δ' ὁ χ.
χοροί. A. 1306. τῇ σῶν χ. μέλονται,
Θ. 391. εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χ.,
Fr. 414, 2. εἴτ' ἰσθμακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χ.
χοροῖς. A. 886. ἦλθες ποθεινὴ μὲν τραγῳδοῖς χ.,
Σ. 1060. ὦ πάλα ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἀλκιμοὶ μὲν ἐν χ.,
Θ. 992. χ. τερπόμενος
B. 370. ἐξίστασθαι μύσταις χ.: ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν
729. καὶ τραφέντας ἐν παλαιστραῖς καὶ χ. καὶ μουσικῇ.
Fr. p. 514. τοῖσι χ. αὐτοῖς τὰ σχήματ' ἐποιούν.
χοροῖσι. O. 787. εἴτα πεινῶν τοῖς χ. τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
χοροῖσιν. A. 628. 'Εξ οὗ γε χ. ἐφέστηκεν τραγικοῖς ὁ διδάσκαλος
ἡμῶν,
Θ. 975. ἡ πᾶσι τοῖς χ. ἐμπαίζει τε καὶ
1029. ὄρε; οὐ χ. οὐδ'
B. 354. εὐφημῶν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροις χ.
366. ἡ κατατιλᾷ τῶν 'Εκαταίων, κυκλίοισι χ. ὑπᾶδων,
χορομανεῖ. Θ. 961. μέλπει καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χ. τρόπῳ.
χορόν. A. 11. ὁ δ' ἀνείπεν εἰσαγ', ὦ Θέογρι, τὸν χ.
I. 513. καὶ βασανίζειν, ὥς οὐχὶ πάλα χ. αἰτοῖα καθ' ἑαυτὸν,
559. δέυρ' ἐλθ' ἐς χ., ὦ χρυσοτρίαν', ὦ
N. 271. εἴτ' 'Οκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χ. ἵστατε
Νύμφαις,
564. Ζῆνα τυράννον ἐς χ.
1115. τοὺς κριτὰς ἂ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χ.
1352. ἡδὴ λέγειν χρὴ πρὸς χ.: πάντας δὲ τοῦτο δράσεις.
Σ. 1537. ὀρχοῦμενον ὅστις ἀπῆλλαξεν χ. τραγῳδῶν.
EI. 803. ἰζομένη κελადῇ, χ. δὲ μὴ χρ. Μόρσιμος
808. τὸν χ. εἶχον ἀδελ-
O. 1406. Λεωτροφίδῃ χ. πετομένῳ ὄρνέων
A. 1279. πρῶσαγε χ., ἔπαγε χάριτας,
Θ. 1137. δέυρο καλεῖν νόμος ἐς χ.,
B. 94. ἂ φροῦδα θάττον, ἦν μόνον χ. λάβη,
386. καὶ σῶζε τὸν σπαντὴς χ.
686. τὸν ἱερὸν χ. δικαίον ἐστὶ χρῆσθαι τῇ πόλει
Fr. 314. μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χ. 'Ολυμπίας'
χοροποιόν. B. 352. χ., μάκαρ, ἦβαν.
χορός. B. 914. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'. ΕΤ. ὁ δὲ χ. γ' ἡρεῖδεν
ὄρμαθους ἀν
B. 1029. ὁ χ. δ' εὐθὺς τῷ χεῖρ' ὠδὲ συγκρούσας εἶπεν ἱανοῖ.
Fr. 249. ὁ χ. δ' ὠρχεῖτ' ἀν ἐναψάμενος δαίπιδας καὶ στρωματί-
δεσμα,
564. ὥς ἡδὴ καλεῖ μ' ὁ χ. ὁ φιλοτήσιος,
χοροῦ. Θ. 958. πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χ. κατάστασιν.
χορούς. O. 219. ἴσθησι χ.:
O. 733. νεύτητα, γέλωτα, χ., θαλίας,
B. 548. τοὺς χ. τοὺς προσθίους;
1419. ἴν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χ. ἀγῇ
Εκ. 1160. μὴ πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χ. ὀρθῶς αἰ,
χόρταζε. Fr. 202. θεράπευε καὶ χ. τῶν μονοψιδῶν.
χορταῖον. Fr. 704. τὸν δὲ χ.
χορτάσω. EI. 139. τούτοις τοῖς αὐτοῖσι τούτων χ.
EI. 176. καὶ μὴ φυλάξεις, χ. τὸν κἄνθαρον.
χορῶ. A. 416. δεῖ γὰρ με λέξαι τῷ χ. ῥῆσιν μακράν
χορῶν. I. 521. ὅς πλείστα χ. τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τροποῖα·
N. 312. εὐκελάδων τε χ. ἐρεθίσματα,
333. κυκλίων τε χ. ἀσματοκάμπτας, ἀνδρας μετεωροφρένας,
EI. 976. δέσποινα χ., δέσποινα γάμων,
B. 675. Μοῦσα χ. ἱερῶν ἐπιβηθὶ καὶ ἐλθ' ἐπὶ τέρμιν ἀοιδᾶς
ἐμᾶς,
Fr. 198. 9. ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χ.
χορωφελήταν. A. 1319. ᾧ τις ἐλαφος· πρῶτον δ' ἀμὰ ποιή χ.:
χουσ'. A. 646. κἄναρηφύρον ποτ' οὕσα παῖς καλῇ, χ.
Χουσί. A. 1211. τοῖς X. γὰρ τις ζυμβολὰς ἐπράττετο;
χούτος. I. 540. χ. μέντοι μῖνος ἀντήρκει, τὸτ' ἐν πίπτων,
τοτ' ἐ' οὐχί.

χοῦτος. Ο. 275. νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χ. ἐξεδρον χώραν ἔχον.
Ο. 281. ἀλλὰ χ. ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ φιλο-
κλέους
1616. ὁρᾷς; ἐπαινέει χ. ἕτερον νῦν ἐτι
χοῦτος. Ο. 268. ὡγάθ', ἀλλὰ χ. καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.
Ο. 649. φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χ.
χοῦτω. Ι. 1131. χ. μὲν ἂν εὐ ποιοίς,
ΕΙ. 1022. χ. τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
χρέα. Ν. 39. σὺ δ' οὐκ ἀβουδε· τὰ δὲ χ. ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
Ν. 443. εἴπερ τὰ χ. διαφευγόμενα,
χρεῖα. Θ. 1164. χ. δὲ ποῖα τὸνδ' ἐπεσφείρεις λόγον;
χρεῖαν. Θ. 180. ἰκέτης ἀφύγμαι πρὸς σέ. ΑΓ. τοῦ χ. ἔχων;
Π. 534. διὰ τὴν χ. καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἔξει.
χρεῖας. Ι. 804. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χ. καὶ μισθοῦ πρὸς σε
κεχῆν.
χρεῖη. Α. 113. ἐγὼ δὲ γ' ἂν κὰν εἴ με χ. τοῦγκυκλον
χρεμετισμός. Ι. 553. καὶ χ. ἀνδάνει,
Χρέμης. Εκ. 477. ἀλλ' εἴμι· σὺ δ' ὑγίανε. ΒΛ. καὶ σὺ γ', ὦ Χ.
χρέμπεται. Θ. 381. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χ. γὰρ
ἦδη.
Χρεμύλος. Π. 336. Χ. πεπλούτη· ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
Π. 1171. τίς ἂν φράσειε ποῦ ὅστι Χ. μοι σαφῶς;
χρέος. Α. 454. τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χ.;
Α. 455. χ. μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Ν. 30. ἀτὰρ τί χ. ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
χρεῶν. Α. 615. οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χ. πρόην ποτὲ,
Ν. 13. ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτης καὶ τῶν χ.,
117. ἂ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χ.
χρεῶν. Ι. 138. τὸν προβατοπάλην, ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χ.
Ι. 1230. φράων, ὑφ' οὗ χ. ἐμ' ἠττάσθαι μόνου.
Ν. 1447. τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χ.;
ΕΙ. 765. πρὸς ταῦτα χ. εἶναι μετ' ἐμοῦ
1029. σὺ φρονεῖς, ὁπόσα χ. τὸν
Fr. 125. 2. ἦνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνέειν χ.
χρή. Α. 533. ὡς χ. Μεγαρέας μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
Α. 573. ποί χ. βοηθεῖν; ποί κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
717. κάτελεύειν χ. τὸ λοιπὸν, κὰν φύγῃ τις, ζημοῦν
Ι. 16. πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἀμὲ χ. λέγειν;
133. δύο τάδε πάλα. καὶ τί τὸνδε χ. παθεῖν;
683. πάντα τοι πέπραγας οἷα χ. τὸν εὐτυχοῦντα.
751. ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χ. παρὲν' ἐς τὴν πύκνα.
1160. ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χ.
1316. εὐφρμεῖν χ. καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέ-
χεσθαι
Ν. 143. λέξω, νομίσαι δὲ ταῦτα χ. μυστήρια.
263. εὐφρμεῖν χ. τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
385. φέρε τοῦτ' τῷ χ. πιστεύειν; ΣΩ. ἀπὸ σαντοῦ γ' ὧ
σε διδάξω.
626. κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χ. τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
665. νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χ. καλεῖν;
677. ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χ. καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
696. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ γε χ.,
930. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χ.
1147. χ. γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
1214. εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χ. προΐναι;
1352. ἦδη λέγειν χ. πρὸς χορὸν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
1413. πῶς γὰρ τὸ μὲν σὺν σώμα χ. πληγῶν ἀφῶν εἶναι,
Σ. 414. [ὡς χ.] μὴ δικάζειν δίκας.
843. ἴθι νῦν, ἀγ' αὐτῷ δεῦρο. ΕΛ. ταῦτα χ. ποιεῖν.
1133. ἔπειτα παῖδας χ. φυτεύειν καὶ τρέφειν,
1186. ποίους τινὰς δὲ χ. λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
1190. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἔχων χ. σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
1424. ὅ τι χ. μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
ΕΙ. 96. εὐφρμεῖν χ. καὶ μὴ φλαῦρον
305. πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χ. δρᾶν, φράζε· κάρχιτεκτόνει,
429. ἅττα χ. ποιεῖν ἐφ' ἑστῶς φράζε δημιουργικῶς·
797. τοιάδε χ. Χαρίταν δαμώματα καλλικύμων
932. ὡς χ. πολεμεῖν λέγων τις οἱ καθηήμενοι
1023. σέ τοι θύρασι χ. * * * μένοντα τοῖνυν
1028. ὅσα χ. σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
1316. εὐφρμεῖν χ. καὶ τὴν νύμφην ἐξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
1318. καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χ. πάντα
κομίζειν
Ο. 153. ἵνα χ. κατοικεῖν. ΕΤ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
388. καὶ τὸ δρῶν χ., τὸν ὕβελισκον,
479. νῆ τὸν Ἀπόλλων· πάντῃ τοῖνυν χ. ῥύγχος βόσκειν σε τὸ
λοιπόν·
548. ἀλλ' ὅ τι χ. δρᾶν, σὺ δίδασκε παρὰν ὡς ζῆν οὐκ
ἀξίον ἡμῖν,
578. τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χ. στρουθῶν
νέφος ἄρθεν

χρή. Ο. 665. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χ. δρᾶν. ἡ Πρόκνη
Ο. 673. ἀλλ' ὥσπερ ὦδ' νῆ Δί' ἀπολέψαντα χ.
715. δτε χ. χλαῖναν πωλεῖν ἦδη καὶ ληδάριον τι πρίασθαι.
809. ἄγε δὴ τί χ. δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
985. δὴ τότε χ. τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,
1219. ποῖα γὰρ ἄλλη χ. πέτεσθαι τοὺς θεοὺς;
1419. ὅδ' ἄρεστιν· ἀλλ' ὅτου δει χ. λέγειν.
1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χ. ποιεῖν γλυκύ.
1718. ὅδ' δὲ καὶ αὐτὸς ἐστίν. ἀλλὰ χ. θεῶς
Α. 162. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΑΤ. παρέχειν χ. κακῶς.
164. κάλλος ὀδυνᾶν χ.· κάμελει ταχέως πᾶν
311. ἐμπιπρᾶναι χ. τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
340. ὡς πυρὶ χ. τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεῖν
471. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χ. προσφέρειν τοῖς πλοῖσι σιμὴν εἰκῇ
559. νῆ Δία· χ. γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΤ. καὶ μὴν τό γε
πρᾶγμα γέλοιον,
1065. ἦκετ' οὐκ εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶν δὲ χ.
1100. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χ. λέγειν.
Θ. 16. ὦ μὲν βλέπειν χ. πρῶτ' ἐμχανήσατο
149. χ. γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
377. ὅ τι χ. παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
471. ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χ. δοῦναι λόγον·
529. παντὶ που χ.
655. ἡμᾶς τοῖνυν μετὰ τοῦτ' ἦδη τὰς λαμπάδας ἀψάμενας χ.
659. εἰα δὴ πρῶτιστα μὲν χ. κοῦφον ἐξορμᾶν πύδα,
660. καὶ δασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χ.
784. κείνη, ταύτῃ· ταχέως χ.
958. πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χ. χοροῦ κατάστασιν
966. ἀλλὰ χ.
1062. ἀλλ', ὦ τέκνον, σέ μὲν τὸσαῦτα χ. ποιεῖν,
Β. 354. εὐφρμεῖν χ. κάλιστασθαι τοῖς ἡμετέροις χοροῖσιν
870. ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χ.
905. ἀλλ' ὡς τάχιστα χ. λέγειν· οὐτῶ δ' ὅπως ἐρεῖτον
1008. ἀποκρινάι μοι, τίνας οὐνεκα χ. θαυμάζειν ἄνδρα ποιη-
τήν;
1030. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χ. ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἄπ'
ἀρχῆς,
1053. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χ. τὸ πονηρὸν
τόν γε ποιητὴν,
1058. ὅν χ. φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὦ κακοδαίμον
ἀνάγκη
1205. ἰδοὺ, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΑΙ. καὶ δὴ χ. λέγειν.
1431. [οὐ χ. λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.]
Εκ. 128. ὁ περιστάρχος, περφέρειν χ. τὴν γαλῆν,
285. ὥρα προβαίνειν, ἄνδρες, ἡμῖν ἐστὶ· τοῦτο γὰρ χ.
430. ὡς χ. παραδοῦναι ταῖς γυναῖξιν τὴν πόλιν.
472. τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χ. πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
581. ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χ. ταῖς δια-
νοαῖς,
894. θεῖν τι, παρ' ἐμοῦ χ. καθεύδειν·
1028. τι δῆτα χ. δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
1159. ὅτι προείληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χ. μεμνημένους
Π. 36. πεισομένους εἰ χ. μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
57. ἡ τὰπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χ. ταχὺ πᾶν.
607. χ. σ', ἀλλ' ἀνύειν.
Fr. 150. ἀλλὰ πάντας χ. παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν.
450. φέρε δὴ τοῖνυν ταῦθ' ἔδαν ἔλθῃ, τι ποιεῖν χ. μ' ὦ
Τελεμσσεις;
544. ἀλοᾶν χ. τὰς γνάθους.
546. 1. τὸν σπερδῆν ἀποτίλαι χ.
χρή. Ι. 1307. ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν
με χ.,
Σ. 654. οὐκ ἐστίν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κὰν χ. σπλάγχθων μ'
ἀπέχεσθαι.
Α. 133. ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κὰν με χ., διὰ τοῦ πυρὸς
χρήδετ'. Α. 734. πότῃ πεπράσθαι χ., ἡ πεινὴν κακῶς;
χρήεις. Ν. 359. σὺ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς
ἡμᾶς ὅ τι χ.
Ν. 891. ἴθ' ὅποι χ. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
Θ. 751. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ'. ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χ. ποιεῖ
χρήζουσιν. Ν. 453. δρᾶνταν ἀτεχνῶς ὅ τι χ.
χρήμ'. Σ. 266. τί χ. ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
Σ. 834. τί ποτε τὸ χ.; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχαυρία.
ΕΙ. 1192. ὅσον τὸ χ. ἐπὶ δειπνῶν ἡλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Α. 1031. ἡ μέγ', ὦ Ζεῦ, χ. ἰδεῖν τῆς ἐμπιδος ἐνεστί σοι.
Θ. 281. ὅσον τὸ χ. ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
Β. 795. τί χ. ἄρ' ἐσται; ΑΙ. νῆ Δί', ὀλίγον ὕστερον
Εκ. 148. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χ. ἐργάζεται.
394. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χ. δόχλου
Fr. Μ. Θ. Δευτ. 15, 1. ἦν μέγα τι χ. ἐτι τρυφοδοπιμομυική,
χρήμα. Α. 150. ὅσον τὸ χ. παρὸντων προσέρχεται.

χρήμα. I. 1219. ὅσον τὸ χ. τοῦ πλακούντος ἀπέθετο.
 N. 2. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χ. τῶν νυκτῶν ὅσον
 325. διὰ τῶν κολων καὶ τῶν δασέων, αὐταὶ πλάγια. ΣΤ.
 τί τὸ χ.;
 816. ὦ δαιμόνιε, τί χ. πάσχεις, ὦ πάτερ;
 Σ. 697. καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μάλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χ.
 με ποιεῖς.
 799. ὅρα τὸ χ.· τὰ λόγι' ὡς περαινέται.
 933. κλέπτων τὸ χ. τάνδρῳ· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 EI. 38. μαρὸν τὸ χ. καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,
 O. 826. ληπαρὸν τὸ χ. τῆς πύλεως. τίς δαί θεὸς
 A. 83. ὡς δὴ καλὸν τὸ χ. τιθῆναι ἔχεις.
 660. πολλῇ; ἀπιδώσιν μοι δοκεῖ τὸ χ. μάλλον.
 677. ἱππικῶτατον γὰρ ἔστι χ. κάποχον γυνή.
 1085. ἀσκητικὸν τὰ χ. τοῦ νοσήματος.
 O. 270. ὁμῶς ἐμοὶ ΕΤ. τί χ.; MN. συσώσῃς ἐμὲ
 521. ὁπύθεν εὐρήθῃ τὸ χ.,
 B. 1278. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χ. τῶν κόπων ὅσον.
 Π. 894. πολὺ χ. τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπημένων.
 Fr. 57. ὦ Ζεῦ, τὸ χ. τῆς νεολαίας ὡς καλόν.
χρήμαθ'. N. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χ.; AM. ἀδανείσατο.
 N. 1306. τὰ χ. ἀδανείσατο·
 1463. οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χ. ἀδανείσασθαι
 O. 1645. τὰ χ. ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη.
 A. 623. καταλαβεῖν τὰ χ. ἡμῶν τὸν τε μισθόν,
 O. 842. καὶ δανείζειν χ., ἢ χρῆν, εἰ δανείσειν τινι
 Εκ. 873. ὅπως τὰ μὲν ὄντα χ. ἔξω, τοῖσδε δὲ
χρήμασιν. EI. 626. κἀνέπειθον τῶν Λακωνῶν τοὺς μεγίστους χ.
 EI. 1229. παῖσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἰμοῖσι χ.
χρήματ'. I. 840. ἢ πολλὰ χ. ἐργάσει σείων τε καὶ ταρατταν.
 N. 241. ἀγομαι, φέρομαι, τὰ χ. ἐνεχυράζομαι.
 1243. ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χ. εἴτε μὴ,
 1274. ληρῶ, τὰ χ. ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
 O. 1460. ἀρπασόμενος τὰ χ. αὐτοῦ. ΣΤ. πάντ' ἔχεις.
 O. 844. ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίαι τὰ χ., εἰπόντας τοῖς
 Εκ. 772. τὰ χ. εἰσίν; AN. B. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθύμην.
 Fr. 20. ἔσειον, ᾗτουν χ., ἠπειλουν, ἐσυκοφάντων
χρήματα. A. 973. οἱ ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χ. διεμπολῶν,
 I. 774. ὅς πρῶτα μὲν, ἥνικ' ἐβούλευν σοι, χ. πλείστ' ἀπέ-
 δεῖξα
 N. 718. φροῦδα τὰ χ., φροῦδῃ χροῖα,
 1247. μὴ σκῶπτέ μ., ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χ.
 Σ. 102. παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χ.
 665. μὰ Δι' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πείτα τὰ χ.
 τᾶλλα;
 1245. χ. καὶ βίαν
 O. 38. καὶ πᾶσι κοινῇ ἐναποτίσσαι χ.
 380. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παιδας, οἶκον, χ.,
 822. ἵνα καὶ τὰ θεογένοντα τὰ πολλὰ χ.
 1655. τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χ.
 A. 495. οὐ καὶ τάνδον χ. πάντας ἡμεῖς ταμεύομεν ὑμῖν;
 894. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰ μὰ καὶ σὰ χ.
 B. 365. ἦ χ. ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχων τινα πείθει,
 Εκ. 206. τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χ.
 236. χ. πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
 712. ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χ.,
 Π. 832. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χ.
 871. κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χ.
 Fr. 15. εἰς οἱ ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χ.
χρηματίζω. O. 376. καὶ χ. πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
χρηματοποιῶν. Εκ. 442. καὶ χ.· κοῦτε τὰ πόρρητ' ἔφη
χρήματος. N. 1223. ὅτι ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χ.;
χρημάτων. N. 74. ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχευεν τῶν χ.
 N. 1217. ὅτε τῶν ἱμαντοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χ.
 Σ. 241. σίμβλον δέ φασι χ. ἔχειν ἅπαντες αὐτῶν.
 1354. νῦν δ' οὐ κρατῶ γ' ὧν τῶν ἱμαντοῦ χ.
 O. 1658. ἀνθίξεταί σου τῶν πατρίων χ.
 A. 1196. χ. νῦν ἐνδοθεν, καὶ
 Εκ. 731. τῶν χ. θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
 871. ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χ.
 Π. 232. αὐτῇ στὶν ἦν δεῖ χ. σε τήμερον
 269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χ. ἔχοντα.
Χρήμων. Σ. 401. ὦ Σμικυθίων καὶ Τισιάδῃ καὶ Χ. καὶ Φερέ-
 δειπνε;
χρῆν. A. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χ.; ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἶπατε.
 I. 535. ὃν χ. διὰ τὰς προτέρας νίκας πίπειν ἐν τῷ πρυτανεῖν.
 N. 371. καίτοι χ. αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
 1359. οὐ γὰρ τὸτ' εὐθὺς χ. σε τύπτεσθαι τε καὶ πατεῖσθαι,
 EI. 1079. τούτakis οὐπῶ χ. τὴν ἐρήνην πεποιῆσθαι.
 1080. ἀλλὰ τί χ. ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολέμοις, τας,
 O. 1434. ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χ. τοσοῦτον

χρῆν. A. 526. ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσας. ποῖ γὰρ καὶ χ.
 ἀναμείναι;
 A. 680. ἀλλὰ τούτων χ. ἀπασῶν ἐς τετρημένον ἔυλον
 O. 74. οὐ χ. σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστήν ἐμὸν.
 662. ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χ. ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλω.
 726. ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χ. σ', ἐκφέρειν τε τῶν ἐύλων,
 777. ἐγχειρεῖν χ. ἔργῳ πορίμῳ.
 793. μαρίας μαίνεσθ', οὐδ' χ. σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ
 ἀλθῶς
 832. χ. γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρῆστον τῇ πόλει,
 842. καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χ., εἰ δανείσειν τινι
 Εκ. 299. γὰρ χ. μ' ὀνομάζειν.
 548. ὃν χ. ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
 Π. 487. ἀλλ' ἤδη χ. τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε τὴνδ'
Χρῆν. EI. 734. X. μὲν τύπτειν τοὺς βαβδούχους, εἰ τις κωμωδο-
 ποιήτης
χρῆναι. I. 542. ἐρέτην χ. πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδάλιος ἐπι-
 χεῖρειν,
 N. 1059. οὐ φησι χ. τοὺς νέους δακεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
 1060. καὶ σκωφροεῖν αὐ φησὶ χ.: δύο κακῶ μεγίστω.
 O. 10. οὐ φησὶ σὺ χ. μ' οὐτ' ἀκούειν οὐδ' ὄραν.
 B. 690. ἐγγενέσθαι φημί χ. τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
 692. εἴτ' ἀτιμὸν φημι χ. μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
 Εκ. 210. ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημί χ. τὴν πόλιν
 590. κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χ. πάντων μετέχοντας,
χρησαίμεθα. B. 1448. τούτοις χ., σαθείημεν ἄν.
χρησάμενος. I. 1343. τούτοις ὅποτε χ. τις προοιμίος,
χρησάμενος. I. 1209. τῷ δὴτ' ἂν ὑμᾶς χ. τεκμηρίῳ
χρήσαντες. EI. 284. χ. ἑτέροις αὐτὸν εἴτ' ἀπάλεσαν.
χρήσει. O. 1043. σὺ δὲ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χ. τάχα.
χρήσεται. EI. 229. τί δὴτα ταύτη τῇ θυεῖα χ.;
 EI. 1257. ἐτ' ἐστὶ τοῖσι κρᾶνεσιν ὅ τι τις χ.;
χρήσεται. A. 935. τί χ. ποτ' αὐτῷ;
 Π. 941. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χ. τις; εἰπέ μοι.
χρήσθ'. O. 252. λαμβάνετε καὶ χ.: οὐ φθονῶ. MN. τί οὖν
 λάβω;
χρήσθα. A. 778. οὐ χ. σιγῇ, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
Χρήσθαι. O. 1040. X. Νεφελοκοκκυγῆς τοῖσδε τοῖς μέτροσι
χρήσθαι. O. 724. ἔξετε χ. μάντεσι Μούσαις,
 B. 1060. κάλλας εἰκὺς τοὺς ἡμῶν τοῖς ῥήμασι μείζοσι χ.
 Εκ. 593. μὴδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χ. πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκο-
 λούθῳ·
 Fr. 329. ἡ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χ. ποιεῖν;
 344. γ. ὅψω δὲ χ. σπινθίοις τε καὶ κίχλαις,
χρησθᾶτέρω. EI. 253. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χ.
χρήσθε. B. 735. χ. τοῖς χρῆστοις αὐθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
χρήσθων. N. 439. νῦν οὖν χ. ὅ τι βούλονται.
χρήσθω. A. 974. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χ., τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ
 κατεσθῆιν.
χρήσμων. N. 202. γεωμετρία. ΣΤ. τοῦτ' οὖν τί ἐστὶ χ.;
 N. 205. τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χ.
 O. 372. καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χ.;
 373. πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χ. διδάξαιαν ποτε,
 382. χ.: μάθοι γὰρ ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
 1476. χ. μὲν οὐδὲν, ἀλ-
 Εκ. 604. ἀλλ' οὐδὲν τοι χ. ἔσται πάντως αὐτῷ. BA. κατὰ
 δὴ τί;
 677. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χ. ἔσται; ΠΡ. τοὺς κρατῆρας
 καταθήσω
 Π. 493. βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χ. εἰς ἅπαν ἔργον.
 831. εἶναι νομίζω χ. πρὸς τὸν βίον.
χρήσμων. Σ. 541. χ. ἔστ' οὐδ' ἀκαρῇ.
χρησῖμω. I. 983. στήν σκεῖν δύο χ.,
χρησῖμων. A. 639. τῇ πόλει χ.;
χρησμοί. I. 220. χ. τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.
 I. 1002. φέρ' ἴδω, τίνας γὰρ εἰσὶν οἱ χ. ποτε;
χρησμολογήσεις. O. 991. οὐκ οὐκ ἐτέρωσε χ. ἐκτρέχων;
χρησμολόγος. EI. 1047. οὗτος γέ πού 'σθ' ὁ χ. οὐξ Ὀρεῶς.
 O. 960. σὺ δ' εἴ τίς; KP. ὅστις; χ. ΠΕ. οἰμαξέ νυν.
χρησμολόγῳ. EI. 1094. χ. δ' οὐδεὶς εἰδίδον κάθωπα φαινύν.
χρησμών. I. 116. ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χ. λαβῶν.
 I. 126. τὸν περὶ σεαυτοῦ χ. ὄρραδαν; NI. τί;
 153. τὸν χ. ἀναδιδάσκον αὐτὸν ὡς ἔχει·
 1081. χ. Λητοῖδης, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.
 EI. 1088. ποῖον γὰρ κατὰ χ. ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
 A. 780. ὦ φίλτατα, τὸν χ. εἰ προδώσωμεν.
 Π. 55. πυθοίμεθ' ἂν τὸν χ. ἡμῶν ὅ τι νοεῖ.
χρησμός. I. 121. ἰδοὺ· τί φησὶ ὁ χ.; ΔΗ. ἐτέρω ἐγχεον.
 I. 128. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χ. ἀντικρὺς λέγει
 177. γίγναι γὰρ, ὡς ὁ χ. οὐτοσί λέγει,
 195. πῶς δὴτὰ φησὶ ὁ χ.; ΔΗ. εὐ νῆ τοὺς θεοὺς

χρησμός. I. 1025. οὐ τοῦτο φησ' ὁ χ., ἀλλ' ὁ κύων ὀδῇ
I. 1029. ἵνα μή μ' ὁ χ. ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκνῃ.
1064. ὁ χ., ὅς σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
1086. ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν ἔμοι χ. περὶ τοῦ πτερυγαυτοῦ,
1229. οὐ δὴτ', ἐπεὶ μοι χ. ἐστὶ Πυθικὸς
1237. πῶς εἶπας; ὡς μου χ. ἄπτεται φρενῶν.
EI. 1101. ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χ.
O. 962. ὡς ἐστὶ Βάκιδος χ. ἀντικρὺς λέγων
981. οὐδὲν ἀρ' ὁμοίως ἐσθ' ὁ χ. τουτῶι,
A. 767. ὡς χ. ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
768. μὴ στασιάζωμεν· ἐστὶ δ' ὁ χ. οὐτοσί.
777. σαφὲς γ' ὁ χ. νῆ Δι'. ὡ πάντες θεοί,
Π. 51. οὐκ ἐσθ' ὅπως ὁ χ. ἐς τοῦτο βέπει,
χρησμούς. I. 61. ἔδει δὲ χ. ὁ δὲ γέρων σιβαλλίῳ.
I. 109. εἰπ' ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΔΗ. τοὺς χ. ταχὺ
B. 1033. Μουσῶσι δ' ἐφακέσεις τε νόσων καὶ χ., Ἡσίοδος δὲ
χρησμοφδῶν. I. 818. διατεχίζων καὶ χ., ὁ Θέμιστοκλεῖ ἀντιφε-
ρίζων.
χρησμών. I. 961. πρὶν ἂν γε τῶν χ. ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
χρήσμαι. I. 1183. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗΜ. καὶ τί τοῦτο χ.
EI. 142. ἐπιτηδὲς εἶχον πηδάλιον, ὅ χ.
1225. ἐνημένῳ κάλλιστα χ. τάλας;
1240. τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῆδε χ.,
χρησμοφθ'. EI. 685. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χ. οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
A. 1288. χ. οὐκ ἐπιλήσμοισιν
χρησόμεθα. A. 476. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χ. τοῖσδε τοῖς κνωδαλοῖς;
χρήσον. Θ. 219. χ. τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε
Θ. 250. ἀλλ' ἰμάτιον γούν χ. ἡμῖν τουτῶι
B. 1159. χ. σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
χρήστ'. B. 1035. ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι
χ. εἰδίδας,
χρηστά. I. 811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα
πλείονα χ.
O. 593. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντενομένοις οὔτοι δώσουσι τὰ χ.
A. 527. ἦν οὖν ἡμῶν χ. λεγουσῶν ἐβελήσθητ' ἀντακροῦσθαι
B. 686. τὸν ἱερὸν χορὸν δικαῖον ἐστὶ χ. τῇ πόλει
1056. πάνυ δὴ δεῖ χ. λέγειν ἡμᾶς. ΕΤ. ἦν οὖν σὺ λέγῃς
Λυκαβηττοῦς
1057. καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χ. διδάσκειν,
Εκ. 422. νῆ τὸν Διόνυσον, χ. γ'. εἰ δ' ἐκείνῳ γε
583. καὶ μὴν ὅτι μὲν χ. διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατὰς,
χρήσται. Fr. M. Δημ. 11. ἡ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χ. ποιεῖν.
χρήστας. N. 434. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χ.
διολισθεῖν.
χρηστήν. A. 702. παῖδα χ. κάγαπητήν ἐκ Βοιωτῶν ἐγχελευν
Σ. 306. πῖδα χ. τινα νῶν ἢ πόρον Ἑλλὰς ἱρὸν εἰπεῖν;
χρηστοί. A. 351. οὐ γάρ ποτ' ἂν χ. γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς τὰδ'
ἄνδρες.
Εκ. 200. νῦν δ' εἰσὶ χ., καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Π. 156. αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χ. ΚΑ. τί δαί;
503. ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεγόμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χ.
χρηστοίς. I. 1275. ἀλλὰ τιμῇ τοῖσι χ., ὅστις εὐ λογίζεται.
N. 959. ἀλλ' ὡ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χ. στεφα-
νώσας,
O. 1449. ἀναπερώσας βούλομαι χ. λόγους
B. 1455. πρῶτον, τίσι χρήται· πότερα τοῖς χ.; ΔΙ. πόθεν;
χρηστοῖσι. Π. 92. οὕτως ἐκείνος τοῖσι χ. φθονεῖ.
χρηστοῖσιν. B. 735. χρήσθε τοῖς χ. αἰθεῖς καὶ κατορθώσασι γὰρ
χρηστὸν. I. 86. ἴσως γὰρ ἂν χ. τι βουλευσάμεθα.
I. 88. πῶς δ' ἂν μεθύων χ. τι βουλευσάιτ' ἀνὴρ;
545. θόρυβον χ. ληναίτην,
N. 793. ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χ. τι συμβουλευσάτε
840. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χ. τις ἂν;
EI. 563. ἐμπολήσαντές τι χ. εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
O. 454. χ. ἐξεῖπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἦ
A. 648. ἀρα προῦφέλω τι χ. τῇ πόλει παραινέσαι;
Θ. 832. χρεὴν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χ. τῇ πόλει;
B. 600. ὅτι μὲν οὖν, ἦν χ. ἦ τι,
783. ὀλίγον τὸ χ. ἐστίν, ὥσπερ ἐνθάδε.
1421. μέλλῃ τι χ., τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
Π. 341. χ. τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
642. χ. τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλα
977. καὶ χ.· εἰ γὰρ του δευθεῖην ἐγὼ,
χρηστὸς. A. 595. ὅστις; πολίτης χ., οὐ σπουδαρχίδης,
N. 8. ἀλλ' οὐδ' ὁ χ. οὐτοσί νεανίας
EI. 909. ἦ χ. ἀνὴρ πολί-
B. 179. ἐγὼ βαδιόμην. ΔΙ. χ. εἰ καὶ γεννάδας.
Εκ. 178. χ. γέννηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
200. νῦν δ' εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χ. γενοῦ
Π. 239. κἄν τις προσέλθῃ χ. ἄνθρωπος φίλος
900. ὅτι χ. ἂν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.

χρηστὸς. Π. 901. σὺ φιλόπολις καὶ χ.; ΣΤ. ὡς οὐδεὶς γ' ἀνὴρ.
Π. 909. πῶς οὖν ἂν εἴης χ., ὃ τοιχαυρῶχε,
χρηστοῦ. I. 192. ἐτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χ. τοὺς τρόπους,
Π. 630. ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χ. τρόπου.
632. φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χ. τινος.
χρηστοῦς. Π. 93. καὶ μὴν διὰ τοὺς χ. τιμᾶται μόνους
Π. 155. οὐ τοὺς γε χ., ἀλλὰ τοὺς πόρνοισι· ἐπεὶ
386. οὐκ, ὦ κακούδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χ. μόνους
490. ὅτι τοὺς χ. τῶν ἀνθρώπων εὐ πράττειν ἐστὶ δίκαιον,
497. πάντας χ. καὶ πλουτοῦντας δῆπου τὰ τε θεία σέβοντας.
χρήστων. N. 240. ὑπὸ γὰρ τόκων χ. τε δυσκολωτάταν
χρήστων. Σ. 80. αὕτη γε χ. ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
B. 1011. ἀλλ' ἐκ χ. καὶ γενναῖον μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
Π. 826. δῆλον ὅτι τῶν χ. τις, ὡς ξοίκας, εἰ.
χρηστοῦς. I. 345. ὡμοσπάρκτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χ.
B. 1062. ἀμοῦ χ. καταδείξαντος διελυμῆνω σύ. ΕΤ. τί δράσας;
Εκ. 219. εἰ τοῦτο χ. εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
638. οὐκοῦν ἀγέουσ' εὐ καὶ χ. ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα
χρήσσωμαι. Εκ. 518. ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χ. καὶ γὰρ ἐκεῖ
μοι
χρήται. Σ. 1028. ἵνα τὰς Μοῦσας αἰσιν χ. μὴ προαγωγὸς ἀπο-
φύγῃ.
B. 1455. πρῶτον, τίσι χ.; πότερα τοῖς χρηστοῖς; ΔΙ. πόθεν;
1457. οὐ δὴτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χ. πρὸς βίαν.
χρόα. B. 1312. βανίσιν χ. δροσιζόμεναι·
χρόας. Π. 1020. ὕζειν τε τῆς χ. ἐφασκεν ἡδὺ μου,
χροιά. N. 718. φρούδα τὰ χρήματα, φρούδη χ.,
χροιάν. N. 1012. χ. λευκὴν, ὡμους μεγάλους,
N. 1016. πρῶτα μὲν ἔξεις χ. ὠχράν,
χρόνιος. Θ. 912. ὦ χ. ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
χρονίους. B. 347. χ. τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐναιαυτοῖς,
χρόνοις. Εκ. 637. τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χ.
νομοῦσιν.
χρόνον. A. 136. χ. μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θράκῃ πολλὸν,
A. 139. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χ.,
141. τοῦτον μετὰ Σιτάλκου ἐπινον τὸν χ.
I. 667. ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μέναι χ.,
822. πολλοὺ δὲ πολλὸν με χ. καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.
859. ὅσον με παρεκώπτου χ. τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
N. 199. ἔξω διατρίβειν πολλὸν ἄγαν ἐστὶν χ.
462. τὸν πάντα χ. μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων
διάεις.
803. ἀλλ' ἐπαυμένον μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χ.
843. ἀλλ' ἐπαυμένον μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χ.
Σ. 1006. ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χ.
EI. 354. καὶ γὰρ ἱκανὸν χ. δ-
407. ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολλὸν ἦδη χ.,
601. ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολλὸν τοῦτον χ.
O. 200. εἰδίδασκα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολλὸν χ.
636. πολλὸν χ. θεοὺς ἐτι
A. 507. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χ. ἡνεχό-
μεσθα,
766. καὶ προσταλαιπαρήσατ' ἐτ' ὀλίγον χ.,
899. χ. τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
1265. ὡς συνέχρῃς πολλὸν ἀμὲ χ.
Θ. 385. βαρέως φέρω τάλαινα πολλὸν ἦδη χ.
615. πολλὸν γε χ. οὐρεῖς σύ. MN. νῆ Δί, ὦ μέλε·
1160. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χ.
B. 160. ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείων χ.
714. χ. ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τὰδ' οὐκ
Εκ. 1120. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολλὸν χ.
Π. 126. ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἄν μικρὸν χ.;
1093. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττον χ.
Fr. 476, 11. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χ. φήσας ἀφελόμεν ἂν.
χρόνου. A. 83. πόσου δὲ τὸν πρῶτον χ. ξυνηγάγεν;
I. 944. ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πα χ.
N. 1289. ὑπορρέοντος τοῦ χ.; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
Σ. 1252. ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χ. ΦΙ. μηδαμῶς.
1476. ὁ γὰρ γέρον ὡς ἐπὶε διὰ πολλοῦ χ.
EI. 570. καὶ τραινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χ. τὸ γῆδιον.
710. ἀρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
O. 920. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ ποίου χ.;
1518. ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χ.,
A. 904. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃ μετ' ἐμοῦ διὰ χ.
Θ. 806. πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χ. πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν
Μαραθῶνι,
B. 100. }
311. } αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἦ χ. πόδα,
586. ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χ.
Π. 98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ' εὐρακά πα χ.
1045. εἶκε διὰ πολλοῦ χ. σ' εὐρακέναι.

χρόνου. Π. 1046. ποίου χ., τάλανταθ', δε παρ' ἐμοὶ χθές ἦν;
Π. 1055. βούλει διὰ χ. πρὸς με παῖσαι; ΓΡ. ποί, τάλαν;
χρόνῳ. Ν. 66. τίος μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χ.
Ν. 865. ἡ μὴν σὺ τοῖσι τῷ χ. ποτ' ἀχθέσει.
1242. ἡ μὴν σὺ τοῖσι τῷ χ. δώσεις δίκην.
Σ. 460. ἀρ' ἐμέλλοιμ' ἐν ποτ' ὑμᾶς ἀποσοβήσιν τῷ χ.
ΕΙ. 559. ἀσπασσάσθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῷ χ.
Β. 705. ὑστέρῳ χ. ποτ' αὐθις εὐ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
931. ἦδη ποτ' ἐν μακρῷ χ. νυκτὸς διηγρύπνησα
Π. 50. τὸ μὴδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χ.
244. γυμνὸς θύρας' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χ.
Γρ. 1. ἡ μὴν ἴσας σὺ καταπλαγήσει τῷ χ.
χρυσαῖν. Ο. 574. αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοις χ., καὶ νῆ Δι'
ἔρως γέ.
Ο. 697. στίλβων ὥτον πτερύγοις χ., εἰκὼς ἀνεμώκεσι δῖναι.
χρυσάισι. Ο. 614. οὐδὲ θύρῳσαι χ. θύρας,
χρυσανγεί. Ο. 1710. ἀστὴρ ἰδεῖν ἐλαμψε χ. δύμῳ,
Χρυσέ. Σ. 1251. παῖ παῖ, τὸ δειπνόν, χ., συσκευάζε νῶν,
χρυσία. Θ. 327. χ. τε φύρμῳ γέ
χρυσείας. Ν. 272. εἴτ' ἀρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χ. ἀρίτεσθε
πρόχουσι,
χρυσέων. Ο. 1748. ὦ μέγα χ. ἀστεροπῆς φάος,
χρυσέων. Θ. 108. χ. ῥύτορα τίξων
χρυσηλάτου. Π. 9. ὡς θεσπιφδοὶ τριπόδος ἐκ χ.,
χρυσί. Εκ. 447. ἱμάτια, χ., ἀργύριον, ἐκπώματα.
χρυσία. Α. 258. μή τις λαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χ.
χρυσιδάριον. Γρ. 64. χ.
χρυσίδων. Α. 74. ἐξ ὑαλίνων ἐκπώματων καὶ χ.
ΕΙ. 425. οἶμ' ὡς ἐλεήμων εἰμ' αἰετῶν χ.
χρύσιον. Α. 930. ἅπαντα δῆτα; ΚΙ. δειρό νυν, ὦ χ.
χρυσίον. Α. 102. πέμψιν βασιλεία φησὶν ὑμῖν χ.
Α. 103. λέγε δὴ σὺ μείζων καὶ σαφὲς τὸ χ.
113. βασιλεὺς δ' μέγας ἡμῖν ἀπονέμψαι χ.;
I. 472. καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χ.
Β. 720. ἐς τε τάρχαδον νόμισμα καὶ τὸ κανὼν χ.
Π. 164. ὁ δὲ χρυσοχοῖ γέ, χ. παρὰ σοῦ λαβὼν,
357. ἐκείθεν ἦκει ἀργύριον ἢ χ.
χρυσίου. Α. 108. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γέ χ. λέγει.
Ο. 154. οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ τάλαντῳ χ.
Θ. 894. ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χ.
Π. 528. οὐτ' ἐν δάπνισιν τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθέλησει χ. ὄντος;
808. ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργύριον καὶ χ.
χρυσίω. Α. 1200. φιλήσατον με μαλθακῶς, ὦ χ.,
χρυσίῳ. ΕΙ. 645. χ. τὸν ταῦτα ποιοῦντων ἐβουον τὸ στόμα,
χρυσίων. Α. 1190. χ., ὡς ἐστί μοι,
χρῦσο. Α. 104. οὐ λήψι χ., χαννύπρακτ' Ἰαοναῦ.
χρυσοδαίδαλον. Εκ. 972. ὦ χ. ἐμὸν μέλημα, Κνερῖδος ἔρως,
χρυσόθρονον. Ο. 950. κλῆσον, ὦ χ., τὰν
χρυσί. Β. 483. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. προσθού. ΞΑ. ποῦ ὅστιν; ὦ
χ. θεοί,
χρυσόις. Π. 817. χ., ἀποψάμεσθα δ' οὐ λίθοις ἐτι,
χρυσοκόμας. Α. 217. ἴν' ὁ χ. Φεῖβος ἀκούων,
χρυσόλογχε. Θ. 318. γλαυκῶπι χ. πόλις
χρυσολόφα. Α. 344. ἐφ' οἷσπερ, ὦ χ.
χρυσολύρα. Θ. 315. Ζεὺ μεγαλῶνι με χ. τε
χρυσομηλαόλητον. Σ. 1341. ἀνάβαινε δεῦρο χ.,
χρυσόν. Α. 107. εἰ προσδοκᾷς χ. ἐκ τῶν βαρβάρων.
Ο. 670. ὅσον δ' ἔχει τὸν χ., ὥσπερ παρθένος.
Π. 268. ὦ χ. ἀγγεῖλας ἐπῶν, πᾶς φησ; πάλιν φράσον μοι.
χρυσόπτερος. Ο. 1738. χ. ἡνίας
χρυσός. Γρ. 131. χ. ὁ Κολοκώπιος;
χρυσοτρίαινα. I. 559. δεῦρ' ἐλθ' ἐς χορὸν, ὦ χ., ὦ
χρυσού. I. 969. χ. διαίξαι Σμικυθῆν καὶ κίριον.
χρυσομένον. Α. 547. μισθὸν δίδομένον, Παλλαδίαν χ.,
χρυσός. Γρ. 25. καὶ λείος ὥσπερ ἐγγέλους, χ. ἔχων κικίνους.
χρυσοχάλινον. ΕΙ. 155. χ. πάταγον θάλιαν
χρυσόχοε. Α. 408. ὦ χ., τὸν ὕμνον ὃν ἐπεσκεύασας,
χρυσοχοῖ. Π. 164. ὁ δὲ χ. γέ, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν,
χρυσῷ. Ν. 912. χ. πάτταν μ' οὐ γιγνώσκεις.
Ο. 1274. στεφάνῳ σε χ. τῷδε σοφίας οὐνεκα
Π. 556. κυτῷ στεφανῷ; καίτοι χ. μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ
ἐπλουτεῖ.
χρυσῶν. Α. 52. πᾶσι δὲν ὁπῶ μῆρας ἐπὶ χ. ὕρην.
χρυσώπιδος. Θ. 311. Λατοῖς χ. ἔρως.
χρῶ. Ν. 1078. χ. τῇ φύσει, σκιρτα, γέλα, νύμζε μὴδὲν αἰσχύρην.
Θ. 212. ἐλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χ. λαβὼν.
χρῶμα. Ν. 120. τοῖς ἵππεας τὸ χ. διακεκτασμένον.
Θ. 406. τὸ χ. τοῦτο μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κίρῃς.
χρῶμα. I. 559. τίσις τροπὸς τοῖς σοῖσις ὥσπερ βλαστήσιοι χ.
Γρ. 397. χ. γὰρ αὐτοῦ φησὶ, τοῦ στόματος τῷ στοργγύλῳ,
χρῶματος. I. 398. στήσι τοῦ χ. τοῦ παρεστηκυτος.

χρῶμεθ'. Β. 725. χ. οὐδὲν, ἀλλὰ τοῖσι τοῖς ποτηροῖς χαλκίοις.
Β. 959. οἰκεία πράγματ' εἰσάγων, οἷς χ., οἷς ἐνέεσμεν,
χρῶμεθα. Β. 731. καὶ πύργοις καὶ ποτηρῶν εἰς ἅπαντα χ.
Β. 1447. τοῖσι ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χ.,
Εκ. 212. ταῦταις ἐπιτροπῶσι καὶ ταμίαισι χ.
822. χαλκὸν τὸ λοιπὸν ἀργύρῳ γὰρ χ.
χρῶμένην. Εκ. 176. ὁρᾷ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χ.
χρῶμενος. Α. 941. γείφ τοιοῦτον χ.
I. 33. ἐγαγε. ΔΗ. ποίψ χ. τεκμηρίψ;
Β. 1000. χ. τοῖς ἱστίοις,
Γρ. 4, 1. ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραις κατατέτριμμα χ.,
χρῶμένων. Εκ. 185. ποτηρῶν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χ.,
χρῶνται. Β. 1061. καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χ. πολλὸ σεμνοτέ-
ροισιν.
χρῶς. Α. 127. τί χ. τέτραπται; τί δάκρυον κατεῖβεται;
χρῶνται. Ν. 516. τοῦ πράγματος χ.
χυλόν. Β. 943. χ. διδοῖς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν
χυλῷ. ΕΙ. 997. φιλίας χ., καὶ συγγνώμῃ
χῦπρησιαν. Σ. 602. ἦν δουλείαν οὖσαν ἐφασκες χ. ἀποδείξειν.
χύτλασον. Σ. 1213. ὑγρὸν χ. σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
χύτρα. Ο. 358. τί δὲ χ. νῶ γ' ὠφέλησει; ΠΕ. γλαυφὸς μὲν οὐ
πρόσεισι νῶν.
Θ. 403. ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἡ χ.;
Β. 983. ζητῇ τε, ποῦ ὅστις ἡ χ.;
Εκ. 734. ποῦ ὅστις ἡ διαφορῶς; ἡ χ. δεῦρ' ἐξίθι,
Π. 673. ἀθάνης χ. τις ἐξέπληττε κειμένη
812. ὅστις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χ.
χύτρα. Θ. 505. τὸ δ' εἰσέφερε γρᾶς ἐν χ. τὸ παιδίον,
χύτρα. Π. 1207. τῆς γρᾶς ἐπιπλοῆς ἐπεισιν αἱ χ.
χύτραίαν. Γρ. 399. 2. τὴν ἐπτακύτλον, τὴν χ., τὴν καλὴν,
χύτρας. ΕΙ. 923. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χ. ἰδμετίον;
Α. 557. νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χ. καὶ τοῖς λαχάνοισιν
ὁμοίως
Π. 1205. αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χ.
χύτραισιν. ΕΙ. 924. χ., ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμῖδιον;
χύτραν. Α. 284. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χ. συντρίβετε.
I. 745. ἐξόντος ἑτέρου τὴν χ. ὑφειλόμεν.
1174. καὶ νῦν ὑπερέχει σου χ. ἱσμοῦ πλέων.
1176. εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερέχει τὴν χ.;
Σ. 828. ἡ θράττα προσκαύσασα πρῶν τὴν χ.
988. δοῦκα, τυροκνηστὴν, ἰσχάραν, χ.,
Ο. 43. κανὼν δ' ἔχοντε καὶ χ. καὶ μυρρίνας
365. ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κύπτε πρῶτην τὴν χ.
386. μᾶλλον εἰρήνην ἀγοῦσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χ.
391. τὴν χ. ἀκραν ὠρῶντας
Α. 308. τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χ. τὸν φανὸν ἐγκαθόντες
Εκ. 1092. καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγῃς βολβῶν χ.
Π. 683. ἐπὶ τὴν χ. τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
686. ἐπὶ τὴν χ. ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
Γρ. 507, 1. τὴν χ.,
χύτρας. Σ. 904. ἀγαθὸς γ' ἑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χ.
Ο. 78. ἔττοις δ' ἐπιθυμῇ δει τορίτης καὶ χ.
Α. 297. προσπεσὺν μ' ἐκ τῆς χ.
Θ. 509. τέθειν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χ. ἐλάττισεν.
Β. 505. ἐπεττεν ἄρτους, ἦξε κατερικτῶν χ.
Εκ. 845. χ. ἔττοις ἐλόντιν αἱ νεώταται·
Π. 1197. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; ΧΡ. τὰς χ., αἱ τὸν θεὸν
1203. ἦξε ἐκείνον ὡς ἐμ', οἷσας τὰς χ.
Γρ. 245, 1. μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χ.,
χύτραίου. Α. 329. μῦθις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὕχλου καὶ θορύβου καὶ
πατάγον χ.,
χύτραίου. Ν. 1474. ὅτε καὶ σὲ χ. ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
χύτρίδι. Εκ. 745. τὰ χ. ἦδη καὶ τὸν ὕχλον ἀφίετε.
χύτρίδια. ΕΙ. 202. χ. καὶ σανίδια κῆμφορεῖδια,
χύτρίδιον. Α. 463. δὲς μοι χ. σφογγίψ βεβησμένον.
χύτρίδι. Α. 1175. ὑδαρ ὑδαρ ἐν χ. θερμαίνετε·
χύτροισι. Β. 218. τοῖς ἱεροῖσι χ.
Χύτροις. Α. 1076. ἐπὶ τοῖς Χίαις γὰρ καὶ χ. αὐτοῖσι τις
χύτρων. Ο. 357. ὅτι μενοῦτε δει μαχεσθᾶν λαμβάνειν τε
τῶν χ.
Π. 1204. καὶ μὴν πολλὰ τῶν ἄλλων χ. τάναντία
χῶ. Α. 36. ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χ. πρὶν ἀπῆν. κ.τ.λ.
χυλοποιόν. Β. 848. τὸν χ., οἷος ὃν θρασύνεται.
χυλός. Α. 427. ὁ Βελλεροφόντης εἰς ὃ χ. οὐτοσί;
Α. 429. χ., πρῶταιων, στωμίλος, δεινὸς λέγειν.
ΕΙ. 147. ἐντεθεν, εἴτα χ. ἂν Εὐρυπύθῃ
Ο. 1293. χ., Μενίπῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῖνομα,
Θ. 24. ἐτι προσμεθυσίμ χ. εἶναι τῷ σκέλῃ;
Γρ. 148. καὶ μὴν χθες γ' ἦν Πέρδις χ.
χυλός. Α. 411. ἐξὺν καταρᾶδην· οὐκ ἐτὺς χ. ποιεῖς.
χωμεν. Θ. 492. σπουδόμεθ', ἦν μὴ χ. ἑτέρων, οὐ λέγει·

χώποθ'. Ο. 505. χ. δ κόκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοίνικες
 ἅπαντες
 χώποισ. Ν. 651. κατ' ἐνόπλιον, χ. αὐ κατὰ δάκτυλον.
 χώπότερον. Β. 637. δίκαιος ὁ λόγος· χ. ἀν νῶν ἰδῆς
 χώπως. Α. 955. χ. κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος. κ.τ.λ.
 χώρα. Ο. 1482. ἔστι δ' αὐ χ. πρὸς αὐτῷ
 Θ. 522. χήτις ἐξέθρεψε χ.
 χώρα. Σ. 662. ἐξ χιλιάσιν, κοῦπα πλείους ἐν τῇ χ. κατένασθεν
 Α. 524. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ' ἑτερός τις
 χώρας. Α. 566. ἐν ταῖς χ. καὶ διαλύσαι; ΑΤ. φαύλως πάνυ.
 ΠΡ. πῶς; ἀπόδειξον.
 χώραν. Ι. 1354. οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χ. μενεῖς;
 Ο. 275. νῆ Δί' ἑτερος δῆτα ἐξεδρον χ. ἔχων.
 Α. 1146. θροῦτε χ., ἥς ὑπ' εὐ πεπόνθατε;
 Θ. 877. ποῖαν δὲ χ. εἰσεκέλασμεν σκάφει;
 Β. 380. ἡ τὴν χ.
 793. ἔξιν κατὰ χ.· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
 Π. 367. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλεῖν αὐτὸ κατὰ χ. ἔχει,
 773. χ. τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
 χώρας. Ι. 585. σημεῖον αὐτοῦ χ.
 Ι. 781. σὲ γὰρ, ὅς Μήδοισι διεφίρσω περὶ τῆς χ. Μαραθῶνι,
 966. χ. ἀπάσης ἐστεφανωμένον βόδοις.
 Σ. 1043. τοῖνδ' ἐνδύντες ἀλεξίκακον, τῆς χ. τῆσδε καθαρτῆν,
 1118. ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χ. ὑπερ
 ΕΙ. 638. πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χ. πόθοι,
 Ο. 557. διὰ τῆς χ. τῆς ὑμετέρας ἱστυκῶσι μὴ διαφοιτᾶν,
 1279. ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χ. ἔχεις.
 Θ. 109. Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χ.
 365. χ. [οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ]
 Εκ. 173. ἔμοι δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χ. μέτα
 Π. 430. ζητοῦντες ἐκ πάσης με χ. ἐκβαλεῖν;
 χώρα. Α. 1230. τήνελλα νῦν, ὡ γεννάδα· χ. λαβὼν τὸν ἀσκόν.
 Ν. 509. χ.· τί κυπτάεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
 889. χ. δευρὶ δείξον σαυτὸν
 Σ. 230. χ., πρόβαιν' ἐρρωμένους. ὦ Κωμία, βραδύνεις;
 ΕΙ. 83. μή μοι σοβαρῶς χ. λῖαν
 154. ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χ. χαίρων,
 161. ὀρθῶς χ. Διὸς εἰς αὐλὰς,
 301. δεῦρο πᾶς χ. προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
 555. ἀλλὰ πᾶς χ. πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν πωανίσας.
 Ο. 364. ἐλελεεῦ, χ., κάθες τὸ ρύγχος· οὐ μένειν ἐχρήν.
 1186. καὶ τόξα· χ. δεῦρο πᾶς ὑπὲρ τῆς
 Α. 254. χ., Δράκῃς, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὄμον ἀλγέεις
 605. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χ.· σ' τὴν ναῦν.
 738. χ. πάλιν δεῦρ'. ΓΤ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
 Θ. 229. προδῶς με, χ. δεῦρο. ΜΝ. κακοδαίμον ἐγώ.
 953. ὄμμα, χ.
 Β. 372. χ. νῦν πᾶς ἀνδρείως
 1500. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χ.,
 Εκ. 478. ἔμβα χ.
 730. χ. σὺ δεῦρο κινὰ χύρα καλῇ καλῶς
 χωρεῖ. Ι. 511. καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χ. καὶ τὴν ἐριμάλην.
 Ν. 907. χ. τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
 Σ. 1483. τουτὶ καὶ δὴ χ. τὸ κακόν.
 ΕΙ. 472. πῶς οὖν οὐ χ. τοῦργον;
 509. χ. γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ἄνδρες, ὑμῖν.
 940. χ. κατὰ νοῦν, ἑτερον δ' ἐτέρῳ
 Ο. 215. καθαρά χ. διὰ φυλλοκόμου
 220. διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χ.
 1180. χ. δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένους,
 1716. χ., καλὸν θέαμα· θυμαμάτων δ'
 Θ. 782. χ.· ποῖαν αὐλάκα;
 Β. 219. χ. κατ' ἐμὸν τέμενος λαὸν ὄχλος.
 884. νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χ. πρὸς ἔργον ἦδη.
 1018. καὶ δὴ χ. τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὐ μ' ἐπι-
 τρίψει.
 1385. χ. τὸ τοῦδε. ΕΤ. καὶ τί ποτ' ἔστι ταῖτιον;
 Εκ. 848. Γέρον δὲ χ. χλανίδα καὶ κονίποδα
 Fr. 266. χ. δ' ἀκλήτος ἀεὶ δειννήσαν· οὐ γὰρ ἀκνωθαι.
 496. χ.· πῖ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.
 χωρεῖθ'. Σ. 712. νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χ. ἅμα τῷ τὸν μισθὸν
 ἔχοντι.
 Εκ. 851. πρὸς ταῦτα χ., ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέραν
 χωρεῖν. ΕΙ. 510. χ. τὸ πρᾶγμα φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

χωρεῖν. Α. 1069. ἀλλὰ χ. ἀντικρυς,
 Εκ. 652. ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χ. ἐπὶ δειννον.
 686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιάν χ. τὴν ἀλφειόπωλιν.
 χωρεῖς. Β. 641. χ. γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δὴ.
 Εκ. 1066. χ. μετὰ ταύτης; ΝΕΑ. οὐκ ἔγχαγ', ἀλλ' ἔλκομαι.
 χωρεῖτ'. Α. 550. χ. ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἐτι γὰρ νῦν οὐρία
 θείτε.
 Εκ. 835. χ., ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
 χωρεῖτε. Β. 440. χ.
 Β. 609. χ. δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῆ.
 1479. χ. τοῖνυν, ὦ Διόνυσ', εἰσω. ΔΙ. τί δαί;
 χωρεῖτέ. Ν. 1113. χ. νῦν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
 χωρήσεται. Ν. 1238. οἶμ' ὡς καταγελᾷς. ΣΤ. ἐξ χάσας χ.
 χωρήσον. Α. 488. τὸλμησον, ἴθι, χ., ἀγαμαι καρδίας.
 χωρία. ΕΙ. 283. πῶς, ὦ πανούργη; ΚΤ. ἐς τὰπὶ Θράκης χ.
 ΕΙ. 562. εἰθ' ὅπως λιταργιούμεν οἰκάδ' ἐς τὰ χ.,
 χωρίοις. Ι. 1077. οὕτῃ βότρως τρώγουσιν ἐν τοῖς χ.
 χωρίον. Α. 998. καὶ περὶ τὸ χ. ἐλᾷδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
 Ν. 152. ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χ.
 209. ὡς τουτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χ.
 Σ. 850. ἐγὼ δ' ἀλοκίζεῖν ἐδεόμην τὸ χ.
 ΕΙ. 681. Ἰπέρβολος νῦν τουτ' ἔχει τὸ χ.
 972. ἐς ταῦτ' οὐτ' ἔσταις ἴοντες χ.;
 1148. οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χ.
 Α. 287. λοιπὸν ἔστι χ.
 743. ἔως ἀν εἰς ὅσον μόλῳ γῶ χ.
 1167. ἑτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χ.
 1218. ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χ.
 Fr. 582. "ἀνεμέτρει τὸ χ."
 χωρίου. Ν. 1123. λαμβάνων οὐτ' οἶνον οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χ.
 ΕΙ. 1146. τὸν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστροσησάτω· κ τοῦ χ.
 χωρίοις. Α. 714. ψηφίσασθε χ. εἰναί τὰς γραφάς, ὅπως ἀν ἡ
 Α. 894. σοῦ χ. εἴην ἐντετευτλανομένης.
 Ι. 1314. ἀλλὰ πλείτω χ. αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
 Σ. 658. κάψω τούτου τὰ τέλη χ. καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
 ΕΙ. 1060. ἡ γλώττα χ. τέμνεται. ΤΡ. μεμνημέθα.
 Ο. 1705. γλώττα χ. τέμνεται.
 Α. 584. χ. ἔκαστον κῆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κατάγμα
 λαβόντας
 Θ. 11. χ. γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρω· στὴν ἡ φύσις,
 13. πῶς χ.; ΕΤ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε,
 Β. 1164. χ. γὰρ ἀλλῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν
 Fr. 498. χ. τε θορύβου καὶ φόβου ζῆσεις καλῶς,
 χωρίοις. Ι. 750. οὐκ ἀν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χ.
 Θ. 1060. ἡπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταῦτ' χ.
 χωρίων. Α. 227. οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔεται τῶν
 ἐμῶν χ.
 Ο. 818. ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χ.
 χώρον. Α. 770. ἀλλ' ὅπου πτήξαι χελιδόνες εἰς ἕνα χ.,
 χωροῦσ'. Ν. 324. ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δείξον. ΣΩ.
 χ. αὐτὰ πάνυ πολλὰ,
 Α. 1073. χ., ὥσπερ χοιροκομείον περὶ τοῖς μηροῖς ἔχοντες.
 1241. νῆ τὸν Δί' ὡς ἦδη γε χ. ἐνδοθεν.
 χωροῦσαν. Εκ. 501. χ. ἐξ ἐκκλησίας ὀρώμεν. ἀλλ' ἐπείγου
 χωροῦσί. Α. 66. αἱ δ' αὐθ' ἑτεραι χ. τινες. ἰοὺ ἰοῦ,
 χωροῦσιν. Ν. 18. οἱ γὰρ τόκοι χ. ἄπτε, παῖ, λύχνον,
 χωρῶμεν. Σ. 246. χ., ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
 ΕΙ. 1264. ὑβρίζομεθα. χ., ὦ τῶν, ἐκποδόν.
 Α. 451. ἡμῖν· ὁμόσε χ. αὐταῖς, ὦ Σκύθαί,
 Β. 180. χ. ἐπὶ τὸ πλοῖον.
 448. χ. ἐς πολυρρόδους
 Εκ. 289. χ. εἰς ἐκκλησίαν, ἄνδρες· ἠπείλησε γὰρ
 Fr. 169, 1. ἐξ ἄσπεως νῦν εἰς ἀγρὸν χ.· ὡς πάλαι δέ
 χωρῶν. Π. 616. λιπαρὸς χ. ἐκ βαλανείου
 χῶσομεν. Α. 295. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ κατὰ σε χ. τοῖς
 λίθοις.
 χῶσον. Θ. 747. σχεδὸν τοσοῦτον χ. ἐκ Διονυσίου.
 χῶσπερ. Ν. 389. χ. βροντῇ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ
 κέκραγεν
 χῶστις. ΕΙ. 437. χ. προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοιρίων,
 χῶταν. Ν. 391. χ. χέξω, κομίδῃ βροντῇ παπαπαπᾶξ, ὥσπερ
 ἐκείναι.
 χῶτι. Ι. 1089. χ. γ' ἐν Ἑκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
 χῶτου. ΕΙ. 39. χ. ποτ' ἔστι δαιμόνων ἡ προσβολή

ψυχάν. B. 1334. ψ. ἀψυχον ἔχοντα,
ψυχάς. A. 375. τῶν τ' αὐ γερύοντων οἶδα τὰς ψ. ὅτι
EI. 829. ψ. δὲ ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
ψυχῇ. N. 319. ταῦτ' ἀρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψ. μου
πεπότηται,
N. 719. φρούδη ψ., φρούδη δ' ἐμβάς
A. 963. ποῖα ψ., ποῖοι δ' ὄρχεις,
B. 1468. ἀλρήσομαι γὰρ ὄνπερ ἢ ψ. θέλει.
Σ. 756. σπεύδ', ὦ ψ. ποῦ μοι ψ.;
ψυχῇ. N. 415. ἐν τῇ ψ., καὶ μὴ κάμνεις μὴθ' ἐστὰς μὴτε βαδίζων,
ψυχῇ. A. 357. καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψ. ἐγώ.
A. 393. ὥρα 'στὶν ἄρα μοι καρτερὰν ψ. λαβεῖν,
I. 457. ὦ γεννικώτατον κρέας ψ. τ' ἄριστε πάντων,
482. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψ. ἔχεις;
N. 712. καὶ τὴν ψ. ἐκπίνουσιν,
1049. ψ. νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόρους πονήσαι;
Σ. 380. θήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψ. ἐμπλησάμενος Διοπίθους.
EI. 675. ὁ Κλεάνυμος; TP. ψ. ἄριστος, πλὴν γ' ὅτι
O. 466. ὁ τι τὴν τούτων θραύσει ψ.; οὕτως ὕμῶν ὑπεραλγῶ,
1557. δεόμενος ψ. ἰδεῖν, ἢ
Ψυχῇ. EI. 1301. Ψ. δ' ἐξεσάσσω, TP. κατήσχυνας δὲ τοκῆς.
ψυχῆς. N. 420. ἄλλ' ἔνεκέν γε ψ. στερρὰς συσκολοκοῖτου τε
μερίμνης,
Σ. 375. καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψ.

ψυχῆς. Π. 524. κινδυνεύων περὶ τῆς ψ. τῆς αὐτοῦ τοῦτο
ποιῆσαι;
ψύχος. Εκ. 539. ψ. γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κάσθενής
ψύχους. Π. 896. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι; ΔΙ. τοῦ ψ. γ' ἴσως,
ψυχρά. N. 1051. ποῦ ψ. δῆτα πάποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
ψυχρᾷ. Π. 658. ἀνὴρ γέραν ψ. θαλάττῃ λούμενος.
ψυχράν. B. 119. καὶ μῆτε θερμὴν μῆτ' ἄγαν φράσῃς.
B. 125. μάλιστά γε. ΔΙ. ψ. γε καὶ δυσχείμερον
ψυχρόν. Θ. 848. οὐ τὸν Παλαμήδην ψ. δυτ' αἰσχύνεται.
ψυχρός. Θ. 170. ὁ δ' αὖ Θεόγνης ψ. ὦν ψυχρῶς ποιεῖ.
ψυχροῦ. Π. 263. ψ. βίου καὶ δυσκόλου ζῆσιν ἀπαλλαγέντας.
ψυχρῶς. Θ. 170. ὁ δ' αὖ Θεόγνης ψυχρὸς ὦν ψ. ποιεῖ.
ψυχῶν. N. 94. ψ. σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ψυαῖς. A. 143. γυναικὰς ἐσθ' ὑπὸν ἄνευ ψ. μόνας.
ψωλήν. O. 560. σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψ., ἵνα μὴ βινῶσ' ἐτ'
ἐκείνας.
A. 979. περὶ τὴν ψ. περιβαίη.
ψωλοῖ. O. 507. τοῦτ' ἀρ' ἐκείν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς κόκκυ, ψ.
πεδῖονδε.
ψωλόν. I. 964. ψ. γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
Π. 267. οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψ. αὐτὸν εἶναι.
ψωμίεις. Θ. 692. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψ.,
ψωμίζεται. I. 715. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψ.
ψωμοκόλαξ. Fr. 213. ψίθυρος τε καλοῦ καὶ ψ.

Ω

ᾠ. A. 11. ὁ δ' ἀνείπεν εἰσαγ', ᾠ Θεόγνι, τὸν χορὸν. κ.τ.λ.
ᾠ. A. 5. ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθηεν ἰδὼν, κ.τ.λ.
ᾠ. N. 1378. σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατον γ' ἐκείνον, ὦ τί σ'
εἶπω; κ.τ.λ.
ᾠ. EI. 134. ᾠ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
ᾠά. Fr. 237, 2. ὑπνέμα τίκτουσιν ᾠ. πολλάκις.
ᾠβλοσσύται. N. 1155. βοάν. ἰὼ, κλάετ' ᾠ.,
ᾠγάθ'. A. 944. ἰσχυρόν ἐστιν, ᾠ., ὥστ'
I. 160. τί μ', ᾠ., οὐ πλύνειν ἐξ τὰς κοιλίας
188. ἄλλ', ᾠ., οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
722. οὐκ, ᾠ., ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
N. 675. ἄλλ', ᾠ., οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεανύμω
726. ἀπολεί κάκιστ'. ΣΤ. ἄλλ', ᾠ., ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Σ. 286. ἄλλ', ᾠ., ἀνίστασο μὴδ' οὕτως σεαυτὸν
1145. πύθεν, ᾠ., ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάρους
EI. 478. ἄλλ' οἱ Λάκωνες, ᾠ., ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.
O. 91. οὐκ ἀρ' ἀφῆκας' ᾠ., ὡς ἀνδρείος εἰ.
268. ᾠ., ἀλλὰ χούτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἐρχεται.
293. ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ᾠ., ἀσφαλείας σύνεκα.
846. οἰμῶζε παρ' ἐμ'. ΠΕ. ἰθ', ᾠ., οἱ πέμψω σ' ἐγώ.
1144. τοῦτ', ᾠ., ἐξέμνητο καὶ σοφώτατα
1577. ἄλλ', ᾠ., ἥρῃμεσθα περὶ διαλλαγῶν
A. 1166. ἀφετ', ᾠ., αὐτοῖς. ΑΘ. κῆτα τίνα κινήσομεν;
Θ. 1077. ᾠ., ἔαδόν με μονοψῆσαι,
B. 1235. ἄλλ', ᾠ., ἐτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ
Π. 360. παῦσαι φλυαρῶν, ᾠ., οἶδα γὰρ σαφῶς.
ᾠγαθαί. A. 765. ἄγουσι νύκτας. ἄλλ' ἀνάσχεσθ', ᾠ.,
ᾠγαθῇ. I. 71. νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ᾠ.,
Σ. 920. πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἄλλ', ᾠ.,
1149. δικαίωτερον ἢ καυνάτην; ΒΔ. ἐχ', ᾠ.,
1152. οὐκ ἀναβαλεῖ; ΦΙ. μὰ Δι' οὐκ ἐγώγ'. ἄλλ', ᾠ.,
EI. 1238. ἴθι δὴ, ἔνεγκε τὰργύριον. TP. ἄλλ', ᾠ.,
Εκ. 213. εὐ γ', εὐ γε νῆ Δι', εὐ γε· λέγε λέγ', ᾠ.,
Π. 215. ὁράτε. ΧΡ. μὴ φρόντιζε μὴδὲν, ᾠ.,
ᾠγαθοί. A. 297. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ' ἄλλ' ἀνάσχεσθ', ᾠ.,
A. 305. ᾠ., τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
I. 843. οὐκ, ᾠ., ταῦτ' ἐστὶ πῶ ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
Σ. 415. ᾠ., τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
ᾠδ'. A. 745. κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ᾠ. ἐσβαίνετε. κ.τ.λ.
ᾠδαῖς. O. 1729. καὶ νυμφιδίαισι δέχεσθ' ᾠ.
O. 1743. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην φ.
ᾠδαῖσι. B. 396. φ., τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
ᾠδάν. O. 751. ραν γλυκεῖαν φ.
O. 858. συναφίτω δὲ Χαῖρις φ.
ᾠδε. A. 215. ἡκολούθουν Φαῖλλον τρέχων, ᾠ. φαύλως ἂν ὁ κ.τ.λ.
ᾠδέ. A. 634. φ. θ' ἐσθήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γὰρ μοι γίγνεται
ᾠδείω. Σ. 1109. οἱ δ' ἐν φ. δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχεῖσι
ᾠδέλφ'. B. 55. μὴ σκώπτέ μ', ᾠ. οὐ γὰρ ἄλλ' ἔχω κακῶς.
ᾠδελφεῖ. B. 164. καὶ χαίρε πόλλ', ᾠ. ΔΙ. νῆ Δι καὶ σὺ γε

ᾠδελφίδιον. B. 60. ποῖός τις, ᾠ.; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
ᾠδέν. Θ. 1197. ἄλλ' οὐκ ἐκ' ᾠ. ἀλλὰ τὸ συμβῆναι λαβέ.
ᾠδὴν. Θ. 986. τόρενε πᾶσαν φ.
ᾠδῆς. B. 244. καὶ φλέω, χαίροντες φ.
ᾠδί. I. 21. λέγε δὴ μύλωμεν ξυνεχὲς ᾠ. ξυλλαβάν. κ.τ.λ.
ᾠδικῶς. Σ. 1240. τούτῳ τί λέξεις σκύλιον; ΦΙ. φ. ἐγώ,
ᾠδίνεν. Θ. 502. ἐτέραν δ' ἐγὼ δ' ἢ φασκεν ᾠ. γυνὴ
ᾠδίνουσα. Εκ. 529. μετεπέμψατ' ᾠ. ΒΔ. κῆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
ᾠδυνήθη. A. 3. ἂ δ' ᾠ., φαρμακοσιγόργα.
A. 9. ἄλλ' ᾠ. ἔτερον αὐ τραγωδικόν,
ᾠδυνήθη. B. 650. μῶν ᾠ.; ΕΑ. οὐ μὰ Δι', ἄλλ' ἐφρόντισα
ᾠθ'. Σ. 634. οὐκ, ἄλλ' ἐρήμας φ. οὗτος βᾶδὺς τρυγήσειν·
ᾠήσεν. Fr. 538. A. τις ᾠ. τεθνυμμένος.
ᾠζύρ'. O. 1641. τί, φ.; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατῶμενος πάλα;
ᾠζυρά. A. 948. ἄλλ' φ. κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
ᾠζυρέ. N. 655. ἀγρείος εἰ καὶ σκαῖός. ΣΤ. οὐ γὰρ, φ.,
Σ. 1504. ἐν τῷ βῆθμῳ γὰρ οὐδὲν ἐστ'. ΒΔ. ἄλλ' φ.,
1514. ἀτὰρ καταβατίον γ' ἐπ' αὐτοῦς μ', φ.
ᾠζωσιν. Σ. 1526. ἰδόντες ἄνω σκέλος ᾠ.
ᾠθεῖ. Σ. 152. * * τὴν θύραν ᾠ. πῖεξέ νυν σφόδρα
Σ. 196. ᾠ. τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.
199. ᾠ. σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
ᾠθεῖ. Fr. 383. βαλανεὺς δ' ᾠ. ταῖς ἀρυταῖναις.
ᾠθεῖς. Σ. 251. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ᾠ.,
Θ. 643. ἀνίστασ' ὄρθος. ποῖ τὸ πέος ᾠ. κάτω;
ᾠθήσομεν. Εκ. 300. ὅρα δ' ὅπως ᾠ. τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄσπεως
ᾠθουμένης. Fr. 344. 6. τρυγὸς τε φωνὴν εἰς λεκάνην ᾠ.,
ᾠθῶν. I. 692. ᾠ. κολόκυμα καὶ ταρατταν καὶ κυκῶν,
ᾠτα. A. 1304. ᾠ. κοῦφα πάλλον,
ᾠμην. Fr. 539. ᾠ. δ' ἐγαγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.
ᾠόν. Fr. 237. ᾠ. μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρύν.
ᾠκβάτανα. A. 64. σίγα. ΔΙ. βαβαιδῆ, ᾠ., τοῦ σχήματος.
ᾠκεανός. O. 701. ξυμμεγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρα-
νός ᾠ. τε
ᾠκεανοῦ. N. 271. εἰτ' ᾠ. πατὴρ ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε
Νύμφαις,
N. 277. πατὴρ ἀπ' ᾠ. βαρυαχίος
ᾠκει. A. 787. κἀν τοῖς ὕρεσιν φ.
ᾠκεία. O. 924. ἀλλὰ τις ᾠ. Μουσάων φάτις
ᾠκεῖτ'. Fr. 710. ἐτι γὰρ τὴν θείαν φ. ἐκεῖ.
ᾠκῆσ'. Εκ. 243. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τὰνδρὸς φ. ἐν πυκνῇ
ᾠκῆσας. Σ. 391. φ. γοῦν ἐπίτῃδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀποφῶ.
ᾠκίστατε. O. 1515. ἐξ οὔπερ ὕμεις φ. τὸν ἀέρα.
ᾠκοδόμησαν. O. 1132. τίνες φ. αὐτὸ τηλικοντονί;
ᾠκοτρίψ. Θ. 426. νῦν δ' οὕτως αὐτοὺς φ. Εὐρυπίδης
ᾠκτηρας. Θ. 1058. σὺ δ' εἰ τις, ἦτις τούμῳ φ. πάθος;
ᾠκυντίροις. O. 803. ἐπὶ τῷ γελῶς; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ᾠ.
ᾠκυντόκ'. Θ. 504. ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ᾠ. ὠνούμενος.
ᾠλαζών. EI. 1069. ᾠφελεν, ᾠ., οὐτως αἰ θερμοὺς ὁ πλεῦμαν.

ὠλάφιον. Θ. 1172. ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὺν, ὦ, ἃ σοὶ
 ὠλεθρε. Θ. 860. Σπάρτη πατήρ δι' Τυνδάρεως. ΓΤ. Η. σοὶ γ', ὦ,
 Εκ. 934. ὁδὸν γὰρ αὐτὸς ἐστίν. ΝΕ. οὐ σοὺ γ', ὦ,
 ὠλεκτρον. Σ. 934. ὦ, ἰὴ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.
 ὠλένας. Β. 1322. περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὦ.
 ὠλεξίκακε. Ν. 1372. ἀδελφός, ὦ, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφὴν.
 ὠλολυγὰ. Α. 240. τίς ὦ, ἄΤ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λέγον·
 ὠμαθίστατ'. Β. 933. σημείον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦ, ἐνεγέγραπτο.
 ὠμαθίστατε. ΕΙ. 1231. ποῖα δ' ἀποφῆσαι ποτ', ὦ,;
 ὠμβρόντητε. Εκ. 793. παύσαιτ' ἂν ἐσφέροντες, ὦ, σὺ.
 ὠμεν. Α. 239. ὥπας ἂν ὦ, εὐθὺς ἀλλήλων φίλοι.
 ὠμην. Ν. 373. καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς φ'. διὰ κοσκίνου
 οὐρεῖν.
 Β. 934. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' φ'. Ἐρμῖν εἶναι.
 Π. 834. κομῶν μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν φ'. οὐς τέως
 ὠμην. Ο. 520. ὦ, τ' οὐδὲς τὸτ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας
 ἅπαντες.
 ὠμνυμεν. Εκ. 823. τὸ δ' ἐναγχοῦς οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὦ.
 ὠμοί. Ν. 925. ὦ, σοφίας. ΔΙ. ὦ, μανίας. κ.τ.λ.
 ὠμον. Ι. 263. εἴτ' ἀποσπρίξας τὸν ὦ, αὐτὸν ἐνεκολλησάσας·
 Α. 254. χῶρει. Δράκην, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦ, ἀλγείς
 291. ὡς ἐμοῦ γε τῷ φύλῳ τὸν ὦ, ἐξίπικατον·
 Β. 88. ἐπιτρυβόμενον τὸν ὦ, οὐτωσὶ σφύδρα.
 Γ. 307. 2. σκεῦή τοσαῦτα καὶ τὸν ὦ, θλίβομαι.
 ὠμόν. Ι. 571. εἰ δέ ποιν πέσοιεν ἐς τὸν ὦ, ἐν μάχῃ τινί,
 ὠμός. Ι. 260. ὅστις αὐτῶν ὦ, ἐστὶν ἡ πέπαν ἢ μὴ πέπαν,
 ὠμος. Β. 30. οὐκ οἶδ' ὃ δ' ὦ, οὐτωσὶ πιεῖται.
 ὠμοσσας. Ν. 825. ἰδοῦ· τί ἐστίν; ΣΤ. ὦ, νυνὶ Δία.
 Β. 1469. μεμνημένος νῦν τῶν θεῶν, οὐδ' ὦ,
 ὠμοσε. Α. 148. ὃ δ' ὦ, σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
 Σ. 1281. ὄντινά ποτ' ὦ, μαθόντα παρὰ μηδενός.
 ὠμοσεν. Θ. 275. μέμνησο τοῖνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὦ,
 Β. 150. ἐπάταξεν, ἡ ἴορκον ὕρκον ὦ,
 ὠμοσπάρακτον. Ι. 345. ὦ, παραλαβὰν μεταχειρίσαιο χρηστὰς.
 ὠμοῦς. Ν. 1012. χοροῖαν λευκὴν, ὦ, μεγάλους,
 Ν. 1017. ὦ, μικροῦς, στήθος λεπτὸν.
 ὠμων. Θ. 827. πολλοῖς δ' ἐτέροις ἀπὸ τῶν ὦ.
 ὠμωξάς. Α. 516. κἄν φ', γ', εἰ μὴ σίγας. ΑΤ. ταιγὰρ ἐγὼ γ'
 ἔδον εἰσγὰν.
 ὠμωξε. Β. 743. φ'. μέντάν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
 ὠμῶς. Α. 281. οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον ὦ.
 ὠν. Α. 46. ἐγὼ. ΚΗ. τίς ὦ, ἈΜ. Ἀμφίθεος. ΚΗ. οὐκ ἄν-
 θραπος; ΑΜ. οὐ. κ.τ.λ.
 ὠν. Α. 152. ὦ, εἴπας ἐνταυθὶ σὺ, πλὴν τῶν παρόντων. κ.τ.λ.
 ὠναίσχυντε. Θ. 638. χάλα ταγέας τὸ στρόφον, ὦ, σὺ.
 ὠναίσχυντέ. Ν. 1380. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦ, σ' ἐξέθρεψα,
 Θ. 744. ἀπέδυσας ὦ, μου τὸ παιδίον,
 ὠναξ. Α. 94. ὃ βασιλέως ὠφθαλμός. ΔΙ. ὦ Ἡράκλειε·
 Σ. 876. δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ, ἡ τῷ πατρὶ καινοτομοῦμαι·
 ΕΙ. 180. πύθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦ, Ἡράκλειε,
 238. ὦ, Ἀπολλων, τῆς θυνείας τοῦ πλάτους.
 389. οὐκ ἀκούεις οἷα θαυέουσί σ', ὦ, δέσποτα;
 Ο. 277. ὄνομα τοῖτ' Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὦ, Ἡράκλειε·
 295. ὄρνεαν; ΕΤ. ὦ, Ἀπολλων, τοῦ νέφους. Ιοῦ Ιοῦ·
 Α. 296. ὡς δεινὸν, ὦ, Ἡράκλειε,
 Β. 298. ἀπολούμεθ', ὦ, Ἡράκλειε. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
 Π. 748. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦ, δέσποτα.
 Γ. 492. τὸ δ' αἷμα λέλασας τοῦμιν ὦ, δέσποτα.
 ὠνδρες. Α. 53. ἀλλ' ἀθάνατος ὦν, ὦ, ἐφύδα' οὐκ ἔχω
 Α. 56. ὦ, πρωτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
 Ι. 266. ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὦ, ἡ ὑμᾶς τύπτομαι,
 Ν. 1437. ἡμοὶ μὲν, ὦ, ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
 Σ. 240. ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦ, ὡς ἐσται Λαχῆτι νυνί·
 245. σπεύδαμεν, ὦ, ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
 270. φιλοφθός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ σπάντας ἐνθάδ', ὦ,
 340. οὐκ ἐγ' μ', ὦ, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακὸν,
 950. χαλεπὸν μὲν, ὦ, ἐστὶ διαβεβλημένου
 ΕΙ. 13. ἐνὸς μὲν, ὦ, ἀπολελεύσθαι μοι δοκῶ·
 276. ὦ, τί πεισύμεσθα; νῦν δ' ἄγαν μέγας.
 292. νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦ, ὦ, Ἕλληνες,
 318. ἐξολεῖτέ μ', ὦ, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσσετε·
 322. τί τὸ κακόν; τί πάσχετε', ὦ, μῆδαμῶς, πρὸς τῶν
 θεῶν,
 383. εἰπέ μοι, τί πάσχετε', ὦ, ἔστατ' ἐκπεληγμένοι.
 426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ, ἀλλὰ ταῖς αἷμας
 484. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦ, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
 508. ἀγ'. ὦ, αὐτοὶ δὴ μόνον λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
 509. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῶ μάλλον, ὦ, ὑμῖν.
 560. νῦν μὲν οὖν, ὦ, προσευξάμεσθα πρῶτον τῇ θεῇ,
 571. ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦ,
 1311. τὸν νυμφίον, ὦ.

ὠνδρες. Ο. 30. ἡμεῖς γὰρ, ὦ, οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 Α. 350. ἔασον ὦ, τοῦτ' ἐγὼ γ' ὦ, πόνον πονηροί·
 1044. τῶν πολιτῶν οὐδέν, ὦ,
 Β. 597. οὐ κακῶς, ὦ, παραινέτ',
 Εκ. 229. ταῦταισιν οὖν, ὦ, παραδύντες τὴν πόλιν
 285. ὥρα προβαίνειν, ὦ, ἡμῖν ἐστὶ· τοῦτο γὰρ χρὴ
 289. χαρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ, ἡπέλησε γὰρ
 Π. 284. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλούτων γὰρ, ὦ, ἤκει
 322. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὦ, δημῶται,
 802. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦ, ἔστ' εὐδαιμόνους,
 Γ. 428. ὑποπεπώκαμεν *, ὦ, καὶ καλῶς ἡρίσταμεν.
 ὠνείδισας. Α. 559. καὶ συκοφάντης εἰ τις ἦν, ὦ,;
 ὠνερ. Α. 518. εἴτ' ἡρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ', ὦ, διαπράττεσθ' ὦδ'
 ἀνόητος;
 Θ. 484. στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦ, κῶδύν·
 508. ἀπελθ' ἀπελθ', ἦδη γὰρ ὦ, μοι δοκῶ
 614. μόνον γὰρ αὐτὴν, ὦ, οὐ γιγνώσκομεν.
 Εκ. 531. οὕτως ἐχούσης, ὦ,; ΒΛ. εἰπούσαν γέ μοι.
 542. κατέλιπον, ὦ, ΒΛ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαί,
 ὠνήσας. Α. 1033. γῆ Δ' ὦ, γέ μ', ὡς πάλα γέ μ' ἐφρεωρύχει.
 ὠνήσει. Α. 600. χοιρίον ἔσται· σοφὸν ὦ,;
 Εκ. 1034. ἡ μὴν ἐτ' ὦ, σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
 ὠνήσεται. ΕΙ. 1252. καὶ νῦν τί δρᾶσω; τίς γὰρ αὐτ' ὦ,;
 Π. 140. ὦ, δῆπουθεν, ἦν σὺ μὴ παρὰν
 ὠνήσομαι. Α. 815. ὦ, σοὶ· περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δὴ.
 ὠνήσομαι. Ι. 362. ἀλλὰ σχελίδας ἐδδοκῶς ὦ, μέταλλα.
 ΕΙ. 1239. θλίβει τὸν ὕρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὦ,
 1261. τοῦτ' γ' ἐγὼ τὰ δύρατα ταῦτ' ὦ,
 Γ. 135. μὴ κλᾶ· ἐγὼ σοὶ βουκέφαλον ὦ,
 ὠνήσόμεθ'. Σ. 305. καθίσθ νῦν. πύθεν ὦ, ἀριστον; ἔχεις ἐλ-
 ὠνήται. Σ. 493. ἦν μὲν ὦ, τις ὄρφας, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
 ὠνήται. Α. 560. ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὦ,
 κορακίους.
 ὠνθρωπ'. Σ. 184. τίς εἰ ποτ', ὦ, ἐτεῦν; ΦΙ. Οὕτως νῆ Δία.
 Θ. 647. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὦ, ἄνω τε καὶ κάτω
 ὠνθρωπε. Α. 818. ὦ, ποδάπός; ΜΕ. χοιροπώλας Μεγαρκός.
 Α. 1108. ὦ, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὕπλων.
 1109. ὦ, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;
 1114. ὦ, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
 Ν. 644. οὐδὲν λέγεις, ὦ, ΣΤ. περὶδον νῦν ἐμοί,
 ΕΙ. 474. οὐδὲν δεύμεθ', ὦ, τῆς σῆς μορμύνος.
 719. ὦ, χαίρων ἀπὸ καὶ μέμνησό μου.
 Π. 366. μελαγχολᾷς, ὦ, νῆ τὸν οὐρανόν.
 ὠνθρωπος. Α. 989. ὦ, ΠΡ. ἀλλ' ἔστukas, ὦ μαράτate.
 ὠνθρωφ'. Σ. 1234. ὦ, οὗτος ὁ μαῖόμενος τὸ μέγα κράτος,
 Β. 299. ὦ, ἱκετεύω, μὴδὲ καρτερεῖς τούνομα.
 ὠνον. Ι. 1247. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὐ τὸ τάρχος ὦ,
 ὠνιος. Α. 758. τί δ' ἄλλο Μεγαροί; πῶς ὁ σίτος ὦ,;
 Ι. 480. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦ,;
 ὠνότης. Ν. 858. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὦ, σὺ;
 Σ. 252. καὶ ταῦτα τοῦλαίον σπαινίζοντος, ὦ,;
 ὠνότητοι. Β. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, ὦ, μεταβαλόντες τοὺς τρύπους,
 ὠνόμεθ'. Εκ. 1002. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς καδοῖς ὦ, ἂν,
 ὠνόντο. Ι. 619. ἵνα τὰς ἀφύας ὦ, πολλὰς τοῦβολοῦ,
 ὠνομάζετο. Ο. 1292. πέριδ' ἐμὲν εἰς κᾶπλος ὦ,
 Γ. 445. 1. καὶ μὴν πύθεν Πλούταν γ' ἂν ὦ,
 ὠνόμασας. Εκ. 190. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὦ, χαρίεντά γ' ἂν
 ὠνόμασέ. Π. 207. εἴτ' ὦ, μοι τὴν πρόνοιαν δεῖλιαν.
 ὠνούμενοι. Ι. 897. ἵν' ἐσθίοντ' ὦ, κᾶπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
 ὠνούμενος. Ν. 1224. τῶν δώδεκα μῶν, ἂς ἔλαβες ὦ,
 Θ. 504. ὃ δ' ἄνδρ' περιήρχετ' ὠκυτόκι ὦ,
 ὠνούμενων. Α. 549. ἀσκᾶν, τροποτήσαν, κάδους ὦ,
 ὠνούνται. Ο. 530. οἱ δ' ὦ, βλιμάζοντες·
 ὠνπερ. Ν. 238. ἵνα με διδάξης ὦ, οὐνεκ' ἐλήλυθα. κ.τ.λ.
 φόμην. Ν. 1472. οὐκ ἐξελέηλας, ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' φ',
 Σ. 791. κἀγὼ 'νέκαψ' ὕβολους γὰρ φ'. λαβεῖν·
 1138. ἐγὼ δὲ σισύραν φ'. θυμυαῖδα.
 Θ. 526. οὐκ ἂν φ'. ἐν ἡμῖν
 Β. 1376. ἐπιθύμην, ἀλλ' φ'. ἂν
 Εκ. 168. ἐκείσε πρὸς γυναῖκας φ'. λέγειν.
 φόν. Ο. 673. ἀλλ' ὡσπερ φ'. νῆ Δί' ἀπολέεατα χρῆ
 Ο. 695. τίκει πρῶτιστον ἱπηνέμον Νίξ ἡ μελανόπτερος φ',
 Α. 856. κᾶν φ'. ἡ μῆλον λάβη, Κινησίᾳ
 ὠόπ. Ο. 1395. ὦ, ΚΙ. τὸν ἀλάδρονμον ἀλάμενος
 Β. 180. ὦ, παραβολοῦ.
 208. ὦ, ὅπ' ὦ, ὅπ.
 φου. Ι. 350. φ'. δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
 Α. 463. ἀλλὰ τί γὰρ φ'.;
 Εκ. 885. φ'. δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
 ὠπερ. Α. 1025. καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὦ, μ' ἐτρεφέτην
 ὠπερ. Β. 594. φ'. εἰκάξεις σεαυτὸν.

ὠπέρ. Α. 474. ἐν δ' ἐστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
 ὠπέρη. ΕΙ. 1236. ἔγωγε νῆ Δί', ὦ. οἷε γὰρ ἂν
 ὠπέρη. Α. 557. ἀλθες, ὦ. καὶ μαράτατε;
 ὠπέρ. Β. 507. πλακοῦντας ὦ, κολλάβους. ἀλλ' εἰσθι.
 ὠπέρη. Α. 1157. δεόμενον, ἢ δ' ὦ.
 ὠπέρη. Π. 894. πολλὸν χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὦ.
 Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἰλην ἰχθύων ὦ.
 ὠπέρ. Ι. 1204. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. ΑΛ. ἐγὼ δ' ὦ. γε.
 ὠπέρ. Ν. 409. ὦ. γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κῆτ' οὐκ ἔσχον
 ἀμελήσας.
 ὠρα. Α. 393. ὦ. σὲν δ'ρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
 Ι. 419. σκέψασθε, παῖδες' οὐχ ὀράθ'; ὦ. νέα, χελιδῶν.
 Σ. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὦ. τινὰ σοι ζητεῖν καὶνὴν ἐπίνοιαν,
 648. πρὸς ταῦτ' αὖ μύλην ἀγαθὴν ὦ. ζητεῖν σοι καὶ νεό-
 κοπτον,
 Ο. 640. ὦ. σὲν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικίαν,
 714. ἡνίκα πεκτεῖν ὦ. προβάτων πόκον ἡρινόν'. εἴτα χελιδῶν,
 Θ. 1189. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιμάτιον' ὦ. σὲν νῶν
 1228. ὦσθ' ὦ. δῆτ' ἐστὶ βαδίζειν
 Εκ. 30. ὦ. βαδίζειν, ὡς δ' κηρύξ' ἀρτίως
 285. ὦ. προβαίνειν. ὦνδρες, ἡμῖν ἐστὶ' τοῦτο γὰρ χρῆ
 352. ὦ. βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
 877. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦ. δ' ἦν πάλαι
 1163. ὦ ὦ. δῆ,
 Fr. 78. 1. ὦ. βαδίζειν μοῦστ' πρὸς τὸν δεσπότην
 ὠρα. Ν. 1008. ἦρος ἐν ὦ. χαίρων, ὅπῃτα πλάτανος πτελέγ
 ψιθυρίζῃ
 Ν. 1117. πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν νεῶν βούλησθ' ἐν ὦ. τοὺς ἀγροῦς,
 Σ. 242. χθές οὖν Κλέων δ' κηδεμὼν ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὦ.
 689. ἦκειν εἴπῃ πρὸς κἂν ὦ. δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὦν
 ΕΙ. 122. ἦν δ' ἐγὼ εὐ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὦ.
 Εκ. 395. οὕτως ἐν ὦ. ξυνελέγῃ; ΧΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 * ὦραι. ΕΙ. 1168. χάμα φῆμ', * ὦ. φίλαι· καὶ
 ὠραία. Εκ. 696. ἐνθάδε μεῖριξ' ἐσθ' ὦ.
 ὠραίας. Σ. 1365. ποθεῖς ἔρᾶν τ' εἰκοσι ὦ. σοροῦ.
 ὠραίων. Β. 395. νῦν καὶ τὸν ὦ. θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
 ὠραιότατη. Β. 291. ὦ. τις. ΔΙ. ποῦ σ'τι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἰω.
 Β. 514. ἦδη νῦν ἐσθ' ὦ. κῶρυχστρίδες
 ὠραιότατη. Εκ. 616. ἐπὶ τὴν ὦ. αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖδειν;
 ὠραιότατης. Α. 1148. μετὰ παιδίσκης ὦ,
 ὠραίου. Ο. 138. ὡσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὦ. πατήρ
 ὠραις. Ν. 310. παντοδαπαῖς ἐν ὦ,
 Ο. 696. ἐξ οὗ περιελλομένας ὦ. ἐβλαστεν * Ἐρως ὁ ποθεινός,
 725. αὔρας, ὦ, χειμῶνι, θέρει,
 Θ. 948. ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὦ. ἀνέχωμεν, ἄπερ καὶ
 * ὦραισιν. ΕΙ. 456. * Ἐρμῇ, Χάρμιν, * ὦ. * Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
 ὠρακίαι. ΕΙ. 702. ὦ. οὐ γὰρ ἐξηγέσχετο
 ὠρακῶ. Β. 481. πρὶν τινὰ σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὦ.
 ὠραν. Ο. 713. ἰκτίνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὦ. ἀπο-
 φαίνει,
 Εκ. 923. ὦ. οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.
 ὠρας. Ν. 562. ἐς τὰς ὦ. τὰς ἐτέρας εὐ φρονεῖν δοκῆσατε.
 Ο. 705. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν
 ὦ.
 709. πρῶτα μὲν ὦ. φαίνοντες ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας
 1724. ὦ. φεῦ φεῦ τῆς ὦ, τοῦ κάλλους.
 Θ. 951. ἐς τὰς ὦ. ξυνεπυχόμενος
 Β. 380. σῶζειν φῆσ' ἐς τὰς ὦ,
 1034. γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὦ, ἀρότους' ὁ δ' θεῖος * Ὀμηρος
 ὠρας'. Α. 1037. ἀλλὰ μὴ ὦ. ἱκοισθ' ὡς ἐστὲ θαπικαὶ φύσει,
 ὠρας. Α. 391. ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὦ. μὲν Δημόστρατος
 ὠργεῖοι. ΕΙ. 493. πληγὰς λήψεσθ', ὦ.
 ὠργισεν. Σ. 425. ὡς ἂν εὖ εἶδῃ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὦ.
 ὠργισμένοι. Σ. 431. οἱ μὲν ἐς τὸν πρῶτον αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὦ,
 ὠργισμένων. Α. 687. ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδδξ ὦ.
 * ὦρεοῦ. ΕΙ. 1047. οὕτως γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ * ὦ.
 ΕΙ. 1125. ἦκουσας; ὁ κύραξ οἷος ἦλθ' ἐξ * ὦ.
 ὠρικῆν. Α. 272. κλέπτουσιν εὐρόνθ' ὦ. ὑληφόρον,
 ὠρικόν. Fr. 40. ὦ.
 ὠρικῶς. Π. 963. ὦ. μερακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὦ.
 ὠρκωσ'. Θ. 276. ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ', οὐδ' ὦ. ἐγὼ.
 ὠρμισμένην. Ο. 1106. θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὥπως ὦ;
 ὠρμώμεθ'. Εκ. 490. ὅθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὦ, ἡνίκ' ἦμεν
 ὠρνηθες. Ο. 1118. τὰ μὲν ἐρ' ἡμῖν ἐστίν, ὦ, καλὰ
 ὠρνηθόμενον. Ο. 1290. ὦ. δ' οὕτω περιφανὲς ὥστε καὶ
 ὠρυπτον. Ι. 605. ταῖς ὀπλαις ὦ. εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα
 ὠρχεῖτ'. Fr. 249. ὁ χορὸς δ' ὦ. ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ
 στραματόδεσμα,
 ὠρχιπέδησας. Ο. 142. οὐκ ὦ, ὡν ἔμοι πατρικὸς φίλος.
 ὠρων. Θ. 950. πολλὰκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὦ.
 ὦς. Α. 7. ταῦθ' ὦ. ἐγανώθη, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας κ.τ.λ.

ὦς. Ι. 1237. πῶς εἶπας; ὦ. μοῦ χρησμὸς ἄπεται φρονῶν. κ.τ.λ.
 ὦσθ'. Σ. 642. ὦ. οὗτος ἦδη σκορδινάτα κᾶστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
 κ.τ.λ.
 ὦσι. Α. 670. ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦ. παρακείμεναι,
 Ο. 1665. γνησίαν. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦ. γνήσιοι, τοῖς
 Εκ. 801. μαχοῦμεθ' αὐτοῖς. ΑΝ. Β. ἦν δὲ κρείττους ὦ, τί;
 Π. 568. ὦ. πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
 ὦσιν. ΕΙ. 156. διακινήσας φαίδροισ ὦ.
 ὦσιν. ΕΙ. 934. εὐ τοι λέγεις. ΧΟ. καὶ τᾶλλα γ' ὦ. ἦπιοι.
 Ο. 1006. ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὦ. εἰς αὐτὴν ὕδοι
 ὦσπερ. Α. 193. ὀξύτατον, ὦ. διατριβῆς τῶν ξυμμάχων. κ.τ.λ.
 ὦσπερ. Α. 876. τροχίλως, κολύμβως. ΔΙ. ὦ. χειμῶν δ'ρα
 κ.τ.λ.
 ὦστ'. Α. 149. στρατιᾶν τοσαύτην ὦ. Ἀθηναίους ἐρεῖν, κ.τ.λ.
 ὦστε. Α. 143. ὡμῶν τ' ἐραστῆς ἦν ἀληθῆς, ὦ. καὶ κ.τ.λ.
 ὦστει. Α. 844. οὐδ' ὦ. Κλεωνύμῳ
 ὦστίζεται. Α. 42. ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὦ.
 ὦστιζομένη. Α. 330. δουλαῖσιν ὦ.
 ὦστιζόμεσθ'. Π. 330. ὦ. ἐκάστοι' ἐν τῇ κλησίᾳ,
 ὦστιζονται. Α. 24. ἦκοντες, εἴτα δ' ὦ. πῶς δοκεῖς
 ὦσφροντο. Α. 179. ἔσπευδον' οἱ δ' ὦ. πρεσβυταῖ τινας
 ὦτ'. Θ. 1162. ἐφ' ὧ. ἀκούσαι μὴδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
 ὦτ'. Π. 287. νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἦν ὦ. δύνου λάβητε.
 ὦτα. Θ. 18. δίκην δὲ χοάνης ὦ. διετετρήνατο.
 ὦτά. Ι. 1347. τὰ δ' ὦ. γ' ἂν σου νῆ ΔΙ' ἐξεπετάγγντο
 ὦταίρ'. Εκ. 609. πρότερόν γ', ὦ, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρῶμεθα
 τοῖς προτέροις
 ὦταίρε. Σ. 1239. Ἀδμήτου λόγον. ὦ, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς
 φίλει,
 ὦτε. Α. 722. ἐφ' ὧ. παλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μὴ
 ὠτοκάταξιν. Fr. 72. ὦ.·
 ὠτοτύξιοι. Ο. 1043. οὐ δὲ γ' οἷσπερ ὦ. χρῆσει τάχα.
 ὠφέλησας. Ο. 115. κἀργύριον ὦ, ὡσπερ νῶ, ποτέ;
 ὠφέλ'. Ν. 41. εἴθ' ὦ. ἢ προμνηστρί' ἀπολέσθαι κακῶς,
 Β. 1382. εἴθ' ὦ. Ἀργοῦς μὴ διαπάσθαι σκάφος.
 ὠφέλει. Σ. 121. ὅτε δῆτα ταῦταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὦ,
 Σ. 445. καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πύδας χειμῶνος ὄντος ὦ,
 ὠφέλει. Θ. 183. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὦ. σοι;
 ὠφέλει. Ο. 420. φίλοισιν ὦ. ἔχουν;
 Ο. 947. ἀπύδουθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὦ.
 Β. 31. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὦ,
 1427. μῶσ' πολίτην, ὅστις ὦ. πάτραν
 Π. 1135. εἰ τοῦ δέει γ' ὦν δυνατός εἰμὶ σ' ὦ.
 ὠφέλει. ΕΙ. 588. * * * * * μόνῃ γὰρ ἡμᾶς ὦ.
 ὠφελὲν. Σ. 731. εἴθ' ὦ. μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
 ὠφελον. ΕΙ. 1069. ὦ, ὡλαζῶν, οὕτωσι θερμὸς ὁ πλεμῶν.
 ὠφελος. Θ. 865. ροαῖσιν ἐθανον. ΓΤ. Η. ὦ. δὲ καὶ σὺ γε.
 Β. 955. ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὦ. μέσος διαρραγῆναι.
 ὠφέλημα. Ι. 836. ὦ. πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὦ.
 ὠφέλησάμεν. ΕΙ. 330. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὦ. τί σε.
 ὠφέλησας. Π. 1134. ἄρ' ὦ. ἂν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
 ὠφέλησαν. Σ. 1078. ὦ. ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 ὠφέλησει. Ο. 358. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὦ; ΠΕ. γλαυῆ μὲν οὐ
 πρόσσεισι νῶν.
 ὠφέλησει. Ν. 753. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὦ. σ'; ΣΤ. δ. τι;
 ὠφέλησιμον. Ο. 316. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἥδιν, ὦ.
 ὠφελήσουσ'. Ν. 648. τί δὲ μ' ὦ. οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφιτα;
 ὠφελίσαι. Εκ. 575. μυρίαῖσιν ὦ. βίου, δη-
 ὠφελίσαι. Β. 1031. ὡς ὦ. τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγέννηται.
 ὠφελόν. Θ. 217. ἢ μὴ πιδιδύν' ἐμαυτὸν ὦ. ποτε.
 ὠφελον. Εκ. 380. τὸ τριώβολον δῆτ' ἐλαβες; ΧΡ. εἰ γὰρ ὦ.
 ὠφελούσ'. Ν. 611. ὦ. ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγους, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 ὠφελούσαις. Ν. 577. πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὦ. τὴν πόλιν,
 ὠφελούσι. Ι. 94. εὐδαιμονοῦσιν, ὦ. τοὺς φίλους,
 ὠφελῶσ'. Ν. 1116. ὦ. ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
 ὠφήμερα. Ν. 223. τί με καλεῖς, ὦ;
 ὠφῆθες. Ο. 680. ἦλθες ἦλθες, ὦ,
 ὠφληκα. Ν. 34. ὅτε καὶ δίκας ὦ. χᾶτεροι τόκου
 ὠφλήκη. Ο. 1457. ὠδὶ λέγεις' ὅπως ἂν ὦ. δίκην
 ὠχαρνέων. Α. 286. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ. γεραίτατοι;
 ὠχαρνίδαι. Α. 322. οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεδν, ὦ;
 ὠχαρνοκοί. Α. 324. ἐξολομῆν, ἦν ἀκούσαι. ΔΙ. μηδαμῶς, ὦ.
 ὠχεθ'. Α. 814. φ. ὑπὸ μίσους
 ὠχεῖσθ'. Fr. 198, 11. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὦ. ἄρα
 ὠχέλωε. Α. 381. ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟ. ΓΤ. σὺν
 ἔργον, ὦ.
 ὠχετ'. Ν. 1068. κῆτ' ἀπολιπούσά γ' αὐτὸν φ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβρι-
 στής
 Σ. 1271. ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον φ'. εἴτ' ἐκεῖ
 Β. 567. ὁ δ' φ'. ἐξέτας γε τοὺς ψιάθους λαβῶν.
 ὠχετο. Α. 81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον φ., στρατιὰν λαβὼν,

ῥέχετο. I. 1345. εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων φ.
 I. 1353. τὸν τὰς τριήρεϊ παραδραμὼν ἂν φ.
 A. 277. φ. θόπλα παραδοὺς ἐμοί,
 Eκ. 196. ὁ τοῦτ' ἀναπέσας εὐθὺς ἀποδράς φ.
 φάσμα. Eκ. 533. ἀλλ' ὥσπερ εἶχον φ.· ἐδείτο δὲ
 Π. 32. ἐπερησόμενος οὖν φ. ὡς τὸν θεόν,
 ῥέχοντο. Eκ. 543. φ. μετὰ σοῦ κατὰ τί χη βακτηρία;
 ῥέχου. B. 468. ἀπῆξας ἄγχων ἀποδράς φ. λαβὼν,
 Eκ. 527. φ. σιωπῇ θοιμάτιον λαβοῦσά μου;

ῥέχου. Eκ. 537. φ. καταλιποῦς ὥσπερ ἐπροείμενον,
 ὠχρά. Π. 422. σὺ δ' εἰ τίς; ὦ. μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
 ὠχράν. N. 1016. πρῶτα μὲν ἔξεις χρῶν ὦ.,
 ὠχρίας. B. 307. οἶμαι τάλας, ὡς ὦ. αὐτὴν ἰδὼν
 ὠχρίωντας. N. 103. τοὺς ὦ., τοὺς ἀνυποδήτους λέγει·
 ὠχρίωσα. EI. 642. ἡ πόλις γὰρ ὦ. εὖ φόβος καθημένη
 ὠχρόν. N. 1112. ὦ. μὲν οὖν ἔγωγε καὶ ἀκακοδαίμονα,
 ὠχρόε. A. 1140. ἐπὶ τοῖσι βαμοῖς ὦ. ἐν φοινικίδι,
 ὠψώνηκ'. Σ. 1506. ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νη Δι' ὦ. ἔρα.

FINIS.

.. . . .

.

.. . . .

.

.

.

.

DOES NOT CIRCULATE
REFERENCE MATERIAL

THE BORROWER WILL BE CHARGED
AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS
NOT RETURNED TO THE LIBRARY
ON OR BEFORE THE LAST DATE
STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF
OVERDUE NOTICES DOES NOT
EXEMPT THE BORROWER FROM
OVERDUE FEES.

Ga 110.706
A complete concordance to the comed
Widener Library 001512500

3 2044 085 092 047